Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

Lucianus Samosatensis

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA

GRAECE ET LATINE.

POST

TIBERIUM HEMSTERHUSIUM

ET

JOH. FREDERICUM REITZIUM

DENUO CASTIGATA

CUM VARIETATE LECTIONIS, SCHOLIIS GRAECIS, ADNOTATIONIBUS ET INDICIBUS

EDIDIT

JOHANNES THEOPHILUS LEHMANN.

TOMUS SEXTUS.

LIPSIAE

LIBRARIA WEIDMANNIA

G. REIMER.

MDCCCXXVI.

ΕΙΚΟΝΕΣ. a)

Reitz. T. II. p 458.

ARGUMENTUM.

Laudatur hoc dialogo Panthea quaedam, regis cuiusdam amica, (de qua vide adnot. ad hunc libellum primam;) ita, ut tum corporis, tum animi, virtutes eximiae e variis veterum artificum operibus collectae singulae in unam imaginem componantur. Eruditissimum hic, et potitissimum, scriptorem haud difficulter agnoscas; de quo in eadem illa adnotatione dictum.

ΛΥΚΙΝΟΣ b) ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ.

ΛΥΚ. Ἀλλ' ἤ τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον c) οἱ τὴν Γοργὼ d) ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπαθον, ὦ Πολύστρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδών. αὐτὸ γὰρ τὸ e) τοῦ μύθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονέναι, πεπηγὼς ὑπὸ τοῦ θαύματος. 1 p. 459.

a) ΕΙΚΟΝΕΣ] „περὶ εἰκόνος *Th. Mag.* v. Γοργώ.“ b) ΛΥΚΙΝΟΣ] De hac nominum inscriptione vide, si tanti est, Adnot. c) τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον] „τοιοῦτό τι ἔπαθον *Th. Mag.* Nihil mutant Edd. vett.“ Ἄρα tamen abest ab Gorl. Vid. Adnot. d) Γοργὼ] Sic *Th. Mag.* Vulgo in omnibus Edd. tum vett. tum recentt. legebatur Γοργῶ male. e) τὸ] Articulum, quem Edd. vett. omiserant, e Codd. 2954. 2655. et 3011. monente *Belino*, restituerunt *Bip.* et *Schm.*

IMAGINES.

LYCINUS ET POLYSTRATUS.

Lyc. At profecto tale quid usu veniebat his, qui Gorgonem vidissent, quale usu nuper mihi venit, Polystrate, pulcherrimam quandam feminam videnti. Parum enim abest, quin, ut habet fabula, lapis tibi ex homine sim factus, ac prae admiratione diriguerim.

(RECAP)

ΠΟΛ. Ἡράκλεις, ὑπερφυές τι τὸ θέαμα φῂς, καὶ δεινῶς βίαιον, εἴ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξε γυνή τις οὖσα. σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μειρακίων f) καὶ πάνυ ῥᾳδίως αὐτὸ
p. 459. *πάσχεις· ὥστε θᾶττον ἄν τις ὅλον τὸν Σίπυλον μετακινήσειεν, ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι, μὴ οὐχὶ παρεστάναι αὐτοῖς κεχηνότα g), καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολλάκις, ὥσπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίς ἡ λιθοποιὸς αὕτη Μέδουσα ἡμῖν ἐστι, καὶ πόθεν; ὡς καὶ ἡμεῖς ἴδοιμεν. οὐ γὰρ, οἶμαι, φθονήσεις h) ἡμῖν τῆς θέας, οὐδὲ ζηλοτυπήσεις, εἰ μέλλοιμεν πλησίον που καὶ αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδόντες.*

ΛΥΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς, κἂν ἐκ περιωπῆς i) μόνον ἀπίδῃς k) ἐς αὐτήν, ἀχανῆ σε, καὶ τῶν ἀνδριάντων ἀκινητότερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως
p. 460. *εἰρηνικώτερόν ἐστι, καὶ τὸ τραῦμα ἧττον καίριον, εἰ αὐτὸς ἴδοις· εἰ δὲ κἀκείνη προσβλέψειέ σε *), τίς ἔσται μηχανὴ*

f) *μειρακίων*] *μειρακείων* vitiose A. 1. 2. B. 1. 3. correxerunt *Reitz* et recentt. g) *κεχηνότα*] „κεχηκότα male J.“ h) *φθονήσεις*] *οὐ γὰρ ἄν, οἶμαι, φθονήσαις*, — *ζηλοτυπήσαις* Jo11. probante *Belino*: i) *ἐκ περιωπῆς*] „ἐπεριωπῆς male J.“ k) *ἀπίδῃς*] *ἀπίδοις* 2955. minus bene. *) *προσβλέψειέ σε*] „Sic etiam habent J. *Fl.* B. 2. V. 2. et S. notat *Solanus*. Sed et sic *Par.* S. etc.“

Pol. Insolitum, Hercle, spectaculum ais, et valde violentum, si quidem Lycinum etiam mulier aliqua perculit. Nam ab adolescentulis tu quidem, idque facile admodum, sic afficeris, ut facilius aliquis totum Sipylum loco moveat, quam te abducat a pulchris, quo minus adstes illis hians, et saepe illacrimans etiam, ut illa ipsa Tantali *filia*. Verum dic mihi, quae nobis est illa Medusa saxifica, et unde? ut nos quoque eam videamus. Neque enim, puto, invidebis nobis spectaculum, neque zelotypia accenderis, si ex propinquo nos etiam velimus juxta te in illo obrigescere.

Lyc. Quin illud scito, illa te, si vel ab alta cam specula adspexeris, attonitum, et magis, quam statuae sunt, immotum redditura est. Quamquam hoc quidem forte pacatius fuerit, et minus letale vulnus, ipse si videas: si vero ipsa quoque te adspiciat, qua ratione ab illa

ἀποστῆναι αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναδησαμένη; ἔνθα ἂν p. 460.
ἐθέλῃ l), ὅπερ καὶ ἡ λίθος ἡ Ἡρακλεία ἕλκει τὸν σίδηρον.

ΠΟΛ. Παύου, ὦ Λυκῖνε, τεράστιόν τι κάλλος ἀνα- 2
πλάττων m), ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ἡ γυνή ἐστιν;

ΛΥΚ. Οἶει γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέδια, μή σοι ἐόντι ἀσθενής τις ἐπαινέσαι δόξω, παρὰ τοσοῦτον n) ἀμείνων φανεῖται· πλὴν ἀλλὰ, ἥτις o) μὲν, οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλὴ, καὶ ἄλλη περὶ αὐτὴν παρασκευὴ λαμπρὰ, καὶ εὐνούχων τι πλῆθος, καὶ ἄβραι πάνυ πολλαὶ, καὶ ὅλως, μεῖζόν γε, ἢ κατὰ ἰδιωτικὴν τύχην εἶδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοὔνομα ἐπύθου σύ γε, ἥτις καλοῖτο p);

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας q) ἐστί. τῶν θεατῶν γάρ τις ἀπιδὼν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρῆλθε, *Τοιοῦτα μέντοι,* ἔφη, *τὰ Σμυρναϊκὰ κάλλη· καὶ θαυμα-*

l) ἐθέλῃ] ἐθέλον mallet *Belinus* sine caussa. m) ἀναπλάττων] „ἀνάπλαττον male D." Sic J. ex A. 2. n) παρὰ τοσοῦτον] Sic *Reitz.* et recentt. Sed παρατοσοῦτον una voce Edd. vett. o) ἥτις] εἴ τις Bon. p) καλοῖτο] καλεῖται, vel ἂν καλοῖτο corrigi vult *Bel.* frustra et hic, et multis aliis similibus *Luciani* locis. q) τῆς Ἰωνίας] ὅτι ἐκ τῆς Ἰωνίας emendari jubet *Bel.* temere: neque enim particula, nec praepositione opus quidquam fuit.

abscedes? Revinctum enim te, quorsum voluerit, abducet, quod magnes facit in ferro.

Pol. Desine, Lycine, portentosam pulchritudinem effingere; sed dic mihi, quae sit mulier?

Lyc. Putas enim, me dicendo modum excedere, qui metuam, ne tibi, cum videris, imbecillis in laudando videar: tanto illa apparebit praestantior. Verum quae sit, non habeo dicere. Ministerium vero multum, et alius circa illam apparatus splendidus, et eunuchorum multitudo, et ancillae sane multae, atque in universum major, quam pro fortuna privata, res videbatur esse.

Pol. Neque nomen audiebas tu quidem, quomodo vocaretur?

Lyc. Nequaquam, nisi hoc solum, ex Ionia est. Spectatorum enim aliquis, vicinum respiciens, cum transiret, *Tales quidem,* inquit, *sunt formae Smyrnenses; nec mirum, si pulcherrima*

p. 461. στὸν οὐδέν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι Σμυρναῖος καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι, οὕτως ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῇ.

3 ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπεὶ r) λίθου τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς ἐποίησας, οὔτε ε) παρακολουθήσας, οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐκεῖνον ι) ἐρόμενος, ἥτις υ) ἦν, κἂν τὸ εἶδος, ὡς οἷόν τε, ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, τάχα γὰρ ἂν οὕτω γνωρίσαιμι χ).

ΛΥΚ. Ὁρᾷς, ἠλίκον τοῦτο ᾔτησας γ); οὐ κατὰ λόγων δύναμιν, καὶ μάλιστά γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι οὕτω θαυμασίαν ζ) εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἡ Ἀπελλῆς, ἢ Ζεῦξις, ἢ Παρράσιος, ἱκανοὶ ἔδοξαν, ἢ εἴ τις Φειδίας, ἢ Ἀλκαμένης. ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκῖνε, ποία a) τις ἦν b) τὴν ὄψιν;

r) ἐπεὶ] „Ita jam optime J. cum *Fl.* et *Ald.* (utraque) Ἐπὶ enim male B. 2. *Fr. Par.* S. H.“ ε) οὔτε] „οὔτε male J.“ ι) ἐκεῖνον] „omissum in J. adest in *Fl.* V. 2. B 2. *Par.* S.“ υ) ἥτις] ὅστις „J. *Fr. Fl.* B. 2. *Par.* S. Ἥτις ἴσως L.“ Vid. Adnot. χ) γνωρίσαιμι] γνωρίσαιμεν 2955. γ) ᾔτησας] Signum interrogationis, in A. 1. 2. et B. 1. post hanc vocem positum, neglexerunt posteriores Edd. praeter *Schm.* Versionem *Gesneri*: *Vides, quantum sit, quod petiisti*, ad hanc antiquiorem, et ni fallor, rectiorem formam revocare placuit. ζ) οὕτω θαυμασίαν] θαυμασίαν οὕτως 3011. a) ποία] ποιά in prioribus. b) ἦν] „male abest a *Fl.* adest in P. *Par.* J. etc.“

Ionicarum urbium, mulierem pulcherrimam protulit. Videbatur autem mihi Smyrnaeus ipse quoque esse, qui dicebat; adeo illa gloriabatur.

Pol. Quandoquidem igitur hoc vere pro lapide fecisti, qui neque secutus sis, neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quaenam esset: certe formam illius, quantum ejus fieri potest, sermone ostende. Forte enim sic eam agnovero.

Lyc. Videsne, quantum sit, quod petiisti? non est facultatis dicendi, meae praesertim, declarare admirabilem adeo imaginem, cui vix Apelles, aut Zeuxis, aut Parrhasius, apti videantur, aut si quis Phidias vel Alcamenes. Ego vero corrupero exemplum artis imbecillitate.

Pol. Tamen, Lycine, qualis erat specie? Neque enim periculosus ille conatus, si

οὐ γὰρ ἐπισφαλὲς τὸ τόλμημα, εἰ φίλῳ ἀνδρὶ ἐπιδείξαις p. 461.
τὴν εἰκόνα, ὅπως ἂν τῆς γραμμῆς ἔχει.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἀσφαλέστερον c) αὐτὸς d) ποιήσειν μοι δοκῶ, τῶν παλαιῶν τινας ἐκείνων τεχνιτῶν παρακαλέσας ἐπὶ τὸ ἔργον, ὡς ἀναπλάσειαν μοι τὴν γυναῖκα.

ΠΟΛ. Πῶς τοῦτο φῄς; ἢ πῶς ἂν ἀφίκοιντό σοι πρὸ τοσούτων ἐτῶν ἀποθανόντες;

ΛΥΚ. Ῥᾳδίως, ἥνπερ σὺ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνεσθαι e) τί μοι.

ΠΟΛ. Ἐρώτα μόνον.

ΛΥΚ. Ἐπεδήμησάς ποτε, ὦ Πολύστρατε, τῇ Κνιδίων f); p. 462.
4

ΠΟΛ. Καὶ μάλα.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ τὴν Ἀφροδίτην εἶδες πάντως αὐτῶν g);

ΠΟΛ. Νὴ Δία, τῶν Πραξιτέλους ποιημάτων τὸ κάλλιστον.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον, ὃν λέγουσιν, ἤκουσας, οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς, ὡς ἐρασθείη h) τις τοῦ ἀγάλματος,

ε) ἀσφαλέστερον] *ἐπισφαλέστερον* 3011.) perperam. d) *αὐτὸς*] „οὕτως adscripserat *Solanus*. Sed nihil mutant Edd.“ Neque mutari necesse erat. Vid. Adnot. e) *ἀποκρίνεσθαι*] *ἀποκρίνασθαι* 2954. 2955. 3011. f) *Κνιδίων*] „Leg. *Κνίδῳ* adscriptum marg. J. Sed in *Κνιδίων* conspirant Edd.“ g) *πάντως αὐτῶν*] *Schmiederus* maluit sic legi: — *εἶδες; Πολ. πάντως, αὐτῶν νὴ Δία τῶν* etc. admodum improbabiliter, vel ob vocem *αὐτῶν*, quae cum *ποιημάτων* juncta maxime jejunam, quin absurdam, redditura esset sententiam. h) *ἐρασθείη*] *ἠράσθη* corrigi vult *Bel.* et mox *συνεγένετο*, quae *Belini* insolentia per-

viro amico ostendas imaginem, quomodocunque lineae se habeant.

Lyc. Quin tutius mihi *ipse* facturus videor, si veterum illorum artificum quosdam ad opus advocem, uti mulierem mihi effingant.

Pol. Quomodo hoc intelligis? aut quomodo veniant tibi tot ante annos mortui?

Lyc. Facile, si quidem tu non graveris aliquid mihi respondere.

Pol. Interroga modo.

Lyc. Peregrinatusne aliquando es, Polystrate, in *urbe* Cnidiorum?

Pol. Sane.

Lyc. Igitur omnino etiam Venerem illorum vidisti?

Pol. Ego vero, ita me Jupiter, operum Praxitelis pulcherrimum.

Lyc. Sed fabulam etiam audisti, quam narrant de ea cives, *amore* aliquem captum statuae, clam cum relictus

p.462. καὶ λαθὼν ὑπολειφθεὶς ἐν ἱερῷ, συγγένοιτο, ὡς δυνατὸν, ἀγάλματι i)· τοῦτο μέν σοι k) ἄλλως ἱστορείσθω. σὺ δὲ (ταύτην γὰρ, ὡς φῄς, εἶδες) ἴθι μοι l) καὶ τόδε ἀπόκρινai, εἰ καὶ τὴν ἐν κήποις Ἀθήνῃσι, τὴν Ἀλκαμένους ἑώρακας.

ΠΟΛ. Ἦ πάντων γ' ἄν, ὦ Λυκῖνε, ὁ ῥαθυμότατος ἦν, εἰ τὸ κάλλιστον τῶν Ἀλκαμένους πλασμάτων παρεῖδον.

ΛΥΚ. Ἐκεῖνο μέν γε, ὦ Πολύστρατε, οὐκ ἐξερήσομαί σε, εἰ πολλάκις ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἀνελθὼν, καὶ τὴν Καλάμιδος Σωσάνδραν m) τεθέασαι.

ΠΟΛ. Εἶδον κἀκείνην πολλάκις.

ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν ἱκανῶς· τῶν δὲ Φειδίου ἔργων τί μάλιστα ἐπῄνεσας;

ΠΟΛ. Τί δ' ἄλλο, ἢ τὴν Λημνίαν, ἣ καὶ ἐπιγράψαι τοὔνομα ὁ Φειδίας ἠξίωσε; καὶ, νὴ Δία, τὴν Ἀμαζόνα, τὴν ἐπερειδομένην τῷ δορατίῳ.

p.463. ΛΥΚ. n) Τὰ κάλλιστα, ὦ ἑταῖρε, ὥστε οὐκέτ' ἄλλων τεχνιτῶν δεήσῃ o). φέρε δὴ ἐξ ἁπασῶν ἤδη τούτων, ὡς οἷόν

tinax jam dudum ad nauseam usque est explosa. i) ἀγάλματι] Hic interrogationis notam posuerant B. 1. et 3. qua tamen non opus erat. k) μέν σοι] An μέντοι; l) μοι] Comma vulgo post μοι positum delevi, ne καὶ pro copula forte haberes. m) Σωσάνδραν] „Ἀωσάνδραν male *Fl.* Σωσ... recte cett." n) ΛΥΚ.] „deest male in *Fl.* et alibi passim." o) δεήσῃ] „Δεήσει legendum monebat marg. J. (.e.

esset in templo, coiisse, quoad ejus fieri potuerit, cum statua. Atque illud quidem alias tibi referatur: jam vero, (hanc enim, ut ais, vidisti) age, mihi illud quoque responde, an illam etiam in hortis apud Athenas, Alcamenis *Venerem* vidisti?

Pol. Equidem omnium, Lycine, sim negligentissimus, si pulcherrimum Alcamenis signorum praetervidissem.

Lyc. Illud quidem, Polystrate, non exquiram, an, cum saepe escenderis in arcem, Calamidis Sosandram contemplatus fueris?

Pol. Vidi et illam saepius.

Lyc. Sed satis ista. Inter Phidiae vero opera, quod maxime laudasti?

Pol. Quod vero aliud, quam Lemniam [*Minervam*], cui etiam inscribere nomen suum Phidias voluit? et Amazonem, per Jovem, innixam hastae.

Lyc. Pulcherrima, sodalis. Itaque aliis artificibus opus non habebis. Age jam

τε, συναρμόσας, μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω; τὸ ἐξαίρετον παρ' ἑκάστης ἔχουσαν. p. 465.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τοῦτ' γένοιτο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε p) παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ, ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν, καὶ συντιθέναι, καὶ ἁρμόζειν, ὡς ἂν εὐρυθμότατα δύναιτο, φυλάττων q) ἅμα τὸ συμμιγὲς ἐκεῖνο, καὶ ποικίλον.

ΠΟΛ. Εὖ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι, ὅ, τι καὶ χρήσεται r) αὐταῖς, ἢ ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινὰ συνθεὶς, οὐκ ἀπάδουσαν ἀπεργάσεται.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὁρᾶν παρέχε s) γιγνομένην τὴν 6
εἰκόνα, ὧδε t) συναρμόζων, τῆς ἐκ Κνίδου ἡκούσης μόνον τὴν κεφαλὴν λαβών· οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος, γυμνοῦ ὄντος, δεήσεται· τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην, καὶ μέτ-

Solanus). Sed in δεήση conspirant Edd." *Solani* conjectura probata etiam *Belino*. Vide tamen adnot. p) τὸ ἀπὸ τοῦδε] Sic B. 1. 3. *Reitz* et recentt. Sed junctim τοαποτοῦδε A. 1. 2. q) φυλάττων] φυλάττον male B. 3. Rectius foret φυλάττοντι, quamquam non necessarium. r) χρήσεται] κεχρήσεται 3011. vitiose. s) ὁρᾶν παρέχε] ὥρα παρέχειν 2955. minus commode. t) ὧδε] Sic sine jota subscr. A. 1. et 2. ut fere ubique in *Luciano*; sed ᾠδε cum jota B. 1. 3. *Reitz*. et.

ex omnibus hisce, ut potest, coagmentatam tibi unam imaginem ostendam, quod in singulis eximium est, habentem.

Pol. Et quomodo illud fieri potest?

Lyc. Non difficile est, Polystrate, si jam dicendi facultati tradamus illas imagines, permittamusque illi aliter eas ornare, et componere, et concinnare, quam commodissime possit, servata simul commiscendi proportione et varietate.

Pol. Recte. Sumat sane atque ostendat. Volo enim videre, quomodo illis usura sit, aut quomodo ex tot diversis componens unam aliquam, non absurdam effectura sit.

Lyc. Atque jam tibi videndam praebet, dum exsistit, imaginem, de illa, quae Cnido venit, solum caput sumens; reliquo enim corpore, cum nudum sit, nihil opus habebit. Et comam quidem, ac frontem, et supercilia quasi ad amussim

p. 464. ωπον ὀφρύων τε τὸ εὔγραμμον, ἐάσει u) ἔχειν, ὥςπερ ὁ Πραξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ, καὶ κεχαρισμένῳ, καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ, καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ, παρ' Ἀλκαμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται· καὶ προσέτι, χειρῶν ἄκρα, καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον, καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον, ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον, παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν, καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ῥῖνα σύμμετρον, ἡ Λημνία παρέξει, καὶ Φειδίας κ)· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς, καὶ τὸν αὐχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών. ἡ Σωσάνδρα γ) δὲ καὶ ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ μειδίαμα λεπτόν ζ) καὶ λελῃθὸς α), ὥςπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας· πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος β) αὐτὴ

recentt. u) ἐάσει] Ita 2954. 2955. et *Schm.* monente *Belino.* Antea minus concinne legebatur ἐάσεις. κ) Φειδίας] Ineptam distinctionem hujus loci corrigere placuit: antea enim in omnibus legebatur, καὶ Φειδίας ἔτι. καὶ etc. vel, ut in B. 1. et 3. καὶ Φειδίας ἔτι, καὶ etc. Caussam emendationis unicuique, qui quidem ex §. 4. sciat Lemniam ab ipso hoc Phidia fuisse confectam, in promtu esse puto. γ) Σωσάνδρα] „Ἰωσάνδρα iterum male *Fl.* ac tertium paullo post. Sed bene cett. Σωσ..." ζ) λεπτὸν] „Sic Edd. omnes. Σμικρὸν A. P. et marg. A. 1. W." Sic et 3011. nescio, an vere. α) καὶ λελῃθὸς] „Καὶ deest in *Fl.* et λελῃθὼς male habet eadem pro λελῃθὸς, quod recte legitur in cett. aeque ac in P. et A." b) ἀκάλυπτος] ἀκα-

facta sines *(sinet)* eam habere, ut fecit Praxiteles. Etiam oculorum mobilem hilaremque gratiam, prout Praxiteli visum est, servabit. Malas autem, et quae in adverso vultu eminent, ab Alcamene et illa in hortis *Venere* assumet, et insuper manus extremas, et volarum proportionem, et molles digitos, in tenuitatem exeuntes, haec, inquam, et ipsa ab Hortensi. Totius vero vultus circumscriptionem, et genas teneras, et nasi proportionem, Lemnia praebebit et Phidias: etiam oris commissuram idem, et cervicem sumtam ab Amazone. Sosandra vero et Calamis verecundia ornabunt illam; et risus tennis ac latens sicut illius erit, itemque compositus et decens amictus a Sosandro, nisi quod haec nuda caput erit. Aetatis *(staturae)* autem at-

ἔσται τὴν κεφαλήν. τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλίκον ἂν γένοιτο c), κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Πραξιτέλη d) μεμετρήσθω. τί σοι, ὦ Πολύστρατε, δοκεῖ;

ΠΟΛ. Καλὴ e) γενήσεσθαι f) ἡ εἰκών· καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἀποτελεσθῇ· ἔτι γὰρ g), ὦ γενναιότατε h), καταλέλοιπάς τι κάλλος ἔξω τοῦ ἀγάλματος, οὕτω πάντα ἐς τὸ αὐτὸ συμπεφορηκώς.

ΑΤΚ. Τί τοῦτο;

ΠΟΛ. Οὐ τὸ μικρότατον, ὦ φιλότης, εἰ μή σοι δόξει ὀλίγα πρὸς εὐμορφίαν συντελεῖν χρόα, καὶ τὸ ἑκάστῳ πρέπον· ὡς μέλανα μὲν εἶναι ἀκριβῶς, ὁπόσα μέλανα, λευ-

p. 464. 7

p. 465.

τάλυπτος 3011. et 2954. c) *γένοιτο*] Pro interrogatione, auctore *Gesnero*, notarunt haec verba *Reitz.* et recentt. Sed vett. Edd. omnes consentiunt comma tantum post *γένοιτο* exhibentes. d) *Πραξιτέλη*] *Πραξιτέλην* 2955. haud improbante *Belino*. e) *καλὴ*] „πολὺ A. P." Sic scilicet non pro, sed ante *καλὴ* scriptum videtur. Tum vero significatur Polystrati persona; quod signum vulgo in Edd. omissum erat. In Gorl. *Polystrati* verba incipiunt a vocibus, *καὶ μάλιστα*, et pertinent usque ad *συμπεφορηκώς* Vid. Adnot. f) *γενήσεσθαι*] *γενέσθαι* 2955. *γενήσεται*. *Gesner.* quod et *Schmiedero* arrisit. Tum sic legisses: *Τί σοι, ὦ Πολ. δοκεῖ; καλὴ γενήσεται ἡ εἰκών; καὶ μάλιστα* etc. g) *ἔτι γὰρ*] Ab his olim incipiebant Polystrati verba, interrogative enuntiata; et quae deinde vocem *συμπεφορηκώς* excipiunt, ita habebant, Lycino quidem adscripta: *Τοῦτο μικρότατον, ὦ φιλότης* etc. Emendavimus sermonis et personarum rationes fere ad auctoritatem *Heusdii* Specim. Crit. in Plat. p. 2. et ad vestigium Codicis 2954. ubi verba, *τοῦτο μικρότατον* etc. Polystrato tribuuntur. h) *ὦ γεννα ιότατε*] *ὦ πάντων γενν.* 2955. et 3011. unde *Bek.*

que incrementi mensura quaenam fuerit? *(quanta esse debeat)*, secundum Cnidiam illam maxime. Nam hoc etiam secundum Praxitelem metiamur. Quid tibi, Polystrate, videtur?

Pol. Pulchra futura imago; et maxime, si accuratissima ratione perficiatur; nam adhuc reliquisti, generosissime, pulchritudinis aliquid extra imaginem, qui sic omnia in illam contulisti.

Lyc. Quid hoc?

Pol. Non illud minimum est, amice, nisi videntur pauca tibi ad formae decus conferre color, et cujusque rei condecentia, ut exacto nigra sint, quae sunt nigra, alba autem, quae oportet esse talia, et ruborem *ubi decet* efflorescere, et quae

p. 465. καὶ δὲ ὅσα τοιαῦτα χρὴ,' καὶ τὸ ἐρύθημα ἐπανθεῖν· καὶ τὰ τοιαῦτα. κινδυνεύει i) τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖν k).

ΛΥΚ. Πόθεν οὖν l) καὶ ταῦτα πορισαίμεθ' ἄν; ἢ m) παρακαλέσαιμεν δηλαδὴ τοὺς γραφέας n), καὶ μάλιστα ὁπόσοι αὐτῶν ἄριστοι ἐγένοντο κεράσασθαι τὰ χρώματα, καὶ εὔκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν; καὶ δὴ παρακεκλήσθω Πολύγνωτος, καὶ Εὐφράνωρ ἐκεῖνος, καὶ Ἀπελλῆς, καὶ Ἀετίων· οὗτοι δὲ διελόμενοι τὸ ἔργον, ὁ μὲν Εὐφράνωρ χρωσάτω τὴν κόμην, οἵαν τῆς Ἥρας ἔγραψεν· ὁ Πολύγνωτος δὲ ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπὲς o), καὶ παρειῶν τὸ ἐνερευθὲς, οἵαν τὴν Κασάνδραν ἐν τῇ λέσχῃ p) ἐποίησε q) τοῖς Δελφοῖς· καὶ ἐσθῆτα δὲ οὗτος ποιησάτω ἐς τὸ λεπτότατον ἐξειργασμένην, ὡς συνεστάλθαι μὲν, ὅσα χρὴ, διηνεμῶσθαι δὲ τὰ πολλά. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δει-
p. 466. *ξάτω, κατὰ τὴν Πακάτην· μάλιστα μὴ ἄγαν λευκὸν, ἀλλὰ*

conjicit ὦ πλειστῶν γενν. i) κινδυνεύει etc.] „K. γοῦν τ. μ. *Pell.* Vid. nott.“ k) προσδεῖν] „Sic *Par.* S. *Fl.* B. 2. (et 3.) Προσδεῖ male reliquae.“ l) Πόθεν οὖν] Hic intervallum case vacuum in 2954. monet *Bel.* unde recte concludit, *Lycini* personam sic indicari; antecedentia autem non temere Polystrato tribui. m) ἢ] „ἦ] deest in *Fl.* adest in Coll. et Edd. cett.“ Verum ἢ recte exhibent Edd. vett. male ἦ *Reitz* et recentt. n) γραφέας] „συγγραφέας male *Fl.* Vulgatam tenent cett. et P.“ o) ἐπιπρεπὲς] ἐπιτρεπὲς minus bene 2954. p) λέσχῃ] „Nihil mutare Edd. notat *Solan.*“ q) ἐποίησε]

hujus generis sunt: forte illud, quod maximum est, nobis adhuc deest.

Lyc. Unde igitur et haec parabimus? an advocemus scilicet pictores, et maxime, quotquot illorum optimi fuerunt temperandis coloribus, et tempestive allinendis. Nempe advocetur Polygnotus, et Euphranor ille, et Apelles, et Aëtion. At hi divisis operis, Euphranor comae colorem det, qualem Junonis pinxit, Polygnotus vero superciliorum decorem, et ruborem suffusum genis, qualem Casandram in conciliabulo Delphis fecit. Vestem vero etiam hic faciat, subtilissime elaboratam, ut adstricta sint, quae debent, fluctuent autem pleraque. Reliquum corpus Apelles ostendat, Pacatae exemplo, praesertim ne nimis candidum, sed in quo sanguinem inesse appareat.

ἐναιμον r) ἁπλῶς· τὰ γείλη δὲ, οἷα Ῥωξάνης, ὁ Ἀετίων p. 466.
ποιησάτω. Μᾶλλον δὲ τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον s), 8
παρόντος Εὐφράνορος καὶ Ἀπελλοῦ, δεδέγμεθα t). οἷον
γάρ τι τοῖς Μενελάου μηροῖς τὸ χρῶμα ἐκεῖνος ἐπέβαλλεν u),
ἐλέφαντι εἰκάσας· ἠρέμα πεφοινιγμένῳ, τοιόνδε x) ἔστω τὸ
πᾶν· ὁ δ' αὐτὸς οὗτος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς γραψάτω,
βοῶπίν τινα ποιήσας αὐτήν. συνεπιλήψεται τοῦ ἔργου
αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητὴς, ὡς ἰοβλέφαρον y) ἐξεργά-
σεσθαι· καὶ φιλομειδῆ δὲ Ὅμηρος ποιήσει, καὶ λευκώλενον,
καὶ ῥοδοδάκτυλον, καὶ ὅλως z), τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκά-
σει πολὺ δικαιότερον, ἢ τὴν a) τοῦ Βρισέως. Ταῦτα μὲν 9
οὖν πλαστῶν καὶ γραφέων καὶ ποιητῶν παῖδες ἐργάσονται.
ὃ δὲ πᾶσιν ἐπανθεῖ τούτοις, ἡ Χάρις, μᾶλλον δὲ ἅπασαί b)
ἅμα, ὁπόσαι Χάριτες, καὶ ὁπόσοι Ἔρωτες περιχορεύοντες,
τίς ἂν μιμήσασθαι δύναιτο;

„ἀποίησε male J." r) ἔναιμον] ἄναιμον mendose 2954. s) Ὅμηρον] „Sic Edd. praeter J. quae μηρὸν." μηρον sine accent. A. 2. et ita, ut primae literae locus vacuus sit relictus. Unde mendum *Juntinum*. t) δεδέγμεθα] „δεδέγματα J. sola." u) ἐπέβαλλεν] ἐπέβαλεν 2954. et 3011. x) τοιόνδε] Sic B. 1. A. 1. 2. τοιόν δε divisim B. 3. τοιόνδε junctim *Reitz* et recentt. y) ἰοβλέφαρον] „τὸ βλίφαρον male Edd. priores." z) ὅλως] „Bene sic *Par.* aliaeque. Ὅλος J." Sic etiam A. 2. a) τὴν] „τῇ Edd. male." Non quidem omnes: nam τὴν invenio in utraque *Ald.* et *Obsopoeus* quoque τὴν verterat. b) ἅπασαι] „Sic recte S. et *Amst.* Male cett. ὃ πᾶσαι."

Labia, qualia Roxanes, faciat Aëtion. Quin optimum pictorum Homerum, Euphranore praesente et Apelle, assumsimus. Qualem enim ille Menelai femoribus colorem induxit, *ebori* ea comparans leniter *purpurascenti*, tale sit universum. Idem vero oculos etiam pingat, et amplis quidem reddat conspicuam: adjuvabit illi opus etiam Thebanus poëta, qui supercilium elaboret. Etiam *risus amantem* faciet Homerus, et *candidis lacertis, et roseis digitis*, et aureae Veneri similem faciet justius multo, quam Brisei filiam. Atque ista quidem statuariorum, et pictorum, poëtarumque filii efficient. Quod autem in hisce omnibus floris instar enitet, Gratia, quin omnes simul, quotquot sunt Gratiae, et quotquot sunt Amores, qui choreas circa illam ducunt, imitari quis possit?

p. 467. ΠΟΛ. Θεσπέσιόν τι χρῆμα, ὦ Λυκῖνε, φῂς, καὶ διϊπετὲς ὡς ἀληθῶς, οἷόν τι τῶν ἐξ οὐρανοῦ γένοιτο c). τί δὲ πράσσουσαν εἶδες αὐτήν;

ΛΥΚ. Βιβλίον ἐν ταῖν χεροῖν εἶχεν, ἐς δύο συνειλημένον d)· καὶ ἐῴκει τὸ μὲν τοι ἀναγινώσκεσθαι αὐτοῦ, τὸ δὲ ἤδη ἀνεγνωκέναι. μεταξὺ δὲ προϊοῦσα, διελέγετο τῶν παρομαρτούντων τινί, οὐκ οἶδ' ὅ, τι· οὐ γὰρ ἐς ἐπήκοον ἐφθέγγετο· πλὴν μειδιάσασά γε, ὦ Πολύστρατε, ὀδόντας ἐξέφηνε· πῶς ἂν εἴποιμί σοι, ὅπως μὲν λευκούς, ὅπως δὲ συμμέτρους, καὶ πρὸς ἀλλήλους συνηρμοσμένους; εἴ που κάλλιστον ὅρμον εἶδες e) ἐκ τῶν στιλπνοτάτων, καὶ ἰσομεγέθων μαργαριτῶν, οὕτως ἐπὶ στίχου ἐπεφύκεσαν· ἐκοσμοῦντο δὲ μάλιστα τῷ τῶν χειλέων ἐρυθήματι. ὑπεφαίνοντο γοῦν αὐτὸ f) δὴ τῷ τοῦ Ὁμήρου ἐλέφαντι τῷ πριστῷ ὁμοιοι, οὐχ οἱ μὲν πλατύτεροι αὐτῶν, οἱ δὲ προέχοντες ἢ διεστηκότες, οἷοι g) ταῖς πλείσταις, ἀλλά τις

c) γένοιτο] ἄν addi vult *Bel.* ad vitandum Soloecismum, quem ipse somniat tanquam spectrum. d) συνειλημένον] „Συνειλημένον nno μ. J. *Ald.* V. 2. P. συνειλημμένον geminato consona *Fl.* B. 2. (1. et 3. *Fr. Par.* H. S.“ e) εἶδες] εἶδε A. 2. non minus mendose, quam modo ibidem κάλλιστον. f) αὐτὸ] „Sic dedi ex *Fl.* αὐτῷ enim ceterae.“ Αὐτὸ τοῦτο Ὁμήρου 2954. per errorem quidem scribendi, ex quo tamen lectio αὐτὸ confirmari videtur. g) οἷοι] „οἷα P.“

Pol. Divinum quiddam dicis, Lycine, et a Jove revera demissum, quale quid eorum fuerit, quae nascuntur coelitus. Sed quid facientem vidisti?

Lyc. Librum tenebat manibus, bifariam convolutum, videbaturque alteram quidem partem illius legere, alteram vero jam legisse. Dum progreditur, disputabat cum aliquo comitantium nescio quid: neque enim ita, ut exaudiri posset, loquebatur. Verum ridens, Polystrate, dentes ostendebat, quomodo dicam tibi, quam albos, quam aequabiles, et sibi invicem commissos! Si quando pulcherrimum monile vidisti, de splendidissimis et aequalibus margaritis; ita ad seriem nati erant. Ornabantur autem maxime rubore labiorum. Inter illa enim nitebant, *sectili* apud Homerum *ebori* similes, non hi quidem illorum latiores, alii vero eminentes, aut distantes, quales plerisque; sed

πάντων ἰσοτιμία καὶ ὁμόχροια, καὶ μέγεθος ἕν, καὶ προσ- p. 467.
εχεῖς ὁμοίως· καὶ ὅλως, μέγα τι θαῦμα καὶ θέαμα h), πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην εὐμορφίαν ὑπερπεπαικός.

ΠΟΛ. Ἔχ' ἀτρέμας. συνίημι γὰρ ἤδη σαφῶς πάνυ i), p. 468.
ἥντινα καὶ λέγεις τὴν γυναῖκα, τούτοις τε αὐτοῖς γνωρίσας, καὶ τῇ πατρίδι· καὶ εὐνούχους δέ τινας ἕπεσθαι αὐτῇ ἔφης.

ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ στρατιώτας τινάς k).

ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνεῦσαν, ὦ μακάριε, τὴν ἀοίδιμον ταύτην λέγεις.

ΛΥΚ. Τί δ' ἐστὶν αὐτῇ τοὔνομα;

ΠΟΛ. Πάνυ καὶ τοῦτο γλαφυρὸν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ἐπέραστον. ὁμώνυμος γάρ ἐστι τῇ τοῦ Ἀβραδάτα l) ἐκείνῃ τῇ καλῇ. οἶσθα πολλάκις ἀκούσας Ξενοφῶντος ἐπαινοῦντός τινα σώφρονα, καὶ καλὴν γυναῖκα;

ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ ὥςπερ γε ὁρῶν αὐτὴν, οὕτω δια-

h) καὶ θέαμα] „Desunt haec verba in *Pl.* adsunt in cett. et P." i) σαφῶς πάνυ] Sic 2954. et Edd. A. 1. 2. B. 1. 3. *Salm.* In *Reitz* excidit casu vox πάνυ, in quo temere secuti sunt recentt. k) Νὴ Δία, — τινάς] Haec verba, vulgo *Polystrato* tributa, Codd. Gorl. et 3011. adscribunt *Lycino*, uti conjecerat *Gesnerus*; nec male hanc rationem admiserunt *Wielandius* et *Schmiederus*, probante etiam *Belino*. l) Ἀβραδάτα] Hanc formam pro vulgata Ἀβραδάτου restitui, auctoribus Codd. 3011. 2954. Gorl. Sic et *Xenoph.* Cyrop. V, 1. pr. vulgo olim

quaedam omnium aequalitas, et color idem, et una magnitudo, et aeque juncti: in universum autem magnum quoddam miraculum spectaculumque, humanam omnem pulchritudinem excedens.

Pol. Quiesce. Jam enim apertissime intelligo, quam mulierem dicas, his ipsis illud colligens, et patria. Dixisti autem etiam eunuchos aliquot eam secutos.

Lyc. Et profecto etiam milites quosdam.

Pol. Illam Imperatoris conjugem, celebratissimam illam, dicis.

Lyc. Quod vero est illi nomen.

Pol. Valde ipsum quoque venustum, Lycine, et amabile. Est enim cognominis pulchrae illa Abradatae uxori. Nostine, crebro qui audieris, Xenophontem laudare modestam quandam et pulchram mulierem?

Lyc. Ita sane est, et quasi viderem illam, ita animatus

p. 468. τίθεμαι m), ὁπόταν κατ' ἐκεῖνό που n) ἀναγιγνώσκων γένωμαι, καὶ μονονουχὶ καὶ ἀκούω λεγούσης αὐτῆς, ἃ πεποίηται λέγουσα, καὶ ὡς ὥπλιζε τὸν ἄνδρα, καὶ οἷα ἦν παραπέμπουσα αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην.

11 ΠΟΛ. Ἀλλ', ὦ ἄριστε, σὺ μὲν ὥςπερ τινὰ ἀστραπὴν παραδραμοῦσαν ἅπαξ εἶδες αὐτήν, καὶ ἔοικας τὰ πρόχειρα ταῦτα, λίγω δὲ τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφήν, ἐπαινεῖν. τῶν δὲ τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν ἀθέατος εἶ, οὐδὲ οἶσθα, ὅσον τὸ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν αὐτῆς μακρῷ τινι ἄμεινον, καὶ θειοειδέστερον τοῦ σώματος. ἐγὼ δέ, συνήθης γάρ εἰμι, καὶ λόγων ἐκοινώνησα πολλάκις ὁμοεθνὴς ὤν. καὶ γάρ,

p. 469. ὡς οἶσθα καὶ αὐτός, τὸ ἥμερον καὶ φιλάνθρωπον, καὶ τὸ μεγαλόφρον, καὶ σωφροσύνην, καὶ παιδείαν, πρὸ τοῦ κάλλους ἐπαινῶ· ἄξια γὰρ προσεκρίσθαι ταῦτα τοῦ σώματος· ἐπεὶ ἄλογον ἂν εἴη καὶ γελοῖον, ὥςπερ εἴ τις τὴν ἐσθῆτα πρὸ τοῦ σώματος θαυμάζοι o). τὸ δ' ἐντελὲς κάλ-

legebatur. *Popponi* vero e Guelf. Par. ibi rescribere placuit Ἀβραδάτου, ut conveniret scriptura cum constanti librorum scriptura VI, 4, 11. Infra cap. 20. constans est lectio τοῦ Ἀβραδάτα. Cf. Genitivos Εὐθυμίδα Tex. c. 22. et 23. Ἀρσακόμα ibid c. 44. et 50. cum *Μαριάντα*, denique Ἀβαύχα ibid. c. 61. m) διατίθεμαι] „Bene sic Edd. et P. Διατέθειμαι Ex. *Fl.*" n) ἐκεῖνό που] „Ἴσως ἐκεῖνον L." o) θαυμάζοι] θαυ-

sum, quoties ad illum locum legendo pervenio: ac tantum non audio dicentem, quae dixisse traditur, et ut armaverit virum, et quomodo in pugnam illum deduxerit.

Pol. Verum tu quidem, vir optime, fulguris instar illam praetercurrentem semel vidisti, et videris ea, quae in promtu sunt, corpus et formam dico, laudare: bonorum autem animae ejus nihil vidisti; nec nosti, quam longe sit ista illius pulchritudo corporis *pulchritudine* praestantior ac divinior. Ego vero, familiaris enim sum, et saepe cum ea, popularis quippe, locutus. Etenim, ut ipse etiam nosti, mansuetudinem, et humanitatem, et magnanimitatem, et temperantiam, et eruditionem, ante pulchritudinem laudo: digna enim ista, quae praeferantur corpori; alioquin irrationale fuerit et ridiculum, velut si quis vestimentum prae corpore admiretur. Vera autem, opinor, pulchritudo illa est, cum in eodem homine conveniunt

λος, οἶμαι p)· τοῦτό ἐστιν, ὁπόταν ἐς τὸ αὐτὸ συνδράμῃ p. 469.
ψυχῆς ἀρετὴ, καὶ εὐμορφία σώματος. ἀμέλει πολλὰς ἄν
σοι δείξαιμι, μορφῆς μὲν εὖ ἠκούσας q), τὰ δ' ἄλλα αἰσχυ-
νούσας τὸ κάλλος, ὡς καὶ μόνον φθεγξαμένων ἀπανθεῖν r)
αὐτὸ, καὶ ἀπομαραίνεσθαι, ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημο-
νοῦν, καὶ παρ' ἀξίαν συνὸν s) πονηρᾷ τινι δεσποίνῃ τῇ
ψυχῇ. καί γε αἱ τοιαῦται ὅμοιαί μοι δοκοῦσι τοῖς Αἰγυ-
πτίοις ἱεροῖς· κἀκεῖ γὰρ αὐτὸς μὲν ὁ νεὼς κάλλιστός τε
καὶ μέγιστος, λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος, καὶ χρυ-
σῷ καὶ γραφαῖς διηκθισμένος· ἔνδον δὲ ἣν ζητῇς τὸν θεὸν,
ἢ πίθηκός ἐστιν, ἢ ἶβις, ἢ τράγος, ἢ αἴλουρος. τοιαύτας
πολλὰς ἰδεῖν ἔνεστιν t). οὐ τοίνυν ἀπόχρη τὸ κάλλος, ἢν
μὴ κεκοσμῆται u) τοῖς δικαίοις κοσμήμασι· λέγω δὴ οὐκ

μᾶζει 3011. p) τὸ δ' ἐντελὲς κάλλος; οἶμαι] τὸ δ' ἐντελὲς, οἶμαι, κάλλος Id. q) ἠκούσας] „Sic Edd. et Ex. *Fl.* Ἐχούσας *Iσως* L.“ r) ἀπανθεῖν] Sic *Schm.* e 2955. et 3011. pro vulg. ἀποθανεῖν, quod, miror, tam diu h. l. fuisse sustentatum. s) ἐλεγχόμενον — συνὸν] *Gesnerus* sic putavit vertendum, ac si legeretur: ἀσχημονοῦν τε καὶ ἐλεγχόμενον παρ' ἀξίαν συνόν. Sic utique multo rectior foret, et aptior, sententiarum ordo et ratio: Sed nihil tamen omnino variant libri. t) ἔνεστιν] ἔστιν 2954. u) κεκοσμῆται] Vulg. κεκόσμηται. Sed *Struve* Gr. Gr. p. 128. corrigi vult κεκοσμῆται, aut, quod mavult, εἰ μὴ κεκόσμηται. Priorem rationem nos praeferendam duximus, quandoquidem in simillimo loco *Xenoph.* Symp. I, 8. vulgata verba: ἄλλως τε καὶ ἢν — κέκτηται τις non corrigenda erunt εἰ μὴ — κέκτηται, sed ἢν μὴ — κεκτῆται, ut *Matthiae* quoque censet Gr. Gr. p. 253. Aliud hujus formae

et animi virtus et forma corporis. Videlicet multas tibi ostenderim, quarum forma quidem bene habet, caeterum vero turpitudine formam afficientes, adeo ut vel loqui exorsis ea *deflorescat*, et marcescat, et ipso indecenti gestu fateatur, praeter dignitatem se cum mala domina, anima, vivere. Et sane videntur mihi tales similes esse sacris Aegyptiis. Nam ibi quoque ipsum templum pulcherrimum est et maximum, lapidibusque pretiosis exornatum, auro et picturis distinctum. Intus vero Deum si quaeras, aut simius est, aut ibis, aut hircus, aut felis. Tales, inquam, multas videre licet. Non ergo sufficit pulchritudo, nisi exornata sit justis ornamentis: dico autem non vestitu purpureo et monilibus, sed illis, quae praedixi, virtute, et mode-

p. 469. ἐσθῆτι ἁλουργεῖ, καὶ ὄρμοις, ἀλλ' οἷς προεῖπον ἐκείνοις, p. 470. ἀρετῇ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ ἐπιεικείᾳ, καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπόσα ταύτης x) ὅρος ἐστίν.

12 ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ Πολύστρατε, μῦθον ἀντὶ μύθου y) Hesiod. Opp. 350. ἄμειψαι αὐτῷ τῷ μέτρῳ z), φασὶν, ἢ καὶ λωΐτον, δύνασαι γὰρ, καὶ τινα εἰκόνα γραψάμενος τῆς ψυχῆς ἐπίδειξον, ὡς μὴ ἐξ ἡμισείας θαυμάζοιμι αὐτήν.

ΠΟΛ. Οὐ μικρὸν, ὦ ἑταῖρε, τὸ ἀγώνισμα προτάττεις· οὐ γὰρ ὅμοιον τὸ πᾶσι προφανὲς ἐπαινέσαι, καὶ τὰ ἄδηλα ἐμφανίσαι τῷ λόγῳ. καὶ μοι δοκῶ συνεργῶν καὶ αὐτὸς δεήσεσθαι πρὸς τὴν εἰκόνα, οὐ πλαστῶν, οὐδὲ γραφέων μόνων a), ἀλλὰ καὶ φιλοσόφων, ὡς πρὸς τοὺς ἐκείνων κανόνας ἀπευθῦναι τὸ ἄγαλμα, καὶ δεῖξαι κατὰ τὴν ἀρ- p. 471. χαίαν πλαστικὴν κατεσκευασμένον. Καὶ δὴ πεποιήσθω.

exemplum, *μεμνώμεθα*, occurrit Diall. Mart. XIV, 4. ubi vid. Varr. Lectt. Tom. II. p. 133. sq. x) ὁπόσα ταύτης] „ὁπόσοις ταῦτα] Sic Edd. praeter *Fl.* quae ὁπόσα ταύτης. *Gr.* ὁπόσα ταύτων. J. *Poll.* Forte pro ὅρος legi possit ὅρμος." Cum *Fl.* facit Cod. 2951. Unde *Belinus*, qui in not. advers. conjecerat ὁπόσα ταύτης τρόπος ἐστὶν, postea maluit ὁπόσα ταύτῃ σωρός ἐστιν, vel etiam ὁπόσα ταύτης ἔρως ἐστίν. Unice verum esse lectionem *Fl.* et 2954. videbis ex Adnot. y) μῦθον ἀντὶ μύθου] μοῦτον ἀντὶ μούτου conj. *Menag.* probante *Belino*. Μῦθον autem scripsi ex A. 1. et 2. pro vulgato vitio μύθο . z) αὐτῷ τῷ μέτρῳ] τῷ αὐτῷ μέτρῳ 2951. a) μόνων] Sic

stia, et aequitate, et humanitate, et reliquis, quae ista velut finitione cognoscuntur *(quotquot in hoc perfectissima sunt)*.

Lyc. Itaque, Polystrate, sermonem sermone compensa, *ipsa mensura*, ajunt, *vel melius etiam*, potes enim; et quandam animae imaginem depictam ostende, ne ex dimidia modo parte illam admirer.

Pol. Non parvam, sodalis, materiem certaminis injungis. Neque enim simile est id laudare, quod in omnium oculos incurrit, et ea, quae videri non possunt, sermone declarare. Et videor mihi adjutoribus ipse etiam opus habere ad hanc imaginem, non statuariis solis, neque pictoribus, sed philosophis etiam, ut ad regulas exigere possim signum, et ostendere antiqua illud arte perfectum. Quin jam fiat! Eloquens primum et arguta: atque illud, *Dulcior*

ΕΙΚΟΝΕΣ. a)

Reitz. T. II. p. 458

ARGUMENTUM.

Laudatur hoc dialogo Panthea quaedam, regis cuiusdam amica; (de qua vide adnot. ad hunc libellum primam;) ita, ut tum corporis, tum animi, virtutes eximiae e variis veterum artificum operibus collectae singulae in unam imaginem componantur. Eruditissimum hic, et politissimum, scriptorem haud difficulter agnoscas; de quo in eadem illa adnotatione dictum.

ΛΥΚΙΝΟΣ b) ΚΑΙ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ.

ΛΥΚ. Ἀλλ' ἦ τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον c) οἱ τὴν Γοργὼ d) ἰδόντες, οἷον ἐγὼ ἔναγχος ἔπαθον, ὦ Πολύστρατε, παγκάλην τινὰ γυναῖκα ἰδών. αὐτὸ γὰρ τὸ e) τοῦ μύθου ἐκεῖνο μικροῦ δέω λίθος ἐξ ἀνθρώπου σοι γεγονέναι, πεπηγὼς ὑπὸ τοῦ θαύματος. 1 p. 459.

a) ΕΙΚΟΝΕΣ] „περὶ εἰκόνος *Th. Mag. v. Γοργώ.*“ b) ΛΥΚΙΝΟΣ] De hac nominum inscriptione vide, si tanti est, Adnot. c) τοιοῦτόν τι ἄρα ἔπασχον] „τοιοῦτό τι ἔπαθον *Th. Mag.* Nihil mutant Edd. vett.“ Ἄρα tamen abest ab Gorl. Vid. Adnot. d) Γοργὼ] Sic *Th. Mag.* Vulgo in omnibus Edd. tum vett. (tum recentt. legebatur Γοργῶ male. e) τὸ] Articulum, quem Edd. vett. omiserant, e Codd. 2954. 2955. et 3011. monente *Belino*, restituerunt *Bip.* et *Schm.*

IMAGINES.

LYCINUS ET POLYSTRATUS.

Lyc. At profecto tale quid usu veniebat his, qui Gorgonem vidissent, quale usu nuper mihi venit, Polystrate, pulcherrimam quandam feminam videnti. Parum enim abest, quin, ut habet fabula, lapis tibi ex homine sim factus, ac prae admiratione diriguerim.

ΠΟΛ. Ἡράκλεις, ὑπερφυές τι τὸ θέαμα φῄς, καὶ δεινῶς βίαιον, εἴ γε καὶ Λυκῖνον ἐξέπληξε γυνή τις οὖσα. σὺ γὰρ ὑπὸ μὲν τῶν μειρακίωνf) καὶ πάνυ ῥᾳδίως αὐτὸ
p. 459 πάσχεις· ὥστε θᾶττον ἄν τις ὅλον τὸν Σίπυλον μετακινήσειεν, ἢ σὲ τῶν καλῶν ἀπάγοι, μὴ οὐχὶ παρεστάναι αὐτοῖς κεχηνότα g), καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολλάκις, ὥςπερ ἐκείνην αὐτὴν τὴν τοῦ Ταντάλου. ἀτὰρ εἰπέ μοι, τίς ἡ λιθοποιὸς αὕτη Μέδουσα ἡμῖν ἐστι, καὶ πόθεν; ὡς καὶ ἡμεῖς ἴδοιμεν. οὐ γάρ, οἶμαι, φθονήσειςh) ἡμῖν τῆς θέας, οὐδὲ ζηλοτυπήσεις, εἰ μέλλομεν πλησίον που καὶ αὐτοὶ παραπεπηγέναι σοι ἰδύντες.

ΑΤΚ. Καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρή σε, ὡς, κἂν ἐκ περιωπῆς i) μόνον ἀπίδῃς k) ἐς αὐτήν, ἀχανῆ σε, καὶ τῶν ἀνδριάντων ἀκινητότερον ἀποφανεῖ. καίτοι τοῦτο μὲν ἴσως
p. 460. εἰρηνικώτερόν ἐστι, καὶ τὸ τραῦμα ἧττον καίριον, εἰ αὐτὸς ἴδοις· εἰ δὲ κἀκείνη προσβλέψειέ σε*), τίς ἔσται μηχανὴ

f) μειρακίων] *μειρακίοις* vitiose A. 1. 2. B. 1. 3. correxerunt *Reitz.* et recenti. g) κεχηνότα] „κεχηπότα male J.“ h) φθονήσεις] οὐ γὰρ ἄν, οἶμαι, φθονήσαις, — ζηλοτυπήσαις 3011. probante *Belino.* i) ἐκ περιωπῆς] „ἐπιρωπῆς male J.“ k) ἀπίδῃς] ἀπίδοις 2955. minus bene. *) προσβλέψειέ σε] „Sic etiam habere J. *Fl.* B. 2. V. 2. et S. notat *Solanus.* Sed et sic *Par.* S. etc.“

Pol. Insolitum, Hercle, spectaculum ais, et valde violentum, si quidem Lycinum etiam mulier aliqua perculit. Nam ab adolescentulis tu quidem, idque facile admodum, sic afficeris, ut facilius aliquis totum Sipylum loco moveat, quam te abducat a pulchris, quo minus adstes illis hians, et saepe illacrimans etiam, ut illa ipsa Tantali *filia*. Verum dic mihi, quae nobis est illa Medusa saxifica, et unde? ut nos quoque eam videamus. Neque enim, puto, invidebis nobis spectaculum, neque zelotypia accenderis, si ex propinquo nos etiam velimus juxta te in illo obrigescere.

Lyc. Quin illud scito, illa te, si vel ab alta eam specula adspexeris, attonitum, et magis, quam statuae sunt, immotum redditura est. Quamquam hoc quidem forte pacatius fuerit, et minus letale vulnus, ipse si videas: si vero ipsa quoque te adspiciat, qua ratione ab illa

ἀποστῆναι αὐτῆς; ἀπάξει γάρ σε ἀναθησαμένη, ἔνθα ἂν p. 46o.
ἐθέλῃ l), ὅπερ καὶ ἡ λίθος ἡ Ἡρακλεία ἕλκει τὸν σίδηρον.

ΠΟΛ. Παύου, ὦ Λυκῖνε, τεράστιόν τι κάλλος ἀνα- 2
πλάττων m), ἀλλ' εἰπέ μοι, τίς ἡ γυνή ἐστιν;

ΛΥΚ. Οἴει γάρ με ὑπερβαλέσθαι τῷ λόγῳ, ὃς δέδια, μή σοι ἰδόντι ἀσθενής τις ἐπαινέσαι δόξω, παρὰ τοσοῦτον n) ἀμείνων φανεῖται· πλὴν ἀλλὰ, ἥτις o) μέν, οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοιμι, θεραπεία δὲ πολλὴ, καὶ ἄλλη περὶ αὐτὴν παρασκευὴ λαμπρὰ, καὶ εὐνούχων τε πλῆθος, καὶ ἅβραι πάνυ πολλαί, καὶ ὅλως, μεῖζόν γε, ἢ κατὰ ἰδιωτικὴν τύχην ἐδόκει τὸ πρᾶγμα εἶναι.

ΠΟΛ. Οὐδὲ τοὔνομα ἐπύθου σύ γε, ἥτις καλοῖτο p);

ΛΥΚ. Οὐδαμῶς, ἢ τοῦτο μόνον, τῆς Ἰωνίας q) ἐστί. τῶν θεατῶν γάρ τις ἀπιδὼν ἐς τὸν πλησίον, ἐπεὶ παρῆλθε, Τοιαῦτα μέντοι, ἔφη, τὰ Σμυρναϊκὰ κάλλη· καὶ θαυμα-

l) ἐθέλῃ] ἐθέλοι mallet *Belinus* sine caussa. m) ἀναπλάττων] „ἀναπλάττον male J." Sic J. ex A. 2. n) παρὰ τοσοῦτον] Sic *Reitz.* et recentt. Sed παρατοσοῦτον una voce Edd. vett. o) ἥτις] εἴ τις Soll. p) καλοῖτο] καλεῖται, vel ἂν καλοῖτο corrigi vult *Bel.* frustra et hic, et multis aliis similibus *Luciani* locis. q) τῆς Ἰωνίας] ὅτι ἐκ τῆς Ἰωνίας emendari jubet *Bel.* temere: neque enim particula, nec praepositione, opus quidquam fuit.

abscedes? Revinctum enim te, quorsum voluerit, abducet, quod magnes facit in ferro.

Pol. Desine, Lycine, portentosam pulchritudinem effingere; sed dic mihi, quae sit mulier?

Lyc. Putas enim, me dicendo modum excedere, qui metuam, ne tibi, cum videris, imbecillis in laudando videar: tanto illa apparebit praestantior. Verum quae sit, non habeo dicere. Ministerium vero multum, et alius circa illam apparatus splendidus, et eunuchorum multitudo, et ancillae sane multae, atque in universum major, quam pro fortuna privata, res videbatur esse.

Pol. Neque nomen audiebas tu quidem, quomodo vocaretur?

Lyc. Nequaquam, nisi hoc solum, ex Ionia est. Spectatorum enim aliquis, vicinum respiciens, cum transiret, *Tales quidem*, inquit, *sunt formae Smyrnenses; nec mirum, si pulcherrima*

p. 461. στὸν οὐδέν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι Σμυρναῖος καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι, οὕτως ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῇ.

3 ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπεὶ r) λίθου τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς ἐποίησας, οὔτε s) παρακολουθήσας, οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐκεῖνον t) ἐρόμενος, ἥτις u) ἦν, κἂν τὸ εἶδος, ὡς οἷόν τε, ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, τάχα γὰρ ἂν οὕτω γνωρίσαιμι x).

ΑΤΚ. Ὁρᾷς, ἠλίκον τοῦτο ἤτησας y); οὐ κατὰ λόγων δύναμιν, καὶ μάλιστά γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι οὕτω θαυμασίαν z) εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἡ Ἀπελλῆς, ἢ Ζεῦξις, ἢ Παρράσιος ἱκανοὶ ἔδοξαν, ἢ εἴ τις Φειδίας, ἢ Ἀλκαμένης. ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκῖνε, ποία a) τις ἦν b) τὴν ὄψιν;

r) ἐπεὶ] „Ita jam optime J. cum *Fl* et *Ald.* (utraque) Ἐπὶ enim male B. 2. *Fr. Par.* S. H.“ s) οὔτε] „οὔτε male J.“ t) ἐκεῖνον] „omissum in J. adest in *Fl.* V. 2. B. 2. *Par.* S.“ u) ἥτις] ὅστις „J. *Fr. Fl.* B. 2. *Par.* S. Ἥτις ἴσως L.“ Vid. Adnot. x) γνωρίσαιμι] γνωρίσαιμεν 2955. y) ἤτησας] Signum interrogationis, in A. 1. 2. et B. 1. post hanc vocem positum, neglexerunt posteriores Edd. praeter *Schm.* Versionem *Gesneri: Vides, quantum sit, quod petiisti,* ad hanc antiquiorem, et, ni fallor, rectiorem formam revocare placuit. z) οὕτω θαυμασίαν] θαυμασίαν οὕτως 3011. a) ποία] ποιά in prioribus. b) ἦν] „male abest a *Fl.* adest in P. *Par.* J. etc.“

Ionicarum urbium, mulierem pulcherrimam protulit. Videbatur autem mihi Smyrnaeus ipse quoque esse, qui dicebat; adeo illa gloriabatur.

Pol. Quandoquidem igitur hoc vere pro lapide fecisti, qui neque secutus sis, neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quaenam esset: certe formam illius, quantum ejus fieri potest, sermone ostende. Forte enim sic eam agnovero.

Lyc. Videsne, quantum sit, quod petiisti? non est facultatis dicendi, meae praesertim, declarare admirabilem adeo imaginem, cui vix Apelles, aut Zeuxis, aut Parrhasius, apti videantur, aut si quis Phidias vel Alcamenes. Ego vero corrupero exemplum artis imbecillitate.

Pol. Tamen, Lycine, qualis erat specie? Neque enim periculosus ille conatus, si

τε, συναρμόσας, μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω, τὸ ἐξαίρετον παρ' ἑκάστης ἔχουσαν. p. 463.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τοῦτο γένοιτο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε p) παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ, ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν, καὶ συντιθέναι, καὶ ἁρμόζειν, ὡς ἂν εὐρυθμότατα δύναιτο, φυλάττων q) ἅμα τὸ συμμιγὲς ἐκεῖνο, καὶ ποικίλον.

ΠΟΛ. Εὖ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι, ὅ, τι καὶ χρήσεται r) αὐταῖς, ἢ ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινὰ συνθεὶς, οὐκ ἀπάδουσαν ἀπεργάσεται.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὁρᾷν παρέξει s) γιγνομένην τὴν 6
εἰκόνα, ὧδε t) συναρμόζων, τῆς ἐκ Κνίδου ἠκούσης μόνον τὴν κεφαλὴν λαβών· οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος, γυμνοῦ ὄντος, δεήσεται· τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην, καὶ μέτ-

Solanus\. Sed in διὰ conspirant Erld." *Solani* conjectura probata etiam *Belino*. Vide tamen adnot. p) τὸ ἀπὸ τοῦδε] Sic B. 1. 3. *Reitz* et recentt. Sed junctim τοαποτοῦδε A. 1. 2. q) φυλάττων] φυλάττον male B. 3. Rectius foret φυλάττοντι, quamquam non necessarium. r) χρήσεται] κεχρῆσται 3011. vitiose. s) ὁρᾷν παρέξει] ὥρα παρέχειν 2955, minus commode. t) ὧδε] Sic sine jota subscr. A. 1. et 2. ut fere ubique in *Luciano*; sed ᾠδὲ cum jota B. 1. 3. *Reitz*. et

ex omnibus hisce, ut potest, coagmentatam tibi unam imaginem ostendam, quod in singulis eximium est, habentem.

Pol. Et quomodo illud fieri potest?

Lyc. Non difficile est, Polystrate, si jam dicendi facultati tradamus illas imagines, permittamusque illi aliter eas ornare, et componere, et concinnare, quam commodissime possit, servata simul commiscendi proportione et varietate.

Pol. Recte. Sumat sane atque ostendat. Volo enim videre, quomodo illis usura sit, aut quomodo ex tot diversis componens unam aliquam, non absurdam effectura sit.

Lyc. Atque jam tibi videndam praebet, dum exsistit, imaginem, de illa, quae Cnido venit, solum caput sumens; reliquo enim corpore, cum nudum sit, nihil opus habebit. Et comam quidem, ac frontem, et supercilia quasi ab amussim

P. 464. ωπον ὀφρύων τε τὸ εὔγραμμον, ἐάσει n) ἔχειν, ὥςπερ ὁ Πραξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ, καὶ κεχαρισμένῳ, καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δέ, καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ, παρ' Ἀλκαμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται· καὶ προςέτι, χειρῶν ἄκρα, καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον, καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον, παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προςώπου περιγραφὴν, καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ῥῖνα σύμμετρον, ἡ Λημνία παρέξει, καὶ Φειδίας x)· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς, καὶ τὸν αὐχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών. ἡ Σωσάνδρα y) δὲ καὶ ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ μειδίαμα λεπτὸν z) καὶ λεληθὸς a), ὥςπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας· πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος a) αὐτὴ

recentt. u) ἐάσει] Ita 2954. 2955. et *Schm.* monente *Belino.* Antea minus concinne legebatur ἐάσεις. x) Φειδίας] Ineptam distinctionem hujus loci corrigere placuit: antea enim in omnibus legebatur, καὶ Φειδίας ἔτι. καὶ etc. vel, ut in B. 1. et 3. καὶ Φειδίας ἔτι, καὶ etc. Caussam emendationis unicuique, qui quidem ex §. 4. sciat, Lemniam ab ipso hoc Phidia fuisse confectam, in promtu esse puto. y) Σωσάνδρα] „Δωσάνδρα iterum male *Fl.* ac tertium paullo post. Sed bene cett. Σωσ..." z) λεπτὸν] „Sic Edd. omnes. Σεμνὸν A. P. et marg. A. 1. W." Sic et 3011. nescio, an vere. a) καὶ λεληθὸς] „Καὶ deest in *Fl.* et λεληθὼς male habet eadem pro λεληθὸς, quod recte legitur in cett. aeque ac in P. et A." b) ἀκάλυπτος] ἀκα-

facta sines (*sinet*) eam habere, ut fecit Praxiteles. Etiam oculorum mobilem hilaremque gratiam, prout Praxiteli visum est, servabit. Malas autem, et quae in adverso vultu eminent, ab Alcamene et illa in hortis *Venere* assumet, et insuper manus extremas, et volarum proportionem, et molles digitos, in tenuitatem exeuntes, haec, inquam, et ipsa ab Hortensi. Totius vero vultus circumscriptionem, et genas teneras, et nasi proportionem, Lemnia praebebit et Phidias: etiam oris commissuram idem, et cervicem sumtam ab Amazone. Sosandra vero et Calamis verecundia ornabunt illam; et risus tenuis ac latens sicut illius erit, itemque compositus et decens amictus a Sosandra, nisi quod haec nuda caput erit. Aetatis (*staturae*) autem at-

γένοιτ' ἄν, σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμ- p. 484.
φανίζουσα.

politissimi *Jacobsii* Animadv. critt. in Callistrati statuas etc. p. 13. cui etiam *Schmiederus* favit, quamquam non audens illam in textum recipere. Cf. Pro Laps. c. 15. ubi pro vulg. ἐυνοίᾳ unus Cod. *Witt.* genuinam lectionem ἐυνοίᾳ servavit H. L. *Gesnerum* quoque veram lectionem vidisse, interpretatio ejus satis ostendit.

accuratissima imago fuerit, quippe quae pulchritudinem corporis atque animae virtutem simul declaret.

P. 464. ωπον ὀφρύων τε τὸ εὔγραμμον, ἐάσει n) ἔχειν, ὥςπερ ὁ Πραξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ, καὶ κεχαρισμένῳ, καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δέ, καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ, παρ' Ἀλκαμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται· καὶ προσέτι, χειρῶν ἄκρα, καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον, καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον, παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν, καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ῥῖνα σύμμετρον, ἡ Λημνία παρέξει, καὶ Φειδίας x)· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς, καὶ τὸν αὐχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών. ἡ Σωσάνδρα y) δὲ καὶ ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ μειδίαμα λεπτὸν z) καὶ λεληθὸς a), ὥςπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας· πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος a) αὐτὴ

recentt. u) ἐάσει] Ita 2954. 2955. et *Schm.* monente *Belino.* Antea minus concinne legebatur ἐάσεις. x) Φειδίας] Ineptam distinctionem hujus loci corrigere placuit: antea enim in omnibus legebatur, καὶ Φειδίας ἔτι. καὶ etc. vel, ut in B. 1. et 3. καὶ Φειδίας ἔτι, καὶ etc. Causam emendationis unicuique, qui quidem ex §. 4. sciat, Lemniam ab ipso hoc Phidia fuisse confectam, in promtu esse puto. y) Σωσάνδρα] „Δωσάνδρα iterum male *Fl.* ac tertium paullo post. Sed bene cett. Σωσ..." z) λεπτὸν] „Sic Edd. omnes. Σεμνὸν A. P. et marg. A. 1. W." Sic et 3011. nescio, an vere. a) καὶ λεληθὸς] „Καὶ deest in *Fl.* et λεληθὼς male habet eadem pro λεληθὸς, quod recte legitur in cett. aeque ac in P. et A." b) ἀκάλυπτος] ἀκα-

facta sines (*sinet*) eam habere, ut fecit Praxiteles. Etiam oculorum mobilem hilaremque gratiam, prout Praxiteli visum est, servabit. Malas autem, et quae in adverso vultu eminent, ab Alcamene et illa in hortis *Venere* assumet, et insuper manus extremas, et volarum proportionem, et molles digitos, in tenuitatem exeuntes, haec, inquam, et ipsa ab Hortensi. Totius vero vultus circumscriptionem, et genas teneras, et nasi proportionem, Lemnia praebebit et Phidias: etiam oris commissuram idem, et cervicem sumtam ab Amazone. Sosandra vero et Calamis verecundia ornabunt illam; et risus tenuis ac latens sicut illius erit, itemque compositus et decens amictus a Sosandra, nisi quod haec nuda caput erit. Aetatis (*staturae*) autem at-

γένοιτ' ἂν, σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμ- p. 484.
φανίζουσα.

politissimi *Jacobsii* Animadv. critt. in Callistrati statuas etc. p. 13. cui etiam *Schmiederus* favit, quamquam non audens illam in textum recipere. Cf. Pro Laps. c. 15. ubi pro vulg. ἐπινοίᾳ unus Cod. *Witt.* genuinam lectionem διανοίᾳ servavit H. l. *Gesnerum* quoque veram lectionem vidisse, interpretatio ejus satis ostendit.

accuratissima imago fuerit, quippe quae pulchritudinem corporis atque animae virtutem simul declaret.

p. 484. # ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ARGUMENTUM.

Quum superior laudatio, Imagines inscripta, inprimis adulationis cuiusdam impiae nomine displicuisset ipsi laudatae mulieri, jam hac Apologia se ab indigno crimine ita defendit auctor, ut insigni quadam urbanitate et subtilitate usus etiam majores ac solidiores Pantheae laudes addat.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ a)

1 ΠΟΛ. Ἐγώ σοι b), ὦ Λυκῖνε, φησὶν ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμέ, καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπήνεί τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνεγράφετο. τὸ δὲ ἐμὸν c) ὡς ἂν εἰδῇς, τοιόνδέ ἐστιν d)· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω τοῖς κολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι γόητες εἶναι, καὶ ἥκιστα e) ἐλεύθεροι τὴν φύσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐπαίνοις

a) ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ] Ita inscriptus dialogus in B. 1. et 3. Sed in *Ald.* neutra iudicatum, dialogum esse, et quorum sit. *Reitz.* et recentt. Nominativos nominum inscripserant. b) σοι] „σου *Jens.* Nil mutat *Fl.* nec M." Nec ulla alia Editionum vett. c) ἐμὸν] μόνον B. 3. turpiter erratum. d) τοιόνδέ ἐστιν] Sic. B. 1. A. 1. 2. Τοιόν δέ ἐστιν B. 3. Τοῖόν δέ ἐστιν *Reitz.* et recentt. e) ἥκιστα]

Pol. Magnam equidem, Lycine, sic ait mulier, tuam perspexi in me benevolentiam ex tuo scripto, et honoris significationem. Neque enim adeo supra modum quisquam laudaverit, nisi scribat cum benevolentia. Me autem ut noris, talis sum. Neque alias gaudeo his, qui adulatorios mores habent; sed videntur mihi tales impostores esse, et ingenio minime liberali: maxima vero in laudibus, si quis me laudet vehementer

Φειδίαν, ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν, ἐπανορθοῦν καὶ ῥυθμί- p. 393.
ζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν. οὐ γὰρ
ἡγεῖτο μικρὰν εἶναι συμβουλὴν δήμου τοσούτου, ἀλλ' ἀεὶ
ἀναγκαῖον ὑπάρχειν n) τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ
ἑνός; κἂν Φειδίας ᾖ o) ταῦτά σοι παρ' p) ἐκείνης νομίζω,
καὶ αὐτὸς παραινῶ, ἑταῖρός τε, καὶ εὔνους ὤν.

ΛΥΚ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με- ῥῆ- 15
σιν γοῦν οὕτω μακρὰν, καὶ κατηγορίαν τοσαύτην ἐξενήνο-
χας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπο-
λογίας ἔτι καταλείπεσθαι· πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐ δικαστι-
κὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ, ἐρήμην καταδικάσας
τοῦ βιβλίου, μὴ παόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾷστον δὲ,
οἶμαι, τοῦτό ἐστι, κατὰ τὴν παροιμίαν, Μόνον θέοντα
κρατεῖν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἐάλωμεν,
οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐγχυθέντος q), οὔτε ἀπολογίας ἀποδο-
θείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, οἱ αὐτοὶ
κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότερα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγα-

n) *ὑπάρχειν*] „ὑπάρχει W." Sic et 3011. sed minus bene, ut recte censet *Bel.* o) *ᾖ*] Prius *ἦν* constanter legebatur, quod ego tamen non magis, quam *Jacobsius*, concoquere poteram. p) *παρ'*] „*ἀπ'*] Sic Edd. *Παρ'* W." Sic et 3011. 2955. et merito recepit *Schm.* Vid. Adnot. q) *ἐγχυθέντος*] „*ἐγχυ-*

quid. Deinde cum discessissent, rursus Phidiam inclusum emendasse et correxisse signum de plurium sententia. Neque enim putabat, parvum esse consilium tanti populi, sed necesse semper esse, ut multi plus videant uno, si vel sit Phidias. Haec tibi ab illa adfero, et ipse hortor sodalis tuus atque amicus.

Lyc. Quantum te oratorem, Polystrate, ignoravi! Orationem quidem adeo longam, et tantam contra scriptum meum accusationem protulisti, ut neque spes mihi defensionis ulla relicta sit. Verum enimvero hoc non pro forma et consuetudine judiciorum fecistis, tu maxime quod indicta caussa judicium dedisti contra libellum, non praesente ipsius advocato. Facillimum autem, puto, hoc est ex proverbio, vincere, cum solus curras. Itaque nihil mirum, si et nos caussa cecidimus, neque aqua nobis infusa, neque concessa caussae dicendae facultate. Potius autem, quod quidem omnium minime conveniebat, accusatores iidem fuistis et

p. 493. πήσας τοῖς ἐγνωσμένοις r) ἡσυχίαν ἄγω, ἢ, κατὰ τὸν
p. 494. Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω; ἢ δώσετέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι s) τὴν δίκην;

ΠΟΛ. Νὴ Δί', ἥνπερ ἔχῃς τι δίκαιον εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἀντιδίκοις t), ὡς σὺ φῂς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ, καὶ συνεξεταζέσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης.

16 *ΛΥΚ.* Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρὸν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι μὴ ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν, οἷος παρ' ἐκείνης πρός με u) γεγένησαι, τολμήσω ἀναρρίψαι τὸν κύβον.

θέντος male Edd. priores." Correxit *Solan.* r) ἐγνωσμένοις] „ἐγνωσμ. male J. sola." Sola scilicet cum sola A. 2. s) ἀγωνίσασθαι] Antea legebatur τινα γενέσθαι. Sed τινα omnino abest ab W. et recte quidem: nam e praecedente versu in alius indolis formulam aberravit. Pro γενέσθαι autem ibidem est ἀγωνίσασθαι, quod et Codd. 2954. 2955. 3011. et Gorl. servarunt. Recte itaque *Schm.*, omisso τινα, restituit ἀγωνίσασθαι, quinque Codicum lectionem et formulam solennem: vid. Bis Accus. c. 12. et Prom s. Cauc. c. 4. Ψέγειν ἀγωνίζεσθαι simili ratione dictum. Γενέσθαι h. l. *Belinus* pro glossemate habet genuinae lectionis. t) ἀντιδίκοις] ἐν ἀντιδ. *Guyet.* et *Solan.* At vulgata optime habent. u) πρός με] Sic constanter Edd. vett. sed *Reitz.* et recentt. ex arbitrio πρὸς μὲ, quod non satis idoneis argumentis probavit *Reitz.* ad Hermot. c. 19. in. ubi vide et nostram notam; adde etiam Hermot. c. 32. in H. l. si quid in accentu vulgato mutandum esset, scribendum erat πρὸς ἐμὲ, quod quum auctori non placuisse satis certo credam, non minus certo mihi persuasum est, πρός με eum scripsisse.

judices. Utrum igitur vis, contentus decretis *vestris* quiescam, an Himerensis poëtae exemplo palinodian scribam; an vero provocandi mihi copiam dabitis?

Pol. Per Jovem, siquidem habueris, quod de jure dicas. Neque enim adversariis, ut tu vocas, sed inter amicos caussam dices. Ego vero idem judicium tecum subire paratus sum.

Lyc. At illud molestum, Polystrate, quod non illa praesente habebo orationem: longe enim sic esset melius. Jam vero necesse est mandata alteri caussa defungi. Verum si talis mihi ad illam internuntius fueris, qualis ab illa ad me fuisti, jacere aleam audebo.

ΠΟΛ. Θάῤῥει, ὦ Λυκῖνε, τούτου γε ἕνεκα, ὡς οὐ φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἕξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενος διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι. p. 494.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων, πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δέ, σοῦ ἕνεκα ἐπιτρέπουμαι τὴν ἀπολογίαν· καὶ παρ' παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὥσπερ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἡ μὲν πάρεστι, καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, ὁπόσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας· ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι, (οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ὃ πέπονθα), οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ, ὡς ὁρᾷς, ἱδρῶ τε ἤδη, καὶ δέδοικα, καὶ μονονουχὶ καὶ ὁρᾷν αὐτὴν οἶμαι, καὶ τὸ πρᾶγμα πολλήν μοι τὴν ταραχὴν πεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναδῦναι, ἤδη παρούσης.

Alia res est mox in verbis: οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ubi consentiunt omnes libri in scribendo πρὸς σὲ, ut par erat.

Pol. Bono animo, quantum ad hoc, esto, Lycine: nec enim malum me defensionis tuae apud illam actorem habebis, si breviter dicere studeas, quo facilius memoria complectar.

Lyc. Atqui longissima mihi oratione opus erat, adversus vehementem adeo accusationem. Veruntamen tua causa in compendium mittam defensionem. A me igitur ista illi renuntia.

Pol. Nequaquam, Lycine. Sed tanquam illa praesente habe orationem: tum ego apud illam te imitabor.

Lyc. Igitur quando ita tibi videtur, Polystrate, ipsa jam adest, et prior dixit nimirum, quaecunque tu ab ipsa mihi renuntiasti: nos autem oportet altero jam loco dicere incipere. Quamquam, (neque enim dicere apud te piget, quid mihi acciderit), terribilius mihi, nescio qua ratione, hoc negotium reddidisti: atque, ut vides, sudo jam, et pertimui, ac tantum non videre etiam ipsam mihi videor, multamque mihi perturbationem haec res objecit. Veruntamen incipiam: nam subducere me, ipsa jam praesente, non est integrum.

p. 461. στὸν οὐδέν, εἰ ἡ καλλίστη τῶν Ἰωνικῶν πόλεων τὴν καλλίστην γυναῖκα ἤνεγκεν. ἐδόκει δέ μοι Σμυρναῖος καὶ αὐτὸς ὁ λέγων εἶναι, οὕτως ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῇ.

3 ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπειr) λίθου τοῦτό γε ὡς ἀληθῶς ἐποίησας, οὔτεs) παρακολουθήσας, οὔτε τὸν Σμυρναῖον ἐκεῖνονt) ἐρόμενος, ἥτιςu) ἦν, κἂν τὸ εἶδος, ὡς οἷόν τε, ὑπόδειξον τῷ λόγῳ, τάχα γὰρ ἂν οὕτω γνωρίσαιμιx).

ΛΥΚ. Ὁρᾷς, ἡλίκον τοῦτο ἤτησαςy); οὐ κατὰ λόγων δύναμιν, καὶ μάλιστά γε τῶν ἐμῶν, ἐμφανίσαι οὕτω θαυμασίανz) εἰκόνα, πρὸς ἣν μόλις ἂν ἡ Ἀπελλῆς, ἢ Ζεῦξις, ἢ Παρράσιος ἱκανοὶ ἔδοξαν, ἢ εἴ τις Φειδίας, ἢ Ἀλκαμένης. ἐγὼ δὲ λυμανοῦμαι τὸ ἀρχέτυπον ἀσθενείᾳ τῆς τέχνης.

ΠΟΛ. Ὅμως, ὦ Λυκῖνε, ποίαa) τις ἦνb) τὴν ὄψιν;

r) ἐπεὶ] „Ita jam optime J. cum *Fl* et *Ald.* (utraque) Ἐπὶ enim male B. 2. *Fr. Par.* S. H.“ s) οὕτε] „οὔτε male J.“ t) ἐκεῖνον] „omissum in J. adest in *Fl.* V. 2. B. 2. *Par.* S.“ u) ἥτις] ὅστις „J. *Fr. Fl.* B. 2. *Par.* S. Ἥτις ἴσως L.“ Vid. Adnot. x) γνωρίσαιμι] γνωρίσαιμεν 2955. y) ἤτησας] Signum interrogationis, in A. 1. 2. et B. 1. post hanc vocem positum, neglexerunt posteriores Edd. praeter *Schm.* Versionem *Gesneri: Vides, quantum sit, quod petiisti,* ad hanc antiquiorem, et, ni fallor, rectiorem formam revocare placuit. z) οὕτω θαυμασίαν] θαυμασίαν οὕτως 3011. a) ποία] ποιὰ in prioribus. b) ἦν] „male abest a *Fl.* adest in P. *Par.* J. etc.“

lonicarum urbium, mulierem pulcherrimam protulit. Videbatur autem mihi Smyrnaeus ipse quoque esse, qui dicebat; adeo illa gloriabatur.

Pol. Quandoquidem igitur hoc vere pro lapide fecisti, qui neque secutus sis, neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quaenam esset: certe formam illius, quantum ejus fieri potest, sermone ostende. Forte enim sic eam agnovero.

Lyc. Videsne, quantum sit, quod petiisti? non est facultatis dicendi, meae praesertim, declarare admirabilem adeo imaginem, cui vix Apelles, aut Zeuxis, aut Parrhasius, apti videantur, aut si quis Phidias vel Alcamenes. Ego vero corrupero exemplum artis imbecillitate.

Pol. Tamen, Lycine, qualis erat specie? Neque enim periculosus ille conatus, si

τε, συναρμόσας, μίαν σοι εἰκόνα ἐπιδείξω, τὸ ἐξαίρετον p. 463.
παρ' ἑκάστης ἔχουσαν.

ΠΟΛ. Καὶ τίνα ἂν τρόπον τοῦτ' γένοιτο;

ΛΥΚ. Οὐ χαλεπὸν, ὦ Πολύστρατε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε p) παραδόντες τὰς εἰκόνας τῷ λόγῳ, ἐπιτρέψαιμεν αὐτῷ μετακοσμεῖν, καὶ συντιθέναι, καὶ ἁρμόζειν, ὡς ἂν εὐρυθμότατα δύναιτο, φυλάττων q) ἅμα τὸ συμμιγὲς ἐκεῖνο, καὶ ποικίλον.

ΠΟΛ. Εὖ λέγεις· καὶ δὴ παραλαβὼν δεικνύτω· ἐθέλω γὰρ εἰδέναι, ὅ, τι καὶ χρήσεται r) αὐταῖς, ἢ ὅπως ἐκ τοσούτων μίαν τινὰ συνθεὶς, οὐκ ἀπάδουσαν ἀπεργάσεται.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἤδη σοι ὁρᾶν παρέξει s) γιγνομένην τὴν 6
εἰκόνα, ὧδε t) συναρμόζων, τῆς ἐκ Κνίδου ἡκούσης μόνον τὴν κεφαλὴν λαβών· οὐδὲν γὰρ τοῦ ἄλλου σώματος, γυμνοῦ ὄντος, δεήσεται· τὰ μὲν ἀμφὶ τὴν κόμην, καὶ μέτ-

Solanus. Sed in δείξαι conspirant Edd. " *Solani* conjectura probata etiam *Belino*. Vide tamen adnot. p) τὸ ἀπὸ τοῦδε] Sic B. 1. 3. *Reitz.* et recentt. Sed junctim τοαποτοῦδε A. 1. 2. q) φυλάττων] φυλάττον male B. 3. Rectius foret φυλάττοντι, quamquam non necessarium. r) χρήσεται] κεχρίσεται 3011. vitiose. s) ὁρᾶν παρέχει] ὥρα παρέχειν 2955, minus commode. t) ὧδε] Sic sine iota subscr. A. 1. et 2. ut fere ubique in *Luciano*; sed ᾠδε cum iota B. 1. 3. *Reitz.* et

ex omnibus hisce, ut potest, coagmentatam tibi unam imaginem ostendam, quod in singulis eximium est, habentem.

Pol. Et quomodo illud fieri potest?

Lyc. Non difficile est, Polystrate, si jam dicendi facultati tradamus illas imagines, permittamusque illi aliter eas ornare, et componere, et concinnare, quam commodissime possit, servata simul commiscendi proportione et varietate.

Pol. Recte. Sumat sane atque ostendat. Volo enim videre, quomodo illis usura sit, aut quomodo ex tot diversis componens unam aliquam, non absurdam effectura sit.

Lyc. Atque jam tibi videndam praebet, dum exsistit, imaginem, de illa, quae Cnido venit, solum caput sumens; reliquo enim corpore, cum nudum sit, nihil opus habebit. Et comam quidem, ac frontem, et supercilia quasi ab amussim

P. 464. ωπον ὀφρύων τε τὸ εὔγραμμον, ἐάσει n) ἔχειν, ὥςπερ ὁ Πραξιτέλης ἐποίησε, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ φαιδρῷ, καὶ κεχαρισμένῳ, καὶ τοῦτο διαφυλάξει κατὰ τὸ Πραξιτέλει δοκοῦν· τὰ μῆλα δὲ, καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἀντωπὰ, παρ' Ἀλκαμένους καὶ τῆς ἐν κήποις λήψεται· καὶ προςέτι, χειρῶν ἄκρα, καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον, καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον, παρὰ τῆς ἐν κήποις καὶ ταῦτα· τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν, καὶ παρειῶν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ῥῖνα σύμμετρον, ἡ Λημνία παρέξει, καὶ Φειδίας x)· ἔτι καὶ στόματος ἁρμογὴν ὁ αὐτὸς, καὶ τὸν αὐχένα παρὰ τῆς Ἀμαζόνος λαβών. ἡ Σωσάνδρα y) δὲ καὶ ὁ Κάλαμις αἰδοῖ κοσμήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ μειδίαμα λεπτὸν z) καὶ λεληθὸς a), ὥςπερ τὸ ἐκείνης ἔσται· καὶ τὸ εὐσταλὲς δὲ καὶ κόσμιον τῆς ἀναβολῆς παρὰ τῆς Σωσάνδρας· πλὴν ὅτι ἀκάλυπτος a) αὐτὴ

recentt. u) ἐάσει] Ita 2954. 2955. et *Schm.* monente *Belino.* Antea minus concinne legebatur ἐάσεις. x) Φειδίας] Ineptam distinctionem hujus loci corrigere placuit: antea enim in omnibus legebatur, καὶ Φειδίας ἔτι. καὶ etc. vel, ut in B. 1. et 3. καὶ Φειδίας ἔτι, καὶ etc. Caussam emendationis unicuique, qui quidem ex §. 4. sciat, Lemniam ab ipso hoc Phidia fuisse confectam, in promtu esse puto. y) Σωσάνδρα] „Δωσάνδρα iterum male *Fl.* ac tertium paullo post. Sed bene cett. Σωσ..." z) λεπτὸν] „Sic Edd. omnes. Σεμνὸν A. P. et marg. A. 1. W." Sic et 3011. nescio, an vere. a) καὶ λεληθὸς] „Καὶ deest in *Fl.* et λεληθὼς male habet eadem pro λεληθὼς, quod recte legitur in cett. aeque ac in P. et A." b) ἀκάλυπτος] ἀκα-

facta sines (*sinet*) eam habere, ut fecit Praxiteles. Etiam oculorum mobilem hilaremque gratiam, prout Praxiteli visum est, servabit. Malas autem, et quae in adverso vultu eminent, ab Alcamene et illa in hortis *Venere* assumet, et insuper manus extremas, et volarum proportionem, et molles digitos, in tenuitatem exeuntes, haec, inquam, et ipsa ab Hortensi. Totius vero vultus circumscriptionem, et genas teneras, et nasi proportionem, Lemnia praebebit et Phidias: etiam oris commissuram idem, et cervicem sumtam ab Amazone. Sosandra vero et Calamis verecundia ornabunt illam; et risus tenuis ac latens sicut illius erit, itemque compositus et decens amictus a Sosandra, nisi quod haec nuda caput erit. Aetatis (*staturae*) autem at-

γένοιτ' ἂν, σώματος κάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμ- p. 484.
φανίζουσα.

politissimi *Jacobsii* Animadv. critt. in Callistrati statuas etc. p. 13. cui etiam *Schmiederus* favit, quamquam non audens illam in textum recipere. Cf. Pro Laps. c. 15. ubi pro vulg. ἐπινοίᾳ unus Cod. *Witt.* genuinam lectionem ἐπεινοίᾳ servavit H. l. *Gesnerum* quoque veram lectionem vidisse, interpretatio ejus satis ostendit.

accuratissima imago fuerit, quippe quae pulchritudinem corporis atque animae virtutem simul declaret.

p. 484. # ΤΙΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ARGUMENTUM.

Quum superior laudatio, Imagines inscripta, inprimis adulationis cuiusdam impiae nomine displicuisset ipsi laudatae mulieri, jam hac Apologia se ab indigno crimine ita defendit auctor, ut insigni quadam urbanitate et subtilitate usus etiam majores ac solidiores Pantheae laudes addat.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ a)

1 ΠΟΛ. Ἐγώ σοι b), ὦ Λυκῖνε, φησὶν ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμέ, καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπῄνει τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνεγράφετο. τὸ δὲ ἐμὸν c) ὡς ἂν εἰδῇς, τοιόνδέ ἐστιν d)· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω τοῖς κολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι γόητες εἶναι, καὶ ἥκιστα e) ἐλεύθεροι τὴν φύσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐπαίνοις

a) ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ] Ita inscriptus dialogus in B. 1. et 3. Sed in *Ald.* neutra indicatum, dialogum esse, et quorum sit. *Reitz.* et recentt. Nominativos nominum inscripserant. b) σοι] „σου *Jens.* Nil mutat *Fl.* nec M." Nec ulla alia Editionum vett. c) ἐμὸν] μόνον B. 3. turpiter erratum. d) τοιόνδέ ἐστιν] Sic. B. 1. A. 1. 2. *Τοιόν δέ ἐστιν* B. 3. *Τοῖόν δέ ἐστιν Reitz.* et recentt. e) ἥκιστα]

Pol. Magnam equidem, Lycine, sic ait mulier, tuam perspexi in me benevolentiam ex tuo scripto, et honoris significationem. Neque enim adeo supra modum quisquam laudaverit, nisi scribat cum benevolentia. Me autem ut noris, talis sum. Neque alias gaudeo his, qui adulatorios mores habent; sed videntur mihi tales impostores esse, et ingenio minime liberali: maxima vero in laudibus, si quis me laudet vehementer

Φειδίαν, ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν, ἐπανορθοῦν καὶ ῥυθμί- p. 393.
ζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν. οὐ γὰρ
ἡγεῖτο μικρὰν εἶναι συμβουλὴν δήμου τοσούτου, ἀλλ' ἀεὶ
ἀναγκαῖον ὑπάρχειν n) τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ
ἑνός; κἂν Φειδίας ἦ o) ταῦτά σοι παρ' p) ἐκείνης νομίζω,
καὶ αὐτὸς παραινῶ, ἑταῖρός τε, καὶ εὔνους ὤν.

ΛΤΚ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με ῥῆ- 15
σιν γοῦν οὕτω μακρὰν, καὶ κατηγορίαν τοιαύτην ἐξενήνο-
χας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπο-
λογίας ἔτι καταλείπεσθαι· πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐ δικαστι-
κὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ, ἐρήμην καταδικάσας
τοῦ βιβλίου, μὴ παόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾷστον δὲ,
οἶμαι, τοῦτό ἐστι, κατὰ τὴν παροιμίαν, Μόνον θέοντα
κρατεῖν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἐάλωμεν,
οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐγχυθέντος q), οὔτε ἀπολογίας ἀποδο-
θείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, οἱ αὐτοὶ
κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότερα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγα-

n) ὑπάρχειν] „ὑπάρχει W." Sic et 3011. sed minus bene, ut recte censet *Bel.* o) ᾖ] Prius ἦν constanter legebatur, quod ego tamen non magis, quam *Jacobsius*, concoquere poteram. p) παρ'] „ἀπ'] Sic Edd. Παρ' W." Sic et 3011. 2955. et merito recepit *Schm.* Vid. Adnot. q) ἐγχυθέντος] „ἐκχυ-

quid. Deinde cum discessissent, rursus Phidiam inclusum emendasse et correxisse signum de plurium sententia. Neque enim putabat, parvum esse consilium tanti populi, sed necesse semper esse, ut multi plus videant uno, si vel sit Phidias. Haec tibi ab illa adfero, et ipse hortor sodalis tuus atque amicus.

Lyc. Quantum te oratorem, Polystrate, ignoravi! Orationem quidem adeo longam, et tantam contra scriptum meum accusationem protulisti, ut neque spes mihi defensionis ulla relicta sit. Verum enimvero hoc non pro forma et consuetudine judiciorum fecistis, tu maxime quod indicta caussa judicium dedisti contra libellum, non praesente ipsius advocato. Facillimum autem, puto, hoc est ex proverbio, vincere, cum solus curras. Itaque nihil mirum, si et nos caussa cecidimus, neque aqua nobis infusa, neque concessa caussae dicendae facultate. Potius autem, quod quidem omnium minime conveniebat, accusatores iidem fuistis et

p. 493. πήσας τοῖς ἐγνωσμένοις r) ἡσυχίαν ἄγω, ἢ, κατὰ τὸν
p. 494. Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω; ἢ δώσετέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι s) τὴν δίκην;

ΠΟΛ. Νὴ Δί', ἥνπερ ἔχῃς τι δίκαιον εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἀντιδίκοις t), ὡς σὺ φῂς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ, καὶ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης.

16 *ΛΥΚ.* Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρὸν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι μὴ ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν, οἷος παρ' ἐκείνης πρός με u) γεγένησαι, τολμήσω ἀναρρίψαι τὸν κύβον.

θέντος male Edd. priores." Correxit *Solan.* r) ἐγνωσμένοις] „ἐγνωσμ. male J. sola." Sola scilicet cum sola A. 2. s) ἀγωνίσασθαι] Antea legebatur τινα γενέσθαι. Sed τινα omnino abest ab W. et recte quidem: nam e praecedente versu in alius indolis formulam aberravit. Pro γενέσθαι autem ibidem est ἀγωνίσασθαι, quod et Codd. 2954. 2955. 3011. et Gorl. servarunt. Recte itaque *Schm.*, omisso τινα, restituit ἀγωνίσασθαι, quinque Codicum lectionem et formulam solennem: vid. Bis Accus. c. 12. et Prom s. Cauc. c. 4. Ἰφεσιν ἀγωνίζεσθαι simili ratione dictum. Γενέσθαι h. l. *Belinus* pro glossemate habet genuinae lectionis. t) ἀντιδίκοις] ἐν ἀντιδ. *Guyet.* et *Solan.* At vulgata optime habent. u) πρός με] Sic constanter Edd. vett. sed *Reitz.* et recentt. ex arbitrio πρὸς μὲ, quod non satis idoneis argumentis probavit *Reitz.* ad Hermot. c. 19. in. ubi vide et nostram notam; adde etiam Hermot. c. 32. in H. l. si quid in accentu vulgato mutandum esset, scribendum erat πρὸς ἐμὲ, quod quum auctori non placuisse satis certo credam, non minus certo mihi persuasum est, πρός με eum scripsisse.

judices. Utrum igitur vis, contentus decretis *vestris* quiescam, an Himerensis poëtae exemplo palinodian scribam; an vero provocandi mihi copiam dabitis?

Pol. Per Jovem, siquidem habueris, quod de jure dicas. Neque enim adversariis, ut tu vocas, sed inter amicos caussam dices. Ego vero idem judicium tecum subire paratus sum.

Lyc. At illud molestum, Polystrate, quod non illa praesente habebo orationem: longe enim sic esset melius. Jam vero necesse est mandata alteri caussa defungi. Verum si talis mihi ad illam internuntius fueris, qualis ab illa ad me fuisti, jacere aleam audebo.

ΠΟΛ. Θάῤῥει, ὦ Λυκῖνε, τούτου γε ἕνεκα, ὡς οὐ φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἕξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενος διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι. P. 494.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων, πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δέ, σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν· καὶ παρ' παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὥσπερ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἡ μὲν πάρεστι, καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, ὁπόσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας· ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι, (οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ὃ πέπονθα), οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ, ὡς ὁρᾷς, ἱδρῶ τε ἤδη, καὶ δέδοικα, καὶ μονονουχὶ καὶ ὁρᾶν αὐτὴν οἶμαι, καὶ τὸ πρᾶγμα πολλήν μοι τὴν ταραχὴν πεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναδῦναι, ἤδη παρούσης.

Alia res est mox in verbis: οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ubi consentiunt omnes libri in scribendo πρὸς σὲ, ut par erat.

Pol. Bono animo, quantum ad hoc, esto, Lycine: nec enim malum me defensionis tuae apud illam actorem habebis, si breviter dicere studeas, quo facilius memoria complectar.

Lyc. Atqui longissima mihi oratione opus erat, adversus vehementem adeo accusationem. Veruntamen tua causa in compendium mittam defensionem. A me igitur ista illi renuntia.

Pol. Nequaquam, Lycine. Sed tanquam illa praesente habe orationem: tum ego apud illam te imitabor.

Lyc. Igitur quando ita tibi videtur, Polystrate, ipsa jam adest, et prior dixit nimirum, quaecunque tu ab ipsa mihi renuntiasti: nos autem oportet altero jam loco dicere incipere. Quamquam, (neque enim dicere apud te piget, quid mihi acciderit), terribilius mihi, nescio qua ratione, hoc negotium reddidisti: atque, ut vides, sudo jam, et pertimui, ac tantum non videre etiam ipsam mihi videor, multamque mihi perturbationem haec res objecit. Veruntamen incipiam: nam subducere me, ipsa jam praesente, non est integrum.

p. 494. *ΠΟΛ. Καὶ, νὴ Δία, πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ, ὡς ὁρᾷς, καὶ προσηνής· ὥστε θαρρῶν λέγε τὸν λόγον.*

p. 495. 17 *ΛΥΚ. Ἐγώ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς φῂς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας, οὐχ ὁρῶ, ὅ, τι*) τηλικοῦτον ἐπῄνεσα, ἡλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας, τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη. σχεδὸν γὰρ ἁπάντων τοῦτο μεῖζον, ὧν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοι προσέγραψα x) τὴν εἰκόνα, ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν. οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην· ὥστε ταύτῃ γε οὐχ ὅπως ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδεέστερόν μοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν, ἡλίκον τοῦτο παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ, καὶ γνώμης ὀρθῆς, ὡς ὅσοι y) τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβουσιν, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἶεν. ὥστε εἰ πάντως μεταχοσμῆσαι δέοι τὸν λό-*

*) ὅ, τι] In prioribus Edd. erat ὅτι. Sed bene reddiderat *Gesn.* x) προσέγραψα] „προέγραψα *Par.* sola." y) ὡς ὅσοι] ὁπόσοι 2954.

Pol. Ac multam, ita me Jupiter, benevolentiam ipso vultu prae se fert. Hilaris enim, ut vides, et propitia est. Itaque fidenter orationem habe.

Lyc. Ego te, mulierum praestantissima, cum vehementer, ut ais, et ultra modum laudaverim, non video, qua in re laudaverim tantum, quantum ipsa de te praeconium illud protulisti, quod magni adeo facis honorem numinis. Prope enim illis, quae de te dixi, omnibus illud majus est: et venia mihi *debetur*, si non hanc quoque tibi imaginem depinxi, quae propter ignorantiam me fugerit. Neque enim aliam ante illam pinxissem. Itaque hac quidem parte adeo non excessisse modum in laudando mihi videor, ut potius multo tenuius, quam pro dignitate, dixerim. Considera igitur, quantum hoc *sit, quod* praetermisi, quam immensum ad boni moris, et recti animi demonstrationem; quatenus, quicunque divinum numen non obiter colunt, iidem etiam adversus homines optimi fuerint. Itaque

νεῖ τὸν ἐπαινούμενον, οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ βαδιοῦμαι, μὴ p. 497.
καὶ σοὶ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν. Ἐκεῖνο δέ σε φημὶ 19
εἰδέναι n), τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς o) τῶν ἐπαινετικῶν τούτων λόγων, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα, καὶ εἰκόσι καὶ ὁμοιώσεσι προσχρῆσθαι, καὶ σχεδὸν ἐν τούτῳ τὸ μέγιστόν ἐστιν εὖ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὖ, ὧδε μάλιστα p) κρίνοιτο· οὐκ ἦν τις τοῖς q) ὁμοίοις παραβάλλῃ, οὐδ' ἦν πρὸς τὸ ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, ἀλλ' ἦν τις πρὸς τὸ p. 498.
ὑπερέχον, ὡς r) οἷόν τε προσβιβάζῃ s) τὸ ἐπαινούμενον. οἷον, ἦν τις t) κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλωπέκος μείζω εἶναι αὐτὸν, ἢ αἰλούρου, ἆρά σοι δ u) τοιοῦτος δοκεῖ ἐπαινεῖν εἰδέναι x);

probatum cupidius accepit *Schm.* Cf. Diall. Mortt. XXX. 3. Οὐκοῦν ὁρᾷς, ὅπως ἄδικα ποιῶν φανῇ. Somn. c. 13. τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμα καὶ εὐσχήμονα ἔσται σοι, προνοῶν etc. n) εἰδέναι] Hoc verbum. quod vulgo deest, inserit 3011. et restituit *Schm.* praemonente *Belino.* o) τὰς ἀφορμὰς] Παρασκευάσεται addit *Marcil.* Sed non adest in ulla Ed. nec in M." p) μάλιστα] ἂν addi vult *Jacobs.* quod non est necessarium. Infra c. 23. in τάχα οὖν φαίης. Diall. Mortt. XII, 2. in. ubi Editio minor secunda majoris licentiam emendavit. Prom. in Verbb. c. 3. in. φαίη τις. Hermot. c. 17. extr. οὐ γὰρ πιστεύσαιμί σοι. Ibid. c. 39. extr. ἄμεινον εὐ εἰπεῖς. Ibid. c. 45. med. οὐ γὰρ δὴ — πιστεύσαιμεν αὐτῷ. et saepius. q) τοῖς] „abest ab J. adest in cett. et M." r) ὡς] deest in W. siquidem recte *Jensius* tradidit Ferc. Liter. p. 161. s) προσβιβάζῃ] „Hoc praetuli ex marg. A. 1. W. et Cdd. G. M. P. W. Ἐμβιβάζῃ Edd. priores. t) ἦν τις] „εἴ τις. W." Quod injuria praeferendum duxit *Jens.* De ἦν cum optativo vid. Hermot. c. 53. Varr. Lect. u) δ] „*Δ.* ὁ W." Vult haec nota, nisi fallor, in W. legi δοκεῖ ὁ τοιοῦτος. sic enim 2955. et 3011. x) εἰδέναι] „*Δέναι* misere J. *Ald. Par.* Recte εἰδέναι cett. et M." In *Ald.* quidem utraque inveni ἰδέναι, non δέναι.

constitutus: sed hoc solum videt undique, ut in summa admiratione ponat, et aemulatione dignum ostendat eum, qui laudatur. Verum hac non incedam equidem, ne *alterius* consilii inopia hoc facere tibi etiam videar. At illud dico (*te scire*), tales *esse* nobis laudandi locos et formas, ut is, qui laudat, imaginibus similitudinibusque utatur. Et in hoc *laudandi opere* illud fere maximum, bene comparare. Porro illud bene, sic maxime judicetur, non si quis paribus aliquid comparet, neque si ad vilius quid collationem instituat; verum si quis ad aliquid excellentius, quantum eius fieri potest, illud, quod laudatur, admoveat. Velut

p. 498. οὐκ ἂν εἴποις. οὐγ) μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτω μεγάλως τι ἐπήνεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαίνου ἀποτελεῖται; ἦν ὁ κύων τῷ λέοντι ἐοικέναι λέγηται, καὶ μέγεθος καὶ ἀλκήν. ὡς τὸν z) Ὠρίωνος κύνα ἐπαινῶν, ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελὴς ἔπαινος. καὶ πάλιν εἴ τις Μίλωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκον τὸν ἐκ Καρύστου, ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινέσαι θέλων, ἔπειτα λέγοι ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι, οὐκ ἂν οἴει a) γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ b) τοῦ ἐπαίνου; ὅπου γε εἰ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν πρὸς ἔπαι-

Pindar. νον c). ἀλλὰ πῶς ἐπήνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον,

forsan Fragm. οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναν-

p. 499. τίας τὰς χεῖρας; οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος; ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων

y) οὐ] Sic Gorl. pro vulg. ἀλλά, quod ex interpretamento formulae οὐ μὴν ortum esse videtur. z) τὸν] „ὁ W." Imo ὁ τὸν, narrante *Jensio* Ferc. Lit. p. 161. a) οἴει] εἶει mendose A. 2. b) ἀνοίᾳ] „διανοίᾳ *Fl.* Sed cum vulgata ceterarum Edd. lectione faciunt M. P " c) ἔπαινον] Interrogationis signum, post hanc vocem temere in *Reitz.* Editionem illatum, temere repetierunt Edd. recentt. In vett. ne vestigium quidem ejus reperitur.

si quis in laude canis dicat, illum vulpe majorem esse, aut fele, numquid talis videtur tibi laudare scire? Non sane dixeris. Sed neque si lupo dicat parem illum esse, neque sic magno opere quidquam laudaverit. Sed ubi id, quod proprium est laudis, efficitur? Si canis leoni par dicatur et magnitudine et robore. Ut Orionis canem laudans poëta *leonum domitorem* vocavit. Haec enim sane perfecta canis laus est. Et rursus si quis Milonem Crotoniaten, aut Glaucum ex Carysto, aut Polydamantem laudare volens, deinde dicat, fortiorem unumquemque illorum fuisse muliere, non derisum illum iri putas ob laudis vecordiam? cum etiam si uno illum viro superiorem esse diceret, neque hoc satis esset ad laudem. Sed quomodo laudavit Glaucum nobilis poëta? *Neque Pllucis vim*, dicens, *protensuram adversarias illi manus, neque ferreum Alcmenae natum.* Vides, qualibus illum Diis comparaverit,

ἀμείνω d) ἀπέφηνε e). καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἠνδοκίμουν f) ἄμφω, καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς, ἐπί τε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. μὴ δὴ θαυμάσῃς, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος, ὅπερ ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς κολακικοὺς, ἐπαινῶ μέν g) σε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι h), καὶ ὁρίσαι i) τό, τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον, καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ, ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγον ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προχυθεὶς παρ' αὐτοῦ k) τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνῆσαι

p. 495.

d) ἀμείνω] redditum Luciano ex *Fl.* et W. aberat ab Edd. reliqq. e) ἀπέφηνε] „ἀπέφαινεν W. Nihil mutat vulgatum *Fl.*“ f) ἠνδοκίμουν] Sic, praeeunte *Solano*, licet nullo suffragante libro, qui ad unum omnes habent εὐδοκ. Vid. Pro Merc. Cond. c. 3. not. g) ἐπαινῶ μέν] ἐπαινῶμεν una voce B. 3. h) διακρῖναι] „διακρίναι marg. A. 1. W. i) ὁρίσαι] „διορίσαι 3011. k) αὐτοῦ] „αὐτοῦ Edd. vulgo, quod emen-

vel potiorem etiam fecerit. Et neque Glaucus indignatus est, se praesidibus athletarum Diis oppositum laudari; neque illi vel Glaucum vel poëtam ulti sunt, tanquam impie se circa laudem illam gerentes; sed in gloria et honore ambo apud Graecos fuere, alter roboris caussa, Glaucus; poëta vero cum propter alia, tum propter hoc ipsum maxime carmen. Noli ergo admirari, si et ipse, comparatione uti cum vellem, quod erat laudaturo necessarium, exemplo usus sum altiore, ratione hoc ipsa subjiciente. Quandoquidem autem adulationis mentionem fecisti; quod odio habes adulatores, laudo te equidem, neque aliter oportebat. Volo autem tibi jam discernere, ac finire cum laudantis opus, tum adulatoris excessum. Adulator igitur, quippe qui suae ipsius utilitatis caussa laudet, veritatis autem parvam admodum curam habeat, supra modum lau-

p. 499. καὶ τὸν Θερσίτην εὐμορφότερον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως,
p. 500. καὶ τὸν Νέστορα φάναι l) τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων, τὸν νεώτατον εἶναι. διομόσαιτο δ' ἂν καὶ τὸν Κροίσου υἱὸν m) ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος, καὶ τὸν Φινέα n) ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως, ἤνπερ μόνον κερδᾶναί τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ ψεύσματι. ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο o) ἐπαινῶν, οὐχ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσαιτό τι, ἢ προσθείη τῶν μηδὲ ὅλως προσόντων, τὰ δ' p) ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ᾖ, παραλαβὼν ἐπηύξησε, καὶ μείζω ἀπέφηνε. καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων, φύσει κοῦφον ὧν ἴσμεν ζώων q), καὶ δρομικὸν. ὅτε

Hom. Il. XX, 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέειν, οὐδὲ κατέκλα. καὶ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι r), Ἀελλοπόδων δρόμον

dandum *Guyetus* monuit." Sic jam ediderat B. 1. Cf. Phalar. II. extr. ibique not. l) φάναι] „Ita Cod. L. φᾶναι Edd." m) υἱὸν] παῖδα Gorl. n) φινέα] „restitutum ex W. *Fl.*, et V. 2. Ἰφνέα cett. omnes male." o) αὐτὸ τοῦτο] Haec et quae statim leguntur, οὐχ ὅπως, pro glossematis habet *Guyetus*, non minus male, quam quod *Seugerus* pro οὐχ ὅπως legi vult οὐχ οὕτως (int. ποιεῖ). p) τὰ δ'] τἀδ' B. 1. 3. prave. q) ζώων] „Sic etiam esse in *Fl.* notat *Solanus*, quid tum?" Tum sequitur, illic non legi ζῶον. *Guyetus* enim ὡς ἴσμεν ζῶον voluerat, imprudenter errans, quum putaret ὡς legi, quod tamen equidem nusquam inveni. r) φάναι] „Ita dedi ex L. φᾶναι Edd."

danda censet omnia: mentiens plurima ac de suo addens, ut neque Thersiten Achille pulchriorem pronuntiare pigretur, et Nestorem dicat eorum, qui ad Ilium pugnarunt, maxime juvenem fuisse: juraverit autem etiam, Croesi filium audire acutius Melampode, et Phineum acutius cernere Lynceo; modo lucrifacere aliquid mendacio suo speret. At alter, qui id ipsum quoque facit, ut laudet, (*qui purus putus laudator est*) non ille quidem is est, qui mentiatur quidquam vel addat eorum, quae plane non adsunt; sed quae natura illi bona insunt, etiamsi non nimis magna fuerint, ea summit, auget, et facit majora. Et ausit ille dicere, cum equum laudare vult, levem inter ea, quae novimus, animalia, et ad cursum aptum,

Per summas currat, neo eas confringat aristas:

et rursus non dubitet dicere procellipedum cursum equo-

Φειδίαν, ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν, ἐπανορθοῦν καὶ ῥυθμί- p. 393.
ζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν. οὐ γὰρ
ἠγεῖτο μικρὰν εἶναι συμβουλὴν δήμου τοιούτου, ἀλλ' ἀεὶ
ἀναγκαῖον ὑπάρχειν n) τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ
ἑνὸς, κἂν Φειδίας ᾖ o) ταῦτά σοι παρ' p) ἐκείνης κομίζω,
καὶ αὐτὸς παραινῶ, ἑταῖρός τε, καὶ εὔνους ὤν.

ΛΤΚ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με- 15
ῥῆσιν γοῦν οὕτω μακρὰν, καὶ κατηγορίαν τοιαύτην ἐξενήνο-
χας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥστε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπο-
λογίας ἔτι καταλείπεσθαι· πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐ δικαστι-
κὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ, ἐρήμην καταδικάσας
τοῦ βιβλίου, μὴ παόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾷστον δὲ,
οἶμαι, τοῦτό ἐστι, κατὰ τὴν παροιμίαν, Μόνον θέοντα
κρατεῖν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἑάλωμεν,
οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐγχυθέντος q), οὔτε ἀπολογίας ἀποδο-
θείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, οἱ αὐτοὶ
κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότερα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγα-

n) ὑπάρχειν] „ὑπάρχει W.“ Sic et 3011. sed minus bene, ut recte censet *Bel.* o) ᾖ] Prius ἦν constanter legebatur, quod ego tamen non magis, quam *Jacobsius*, concoquere poteram. p) παρ'] „ἀπ'] Sic Edd. *Παρ'* W.“ Sic et 3011. 2955. et merito recepit *Schm.* Vid. Adnot. q) ἐγχυθέντος] „ἐκχυ-

quid. Deinde cum discessissent, rursus Phidiam inclusum emendasse et correxisse signum de plurium sententia. Neque enim putabat, parvum esse consilium tanti populi, sed necesse semper esse, ut multi plus videant uno, si vel sit Phidias. Haec tibi ab illa adfero, et ipse hortor sodalis tuus atque amicus.

Lyc. Quantum te oratorem, Polystrate, ignoravi! Orationem quidem adeo longam, et tantam contra scriptum meum accusationem protulisti, ut neque spes mihi defensionis ulla relicta sit. Verum enimvero hoc non pro forma et consuetudine judiciorum fecistis, tu maxime quod indicta caussa judicium dedisti contra libellum, non praesente ipsius advocato. Facillimum autem, puto, hoc est ex proverbio, vincere, cum solus curras. Itaque nihil mirum, si et nos caussa cecidimus, neque aqua nobis infusa, neque concessa caussae dicendae facultate. Potius autem, quod quidem omnium minime conveniebat, accusatores iidem fuistis et

p. 493. πήσας τοῖς ἐγνωσμένοις r) ἡσυχίαν ἄγω, ἢ, κατὰ τὸν
p. 494. Ἱμεραῖον ποιητὴν παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω; ἢ δώσετέ
μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι s) τὴν δίκην;

ΠΟΛ. Νὴ Δί', ἥνπερ ἔχῃς τι δίκαιον εἰπεῖν. οὐ γὰρ
ἀντιδίκοις ἐστέ t), ὡς σὺ φῂς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπο-
λογίαν. ἐγὼ δὲ, καὶ συνεξεταζέσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς
δίκης.

16 *ΑΤΚ.* Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρὸν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι μὴ
ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν
οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογή-
σασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς
αὐτὴν, οἷος παρ' ἐκείνης πρός με u) γεγένησαι, τολμήσω
ἀναρρίψαι τὸν κύβον.

θέντος male Edd. priores." Correxit *Solan.* r) ἐγνωσμένοις] „ἐγνωσμ. male J. sola." Sola scilicet cum sola A. 2. s) ἀγωνίσασθαι] Antea legebatur τινα γενέσθαι. Sed τινα omnino abest ab W. et recte quidem: nam e praecedente versu in alius indolis formulam aberravit. Pro γενέσθαι autem ibidem est ἀγωνίσασθαι, quod et Codd. 2934. 2955. 3011. et Gorl. servarunt. Recte itaque *Schm.*, omisso τινα, restituit ἀγωνίσασθαι, quinque Codicum lectionem et formulam solennem: vid. Bis Accus. c. 12. et Prom s. Cauc. c. 4. ἴφεσιν ἀγωνίζεσθαι simili ratione dictum. Γενέσθαι h. l. *Belinus* pro glossemate habet genuinae lectionis. t) ἀντιδίκοις] ἐν ἀντιδ. *Guyet.* et *Solan.* At vulgata optime habent. u) πρός με] Sic constanter Edd. vett. sed *Reitz.* et recentt. ex arbitrio πρὸς μὲ, quod non satis idoneis argumentis probavit *Reitz.* ad Hermot. c. 19. in. ubi vide et nostram notam; adde etiam Hermot. c. 32. in H. l. si quid in accentu vulgato mutandum esset, scribendum erat πρὸς ἐμὲ, quod quum auctori non placuisse satis certo credam, non minus certo mihi persuasum est, πρός με eum scripsisse.

judices. Utrum igitur vis, contentus decretis *vestris* quiescam, an Himerensis poëtae exemplo palinodian scribam; an vero provocandi mihi copiam dabitis?

Pol. Per Jovem, siquidem habueris, quod de jure dicas. Neque enim adversariis, ut tu vocas, sed inter amicos caussam dices. Ego vero idem judicium tecum subire paratus sum.

Lyc. At illud molestum, Polystrate, quod non illa praesente habebo orationem: longe enim sic esset melius. Jam vero necesse est mandata alteri caussa defungi. Verum si talis mihi ad illam internuntius fueris, qualis ab illa ad me fuisti, jacere aleam audebo.

ΠΟΛ. Θάῤῥει, ὦ Λυκῖνε, τούτου γε ἕνεκα, ὡς οὐ φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἕξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενος διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι. P. 494.

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων, πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δέ, σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν· καὶ παρ' παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὥςπερ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἡ μὲν πάρεστι, καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, ὁπόσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας· ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι, (οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ὃ πέπονθα), οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ, ὡς ὁρᾷς, ἰδρῶ τε ἤδη, καὶ δέδοικα, καὶ μονονουχὶ καὶ ὁρᾷν αὐτὴν οἶμαι, καὶ τὸ πρᾶγμα πολλήν μοι τὴν ταραχὴν πεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναδῦναι, ἤδη παρούσης.

Alia res est mox in verbis: οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ubi consentiunt omnes libri in scribendo πρὸς σὲ, ut par erat.

Pol. Bono animo, quantum ad hoc, esto, Lycine: nec enim malum me defensionis tuae apud illam actorem habebis, si breviter dicere studeas, quo facilius memoria complectar.

Lyc. Atqui longissima mihi oratione opus erat, adversus vehementem adeo accusationem. Veruntamen tua causa in compendium mittam defensionem. A me igitur ista illi renuntia.

Pol. Nequaquam, Lycine. Sed tanquam illa praesente habe orationem: tum ego apud illam te imitabor.

Lyc. Igitur quando ita tibi videtur, Polystrate, ipsa jam adest, et prior dixit nimirum, quaecunque tu ab ipsa mihi renuntiasti: nos autem oportet altero jam loco dicere incipere. Quamquam, (neque enim dicere apud te piget, quid mihi acciderit), terribilius mihi, nescio qua ratione, hoc negotium reddidisti: atque, ut vides, sudo jam, et pertimui, ac tantum non videre etiam ipsam mihi videor, multamque mihi perturbationem haec res objecit. Veruntamen incipiam: nam subducere me, ipsa jam praesente, non est integrum.

p. 494. *ΠΟΛ. Καὶ, νὴ Δία, πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ, ὡς ὁρᾷς, καὶ προσηνής· ὥστε θαρρῶν λέγε τὸν λόγον.*

p. 495. 17 *ΛΥΚ. Ἐγώ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς φῂς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας, οὐχ ὁρῶ, ὅ, τι*) τηλικοῦτον ἐπῄνεσα, ἡλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας, τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη. σχεδὸν γὰρ ἁπάντων τοῦτο μεῖζον, ὧν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοι προσέγραψα x) τὴν εἰκόνα, ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν. οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην· ὥστε ταύτῃ γε οὐχ ὅπως ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδέεστερόν μοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν, ἡλίκον τοῦτο παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ, καὶ γνώμης ὀρθῆς, ὡς ὅσοι y) τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβουσιν, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἶεν. ὥστε εἰ πάντως μεταχοσμῆσαι δέοι τὸν λό-

*) ὅ, τι] In prioribus Edd. erat ὅτι. Sed bene reddiderat *Gesn.* x) προσέγραψα] „προέγραψα *Par.* sola." y) ὡς ὅσοι] ὁπόσοι 2954.

Pol. Ac multam, ita me Jupiter, benevolentiam ipso vultu prae se fert. Hilaris enim, ut vides, et propitia est. Itaque fidenter orationem habe.

Lyc. Ego te, mulierum praestantissima, cum vehementer, ut ais, et ultra modum laudaverim, non video, qua in re laudaverim tantum, quantum ipsa de te praeconium illud protulisti, quod magni adeo facis honorem numinis. Prope enim illis, quae de te dixi, omnibus illud majus est: et venia mihi *debetur*, si non hanc quoque tibi imaginem depinxi, quae propter ignorantiam me fugerit. Neque enim aliam ante illam pinxissem. Itaque hac quidem parte adeo non excessisse modum in laudando mihi videor, ut potius multo tenuius, quam pro dignitate, dixerim. Considera igitur, quantum hoc *sit, quod* praetermisi, quam immensum ad boni moris, et recti animi demonstrationem; quatenus, quicunque divinum numen non obiter colunt, iidem etiam adversus homines optimi fuerint. Itaque

νεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν ταύτην ἐγὼ βαδιοῦμαι, μὴ p. 497.
καὶ σοὶ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν. Ἐκεῖνο δέ σε φημὶ 19
εἰδέναι n), τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς o) τῶν ἐπαινετι-
κῶν τούτων λόγων, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα, καὶ εἰκόσι
καὶ ὁμοιώσεσι προσχρῆσθαι, καὶ σχεδὸν ἐν τούτῳ τὸ μέ-
γιστόν ἐστιν εὖ εἰκάσαι· τὸ δὲ εὖ, ὧδε μάλιστα p) κρίνοιτο·
οὐκ ἦν τις τοῖς q) ὁμοίοις παραβάλλῃ, οὐδ' ἦν πρὸς τὸ
ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, ἀλλ' ἦν τις πρὸς τὸ p. 498.
ὑπερέχον, ὡς r) οἷόν τε προσβιβάζῃ s) τὸ ἐπαινούμενον. οἷον,
ἦν τις t) κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλωπέκος μείζω εἶναι αὐτὸν,
ἢ αἰλούρου, ἆρά σοι δ u) τοιοῦτος δοκεῖ ἐπαινεῖν εἰδέναι x);

probatum cupidius accepit *Schm.* Cf. Diall. Mortt. XXX. 3. *Οὐκοῦν ὁρᾷς, ὅπως ἄδικα ποιῶν φανῇ.* Somn. c. 13. *τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμα καὶ εὐσχήμονα ἔσται σοι, προνοῶν* etc. n) *εἰδέναι*] Hoc verbum, quod vulgo deest, inserit 3011. et restituit *Schm.* praemonente *Belino.* o) *τὰς ἀφορμὰς*] *Παρασχησέναι* addit *Marcil.* Sed non adest in ulla Ed. nec in M.“ p) *μάλιστα*] *ἂν* addi vult *Jacobs.* quod non est necessarium. Infra c. 23. in *τάχα οὖν φαίης.* Diall. Mortt. XII, 2. in, ubi Editio minor secunda majoris licentiam emendavit. Prom. in Verbb. c. 3. in. *φαίη τις.* Hermot. c. 17. extr. *οὐ γὰρ πιστεύσαιμί σοι.* Ibid. c. 39. extr. *ἄμεινον σὺ εἶποις.* Ibid. c. 45. med. *οὐ γὰρ δὴ — πιστεύσαιμεν αὐτῷ.* et saepius. q) *τοῖς*] „abest ab J. adest in cett. et M.“ r) *ὡς*] deest in W. siquidem recte *Jensius* tradidit Ferc. Liter. p. 161. s) *προσβιβάζῃ*] „Hoc praetuli ex marg. A. 1. W. et Cdd. G. M. P. W. *Ἐμβιβάζῃ* Edd. priores. t) *ἦν τις*] „*εἴ τις.* W.“ Quod injuria praeferendum duxit *Jens.* De *ἦν* cum optativo vid. Hermot. c. 53. Varr. Lectt. u) *ὅ*] „*Δ. ὃ* W.“ Vult haec nota, nisi fallor, in W. legi *δοκεῖ ὁ τοιοῦτος.* sic enim 2955. et 3011. x) *εἰδέναι*] „*Δέναι* misere J. *Ald. Par.* Recte *εἰδέναι* cett. et M.“ In *Ald.* quidem utraque inveni *ἰδέναι*, non *δέναι.*

constitutus: sed hoc solum videt undique, ut in summa admiratione ponat, et aemulatione dignum ostendat eum, qui laudatur. Verum hac non incedam equidem, ne *alterius* consilii inopia hoc facere tibi etiam videar. At illud dico (*te scire*), tales *esse* nobis laudandi locos et formas, ut is, qui laudat, imaginibus similitudinibusque utatur. Et in hoc *laudandi opere* illud fere maximum, bene comparare. Porro illud bene, sic maxime judicetur, non si quis paribus aliquid comparet, neque si ad vilius quid collationem instituat; verum si quis ad aliquid excellentius, quantum ejus fieri potest, illud, quod laudatur, admoveat. Velut

p. 498. *οὐκ ἂν εἴποις. οὐ γ) μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτω μεγάλως τι ἐπῄνεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαίνου ἀποτελεῖται; ἦν ὁ κύων τῷ λέοντι ἐοικέναι λέγηται, καὶ μέγεθος καὶ ἀλκήν. ὡς τὸν z) Ὡρίωνος κύνα ἐπαινῶν, ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελὴς ἔπαινος. καὶ πάλιν εἴ τις Μίλωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκον τὸν ἐκ Καρύστου, ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινέσαι θέλων, ἔπειτα λέγοι ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι, οὐκ ἂν οἴει a) γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ b) τοῦ ἐπαίνου; ὅπου γε εἴ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν πρὸς ἔπαι-*

Pindar. vonc). ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον,

forsan *οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναν-*

Fragm. *τίας τὰς χεῖρας; οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος; ὁρᾷς*

p. 499. *ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων*

y) οὐ] Sic Gorl. pro vulg. ἀλλά, quod ex interpretamento formulae οὐ μὴν ortum esse videtur. z) τὸν] „ὁ W." Imo ὃ τὸν, narrante *Jensio* Fere. Lit. p. 161. a) οἴει] εἶει mendose A. 2. b) ἀνοίᾳ] „διανοίᾳ *Fl.* Sed cum vulgata ceterarum Edd. lectione faciunt M. P " c) ἔπαινον] Interrogationis signum, post hanc vocem temere in *Reitz.* Editionem illatum, temere repetierunt Edd. recenti. In vett. ne vestigium quidem ejus reperitur.

si quis in laude canis dicat, illum vulpe majorem esse, aut fele, numquid talis videtur tibi laudare scire? Non sane dixeris. Sed neque si lupo dicat parem illum esse, neque sic magno opere quidquam laudaverit. Sed ubi id, quod proprium est laudis, efficitur? Si canis leoni par dicatur et magnitudine et robore. Ut Orionis canem laudans poëta *leonum domitorem* vocavit. Haec enim sane perfecta canis laus est. Et rursus si quis Milonem Crotoniaten, aut Glaucum ex Carysto, aut Polydamantem laudare volens, deinde dicat, fortiorem unumquemque illorum fuisse muliere, non derisum illum iri putas ob laudis vecordiam? cum etiam si uno illum viro superiorem esse diceret, neque hoc satis esset ad laudem. Sed quomodo laudavit Glaucum nobilis poëta? *Neque Pllucis vim*, dicens, *protensuram adversarias illi manus, neque ferreum Alcmenae natum.* Vides, qualibus illum Diis comparaverit,

ἀμείνω d) ἀπέφηνε e). καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀντεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἡδοκίμουν f) ἄμφω, καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς, ἐπί τε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. μὴ δὴ θαυμάσῃς, εἰ καὶ αὐτὸς εἰπάσαι βουλόμενος, ὅπερ ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς κολακικοὺς, ἐπαινῶ μέν g) σε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι h), καὶ ὁρίσαι i) τό, τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον, καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ, ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγον ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθεὶς παρ' αὐτοῦ k) τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνῆσαι p. 499. 20

d) ἀμείνω] redditum Lucisno ex *Fl.* et W. aberat ab Edd. reliqq. e) ἀπέφηνε] „ἀπέφαινεν W. Nihil mutat vulgatum *Fl.*“ f) ἠδοκίμουν] Sic, praeeunte *Solano*, licet nullo suffragante libro, qui ad unum omnes habent εὐδοκ. Vid. Pro Merc. Cond. c. 3. not. g) ἐπαινῶ μέν] ἐπαινῶμέν una voce B. 3. h) διακρῖναι] „διακρίναι marg. A. 1. W. i) ὁρίσαι] „διορίσαι 3011. k) αὐτοῦ] „αὐτοῦ Edd. vulgo, quod emen-

vel potiorem etiam fecerit. Et neque Glaucus indignatus est, se praesidibus athletarum Diis oppositum laudari; neque illi vel Glaucum vel poëtam ulti sunt, tanquam impie se circa laudem illam gerentes; sed in gloria et honore ambo apud Graecos fuere, alter roboris caussa, Glaucus; poëta vero cum propter alia, tum propter hoc ipsum maxime carmen. Noli ergo admirari, si et ipse, comparatione uti cum vellem, quod erat laudaturo necessarium, exemplo usus sum altiore, ratione hoc ipsa subjiciente. Quandoquidem autem adulationis mentionem fecisti; quod odio habes adulatores, laudo te equidem, neque aliter oportebat. Volo autem tibi jam discernere, ac finire cum laudantis opus, tum adulatoris excessum. Adulator igitur, quippe qui suae ipsius utilitatis caussa laudet, veritatis autem parvam admodum curam habeat, suprà modum lau-

p. 499. καὶ τὸν Θερσίτην εὐμορφότερον ἀποφῆναι τοῦ Ἀχιλλέως,
p. 500. καὶ τὸν Νέστορα φάναι l) τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων, τὸν νεώτατον εἶναι. διομόσαιτο δ' ἂν καὶ τὸν Κροίσου υἱὸν m) ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος, καὶ τὸν Φινέα n) ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως, ἤπερ μόνον κερδᾶναί τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ ψεύσματι. ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο o) ἐπαινῶν, οὐχ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσαιτό τι, ἢ προσθείη τῶν μηδὲ ὅλως προσόντων, τὰ δ' p) ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ᾖ, παραλαβὼν ἐπηύξησε, καὶ μείζω ἀπέφηνε. καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων, φύσει κοῦφον ὢν ἴσμεν ζώων q), καὶ δρομικὸν. ὅτι

Hom. Il. XX, 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέειν, οὐδὲ κατέκλα. καὶ πάλιν οὐκ ἂν ὀκνήσειε φάναι r), Ἀελλοπόδων δρόμον

dandum *Guyetus* monuit." Sic jam ediderat B. 1. Cf. Phalar. II. extr. ibique not. l) φάναι] „Ita Cod. L. φᾶναι Edd." m) υἱὸν] παῖδα Gorl. n) φινέα] „restitutum ex W. *Fl.*, et V. 2. Ἰφνέα cett. omnes male." o) αὐτὸ τοῦτο] Haec et quae statim leguntur, οὐχ ὅπως, pro glossematis habet *Guyetus*, non minus male, quam quod *Seugerus* pro οὐχ ὅπως legi vult οὐχ οὕτως (int. ποιεῖ). p) τὰ δ'] τἀδ' B. 1. 3. prave. q) ζώων] „Sic etiam esse in *Fl.* notat *Solanus*, quid tum?" Tum sequitur, illic non legi ζῶον. *Guyetus* enim ὡς ἴσμεν ζῶον voluerat, imprudenter errans, quum putaret ὡς legi, quod tamen equidem nusquam inveni. r) φάναι] „Ita dedi ex L. φᾶναι Edd."

danda censet omnia: mentiens plurima ac de suo addens, ut neque Thersiten Achille pulchriorem pronuntiare pigretur, et Nestorem dicat eorum, qui ad Ilium pugnarunt, maxime juvenem fuisse: juraverit autem etiam, Croesi filium audire acutius Melampode, et Phineum acutius cernere Lynceo; modo lucrifacere aliquid mendacio suo speret. At alter, qui id ipsum quoque facit, ut laudet, (*qui purus putus laudator est*) non ille quidem is est, qui mentiatur quidquam vel addat eorum, quae plane non adsunt; sed quae natura illi bona insunt, etiamsi non nimis magna fuerint, ea sumit, auget, et facit majora. Et ausit ille dicere, cum equum laudare vult, levem inter ea, quae novimus, animalia, et ad cursum aptum,

Per summas currat, neu eas confringat aristas:

et rursus non dubitet dicere procellipedum cursum equo-

αὐθήεσσα μὲν τὸ πρῶτον, καὶ λιγεῖα b), καὶ τὸ, γλυκίων c) μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώττης, περὶ αὐτῆς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου, ὁ Ὅμηρος ἂν εἴρηκε. πᾶς δὲ ὁ τόνος τοῦ φθέγματος, οἷος ἁπαλώτατος, οὔτε βαρὺς, ὡς εἰς τὸ ἀνδρεῖον ἡρμόσθαι, οὔτε πάνυ λεπτὸς, ὡς θηλύτατός τε εἶναι, καὶ κομιδῇ ἔκλυτος, ἀλλ' οἷος γένοιτ' ἂν παιδὶ μήπω ἠβάσκοντι, ἡδὺς, καὶ προσηνὴς d), καὶ πρᾴως e) παραδυόμενος f) ἐς τὴν ἀκοὴν, ὡς καὶ παυσαμένης ἔναυλον εἶναι τὴν βοήν, καί τι λείψανον ἐνδιατρίβειν καὶ περιβομβεῖν τὰ ὦτα, καθάπερ ἠχώ τινα παρατείνουσαν τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἴχνη τῶν λόγων μελιχρὰ ἄττα, καὶ πειθοῦς μεστὰ ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀπολιμπάνουσαν g). ὁπόταν δὲ καὶ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ h), καὶ μάλιστα πρὸς τὴν κιθάραν, τότε δὴ τότε i), ὥρα μὲν σιωπᾷν k) ταῦτα l) ἀλκυόσι, καὶ τέτ- p. 471. p. 472.

A. 1. et 2. pro vulg. *μόνον*. Cf. De Mert. Cond. c. 4. b) *λιγεῖα*] Prius scribebatur *λίγεια*. c) *γλυκίων*] *γλυκίον* G. Nihil mutant Edd.“ *Γλυκίω* male 2654. d) *προσηνὴς*] „Sic bene *Par.* aliaeque. *Προσινὺς* male *Φ.*“ e) *πρᾴως*] *πράως* B. 1. 3. A. 1. 2. sine jota subscr. f) *παραδυόμενος*] „*παραβυόμενος*] *παραδυόμενος* P. G. et marg. A. 1. W.“ Probaruut *παραδ.* Censor Ed. *Reitz* in Novv. Actt Eruditt. a. 1745. p. 258. et *Belin.* confirmarunt eandem lectionem nuper Codd. 2 54. et 3011. et jure suo eam secuti sunt et receperunt *Wieland. Bipp.* et *Schm.* g) *ἀπολιμπάνουσαν*] „Ita dedi ex *Fl. Par.* S. *Ἀπολιμπάνουσα Φ.*“ h) *ᾄδῃ*] „*ᾄδη* sine altero jota *Reitz* et recentt. Accuratius vett. i) *τότε*] restitui ex L. et B. 2. (et 3.) *τίποτε* enim erat in cett. Edd. ne *Fl.* quidem exceptа.“ Sic et 3011. *Jensius* voluerat *εἴποτε*. Vid. Adnot. k) *σιωπᾷν*] „*σιωπῶν* male J.“ l) *ταῦτα*] „constans lectio.

a lingua favis, de ipsa potius, quam de Pylio illo sene, Homerus dixisset. Omnis autem tonus vocis, ut qui mollissimus, neque gravis, qui cum virili conveniat, neque tenuis omnino, qui et nimis muliebris sit, et omnino fractus; sed qualis fuerit pueri nondum pubescentis, suavis, et blandus, et placide in aurem se penetrans, adeo ut, etiam cum desiit, resonent adhuc verba, et reliquiae quaedam intus maneant, circumsonetque aures velut echo quaedam, producens auditum, et vestigia verborum mellita quaedam, atque persuasionis plena in animo relinquens. Cum vero etiam pulchrum illud canit, et maxime ad citharam, tum enimvero tacere *propter* (*audientes*) ea decet halcyones,

p. 472. τιξο, καὶ τοῖς κύκνοις. ἄμουσα (ἀκούουσιν) γὰρ ὡς πρὸς ἐκείνην ἅπαντα· κἂν τὴν Πανδίονος εἴπῃς, ἰδιώτις m) κἀκείνη, καὶ ἄτεχνος, εἰ καὶ πολυηχέα τὴν φωνὴν ἀφήσειν.

14 Ὀρφεὺς δὲ καὶ Ἀμφίων, οἵπερ ἐπαγωγότατοι ἐγένοντο τῶν ἀκροατῶν n), ὡς καὶ τὰ ἄψυχα ἐπικαλέσασθαι πρὸς τὸ μέλος, αὐτοὶ ἄν, οἶμαι, εἴ γε ἤκουσαν, καταλιπόντες ἂν τὰς κιθάρας, παρεστήκεσαν σιωπῇ o), ἀκροώμενοι p). τὸ γὰρ τῆς τε ἁρμονίας τὸ ἀκριβέστατον διαφυλάττειν, ὡς μὴ παραβαίνειν τι τοῦ ῥυθμοῦ, ἀλλ' εὐκαίρῳ τῇ ἄρσει καὶ θέσει q) διαμετρῆσθαι τὸ ᾆσμα, καὶ συνῳδὸν εἶναι τὴν κιθάραν, καὶ ὁμοχρονεῖν τῇ γλώττῃ τὸ πλῆκτρον, καὶ τὸ εὐαφὲς r) τῶν δακτύλων, καὶ τὸ εὐκαμπὲς τῶν μελῶν, πόθεν ἂν ταῦτα ὑπῆρχε τῷ Θρᾳκὶ ἐκείνῳ, καὶ τῷ ἀνὰ τὸν Κιθαιρῶνα s) μεταξὺ βουκολοῦντι, καὶ κιθαρίζειν μελε-

p. 473. τῶντι; ὥςτε ἦν ποτε, ὦ Λυκῖνε, καὶ ᾠδούσης αὐτῆς

Sed ταῖς corrigit *Solanus*." *Αὕτη* maluit *Gesn.* vertere tamen noluit. *Ταῦτα ἀκούουσιν* elegans est conjectura *Henrdii* Vid. Adnot. m) *ἰδιῶτις*] „ἰδιώτις male J." Error hic ex A. 2. n) *ἀκροατῶν*] „ἀκρατῶν male J." o) *σιωπῇ* abest a Gort. Comma in omnibus Edd. recte post *σιωπῇ* positum. *Gesnerus* tamen ab hac ratione recessit in versione. p) *ἀκροώμενοι*] „ἀκρώμενοι male J." q) *τῇ ἄρσει καὶ θέσει*] *τῇ θέσει καὶ ἄρσει* 2954. quod admodum iuscite probat *Belin.* Recte *Schmied.* conferri jubet Harmonid. c. 1. r) *εὐαφὲς*] *εὐφυὲς* 3011. s) *Κιθαιρῶνα*] *Κηθαιρῶνα* A. 2.

et cicadas, et cycnos: imperita enim cantus, ad illam si comparentur, *istaec* omnia. Et si Pandionis *filiam* nomines, ignara etiam illa, et rudis, etsi multipliciter sonoram vocem emittat. Orpheus autem et Amphion, qui vel maxime demulcendis auditoribus valebant, ut inanimata etiam ad suum cantum allicerent, ipsi, puto, si audirent, relictis citharis adstarent silentio, audientes (*auscultantes*). Servare etenim exquisitissima ratione harmoniam, ne quid rhythmum egrediatur, sed sublatione tempestiva ac positione dimensum habere cantum, et consonare citharam, et eadem tempora linguam plectrumque custodire, et faciles digitorum tactus, et molles membrorum flexus, unde haec contigissent isti Thraci, et illi *alteri* per Cithaeronem inter boum curam meditanti citharam? Itaque si quando, Lycine, etiam canentem illam audieris, non jam illud solum,

ἀκούσῃ, οὐκέτι τὸ τῶν Γοργόνων μόνον ἔσῃ πεπονθὼς, p. 473.
λίθος ἐξ ἀνθρώπου γενόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν Σειρήνων εἴσῃ τ) ὁποῖόν τι ἦν. παρεστήξῃ υ) γὰρ, εὖ οἶδ' ὅτι χ), κεκηλημένος, πατρίδος καὶ οἰκείων ἐπιλαθόμενος· καὶ ἢν κηρῷ ἐπιφράξῃ τὰ ὦτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύσεταί σοι τὸ μέλος. τοιοῦτόν τι ἄκουσμά ἐσι Τερψιχόρης τινὸς, ἢ Μελπομένης, ἢ Καλλιόπης αὐτῆς παίδευμα, μυρία τὰ θέλγητρα, καὶ παντοῖα, ἐν ἑαυτῷ ἔχον. ἐνί τε λόγῳ συνελὼν, φαίην ἂν τοιαύτης μοι τῆς ᾠδῆς ἀκούειν νόμιζε, οἵαν εἰκὸς εἶναι τὴν διὰ τοιούτων χειλῶν, δι' ἐκείνων δὲ τῶν ὀδόντων ἐξιοῦσαν. ἑώρακας δὲ καὶ αὐτὸς, ἦν φημι, ὥςτε καὶ ἀκηκοέναι νόμιζε. Τὸ μὲν γὰρ ἀκριβὲς τοῦτο τῆς φω- 15
νῆς, καὶ καθαρῶς Ἰωνικὸν, καὶ ὅτι ὁμιλῆσαι στωμύλη, καὶ πολὺ τῶν Ἀττικῶν χαρίτων ἔχουσα, οὐδὲ θαυμάζειν ἄξιον· πάτριον γὰρ αὐτῇ, καὶ προγονικὸν, οὐδὲ ἄλλως ἐχρῆν, μετέχουσαν τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν. p. 474.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνο θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ καὶ ποιήσει χαί-

τ) εἴσῃ] „ἴσῃ male J." υ) παρεστήξῃ] „Sic Edd. excepta J. quae παστήξῃ. *Palm.* emendat παρεξεστήσῃ. „Cum *Palm.* faciunt *Conr. Reitz* in Lex. παρεξίστημι, et *Belin.* in not. advers. Vid. Adnot. χ) οἶδ' ὅτι] οἶδα Gorl minus bene.

quod a Gorgonibus solet, tibi usu veniet, ut lapis fias ex homine; sed etiam, quid fuerit illud, quod de Sirenibus narratur, intelliges. Adstabis enim, bene novi, delinitus, patriae oblitus et familiae. Et licet cera obturaveris aures, etiam per ceram penetrabit tibi cantus: talis auditio est Terpsichorae cujusdam, aut Melpomenes, aut ipsius Calliopes e disciplina, sexcentas omnis generis complexa illecebras. Uno verbo comprehendens dixerim, cum mihi cantum audire te puta, qualem esse convenit, qui per labra talia, per illos dentes egrediatur. Vidisti autem ipse, quam dico: itaque puta, te etiam audisse. Accuratus enim ille sermo, et Ionica puritas, et quod arguta in consuetudine loquendi, et multum Gratiarum Atticarum habet, neque admiratione dignum, cum patrium hoc illi fit, et ab ipsis tractum majoribus. Neque aliter eam oportebat, quae ipso coloniae jure, Atticae civitatis sit particeps. Neque vero illud admiratus fuerim, si poësi etiam gau-

p. 471. ρει, καὶ τὰ πολλὰ ταύτη ὁμιλεῖ, τοῦ Ὁμήρου πολῖτις γ) οὖσα. μία μὲν δή σοι, ὦ Λυκῖνε, καλλιφωνίας αὕτη, καὶ ᾠδῆς εἰκών, ὡς ἄν τις ἐπὶ τὸ ἔλαττον εἰκάσειε. σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας· οὐ γὰρ μίαν ὥςπερ σὺ δὴ ε) ἐκ πολλῶν συνθεὶς ἐπιδείξαι διέγνωκα. ἧττον γὰρ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθὲν α), κἄλλη τοιαῦτα, καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ b). αὐτῷ ἀνθαμιλλώμενον c) ἀλλ' αἱ πᾶσαι τῆς ψυχῆς ἀρεταὶ καθ' ἑκάστην εἰκὼν μία γεγράψεται, πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη.

ΛΥΚ. Ἑορτὴν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις d). ἔοικας γοῦν e) λωΐων ὡς ἀληθῶς ἀποδώσειν μοι τὸ μέτρον. ἐπιμέτρει δ' οὖν. ὡς οὐκ ἔστιν ὅ, τι ἂν ἄλλο f) ποιήσας, μᾶλλον χαρίσαιό μοι.

γ) πολῖτις] In prioribus erat *πολίτις*. ε) δὴ] deest in uno Gorl. nec videtur ab auctore ipso, sed a librario, profectum: ingratum certe triplex δὴ in tribus deinceps se excipientibus sententiis. a) γραφικῶς συντελεσθὲν] γραφικῶν συντελεσθῆναι. conj. *Seager.* ἧττον γὰρ δὴ τοῦτο, καὶ γραφικὸν ὡς συντ. 3011. Unde *Bel.* conj. ἧττον γὰρ δὴ τοῦτο, κἂν γραφικῶς συντ. Vid. Adnot. b) αὐτὸ] „deest in *Fl.*" c) ἀνθαμιλλώμενον] „Ἀναμιλλ. J. et Ex. *Fl.* Sed prius est in cett. et P. al. ἀνθαμιμώμενον G." d) ἐπαγγέλλεις] ἐπαγγέλλῃ 3011. e) γοῦν] Sic 3011. Gorl. *Bel. Schm.* pro vulg. δ' οὖν. f) ὅ, τι ἂν ἄλλο] ὅ, τι δ' ἂν ἄλλο 3011. ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο ὅ, τι οὐ ποιήσας 2954.

det, et multum in ea versatur, quae Homeri civis sit. Nimirum haec una tibi, Lycine, pulchri sermonis illius et cantus imago, prout possit eam aliquis in deterius effingere. Sed vide etiam reliquas. Neque enim unam uti tu e multis compositam ostendere decrevi. Minus enim hoc fuerit, etiam *propria* pictoris arte si perficiatur, tot pulchri species, et multiforme quiddam ex pluribus elaborare, quod secum ipsum *tamen* pugnet.

Sed omnes animae virtutes, imagine sibi sua pingentur singulae, ad ipsum animale exemplum imitando expressa.

Lyc. Diem festum, Polystrate, et publicum epulum promittis. Videris re vera meliorem mihi mensuram redditurus. Admetire ergo: neque enim est, in quo majorem a me gratiam inire possis.

ΠΟΛ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ πάντων καλῶν παιδείαν ἡγεῖ- p. 474.
σθαι ἀνάγκη, καὶ μάλιστα τούτων, ὁπόσα μελετητά, φέρε 16
καὶ ταύτην ἤδη συστησώμεθα, ποικίλην μέντοι, καὶ πο- p. 475.
λύμορφον, ὡς μηδὲ κατὰ τοῦτο ἀπολειποίμεθα τῆς σῆς πλα-
στικῆς. καὶ δὴ γεγράφθω πάντα συλλήβδην τὰ ἐκ τοῦ
Ἑλικῶνος ἀγαθὰ ἔχουσα, οὐχ ὥσπερ ἡ Κλειὼ, καὶ ἡ
Πολύμνια, καὶ ἡ Καλλιόπη, καὶ αἱ ἄλλαι, ἕν τι ἑκάστη
ἐπισταμένη, ἀλλὰ (τὰ) πασῶν g), καὶ προσέτι τὰ Ἑρμοῦ
καὶ Ἀπόλλωνος. ὁπόσα γὰρ ἢ ποιηταὶ μέτροις διακοσμή-
σαντες, ἐξενηνόχασιν h), ἢ συγγραφεῖς ἱστορήκασιν, ἢ φι-
λόσοφοι παρῄνέκασι i), πᾶσι τούτοις ἡ εἰκὼν κεκοσμήσθω·
οὐκ ἄχρι τοῦ ἐπικεχρῶσθαι μόνον, ἀλλ' ἐς βάθος βεβυσ-
ποιοῖς τισι φαρμάκοις ἐς κόρον καταβαφεῖσα. καὶ συγγνώ-
μη, εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδείξαι ταύτης δυναίμην τῆς
γραφῆς. οὐ γάρ ἐσθ' ὅ, τι k) τοιοῦτον ἐν τοῖς πάλαι παι-

g) *πασῶν*] „constans lectio.“ *Ἀλλὰ πασῶν τὰς ἐπιστήμας ἐχέτω conjectando supplevit J. Seager.* Brevius potuit auctor scribere, et, nisi fallor, scripsit, *ἀλλὰ τὰ πασῶν*, ut mox, *τὰ Ἑρμοῦ*. h) *ἐξενηνόχασιν*] *διακοσμήσαντες, ἢ ῥήτορες δεινότητι κρατύναντες ἐξενηνόχασιν* Gorl. Haec rhetorum mentio, in cett omnibus omissa, mihi quidem non videtur auctoris ipsius esse, qui certe etiam novum verbum concinnitatis caussa addidisset, sed alius ingenii, quod rhetores hic invitum desideraret. i) *παρῄνέκασι*] „Nil mutant Edd. et Ex. *Fl. παρηγεγκ.* P. item marg. A. 1. W.“ k) *ὅ, τι*] „Sic *Par.* *Ὅτι S.* aliaeque quaedam.“

Pol. Quandoquidem igitur pulchrarum rerum omnium principem esse eruditionem necesse est, earum praesertim, quae meditatione constant; age, hanc quoque jam constituamus, variam quidem et multiformem, ut neque hac parte tua illa fingendi arte inferiores simus. Pingatur ergo ita, ut universim omnia de Helicone bona habeat, non tanquam Clio, aut Polymnia, aut Calliope, aut reliquae, unum quiddam unaquaeque sciens, sed quae sunt omnium; et insuper Mercurii, atque Apollinis *munera*. Quaecunque enim vel poëtae versibus ornata protulere, aut retulerunt historici, aut philosophi admonuerunt, omnibus illis exornata imago esto, non ut colorem tantum traxerit, sed ut alte descendentibus *medicamentis* ad saturitatem imbuta sit. Atque ignoscendum mihi erat, si exemplum vivum ostendere hujus picturae non possem.

p.475. δείας l) πέρι μνημονεύεται. πλὴν ἀλλὰ, εἴ γε δοκεῖ, ἀνα-
p.476. πείσθω καὶ αὕτη· οὐ μεμπτὴ γὰρ, ὡς ἐμοὶ φαίνεται.

17 ΛΥΚ. Καλλίστη μέν, ὦ Πολύστρατε, καὶ πάσαις ταῖς γραμμαῖς ἀπηκριβωμένη.

ΠΟΛ. Μετὰ δὲ ταύτην, ἡ τῆς σοφίας καὶ συνέσεως εἰκὼν γραπτέα. δεήσει δὲ ἡμῖν ἐνταῦθα πολλῶν τῶν παραδειγμάτων, ἀρχαίων τῶν πλείστων, ἑνὸς μὲν καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ. γραφεῖς δὲ, καὶ δημιουργοὶ αὐτοῦ, Αἰσχίνης Σωκράτους ἑταῖρος, καὶ αὐτὸς Σωκράτης, μιμηλότατος m) τεχνιτῶν ἁπάντων, ὅσῳ n) καὶ μετ' ἔρωτος ἔγραφον. τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ᾗ καὶ ὁ Ὀλύμπιος θαυμασιώτατος καὶ o) αὐτὸς συνῆν, οὐ φαῦλον p) συνέσεως παράδειγμα προθέμενοι q) ὑπόσων ἐμπει-
p.477. ρίας πραγμάτων, καὶ ὀξύτητος ἐς τὰ πολιτικὰ, καὶ ἀγχινοίας, καὶ δριμύτητος ἐκείνη προσῆν, τοῦτο πᾶν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν εἰκόνα μεταγάγωμεν ἀκριβεῖ τῇ στάθμῃ r) πλὴν

In his et A. 1. 2. B. 1. 3. l) παιδείας] „Sic recte *Par. Amst.* et *Fl.* παιδίας J. H. S *Ald.* male.“ Male etiam B. 1. et 3. m) μιμηλότατοι] Sic 2954. et, *Belino* monente, *Bipp.* et *Schm.* quum antea editum legatur μιμηλών. n) ὅσῳ] „ὅσοι adscripsit *Solanus.*“ o) καὶ] abest a Gorl. p) φαῦλον] „φαύλου *Th. Mag.* vid. not.“ q) προθέμενοι] προθέμενον] Nil mutant Edd. προθέμενοι *Jens.* et *Pell.* Vid. Adnot. r) στάθμῃ] τέχνῃ 2954.

Neque enim tale inter antiquos, quantum ad doctrinam, memoratur. Verum, si videtur, ponatur haec etiam *imago*. Neque enim, puto, est reprehendenda.

Lyc. Pulcherrima quidem, Polystrate, et lineis omnibus absoluta.

Pol. Post haec vero sapientiae et prudentiae pingenda imago est. Opus autem nobis hic erit exemplis pluribus, antiquis plerisque, uno quidem et ipso Ionico: pictores autem et opifices illius Aeschines Socratis sodalis, et ipse Socrates, imitandi inter artifices omnes peritissimi, in quantum etiam cum amore pingebant. Nempe illam ex Mileto Aspasiam, quicum Olympius ille, admiratione ipse quoque dignissimus, vivebat, non malum prudentiae exemplum proponamus, et quantum in illa rerum peritiae, et acuminis circa civilia negotia, et celeritatis in cogitando, et acrimoniae fuit, illud omne in nostram imaginem accurata regula transferamus: nisi qua-

ὅσον ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πινακίῳ ἐγέγραπτο, αὕτη s) δὲ κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι t). p. 477.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο φῄς;

ΠΟΛ. Ὅτι, ὦ Λυκῖνε, οὐκ ἰσομεγέθεις εἶναι φημὶ τὰς εἰκόνας, ὁμοίας οὔσας· οὐ γὰρ ἴσον u), οὐδὲ ἐγγύς, Ἀθηναίων ἡ τότε πολιτεία, καὶ ἡ παροῦσα τῶν Ῥωμαίων δύναμις. ὥστε εἰ καὶ τῇ ὁμοιότητι ἡ αὐτὴ, ἀλλὰ τῷ x) μεγέθει γε ἀμείνων αὕτη, ὡς ἂν ἐπὶ πλατυτάτου πίνακος καταγεγραμμένη y). Δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα, Θεανώ 18 τε ἐκείνη, καὶ ἡ Λεσβία μελοποιὸς, καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις. ἡ μὲν τὸ μεγαλόνουν, (ἡ Θεανὼ z), συμβαλλομένη εἰς τὴν γραφήν· ἡ Σαπφὼ δὲ, τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως. τῇ Διοτίμᾳ δὲ, οὐχ ἃ Σωκράτης ἐπῄνεσεν αὐτὴν, ἰοικυῖα ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσίν τε καὶ συμβουλίαν. τοιαύτη σοι καὶ αὕτη a), Λυκῖνε, ἀνακείσθω ἡ εἰκών. p. 478.

s) αὕτη] „αὐτὴ Edd. priores.“ Certe non omnes: nam *αὕτη* plane habet *Ald.* utraque, sed *αὐτὴ* B. 1. t) ἐστι] „ἐστιν *Fl.*“ *Jens.* voluit ἴστω. Sed vid. Adnot. u) ἴσον] „ἴση] Sic Edd. constanter. Ἴσον Codd. G. P. L. et marg. A. 1.“ Sic et 2954. 3011. et Gorl. nec temere *Schmiederus* sex Codicum lectionem vulgatae praetulit. x) τῷ] „Sic recte L. *Par.* S. Τὸ male *Fl.* J. H.“ y) καταγεγραμμένη] εἰς τὴν γραφὴν addit 2954. per errorem e mox sequentibus huc delatum videtur. z) ἡ Θεανὼ] alienum videtur additamentum esse. a) αὕτη] „ex

tenus illa quidem in parva *quasi* tabella picta erat, haec autem Colossaea magnitudine est.

Lyc. Quorsum illud dicis?

Pol. Quod nego, Lycine, aequali magnitudine esse imagines, similes cum sint. Neque enim par est, ac ne prope quidem, Atheniensium quae tum erat respublica, praesenti Romanorum potentiae. Itaque licet, quantum ad similitudinem, eadem sit, tamen magnitudine haec praestantior, tanquam in tabula latiore depicta. Alterum vero ac tertium exemplum, Theano illa, et Lesbia poëtria, et super illas Diotima. Ac Theano quidem magnitudinem sensuum conferat ad picturam; Sappho autem vitae elegantiam: Diotimae vero non iis solum, propter quae Socrates illam laudavit, similis erit, sed reliqua etiam prudentia et consilio. Talis tibi haec etiam imago, Lycine, proposita sit.

p. 478. 19 *ΑΤΚ. Νὴ Δί', ὦ Πολύστρατε, θαυμάσιος οὖσα. σὺ δὲ ἄλλας γράφε b).*

ΠΟΛ. Τὰς τῆς χρηστότητος, ὦ ἑταῖρε, καὶ φιλανθρωπίας, ἣ τὸ ἥμερον ἐμφανιεῖ τοῦ τρόπου, καὶ πρὸς τοὺς δεομένους προσηνές. εἰκάσθω οὖν καὶ c) αὕτη Θεανοῖ τε ἐκείνη τῇ Ἀντήνορος, καὶ Ἀρήτῃ, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτῆς τῇ Ναυσικάᾳ, καὶ εἴ τις ἄλλη ἐν μεγέθει πραγμάτων ἐσω-
20 *φρόνησε πρὸς τὴν τύχην. Ἐξῆς δὲ μετὰ ταύτην, ἡ τῆς σωφροσύνης αὐτῆς γεγράφθω, καὶ τῆς πρὸς τὸν συνόντα εὐνοίας, ὡς κατὰ τὴν τοῦ Ἰκαρίου μάλιστα εἶναι τὴν σώφρονα d) καὶ τὴν περίφρονα, ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου γεγραμμένην· (τοιαύτην γὰρ τὴν τῆς Πηνελόπης εἰκόνα ἐκεῖνος ἔγραψεν) ἢ e) καὶ, νὴ Δία, κατὰ τὴν ὁμώνυμον αὐτῆς τὴν τοῦ Ἀβραδάτα, ἧς μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν.*

emendatione *Jensii.* Edd. *αὐτή.*" b) *γράφε*] „Personam *Π.* et *πολὺ* hic addit *Fl.* et pro *γράφε* habet *γράφου.*" *Γράφου* minus recte etiam Codd. 2954. 3011. et Gorl. exhibent. Quod autem ad personarum distributionem attinet, cum *Fl.* facit Cod. Gorl. quibus quidem nos obsequendum putavimus, non tamen id quod *Schmiederus* faciendum censuit, post *προσηνὲς* interrogationis notam ponentes. c) *καὶ*] in Gorl. non legi videtur. Pro vulg. autem *αὐτὴ*, quod male de *Panthea ipsa* intelligendum foret, haud cunctanter reposui, *αὕτη*, *haec quoque*, i. e. imago; ut supra c. 18. fin. *τοιαύτη σοι καὶ αὕτη* (ex emend. *Jensii*) *ἀναπείσθω ἡ εἰκών.* et superius c. 16. *ἀναπείσθω καὶ αὕτη*, ut in omnibus editum exstat. Et mox Lycinus: *Παγκάλην καὶ ταύτην* etc. non *αὐτήν.* d) *σώφρονα*] „*σαόφρονα* P. Vulgatam servat *Fl.* cum J. *Par.* etc." e) *ἢ*] „Nihil mutat *Par.* et *Fl. ἢ* adspirat, male." Sic male etiam A. 1. 2. B. 1. 3.

Lyc. Admirabilis profecto. Tu vero alias jam pinge.

Pol. Benignitatis, amice, et humanitatis, quae mansuetum ingenium declaret, et propitium adversus indigentes animum. Similis ergo ipsa (*haec*) quoque reddatur cum Theano illi Antenoris *uxori*, tum Aretae et ejus filiae Nausicaae, et si qua alia in magnis rebus moderate fortunam habuit. Deinceps vero post hanc, ipsius modestiae pingatur, et ad virum benevolentiae *imago*, ita ut Icarii filiae maxime similis sit, modestae illi et prudenti ab Homero depictae; (talem enim Penelopes imaginem ille pinxit) aut etiam, medius fidius, illi cognomini hujus, Abradatae conjugi, cujus paullo ante mentionem fecimus.

ΛΥΚ. Παγκάλην καὶ ταύτην, ὦ Πολύστρατε, ἀπειρ- p. 479.
γάσω, καὶ σχεδὸν ἤδη τέλος σοι ἔχουσιν αἱ εἰκόνες· ἅπα-
σάν f) γὰρ ἐπελήλυθας τὴν ψυχὴν καὶ g) τὰ μέρη ἐπαινῶν.

ΠΟΛ. Οὐχ ἅπασαν· ἔτι γὰρ τὰ μέγιστα τῶν ἐπαί- 21
νων περιλείπεται. λέγω δὲ τὸ ἐν τηλικούτῳ ὄγκῳ γενομένην
αὐτὴν, μήτε τύφον ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ περιβάλλεσθαι, μήτε
ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον ἐπαρθῆναι, πιστεύσασαν τῇ
τύχῃ· φυλάττειν h) δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσοπέδου ἑαυτὴν, μηδὲν
ἀπειρόκαλον ἢ φορτικὸν φρονοῦσαν, καὶ τοῖς προσιοῦσι
δημοτικῶς τε καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου προσφέρεσθαι, καὶ δεξιώ-
σεις καὶ φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι, τοσούτῳ ἡδίους
τοῖς προσομιλοῦσιν, ὅσῳ i) καὶ παρὰ μείζονος ὅμως γενό-
μεναι οὐδὲν k) τραγικὸν ἐμφαίνουσιν· ὡς ὁπόσοι τῷ μέγα
δύνασθαι μὴ πρὸς ὑπεροψίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐποιΐαν
ἐχρήσαντο, οὗτοι καὶ ἄξιοι μάλιστα τῶν παρὰ τῆς τύχης
δοθέντων ἀγαθῶν ὤφθησαν. καὶ μόνοι ἂν οὗτοι δικαίως

f) ἅπασαν] ἅπασιν mendose B. 3. g) καὶ] κατὰ manifesto legendum esse censet *Seager.* seductus, nisi fallor, *Gesneri* versione. At cape locum in hunc motum: *persecutus es laudando tum cunctam animam, tum singulas ejus partes.* Comma, olim post ψυχὴν positum, quod et ipsum sententiam impedire potuit, delevi. h) φυλάττειν] „φυλάττει P. Nil mutat Exc. *Fl.*“ i) ὅσῳ] „Vulgatam hanc servat P. *Ὅσα* Ex. *Pl.*“ k) οὐδὲν] „Sic *Fl. Fr. Par.* S. *Οὐδὲ* J. et V. 2.“ Pro

Lyc. Pulchram undique hanc etiam fecisti, Polystrate. Et prope jam finem tibi habent imagines: totum enim animum persecutus es, per partes illam laudando.

Pol. Non omnem. Adhuc enim maxima laudum supersunt. Illud dico, quod in tanto fastigio constituta, neque felicitate illa inflatur, neque supra humanam mensuram effertur fortunae fiducia, sed in eodem se plano continet, nihil ineptum aut insolens sapit, et adeuntes civiliter atque aequaliter tractat, et in prensationibus salutationibusque praestat humanitatem. Quae quidem tanto sunt his, qui cum illa versantur, jucundiora, quo major est, a qua proficiscuntur, nec tamen *fastum* tragicum prae se ferunt. Adeo qui magnis opibus non ad superbiam utuntur, sed ad beneficentiam, iidem etiam maxime digni bonis a fortuna datis videntur. Ac soli isti invidiam effugerint merito: neque

p. 479. τὸ ἐπίφθονον διαφύγοιεν l). οὐδεὶς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ
p. 480. ὑπερέχοντι, ἢν μετριάζοντα ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν αὐτὸν
Hom. Il. ὁρᾷ, καὶ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτην ἐκείνην ἐπ' ἀνδρῶν
XIX, 94. κράατα βεβηκότα, καὶ τὸ ὑποδεέστερον πατοῦντα· ὅπερ οἱ
ταπεινοὶ τὰς γνώμας πάσχουσιν ἀπειροκαλίᾳ τῆς ψυχῆς m)·
ἐπειδὰν αὐτοὺς ἡ τύχη μηδὲν τοιοῦτον ἐλπίσαντας, ἄφνω
ἀναβιβάσῃ ἐς πτηνόν τι, καὶ μετάρσιον ὄχημα, οὗ μένου-
σιν ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων, οὐδ' ἀφορῶσι κάτω, ἀλλ' ἀεὶ
πρὸς τὸ ἄναντες βιάζονται. τοιγαροῦν ὥςπερ ὁ Ἴκαρος,
τακέντος αὐτοῖς τάχιστα τοῦ κηροῦ, καὶ τῶν πτερῶν πε-
ριῤῥυέντων, γέλωτα ὀφλισκάνουσιν ἐπὶ κεφαλὴν εἰς πέλαγη
καὶ κλύδωνα ἐμπίπτοντες. ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον ἐχρή-
σαντο τοῖς πτεροῖς, καὶ μὴ πάνυ ἐπῄρθησαν, εἰδότες ὅτι
ἐκ κηροῦ ἦν αὐτοῖς πεποιημένα ἐταμιεύσαντο δὲ πρὸς τὸ,
ἀνθρώπειον τὴν φορὰν, καὶ ἠγάπησαν ὑψηλότεροι μό-
νον τῶν κυμάτων ἐνεχθέντες, ὥςτε μέντοι νοτίζεσθαι αὐ-
p. 481. τοῖς ἀεὶ τὰ πτερὰ, καὶ μὴ παρέχειν αὐτὰ μόνῳ τῷ ἡλίῳ,

γενόμεναι unus Par. γινόμεναι. l) διαφύγοιεν] „Sic S. Διαφύγειεν cett. omnes.“ m) ψυχῆς] Vulgo τύχης, inepte. Correxi, monente *Scagero*, qui τύχης ortum esse putat e similitudine vocis sequentis τύχη. Addo ego, vel per se librarios proclives esse potuisse ad permutandas voces simillimas ψυχὴ et τύχη. Exemplum vide Catapl. c. 16. ubi pro τύχῃ in Cod. Soli. legitur, ψύχῃ.

enim *temere* quisquam eminenti invideat, si moderate illum uti videat felicitate, nec ad instar Homericae illius Ates per capita hominum ingredi, et conculcare, quidquid est imbecillius: quale quid humilis animi hominibus, imperitia quadam fortunae (*rusticitate quadam ingenii*) usu venit. Cum fortuna illos, nihil tale sperantes, subito in alatum et sublimem currum sustulit, non manent in statu, nec deorsum respiciunt, sed ardua semper urgent. Itaque velut illo Icarus, liquefacta iis subito cera, defluentibusque alis, risum debent, praecipites in mare et fluctus delapsi. Qui vero Daedali exemplo alis usi, nec nimium tolluntur, memores de cera esse factas; sed humanitus dispensant volatum, et satis habent tantum supra fluctus ferri, ut tamen semper adspergine madescant alae, nec

οὗτοι δὲ ἀσφαλῶς τε ἅμα καὶ σωφρόνως n) διέπτησαν· ὅπερ p. 481.
καὶ ταύτην ἄν τις μάλιστα ἐπαινέσειε. τοιγαροῦν καὶ ἄξιον o), παρὰ πάντων ἀπολαμβάνειν τὸν καρπὸν, εὐχομένων ταῦτά τε αὐτῇ παραμεῖναι τὰ πτερὰ, καὶ ἔτι πλείω p) ἐπιῤῥεῖν ταγαθά.

ΛΤΚ. Καὶ οὕτως, ὦ Πολύστρατε, γιγνέσθω. ἀξία 22
γὰρ οὐ τὸ σῶμα μόνον, ὥςπερ ἡ Ἑλένη καλὴ οὖσα, καλλίω q) δὲ καὶ ἐρασμιωτέραν r) ὑπ' αὐτῶν s) τὴν ψυχὴν σκέπουσα. ἔπρεπε δὲ καὶ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ, χρηστῷ καὶ ἡμέρῳ ὄντι, καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ὁπόσα ἐστὶν αὐτῷ, εὐδαιμονῆσαι, ὡς ἐπ' αὐτοῦ καὶ φῦναι γυναῖκα τοιαύτην, καὶ συνοῦσαν αὐτῷ ποθεῖν αὐτόν. οὐ γὰρ

n) *σωφρόνως*] *σωφρόνος* A. 1. 2. o) *ἄξιον*] Restitui comma, quod vett. Edd. post hanc vocem posuerunt, recentt. omiserunt. Non enim *ἄξιον* cum *τὸν καρπὸν* arctius jungi potuit, ut interpretati sunt *Obsopoeus* et *Gesnerus*, nisi legeretur *ἀπολαμβάνει*, quod in nullo exemplari inveni. Fortassis tamen legendum *ἀξία*, ut mox Lycinus, haec respiciens dicit: *ἀξία γὰρ οὐ τὸ σῶμα* etc. p) *ἔτι πλείω*] Vulgo *ἐπὶ πλεῖον*. Sed *πλείω* ex uno Cod. Par. monente *Belino* recipit *Schm.* verum nec sic verba *Luciani* omnino genuina putabam: scripserat enim haud dubie *ἔτι πλείω*. Non rara autem exempla, etiam in *Luciani* libris, occurrunt permutatarum vocum *ἔτι* et *ἐπὶ*, et h. l. facilior etiam lapsus erat ob sequens verbum *ἐπιῤῥεῖν*. q) *καλλίω*] „*καλλίων* Edd. priores male, et *ἐρασμιωτέρα*, pro —*αν.*" r) *ἐρασμιωτέρα*] „*Ἴσως* — *τα* L." Hoc, nisi fallor, est *καλλίονα*. Sic vero quid erat, cur *Reitzius* hanc variam lectionem, vel potius conjecturam, ad vocem *ἐρασμιώτερα* (sic enim editum in nota) indicaret? Ceterum *Seagerus* voluit *ἐρασμιωτέρα* legi, et mox *ὑπ' αὐτὴν*. Sed. vid. Aduot. s) *αὐτῶν*] *αὐτῷ* mallet *Schm. αὐτὴν Seager.*

uni eas soli praebeant: hi vero secure simul et prudenter transvolant. Quod quidem in hac vel maxime laudet aliquis. Quare etiam dignum ab omnibus fructum capit (*oportet eam — capere*) optantibus, cum perpetuo eas illi alas manere, tum plura subinde bona adfiu re.

Lyc. Et ita fiat, Polystrate. Digna enim; quippe quae non corpore modo, ut Helena ista, pulchra sit, sed pulchriorem et amabiliorem sub istis mentem tegat. Decebat vero etiam, magnum Imperatorem, bonus adeo et placidus qui sit, hoc etiam cum aliis, quae sunt ipsi, bonis beatum esse, ut sub illius imperio et nasceretur talis femina, et juncta illi

p. 482. *μικρὸν τοῦτο εὐδαιμόνημα γυνή, περὶ ἧς ἄν τις εὐλόγως*
Hom. *τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο εἴποι, χρυσείῃ μὲν αὐτὴν t) Ἀφροδίτῃ*
Il. IX, 398. *ἐρίζειν τὸ κάλλος, ἔργα δὲ αὐτὴν u) Ἀθηναίῃ ἰσοφαρίζειν.*
Hom. *γυναικῶν γὰρ συνόλως οὐκ ἄν τις παραβληθείη αὐτῇ, οὐ*
Il. I, 115. *δέμας, οὐδὲ φυήν, φησιν Ὅμηρος, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα.*

23 *ΠΟΛ. Ἀληθῆ φῄς, ὦ Λυκῖνε, ὥστε, εἰ δοκεῖ, ἀναμι-*
p. 483. *ξαντες ἤδη τὰς εἰκόνας, ἣν τε σὺ ἔπλασας, τὴν τοῦ σώματος, καὶ ἃς ἐγὼ τῆς ψυχῆς x) ἐγραψάμην, μίαν ἐξ ἁπασῶν συνθέντες, (βιβλίον καταθέμενοι *), παρέχωμεν ἅπασι θαυμάζειν, τοῖς τε y) νῦν οὖσι, καὶ τοῖς ἐν ὑστέρῳ ἐσομένοις. μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ, καὶ Παρρασίου, καὶ Πολυγνώτου γένοιτ' ἄν, καὶ αὐτὴ ἐκείνη z) παρὰ πολὺ τῶν τοιούτων κεχαρισμένη, ὅσῳ μὴ ξύλου,*
p. 481. *καὶ κηροῦ, καὶ χρωμάτων πεποίηται, ἀλλὰ ταῖς παρὰ Μουσῶν ἐπιπνοίαις a) εἴκασται, ἥπερ ἀκριβεστάτη εἰκὼν*

t) *αὐτὴν*] „αὐτῇ *Fl.*“ u) *αὐτὴν*] „αὐτῇ *Fl.*“ x) *ψυχῆς*] „τῇ ψυχῇ *Fl.* Sed vulgata praestat.“ *) *βιβλίον καταθέμενοι*] verba suspectae originis. y) *τε*] Sic B. 3. *γε* in ceteris omnibus. z) *αὐτὴ ἐκείνη*] „αὐτῇ ἐκείνῃ *Fl.*“ *Seagerus* conj. — *γένοιτ' ἄν αὕτη· κατ' ἐκεῖνο παρὰ πολὺ* et c. Vid. Adnot. a) *ἐπιπνοίαις*] Vulg. *ἐπινοίαις*, admodum jejune. Elegantissimam non minus, quam certissimam, emendationem debeo judicio

ipsum amaret. Neque enim parvum felicitatis argumentum mulier, de qua cum ratione aliquis Homericum illud dicat, *cum aurea illam Venere de forma contendere, opera autem illam aequiparare Minervae.* Mulierum enim in universum nulla ei comparetur. *Non membra*, ut Homerus ait, *aut instar, non mentem, aut denique facta.*

Pol. Vera dicis, Lycine. Quare, si videtur, permixtis jam imaginibus, tum ea, quam tu finxisti corporis, tum quas ego pinxi animae, unam ex omnibus compositam, (*hunc ipsum* libellum proponamus,) admirandamque exhibeamus tum his, qui nunc sunt, tum qui erunt in posterum. Durabilior enim Apellis, et Parrhasii, et Polygnoti *tabulis* fuerit, cum ipsa quoque gratiae prae talibus multum habeat, quatenus non e ligno, aut cera, et pigmentis facta est, sed *adspirato* a Musis commento efficta, quae quidem

γένοιτ' ἂν, σώματος πάλλος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἅμα ἐμ- p. 484.
φανίζουσα.

politissimi *Jacobsii* Animadv. critt. in Callistrati staduas etc. p. 13. cui etiam *Schmiederus* favit, quamquam non audens illam in textum recipere. Cf. Pro Laps. c. 15. ubi pro vulg. *ἐπινοίᾳ* unus Cod. *Witt.* genuinam lectionem *ἐπιπνοίᾳ* servavit H. l. *Gesnerum* quoque veram lectionem vidisse, interpretatio ejus satis ostendit.

accuratissima imago fuerit, quippe quae pulchritudinem corporis atque animae virtutem simul declaret.

p. 484.

ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ARGUMENTUM.

Quum superior laudatio, Imagines inscripta, inprimis adulationis cujusdam impiae nomine displicuisset ipsi ladatae mulieri, jam hac Apologia se ab indigno crimine ita defendit auctor, ut insigni quadam urbanitate et subtilitate usus etiam majores ac solidiores Pantheae laudes addat.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΥ a).

1 ΠΟΛ. Ἐγώ σοι b), ὦ Λυκῖνε, φησὶν ἡ γυνή, τὰ μὲν ἄλλα πολλὴν ἐνεῖδον τὴν εὔνοιαν πρὸς ἐμέ, καὶ τιμὴν ἐκ τοῦ συγγράμματος. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ὑπερεπῄνεί τις, εἰ μὴ καὶ μετ' εὐνοίας συνεγράφετο. τὸ δὲ ἐμὸν c) ὡς ἂν εἰδῇς, τοιόνδε ἐστιν d)· οὐδὲ ἄλλως μὲν χαίρω τοῖς κολακικοῖς τὸν τρόπον, ἀλλά μοι δοκοῦσιν οἱ τοιοῦτοι γόητες εἶναι, καὶ ἥκιστα e) ἐλεύθεροι τὴν φύσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐπαίνοις

a) ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΙΚΙΝΟΥ] Ita inscriptus dialogus in B. 1. et 3. Sed in *Ald.* neutra indicatum, dialogum esse, et quorum sit. *Reitz* et recentt. Nominativos nominum inscripserant. b) σοι] „σου *Jens.* Nil mutat *Fl.* nec M." Nec ulla alia Editionum vett. c) ἐμὸν] μόνον B. 3. turpiter erratum. d) τοιόνδέ ἐστιν] Sic. B. 1. A. 1. 2. *Τοιόν δέ ἐστιν* B. 3. *Τοῖόν δέ ἐστιν Reitz* et recentt. e) ἥκιστα]

Pol. Magnam equidem, Lycine, sic ait mulier, tuam perspexi in me benevolentiam ex tuo scripto, et honoris significationem. Neque enim adeo supra modum quisquam laudaverit, nisi scribat cum benevolentia. Me autem ut noris, talis sum. Neque alias gaudeo his, qui adulatorios mores habent; sed videntur mihi tales impostores esse, et ingenio minime liberali: maxima vero in laudibus, si quis me laudet vehementer

μάλιστα, ὅταν f) τις ἐπαινῇ με, φορτικὰς καὶ ὑπερμέτρους p. 484.
ποιούμενος τὰς ὑπερβολὰς, ἐρυθριῶ τε, καὶ ὀλίγου δεῖν
ἐπιφράττομαι τὰ ὦτα, καὶ τὸ πρᾶγμα χλεύῃ g) μᾶλλον, ἢ p. 485.
ἐπαίνῳ, ἐοικέναι μοι δοκεῖ. Μέχρι γὰρ τοῦδε οἱ ἔπαινοι 2
ἀνεκτοί εἰσιν ἐς h) ὅσον ἂν ὁ ἐπαινούμενος γνωρίζῃ i),
ἕκαστον τῶν λεγομένων προσὸν ἑαυτῷ. τὸ δὲ ὑπὲρ τοῦτο,
ἀλλότριον ἤδη, καὶ κολακεία σαφής. καίτοι πολλοὺς οἶδα,
ἔφη, χαίροντας, εἴ τις αὐτοὺς ἐπαινῶν καὶ ἃ μὴ ἔχουσι
προσάπτοι k) τῷ λόγῳ· οἷον, εἰ γέροντας ὄντας εὐδαιμονί-
ζοι τῆς ἀκμῆς, ἢ ἀμόρφοις οὖσι τὸ Νιρέως κάλλος, ἢ τὸ
Φάωνος, περίθειη. οἴονται γὰρ ὑπὸ τῶν ἐπαίνων ἀλλα-
γήσεσθαι σφίσι καὶ τὰς μορφὰς, καὶ αὐτοὶ ἀνηβήσειν
αὖθις, ὥσπερ ὁ Πελίας ᾤετο. Τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει· 3
πολλοῦ γὰρ ἂν ὁ ἔπαινος l) ἦν τίμιος, εἴ τι καὶ ἔργον m)
αὐτοῦ ἀπολαῦσαι δυνατὸν ἦν ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπερβολῆς.
νῦν δὲ ὁμοιόν μοι δοκοῦσιν, ἔφη, πάσχειν, ὥσπερ ἂν εἴ

ἂν addit 3011. per errorem, credo. f) ὅταν] „ὅτ' ἂν W. et sic semper haec vox in illo Ms. Sic et γ' οὖν pro γοῦν teste *Jensio.*" g) χλεύῃ] Sic A. 1. 2. *Reitz* et recentt. sed χλεύῃ B. 1. 3. minus saltem concinne. h) ἐς] Sic *Schm.* e 2954. et 3011. pro vulg. εἰς. i) γνωρίζῃ] γνωρίζει 2955. k) προσάπτοι] προσάπτει 3011. et mox εὐδαιμονίζει minus bene, ait *Bel.* l) ἂν ὁ ἔπαινος] Absunt haec ab Gorl. m) ἔργον] ἔργῳ conj. *Kusteri* sine idonea ratione.

nimis, et ultra modum, excedens vera, erubesco, et tantum non obturo aures: eaque res irrisioni potius, quam laudi, similis mihi videtur. In tantum enim tolerabiles sunt laudes, quatenus agnoscit, qui laudatur, inesse sibi, quae dicuntur, singula. Quod autem ultra est, jam alienum est, et manifesta assentatio. Quamquam multos, inquit, gaudere novi, si quis in eorum laudibus ea etiam, quae non habent, orationi adiungat: verbi caussa, si senes ob ipsum maturae aetatis robur beatos praedicet, aut deformibus Nirei pulchritudinem aut Phaonis circumponat. Putant enim a laudibus formas quoque sibi mutatum iri, et futurum ut juvenescant denuo, velut sperabat Pelias. At hoc non ita se habet. Quantivis enim pretii esset praedicatio, si rem ipsam quoque *et substantiam* illius percipere ex tali excessu liceret. Jam vero idem usu illis, inquit, venire mihi videtur, ac si deformi homini personam

p. 485. *τινι ἀμόρφῳ προσωπεῖον εὔμορφον ἐπιθείη τις φέρων, ὁ δὲ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρονοίη, καὶ ταῦτα, περιαιρετῷ ὄντι, καὶ ὑπὸ τοῦ τυχόντος συντριβῆναι δυναμένῳ· ὅτε καὶ γελοιότερος ἂν γένοιτο, αὐτοπρόσωπος φανείς, οἷος*
p. 486. *ὢν ὑφ' οἵῳ κέκρυπτο π). ἦ καί, νὴ Δί', εἴ τις ὑποδησάμενος κοθόρνους ο), μικρὸς αὐτὸς ὤν, ἐρίζοι περὶ μεγέθους τοῖς ἀπὸ ἰσοπέδου p) ὅλῳ πήχει ὑπερέχουσιν. Ἐμέμνητο*
4 *γὰρ καὶ q) τοιούτου τινός. ἔφη γυναῖκά τινα τῶν ἐπιφανῶν, τὰ μὲν ἄλλα καλὴν καὶ κόσμιον, μικρὰν δὲ καὶ πολὺ τοῦ συμμέτρου ἀποδέουσαν, ἐπαινεῖσθαι πρός τινος ποιητοῦ ἐν ᾄσματι τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι καλή τε καὶ μεγάλη ἦν· αἰγείρῳ δ' αὐτῆς εἴκαζεν ἐκεῖνος τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον· τὴν μὲν δὴ γάννυσθαι τῷ ἐπαίνῳ, καθάπερ αὐξανομένην r) πρὸς τὸ μέλος, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισείειν· τὸν ποιητήν τε πολλάκις τὸ αὐτὸ ᾄδειν, ὁρῶντα, ὡς ἥδοιτο s) ἐπαι-*

n) *κέκρυπτο*] „Nil mutant Edd. nec M.“ o) *κοθόρνους*] *σμικροὺς* addit Sou. unde *μακροὺς* legi jubet *Belinus*, desiderans alias oppositum *τοῖς*, *μικρὸς αὐτὸς ὤν*. Non vidit igitur, jam in ipsa voce *κοθόρνους* illud ipsum inesse, quod desiderat. Lectio Codicis nihil aliud esse videtur, quam error temere scribentis librarii, natus e sequente vocabulo. p) *ἀπὸ ἰσοπέδου*] *ἀπὸ τοῦ ἰσοπέδου* 2954. 2955. *Schm.* probante *Belino*. q) *καὶ*] „deest in *Fl.*“ r) *αὐξανομένην*] *„αὐξομένην* Ex. *Fl.* Nil mutat P. nec Edd.“ s) *ἥδοιτο*] *ᾄδοιτο* corrigi jubet *Bel.* indefessa corrigendi tales soloecismos, qui ipsi videntur, libidine.

formosam aliquis imponat, isque pulchritudine illa superbiat, idque cum ea auferri facile, et ab unoquoque conteri possit, quo facto magis etiam fiat ridiculus, cum sua ipsius facie conspiciendus, et qualis sit, et qua re conditus latuerit, appareat. Aut etiam, ita me Jupiter, si quis parvus cothurnis subligatis de magnitudine contendat cum hisce, qui tota ulna ab aequo solo *super ipsum* emineant. Talis enim facti memorat. Dicebat, mulierem quandam nobilem, pulchram de caetero et decentem, sed parvam eandem, et multum a justa statura deficientem, laudatam a poëta in carmine, cum propter caetera, tum etiam quod pulchra et magna esset, qui populo arbori compararet proceram illius erectamque staturam. Atque illam quidem gestire ad laudem, quasi ad carminis mensuram cresceret, et manum movere: poëtam vero saepe

νουμένη, ἄχρι δὴ τῶν παρόντων τινὰ προσκύψαντα πρὸς p. 486.
τὸ οὖς εἰπεῖν αὐτῷ, Πέπαυσο, ὦ οὗτος, μὴ καὶ ἀναστῆναι
ποιήσῃς τὴν γυναῖκα. Παραπλήσιον δὲ, καὶ μακρῷ ι) τοῦ- 5
του γελοιότερον Στρατονίκην ποιῆσαι υ), τὴν Σελεύκου γυ-
ναῖκα. τοῖς γὰρ ποιηταῖς ἀγῶνα προθεῖναι α) αὐτὴν περὶ
ταλάντου, ὅστις ἂν ἄμεινον ἐπαινέσαι *) αὐτῆς τὴν κόμην.
καίτοι φαλακρὰ ἐτύγχανεν οὖσα, καὶ οὐδὲ ὅσας ὀλίγας
τὰς ἑαυτῆς τρίχας ἔχουσα, καὶ ὅμως οὕτω διακειμένη
τὴν κεφαλὴν, ἁπάντων εἰδότων, ὅτι ἐκ νόσου μακρᾶς τὸ
τοιοῦτον γ) ἐπεπόνθει, ἤκουε τῶν καταράτων ποιητῶν, p. 487.
ὑακινθίνας ε) τὰς τρίχας αὐτῆς λεγόντων, καὶ οὔλους τι-
νὰς πλοκάμους ἀναπλεκόντων, καὶ σελίνοις τοὺς μηδὲ ὅλως
ὄντας εἰκαζόντων. Ἁπάντων οὖν τῶν τοιούτων κατεγέλα, 6
τῶν παρεχόντων αὐτοὺς τοῖς κόλαξι, καὶ προσετίθει δὲ,
ὅτι μὴ ἐν ἐπαίνοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν γραφαῖς, τὰ ὅμοια
πολλοὶ κολακεύεσθαί τε καὶ ἐξαπατᾶσθαι θέλουσι. χαίρουσι

ι) μακρῷ] μακροθεν 3011. 2955. ια) ποιῆσαι] ποιήσιν B. 3. foedissime erratum. κ) προθεῖναι] „ex emendatione *Solani*; προσθεῖναι Edd. priores.“ Προσθῆναι 2955. longius etiam aberratum. *) ἐπαινέσαι] ἐπαινέσῃ corrigi vult *Struv.* non optimo jure. γ) τὸ τοιοῦτον] „τοῦτο] τὸ τοιοῦτο W.“ Τὸ τοιοῦτον 2955. 3011. *Bel. Schm.* ε) ὑακινθίνας] „Nihil mutare *Pl.* J. Fr. et M. notat *Solanus.* Sed et idem habent *Par.* S. H.“

idem canere, videntem nimirum, quantum laudibus delectaretur; donec tandem praesentium aliquis ad aurem illius inclinatus diceret, *Desine, quaeso, ne facias, ut surgat etiam mulier.* Simile huic, et multo magis hoc ridiculum quid Stratonicen fecisse uxorem Seleuci. Poëtis enim certamen proposuisse de talento, quis melius laudaret illius comam, licet calva esset, ac ne paucissimos quidem suos capillos haberet. Et tamen cum sic affectum caput haberet, sciretque omnes, a longo tale quid illi morbo accidisse; audiebat exsecrabiles poëtas, cum hyacinthinos illius crines dicerent, et plexus quosdam inflecterent cincinnorum, et apiis eos, qui neque essent omnino, compararent. Hos itaque deridebat omnes, qui praeberent se adulatoribus: adjungebatque, non in laudibus solum, verum etiam in picturis similiter, demulceri multos decipique velle. Gau-

p. 487. γοῦν, ἔφη, τῶν γραφέων ἐκείνοις μάλιστα, οἳ ἂν πρὸς τὸ εὐμορφότερον αὐτοὺς εἰκάσωσιν· εἶναι δέ τινας, οἳ καὶ προστάττουσι τοῖς τεχνίταις ἢ ἀφελεῖν τι τῆς ῥινός, ἢ μελάντερα γράψασθαι τὰ ὄμματα, ἢ ὅ, τι ἂν ἄλλο ἐπιθυμήσωσιν αὐτοῖς προσεῖναι a), εἶτα λανθάνειν αὐτοὺς ἀλλοτρίας εἰκόνας στεφανοῦντας, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς
7 ἐοικυίας. Ταῦτα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔλεγε, τὰ μὲν ἄλλα ἐπαινοῦσα τοῦ συγγράμματος, ἓν δὲ τοῦτο οὐ φέρουσα, ὅτι θεαῖς αὐτὴν Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ εἰκάσας. ὑπὲρ ἐμὲ γάρ, φησι, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἅπασαν ἀνθρωπίνην φύσιν τὰ τοιαῦτα. ἐγὼ δέ σε b) οὐδ' ἐκεῖνα ἠξίουν, ταῖς ἡρωΐναις παραθεωρεῖν με, Πηνελόπῃ, καὶ Ἀρήτῃ c), καὶ Θεανοῖ, οὐχ ὅπως θεῶν ταῖς ἀρίσταις. καὶ γὰρ αὖ
p. 488. καὶ τόδε πάνυ ἔφη, τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δεισιδαιμόνως καὶ ψοφοδεῶς ἔχω. δέδια τοίνυν, μὴ κατὰ τὴν Κασσιέπειαν d) εἶναι δόξω, τὸν τοιοῦτον ἔπαινον προσιεμένη. καίτοι Νηρηΐσιν e) ἐκείνη ἀντεξητάζετο f), Ἥραν δὲ καὶ Ἀφρο-

a) προσεῖναι] προσιέναι Soul. 2955. male. b) δέ σε] „Sic Edd. et M." c) αὖ] εὖ conj. *Guyet.* inscite. d) Κασσιέπειαν] „Sic. *Pl. Fr.* J. *Par.* H. etc. *Schol.* et M." e) Νηρηΐσιν] In prioribus *Νηρεῦσιν.* Rectius W. *Νηρήϊσιν*, quamquam accentu alieno loco posito. Cf. Diall. Marc. III, 1. XIV, 1. Ver. Hist. II, 3. e. a. ubi constanter longa vocalis. f) ἀντεξη-

dent enim, inquit, inter pictores illis maxime, qui pulchriore illos specie exprimunt: esse autem, qui injungant etiam artificibus, aut auferre quid a naso, aut nigriores pingere oculos, aut si quid aliud adesse sibi cupiant: deinde imprudentes coronare signa aliena, et nihil sibi similia. Haec vero ac talia dicebat mulier, reliqua laudans in libro, unum autem hoc non ferens, quod Deabus illam Junoni et Veneri comparasti. Supra me enim, inquit, quin humanam supra omnem naturam sunt talia. Ego vero nec illud volebam, ut cum Heroinis me contenderes, Penelope, et Arete, et Theano, nedum ut eum Dearum praestantissimis. Etenim istud quoque omnino dixit, Religiose admodum et meticulose adversum Deos animo affecta sum. Metuo igitur, ne Cassiepeiae fatum simile sustinere videar, laudem ejusmodi si admisero. Et tamen solis illa se conferebat Nereidibus: Junonem autem et Ve-

δίτην ἔσεβεν g): Ὥρτε, ὦ Λυκῖνε, μεταγράψαι σε τὰ τοιαῦτα ἐκέλευσεν, ἢ αὐτὴ μὲν μαρτύρεσθαι h) τὰς θεὰς i), ὡς ἀκούσης k) αὐτῆς γέγραφας, σὲ δὲ εἰδέναι, ὅτι ἀνιάσει αὐτὴν τὸ βιβλίον, οὕτω περινοστοῦν, ὥςπερ νῦν σοι διάκεισαι, οὐ μάλα εὐσεβῶς οὐδὲ ὁσίως τὰ πρὸς τοὺς θεούς. ἐδόκει τε ἀσέβημα ἑαυτῆς καὶ πλημμέλημα τοῦτο δόξειν, εἰ ὑπομένοι τῇ ἐν Κνίδῳ καὶ τῇ ἐν Κήποις ὁμοία λέγεσθαι. καί σε ὑπεμίμνησκε τῶν τελευταίων ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ αὐτῆς εἰρημένων, ὅτι μετρίαν καὶ ἄτυφον ἔφης αὐτὴν, οὐκ ἀνατεινομένην ὑπὲρ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, ἀλλὰ πρόσγειον τὴν πτῆσιν ποιουμένην. ὁ δὲ l) ταῦτα εἰπὼν, ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀναβιβάζεις τὴν γυναῖκα, ὡς καὶ θεαῖς αὐτὴν ἀπεικάζειν. Ἥξιον δέ σε μηδὲ ἀξυνετωτέ- 9 p. 488. 8

τάζετο] Vulgo ἄντειχεν. Restitui augmentum e Cod. *Witt.* Cf. ἀντεξήταζε Eunuch. c. 5. συνεξηταζόμενος Cherid. c. 6. extr. ἐξητάζετο Toxar. c. 12. *Reitz* in Varr. Lectt. hanc variam *Wittiani* scripturam notavit *male* se habere; quod ipse male fecit; nisi forte *Solani* est ista notatio. g) ἔσεβεν] ἐσέβαλεν 3011. absurdum vitium, ait *Bel.* h) μαρτύρεσθαι] „μαρτύρασθαι] μαρτύρεσθαι W.“ Sic et 2955. *Bel. Schm.* unice recte. i) τὰς θεάς] „ταῖς θεαῖς P. et marg. A. 1. W.“ Sic et 2954. 3011. improbante merito *Belino.* k) ἀκούσης] Sic recte B. 1. 3. *Reitz* et recentt. Sed ἀκούσῃς perperam A. 1. et 2. l) ὁ δὲ] οὐ δὲ conj. *Bel.* quod articulus cum secunda verbi persona conjungi non possit: imo vero cum prima quoque, et utramque quidem cum majore quadam vi, quam hodie nemo temere ignorat.

nerem colebat. Talia itaque, Lycine, rescribere te et *immutare* jussit, alioquin ipsam se Deas testari, contra suam voluntatem te scripsisse, cum scias molestum sibi esse libellum ita oberrantem, uti nunc compositus est, neque pietate erga Deos neque religione conservata. Putabat autem impie a se factum, et suam culpam visum iri, si Cnidiae, aut illi, quae in hortis *colitur*, *Veneri* similem se dici patiatur: admonebatque te eorum, quae in fine libri de ipsa a te dicta sunt, cum modestam et a fastu alienam laudasti, quae ultra humanam se mensuram non extenderet, sed volatum faceret terrae vicinum: cum tu statim post haec ipsa dicta, supra caelum ipsum mulierem extollas, ut ipsis etiam Deabus eam dicas similem. Petebat por-

p. 489. ραν αὐτὴν ἡγεῖσθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμένου τὸν Ἄθω ὅλον μετασχηματίσειν, καὶ μορφώσειν πρὸς αὐτὸν, ὡς τὸ ὄρος ἅπαν εἰκόνα γενέσθαι τοῦ βασιλέως, ἔχοντα m) δύο πόλεις ἐν ταῖν χεροῖν, οὐ προσήκατο τὴν τερατείαν τῆς ὑποσχέσεως, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτὸν ἡγησάμενος τὸ τόλμημα, ἔπαυσε τὸν ἄνθρωπον, οὐ πιθανῶς Κολοσσοὺς ἀναπλάττοντα, καὶ τὸν Ἄθω κατὰ χώραν ἐᾷν ἐκέλευσε, μηδὲ κατασμικρύνειν ὄρος οὕτω μέγα πρὸς μικροῦ σώματος ὁμοιότητα. ἐπῄνει δὲ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς μεγαλοψυχίας, καὶ ἀνδριάντα n) μείζω τοῦτόν o) τοῦ Ἄθω ἔλεγεν αὐτοῦ p) ἀνεστάναι, ἐν ταῖς τῶν ἀεὶ μεμνησομένων διανοίαις· οὐ γὰρ μικρᾶς εἶναι γνώ-
10 μης ὑπεριδεῖν q) οὕτω παραδόξου τιμῆς. Καὶ ἑαυτὴν οὖν τὸ μὲν πλάσμα σου ἐπαινεῖν, καὶ τὴν ἐπίνοιαν r) τῶν εἰκότων, μὴ γνωρίζειν δὲ τὴν ὁμοιότητα· μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγὺς, ὅτι s) μηδὲ ἄλλην τινὰ, γυ-

m) ἔχοντα] „Sic esse in J. *Fr. Fl.* V. 2. et M. notarat *Solanus* Sed et sic H. *Par.* S. etc.“ n) ἀνδριάντα] ἀνδρίαντα male accentu transposito *Reitz* et *Bip.* Ceterae omnes recte. o) τοῦτον] „Sic restitutum ex W. Τοῦτο Edd. priores.“ Τούτου volucrat *Guyet.* p) αὐτοῦ] αὐτὸν conj. *Guyet.* αὐτῷ *Reitz* At vid. nott. q) ὑπεριδεῖν] παριδεῖν 2954. minus bene, ait *Bel.* r) ἐπίνοιαν] εὕνοιαν conj. *Seager.* quod minus placet. s) ὅτι] μηδὲ ἐγγύς τι, μηδὲ ἄλλην τινὰ conj. *Seager.* qui citat

ro, ne Alexandro imprudentiorem se putares, qui, pollicente architecto, se, toto Atho montis habitu immutato, formaturum eum ad ipsius exemplum, ut universus mons statua fieret regis, duas manibus urbes tenens; non admisit portentosum promissum, sed supra se arbitratus audacem conatum, quiescere hominem jussit, Colossos parum probabiliter effingentem, et ut suo loco relinqueret Athon imperavit, nec montem ita magnum ad parvi corporis similitudinem attenuaret. Laudabat vero illam Alexandri magnanimitatem, eamque majorem ipso Atho statuam sibi posuisse ajebat, in eorum, qui semper illius recordaturi essent, mentibus. Neque enim parvi animi esse, incredibiliter magnum adeo honorem despicere. Se quoque ipsam igitur commentum illud tuum laudare, et excogitatas imagines; similitudinem autem non agnoscere: neque

ναῖκά γε οὖσαν· ὥστε ἀφίησί σοι ε) ταύτην τὴν τιμήν, καὶ p. 490,
προσκυνεῖ σου τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα. σὺ δὲ τὰ ἀν-
θρώπινα ταῦτα ἐπαίνει αὐτήν, μηδὲ ὑπὲρ τὸν πόδα.
ἔστω τὸ ὑπόθημα, μὴ καὶ ις) ἐπιστομίσῃ μέ, φησιν, ἐμ-
περιπατοῦσαν αὐτῷ. Κἀκεῖνο δέ σοι εἰπεῖν ἐνετείλατο.
ἀκούω, ἔφη, πολλῶν λεγόντων (εἰ δὲ ἀληθὲς, ὑμεῖς οἱ 11
ἄνδρες ἴστε) μηδ' Ὀλυμπιάσιν ἐξεῖναι τοῖς κ) νικῶσι μεί-
ζους τῶν σωμάτων ἀνεστάναι γ) τοὺς ἀνδριάντας, ἀλλ'
ἐπιμελεῖσθαι τοὺς Ἑλλανοδίκας, ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβά-
ληται τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀνδριάντων
ἀκριβεστέραν γίγνεσθαι τῆς τῶν ἀθλητῶν ἐγκρίσεως. ὥστε
ὅρα, ἔφη, μὴ αἰτίαν λάβωμεν ψεύδεσθαι ἐν τῷ μέτρῳ,
κἂτα ἡμῶν ἀνατρέψωσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι τὴν εἰκόνα.
Ταῦτα μὲν ἔλεγεν ἐκείνη. σὺ δὲ σκόπει, ὦ Λυκῖνε, ὅπως 12
μετακοσμήσῃς τὸ βιβλίον, καὶ ἀφαιρήσῃς ζ) τὰ τοιαῦτα,

Suidam s. v. Ὀδαίνωθος, ubi legitur inter alia: *μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ ἰσχύς τι ἀδύνατον εἶναι* etc. Praestat h. l. fortassis: ὅ, τι *μηδὲ ἄλλην*, ut ὅ, τι intelligatur illud *ἀξίαν εἶναι τῶν τηλικούτων*. Saltem ὅτι, quemadmodum vulgo legitur, vix ferri posse censeo. t) σοι] Forsan σου, adlevit *Solanus*." Neutiquam recte, modo interpreteris cum *Gesnero*. u) καὶ] „Recte sic M. et Edd. plurimae. *Δὲ* male *Par*." *Μηδὲ καὶ* 2054. Sed *Valcken*. ad *Herodot*. L. VIII. p. 554. vult *μὴ καὶ ἐπὶ στόμα ὤσῃ*. Vid. Adnot. x) τοῖς] „Nihil mutat W. *Pl*. J. V. 2. *Par*. male ταῖς S." y) ἀνεστάναι] „ἑστάναι W." z) ἀφαιρήσῃς] ἀφαιρήσεις et modo *μετακοσμήσεις* malle vide-

enim illis sc, ac ne propemodum quidem, dignam, quin neque aliam, quae quidem sit mulier. Itaque remittit tibi nunc honorem, adoratque primigenia illa tua exempla. Tu vero humanas illas ipsius virtutes lauda, neque pede major sit calceus, ne supplantet (*sufflaminet*) me, inquit, in illo incedentem. Etiam illud dicere me tibi praecipit. Audio, inquit, multis dicentibus, (utrum verum sit, vos viri nostis) neque Olympiae licore victoribus majores corporibus ponere statuas, sed curari ab Hellanodicis, ne quis verum excedat, et accuratius statuarum examen institui, quam ipsorum receptionem athletarum. Ergo vide, inquit, ne accusemur mendacii circa mensuram, ac nostram deinde imaginem Hellanodicae dejiciant. Haec illa. Tu vero vide, Lycine, ut retractes librum,

p. 490. μηδὲ σφαλῇς a) πρὸς τὸ θεῖον, ὡς ἐκείνη πάνυ γε αὐτὰ ἐδυσχέραινε, καὶ ὑπέφριττε μεταξὺ ἀναγινωσκομένων, καὶ παρῃτεῖτο τὰς θεὰς ἵλεως εἶναι αὐτῇ, καὶ συγγνώμη, εἰ γυναικεῖόν τι ἔπαθε. καίτοι εἰ χρὴ ταληθὲς εἰπεῖν, καὶ
p. 491. αὐτῷ ἐμοὶ τοιοῦτόν τι b) (εἰπεῖν) c) ἔδοξε. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀκούων, οὐδὲν πλημμέλημα c) ἐνεώρων τοῖς γεγραμμένοις. ἐπεὶ δὲ ἐκείνη ἐπεσημήνατο, καὶ αὐτὸς ἄρχομαι τὰ ὅμοια γιγνώσκειν περὶ αὐτῶν· καὶ παραπλήσιόν τι ἔπαθον, οἷς ἐπὶ τῶν ὁρωμένων πάσχομεν. ἢν μὲν πάνυ ἐγγύθεν σκοπῶμέν τι, καὶ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, οὐδὲν ἀκριβὲς διαγιγνώσκομεν· ἢν δὲ ἀποστάντες ἐκ τοῦ συμμέτρου διαστήματος ἴδωμεν, ἅπαντα σαφῶς καταφαί-
13 νεται τὰ εὖ, καὶ τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα. Τὸ δὴ ἄνθρωπον οὖσαν Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι, τί ἄλλο, ἢ ἀντικρὺς

tur *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 716. Non parum certe suspectam hanc Aoristi primi formam reddidit docta *Lobeckii* demonstratio. a) σφαλῇς] *σφαλεῖς* 2954. b) τοιοῦτόν τι] „Sic et *Fl.* cum J. et M. habere notat *Solanus.*" Cogitavit autem τοιοῦτον abesse debuisse. c) εἰπεῖν] „*παθεῖν* L." Omnino ejiciendum putat *Seagerus;* geminatum scilicet incuria librarii; quam admodum probabilem sententiam ita sum amplexus, ut uncinis vocem suspectam a ceteris sejungerem. c) πλημμέλημα] „*ἐπλημμέλησα*] „Sic bene quod ad orthographiam

et talia auferas, neque in numen pecces: cum illa aegre admodum ea tulerit, et cohorruerit, dum legerentur, et Deas, ut propitiae sibi essent, deprecata fuerit. Et ignoscendum illi, si quid muliebre ei accidisset. Ac profecto, si verum fatendum est, mihi quoque ipsi tale quid (dicendum) videbatur. Nam primo quidem audiens *recitantem,* peccatum nullum in scriptis animadverti. At postquam illa suam significavit sententiam, ipse quoque similia de iis sentire incipio. Atque simile quid mihi usu venit iis, quae in rebus illis observamus, quas oculis cernimus. Si enim plane ex proximo, et sub ipsis oculis, videmus aliquid, nihil accurate discernimus: si vero recedentes aliquantulum, ex justae proportionis distantia spectemus, dilucide omnia apparent, quaeque recte, quaeque minus recte habent. Nimirum homo quae sit, eam Veneri et Junoni similem pronuntiare, quid aliud est, quam aperte

ἐστιν d) εὐτελίζειν τὰς θεάς; ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οὐχ p. 491.
οὕτω τὸ μικρὸν μεῖζον γίγνεται τῇ παραθέσει, ὡς τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνεται, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον· οἷον, εἴ τινες ἅμα βαδίζοιεν, ὁ μὲν μέγιστος, ὁ δὲ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, εἶτα δεήσειεν ἀπισῶσαι αὐτούς, ὡς μὴ ὑπερέχειν θατέρου τὸν ἕτερον, οὐ τοῦ βραχυτέρου ὑπερανατεινομένου τοῦτο γένοιτ' ἂν, κἂν ὅτι μάλιστα ἀνθρωποδηλὶ e) ἐπεγείρῃ ἑαυτόν. ἀλλ' εἰ μέλλουσιν ὁμήλικες φανεῖσθαι, ὁ μείζων ἐκεῖνος ἐπικύψει, καὶ ταπεινότερον ἀποφανεῖ ἑαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις εἰκόσιν p. 492.
οὐχ οὕτως ἄνθρωπος μείζων γίγνεται, ἢν τις αὐτὸν θεῷ ἀπεικάζῃ, ὡς τὸ θεῖον ἀνάγκη ἐλαττοῦσθαι πρὸς τὸ ἐνδεὲς ἐπικλώμενον. καὶ γὰρ f) εἰ μὲν ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἐπιγείων ἐπὶ τὰ οὐράνια ἐκτείνοιτό g) τις τὸν λόγον, ἧττονα ἂν ὁ

Fl. B. 2. S. *Par.* et M. *Ἐπλημέλ.* male J." Sic male etiam A. 1. et 2. Sed gravius etiam peccatum erat in vulgata lectione: *οὐδὲν ἐπλημμέλησα, ἐνορῶν τ. γ.* quam quasi ex composito *Guyet. Solan.* et *Gesn.* ita correxerunt, uti nos edidimus, et recentiores quoque interpretes reddiderunt, *Seager.* pro *ἐπλημμέλησα* conjecit *ἐπετίμησα.* d) *ἀντιχρύς ἐστιν*] Sic A. 1. 2. convenienter cum constante librorum scriptura Nigr. c. 13. et Prom. s. Conc. c. 18. In reliquis, etiam recentt. *ἀντικρύς ἐστιν*, accentu in prima syllaba omisso. Nihil de ea quidem re discernit *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 443. sq. e) *ἀνροποδηλὶ*] „Sic Edd. et M." f) *καὶ γὰρ*] *Γὰρ* vulgo in Edd. omissum restituit, monente *Belino, Schmiederus* e Codd. 2954. 2955. et 3011. ad quos etiam Gorl. accedit. g) *ἐκτείνοιτο*] „*ἐκτείνοι* W. Nil mutat *Fl.* nec J. *Par.* etc."

detrahere Deabus? In talibus enim non tam quod parvum est, majus fit illa compositione, quam minuitur majus, dum ad humilius deprimitur Velut, si qui una eant, unus quidem admodum procerus, at alter statura valde humili; deinde oporteat aequare illos, ne alter supra alterum emineat: non minore supra modum extendente se hoc fiat, si vel maxime in summos se digitos erigat: sed si debent aequalis staturae videri, major ille inclinabit se *scilicet*, et se ostendet humiliorem: sic etiam in talibus imaginibus non tam homo major exsistit, si quis eum deo comparet, quam divinam naturam necesse est minui et ad imbecillius infringi. Etenim si prae inopia terrestrium ad caelestia sermonem extendat aliquis, minorem ille culpam susti-

p. 492. τοιοῦτος αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ h) ἀσεβείας αὐτὸ δρᾶν. σὺ δὲ τοσαῦτα ἔχων κάλλη γυναικῶν, Ἀφροδίτῃ καὶ Ἥρᾳ εἰκάσαι αὐτὴν εἰόλμησας, οὐδὲν δέον. Ὥστε τὸ ἄγαν τοῦτο καὶ ἐπίφθονον ἀφαίρει, ὦ Λυκῖνε. οὐ γὰρ πρὸς τοῦ σοῦ τρόπου τὸ τοιοῦτον, ὃς οὐδὲ ἄλλως ῥᾴδιος πρὸς τοὺς ἐπαίνους καὶ πρόχειρος ὢν ἐτύγχανες· ἀλλὰ νῦν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀθρόαν πεποίησαι τὴν μεταβολήν, ἐπιδαψιλευόμενος i), καὶ ἐκ τοῦ τέως φειδομένου ἄσωτος ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἀναπέφηνας. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο αἰσχυνθῇς, εἰ μεταρρύθμιεῖς k) τὸν λόγον ἤδη διαδεδομένον· ἐπεὶ καὶ Φειδίαν φασὶν οὕτω ποιῆσαι, ὁπότε ἐξειργάσατο l) τοῖς Ἠλείοις τὸν Δία. στάντα γὰρ αὐτὸν κατόπιν τῶν θυρῶν, ὁπότε τοπρῶτον m) ἀναπετάσας ἐπεδείκνυε τὸ ἔργον, ἐπακούειν τῶν αἰτιωμένων τι, ἢ ἐπαινούντων· ἠτιᾶτο δὲ ὁ μὲν τὴν ῥῖνα, ὡς παρ. 493. χεῖαν, ὁ δὲ ὡς ἐπιμηκέστερον τὸ πρόσωπον, ὁ δὲ ἄλλος ἄλλο τι. εἶτ' ἐπειδὴ ἀπηλλάγησαν οἱ θεαταί, αὖθις τὸν

Illud praefert *Jens.* Ferc. Liter. p. 167. nec, puto, injuria. h) ὑπὸ] „ἀπὸ *Par.*" i) ἐπιδαψιλευόμενος] *Hemsterhus.* ad Diall. Mortt. XXX. Tom. II. p. 662. ubi hujus vocis vim et usum egregie exponit, proclivis fuit ad hanc vocem h. l. sede mutata post ἀναπέφηνας transponendam, tametsi eodem fateatur rem redire. k) μεταῤῥυθμιεῖς] In prioribus μεταρυθμ. simplice ρ. l) ἐξειργάσατο] „ἐξεργάσατο M." m) τοπρῶτον] Sic A. 1. 2. *Reitz* et recenti. Το πρῶτον separatim B. 1. et 5.

nuerit, quasi prae impietate hoc faciat: tu, tot cum habeas mulierem formas, Veneri illam et Junoni similem dicere ausus es, sine ulla necessitate. Itaque quod nimium est et invidiosum aufer, Lycine: neque enim tuorum tale quid morum est, qui neque alias facilis ad laudes et promtus esse soleas, sed nunc, nescio quomodo, subitam mutationem feceris ista liberalitate, atque ex parco ad illum diem prodigus in laudando exstiteris. Verum neque illud te pudeat, si retractes librum jam in vulgus editum: quandoquidem etiam Phidiam sic fecisse ajunt, cum Jovem Eleis elaborasset. Stantem enim post valvas *aediculae*, cum primum illis remotis opus ostenderet, audisse reprehendentes aliquid, aut laudantes. Reprehendebat autem alius quidem nasum, ut nimis crassum, alius faciem longiorem, alius aliud

Φειδίαν, ἐγκλεισάμενον ἑαυτὸν, ἐπανορθοῦν καὶ ῥυθμίζειν τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ τοῖς πλείστοις δοκοῦν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο μικρὰν εἶναι συμβουλὴν δήμου τοσούτου, ἀλλ' ἀεὶ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν n) τοὺς πολλοὺς περιττότερον ὁρᾶν τοῦ ἑνὸς, κἂν Φειδίας ᾖ o) ταῦτά σοι παρ' p) ἐκείνης κομίζω, καὶ αὐτὸς παραινῶ, ἑταῖρός τε, καὶ εὔνους ὤν. p. 593.

ΑΤΚ. Πολύστρατε, οἷος ὢν ῥήτωρ ἐλελήθεις με. ῥᾳ- 15
σίαν γοῦν οὕτω μακρὰν, καὶ κατηγορίαν τοσαύτην ἐξενήνοχας κατὰ τοῦ συγγράμματος, ὥςτε μηδὲ ἐλπίδα μοι ἀπολογίας ἔτι καταλείπεσθαι· πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐ δικαστικὸν ἐποιήσατε, καὶ μάλιστα σὺ, ἐρήμην καταδιαιτήσας τοῦ βιβλίου, μὴ παρόντος αὐτῷ τοῦ συνηγόρου. ῥᾷστον δέ, οἶμαι, τοῦτό ἐστι, κατὰ τὴν παροιμίαν, Μόνον θέοντα κρατεῖν· ὥςτε οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἡμεῖς ἑάλωμεν, οὔτε ὕδατος ἡμῖν ἐγχυθέντος q), οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης. μᾶλλον δὲ τοῦτο πάντων ἀτοπώτατον, οἱ αὐτοὶ κατήγοροι καὶ δικασταὶ ἦτε. πότερα δ' οὖν ἐθέλεις, ἀγα-

n) ὑπάρχειν] „ὑπάρχει W." Sic et 3011. sed minus bene, ut recte censet *Bel.* o) ᾖ] Prius ἦν constanter legebatur, quod ego tamen non magis, quam *Jacobsius*, concoquere poteram. p) παρ'] „ἀπ'] Sic Edd. *Παρ'* W." Sic et 3011. 2955. et merito recepit *Schm.* Vid. Adnot. q) ἐγχυθέντος] „ἐγχυ-

quid. Deinde cum discessissent, rursus Phidiam inclusum emendasse et correxisse signum de plurium sententia. Neque enim putabat, parvum esse consilium tanti populi, sed necesse semper esse, ut multi plus videant uno, si vel sit Phidias. Haec tibi ab illa adfero, et ipse hortor sodalis tuus atque amicus.

Lyc. Quantum te oratorem, Polystrate, ignoravi! Orationem quidem adeo longam, et tantam contra scriptum meum accusationem protulisti, ut neque spes mihi defensionis ulla relicta sit. Verum enimvero hoc non pro forma et consuetudine judiciorum fecistis, tu maxime quod indicta caussa judicium dedisti contra libellum, non praesente ipsius advocato. Facillimum autem, puto, hoc est ex proverbio, vincere, cum solus curras. Itaque nihil mirum, si et nos caussa cecidimus, neque aqua nobis infusa, neque concessa causae dicendae facultate. Potius autem, quod quidem omnium minime conveniebat, accusatores iidem fuistis et

p. 493. πίσας τοῖς ἐγνωσμένοις r) ἡσυχίαν ἄγω, ἢ, κατὰ τὸν
p. 494. Ἱμεραῖον ποιητὴν. παλινῳδίαν τινὰ συγγράφω; ἢ δώσετέ μοι ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι s) τὴν δίκην;

ΠΟΛ. Νὴ Δί', ἥνπερ ἔχῃς τι δίκαιον εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἀντιδίκοις t), ὡς σὺ φῂς, ἀλλ' ἐν φίλοις ποιήσῃ τὴν ἀπολογίαν. ἐγὼ δὲ, καὶ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ἐπὶ τῆς δίκης.

16 *ΛΥΚ.* Ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνιαρὸν, ὦ Πολύστρατε, ὅτι μὴ ἐκείνης παρούσης ποιήσομαι τοὺς λόγους· μακρῷ γὰρ ἂν οὕτως ἄμεινον ἦν. νῦν δὲ ἀνάγκη ἀπ' ἐντολῆς ἀπολογήσασθαι. ἀλλ' εἴ μοι τοιοῦτος ἀγγελιαφόρος γένοιο πρὸς αὐτὴν, οἷος παρ' ἐκείνης πρός με u) γεγένησαι, τολμήσω ἀναῤῥίψας τὸν κύβον.

θέντος male Edd. priores.“ Correxit *Solanus.* r) ἐγνωσμένους] „ἐγνοσμ. male J. sola.“ Sola scilicet cum sola A. 2. s) ἀγωνίσασθαι] Antea legebatur τινα γενέσθαι. Sed τινα omnino abest ab W. et recte quidem: nam e praecedente versu in alius indolis formulam aberravit. Pro γενέσθαι autem ibidem est ἀγωνίσασθαι, quod et Codd. 2954. 2955. 3011. et Gorl. servarunt. Recte itaque *Schm.*, omisso τινα, restituit ἀγωνίσασθαι, quinque Codicum lectionem, et formulam solennem: vid. Bis Accus. c. 12. et Prom. s. Canc. c. 4. ἔφεσιν ἀγωνίζεσθαι simili ratione dictum. Γενέσθαι h. l. *Belinus* pro glossemate habet genuinae lectionis. t) ἀντιδίκοις] *in ἀντιδ. Guyet* et *Solan.* At vulgata optime habent. u) πρός με] Sic constanter Edd. vett. sed *Reitz* et recentt. ex arbitrio πρὸς μὲ, quod non satis idoneis argumentis probavit *Reitz* ad Hermot. c. 19. in. ubi vide et nostram notam; adde etiam Hermot. c. 32. in. H. 1. si quid in accentu vulgato mutandum esset scribendum erat πρὸς ἐμὲ, quod quum auctori non placuisse satis certo credam, non minus certo mihi persuasum est πρός με eum scripsisse.

judices. Utrum igitur vis, contentus decretis *vestris* quiescam, an Himerensis poëtae exemplo palinodian scribam; an vero provocandi mihi copiam dabitis?

Pol. Per Jovem, siquidem habueris, quod de jure dicas. Neque enim adversariis, ut tu vocas, sed inter amicos caussam dices. Ego vero idem judicium tecum subire paratus sum.

Lyc. At illud molestum, Polystrate, quod non illa praesente habebo orationem: longe enim sic esset melius. Jam vero necesse est mandata alteri caussa defungi. Verum si talis mihi ad illam internuntius fueris, qualis ab illa ad me fuisti, jacere aleam audebo.

ΠΟΛ. Θαῤῥεῖ, ὦ Λυκῖνε, τούτου γε ἕνεκα, ὡς οὐ p.494. *φαῦλόν με ὑποκριτὴν ἕξων τῆς ἀπολογίας, πειρώμενος διὰ βραχέων εἰπεῖν, ὡς ἂν μᾶλλον μνημονεύσαιμι.*

ΛΥΚ. Καὶ μὴν πάνυ μὲν ἔδει μοι μακρῶν τῶν λόγων, πρὸς οὕτω σφοδρὰν τὴν κατηγορίαν. ὅμως δέ, σοῦ ἕνεκα ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν· καὶ παρ' ἐμοῦ τοίνυν τάδε αὐτῇ ἀπάγγελε.

ΠΟΛ. Μηδαμῶς, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ὥςπερ αὐτῆς ἐκείνης παρούσης λέγε τὸν λόγον, εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαί σε πρὸς αὐτήν.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἐπειδήπερ οὕτω σοι δοκεῖ, ὦ Πολύστρατε, ἡ μὲν πάρεστε, καὶ προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, ὁπόσα σὺ παρ' αὐτῆς ἀπήγγειλας· ἡμᾶς δὲ χρὴ τῶν δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι. καίτοι, (οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν, ὃ πέπονθα), οὐκ οἶδ' ὅπως φοβερώτερόν μοι τὸ πρᾶγμα πεποίηκας, καὶ, ὡς ὁρᾷς, ἱδρῶ τε ἤδη, καὶ δέδοικα, καὶ μονονουχὶ καὶ ὁρᾷν αὐτὴν οἶμαι, καὶ τὸ πρᾶγμα πολλήν μοι τὴν ταραχὴν πεποίηκεν. ἄρξομαι δ' ὅμως· οὐ γὰρ οἷόν τε ἀναδῦναι, ἤδη παρούσης.

Alia res est mox in verbis: *οὐ γὰρ ὀκνήσω πρὸς σὲ εἰπεῖν*, ubi consentiunt omnes libri in scribendo *πρὸς σὲ*, ut par erat.

Pol. Bono animo, quantum ad hoc, esto, Lycine: nec enim malum me defensionis tuae apud illam actorem habebis, si breviter dicere studeas, quo facilius memoria complectar.

Lyc. Atqui longissima mihi oratione opus erat, adversus vehementem adeo accusationem. Veruntamen tua caussa in compendium mittam defensionem. A me igitur ista illi renuntia.

Pol. Nequaquam, Lycine. Sed tanquam illa praesente habe orationem: tum ego apud illam te imitabor.

Lyc. Igitur quando ita tibi videtur, Polystrate, ipsa jam adest, et prior dixit nimirum, quaecunque tu ab ipsa mihi renuntiasti: nos autem oportet altero jam loco dicere incipere. Quamquam, (neque enim dicere apud te piget, quid mihi acciderit), terribilius mihi, nescio qua ratione hoc negotium reddidisti: atque, ut vides, sudo jam, et pertimui, ac tantum non videre etiam ipsam mihi videor, multamque mihi perturbationem haec res objecit. Veruntamen incipiam: nam subducere me, ipsa jam praesente, non est integrum.

p. 494. *ΠΟΛ. Καὶ, νὴ Δία, πολλὴν τὴν εὐμένειαν ἐπιφαίνει τῷ προσώπῳ· φαιδρὰ γὰρ, ὡς ὁρᾷς, καὶ προσηνής· ὥστε θαῤῥῶν λέγε τὸν λόγον.*

p. 495. 17 *ΛΥΚ. Ἐγώ σε, ὦ γυναικῶν ἀρίστη, μεγάλα, ὡς φῂς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐπαινέσας, οὐχ ὁρῶ, ὅ, τι *) τηλικοῦτον ἐπῄνεσα, ἡλίκον αὐτὴ σὺ τοῦτο ἐγκώμιον ὑπὲρ σεαυτῆς ἐξενήνοχας, τὴν πρὸς τὸ θεῖον τιμὴν ἐν μεγάλῳ τιθεμένη. σχεδὸν γὰρ ἁπάντων τοῦτο μεῖζον, ὧν εἴρηκα περὶ σοῦ, καὶ συγγνώμη, εἰ μὴ καὶ ταύτην σοι προσέγραψα x) τὴν εἰκόνα, ὑπ' ἀγνοίας με διαλαθοῦσαν. οὐ γὰρ ἂν ἄλλην πρὸ αὐτῆς ἐγραψάμην· ὥστε ταύτῃ γε οὐχ ὅπως ὑπερβάλλεσθαι τοὺς ἐπαίνους, ἀλλὰ πολὺ καταδεέστερόν μοι δοκῶ τῆς ἀξίας εἰρηκέναι. σκόπει γοῦν, ἡλίκον τοῦτο παρέλιπον, ὡς παμμέγεθες εἰς ἐπίδειξιν τρόπου χρηστοῦ, καὶ γνώμης ὀρθῆς, ὡς ὅσοι y) τὸ θεῖον μὴ ἐν παρέργῳ σέβουσιν, οὗτοι καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους ἄριστοι ἂν εἶεν. ὥστε εἰ πάντως μεταχοσμῆσαι δέοι τὸν λό-*

*) ὅ, τι] In prioribus Edd. erat ὅτι. Sed bene reddiderat *Gesn.* x) προσέγραψα] „προέγροψα *Par.* sola." y) ὡς ὅσοι] ὁπόσοι 2954.

Pol. Ac multam, ita me Jupiter, benevolentiam ipso vultu prae se fert. Hilaris enim, ut vides, et propitia est. Itaque fidenter orationem habe.

Lyc. Ego te, mulierum praestantissima, cum vehementer, ut ais, et ultra modum laudaverim, non video, qua in re laudaverim tantum, quantum ipsa de te praeconium illud protulisti, quod magni adeo facis honorem numinis. Prope enim illis, quae de te dixi, omnibus illud majus est: et venia mihi *debetur*, si non hanc quoque tibi imaginem depinxi, quae propter ignorantiam me fugerit. Neque enim aliam ante illam pinxissem. Itaque hac quidem parte adeo non excessisse modum in laudando mihi videor, ut potius multo tenuius, quam pro dignitate, dixerim. Considera igitur, quantum hoc *sit, quod* praetermissi, quam immensum ad boni moris, et recti animi demonstrationem; quatenus, quicunque divinum numen non obiter colunt, iidem etiam adversus homines optimi fuerint. Itaque

γον, καὶ τὸ ἄγαλμα ἐπανορθώσασθαι, ἀφελεῖν μὲν οὐκ p. 495.
ἄν τι τολμήσαιμι αὐτοῦ· προσθήσω δὲ καὶ τοῦτο, ὡς τινα κεφαλὴν τοῦ παντὸς ἔργου, καὶ κορυφήν. ἐπ᾽ ἐκείνων z) μέντοι καὶ πάνυ πολλήν σοι εἰδέναι τὴν χάριν ὁμολογῶ. ἐμοῦ γὰρ ἐπαινέσαντος τὸ μέτριον τοῦ σοῦ τρόπου, καὶ ὅτι μηδὲν ὑπερπετὲς, μηδὲ τύφου μεστὸν ἐνεποίησέ σοι ὁ παρὼν ὄγκος τῶν πραγμάτων, σὺ τὰ τοιαῦτα αἰτιασαμένη τοῦ λόγου, ἐπιστώσω τοῦ ἐπαίνου τὴν ἀλήθειαν. τὸ γὰρ μὴ προσαρπάζειν a) τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγκωμίων, ἀλλ᾽ αἰδεῖσθαι ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ μεῖζω ἢ κατὰ σὲ εἶναι λέγειν, μετρίας καὶ δημοτικῆς τινος διανοίας δεῖγμά ἐστι. πλὴν ἀλλ᾽ ὅσῳ περ b) ἂν πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι αὐτὸ οὕτω διακειμένη τυγχάνῃς c), τοσούτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθαι ἀποφαίνεις σεαυτήν d). καὶ σχεδὸν ἐς τὸν τοῦ Διογένους λόγον περιελήλυθέ σοι τὸ πρᾶγμα,

z) ἐπ᾽ ἐκείνων] ἐπ᾽ ἐκεῖνον B. 3. pessime. a) προσαρπάζειν] Sic Gorl. προσαρμόζειν 2954. et 3011. sed super scripta vulgata προαρπάζειν. b) ὅσῳ περ] ἐς ὅσον περ 2954. 3011. *Bel.* c) τυγχάνῃς] „τυγχάνεις] Ita dedi ex B. 2. et M. *Τυγχάνῃς Ald. Fl.* J. *Par.* S. H.“ Sic et B. 1. et recte quidem: nam Indicativus, quem et B. 3. exhibet, nonnisi errori deberi videtur. d) τοσούτῳ — σεαυτήν] „τοσοῦτον ἀξιωτέραν ἀπ᾽. ὑπ᾽. αὐτὴν *Fl.* At vulgatam etiam servat M. ἀξιοτ. media correpta male J. *Αὐτὴν* Ex. *Fl.* Vulgatum σεαυτὴν tamen etiam est in P.“ Τοσοῦτον etiam habent 2954. et 3011. probante *Belino.*

si omnino retractare orationem oporteat, et simulacrum corrigere; auferre quidem de illo nihil ausim, sed illud tanquam caput totius operis atque verticem adjecerim. Verum eo nomine gratiam tibi me, et magnam quidem, habere fateor. Cum enim illam animi tui moderationem laudaverim, et quod nihil in te superbum, nihil tumidum praesens rerum amplitudo produxit; tu tales ob causas libellum accusans, veritatis fidem laudationi fecisti. Etenim non avide rapere ad se talia praeconia, sed pudore propter ea confundi, et majora, quam quae tibi conveniant, dicere, *id ipsum vero* moderati et civilis animi specimen est. Verum quanto magis ad ipsas laudes sic affecta animo es, tanto te demonstras summis landibus digniorem. Ac paene ad illud Diogenis dictum tibi res pervenit, qui,

p.496. ὃς ἐρομένου τινὸς, ὅπως ἄν τις ἔνδοξος γένοιτο; εἰ δόξης, ἔφη, καταφρονήσειε· φαίην γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς, εἴ τις ἔροιτό με, Τίνες εἰσὶ μάλιστα ἐπαίνου ἄξιοι; ὁπόσοι ἐπαι-
18 νεῖσθαι μὴ θέλουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξαγώνια, καὶ πόρρω τοῦ πράγματος. ὑπὲρ δὲ οὗ χρὴ ἀπολογήσασθαι, τοῦτό ἐστιν, ὅτι τῇ ἐν Κνίδῳ, καὶ τῇ ἐν κήποις *e*), καὶ Ἥρᾳ, καὶ Ἀθηνᾷ, τὴν μορφὴν ἀναπλάττων εἰκασα. ταῦτά σοι ἔκμετρα *f*) ἔδοξε, καὶ ὑπὲρ τὸν πόδα *g*). περὶ αὐτῶν δὴ τούτων *h*) ἐρῶ. καίτοι παλαιὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀνευθύνους εἶναι ποιητὰς καὶ γραφέας. τοὺς δὲ ἐπαινοῦντας καὶ μᾶλλον, οἶμαι; εἰ καὶ χαμαὶ καὶ βάδην,
p.497. ὥςπερ ἡμεῖς, ἀλλὰ μὴ ἐπὶ μέτρων *i*) φέροιντο. ἐλεύθερον γάρ τι ὁ ἔπαινος, οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ μέτρον εἰς μέγεθος ἢ βραχύτητα *k*) νενομοθετημένον, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἑξάπαντος *l*) ὁρᾷ, ὅπως ὑπορθαυμάσεται *m*), καὶ ζηλωτὸν ἀποφα-

e) τῇ ἐν κήποις] Sic, probante *Belino*, 2955. 3011 Gorl. *Schm.* Vulgo omissae voces τῇ et ἐν. Cf. supra c. 8. *f*) ἔκμετρα] „Sic *Ald.* J. *Fl. Fr. Par.* H. S. *Amst.* et M. Ἔμμετρα Ed. *Marcil.* male." *g*) πόδα] Interrogationis notam, post hanc vocem vulgo in Edd. vett. excepta B. 3. positam, recte deleverunt *Reitz* et recentt. una cum interpr. *h*) αὐτῶν δὴ τούτων] αὐτὸν δὴ τοῦτον B. 3. *i*) μέτρων] μέτρον ead. *k*) βραχύτητα] „βραδύτητα male W. et *Fl.* Nil mutant vulgatam cett. et P" *l*) ἑξάπαντος] Sic junctim A. 1. 2. B. 1. *Reitz* et recentt. Divisim ἐξ ἅπαντος B. 3. *m*) ὑπερθαυμάσεται] ὑπερθαυμάσηται et mox ἀποφάνῃ 3011. quod *Belino*

interrogante quodam, Quomodo gloriam quis posset consequi? si gloriam, inquit, contemserit. Nam ipse quoque, si quis ex me quaerat, Qui sint maxima laude digni? dixerim, qui laudari minime volunt. Sed ista forte extra quaestionem sunt, et a caussa sejuncta. Pro quo autem nunc jam caussa dicenda, illud est, quod Cnidiae *Veneri*, et *quae* in Hortis *colitur*, et Junoni, et Minervae simi-

lem dixi, cum formam tuam effingerem: haec modum tibi pedemque excedere visa sunt: de his igitur ipsis dicam. Quamquam antiquum illud dictum est, ad caussam dicendam non vocari poëtas, et pictores, et qui laudant, hosque minus etiam, puto, etsi humi et pedestri, ut nos, oratione, non per metra ferantur. Liberum enim quiddam laus est: nec est modus illius ad magnitudinem aut brevitatem lege

νεῖ τὸν ἐπαινούμενον. οὐ μὴν μαύτην ἐγὼ βαδιοῦμαι, μὴ p. 497.
καὶ σοὶ δόξω ὑπ' ἀπορίας αὐτὸ δρᾶν. Ἐκεῖνο δέ σε φημὶ 19
εἰδέναι n), τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς o) τῶν ἐπαινετικῶν τούτων λόγων, ὡς χρὴ τὸν ἐπαινοῦντα, καὶ εἰκόσι καὶ ὁμοιώσεσι προσχρῆσθαι, καὶ σχεδὸν ἐν τούτῳ τὸ μέγιστόν ἐστιν εὖ εἰπάσαι· τὸ δὲ εὖ, ὥδε μάλιστα p) κρίνοιτο· οὐκ ἦν τις τοῖς q) ὁμοίοις παραβάλλῃ, οὐδ' ἦν πρὸς τὸ p. 498.
ὑποδεέστερον ποιῆται τὴν παράθεσιν, ἀλλ' ἤν τις πρὸς τὸ
ὑπερέχον, ὡς r) οἷόν τε προσβιβάζῃ s) τὸ ἐπαινούμενον. οἷον, ἤν τις t) κύνα ἐπαινῶν εἴποι ἀλώπεκος μείζω εἶναι αὐτὸν, ἢ αἰλούρου, ἆρά σοι ὁ u) τοιοῦτος δοκεῖ ἐπαινεῖν εἰδέναι x);

probatum cupidius accepit *Schm.* Cf. Diall. Mortt. XXX, 5. *Οἰκοῦν ὁρᾷς, ὅπως ἄδηλα ποιῶν φανῇ.* Somn. c. 13. *τὰ μὲν ἔργα ὅπως εὐρυθμα καὶ εὐσχήμονα ἔσται σοι, προνοῶν* etc. n) *εἰδέναι*] Hoc verbum, quod vulgo deest, inserit Solo. et restituit *Schm.* praemonente *Belino.* o) *τὰς ἀφορμὰς*] *Παρεσχηκέναι* addit *Marcil.* Sed non adest in. ulla Ed. nec in. M.“ p) *μάλιστα*] *ἄν* addi vult *Jacobs.* quod non est necessarium. Infra c. 23. in. *τάχα οὖν φαίης.* Diall. Mortt. XII, 2. in. ubi Editio minor secunda majoris licentiam emendavit. Prom. in Verbb. c. 3. in. *φαίη τις.* Hermot. c. 17. extr. *οὐ γὰρ πιστευσαιμί σοι.* Ibid. c. 39. extr. *ἄμεινον σὺ εἰποις.* Ibid. c. 45. med. *οὐ γὰρ δὴ — πιστεύσαιμεν αὐτῷ.* et saepius. q) *τοῖς*] „abest ab J. adest in cett. et M.“ r) *ὡς*] deest in W. siquidem recte *Jensius* tradidit Ferc. Liter. p. 161. s) *προσβιβάζῃ*] „Hoc praetuli ex marg. A. 1. W. et Cdd. G. M. P. W. *Ἐμβιβάζῃ* Edd. priores. t) *ἤν τις*] „*εἴ τις* W.“ Quod injuria praeferendum duxit *Jens.* De *ἤν* cum Optativo vid. Hermot. c. 53. Varr. Lectt. u) *ὁ*] „*Δ. ὁ* W.“ Vult haec nota, nisi fallor, in W. legi *δοκεῖ ὁ τοιοῦτος.* sic enim 2955. et 3011. x) *εἰδέναι*] „*Δέναι* misere J. *Ald. Par.* Recte *εἰδέναι* cett. et M.“ In *Ald.* quidem utraque inveni *ἰδέναι*, non *δέναι.*

constitutus: sed hoc solum videt undique, ut in summa admiratione ponat, et aemulatione dignum ostendat eum, qui laudatur. Verum hac non incedam equidem, ne *alterius* consilii inopia hoc facere tibi etiam videar. At illud dico (*te scire*), tales *esse* nobis laudandi locos et formas, ut is, qui laudat, imaginibus similitudinibusque utatur. Et in hoc *laudandi opere* illud fere maximum, bene comparare. Porro illud bene, sic maxime judicetur, non si quis paribus aliquid comparet, neque si ad vilius quid collationem instituat; verum si quis ad aliquid excellentius, quantum eius fieri potest, illud, quod laudatur, admoveat. Velut

p. 498. *οὐκ ἂν εἴποις. οὐ γ) μὴν οὐδ' εἰ λύκῳ φαίη ἴσον αὐτὸν ὑπάρχειν, οὐδὲ οὕτω μεγάλως τι ἐπῄνεσεν. ἀλλὰ ποῦ τὸ ἴδιον τοῦ ἐπαίνου ἀποτελεῖται; ἢν ὁ κύων τῷ λέοντι ἐοικέναι λέγηται, καὶ μέγεθος καὶ ἀλκήν. ὡς τὸν ζ) Ὡρίωνος κύνα ἐπαινῶν, ἔφη ποιητὴς λεοντοδάμαν αὐτόν· οὗτος γὰρ δὴ κυνὸς ἐντελὴς ἔπαινος. καὶ πάλιν εἴ τις Μίλωνα τὸν ἐκ Κρότωνος ἢ Γλαῦκον τὸν ἐκ Καρύστου, ἢ Πολυδάμαντα ἐπαινέσαι θέλων, ἔπειτα λέγοι ἰσχυρότερον ἕκαστον αὐτῶν γυναικὸς γενέσθαι, οὐκ ἂν οἴει α) γελασθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀνοίᾳ b) τοῦ ἐπαίνου: ὅπου γε εἰ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν ἂν πρὸς ἔπαι-*

Pindar. *νον c). ἀλλὰ πῶς ἐπῄνεσε ποιητὴς εὐδόκιμος τὸν Γλαῦκον,*

forsan *οὐδὲ Πολυδεύκεος βίαν φήσας ἀνατείνασθαι ἂν αὐτῷ ἐναν-*

Fragm. *τίας τὰς χεῖρας; οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τέκος; ὁρᾷς*

p. 499. *ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων*

γ) οὐ] Sic Gorl. pro vulg. ἀλλά, quod ex interpretamento formulae οὐ μὴν ortum esse videtur, ζ) τόν] „ὃ W." Imo ὃ τὸν, narrante *Jensio* Fere. Lit. p. 161. a) οἴει] εἶτι mendose A. 2. b) ἀνοίᾳ] „διανοίᾳ *El.* Sed cum vulgata ceterarum Edd. lectione faciunt M. P." c) ἔπαινον] Interrogationis signum, post hanc vocem temere in *Reitz.* Editionem illatum, temere repetierunt Edd. recentt. In vett. ne vestigium quidem ejus reperitur.

si quis in laude canis dicat, illum vulpe majorem esse, aut fele, numquid talis videtur tibi laudare scire? Non sane dixeris. Sed neque si lupo dicat parem illum esse, neque sic magno opere quidquam laudaverit. Sed ubi id, quod proprium est laudis, efficitur? Si canis leoni par dicatur et magnitudine et robore. Ut Orionis canem laudans poëta *leonum domitorem* vocavit. Haec enim sane perfecta canis laus est. Et rursus si quis Milonem Crotoniaten, aut Glaucum ex Carysto, aut Polydamantem laudare volens, deinde dicat, fortiorem unumquemque illorum fuisse muliere, non derisum illum iri putas ob laudis vecordiam? cum etiam si uno illum viro superiorem esse diceret, neque hoc satis esset ad laudem. Sed quomodo laudavit Glaucum nobilis poëta? *Neque Pollucis vim*, dicens, *protensuram adversarias illi manus, neque ferreum Alcmenae natum.* Vides, qualibus illum Diis comparaverit,

ἄμεινον d) ἀπέφηνε e). καὶ οὔτε αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανάκτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀνεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητήν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἠνδοκίμουν f) ἄμφω, καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς, ἐπί τε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. μὴ δὴ θαυμάσῃς, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος, ὅπερ ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς κολακικοὺς, ἐπαινῶ μέν g) σε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι h), καὶ ὁρίσαι i) τό, τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον, καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ, ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγον ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθεὶς παρ' αὐτοῦ k) τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνῆσαι p. 499.

d ἄμεινον] „redditum Luciano ex *Fl.* et W. aberat ab Edd. reliqq. e) ἀπέφηνε] „ἀπέφαινεν W. Nihil mutat vulgatum *Fl.*" f) ἠνδοκίμουν] Sic, praeeunte *Solano*, licet nullo suffragante libro, qui ad unum omnes habent εὐδοκ. Vid. Pro Merc. Cond. c. 3. not. g) ἐπαινῶ μέν] ἐπαινῶμέν una voce B. 3. h) διακρῖναι] „διακρίναι marg. A. 1. W. i) ὁρίσαι] „διορίσαι Solo. k) αὐτοῦ] „αὐτοῦ Edd. vulgo, quod emen-

vel potiorem etiam fecerit. Et neque Glaucus indignatus est, se praesidibus athletarum Diis oppositum laudari; neque illi vel Glaucum vel poëtam ulti sunt, tanquam impie se circa laudem illam gerentes; sed in gloria et honore ambo apud Graecos fuere, alter roboris caussa, Glaucus; poëta vero cum propter alia, tum propter hoc ipsum maxime carmen. Noli ergo admirari, si et ipse, comparationem nti cum vellem, quod erat laudaturo necessarium, exemplo usus sum altiore, ratione hoc ipsa subjiciente. Quandoquidem autem adulationis mentionem fecisti; quod odio habes adulatores, laudo te equidem, neque aliter oportebat. Volo autem tibi jam discernere, ac finire cum laudantis opus, tum adulatoris excessum. Adulator igitur, quippe qui suae ipsius ultilitatis caussa laudet, veritatis autem parvam admodum curam habeat, supra modum lau-

p. 499. καὶ τὸν Θερσίτην εὐμορφότερον ἀποφαίνειν τοῦ Ἀχιλλέως,
p. 500. καὶ τὸν Νέστορα φάναι l) τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων, τὸν νεώτατον εἶναι. διομόσαιτο δ' ἂν καὶ τὸν Κροίσου υἱὸν m) ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος, καὶ τὸν Φινέα n) ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως, ἤπερ μόνον κερδᾶναί τι ἐλπίσῃ ἐπὶ τῷ ψεύσματι. ὁ δέ γε αὐτὸ τοῦτο o) ἐπαινῶν, οὐχ ὅπως οὐδ' ἂν ψεύσαιτό τι, ἢ προσθείη τῶν μηδὲ ὅλως προσόντων, τὰ δ' p) ὑπάρχοντα αὐτῷ φύσει ἀγαθὰ, κἂν μὴ πάνυ μεγάλα ᾖ, παραλαβὼν ἐπηύξησε, καὶ μεῖζω ἀπέφηνε. καὶ τολμήσειεν ἂν εἰπεῖν, ἵππον ἐπαινέσαι θέλων, φύσει καῦφον ὢν ζώων q), καὶ δρομικὸν. ἅτε
Hom. Il. XX, 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέειν, οὐδὲ κατέκλα. καὶ πάλιν οὐκ ἂν ἀκνήσειε φάναι r), Ἀελλοπόδων δρόμον

dandum *Guyetus* monuit." Sic jam ediderat B. 1. Cf. Phalar. II. extr. ibique not. l) φάναι] „Ita Cod. L. φῦναι Edd." m) υἱὸν] παῖδα Gorl. n) φινέα] „restitutum ex W. *Fl.* et V. 2. Ἰφνέα cett. omnes male." o) αὐτὸ τοῦτο] Haec et quae statim leguntur, οὐχ ὅπως, pro glossematis habet *Guyetus*, non minus male, quam quod *Seagerus* pro οὐχ ὅπως legi vult οὐχ οὕτως (int. ποσῶ.). p) τὰ δ'] τἀδ' B. 1. 3. prave. q) ζώων] „Sic etiam esse in *Fl.* notat *Solanus*, quid tum?" Tum sequitur, illic non legi ζῶον. *Guyetus* enim ὡς ἴσμεν ζῶον volverat, imprudenter errans, quum putaret ὡς legi, quod tamen equidem nusquam inveni. r) φάναι] „Ita dedi ex L. φῦναι Edd."

dando censet omnia: mentiens plurima ac de suo addens, ut neque Thersiten Achille pulchriorem pronuntiare pigretur, et Nestorem dicat eorum, qui ad Ilium pugnarunt, maxime juvenem fuisse: juraverit autem etiam, Crocsi filium audire acutius Melampode, et Phineum acutius cernere Lynceo; modo lucrifacere aliquid mendacio suo speret. At alter, qui id ipsum quoque facit, ut laudet, (*qui purus putus laudator est*) non ille quidem is est, qui mentiatur quidquam vel addat eorum, quae plane non adsunt; sed quae natura illi bona insunt, etiamsi non nimis magna fuerint, ea sumit, auget, et facit majora. Et ausit ille dicere, cum equum laudare vult, levem inter ea, quae novimus, animalia, et ad cursum aptum,

Per summas currat, nec eas confringat aristas:

et rursus non dubitet dicere procellipedum cursum equo-

ἵππων. καὶ ἦν οἰκίαν ἐπαινῇ παλὴν; καὶ ἄριστα κατεσκευασμένην, εἶποι ἄν· Hom. Hymn. in Ven. 278.

Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

ὁ δὲ κόλαξ τοῦτο τὸ ἔπος κἂν περὶ τῆς συβώτου καλύβης εἶπος, εἰ μόνον τι παρὰ τοῦ συβώτου λαβεῖν ἐλπίσειεν· p. 501. Hom. Odyss. ὅπου s) Κύναιθος ὁ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ κόλαξ, XIV, 14. ἁπάντων αὐτῷ τῶν πρὸς τὴν κολακείαν καταναλωμένων, ἐπήνει ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλούμενον τὸν Δημήτριον, ὅτι ἐμμελῶς ἐχρέμπτετο. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἑκατέρου αὐτῶν γνώ- 21 ρισμά ἐστι, τὸ τοὺς μὲν κόλακας οὐκ ὀκνεῖν καὶ ψεύσασθαι t) τοῦ χαρίσασθαι ἕνεκα τοῖς ἐπαινουμένοις, ἐξαίρειν δὲ τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ὑπάρχοντα πειρᾶσθαι· ἀλλὰ κἀκείνῳ οὐ σμικρῷ διαλλάττουσιν, ὅτι οἱ μὲν κόλακες, ἐφ' ὅσον οἷόν τε αὐτοῖς, χρῶνται ταῖς ὑπερβολαῖς, οἱ ἐπαινοῦντες δὲ, καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις σωφρονοῦσι, καὶ ἐντὸς τῶν ὅρων μένουσι. ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα κολα- p. 502. κείας καὶ ἐπαίνου ἀληθοῦς δείγματα, ὡς μὴ πάντας ὑποπτεύῃς u) τοὺς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ διακρίνῃς, καὶ παρα-

s) ὅπου] „Nil mutant Edd. nec M.“ Ὡς που *Guyet.* ὁ γοῦν *Solan.* ὅπου *vel Reitz.* vel assentitur *Guyeto.* At de emendatione h. l. plane non est cogitandum. t) ψεύσασθαι] „ψεύδεσθαι W.“ quod placuit *Jensio.* u) ὑποπτεύῃς] „ὑποπτεύσῃς W.“ Sic et 2955. quod placuit *Belino.*

rum: et si domum laudat pulchram et optime aedificatam, dicat:

Talis nimirum Jovis intus Olympii aula est.

At adulator hunc versum etiam de subulci tugurio dicat, si modo accipere aliquid a subulco speret: cum Cynaethus Poliorcetae Demetrii adulator, omnibus adulandi rationibus consumtis, laudaverit vexatum a tussi Demetrium, quod modulate screaret. Non solum autem hic utriusque generis character est, quod adulatores non dubitant mentiri etiam in gratiam eorum, quos laudant; laudatores autem extollere studeant, quae adsunt: verum etiam illa re non parva distant, quod adulatores, quantum possunt, utuntur hyperbolis; laudatores autem in his ipsis quoque sobrii sunt, et intra terminos se continent. Haec tibi panca de multis *sunto* adulationis ac verae laudis specimina, non omnes omnino

p. 502. μετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον. Φέρ' οὖν, εἰ δοκεῖ.
22 πρόσαγε τοῖς ὑπ' x) ἐμοῦ εἰρημένοις τοὺς κανόνας ἀμφοτέρους, ὡς μάθοις y), εἴτε τούτῳ, εἴτ' ἐκείνῳ, ἐοίκασιν. ἐγὼ γὰρ εἰ μέν τινα ἄμορφον οὖσαν ἔφην τῷ ἐν Κνίδῳ ἀγάλματι ὁμοίαν, γόης ἄν, καὶ τοῦ Κυναίθου κολακικώτερος ὄντως νομιζοίμην. εἰ δὲ τοιαύτην ὑπάρχουσαν, οἵαν πάντες ἴσασιν, οὐ πάνυ ἐκ πολλοῦ διαστήματος ἦν τὸ
23 τόλμημα z). Τάχα οὖν a) φαίης, μᾶλλον δὲ ἤδη εἴρηκας, ἐπαινεῖν μέν σοι ἐς τὸ κάλλος ἐφείσθω· ἀνεπίφθονον μέντοι ποιήσασθαι τὸν ἔπαινον ἐχρῆν, ἀλλὰ μὴ θεαῖς ἀπεικάζειν ἄνθρωπον οὖσαν. ἐγὼ δέ, (ἤδη γάρ με προάξεται ταληθὲς εἰπεῖν,) οὐ θεαῖς γε b), ᾧ βελτίστη, ἔικασα, τεχνιτῶν δ' ἀγαθῶν δημιουργήμασι, λίθου, καὶ χαλκοῦ, ἢ
p. 503. ἐλέφαντος πεποιημένοις. τὰ δὲ ὑπ' ἀνθρώπων γεγενημένα,

x) ὑπ'] „ἀπ' marg. A. 1. W. et Ex. *Fl.* Sed vulgatam tuetur P eaque melior." y) μάθοις] „μάθῃς W." Sic et 2955. et 3011. sed minus bene, judice *Belino.* z) τόλμημα] „Ut sit Cynaethi cum Luciano haec collatio, non, ut nunc, veritatis rei cum laudibus a Luciano scriptis, pone post τόλμημα interrogationis notam." Sic *Seagerus*, contra omnium librorum consensum, et, si quid sentio, citra omnem necessitatem, quum vulgata interpungendi ratione nihil possit verius esse, et aptius. a) οὖν] „ex L. restitutum. "Ο οὖν Edd. priores." *Τάχα δὲ Gesn.* conj. b) γε] σε conjj. *Jens.* et *Reitz* vel certe εἰκασά σε. Neutro opus est. Vid. Adnot.

laudantes suspectos habeas, sed discernas, et sua utrumque mensura metiaris. Age igitur, si videtur, admove his, quae dicta a me sunt, regulam utramque, ut videas, huicne an illi conveniant. Etenim si deformem quandam statuae Cnidiae similem dicam, impostor sane, et Cynaetho ipso magis adulator vere habear: si vero talem, qualem omnes norunt, non sane magni ille ausus intervalli fuerit. At forte jam dixeris, quin jam dixisti, laudare quidem pulchritudinis nomine tibi permissum esto. Verum invidiae non obnoxiam oportebat laudationem facere, nec similem Deabus dicere hominem. Verum ego, (jam enim *ipsum* me verum ad se dicendum invitabit), non profecto Deabus, o praestantissima, similem dixi *hominem*, sed bonorum artificum operibus, e lapide, et aere, vel ebore perfectis. Quae autem facta sunt ab hominibus, ea similia homi-

οὐκ ἀσεβὲς, οἶμαι, ἀνθρώποις εἰκάζειν· ἔκτὸς εἰ μὴ σὺ p. 503
σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας, τὸ ὑπὸ Φειδίου πεπλασμένον, ἢ τοῦτα τὴν Οὐρανίαν Ἀφροδίτην, ὃ ἐποίησε Πραξιτέλης ἐν Κνίδῳ, οὐ πάνυ πολλῶν c) ἐτῶν. ἀλλ' ὅρα μὴ ἄσεμνον ᾖ, τὰ τοιαῦτα περὶ τῶν θεῶν δοξάζειν, ὧν τὰς τε ἀληθεῖς εἰκόνας d) ἀνεφίκτους εἶναι ἀνθρωπίνῃ μιμήσει ἔγωγε ὑπολαμβάνω. Εἰ δὲ καὶ ὅτι e) μάλιστά σε f) 24
αὐταῖς ἐκείναις εἴκασα, οὐκ ἐμὸν τοῦτο, οὐδὲ ἐγὼ πρῶτος ταύτην ἐτεμόμην τὴν ὁδὸν, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ποιηταί· καὶ μάλιστα ὁ πολίτης ὁ σὸς Ὅμηρος, ὃν καὶ νῦν ἀναβιβάσομαι συναγορεύσοντά g) μοι· ἢ h) οὐδεμία μηχανὴ, μὴ οὐχὶ καὶ αὐτὸν σὺν ἐμοὶ ἁλῶναι. ἐρήσομαι τοίνυν αὐτὸν, μᾶλλον δὲ σὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, (καὶ γὰρ διαμνημονεύεις, εὖ ποιοῦσα, τὰ χαριέστατα τῶν ἐρραψῳδημένων αὐτῷ) Τί σοι ἐκεῖνο δοκεῖ, ὁπόταν περὶ τῆς αἰχμαλώτου λέγῃ τῆς i) Βρισηΐδος, ὅτι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ ἰκέλη, ἐπένθει

c) πολλῶν] πρὸ πολλῶν conj. *Solanus*. Sed vid. Adnot. d) εἰκόνας] „ἰκώνας male J. Recte cett. et M. media brevi.“ Statim ἀνεφίκτον (sic) 2955. male. e) ὅτι] Vulgo ὅ, τι, quod etsi corrigendum monuerat *Jensius* in nota ad superiora quaedam verba, non tamen recentt. Editores morem gesserunt. f) σε] „restitutum ex W. *I²* Edd. priores.“ g) συναγορεύσοντα] „συναγορεύσαντα *Pl.* male. Vulgatum tenent cett. et M.“ συναγορεύοντα 2955. h] ἢ deest in B. 3. i) τῆς] Sic non

nibus dicere, non puto impium: nisi forte hoc tu Minervam existimas, quod est effictum a Phidia, aut illud Caelestem Venerem, quod in Cnido fecit Praxiteles ante annos non ita multos (*non admodum multis post annis*). Sed vide, ne parum deceat, talia de Diis sentire, quorum veras imagines supra humanam imitationem esse positas, equidem arbitror. Si vero vel maxime illis ipsis *Deabus* similem te dixissem, non meum istuc fuerit, neque primus ego istam viam secuerim; sed multi ac boni poëtae, et maxime civis ille tuus Homerus, quem nunc etiam advocatum mihi excitabo, aut fieri non potest, quin ipse mecum damnetur. Interrogabo igitur illum, potius vero te pro illo, (meministi enim, in quo bene facis, venustissima quaevis illius carminum) quid de illo tibi videtur, cum de captiva dicit Briseide, illam aureae Veneri similem luxis-

p. 503. τὸν Πάτροκλον; εἶτα μετὰ μικρὸν, ὡς οὐχ ἱκανὸν, εἰ μόνη τῇ Ἀφροδίτῃ ἐοικυῖα ἔσται·

Hom. Il. XIX, 286. *Εἶπε δ' ἄρα (φησὶ) κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.*

ὁπόταν οὖν τοιαῦτα λέγῃ k), μισεῖς πάντων, καὶ ἀποῤῥίπτεις τὸ βιβλίον, ἢ δίδως αὐτῷ ἐλευθεριάζειν ἐν τῷ ἐπαί-

p. 504. νῳ; ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ δῷς l), ἕ γε τοσοῦτος αἰὼν δέδωκεν, οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ ἠνέσατο, οὐδὲ ὁ μαστίξας τολμήσας αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, οὐδὲ ὁ τὰ νῶτα ἐπισημηνάμενος τῶν ἐπῶν ἐν τῇ παραγραφῇ τῶν ὀβελῶν. εἶτα ἐκείνῳ μὲν ἐφεθήσεται, βάρβαρον γυναῖκα, καὶ ταῦτα, κλαίουσαν, τῇ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ εἰκάσαι· ἐγὼ δ', ἵνα μὴ τὸ κάλλος εἴπω, διότι μὴ ἀνέχῃ ἀκούουσα, οὐκ ἂν παραβάλλοιμι εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαιδρὰν, καὶ μειδιῶσαν τὰ

25 πολλὰ, ὅπερ θεοῖς ὅμοιον ἄνθρωποι ἔχουσιν m)· Ἐπὶ μέν τοι n) τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα ὅσην αὐτὸς φειδὼ ἐποιήσατο τῶν θεῶν, καὶ ὡς ἐταμιεύσατο τὰς εἰκόνας ἐς τὸ σύμμε-

solum Codd. 2955. et 3011. sed etiam omnes Edd. vett. sola *Reitz.* exceptâ, ubi editum τις, manifesto errore, quem, ut par erat, emendarunt recentt. k) λέγῃ] λέγει 2955. l) δῷς] In prioribus δῶς sine iota: habet tamen B. r. Cf. Hermot. c. 74. m) ἔχουσιν] Interrogationem manifestam post hanc vocem sola notat *Schm.* Ed. nec *Gesnerus* eam notaverat secus atque *Obsopoeus.* n) τοι] „γε W" Sic et 2955.

se mortem Patrocli: tum paullo post, quasi non satis foret, si soli similis Veneri sit,

Sic fatur, inquit, *lacrumans par sanctis femina Divis.*

Cum igitur dicit talia, odistine ipsum quoque, et abjicis librum, an das illi, ut libertate in laudando utatur? Verum etsi tu non dederis, tantum certe aevum illi dedit, nec est, qui hoc illum nomine accusaverit, neque iste, qui flagellis caedere statuam ipsius ausus est, neque qui obelis adscribendis supposititios illius versus notavit. Deinde huic licebit, barbaram mulierem, camque plorantem, aureae Veneri dicere similem: ego vero, ne de pulchritudine dicam, quod audire non sustines, non comparem statuis Dearum mulierem laeti vultus et frequenter subridentem, quod Deorum simile habent homines? Verum in Agamemnone vide, quam Diis ipse pepercerit, et quam illorum imagines proportione quadam dispen-

τρον. ὡς ο) ὄμματα μὲν, φησι, καὶ κεφαλὴν ἄκελον αὐτὸν εἶναι τῷ Διΐ, τῷ p) Ἄρεϊ δὲ στέρνον δὲ τῷ Ποσειδάωνι, διαιρῶν τὸν ἄνθρωπον κατὰ μέλη πρὸς τοιοῦτον, θεῶν εἰκόνας· καὶ αὖ πάλιν q), βροτολοιγῷ Ἄρεϊ r), φησὶν, ὅμοιον εἶναι, καὶ ἄλλον ἄλλῳ s), θεοειδῆ τὸν Φρύγα τὸν τοῦ Πριάμου, θεοείκελον t) πολλάκις τὸν Πηλέως. ἀλλὰ ἐπάνειμι αὖθις ἐπὶ τὰ γυναικεῖα τῶν παραδειγμάτων· ἐκείνους γὰρ δήπου αὐτοῦ λέγοντος· p.505. Hom. Il. 11. 478.

Ἀρτέμιδι εἰδὴ, ἠὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ, καὶ, p.505. Hom. Odyss. XIX, 54.
Οἷη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος.

Οὐ μόνον δὲ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς θεοῖς ἀπεικάζει u), ἀλλὰ καὶ γ) τὴν Εὐφόρβου κόμην ταῖς Χάρισιν ἀπείκασε x), καὶ ταῦτα, αἵματι βεβαμμένην. καὶ ὅλως, τοιοῦτόν ἐστι τὸ τοιοῦτον, ὡς μηδὲν εἶναι τῆς ποιήσεως μέρος, ὃ μὴ ταῖς θείαις εἰκόσι διαπεπόμπευκε. ὥσκε ἢ κἀκεῖνα ἐξα- e. a. Ibid. VI, 102. 26

ο) ὡς] ὃς coni. *Seager.* addūcens, opinor, versione Latina, in qua verba *qui — dicat* non tam Graecum ὅς, quam ἁς exprimunt: est enim ὡς *nam*, ut alibi sexcenties. Simili injuria eadem particula tentata a *T. Fr. Benedicto* in verbis, ὡς ἦν με σὺ ἀφῇς, οὐδὲν τῶν κυφλῶν διοίσω, Charon. c. 1. sub fin. p) τῷ] καὶ B. 3. importune. q) αὖ πάλιν] Hic nomen Hectoris aut alius herois excidisse putat *Solanus.* Sed vid. Admot. r) Ἄρεϊ] „Ἀρῆι *Hom.* At prius Edd. Luciani et M." s) ἄλλῳ] „ἄλλος W." t) Θεοείκελον] „καὶ θεοείκελον W." u) χρυσέῃ] Sic ex ipso *Homero.* In Edd. prioribus χρυσῇ. x) ἀπεικάζει] ἀπεικάζειν 2955. pessime. Omnino omittit 3011. y) ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ δὴ καὶ 3011. probante *Belino.* z) ἀπείκασε] ἀπείκασαι 2955. et 3011. mendose.

sarit, *qui oculis quidem et capite similem eum dicat Jovi, quod ad balteum autem Marti, ac pectus Neptuno*, in sua hominem membra dividens pro totidem Deorum imaginibus. Ac rursus *homicidae Marti similem* ait esse, et alium alii: *Dei specie* Phrygem Priami, *Dei similem* saepe *natum* Pelei. Sed redeo rursus ad exempla mulierbria. Audis enim sane illum dicentem:

Dianae similis, vel quae Venus aurea fertur, et

Qualis Diana in montibus errat.

Non solum autem ipsos homines Diis facit similes, sed Euphorbi etiam comam *Gratiis similem* dixit, eamque infectam sanguine. Atque in universum tot sunt in hoc genere, ut nulla poëseos pars sit, quin divinis imaginibus exornetur. Itaque aut illa etiam deleantur,

p. 505. λήλιφθω a), ἢ καὶ ἡμῖν τὰ ὅμοια τολμᾶν ἐφεῖσθαι. οὕτω δὲ τὸ κατὰ τὰς εἰκόνας καὶ τὰς ὁμοιώσεις ἀνεύθυνόν ἐστιν, ὥστε Ὅμηρος καὶ τὰς θεὰς αὐτὰς οὐκ ἀπώκνησεν ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπαινέσαι. τοὺς μὲν οὖν τῆς Ἥρας ὀφθαλμοὺς τοῖς τῶν βοῶν εἰκάσας. ἕτερος δέ τις βαβλίφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη· τὴν μὲν γὰρ ῥοδοδάκτυλόν τίς b) ἀγνοεῖ τῶν κἂν ἐπ' ἐλαχίστου τῆ Ὁμήρου ποιήσει ὡμιλημότων;
27 Καίτοι τὰ μὲν τῆς μορφῆς ἔτι μετριώτερα, εἴ τις θεῷ ἐοικέναι λέγεται c)· ἀλλὰ τὰς προσηγορίας αὐτὰς πόσοι ἐμιμήσαντο τὰς τῶν Θεῶν, Διονύσιοι, καὶ Ἡφαιστίωνες, καὶ Ζήνωνες, καὶ Ποσειδώνιοι, καὶ Ἑρμαῖ d) προσαγο-
p. 505. ρεύόμενοι; Λητὼ δὲ γυνή τις ἐγένετο Εὐαγόρου τοῦ Κυπρίων e) βασιλέως, καὶ ὅμως οὐκ ἠνάπαυσεν ἡ θεὸς, δυναμένη λίθον αὐτὴν, ὥσπερ τὴν Νιόβην, ἀπεργάσασθαι. ἐῶ γὰρ τοὺς Αἰγυπτίους, οἵπερ καὶ δεισιδαιμονέστατοι

a) ἐξαληλίφθω] „Sic I. Pl. H. Par. etc. Ἐξαληλείφθω W.“ Ἐξαληλήφθω 2955. prave. b) ῥοδοδάκτυλόν τίς] Sic, ut par erat, B. r. 3. et interprett. Sed ῥοδοδάκτυλόν τις ineptissime A. r. 2. Reitz. et recentt. c) λέγεται] Sic 2955. Bel. Schm. pro vulg. λέγηται. d) Ἑρμαῖ] „Ἑρμαῖοι] Sic Edd. omnes. Ἑρμαῖ W.“ Vid. Adnot. e) Κυπρίων] „Κυπρίου Par. sola. Et mox αὐτῷ pro αὐτοῦ.“ Forsan pro illo αὐτοῦ, quod cap. seq. legitur post vocem ἀνεύθυνος.

aut nobis quoque audere similia concessum esto. Adeo autem illa imaginum et similitudinum ratio a censura libera est, ut Homerus Deas ipsas non dubitaverit laudare a deterioribus. Junonis enim *oculos* comparavit *bubulis:* alius autem aliquis *superciliis violaceis* Venerem dixit: *roseis* enim *digitis insignem* quis eorum ignorat, qui vel pauxillum in Homeri poëmatibus versati sunt? Quamquam, quae ad formam pertinent, adhuc moderatiora sunt iis, si quis Deo similis esse dicatur: verum ipsas appellationes Deorum quot *jam* imitati sunt, Dionysii, et Hephaestiones, et Zenones, et Posidonii, et Hermae cognominati? Latona autem mulier quaedam fuit Evagorae Cypriorum regis et tamen non indignata est Dea, cum posset illam, Niobes instar, lapidem facere. Omitto enim Aegyptios, qui quidem omnium sunt superstitiosissimi, tamen divinis nominibus ad satietatem abutentes. Fere enim pleraque

εἰσὶ πάντων, ὅμως τοῖς θείοις ὀνόμασιν εἰς f) κόρον ἐπιχρω- p. 506.
μένους. σχεδὸν γοῦν τὰ πλεῖστα αὐτοῖς ἐξ οὐρανοῦ ἐστιν.
Ὥστε οὐ πρός γε σοῦ τὸ τοιοῦτον, ψοφοδεῶς διακεῖσθαι πρὸς 28
τὸν ἔπαινον. εἰ γάρ τι ἐν τῷ συγγράμματι πεπλημμέληται ἐς
τὸ θεῖον, σὺ μὲν ἀνεύθυνος αὐτοῦ, ἐκτὸς εἰ μή τινα νομί-
ζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι· ἐμὲ δὲ ἀμυνοῦνται οἱ θεοὶ,
ἐπειδὰν πρὸ g) ἐμοῦ τὸν Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς
ἀμύναντας. ἀλλ' οὐδέπω οὐδὲ τὸν ἄριστον τῶν h) φιλοσόφων
ἠμύναντο, εἰκόνα θεοῦ τὸν ἄνθρωπον εἰπόντα εἶναι. Πολλὰ
ἔτι ἔχων πρὸς σὲ εἰπεῖν, Πολυστράτου ἕνεκα τουτουῖ) i)
παύσομαι, ἵνα καὶ ἀπομνημονεῦσαι δυνηθῇ τὰ εἰρημένα.

ΠΟΛ. Οὐκ οἶδα, εἴ μοι τοῦτο δυνατὸν ἔτι, ὦ Λυκῖνε· 29
μακρὰ γὰρ εἴρηταί σοι ταῦτα k) καὶ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ τὸ
ἐγχυνόμενον l)· πειράσομαι δ' ὅμως ἐπιμνησθῆναι αὐτῶν.
καὶ, ὡς ὁρᾷς, ἤδη ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν, ἐπιβυσάμενος p. 507.
τὰ ὦτα, ὡς μή τι παρεμπεσὸν ἄλλο συγχέῃ τὴν τάξιν
αὐτῶν, εἶτά μοι συρίττεσθαι συμβῇ πρὸς τῶν θεατῶν.

f) εἰς] ἐς 2955. *Bel. Schm.* g) πρὸ] πρὸς B. 3. h) τῶν] „Deerat articulus in Edd. additus nunc ex *Coll.* et M.“ i) τουτουῖ] Sic 2955. *Bel. Schm.* Vulg. τούτου. Ceterum post ἕνεκα in plerisque vett. Edd. comma positum est satis importune. k) ταῦτα] καὶ ταῦτα priores Edd. Sed καὶ abest a Gorl. haud dubie melius. l) ἐγχυνόμενον] „restitutum ab *Solano*. Ἔχυν... Edd. priores. Ἐχεόμενον V. 2.

apud illos de caelo sunt. Itaque tuum non est, meticulose adeo affectam esse ad laudes. Si quid enim in scripto adversus numen peccatum sit, tu quidem rea minime illius es: nisi quam putas etiam auditionis poenam esse. Me vero tum Dii punient, cum ante me Homerum et alios poëtas ulti fuerint. At illi nondum nec optimum philosophorum ulti sunt, qui Dei imaginem esse dixit hominem. Multa adhuc ad te dicenda cum habeam, Polystrati hujus caussa desinam, ut meminisse possit dictorum.

Pol. Nescio, si adhuc possim hoc, Lycine. Longa enim a te habita est oratio, idque ultra infusam tibi aquam. Studebo tamen illorum meminisse, et, ut vides, jam ad illam abire festino, obturatis auribus, ut ne quid incidens aliud ordinem illorum confundat, ac deinde accidat mihi, ut exsibiler a spectatoribus.

p. 507. ΛΥΚ. Αὐτῷ σοὶ μελήσει, ὦ Πολύστρατε, ὅπως ἄριστα ὑποκρίνῃ· ἐγὼ δὲ, ἐπείπερ ἅπαξ σοι τὸ δρᾶμα παραδέδωκα, νῦν μὲν ἐκ ποδῶν ἀποστήσομαι· ὁπόταν δὲ τὰς ψήφους ἀνακηρύττωσι τῶν κριτῶν, τότε ἤδη καὶ αὐτὸς παρέσομαι, ὀψόμενος, ὁποῖόν τι τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ἔσται.

Lyc. Ipsi tibi curae erit, Polystrate, ut optime agas. Ego vero, quandoquidem semel personam tibi tradidi, nunc statim discedam. Cum vero sententias renuntiabunt judicum, tum jam ipse quoque adero, visurus, quis certaminis exitus futurus sit.

ἀμείνω d) ἀπέφηνε e). καὶ οὔτι αὐτὸς ὁ Γλαῦκος ἠγανά- p. 499.
κτησε τοῖς ἐφόροις τῶν ἀθλητῶν θεοῖς ἀνεπαινούμενος, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον, ἢ τὸν ποιητὴν, ὡς ἀσεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ ἠὐδοκίμουν f) ἄμφω, καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῇ ἀλκῇ ὁ Γλαῦκος, ὁ δὲ ποιητὴς, ἐπί τε τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μάλιστα τῷ ᾄσματι. μὴ δὴ θαυμάσῃς, εἰ καὶ αὐτὸς εἰκάσαι βουλόμενος, ὅπερ ἦν τῷ ἐπαινοῦντι ἀναγκαῖον, ὑψηλοτέρῳ ἐχρησάμην τῷ παραδείγματι, τοῦτο ὑποβαλόντος τοῦ λόγου. Ἐπεὶ δὲ καὶ κολακείας ἐπεμνήσθης, ὅτι 20
μὲν καὶ σὺ μισεῖς τοὺς κολακικοὺς, ἐπαινῶ μέν g) σε, καὶ οὐκ ἐχρῆν ἄλλως. ἐθέλω δέ σοι διακρῖναι h), καὶ ὁρίσαι i) τό, τε τοῦ ἐπαινοῦντος ἔργον, καὶ τὴν τοῦ κόλακος ὑπερβολήν. ὁ μὲν οὖν κόλαξ, ἅτε τῆς χρείας ἕνεκα τῆς ἑαυτοῦ ἐπαινῶν, ἀληθείας δὲ ὀλίγον ποιούμενος τὴν πρόνοιαν, ἅπαντα ὑπερεπαινεῖν οἴεται δεῖν, ἐπιψευδόμενος καὶ προστιθεὶς παρ' αὐτοῦ k) τὰ πλείω, ὡς μὴ ἂν ὀκνῆσαι

d ἀμείνω] „reddituin Luciano ex *Fl.* et W. aberat ab Edd. reliqq. e) ἀπέφηνε] „ἀπέφαινεν W. Nihil mutat vulgatum *Fl.*“ f) ἠὐδοκίμουν] Sic, praeeunte *Solano*, licet nullo suffragante libro, qui ad unum omnes habent εὐδοκ. Vid. Pro Merc. Cond. c. 3. not. g ἐπαινῶ μέν] ἐπαινῶμέν una voce B. 3. h) διακρῖναι] „διακρίναι marg. A. 1. W. i) ὁρίσαι] „διορίσαι 3011. k) αὐτοῦ] „αὐτοῦ Edd. vulgo, quod emen-

vel potiorem etiam fecerit. Et neque Glaucus indignatus est, se praesidibus athletarum Diis oppositum laudari; neque illi vel Glaucum vel poëtam ulti sunt, tanquam impie se circa laudem illam gerentes; sed in gloria et honore ambo apud Graecos fuere, alter roboris caussa, Glaucus; poëta vero cum propter alia, tum propter hoc ipsum maxime carmen. Noli ergo admirari, si et ipse, comparatione uti cum vellem, quod erat laudaturo necessarium, exemplo usus sum altiore, ratione hoc ipsa subjiciente. Quandoquidem autem adulationis mentionem fecisti; quod odio habes adulatores, laudo te equidem, neque aliter oportebat. Volo autem tibi jam discernere, ac finire cum laudantis opus, tum adulatoris excessum. Adulator igitur, quippe qui suae ipsius ultilitatis caussa laudet, veritatis autem parvam admodum curam habeat, supra modum lau-

p. 508. *ΜΝΗΣ.* *Τί θηρώμενοι παρ' αὐτῶν; οὐ γὰρ δή**) *ἐπ' εὐμενείᾳ θύετε αὐτοῖς, νεκροῖς γε οὖσιν.*

ΤΟΞ. *Οὔ χεῖρον μὲν ἴσως, εἰ καὶ οἱ νεκροὶ ἡμῖν εὐμενεῖς εἶεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν, μεμνημένοι τῶν ἀρίστων* a), *καὶ τιμῶντες* b) *ἀποθανόντας. ἡγούμεθα γὰρ οὕτως ἂν ἡμῖν πολλοὺς ὁμοίους αὐτοῖς ἐθελῆσαι γενέσθαι.*

p. 509. *ΜΝΗΣ.* *Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀρθῶς γινώσκετε.* 2 *Ὀρέστην δὲ καὶ Πυλάδην, τίνος μάλιστα θαυμάσαντες ἰσοθέους ἐποιήσασθε* c), *καὶ ταῦτα, ἐπήλυδας ὑμῖν ὄντας, καὶ* d) *τὸ μέγιστον, πολεμίους; οἵ γε, ἐπεὶ σφᾶς ναυαγίᾳ περιπεσόντας οἱ τότε Σκύθαι συλλαβόντες ἀπήγαγον* e), *ὡς τῇ Ἀρτέμιδι καταθύσοντες, ἐπιθέμενοι τοῖς δεσμοφύλαξι, καὶ τῆς φρουρᾶς ἐπικρατήσαντες, τόν τε βασιλέα κτείνουσι, καὶ τὴν ἱέρειαν παραλαβόντες, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀρ-*

*) *δὴ*] abest a Gorl. a) *τῶν ἀρίστων*] *τῶν ἀρετῶν τῶν ἀρίστων* 2955. b) *τιμῶντες*] „*τιμῶμεν* Edd. omnes male. *Τιμώμενοι Jens.* At restituta lectio est in *Coll.*" c) *ἐποιήσασθε*] „*ἐποίησατε* Ex. *Fl.* Nihil mutant Edd. nec P." Sed 2954. consentit cum Ex. *Fl.* d) *καὶ*] Sic cum *Jacobo* correxi vulgatum *ἥ* e conj. *Jacobsii* in *Porson.* Adverss. p. 290. quam confirmarunt Codd. 2954. et Gorl. e) *ἀπήγαγον*] Sic *Jacob.* et *Lang.* e 2955. pro vulg. *ἀπήγαγον*, quod *Behnus* minus Atticis frequentatum dicit, quasi de forma, nec vero de tempore, h. l. agatur. Aoristum et *Schmiederus* Impecfecto praetulit.

Mnes. Quid inde venantes? Neque enim sane, ut propitii vobis sint, sacrificatis illis, utpote mortuis.

Tox. Fortasse neque istuc male, si mortui etiam sint nobis propitii. Veruntamen etiam viventium ratione melius nos arbitramur facturos, si memoriam virorum praestantissimorum usurpemus, mortuos etiam honore prosequentes: putamus enim, sic futurum, ut plures nobis illorum similes velint fieri.

Mnes. Recte ista statuitis. Sed quo inprimis nomine admirati Oresten ac Pyladen honore Diis aequastis, idque, apud vos advenae cum essent, et, quod maximum, hostes? qui quidem, cum illos naufragio ejectos, qui tum erant, Scythae, comprehensos abduxissent, immolandosque Dianae, insidiati carceris custodibus, superatoque praesidio, et regem interfecerint, et adscita sibi sacer-

τεμεν αὐτὴν ἀποσυλήσαντες, ὤχοντο ἀποπλέοντες, κατα- p. 509.
γελάσαντες τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν νόμου f). ὥστε εἰ διὰ
ταῦτα τιμᾶτε τοὺς ἄνδρας, οὐκ ἂν φθάνοιτε πολλοὺς p. 510.
ὁμοίους αὐτοῖς ἐξεργασάμενοι. καὶ τοὔντεῦθεν αὐτοὶ ἤδη
πρὸς τὰ παλαιὰ g) σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ἔχει ὑμῖν πολλοὺς
εἰς h) τὴν Σκυθίαν Ὀρέστας καὶ Πυλάδας καταίρειν. ἐμοὶ
μὲν γὰρ δοκεῖτε τάχιστα ἂν οὕτως ἀσεβεῖς αὐτοὶ καὶ ἄθεοι
γενέσθαι, τῶν περιλοίπων θεῶν τὸν αὐτὸν τρόπον ὑμῖν
ἐκ τῆς χώρας ἀποξενωθέντων· εἶτ', οἶμαι, ἀντὶ τῶν θεῶν
ἁπάντων, τοὺς ἐπ' ἐξαγωγῇ i) αὐτῶν ἥκοντας ἄνδρας
ἐκθειάσετε· καὶ ἱεροσύλοις ὑμῶν θύσι k) θύσετε ὡς θεοῖς.
Εἰ γὰρ μὴ ἀντὶ τούτων Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμᾶτε, 3
ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο l), ὦ Τόξαρι, ἀγαθὸν ὑμᾶς εἰργάσαντο,

f) νόμου] „deest in *Fl.*“ Nec non in Codd. Parr. probante *Belino*, qui vertit: *se moquant de la republique des Scythes. Schmiederus* et *Jacob.* vocem ut suspectam notarunt. Mihi non ita videbatur. Sub lege enim illa, ut recte vidit *Wiel.* intelligendus mos ille Scytharum, hospites Dianae immolandi; de quo multus est *Euripides* Iphigen. Taur. — Modo pro ἀποσυλήσαντες in 2954. est συλήσαντες a mann priori. g) πρὸς τὰ παλαιὰ] ejicienda putavit *Solan.* tanquam glossema vocis τοὔντεῦθεν. Sed vid. Adnot. h) εἰς[ἐς 2955. *Schm. Jac.* i) ἐξαγωγῇ] ἐξαγωγῆς 2955. Modo ἀπὸ τῶν θεῶν Gorl. k) οὐσι] „non adest in *Fl.*“ Nec in Gorl. et 2954. l) ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο] In prioribus omnibus: ἀλλ' εἶπερ τι ἄλλο. Vitium loci emendavimus e conj. *Schm.* Vid. Adnot.

dote, quin ipsa derepta Diana, navigio, derisa communi Scytharum lege, evaserint. Itaque propter ista si honoratis illos viros, fieri non potest, quin multos illis reddatis similes. Atque hinc ipsi jam ad antiqua respicite, utrum bene vobis eveniat, multos in Scythiam Orestes et Pyladas appellere. Etenim mihi quidem videmini quam celerrime hac ratione impii ipsi et sine Diis futuri, si reliqui Dii eodem modo e vestra vobis regione in peregrinam abducantur. Nempe deinde puto, pro Diis omnibus viros, qui eorum educendorum caussa venerint, consecrabitis, et sacrilegi qui apud vos fuerint, iis tanquam Diis sacra facietis. Quod si enim non harum rerum caussa Oresten ac Pyladen honoratis; dic saltem, quid aliud, Toxari, beneficium vobis

p.510. ἀνθ' ὅτου πάλαι οὐ θεοὺς εἶναι δικαιώσαντες αὐτούς, νῦν τὸ ἔμπαλιν θύσαντες αὐτοῖς, θεοὺς εἶναι νενομίκατε, καὶ ἱερείοις ὀλίγου δεῖν τότε γενομένοις ἱερεῖα νῦν προσάγετε; γελοῖα γὰρ ἂν ταῦτα δόξειε, καὶ ὑπεναντία τοῖς πάλαι.

ΤΟΞ. Καὶ ταῦτα μέν, ὦ Μνήσιππε, γενναῖα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἃ κατέλεξας. τὸ γὰρ, δύο ὄντας, οὕτω μέγα τόλμημα τολμῆσαι, καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἀπάραντας m), ἐκπλεῦσαι εἰς τὸν Πόντον, ἀπείρατον ἔτι τοῖς Ἕλλησιν ὄντα, πλὴν μόνων τῶν ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς ἐς τὴν Κολχίδα στρατευσάντων, μὴ καταπλαγέντας, μήτε τοὺς μύθους τοὺς ἐπ' n) αὐτῷ, μήτε τὴν προσηγορίαν καταδείσαντας, ὅτι ἄξενος ἐκαλεῖτο, οἶα, οἶμαι, ἀγρίων ἐθνῶν περιοικούντων· καὶ ἐπειδὴ o) ἐάλωσαν, οὕτως ἀν-
p.511. δρείως χρήσασθαι τῷ πράγματι, καὶ μὴ ἀγαπῆσαι, εἰ διαφεύξονται p) μόνον, ἀλλὰ τιμωρησαμένους τὸν βασιλέα

m) ἀπάραντας] „ἀπίραντας jota subscr. Edd. vett. n) ἐπ'] Sic e conj. *Seageri* pro vulg. *ἐν*. *De illo* verterant *Erasm.* et *Gesner.* o) ἐπειδὴ] Sic omnes Edd. vett. recte. Sed errorem Editionis *Reitz.* ἐπειδὰν turpiter propagarunt *Bip.* et *Schm.* et, quod valde mireris, *Jacob.* p) διαφεύξονται] „διαφυλάξονται] Sic Edd. *Διαφεύξονται* L. rectius." Accedit huic rectiori lectioni etiam 2954. receperunt itaque jure suo *Bip. Schm.* et *Jacob.*

praestitere, pro quo illos, cum olim Deos non haberetis, jam contra ea sacrificando Deos judicastis, atque his, qui parum aberat, quin ipsi fierent tum victimae, victimas nunc offertis? Ridicula enim istaec videri possunt, et rebus olim gestis contraria.

Tox. Etiam ista quidem, Mnesippe, generosa illorum virorum *facta*, quae enarrasti. Quod enim, duo cum essent, magnum adeo facinus ausii, longam adeo a sua patria navigationem ingressi, expeditionem in Pontum suscepere, intentatum adhuc Graecis, praeter illos, qui Argo *vecti* bellum Colchidi intulerant; nec perhorrescentes *portentosas* de illo fabulas, neque appellationem timentes, cum Inhospitalis vocaretur, feris nimirum, ut interpretor, populis circum cum habitantibus; quod, capti cum essent, viriliter adeo in ea re se gesserunt, nec satis habuere, si incolumes ipsi evaderent, verum, vindicata regis injuria, et ablata

τῆς ὕβρεως, καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀναλαβόντας, ἀποπλεῦσαι· p. 511.
πῶς ταῦτα οὐ θαυμαστὰ, καὶ θείας τινὸς τιμῆς ἄξια παρὰ πάντων, ὁπόσοι ἀρετὴν ἐπαινοῦσιν; ἀτὰρ οὐ ταῦτα ἡμεῖς Ὀρέστῃ καὶ Πυλάδῃ ἐνιδόντες, ἤρασθη αὐτοῖς χρώμεθα.

ΜΝΗΣ. Λέγοις ἂν ἤδη q), ὦ, τι σεμνὸν καὶ θεῖον 4
ἄλλο ἐξειργάσαντο. ἐπεὶ ὅσον ἐν τῷ πλῷ καὶ τῇ ἀποδημίᾳ, πολλοὺς ἄν σοι θειοτέρους ἐκείνων ἀποδείξαιμι τοὺς ἐμπόρους, καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας, τοὺς r) οὐκ ἐς τὸν Πόντον, οὐδὲ ἄχρι τῆς Μαιώτιδος καὶ τοῦ Βοσπόρου μόνον ἐκπλέοντας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλλομένους· ἅπασαν γὰρ οὗτοι ἀκτὴν, καὶ πάντα αἰγιαλὸν, ὡς εἰπεῖν, διερευνησάμενοι καθ' ἕκαστον ἔτος, ὀψὲ τοῦ μετοπώρου εἰς τὴν αὑτῶν ἐπανίασιν. οὓς κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον θεοὺς νόμιζε, καὶ ταῦτα, καπήλους καὶ ταριχοπώλας s), εἰ τύχοι, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν ὄντας.

q) ἤδη] „deest in *Fl.*“ et 2954. r) τοὺς Φοίνικας, τοὺς] αὐτῶν] „Adest hoc in J. *Fl. Fr.* v. 2. B. 2. *Par.* H. S.“ Abundare enim αὐτῶν putaverat *Solanus*. Sed pro αὐτῶν in Cod. 2954. legitur αὐτοὺς. Unde veram lectionem τοὺς restituendam esse acute vidit *Jacobsius*. Aliter, sed minus bene, *Schmiederus* malucrat αὐτὸν οὐκ ἐς τὸν *H.* sc. πόντον. s) ταριχοπώλας] Sic 2954. 3011. *Bel. Schm. Jacob.* pro vulg. ταριχοπώλους. Cf. Vit. Auct. c. 11.

Diana, inde solverunt: quomodo haec non admiranda, non divino quodam apud omnes, qui virtutem laudant, honore digna? Verum non ista nos in Oreste et Pylado spectantes pro Heroibus illos tractamus.

Mnes. Dic ergo jam, quid praeclarum et divinum aliud perfecerint. Quantum enim ad navigationem profectionemque, multos ego tibi divitiores illis mercatores ostenderim, et maximo Phoenices, non in Pontum modo, neque ad Macotida usque et Bosporum navigantes, sed utique et Graecum mare percurrentes et Barbarum. Omne enim isti litus, et oram omnem, ut ita loquar, perscrutati singulis annis, sero auctumni domum suam revertuntur. Hos tu eadem ratione Deos puta, idque, cum caupones et salsamentarii sint eorum forte plerique.

p. 511. ΤΟΞ. Ἄκουε δή, ὦ τ) θαυμάσιε; καὶ σκόπει; καθ' ὅσον ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίνομεν u), εἴ γε ἐν Ἄργει μὲν καὶ Μυκήναις, οὐδὲ τάφον ἔνδοξόν ἐστιν ἰδεῖν Ὀρέστου ἢ Πυλάδου· παρ' ἡμῖν δὲ καὶ νεὼς ἀποδέδεικται αὐτοῖς ἅμα ἀμφοτέροις, ὥςπερ εἰκὸς ἦν, ἑταίροις γε x) οὖσι· καὶ θυσίαι προσάγονται, καὶ ἡ ἄλλη τιμὴ ἅπασα· κωλύει τε οὐδέν, ὅτι ξέ-
p. 512. νοι *) ἦσαν, ἀλλὰ μὴ Σκύθαι, ἀγαθοὺς αἱρεῖσθαι. οὐ γὰρ ἐξετάζομεν, ὅθεν οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοί εἰσιν, οὐδὲ φθονοῦμεν, εἰ μὴ y) φίλοι ὄντες ἀγαθὰ εἰργάσαντο· ἐπαινοῦντες δὲ ἃ ἔπραξαν, οἰκείους αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων ποιούμεθα. ὃ δὲ δὴ μάλιστα καταπλαγέντες τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπαινοῦμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡμῖν ἔδοξαν φίλοι οὗτοι δὴ ἄριστοι ἁπάντων γεγενῆσθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις νομοθέται καταστῆναι, ὡς χρὴ τοῖς φίλοις ἁπάσης τῆς τύχης z) κοινωνεῖν, καὶ ὑπὸ Σκυθῶν a) τῶν ἀρίστων θεραπεύεσθαι.

τ) ὦ] „non adest in *Fl.*“ non in Gorl. et 2954. u) κρίνομεν] *διακρίνομεν* 3011. x) γε] „τε *Fl.* male.“ Sic etiam in 2954. et Gorl. ubi etiam *ἑτέροις* vitiose. *) ξένοι] τε addit Gorl. temere. y) μὴ] deleri vult *Belinus* aut in *μὲν* mutari, quippe longissime remotus a veri sensus intellectu. z) ἁπάσης τῆς τύχης] Articulum vulgo in Edd. omissum restituerunt, *Belino* monente, *Schm.* et *Jacob.* e 3011. a) καὶ ὑπὸ Σκυθῶν etc.]

Tox. Quin audi, carissime, et vide, quantum barbari nos aequius de bonis viris, quam vos, judicemus: quandoquidem Argis et Mycenis neque monumentum nobile videre est Orestae aut Pyladis; apud nos autem et templum illis exstructum est simul ambobus, ut conveniebat sodalibus, et sacrificia offeruntur, et alius omnis honos *habetur*. Neque quidquam obstat, quod peregrini, non Scythae fuerunt, quo minus boni viri judicati sint. Neque enim inquirimus, cujates honesti bonique viri sint, neque invidemus, licet amici non fuerint, si honesta perpetrarunt. Dum vero quae fecere laudamus, nostrates, quantum ad res gestas, facimus. Quod autem maxime attoniti in viris illis laudamus, hoc est, quod nobis visi sunt amici hi optimi omnium fuisse, et velut legislatores aliis constituti, quomodo oporteat in societatem omnis fortunae cum amicis venire, et *sic* ab optimis quibusque Scytha-

Καὶ ἃ γε μετ' ἀλλήλων, ἢ ὑπὲρ ἀλλήλων ἔπαθον; ἀνα- p. 512.
γράψαντες οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐπὶ στήλης χαλκῆς, ἀνέ- 6
θεσαν εἰς τὸ Ὀρέστειον, καὶ νόμον ἐποιήσαντο, πρῶτον
τοῦτο μάθημα καὶ παίδευμα τοῖς παισὶ τοῖς σφετέροις
εἶναι τὴν στήλην ταύτην, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς b) γεγραμμένα
*διαμνημονεύσαι. Θᾶττον γοῦν τοὔνομα *) ἕκαστος αὐτῶν*
ἐπιλάθοιτο τοῦ πατρὸς, ἢ τὰς Ὀρέστου καὶ Πυλάδου
πράξεις ἀγνοήσειεν· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ νεὼ
τὰ αὐτὰ, ὁπόσα ἡ στήλη δηλοῖ, γραφαῖς ὑπὸ τῶν πα- p. 513.
λαιῶν εἰκασμένα δείκνυται· πλέων Ὀρέστης ἅμα τῷ
φίλῳ, εἶτα ἐν τοῖς πρημνοῖς διαφθαρείσης αὐτῶν c) τῆς
νεὼς συνειλημμένος d), καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρασκευα-
σμένος, καὶ ἡ Ἰφιγένεια ἤδη κατάρχεται αὐτῶν· κατα-
ντικρὺ δὲ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τοίχου, ἤδη ἐκδεδυκὼς e) τὰ δεσμὰ

„Nihil mutare J. *Fl. Fr.* notarat *Solanus*. Sed et ita *Par.* H, S." Scilicet *Solanus* haec verba usque ad *θεραπεύεσθαι* aut mutila aut loco suo mota alioque transferenda esse censuit. Vid. Adnot. b) *αὐτῇ ς*] „*αὐτοῖς* male *Fl.*" *) *τοῦνομα*] *τοὔνομ' ἂν Stallbaum* amicis. in literis privatis rescribi jubet, quod mihi quidem non videtur necessarium esse. Vid. ad Pro Imagg. c. 19. Varr. Lectt. c) *αὐτῶν*] „*αὐτῷ* Exc. *Fl.* Sed cum vulgata conspirat P." *Αὐτῷ* etiam 2954. 2955. et 3011. quod quum multo praestare vulgatae censuisset *Belinus*, recepit *Schm.* non prudentissimo, opinor, consilio, quamquam et *Jacobus* secutus est. d) *συνειλημμένος*] „*Συνειλ*— *ους* et *παρεσκ*— *ους Marc.* Nil mutant Edd." e) *ἐκδεδυκὼς*] *ἐκλελυκὼς* conj. *Bel.* nulla plane de caussa.

rum coli. Et, quae secum invicem aut pro se subierunt, ea relata in literas majores nostri in aerea columna dedicarunt in Oresteo, lata lege, primam disciplinam et institutionem pueris nostris esse hanc columnam, et quae scripta in illa sunt, uti memoria comprehendant. Itaque facilius sui patris nomen unusquisque illorum obliviscatur, quam Orestae atque Pyladis facta ignoret. Sed in consepto etiam templi eadem, quae columna indicat, picturis expressa ab antiquis, ostenduntur; navigans Orestes simul cum amico; deinde inter rupes fracta illorum navi comprehensus, et ad sacrificium paratus; et Iphigenia jam illos immolat; e regione vero in altero muro, jam exutus vinculis

p. 513. γέγραπται, καὶ φονεύων τὸν Θόαντα, καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν Σκυθῶν· καὶ τέλος ἀποπλέοντες, ἔχοντες τὴν Ἰφιγένειαν, καὶ τὴν θεόν. οἱ Σκύθαι δὲ ἄλλως ἐπιλαμβάνονται τοῦ σκάφους ἤδη πλέοντος f), ἐκκρεμαννύμενοι τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπαναβαίνειν πειρώμενοι, εἶτ' οὐδὲν ἀνύσαντες, οἱ μὲν αὐτῶν *) τραυματίαι, οἱ δὲ καὶ δέει τούτου, ἀπονήχονται πρὸς τὴν γῆν. ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἴδοι τις ἂν, ὁπόσην ὑπὲρ ἀλλήλων εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο ἐν τῇ πρὸς τοὺς Σκύθας συμπλοκῇ. πεποίηκε γὰρ ὁ γραφεὺς ἑκάτερον, ἀμελοῦντα g) μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν πολεμίων, ἀμυνόμενον δὲ τοὺς ἐπιφερομένους θατέρῳ, καὶ πρὸ
p. 514. ἐκείνου ἅπαντᾷν πειρώμενον τοῖς τοξεύμασι, καὶ παρ' οὐδὲν τιθέμενον, εἰ ἀποθανεῖται, σώσας τὸν φίλον, καὶ *) τὴν ἐπ' ἐκεῖνον φερομένην πληγὴν προαρπάσας τῷ αὐτοῦ h)
7 σώματι. Τὴν δὴ τοσαύτην εὔνοιαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐν τοῖς δεινοῖς κοινωνίαν, καὶ τὸ πιστὸν, καὶ φιλέταιρον, καὶ τὸ

f) πλέοντος] „πλέοντες Exc. *Fl.* male. Vulgatam adserit P." Deinceps ἐκκρεμαννύμενον Gorl. *) αὐτῶν] αὐτῷ male Gorl. g) ἀμελοῦντα] ἀθλοῦντα 3011. et Gorl. mendose. *) καὶ] κἀν 2954. h) αὐτοῦ] ἑαυτοῦ 2954. 2975. 3011. *Bel Schm. Jacob.* repertum etiam in Gorl. sed nihil est, nisi importuna correctio. Cf. simillimum locum Charon. c. 24. et Varr. Lect. Tom. III. p. 72. mox c. 10. τὴν αὐτοῦ ἀναπηύξει, i. e. *suam ipsius*; c. 12. περὶ αὐτὸν εἶχε.

depictus est, Thoantem interficiens, et Scytharum multos alios; ac denique ut solvunt, Iphigeniam habentes ac Deam; Scythae autem frustra manus injiciunt navi jam eunti, suspensi e gubernaculis, ac tentantes inscendere; tum ut nihil proficiunt, partim jam vulnerati, partim ejus rei metu, terram natatu repetunt. Hic vero vel maxime videat aliquis, quantam sibi invicem benevolentiam in conflictu cum Scythis exhibuerint. Fecit enim pictor utrumque, negligentem oppositos sibi hostes, depellentem autem, qui irruunt in alterum, et pro illo occurrere tentantem telis, et nihili curantem, si ipse moriatur, modo servet amicum, et intentatam illi plagam suo (*ipsius*) corpore *velut* praeripiat. Hanc nempe tantam illorum benevolentiam, et malorum communionem, et fidem, et socialitatem, et veritatem

ἀληθὲς, καὶ βέβαιον τοῦ πρὸς ἀλλήλους ἔρωτος, οὐκ ἀν- p. 514.
θρώπινα ταῦτα φήθημεν εἶναι, ἀλλά τινος γνώμης βελτίονος, ἢ κατὰ τοὺς πολλοὺς τούτους ἀνθρώπους, οἳ μέχρι μὲν κατ' οὖρον ὁ πλοῦς εἴη i), τοῖς φίλοις ἀγανακτοῦσιν, εἰ μὴ ἐπίσης κοινωνήσουσι k) τῶν ἡδέων· εἰ δέ τι καὶ μικρὸν ἀντιπνεύσειεν l) αὐτοῖς, οἴχονται, μόνους τοῖς κινδύνοις ἀπολιπόντες. καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε ὅπως εἰδῇς *), οὐδὲν Σκύθαι φιλίας μεῖζον οἴονται εἶναι, οὐδὲ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ ἄν τις Σκύθης μᾶλλον σεμνύναιτο m), ἢ ἐπὶ τῷ συμπονῆσαι φίλῳ ἀνδρὶ, καὶ κοινωνῆσαι τῶν δεινῶν· ὥςπερ οὐδὲν ὄνειδος μεῖζον παρ' ἡμῖν, τοῦ προδότην φιλίας γεγενῆσθαι n) δοκεῖν. διὰ ταῦτα o) Ὀρέστην καὶ Πυλάδην τιμῶμεν, ἀρίστους γενομένους τὰ Σκυθῶν ἀγαθὰ, καὶ ἐν φιλίᾳ διενεγκόντας, ὃ πρῶτον ἡμεῖς ἁπάντων θαυμάζομεν, καὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτοις αὐτῶν ἐθέμεθα, Κοράκους p)

i) εἴη] ἂν εἴη conj. *Bel.* qua nihil opus est. k) κοινωνήσουσι] κοινωνήσωσι 2955. l) ἀντιπνεύσειεν] „ἀντιπνεύσοι *Fl.*" ἀντιπνεύσαι 2955. et Gorl. ἀντιπνεύσῃ 2955. *) εἰδῇς] εἰδείης 2955. m) σεμνύναιτο] σεμνύνοιτο Id. n) γεγενῆσθαι] γενέσθαι 2955. o) ταῦτα] „τοῦτο Exc. *Fl.* Nil mutant Edd. nec P." Τοῦτο etiam in 2954. quod non improbat *Jacob.* p) Κοράκους] Κονάχους superscriptum in 3011. Κοκάρους *la Croze.*

firmitatemque amoris mutui, haec, inquam, non humana esse putavimus, sed praestantiores cujusdam animi, quam est in plerisque his hominibus, qui, dum secundus est cursus, indignantur amicis, si non in aequam jucundorum partem veniant: si vero vel paullum quiddam illis reflaverit, *ilicet* abeunt, solos periculis relinquentes. Etenim, ut hoc etiam scias, nihil Scythae amicitia majus esse existimant; nec est, in quo Scythes magis sibi placeat, quam si cum amico laborare illi contingat, et in societatem adversorum illius venire: quemadmodum majus nullum apud nos probrum, quam si quis prodidisse amicitiam videatur. Propter haec Orestem honoramus et Pyladem, qui praestiterint Scytharum bonis, et in amicitia eminuerint, quod primum omnium admiramur. Etiam nomen propterea illis posuimus, ut Coracos appellaremus: id autem est

p. 514. καλεῖσθαι· τοῦτο δέ ἐστιν q) ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ r), ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι, φίλιοι *) δαίμονες.

p. 515. 8 *ΜΝΗΣ.* Ὦ Τόξαρι, οὐ μόνον ἄρα τοξεύειν ἀγαθοὶ ἦσαν Σκύθαι, καὶ τὰ πολεμικὰ τῶν ἄλλων ἀμείνους, ἀλλὰ καὶ ῥῆσιν εἰπεῖν ἁπάντων πιθανώτατοι. ἐμοὶ γοῦν, τέως ἄλλως γιγνώσκοντι s), ἤδη καὶ αὐτῷ δίκαια ποιεῖν δοκεῖτε, οὕτως Ὀρέστην καὶ Πυλάδην ἐκθεώσαντες. ἐλελήθεις δέ με, ὦ γενναῖε, καὶ γραφεὺς ἀγαθὸς ὤν. πάνυ γοῦν ἐναργῶς ἐπέδειξας ἡμῖν τὰς ἐν τῷ Ὀρεστείῳ εἰκόνας t), καὶ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀλλήλων τραύματα. πλὴν ἀλλ' οὐκ ᾠήθην ἂν οὕτω ποτὲ περισπούδαστον εἶναι φιλίαν ἐν Σκύθαις· ἅτε γὰρ ἀξένους u) καὶ ἀγρίους ὄντας αὐτοὺς, ἔχθρᾳ μὲν ἀεὶ συνεῖναι, καὶ ὀργῇ καὶ θυμῷ, φιλίαν δὲ μηδὲ x) πρὸς τοὺς οἰκειοτάτους ἐπαναιρεῖσθαι y)·

q) τοῦτο δέ ἐστιν] τοῦτο ἂν δέ ἐστιν B. 3. pravo errore. *) φίλιοι] φίλοι 2954. a pr. manu, sed postea correctum. r) φωνῇ] „φορῇ J. male." s) γιγνώσκοντι] γινώσκω 2955. 3011. t) τὰς ἐν τ. Ὀρ. εἰκόνας] τοὺς ἐν τ. Ὀρ. ἀγῶνας 2955. quod pro glossa habetur *Belino*. *Lucianus* saltem non ita scripsisse putandus. u) ἀξένους] „ex emendatione *Solani*. Edd. priores ξένους." *Erasmus* jam sic verterat, quasi ἀξένους legeretur. x) μηδὲ] „μὴ δὲ J. H. ut fere semper". Sic et A. 1. 2. B. 1. ut solent y) ἐπαναιρεῖσθαι] „Et sic esse in *Vl.* aeque ac in J. notat *Solanus*." Sed et est in H. *Par.* etc. Ἐπαιρῆσθαι tamen in Gorl.

nostra lingua, ut si quis praesides amicitiae genios dicat.

Mnes. Igitur non sagittis modo, Toxari, boni fuerunt Scythae, et rebus bellicis praestantiores aliis, verum etiam in dicendo maxime omnium probabiles. Mihi quidem, aliter ad hunc diem sentienti, jam et ipsi recte facere videmini, cum divinis adeo honoribus Orestem Pylademque afficitis. Sed nesciebam, vir optime, te pictorem etiam bonum esse. Lucidissime enim nobis, quae sunt in Oresteo, imagines ostendisti, et pugnam virorum, et *quae* pro se invicem *excepere* vulnera. Verum neque hoc putabam, ita studiose coli inter Scythas amicitiam: quippe ut inhospitales et agrestes, in inimicitiis semper versari *illos arbitrabar*, et ira, et excandescentia; amicitiam vero neque inter conjunctissimos suscipi; colligens *ista*

τεκμαιρόμενος τοῖς τε ἄλλοις, ἃ περὶ αὐτῶν ἀκούομεν, καὶ p. 515.
ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας.

ΤΟΞ. Εἰ μὲν καὶ τἆλλα ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων a) καὶ 9
δικαιότεροι τὰ πρὸς τοὺς γονέας καὶ ὁσιώτεροι ἐσμέν, οὐκ ἂν ἐν τῷ παρόντι φιλοτιμηθείην πρὸς σέ· ὅτι δὲ οἱ φίλοι Σκύθαι a) πολὺ πιστότεροι τῶν Ἑλλήνων φίλων εἰσί, καὶ ὅτι φιλίας λόγος πλείων παρ' ἡμῖν, ἢ παρ' ὑμῖν, ῥᾴδιον ἐπιδεῖξαι· καὶ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλλήνων, μὴ πρὸς ἀχθηδόνα μου ἀκούσῃς, ἣν εἶπω τι ὧν κατανενόηκα b), πολὺν p. 516.
ἤδη χρόνον ὑμῖν συγγινόμενος. ὑμεῖς γάρ μοι δοκεῖτε τοὺς μὲν περὶ φιλίας λόγους ἄμεινον ἄλλων c) εἰπεῖν ἂν δύνασθαι, τὰ ἔργα d) δὲ αὐτῆς e), οὐ μόνον οὐ κατ' ἀξίαν τῶν λόγων f) ἐκμελετᾶν, ἀλλ' ἀπόχρη ὑμῖν ἐπαινέσαι τε αὐτὴν, καὶ δεῖξαι, ἡλίκον ἀγαθόν ἐστιν· ἐν δὲ ταῖς χρείαις προδόντες τοὺς λόγους g), δραπετεύετε, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐκ μέσων τῶν ἔργων. καὶ ὁπόταν ὑμῖν οἱ τραγῳδοὶ τὰς τοιαύ-

a) ἡμεῖς τῶν Ἑλλήνων] ἡμῖν εἰς τὸ τῶν Ἑλλήνων 2954. ἡμῖν εἰσὶ Gorl. a) Σκύθαι] Σῦθαι A. 1. 2. b) κατανενόηκα] νενόμικα 3011. Gorl. c) ἄλλων] ἄλλως 2955. deinceps ἂν εἰπεῖν 3011. Gorl. d) τὰ ἔργα] τἀργα 3011. e) αὐτῆς] „αὐτοῖς male Exc. *Fl.* Vulgatam tuetur P.“ f) λόγων] ἄλλων marg. A. 1. W. et Exc. *Fl.* Vulgata etiam est in P. ἄλλων habent etiam Gorl. et 2954. unde *Jacobus* conj. τῶν ἄλλων λόγων. g) λόγους] φίλους Gorl. et 3011.

tum e reliquis, quae de iis audimus, tum inde, quod parentes mortuos in cibo habent.

Tox. Utrum in reliquis etiam nos et justiores adversum parentes Graecis, et religiosiores simus, de eo in praesenti tecum non contenderim. Amicos autem Scythas multo Graecis amicis fideliores esse, et majorem amicitiae rationem inter nos esse, quam apud vos, demonstratu facile est. Et, per ego te Graecorum Deos oro, ne moleste me audias, si quid eorum dixero, quae, postquam diu inter vos versor, observavi. Vos enim mihi videmini verba quidem de amicitia melius aliis posse facere; at opera illius non tantum non pro dignitate illorum verborum meditari atque exercere: sed sufficit vobis laudasse illam, et quantum sit bonum ostendisse. Cum autem opus *ea est*, proditores orationis vestrae, nescio quomodo mediis ex operibus transfugitis.

p.516. τας φιλίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβιβάσαντες δεικνύουσιν, ἐπαινεῖτε, καὶ ἐπικροτεῖτε, καὶ κινδυνεύουσιν αὐτοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων οἱ πολλοὶ καὶ ἐποδακρύετε, αὐτοὶ δὲ οὐδὲν ἄξιον ἐπαίνου ὑπὲρ τῶν φίλων παρέχεσθαι τολμᾶτε, ἀλλ' ἤν του *h*) φίλος δεηθεὶς τύχῃ, αὐτίκα μάλα, ὥσπερ τὰ ὀνείρατα, οἴχονται ὑμῖν ἐκ ποδῶν *i*) ἀποπτάμεναι αἱ πολλαὶ ἐκεῖναι τραγῳδίαι, τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ ψοφοῖς προσωπείοις ἐοικότας ὑμᾶς ἀπολιποῦσαι, ἃ διηρημένα τὸ στόμα, καὶ παμμέγεθες κεχηνότα, οὐδὲ τὸ σμικρότατον φθέγγεται· ἡμεῖς δὲ ἔμπαλιν, ὅσον *k*) γὰρ δὴ λειπόμεθα ἐν τοῖς περὶ φιλίας λόγοις; τοσοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῆς *l*)
10 πλεονεκτοῦμεν. Εἰ γ' οὖν δοκεῖ, οὕτω νῦν ποιῶμεν, τοὺς μὲν παλαιοὺς φίλους ἀτρεμεῖν ἐάσωμεν, εἴ τινας, ἢ ἡμεῖς, ἢ ὑμεῖς τῶν πάλαι κατωρυθμεῖν ἔχομεν· (ἐπεὶ καιά γε τοῦτο πλεονεκτοῖτε *m*) ἄν, πολλοὺς καὶ ἀξιοπίστους μάρτυρας τοὺς ποιητὰς παρεχόμενοι, τὴν Ἀχιλλέως καὶ

h) του] *non* sola *Reitz.* forsan per errorem, quem tamen recentt. emendarunt. Vett. Edd. omnes του exhibent, item Codd. tres Pariss. *i*) ἐκ ποδῶν] ἐκποδὼν A. 1. 2. *k*) ὅσων] „ὅσῳ L. P. et marg. 1." Sic et 2954 2955. 3011. Gorl. et mox iidem τοσούτῳ. *l*) αὐτῆς] Sic *Schm.* monente *Belino*, e 2954. 2955. 3011. et Edd. Basill. pro vulg. αὐτοῖς, quod praetulit *Jacob.* *m*) πλεονεκτοῖτε] πλεονεκτεῖτε 3011.

Et quando vobis tragoedi tales amicitias in scenam productas ostendunt, laudatis et plauditis, illisque pro se invicem periclitantibus plerique etiam illacrimamini: ipsi vero nihil laude dignum praestare pro amicis audetis; sed si qua re indigeat forte amicus, subito, velut insomnia, aufugiunt vobis avolantque e vestigio multae illae tragoediae, inanibusque his et mutis personis similes vos destituunt, quae diducto rictu, et immane quantum hiantes, ne minimum quidem sonum edunt. Nos contra ea, quantumcunque disputationibus de amicitia habendis inferiores *forte* sumus, tantum rebus ipsis (*operibus ejus*) praestamus. Quare, si videtur, ita nunc agamus. Antiquos amicos patiamur quiescere, si quos aut nos, aut vos de prisco aevo adnumerare possimus: nam hac quidem parte vos viceritis, multos eosque dignos fide testes dantes poëtas, qui

*Πατρόκλου φιλίαν, καὶ τὴν *) Θησέως καὶ Πειρίθου, καὶ* p. 516.
τὴν ἄλλην π) ἑταιρείαν ο), ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις p. 517.
φαψῳδοῦντας). ὀλίγους δέ τινας προχειρισάμενοι p) τῶν
καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν διηγησάμενοι q),
ἐγὼ μὲν τὰ Σκυθικὰ, σὺ δὲ τὰ Ἑλληνικά· καὶ ὁπότερος
ἂν ἐν τούτοις πραπῇ, καὶ ἀμείνους παράσχηται τοὺς φί-
λους, αὐτός τε νενικηκὼς ἔσται, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνακη-
ρύξει, κάλλιστον ἀγῶνα καὶ σεμνότατον ἀγωνισάμενος·
ὡς ἔγωγε πολὺ ἥδιον ἄν μοι δοκῶ μονομαχῶν ἡττηθεὶς,
ἀποκμηθῆναι τὴν δεξιὰν, ὅπερ τῆς Σκυθικῆς r) ἐπιτίμιόν
ἐστιν, ἢ χείρων ἄλλου κατὰ φιλίαν κεκρίσθαι, καὶ ταῦτα,
Ἕλληνος, Σκύθης αὐτὸς ὤν.

ΜΝΗΣ. *Ἔστι μέν, ὦ Τόξαρι, οὐ φαῦλον τὸ ἔργον* 11
ἀνδρὶ, οἵῳ σοὶ, πολεμιστῇ μονομαχῆσαι, πάνυ εὐστόχους
καὶ τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους· οὐ μὴν

*) τὴν] deest in 2954. n) καὶ τὴν ἄλλην] „non comparent in P. G. sed adsunt in Edd. omnibus.“ *Καὶ τῶν ἄλλων* 2954. 2955. 3011. *Bel. Schm.* melius Gorl. *Salm. Basill.* et *Jac. καὶ τὴν ἄλλων*, qui tamen mallet *τὴν τῶν ἄλλων*. At sunt haec vel explicationes Grammaticorum, vel correctiones. o) *ἑταιρείαν*] *, ἑταιρίαν* P. Nil a vulgata abit *Fl.*“ p) *προχειρισάμενοι*] *προχειρισώμεθα* conj. *Seager.* Vid. Adnot. q) *διηγησάμενοι*] „*διηγησώμεθα* P. et marg. A. 1. W.“ r) *Σκυθικῆς*] *ἥττης* vel *ὅπερ τοῖς Σκύθαις ἥττης* conj. *Guyet.* Vid. Adnot.

Achillis et Patrocli amicitiam, et Thesei atque Pirithoi, reliquumque sodalitium, pulcherrimis versibus et numeris canant: sed paucos quosdam de his, qui nostro ipsorum tempore vixerunt, promamus, quorum enarremus facta, ego quidem Scythica, tu autem Graeca: et uter his vicerit, et meliores produxerit amicos, ille victor erit, suamque praeconio *patriam* ornabit, pulcherrimo et honestissimo peracto certamine.

Mnes. Est quidem, Toxari, opus minime contemtibile, cum viro, qualis tu, bellatore pugnam solitariam inire, qui tam apta ad scopum, et acuta argumenta habeas. Veruntamen neque ego ignave adeo ac tam cito

Nam multo equidem libentius mihi videor solitaria pugna superatus dextram praecidendam praebere, quae Scythicae *gentis* poena est, quam deterior alio in amicitia judicari, idque Graeco, cum ipse Scytha sim.

p. 517. *ἀγεννῶς γε οὕτω καταπροδοὺς ἐν βραχεῖ τὸ Ἑλληνικὸν ἅπαν, ὑποχωρήσομαί σοι. καὶ γὰρ ἂν εἷς πάνδεινον, ὑπὸ δυοῖν μὲν ἐκείνοιν ἡττηθῆναι τοσούτους τῶν *) Σκυθῶν, ὁπόσους οἵ τε μῦθοι δηλοῦσι, καὶ αἱ ὑμέτεραι παλαιαὶ γραφαί, ἃς μικρῷ πρόσθεν εὖ μάλα ἐξεπαγῴδησας· Ἕλληνας δὲ πάντας, τοσαῦτα ἔθνη, καὶ τοσαύτας πόλεις ἐρήμην ὑπὸ σοῦ ἁλῶναι ε). εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, οὐ τὴν δεξιὰν, ὥσπερ ὑμεῖς, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθῆναι καλόν. πότερον δὲ ὡρίσθαι χρὴ τὸν ἀριθμὸν ἡμῖν τῶν φιλικῶν τούτων πράξεων, ἢ ὁπόσῳ ἄν τις πλείους ἔχῃ λέγειν, τοσούτῳ ἐ) εὐπορώτερος δόξειεν ἂν πρὸς τὴν νίκην;*

p. 518. *ΤΟΞ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' ὡρίσθω μὴ ἐν τῷ πλήθει αὐτῶν τὸ κράτος, ἀλλ' εἰ ἀμείνους, καὶ εἰ τομώτεραι φαίνοιντο αἱ σαὶ ι) τῶν ἐμῶν, ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὖσαι· καιριώτερα δηλονότι ἐργάσονταί μοι τὰ ια) τραύματα, καὶ θᾶττον ἐνδώσω πρὸς τὰς πληγάς.*

*) τῶν] deest in Gorl. ε) ἁλῶναι] ἁλῶναι A. 2. ἐ) ὁπόσῳ — τοσούτῳ] ὁπόσα — τοσοῦτον Bonn. 2954. Sed *Belino* placuit ὁπόσον — τοσοῦτον. ι) τομώτεραι — σαὶ] „Τιμώτεραι male *Par.* Sed pro σαὶ, σὶ Ex. *Fl.* Vulgatae adstipulatur P.“ Post ἀλλ' deest εἰ in 2954. ια) τὰ] „Non adest articulus in *Fl.*“ Nec in tribus Mss. Pariss. Omisit itaque *Schm.* monente *Belino*; sed imprudenter factum, perinde ac si cap. in. in verbis παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους articulum delere voluissent.

prodens omnem Graeciam, tibi concessero. Indignissimum enim fuerit, a duobus illis tantum Scytharum esse superatum, quot fabulae indicant, et antiquae vestrae picturae, quas paullo ante praeclare, velut in tragica scena enarrasti: Graecos vero universos, tot gentes, et tot urbes, desertas caussa a te superari. Hoc enim si fiat, non dextram, ut apud vos, sed linguam abscindi, justum fuerit. Utrum vero finire nobis oportet numerum amicarum actionum; an quo plures quis proferendas habuerit, tanto ad victoriam videbitur instructior?

Tox. Nequaquam. Sed definitum *hoc* esto, ne in multitudine earum insit robur, sed *in eo*, quae sint praestantiores: et si penetrabiliores tuae *narrationes tanquam tela* meis, aequales licet numero, graviora nempe facient mihi vulnera, eoque celerius plagis concedam.

ΜΝΗΣ. *Εὖ λέγεις, καὶ ὡρίσθωσαν, ὁπόσαι ἱκαναί.* p. 518.
πέντε γ) ἔμοιγε δοκοῦσιν ἑκατέρῳ ε).

ΤΟΞ. *Καμοὶ δοκεῖ, πρότερος δὲ λέγε, ἀλλὰ ἐπομοσάμενος ἢ μὴν ἀληθῆ ἐρεῖν. ἄλλως γὰρ ἂν πλάττειν α) τὰ τοιαῦτα, οὐ πάνυ χαλεπὸν, καὶ ὁ ἔλεγχος ἀφανής. εἰ δὲ ὀμόσειας, οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν.*

ΜΝΗΣ *b).* *Ὀμούμεθα, εἴ τι καὶ ὅρκου δεῖν νομίζεις. τίς c) δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν.... ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος d);*

ΤΟΞ. *Καὶ μάλα· ἐγὼ δὲ τὸν ἐπιχώριον ὀμοῦμαί σοι ἐν τῷ ἐμαυτοῦ λόγῳ.*

ΜΝΗΣ. *Ἴστω τοίνυν ὁ Ζεὺς ὁ Φίλιος, ἤ μὴ ὁπόσα* 12
ἂν λέγω πρὸς σέ, ἢ αὐτὸς εἰδὼς, ἢ παρὰ ἄλλων, ὁπόσον εἰδέναι τε ἦν, δι' ἀκριβείας ἐπυνθανόμενος, ἐρεῖν, μηδὲν παρ' ἐμαυτοῦ ἐπιτραγῳδῶν. καὶ πρώτην γέ σοι τὴν Ἀγαθοκλείους καὶ Δεινίου φιλίαν διηγήσομαι, ἀοίδιμον ἐν τοῖς

γ) *πέντε*] „Persona *ΤΟΞ.* ante *πέντε* erat in Edd. quam *Gronovii* (*Graevii*) monitu sustuli, et uno versu serius, ubi *ΜΝΗΣ.* legebatur, collocavi. nec erat *ΤΟΞ.* in *Fl.*" ε) *ἑκατέρῳ*] „*ἑκατέρως Fl.* Nil mutant cett. nec P." Cum *Fl.* faciunt 3011. 2954. Gorl. a) *πλάττειν*] *πράττειν* 2954. 3011. peccatum librarii. b) *ΜΝΗΣ.*] „*ΤΟΞ.* Edd. excepta *Fl.* quae *ΜΝΗΣ.*" c) *τίς*] „*ΜΝΗΣ. Τίς* Edd. demta *Fl.* itaque personae nomen et hic sustulimus." d) *θεῶν;* — *Φίλιος;*] *θεῶν ἱκανός; ἆρ' ὁ Φίλιος*; conj. *Guyet.* et *Solan.* In *Fl.* desunt *ἆρ' ἱκανός.*

Mnes. Recte dicis: et finiantur, quot satis sint. Quinque mihi quidem unicuique videntur *sufficere.*

Tox. Et mihi videtur. Dic prior, sed jurato prius, te vera dicturum. Alioquin enim fingere talia non admodum difficile, et convincendi obscura ratio. Si vero juraveris, fidem negare irreligiosum fuerit.

Mnes. Juremus, si quid opus esse jurato arbitraris. Quis vero tibi Deorum nostrorum — num idoneus est Philius?

Tox. Sane. Ego autem patrium tibi in mea oratione jurabo *jusjurandum.*

Mnes. Audiat igitur Jupiter Philius, me, quaecunque ad te dixero, aut, quae ipse sciam, dicturum, aut quae ab aliis, quanta fieri potuit cura, exquisiverim, neque quidquam tragicae fabulositatis additurum. Ac primum Agathoclis et Diniae amicitiam

p. 518. Ἴωσι γενομένην. Ἀγαθοκλῆς γὰρ οὗτος ὁ Σάμιος οὐ πρὸ πολλοῦ ἐγένετο, ἄριστος μὲν ἐς *) φιλίαν, ὡς ἔδειξε, τἄλλα
p. 519. δὲ οὐδὲν ἀμείνων Σαμίων τῶν πολλῶν e), οὔτε ἐς τὸ γένος, οὔτε ἐς τὴν ἄλλην f) περιουσίαν. Δεινίᾳ δὲ τῷ Αυσίωνος g) Ἐφεσίῳ φίλος ἐκ παίδων ἦν· ὁ δὲ Δεινίας ἐπλούτει ἄρα εἰς ὑπερβολήν· καὶ, ὥςπερ εἰκὸς νεάπλουτον ὄντα, πολλοὺς καὶ ἄλλους εἶχε περὶ αὐτὸν h), ἱκανοὺς μὲν συμπιεῖν, καὶ πρὸς ἡδονὴν συνεῖναι, φιλίας δὲ πλεῖστον ὅσον ἀπαδέοντας. τέως μὲν οὖν ἐν τούτοις καὶ ὁ Ἀγαθοκλῆς ἐξητάζετο, καὶ συνῆν, καὶ συνέπινεν αὐτοῖς, οὐ πάνυ χαίρων τῇ τοιαύτῃ διατριβῇ· καὶ ὁ Δεινίας οὐδὲν αὐτὸν ἐνιμώτερον εἶχε τῶν κολάκων i)· τελευταῖον δὲ καὶ προσέκρουε, καὶ πολλὰ ἐπετιμῶν. καὶ φορτικὸς ἐδόκει k), ὑπομιμνήσκων ἀεὶ l) τῶν προγόνων, καὶ φυλάττειν παραγγέλλων, ἃ μετὰ πολλῶν καμάτων ὁ παιὴρ αὐτῷ κτησάμε-

*) ἐς] πρὸς Gorl. e) οὐδὲν — πολλῶν] οὐδὲν Σαμίων τῶν πολλῶν ἀμείνων Jo11. f) τὴν ἄλλην] „τῶν ἄλλων L." g) Αυσίωνος] Λισίωνος 2055. h) αὐτὸν] ἑαυτὸν 2055. *Schm. Jacob.* At. cf. c. 6. fin. ibiq. not. in Varr. Lectt. i) καὶ ὁ Δεινίας — κολάκων] suspecta *Guyeto.* k) ἐδόκει] „ἐδόκει male *Fl.*" l) ἀεὶ] Sic *Bip. Schm. Jac.* monente *Belino* e tribus Mss. Paris. et Gorl. pro vulg. καί.

enarrabo, decantatam inter Iones. Nempe Agathocles hic Samius non diu est cum vixit, amicitiae quidem caussa, ut ostendit, praestantissimus, caeterum vulgo Samiorum nihil melior, neque genere, neque copiis aliis: Diniae autem, Lysionis filio, Ephesio, amicus a pueris inde fuerat. Dives erat Dinias ultra fidem, et, quod facile credas de homine divitias nuper demum nacto, multos quoque alios circa se habebat, ad compotandum quidem idoneos, et voluptatem suo convictu parandam, ab amicitia autem tantum, quantum est maximum, remotos. Adhuc quidem igitur in hisce numerari etiam Agathocles, et una esse, et una potare, quamquam non valde illa consuetudine gauderet. Dinias etiam nihilo majore illum in pretio habere, quam adulatores. Tandem etiam offensus est, quod crebro illum reprehenderet, et importunus visus, qui majorum illum continuo admoneret suorum, et servare juberet, quae multo labore parta pater ipsi reliquisset.

νος κατέλιπεν· ὥςτε διὰ ταῦτα οὐδὲ ἐπὶ τοὺς κώμους ἐπῆ- p. 519.
γεν m) ἔτι αὐτὸν, ἀλλὰ μόνος μετ' ἐκείνων ἐκώμαζε n),
λανθάνειν πειρώμενος τὸν Ἀγαθοκλέα. Καὶ δή ποτε ὑπὸ 13
τῶν κολάκων ἐκείνων o) ὁ ἄθλιος ἀναπεί θεται, ὡς ἐρᾷη
αὐτοῦ Χαρίκλεια, Δημώναικτος γυνὴ, ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς,
καὶ πρώτου Ἐφεσίων τὰ πολιτικά p)· καὶ γραμμάτιά q) τε
εἰςεφοίτα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτῷ, καὶ στέφανοι ἡμιμά- p. 520.
ραντος, καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα r), καὶ ἄλλα, ὁπόσα
αἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς νέοις μηχανῶνται *), κατὰ μικρὸν
αὐτοῖς ἐπιτεχνώμεναι τοὺς ἔρωτας, καὶ ἀναφλέγουσαι τὸ
πρῶτον ἐρᾶσθαι νομίζοντας. ἐπαγωγότατον γὰρ τοῦτό γε,
καὶ μάλιστα τοῖς παλοῖς εἶναι οἰομένοις, ἄχρις ἂν λάθωσιν
εἰς τὰ δίκτυα ἐμπεσόντες. ἡ Χαρίκλεια δὲ ἦν ἀστεῖον μέν
τι γύναιον s), ἑταιρικὸν δὲ ἐκτόπως, καὶ τοῦ προςτυχόν-

m) ἐπῆγεν] „Sic Edd. et P. ἀπῆγεν Ex. *Fl.* et marg. A. 1." Sic et 2955. 3011. et Gorl. non improbante *Belino*. n) ἀλλὰ — ἐκώμαζε] subdititia habuit *Guyetus* justo delicatius. o) ὁ] „Non adest articulus in *Fl.* „nec in 2954. p) πολιτικὰ] „πολεμικὰ P. et marg. A. 1." q) γραμμάτια] „γραμματεῖα] Sic P. et L. cum marg. A. 1. Γραμματία Edd." Imo γραμμάτιά τε etc. ad literas et accentum recte. Vid. ad Hermot. c. 57. Tom. IV. p. 440. r) ἀποδεδηγμένα] ἀποδεδειγμένα 2955. mendose. *) μηχανῶνται] ἐπιμηχανῶνται Gorl. s) ἀστεῖον] μέν τι γύναιον] Sic 2955. 3011. *Belino* probante, quem etiam *Jacobus* secutus est. Olim aberat τι. Mox θελήσεις 2954.

Itaque propter ista neque ad comissationes amplius illum adhibuit, sed solus cum istis potavit, subducereque se Agathocli studuit. Jamque ab adulatoribus illis persuaderi *aliquando* sibi miser patitur, amore ipsius accensam Charicleam Demonactis uxorem, clarissimi viri, et in civitate Ephesiorum primi. Jamque ventitant illi a muliere codicilli, et coronae semimarcidulae, et mala quaedam demorsa, et alia, quae machinantur contra adolescentulos lenae, dum paullatim suis artificiis amores illis instruunt, et accendunt ultro amari se putantes. Maxime enim hoc ad illiciendum valet apud eos praesertim, qui pulchri sibi videntur, dum imprudentes in retia incidant. Erat autem Chariclea muliercula haud illepida, sed supra modum meretrix, quae ejus semper esset, in quem forte incideret, etiamsi parvo ad-

p.520. τος ἀεὶ, καὶ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις, καὶ εἰ προ-
ἴδοι τις μόνον, εὐθὺς ἐπένευε, καὶ θέος οὐδὲν ἦν, μή ποι
ἀντείποι ι) Χαριτλεια. δεινὴ δὲ καὶ τἄλλα τεχνῖτις υ), παρ'
ἣν x) τινα βούλοι τῶν ἑταιρῶν, ἐπισπάσασθαι ἐραστήν·
καὶ ἀμφίβολον ἔτι ὄντα, ὅλον ὑποποιήσασθαι, καὶ ἐνεχό-
μενον ἤδη ἐπιτεῖναι, καὶ προσεκκαῦσαι, ἄρτι μὲν ὀργῇ,
p.521. ἄρτι δὲ κολακείᾳ, καὶ μετὰ μικρὸν ὑπεροψίᾳ, καὶ τῷ y)
πρὸς ἕτερον ἀποκλίνειν δοκεῖν, καὶ ὅλη συγκεκρότητο z)
ἀπανταχόθεν ἡ γυνή, καὶ πολλὰ μηχανήματα παρεσκεύα-
15 σατο κατὰ τῶν ἐρασιῶν. Ταύτην οὖν τότε οἱ Διεινίου κό-
λακες παραλαμβάνουσιν ἐπὶ τὸ πειράσιον, καὶ τὰ πολλὰ
ὑπεκπεμφόδουν, συνωθοῦντες αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα τῆς Χαρι-
κλείας. ἡ δὲ πολλοὺς ἤδη *) νέους ἐκτραχηλίσασα, καὶ μυ-

ι) *μή ποι ἀντείποι*] *μή τι ἀντείπῃ* jubente *Belino* ediderunt *Schm.* et *Jac* partim e 2955. ubi *ἀντείπῃ*, partim e 3011. ubi *τι*. Verum neutra mutatio probanda. *Μὴ* cum Optat. vel maxime suo loco est; cf. si opus sit, *Zeux.* c. 1. Tom. IV. p. 128. et *μή ποι* intellige: *ne in ullam partem contradiceret.* De particula *ποι* temere nonnunquam mutata vide Aduot. ad Nigr. c. 9. Tom. I. p. 260. υ) *τεχνῖτις*] Prius scribebatur, etiam a *Jacobo τιχνίτις*. Sic et Prom. s. Canc. c. 5. Tom. I. p. 12-. in nonnullis Edd. vett. *τιχνίται* falso erat editum. Correctum etiam *πολῖτις* supra Imagg. c. 15. et *μισῖται* Amor. c. 27. Ceterum *καὶ τἄλλα καὶ τέχν.* 2955. exhibet. x) *ἣν*] „Sic recte *Fl. Par.* S. etc. *ἣν* J. male." y) *τῷ*] „*τὸ* male. *Fl.*" et 2954. z) *συγκεκρότητο*] „*συγκρ.* J. H. et *Fr.* male. Prius *Par.* S. *Fl.* aliaeque recte." In his et B. 1. 3. sed *συγκρότητο* A. 1. 2. *συνεκροτεῖτο* vero 2955. *) *ἤδη*] abest a Gorl.

modum *amare* quis vellet: et si quis adspiceret modo, innuebat statim, nec unquam metus, ne forte Chariclea repugnaret. Erat etiam alioquin mira artifex, supra quamvis meretricem, alliciendi amatorem, et ambiguus qui adhuc esset, subjugandi totum, et qui jam teneretur intendendi, et magis accendendi nunc ira, nunc adulatione, et paullo post fastidio, et simulata ad alium inclinatione: ac tota undique *ad haec* composita erat mulier, multasque paraverat ad amatores machinas. Hanc ergo tum adsciscunt Diniae adulatores contra adolescentem, et ut secundarum partium actores subserviunt, in Charicleae illum amorem impellentes. Illa vero, quae multos jam adolescentes supplantaverat,

ρίους ἔρωτας ὑποκριναμένη, καὶ οἴκους πολυτελάντους p. 521.
ἀνατρέψασα, ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακὸν, παραλαβοῦσα εἰς τὰς χεῖρας ἁπλοϊκὸν καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων μηχανημάτων a) νεανίσκον, οὐκ ἀνῆκεν b) ἐκ τῶν ὀνύχων, ἀλλὰ περιέχουσα πανταχόθεν, καὶ διαπείρασα, ὅτε ἤδη παντάπασιν ἐκράτει, αὐτή τε ἀπώλετο c) ὑπὸ τῆς ἄγρας, καὶ τῷ κακοδαίμονι Δεινίᾳ μυρίων κακῶν αἰτία ἐγένετο. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εὐθὺς ἐπέπνα ἐπ' αὐτὸν καθάπερ τὰ γραμμάτια d), καὶ συνεχῶς πεμπομένην e) τὴν ἄβραν, p. 522.
ὡς ἐδάκρυσε, καὶ ἐπηγρύπνησε, καὶ τέλος, ὡς ἀπάγξει ἑαυτὴν ἡ ἀθλία ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὅως δὴ ὁ μακάριος ἐπείσθη καλὸς εἶναι, καὶ ταῖς Ἐφεσίων γυναιξὶ περιπόθητος. καὶ που συνηνέχθη πολλὰ ἱκετευθείς. Καὶ f) τὸ ἐντεῦθεν g) ἤδη ῥᾷον, ὡς τὸ εἰκὸς, ἁλώσεσθαι h) ἔμελλεν ὑπὸ γυναικὸς καλῆς, καὶ πρὸς ἡδονήν τε ὁμιλήσαι ἐπισταμένης, καὶ ἐν καιρῷ δακρῦσαι i), καὶ μεταξὺ τῶν λόγων ἐλεεινῶς 15

a) μηχανημάτων] μηχανιμάτων A. 1. 2. b) ἀνῆκεν] An ἀφῆκεν; Certe sic ἀφιέναι ἀπὸ τῶν χειρῶν Dial. Mort. XIX, 1. c) ἀπώλετο] „ἀπόλετο *Fl.*“ d) γραμμάτια] „γράμματα P. et marg. A. 1. W. Nil mutant ceteri, nec Edd.“ e) πεμπομένην] Vulgo πεμπομένη, manifesto orationis vitio, quod, monente *Gesnero*, necessario emendavi. Cf. Adnot. f) καὶ] „abest a *Fl.*“ et a 2954. g) τὸ ἐντεῦθεν] „Sic *Fl. Par. Toετ...* junctim plurimae.“ h) ἁλώσεσθαι] ἁλωσίως (sic) 3011. Gorl. i) δακρῦσαι] Scribebatur δακρύσαι in omnibus

et mille amores simulaverat, et domus opulentas everterat, multiplex quoddam et subactum longa exercitatione infortunium; haec igitur nacta intra manus suas simplicem et imperitum talium artificiorum juvenem, non dimisit ex unguibus, sed complexa undique et configens, cum jam ex omni parte illum teneret, et ipsa a sua praeda periit, et misero Diniae mille malorum causa fuit. Nam primo statim illos demittit in cum *hami instar* codicillos, et allegatam subinde ancillam, ut lacrimetur, et vigilet, tandem ut suspensura se sit prae amore misera; donec persuasum est beatulo, pulchrum esse, et Ephesiorum uxoribus expetitum. Ac tandem multis precibus exoratus *cum ea* congreditur. Et hinc jam facile, ut apparet, fuit illum expugnari a pulchra muliere, quae sciret ad vo-

p. 522. *ὑποστενάξαι; καὶ ἀπιόντος ἤδη λαβέσθαι; καὶ εἰσελθόντι προσδραμεῖν, καὶ παλλωπίζεσθαι, ὡς ἂν μάλιστα ἀρέσειε, καί που καὶ *) ᾄσαι, καὶ κιθαρίσαι. οἷς ἅπασι κατὰ τοῦ Δεινίου ἐκέχρητο. καὶ ἐπεὶ ἤσθετο πονήρως ἔχοντα, καὶ διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι, καὶ ταπεινὸν γεγενημένον, ἄλλο ἐπὶ τούτοις ἐπενόει, καὶ k) τὸν ἄθλιον ἀπώλλυε. κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται, (ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο, βλάπτειν ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι), καὶ οὐκέτι ἐφοίτα l) πρὸς αὐτὸν, φυλάττεσθαι ὑπὸ τἀνδρὸς m) λέγουσα, πεπυσμένου τὸν ἔρωτα· ὁ δ' n) οὐκέθ' οἷός τε ἦν φέρειν τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἠνείχετο μὴ ὁρῶν αὐτὴν, ἀλλὰ ἐδάκρυε, καὶ τοὺς κόλακας ἐςέπεμπε, καὶ τοὔνομα τῆς Χαρικλείας ἐπεβοᾶτο, καὶ τὴν*

p. 523. *εἰκόνα περιβαλὼν αὐτῆς (ἐπεποίητο δὲ λίθου λευκοῦ) ἐκύνει, καὶ τέλος καταβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὔδαφος ἐκυλίνδετο,*

prioribus, ut et Hermot. c. 83. et Qu. Hist. Conscr. c. 26. ubi *Guil. Dindorfius* amice correxit. *) καὶ] omissum in Gorl. et mox itidem ante *ἐπεὶ ἤσθετο*. k) καὶ] ὃ καὶ conj. *Seager*. l) καὶ οὐκέτι ἐφοίτα] ἐφείτα mendose A. 2. Quoniam vero haec verba cum illis, *κύειν τε γὰρ ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται* arcte cohaerent, ea, quae sequuntur: *ἱκανὸν δὲ — προσεκπυρῶσαι*, quae majore interpunctione prius a reliquis secernebantur, parentheseos signo notavi. m) ὑπὸ τ'] „Sic *Par.* Τπό τ' J. *Pl. Fr.* H. V. 2. B. 2. S." Sic et B. 1. 3. A. 1. 2. Τπὸ τοῦ ἀνδρὸς Gorl. Recte vero *Reitz.* ὑπὸ τἀνδρὸς, ut frequenter apud Aticos. n) ὁ δ'] ὃ δ' B. 1. 3. ὅδ' A. 1. 2. Recte *Reitz.* et recentt.

luptatem attemperare suos sermones, et plerare opportune, et *inter* sermones miserabiliter ingemiscere, et abeuntem jam complecti, et ingredienti occurrere, et cum ornatum adhibere, quo maxime placeret, et interdum canere etiam, ac citharam pulsare, quibus illa omnibus adversus Diniam usa est. Et cum sentiret jam illum laborare, et maceratum ab amore mollitumque esse, aliud insuper excogitat, quo perderet miserum, nempe uterum se etiam ex illo gerere: valet autem hoc etiam ad stolidum amatorem magis accendendum: nec amplius ad illum ventitat, custodiri se a viro dicens, qui audierit de amore. At ille rem non ferre, neque pati posse, quod non videret illam, sed lacrimari, et intro mittere adulatores, et nomen Charicleae inclamare, ejusque statuam (de candido marmore facta erat) amplectens ejulare. Tandem humi se

καὶ λύττα ἦν ἀκριβὴς τὸ πρᾶγμα. τὰ μὲν γὰρ δῶρα, οὐ p. 523.
κατὰ μῆλα καὶ στεφάνους ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι
ὅλαι, καὶ ἀγροὶ, καὶ θεράπαιναι, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς,
καὶ χρυσὸν ὁπόσον ἐθελήσειε o). καὶ τί γάρ p); ἐν βρα-
χεῖ ὁ Λυσίωνος q) οἶκος ὀνομαστότατος τῶν ἐν Ἰωνίᾳ γε-
νόμενος, ἐξήντλητο ἤδη, καὶ ἐξεκενέωτο r). Εἶτα ὡς ἤδη 16
αὖος ἦν, ἀπολιποῦσα αὐτὸν, ἄλλον s) τινὰ Κρῆτα νεανί-
σκον τῶν ὑποχρύσων t) ἐθήρα, καὶ μετέβαινεν ἐπ' ἐκεῖνον,
καὶ ἦρα ἤδη αὐτοῦ, κἀκεῖνος ἐπίστευεν. ἀμελούμενος δ'
οὖν ὁ Δεινίας, οὐχ ὑπὸ τῆς Χαρικλείας μόνον, ἀλλὰ καὶ
ὑπὸ τῶν κολάκων, (κἀκεῖνοι γὰρ ἐπὶ τὸν Κρῆτα ἤδη τὸν
ἐρώμενον μετελήλυθεσαν), ἔρχεται παρὰ τὸν Ἀγαθοκλέα,
καὶ πάλαι u) εἰδότα, ὡς ἔχοι x) πονηρῶς τὰ πράγματα

o) ἐθελήσειε] „ἐθελήσει Ex. *Fl.* Nil mutant Edd. nec P.“ Ἐθέλησε conj. *Belini* cupiditas, probante *Jacobo*, qui ἐθελήσει etiam e Cod. 2954. offert. p) καὶ τί γάρ;] *Courier.* ad Asin. p. 180. sic interpungi voluit: καὶ, τί γάρ; etc. commate post καὶ posito. Non assentitur *Jacobs.* ad *Achill. Tat.* p. 407. q) Λυσίωνος] „Λύσωνος] Ita jam Edd. cum supra Λυσίωνος haberent.“ At Λύσωνος nil est nisi error typographicus Edit. *Ald.* utriusque, quem *Reitzius* inconsideratius retinuit. Prudentius *Bipp.* et *Schm.* veram scripturam restituerunt e *Salm.* et B. 4. cum quibus etiam B. 1. et 3. faciunt. r) ἐξεκενέωτο] „Sic L. et P. Ἐξεκένωτο Edd.“ Verba γενόμενος — κρῆτα deesse in Gorl. narrat *Jacob.* s) ἄλλον] „ἄλλων male J. et *Fl.*“ Sic et A. 1. 2. t) ὑποχρύσων] „constans Edd. lectio. Nec ex Codd. varietatem notatam invenio.“ Πολυχρύσων maluit *Graev. Ἐπιχρ. Belin.* u) πάλαι] „πάνυ *Fl.*“ et 2954. Cetera *Jacobus*, quem καὶ male haberet, corrigendum censuit: ἀεὶ καὶ πάλαι, vel ἀεὶ καὶ πάντα. At καὶ πάλαι, *jam dudum*, optime habet. x) ἔχοι] ἔχει 3011. *Bel. Schm. Jac.*

abjiciens volvitur, resque in confessum furorem exit. Dona enim non pro portione malorum et corollarum illi reddebantur, sed aedas totae, et agri, et servae, et vestes floridae, et auri, quantum vellet. Et quid multa? Brevi tempore Lysionis domus, nobilissima per Ioniam quae fuerat, exhausta jam et vacuefasta erat. Deinde cum jam siccus ille et aridus esset, eo relicto, alium quendam Cretensem juvenem, de auratis illis, venata, ad illum transiit: et illum jam amabat, et ille *amari se* credebat. Dinias igitur, neglectus jam non a Chariclea solum, sed etiam ab adulatoribus, (nam hi quoque jam ad Cretensem illum amasium transierant), venit ad Agathoclem, qui jam diu sci-

p. 523. αὐτῷ. καὶ αἰδούμενος τὸ πρῶτον, ὅμως διηγεῖτο γ) πάντα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀπορίαν, τὴν ὑπεροψίαν τῆς γυναικὸς, τὸν ἀντεραστὴν τὸν Κρῆτα, καὶ τέλος, ὡς οὐ βιώσεται μὴ οὐχὶ συνὼν τῇ Χαρικλείᾳ. ὁ δὲ ἄκαιρον εἶναι νομίσας ἐν τούτῳ ἀπομνημονεύειν τῷ Δεινίᾳ, διότι οὐ προσίετο μόνον
p. 524. αὐτὸν τῶν φίλων ε), ἀλλὰ τοὺς κόλακας αὐτοῦ προετίμα, τότε σ), ἦν μόνην b) εἶχε, πατρῴαν οἰκίαν ἐν Σάμῳ, ἀπεμπολήσας, ἦκεν αὐτῷ τὴν τιμὴν κομίζων, τρία τάλαντα. λαβὼν δὲ ὁ Δεινίας οὐκ ἀφανὴς εὐθὺς ἦν τῇ Χαρικλείᾳ, καλός ποθεν αὖθις *) γεγεννημένος· καὶ αὖθις ἡ ἄβρα, καὶ τὰ γραμμάτια c), καὶ μέμψις, ὅτι μὴ πολλοῦ χρόνου ἀφίκετο, καὶ οἱ κόλακες συνέθεον, ἐπικαλαμησόμενοι d),
17 ὁρῶντες ἐδώδιμον ἔτι ὄντα τὸν Δεινίαν. Ὡς δὲ ὑπέσχετο ἥξειν παρ αὐτὴν, καὶ ἦκε περὶ τὸν e) πρῶτον ὕπνον, καὶ ἔνδον ἦν, ὁ Δημώναξ ὁ τῆς Χαρικλείας ἀνὴρ, εἴτε f) ἄλ-

y) διηγεῖτο] „διηγῆτο male *Fl.*“ z) τῶν φίλων] τὸν φίλον *Gesnero* interpretari placuit. *Μόνῳ αὐτῷ* 2954. sed correctum, ut vulgo; ac deinde τοὺς κόλακας προετίμα μόνον, sed in marg. correctum. a) τότε] „Sic etiam esse in *Fl.* notat *Solanus.*“ b) μόνην] μόνον 3011. 2955. *) αὖθις] ἄρτι Gorl. c) γραμμάτια] „γραμματεῖα] Ita P. et L. *Γραμματία* Edd.“ Potius γράμματα reperitur, ut supra bis edidimus. d) ἐπικαλαμησόμενος] „Sic emendavit *Menag.* et ita *Fl.* Ἐπιπαλαμησόμενος ceterae et P. Ἐπιτεχνασόμενοι marg. A. 1. W.“ e) τὸν] „abest a *Fl.*“ f) εἴτε] εἴτε καὶ ἄλλως priores omnes. Sed abest καὶ a Cod. Gorl. nec potest negari admodum esse importunum.

ret, quam malo loco res ipsius essent; ac primum non sine pudore, enarrat tamen omnia, amorem, indigentiam, superbiam mulieris, rivalem Cretensem, et denique se vivere non posse, nisi esset cum Charicles. At ille intempestivum ratus eo tempore exprobrare, quod solum se amicum (*ex amicis*) non admisisset, sed praetulisset sibi adulatores, tum vendita, quam solam habebat Sami, domo paterna, venit pretium illi ferens tria talenta. His acceptis Dinias jam non obscurus esse Charicleae, pulcher quodammodo factus denuo: et rursus ancilla, et codicilli, et reprehensio, quod diu non venisset: adulatores etiam concurrere, facturi spicilegium, cum viderent, esse adhuc Diniam talem, quem comederent. Cum autem, venturum se ad illam, condixisset, et venisset circa primam quietem, et intus esset; Demonax, Charicleae

ἰως αἰσθόμενος, εἴτε καὶ ἀπὸ συνθήματος g) τῆς γυναικὸς, (ἄμφω γὰρ λέγεται), ἐπαναστὰς ὥςπερ ἐκ λόχου, τήν τε αὔλειον h) ἀποκλείειν ἐκέλευε, καὶ συλλαμβάνειν τὸν Δεινίαν i), πῦρ καὶ μάστιγας ἀπειλῶν, καὶ ξίφος ὡς ἐπὶ μοιχὸν σπασάμενος. ὁ δὲ συνιδὼν, οὐ κακῶν ἦν, μοχλόν τινα πλησίον κείμενον ἁρπάσας, αὐτόν τε ἀποκτείνει τὸν Δημώνακτα, παταξας εἰς τὸν κρόταφον, καὶ τὴν Χαρίκλειαν, οὐ μιᾷ πληγῇ ταύτην, ἀλλὰ καὶ τῷ μοχλῷ πολλάκις, καὶ τῷ ξίφει τοῦ Δημώνακτος ὕστερον. οἱ δ' οἰκέται τέως μὲν ἱστήκεσαν ἄφωνοι, τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος ἐκπεπληγμένοι, εἶτα πειρώμενοι συλλαμβάνειν, ὡς καὶ αὐτοῖς ἰκήει μετὰ τοῦ ξίφους, ἐκεῖνοι μὲν ὑπέφευγον k), ὁ Δεινίας δὲ ὑπεξέρχεται l), τηλικοῦτον ἔργον ἐργασάμενος· καὶ τὸ μέχρι m) τῆς ἕω παρὰ τῷ Ἀγαθοκλεῖ διέτριβεν, ἀναλογιζόμενοι n) τὰ πεπραγμένα, καὶ περὶ τῶν μελλόντων, ὅ, τι ἀποβήσεται, σκοποῦντες· ἔωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ p.526. p.525.

g) συνθήματος] „συνθήκης P. et marg. A. 1." h) αὔλειον] „αὔλιον] αὔλειον Edd. priores." Quod revocavit *Schmied.* Vid. Adnot. Deinceps ἀποκλίνειν 2954. sed correctum in marg. i) Δεινίαν] Δεινίαν A. 2. per errorem. k) ὑπέφευγον] ἔφευγον 3011. *Schm.* l) ὑπεξέρχεται] „ἐξέρχεται Ex. *Fl.* Nil mutant Edd. nec P." Ὑπέρχεται 3011. et Gorl. ἐξέρχεται 2954. m) τὸ μέχρι] τομέχρι junctim A. 1. 2. n) ἀναλογιζόμενοι] „ἀν — ος *Fl.*"

maritus, sive temere illud senserit, sive re cum uxore composita, (utrumque enim dicitur), consurgens velut ex insidiis claudi jubet januam aulae, et comprehendi Diniam, ignem minatus ac flagella, strictoque velut in adulterum gladio. At ille, videns quantis in malis esset, correpto vecti quodam prope jacente, tum ipsum Demonactem percusso tempore interficit, tum Charidem, nec una hanc plaga, verum et vecti saepius, et deinde Demonactis gladio. Servi autem, qui muti adhuc adstiterant inopinata re perculsi, jam comprehendere illum conati, cum ipsos quoque gladio invaderet, se subducunt. Dinias, patrato facinore, clanculum exit, et ad auroram usque moratur apud Agathoclem, ubi perpendunt acta, et de futuris, quem res exitum habitura esset, considerant. Mane vero adsunt magistratus,

p. 525. παρῆσαν, (ἤδη γὰρ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο) καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ' αὐτὸν ἔξαρνον ὄντα μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν ἁρμοστὴν, ὃς ἤρμοζε τὴν
p. 526. Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ ἀναπέμπει αὐτόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ κατεπέμφθη ὁ Δεινίας εἰς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων, ἐν ταύτῃ φεύγειν εἰς ἀεὶ τεταγμένος ὑπὸ
18 τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς καὶ τἄλλα μὲν συνῆν, καὶ συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ συνεισῆλθεν εἰς το δικαστήριον μόνος τῶν φίλων, καὶ πρὸς οὐδὲν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἔφευγεν ὁ Δεινίας, οὐδὲ τότε ἀπελείφθη τοῦ ἑταίρου· καταδικάσας δὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ, διέτριβεν ἐν Γυάρῳ, καὶ συνέφευγεν αὐτῷ· καὶ ἐπειδὴ παντάπασιν ἠπόρουν τῶν ἀναγκαίων, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς πορφυρεῦσι, συγκατεδύετο, καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων, ἔτρεφε τὸν Δεινίαν, καὶ νοσήσαντα δὲ ἐπιμήκιστον ο) ἐθεράπευσε, καὶ ἀποθανόντος οὐκέτι ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν, αἰσχυνόμενος καὶ τεθνεῶτα ἀπολιπεῖν τὸν φίλον. τοῦτό σοι ἔργον φίλου Ἕλληνος, οὐ

ο) ἐπιμήκιστον] Sic A. 1. 2. *Reitz.* et recentt. Sed ἐπὶ μήκιστον separatim B. 1. 3.

(re jam rumoribus dilata) et comprehensum Diniam, qui nec ipse caedem a se factam negaret, ad Praesidem, qui tum regebat Asiam, abducunt. At ille mittat ad Imperatorem: nec ita multo post deportatur Dinias in Gyarum insulam, unam Cycladum, exulare in ea perpetuo jussus ab Imperatore. Agathocles autem cum alias illum comitatus est, tum navigavit cum illo in Italiam, et in judicium venit amicorum solus, et nulla in re illi defuit. Et cum jam exularet Dinias, neque tum a sodali destitutus est, qui *velut* ipse se damnans, in Gyaro *moratus*, exularet cum illo, et, cum omnino rebus necessariis deficerentur, locata purpurariis opera, cum his urinaret, mercedulaque inde accepta, aleret Diniam. Aegrotantem quoque diutissime curavit; ac ne mortuo quidem illo redire in patriam voluit, sed ibidem in insula *mansit*, qui mortuum etiam amicum relinquere pudori sibi duceret. Hoc tibi factum amici

πρὸ πολλοῦ γενόμενον· ἔτη p) γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διε- p. 526.
λήλυθεν q), ἀφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς ἐν Γυάρῳ ἀπέθανε.

ΤΟΞ. Καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνώμοτος ὢν ταῦ-
τα ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἂν ἐδυνάμην αὐτοῖς, οὕτω
Σκυθικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον διηγήσω· p. 527.
πλὴν δέδια, μή τινα καὶ ἄλλον ὅμοιον εἴπῃς αὐτῷ.

ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, Εὐθύ- 19
δικον τὸν *) Χαλκιδέα. διηγεῖτο δέ μοι περὶ αὐτοῦ Σίμυ-
λος ὁ ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς, ἐπομοσάμενος ἢ μὴν αὐτὸς
ἑωρακέναι τὸ ἔργον. πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰταλίας Ἀθή-
ναζε περὶ δύσιν Πλειάδος *), συλλογιμαίους r) τινὰς ἀν-
θρώπων s) κομίζων, ἐν δὲ τούτοις εἶναι τὸν Εὐθύδικον,
καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, Χαλκιδέα καὶ τοῦτον t), ἑταῖρον
αὐτοῦ· ἡλικιώτας δὲ εἶναι, τὸν μὲν Εὐθύδικον ἐῤῥωμένον

p) ἔτη] „Sic restitui ex P. J. H. S. (B. 1. A. 1. 2.) ἔτι enim male *Par.* (B. 3.) et Ex. *Fl.*“ q) διελήλυθεν] διεσήλυθεν B. 3. *) τὸν] abest a Gorl. et 2954. *) Πλειάδος] *Πληϊάδος* priores Edd. Correxi poëticam formam, h. l. ineptissimam Cf. Ver. Hist. I, 29. r) συλλογιμαίους] *συλλογιζομαίους* 2955. forma monstrosa. s) ἀνθρώπων] ἀνθρωπους 3011. probantibus *Belino* et *Jacobo*. t) Δάμωνα — τοῦτον] Olim *Δάμωνα τὸν Χαλκιδέα, καὶ τοῦτον ἑταῖρον αὐτοῦ*, praeterquam quod in B. 3. *καὶ τοῦτο*, et in *Fl. Χαλκιδέα* sine articulo, qui etiam in Gorl. deest. Nos probum *Gronovii*, *Schmiederi* Tom. II. p. LXIX. et *Seageri* judicium sequendum duximus, deleto *τὸν* ante *Χαλκ.* et mutata interpunctione. Vid. Adnot.

Graeci non ita diu ante contigit. Anni enim nescio an *nondum* quinque abierint, a quo Gyaris mortuus est Agathocles.

Tox. Utinam injuratus, Mnesippe, ista narrasses, ut etiam fidem negare illis possem; adeo Scythicum quendam amicum, Agathoclem istum narrasti. Verum metuo, ne quem alium dicas illi similem.

Mnes. Audi ergo alium etiam, Toxari, Euthydicum Chalcidensem: narravit autem mihi de illo Simylus nauclerus Megarensis, jurans, se factum vidisse. Navigasse nimirum se dixit ex Italia Athenas versus circa Vergiliarum occasum, cum vectoribus *hinc inde* collectis: in hisce autem fuisse Euthydicum, et cum illo Damonem, qui et ipse Chalcidensis erat, illius sodalem: fuisse autem aequales caeterum Euthydicum valentem ac robustum,

p. 527. καὶ παρτερόν· τὸν δὲ Δάμωνα ὑπωχρον καὶ ἀσθενικὸν, ἄρτι ἐκ νόσου μακρᾶς, ὡς ἐδόκει, ἀνιστάμενον. ἄχρι μὲν οὖν Σικελίας εὐτυχῶς διαπλεῦσαι ἔφη ὁ Σίμυλος σφᾶς. ἐπεὶ δὲ τὸν πορθμὸν διαπεράσαντες, ἐν αὐτῷ ἤδη τῷ Ἰονίῳ υ) ἔπλεον, χειμῶνα μέγιστον ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς. καὶ τὰ μὲν πολλὰ τί ἄν τις λέγοι, τριακυμίας x) τινὰς, καὶ στροβίλους, καὶ χαλάζας, καὶ ἄλλα, ὅσα χειμῶνος κακά; ἐπεὶ δὲ ἤδη σφᾶς κατὰ τὴν Ζάκυνθον y) εἶναι ἀπὸ ψε-
p. 528. λῆς τῆς κεραίας πλέοντας, ἔτι καὶ σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους z), ὡς τὸ ῥόθιον ἐπιδέχεσθαι τῆς ὁρμῆς, περὶ μέσας νύκτας, οἷον ἐν τοιούτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα τὸν Δάμωνα, ἐμεῖν ἐγκεκυφότα εἰς τὴν θάλασσαν a)· εἶτα, οἶμαι, τῆς νεὼς βιαιότερον ἐς ὃ κεκύφει b) μέρος ἐπικλιθείσης, καὶ τοῦ κύματος συναπώσαντος, ἐκπεσεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ πέλαγος, οὐδὲ γυμνὸν τὸν c) ἄθλιον· ὡς ἂν καὶ ῥᾷον δύνασθαι νεῖν· εὐθὺς οὖν βοᾷν πνιγόμε-

u) Ἰονίῳ] Ita A. 1. 2. *Reitz.* et recentt. Sed Ἰωνίῳ B. 1. 3. Vid. ad Hermot. c. 28. Tom. IV. p. 412. x) τριακυμίας] τριακυμία A. 2. mendose. y) Ζάκυνθον] Ζακυνθον B. 3. z) σπείρας τινὰς ἐπισυρ.] „Nil mutare J. *Fl. Fr. Par.* notavit *Solanus.* Sed et sic H. S. etc.“ Ἐπισυρομένας Gorl. et 3011. minus bene, ait *Bel.* cum quo consentit *Jacob.* a) θάλασσαν] θάλατταν 2955. *Bel. Schm.* Paullo inferius tamen idem *Schm.* εἰς τὴν θάλασσαν retinuit, satis inconstanter ab inconstantia Codicum Parr. pendens. b) κεκύφει] ἐγκεκύφει 2955. et Gorl. c) τὸν] „*Fl.* omisit.“

Damonem vero subpallidum et imbecillum, qui e longo morbo videretur modo convaluisse. Atque ad Siciliam usque feliciter ipsos navigasse, retulit mihi Simylus. Superato autem freto, in ipso jam Ionio navigantes, tempestate oppressos maxima. Quid attinet dicere multa illa, fluctus decumanos, et turbines, et grandines, et reliqua tempestatis mala? Cum vero jam prope Zacynthum essent, nude navigantes antenna, et spiras quasdam ad impetum undae excipiendum trahentes, media circiter nocte, nauseantem, ut in tanta agitatione, Damonem vomuisse proclinato versus mare corpore. Tum navi, puto, violentius in eam partem, in quam incubuerat, inclinata, et fluctu simul depellente, praecipitem excidisse in pelagus, ne nudum qui-

νον; καὶ μόγις ἑαυτὸν ὑπερέχοντα τοῦ κλύδωνος. Τὸν δὲ p. 528.
Εὐθύδικον, ὡς ἤκουσε, (τυχεῖν δὲ γυμνὸν ἐν τῇ εὐνῇ 20
ὄντα) ῥίψαι ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ καταλαβόντα
τὸν Δάμωνα ἤδη ἀπαγορεύοντα (φαίνεσθαι γὰρ ἐπιπολὺ d)
ταῦτα, τῆς σελήνης καταλαμπούσης) συμπαρανήχεσθαι,
καὶ συγκουφίζειν. σφᾶς δὲ ἐπιθυμεῖν μὲν αὐτοῖς βοηθεῖν,
καὶ ἐλεεῖν τὴν συμφορὰν τῶν ἀνδρῶν, μὴ δύνασθαι δὲ,
μεγάλῳ τῷ πνεύματι ἐλαυνομένους· πλὴν ἐκεῖνά γε ποιῆσαι,
φελλούς τε γὰρ πολλοὺς ἀφεῖναι αὐτοῖς, καὶ τῶν κοντῶν e) p. 529.
τινας, ὡς ἐπὶ τούτων f) ἀπονήξαιντο, εἴ τινι αὐτῶν περι-
τύχοιεν, καὶ τέλος, καὶ τὴν ἀποβάθραν αὐτὴν, οὐ μικρὰν
οὖσαν. ἐννόησον τοίνυν πρὸς θεῶν, ἥντινα ἄν τις ἄλλην
ἐπίδειξιν g) ἐπιδείξαιτο εὐνοίας βεβαιοτέραν πρὸς ἄνδρα
φίλον, ἐν νυκτὶ ἐκπεσόντα εἰς h) πέλαγος οὕτως ἠγριωμέ-
νον, ἢ κοινωνήσας τοῦ θανάτου; καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν
λαβὲ i) τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων, τὸν ἦχον τοῦ

d) ἐπιπολὺ] Sic A. 1. 2. *Reitz.* et recentt. ἐπὶ πολὺ sejunctim B. 1. 3. *Jacob.* e) κοντῶν] κοιτῶν 2955. cui nimium tribuit *Belinus*, explicans de *utribus*, quod nihil aliud esse videtur, quam lepidus librarii error. f) τούτων] „Sic Edd. et P. Τούτοις Ex. *Fl.*“ Hoc probat *Fischer.* ad *Weller.* Gramm. Tom. III. b. p. 232. Vid. Adnot. g) ἐπίδειξιν] „Non habet hoc nomen J. habet *Fl.* H. *Par. Ald.* (1. 2.) S.“ h) εἰς] ἐς 5011. *Schm.* i) λαβὲ] Vulgatum λάβε correxi, quod idem

dem miserum, ut nataro posset facilius. Statim igitur clamasse jam suffocandum, et vix supra fluctus se tenentem. Euthydicum vero, cum audisset, (fuisse autem forte in cubili nudum) abjecisse se in mare, et comprehenso Damoni, jam victo ac despondenti animum, (videri potuisse autem pleraque fulgente luna) adnatasse, cumque sublevasse. Illos autem cupiisse quidem opem ferre, et miseratos casum hominum, sed non potuisse, a magno vento actos, at illa certe fecisse, suberis frustra multa illis projecisse, et contos aliquot, ut illorum ope enatarent, si quid illorum nanciscerentur, et ipsum denique navis pontem non parvum. Cogita jam, per Deos, quod quis aliud specimen ostendat firmius benevolentiae adversus amicum, delapsum noctu in mare adeo efferatum, quam si in mortis ipsius societatem veniat? Et intuere mihi animo fluctus insurgen-

p. 529. ὕδατος ἐπιπλωμένου, τὸν ἀφρὸν περιζέοντα, τὴν νύκτα, καὶ *) τὴν ἀπόγνωσιν, εἶτα ἀποπνιγόμενον ἐκεῖνον, καὶ μόγις ἀνακύπτοντα, καὶ τὰς χεῖρας ὀρέγοντα τῷ ἑταίρῳ, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα k) εὐθὺς, καὶ συννέοντα, καὶ δεδιότα, μὴ προαπόληται αὐτοῦ ὁ Δάμων. οὕτω γὰρ ἂν μάθοις l), ὡς οὐκ ἀγεννῆ σοι καὶ τοῦτον φίλον τὸν Εὐθύδικον διηγησάμην.

21 ΤΟΞ. Πότερον δὲ ἀπώλοντο, ὦ Μνήσιππε, οἱ ἄνδρες,
p. 530. ἢ τις m) αὐτοῖς ἐκ παραλόγου σωτηρία ἐγένετο; ὡς ἔγωγε οὐ μετρίως δέδοικα ὑπὲρ n) αὐτῶν.

ΜΝΗΣ. Θάῤῥει, ὦ Τόξαρι, ἐσώθησαν, καὶ ἔτι καὶ o) νῦν εἰσιν Ἀθήνησιν, ἄμφω φιλοσοφοῦντες. ὁ μὲν γὰρ Σίμυλος ταῦτα μόνα εἶχε λέγειν, ἃ ποτε εἶδε τῆς νυκτός· τὸν μὲν ἐκπίπτοντα, τὸν δὲ ἐπιπηδῶντα p), καὶ νηχομένους, ἐς ὅσον ἐν νυκτὶ παθορᾶν ἐδύνατο. τὰ δὲ ἀπὸ τούτου οἱ ἀμφὶ τὸν Εὐθύδικον αὐτοὶ διηγοῦνται q). τὸ μὲν γὰρ πρῶ-

feceram Piscat. c. 47. et alibi forte. *) καὶ] deest in Gorl. k) ἐπιπηδῶντα] „Et *Fl.* sic habere notat *Solanus.*“ l) μάθοις] μάθῃς 3011. Mox φίλον abest a Gorl. m) ἤ τις] „ἤ τίς Ex. *Fl.* Nil vulgatam mutat P.“ Nec A. 1. 2. sed B. 1. et 3. habent itidem ἡ τίς. n) ὑπὲρ] „περὶ Ex. *Fl.* (et 2954.) Vulgatae consentit P.“ o) ἔτι καὶ] absunt ab Gorl. in quo mox ἐν Ἀθήνῃσιν, quod recte *Jacobus* in *Luciano* non agnoscit. p) ἐπιπηδῶντα] „Sic etiam *Fl.*“ q) διηγοῦνται]

tes, sonum aquae fractum, circum ferventem spumam, noctem, desperationem: deinde illum jam suffocandum, et vix capite eminentem, tendentemque manus amico: hunc vero desilientem statim, et natantem una, ac metuentem, ne ante se Damon pereat: sic enim discas, minime ignavum me tibi hunc etiam amicum narrasse, Euthydicum.

Tox. Utrum vero interierunt, Mnesippe, illi viri, an aliqua illis ex insperato salus contigit? nam haud mediocriter equidem illis metuo.

Mnes. Bono esto animo, Toxari, servati sunt, et nunc adhuc sunt, Athenis, ambo philosophi. Simylus enim haec sola habuit dicere, quae quondam illa nocte viderat, excidere alterum, alterum saltu istum sequi, natare ambos, quantum videre noctu poterat: reliqua ipse narrat Euthydicus: primo quidem cum in suberis quaedam frustra incidissent,

τον; φαύλοις τισὶ περιπεσόντας; ἀνέχειν ἐπὶ τούτων ἑαυτοὺς, καὶ ἀπονήχεσθαι πονήρως r)· ὕστερον δὲ τὴν ἀποβάθραν ἰδόντας, ἤδη πρὸς ἕω, προσνήξασθαί τε αὐτῇ, καὶ τὸ λοιπὸν ἐπιβάντας, εὐμαρῶς προσενεχθῆναι τῇ Ζακύνθῳ. Μετὰ δὲ τούτους οὐ φαύλους ὄντας, ὡς ἐγωγ' ἂν 22 εἴποιμι, ἄκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι χείρονα αὐτῶν. Εὐδαμίδας Κορίνθιος Ἀρεταίῳ τῷ Κορινθίῳ καὶ Χαριξείνῳ s) τῷ Σικυωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο t) εὐπόροις οὖσι, πενέστατος αὐτὸς ὢν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέλιπε, τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας u), σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ x) p. 531. τοιαῦται δόξουσιν, ἀνδρὶ ἀγαθῷ, καὶ φιλίαν τιμῶντι, καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ. ἐγέγραπτο γὰρ ἐν αὐταῖς, Ἀπολείπω Ἀρεταίῳ μὲν τὴν μητέρα μου τρέφειν, καὶ γηροκομεῖν, Χαριξείνῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ προικὸς, ὁπόσην ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι παρ'

„Consentire *Fl. Fr.* et J. notat *Solanus.*" r) *πονήρως*] *πονηρῶς* Exc. *Fl.* et marg. A. 1. W. Vulgatae adstipulatur P." s) *χείρονα*] *χεῖρον* et modo *ἄλλο* Gorl. s) *Χαριξείνῳ*] „Χαριξένῳ P. Nil mutat *Fl.*" Nec ceterae Edd. vett. t) *ἐκέχρητο*] „Sic *Fl.* V. 2. B. 2. *Par. ἐκέχροιτο* male J. (A. 1. 2.) H. *Fr.* S. *ἐκέχρειτο Amst.* u) *γελοίας*] Sic 3011. Gorl. *Schm.* Vulgo erat *γελοίους*, quod tueri placuit *Jacobo.* x) *οὐκ οἶδα εἰ*] *εὖ οἶδα, οὐ* conj. *Bel.* inscite. Vid. Adnot.

illis se sustinuisse, et aegre natasse; postridie autem ponte navis conspecto, versus lucis exortum, ad illum adnatasse, eoque conscenso, quantum supererat spatii, facile ad Zacynthum appulisse. Post hos autem non malos, ut ego dixerim, audi jam tertium alium, nihil illis deteriorem. Eudamidas Corinthius Aretaeo Corinthio et Charixeno Sicyonio amicis usus fuerat, copiosis hominibus, pauperrimus ipse. Moriens autem testamentum reliquit, aliis forte ridiculum; tibi vero nescio an (an non) tale videatur, viro bono et magni amicitiam aestimanti, et de primo illius praemio certanti. Scriptum autem in illo erat, *Relinquo Aretaeo alendam matrem meam, curandamque illius senectutem; Charixeno autem filiam meam collocandam dote, quam maximam dare e re sua familiari poterit.* Erat nempe illi

p. 531. αὐτοῦ θύνηται· (ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ πρεσβῦτις γ), καὶ θυγάτριον ὠραῖον ἤδη γάμου) ἦν δέ τι ἕτερος αὐτῶν ἐν τοιούτῳ πάθῃ, καὶ ι) τὴν ἐκείνου μερίδα, φησὶν, ἐχέτω ὁ ἕτερος. τούτων ἀναγνωσθεισῶν α) τῶν διαθηκῶν, οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δὲ, ἣ b) πρὸς τοὺς ἄνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες, ἐν παιδιᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιοῦντο, καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπῄλλαττετο, οἷον Ἀρεταῖος καὶ Χαρίξενος οἱ εὐδαίμονες πλῆρον διαδέξοντας, λέγοντες, εἴπερ ἀποθνήσουσιν Εὐδαμίδα, καὶ ζῶντες αὐτοὶ
23 πληρονομηθήσονται c) ὑπὸ τοῦ νεκροῦ. Οἱ πληρονόμοι δὲ, οἷς ταῦτα κατελέλειπτο*), ὡς ἤκουσαν, ἦκον εὐθὺς διαιτῶν-
p. 532. τες d) τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαρίξενος e) πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιοὺς, ἀπέθανεν· ὁ δὲ Ἀρεταῖος, ἄριστος πληρονόμων γενόμενος, τήν τε ἐκείνου, καὶ τὴν αὐτοῦ μερίδα f) παραλαβὼν, τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα,

γ) πρεσβῦτις] Vulgo legebatur πρεσβύτις. In 3011. vero male καὶ πατὴρ πρεσβύτης. ι) καὶ] „Deest καὶ in *Fl.*“ et in Gorl. siquidem recte cepi *Jacobi* notam haud omnino illam planam. α) ἀναγνωσθεισῶν] „ἀ — ησῶν male J.“ b) ἣ] „Recte sic *Fl. Par.* H. etc. ἡ male J.“ Et A. 2. c) πληρονομηθήσονται] πληρονομήσονται 3011. et Gorl. *) κατελέλειπτο] κατελέλειπτο 2954. d) διαιτῶντες] „Sic Edd. omnes praeter *Fl.* quae διαιτοῦντες.“ Sic et 2955. Sed *Graev.* maluit ἀπαιτοῦντες, quod amplexus et secutus est *Wieland.* minus bene. Vid. Adnot. e) Χαρίξενος] „Nihil jam a vulg. abit *Fl.*“ f) τήν τε ἐκείνου, καὶ τὴν αὐτοῦ μερίδα] τήν τε ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα 2955. 3011. *Bel. Schm. Jac.*

mater anus, et puella nuptiis jam matura. *Si vero alterutri illorum*, sic pergit, *aliquid humanitus interea accidat, etiam illius partem alter habeat.* His apertis tabulis, qui paupertatem scirent Eudamidae, amicitiam autem, quam cum illis viris habuerat, ignorarent, pro ludo rem habere, et nemo non ridens abire. *Quantam*, inquiebant, *Aretaeus et Charixenus, beati illi, hereditatem accipient, si quidem solvent Eudamidae, et viventes ipsi heredem habebunt mortuum!* At heredes, quibus relicta ista fuerant, cum audissent, veniunt statim, hereditatem ex tabulis cernunt. Ac Charixenus quidem quinque solis diebus superstes moritur: Aretaeus autem optimus heredum, tum illius, tum sua parte adscita, et matrem alit Eudamidae, et filiam

καὶ τὴν θυγατέρα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν, ἀπὸ ταλάν- p. 532.
των πέντε, ὧν εἶχε, δύο μὲν τῇ αὐτοῦ g) θυγατρὶ, δύο
δὲ τῇ τοῦ φίλου ἐπιδοὺς, καὶ τὸν γάμον γε αὐταῖν ἐπὶ μιᾶς
ἡμέρας ἐξώσας γενέσθαι. τί h) σοι δοκεῖ, ὦ Τόξαρι, ὁ
Ἀρεταῖος οὗτος; ἆρα i) φαῦλον παράδειγμα φιλίας παρεσχῆ-
σθαι, τοιαῦτα κληρονομήσας, καὶ μὴ προδοὺς τὰς διαθή-
κας τοῦ φίλου; ἢ τίθεμεν καὶ τοῦτον ἐν ταῖς τελείαις ψή-
φοις μίαν τῶν πέντε εἶναι;

ΤΟΞ. Καὶ οὗτος μὲν καλός k)· ἐγὼ δὲ τὸν Εὐδαμί-
δαν l) πολὺ μᾶλλον ἐθαύμασα τοῦ θάρσους, ὃ εἶχε περὶ m)
τοὺς φίλους. ἐδήλου γὰρ, ὡς καὶ αὐτὸς ἂν τὰ ὅμοια ἔπρα-
ξεν ἐπ' *) αὐτοῖς, εἰ μὴ καὶ ἐν διαθήκαις ταῦτα ἐνεγέ-
γραπτο, ἀλλὰ πρὸ τῶν ἄλλων ἦκεν ἂν ἄγραφος κληρονόμος
τῶν τοιούτων.

ΜΝΗΣ. Εὖ λέγεις. τέταρτον δέ σοι διηγήσομαι, Ζη- p. 533.
νόθεμιν τὸν Χαρμόλεω *), Μασσαλιήθεν· ἐδείχθη δέ μοι ἐν 24

g) αὐτοῦ] Sic B. 1. 3. *Reitz.* et recentt. sed αὐτοῦ A. 1. 2.
h) τί] τίς conj. *Bel.* sine idonea caussa. i) ἆρα] Sic tacite
vel *Solanus*, vel *Reitzius*, correxerat scripturam vett. Edd.
ἆρα. Recte secuti recentt. k) καλὸς] καλῶς 2955. probante
Belino. Verum et καλὸς bene habet, modo intelligas φίλος.
l) Εὐδαμίδαν] „ex emendatione *Graev.* Εὐδαμίδα Edd. priores."
m) περὶ] „ἐπὶ male L. P. Ἐπὶ τοῖς φίλοις marg. A. 1. W."
Sic etiam 2954. 2955. 3011. et Gorl. *) ἐπ'] omissum in Gorl.
et hinc cancellis a se inclusum dicit *Jacobus* ipse, quamquam
non vere sic factum video. *) Χαρμόλεω] Χαρμολαΐου 2954.

nuper elocavit, de quinque, quae habebat, talentis duo quidem filiae suae, duo autem amici *filiae* in dotem tribuens, nuptiis utrarumque in eundem diem collatis. Quid tibi videtur, Toxari, Aretaeus hic, parvumne se exemplum amicitiae praestitisse, tanta hereditate adita, non prodito amici testamento? an ponimus hunc quoque in perfectis calculis, ut de quinque unus fit?

Tox. Etiam hic honestus. At ego Eudamidam multo magis admiratus sum fiduciae caussa, quam de amicis habuit. Ostendit enim, se quoque eadem pro illis fuisse facturum, etiamsi non scripta essent ista in tabulis, sed ante alios nec scriptum talium heredem venturum fuisse.

Mnes. Recte dicis. Sed quartum tibi narrabo Zenothemin Charmolei filium, Massiliensem. Ostensus au-

p. 553. *Ἰταλίᾳ πρεσβεύοντι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, καλὸς ἀνὴρ, καὶ μέγας, καὶ πλούσιος, ὡς ἐδόκει· παρεπάθησο δὲ αὐτῷ γυνὴ ἐπὶ ζεύγους ὁδοιποροῦντι, τά τε ἄλλα εἰδεχθὴς, καὶ ξηρὰ τὸ ἥμισυ τὸ δεξιὸν, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκπεπομένη n), παυλώβητόν o) τι καὶ ἀπρόσιτον μορμολύκειον. εἶτα ἐπεὶ ἐθαύμασα, εἰ καλὸς οὗτος p) καὶ ὡραῖος ὢν ἀνέχεται παροχουμένην τοιαύτην αὐτῷ γυναῖκα, ὁ δείξας μοι αὐτὸν, διηγεῖτο τὴν ἀνάγκην q) τοῦ γάμου, ἀκριβῶς εἰδὼς ἕκαστα· Μασσαλιώτης δὲ καὶ αὐτὸς ἦν. Μενεκράτει γὰρ, ἔφη, τῷ πατρὶ τῆς δυσμόρφου ταύτης φίλος ἦν ὁ Ζηνόθεμις, πλουτοῦντι καὶ τιμωμένῳ r) ὁμότιμος ὤν. χρόνῳ δὲ ὁ Μενεκράτης ἀφῃρέθη τὴν οὐσίαν ἐκ καταδίκης, ὅτεπερ καὶ ἄτιμος ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἑξακοσίων, ὡς ἀποφηνάμενος γνώμην παράνομον. οὕτω δὲ οἱ Μασσαλιῶ-*

Χαρμολέου Gorl. in quo quae mox leguntur verba, *πρεσβεύοντι ὑπὲρ τ. π.* omissa sunt. n) *ἐκπεπομένη*] recte *Par.* S. B. 2. (1. et 3.) *Ἐκπεκομένη* male J. (A. 1. 2.) *Fl.* H. *Fr.*" *λελωβημένη* 2954. sed supra scr. *ἐκπεπ.* o) *παυλώβητον*] *παλλώβητον* 3011. p) *οὗτος*] „*αὐτὸς Fl.*" et 2954. An οὕτως; q) *ὁ δείξας μοι αὐτὸν, διηγεῖτο τ. ἀν.*] *ὁ δείξας αὐτὸν, διηγεῖτό μοι τ. ἀν.* 3011. et Gorl. *Belino* probante, cui et vox *ἀναγκην* suspecta est. *Jacobs.* conj. *ἀλλαγήν*. Et ego in hac voce vitium suspicor. Sed *Jacobus* eam vindicare studet, explicans de eo, quod aegre quidem patiamur, effugere tamen non possimus. r) *τιμωμένῳ*] *τετιμένῳ* B. 3.

tem est mihi in Italia, cum legatione pro patria fungerer, vir honestus, et magnus, et dives, ut videbatur. Assidebat autem illi mulier jumentis junctis iter facienti, tum alias deformis, tum dimidia parte, dextra, arida, et excusso oculo foeda, contumeliosissime habitum a fortuna, et cui appropinquare nolles, terriculamentum. Deinde cum admirarer, quod pulcher iste et formosus sustineret vehi secum talem mulierem, ille, qui virum mihi ostenderat, qui accurate nosset omnia, Massiliensis et ipse, necessitatem illarum nuptiarum mihi enarravit. Menecrati, nimirum ait, patri deformis istius mulieris amicus erat Zenothemis, diviti, honorato, ejusdem ipse quoque fastigii. *Procedente* vero tempore Menecrates judicio facultatibus suis privatus est, quo tempore etiam honos illi a sexcentis *senatoribus* ademtus, ut qui sententiam contra leges tulisset: ita autem, inquit, Massilienses punimus,

τὰς κολάζομεν, ἔφη, εἴ τις παράνομα γράψειεν. ἐλυπεῖτο p. 533.
οὖν ὁ Μενεκράτης, καὶ ἐπὶ τῇ καταδίκῃ, καὶ ε) ἐπεὶ ἐκ p. 534.
πλουσίου πένης, καὶ ἐξ ἐνδόξου ἄδοξος ἐν ὀλίγῳ ἐγένετο. μάλιστα δὲ αὐτὸν ἡνία θυγάτηρ *) αὕτη, ἐπίγαμος ἤδη, καὶ ὀκτωκαιδεκέτις ι) οὖσα, ἣν οὐδὲ μετὰ πάσης τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἣν γε πρὸ τῆς καταδίκης ἐκέκτητο, ἠξίωσεν ἄν τις τῶν γε ἀγεννῶν ια) καὶ πενήτων ῥᾳδίως παραλαβεῖν, οὕτω κακοδαίμονα οὖσαν τὴν ὄψιν. ἐλέγετο δὲ καὶ κατακλίνειν πρὸς τὴν σελήνην αὐξανομένην. Ὡς δὲ 25
ταῦτα πρὸς τὸν Ζηνόθεμιν ἀπωδύρετο κ), Θάῤῥει, ἔφη, ὦ Μενέκρατες, οὔτε γὰρ ἀπορήσεις τῶν ἀναγκαίων, καὶ ἡ θυγάτηρ σου ἄξιον τοῦ γένους εὑρήσει νυμφίον τινά· καὶ ταῦτα ἅμα διεξιών, λαβόμενος αὐτὸν γ) τῆς δεξιᾶς, ἦγεν ξ) εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τήν τε οὐσίαν πολλὴν οὖσαν ἐνείματο πρὸς αὐτόν· καὶ δεῖπνον παρασκευασθῆναι κελεύσας, εἰ-

ε) καὶ] „abest a *Fl.*“ nec non a 2954. et Gorl. *) θυγάτηρ] ἡ θυγ. 2954. ι) ὀκτωκαιδεκέτις] „ὀκτωκαιδεκαέτις *Fl.* Vulgatae adsentitur P.“ Illud etiam in 3011. et 2955. quos secutus est *Jacobus.* Mox γε post ἣν omittit Gorl. ια) ἀγεννῶν] „restitutum ex P. L. J. V. 2. marg. A. 1. et Ms. Gr. *Εὐγενῶν* male *Fl. Ald. Fr.* B. 2. H. *Par.* S, *Amst.*“ Sic et 2955. unde *Bel.* vult τῶν τε εὐγενῶν. Omnino abest γε ab Gorl. Mox pro ῥᾳδίως in 2954. est ταύτην, sed correctum. κ) ἀπωδύρετο] „ex B. 1. et 2. Ἀποδ. cett. omnes“ B. 1. ἀποδύρετο habet, ut cett. sed ἀπωδύρετο B. 2. et 3. γ) αὐτὸν] „deest in *Fl.* adest in cett. et P.“ Deest etiam in 2954. ξ) ἦγεν] „restitutum ex L. Ἦειν P. Ἴκεν Edd. omnes.“

si quis contra leges aliquid promulget. Tristis ergo Menecrates tum propter damnationem, tum quod ex divite pauper, et ex nobili ignobilis parvo adeo intervallo factus esset; maxime cruciabatur ob filiam hanc, nubilem jam et duodeviginti annorum, quam nec cum omni patris substantia, quam ante damnationem habuerat, voluisset aliquis vel ignobilium et pauperum facile, cum infelici illa forma, ducere. Dicebatur autem etiam concidere ad lunae incrementa. Haec cum deploraret apud Zenothemin, ille, *Bono*, inquit, *animo esto, Menecrates, nec enim necessaria tibi deerunt, et filia sua dignum suo genere sponsum inveniet:* ac cum his dictis dextra illius prehensa domum secum suam illum deducit: suasque opes, quae magnae erant, cum illo di-

p.534. στία τοὺς φίλους, καὶ τὸν Μενεκράτην, ὡς δή τινα τῶν ἑταίρων πεπεικὼς ὑποστῆναι τῆς κόρης τὸν γάμον. ἐπεὶ δὲ ἐδεδείπνηντο αὐτοῖς, καὶ ἔσπεισαν τοῖς Θεοῖς, ἐνταῦθα δὴ μεστὴν αὐτῷ τὴν φιάλην προτείνας, Δέδεξο, εἶπεν, ὦ Μενέκρατες, παρὰ τοῦ γαμβροῦ τὴν φιλοτησίαν a)· ἄξομαι γὰρ ἐγὼ τήμερον τὴν σὴν θυγατέρα Κυδιμάχην· τὴν προῖκα δὲ πάλαι εἴληφα, τάλαντα πέντε καὶ εἴκοσι. τοῦ δὲ ἄπαγε λέγοντος, μὴ σύ γε, ὦ Ζηνόθεμι, μὴ οὕτω
p.535. μανείην, ὡς b) περιίδεῖν σε νέον καὶ καλὸν ὄντα κόρῃ αἰσχρᾷ καὶ λελωβημένῃ συγκαταζευγνύμενον. ὁ δέ, ταῦτα διεξιόντος, ἁράμενος τὴν νύμφην, ἀπῄει ἐς τὸν θάλαμον· καὶ μετ' ὀλίγον προῆλθε, διακορήσας αὐτήν. καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου c) σύνεστιν ὑπεραγαπῶν, καὶ πάντη, ὡς ὁρᾷς, περι-
26 αγόμενος αὐτήν. Καὶ οὐχ ὅπως οὐκ d) αἰσχύνεται τῷ γάμῳ, ἀλλὰ καὶ σεμνυνομένῳ ἔοικεν, ἐπιδεικνύμενος, ὡς καταφρονεῖ μὲν τῶν ἐν τῷ σώματι e) καλῶν, ἢ αἰσχρῶν,

a) τὴν φιλοτησίαν] Articulum vulgo omissum restituerunt, monente *Belino*, *Schm.* et *Jac.* e 3011. cum quo etiam facit Gorl. b) ὡς] ὡς male A. 2. c) τὸ ἀπ' ἐκείνου] τοαπεκείνου A. 1. 2. quae eaedem supra Imagg. c. 5. τοαποτοῦδε, et alibi similiter. d) οὐκ] „non adesse in suo Cod. adlevit collator in marg. A. 1. W." Nec adest in 2955. et 3011. probante *Belino*; quare *Schm.* hanc particulam pro suspecta notavit. Cf. tamen supra Pro Imagg. c. 20. ibique Aduot. e) τῷ σώματι] Sic 2955. 3011. Gorl. *Bel. Schm. Jac.* In Edd. vett.

vidit, et coena parari jussa amicos excipit convivio, ipsumque Menecratem, velut amicorum alicui persuasisset puellae nuptias. Cum vero coenati essent, et Dis libassent; hic plenam illi phialam propinans, *Accipe*, inquit, *a genero poculum amicitiae! ducam enim ego hodie tuam filiam Cydimachen: dotem accepi olim, talenta quinque et viginti.* Illo vero dicente, *Apage, noli hoc facere, Zenothemi: nec ita ego insaniam, ut videre te possim, juvenem et pulchrum, puellae turpi et male affectae junctum.* At ille, haec dicente *patre*, ablata sponsa in thalamum abit, et inde prodit paullo post virginitate illius interfecta: et ab illo inde tempore cum illa vivit, vehementer illam amans, et ubique, uti vides, illam secum circumducens. Et tantum abest, ut hujus cum matrimonii poeniteat, ut potius glorianti eo videatur similis, ostendens contemni a se

καὶ πλούτου, καὶ δόξης, ἀφορᾷ δὲ ἐς τὸν φίλον, καὶ τὸν Μενεκράτην· οὐδὲ f) οἴεται χείρω πρὸς φιλίαν ὑπὸ τῆς ψήφου τῶν ἑξακοσίων γεγονέναι. πλὴν ἤδη γε τούτων οὕτως αὐτὸν *) ἠμείψατο καὶ ἡ τύχη· παιδίον γὰρ πάγκαλον ἐκ τῆς αἰσχίστης αὐτῷ ταύτης ἐγένετο· καὶ πρώην γε, ἐπεὶ ἀράμενος αὐτὸ εἰσεκόμισεν ὁ πατὴρ εἰς g) τὸ βουλευτήριον, θαλλῷ ἐστεμμένον, καὶ μέλανα ἀμπεχόμενον, ὡς ἐλεεινότερον φανείη h) ὑπὲρ τοῦ πάππου, τὸ μὲν βρέφος ἀνεγέλασε πρὸς τοὺς βουλευτάς, καὶ συνεπρότει τῷ χεῖρε· ἡ βουλὴ δὲ ἐπικλασθεῖσα πρὸς αὐτὸ i), ἀφῆσαι τῷ Μενεκράτει τὴν καταδίκην, καὶ ἤδη ἐπίτιμός k) ἐστι, τηλικοῦτῳ συνηγόρῳ χρησάμενος πρὸς τὸ συνέδριον. τοιαῦτα l) ὁ Μασσαλιώτης ἔλεγε τὸν Ζηνόθεμιν εἰσγάσθαι ὑπὲρ τοῦ φίλου, ὡς ὁρᾷς, οὐ μικρὰ, οὐδὲ ὑπὸ πολλῶν ἂν Σκυθῶν γενόμενα. p. 535. p. 536.

nec non *Reitz.* et *Bip.* deerat articulus. f) *Μενεκράτην. οὐδὲ*] *Μενεκράτην οὐδὲ* sine interpunctione Edd. complures vett. minus recte. Mox *χείρων* 2954. contra auctoris mentem. *) *αὐτὸν*] *αὐτῷ* 2954. Mox *καὶ* deest in Gorl. g) *εἰς*] „restitui ex J. et S. nam omissum in *Par.* H. etc.“ Non omissum in A. 1. 2. B. 1. 3. h) *φανείη*] *φανοίη Pierson.* ad *Moer.* p. 526. et *Belin.* quos secutus est *Jacobus*, licet constans sit librorum scriptura per *ει* non solum h. l. sed etiam Plac. c. 15. Herodot. c. 2. Alex. c. 9. et Anach. c. 26. Sed Prom. in Verb. c. 7. restituit *Hemsterhusius* *ει* e duobus Codd. Nec *Eurip.* Hecub. 835. *Hermannus* aliter edidit, praeeunte *Porsono.* i) *αὐτὸ*] *αὐτὸν* 2955. et *Suid.* s. v. *ἐπίτιμος.* k) *ἐπίτιμος*] „Et sic habere *Fl.* ac *Fr.* cum J. notat *Solanus.* Sed habent etiam *Par.* H. B. 2. aliaeque.“ l) *τοιαῦτα*] *τοσαῦτα* Gorl. et

vel pulchra vel turpia corporis, et divitias, et splendorem; respici vero amicum et Menecratem, quem non putet deteriorem ad amicitiam suffragiis sexcentorum factum. Veruntamen pro his hoc jam ipsi praemium fortuna retulit: puer enim illi pulcherrimus ex turpissima hac natus est. Et nuper, cum suis illum manibus intulisset in Senatum pater, ramo *olivae* redimitum, et pulla veste indutum, ut miserabilior videretur pro avo *deprecans*, arrisit Senatoribus puer, et plausum manibus dedit. Fractus autem *eo spectaculo* Senatus, damnationem remisit Menecrati; et jam honoribus restitutus est, advocato tali apud Senatum usus. Talia, Massiliensis dixit, acta a Zenothemi in amici gratiam, non parva, ut vides, neque a Scythis multis exspectan-

p. 536. οἵ γε καὶ *) τὰς παλλακὰς ἀκριβῶς τὰς καλλίστας ἐκλέ-
27 γεσθαι λέγονται. Λοιπὸς ἡμῖν ὁ πέμπτος· καί μοι δοκῶ οὐκ ἄλλον ἐρεῖν, Δημητρίου τοῦ Σουνιέως ἐπιλαθόμενος. συνεκπλεύσας γὰρ ἐς τὴν Αἴγυπτον ὁ Δημήτριος, Ἀντιφίλῳ τῷ Ἀλωπεκῆθεν m), ἑταίρῳ ἐκ παίδων ὄντι καὶ συνεφήβῳ, συνῆν καὶ συνεπαιδεύετο, αὐτὸς μὲν τὴν Κυνικὴν ἄσκησιν n) ἀσκούμενος ὑπὸ τῷ Ῥοδίῳ ἐκείνῳ σοφιστῇ· ὁ δὲ Ἀντίφιλος ἰατρικὴν ἅμα ἐμελέτα. καὶ δή ποτε ὁ μὲν Δημήτριος ἔτυχεν ἐς τὴν Αἴγυπτον ἀποδημῶν κατὰ θέαν τῶν πυραμίδων καὶ τοῦ Μέμνονος. ἤκουσε o) γὰρ ταύτας, ὑψηλὰς οὔσας, μὴ παρέχεσθαι σκιάν· τὸν δὲ Μέμνονα βοᾶν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον. τούτων ἐπιθυμήσας Δημήτριος, θέας μὲν τῶν πυραμίδων, ἀκροάσεως δὲ τοῦ
p. 537. Μέμνονος, ἀναπεπλεύκει p) κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα, ὀκνήσαντα πρὸς τὴν ὁδὸν καὶ τὸ θάλπος ἀπολιπὼν
28 τὸν Ἀντίφιλον. Ὁ δὲ ἐν τοιούτῳ συμφορᾷ ἐχρήσατο, μάλα γενναίου τινὸς φίλου δεομένῃ. οἰκέτης γὰρ αὐτοῦ

3011. *Belino* probante. *) κ᾽ ἂν] καὶ mallet *Jacob.* hic et Vit. Auct. c. 21. Ergo frustra illa disputaverant ad Diall. Deor. V, 2. Tom. II. p. 292. sq. m) Ἀλωπεκῆθεν „constans Edd. lectio." n) τὴν Κυνικὴν ἄσκησιν] τὴν ἄσκησιν τὴν Κυνικὴν 2955. *Bel. Schm. Jac.* o) ἤκουσε] Sic 2955. Vulg. ἥκουε, quod tamen *Jacobus* tuetur. Mox pro παρέχεσθαι in 2954. est παραδέχεσθαι, sed postea correctum. p) ἀναπεπλεύκει] ἀνεπεπλεύκει 3011.

da, qui quidem pellices etiam pulcherrimas cum cura dicantur eligere. Superest nobis quintus: et videor mihi non alium dicturus, Suniensi Demetrio praetermisso. Cum navigasset enim in Aegyptum Demetrius cum Antiphilo Alopeciensi, suo a pueris inde sodali et aequali, *ibi* una vivebat atque instituebatur, Cynicas ipse sectatus exercitationes, sub Sophista illo Rhodio: Antiphilus autem medicinam meditabatur. Aliquando Demetrius perigrinatur per Aegyptum Pyramidas visurus et Memnonem. Audierat enim, illas, quantumvis altas, umbram non praebere; Memnonem autem ad orientem solem exclamare. Horum ergo cupidus, nempe videndarum Pyramidum, ac Memnonis audiendi, adverso Nilo sextum jam mensem navigaverat, relicto Antiphilo, quem via et aestus deterruerant. At hic interim in calamitatem incidit, quae maxime generoso amico

Σύρος, καὶ τοὔνομα, καὶ τὴν πατρίδα, ἱεροσύλοις τισὶ κοινω- p. 537.
νήσας, συνεισῆλθέ q) τε αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀνουβίδειον r), καὶ
ἀποσυλήσαντες τὸν θεὸν, χρυσᾶς τε φιάλας δύο, καὶ κη-
ρύκιον s), χρυσοῦν καὶ τοῦτο, καὶ κυνοκεφάλους t) ἀργυ-
ροῦς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, κατέθεντο πάντα παρὰ τῷ Σύ-
ρῳ· εἶτ' ἐμπεσόντες (ἑάλωσαν γάρ τι ἀπεμπολοῦντες u)
ἅπαντα εὐθὺς ἔλεγον στρεβλούμενοι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ, καὶ
ἀγόμενοι ἦκον ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντιφίλου, καὶ τὰ φώ-
ρια ἐξέφερον ὑπὸ κλίνῃ τινὶ x) ἐν σκοτεινῷ κείμενα. ὅ τε
οὖν y) Σύρος ἐδέδετο εὐθὺς, καὶ ὁ δεσπότης αὐτοῦ Ἀντί-
φιλος· οὗτος μὲν καὶ μεταξὺ ἀκροώμενος τοῦ διδασκάλου
ἀνασπασθείς z)· ἐβοήθει δὲ οὐδείς, ἀλλὰ καὶ οἱ τέως ἑταῖ- p. 538.
ροι, ἀπεστρέφοντο ὡς τὸ Ἀνουβίδειον a) σεσυληκότα, καὶ
ἀσέβημα αὐτῶν ἡγοῦντο εἶναι, εἰ συνέπιόν ποτε ἢ συνει-

q) *συνεισῆλθε*] *συνῆλθε* 3011. r) *Ἀνουβίδειον*] Vulg. *Ἀνουβιδίδιον* mox 2955. exhibet *Ἀνουβίδιον*. Correxi, monente *Lobeckio* ad *Phrynich.* p. 372. non solum hic bis, sed etiam infra Icarom. c. 24. s) *κηρύκιον*] *κρίκον* 2955. et marg. Cod. 2954. t) *κυνοκεφάλους*] „*κεκρυφάλους* P. et marg. A. 1. Nil mutant *Fl.* J. *Par.* etc.“ Mutat et Gorl. u) *πεμπολοῦντες*] „Deserui scripturam Ed. *Par.* quae *ἀπεμπωλοῦντες* media longa, pro qua o est in J. aliisque.“ Vid Adnot. x) *τινὶ*] „*τῇ Fl. Tini* etiam P. Cod. cum cett. Edd.“ Sed *τῇ* etiam 2954. y) *οὖν*] „deest in *Fl.*“ z) *ἀνασπασθείς*] „*ἀναρπασθείς Fl.* cum marg. A. 1. Vulgatae suffragatur P.“ *Ἀναπεισθείς* 2 54. a) *Ἀνουβίδειον*] Vulg. *Ἀνουβιδίδιον*. Sed *Ἀνουβίδιον* 2955. Vid. supra not. 1.

indigeret. Servus enim illius Syrus nomine et patria, societate cum sacrilegis quibusdam inita, ingressus cum illis est templum Anubidis. Hi, spoliato Deo, phialas ex auro duas, et sceptrum (*caduceum*) aureum ipsum quoque, et canino capite sigilla Dei argentea, aliaque id genus, deponunt apud Syrum omnia. Deinde incidentes *in vincula*, (deprehensi enim fuerant venden-
tes aliquid) omnia statim, rota cum torquerentur, fassi sunt, ductique in hospitium Antiphili venerunt, protuleruntque res furtivas sub lectlo quodam in obscuro jacentes. Syrus ergo vinctus statim est, et herus illius Antiphilus; hic quidem, dum magistrum audit, abstractus, auxiliante nemine, sodalibus, qui adhuc fuerant, cum, velut qui Anubidis aedem sacrilegio violasset,

p.538. στιάθησαν αὐτῷ. καὶ οἱ λοιποὶ δὲ τῶν οἰκετῶν, δύο ὄντες, ἅπαντα ἐκ τῆς οἰκίας συσκευασάμενοι, ᾤχοντο φεύγοντες.
29 Ἐδέδετο οὖν ὁ ἄθλιος Ἀντίφιλος πολὺν ἤδη χρόνον, ἁπάντων, ὅσοι ἦσαν κακοῦργοι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, μιαρώτατος *) εἶναι δοκῶν. καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν b) Αἰγύπτιος, δεισιδαίμων ἄνθρωπος, ᾤετο χαριεῖσθαι καὶ τιμωρήσειν τῷ θεῷ, βαρὺς τῷ Ἀντιφίλῳ ἐφεστώς. εἰ δ' ἀπολογοῖτό c) ποτε λέγων, ὡς οὐδὲν τοιοῦτον εἴργασται, ἀναίσχυντος ἐδόκει, καὶ πολὺ πλέον ἐπὶ τούτῳ ἐμισεῖτο. ὑπενόσει τοιγαροῦν ἤδη, καὶ πονήρως εἶχεν, οἷον εἰκός, χαμαὶ καθεύδοντα, καὶ τῆς νυκτὸς οὐδὲ ἀποτείνειν τὰ σκέλη δυνάμενον, ἐν τῷ ξύλῳ καταπεκλεισμένα d)· τῆς μὲν γὰρ ἡμέρας ὁ κλοιὸς ἤρκει, καὶ ἡ ἑτέρα χεὶρ πεπεδημένη· εἰς δὲ τὴν νύκτα ἔδει ὅλον καταδεδέσθαι· καὶ μὴν καὶ τοῦ οἰκήματος ἡ δυσοσμία, καὶ τὸ πνῖγος e), ἐν ταυτῷ πολλῶν δεδε-

*) μιαρώτατος] μιαρώτερος Gorl. non improbante *Jacobo*. b) δεσμῶν] „Et sic habere *Fl.* cum J. et S. notat *Solanus*. Sed et sic *Par.* H. etc.“ Δεσμῶν veram lectionem habet *Seager*. de quo tamen ego valde dubito. Paullo inferius c. 30. idem vocatur δεσμοφύλαξ· c) ἀπολογοῖτο] „Et hic vulgatae adsentiri Coll. *Fl.* J. notat *idem*.“ Ἀπολογεῖτο 2955. minus bene, ait *Bel.* d) κατακεκλεισμένα] „ἀποκεκλ. *Fl.* Vulgatam tuetur P.“ Illud etiam in 2954. e) πνῖγος] Prius legebatur πνίγος, correctum tamen a *Jacobo*. Rectius editum erat Herod. c. 8.

aversantibus, impiatosque se putantibus, si quando cum ipso compotationem aut coenam obiissent. Caeteri autem servi duo, convasatis, quae in domo erant, omnibus, aufugere. Vinctus igitur miser Antiphilus jam satis diu, et pro impurissimo omnium, quotquot malefici in carcere erant, habitus fuerat: et commentariensis Aegyptius, superstitiosus homo, putabat gratum facere se Deo, et illius ulcisci injurias, si gravis instaret Antiphilo. Si vero quando caussam diceret, se nihil tale fecisse, impudens videbatur, majorique eam ipsam ob caussam erat in odio. Jam igitur aegrotabat aliquantum, et male habebat, ut probabile erat, qui jaceret humi, et ne noctu quidem extendendorum pedum facultatem haberet, inclusorum nempe nervo: interdiu enim numella sufficiebat, et manus altera compedita; noctu autem vinceri totum oportebat. Verum

μένων, καὶ ἐστενοχωρημένων f) καὶ μόλις ἀναπνεόντων, καὶ τοῦ σιδήρου ὁ ψόφος, καὶ ὕπνος ὀλίγος, ταῦτα πάντα χαλεπὰ ἦν καὶ ἀφόρητα, οἵῳ g) ἀνδρὶ ἐκείνων ἀήθει, καὶ ἀμελετήτῳ πρὸς οὕτω σκληρὰν τὴν δίαιταν. Ἀπαγορεύοντος δὲ αὐτοῦ, καὶ μηδὲ σῖτον αἱρεῖσθαι θέλοντος, ἀφιανεῖται ποτε καὶ ὁ Δημήτριος, οὐδὲν εἰδὼς τῶν ἤδη γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν, ὡς εἶχεν, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον δρομαῖος ἐλθών, τότε μὲν οὐκ εἰσεδέχθη, ἑσπέρα γὰρ ἦν· καὶ ὁ δεσμοφύλαξ h) πάλαι κεκλεικὼς τὴν θύραν ἐκάθευδε, φρουρεῖν τοῖς οἰκέταις παρακελευσάμενος· ἔωθεν δὲ εἰσέρχεται, πολλὰ ἱκετεύσας· καὶ παρελθὼν ἐπιπολὺ i) μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντίφιλον, ἄδηλον ὑπὸ τῶν πακῶν γεγενημένον, καὶ περιὼν ἀνεσκοπεῖτο καθ' ἕκαστον τῶν δεδεμένων, ὥςπερ εἰώθασιν k) οἱ τοὺς οἰκείους p. 558. p. 559.

f) ἐστενοχωρημένων] στενοχωρουμένων 2954. 3011. Gorl. g) οἵῳ] οἷα 2955. quod quum praeferendum duxisset *Belinus*, recepit *Schm.* non justa de caussa, quamvis etiam *Jacobsius* in Additamm. ad *Dionys.* de Compos. Verbb. p. 275. Ed. *Göller.* huic mutationi suffragatur. Cf. supra c. 11. in. Ἴστε μὲν οὐ φαῦλον τὸ ἔργον, ἀνδρὶ οἵῳ σοι πολεμιστῇ μονομαχῆσαι. Quodsi hoc unum non sufficiat exemplum, alia plura ejus generis, ex ipso quoque *Luciano*, congesta suppeditabit *Schaeferi* sedula doctrina ad *L. Bos.* Ellipss. p 479. *Jacobum* video οἷα praetulisse, minus apte collato loco Pisc. c. 52. Mox ante δίαιταν articulus deest in Gorl. h) δεσμοφύλαξ] „Sic J. H. *Par.* S. B. 2. Δεσμωφύλαξ *Pl.*“ i) ἐπιπολὺ] ἐπὶ πολὺ separatim B. 1. et 3. et mox iterum. k) εἰώθασιν] „Sic recte P. et marg. A. 1. W. Εἰώθεσαν J. *Par.* H. S. etc.“

30

etiam foedus odor carceris, et aestus, multis in eodem loco vinctis et anguste confertis, vixque respirantibus, et ferri stridor, et parum somni; haec omnia difficilia erant atque intolerabilia, velut insueto talium viro, et ad durum adeo victum non exercitato. Jam despondebat animum, jam nec cibum capere volebat; cum tandem redit etiam Demetrius, nihil eorum sciens, quae contigissent. Ubi vero rescivit, ut erat, curriculo statim veniens ad carcerem, tum quidem non admittitur: erat enim vespera, commentariensis clausa diu janua quiescebat, custodia reliqua servis tradita. Mane autem, cum multum supplicasset, intro mittitur. Ingressus ergo diu requirit Antiphilum, qui jam prae malis nosci vix poterat, et circumiens singulos victorum

p. 539. νεκροὺς, ἤδη εἰώλιον ὄντων, ἀναζητοῦντες ἐν ταῖς παραπάξεσι. καὶ εἰ γε μὴ τοῦνομα ἐβόησεν, Ἀντίφιλον Δεινομένους, οὐκ ἐπιπολὺ ἠγνόησεν ἂν, ὅστις ἦν, τοιοῦτον ἤλλακτο l) ὑπὸ τῶν δεινῶν. ὡς δὲ τὴν φωνὴν αἰσθόμενος ἀνεβόησε, καὶ προσιόντος, ἐκστείλας τὴν κόμην, καὶ ἀπαγαγὼν m) τοῦ προσώπου αὐχμηρὰν καὶ συμπεπλεγμένην n) ἔδειξεν αὐτὸν, ὅστις ἦν, ἄμφω μὲν αὐτίκα πίπτουσιν ἐκπεπληγμένοις ἐπὶ τῇ ἀπροσδοκήτῳ θέᾳ. χρόνῳ δὲ ἀναλαβὼν αὑτόν τε o) καὶ τὸν Ἀντίφιλον ὁ Δημήτριος, καὶ σαφῶς ἔπαυσα, ὡς εἶχεν, ἐκπυθόμενος παρ' αὐτοῦ, θαρρεῖν τε παρεκελεύετο· καὶ ἐκείνων τὸ τριβώνιον, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτὸς ἀναβάλλεται, τὸ λοιπὸν δὲ ἐκείνῳ δίδωσιν, ἃ εἶχε παρὰ καὶ διεσφυρωμένα p) φάκη περιπάσας.

p. 540. 31 Καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, πάντα τρόπον συνῆν, ἐπιμελούμενος αὐτοῦ καὶ θεραπεύων, παραδοὺς γὰρ ἑαυτὸν τοῖς ἐν τῷ

l) ἤλλακτο] „Bene sic *Par.* S. et B. 2. (1. et 3.) Ἤλκετο male J. *Fl.* II. *Mld.*“ m) ἀπαγαγὼν] „rescriptum ex L. P. Ἀπάγων Edd priores. Ἀπαγαγῶν marg. A. 1.“ Ἀπάγων etiam Gorl. 2955. et 3011. quam *breviorem formam*, ut ipse ait, non dubitavit edere *Jacobus*, licet manifesto requiratur Aoristus. n) συμπεπλεγμένην] συμπεπλεγμένην B. 3. male. o) αὐτόν τε] Sic B. 1. 3. 4. *Bip. Schm.* Sed *Reitz.* cum A. 1. 2. *Fl.* αὐτόν τε. p) ἐκτετριμμένα] „Sic Edd. omnes.“ Ἐκτετριμμένα *Thom. Mag.* s. περιεπάσθη.

inspicit, ut solent, qui suos mortuos, jam corruptos, requirunt in acie. Et nisi nomen exclamasset, Antiphilum Dinomenis filium diutius etiam, quis esset, ignoraturus erat: adeo malis illis immutatus fuerat. Cum vero voce aguita exclamaret, et illi accedenti, dimovens atque abducens a vultu comam squalidam conciliatamque, se, quis esset, ostenderet; ambo quidem statim, vertigine ab inexspectato spectaculo correpti, concidunt. Spatio autem temporis recipiens se pariter, atque Antiphilum *recreans* Demetrius, distincte singula, uti se haberent, ab eo cum sciscitando comperisset, bono illum animo esse jubet, et divisa palliola dimidia ipse parto amicitur, alterum dat illi, detractis sordidis detritisque, quos habuerat, pannis. Atque ab eo inde tempore, quocunque modo poterat, cum illo erat, curam illi et ministerium suum accommodans. Locata enim

ἀμείνω ἐμπόρους, ἔνθεν εἰς μίσθωσιν ἡμέραν οὐκ ὀλίγων ἀπέ- p. 540.
φερον ἀχθοφορίων. εἶτ' ἀπαντήσῃ ἄν q) ἐκ τοῦ ἔργου, μέρος μὲν τοῦ μισθοῦ τῷ δεσμοφύλακι r) καταβαλών, κατθανεῖν αὐτῷ s) καὶ εὐημερεῖν ἀπειρημένος αὐτόν· τὸ λοιπὸν δὲ t) εἰς αὖθις τοῦ φίλου θεραπείαν ἱκανῶς αὐτῷ διήρκει, καὶ τὰς μὲν ἡμέρας σωτῆρα u) τῷ Ἀντιφίλῳ παραμυθούμενος· ἐπεὶ δὲ νὺξ καταλάβοι x), ὀλίγον πρὸ τῆς θύρας τοῦ δεσμωτηρίου, στιβάδων τε ποιησάμενος, καὶ φύλλα ὑποβαλλόμενος, ἀνεπαύετο. χρόνον μὲν οὖν τινα οὕτω διῆγον, εὐημερῶν μὲν ὁ Δημήτριος ἀπαλύτως, ἐπιὼν δὲ φέρων τὴν συμφορὰν ὁ Ἀντίφιλος. Ὕστερον δὲ ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ λῃστοῦ τινος ὑπὸ φαρμάκων, ὡς ἐδόκει, φυλακῆς τε ἀκριβοῦς ἀγούσης, καὶ αὐτὸς παρὰ 32

q) ἄν] vulgo omissum restitui e 2955. et 3021. invito quidem *Belino*, qui hunc particulae usum ignoraret, licet nostro scriptori satis frequentem et per se haud inelegantem. Vid. Piscat. e. 12. Ver. Hist. II, 20. ibique Varr. Lectt. Etiam *Jacobsium* hunc particulae usum ignorare, non possum non mirari. r) δεσμοφύλακι] „Nihil jam in orthographia hac mutat *Fl.* nec cap. seq." s) αὐτῷ] Sic B. 1. 5. *Reitz.* et recentt. Sed αὐτῷ A. 1. 2. t) τὸ λοιπὸν ἡμέρας 2955. utrumque erratum. u) σωτῆρα] „παρὼν marg. A. 1. W." et Goel. x) καταλάβοι] καταλάβῃ corrigi jubet *Bel.* nondum scilicet correcta ipsius inscitia. Ἐπεὶ cum Optativo *quoties*, ut εἰ, ὅτε, ὁπότε, ἐπειδή, nimium paene frequentatis exemplis. Mox στιβάδιον Goel. pro στιβάδων.

mercatoribus in portu opera sua, a mane inde ad meridiem, non parvam pro gestandis oneribus *mercedem* referebat. Tum rediens ab opere, parte mercedis commentariensi soluta, mansuetum sibi illum ac placatum reddebat, reliquum autem ad amicum curandum sufficiebat. Ac interdiu erat cum Antiphilo ejus solandi caussa; nocte autem ingruente non procul a janua carceris, in lectulo, quem substratis sibi foliis fecerat, quiescebat. Aliquanto igitur tempore hunc in modum vixere, intrans nullo prohibente Demetrius, Antiphilus autem lenius ita ferens calamitatem. Postea, cum latro aliquis in carcere mortuus esset a veneno, ut putabatur, et custodia accurate fieri, nec admitti quisquam soluto-

p.540. οὐδὲ εἰς y) ἐς τὸ οἴκημα τῶν δεδεμένων z). ἀφ' οἷς ἀπορῶν
p.541. καὶ ἀνιώμενος, οὐκ ἔχων ἄλλως παρεῖναι τῷ ἑταίρῳ, προσαγγέλλει ἑαυτὸν προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ a), ὡς εἴη b) κεκοινωνηκὼς τῆς ἐπὶ τὸν Ἄνουβιν ἐπιβουλῆς c). ὡς δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀπήγετο εὐθὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἀχθεὶς d) παρὰ τὸν Ἀντίφιλον (τοῦτο γοῦν μόλις, πολλὰ ἱκετεύσας, τὸν δεσμοφύλακα, ἐξεργάσατο παρ' αὐτοῦ e) πλησίον τῷ Ἀντιφίλῳ καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ πλοίῳ δεδέσθαι). ἔνθα δὴ καὶ μάλιστα ἔδειξε τὴν εὔνοιαν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν, ἀμελῶν μὲν τῶν καθ' ἑαυτὸν δεινῶν· καίτοι ἐνόσησε καὶ αὐτός· ἐπιμελούμενος δὲ, ὅπως ἐκεῖνος μάλιστα καὶ ταχέως ἀπαλλαγήσεται f), καὶ ἧττον ἀνιάσεται· ὥστε ῥᾷον ἔφερον μετ' ἀλλήλων κα-
33 κοπαθοῦντες. Χρόνῳ δὲ καὶ τοιόνδε τι προσπεσὸν ἔπαυσεν

y) οὐδὲ εἰς] „τις οὐδὲ εἰς P. item marg. A. 1. W.“ Sic et 3011. quamquam post vocem deinnm οἴκημα. In ceteris edebatur τις. z) δεδεμένων] Vulgo λελυμένων, haud dubie corrupta vox, quod apparet tum ex ipsius vocis usu alieno, tum ex importuno, quem tenet, loco, tum e varia lectione Cod. 3011. λεγομένων, in qua latet vestigium verae lectionis. Τὸ οἴκημα autem τῶν δεδεμένων i. qd. τὸ δεσμωτήριον. a) προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ] „ἐλθὼν πρὸς τὸν ἁρμοστὴν L. Πρὸς τὸν ἁρμοστὴν marg. A. 1. W. In vulgata Edd. concordant.“ Cum L. facit Gorl. b) ὡς εἴη] ὡς ἐστι corrigi jubet *Bel.* temere. c) ἐπιβουλῆς] „ἐπιβολῆς S. sola cum assecla *Amst.*“ d) ἀχθεὶς] abesse vult *Geen.* At vid. Aduot. e) παρ' αὐτοῦ] „παρὰ αὐτοῦ] Sic Edd omnes.“ Παρ' αὐτοῦ 2955. Gorl. *Schm. Jac.* f) καθευδήσεται] „καθευδήσῃ marg. A. 1.“ Sic etiam Gorl. et 3011. probante temere *Belino*, qui nunc etiam deinceps vult ἀνιάσηται.

rum (?) in carcerem. Qua de re inops consilii et aegre ferens, cum alia conditione adesse non posset amico, Legatum Praefecti adiens ipse se defert, ac si expeditionis contra Anubin susceptae socius fuisset. His autem dictis abducitur statim in carcerem; et ductus ad Antiphilum; (hoc enim aegre multum supplicans a commentariensi impetraverat, ut prope Antiphilum, et numellis iisdem includeretur), hic ergo vel maxime benevolentiam declaravit, qua illum complecteretur: qui sua mala negligeret, quamvis ipse quoque aegrotans, curaretque, ut ille et quiesceret plurimum, et minus affligeretur. Itaque paullo lenius ferebant mala communia. Aliquamdiu post vero ejusmodi quiddam inci-

ἐκπλέον g) αὐτοὺς δυςτυχοῦντας· εἰς γὰρ τῶν δεδεμένων, p. 541.
οὐκ οἶδ' ὅθεν, ὕλης εὐπορήσας h), καὶ συναμώτας πολ-
λοὺς τῶν δεσμωτῶν προσλαβών, ἀποπρίει τε τὴν ἄλυσιν,
ᾗ ἐδέδεντο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων i), καὶ
ἀπολύει ἅπαντας· οἱ δὲ ἀποκτείναντες εὐμαρῶς ὀλίγους p. 542.
ὄντας τοὺς φύλακας, ἐκπηδῶσιν ἀθρόοι. ἐκεῖνοι μὲν οὖν
τὸ παραυτίκα k), ἔνθα ἐδύνατο ἕκαστος, διασπαρέντες,
ὕστερον συνελήφθησαν l) οἱ πολλοί. ὁ Δημήτριος δὲ καὶ ὁ
Ἀντίφιλος κατὰ χώραν ἔμειναν, καὶ τοῦ Σύρου λαβόμενοι
ἤδη ἀπιόντος. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, μαθὼν ὁ τὴν Αἴγυ-
πτον ἐπιτεταραμμένος τὸ συμβεβηκός, ἐπ' ἐκείνους μὲν
ἔπεμψε τοὺς διωξομένους, μεταστειλάμενος δὲ τοὺς ἀμφὶ
τὸν Δημήτριον, ἀπέλυσέ τῶν δεσμῶν, ἐπαινέσας ὅτι μόνοι
οὐκ ἀπέδρασαν· ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνοί γε ἠγάπησαν, οὕτως ἀφιέ-
μενοι· ἐβόα δὲ ὁ Δημήτριος, καὶ δεινὰ ἐποίει m), ἀδι-

g) ἐκπλέον] Sic A. 1. a. seorsim ἐπὶ πλέον B. 1. 3. *Reitz.* et recentt. Cf. Hermot. c. 58. et sacpius. h) εὐπορήσας] εὐπόρησε 3o11. i) διειρομένων] „διειργομένων P. G. et marg. A. 1. Nil mutant Edd.“ Διειργ. et 3o11. k) τὸ παραυτίκα] Sic B. 1. 3. *Reitz.* et recentt. sed iunctim τοπαραυτίκα A. 1. 2. l) συνελήφθησαν] Sic et *Fl.* cum cett.“ m) ἐποίει] ἐποιεῖτο conj. *Valeken.* ad *Herodot.* p. 276. At bene habet Activum. Δεινὰ ποιεῖν *Nostro* est *multis et gravibus verbis queri; quiritari.* Cf. De Sacrifl. c. 1. extr. et 7. De Merced. Cond. c. 24. Quamquam et δεινὰ ποιεῖσθαι simili potestate Nigr. c. 34.

dens, ulteriori illorum infelicitati finem imposuit. Vinctorum enim unus limae copiam nescio unde nactus, assumtis in conjurationem compeditorum pluribus, dissecat catenam, qua deinceps vincti erant, insertis in illam numellis, et solvit omnes. At illi, interfectis facile paucis custodibus, catervatim erumpunt. Atque isti in praesens dispersi, quo quisque poterat, plerique postea comprehensi sunt. Demetrius autem atque Antiphilus suo loco manserant, et Syrum quoque prehenderant jam abeuntem. Luce orta, cum audisset Praefectus Aegypti, quid factum esset, ad illos quidem persequendos mittit; arcessitum autem cum amico Demetrium vinculis liberavit, collaudatos, quod soli non aufugissent. Verum illi non satis habebant, se ita dimitti: sed proclamat Demetrius, et gravi oratione ostendit,

p. 512. κεῖσθαι σφᾶς οὐ σμικρά, εἰ δέξουσι κακοῦργοι ὄντες, εἰλίφθαι, ἢ ἐπαίνῳ τοῦ μὴ ἀποδρᾶναι, ἀφεῖσθαι· καὶ τέλος ἠνάγκασαν τὸν δικαστήν, ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα ἐξετάσαι. ὁ δέ, ἐπεὶ ἔμαθεν οὐδὲν ἀδικοῦντας, ἐπαινέσας αὐτοὺς, τὸν Δημήτριον δὲ καὶ πάνυ θαυμάσας, ἀφῆκε, πεφαμιλιαίμενον ἐπὶ τῇ κολάσει, ἣν ἠτύχησαν ἀδίκως δεδέντες, καὶ ἑπτά-
p. 513. τερον δωρησάμενος παρ' αὐτοῦ π), δραχμαῖς μὲν μυρίαις
34 τὸν Ἀντίφιλον, δὶς τοσούτοις δὲ τὸν Δημήτριον. Ὁ μὲν οὖν Ἀντίφιλος ἔτι καὶ νῦν ἐν Αἰγύπτῳ ἐστίν. ὁ δὲ Δημήτριος, καὶ τὰς αὐτοῦ ο) διμυρίας ρ) ἐκείνῳ καταλιπών, ᾤχετο ἀπιὼν εἰς τὴν Ἰνδικὴν, παρὰ τοὺς Βραχμᾶνας, τοιοῦτον εἰπὼν πρὸς τὸν Ἀντίφιλον, ὡς συγγνωστὸς ὢν εἰκότως νομίζοιτο, ἤδη ἀπολιπὼν αὐτόν· οὔτε γὰρ αὐτὸς δεῖσθαι τῶν χρημάτων, ἔστ' ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπερ ἐστὶ, ἀρκεῖσθαι ὀλίγοις δυνάμενος· οὔτε *) ἐκείνῳ ἔτι δεῖν φίλου, εὐμαρῶν αὐτῷ τῶν πραγμάτων γεγενημένων. Τοιοῦτοι, ὦ Τόξαρι, οἱ Ἕλληνες φίλοι. εἰ δὲ μὴ προδιεβεβλήκεις q)

π) αὐτοῦ] Sic B. 1. 3. Αὐτοῦ A. 1. 2. Reitz. et recentt. ο) αὐτοῦ] „Sic J. Αὐτοῦ *Pl.* H. *Par.* alineque.“ Αὐτοῦ etiam A. 2. B. 1. et 3. ρ) δεσμυρίας] „In *Coll.* adscriptum, alii διατριβὰς, al. δραχμάς. *) οὔτε] οὐδὲ 295 i. sed superscr. οὔτε. Illud justo magis placuit *Jacobo*, neque tamen tantopere, ut receperit. q) προδιεβεβλήκεις] „προδιαβ. *Pl.*“ et 295 i.

injuriam sibi fieri non parvam, si videantur, cum malefici essent, vel misericordia dimissi, vel ut praemium fugae non tentatae haberent. Et coëgerunt denique judicem, ut accurate caussam exquireret. Ille vero, cognito, nihil mali ab iis admissum, collaudans eos, Demetrium etiam vehementer admiratus, dimittit; consolansque de poena, quam injuste vincti subierant, et muneribus e sua re familiari afficiens utrumque, Antiphilum decies mille drachmis, altero tanto autem Demetrium. Atque Antiphilus nunc adhuc in Aegypto est. Demetrius vero, etiam suis vicies mille illi relictis, in Indiam profectus est ad Brachmanes, sic allocutus Antiphilum, *Sibi veniam merito dandam videri, qui jam illum relinqueret: neque enim se indigere opibus, quoad idem esset, hoc est talis, qui paucis contentus posset vivere; neque illi opus esse amico, cujus jam res in facili essent.* Tales, Toxari, sunt amici Gracci. Nisi vero

ἡμᾶς, ὡς ἐπὶ ῥήμασι μέγα φρονοῦντας, καὶ αὐτοὺς r) ἂν p. 543.
σοι τοὺς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὄντας,
οὓς ὁ Δημήτριος εἶπεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὑπὲρ αὐτοῦ s)
μὲν οὐδὲν ἀπολογούμενος, ὑπὲρ τοῦ Ἀντιφίλου δὲ καὶ δα-
κρύων προσέτι καὶ ἱκετεύων, καὶ τὸ πᾶν ἐφ' t) ἑαυτὸν
ἀναδεχόμενος u), ἄχρι μαστιγούμενος ὁ Σύρος ἀμφοτέρους
ἐρίησεν αὐτούς. Ἐγὼ μὲν οὖν τούτους ὀλίγους ἀπὸ πλειό- 35
νων, οὓς πρώτους ἡ μνήμη ὑπέβαλε, διηγησάμην x) σοι p. 544.
ἀγαθοὺς καὶ βεβαίους y) φίλους. καὶ τὸ λοιπὸν ἤδη κατα-
βὰς ἀπὸ τοῦ λόφου, σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι· σὺ δὲ
ὅπως μὴ χείρους ἐρεῖς z) τοὺς Σκύθας, ἀλλὰ πολλῷ τού-
των ἀμείνους, αὐτῷ σοι μελήσει, εἴ τι καὶ τῆς δεξιᾶς πε-
ρόντικας, ὡς μὴ ἀποτμηθείης αὐτήν. ἀλλὰ χρὴ ἄνδρα
ἀγαθὸν εἶναι· ἐπεὶ καὶ γελοῖα ἂν πάθοις, Ὀρέστην μὲν
καὶ Πυλάδην πάνυ σοφιστικῶς ἐπαινέσας, ὑπὲρ δὲ τῆς
Σκυθίας φαῦλος ῥήτωρ φαινόμενος a).

Προβεβλήκεις 3011. *Διεβεβλ.* 2955. r) *αὐτοὺς*] „restitutum ex P. G. et marg. A. 1. W. *Αὐτὸς* Edd.“ s) *αὐτοῦ*] *αὑτοῦ Schm.* jubente *Belino.* Sed omnes priores Edd. consentiunt in *ὑπὲρ αὐτοῦ, pro se ipso.* t) *ἐφ'*] „*ὑφ' Fl.*“ u) *ἀναδεχόμενος*] *ἀναδεξόμενος* Gorl. x) *διηγησάμην*] „Et sic habere *Fl.* ac *Fr.* notat *Solanus.* Quid tum? habent et J. *Par.* H. etc.“ y) *βεβαίους*] „*γενναίους* P. G. et marg. A. 1. W. In vulgata conspirant Edd.“ z) *ἐρεῖς*] *ἐρῇς* 3011. a) *φαινόμενος*] „*γενόμενος* G. Nil mutat ulla Ed. *Γιγνόμενος* marg.

jam ante nos accusasses, qui verbis gloriari soleamus; ipsos quoque sermones tibi referrem, multos illos et bonos, quos Demetrius habuit in judicio, pro se ille quidem causae nihil dicens, verum pro Antiphilo, lacrumans insuper et supplicans, et in se recipiens omnia, donec flagellis tortus Syrus ambos absolvit. Ego quidem igitur paucos hosce de multis, quos primos subjecit memoria, tibi enarravi bonos firmosque amicos. Quod superest jam decedens, agendi partes tibi trado. Tu vero ne deteriores dicas Scythas, sed multum his meliores, tibi ipsi curae erit, si quidem dextram curas, ne tibi praecidatur. Sed oportet te virum fortem esse: alioquin ridiculus fueris, qui, Oreste et Pylade plane Sophistarum arte abs te laudatis, pro Scythia tua malus orator videare.

p. 541. ΤΟΞ. Εὖγε, ὦ Μνήσιππε, ὅτι καὶ παροχρύνεις με πρὸς *) τὸν λόγον, ὥσπερ οὐ πάνυ σοι μέλον, εἰ ἀποκμηθείης τὴν γλῶτταν, κρατηθεὶς ἐν τοῖς λόγοις· πλὴν ἄρξαμαί γε ἤδη, μηδὲν, ὥσπερ σὺ, καλλιλογησάμενος· οὐ γὰρ Σκυθικὸν τοῦτο, καὶ μάλιστα, ἐπειδὰν τὰ ἔργα ὑπερφθέγγηται b) τοὺς λόγους. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτο παρ' ἡμῶν, οἷα σὺ διεξεληλύθας ἐπαινῶν, εἴ τις ἄπροικον ἔγημεν αἰσχρὰν γυναῖκα, ἢ εἴ τις ἀρχύριον ἐπέδωκε γαμουμένῃ θυγατρὶ φίλου ἀνδρὸς, δύο τάλαντα, ἢ καὶ, νὴ Δί' c), εἴ τις παρέσχεν ἑαυτὸν, δεδησόμενον, ἐπὶ προδήλῳ τῷ d) μικρὸν ὕστερον λυθήσεσθαι. πάνυ γὰρ εὐκολῆ ταῦτα, 36 καὶ μεγαλουργὸν ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρεῖον ἔνι οὐδέν. Ἐγὼ δέ σοι διηγήσομαι φόνους πολλοὺς, καὶ πολέμους, καὶ θανάτους ὑπὲρ τῶν φίλων, ἵν' εἰδῇς, ὡς παιδιὰ τὰ ὑμέτερά ἐστι, παρὰ τὰ Σκυθικὰ ἐξετάζεσθαι. καίτοι οὐδὲ ἀλόγως αὐτὸ πεπόνθατε, ἀλλὰ εἰκότως τὰ μικρὰ ταῦτα ἐπαινεῖσθε e).

A. 1." *Γινόμενος* etiam Gorl. et 3011. Modo *πάνυ καὶ σοφιστικῶς* Gorl. *) *πρὸς*] *εἰς* 2954. b) *ὑπερφθέγγηται*] *ὑπερφθέγγεται* 2955. c) *ἢ καὶ, νὴ Δί*'] Vulgo *καὶ, νὴ Δί* omissa particula disjunctiva, qua opus erat. De formulae ipsius vi propria vid. Tom. I. p. 227. sq. Modo *γαμουμένῃ* abest a Gorl. Mox *πεδησόμενον* 2954. sed superscr. *δεδησόμενον*. d) *τῷ*] *τὸ* B. 3. e) *ἐπαινεῖτε*] *Reitz. ἐπαινεῖται* errore fortuito: nam in Edd. vett. omnibus legitur, quod recepimus, quodque

Tox. Bene *facis*, Mnesippe, quod etiam incitas me ad orationem, quasi non vehementer labores, ne praecidatur tibi lingua, si victus oratione fueris. Verum jam statim incipiam, nihil studens, uti tu, verborum elegantiae: neque enim Scythicum istuc, praesertim ubi res ipsae magis, quam verba, loquuntur. Exspectabis autem nihil tale a nobis, qualia tu retulisti, cum laudares, si quis indotatam deformemque uxorem duxit, aut si quis pecuniam dedit nubenti filiae amici, duo talenta, aut etiam, per Jovem, si quis vinciendum se praebuit, cum manifestum esset, paullo post solutum iri. Valde enim ista vilia, et magnificum in illis aut virile adeo nihil quidquam inest. Ego vero tibi enarrabo caedes multas, et bella, et mortes pro amicis *susceptas*, ut scias, ludum esse vestra, cum Scythicis si comparentur. Quamquam non praeter rationem illud vobis ac-

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ εἰσὶν ὑμῖν ἀφορμαὶ ὑπερμεγέθεις πρὸς ἐπί- p. 545.
δειξιν φιλίας, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ βιοῦσιν, ὥςπερ οὐδ' ἐν
γαλήνῃ μάθοις *f*), εἰ ἀγαθὸς *g*) ὁ κυβερνήτης ἐστί· χει-
μῶνος γὰρ δεήσει σοὶ πρὸς τὴν διάγνωσιν· παρ' ἡμῖν δὲ
συνεχεῖς οἱ πόλεμοι, καὶ ἢ ἐπελαύνομεν ἄλλοις, ἢ ὑποχω-
ροῦμεν *h*) ἐπιόντας, ἢ συμπεσόντες ὑπὲρ νομῆς ἢ λείας
μαχόμεθα· ἔνθα μάλιστα δεῖ φίλων ἀγαθῶν, καὶ διὰ
τοῦτο ὡς βεβαιότατα συντιθέμεθα τὰς φιλίας, μόνον τοῦτο
ἄλλον ἄμαχον καὶ δυσπολέμητον εἶναι νομίζοντες. Πρότε- 37
ρον δέ σοι εἰπεῖν βούλομαι, ὃν τρόπον ποιούμεθα τοὺς
φίλους, οὐκ ἐκ τῶν πότων, ὥςπερ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ συνέφη-
βός τις, ἢ γείτων ἦν· ἀλλ' ἐπειδάν τινα ἴδωμεν ἀγαθὸν
ἄνδρα, καὶ μεγάλα ἐργάσασθαι δυνάμενον, ἐπὶ τοῦτον
ἅπαντες σπεύδομεν. καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις, τοῦτο
ἡμεῖς ἐπὶ τῶν φίλων ποιεῖν ἀξιοῦμεν, ἐπιπολὺ μνηστευό-
μενοι, καὶ πάντα ὁμοῦ πράττοντες, ὡς μὴ διαμαρτάνοι-

jam receperant *Bip.* et *Schm.* In 2955. et 3011. *Belinus* tradit legi *ἐπαίνετε*, quod haud dubie nihil aliud est, quam lectio vulgata, misere descripta. *f*) *μάθοις*] *μάθοις ἄν* vult *Bel.* Melius foret *οὐδ' ἂν ἐν γαλήνῃ μάθοις*, siquidem corrigendum esset, quod non est necesse. *g*) *ἀγαθὸς*] „*ἀληθὴς* G. et marg A. 1. Nil mutant Edd." Mox *χειμῶνος δὲ* Gorl. *h*) *ὑποχωροῦμεν*] *ἀποκρούομεν Solan.* neutiquam. Mox *δικαιότατα* Gorl. pro *βεβαιότατα*.

cidit, sed conveniens est illa parva a vobis laudari. Neque enim sunt vobis occasiones ingentes ostendendae amicitiae, in alta pace viventibus: ut nec per serenum discas, bonusne sit gubernator; tempestate enim ad faciendum illud tibi judicium opus est. Apud nos autem bella perpetua, qui aut invadamus alios, aut excipiamus, qui nos aggrediuntur, aut subita concursione pro pascuis aut praeda pugnemus. Hic maxime amicis bonis opus est. Et hanc ob rem quam firmissime coimus amicitias, solum hoc telum invictum et vix superabile esse rati. Prius autem dicere tibi volo, qua ratione faciamus amicos; non de comissationibus, uti vos, neque si quis aequalis inde ab adolescentia, aut vicinus sit; sed si quem videamus virum fortem, et magnis rebus gerendis aptum; ad hunc festinamus omnes, et, quod vos in nuptiis, hoc nos in amicis *conciliandis*

p. 545. μεν ἐ) τῆς φιλίας, μηδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν εἶναι. πάπτε- δὰν προκριθεὶς τις ἤδη φίλος ᾖ, συνθῆναι τὸ ἀπὸ τούτου k), καὶ ὅρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βιώσεσθαι μετ' ἀλλήλων, καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέῃ, ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τὸν ἕτερον· καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν l) ἐντεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους, ἐνσταλάξωμεν m) τὸ αἷμα εἰς κύλικα, καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες, ἅμα ἀμφότερον ἐπισχό- p. 546. μενοι, πίωμεν n), οὐκ ἔστιν ὅ, τι τὸ μετὰ τοῦτο o) ἡμᾶς διαλύσειεν ἄν. καὶ ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ὅρκων τριῶν ἐς τὰς συνθήκας εἰζιέναι p)· ὃς ὅστις ἂν πολύφιλος ᾖ, ὅμοιος ἡμῖν δοκεῖ ταῖς ποιναῖς ταύταις, καὶ μειχνυομέναις γυ-

l) διαμαρτάνοιμεν] διαμαρτάνωμεν malunt *Bel.* et *Seager.* Ac consentiunt in Optativo omnes Edd. et quod sequitur δόξωμεν, noli tantopere in eo offendere. Est haec Modorum μετάβασις, quae non minus ferri potest, quam de quibus supra dictum ad Hermot. c. 56. Varr. Lectt. et ad Hermonid. c. 2. Tom. IV. p. 508. k) τὸ ἀπὸ τούτου] Sic priores omnes praeter A. 1. et 2. ubi junctim τοιουτοῦτον. l) ἂν] in prioribus omissum restitui. Vid. nott. sequentes. m) ἐνσταλάξωμεν] „ἐνστάξ. marg. A. 1.“ Ἐνσταλάξαμεν *Belinus* corrigi voluit, admodum improbabiliter. Imo conjunctivo opus est, modo ante ἐντεμόντες suppleas ἂν, quod vulgo aberat. Ἀφ' οὗ ἂν enim Conj. Aorist. est *ex quo* cum Fut. Exact. ut bene vertit *Gesner.* Etiam *Struvium* et *Jacobum* video mecum consentire. n) πίωμεν] „Sic *Fl. Fr.* B. 2. H. *Par.* V. 2. S. *Ilomer* J.“ Sic et *Bel.* edendum censuit. Verum si ἐνσταλάξωμεν antea voluerat, nunc etiam ἐκπίομεν velle debebat, non πίωμεν, quod Futurum est. Atqui his remediis nondum indigemus in loco nunc, puto, restituto. o) τοῦτο] „Sic dedi ex P. *Τοῦδ'* Edd. pleraque *Μετ' αὐτὸ* Exc. *Fl.* Quod proxime sequitur, καὶ deest in Gorl. p) εἰζιέναι] „συνιέναι G. et marg. A. 1. Nil mutant Edd.“ Vid. Aduot.

facere operae pretium censemus, multum precantes, et omnia simul agentes, ne excidamus amicitia, nec rejiculi esse videamur. Et si quis praelatus *aliis*, et jam amicus sit, foedus deinde et jusjurandum maximum, *victurum simul, et moriturum, si opus sit, unum pro altero.* Et sic facimus. A quo enim tempore incisis semel digitis instillaverimus sanguinem in calicem, et intinctis gladiorum mucronibus, simul ambo admoto *ore* biberimus; nihil est, quod post ea nos dissolvat. Ac permissum est ternos summum tale foedus inire. Nam quisquis multos habet amicos, ille similis nobis videtur vulgaribus

πιεῖ. καὶ οἰόμεθα εὐκτὸν ὁμοίως ἰσχυρὰν τὴν φιλίαν αὐ- p. 516.
τοῦ εἶναι, πρὸς πολλὰς εὐνοίας διαιρεθεῖσαν. Ἄρξομαι δὲ 38
ἀπὸ τῶν Δανδάμιδος πρώην γενομένων. ὁ γὰρ Δάνδαμις ἐν τῇ πρὸς Σαυρομάτας συμπλοκῇ, ἀπαχθέντος αἰχμαλώτου Ἀμιζώκου τοῦ φίλου αὐτοῦ . . . μᾶλλον δὲ πρότερον ὀμοῦμαί σοι τὸν ἡμέτερον ὅρκον q), ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς διωμολογησάμην· οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην, οὐδέν πρὸς σέ, ὦ Μνήσιππε, ψεῦδος ἐρῶ περὶ τῶν φίλων τῶν Σκυθικῶν r).

ΜΝΗΣ. Ἐγὼ μὲν ὀμόσαιμι) πάνυ σου ὀμνύοντος i) ἐδεόμην, οὐ δὲ ὅμως εὖ πρεῶν οἴδεκα τῶν θεῶν u) ἐπωμόσω.

ΤΟΞ. Τί σὺ λέγεις; οὔ σοι δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ ὁ Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι; οὕτως ἄρα ε) ἠγνόησας, ὅτι ἀνθρώποις μεῖζον οὐδέν ἐστι ζωῆς τε καὶ θανάτου; ὁπόταν οὖν γ) τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην ὀμνύωμεν z), ταῦτα

q) τὸν ἡμέτερον ὅρκον] τὸν ὅρκον τὸν ἡμέτερον Gorl. melius, si quid sentio. r) Σκυθικῶν] „Σκυθῶν P. et marg. A. 1." idque haud improbante *Jacobo.* s) οὐ] „male deest in *Fl.*" Deest etiam in Gorl. et 2954. non improbante *Jacobo.* t) ὀμνύοντος] „ὀμνύντος Ex. *Fl.* Nil mutat L." u) τῶν θεῶν] Articulum vulgo omissum, monente *Belino*, restituerant *Schm.* et *Jac.* x) ἄρα] Sic B. 1. et 3. Ἆρα A. 1. 2. *Reitz.* et recentt. Similiter peccatum et correctum Diall. Mort. XX, 4. Charon. c. 10. y) οὖν] τοίνυν 3011. 2955. z) ὀμνύωμεν] Sic *Schm.* emendaverat e 3011. Sed jam A. 1. 2. B. 1. 3. recte ediderant. Ὀμνύομεν unde *Reitz.* hauserit, nescio; *Bip.* certe e *Reitz.* imprudenter.

illis et adulteris mulieribus: putamusque non amplius aeque firmam illius amicitiam esse, per multas benevolentias divisam. Incipiam vero ab Dandamidis rebus, quae nuper demum contigere. Dandamis nimirum in proelio cum Sauromatis abducto in captivitatem Amizoco amico suo. — Quin prius jurabo tibi nostrum jusjurandum, quandoquidem hoc etiam initio mihi tecum convenit: Non ego, ita me Ventus et Acinaces, mendacium apud te, Mnesippe, dicam de amicis Scythicis.

Mnes. Equidem non valde opus habeo tuo jurejurando. Interim bene est, quod per Deum nullum jurasti.

Tox. Quid ais? Non videntur tibi Dii esse Ventus et Acinaces? Adeo *ergo* ignorans, nihil majus esse vita et morte hominibus? Cum ergo Ventum juramus

p. 546. ὀμνύομεν, ὡς τὸν μὲν Ἄνεμον, ζωῆς αἴτιον ὄντα, τὸν Ἀκινάκην δέ, ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ.

MNHΣ. Καὶ μὴν εἰ διά γε τοῦτο, καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιτε πολλοὺς *) θεούς, οἷος ὁ Ἀκινάκης ἐστὶ, τὸν ὀϊ-
p. 547. στὸν, καὶ τὴν λόγχην, καὶ κώνειον, καὶ βρόχον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ποικίλος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς, ὁ θάνατος, καὶ ἀπείρους τὰς ἐφ' ἑαυτὸν παρέχεται ἀγούσας ὁδούς.

ΤΟΞ. Ὁρᾷς, τοῦτο ὡς ἐριστικὸν ποιεῖς, καὶ δικανικὸν, ὑποκρούων μεταξὺ a) καὶ διαφθείρων μου τὸν λόγον· ἐγὼ δὲ ἡσυχίαν ἦγον, σοῦ λέγοντος.

MNHΣ. Ἀλλ' οὐκ αὖθις γε, ὦ Τόξαρι, ποιήσω τοῦτο; πάνυ γὰρ ὀρθῶς ἐπετίμησας· ὥστε θαῤῥῶν τό γε ἐπὶ τούτῳ b) λέγε, ὡς μηδὲ παρόντος ἐμοῦ τοῖς λόγοις, οὕτω σιωπήσομαί σοι.

39 *ΤΟΞ.* Τετάρτη μὲν ἦν ἡμέρα τῆς φιλίας Δανδαμίδῃ καὶ Ἀμιζώκῃ c), ἀφ' οὗ τὸ ἀλλήλων αἷμα συνεπεπώκεσαν d)· ἦκον δὲ ἡμῖν ἐπὶ τὴν χώραν Σαυρομάται, μυρίοις

*) πολλοὺς] omittitur in Gorl. et post κώνειον additur δὲ. a) μεταξὺ] καὶ μεταξὺ 2955. leviter erratum. b) ἐπὶ τούτῳ] „Et hic *Pl.* consentire notat *Solanus.* c) Ἀμιζώκῃ] Ἀμιζόκει Gorl. ut et infra. d) συνεπεπώκεσαν] συνεπεπώκεισαν 2955.

et Acinacem, catenus juramus, quatenus vitae causa Ventus [aër] est, Acinaces vero mortem efficit.

Mnes. Verum si propter ista, etiam alios multos habueritis Deos, qualis est Acinaces; Sagittam, et Hastam, et Cicutam, et Laqueum, ac talia. Varius enim Deus ille Mors est: infinitas praebet, quae ducant ad se, vias.

Tox. Vides, quam contentiose illud agas et instar rabulae, interpellans et perverteus orationem meam. At ego, dum tu dicebas, quietus eram.

Mnes. At non iterum certe, Toxari, hoc faciam. Omnino enim recte me increpuisti. Itaque audacter, quae sequuntur, dicito: quasi nec intersim tuo sermoni, ita silentium tibi praestabo.

Tox. Quartus dies processerat amicitiae Dandamidi et Amizocae, ex quo sanguinem alter alterius una biberant: cum regionem nostram invadunt Sauromatae decem millibus equitum: pe-

μὲν ἐπεῦσιν· οἱ πεζοὶ δὲ, κρὶς τοσοῦτοι ἐπεληλυθέναι p. 547.
ἐλέγοντο. οἷα δὲ οὐ προεσθομένοις τὴν ἔφοδον αὐτῶν ἐπεισπεσόντες e) ἅπαντας μὲν τρέπουσι, πολλοὺς δὲ τῶν μαχίμων κτείνουσι· τοὺς δὲ καὶ ζῶντας ἀπάγουσι, πλὴν εἴ τις ἔφθη διανηξάμενος εἰς τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἔνθα ἡμῶν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοπέδου, καὶ μέρος τῶν ἁμαξῶν ἦν· οὕτω γὰρ ἐσκηνώσαμεν τότε, οὐκ οἶδα ὅ, τι δόξαν τοῖς ἄρχιπλάκοις ἡμῶν; ἐφ' ἁμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ Τανάϊδος. εὐθὺς οὖν ἡ τὰ λεία περιηλαύνετο, καὶ τὰ αἰχμάλωτα συνείχετο, καὶ τὰς σκηνὰς διήρπαζον, καὶ τὰς ἁμάξας p. 548.
κατελαμβάνοντο, αὐτάνδρους καὶ πλείστας ἁλισκομένας· καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὑβρίζοντες τὰς παλλακίδας, καὶ τὰς γυναῖκας. ἡμεῖς δὲ ἠνιώμεθα τῷ πράγματι. Ὁ δὲ 40
Ἀμιζώκης ἀγόμενος, (ἑαλώκει γὰρ), ἐβόα τὸν φίλον ὀνόματι, κακῶς δεδεμένος, καὶ ὑπεμίμνησκε τῆς κύλικος, καὶ τοῦ αἵματος f). ὧν ἀκούσας ὁ Δάνδαμις, οὐδὲν ἔτι μελλήσας, ἁπάντων ὁρώντων, διανήγεται εἰς τοὺς πολε-

e) ἐπεισπεσόντες] „ἐπιπεσόντες] Sic J. *Fl.* H. B. 2. S. Ἐκπεσόντες *Par.* Εἰσπεσόντες L.“ Ἐπεισπεσόντες, *Belino* probante, et praeeunte *Schmiedero*, recepimus e 2955. 3011. et Gorl. recepit et *Jacob.* f) τῆς κύλικος καὶ τοῦ αἵματος] Ordine converso τοῦ αἵματος καὶ τῆς κύλικος 3011.

destrium vero copiarum tertium tantum contra *nos* venisse dicebatur. Cum autem nos imprudentes hujus invasionis opprimerent, vertunt *in fugam* omnes, multosque armatorum interficiunt, alios autem abducunt vivos, praeterquam si quis satis celeriter in alteram ripam fluminis transnataret, ubi nobis dimidius exercitus, et pars plaustrorum erat: sic enim tum castra posueramus, nescio quo consilio ducum nostrorum, ad utramque ripam Tanais. Statim ergo praeda abduci, captiva *corpora* comprehendi, diripi tabernacula, plaustra capi cum ipsis pleraque vectoribus. Et in oculis nostris contumeliam inferebant pellicibus nostris atque uxoribus: quae res pessime nos habuit. Amizoces autem cum duceretur, (captus enim erat), nominatim inclamat amicum, duriter vinctus, et calicis admonet sanguinisque. Quibus Dandamis auditis, nihil amplius cunctatus, omnium in conspectu ad hostes transnatat. Ac

p. 548. μίους· καὶ οἱ μὲν Σαυρομάται, διῃρμένοι τοὺς ἄκοντας, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸν μ) ὡς κατακεντήσοντες λ)· ὁ δὲ ἐβόα τὸ Ζίριν ε). τοῦτο δὲ ἦν τις εἴπῃ, οὐκέτι φονεύεται ὑπ' αὐτῶν ξ), ἀλλὰ δέχονται, ὡς ἐπὶ λύτροις ἥκοντα. καὶ δὴ ἀναχθεὶς πρὸς τὸν ἄρχοντα αὐτῶν, ἀπῄτει τὸν φίλον· ὁ δὲ λύτρα ἦτει· μὴ γὰρ προήσεσθαι, εἰ μὴ μεγάλα ὑπὲρ αὐτοῦ λάβοι ξ). ὁ Δάνδαμις δὲ, ἃ μὲν εἶχον, φησὶν, ἅπαντα διήρπασται ὑφ' ὑμῶν, εἰ δέ τι δύναμαι γυμνὸς ὑποτελέσαι π), ἕτοιμος ὑποστῆναι ὑμῖν, καὶ πράξατε, ὅ, τι ἂν θέλῃς· εἰ βούλει δὲ, ἐμὲ ἀντὶ τούτου λαβὼν π), κατάχρησαι, πρὸς ὅ, τι σοι φίλον. ὁ δὲ Σαυρομάτης, Οὐδέν, ἔφη, δεῖ ὕλον σ) κατέχεσθαί σε, καὶ ταῦτα,

g) ἐπ' αὐτὸν] „desunt in *Fl.* adsunt in cett. et P." h) κατακεντήσοντες] — ήσαντες B. 3. καταπαντήσοντες conj. *Seager.* At vid. Adnot. i) τὸ Ζίριν] Sic Gorl. ut voluerat *Schm.* Vulgo τὸν Ζίμν. Sed Ζιμὼν 3011. *Ζίμν* 2955. k) φονεύεται ὑπ' αὐτῶν] „φονεύουσιν αὐτὸν] φονεύεται ὑπ' αὐτῶν P. et marg. A. 1. W." Sic et Gorl. 2955. 3011. et marg. 2954. haud dubie genuina lectio, vel propter illud ipsum δέχονται, quod sic male habuit *Belinum*. Est scilicet liberior scribendi ratio, vulgari vel familiari narrandi consuetudini accommodata, et *Luciano* paene naturalis. Vid. *Jacob.* ad h. l. l) λάβοι] Sic correxi manifestum vitium λάβῃ post εἰ μή, in omnibus prioribus Edd vulgatum. Alibi, ut Timon. c. 19. Diall. Mort. III, 2. Hermot. c. 42. εἰ mutare placuit in ἤν. m) ὑποτελέσαι] Sic *Fl.* 2954. et 2955. pro vulg. ἀποτελέσαι. Illud receperunt *Schm.* et *Jac.* monente *Belino*, qui tamen male reddit *subministrare*, servir à quelque chose, quam sit *solvere*, ut mox c. 55. τὸν δασμόν. Ver. Hist. I, 20. φόρον, et saepius. n) λαβὼν] „excidit ex *Fl.* Habet P. et Edd." Modo εἰ δὲ βούλει mallet *Jacobus*. o) ὕλον] Vulgo ὅλως, pro quo ὅλος

Sauromatae telis sublatis impetum in illum faciunt, ut confossuri. At ille *Zirin* clamat. Hoc vero si quis dicat, non jam illum interficiunt, sed tanquam redimendi caussa advenientem recipiunt. Itaque abductus ad ducem illorum, amicum repetit: hic pretium postulat, negatque se dimissurum, nisi magnum pro illo accipiat. Dandamis, *quae habebam*, inquit, *ea omnia a vobis direpta sunt. Si quid vero nudus possum solvere, subire vobis paratus sum: et impera, quidquid voluerris. Si vero volueris, pro hoc me tibi habe, et, quomodocunque tibi collibuerit, abutere.* At Sauromata, *non oportet*, inquit, *omnino* (totum.) *te retineri, idque cum*

Ζίρων p) ἥκοντα· οὐ δὲ, ὧν ἔχεις, μέρος καταβαλὼν, ἄγου p.549.
τὸν φίλον. ἤρετο ὁ Δάνδαμις, ὅ, τι καὶ βούλεται λαβεῖν; ὁ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤτησεν. ὁ δὲ αὐτίκα παρέσχεν ἐκκόπτειν αὐτούς· κἀμειδὴ ἐξεκόπτοντο, καὶ ἤδη τὰ λύτρα εἶχον οἱ Σαυρομάται, παραλαβὼν τὸν Ἀμιξώκην, ἐπανῄει, ἐπερειδόμενος αὐτῷ, καὶ ἅμα διανηξάμενοι ἀπεσώθησαν πρὸς ἡμᾶς. Τοῦτο γενόμενον παρεμυθήσατο ἅπαντας Σκύθας, 41
καὶ οὐκέτι ἠτιᾶσθαι ἐνόμιζον, ὁρῶντες ὅτι τὸ μέγιστον ἡμῖν τῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀπήγαγον οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ὅτι ἦν παρ' ἡμῖν ἡ ἀγαθὴ γνώμη, καὶ ἡ q) πρὸς τοὺς φίλους πίστις, καὶ τοὺς Σαυρομάτας δὲ τὸ αὐτὸ οὐ μετρίως ἐφόβησε, λογιζομένους, πρὸς οἵους ἄνδρας ἐκ παρασκευῆς μαχοῦνται, εἰ καὶ ἐν τῷ ἀπροσδοκήτῳ τότε ὑπερέσχον. ὥστε ὀψὲ τῆς ἐπιγενομένης, ἀπολιπόντες τὰ πλεῖστα τῶν βοσκημάτων, καὶ τὰς ἁμάξας ἐμπρήσαντες, ᾤχοντο φεύγοντες. ὁ μέντοι Ἀμιξώκης οὐκέτι ἠνέσχετο βλέπειν αὐτὸς ἐπὶ r) τυφλῷ τῷ Δανδάμιδι, ἀλλὰ τυφλώσας καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀμφότεροι κάθηνται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν δημοσίᾳ

A. 2. Sed ὅλον recte 2954. 3011. et Gorl. quod probatum *Belino* recepit *Schm.* p) Ζίρων] Ζηρὴν 3011. Ζίρυν 2955. Deinceps pro ἥκοντα *Guyet.* maluit ἥκοῦντα sine justa causa. q) ἡ] „Non habet articulum *Fl.*“ nec Gorl. et 2954.

Zirin *veneris: quin tu, parte eorum, quae habes, data, amicum abducas licet.* Rogat Dandamis, *quid tandem velit accipere?* Hic oculos petit. At ille statim effodiendos praebet: eumque effossi essent, et jam pretium haberent Sauromatae, assumto Amixoce redit illo lanixus; et simul transnatantes salvi ad nos veniunt. Hoc factum Scythas omnes erexit, neque jam se victos putarunt, cum viderent maximum bonorum non ablatum esse ab hostibus, manente apud nos honesto animo, et erga amicos fide. Verum etiam Sauromatas non mediocriter eadem res perterruit, cogitantes, contra quos viros, paratos quidem, pugnaturi essent, etsi imprudentes tum superaverant. Itaque proxima nocte, relictis plerisque pecudum, incensisque plaustris, fuga abierunt. Verum Amixoces ferre non poterat, videre se, caeco Dandamide; sed ipse quoque se excaecat, jamque sedent ambo, atque ex publico a communi Scy-

p. 549. μετὰ πάσης τιμῆς τρεφόμενοι. Τί τοιοῦτον, ὦ Μνήσιππε,
42 ὑμεῖς ἔχοιτε ἂν εἰπεῖν, εἰ καὶ ἄλλους σοι δέκα δοίη τις ἐπὶ
p. 550. τοῖς πέντε καταριθμήσασθαι ἀνωμότους, εἰ βούλει, ὡς καὶ
πολλὰ ἐπιψεύδοιο αὐταῖς; καίτοι ἐγὼ μέν σοι γυμνὸν τὸ
ἔργον διηγησάμην· εἰ δὲ σύ τινα τριῶτον ἔλεγες, εὖ οἶδα,
ὁπόσα ἂν κομψὰ ἐγκατέμιξας τῷ λόγῳ, οἷα ἱκέτευεν ὁ Δάνδα-
μις, καὶ ὡς ἐτυφλοῦτο, καὶ ἃ εἶπε, καὶ ὡς ἐπανῆκε, καὶ ὡς
ὑπεδέξαντο αὐτὸν ἐπευφημοῦντες οἱ Σκύθαι, καὶ ἄλλα ὁποῖα
43 ὑμεῖς μηχανᾶσθαι εἰώθατε πρὸς τὴν ἀκρόασιν. Ἄκουε γοῦν
καὶ ἄλλον ἰσότιμον, Βελίτταν s), Ἀμιζώκου t) τούτου ἀνε-
ψιόν· ὃς ἐπεὶ κατασπασθέντα ἐκ τοῦ ἵππου ὑπὸ λέοντος
εἶδε Βάσθην τὸν φίλον, (ἅμα δὲ ἔτυχον θηρῶντες) καὶ
ἤδη ὁ λέων, περιπλακεὶς αὐτῷ, ἐνεπεφύκει τῷ λαιμῷ, καὶ
τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραττε, καταπηδήσας καὶ αὐτὸς, ἐπιπίπτει
κατόπιν τῷ θηρίῳ, καὶ περιέσπα, πρὸς ἑαυτὸν παροξύνων,
καὶ μετάγων, καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ διείρων u) τοὺς

r) ἐπὶ] „excidit ex *Fl.* et Gorl. adest in P. et Edd. In tribus seqq. capp. nil varietatis notatum, sed *Fl.* nihil mutare, saepe adscriptum.“ s) *Βελίτταν*] *Μέλίτταν* Gorl. t) *Ἀμιζώκου*] *Ἀμιζόκου* A. 2. u) *διείρων*] *διήργων* Gorl. et 36 11. Cf. supra c. 35.

tharum cum multo honore aluntur. Quid tale, Mnesippe, vos dicere possitis, et si quis alios tibi decem supra illos quinque enumerare permittat, et injuratus, si lubet, ut etiam mendacio augere multa possis? At ego tibi rem nudam exposui. Si vero tu talem quendam diceres, bene novi, quantas venustates admixturus esses narrationi, quibus verbis supplicaverit Dandamis, et quomodo excaecatus fuerit, et quae tum dixerit, et ut redierit, et ut cum plausu illum Scythae receperint, et alia, quae vos machinari auribus soletis. Audi jam et alium aequo honore dignum, Belittam, Amizocae hujus consobrinum: qui cum equo detractum a leone Basthen amicum videret, (una autem erant in venatu) et jam leo complexus hominem fauces illius invasisset, et laceraret eum unguibus: desiliens ipse quoque a tergo irruit in bestiam, eamque detrahit, in se dum irritat et traducit, inserens intra dentes illius suos digitos, et

λους; καὶ τὸν Βάσθην, ὡς οἷόν τε ἦν, ὑπεξελεῖν πειρώμε- p. 550.
νος τοῦ θηράματος. ἄχρι δὴ ὁ λέων ἀφεὶς ἐκεῖνον ἡμιθνῆτα
ἤδη, ἐπὶ τὸν Βελίτταν ἀπεστράφη, καὶ συμπλακεὶς ἀπέ-
κτεινε κἀκεῖνον· ὁ δὲ ἀποθνήσκων τὰ γοῦν τοσοῦτον ἔφθη
παταξας τῇ ἀκίνακῃ τὸν λέοντα εἰς τὸ στέρνον, ὥστε ἅμα
πάντες *) ἀπέθανον, καὶ ἡμεῖς ἐθάψαμεν αὐτοὺς, δύο τά-
φους ἀναχώσαντες πλησίον, ἕνα μὲν τῶν φίλων, ἕνα δὲ p. 551.
κατ' ἀντικρὺ τοῦ λέοντος. Τρίτην δέ σοι διηγήσομαι, ὦ 44
Μνήσιππε, τὴν Μακέντου φιλίαν, καὶ Λογχάτου, καὶ Ἀρ-
σακόμα. ὁ γὰρ Ἀρσακόμας οὗτος ἠράσθη Μαζαίας τῆς
Λευκάνορος x), τοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βοσπόρῳ, ὁπότε
ἐπρέσβευεν ὑπὲρ τοῦ δασμοῦ, ὃν οἱ Βοσποράνοι ἀεὶ φέρον-
τες ἡμῖν τότε ἤδη τρίτον μῆνα ὑπερήμεροι ἐγεγένηντο. ἐν y)
τῷ δείπνῳ γοῦν ἰδὼν τὴν Μάζαιαν, μεγάλην καὶ καλὴν
παρθένον, ἤρα, καὶ πονηρῶς εἶχε. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν
φόρων διεπέπρακτο ἤδη, καὶ ἐχρημάτιζεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς,
καὶ εἱστία ἤδη, αὐτὸν ἀποπέμπων. ἔθος δέ ἐστι ἐν Βοσπό-

*) πάντες] deest in Gorl. non male, ait *Jacob.* x) Λευκάνορος] Νικάνορος Gorl. y) ἐν] ἀμφὶ Soul. Deinde οὖν Gorl. pro γοῦν.

Basthen, quantum fieri poterat, eripere morsui tentans: donec leo, relicto illo jam semianimi, versus in Belittan, cumque complexus, ipsum quoque interemit. Atque illo jam moriens ante tamen sic acinace leonem in pectore percussit, ut simul omnes morirentur. Nos vero sepelivimus illos, duobus prope se invicem tumulis aggestis, uno amicorum, altero autem exadverso leonis. Tertiam tibi enarrabo, Mnesippe, Macentis amicitiam, et Lonchatae, et Arsacomae. Arsacomas hic amore incensus fuerat Mazaeae Leucanoris filiae, Bosporanorum reguli, cum legatus ad eum esset tributi caussa, quod semper nobis solventes alioquin Bosporani, tertium jam mensem ultra diem dictum debuerant. In coena igitur cum vidisset Mazaeam, magnam et pulchram virginem, amare illam, et inde animo aeger esse coepit. Ac de tributo negotium perfectum jam erat: jam responderat illi rex, jam discessus caussa convivio illum excipiebat. Moris autem est in Bosporo,

p. 551. ρῳ, τοὺς μνηστῆρας ἐπὶ τῷ δείπνῳ αἰτεῖν τὰς κόρας, καὶ λέγειν, οἵ τινες ὄντες ἀξιοῦσι καταδεχθῆναι ἐπὶ τὸν γάμον. καὶ δὴ καὶ τότε ἔτυχον ἐν τῷ δείπνῳ πολλοὶ μνηστῆρες z) παρόντες, βασιλεῖς, καὶ βασιλέων παῖδες, καὶ Τιγραπάτης ἦν ὁ Λαζῶν δυνάστης, καὶ Ἀδύρμαχος, ὁ Μαχλυηνῆς a) ἄρχων, καὶ ἄλλοι πολλοί. δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προαγγείλαντα ἑαυτόν, ὅτι μνησευσόμενος ἥκει, δειπνεῖν ἐν τοῖς ἄλλοις κατακείμενον ἐφ' ἡσυχίας· ἐπειδὰν δὲ παύσωνται δειπνοῦντες, αἰτήσαντα φιάλην ἐπισπεῖσαι κατὰ
p. 552. τῆς τραπέζης, καὶ μνησεύεσθαι τὴν παῖδα, πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν, ὡς τις b) ἢ γένους, ἢ πλούτου, ἢ δυ-
45 νάμεως ἔχει c). Πολλῶν οὖν κατὰ τόνδε d) νόμον σπεισάντων, καὶ αἰτησάντων, καὶ βασιλείας καὶ πλούτους καταριθμησαμένων, τελευταῖος ὁ Ἀρσακόμας αἰτήσας τὴν φιάλην, οὐκ ἔσπεισεν· (οὐ γὰρ ἔθος ἡμῖν ἐκχεῖν τὸν οἶνον, ἀλλὰ ὕβρις εἶναι δοκεῖ τοῦτο εἰς τὸν θεόν.) πιὼν δὲ ἀμυστὶ,

z) μνηστῆρες] μνηστῆρες *Bip.* sola. a) Μαχλυηνῆς] Vulgo *Μαχλυῆνης*, vere barbara forma. Infra c. 56. eadem terra dicitur *Μαχλυανὴ*, ad quam formam propius accedit ea, quam nos nunc restituimus e vestigiis lectionis 3011. *Μαχλυήνης*, accentu modo mutato. In 2954. est *Μαχλυώδης*, sed in marg. *Μαχλυήνης*. b) ὥς τις] restitutum ex P. Ὅς τις Edd. priores omnes. c) ἔχοι] ἔχει 3011. *Bel. Schm.* At optime habet vulgata. Vid. Adnot. d) τόνδε] τὸν δὲ male *Reitz.* et *Bip.* In reliquis recte editum.

ut proci in coena petant puellas, dicantque, qui sint, qui recipi in affinitatem postulent. Jam forte accidit, ut plures in ea coena proci adessent, reges et regum filii, et Tigrapates *in his* erat, Lazorum regulus, et Adyrmachus Machlyenae princeps, et alii multi. Oportet vero procorum unumquemque, cum se indicavit, *nimirum* nuptiarum se caussa venisse, coenare cum aliis, et quiete accumbere: finitis vero epulis poculum poscere, libare in mensam, et procum se puellae profiteri, multum de se gloriari, quam generosus, quam dives, quam potens sit. Multi igitur pro illo more cum libassent, et petiissent *puellam*, et regna sua atque divitias enumerassent, ultimus poculo petito Arsacomas, non ille quidem libavit, (neque enim solemus effundere vinum, quae contumelia potius in Deum

Δός μοι, ὦ βασιλεῦ, ἔφη, τὴν θυγατέρα σου Μάζαιον γυναῖκα ἔχειν, πολὺ ἐπιτηδειοτέρῳ τούτων ὄντι, ὁπόσα γε ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τοῖς κτήμασι· τοῦ δὲ Λευκάνορος θαυμάσαντος (ἡπίστατο γὰρ πένητα τὸν Ἀρσακόμαν, καὶ Σκυθῶν τῶν πολλῶν) καὶ ἐρομένου, Πόσα δὲ βοσκήματα, ἢ πόσας ἁμάξας ἔχεις, ὦ Ἀρσακόμα; ναῦται γὰρ ὑμῖς πλουτίζετε· Ἀλλ' οὐχ e) ἁμάξας, ἔφη, ἔχω, οὐδὲ ἀγέλας, ἀλλ' εἰσί μοι δύο φίλοι καλοὶ καὶ ἀγαθοί, οἷον οὐκ ἄλλοι f) Σκυθῶν. τότε μὲν οὖν ἐγελάσθη ἐπὶ τούτοις, καὶ παρώφθη, καὶ μεθύειν ἔδοξεν. ἑωθεν δὲ προκριθεὶς τῶν ἄλλων Ἀδύρμαχος ἐμέλλεν ἀπάξειν τὴν νύμφην ἐς τὴν Μαιῶτιν, παρὰ τοὺς Μάχλυας g). Ὁ δὲ Ἀρσακόμας ἐπανελθὼν οἴκαδε, μηνύει τοῖς φίλοις, ὡς ἀτιμασθείη h) ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ γελασθείη ἐν τῷ συμποσίῳ, πένης εἶναι δόξας. καίτοι, ἔφη, ἐγὼ διηγησάμην αὐτῷ τοὺς πλούτους, ὁπόσοι ἐστί μοι, ὑμᾶς, ὦ Λογχάτα, καὶ Μακέντας, καὶ τὴν εὔνοιαν τὴν ὑμετέραν p. 552 46

e) Ἀλλ' οὐχ] „Οὐκ ἄλλ' Pl. male. f) ἄλλοι] ἄλλοι Sori. et Gorl. quod peccatum non debebat Schmied. admittere. g) ἐς τὴν Μαιῶτιν, παρὰ τοὺς Μάχλυας] „παρὰ τὴν Μαιῶτιν ἐς τ. M. P. et 2954. sed superscr. vulgata. h) ἀτιμασθείη] ἐτιμάσθη et deinde ἐγελάσθη Bel. conj. cum summa licentia.

videatur) sed epota haustu uno phiala, *Da mihi*, *Rex*, inquit, *filiam tuam Mazaeam, ut uxorem habeam, multo hisce magis idoneo quantum ad divitias et possessiones.* Admirante autem Leucanore, qui scirent, pauperem esse Arsacomam et de vulgo Scytharum, atque interrogante, *Quot autem armenta, aut quot plaustra habes, Arsacoma? hae enim vestrae divitiae: At ego*, inquit, *neque plaustra habeo, neque greges: sed sunt mihi amici duo honesti bonique viri, quales Scytharum alii nemini.* Tunc igitur derisus propter ista est, et contemtus, et pro ebrio habitus. Altero autem mane praelatus caeteris est Adyrmachus, abducturus sponsam in Maeotidem ad Machlyes. Domum vero reversus Arsacomas indicat amicis, quam contemtim habitus esset a rege, quam derisus in convivio, eo quod pauper visus esset: *Cum tamen*, inquit, *narrarem illi meas divitias, quantae sunt, vos nempe, Lonchates et Macentes; et benevolentiam vestram, praestantiorem*

p. 545. μὲν ἐ) τῆς φιλίας, μηδὲ ἀπόβλητοι δόξωμεν εἶναι. πρόπε-
σδὰν προχριθείς τις ἤδη φίλος ᾖ, συνθῆναι τὸ ἀπὸ τού-
του ἐ), καὶ ὅρκος ὁ μέγιστος, ἢ μὴν καὶ βεβοσθαι μετ'
ἀλλήλων, καὶ ἀποθανεῖσθαι, ἢν δέῃ, ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου τὸν
ἕτερον· καὶ οὕτω ποιοῦμεν. ἀφ' οὗ γὰρ ἂν ἑ) ἐντεμόντες
ἅπαξ τοὺς δακτύλους, ἐνσταλάξωμεν π) τὸ αἷμα ἐς κύ-
λικα, καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες, ἅμα ἀμφοτέρου ἐπισχό-
p. 546. μενοι, πίωμεν η), οὐκ ἔστιν ὅ τι τὸ μετὰ τοῦτο θ) ἡμᾶς
διαλύσειεν ἄν. καὶ ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς
τὰς συνθήκας εἰσιέναι ρ)· ὡς ὅστις ἂν πολύφιλος ᾖ, ὅμοιος
ἡμῖν δόκει ταῖς κοιναῖς ταύταις, καὶ μειζουμέναις γυ-

1) διαμαρτάνοιμεν] διαμαρτάνωμεν malunt *Bel.* et *Seager.* At consentiunt in Optativo omnes Edd. et quod sequitur δόξωμεν, noli tantopere in eo offendere. Est haec Modorum μετάβασις, quae non minus ferri potest, quam de quibus supra dictum ad Hermot. c. 56. Varr. Lectt. et ad Hermonid. c. 2. Tom. IV. p. 508. k) τὸ ἀπὸ τούτου] Sic priores omnes praeter A. 1. et 2. ubi junctim τοσουτοῦτον. l) ἄν] in prioribus omissum restitui. Vid. nott. sequentes. m) ἐνσταλάξωμεν] „ἐνστάξ. marg. A. 1." Ἐνσταλάξαμεν *Belinus* corrigi voluit, admodum improbabiliter. Imo conjunctivo opus est, modo ante ἐντεμόντες suppleas ἄν, quod vulgo aberat. Ἀφ' οὗ ἄν cum Conj. Aorist. est *ex quo* cum Fut. Exact. ut bene vertit *Gesner.* Etiam *Struvium* et *Jacobum* video mecum consentire. n) πίωμεν] „Sic *Fl. Fr.* B. 2. H. *Par.* V. 2. S. *Ilomer* J." Sic et *Bel.* edendum censuit Verum si ἐνσταλάξωμεν antea voluerat, nunc etiam ἐπίωμεν velle debebat, non πίωμεν, quod Futurum est. Atqui his remediis nondum indigemus in loco nunc, puto, restituto. o) τοῦτο] „Sic dedi ex P. Τοῦθ' Edd. pleraque Μετ' αὐτὸ Exc. *Fl.* Quod proxime sequitur, καὶ deest in Gorl. p) εἰσιέναι] „συνιέναι G. et marg. A. 1. Nil mutant Edd." Vid. Aduot.

facere operae pretium censemus, multum procantes, et omnia simul agentes, ne excidamus amicitia, nec rejiculi esse videamur. Et si quis praelatus *aliis*, et jam amicus sit, foedus deinde et jusjurandum maximum, *victurum simul, et moriturum, si opus sit, unum pro altero.* Et sic facimus. A quo enim tempore incisis semel digitis instillaverimus sanguinem in calicem, et intinctis gladiorum mucronibus, simul ambo admoto *ore* biberimus; nihil est, quod post ea nos dissolvat. Ac permissum est ternos summum tale foedus inire. Nam quisquis multos habet amicos, ille similis nobis videtur vulgaribus

ἔργου· καὶ ἐγὼ μὲν ὑποσχνοῦμαι Ἀρσακόμᾳ τὴν ἀσφαλῆ p. 553.
νομιεῖν τὴν Λευκάνορος, σὲ δὲ χρὴ τὸν νυμφην ἐπακέσαν
αὐτῇ. Οὕτω o) γενέσθω, ἔφη· σὺ δέ, ὦ Ἀρσακόμα, ἐν
τοσούτῳ (εἰκὸς γὰρ καὶ στρατείας καὶ πολέμου τὸ μετὰ
τοῦτο διήσειν) ἡμᾶς p) αὐτοῦ περιμένοις συνάγειρε, καὶ
παρασκεύαζε ὅπλα, καὶ ἵππους, καὶ τὴν ἄλλην δύναμιν ὡς
πλείστην. ἥξεται δ' ἂν πολλοὺς προσαγάγοις, αὐτός τε
ἀγαθὸς ὤν, καὶ ἡμῖν οὐκ ὀλίγων ὄντων οἰκείων· μάλιστα
δὲ εἰ καθέζοιο q) ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοός. ἔδοξε ταῦτα,
καὶ ὁ μὲν ἐχώρει, ὡς εἶχεν, αὐτὸς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου ὁ
Λογχάτης· ὁ Μακέντης δὲ ἐπὶ τοὺς Μάχλυας, ἱππότης p. 554.
ἑκάτερος· ὁ δὲ Ἀρσακόμας, ὅπου μένων, τοῖς τε ἡλικιώ-
ταις διελέγετο, καὶ ὅπλοις δύναμιν παρὰ τῶν οἰκείων· τέ-
λος r) δὲ καὶ ἐπὶ τῆς βύρσης ἐκαθέζετο. Τὰ δὲ ἔθος ἡμῖν 48
τὸ περὶ τὴν βύρσαν οὕτως ἔχει. ἐπειδάν ἀδικηθείς τις πρὸς
ἑτέρου, ἀμύνασθαι βουλόμενος, ἴδῃ καθ' ἑαυτὸν οὐκ ἀξιό-
μαχος ὤν, βοῦν ἱερεύσας, τὰ μὲν κρέα κατακόψας ἤψη-

o) οὕτω] „non adest in *Fl.* adest in cett. et P." Excidit etiam in Gorl. et 2954. p) διήσειν ἡμᾶς] „Sic sine commate habere Edd. notat *Solanus*. Plurimae διήσειν ἡμᾶς, sine parenthesi." q) καθέζοιο] καθέζῃ B. 3. r) τέλος] „τέλως male J. sola."

mus, ait Lonchates, *opus. Et ego quidem polliceor Arsacomae caput me allaturum Leucanoris: te autem oportet sponsam illi adducere. Sic fiat*, inquit ille. *Tu vero*, pergit, *Arsacoma, interea, cum credibile sit exercitu post haec et bello opus futurum, hic nos manens, coge et para arma, et equos et reliquas copias quam amplissimas. Facillime autem plurimos tibi conciliaveris, cum et ipse sis vir bonus, et nos non paucos habeamus familiares: maxime vero si bubulam pellem insederis.* Placuerunt ista. Atque e vestigio, ut erat, in Bosporum pergit Lonchates: Macontos vero ad Machlyes, in equo uterque. At Arsacomas domi manens agit cum aequalibus, et familiarium copias armat: tandem etiam pellem insidet. Caeterum illa apud nos de pelle consuetudo ita se habet. Si quis injuria lacsus ab alio, et ulcisci volens, videat, se per se imparem bello esse, sacrificati bovis carnes con-

p. 556. σεν, αὐτὸς δὲ ἐπιτιθεὶς χαμαὶ τὸν βύρσαν, πάλπεται ἐπ' αὐτῆς, εἰς τοὐπίσω παραγαγὼν z) τὸ χεῖρε, ὥσπερ οἱ ἐκ τῶν ἀγκώνων δεδεμένοι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ μεγίστη ἱκετηρία. παρατιθέασιν δὲ τῶν κρεῶν τοῦ βοὸς, προσόντας οἱ φίλους, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βουλόμενος, μόριον ἕκαστος λαβὼν, ἐπιβὰς τῆ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα, ἀναχωλᾶται κατὰ δύναμιν, ὁ μὲν πέντε ἱππέας παρέξων ἀφόρους καὶ ἀφιάθους, ὁ δὲ δέκα, ὁ δὲ πλείους, ὁ δὲ ὁπλίτας ἢ δ) πεζούς, ὁπόσους ἂν δύνηται, ὁ δὲ μόνον ἑαυτὸν, ὁ πενέστατος. ἀθροίζεται γοῦν ἐπὶ τῇ βύρσῃ πολὺ πλῆθος ἱππέως, καὶ τὸ τοιοῦτον σύνταγμα βαρβαρικὸν καὶ ἀπρόσμαχον τοῖς ἐχθροῖς, ὅτε καὶ ἄνορκον ὄν. τὸ γὰρ ἐπιβῆναι τῆς βύρσης, ὅρκος ἐστίν. ὁ μὲν οὖν Ἀρσακόμας ἐν τούτοις ἦν. καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους, ὁπλῖται α) δὲ, καὶ πεζοὶ, συναμφότεροι δισμύριοι x). Ὁ δὲ Λογχάτης ἀγνοούμενος παριὼν

49

z) παραγαγὼν] „παριὼν P. *Περιάγαγὼν Suid.* Nil mutant *FA J. et Par.* etc.“ *Παριὼν* etiam 2954. et Gorl. Sed *Suidae* lectionem praefert *Belinus.* Vid. Adnot. c) ἢ] „non aderat in Edd Inseruit *Solanus.*“ Antea jam *Jensius* putaverat vel καὶ, vel ὁ δὲ, post ὁπλίτας excidisse. *) συναμείσας] συμβῆναι Gorl. in quo verba modo lecta πολὺ πλῆθος desunt. α) ὁπλῖται] Ita correxi vulgatam scripturam ὁπλίται. x) δισμύριοι]

cisas coquit. Ipse vero stratam humi pellem insidet, manibus post tergum rejectis, ut qui in ipso brachii flexu revincti sunt. Et haec sanctissima apud nos supplicandi ratio. Appositarum vero carnium bovis, accedentes familiares, et caeterorum quisquis vult, parte unusquisque sumta, inscendens dextro pedo pellem, pollicetur pro viribus, hic quidem quinque equites se praebiturum, quibus neque cibaria ille, neque stipendia debeat; alius decem; alius armatos, *aut* pedites, quotcunque possit; alius, pauperrimus nempe, se ipsum. Cogitur ergo in illa pelle magna interdum multitudo: ac talis exercitus cum firmissimus est ad una manendi constantiam, tum invictus hostibus, juratus quippe; cum pellem inscendere sacramentum sit. In his ergo *occupatus* erat Arsacomas, collectis ad ipsum equitibus ad quinquies mille, armatorum vero, et peditum in summa viginti millibus. Cum Lonchates igno-

ἐς τὸν Βόσπορον προτέρχεται· καὶ βασιλεῖ, δυσκολαίνοντι ἐπὶ p. 355.
τῇ ἀρχῇ, καὶ φήσαντι ἥκειν μὲν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Σκυθῶν, ἰδίᾳ δὲ αὐτῷ μεγάλα πράγματα καμίζων· τοῦ δὲ λέγειν κελεύσαντος, Οἱ μέν, Σκύθαι, φησὶ, τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ τὰ παθ' ἡμέραν γ) ἀμείβουσι, μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς νομέας ὁρίων ἐς τὸ πρόσθιον, ἀλλὰ μέχρι τοῦ τράχωνος ε) νέμεσθαι τοὺς δὲ ληστὰς, οὓς αἰτιῶσθε οἷς κατατρέχοντας ὑμῶν τὴν χώραν, οὐ φασὶν ἀπὸ κοινῆς γνώμης ἐπίπεμπεσθαι, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐπὶ τῷ περδέα κλοπεύειν· εἰ δέ τῳ ἀλλοτρίους αὐτῶν, οὐ μόνον εἶναι πολεμίους· ταῦτα μὲν ἐκείνους ἀπεκάλυπτον. Ἐγὼ δὲ μηνύω σοι μεγάλην ἔφοδον 50
ἐνσκήψειν ἐφ' ἡμᾶς ὑπ' Ἀρσακόμα τοῦ Μαριάντα, ὃς ἐπρέσβευσε πρώην παρὰ σέ, καὶ, οἶμαι, δύστι αἰτήσας τὴν θυγατέρα οὐκ ἔτυχε παρὰ σοῦ, ἀγανακτεῖ, καὶ ἐπὶ τῇς βύρσης ἑβδόμην ἡμέραν ἤδη κάθηται, καὶ συνῆκται στρατὸς οὐκ ὀλίγος αὐτῷ. Ἤκουσα, ἔφη ὁ Λευκάνωρ, καὶ αὐτὸς ἀθροίζεσθαι δύναμιν ἀπὸ βύρσης· ὅτι δ' ἐφ' ἡμᾶς συνίσταται,

δυσμένοις B. 1. δεσμένοις B. 3. γ) τὰ καθ' ἡμέραν] τὰ καθημέραν A. 1. 2. Mox deest ἡμῶν in Gott. ε) τράχωνος] Ita *Reitz.* et recentt. sed jam prius sic etiam A. 2. In cett. Τράχωνος majore initiali.

tus in Bosporum delatus adit regem pro imperio agentem aliquid, et, venire se a communi Scytharum, ait, privatim autem res illi magnas ferre. Dicere autem jussus, *Scythae*, inquit, *communia illa et quotidiana postulant, ne vestri pastores in suos campos transgrediantur, sed intra Trachonem maneant: latrones autem illos, a quibus percursari vestram regionem queriminis, negant publico consilio mitti, sed privatim sui unumquemque lucri causa latrocinari: si quis autem illorum deprehendatur, penes te esse illum punire. Haec quidem illi nuntiare me jusserunt. At ego indico tibi, magnam impressionem in vos faciendam ab Arsacoma Mariantae filio, qui legatione non ita pridem apud vos functus est, et indigne fert, puto, quod expetitam sibi a te filiam tuam non impetravit, et jam septimum diem pellem insidet, collectumque habet exercitum non parvum. Audiveram*, inquit Leucanor, *ipse quoque, colligi in pelle copias; contra nos vero*

p. 555. καὶ ὅτι Ἀρσακόμας ὁ ἐμὸς ἐχθρὸς ἐστιν, ἡγοῦμαι. Ἀλλ' ἐπὶ σοί, ἔφη ὁ Λογχάτης, ἡ παρασκευή· ἐμοὶ δὲ ἐχθρὸς ὁ Ἀρσακόμας ἐστί· καὶ ἄχθεται, διότι προτιμῶμαι αὐτοῦ ὑπὸ τῶν γερωτέρων, καὶ ἀμείνων τὰ πάντα δοκῶ εἶναι· εἰ δέ
p. 556. μοι ὑπόσχοιο τὴν ἑτέραν σου θυγατέρα Βαρκίνου *), οὔτε τὰ ἄλλα ἀνεξίλεω ὑμῶν ὄντα, οὐκ εἰς μακρὰν σοι ἥξει, τήν τε κεφαλὴν αὐτοῦ κομίζων. Πιστεύσας, ἔφη ὁ βασιλεύς, μάλα περιδεὴς γενόμενος· ἔγνω γὰρ τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς τῆς Ἀρσακόμα, τὴν ἐπὶ τῷ γάμῳ, καὶ ἄλλως ὑπέπτησσεν ἀεὶ τοὺς Σκύθας. Ὁ δὲ Λογχάτης, Ὅρκους, ἔφη, ἢ μὴν φυλάξαι a) τὰς συνθήκας, μηδὲ ἀπιστήσασθαι. τούτων ἤδη τούτων γενομένων, καὶ ἐπὶ πλεῖστον εἰς τὸν οὐρανὸν ὠθεῖν ὀμνύντων, Μὴ σύ γε ἐνταῦθα, εἶπε, μὴ καί τις ὑπάθηται τῶν ὁρώντων, ἐφ' ὅτῳ ὀμοσόμεθα b)· ἀλλ' εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἄρεος τουτὶ εἰσελθόντες, ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ὀμνύωμεν c), ἀκουσάτω δὲ μηδείς. αἰ γάρ τι τούτων σύθοιτο Ἀρσακόμας, θᾶττα μὴ προθύσηταί με τοῦ πολέμου, χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη περιβεβλημένος. Εἰσίωμεν, ἔφη ὁ βα-

*) *Βαρκίνου*] *Μακκίνου* 2954, sed correct. ab alia manu. a) *φυλάξαι*] *φυλάξειν* Gorl. b) *ὁρκωμοτοῦμεν*] „Et sic esse in *Fl.* ac *Fr.* notat *Solanus.* Sed et est in *J. Par.* X. etc." c) *ὀμνύωμεν*] *ὀμνύομεν* B. 3.

coire, et Arsacomam ducem esse, ignorabam. Enimvero contra te, Lonchates ait, *apparatus ille. Meus vero Arsacomas inimicus est, et indignatur, me sibi praeferri ab honoratioribus, et omnibus rebus haberi praestantiorem. Si vero mihi promiseris alteram filiam tuam Barcetin, qui nec aliis rebus indignus vobis gener sum, non ita multo post veniam caput tibi illius afferens. Promitto,* ait rex, valde perterritus, qui causam irarum Arsacomae, de nuptiis, sciret, et alioquin semper formidaret Scythas. Lonchates vero; *jura,* inquit, *servaturum te pacta, neque negaturum.* Hic, dum ista jam fierent, et ille extensa in coelum *manu* jam juraturus esset; *Ne hic,* inquit, *ne quis forte videntium suspicetur, qua de re juremus: sed in hoc Martis templum ingressi, clausis post nos januis juremus, audiente nemine. Si quid enim horum audiat Arsacomas, metuo, ne ante bellum me caedat, qui manum non parvam jam circa se habeat. Intremus,* rex ait, *vos vero*

σελεύς, ὑμῖν δὲ ὑπόκειται ἔτι παρέσεσθαι· μηδεὶς δὲ παρέστω εἰς α) τὸν νεών, ὃν ἐγὼ μὴ ἐγὼ καλέσω. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν εἰσῆλθον, οἱ δορυφόροι δὲ ἀπέστησαν *), σπασάμενος τὸν ἀκινάκην, ἐπιτιθεὶς τῇ ἑτέρᾳ τὸ στόμα, ὡς μὴ βοήσειε, παίει κατὰ τὸν μαστόν· εἶτα ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν, ὑπὸ τῇ χλαμύδι ἔχων, ἔξεισι, μικρὸν διαλεγόμενος ὄπισθεν αὐτῷ, καὶ δῆθεν παρέσεσθαι φ) ἥξειν λέγων, ὡς δὴ ἐπὶ τὰ παρῳχηκότα ὑπ' ἐκείνου, καὶ αὖθις ἐπὶ τὸν νέον ὁρμώμενος, ἔνθα δεδεμένον καταλέλοιπε γ) τὸν ἵππον, ἀναβὰς, ἀφικνεῖται εἰς τὴν Σκυθίαν. ἀκούσας δὲ αὐτὸν ἐγηγενέναι αὐτοῦ, ἀπεπλὺ g) ἐγνωκώς τὰ γεγονότα ἐν Βοσπορανοῖς, καὶ ὅτε ἔγνωσαν, ὑπὲρ τῆς βασιλείας στασιάζοντας. Ταῦτα μὲν ὁ Λεγ- 51
γίτης ἔπραξε, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ἀπεπλήρωσε, τῷ Ἄρσα- p. 557.
κόμᾳ παραδοὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Λευκάνορος. ὁ Μακέντης δὲ, καθ' ὁδὸν ἀκούσας τὰ ἐν Βοσπόρῳ γενόμενα, ἦλθεν ἐς h) τοὺς Μάχλυας, καὶ πρῶτος ἀγγέλλει αὐτοῖς τὸν φόνον τοῦ βασιλέως. Ἡ πόλις δέ, ἔφη, σὲ, Ἀδύρμαχε, οἱ γαμβρὸν

d) εἰς] ἐς 3011. Schm. Jac. *) ἀπέστησαν] ὑπέστησαν 2952: sed correctum. e) διὰ τυχέων] διαταχέων junctim A. 1. 2. f) κατελέλοιπε] „Consentire *Fl.* notat *Solanus.*" κατελελοίπει B. 3. consultone, an casu, dubium. Modo κατατεθειμένον Gorl. Deinde ἐπὶ τὴν Σκ. 2954. g) ἐπιπαλὺ] ἐπὶ πολὺ B. 1. et 3. ut et infra plerumque. h) ἐς] „εἰ male *Fl.*"

longissime recedite, neque in templo adsit quisquam, quem ego non vocavero. Cum vero ipsi quidem intrassent, recessissent autem satellites; stricto acinace, altera manu os, ne clamaret, occludens, ferit ipsum ad mammam, tum caput abscissum tegens chlamyde exit, inter *exeundum* velut loquens cum illo, et, statim se rediturum, dicens, ac si ad aliquid missus ab illo esset. Et sic delatus ad illum locum, ubi revinctum equum reliquerat, eo conscenso Scythiam curriculo repetit. Ac ne quidem persecutus illum quisquam est, quid actum esset diu ignorantibus Bosporanis: tum, ubi rescissent, factioso de regno decertantibus. Atque ista quidem Lonchates fecit, implevitque promissum tradendo Leucanoris capite. Macentes autem, audito in ipsa via, quid in Bosporo gestum esset, pervenit ad Machlyes, et, annuntiata primum morte regis, *Civitas*, inquit, *te, Adyrmache, generum regis*

p. 557 ὄντα ἐπὶ τὴν βασιλείαν παλεῖ, ὥστε σὺ μὲν προείμενος, παραλάμβανε τὴν ἀρχήν, παραφαγόντος τοῖς πράγμασιν ἐπιφανείς· ἡ κόρη δὲ κατόπιν σοι i) ἐπὶ τῶν ἁμάξων ἑπέσθω· ῥᾷον γὰρ οὕτω προσάξεις Βοσπορανῶν τοὺς πολλούς, ἰδόντας τὴν Λευκάνορος θυγατέρα. ἐγὼ δὲ Ἀλανός τε εἰμι, καὶ τῇ παιδὶ ταύτῃ ἐγγενὴς μητρόθεν· πρὸ γὰρ οὗσαν τὴν Μάστειραν ἠγάγετο ὁ Λευκάνωρ· καὶ νῦν σοι ἥκω παρὰ τῶν τῆς Μαστείρας ἀδελφῶν, τῶν ἐν Ἀλανίᾳ παραπλευσμένων, ὅτε τάχιστα πλεῦσαι ἐπὶ τὸν Βόσπορον, καὶ μὴ περιϊδεῖν ἐν Εὐβίοτῳ περιλοιπὸν οὖσαν τὴν ἀρχήν, ὃς ἀδελφὸς ὢν νόθος Λευκάνορος, Σκύθαις μὲν αἰεὶ φίλος ἐστίν, Ἀλανοῖς δὲ ἀνάθεμα· ταῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ Μακέντης, ὁμόσκευος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς Ἀλανοῖς ὤν· κοινὰ γὰρ ταῦτα Ἀλανοῖς καὶ Σκύθαις πλὴν ὅτι οὐ πάνυ κατὰ μῶσιν οἱ Ἀλανοί, ὥσπερ οἱ Σκύθαι, ἀλλὰ ὁ Μακέντης καὶ τοῦτο εἴκαστο αὐτοῖς, καὶ ἀποκεκάρκει k) τῆς κόμης· ὅσον εἰκὸς ἦν ἔλαττον κομᾶν τὸν Ἀλανὸν τοῦ Σκύθου, ὥστε ἐπιστεύετο διὰ ταῦτα, καὶ ἐδόκει l) Μαστείρας καὶ

i) κατόπιν σοι] σοι κατόπιν Soli. k) τῆς Μαστείρας] Articulum in prioribus Edd. omissum restitui e Gorl. l) ἀποκεκάρκει] ἀπεκεκάρκει sola B. 3. ut supra c. 50. eadem sola κατελελοίπει. m) καὶ ἐδόκει] Haec desunt in Gorl. in quo

ad regnum vocat. Itaque tu quidem praecepto itinere regnum occupa, turbatis rebus praesens auxilium; puella vero post te in plaustris sequatur. Facilius enim sic Bosporanorum tibi vulgus conciliaveris, regis filiam si viderint. Ego vero Alanus sum, et virginis a matre cognatus: etenim nostri generis Mastiram duxit Leucanor. Et jam a Mastirae tibi fratribus venio, qui sunt in Alania, hortantibus te, ut quam celerrime venias in Bosporum, nec patiare transferri impa-

rium in Eubiotum, qui frater nothus Leucanoris, Scythis semper amicus, infestus autem est Alanis. Haec Macentes dixit, armis (*vestitu*) et lingua Alanorum similis: communia enim ista Alanis et Scythis, nisi quod non omnino Scytharum instar comati sunt Alani. Verum Macentes in hoc etiam similem se iis reddiderat, quod detonderat de coma, quantum conveniebat minus Scytha comatum esse Alanum. Propter ista ergo fides illi habita, putatusque

Μαζαίας συγγενὴς εἶναι. Καὶ πῶς, ἔφη, ὦ Ἀδύρμαχε, p.557
ἑλαύνειν ἕτοιμος εἶμι σοι ἐπὶ τὸν Βόσπορον, ἢν ἐθέλῃς, 52
μένειν τε, εἰ δέοι, καὶ τὴν παῖδα ἄγειν. τοῦτο, ἔφη, καὶ
μᾶλλον, ὁ Ἀδύρμαχος, ἐθελήσαιμι ἂν, ἀφ' ἡμάρτος ὄντα
σε Μαζαίαν ἄγειν. ἦν μὲν γὰρ ἅμα ἡμῖν ἴῃς ἐπὶ τὸν π) p.558.
Βόσπορον, ἅπαξ ἐπὶ πλείους ἂν γενοίμεθα· εἰ δέ μοι τὴν
γυναῖκα ἄγοις ἑ), ἐπὶ πολλῶν ἂν γένοιο. ταῦτα ἐγίνετο·
καὶ ὁ μὲν ἀπήλαυνε, παραδοὺς τῷ Μαχίντῃ ἄγειν τὴν
Μαζαίαν, παρθένον ἔτι οὖσαν· ὁ δὲ ἡμέρας μὲν ἐπὶ τῆς
ἁμάξης ἦγεν αὐτήν. ἐπεὶ δὲ νὺξ παρέλαβεν, ἀναθέμενος ἐπὶ
τὸν ἵππον, (ἐτεθεραπεύκει ῥ) δὲ ἄλλον ἕνα σφίσιν ἵππον
ἕπεσθαι) ἀναπηδήσας καὶ αὐτὸς, οὐκέτι παρὰ τὴν Μαιω-
τιν ἤλασεν, ἀλλ' ἀποστραπόμενος εἰς τὴν μεσόγειαν, ἐν
δεξιᾷ λαβὼν τὰ Μιτραίων σ) ὄρη, διαναπαύων μεταξὺ τὴν
παῖδα, τριταῖος ἐτέλεσεν ἐκ Μαχλύων εἰς Σκύθας. καὶ ὁ
μὲν ἵππος αὐτῷ, ἐπειδὴ ἀπαύσατο τοῦ δρόμου, μικρὸν ἐπε-
σεὶς ἀποθνήσκει. Ὁ δὲ Μαχίντης, ἐγχειρίσας τὴν Μαζαίαν 53

eodem et εἰκὸς deest in superioribus. n) τὸν] „Articulo caret *Fl.*“ o) ἄγοις] ἄγῃς Boii. p) ἐτεθεραπεύκει] „Et sic *Fl.* cum reliquis.“ Ἐθεραπεύκει vitiose Boii. q) Μιτραίων] Μητραίων Boii.

Mastirae ac Mazaeae cognatus esse. *Et jam*, inquit, *Adyrmache, paratus sum vel ire tecum in Bosporum, si volueris, vel manere, si opus sit, et ducere virginem. Hoc vero, et magis quidem velim*, ait Adyrmachus, *te, consanguineus qui sis, puellam ducere. Si enim simul eas nobiscum in Bosporum, equite uno plures fuerimus: si vero uxorem mihi adducas, multorum instar mihi fueris.* Haec facta sunt. Atque ille quidem discessit, tradita Macentae, quam deduceret, Mazaea, adhuc virgine. At ille eo quidem die in plaustro ipsam duxit. Cum vero nox ingruisset, ea in suum equum imposita, (paraverat autem alium unum equitem, qui se sequeretur) cum ipse quoque insiluisset, non jam juxta Macotin pergit; sed versus mediterranea deflectens, uti dextros haberet Mitracorum montes, recreata interposita quiete puella, tertio die iter ex Machlyum regione ad Scythas peregit. Atque equus illi, cum finito cursu paullum stetisset, moritur. Macentes vero, in

p. 558 τῷ γ) Ἀρσακόμᾳ, Δέδεξο, εἶπε, καὶ παρ' ἐμοῦ τὴν ὑπόσχεσιν. τοῦ δὲ πρὸς τὸ ἀνελπιστότατον τοῦ θεάματος καταπλαγέντος, καὶ χάριν ὁμολογοῦντος α), Παῦε, ἔφη ὁ Μακέντης, ἄλλον με ποιῶν αἰσχύνῃ. τὸ γὰρ χάριν ἐμοὶ ὁμολογεῖν ἐφ' οἷς ἐπράξατε τοῦτο β), τοιόνδε ἐστιν ε), ὥσπερ ἂν εἴ τις ἡ ἀριστερά μου χάριν εἰδείη τῇ δεξιᾷ, διότι τρωθεῖσάν ποτε αὐτὴν ἐθεράπευσε, καὶ φιλοφρόνως ἐπεμελήθη καμνούσης. γέλοῖα τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἂν ποιοῖμεν, εἰ πάλαι ἀναμιχθέντες, καὶ, ὡς οἷόν τε ἦν, εἰς ἓν συνελθόντες, ἔτι μέγα νομίζοιμεν εἶναι, εἰ τὸ κ) μέρος ἡμῶν ὄφελός τι χρηστὸν ὑπὲρ ὅλου τοῦ σώματος ὑπὲρ ἑαυτοῦ γὰρ ἔπραττε,
p. 559. μέρος ὂν τοῦ ὅλου εὖ πάσχοντος. οὕτω γ) μὲν ὁ Μακέντης
54 ἔφη τῷ Ἀρσακόμᾳ χάριν ὁμολογήσαντι. Ὁ δὲ Ἀδυρμαχος, ὡς ἤκουσε τὴν ἐπιβουλήν, εἰς μὲν τὸν Βόσπορον οὐκέτι ἦλθεν, (ἤδη γὰρ Εὐβίοτος ἦρχεν ε), ἐπιληθεὶς ἐκ Σαυρο-

r) τῷ] αὐτῷ idem. s) ὁμολογοῦντος] ὁμολογοῦντας *Bip.* nondum typographicum, quod repetiit *Schm.* t) τούτοις] deficit in Gorl. u) τοιόνδέ ἐστιν] Sic Edd. vett. *Τοῖόν δέ ἐστιν Reitz.* et recepit. v) ὥσπερ ἂν εἰ] *Ei*, quod vulgo aberat, restituimus monitu *Guyeti*, quem etiam *Jacobus* secutus est. x) τὸ] „Adesse articulum in *Ft.* et *Fr.* aeque ac in J. notat *Solanus:* Adest autem et in *Par.* H. S. etc.“ Nihilominus *εἴ τι* videtur tegendum esse. y) οὕτω] „οὕτως *Ft.*“ Οὕτος 3011. z) ἦρχεν] ἦλθεν 3011. et Gorl. error ex superiore verbo natus.

manum tradens Mazacam Arsacomae, *Habe tibi*, inquit, *a me etiam promissum.* Illo autem ad insperatum adeo conspectum perculso, et gratias agente, *Desine*, inquit Macentes, *alium me ac te facere. Quod enim gratias mihi eorum nomine, quae feci, agis, id eiusmodi est, ac si gratiam habeat sinistra mea dextrae, quod vulneratam aliquando illam sanaverit, et benigne curaverit laborantem. Proin ridicule nos quoque egerimus, si olim permixti, et, quoad ejus fieri poterat, in unum coaliti, adhuc magnum esse putemus, si qua pars nostri utile quidquam pro toto corpore fecerit. Pro se enim fecit, cum pars sit totius corporis, cui bene factum est.* Sic tum Macentes locutus est cum agente sibi gratias Arsacoma. Adyrmachus vero, auditis insidiis, in Bosporum non jam perrexit: jam enim imperabat advocatus ex Sauroma-

μαιτῶν; παρ' οἷς διέτριβεν) εἰς δὲ τὴν αὐτοῦ a) ἐπανελ- p. 659.
θὼν, καὶ στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν, διὰ τῆς ὀρεινῆς ἐσέβαλεν b) ἐς τὴν Σκυθίαν· καὶ ὁ Εὐβίοτος οὐ μετὰ πολὺ c) καὶ αὐτὸς ὁρμᾷ d) εἰσπεσεῖν, ἄγων παυόημεῖ μὲν τοὺς Ἕλληνας· Ἀλανοὺς δὲ καὶ Σαυρομάτας ἐπιλήτους ἑκατέρους δισμυρίους e)· ἀναμίξαντες δὲ τὰ στρατεύματα, ὁ Εὐβίοτος καὶ ὁ Ἀδώρμαχος, ἐννέα μυριάδες ὅπαντες ἐγένοντο· καὶ τούτων τὸ τρίτον, ἱππακοντίται· ἡμεῖς δὲ (καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς μετέσχον τῆς ἐξόδου, αὐτοῖς ἱππεῦσι ἐν τῇ βύρᾳ τότε ἱππέας αὐτοτελεῖς ἑκατὸν) οὐ πολλῷ ἔλαττον τῶν τριςμυρίων σὺν τοῖς ἱππεῦσι συναθροισθέντες f), ὑπεμείνομεν τὴν ἔφοδον· διατρατήμας δὲ ὁ Ἀρσακόμας, καὶ ἐπειδὴ προσιόντας εἴδομεν αὐτοὺς, ἀντεπήγομεν, προεπαφέντες g) τὸ ἱππικὸν· γενομένης δὲ ἐπιπολὺ μάχης καρτερᾶς, ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα, καὶ παρερρήγνυτο ἡ φάλαγξ· καὶ τέλος

a) αὐτοῦ] „Sic *Fl.* B. 2. (1. et 3.) H. et S. *Αὐτοῦ* J. Par." Sic et A. 2. Sed A. 1. αὐτου. b) ἐσέβαλεν] ἐξέβαλλεν B. 1. et 3. minus bene. c) οὐ μετὰ πολὺ] „Ita *Fl.* recte. *Οὐ μετ' οὐ πολὺ* cett. excepta B. 2. (et 3.) quae *μετ' οὐ πολύ*. In marg. A. 1. W. adscriptum: superfluit οὐ." d) οὗτος] αὐτὸς malit *Seager*. e) δισμυρίους] δυσμυρίους B. 1. ut supra. Sic et B. 3. f) συναθροισθέντες] ἱππεῦσιν ἀθροισθέντες Gorl. in quo eodem *ὑπομείνομεν*. g) προεπαφέντες] προεπαχθέντες Sozom. et Gorl.

tis, apud quos vixerat, Eubiotus: sed reversus in patriam, ingenti comparato exercitu, irruptionem per montana fecit in Scythiam. Et Eubiotus non ita multo post ipse quoque irruit, adducens omnes quidem *sui imperii* Graecos, Alanos autem et Sauromatas auxiliares cujusque generis vicies millenos. Conjunctis autem copiis Eubiotus atque Adyrmachus, nonaginta millia ambo conficiebant, quorum tertia pars jaculabatur ex equis. Nos vero, (nam ipse quoque expeditionis para fui, qui dederim illis in pelle tum equites meo stipendio militantes centum) triginta millibus non multo pauciores, computatis quidem equitibus, impetum eorum Arsacoma duce excepimus: et cum admoventes videremus, contra illos equitatu prius emisso duximus. Cum diu fortiter pugnatum esset, jam cedere nostri, jam perrumpi phalanx, et tandem in duas

p. 559 εἰς δύο διεκόπη τὸ Σκυθικὸν ἅπαν, καὶ τὸ μὲν ὑπέφευγεν, οὐ πάνυ ναφῶς ἡττημένον, ἀλλ' ἀναχώρησις ἐδόκει ἡ φυγή· οὐδὲ γὰρ οἱ Ἀλανοὶ ἐτόλμων ἐπισκὺ διώκειν· τὸ δὲ ἥμισυ, ὅπερ καὶ ἔλαττον, περισχόντες οἱ Ἀλανοὶ καὶ Μάχλυες ἄκοντον παντοχόθεν, ἀφθόνως ἀφιέντες τῶν ὀϊστῶν καὶ
p. 560. ἀκοντίων, ὥστε πάνυ ἐπονοῦντο ἡμῶν οἱ περιεσχημένοι h), καὶ ἤδη προΐεντο οἱ πολλοὶ τὰ ὅπλα. Ἐν τούτοις δὲ ὁ Λογχάτης καὶ ὁ Μακέντης ἔτυχον ὄντες, καὶ ἑτέρωσε ἤδη, προκινδυνεύοντες, ὁ μὲν πυραχτωθεὶς i) τὸν μηρὸν ὁ Λογχάτης, ὁ Μακέντης δὲ πελέκει εἰς τὴν κεφαλήν, καὶ κοντῷ εἰς τὸν ὦμον· ὅπερ αἰσθόμενος ὁ Ἀρσακόμας, ἐν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις ὢν, δεινὸν ἡγησάμενος, εἰ ἅπεισι καταλιπὼν τοὺς φίλους, προσβαλὼν τοὺς μύωπας τῷ ἵππῳ, ἐμβοήσας ἤλαυνε διὰ τῶν πολεμίων, κοπίδα διηρμένος, ὥστε τοὺς Μάχλυας μηδὲ ὑποστῆναι τὸ ῥόθιον τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ διαιρεθέντες ἔδωκαν αὐτῷ διεξελθεῖν. ὁ δὲ ἀνακτησάμενος τοὺς φίλους, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παρακαλέσας, ὥρ-

h) περιεσχημένοι] περισχημένοι idem. i) πυραχτωθεὶς] παρατρωθεὶς vel κατατρωθεὶς conj. *Solan.* ἀτρώκτῳ εἰς vel στύραξ τρωθεὶς *Jacobs.* At vid. Adnot.

partes scindi Scytharum exercitus. Atque altera pars quidem se subducere, non illa quidem aperte victa, sed recessus illa fuga videbatur: cum neque Alani multum persequi illos auderent. Alteram vero partem, eandemque minorem, circumventam Alani et Machlyes caedebant undique, magna sagittarum jaculorumque vi immissa: valde itaque laborare nostri, qui ita conclusi tenerentur, jamque multi arma projicere. Forte fortuna in his erant Lonchates atque Macentes, jamque vulnerati, cum primi se periculis obtulissent, ambusto *falarica* femore Lonchates, Macentes autem *percusso* securi capite, et hasta humero. Quod sentiens Arsacomas, qui inter nos reliquos versaretur, indignumque ratus, si relictis amicis abiret, admotis equo calcaribus, et sublato clamore, per hostes infensa copide equitat, ut neque animosum illius impetum sustinerent Machlyes, sed transeundi facultatem illi darent. At ille, recuperatis amicis, hortatus omnes irruit in

μησεν ἐπὶ τὸν Ἀδύρμαχον, καὶ παταξας τῇ κοπίδι παρὰ k) p.560
τὸν αὐχένα, μέχρι τῆς ζώνης διέτεμε. πεσόντος δὲ ἐκείνου, διελύθη τὸ Μαχλυϊκὸν ἅπαν, καὶ τὸ Ἀλανικὸν οὐ μετὰ πολὺ l), καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τούτοις· ὥστε ἐκρατοῦμεν ἐξ ὑπαρχῆς ἡμεῖς, καὶ ἐπεξήλθομεν ἂν ἐπὶ πολὺ πλείονες, εἰ μὴ νὺξ τὸ ἔργον ἀφείλετο. εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἱκέται παρὰ τῶν πολεμίων ἦκοντες ἐδέοντο φίλων ποιεῖσθαι. Βοσπορανοὶ μὲν ὑποτελέσειν διπλάσιον τὸν φασμὸν ὑπισχνούμενοι, Μάχλυες δὲ ὁμήρους δώσειν ἔφασαν, οἱ Ἀλανοὶ δὲ ἀντὶ τῆς p.561.
ἐφόδου ἐκείνης, Σινδιανοὺς ἡμῖν χειρώσασθαι ὑπέσχοντο ἐκ πολλοῦ διεστῶτας ἐπὶ τούτοις ἐπείσθημεν m), δόξαν πολὺ πρότερον Ἀρσακόμῃ καὶ Λογχάτῃ· καὶ ἐγένετο εἰρήνη, ἐκείνων πρυτανευόντων ἕκαστα. Τοιαῦτα, ὦ Μνήσιππε, τολμῶσι ποιεῖν Σκύθαι ὑπὲρ τῶν φίλων.

ΜΝΗΣ. Πάνυ τραγικὰ, ὦ Τόξαρι, καὶ μύθοις ὅμοια, 56
καὶ ἴλεως μὲν ὁ Ἀπιανάκης καὶ ὁ Ἄνεμος εἶεν, οὓς ὅμο-

k) παρὰ] „abest a *Fl.* adest in *J. Par.* H. B. a. S. etc.“ Abest etiam a 2954. non improbante *Jacobsio* ad *Achill. Tat.* p. 887. l) οὐ μετὰ πολὺ] „Sic iterum restitutum ex *Fl.* Οὐ μετ' οὐ πολὺ cett. et P. male“ Μετ' οὐ πολὺ P. 3. ut supra c. 54. m) ἐπείσθημεν] „constans lectio. Ἐπείσθημεν corrigit *Solanus*.“

Adyrmachum, eumque impacta ad cervicem copide ad zonam usque dividit. Illo vero cadente, quidquid erat Machlyum, neque ita multo post Alani quoque diffugiunt, et post hos etiam Graeci. Sic de novo nos superiores, persecuturi illos amplius et caesuri eramus: nisi nox opus intercepisset. Postridie supplices ab hostibus veniunt, amicitiam secum fieri petentes, Bosporani duplum pendere tributum polliciti, Machlyes dare obsides parati; Alani vero pro ista invasione Sindianos, a longo inde tempore a nobis dissidentes, in potestatem nostram se redacturos recipiebant. His conditionibus persuaderi nobis passi sumus, cum primo omnium ita visum esset Arsacomae et Lonchati, et, ipsis tractantibus universum negotium, pax facta est. Talia, Mnesippe, audent facere pro amicis Scythae.

Mnes. Omnino tragica, Toxari, et fabulis similia. Atque ignoscat mihi Acinaces ac Ventus, per quos ju-

p. 561. σας· εἰ γοῦν τις ἀπιστοίη n) αὐτοῖς, οὐ πάνυ μεμπτὸς εἶναι δόξειεν ἄν.

ΤΟΞ. Ἀλλ' ὅρα, ὦ γενναῖε, μὴ φθόνος ὑμῶν ἡ ἀπιστία ᾖ o)· πλὴν οὐκ ἐμὲ ἀποτρέψεις p) ἀπίστων καὶ ἄλλα τοιαῦτα εἰπεῖν, ἃ οἶδα ὑπὸ Σκυθῶν γενόμενα q).

ΜΝΗΣ. Μὴ μακρὰ μόνον, ὦ ἄριστε, μηδὲ οὕτως ἀφειοῖς χρώμενος τοῖς λόγοις, ὡς νῦν γε ἄνω καὶ κάτω τὴν Σκυθίαν καὶ τὴν Μαχλυανὴν διαθέων, καὶ εἰς τὸν Βόσπορον ἀπιὼν, εἶτ' ἐπανιὼν, πάνυ μου κατεχρήσω τῇ σιωπῇ.

ΤΟΞ. Πειστέον r) καὶ ταῦτά σοι νομοθετοῦντι, καὶ διὰ βραχέων λεκτέον, μὴ καὶ κάμῃς ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπε-
57 ρινοστῶν. Μᾶλλον δὲ ἄκουσον, ἐμοὶ αὐτῷ οἷα φίλος, Σισίννης τοὔνομα, ὑπηρέτησεν· ὅτε γὰρ Ἀθήναζε ἀπήειν οἴκοθεν ἐπιθυμίᾳ παιδείας τῆς Ἑλληνικῆς, κατέπλευσα ἐς Ἄμαστριν τὴν Ποντικήν· ἐν προσβολῇ δέ ἐστι τοῖς ἀπὸ
p. 562. Σκυθίας προσπλέουσιν s) οὐ πολὺ ἀπὸ Καράμβεως ἀπέ-

n) ἀπιστοίη] ἐπισταίη Gorl. et 3011. Modo pro τραγικὰ in 2954. est στρατηγικὰ, sed postea correctum, par ut erat. o) ᾖ] εἴη 3011. et Gorl. p) ἀποτρέψεις] ἀποβλίψεις iidem. q) γενόμενα] Sic Gorl. pro vulg. γιγνόμενα. Mox ἐφειοῖς Gorl. r) πειστέον] πιστέον B. 1. πεισθέον B. 3. Mox οἴκαδε 2954. sed correct. s) προσπλέουσιν] πλέουσιν Gorl. et modo προβολῇ.

rasti. Si quis enim fidem iis neget, non valde videatur reprehendendus.

Tox. Quin vide, generose, ne invidia sit illa vestra credendi cunctatio. Verumtamen non deterrueris me neganda fide, quo minus alia de hoc genere dicam, quae facta a Scythis novi.

Mnes. Modo ne longa *nimis*, vir optime, nec ita solutis usus sermonibus, ut modo sursum deorsum Scythiam Machlyanemque percurreus, et abiens in Bosporum rediensque deinde, meo omnino silentio abusus es.

Tox. Obsequendum hac quoque in re est tibi legislatori, ac dicendum breviter, ne fatigeris, si auribus oberrare nobiscum cogare. Potius audi, quae mihi ipsi amicus, Sisinnes nomine, praestiterit. Cum enim Athenas domo proficiscerer Graecae disciplinae cupiditate, in Ponticam Amastrin navigavi: opportune autem objecta est e Scythia navigantibus haec urbs, Carambi non multum distans. Se-

χουσα ἡ πόλις. εἶπετο δὲ ὁ Σισίννης, ἑταῖρος ἐκ παιδὸς p. 562.
ὤν. ἡμεῖς μὲν οὖν καταγωγήν τινα ἐπὶ τῷ λιμένι σκεψάμενοι, κἀκ τοῦ πλοίου ἐς αὐτὴν μετασκευασάμενοι, ἠγοράζομεν t), οὐδὲν πονηρὸν ὑφορώμενοι· ἐν τοσούτῳ δὲ κλῶπές τινες ἀνασπάσαντες τὸ κλεῖθρον u) ἐκφέρουσιν ἅπαντα, ὡς μηδὲ τὰ ἐς ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαρκέσοντα καταλιπεῖν. ἐπανελθόντες οὖν οἴκαδε, καὶ τὸ γεγονὸς μαθόντες, δικάζεσθαι μὲν τοῖς γείτοσι πολλοῖς οὔσιν, ἢ τῷ ξένῳ, οὐκ ἐδοκιμάζομεν, δεδιότες μὴ συκοφάνται δόξωμεν τοῖς πολλοῖς, λέγοντες, ὡς ὑφείλετο ἡμῶν τις Δαρεικοὺς τετρακοσίους, καὶ ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ δάπιδας x) τινὰς, καὶ τἆλλα, ὑπόσα εἴχομεν. Ἐσκοπούμεθα δὲ περὶ τῶν πα- 58
ρόντων, ὅ, τι πράξομεν y), ἄποροι παντάπασιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γενόμενοι· κἀμοὶ μὲν ἐδόκει, ὡς εἶχον, αὐτοῦ παραβύσαντα ἐς τὴν πλευρὰν τὸν ἀκινάκην ἀπελθεῖν τοῦ βίου, πρὶν ἀγεννές τι ὑποστῆναι, λιμῷ ἢ δίψει πιεσθέντα z)·

t) ἠγοράζομεν] ἠγοράσαμεν Gorl. u) κλεῖθρον] „ex emendatione *Solani*." Κλεῖστρον Edd. priores. x) δάπιδας] „τάπιδας] δάπιδας *Fl.*" Sic et 3011. 2954. Gorl. et 90. (teste *Bastio* ad *Aristaen.* ed. *Boisson* p. 270.) quos etiam *Jacob.* secutus est. Cf. Diall. Merett. XIV, 3. y) πράξομεν] „constans Edd. lectio." Maluit *Solanus* πράξωμεν. z) πιεσθέντα] „πιστέντα *Fl.* male. πισθέντα H. 2."

quebatur me Sisinnes, meus a puero inde sodalis. Nos ergo diversorio ad portum quaesito, sarcinulisque de navi in illud translatis, nihil mali suspicati, in forum prodimus. Interea vero fures quidam claustris detractis omnia efferunt, ut nec tantum relinquerent, quantum in illum nobis diem sufficeret. Domum ergo reversis, audito, quid factum esset, in jus vocare vicinos, qui multi essent, aut hospitem adeo, non placuit, veritis ne sycophantae plerisque videremur, si diceremus abstulisse nobis aliquem Daricos quadringentos, et vestem multam, et stragula quaedam, et quae habueramus reliqua. Deliberabamus autem de praesenti conditione nostra, quid ageremus, inopes omnium rerum in regione peregrina facti. Ac mihi quidem videbatur, ut habebam, e vestigio adacto in latus acinace de vita abire prius, quam humile quid-

p 562. ὃ δὲ Σισίννης παρεμυθεῖτο, καὶ ἱκέτευε μηδὲν τοιοῦτον a) ποιεῖν· αὐτὸς γὰρ ἐπινοήσειν (ἔλεγεν) b), ὅθεν c) ἔξομεν d) ἱκανῶς τὰς τροφάς· καὶ τότε μὲν ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος παρεκόμισε, καὶ ἦκεν ἡμῖν ἐκ τοῦ μισθοῦ ἐπισιτισάμενος. ἔωθεν δὲ περιῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν εἶδε πομπήν τινα, ὡς ἔφη, γενναίων καὶ καλῶν νεανίσκων· μονομαχεῖν δὲ οὗτοι
p. 563. ἐπὶ μισθῷ ἀνδρολογηθέντες, εἰς e) τρίτην ἡμέραν διαγωνιεῖσθαι ἔμελλον. καὶ δὴ τὸ πᾶν ὡς εἶχεν ἀμφ' αὐτοὺς πυθόμενος, ἐλθὼν οἷς ἐμέ, μηκέτι, ὦ Τόξαρι, ἔφη, σαυτὸν πένητα λέγε, εἰς γὰρ τρίτην ἡμέραν πλούσιόν σε ἀπο-
59 φανῶ. Ταῦτα εἰπε, καὶ πονήρως τὸ μεταξὺ f) ἀποζήσαντες, ἐνστάσης ἤδη τῆς θέας, ἐθεώμεθα καὶ αὐτοί. παραλαβὼν γάρ με ὡς ἐπὶ τερπνόν τι καὶ παράδοξον θέαμα τῶν Ἑλληνικῶν, ἄγει εἰς τὸ θέατρον· καὶ καθίσαντες ἐωρῶμεν τὸ μὲν πρῶτον θηρία κατακοντιζόμενα, καὶ ὑπὸ

a) τοιοῦτον] Sic *Bip. Schm.* et *Jac.* e 3011. pro vulg. τοιοῦτο. b) ἔλεγεν] abest a Gorl. et 2954. forsan ipse *Lucianus* scripserat. c) ὅθεν] „deest in *Fl.* adest in cett. Edd. et P.“ d) ἔξομεν] „Hoc verbum tamen et sic legi in *Fl.* notat *Solanus*.“ Mox ἀπὸ τοῦ μισθοῦ Gorl. et 2954. superscr. ad quod commendandum *Jacob.* laudat *Gronovium* ad *Herodot.* I, 203. e) εἰς] Sic A. 1. 2. B. 1. 3. Ἐς nescio unde *Reitz.* et hinc recentt. f) τὸ μεταξὺ] τομεταξὺ A. 1. 2.

quam, fame aut siti subigente, admitterem. At Sisinnes consolans me supplicabat, ne quid tale facerem: se quippe excogitaturum aliquid dicebat, unde, quantum ad victum satis esset, haberemus. Ac tum quidem ligna de portu bajulavit, venitque comparatis de mercede cibis. Altero vero mane in foro circumiens videt pompam, ut dicebat, fortium et honestorum juvenum. Ili autem pecunia auctorati gladiatores, in tertium diem depugnaturi erant. Jamque omnia de illis uti se haberent perconatus, venit ad me, et, *Ne amplius*, inquit, *pauperem te, Toxari, dicito. Tertio enim abhinc die divitem te reddam.* Haec dixit. Atque aegre interjecto tempore vitam tolerantes, instante jam spectaculo, spectamus ipsi quoque. Nam me etiam assumtum velut ad jucundum quoddam novumque spectaculum Graecum, ducit in theatrum. Jamque spectamus assidentes, primo bestias jaculis confici, et exa-

κυνῶν διωκόμενα, καὶ ἐπ' ἀνθρώπους δεδεμένους ἀφιέ- p. 563.
μενα, κακούργους τινὰς, ὡς εἰκάζομεν. ἐπεὶ δὲ εἰςῆλθον οἱ μονομάχοι, καί τινα παραγαγὼν ὁ κῆρυξ εὐμεγέθη νεανίσκον, εἶπεν, ὅςτις ἂν ἐθέλῃ τούτῳ μοναμαχῆσαι, ἥκειν εἰς τὸ μέσον, δραχμὰς ληψόμενος μυρίας, μισθὸν τῆς μάχης, ἐνταῦθα ἐξανίσταται ὁ Σισίννης, καὶ καταπηδήσας ὑπέστη μαχεῖσθαι, καὶ τὰ ὅπλα ἤτει. καὶ τὸν μισθὸν λαβὼν, τὰς μυρίας, ἐμοὶ φέρων g) ἐνεχείρισε· καὶ εἰ μέν κραιήσαιμι, ὦ Τόξαρι, εἶπεν, ἅμα ἄπιμεν, ἔχοντες τὰ ἀρκοῦντα· ἢν δὲ πέσω, θάψας με ὑποχώρει ὀπίσω ἐς Σκύθας. ἐγὼ μὲν ἐπὶ τούτοις ἐκώκυον. Ὁ δὲ λαβὼν τὰ 60
ὅπλα, τὰ μὲν ἄλλα περιεδήσατο, τὸ κράνος δὲ οὐ κατέθηκεν, ἀλλ' ἀπὸ γυμνῆς τῆς κεφαλῆς κατάστας ἐμάχετο· καὶ τὸ μὲν πρῶτον τετρώσκεται αὐτὸς καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑποτμηθεὶς τὴν ἰγνύην h), ὥςτε αἷμα ἐῤῥεε πολύ· ἐγὼ δὲ p. 564.
προετεθνήκειν i) ἤδη τῷ δέει· θρασύτερον δὲ ἐπιφερόμενον τηρήσας τὸν ἀντίπαλον παίει εἰς τὸ στέρνον, καὶ διή-

g) φέρων] deest in Gorl. h) ἰγνύην] „Sic Edd. Ἰγνὺν *Graev.*“ Vel ἰγνύαν idem *Graev.* et sic habet Gorl. Sed vid. Adnot. i) προετεθνήκειν] προτεθνήκειν B. 3. προεκτεθνήκειν maluit *Abresch.* Animadv. ad *Aeschyl.* Tom. I. p. 315. ut Icarom. c. 23. ἐκθνήσκειν ὑπὸ τοῦ δέους. At cf. τεθνᾶσιν ὑπὸ τοῦ δέους Diall. Deor. II, 1.

gitari canibus, et in vinctos quosdam homines, maleficos, ut conjiciebamus, immitti. Ingressis autem gladiatoribus, cum procerum quendam juvenem producens praeco ediceret, qui cum hoc pugnare vellet, progrederetur in medium, pugnae pretium accepturus drachmas decies mille: hic surgit Sisinnes, ac cum desiliisset, pugnaturum se recipit, arma poscit, et mercedem acceptam, decies mille drachmas, ad me fert, et in manus mihi tradit: ac, *Si quidem*, inquit, *vicero, Toxari, simul abimus, habituri quod satis est: sin vero cecidero, me sepulto ad Scythas revertere.* Ad haec plorabam equidem. Verum ille arma capiens reliqua induit, galeam vero non imposuit, sed nudo capite consistens pugnavit. Ac primo quidem vulneratur ipse, curvato ense succisus poplitem, sanguis ut copiosus profluceret; et ego prae metu paene ante mortuus essem. At ille observans inferentem se audacius adver-

p. 554. λασεν, ὥστε αὐτίκα ἐπεπτώκει πρὸ k) τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ· ὁ δὲ κάμνων καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τραύματος, ἐπεκάθιζε τῷ νεκρῷ, καὶ μικροῦ δεῖν ἀφῆκεν αὐτὸν ἡ ψυχή· ἀλλ' ἐγὼ προσδραμὼν ἀνέστησα καὶ παρεμυθησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀφεῖτο ἤδη νενικηκὼς, ἀράμενος αὐτὸν ἐκόμισα εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιπολὺ θεραπευθεὶς ἐπέζησε μὲν, καὶ ἔστι μέχρι νῦν ἐν Σκύθαις, γήμας τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, χωλὸς δέ ἐστιν ὅμως ἀπὸ l) τοῦ τραύματος. τοῦτο, ὦ Μνήσιππε, οὐκ ἐν Μάχλυσιν, οὐδ' ἐν Ἀλανίᾳ ἐγένετο, ὡς ἀμάρτυρον εἶναι, καὶ ἀπιστεῖσθαι δύνασθαι, ἀλλὰ πολλοὶ πάρεισιν Ἀμαστριανῶν, μεμνημένοι τὴν μάχην m) τοῦ Σισίννου. Πέμπτον
61 ἔτι σοι τὸ Ἀβαύχα n) ἔργον διηγησάμενος, παύσομαι. ἦκέ ποτε οὗτος o) ὁ Ἀβαύχας εἰς τὴν Βορυσθενιτῶν πόλιν, ἐπαγόμενος καὶ γυναῖκα, ἧς ἦρα μάλιστα, καὶ παιδία δύο. τὸ μὲν ἐπιμαστίδιον ἄρρεν, τὸ δὲ ἕτερον κόρη ἑπτέτις p) ἦν· συναπεδήμει δὲ καὶ ἑταῖρος αὐτοῦ Γυνδάνης, οὗτος

k) πρὸ] „πρὸς male Ex. *Fl.* Vulgatam tuetur P.“ πρὸς etiam in 2954. l) ἀπὸ] „ὑπὸ marg. A. 1. sed vulgata praestat.“ m) τὴν μάχην] τῆς μάχης Gorl. et 2951. n) Ἀβαύχα] „Et sic esse in *Fl.* monet *Solanus.*“ o) οὗτος] abest a Gorl. p) ἑπτέτις] „Sic recte *Fl. Par.* H. B. 2. S. (etc.) Ἑπτέτις male J.“

sarium, percussum illius pectus transadigit, ut statim ante pedes illius concideret: ille autem, fessus et ipse vulnere, insidet mortuo. Et parum aberat, quin ipsum quoque anima relinqueret. At accurrens ego excitavi hominem et consolatus sum, et cum jam pro victore dimitteretur, sublatum illum portavi domum. Hic diu curatus, vixit ille quidem, et est nunc adhuc in Scythis, ducta sorore mea, claudus tamen ex vulnere. Hoc, Mnesippe, non inter Machlyes neque in Alania factum est, ut testibus careat, et fides illi queat negari; sed multi adsunt Amastrianorum, qui meminerunt pugnae Sisinnis. Quintum tibi adhuc Abauchae facinus cum narravero, desinam. Venit quondam hic Abauchas in Borysthenitarum urbem, habens secum uxorem, quam maxime amaret, et liberos duo: alter lactens adhuc puer erat, altera autem septem annorum puella. Socius peregrinationis amicus illius Gyndanes, hic quidem aeger etiam a vulnere, quo

μὲν καὶ νοσῶν ἀπὸ τοῦ q) τραύματος, ὃ ἐτέτρωτο κατὰ p. 564.
τὴν ὁδὸν ὑπὸ λῃστῶν, ἐπιπεσόντων αφίσι· διαμαχόμενος
γὰρ πρὸς αὐτοὺς, ἐλαύνεται εἰς τὸν μηρὸν, ὥςτε οὐδὲ p. 565.
ἑστάναι ἐδύνατο ὑπὸ τῆς ὀδύνης· νύκτωρ δὲ καθευδόντων
(ἔτυχον γὰρ *) ἐν ὑπερῴῳ τινὶ κατοικοῦντες) πυρκαϊὰ με-
γάλη ἐξανίσταται, καὶ πάντα περιεκλείετο r), καὶ περιεῖχεν
ὁ φλὸξ ἅπανταχόθεν τὴν οἰκίαν· ἐνταῦθα s) δὴ ἀνεγρό-
μενος t) ὁ Ἀβαύχας, καταλιπὼν τὰ παιδία κλαυθμυριζό-
μενα, καὶ τὴν γυναῖκα ἐκκρεμαμένην u) ἀποσεισάμενος,
καὶ σώζειν αὐτὴν x) παρακελευσάμενος y), ἁράμενος τὸν
ἰταῖρον, κατῆλθε, καὶ ἔφθη διεκπαίσας z), καθὸ μηδέπω
τελέως ἀπεκέκαυτο a) ὑπὸ τοῦ πυρός· ἡ γυνὴ δὲ φέρουσα
τὸ βρέφος εἵπετο, ἀκολουθεῖν κελεύσασα καὶ τὴν κόρην. ἡ
δὲ ἡμίφλεκτος ἀφεῖσα τὸ παιδίον ἐκ τῆς ἀγκάλης, μόλις

q) τοῦ] „deest in *Fl.*“ et 2954. et paullo ante αὐτοῦ deest in Gorl. *) γὰρ] δὲ Gorl. r) περιεκλείετο] περιεκαίετο conj. *Seager.* At vid. Adnot. s) ἐνταῦθα] „ἐντεῦτα male J. Recte *Fl.* etc.“ t) δὴ ἀνεγρόμενος] „*Coll.* alii διανεγρόμενος. Nihil mutant *Fl.* J. *Par.* etc.“ Etiam Gorl. habet διανεγρόμενος. u) ἐκκρεμαμένην] „ἐκκρεμωννυμένην Ex. *Fl.* Vulgatae adsentitur P.“ x) αὐτὴν] „αὐτὴν *Par.* sola.“ y) παρακελευσάμενος] Sic vett. Edd. quas vidi, omnes. *Περικελ.* inepte *Reitz.* et recentt. quem errorem *Jacobsius* corrigi voluit sic, ut conjiceret frustra πυρὶ κέλευσ. *Jacobus* tamen recte revocavit genuinam lectionem. z) διεκπαίσας] „Sic P. et Edd. plurimae. *Διεκπέσας* J. *Fl.* (B. 1. et 3.) An διεκπεράσας J. *Pell.* *Διεκπετάσας* marg. A. 1. cum in *Ald.* quoque esset διεκπαίσας.“ a) ἀπεκέκαυτο] ἀπεκέκλειστο conj. *Gesn.*

percussus erat in via a latronibus, impetum in ipsos facientibus: dum enim contra hos repugnat, feritur illi femur, ut neque insistere prae dolore posset. Noctu autem dormientibus illis, (forte fortuna enim in suprema contignatione diversabantur), incendium oritur magnum: clausa erant circum omnia, circumdederat domum undique flamma. Hic ergo excitatus Abauchas, relictis liberis plorantibus, cum demovisset inhaerentem sibi uxorem, ipsamque saluti suae consulere jussisset, sublato *in humeros* amico, descondit. Et evasit erumpens ea parte, qua nondum plane igne invalescente arcebatur. Mulier autem infantem gerens secuta est, sequi se jussa puella: atque ipsa semiustulata infantem ex ulnis passa decidere, vix flammam

p.565. διεπήδησε τὴν φλόγα, καὶ ἡ παῖς σὺν αὐτῇ, παραμικρὸν b) ἐλθοῦσα κἀκείνη ἀποθανεῖν. καὶ ἐπειδὴ ὠνείδισε c) τις ὕστερον τὸν Ἀβαύχαν, διότι προδοὺς τὰ τέκνα, καὶ τὴν γυναῖκα, ὁ δὲ Γυνδάνην ἐξεκόμισεν, Ἀλλὰ παῖδας μέν, ἔφη, καὶ αὖθις ποιήσασθαί μοι ῥᾴδιον, καὶ ἄδηλον, εἰ ἀγαθοὶ ἔσονται οὗτοι· φίλον δὲ οὐκ ἂν εὕροιμι ἄλλον ἐν πολλῷ χρόνῳ τοιοῦτον, οἷος Γυνδάνης ἐστί, πεῖράν μοι
62 πολλὴν τῆς εὐνοίας παρεσχημένος d). Εἴρηκα, ὦ Μνήσιππε, ἀπὸ πολλῶν πέντε τούτους προχειρισάμενος. ἤδη δὲ *) καιρὸς εἴη κεκρίσθαι, ὁπότερον ἡμῶν ἢ τὴν γλῶτταν
p.566. ἢ τὴν δεξιὰν ἀποτεμῆσθαι δέοι. τίς οὖν ὁ δικάσων ἐστίν;

ΜΝΗΣ. Οὐδὲ εἷς· οὐ γὰρ ἐκαθίσαμέν e) τινα δικαστὴν τοῦ λόγου· ἀλλ' οἶσθα ὃ ὁράσομεν; ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν, αὖθις ἑλόμενοι διαιτητὴν, ἄλλους ἐπ' ἐκείνῳ εἴπωμεν f) φίλους. εἶτα, ὃς ἂν ἧττων γένηται, ἀποτεμήσεται τότε, ἢ ἐγὼ τὴν γλῶτταν, ἢ σὺ τὴν δεξιάν. ἢ

b) παραμικρὸν] Sic A. 1. B. 1. 3. ut Amor. c. 52. παρὰ μικρὸν duabus vocibus *Reitz.* et recentt. c) ὠνείδισε] ὀνείδισε B. 1. d) οἷος — παρεσχημένος] „Et sic legi haec omnia in C. Abb. *Fl.* et J. neque ac in cett. notat *Solanus.*" *) δὲ] deest in Gorl. e) Οὐδὲ εἷς· οὐ γὰρ ἐκαθίσαμεν] „Et haec ita haberi in iisdem, notat *Solanus.*" f) εἴπωμεν] „εἴποιμεν Ex. *Fl.* Cum vulgata facit P." Εἴπομεν B. 3.

transiliit, et post illam puella, in praesentissimum ipsa quoque mortis periculum adducta. Et cum postea objiceret aliquis Abauchae, quod proditis liberis atque uxore exportasset Gyndanem, *Verum*, inquit, *liberos denuo quaerere mihi facile est, atque incertum, bonine hi futuri sint: amicum autem non temere invenero alium, talem quidem, qualis est Gyndanes, qui ea mihi benevolentiae experimenta praestiterit.* Dixi, Mnesippe, de magno numero quinque istis deprompti. Jam tempus fuerit judicari, utri nostrûm lingua vel dextra amputanda sit. Quis igitur judicabit?

Mnes. Nemo. Neque enim arbitrum quemquam disputationis constituimus. Sed scin', quid faciamus? Quandoquidem nunc temere nec ad scopum jaculati sumus, rursus electo arbitro alios sub illo amicos enarremus. Tum qui victus fuerit, mutilabitur, aut lingua ego,

τοῦτο μὲν ἄγροικον. ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φιλίαν ἐπαινεῖν ἔδο- p. 566.
ξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἡγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τούτου κτῆμα ἄμεινον ἢ κάλλιον· τί οὐχὶ καὶ ἡμεῖς συνθέμενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι, καὶ εἰσαεὶ ἔσεσθαι ἀγαπῶμεν, ἄμφω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἆθλα προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης *), καὶ μιᾶς δεξιᾶς, δύο ἑκάτερος ἐπικτησάμενοι, καὶ προσέτι γε καὶ ὀφθαλμοὺς τέτταρας, καὶ πόδας τέτταρας, καὶ ὅλως, διπλᾶ πάντα; τοιοῦτόν τι γάρ ἐστι g) συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, ὁποῖον τὸν Γηρυόνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἄνθρωπον ἑξάχειρα, καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν, ἅμα πράττοντες πάντα, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον φίλους γε ὄντας.

Τόξ. Εὖγε λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν. p. 567.

Μνης. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε ἀκι- 63
νάκου δεώμεθα h), τὴν φιλίαν ἡμῖν βεβαιώσοντος. ὁ γὰρ λόγος ὁ παρὼν, καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι, πολὺ πε-

*) γλώττης] δόξης Gorl. g) ἐστι] Linguae lex praecipiebat εἰσι, et sic forsan scripserat auctor. Mox ante φίλους γε ὄντας inserit Gorl. καὶ. h) δεώμεθα] „Consentire *Fl.* notat *Noster* (*Solanus*). Forsan δεόμεθα mallet, quod et ego velim.“ Sic vere B. 1. et 3. sed me quidem non probante.

aut tu dextra. Quamquam nimis hoc agreste fuerit: Quin potius quum et tu amicitiam laudare visus sis, et ego nullam homini hac possessione aut meliorem putem aut honestiorem: quidni potius etiam nos, pacto inter nos foedere, amici esse e vestigio, et in perpetuum manere satis habemus, victores ambo, maximis ambo potiti praemiis, pro lingua una et una dextra nacti unusquisque geminas, et insuper oculos quatuor, et pedes quatuor, et in universum gemina omnia? Tale quid enim sunt coëuntes duo aut tres amici, qualem Geryonen ostendunt pictores, hominem sex manuum et tricipitem. Tres enim, ut mihi videtur, fuere, simul agentes omnia, ut par erat nimirum, cum essent amici.

Tox. Bene sane dicis: et sic agamus.

Mnes. Sed neque sanguine, Toxari, neque acinaco indigemus ad sanciendam amicitiam nostram. Praesens enim disputatio, et earun-

p. 567. *στότερα τῆς πόλεως ἐκείνης, ἣν πίνετε. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης, δεῖσθαί μοι δοκεῖ.*

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὦμεν φίλοι, καὶ ξένοι, ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ, εἴ ποτε ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὖ ἴσθι. οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ ἔτι πορρώτερω ἐλθεῖν, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι, οἷος σὺ, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

dem rerum studium, multum sunt calice illo, quem bibitis, firmiora: quandoque non tam necessitate quadam *et sanctitate*, sed proposito, indigere mihi videntur.

Tox. Laudo ista equidem: et jam simus amici, et hospites, mihi quidem tu hic in Graecia, ego autem tibi, si in Scythiam quandoque veneris.

Mnes. At noris, me non pigraturum longius etiam iter ingredi, si tales inventurus sim amicos, qualem te, Toxari, de sermonibus tuis cognitum habemus.

ΛΟΥΚΙΣ a) Η ΟΝΟΣ. p. 567.

ARGUMENTUM.

Est haec Lucii Patrensis, non Luciani, fabula milesiaca de se ipso mirabili casu in asinum mutato, ac postremum non minus mirabiliter in humanam naturam et formam reverso. Utilissimus liber ad cognoscendos turpissimos istius aetatis mores, qui ab auctore cum impudentissima licentia, nec tamen praeter veritatem, nudati describuntur.

Ἀπήειν ποτὲ ἐς Θετταλίαν· ἦν δέ μοι πατρικόν τι συμ- 1
βόλαιον ἐκεῖ πρὸς ἄνθρωπον ἐπιχώριον· ἵππος δέ με κα- p. 568.
τῆγε καὶ τὰ σκεύη, καὶ θεράπων ἠκολούθει εἷς. ἐπορευόμην οὖν τὴν προκειμένην ὁδόν· καί πως ἔτυχον καὶ ἄλλοι ἀπιόντες ἐς Ὑπατα, πόλιν τῆς Θετταλίας, ἐκεῖθεν ὄντες· καὶ ἁλῶν b) ἐκοινωνοῦμεν, καὶ οὕτως ἐκείνην τὴν ἀργαλέαν ὁδὸν ἀνύσαντες, πλησίον ἤδη τῆς πόλεως ἦμεν, κἀγὼ ἠρόμην τοὺς Θετταλοὺς c), εἴπερ ἐπίστανται ἄνδρα οἰ-

a) ΛΟΥΚΙΣ] Sic *Phot.* unus Ms. *Cour.* et ipse *Cour.* Vulgo in cett. omnibus ΛΟΥΚΙΟΣ. Vid. Adnot. b) ἁλῶν] „Et sic legi in *Pl.* notat *Solanus.*" c) Θετταλοὺς φίλους Boii.

LUCIS SIVE ASINUS.

In Thessaliam aliquando eram profectus: erat mihi vero quoddam ibi paternum negotium cum ejus regionis homine. Equus unus me et sarcinulas vehebat, servorum sequebatur unus. Sic via proposita pergebam. Forte quadam alii etiam ibant Hypatam, unde erant, Thessaliae urbem, quorum convictu utebar. Sicque superata illa via difficili, prope jam urbem eramus. Hic ego interrogo Thessalos, nossentne virum Hypatae ha-

p.568. κοῦντα ἐς τὰ Ὕπατα d), Ἵππαρχον τοὔνομα e), γράμματα f) δὲ αὐτῷ ἐκόμιζον οἴκοθεν, ὥστε οἰκῆσαι παρ' αὐτῷ· οἱ δὲ εἰδέναι τὸν Ἵππαρχον τοῦτον ἔλεγον, καὶ ὅποι g) τῆς πόλεως οἰκεῖ, καὶ ὅτι ἀργύριον ἱκανὸν ἔχει h), καὶ ὅτι μίαν θεράπαιναν τρέφει i), καὶ τὴν αὐτοῦ γαμετὴν μόνας. ἔστι γὰρ φιλαργυρώτατος δεινῶς. ἐπεὶ δὲ πλησίον τῆς πό-
p.569. λεως ἐγεγόνειμεν, κῆπός τις (ἔνδον) k) ἦν, καὶ οἰκίδιον
2 ἀνεκτὸν l), ἔνθα ὁ Ἵππαρχος ᾤκει. Οἱ μὲν οὖν ἀσπασάμενοί με ᾤχοντο, ἐγὼ δὲ κόπτω προσελθὼν τὴν θύραν. καὶ μόλις μὲν καὶ βραδέως, ὑπήκουσε δ' οὖν ἡ γυνὴ m). εἶτα καὶ προσῆλθεν n)· ἐγὼ μὲν ἠρόμην, εἰ ἔνδον εἴη ὁ

d) ἐς τὰ Ὕπατα] „*Fl. Fr.* B. 2. J. et S. eodem modo habere notat idem (*Solanus*). Adde *Par.* et H.“ e) τοὔνομα] „το ὄνομα *Fl.*“ f) γράμματα] „lta dedi ex marg. A. 1. W. L. P. J. *Γράμμα Fl.* H. *Par.* B. 2. *Fr. Ald.* S.“ g) ὅποι] Sic *Reitz.* cum omnibus vett. Edd. et plerisque Codd. Ὅπη ex 3011. praetulerunt *Bel. Bip. Schm.* et *Cour.* Sed vid. Adnot. h) ἔχει] „ἔχοι] Sic Edd. omnes, licet mox τρέφει habeant.“ Sed ἔχει ob ipsum illud τρέφει rectius *Bel. Bip. Schm. Cour.* i) τρέφει] „τρέφοι] Sic L. Τρέφει Edd. priores.“ Sic et 2955. et hinc recte recentt. Vid. Adnot. k) ἔνδον] „*Pell.* delet ἔνδον “ *Cour.* transponi vult sic: κῆπός τις ἦν, καὶ ἔνδον οἰκίδιον ἀνεκτόν. Mihi vero et ipsi ea vox suspecta videtur. Neutro enim loco facile ferri potest. l) ἀνεκτὸν] ἄτεκνον 3011. mendum. m) ἡ γυνὴ] Articulum servant Edd. omnes, et Codd. 2954. et Vat. No. 90. et quae instar Codicis est, Ed. *Fl.* Sed omisit eum *Cour.* nimis facile Codici Marc. No. 72. obsecutus. n) προῆλθεν] Sic pro vulg. προσῆλθεν voluit *Seagerus*, et sic vere exhibent Codd. 2955. *Belino*, et Vat. et 72. *Courierio* referente, qui posterior V. D. etiam sic edidit, apte conferens locum *Actt. Apostt.* XII, 13. ubi pro προῆλθεν male alii προσῆλθεν.

bitantem, Hipparchum nomine. Epistolam autem illi ferebam domo, uti apud illum diversarer. Illi notum sibi Hipparchum illum dicunt, et quo loco urbis habitet, et argenti ipsum habere multum, et tamen unam *modo* ancillam alere, suamque uxorem. Esse enim supra modum avarissimum. Cum vero prope urbem essemus, hortus intra eam *(ibi)* erat, et domuncula tolerabilis, ubi habitabat Hipparchus. Atque illi vale dicto abeunt: ego vero accedens pulso januam. Ac vix quidem et tarde, sed exaudivit *(aperuit)* tamen mulier, ac deinde etiam accessit *(prodiit)*. Rogo, iu-

Ἱππαρχος o); Ἔνδον, ἔφη· σὺ δὲ τίς p); ἢ τί βουλόμενος πυνθάνῃ; γράμματα, εἶπον, κομίζων q) αὐτῷ παρὰ r) Δεκριανοῦ s) τοῦ Πατρέως t) σοφιστοῦ. Μεῖνόν με, ἔφη, αὐτοῦ, καὶ τὴν τοῦ θύραν συγκλείσασα ᾤχετο εἴσω u) πάλιν· καί ποτε ἐξελθοῦσα κελεύει ἡμᾶς εἰσελθεῖν· κἀγὼ δὲ παρελθὼν x) εἴσω ἀσπάζομαι y) αὐτὸν, καὶ τὰ γράμματα ἐπέδωκα z). ἔτυχε δὲ ἐν ἀρχῇ δείπνου ὤν, καὶ κατέκειτο ἐπὶ κλινιδίου στενοῦ, γυνὴ δὲ a) αὐτοῦ καθῆστο πλησίον, καὶ τράπεζα μηδὲν ἔχουσα παρέκειτο. ὁ δὲ ἐπειδὴ τοῖς γράμμασιν ἐνέτυχεν, Ἀλλ' ὁ μὲν φίλτατος ἐμοὶ, ἔφη, καὶ p. 569. p. 570.

o) ὁ Ἱππαρχος] Articulum nescio in quo Cod. deesse tradit *Cour.* p) τίς] τίς εἶ; mallet *Cour.* quod certe non necessarium videtur, licet εἶ ob sequens ἢ facile excidere, potuerit. q) γράμματα, εἶπον, κομίζων] Sic Vat et 72. et hinc *Cour.* qui tamen mallet: γράμματα ἦκω, εἶπον, κομίζων, et similiter *Bel.* γράμματα, εἶπον, ἦκω κομίζων. nam γράμματα ἦκω κομίζων legitur in 3011. et 2956. sed vulgo erat: γράμματα, εἶπον, κομίζω, quam pravam genuinae lectionis correctionem habet *Cour.* r) παρὰ] Sic, monente *Belino*, vulgatum περὶ correxerunt *Bip.* et *Schm.* e 2955. et *Salm.* Verum et A. 1. compendiariam formam ostendit, significantem παρά. s) Δεκριανοῦ] retinui, ut mox Δεκριανὸς, licet illic in B. 3. legatur Δεκριανὸς, et vetus Interpres Latinus dederit *Decianus*, ad quam nominis mutationem et alius quispiam fuerit proclivis. At nomen *Decrii* non est insuditum; vid. modo *Tacit.* Annal. III, 20. neque adeo *Decriani* offendere debet. Δεκρίου tamen b. l. exhibet 2955. t) Πατρέως] „Sic *Fl.* Πατρέως cett. male." Πατρέως et 2955. et τοῦ σοφιστοῦ, sicut Vat. unde *Cour.* hunc alterum articulum, vulgo omissum, inseruit. u) εἴσω] „ἔσω *Fl.*" Sic et *Schm.* temere: mox in omnibus et ipsa *Schm.* παρελθὼν εἴσω Cf. c. 3. 6. extr. c. 15. etc. x) παρελθὼν] προελθὼν 3011. minus bene, ut recte censet *Bel.* y) ἀσπάζομαι] „ἀσφάζομαι H." z) ἐπέδωκα] „Sic Edd. omnes. Ἐπιδέδωκα marg. A. 1." *Solan.* maluit ἀπέδωκα. Vid. Adnot. a) γυνὴ δὲ] ἡ γυνὴ δὲ, vel ἡ δὲ γυνὴ mallet *Cour.*

tusne esset Hipparchus? illa ait, esse; *tu vero*, inquit, *quis es? aut qua de causa quaeris? Literas*, inquam, *illi affero a Decriano Patrensi Sophista. Exspecta*, inquit, *me hic;* clausaque janua intro rursus abit. Et tandem reversa introire me jubet. Ingressus ego saluto hominem, et reddo literas. Forte autem coenare inceperat, in angusto accumbens lectulo: mulier prope ibidem assidebat, apposita erat mensa vacua. Ipse, inspectis literis, *Enimvero*, inquit, *carissimus mihi et*

p. 570. τῶν Ἑλλήνων ἐξοχώτατος Δεκριανὸς b) εὖ ποιεῖ, καὶ θαῤῥῶν πέμπει παῤ ἐμὲ c) τοὺς ἑταίρους τοὺς ἑαυτοῦ· τὸ δὲ οἰκίδιον τὸ ἐμὸν d) ὁρᾷς, ὦ Λούκιε, ὡς ἔστι μικρὸν μέν, ἀλλὰ εὔγνωμον τὸν οἰκοῦντα ἐνεγκεῖν· ποιήσεις δὲ αὐτὸ σὺ μεγάλην οἰκίαν, ἀνεξικάκως οἰκήσας. καὶ καλεῖ τὴν παιδίσκην, ὦ Παλαίστρα, δὸς τῷ ἑταίρῳ κοιτῶνα, καὶ θὲς e) λαβοῦσα, εἴ τι κομίζει σκεῦος, εἶτα πέμπε αὐτὸν εἰς βαλα-
3 νεῖον, οὐχὶ f) γὰρ μετρίαν εἰλήλυθεν ὁδόν. Ταῦτα εἰπόντος g), τὸ παιδισκάριον ἡ Παλαίστρα ἄγει με καὶ δείκνυσί μοι κάλλιστον οἰκημάτιον, καὶ σὺ μέν, ἔφη, ἐπὶ ταύτης τῆς κλίνης κοιμήσῃ, τῷ δὲ παιδί σου σκιμπόδιον αὐτοῦ παραθήσω, καὶ προσκεφάλαιον ἐπιθήσω. ταῦτα εἰποῦσης, ἡμεῖς ἀπήειμεν λουσόμενοι, δύντες αὐτῇ κριθιδίων τιμὴν εἰς τὸν ἵππον· ἡ δὲ πάντα ἔφερε λαβοῦσα εἴσω, καὶ κατέ-

non constans sibi, qui supra cap. cod. in contra omnes libros unum modo Cod. secutus scripserat ὑπήκουσε δ' οὖν γυνή. b) Δεκριανὸς] B. 3. Δεκιανὸς. Vid. supra (not. 5). c) ἐμὲ] ἐμοὶ *Reitz.* A. 1. 2. *Fl.* et *Cour.* cum Mss. suis. Sed ἐμὲ recte 3011. B. 1. 2. 3. 4. *Bip.* et *Schm.* ut monuerat *Bel.* d) τὸ ἐμὸν] τοὐμὸν 3011. et hinc *Schm.* Verum *Cour.* qui et ipse illum Cod. consuluit, nihil de ea lectione varia monet. e) θὲς] κατάθες mallet *Cour.* satis probabiliter: mox enim καθέθηκεν, et similiter saepius in eodem libello. f) οὐχὶ] οὐ 2955 *Belino* probante post imperitam disputationem. Οὐχὶ μετρίαν γὰρ 2954. Οὐχὶ μετρίαν omisso γὰρ Vat. et 72. g) εἰπόντος] εἰπόντα in Varr. Lectt. recenset *Cour.*

praestantissimus Graecorum Decrianus bene facit, cum fidenter suos ad me mittit sodales. Vides autem domunculam meam, Luci, quam sit parva illa quidem, sed satis ad ferendum diversorem idonea: feceris autem tu domum magnam, si comiter patienterque diverseris. Et vocata ancilla, *Palaestra*, inquit, *ostende meo sodali cubiculum, et sumtam ibi pone, si quam habet, sarcinulam: tum in balneum illum deduc, venit enim viam non modicam.* Haec ubi dixisset, ancillula Palaestra ducit me, et pulcherrimum mihi ostendit cubiculum, ac, *tu quidem*, ait, *hoc in lecto dormies, tuo autem puero grabatulum hic apponam, imposito etiam cervicali.* Ista cum dixisset, nos lotum abiimus, dato ipsi hordei pretio pro equo. Illa vero omnia intus

θηκεν. ἡμεῖς δὲ λουσάμενοι, ἀναστρέψαντες, εἴσω εὐθὺς p. 570.
παρήλθομεν, καὶ ὁ Ἵππαρχός με δεξιωσάμενος, ἐκέλευε h)
συνανακλίνεσθαι μετ' αὐτοῦ. τὸ δὲ δεῖπνον οὐ σφόδρα λι-
τόν· ὁ δὲ οἶνος ἡδὺς καὶ παλαιὸς ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐδεδειπνή-
κειμεν, πότος i) ἦν καὶ λόγος, οἷος k) ἐπὶ δείπνου ξένου.
καὶ οὕτω τὴν ἑσπέραν ἐκείνην πότῳ l) δόντες ἐκοιμήθη-
μεν. τῇ δὲ m) ὑστεραίᾳ ὁ Ἵππαρχος ἤρετό με, τίς μὲν
ἔσται ἡ νῦν n) μοι ὁδὸς, καὶ ὁπόσαις o) ταῖς ἡμέραις αὖ- p. 571.
τοῦ προσμενῶ. Ἄπειμι μέν, ἔφην, εἰς p) Λάρισσαν, ἔοικα
δὲ ἐνταῦθα q) διατρίψειν τριῶν ἢ πέντε ἡμερῶν. Ἀλλὰ 4
τοῦτο μὲν ἦν σκῆψις· ἐπεθύμουν δὲ σφόδρα μείνας ἐνταῦ-
θα ἐξευρεῖν τινα τῶν μαγεύειν ἐπισταμένων γυναικῶν, καὶ

h) ἐκέλευε] ἐκέλευσε malit *Cour.* quo certe non ob praecedens *παρήλθομεν* opus est, quum statim ante legeris: *ἡ δὲ πάντα ἤφερε — καὶ κατέθηκεν.* Cf. Hermot. c. 17. extr. et saepius. i) πότος] „ποτὸς] πότος Ex. *Fl.* Vulgatae adstipulatur P.“ Correctum a *Cour.* Cf. c. 24. extr. *πότος ἦν μακρός.* c. 49. *παρὰ τὸν πότον.* Sed res agitur nota. k) οἷος] ὡς 3011. l) πότῳ] „ποτῷ] πότῳ Ex. *Fl.* Vulgata est in P.“ Correxerit iterum *Cour.* m) τῇ δὲ] Sic 2955. *Schm. Cour.* pro vulg. τῇ δ'. n) ἡ νῦν] Sic 2955. 3011. 12. Vat. uterque et 2954. tum Edd. *Bip. Schm. Cour.* Sed τίς μὲν ἔσται ἡ νῦν ὁδὸς ἐμοὶ 2956. Mallet *Cour.* τίς μὲν ἔσται νῦν μοι ἡ ὁδός. In plerisque Edd. vett. nec non *Reitz.* deerat omnino ἡ. o) ὁπόσαις] „εἰ πάσαις] Leg. ὁπόσαις ἡμ. vel εἰ πολλαῖς ταῖς. *Reitz.*“ Illud recta conjecerat *Reitz.* sed male omisso articulo: nec aliter video *Courierium* statuentem. p) εἰς] ἐς 2955. 3011. *Schm.* q) ἐνταῦθα] ἐνθάδε *Cour.* ultro, opinor: nam quod refert *nonnullos* Codd. ἐνταῦθα habere, desumtum e versu sequente, id suspicor de *omnibus* esse intelligendum: Editiones quidem priores ad unam omnes ἐνταῦθα exhibent.

allata deposuit. Nos loti, cum redissemus, statim intramus. Hic Hipparchus me complexus jubet secum accumbere: coena non nimis tenuis, vinum suave erat et antiquum. Post coenam compotatio et sermones, ut in coena hospitali. Et sic, ubi vesperam illam dedissemus compotationi, cubitum ivimus. Postridie interrogat Hipparchus, quorsum porro irem, et, an toto tempore ibi mansurus essem? *Abeo*, inquam, *Larissam: puto autem hic me mansurum tres aut quinque dies.* Verum illa quidem simulatio erat: vehementer autem optabam illic manens invenire aliquam mulierum magicae artis peritarum, et videre miraculum quoddam,

p. 571. *θεάσασθαί τι παράδοξον, ἢ πετόμενον ἄνθρωπον, ἢ λιθούμενον. καὶ τῷ ἔρωτι τῆς θέας ταύτης δοὺς ἐμαυτὸν, περιήειν τὴν πόλιν, ἀπορῶν μὲν τῆς ἀρχῆς τοῦ ζητήματος, ὅμως δὲ περιήειν. κἀν r) τούτῳ γυναῖκά τινα s) ὁρῶ προσιοῦσαν t), ἔτι νέαν, εὐπορουμένην, ὅσον ἦν ἐκ τῆς ὁδοῦ u) συμβαλεῖν. ἱμάτια γὰρ ἀνθινὰ x), καὶ παῖδες συχνοὶ, καὶ χρυσίον περιττόν. ὡς δὲ πλησιαίτερον y) γίγνομαι, προσαγορεύει με ἡ γυνή· καὶ ἀμείβομαι αὐτῇ ὁμοίως· καὶ φησὶν, Ἐγὼ Ἄβροια εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις z)· καὶ ὑμᾶς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνης γενομένους φιλῶ, ὥςπερ οἵς ἔτεκον αὐτή· τί οὖν οὐχὶ παρ' ἐμοὶ καταλύεις a), ὦ τέκνον; Ἀλλὰ σοὶ b) μὲν, ἔφην, πολλὴ χάρις, αἰδοῦμαι δὲ, οὐδὲν ἀνδρὶ φίλῳ ἐγκαλῶν, ἔπειτα φεύγων τὴν ἐκείνου οἰκίαν· ἀλλὰ τῇ γνώμῃ, ὦ c) φιλτάτη, κατάγομαι παρὰ*

r) *κἀν*] *κᾆν* pleraeque vett. *Reitz. Bip. Schm.* Sed *κἀν* recte A. 1. 2. et *Cour.* s) *τινα*] omissum in 2955. 3011. 90. et 72. t) *προσιοῦσαν*] *προϊοῦσαν* conj. *Cour.* sed citra necessitatem. u) *ὁδοῦ*] *προόδου* conj. *Cour.* non male: vid. Somn. s. Vit. c. 9. ibique Adnot. Tom. I. p. 192. Nihilominus in vulgata acquievi, satis probam praebente sensum, quem bene *Gesnerus* expressit. x) *ἀνθινὰ*] „Ita habere *Fl.* cum *Fr.* notat *Solanus.* Sed et sic J. *Par.* II.“ y) *πλησιαίτερον*] *πλησιέστερον* 3011. z) *ἀκούεις*] *ἀκούοις* 2955. quod non displicet *Belino.* a) *καταλύεις*] *καταλύσεις* varia lectio a *Cour.* subjecta. b) *σοὶ*] *σὺ* 2955. prave. c) *ὦ*] abest a Codice, vel Codd., quos non indicavit *Cour.*

aut volantem hominem, aut in lapidem mutatum. Hujus me spectaculi amori cum dedissem, circumeo per urbem, unde initium quaerendi facerem laborans: circumeo tamen. Inter haec mulierem video accedere, juvenem adhuc, beatam, quantum ex *illo per urbem* incessu *licebat* colligere. Vestes enim illi floridae, pueri crebri, aurum multum. Cum vero accessissem propius, salutat me mulier, ego illam vicissim. Tum, *Ego*, inquit, *Abroea sum, si quam matris tuae amicam sic vocari audis: et vos ex illa natos non minus amo, quam quos ipsa peperi. Quid igitur non apud me diversaris, fili?* Ego, *Benigne*, inquam: *sed vereor, cum nihil habeam, quod accusem amicum, illius domo fugere. Verum animo quidem, carissima, apud te commoror.*

σοί. Ποῖ δὲ, ἔφη, καὶ κατάγῃ; Παρὰ Ἱππάρχου. Τῷ p. 571.
φιλαργύρῳ; ἔφη d). Μηδαμῶς, εἶπον, ὦ μῆτερ, τοῦτο
εἴπῃς· λαμπρὸς γὰρ καὶ πολυτελὴς γέγονεν εἰς e) ἐμὲ,
ὥστε καὶ ἐγκαλέσαι ἄν τις τῇ τρυφῇ· ἡ δὲ μειδιάσασα, καὶ
με τῆς χειρὸς λαβομένη, ἄγε ἀπωτέρω f) καὶ λέγει πρὸς
ἐμὲ, Φυλάττου μοι, ἔφη, τὴν Ἱππάρχου γυναῖκα πάσῃ p. 572.
μηχανῇ, μάγος γάρ ἐστι δεινὴ, καὶ μάχλος, καὶ πᾶσι τοῖς
νέοις ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν· καὶ εἰ μή τις ὑπακούσει g)
αὐτῇ, τοῦτον τῇ τέχνῃ ἀμύνεται, καὶ πολλοὺς μετεμόρφω-
σεν εἰς ζῶα, τοὺς δὲ τέλεον ἀπώλεσε. σὺ δὲ καὶ νέος εἶ,
τέκνον, καὶ καλὸς, ὥστε εὐθὺς ἀρέσαι γυναικί· καὶ ξέ-
νος, πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον. Ἐγὼ δὲ πυθόμενος, ὅτι 5
τὸ πάλαι μοι ζητούμενον οἴκοι παρ' ἐμοὶ κάθηται, προσεῖ-
χον h) αὐτῇ οὐδὲν ἔτι. ὡς δέ ποτε ἀφείθην, ἀπῆειν οἴ-
καδε, λαλῶν πρὸς ἐμαυτὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄγε δὴ σὺ ὁ φά-

d) *Ἔφη*] „deest in *Fl.* adest in cett. et P." Totum locum, sic fere in Edd. vett. exhibitum: *Παρὰ Ἱππάρχῳ τῷ φιλαργύρῳ, ἔφη* interpunctione mutata, facile restituit *Reitz.* duce forsan *Solano.* e) *εἰς*] *ἐπ'* 2951. f) *ἀπωτέρω*] „*ποῤῥωτέρω*] Al. *ἀποτέρω Coll.* *Ἀπωτέρω Fl.* et marg. A. 1. W. Sed vulgata etiam est in P." *Ἀπωτέρω*, quod in tribus Codd. Parr. legi testatur *Bel.*, receperunt *Schm.* et *Cour.* et nos cum illis. g) *ὑπακούσει*] „Sic etiam esse in *Fl.* notavit *Solanus.* Sed est etiam in aliis." *Ὑπακούσῃ* 3011. h) *προσεῖχον*] *προσῆνον* 3011. inepte peccatum.

Ubi vero, inquit, *diversaris? Apud Hipparchum. Avarum illum?* inquit. *Minime vero,* inquam, *Mater, hoc dixeris. Splendidus enim et sumtuosus in me quidem fuit; adeo quidem, ut luxum illius accusare aliquis facilius possit.* At illa subridens, et manu me prehensum seducens, *cave mihi,* inquit, *omni ope Hipparchi uxorem. Maga enim est pessima, et lasciva, quae ad juvenes omnes oculum adjiciat. Et si quis illi non obsequatur, illum arte sua ulciscitur, et multos mutavit in animalia: alios autem funditus perdidit. Tu vero et adolescens es, fili, et pulcher, ut statim placiturus sis mulieri; et hospes, res, quam nemo curet magno opere.* At ego, audito, domi mihi sedere, quod olim quaererem, nihil amplius ad eam attendi. Dimissus tandem domum dum abeo, haec apud me in via agito.

p. 572. σκοιν ἐπιθυμεῖν ταύτης τῆς παραδόξου θέας; ἔγειρέ μοι σεαυτὸν i), καὶ τέχνην εὕρισκε σοφὴν, ἥ τεύξῃ τούτων, ὧν ἐρᾷς, καὶ ἐπὶ τὴν Θεράπαιναν τὴν Παλαίστραν ἤδη
p. 573. ἀποδύου· τῆς γὰρ γυναικὸς τοῦ ξένου καὶ φίλου πόρρω ἵστασο· κἀπὶ ταύτης κυλιόμενος, καὶ γυμναζόμενος k), καὶ ταύτῃ συμπλεκόμενος, εὖ ἴσθι ὡς ῥᾳδίως γνώσῃ· δοῦλοι γὰρ τὰ δεσποτῶν ἐπίστανται καὶ καλὰ καὶ αἰσχρά. καὶ ταῦτα l) λέγων πρὸς ἐμαυτὸν εἰςῆειν οἴκαδε. τὸν μὲν οὖν Ἵππαρχον οὐ κατέλαβον ἐν τῇ οἰκίᾳ, οὐδὲ τὴν ἐκείνου γυναῖκα· ἡ δὲ Παλαίστρα τῇ ἑστίᾳ παρῄδρευε, δεῖπνον ἡμῖν
6 εὐτρεπίζουσα. Κἀγὼ εὐθὺς ἔνθεν m) εἰλών, Ὡς εὐρύθμως, ἔφην, ὦ καλὴ Παλαίστρα, τὴν πυγὴν τῇ χύτρᾳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις καὶ κλίνεις n). ἡ δὲ ὀσφύϊ ἡμῖν o) ὑγρῶς ἐπι-

i) σεαυτὸν] σαυτὸν varia lectio *Cour.* k) γυμναζόμενος] εὐναζόμενος conj. *Cour.* „sine idonea saussa," ait *Jacobs.* Animadv. ad *Achill. Tat.* p. 964. l) καὶ ταῦτα] Sic 3011. 2955. 2954. 2. 90. et Vat. et hinc *Cour.* In reliquis deest καὶ, absorptum haud dubie a duplice καὶ proxime praecedente m) εἰλὼν] „ἀρξάμενος] εἰλὼν marg. A. 1. et Ex. *Fl.* Vulgatam servat P." Ἀρξάμενος interpretamentum est genuini εἰλὼν, quod cum *Fl.* etiam habent Codd. Gorl. 2955. 3011. (infra scripto ἀφορμὴν) et quatuor *Cour.* quodque probatum *Dorvillio* ad *Char.* p. 255. *Lips.* et *Belino* recepit *Cour.* Formula est *Homerica* Odyss. VIII, 500. quam Schol. ibi explicat per ἀρξάμενος. λόγον subintelligit *Schwebel.* ad *L. Bos.* Ellipss. p. 256. *Schaef.* Vide etiam, quem illic *Schaeferus* laudat, *Toup.* ad *Longin.* p. 350. n) κλίνεις] κινεῖς *Jacobs.* conj. minus, opinor, apte, etsi sequentia eodem auctore eruditissimo mutentur. o) ἡμῖν] „σὴ μὲν *Gron.* Nihil mutant Edd." Ἧ μὴν *Guyet.*

Age sane tu, qui cupidum te esse ais admirabilis hujus spectaculi, te mihi excita, et sapiens quoddam inventum comminiscere, quo ea, quorum amore ardes, consequaris: atque in ancillam Palaestram jam accingere, (ab uxore enim hospitis et amici longe te remove) atque in hac te volutans atque exercens, hujus in amplexibus, noris facile discere te posse. Servi enim dominorum et honesta sciunt et turpia. Haec mecum agitans domum intro: ac Hipparchum domi non invenio, neque illius uxorem. Palaestra autem circa focum versabatur, parans nobis coenam. Atque ego statim inde initium sermonis faciens, *Quam concinne*, inquam, *pulchra Palaestra, cum ollula ista nates circumtorques, et flectis? Etiam nobis lubrica titillatione mo-*

τοῦτο μὲν ἄγροικον. ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ φιλίαν ἐπαινεῖν ἔδο- p. 566.
ξας, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἄλλο ἡγοῦμαι ἀνθρώποις εἶναι τούτου κτῆμα ἄμεινον ἢ κάλλιον· τί οὐχὶ καὶ ἡμεῖς συνθέμενοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, φίλοι τε αὐτόθεν εἶναι, καὶ εἰσαεὶ ἔσεσθαι ἀγαπῶμεν, ἄμφω νικήσαντες, τὰ μέγιστα ἆθλα προσλαβόντες, ἀντὶ μιᾶς γλώττης *), καὶ μιᾶς δεξιᾶς, δύο ἑκάτερος ἐπικτησάμενοι, καὶ προσέτι γε καὶ ὀφθαλμοὺς τέτταρας, καὶ πόδας τέτταρας, καὶ ὅλως, διπλᾶ πάντα; τοιοῦτόν τι γάρ ἐστι g) συνελθόντες δύο ἢ τρεῖς φίλοι, ὁποῖον τὸν Γηρυόνην οἱ γραφεῖς ἐνδείκνυνται, ἄνθρωπον ἑξάχειρα, καὶ τρικέφαλον· ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ, τρεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν, ἅμα πράττοντες πάντα, ὥςπερ ἐστὶ δίκαιον φίλους γε ὄντας.

Τ)Ξ. Εὖγε λέγεις· καὶ οὕτω ποιῶμεν. p. 567.

ΜΝΗΣ. Ἀλλὰ μήτε αἵματος, ὦ Τόξαρι, μήτε ἀκι- 63
νάκου δεώμεθα h), τὴν φιλίαν ἡμῖν βεβαιώσοντος. ὁ γὰρ λόγος ὁ παρὼν, καὶ τὸ τῶν ὁμοίων ὀρέγεσθαι, πολὺ πο-

*) γλώττης] δόξης Gorl. g) ἐστι] Linguae lex praecipiebat εἰσι, et sic forsan scripserat auctor. Mox ante φίλους γε ὄντας inserit Gorl. καὶ. h) δεώμεθα] „Consentire *Fl.* notat *Noster* (*Solanus*). Forsan δεόμεθα mallet, quod et ego velim.“ Sic vere B. 1. et 3. sed me quidem non probante.

aut tu dextra. Quamquam nimis hoc agreste fuerit: Quin potius quum et tu amicitiam laudare visus sis, et ego nullam homini hac possessione aut meliorem putem aut honestiorem: quidni potius etiam nos, pacto inter nos foedere, amici esse e vestigio, et in perpetuum manere satis habemus, victores ambo, maximis ambo potiti praemiis, pro lingua una et una dextra nacti unusquisque geminas, et insuper oculos quatuor, et pedes quatuor, et in universum gemina omnia? Tale quid enim sunt coëuntes duo aut tres amici, qualem Geryonen ostendunt pictores, hominem sex manuum et tricipitem. Tres enim, ut mihi videtur, fuere, simul agentes omnia, ut par erat nimirum, cum essent amici.

Tox. Bene sane dicis: et sic agamus.

Mnes. Sed neque sanguine, Toxari, neque acinace indigemus ad sanciendam amicitiam nostram. Praesens enim disputatio, et earun-

p. 567. *στότερα τῆς κύλικος ἐκείνης, ἣν πίνετε. ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα οὐκ ἀνάγκης, ἀλλὰ γνώμης, δεῖσθαί μοι δοκεῖ.*

ΤΟΞ. Ἐπαινῶ ταῦτα, καὶ ἤδη ὦμεν φίλοι, καὶ ξένοι, ἐμοὶ μὲν σὺ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐγὼ δὲ σοὶ, εἴ ποτε ἐς τὴν Σκυθίαν ἀφίκοιο.

ΜΝΗΣ. Καὶ μὴν εὖ ἴσθι. οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι καὶ ἔτι πορρώτερω ἐλθεῖν, εἰ μέλλω τοιούτοις φίλοις ἐντεύξεσθαι, οἷος σὺ, ὦ Τόξαρι, διεφάνης ἡμῖν ἀπὸ τῶν λόγων.

dem rerum studium, multum sunt calice illo, quem bibitis, firmiora: quandoque non tam necessitate quadam *et sanctitate*, sed proposito, indigere mihi videntur.

Tox. Laudo ista equidem: et jam simus amici, et hospites, mihi quidem tu hic in Graecia, ego autem tibi, si in Scythiam quandoque veneris.

Mnes. At noris, me non pigraturum longius etiam iter ingredi, si tales inventurus sim amicos, qualem te, Toxari, de sermonibus tuis cognitum habemus.

χάσασα, ἐμὴ τὸ λοιπὸν ἦν, καὶ συνέκειτο ἡμῖν, ὅπως, p. 575.
ἐπειδὰν κατακοιμίσῃ n) τοὺς δεσπότας, ἔλθῃ εἴσω παρ' ἐμέ, καὶ καθευδήσῃ o). Κἀπειδὴ ἀφίκετό ποτε ὁ Ἵππαρ- 7.
χος, λουσάμενοι ἐδειπνοῦμεν, καὶ πότος p) ἦν συχνὸς q) ἡμῶν ὁμιλούντων. εἶτα τοῦ ὕπνου r) καταψευσάμενος ἀνίσταμαι, καὶ ἔργῳ ἀπήειν, ἔνθα ᾤκουν. πάντα δὲ τὰ ἔνδον εὖ παρεσκεύαστο. τῷ μὲν παιδὶ ἔξω ὑπέστρωτο· τράπεζα δὲ τῇ κλίνῃ παρειστήκει, ποτήριον ἔχουσα· καὶ οἶνος αὐτοῦ παρέκειτο, καὶ ὕδωρ ἕτοιμον, καὶ ψυχρὸν, καὶ θερμόν. πᾶσα δὲ ἦν αὐτῇ τῆς Παλαίστρας παρασκευή. τῶν δὲ στρωμάτων ῥόδα πολλὰ κατεπέπαστο, τὰ μὲν οὕτω γυμνὰ καθ' αὑτὰ s), τὰ δὲ λελυμένα t), τὰ δὲ στεφάνοις συμπεπλεγμένα. κἀγὼ τὸ συμπόσιον εὑρὼν ἕτοιμον, ἔμενον τὸν συμπότην u). Ἡ δὲ ἐπειδὴ κατέκλινε τὴν δέσποιναν, σπου- p. 576.

ἐθέλεις, tradente *Belino*, qui malit ἐθέλοις. Gorl. ὅπως αὐτὴ θέλῃς. Sed *Courierii* Codd. omnes, uti ipse edidit, ὅπως αὐτὴ θέλεις. n) κατακοιμίσῃ] κατακοιμήσῃ *Reitz.* nescio unde, et recentt. omnes. Nos restituimus veterem lectionem, quae et in 2955. et 3011. est, licet a *Belino* graviter damnatam. Cf. Ver. Hist. II, 30. o) καθευδήσῃ] „καθευδήσαι *Fl.*“ Sic et 2955. et modo πλθοι. p) πότος] Sic *Cour.* rursus correxit vulg. ποτός. Cf. c. 3. *bis* deinceps. q) συχνὸς] „συχνῶς marg. A. 1.“ Sic et Gorl. r) ὕπνου] „ὕπνον *Pell.*“ Sic et *Guyet.* et *Reitz.* maluerunt. At vid. Adnot. Articulum, vulgo omissum, monente *Bel.* et praeeunte *Cour.* restitui e Codd. 2955. 2956. 3011. 72. 90. et Vat. Ita et *Jacobsio* placuit, magis vero τα τοῦ ὕπνου. s) αὐτὰ] ἑαυτὰ 3011. t) τὰ δὲ λελυμένα] ex interpretamento orta suspicatur *Jacobs.* ad *Achill. Tat.* p. 951. u) τὸν συμπότην] „Sic J. *Fr. Fl. Par.* H. etc. Τὴν συμ-

simmunque cachinnum effusa, de caetero mea fuit: convenitque inter nos, ut, cum cubitum redditis heris ministrasset, intus ad me veniret, et mecum cubaret. Venit tandem Hipparchus, loti coenamus, crebrescunt inter sermones pocula: deinde somnum fingens surgo, abeo, ubi commorabar: omnia hic pulchre parata erant; puero stratum extra

januam erat; mensula cum poculo adstabat lecto: vinum ibidem appositum, et aqua parata, frigida pariter et calida: omnis ille Palaestrae apparatus erat. Stragula vestis rosis sparsa plurimis, aliis quidem, ut per se sunt, nudis, aliis concerptis, aliis denique in corollas plexis. Et ego, qui paratam sic compotationem invenissem, compotorem jam meum ex-

p. 576. 8 δῆ παρ' ἐμὲ ἦκε. καὶ ἦν εὐφροσύνη ἡμῶν τὸν οἶνον x) καὶ τὰ φιλήματα προπινόντων ἀλλήλοις. ὡς δὲ τῷ ποτῷ y) παρεσκευάσαμεν ἑαυτοὺς εὖ πρὸς τὴν νύκτα, λέγει πρός με z) ἡ Παλαίστρα· Τοῦτο μὲν a) δὴ πάντως δεῖ σε μνημονεύειν, ὦ νεανίσκε, ὅτι εἰς Παλαίστραν ἐμπέπτωκας, καὶ χρή σε νῦν ἐπιδεῖξαι, εἰ γέγονας ἐν τοῖς ἐφήβοις γοργὸς, καὶ παλαίσματα πολλὰ ἔμαθές ποτε. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἴδοις, (ἔφην b), φεύγοντά με τὸν ἐλεγχον τούτων c)· ὥστε ἀπόδυσαι, καὶ ἤδη παλαίωμεν. ἡ δὲ, Οὕτως, ἔφη, ὡς ἐγὼ θέλω, παράσχου μοι τὴν ἐπίδειξιν, ἐγὼ μὲν d) νόμῳ διδασκάλου καὶ ἐπιστάτου τὰ ὀνόματα τῶν παλαισμάτων, ὧν ἐθέλω, εὑροῦσα ἐρῶ. σὺ δὲ ἕτοιμος γίγνου e) ἐς τὸ ὑπακούειν, καὶ ποιεῖν πᾶν τὸ κελευόμενον. Ἀλλ' ἐπίταττε, ἔφην, καὶ σκόπει, ὅπως εὐχερῶς καὶ ὑγρῶς τὰ παλαίσμα-

πότιν *Pell.*" Sic et *Gron.* maluerat; sed frustra. x) ἡμῶν τὸν οἶνον] τὸν οἶνον ἡμῶν 2955. 2956. 3011. 72. 90. et Vat. Verum 2954. et Edd. cum *Fl.* omnes ita ut dedimus. y) ποτῷ] πότῳ *Cour.* sed hic certe ut contra omnes libros, ita nec per se recte. z) με] σε B. 3. turpiter erratum. a) Τοῦτο μὲν δή] Hanc postremum vocem, vulgo omissam, cum *Schm.* et *Cour.* restitui e 3011. b) ἔφην] „aderat in *Par.* aberat in *Fl.* J. *Ald.* H. S. etc." Adest etiam in B. 1. et 3. Ejecit *Cour.* quum in nullo suorum Codd. nec in *Fl.* reperisset. c) τούτων] τοῦτον 3011. *Cour.* At praestat vulgata. d) ἐγὼ μὲν] οὖν addit 2955. et hinc *Schm.* monente *Bel.* e) γίγνου] „γίνου marg. A. 1. W. et P. at prius Edd. vett." Γίνου etiam *Cour.*

spectabam. Atque illa cum cubitum eunti ministrasset herae, statim ad me venit: delectamurque vinum et oscula propinantes invicem: cum autem potu nos ad noctem armasseimus, ait ad me Palaestra: *Hoc quidem omnino meminisse te oportet, adolescens, te in Palaestram incidisse: ostendendum tibi jam est, fuerisne acer inter ephebos, et luctae genera multa didiceris. Tu vero,* inquam, *non videbis me refugere examen harum rerum: itaque exue te, jam luctemur.* Illa, *Sic,* inquit, *ut ego jubeo, probationem mihi exhibe. Ego quidem more magistri et praesidis, nomina numerorum, quos volo, inveniam atque dicam. Tu vero paratus esto ad obediendum, et imperata omnia faciendum. Quin tu impera,* inquam, *et vide, quam dextre, quam mobiliter,*

Ἵππαρχος ο); Ἔνδον, ἔφη· σὺ δὲ τίς ρ); ἢ τί βουλόμενος p.569.
πυνθάνῃ; γράμματα, εἶπον, κομίζων q) αὐτῷ παρὰ r)
Δεκριανοῦ s) τοῦ Πατρέως t) σοφιστοῦ. Μεῖνόν με, ἔφη,
αὐτοῦ, καὶ τὴν τοῦ θύραν συγκλείσασα ᾤχετο εἴσω u) πά-
λιν· καί ποτε ἐξελθοῦσα κελεύει ἡμᾶς εἰσελθεῖν· κἀγὼ δὲ
παρελθὼν x) εἴσω ἀσπάζομαι y) αὐτὸν, καὶ τὰ γράμματα
ἐπέδωκα z). ἔτυχε δὲ ἐν ἀρχῇ δείπνου ὤν, καὶ κατέκειτο
ἐπὶ κλινιδίου στενοῦ, γυνὴ δὲ a) αὐτοῦ καθῆστο πλησίον,
καὶ τράπεζα μηδὲν ἔχουσα παρέκειτο. ὁ δὲ ἐπειδὴ τοῖς p.570.
γράμμασιν ἐνέτυχεν, Ἀλλ' ὁ μὲν φίλτατος ἐμοὶ, ἔφη, καὶ

o) ὁ Ἵππαρχος] Articulum nescio in quo Cod. deesse tradit *Cour.* p) τίς εἶ; mallet *Cour.* quod certe non necessarium videtur, licet εἶ ob sequens ἢ facile excidere, potuerit. q) γράμματα, εἶπον, κομίζων] Sic Vat et 72. et hinc *Cour.* qui tamen mallet: γράμματα ἦκω, εἶπον, κομίζων, et similiter *Bel.* γράμματα, εἶπον, ἦκω κομίζων. nam γράμματα ἦκω κομίζων legitur in 3011. et 2956. sed vulgo erat: γράμματα, εἶπον, κομίζω, quam pravam genuinae lectionis correctionem habet *Cour.* r) παρὰ] Sic, monente *Belino*, vulgatum περὶ correxerunt *Bip.* et *Schm.* e 2955. et *Salm.* Verum et A. 1. compendiariam formam ostendit, significantem παρά. s) Δεκριανοῦ] retinui, ut mox Δεκριανὸς, licet illic in B. 3. legatur Δεκριανὸς, et vetus Interpres Latinus dederit *Decianus*, ad quam nominis mutationem et alius quispiam fuerit proclivis. At nomen *Decrii* non est inauditum; vid. modo *Tacit.* Annal. III, 20. neque adeo *Decriani* offendere debet. Δεκρίου tamen h. l. exhibet 2955. t) Πατρέως] „Sic *Fl.* Πατρέως cett. male." Πατρέως et 2955. et τοῦ σοφιστοῦ, sicut Vat. unde *Cour.* hunc alterum articulum, vulgo omissum, inseruit. u) εἴσω] „ἴσω *Fl.*" Sic et *Schm.* temere: mox in omnibus et ipsa *Schm.* παρελθὼν εἴσω Cf. c. 3. 6. extr. c. 15. etc. x) παρελθὼν] προελθὼν 3011. minus bene, ut recte censet *Bel.* y) ἀσπάζομαι] „ἀσφάζομαι H." z) ἐπέδωκα] „Sic Edd. omnes. Ἐπιδέδωκα marg. A. 1." *Solan.* maluit ἀπέδωκα. Vid. Adnot. a) γυνὴ δὲ] ἡ γυνὴ δὲ, vel ἡ δὲ γυνὴ mallet *Cour.*

tusne esset Hipparchus? illa ait, esse; *tu vero*, inquit, *quis es? aut qua de caussa quaeris? Literas*, inquam, *illi affero a Decriano Patrensi Sophista. Expecta*, inquit, *me hic;* clausaque janua intro rursus abit. Et tandem reversa introire me jubet. Ingressus ego saluto hominem, et reddo literas. Forte autem coenare inceperat, in angusto accumbens lectulo: mulier prope ibidem assidebat, apposita erat mensa vacua. Ipse, inspectis literis, *Enimvero*, inquit, *carissimus mihi et*

p.577. ἅμμα s) κατ' ἰξύος θήσας, σύνεχε, καὶ πειρῶ μὴ σπεύδειν, ἀλλ' ὀλίγον διακαρτερήσας, σύντρεχε, ἤδη ἀπολέλυσαι. Κἀγὼ ἐπειδὴ ῥᾳδίως πάντα ὑπήκουσα, καὶ εἰς τέλος ἡμῖν ἔληξε τὰ παλαίσματα, λέγω t) πρὸς τὴν Παλαίστραν, ἅμα ἐπιγελάσας, Ὦ διδάσκαλε, ὁρᾷς u), ὅπως εὐχερῶς καὶ εὐηκόως πεπάλαισταί μοι, σκόπει δὲ, μὴ οὐκ ἐν κόσμῳ τὰ παλαίσματα ὑποβάλλῃς x), ἄλλα γὰρ ἐξ ἄλλων ἐπιτάττεις. ἡ δὲ ἐπὶ κόρρης πλήξασά με, Ὡς φλύαρον, ἔφη, παρέλαβον τὸν μαθητήν· σκόπει οὖν, μὴ πληγὰς ἔτι πλείω y)
p.578. λάβῃς, ἄλλα καὶ οὐ z) τὰ ἐπιταττόμενα παλαίων. καὶ ταῦτ' εἰποῦσα, ἐπανίστατο, καὶ θεραπεύσασα ἑαυτὴν a), Νῦν, ἔφη, δείξεις, εἴπερ νέος εἶ, καὶ εὔτονος παλαιστὴς, καὶ εἰ ἐπίστασαι παλαίειν, καὶ ποιεῖν τὰ ἀπὸ γονατίου. καὶ πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ λέχους ἐς γόνυ, ἄγε δὴ σὺ ὁ παλαιστὴς, ἔχεις τὰ μέσα, ὥστε τωάξας ὀξεῖαν, ἐπίπρωσον b), καὶ βά-

s) ἅμμα] „Sic dedit *Solanus* ex G. P. L. Ἅμα Edd. priores.“ t) λέγω] Vulgo καὶ λέγω, copula ex antecedentibus huc per errorem delata. Merito eam ejecit *Cour.* praeeunte Codice 90. u) ὁρᾷς] μὲν addunt 2955. 3011. 72. 90. et Vat. *Bel.* et *Schm.* Rectius abstinuit *Cour.* a particula, quae aliunde facilius intrudi, quam praetermitti, potuit. x) ὑποβάλλῃς] „ὑποβάλλεις marg. A. 1. W.“ Ὑποβάλῃς 2955. y) πλείω] πλείους *Guyet.* z) ἄλλα καὶ οὐ] „Sic *Pell.* (et *Gesn.*) κέου P. (Gorl.) et marg. A. 1. Ἤκουε L. ἀλλὰ καὶ οὐ *Par.* ἀλλὰ καλοῦ Edd. cett.“ Ἀλλ' ἀκούοντα τὰ 3011. *Belino* probante, qui deinde vult παλαίε. a) ἑαυτὴν] *Cour.* abesse tradit in nescio quo Cod. b) ἐπίπρωσον] ἐπιπρόωσον *Guyet.* et *Gesn.*

jam inscendens, et nodum circa lumbos constringens, contine, et tenta non festinare; sed paullum ubi te continueris, tum concurre. Jam dimissus es. Atque ego cum facile in omnibus obsecutus essem, et denique finiti nobis essent numeri, ipse quoque ridens dico Palaestrae, *Vides, Magister quam dextre et obsequiose mihi pugnatum sit. Vide vero, ne praeter decus numeros subjicias: alia enim post alia injungis.* Illa vero alapam mihi infligens, *Quam nugacem*, inquit, *recepi tironem. Vide ergo, ne plures etiam plagas accipias, si alios, nec eos, qui injuncti tibi erunt, numeros lucteris.* Illisque dictis surgit, et curato corpore, *Jam*, inquit, *ostendes, utrum juvenis sis, et nervosus luctator, luctariue scias, et geniculatum opus edere:* atque in lecto concidens in genu, *Age sane*, ait, *luctator, ha-*

θυνον, ψιλὸν ὁρᾷς αὐτοῦ παρακείμενον, τούτῳ χρῆσαι, πρῶτον δὲ, κατὰ λόγον, ὡς ἄμμα c) σφίγγε, εἶτα ἀνακλάσας ἔμβαλλε d), καὶ σύνεχε, καὶ μὴ δίδου διάστημα. ἐὰν δὲ χαλᾶται, θᾶττον ἐπάρας ἀνώτερον μετάθες, καὶ κρούσας κρύψον e), καὶ σκόπει, ὅπως μὴ ἀνασπάσῃς θᾶττον, ἢ κέλευσθείς f), ἀλλὰ δὴ κυρτώσας πολὺ αὐτὸν g), ὕφελε h), καὶ ὑποβαλὼν κάτω αὖθις τὴν παρεμβολὴν, σύνεχε, καὶ κινοῦ i)· εἶτα ἄφες αὐτόν· πέπτωκε γάρ, καὶ λέλυται, καὶ ὕδωρ ὅλος ἔστι σοι ὁ ἀνταγωνιστής. ἐγὼ δὲ ἤδη μέγα ἀναγελῶν, Ἐθέλω, ἔφην, καὶ αὐτὸς, ὦ διδάσκαλε, παλαίσματα k). ὀλίγα ἄττα ἐπιτάξας, σὺ δὲ ὑπάκουσον p. 578.

Cf. supra c. 9. πρώσας. Ἐπὶ τρώσαν, vel πίρωσον, utrumque inepte, licet prius confirmari quodammodo videatur lectione Gorl. ἐπίτρωσον. Verum supra quoque pro πρώσας plerique libri habebant τρώσας. Sic etiam Schneideriana conj. πρώτισον facile careri poterit. c) ὡς ἄμμα] „Ὅσα μίμα Ex. Fl. (et 2955.) Vulgatam tenet P.“ Pro ὡς Cour. malit εἰς. At ὡς recte verterunt velut, et σφίγγειν ἅρμα h. l. idem fere est, quod supra c. 9. ἅμμα δεῖν. d) ἔμβαλλε] ἐμβαλε 3011. probante Belino. e) κρύψον] κύψον Guyet. et Cour. qui posterior V. D. inde derivat κυβδα. f) κελευσθεὶς] κελευσθῇς pro varia lectione affert Cour. g) αὐτὸν] αὐτὸν conj. Cour. conferens Heliodori, locum, ὥμους καὶ μετάφρενα γυρώσας. h) ὕφελε] ὑφιλκε legi vult idem Cour. collatis illis Lucianeis (Diall. Deor. VII, 3.) τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν εὐθὺς ὑφέλκων, ubi nonnulli male ὑφελών. Vid. Hemsterh. ad illum locum. Forsan h. l. non erravit Cour. i) κινοῦ] Sic jam Cour. correxerat vulgatum κίνου. k) παλαίσματα] deleri vult Cour. alibunde intrusum. Non assentior, licet vox etiam omitti potuerit.

bes media. Quatiens ergo acutam, protrude intro et profunde. Nudum vides hic expositumque jacere, hoc utere: primo autem, ut ratio postulat, velut nodum stringe: deinde reflexum impelle et contine, et cave concedas iutervallum: si vero laxetur, celerius instans transfer altius, et impulsum occulta, et cave, ne celerius imperata retrahas: sed multum incurvans illum, subtrahe; ac infra rursus irruptionem subjiciens contine, taque move. Deinde illum dimitte. Cecidit enim et solutus est, et aqua totus est tuus adversarius. Ego, vero, clarum jam ridens, *Volo*, inquam, *ipse quoque, Magister, numeros paucos quosdam imperare: tu vero*

p. 671. θεάσασθαί τι παράδοξον, ἢ πετόμενον ἄνθρωπον, ἢ λιθούμενον. καὶ τῷ ἔρωτι τῆς θέας ταύτης δοὺς ἐμαυτὸν, περιήειν τὴν πόλιν, ἀπορῶν μὲν τῆς ἀρχῆς τοῦ ζητήματος, ὅμως δὲ περιήειν. κἂν r) τούτῳ γυναῖκά τινα s) ὁρῶ προσιοῦσαν t), ἔτι νέαν, εὐπορουμένην, ὅσον ἦν ἐκ τῆς ὁδοῦ u) συμβαλεῖν. ἱμάτια γὰρ ἀνθινὰ x), καὶ παῖδες συχνοὶ, καὶ χρυσίον περιττόν. ὡς δὲ πλησιαίτερον y) γίγνομαι, προσαγορεύει με ἡ γυνή· καὶ ἀμείβομαι αὐτῇ ὁμοίως· καὶ φησὶν, Ἐγὼ Ἄβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις z)· καὶ ὑμᾶς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνης γενομένους φιλῶ, ὥςπερ οἵς ἔτεκον αὐτή· τί οὖν οὐχὶ παρ' ἐμοὶ καταλύεις a), ὦ τέκνον; Ἀλλὰ σοὶ b) μὲν, ἔφην, πολλὴ χάρις, αἰδοῦμαι δὲ, οὐδὲν ἀνδρὶ φίλῳ ἐγκαλῶν, ἔπειτα φεύγων τὴν ἐκείνου οἰκίαν· ἀλλὰ τῇ γνώμῃ, ὦ c) φιλτάτη, καταγόμαι παρὰ

r) κἂν] κᾶν pleraeque vett. *Reitz. Bip. Schm.* Sed κἂν recte A. 1. 2. et *Cour.* s) τινα] omissum in 2955. 3011. 90. et 72. t) προσιοῦσαν] προϊοῦσαν conj. *Cour.* sed citra necessitatem. u) ὁδοῦ] προόδου conj. *Cour.* non male: vid. Somn. s. Vit. c. 9. ibique Adnot. Tom. I. p. 192. Nihilominus in vulgata acquievi, satis probam praebente sensum, quem bene *Gesnerus* expressit. x) ἀνθινὰ] „Ita habere *Fl.* cum *Fr.* notat *Solanus.* Sed et sic J. *Par.* H." y) πλησιαίτερον] πλησιέστερον 3011. z) ἀκούεις] ἀκούοις 2955. quod non displicet *Belino.* a) καταλύεις] καταλύσεις varia lectio a *Cour.* subjecta. b) σοὶ] σὺ 2955. prave. c) ὦ] abest a Codice, vel Codd., quos non indicavit *Cour.*

aut volantem hominem, aut in lapidem mutatum. Hujus me spectaculi amori cum dedissem, circumeo per urbem, unde initium quaerendi facerem laborans: circumeo tamen. Inter haec mulierem video accedere, juvenem adhuc, beatam, quantum ex *illo per urbem* incessu *licebat* colligere. Vestes enim illi floridae, pueri crebri, aurum multum. Cum vero accessissem propius, salutat me mulier, ego illam vicissim. Tum, *Ego*, inquit, *Abroea sum, si quam matris tuae amicam sic vocari audis: et vos ex illa natos non minus amo, quam quos ipsa peperi. Quid igitur non apud me diversaris, fili?* Ego, *Benigne*, inquam: *sed vereor, cum nihil habeam, quod accusem amicum, illius domo fugere. Verum animo quidem, carissima, apud te commoror.*

σοι. Ποῖ δὲ, ἔφη, καὶ κατάγῃ; Παρὰ Ἱππάρχου. Τῷ p. 571.
φιλαργύρῳ; ἔφη d). Μηδαμῶς, εἶπον, ὦ μῆτερ, τοῦτο
εἴπῃς· λαμπρὸς γὰρ καὶ πολυτελὴς γέγονεν εἰς e) ἐμὲ,
ὥστε καὶ ἐγκαλέσαι ἄν τις τῇ τρυφῇ· ἡ δὲ μειδιάσασα, καὶ
με τῆς χειρὸς λαβομένη, ἄγει ἀπωτέρω f) καὶ λέγει πρὸς
ἐμὲ, Φυλάττου μοι, ἔφη, τὴν Ἱππάρχου γυναῖκα πάσῃ p. 572.
μηχανῇ, μάγος γάρ ἐστι δεινὴ, καὶ μάχλος, καὶ πᾶσι τοῖς
νέοις ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν· καὶ εἰ μή τις ὑπακούσει g)
αὐτῇ, τοῦτον τῇ τέχνῃ ἀμύνεται, καὶ πολλοὺς μετεμόρφω-
σεν εἰς ζῶα, τοὺς δὲ τέλεον ἀπώλεσε. σὺ δὲ καὶ νέος εἶ,
τέκνον, καὶ καλὸς, ὥστε εὐθὺς ἀρέσαι γυναικί· καὶ ξέ-
νος, πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον. Ἐγὼ δὲ πυθόμενος, ὅτι 5
τὸ πάλαι μοι ζητούμενον οἴκοι παρ' ἐμοὶ κάθηται, προσεῖ-
χον h) αὐτῇ οὐδὲν ἔτι. ὡς δέ ποτε ἀφείθην, ἀπῆειν οἴ-
καδε, λαλῶν πρὸς ἐμαυτὸν ἐν τῇ ὁδῷ, ἄγε δὴ σὺ ὁ φά-

d) ἔφη] „deest in *Fl.* adest in cett. et P.“ Totum locum, sic fere in Edd. vett. exhibitum: *Παρὰ Ἱππάρχῳ τῷ φιλαργύρῳ*, ἔφη interpunctione mutata, facile restituit *Reitz.* duce forsan *Solano.* e) εἰς] ἐπ' 2951. f) ἀπωτέρω] „ποῤῥωτέρω] Al. ἀποτέρω *Coll.* Ἀπωτέρω *Fl.* et marg. A. 1. W. Sed vulgata etiam est in P.“ Ἀπωτέρω, quod in tribus Codd. Parr. legi testatur *Bel.*, receperunt *Schm.* et *Cour.* et nos cum illis. g) ὑπακούσει] „Sic etiam esse in *Fl.* notavit *Solanus.* Sed est etiam in aliis.“ Ὑπακούσῃ 3011. h) προσεῖχον] προσεῖπον 3011. inepte peccatum.

Ubi vero, inquit, *diversaris? Apud Hipparchum. Avarum illum?* inquit. *Minime vero*, inquam, *Mater, hoc dixeris. Splendidus enim et sumtuosus in me quidem fuit; adeo quidem, ut luxum illius accusare aliquis facilius possit.* At illa subridens, et manu me prehensum seducens, *cave mihi*, inquit, *omni ope Hipparchi uxorem. Maga enim est pessima, et lasciva, quae ad juvenes omnes oculum adjiciat. Et si quis illi non obsequatur, illum arte sua ulciscitur, et multos mutavit in animalia: alios autem funditus perdidit. Tu vero et adolescens es, fili, et pulcher, ut statim placiturus sis mulieri; et hospes, res, quam nemo curet magno opere.* At ego, audito, domi mihi sedere, quod olim quaererem, nihil amplius ad eam attendi. Dimissus tandem domum dum abeo, haec apud me in via agito.

p. 580. 12 κεκτημένην. καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις ἐκοιμήθημεν. Ἡμέραις δὲ ὕστερον οὐ πολλαῖς, ἀγγέλλει πρός με ἡ Παλαίστρα, ὡς ἡ δέσποινα αὐτῆς μέλλει *f)* ὄρνις γενομένη πέτεσθαι *g)* πρὸς τὸν ἐρώμενον. κἀγώ, Νῦν, ἔφην, ὁ καιρὸς, ὦ Παλαίστρα, τῆς εἰς ἐμὲ χάριτος, ἣ νῦν *h)* ἔχεις τὸν σαυτῆς ἱκέτην *i)* ἀναπαῦσαι πολυχρονίου ἐπιθυμίας. Θάρρει, ἔφη· καὶ πειθὴ ἑσπέρα ἦν, ἄγει με λαβοῦσα πρὸς τὴν θύραν τοῦ θωματίου, ἔνθα ἐκεῖνοι ἐκάθευδον *k)*· καὶ κελεύει με προσάγειν ὀπῇ τινι τῆς θύρας λεπτῇ, καὶ ἀποσκοπεῖν τὰ γιγνόμενα ἔνδον *l)*. ὁρῶ οὖν τὴν μὲν γυναῖκα ἀποδυομένην· εἶτα γυμνὴ τῷ λύχνῳ προσελθοῦσα, καὶ χόνδρους δύο λαβοῦσα, τὸν μὲν λιβανωτὸν τῷ πυρὶ ταῦ λύ-

dam, *dum transformatur, dominam.* Ac tum quidem in hisce acquievimus *(inter haec obdormivimus)*. Diebus vero non multis post defert ad me Palaestra, vello dominam suam, sumta avis specie, volare ad amasium. Et ego, *Tempus jam est*, inquam, *Palaestra, tui in me beneficii, quo nunc potes tui supplicis longam cu-*

piditatem sedare. Bono, inquit, *animo esto*; et, cum vespera esset, prehensum ducit me ad januam cubiculi, ubi illi quiescebant, jubetque applicare oculos rimae in janua tenui, et quae *intus* fierent speculari. Video igitur exuere se mulierem. Tum nuda ad lucernam accedens, grana duo turis in ignem lucernae im-

3011. ut oportebat, *ἰδεῖν*, quod restituerunt *Schm.* et *Cour.* ex iisdem etiam ab hoc quidem praefixo, quem vulgo omiserant, articulo, probante *Belino*. Inest scilicet in articulo: *illud, quod volebas.* f) *μέλλει*] „*μέλλοι*] Sic *Fl. Par.* H. *Μέλλει* J." Sic et A. 2. et illinc *Bip. Schm. Cour*, assentiente *Belino*, qui in Optativo tamen soloece soloecismum invenit, ut alibi quoque centies. g) *πέτεσθαι*] „*πέτασθαι Fl.*" h) *ἣ νῦν*] „*ἃ νῦν* marg. A. 1." Sic etiam 2956. et 3011. et ex iis *Cour.* qui *ἣ* habet pro prava lectionis *ἃ* correctione, quum tamen *ἃ* scripserit auctor spiritu leni et vi exclamandi ea, quam *Suidas* s. *ἃ* significet. Equidem religioni ducebam hanc quantumvis ingeniosam et elegantem conjecturam admittere, quoniam *ἣ*, quae omnium Edd. est lectio, ferri certe potest. Ambigo vero, ad *χάριτος* proxime referam *τὸ ἣ*, an absolute capiam pro *quatenus*. i) *ἱκέτην*] *οἰκέτην* 2956. et 3011. k) *ἐκεῖνοι ἐκάθευδον*] *ἐκεῖνη ἐκάθευδεν Boissonad.* conj. ad *Nicet.* I, 75. Vid. Adnot. l) *ἔνδον*] quod vulgo omittunt, *Belino* monente, restituit *Schm.* e 2956. et 3011. quos et *Cour.* secutus est, qui tamen simul simplex verbum *σκοπεῖν* edidit, iisdem ducibus.

χνου ἐπέθηκε, καὶ στᾶσα πολλὰ τοῦ λύχνου κατελάλησεν· p. 580.
εἶτα κιβώτιον ἀδρὸν ἀνοίξασα, πάνυ πολλὰς ἔχον πυξίδας
ἐν αὐτῷ m), ἔνθεν ἀναιρεῖται καὶ προσφέρει n) μίαν· ἡ δὲ
εἶχεν ἐμβεβλημένον, ὅ, τι μὲν οὐκ οἶδα, τῆς δὲ ὄψεως
αὐτῆς ἕνεκα ἔλαιον αὐτὸ ἐδόκουν o) εἶναι. ἐκ τούτου λα-
βοῦσα χρίεται ὅλη, ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀρξαμένη τῶν κάτω,
καὶ ἄφνω πτερὰ ἐκφύεται αὐτῇ, καὶ ἡ μὲν περατίνη καὶ
γρυπὴ ἐγένετο, καὶ τἄλλα p) δὲ ὅσα ὀρνίθων κτήματα καὶ p. 581.
σύμβολα πάντα εἶχε· καὶ ἦν ἄλλο οὐδέν, ἢ κόραξ νυκτε-
ρινός. ἐπεὶ δὲ εἶδεν ἑαυτὴν ἐπιτετραμμένην, κρώξασα δεινὸν,
καὶ οἷον ἐκεῖνο q) οἱ κόρακες, ἀναστᾶσα ὤχετο πετομένη
ἔξω r) διὰ τῆς θυρίδος. Ἐγὼ δὲ ὄναρ ἐκεῖνο οἰόμενος ὁρᾷν, 13
τοῖς δακτύλοις τῶν ἑαυτοῦ s) βλεφάρων ἡπτόμην, οὐ πι-
στεύων τοῖς ἐμαυτοῦ t) ὀφθαλμοῖς, οὔθ' ὅτι βλέπουσιν,

m) ἐν αὐτῷ] ἐν αὐτῷ malit *Cour.* et h. l. et aliis similibus, non improbabiliter quidem, non tamen necessario. Certe lenem spiritum h. l. omnes tenent Edd. n) προσφέρει] „προσφέρει] προφέρει P. Nihil mutat *Fl.*" Illud et *Seagerus* maluit, et *Schmiederus* et *Courierius* receperunt e Codd. Gorl. Vat. 72. 90. 2956. 3011. o) ἐδόκουν] ἐδόκει sola. B. 3. nescio unde. p) τἄλλα] Sic Vat. 72. 90. 2954. 3011. *Bel. Schm. Cour.* Olim legebatur ἄλλα. q) ἐκεῖνο] „Et sic esse in *Fl.* notabat *Solanus.* Sed et sic J. *Par.* H. S. *Ald. Fr.* B. 1." Et reliquae omnes. Sed *Reitz.* et *Cour.* maluerunt ἐκεῖνοι. hic etiam cogitavit ἐκεῖνο ὃ οἱ κ. Vid. Adnot. r) ἔξω] abest a 3011. et Gorl. nec opus ea voce esse putat *Belinus* ob verbum ὤχετο. s) ἑαυτοῦ] Sic *Cour.* e tribus Mss. Parr. quibus et Gorl. accedit, pro vulg. ἐμαυτοῦ. t) ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ tradit *Bel.* in 2954. et 2956. legi, quod de uno tantum Codice affirmat *Cour.*

ponit, stansque multa ad lucernam loquitur. Tum grandiuscula cistella aperta, quae pyxides plurimas haberet, aufert inde promitque unam, quae haberet infusum aliquid: quid fuerit non novi, quantum ad speciem ipsam quidem, oleum esse putabam. De hoc igitur sumens tota se inungit, ab unguibus incipiens inferioribus, et subito pennae illi enascuntur, et nasus cornens fit atque aduncus: verum et reliqua, quaecunque avium propria et signa sunt, habet omnia, neque quidquam est aliud, quam corvus nocturnus. Cum autem pennatam se videret, terribile quiddam in corvorum modum crocitans, et tollens se per fenestram evolat. Ego vero, qui somnium illud me videre putarem, palpebras ipse meas contingo digitis, qui oculis

p. 581. οὐθ' ὅτι ἐγρηγόρασιν. ὡς δὲ μόλις καὶ βραδέως ἐπείσθην ὅτι μὴ καθεύδω, ἐδεόμην τότε τῆς Παλαίστρας πτερῶσαι καμέ, καὶ χρίσασαν ἐξ ἐκείνου τοῦ φαρμάκου ἆσαι πέτεσθαί με. ἠβουλόμην α) γὰρ πεῖρᾳ μαθεῖν, εἰ μεταμορφωθεὶς ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, (εἶτα) κ) καὶ τὴν ψυχὴν γ) ὄρνις ἔσομαι. ἡ δὲ τὸ δωμάτιον ὑπανοίξασα ε), κομίζει τὴν πυξίδα· ἐγὼ δὲ σπεύδων ἤδη, ἀποδύσας, χρίω ὅλον ἐμαυτόν· καὶ ὄρνις μὲν οὐ γίγνομαι ὁ δυστυχής· ἀλλά μοι οὐρὰ ὄπισθεν a) ἐξῆλθε, καὶ οἱ δάκτυλοι πάντες ᾠχοντο, οὐκ οἶδ' ὅπου b), ὄνυχας δὲ τοὺς πάντας τέσσαρας εἶχον, καὶ τούτους οὐδὲν ἄλλο, ἢ ὁπλάς, καί μοι αἱ χεῖρες, καὶ οἱ πόδες, πτήνους πόδες ἐγένοντο, καὶ τὰ ὦτα c) δὲ μακρά·

α) ἠβουλόμην] Sic *Cour.* e 72. 90. 3011. pro vulg. ἐβουλόμην. κ) εἶτα] omnino omisit *Cour.* secutus, ut ait, Mss. suos. In Edd. vero vett. constanter servatum. γ) ψυχὴν] τύχην 3011. ε) ὑπανοίξασα] ἐπανοίξασα subjecit *Cour.* ut variam lectionem, non addens, unde. a) ὄπισθεν] ὄπιθεν item varia *Cour.* lectio ejusdem generis. b) ὅπου] ὅποι *Courierio* videtur auctor scripsisse: rectius saltem erat. Quamquam constat in particulis ὅπου, ὅποι, ὅπη, et similibus scribendis non solum librarios et typothetas prae incuria, sed ipsos quoque scriptores prae sua quadam, vel etiam linguae ipsius licentia magnopere variasse. Exemplum luculentum supra exstat cap. 1. ubi vid. Adnot. c) ἐγένοντο, καὶ τὰ ὦτα] Notat *Bel.* in 2956. legi ἐγένετο καὶ ὦτα, et articulum etiam in 3011. deesse. Sed *Cour.* illud de ἐγένετο omnino non memorans, accuratius *Belino* testatur καὶ ὦτα μακρὰ habere Codd. 72. 90. et Vat. καὶ τὰ ὦτα μακρὰ 2951. καὶ ὦτα δὲ μακρὰ 2956. denique καὶ τὰ ὦτα δὲ μακρὰ Ed. *Flor.* cum posterioribus Edd. omnibus, et hoc quidem recte.

ipse meis non crederem, vel videre eos vel vigilare. Cum autem vix tandem ac tarde mihi persuasissem me non dormire, rogavi tum Palaestram, ut pennas etiam mihi adderet, et ex illo unguento unctum volare me sineret. Volebam enim experimento discere, utrum transformatus ex homine, deinde etiam quantum ad animam avis futurus essem. Atque illa, aperto clam cubiculo, affert pyxidem. Et ego urgens opus, exutus totum me ungo, et avis quidem miser non fio, sed cauda mihi de postico exit, et digiti omnes, nescio quo, abeunt, ungues autem universos non nisi quatuor habeo, eosque nihil aliud quam ungulas; manusque mihi ac pedes ju-

καὶ τὸ πρόσωπον μέγα. ἐπεὶ δὲ κύκλῳ περισκόπουν, ἑαυτὸν d) ἑώρων ὄνον, φωνὴν δὲ ἀνθρώπου, ἐς τὸ μέμψασθαι τὴν Παλαίστραν, οὐκέτι εἶχον. τὸ δὲ χεῖλος e) ἐκτείνας κάτω, καὶ αὐτῷ δὴ τῷ σχήματι ὡς ὄνος ὑποβλέπων, ᾐτιώμην αὐτήν, ὅση δύναμις, ὄνος ἀντὶ ὄρνιθος γενόμενος. Ἡ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ τυψαμένη τὸ πρόσωπον, 14 Τάλαινα, εἶπεν, ἐγώ, μέγα εἴργασμαι κακόν· σπεύσασα γὰρ ἥμαρτον ἐν τῇ ὁμοιότητι τῶν πυξίδων, καὶ ἄλλην ἔλαβον, οὐχὶ τὴν τὰ πτερὰ φύουσαν f). ἀλλὰ θάῤῥει μοι, ὦ φίλτατε· ῥᾷον g) γὰρ ἡ τούτου θεραπεία. ῥόδα γὰρ μόνον h) εἰ φάγοις, ἀποδύσῃ μὲν αὐτίκα τὸ κτῆνος, τὸν δὲ ἐραστήν μοι τὸν ἐμὸν αὖθις ἀποδώσεις· ἀλλά μοι, φίλτατε, τὴν μίαν i) νύκτα ταύτην ὑπόμεινον ἐν τῷ ὄνῳ· ὄρ- p. 581. p. 582.

d) ἑαυτὸν] „Expressi lectionem *Fl.* et L. *Αὐτὸν* Edd. cett.“ Sic et 3011. et *Cour.* Sed ἑμαυτὸν maluerunt *Sol.* et *Bel. Αὐτὸν* inveni in B. 3. mendose editum. e) τὸ δὲ χεῖλος] τὸν δὲ τρύχηλον conj. *Cour.* collatis locis Xenoph. (Ἱππ. I, 8.) ἐκτείνοντες τὸν τράχηλον (οἱ ἵπποι), et *Lucian.* (Amor. c. 13.) τὸν αὐχένα ἐκτείνων κατεφίλει. quorum tamen longe alia est ratio. f) φύουσαν] χρίουσαν 2956. et 3011. et supra scriptum in 2954. g) ῥᾷον] ῥᾴων] Sic P. L. H. *Par.* B. 1. et 2. *Fr.* S. *Ald.* ῥᾷον *Fl.* Ῥᾴστη Veneta utraque.“ Sic etiam Gorl. et 3011. Sed ῥᾷον restituit *Cour.* acute videns lectiones ῥᾴων et ῥᾴστη nihil esse, nisi correctiones librariorum: nec Neutrum, nec Comparativum, offendere debuisse. h) μόνον] „μόνα *Fl.* et marg. A. 1.“ Sic et 3011. 2956. Gorl. cupidius probante *C. G. Jacobo* in Bibl. Crit. Hildes. P. 1. Fasc. I. p. 105. Μόνον est *modo*, et referendum ad omnem sententiam, non ad solam vocem ῥόδα. i) τὴν μίαν] Sic Gorl. 3011. 2956. *Bel. Schm. Cour.* Vulgo articulus deerat.

menti pedes fiunt, et aures longae, et facies magna; ac circumcirca me adspiciens, asinum me esse video, vocem autem hominis ad conquerendum cum Palaestra non amplius habeo. Interim labio deorsum protenso, et ipso quoque habitu, ut asinus, vultu dejecto, illam accusabam, quod asinus pro volucri factus essem. At illa ambabus manibus faciem suam percutiens, *Misera ego*, inquit, *magnum feci malum: prae festinatione enim in pyxidum similitudine peccavi, et aliam arripui, non eam, quae pennas producit. Sed bono es animo, dulcissime: facilis enim horum medicina. Si enim rosas modo comederis, exues e vestigio jumentum, amatoremque mihi meum reddes. Sed tu mihi,*

p. 582. θρου δὲ δραμοῦσα οἴσω σοι ῥόδα, καὶ φαγὼν ἀθήσῃ. ταῦτα εἶπε καταψηλαφήσασα k) μου l) τὰ ὦτα, καὶ τὸ λοιπὸν δέρμα. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὄνος ἤμην m), τὰς δὲ φρένας καὶ τὸν νοῦν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ Λούκιος, δίκα τῆς φωνῆς. πολλὰ οὖν κατ' ἐμαυτὸν μέμψαμενος τὴν Παλαίστραν ἐπὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, δακὼν τὸ χεῖλος, ἀπῄειν, ἔνθα ἠπιστάμην ἑστῶτα τὸν ἐμαυτοῦ ἵππον, καὶ ἄλλον ἀληθινὸν ὄνον τὸν Ἱππάρχου n). οἱ δὲ αἰσθόμενοί με εἴσω παριόντα o), δείσαντες, μὴ τοῦ χόρτου αὐτοῖς κοινωνὸς p)
p. 583. ἐπεισέρχομαι q), τὰ ὦτα κατακλίναντες, ἕτοιμοι ἦσαν τοῖς ποσὶν ἀμύνειν τῇ γαστρί· κἀγὼ συνεὶς, ποῤῥωτέρω ποι τῆς φάτνης ἀποχωρήσας r), ἑστὼς ἐγέλων s). ὁ δέ μοι γέλως ὀγκηθμὸς ἦν. ταῦτα γὰρ t) ἐνενόουν πρὸς ἐμαυτὸν, ὦ

k) καταψηλαφήσασα] „καταψήσασα] Sic et *Fl.* cum cett. At *Coll.* testantur scriptum etiam καταψηλαφησήσασα.“ Hoc praeferendum putavit *Dorvill.* ad *Char.* p. 624. Lips. et confirmavit Codex Gorl. l) μου] μοι tacite *Reitz.* nescio unde, et sic recentt., nec non *Cour.*, assentiente Gorl. Verum in μου consentiunt Edd. vett. cum 3011. m) ἤμην] ἦμην A. 2. n) τὸν Ἱππάρχου] Sic *Schm.* et *Cour.* e 2956. pro vulg. τοῦ Ἱππ. o) παριόντα] „παριέντα Ex. *Fl.* Nil mutat P.^{a} p) αὐτοῖς κοινωνὸς] κοινωνὸς αὐτοῖς *Cour.* in Varr. Lectt. q) ἐπεισέρχομαι] „Et sic habere *Fl.* notat *Solanus.*“ Ἐπεισέρχωμαι tamen B. 3. sed infirma auctoritate. r) ἀποχωρήσας] „ὑποχωρήσας] ἀποχωρήσας *Fl.*“ Sic et Gorl. 72. 90. Vat. 3011. 2954. et hinc Gorl. Solus 2956. ὑποχωρ. s) ἐγέλων] ἔκλαον conj. *Cour.* et mox κλαυθμὸς pro γέλως. Sed vid. Adnot. t) ταῦτα γὰρ] ἐνταῦθα mallet *Schm.*

carissime, unicam modo hanc noctem perdura in asino: summo mane curriculo tibi rosas afferam, quibus comesis sanabere. Haec dum dicit, aures mihi et reliquam cutem demulcet. At ego quantum ad reliqua, eram asinus, mentem vero atque animum homo, ille Lucius, voce excepta. Multum igitur intra me Palaestram accusans illius peccati caussa, labra mordens illuc abeo, ubi stare equum meum noveram, et alium verum asinum Hipparchi. Hi sentientes me intrare, ac metuentes, ne de foeno illorum partem ablaturus advenissem, demissis auribus parati erant pedibus ventrem ulcisci. Quo ego animadverso, longius a praesepi recedens ac stans ridebam: ruditus vero erat risus meus. Haec enim apud me cogitabam, Vah intem-

τῆς ἀκαίρου ταύτης περιεργίας u)· τί δὲ, εἰ λύκος παρεισέλ- p. 583.
θοι, ἢ ἄλλο τι θηρίον; κινδυνεύεταί μοι, μηδὲν κακὸν πεποιηκότι, διαφθαρῆναι x). ταῦτα ἐννοῶν ἠγνόουν ὁ δυστυχὴς τὸ μέλλον κακόν. Ἐπεὶ γὰρ ἦν ἤδη νὺξ βα- 16
θεῖα, καὶ σιωπὴ πολλὴ, καὶ ὕπνος ὁ γλυκὺς, ψοφεῖ μὲν ἔξωθεν ὁ τοῖχος, ὡς διορυττόμενος y), καὶ διωρύττετό γε, καὶ ὀπὴ ἤδη ἐγεγόνει, ἄνθρωπον δέξασθαι δυναμένη, καὶ εὐθὺς ἄνθρωπος ταύτῃ παρῆν, καὶ ἄλλος ὁμοίως, καὶ πολλοὶ ἔνδον ἦσαν, καὶ πάντες εἶχον ξίφη. εἶτα καταδήσαντες ἔνδον ἐν τοῖς δωματίοις τὸν Ἵππαρχον, καὶ τὴν Παλαίστραν, καὶ τὸν ἐμὸν οἰκέτην, ἀδεῶς ἤδη z) τὴν οἰκίαν ἐκένουν, τά τε χρήματα, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ σκεύη κομίζοντες ἔξω. ὡς δὲ οὐδὲν ἔνδον α) ἄλλο κατελεί-

u) περιεργίας] „restitutum ex P. G. *Περιεργασίας* Edd. anteriores. Restituta lectio est etiam in marg. A. 1. W.“ x) διαφθαρῆναι] „deest in *Fl.* adest in cett. et P.“ Et in 2956. y) διορυττόμενος] Sic Gorl. B. 1. 3. A. 1. *Schm. Cour.* Sed διωρυττ. B. 3. quod peccatum transiit in *Reitz.* et *Bip.* διρυττ. alio peccato A. 2. z) ἤδη] „Ἔτι male Ex. *Fl.* Vulgatam tuetur P.“ a) ἔνδον] temere omiserant *Reitz. Bip.* et *Schm.* Vulgatam vocem restituit *Cour.* sed mutato, nescio quamobrem, vocum ordine: ὡς δὲ οὐδὲν ἄλλο ἔνδον κ. In hujus generis translationibus verborum quaesivit auctor aliquid, nisi fallor: non raro enim eas usurpat. Cf. supra c. 14. τὸν δὲ ἐραστήν μοι τὸν ἐμὸν οὐδὶς ἀποδώσεις. mox c. 17. extr. κακὸν ἄριστον ὄνῳ τοῦτο παντὶ, καὶ ἵππῳ. imprimis c. 20. ὡς οὐκ εἴη ἔτι πολὺ τῆς ὁδοῦ, καὶ ὅτι καταλύσουσι, λοιπὸν, ἵνθα καταμένουσιν, ubi ipse *Cour.* plura alia ejus generis exempla ex eodem auctore contulit.

pestivam curiositatem! Quid vero, si lupus huc intraret, aut alia bestia? in periculum venio, qui mali nihil fecerim, perundi. Haec ita cogitans ignorabam infelix instans malum. Cum enim nox profunda jam esset, et multum silentium, et dulcis somnus, strepitum dat extra murus, velut perfoderetur, et perfodiebatur etiam, jamque lacuna facta erat, quae capere hominem posset: statimque homo ea intrat, et alius similiter. Jam multi intus erant, gladiis armati omnes. Tum vinctis intra in cubiculis Hipparcho, et Palaestra, et meo servo, sine metu jam domum totam depraedantur, pecuniasque, et vestes, et supellectilem exportant. Cum vero nihil *intus* aliud reliquum esset, ducentes

p. 585. πετο b), λαβόντες με c) καὶ τὸν ἄλλον ὄνον, καὶ τὸν ἵππον, ἐπέσαξαν· ἔπειτα ὅσα ἐβάστασαν, ἐπικατέθησαν ἡμῖν· καὶ οὕτω d) μέγα ἄχθος φέροντας ἡμᾶς, ξύλοις παίοντες ἤλαυνον ὡς e) εἰς τὸ ὄρος, ἀειρίπτῳ ὁδῷ φεύγειν πειρώ-
p. 584. μενοι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα κτήνη, οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅ, τι ἔπασχεν f), ἐγὼ δὲ ἀνυπόδετος ἀσυνήθης ἀπιὼν, πέτραις ὀξείαις ἐπιβαίνων, τοιαῦτα σκεύη φέρων, ἀπωλλύμην. καὶ πολλάκις προσέπταιον, καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν καταπεσεῖν, καὶ εὐθὺς ἄλλος ὄπισθε g) κατὰ τῶν μηρῶν ἔπαιεν h) ἀεὶ ξύλῳ. ἐπεὶ δὲ πολλάκις, ὦ Καῖσαρ, ἀναβοῆσαι ἐπεθύμουν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ οἰγκώμην, καὶ τὸ μὲν Ὦ i) μέγιστον καὶ εὐφωνότατον k) ἐβόων, τὸ δὲ ΚΑΙΣΑΡ οὐκ ἐπηκο-

b) κατελείπετο] „Ita bene *Fl. Fr.* B. 2. *Par.* H. S. καταλείπετο J et V. 2." c) με] „ex emend. *Solani.* Deerat in Edd." Correxerat *Sol.* e Cod. P. ubi μὴ legebatur. Jam antea sic conjecerat *Guyet.* et verterat Interpres *Basileensis.* V. D. in Observv. Miscell. Vol. II. p. 375. ἐμὲ voluit, et *Cour.* ἐμέ τε plane de suo edidit. d) οὕτω] οὕτως *Cour.* in Varr. Lectt. e) ὡς] omitti in 3011. et 90. testatur *Cour.* qui comma vulgo post ἤλαυνον positum, post ὄρος recte reposuit, praeeuntibus Codd. 72. et 2954. et Ed. *Fl.* f) ἔπασχεν] „ἔπασχον marg. A. 1." Sic et 2956. teste *Cour.* g) ὄπισθε] ὄπισθεν *Cour.* fortassis ob c. 30. ubi sequitur vocalis. Ceterum cf. Amorr. c. 16. omnino *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 284. Praeterea idem ille *Cour.* mutila haec verba esse suspicatur, sic fere supplenda censens: καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν καταπεσεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν αὐτῶν ἔμπροσθεν τῷ ῥυτῆρι ἀναχρούσας, ἐμετεώριζε πταίοντα, καὶ εὐθὺς ἄλλος ὄπισθεν etc. quae ratio non placet; quamquam in vulgatis quoque est, quod offendat. h) ἔπαιεν] Sic 2956. *Bel. Schm. Cour.* pro vulg. ἔπαιε. Ἔπαιε ξύλῳ sine ἀεὶ narrat *Cour* in Varr. Lectt. i) ὦ] „male abest a *Fl.* k) εὐφωνότατον] Sic

me, et alterum asinum, et equum, clitellis ornant: tum, quae exportaverant, imposita nobis deligant. Et ita nos, magnum ferentes onus, fustibus tunsos agunt in montem, via minus trita qui fugere tentarent. Quid reliquis jumentis factum sit, non habeo dicere. Ego vero non soleatus insuetusque incedens, per acutas rupes ingrediens, tot gerens sarcinas, peribam. Et saepe offendebam, ac ne licebat quidem cadere, cum statim alius a tergo femora fusti subinde percuteret. Cumque saepe, *o Caesar!* proclamare cuperem, nihil aliud quam rudebam, cum *O* quidem maximum et vocalissimum exiret, *Caesar* autem non sequeretur. Verum hoc

λούθει l). ἀλλὰ μὴν καὶ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἐτυπτόμην, ὡς προδιδοὺς αὐτοὺς τῷ ὀγκηθμῷ. μαθὼν οὖν, ὅτι ἄλλο m) ἐβόων, ἔγνων σιγῇ πρᾴδειν, καὶ περδαίνειν τὸ μὴ παίεσθαι. Ἐπὶ τούτῳ ἡμέρα τε ἤδη ἦν n), καὶ ἡμεῖς ὄρη πολλὰ ἀνεβεβήκειμεν o), καὶ στόματα δὲ ἡμῶν δεσμῷ ἐπείχετο, ὡς μὴ περιβοσκόμενοι τὴν ὁδὸν ἐς τὸ ἄριστον ἀναλίσκοιμεν, ὥστε ἐς τὴν τότε p) καὶ ἔμεινα ὄνος. ἐπεὶ δὲ ἦν αὐτὸ τὸ μέσον q) τῆς ἡμέρας, καταλύομεν εἴς τινα ἔπαυλιν συνήθων ἐκείνοις ἀνθρώπων, ὅσον ἦν ἐκ τῶν γιγνομένων σκοπεῖν. καὶ γὰρ φιλήμασιν ἠπάζοντο ἀλλήλους καὶ καταλύειν r) ἐκέλευον αὐτοὺς οἱ ἐν s) τῇ ἐπαύλει, καὶ παρέθηκαν ἄριστον, καὶ τοῖς κτήνεσιν ἡμῖν παρέβαλον κριθίδια. καὶ οἱ μὲν ἠρίστων, ἐγὼ δὲ ἐκείνων μὲν κακῶς· ἀλλ' p. 518. 17 p. 585.

Gorl. 2956. et 3011. et Ed. *Cour.* Vulg. μεγαλωφόνοτατον. Καὶ nescio ubi deesse refert *Cour.* in Varr. Lectt. l) ἐπηκολούθει] „ἐπεκολούθει sola *Salm.* cum asseclis *Amst.*" m) ἄλλο] „Sic et *Fl.* cum J. *Fr. Par.* etc. Ἄλλως *Pell.* et *Marc.*" Quos secutus est *Cour.* non necessario, ut puto. n) ἤδη ἦν] Hoc ordine *Cour.* e 72. 90. et 3011. Vulg. ἦν ἤδη. o) ἀνεβεβήκειμεν] ἀναβεβ. 72. 90. 2956. 3011. non probante *Cour.* p) ἐς τὴν] „ἔστην] ἔβην *Graev.* Nil mutant Edd " Ἐς τὴν, ut conjecerat *Koen.* ad *Gregor. Cor.* p. 34. *Schäf.*, exhibuerunt Codd. Gorl et Vatt. 90. et 87. probantibus *Belino*, *Bastio* (in Commentat. palaeogr. p. 734. in Edit. *Gregorii Schaeferiana*) et *Schaefero* ad *Gregor.* l. t. et ad *L. Bos.* Ellipss. p. 176. et sic rescripserunt *Schm.* et *Cour.* Ceterum vid. Adnot. q) αὐτὸ τὸ μέσον] αὐτὸ μέσον Var. Lect. ap. *Cour.* r) καὶ καταλύειν] „Deest καὶ in *Salm.* adest in *Par.* etc." s) ἐν] „Sic dedi ex L. et marg. A. 1. ἐπὶ Edd. priores." Ar-

ipso quoque nomine pulsabar, qui ruditu illos proderem. Sentiens ergo, me alienum quid clamare, decrevi silentio pergere, et compendifacere plagas. Inter haec jam dies erat, et nos montes plures superaveramus. Ora autem nostra capistro erant revincta, ne circumpascentes viam consumeremus in prandio: itaque ad illum diem mansi asinus. Medio ipso die devertimus in stabulum quoddam familiarium illis hominum, quantum ex his, quae fiebant, licebat videre. Etenim osculo se invicem salutabant, et devertere illos casae incolae jubebant: apponunt etiam prandium, nobis autem jumentis objiciunt hordea. Ac reliqui prandent, ego vero misere esurio: et cum nunquam hor-

p. 585. ἐπειδὴ οὐ πώποτε ι) πρωΐας ὥρας ἠριστήκειν ια), ἐπεισεισύμην, ὦ, τε καὶ καταφάγοιμι· ὁρῶ δὲ κῆπον αὐτοῦ ἐπίσω τῆς αὐλῆς, καὶ εἶχε λάχανα πολλὰ καὶ καλά, καὶ ῥόδα ὑπὲρ αὐτῶν ἐφαίνετο· κἀγὼ λαθὼν πάντας τοὺς ἔνδον, ἀσχολουμένους περὶ τὸ ἄριστον, ἔρχομαι ἐπὶ τὸν κῆπον, τοῦτο κ) μὲν οὖν λαχάνων ἐμπλησθησόμενος, τοῦτο δὲ τῶν ῥόδων ἕνεκα. ἐλογιζόμην γὰρ, ὅτι δῆθεν φαγὼν τῶν ἀνθέων γ) πάλιν ἄνθρωπος ἔσομαι, εἶτα ἐμβὰς εἰς τὸν κῆπον, θριδάκων μὲν καὶ ῥαφανίδων καὶ σελίνων, ὅσα ὡμὰ ἐσθίει ἄνθρωπος, ἐνεπλήσθην, τὰ δὲ ῥόδα ἐκεῖνα οὐκ ἦν ῥόδα ἀληθινά· τὰ δ' ἦν ζ) ἐκ τῆς ἀγρίας δάφνης φυόμενα, ῥοδοδάφνην αὐτὴν α) καλοῦσιν ἄνθρωποι, πικρὸν ὄρεκτον
p. 586. ὄνῳ τοῦτο παντὶ, καὶ ἵππῳ. φασὶ γὰρ τὸν φαγόντα ἀπο-

ticulum oi e Cod. 2956. (*Belinus* etiam 2954. addit, contra testante *Courierio*) restituerunt *Bip. Schm.* et *Cour.* Idem et *iv* reposuerunt e Codd. Vat. 72. 90. 2956. et 3011. pro vulg. *ἐπὶ*, quod etiam *Fl.* exhibet. t) *οὐ πώποτε*] *οὔπω τότε Cour.* neacio, unde, et quamobrem. u) *ἠριστήκειν*] *ἠριστήκεμεν* 3011. x) *τοῦτο*] *τοῦτον* B. 3. y) *ἀνθέων*] *ἀνθῶν* Var. Lect. ap. *Cour.* z) *τὰ δ' ἦν*] *ἀλλ'* mallet *Wiel.* *ἀλλ' ἦν Cour.* a) *αὐτὴν*] „*αὐτὰ* L.“ Sic et 2956. Gorl. et duo Vatt. referente *Bastio* ad *Gregor. Cor.* p. 49. Ed. *Schaef.* Vulgo erat *φυόμενα ῥόδα ἐκεῖνα, δάφνην αὐτὴν* etc. Sed *ἐκεῖνα* omittunt 3011. Ven. (a. 72.) et uterque Vat. teste *Cour.* qui et ipse omisit, et *αὐτὰ* illud praeter Vatt. etiam in 72. 3011. et cum *Belino* in 2956. scriptum reperit. E vocibus *ῥόδα δάφνην* fecimus *ῥοδοδάφνην*, suadentibus *Gesnero*, *Belino*, *Wielandio* et *Courierio*, cum quibus etiam *Schneiderus* in Lex. s. h. v.

dea cruda pransus essem, circumspicio, quod comederem. Video autem hortum ibi post aulam, qui olera multa haberet et bona, rosae etiam super ista videbantur. Hic ego nemini animadversus eorum omnium, qui intus erant, qui nempe occupati essent in prandio, venio ad hortum partim implecturus ventrem crudis oleribus, partim rosarum caussa. Putabam quippe, me, comesis floribus, hominem iterum futurum. Tum ingressus hortum, lactucis quidem, et raphanis, et apiis, quae cruda homo comedit, me implevi. Verum rosae illae verae rosae non erant: sed erant e lauro agresti enatae rosae. Rosam lauream vocant homines: malum hoc prandium asino unicuique et equo: ajunt enim, de eo qui comederit,

θνήσκειν αὐτίκα. Ἐν τούτῳ ὁ κηπουρὸς b) αἰσθόμενος, καὶ ξύλον ἁρπάσας, εἰσελθὼν εἰς τὸν κῆπον, καὶ τὸν πολέμιον c) ἰδὼν, καὶ τῶν λαχάνων τὸν ὄλεθρον, ὥςπερ τις δυνάστης μισοπόνηρος, κλέπτην λαβὼν, οὕτω με συνέκοψε τῷ ξύλῳ d), μήτε πλευρῶν φεισάμενος, μήτε μηρῶν, καὶ μὴν καὶ τὰ ὦτά μου κατέκλασε e) καὶ τὸ προςωπόν μου συνέτριψεν f)· ἐγὼ δὲ οὐκέτ' ἀνεχόμενος, ἀπολακτίσας ἀμφοτέροις, καὶ καταβαλὼν ὕπτιον ἐπὶ τῶν λαχάνων, ἔφευγον ἄνω ἐς τὸ ὄρος. ὁ δὲ ἐπειδὴ εἶδε δρόμῳ ἀπιόντα, ἀνέκραγε λῦσαι τοὺς κύνας ἐπ' ἐμοί g)· οἱ δὲ κύνες πολλοί τε ἦσαν καὶ μεγάλοι, καὶ ἄρκτοις h) μάχεσθαι ἱκανοί· ἔγνων p. 586. 18

consentire videtur. Ceterum posteriora haec ῥόδα ἐκεῖνα expungi voluit *Reitz.* δάφνινα αὐτὰ conjecit *Koen.* ad *Gregor.* I. l. et omnem locum ῥόδα ἐκεῖνα, δάφνην αὐτὴν καλοῦσιν ἄνθρ. pro scholis priorum ῥόδα ἐκεῖνα habitum, suspicionis nota insignivit. Denique in 90. Cod. καλοῦσιν οἱ ἄνθρ. legi notat *Cour.* qui tamen articulum non habet necessarium, pro αὐτὴν autem αὐτὸ scribendum censet, quod non magis est necessarium, quum αὐτὴν ad τὴν ἀγρίαν δάφνην sit referendum. b) κηπουρὸς] κηπωρὸς Var. Lect. ap. *Cour.* Cf c. 43. Sed Vit. Auct. c. 11. vulgo legitur κηπωρός, excepto uno Cod. Par. ubi κηποφός. c) πολέμιον] πόλεμον Var. Lect. ap. *Cour.* d) τῷ ξύλῳ] Articulum, qui vulgo deest, restituit *Schm.* e Gorl. habet et *Cour.* nescio, unde, e) κατέκλασε] κατέθλασε conj. *Cour.* haud imperite, sed dubito, an vere. f) τὸ πρόςωπόν μου συνέτριψεν] μου, quod vulgo abest, inserait *Cour.* e 90. et 3011. repetitione, quam recte ille dicit nativi leporis (unic). g) ἐπ' ἐμοί] „ἀπ' ἐμοῦ] ἐπ' ἐμοί Ex. *Fl.* Vulgatam tuetur P." Cum *Fl.* consentiunt Gorl. et Mss. Pariss. a *Cour.* inspecti et *Bel.* Recte *Cour.* restituit tertium casum. h) ἄρκτοις] „ἄρκοις Ex. *Fl.* et *Ald.* (1. et 2.) Sed ἄρκτοις collatio in marg. ejusd. Et sic quoque L. recte cum cett. Edd."

statim mori. Inter haec sentiens olitor, arreptoque fusti hortum ingressus, vidensque hostem et perniciem olerum, non aliter, quam severus aliquis dynasta, captum furem fuste concidit, neque costis parcens neque femoribus: quin et aures mihi confregit, et contrivit faciem. Ego autem non ultra patiens, calcibus utrisque rejectis supinum prosterno in olera, atque versus montem aufugio. Ille cum videret, me cursu abire, clamavit, ut immitterentur in me canes. Erant vero canes multi et magni, etiam cum ursis pugnare idonei. Video igitur, illos me, si capiant,

p. 586. ὅτι δὴ διασπάσονταί με οὗτοι λαβόντες· καὶ i) ὀλίγον ἐκπεριελθὼν, ἔκρινα, τοῦτο δὴ k) τὸ τοῦ λόγου, παλινδρομῆσαι μᾶλλον, ἢ κακῶς δραμεῖν. ὀπίσω οὖν l) ἀπῄειν, καὶ εἴσειμι αὖθις εἰς τὴν ἔπαυλιν. οἱ δὲ τοὺς μὲν κύνας δρόμῳ ἐπιφερομένους ἐδέξαντο, καὶ κατέδησαν. ἐμὲ δὲ παίοντες οὐ πρότερον ἀφῆκαν, πρὶν ἢ m) ὑπὸ τῆς ὀδύνης πάντα τὰ
19 λάχανα κάτωθεν ἐξεμέσαι. Καὶ μὴν ὅτε ὁδοιπορεῖν ὥρα ἦν, τὰ βαρύτατα τῶν κλεμμάτων καὶ τὰ πλεῖστα ἐμοὶ ἐπέθηκαν· κἀκεῖθεν τότε οὕτως ἐξελαύνομεν. ἐπεὶ δὲ ἀπηγόρευον ἤδη, παιόμενός τε καὶ τῷ φορτίῳ ἀχθόμενος, καὶ τὰς ὁπλὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐκτετραμμένος, ἔγνων αὐτοῦ κατα-
p. 587. πεσεῖν, καὶ μηδ' ἂν ἀποσφάττωσί με ταῖς πληγαῖς, ἀνασεῆναί ποτε, τοῦτο ἐλπίσας μέγα μοι ὄφελος ἔσεσθαι ἐκ τοῦ βουλεύματος· ᾠήθην γὰρ, ὅτι πάντως ἡττώμενοι τὰ μὲν ἐμὰ σκεύη διανεμοῦσι τῷ τε ἵππῳ, καὶ τῷ n) ἡμιόνῳ o), ἐμὲ δὲ αὐτοῦ ἐάσουσι κεῖσθαι τοῖς λύκοις· ἀλλά τις δαίμων βάσκανος, σωμεὺς τῶν ἐμῶν βουλευμάτων, ἐς τοὐναν-

i) καὶ] abest a 72. 90. 2954. et 3011. haud improbante *Cour.* k) δὴ] ἤδη in iisd. Codd. et Rom. l) οὖν] „deest in *Fl.*" nec non in 72. 90. Rom. 2954. et 3011. recte, ut visum *Courierio.* m) ἢ] abest a Rom. n) τῷ] „Non habet articulum *Fl.*" o) ἡμιόνῳ] „Sic Codd. quos vidi, omnes." *Cour.* conj. τῷ σὺν ἡμῖν ὄνῳ.

discerpturos esse: paullum itaque circumiens decrevi, quod est in proverbio, retro currere potius, quam male currere: retro eo igitur, stabulum iterum ingredior. Illi canibus, qui cursu in me ferebantur, receptis alligatisque, me pulsare prius non desierunt, quam prae dolore olera omnia per inferiorem gutturem evomerem. Verum itineris ingrediendi tempus cum esset, gravissimas quasque rerum furtivarum et plurimas mihi imposuere; tumque inde sic proficiscimur. Cum vero jam despondissem animum pulsatus et gravatus onere, detritis insuper a via ungulis, procumbere ibi decreveram, nec unquam, si vel interficerent me plagis, surgere; hoc sperans, magnam ad me utilitatem redituram ex eo consilio. Putabam enim, ipsos plane victos *mea pervicacia*, sarcinas meas divisuros inter equum et mulum, me autem ibi jacentem relicturos praedae lupis. Sed invidum quoddam numen, mea consilia intelli-

τίον με περιήνεγκεν p). ὁ γὰρ ἕτερος ὄνος ἴσως ἐμοὶ τὰ p. 587.
αὐτὰ νοήσας πίπτει ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ξύλῳ παίοντες ἀναστῆναι τὸν ἄθλιον ἐκέλευον. ὡς δὲ οὐδὲν ὑπήκουε q) ταῖς πληγαῖς, λαβόντες αὐτὸν, οἱ μὲν τῶν ὤτων, οἱ δὲ τῆς οὐρᾶς, ἀνεγείρειν ἐπειρῶντο. ὡς δ' οὐδὲν ἤνυον, ἕκειτο δὲ ὥσπερ λίθος ἐν τῇ ὁδῷ ἀπηγορευκώς, λογισάμενοι ἐν ἀλλήλοις, ὅτι δὴ μάτην πονοῦσι, καὶ τὸν χρόνον τῆς φυγῆς ἀναλίσκουσιν, ὄνῳ νεκρῷ παρεδρεύοντες, τὰ μὲν σκεύη πάντα, ὅσα ἐκόμιζεν ἐκεῖνος, διανέμουσιν ἐμοί τε, καὶ τῷ ἵππῳ· τὸν δὲ ἄθλιον κοινωνὸν καὶ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τῆς ἀχθοφορίας λαβόντες, τῷ ξίφει ὑποτέμνουσιν ἐκ τῶν σκελῶν, καὶ σπαίροντα ἔτι ὠθοῦσιν ἐς τὸν κρημνόν. ὁ δὲ ἀπῄει κάτω, τὸν θάνατον ὀρχούμενος. Ἐγὼ 20
δὲ ὁρῶν ἐν τῷ συνοδοιπόρῳ τῶν ἐμῶν βουλευμάτων τὸ τέλος, ἔγνων φέρειν εὐγενῶς τὰ ἐν ποσὶ, καὶ προθύμως περιπατεῖν, ἐλπίδας ἔχων πάντως ποτὲ ἐμπεσεῖσθαι εἰς τὰ ῥόδα, κἀκ τούτων εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσεσθαι· καὶ

p) ἐς τοὐναντίον με περ.] Sic *Cour.* e 72. Rom. et Ed. *Fl.* Sed mallet ille μοι. Vulgo Pronomen deerat. q) ὑπήκουε] ἤνυον 2956. 3011. Ed. *Fl.* teste *Cour.*

gens, vertit ea (*me*) in contrarium. Alter enim asinus, eadem forte, quae ego, cogitans, decumbit in via. Illi primo fustium ictibus surgere jubent miserum: nihil obedientem plagis, prehensum alii auribus, cauda alii, excitare student. Cum nihil proficerent, iaceretque lapidis instar in via, fessus et sine spe, subductis rationibus, nequidquam se laborare, et fugae tempus perdere asino mortuo assidentes, sarcinas, quas ille gestarat, omnes inter me et equum dividunt, miserum vero captivitatis pariter et gestandorum onerum consortem prehendentes, succisis ferro cruribus, palpitantem adhuc per praeceps impellunt. Atque ille mortem saltans descendit. Ego vero animadvertens in socio itineris consiliorum meorum exitum, decrevi fortiter ferre praesentia, et strenue incedere, qui spem haberem, futurum, ut omnino aliquando in rosas inciderem, ac inde me salutemque reciperem. Audie-

p. 588. τῶν λῃστῶν δὲ ἤκουον, ὡς οὐκ εἴη r) ἔτι πολὺ τῆς ὁδοῦ, καὶ ὅτι καταλύσουσι, λοιπὸν, ἔνθα καταμένουσιν, ὥστε πάντα ταῦτα s) δρόμῳ ἐκομίζομεν, καὶ πρὸ τῆς ἑσπέρας ἤλθομεν εἰς τὰ οἰκεῖα. γραῦς δέ t) γυνὴ ἔνδον καθῆστο, καὶ πῦρ πολὺ ἐκαίετο. οἱ δὲ πάντα ἐκεῖνα, ἅπερ ἐτυγχάνομεν ἡμεῖς κομίζοντες, εἴσω κατέθηκαν. εἶτα ἤροντο τὴν γραῦν, διὰ τί οὕτω καθεύδῃ, καὶ οὐ παρασπεύάζεις, ἄριστον; Ἀλλὰ u) πάντα, εἶπεν ἡ γραῦς, εὐτρεπῆ ὑμῖν, ἄρτοι πολλοὶ, οἴνου παλαιοῦ πίθοι, καὶ τὰ πρόσφατα δὲ ὑμῖν τὰ ἄγρια σκευάσασα ἔχω. οἱ δὲ τὴν γραῦν ἐπαινέσαντες, ἀποδυσάμενοι x) ἠλείφοντο πρὸς τὸ πῦρ, καὶ λέβητος y) ἔνδον ὕδωρ θερμὸν ἔχοντος z), ἀρυσάμενοι ἔνθεν, καὶ παν-
21 ταχεάμενοι, αὐτοσχεδίῳ τῷ λουτρῷ ἐχρήσαντο a). Εἶτα ὀλίγῳ b) ὕστερον ἦκον νεανίσκοι πολλοὶ κομίζοντες σκεύη

r) οὐκ εἴη] οὐκ ἂν εἴη 2956. referente quidem et probante *Belino*: sed *Cour.* nihil narrat de hac particula illic inserta. *Belinum* secutus *Schm.* properantius. s) πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα Var. Lect. ap. *Cour.* qui malit: ὥστε μετὰ ταῦτα δρόμῳ ἐκόμιζόν με. t) γραῦς δὲ] Ante haec desiderat *Cour.* sententiam fere talem: σπήλαιον ἦν ἐν ὄρεσι μεσαιτάτοις, γραῦς δὲ etc. Non liquet. u) ἀλλὰ] ἄλλα B. 3. x) ἀποδυσάμενοι] καὶ ἀποδ. 90. et 3011. merito improbante *Cour.* y) καὶ λέβητος] κἀκ λέβητος malit *Cour.* conferens c. 9. in. z) ἔχοντος] „ἔχοντες male *Fl.* Vulgatam adserit P.“ a) ἐχρήσαντο] ἐχρίσαντο B. 3. male. b) ὀλίγῳ] Sic *Cour.* e 72. 90. et 3011. quibus *Bol.* et 2956. addit, pro vulg. ὀλίγον.

bam vero etiam ex latronibus, non multum superesse viae, et *eo die* soluturos jumenta, ubi mancant. Itaque omnia ista curriculo gestantes versus vesperam domum pervenimus. Mulier anus intus desederat, ignis ardebat multus, illi, quae portaveramus, intus deponunt omnia. Tum interrogant anum, quid ita sedes, et non paras coenam? Illa, *quin parata vobis sunt*, inquit, *omnia, panes multi, vini veteris dolia, et carnes vobis ferinas paratas habeo.* Illi, collaudata anu, exutis vestibus, ad ignem se ungunt, et cum ahenum calidam haberet, hausta inde aqua perfusi, extemporali isto utuntur balneo. Deinde paullo post juvenes veniunt multi, supellectilem adferentes plurimam auream, argenteam, vestimenta, mundum muliebrem, et virilem

πλεῖστα c) ὅσα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ ἱμάντια, καὶ κόσ- p. 588,
μου γυναικεῖου καὶ ἀνδρεῖου πολύν. ἐκοινώνουν δὲ οὗτοι ἀλλήλοις d)· καὶ ἐπειδὴ ταῦτα ἔνδον κατέθεντο, ὁμοίως ἐκούσαντο καὶ οὗτοι e)· λοιπὸν μετὰ τοῦτο ἦν ἄριστον δαφοινὲς, καὶ λόγος πολὺς ἐν τῷ συμποσίῳ τῶν ἀνδροφόνων· ἡ δὲ γραῦς ἐμοὶ καὶ τῷ ἵππῳ κριθὰς παρέθηκεν· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σπουδῇ τὰς κριθὰς κατέπινε, δεδιὼς, οἶα εἰκὸς, ἐμὲ τὸν συνάριστον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδὰν ἴδωμι τὴν γραῦν ἐξιοῦσαν, τῶν ἔνδον ἄρτων f) ἤσθιον. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ καταλιπόντες τῇ γραῒ νεανίσκον g) ἵνα, οἱ λοιποὶ p. 589.
πάντες ἔξω ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν h). ἐγὼ δὲ ἑστενον ἐμαυτὸν, καὶ τὴν ἀκριβῆ i) φρουράν. τῆς μὲν γὰρ γραὸς k) κατα-

c) πλεῖστα] „πολλὰ P." *Πολλὰ καὶ αὐτοὶ* 2956. cui *Bel.* etiam 3011. addit, adversante *Courtarii* narratione, qui in 3011. et 90. legi testatur *κομίζοντες πλεῖστα, ὅσα χρυσᾶ*, omissa etiam voce *σκεύη*. Ceterum *Bel.* secundum 2956. scribendum putavit *κομίζοντες σκεύη πολλὰ καὶ αὐτοὶ, πλεῖστα ὅσα χρυσᾶ*. non male. d) *ἐκοινώνουν δὲ οὗτοι ἀλλήλοις*] Mallet *Cour.* *ἐκοιν. δ' οὖν*, vel *γ' οὖν ἀλλήλοις*, vel *ἐκοιν. δὲ τοῖς ἄλλοις*, vel *ἐκοιν. δὲ οὗτοι τοῖς ἄλλοις*. e) *οὗτοι*] „*αὐτοὶ* P. Nil mutat *Fl.*" f) *ἄρτων*] Sic *Reitz.* *Bip.* et *Schm.* e conj. *Gayet.* Vulgo in omnibus est *ἄρτον*, quod etiam *Cour.* retinuit, quamquam in nota praeferens *ἄρτων*. In B. 3. est *τὸν ἔνδον ἄρτον*, operarum, opinor, vitio. g) *τῇ γραῒ νεανίσκον*] Sic 3011. et 2954. *Bel.* teste, vel potius *Cour.* notante 3011. et 2956. pro vulg. *τὴν γραῦν, καὶ νεανίσκον*. Sed *τῇ γραῒ νεανίσκον ἵνα* 72. sic et 90. omisso tamen *ἵνα*. h) *ἔξω ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν*] Sic *Cour.* e 72. et Rom. *ἔξω ἐπὶ τὸ ἔργον ἀπ.* 90. et 3011. *ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν ἔξω* 2956. narrante *Bel.* *πάντες ἐπὶ ἔργον ἀπῄεσαν* 3011. (sic certe *Cour.* tradit) et *Fl.* cum sequentibus Edd. i) *ἐμαυτὸν, καὶ τὴν ἀκριβῆ*] *καὶ* abest a 72. 90. Rom. 2954. 3011. *ἐμαυτοῦ τὴν ἀκριβῆ* 2956. k) *τῆς μὲν γὰρ γραὸς*] *τῆς μὲν γραὸς γὰρ* 90.

ornatum multum. Hi in commune conferunt, rebusque intus depositis, lavant ipsi quoque. Caeterum post haec coena fuit copiosa, et sermo multus in homicidarum convivio. Anus mihi et equo hordea apponit: at ille festinat devorare hordea, metuens, ut par erat, me comprensorem. At ego, quoties videbam exisse annum, de panibus, qui intus erant, edebam. Postridie, relicto anni uno juvene, ad opus reliqui omnes exeunt. Equidem mihi et acuratae custodiae ingemiscebam: nam vetulam quidem poteram contemnere, et illius fugere ex oculis: at juvenis magnus erat, et terribile quiddam

p.589. φρονῆσαι ἦν μοι, καὶ φυγεῖν ἐκ τῶν ἐκείνης ὀμμάτων, δυνατόν. ὁ δὲ νεανίσκος μέγας τε ἦν, καὶ φοβερὸν ἔβλεπε:
22 καὶ τὸ ξίφος ἀεὶ ἔφερε, καὶ τὴν θύραν ἀεὶ ἐπῆγε. Τριαὶ δὲ ὕστερον ἡμέραις, μεσούσης σχεδὸν τῆς νυκτὸς, ἀναστρέφουσιν οἱ λῃσταί, χρυσίον μὲν l), οὐδὲ ἀργύριον, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν κομίζοντες, μόνην m) δὲ παρθένον ὡραίαν, σφόδρα καλὴν, κλάουσαν n), καὶ κατεσπαραγμένην τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν κόμην· καὶ κατακειμένη αὐτὴν ἔνδον ἐπὶ τῶν στιβάδων o), θαρρεῖν ἐκέλευον, καὶ τὴν γραῦν ἐκέλευον ἀεὶ p) ἔνδον μένειν, καὶ τὴν παῖδα ἐν φρουρᾷ ἔχειν. ἡ δὲ παῖς οὔτε ἐμφαγεῖν τι ἤθελεν, οὔτε πιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἔκλαε, καὶ τὴν κόμην τὴν αὐτῆς ἐσπάραττεν· ὥστε καὶ αὐτὸς πλησίον ἐστὼς παρὰ τῇ φάτνῃ, συνέκλαον q) ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ. ἐν δὲ τούτῳ οἱ λῃσταὶ ἔξω ἐν τῷ προδόμῳ r) ἐδείπνουν. πρὸς ἡμέραν δὲ τῶν σκοπῶν τις, τῶν τὰς ὁδοὺς φρουρεῖν εἰληχότων, ἔρχεται ἀπαγγέλλων s), ὅτι ξένος ταύτῃ παριέναι t) μέλλοι, καὶ πολὺν πλοῦτον κομίζοι· οἱ δὲ

l) μὲν] „deest in *Salm.* adest in J. *Par.* etc.“ m) μόνην] μόνον mavult *Cour.* quod miror. n) κλάουσαν] „Et sic *Fl.* cum J. etc.“ o) στιβάδων] στοιβάδων 2956. p) ἀεὶ] vulgo deest, insertum a *Cour.* e 72. 90. Rom. 3011. 2956 et 2951. q) συνέκλαον] Sic monente *Bel.* et praeeuntibus *Schm.* et *Cour.* edidi pro συνέκλαιον. r) προδόμῳ] προδρόμῳ Var. Lect. ap. *Cour.* s) ἀπαγγέλλων] Ita 2954. et Edd. priores omnes cum *Fl.* Sed *Cour.* e 72. 90. Rom. et 3011. edidit ἀγγέλλων, dubito, an rectius. t) ταύτῃ παριέναι] ταυτὶ

cernebat, et gladium gestabat semper, et adducebat semper januam. Tribus post diebus, circa mediam fere noctem, redeunt latrones, auri quidem aut argenti nihil, nec aliud quidquam adferentes, sed solam virginem nubilem, vehementer pulchram, plorantem lacerata veste, et comis passis. Hanc intus in stratis depositam bono animo esse jubent, et intus usque manere anum, puellae custodiendae causa. Sed puella nec cibum capere volebat, nec bibere, sed plorabat ad omnia, et suam ipsa comam vellebat, adeo ut ipse quoque, prope adstans ad praesepe, cum pulchra illa virgine plorarem. Inter haec latrones extra coenabant in atrio. Sub lucem speculatorum aliquis, cui vias explorare sorte obvenerat, venit nuntians, peregrinum aliquem hac transiturum, qui multas secum ferret divitias. Hi, ut erant,

οὕτως u) ὡς εἶχον ἀναστάντες, καὶ ὑπλισάμενοι, κἀμὲ καὶ p. 589.
τὸν ἵππον ἐπισάξαντες, ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ὁ δυστυχὴς, ἐπι-
στάμενος x) ἐπὶ μάχην καὶ πόλεμον ἐξελαύνεσθαι, ὀκνη-
ρῶς προῄειν, ἔνθεν y) ἐπαίμην τῷ ξύλῳ, ἐπειγομένων αὖ- p. 590.
τῶν. ἐπεὶ δὲ ἤμεμεν ἐς z) τὴν ὁδὸν, ἔνθα ὁ ξένος παρελά-
σειν ἔμελλε, συμπεσόντες οἱ λῃσταὶ τοῖς ὑπημασιν αὐτόν τε
καὶ τοὺς ἐκείνου θεράποντας ἀπέκτειναν. καὶ ἅσα ἦν τι-
μιώτατα ἐξελόντες, τῷ ἵππῳ κἀμοὶ ἐπέθηκαν· τὰ δὲ ἕτερα
τῶν σκευῶν αὐτοῦ ἐν τῇ ὕλῃ ἔκρυψαν. ἔπειτά ἤλαυνον
ἡμᾶς οὕτως ὀπίσω, κἀγὼ ἐπειγόμενος, καὶ τῷ ξύλῳ τυπτό-
μενος a), κρούω τὴν ὀπλὴν περὶ b) πέτραν ὀξεῖαν, καί
μοι ἀπὸ τῆς πληγῆς γίγνεται τραῦμα, ἀλγεινόν· καὶ χω-
λεύων ἔνθεν τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ ἐβάδιζον. οἱ δὲ πρὸς ἀλλή-
λους ἔλεγον, τί γὰρ ἡμῖν δοκεῖ τρέφειν τὸν ὄνον τοῦτον,
πάντα καταπίπτοντα c); ῥίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κρη-

παρεῖναι Var. Lect. ap. *Cour.* u) οὕτως] εὐθὺς vel εὐθέως conj. *Cour.* licet nec vulgatam, omnino damnet. x) ἐπιστάμενος] μὴ ἐπιστ. Var. Lect. ap. *Cour.* y) ἔνθεν] cum προῄειν conjungi maluit *Cour.* quam cum aqq. neque tamen sic ipse scribendo fecit. z) ἐς] Sic 3011. *Schm. Cour.* in ceu. εἰς. a) τυπτόμενος] παιόμενος 3011. 90. Gorl b) περὶ] „παρὰ] περὶ Ex. *Fl.* Vulgatae vero suffragatur P.“ *Περὶ* ex omnibus Mss. suis restituit et illustravit usum *Cour.* c) πάντα καταπίπτοντα] „Et sic esse in Edd. vett. notat *Solanus.*“ *Πάντη* scilicet conj. *Guyet.* sine idonea caussa.

consurgere, armare se, me autem et equum ornare clitellis, et secum ducere. Hic infelix ego, qui ad pugnam et bellum me scirem agi, cunctanter progredior, itaque fusti, festinantibus illis, pulsabar. Cum autem ad viam venissemus, ubi transiturus erat peregrinus, irruentes in vehicula latrones, ipsum ipsiusque servos interficiunt, et pretiosissima quaeque ablata equo et mihi imponunt, reliquas sarcinas ibi in silva abscondunt. Deinde sic retro nos agunt, et ego, cum urgerer et vapularem fusti, acuto saxo impingo ungulam, orituque ab illa plaga vulnus dolorificum, ut claudicans, quod reliquum erat viae, incederem. At illi inter se, *Quid enim nobis videtur*, inquiunt, *nutrire asinum istum, ubique concidentem? Praecipitemus illum, male ominatam bestiam. Ita sane*, inquit alius, *dejiciamus illum*

p.590. μνοῦ οἰωνὸν οὐκ ἀγαθόν· ναί, φασι d), ῥίψωμεν αὐτὸν, καθαριαμὲν τοῦ στρατοῦ ἐσόμενον. καὶ οἱ μὲν σὺνεπάττοντο ἐπ' ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἀκούων ταῦτα, τῷ τραύματι λοιπὸν ὡς ἀλλοτρίῳ ἐπέβαινον, ὑ δὲ ε) τοῦ θανάτου με φόβος ἀναι-
23 σθητον τῆς ὀδύνης ἔθηκεν. Ἐκεὶ δὲ ἠλθομεν ὅσοι, ἔνθα κατελύομεν, τὰ μὲν σκεύη τῶν ἡμετέρων ἅπαντα ἀφελόντες, εὖ κατέθηκαν· αὐτοὶ δὲ ἀναπεσόντες ἐδείπνουν. καὶ ἐπειδὴ
p.591. νὺξ ἦν, ἀπῆσαν, ὡς τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἀνασωσόμενοι· τὸν δὲ ἄθλιον τοῦτον ὄνον, ἔφη τις αὐτῶν, τί ἐπάγομεν f) ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς; τῶν δὲ g) σκευῶν ἃ μὲν ἡμεῖς οἴσομεν, ἃ δὲ καὶ ὁ ἵππος· καὶ ἀπῆσαν, τὸν ἵππον ἄγοντες. νὺξ δὲ ἦν λαμπροτάτη ἐκ τῆς σελήνης. κἀγὼ τόνδε πρὸς ἐμαυτὸν εἶπον, Ἄθλιε, τί μένεις ἔτι h) ἐνταῦθα, γύπεσι καὶ κυσὶν τέκνα θρεψόμενος; οὐκ ἀκούεις, οἷα περὶ σοῦ ἐβουλεύσαντο; Θέλεις τῇ πρημνῷ περιπεσεῖν;

d) φασί] „dedi ex *Salm.* φησι cett. omnes male.“ Et Codd. sic et hinc *Cour.* qui etiam defendere φησι conatus est. At vide ad Pro Merc. Cond. c. 1. Tom. III. p. 694. Cf. Pisc. 25. ubi pro genuina lectione φασιν Cod. Gorl. φησιν exhibet. Et alibi haec inter se confusa. e) ὁ δὲ] „Nil mutant *Fl. Fr.* J. *Par.* etc.“ Ὁ γὰρ *Solanus* volebat; malit *Cour.* ὁδε. Neutra ratione opus esse videtur. f) ἐπάγομεν] ἐπάγωμεν mallet *Cour.* Sed vid. omnino ad Pisc. c. 10. p. 541. sq. Tom. III. g) τῶν δὲ] τῶν γὰρ 2956. et γὰρ sub voce δὲ scriptum in 2954. Unde *Cour.* suspicatur τῶνδε γὰρ σκευῶν, minus scite. h) τί μένεις ἔτι] Ita 2956. 3011. *Bel. Schm. Coar.* Vulgo olim hoc ordine: τί ἔτι μένεις.

piacularem futurum nostri exercitus. Atque illi in me jam coibant: verum ego, auditis hisce, quod reliquum erat, vulnus tanquam alienum calcabam, mortis metu sensum mihi doloris adimente. Cum vero intrassemus in diversorium nostrum, sarcinas de nostris demtas humeris bene collocant, ipsique coenatum accumbunt. Nocte vero obortа, ad reliquas sarcinas servandas abeunt. *Miserum vero asinum,* inquit illorum unus, *quid adducimus, ex ungula inutilem? sarcinarum alias nos portabimus, alias equus.* Itaque cum equo abeunt. Erat autem nox a luna clarissima. Hic ego intra me, Miselle, inquam, quid ultra hic manes? vultures te et vulturum filii coenabunt. Non audis, quae de te deliberarunt? visne tu in praecipitium incidere? Jam nox est, et luna clara: illi vero abierunt: fuga te

λούθει l). ἀλλὰ μὴν καὶ δὲ αὐτὸ τοῦτο ἐτυπτόμην, ὡς προδιδοὺς αὐτοὺς τῷ ὀγκηθμῷ. μαθὼν οὖν, ὅτι ἄλλο m) ἐβόων, ἔγνων σιγῇ πρᾶξαι, καὶ περδαίνειν τὸ μὴ παίεσθαι. Ἐπὶ τούτῳ ἡμέρα τε ἤδη ἦν n), καὶ ἡμεῖς ὄρη πολλὰ ἀνεβεβήκειμεν o), καὶ στόματα δὲ ἡμῶν δεσμῷ ἐπείχετο, ὡς μὴ περιβοσκόμενοι τὴν ὁδὸν ἐς τὸ ἄριστον ἀναλίσκοιμεν, ὥστε ἐς τὴν τότε p) καὶ ἔμεινα ὄνος. ἐπεὶ δὲ ἦν αὐτὸ τὸ μέσον q) τῆς ἡμέρας, καταλύομεν εἴς τινα ἔπαυλιν συνήθων ἐκείνοις ἀνθρώπων, ὅσον ἦν ἐκ τῶν γιγνομένων σκοπεῖν. καὶ γὰρ φιλήμασιν ἠσπάζοντο ἀλλήλους καὶ καταλύειν r) ἐκέλευον αὐτοὺς οἱ ἐν s) τῇ ἐπαύλει, καὶ παρέθηκαν ἄριστον, καὶ τοῖς κτήνεσιν ἡμῖν παρέβαλον κριθίδια. καὶ οἱ μὲν ἠρίστων, ἐγὼ δὲ ἐπείνων μὲν κακῶς· ἀλλ' p. 518. 17 p. 585.

Gorl. 2956. et 3011. et Ed. *Cour.* Vulg. *μεγαλωφύνοτατον.* *Καὶ* nescio ubi deesse refert *Cour.* in Varr. Lectt. l) *ἐπηκολούθει*] „*ἐπεκολούθει* sola *Salm.* cum asseclis *Anust.*" m) *ἄλλο*] „Sic et *Fl.* cum J. *Fr. Par.* etc. *Ἄλλως Pell.* et *Marc.*" Quos secutus est *Cour.* non necessario, ut puto. n) *ἤδη ἦν*] Hoc ordine *Cour.* e 72. 90. et 3011. Vulg. *ἦν ἤδη.* o) *ἀνεβεβήκειμεν*] *ἀναβεβ.* 72. 90. 2956. 3011. non probante *Cour.* p) *ἐς τὴν*] „*ἔστην*] *ἔβην Graev.* Nil mutant Edd " *Ἐς τὴν*, ut conjecerat *Koen.* ad *Gregor. Cor.* p. 34. *Schäf.*, exhibuerunt Codd. Gorl et Vatt. 90. et 87. probantibus *Belino*, *Bastio* (in Commentat. palaeogr. p. 734. in Edit. *Gregorii Schaeferiana*) et *Schaefero* ad *Gregor.* l. t. et ad *L. Bos.* Ellipss. p. 176. et sic rescripserunt *Schm.* et *Cour.* Ceterum vid. Adnot. q) *αὐτὸ τὸ μέσον*] *αὐτὸ μέσον* Var. Lect. ap. *Cour.* r) *καὶ καταλύειν*] „Deest *καὶ* in *Salm.* adest in *Par.* etc." s) *ἐν*] „Sic dedi ex L. et marg. A. 1. *ἐπὶ* Edd. priores." Ar-

ipso quoque nomine pulsabar, qui ruditu illos proderem. Sentiens ergo, me alienum quid clamare, decrevi silentio pergere, et compendifacere plagas. Inter haec jam dies erat, et nos montes plures superaveramus. Ora autem nostra capistro erant revincta, ne circumpascentes viam consumeremus in prandio: itaque ad illum diem mansi asinus. Medio ipso die devertimus in stabulum quoddam familiarium illis hominum, quantum ex his, quae fiebant, licebat videre. Etenim osculo se invicem salutabant, et devertere illos casae incolae jubebant: apponunt etiam prandium, nobis autem jumentis objiciunt hordea. Ac reliqui prandent, ego vero misere esurio: et cum nunquam hor-

p. 592. τῇ τῆς κόρης σπουδῇ ἔφυγον ἅπαν ἀρόμῳ· ἡ δὲ γραῦς ὀπίσω ἀπελέλειπτο. ἡ δὲ παρθένος τοῖς μὲν θεοῖς ηὔχε-το u), σῶσαι αὐτὴν τῇ φυγῇ x)· πρὸς δὲ ἐμέ, Ἢν μή, ἔφη, κομίσῃς πρὸς τὸν πατέρα, ὦ καλὲ οὗ, ἐλεύθερον μέν σε παντὸς ἔργου ἀφήσω, κριθῶν δὲ μέδιμνος ἔσται σοι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας τὸ ἄριστον. ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς φονεῖς τοὺς ἐμαυτοῦ φευξόμενος, καὶ πολλὴν ἐπικουρίαν καὶ θερα-πείαν ἐκ τῆς ἀναστατωθείσης ἐμαὶ κόρης ἐλπίζων, ἄδουν τοῦ
24 τραύματος ἀμελήσας. Ἐπεὶ δὲ ἥκομεν, ἔνθα ἐσχίζετο τρι-πλῇ y) ὁδός, οἱ πολέμιοι ἡμᾶς καταλαμβάνουσιν ἀναστρέ-φοντες, καὶ περιῆλθεν εὐθὺς πρὸς τὴν σελήνην ἔγνωσαν τοὺς δυστυχεῖς αἰχμαλώτους, καὶ προσδραμόντες λαμβά-νουσί μου, καὶ λέγουσιν· Ἆ καλὴ νύμφη· σὺ παρθένος z), ποῖ βαδίζεις ἄωρος, ταλαίπωρε; εὐδὲ σὺ δαιμόνια δέδοι-

u) ηὔχετο] „Sic Edd. et P. εὔχετο Ex. *Fl.* x) τῇ φυγῇ] „restitutum ex P. et marg. A. 1. τῆς φυγῆς Edd. priores." Praeterea αὐτὴν, monente *Jensio*, ediderant *Reitz. Bip.* et *Schm.* Sed αὐτὴν, lectionem veterem et communem, restituit *Cour.* y) τριπλῇ] „διπλῇ] τριπλῇ P. Cum vulgata facit *Fl.*" Sed cum P. faciunt 72. 90. Rom. 2956. et 3011. unde recte *Cour.* hoc praetulit, ut jam statuerat *Brfurdt* ad *Sophocl.* Oedyp. Tyr. v. 707. quo loco eadem reperitur varia lectio. *Trivium* etiam verterat vetus Interpres Latinus. Quod autem ἡ ὁδὸς voluit *Cour.* non opus certe erat articulo. z) παρθένος] παρθένε 2956. quod cupidius recepit *Schm.* In reliquis Codd. παρθένος, quod non esse mutandum, monet *Cour.* Vid. Observatt. Miscc. Vol. V. p. 225.

anu post nos relicta. Virgo Dis quidem supplicabat, ut illa se fuga servarent: ad me vero, *si me*, inquit, *o mi pulcher, ad patrem pertuleris, liberum te omni opere dimittam: hordeorum vero medimnus erit tibi in singulos dies prandium.* Ego vero et meos ipsius interfectores fugiens, et multum adjumenti atque cultus ex servata a me puella sperans, curro oblitus vulneris. Cum autem eo venirremus, ubi findebatur via in trivium, deprehendunt nos hostes redeuntes, et e longinquo statim ad lunam miseros captivos agnoscunt: et accurrentes, prehendunt me, dicuntque, *Quorsum, honesta et bona virgo, intempesta nocte abis misella? nec spectra metuis? Verum huc veni ad nos. Nos te tuis*

πας; ἀλλὰ θεῦρο ἴθι a) πρὸς ἡμᾶς, ἡμεῖς σε τοῖς οἰκείοις b) ἀποδώσομεν, Σαρδόνιον c) γελῶντες ἔλεγον· κἀμὲ ἀποστρέψαντες, εἶλκον ὀπίσω· κἀγὼ περὶ d) τοῦ ποδὸς καὶ τοῦ τραύματος ἀναμνησθείς, ἐχώλευον· οἱ δὲ, Νῦν, ἔφασαν, χωλὸς, ὅτε ἀποδιδράσκων ἐάλως; ἀλλ' ὅτε φεύγειν ἐδόκει σοι, ὑγιαίνων, ἵππου ὠκύτερος; καὶ πτηνὸς e) ἦσθα. τοῖς δὲ λόγοις τούτοις τὸ ξύλον εἵπετο, καὶ ἤδη εἶλκε τῷ μηρῷ f) εἶχον ναυθετούμενος. ἐπεὶ δὲ εἴσω πάλιν ἀνεστρέψαμεν, τὴν μὲν γραῦν εὕρομεν ἐκ τῆς πέτρας κρεμαμένην ἐν καλωδίῳ. δείσασα γὰρ, εἰκὸς, τοὺς δεσπότας ἐπὶ τῇ τῆς παρθένου φυγῇ, κρημνᾷ g) ἑαυτὴν, σφίγξασα ἐκ τοῦ τραχήλου· οἱ δὲ τὴν γραῦν θαυμάσαντες τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν μὲν ἀπολύσαντες ἐς τὸν κρημνὸν κάτω ἀφῆκαν, ὡς ἦν ἐν τῷ δεσμῷ, τὴν δὲ παρθένον ἔνδον κατέδησαν, p. 592. p. 593.

a) ἴθι] „Ita bene *Pl.* H. *Par*, etc. Ἴσθι male J." Sic et B. 3. Sed tam manifesta vitia typographica, ut hoc, et ἄλλα in B. 5. pro ἀλλὰ, σὴ παρθένος ibid. paullo superius ἀμελίσας in A. 2. et B. 3. et infra ἐκόλευον pro ἐχώλευον in B. 3. in posterum aliquanto parcior chartae et redemtoris rationum studiosior omnino praetermittam, non tamen negligens, ubi quid lucri inde fuerit sperandum. b) οἰκείοις] ἰδίοις 2956. et δέ σοι, insuper testante *Cour.* c) Σαρδόνιον] „Σαρδόνιον Edd. anteriores." In nonnullis Σαρδένιον et Σαρδάνιον. d) περὶ] ὡς περὶ conj. *Cour.* argutius, opinor, et minus vere. e) πτηνὸς] πετηνὸς Gorl. f) τῷ μηρῷ] „Nihil mutant *Fl.* J. *Ald.* H. *Par.* etc." g) κρημνῷ] Sic *Cour.* e 72. κρημνῷ 3011. et 90. In reliquis κρεμᾷ.

reddemus, cum Sardonio risu dicebant: meque conversum trahebant retro. Atque ego pedis et vulneris recordatus claudicabam. Illi vero, *Nunc*, ajunt, *claudus es, cum in fuga es captus? Sed cum fugere tibi collibuit, sanus, ocior equo, et volucris eras?* Haec verba excipiebat fustis: jamque ulcus in femore habebam ab istis admonitionibus. Domum iterum reversi unum invenimus, quae resticula se e rupe suspenderat: metuens nempe, ut verisimile est, dominos ob fugam virginis, innexo cervici laqueo se suspenderat. Illi autem aequitatem animi in anu admirati, resolutam una cum resti praecipitant: virginem autem intus vinciunt, postea coenant, et compotatione longa utuntur. Atque interea de puella inter se disputant. *Quid facimus,*

p. 593. εἶτα ἐξείπνουν; καὶ πότος ἦν μακρός. Κἀν ἀ) τούτῳ ἤδη περὶ τῆς κόρης διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους· Τί ποιοῦμεν ἰ); ἔφη τις αὐτῶν, τὴν δραπέτιν k); τί δὲ, ἄλλος εἶπεν, ἕτερον l), ἢ τῇ γραῒ ταύτῃ κάτω ἐπιῤῥίψωμεν αὐτὴν, ἀφελομένην μὲν ἡμᾶς χρήματα πολλὰ, ὅσον ἐπ' αὐτῇ, καὶ προ-
p. 594. δοῦσαν ἡμῶν m) ὅλον τὸ ἐργαστήριον; εὖ ἴστε γὰρ, ὦ φίλοι, ὅτι αὕτη εἰ τῶν n) οἴκοι ἐδράξατο, οὐδὲ εἷς ἂν ἡμῶν ζῶν ὑπελείπετο· πάντες γὰρ ἂν ἐάλωμεν, τῶν ἐχθρῶν ἐκ παρασκευῆς ἡμῖν ἐπιπεσόντων· ὥστε ἀμυνώμεθα μὲν τὴν πολεμίαν· ἀλλὰ μὴ οὕτω ῥᾳδίως ἀπόθνησκέτω, πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ λίθου· Θάνατον δὲ αὐτῇ τὸν ο) ἀλγεινότατον καὶ μακρότατον ἐξεύρωμεν, καὶ ὅστις αὐτὴν χρόνῳ καὶ βασάνῳ φυλάξας, ὕστερον ἀπολεῖ. εἶτα ἐζήτουν θάνατον καὶ τις εἶπεν, Οἶδα, ὅτι ἐπαινέσεσθε τὸ ἀρχιτεκτόνημα. τὸν ὄνον δεῖ ἀπολέσαι p), ὀκνηρὸν ὄντα, νῦν δὲ καὶ χωλὸν εἶναι ψευδόμενον, καὶ μὴν καὶ τῆς φυγῆς τῆς παρθένου γενόμενον ὑπηρέτην καὶ διάκονον. τοῦτον οὖν ἔωθεν ἀπο-

h) κἀν] Sic A. 1. 2. et *Cour.* sed κἄν reliquae vett. et recentt. i) ποιοῦμεν] ποιῶμεν jubet *Cour.* scribi. Sed vid. supra not. f) ad cap. 25. k) αὐτῶν, τὴν δραπέτιν] αὐτὴν τὴν δραπέτιν 3011. l) τί δὲ, ἄλλος εἶπεν, ἕτερον] Scripsit forsan: τί δὲ ἄλλο, εἶπεν ἕτερος, etc. m) ἡμῶν] ἡμῖν 90. Gorl. Rom. n) τῶν] τὸν B. 3. o) τὸν] τιν conj. *Cour.* minime probabiliter. p) ἀπολέσαι] ἀπολέσθαι *Cour.* edidit, nihil monens, unde.

ait illorum unus, *fugitiva? Quid vero aliud*, inquit alius, *quam vetulae illam superinjiciamus, quae multas nobis, quantum quidem in ipsa fuit, opes abstulerit, totamque nostram officinam prodiderit. Bene enim noritis, amici, eam si domesticos suos assecuta fuisset, futurum fuisse, ut vivus nostrûm nemo relinqueretur: capti enim essemus omnes, ex praeparato irruentibus in nos hostibus. Itaque ulciscamur nos quidem inimicam; sed ne ita facile moriatur incidens in saxum: verum mortem illi et acerbissimam excogitemus et longissimam, quaeque illam tempori et cruciatui servatam tum demum interimat.* Deinde quaerebant *ejusmodi* mortem. Et aliquis ait, *Novi, vos laudaturos esse commentum. Asinum perdere oportet, ignavum, jam vero et claudicationem mentitum, et fugae virginis adjutorem ac ministrum. Hunc igitur eras mane mactatum exen-*

σφάξαντες, ἀνατέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, καὶ τὰ μὲν ἔγκατα p. 594.
πάντα ἔξω βάλωμεν, τὴν δὲ ἀγαθὴν ταύτην παρθένον τῷ
ὄνῳ ἐγκατοικίσωμεν q), τὴν μὲν κεφαλὴν ἔξω τοῦ ὄνου
πρόχειρον, ὡς ἂν μὴ εὐθὺς ἀποπνιγείη, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα
πᾶν ἔνδον κρυπτόμενον, ὡς ἂν αὐτὴν κατακειμένην εὖ
μάλα συρράψαντες ῥίψωμεν ἔξω ἄμφω ταῦτα τοῖς γυψὶ,
καινῶς τοῦτο ἐσκευασμένοι ἄριστον. σκοπεῖτε δὲ, ὦ φίλοι,
τῆς βασάνου τὸ δεινόν· πρῶτον μὲν τὸ, νεκρῷ ὄνῳ συνοι-
κεῖν, εἶτα τὸ, θέρους ὥρᾳ θερμοτάτῳ ἡλίῳ ἐν πτήνει κα-
θειρχθῆναι, καὶ λιμῷ ἀεὶ r) πτείνοντι ἀποθνήσκειν, καὶ μηδ'
ἑαυτὴν ἀποπνῖξαι ἔχειν. τὰ μὲν γὰρ ἄλλ', ὅσα πάσεται, p. 595.
σηπομένου τοῦ ὄνου τῇ τε ὀδμῇ s), καὶ τοῖς σκώληξι πε-
φυρμένη t), ἐῶ λέγειν. τέλος δὲ οἱ γύπες διὰ τοῦ ὄνου πα-
ρειςιόντες εἶσω, καὶ ταύτην, ὡς ἐκεῖνον, ἴσως καὶ ζῶσαν
ἔτι διασπάσονται. Πάντες ἀνεβόησαν, ὡς ἐπὶ ἀγαθῷ με- 26
γάλῳ, τῷ τερατώδει τούτῳ εὑρήματι u). ἐγὼ δὲ ἀνέστε-
νον ἐμαυτὸν x), οἷς ἂν ἀποσφαγησόμενος, καὶ μηδὲ νεκρὸς

p) ἐγκατοικίσωμεν] ἐγκατοικήσωμεν Var. Lect. ap. *Cour.* r) ἀεὶ] αἰεὶ Var. Lect. ap. *Cour.* s) τῇ τε ὀδμῇ] τῇ δ' ὀδμῇ et τῇ ὀδμῇ Varr. Lectt. ap. *Cour.* t) πεφυρμένη] πεφυρμένῃ iota subscr. A. 1. 2. u) εὑρήματι] εὑρέματι Var. Lect. ap. *Cour.* x) ἑαυτὴν] Sic *Cour.* cum 2 56. et 3011. pro vulg. αὐτόν. *Bel.* maluit ἐμαυτόν, imprudentius. Vid. ad Catapl. c. 9. Tom. III. p. 607. et ad De Merc. Cond. c. 19. not. m in Varr. Lectt.

terabimus, ejectisque intestinis omnibus bonam hanc virginem collocabimus in asino, capite extra asinum uti promineat, ne mox suffocetur; reliquo autem corpore toto intus occultetur. Sic ergo dispositam ubi probe consuerimus, extra utrumque vulturibus projiciamus paratum nova ratione prandium. Videte autem, amici, cruciatus illius acerbitatem: primo quidem in mortuo habitare asino: deinde aestatis tempore ferventissimo in ipso jumento coqui, et enecante semper fame mori, neque necis consciscendae facultatem habere. Reliqua enim, quae patietur, tum putrescentis odore asini, et scatens vermibus, mitto dicere. Tandem vero vultures eo penetrantes per asinum, ipsam, ut illum, ac forte viventem adhuc lacerabunt. Clamoribus excipiunt omnes, ut ingens quoddam bonum, portentosum illud commentum. Ego vero mihi ipsi ingemiscebam, tanquam jugulandus, et qui neque post mortem jacendi molli-

p. 595. εὐτυχὴς πεισόμενος, ἀλλὰ παρθένον ἀθλίαν ἐπιδεξόμενος γ), καὶ θύμη οὐδὲν ἀδικούσης κόρης ἐσόμενος. ὄρθρος δὲ ἦν ἔτι, καὶ ἐξαίφνης ἐφίστανται πλῆθος στρατιωτῶν, ἐπὶ τοὺς μιαροὺς τούτους ἀφιγμένον z), καὶ εὐθέως πάντας ἐδέσμουν, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς χώρας ἡγεμόνα ἀπῆγον a). ἔτυχε δὲ καὶ ὁ τὴν κόρην μεμνηστευμένος σὺν αὐτοῖς ἐλθών· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ καὶ τὸ καταγώγιον τῶν λῃστῶν μηνύσας. παραλαβὼν οὖν τὴν παρθένον, καὶ καθίσας ἐπ' ἐμὲ, οὕτως ἦγεν οἴκαδε. οἱ δὲ κωμῆται, ὡς εἶδον ἡμᾶς ἔτι πόρρωθεν, ἔγνωσαν εὐτυχοῦντας, εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προαγησαμένου b), καὶ προσδραμόντες ἠσπάζοντο, καὶ
27 ἦγον εἴσω c). Ἡ δὲ παρθένος πολὺν λόγον εἶχεν ἐμοῦ δίκαιον d) ποιοῦσα, τοῦ συναιχμαλώτου, τοῦ συναποδράσαν-
p. 596. τος e), καὶ τὸν κοινὸν f) ἐκεῖνον αὐτῇ g) θάνατον συγκινδυνεύσαντος· καί μοι τοῖς κεκτημένοις h) ἄριστον παρέκει-

γ) ἐπιδεξόμενος] ἐπιδεξάμενος 2956. z) ἀφιγμένον] „Sic *Fl. Ald.* V. 2. B. 1. B. 2. *Fr.* H. S. ἀφιγμένων *Par.* ἀφιγμένοι J. et marg. A. 1. W." a) ἀπῆγον] „Sic recte J. H. *Par.* etc. ἐπῆγον *Fl.*" b) προογκησαμένου] „restitutum ex *Fl.* προοχ. cett." c) εἴσω] ἔσω 2956. 3011. *Bel. Schm. Cour.* At cf. cap. sup. fin. et sic saepius per hunc libellum. d) δίκαιον] δίκαια 2956. *Bel.* e) τοῦ συναπ.] Articulum, vulgo omissum, quippe absorptum a praecedentis vocis ultima syllaba, restitui e conj. *Jacobs.* et *Cour.* f) κοινὸν] καινὸν mallet *Cour.* g) ἐκεῖνον] αὐτῇ] αὐτῇ ἐκεῖνον Var. Lect. ap. *Cour.* h) τοῖς κεκτημένοις] „τῶν κεκτημένων L." Unde

ter facultatem habiturus essem, sed infelicem susceptum virginem, et capulus puellae innocentis futurus. Jam illucescebat, cum instat subito militum manus, impuris hisce immissa, qui in vincula statim omnes conjecerunt, ad Praesidem regionis illius abducendos. Venerat autem cum illis etiam puellae sponsus: ipse nimirum erat, qui receptaculum hoc latronum indicaverat. Adsumtam ergo virginem et mihi impositam sic domum deduxit. Vicani autem cum e longinquo nos viderent, bene nobis successisse agnoverunt, ruditu me meo bonum illis nuntium ferente. Accurrentes igitur salutant, et intro deducunt. Virgo multam merito rationem mei habuit, qui captivitatis pariter ac fugae illius socius fueram, atque in communi mortis periculo versatus. Ac mihi *apud novos* dominos prandium apponebatur me-

το i) μέδιμνος κριθῶν, καὶ χόρτος, ὅσος καὶ καμήλῳ ἱκανός. ἐγὼ δὲ τότε μάλιστα κατηρώμην k) τὴν Παλαίστραν l), ὡς ὄνον με, καὶ οὐ κύνα τῇ τέχνῃ μεταθεῖσαν. ἑώρων γὰρ τοὺς κύνας εἰς τουπτανεῖον παρεισιόντας m), καὶ λαφύσσοντας πολλὰ, καὶ ὅσα ἐν γάμοις πλουσίων νυμφίων. ἡμέραις δὲ ὕστερον μετὰ τὸν γάμον οὐ πολλαῖς, ἐπειδὴ χάριν μοι ἔφη ἡ δέσποινα n) ἔχειν παρὰ τῷ πατρὶ o), καὶ ἀμείψασθαί με p) ἀμοιβῇ τῇ δικαίᾳ θέλειν, ὁ πατὴρ q) ἐκέλευσεν ἐλεύθερον ἀφιέναι ὑπαίθριον, καὶ σὺν ταῖς ἀγελαίαις r) ἵπποις νέμεσθαι. καὶ γὰρ ὡς s) ἐλεύθερος, ἔφη, ζήσεται ἐν ἡδονῇ, καὶ ταῖς ἵπποις ἐπιβήσεται. καὶ t) αὕτη p. 596.

Bel. conj. παρὰ τῶν κεκτ. *Jens.* παρὰ τοῖς κ. *Solan.* παρὰ τῆς κ. *Guyet.* τῆς κεκτημένης προστυχάσας. *Cour.* καί μοι τῆς κεκτημένης τὴν ὑπόσχεσιν οὕτως ἐπιτελεσάσης ἄριστον etc. i) παρέκειτο] „παρείχετο *Pell.*“ k) κατηρώμην] „κατηρόμην J. male.“ l) τὴν Παλαίστραν] τῇ Παλαίστρα *Schm.* e Gorl. incaute, nec respiciens μεταθεῖσαν. Καταρᾶσθαι cum Accusativo quoque poni jam *Suidas* monuit. m) παρεισιόντας] προσιόντας 3011. n) ἔφη ἡ δέσποινα] ἡ δέσποινα ἔφη Var. Lect. ap. *Cour.* o) παρὰ τῷ πατρὶ] πρὸς τὸν πατέρα conj. *Bel.* τῷ πατρὶ sine πρὸς *Cour.* p) με] μοι Var. Lect. ap. *Cour.* q) θέλειν, ὁ πατὴρ] Sic 2956. *Fl.* et cett. Edd. θέλων πατὴρ 72. 2954. Rom. θέλων ὁ πατὴρ 90. et 3011. quam lectionem praeferens *Cour.* sibi persuasit auctorem scripsisse: ἐπειδὴ χάριν μοι ἔφη ἡ δέσποινα ἔχειν τῷ πατρὶ, ἀμείψασθαί με ἀμοιβῇ τῇ δικαίᾳ θέλων ὁ πατὴρ, ἐκέλευσεν etc. haud quidem improbabiliter, verum nec sine audacia quadam. r) ταῖς ἀγελαίαις] „Sic *Solanus* et recentt. e P. et Ed. *Salm.* pro vulg. τοῖς ἀγελαίοις. Ed. *Fl.* τοῖς ἀγελαίοις. s) ὡς] ὥς conj. *Cour.* non male quidem, sed argutius tamen, credo, quam verius. t) καὶ] κἂν conj. idem *Cour.* minus perite: nam in hac syntaxi et sententiae forma ἄν omissum invenitur; cf. Prom. s. Cauc. c. 18. ex. Hermot. c. 39. Abdic. c. 31. Amorr. c. 46. e. a

dimnus hordei, et foeni quantum camelo satis esset. At ego tunc maximo Palaestram exsecrabar, quae me in Asinum, non in canem arte sua transfigurasset. Videbam enim canes furtim ingressos in culinam multa ligurientes, quae solent in nuptiis sponsorum divitum. Paucis post nuptias diebus, cum gratiam mihi hera *minor* habere diceret apud patrem, et justam mihi vicem velle persolvere, jussit pater liberum me dimitti sub divo, et cum gregalibus equabus pascere. *Sic enim*, inquit, *et tanquam liber jucunde vivet, et equas inscendet.* Et haec justissima tum gratiae relatio videba-

p. 596. δικαιοτάτη ἁμοιβὴ ἐδόκει τότε, εἰ ἦν τὰ πράγματα ἐν u) ὕνῳ δικαστῇ. καλέσας οὖν τῶν ἱπποφορβῶν τινα, τούτῳ με παραδίδωσιν, ἐγὼ δὲ ἔχαιρον ὡς οὐκ ἔτι ἀγθοφορήσων. ἐπεὶ δὲ ἤκομεν εἰς x) τὸν ἀγρὸν y), ταῖς ἵπποις με ὁ νομεὺς συνέμιξε, καὶ ἦγεν ἡμᾶς, τὴν ἀγέλην z), εἰς νομόν a).

28 Ἔχρῆν δὲ ἄρα, πάντωθα ὥςπερ Κανδαύλῃ κἀμοὶ γενέσθαι b). ὁ γὰρ ἐπιστάτης τῶν ἵππων τῇ αὐτοῦ γυναικὶ Μεγαπόλῃ c)

p. 597. ἔνδον με κατέλιπεν· ἡ δὲ τῇ μύλῃ με ὑπεζεύγνυεν, ὥςτε ἀλεῖν αὐτῇ καὶ πυροὺς, καὶ κριθὰς ὅλας d). καὶ τοῦτο μὲν ἦν μέτριον κακὸν εὐχαρίστῳ ὄνῳ ἀλεῖν τοῖς ἑαυτοῦ ἐπιστάταις. ἡ δὲ βελτίστη, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων e) τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἀγροῖς (πολλοὶ δὲ πάνυ ἦσαν) ἄλευρα τὸν μισθὸν αἰτοῦσα, ἐξεμίσθου τὸν ἐμὸν ἄθλιον τράχηλον·

u) ἐν] ἐπ' *Gesn.* conj. At vid. Adnot. x) εἰς] ἐς 3011. *Schm. Cour.* y) ἀγρὸν] ἀγέλην marg. A. 1." z) τὴν ἀγέλην] „εἰς τὴν ἀγέλην P. male." εἰς ἀγέλην 90. et 3011. ἀγέλην sine articulo scriptum et adverbialiter sumtum mallet *Reitz.* in Adnot. a) νομὸν] „νομὴν marg. A. 1. W." b) γενέσθαι] κακῶς addi vult *Bel.* ad imitationem loci *Herodot.* I, 8. Similiter *Cour.* κακῶς μοι γενέσθαι scribi jussit. In nomine κανδαύλῃ offenderunt *Gesn.* et *Hiel. Tantálo* maluerat *Hetst.* Omnem sententiam ἔχρῆν δὲ — γενέσθαι in M. 2956. omissam esse narrat *Bel.* de quo nihil *Cour.* c) Μεγαπόλῃ] „Μεγαλοπόλῃ marg. A. 1." Μεγαπόλλῃ praeterea in Varr. Lectt. ap. *Cour.* d) ὅλας] ὅλην τὴν ἡμέραν conj. *Cour.* vulgatam lectionem suspicatus ortam esse e mutilorum verborum κριθὰς ὅλ..... inepto complemento. Imo vero optime se habet κριθὰς ὅλας. Neque adeo, quod *Dorvillio* placuit ad *Charit.* p. 425. *Lips.* ὅλας, admitti debet. Vid. Adnot. e) ἄλλων] ἀνθρώπων conj. *Gesn.* citra necessitatem.

tur, si res asino judice acta esset. Advocato ergo pastorum uni me commendat, me gaudente, qui non amplius onera gestaturus essem. Cum vero rus venissemus, equabus me admiscuit, pastor, et nos, gregem, pastum egit. Fatale autem erat, eadem et hic mihi, quae Candauli, usu venire. Magister enim equariae, sua uxori Megapolae domi me reliquit. Haec vero molae me junxit, ut omne sibi triticum hordeumque molerem. Atque illud mediocre incommodum erat asino non ingrato, molere suis magistris. At optima mulier etiam ab aliis, per illos agros, (erant autem sane quam multi), farinas mercedis loco poscens, miseras cervices meas elocabat. Atque hordea, meum prandium, frixa, ipsa quoque

καὶ τὰς μὲν κριθὰς, τοὐμὸν ἄριστον, φρύγουσα, καμοὶ p. 597.
ὥστε ἀλεῖν ἐπιβάλλουσα, μάζας ὅλας f) ποιοῦσα κατέπιεν· ἐμοὶ δὲ πίτυρα τὸ ἄριστον g) ἦν. εἰ δέ ποτε καὶ συνελάσειέ με τοῖς ἵπποις ὁ νομεὺς, παιόμενός τε καὶ δακνόμενος ὑπὸ τῶν ἀρσένων, ἀπωλλύμην. ἀεὶ γάρ με μοιχὸν ὑποπτεύοντες εἶναι τῶν ἵππων, τῶν αὐτῶν γυναικῶν, ἐθίωνον, ἀμφοτέροις εἰς ἐμὲ ἀπολακτίζοντες h), ὥστε φέρειν οὐκ ἠδυνάμην ζηλοτυπίαν ἱππικήν. λεπτὸς οὖν καὶ ἄμορφος ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ ἐγενόμην, οὔτε ἔνδον σὺφραινόμενος πρὸς τῇ μύλῃ, οὔτε ὑπαίθριος νεμόμενος, ὑπὸ i) τῶν συννόμων πολεμούμενος. Καὶ μὴν καὶ τὰ πολλὰ εἰς τὸ 29
ὄρος ἄνω ἐκεμπόμην, καὶ ξύλα τοῖς ὤμοις ἐκόμιζον. τοῦτο δὲ ἦν τὸ κεφάλαιον τῶν ἐμῶν κακῶν· πρῶτον μὲν ὑψηλὸν ὄρος ἀναβαίνειν ἔδει, ὀρθὴν k) δεινῶς ὁδὸν, εἶτα καὶ ἀνυπόδητος l) ὄρει ἐν λιθίνῳ. καί μοι συνεξέπεμπον m) ὀνη- p. 598.

f) ὅλας] ὁλὰς conj. *Dorvill.* ut paullo superius κριθὰς ὁλὰς, ubi vid. nott. g) τὸ ἄριστον] Articulum, qui vulgo deest, restituit *Cour.* e 72. 90. 2956. 3011. Rom. h) ἀπολακτίζοντες] ὑπολ. Var. Lect. ap. *Cour.* i) ὑπὸ] καὶ ὑπὸ *Cour.* e 90. et 3011. sine justa caussa, licet adstipuletur Codex Gorl. k) ὀρθὴν] ὀρθίαν conj. *Cour.* l) ἀνυπόδητος] „ἀνυπόδετος] Sic rursus invenio constanter, non ἀνυπόδητος. Conf. supra c. 16. aliter infra c. 43 f." Rectiorem lectionem (vid. ad Catapl. Tom. III. p. 613. sq.) servarunt Codd. 3011. et Gorl. atque adeo restituerunt *Schm.* et *Cour.* m) συνεξέπεμπον] συνέπεμπον 2956.

molenda mihi infudit, factasque inde placentas totas devoravit. Mihi vero furfures erant prandium. Si quando vero etiam cum equabus me exigeret pastor, percussus morsusque a maribus equis peribam. Semper enim me adulterum suspicati equarum, suarum uxorum, persequebantur, utrasque in me calces jactantes, adeo ut impar casem ferendae equinae illi zelotypiae. Emaciatus ergo et strigosus non ita multo tempore fiebam, qui neque intus laetarer ad molam, neque sub divo pascens, oppugnatus quippe a pastionis sociis. Verum etiam frequenter sursum in montem mittebar, et ligna gerebam humeris. Illud vero caput malorum meorum fuit. Primo quidem altus mons adscendendus erat, ardua vehementer via, insuper non calceatus *eram*

p. 598. λάτην, παιδάριον ἀπάθαρτον. τοῦτό με καινῶς ἑπάσιστε ἀπώλυε. πρῶτον n) μὲν ἔπαιέ με καὶ τρέχοντα λίαν, οὐ ξύλῳ ἁπλῷ, ἀλλὰ τῷ ὄζους πυκνοὺς ἔχοντι καὶ ὀξεῖς, καὶ ἀεὶ ἔπαιεν εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ μηροῦ, ὥστε ἀνέῳκτό μοι κατ' ἐκεῖνο ὁ μηρὸς τῇ ῥάβδῳ, ὁ δὲ ἀεὶ τὸ τραῦμα ἔπαιεν. εἶτά μοι o) ἐπετίθει φορτίον, ὅσον χαλεπὸν εἶναι καὶ ἐλέφαντι ἐνεγκεῖν, καὶ ἄνωθεν ἡ κατάβασις ὀξεῖα ἦν. ὁ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἔπαιεν. εἰ δέ μοι περιπίπτον ἴδοι τὸ φορτίον, καὶ εἰς τὸ ἕτερον ἐπικλῖνον p), δέον q) τῶν ξύλων ἀφαιρεῖν, καὶ τῷ κουφοτέρῳ προσβαλεῖν, καὶ τὸ ἴσον ποιεῖν, τοῦτο μὲν οὐδέποτε εἰργάσατο, λίθους δὲ μεγάλους ἐκ τοῦ ὄρους ἀναιρούμενος r), εἰς τὸ κουφότερον καὶ ἄνω νεῦον τοῦ φορτίου προσετίθει· καὶ κατῄειν ἄθλιος τοῖς ξύλοις
p. 599. ὁμοῦ καὶ λίθους ἀχρείους προσεπιφέρων s). καὶ ποταμὸς ἦν ἀένναος ἐν τῇ ὁδῷ· ὁ δὲ τῶν ὑποθημάτων φειδόμενος, ὀπίσω τῶν ξύλων ἐπ' ἐμοὶ καθίζων, ἑπέρα τὸν ποταμόν.

n) πρῶτον] πρῶτα 2956. o) εἶτά μοι] ἐκεῖ addit 2956. p) ἐπικλῖνον] ἐπικλίνον in prioribus omnibus, ut κλίνον cap. 9. q) δέον] abest a 72. 90. 2954. et 3011. r) ἀναιρούμενος] ἀναιρόμενος V. D. in Miscc. Obss. Vol. II. p. 375. sed in nota Editor Britannus vulgarem recte defendit. s) προσεπιφέρων] Ita e 2956. monente *Belino* ediderunt *Schm.* et *Cour.* pro vulg. περιφέρων.

in monte scrupeo. Et una mecum emittebant mulionem, impurum puerum, qui male (*nove*) me semper perderet. Primo percutiebat me, valde licet currentem, non simplici fuste, sed crebris acutisque nodis inaequali, eandemque semper femoris partem percutiebat, adeo ut aperiretur mihi a baculo eo loco femur: at ille ipsum perpetuo vulnus ferire. Deinde imponebat mihi onus elephanti etiam portatu difficile. Eratque descensus *de summo* arduus; at ille hic etiam pulsabat. Si quando labare mihi videret onus, et in alteram partem inclinare, cum deberet de lignis ablatum aliquid leviori parti adjicere, et ita peraequare: hoc ille nunquam fecit, sed lapides magnos de monte sublatos in leviorem et sursum nutantem oneris partem addidit: descendebam ergo miser, cum lignis lapides simul inutiles insuper ferens. Erat porro rivus in via perennis. Ille vero, parcens calceamentis, post ligna mihi insidens ri-

Εἰ δὲ ποτε, οἷα κάμνων καὶ ἀχθοφορῶν, καταπέσοιμι, τότε δὴ p. 599.
τότε ι) τὸ δεινὸν ἀφόρητον ἦν. οὔ γὰρ υ) ἦν καταβὰς τὴν χ) 30
χεῖρά μοι ἐπιδοῦναι, κἀμὲ χαμόθεν ἐπεγείρειν, καὶ τοῦ
φορτίου γ) ἀφέλεῖν, ἄν ποτε ζ) καὶ βέλος· ὁ δὲ α) οὔτε κα-
τῆλθεν, οὔτε χεῖρά μοι h) ἄν ποτε ἐδέδωκεν, ἀλλ' ἄνωθεν
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤτων ἀρξάμενος, συνέκοπτέ με 35
τῷ ξύλῳ, ἕως ἐπεγείρωσί με αἱ πληγαί. καὶ μὴν καὶ ἄλλο p. 600.
κακὸν εἰς ἐμὲ ἀφόρητον ἔπαιζε. συνενεγκὼν ἀκανθῶν ὀξυ-
τάτων φορτίον, καὶ τοῦτο δεσμῷ περισφίγξας, ἀπεκρέμα
ὄπισθεν ο) ἐκ τῆς οὐρᾶς. αἱ δὲ, οἷον εἰκὸς μ) ἀπιόντος τὴν
ὁδὸν ; ἀποκρεμάμεναι κρόσεπιπτόν μοι, καὶ πάντα μοι τὰ
ὄπισθε σ) νύττουσαι ἐτέτρωσκον· καὶ ἦν μοι τὸ ἀμύνειν

ι) τότε δὴ τότε] Alterum τότε, in prioribus Edd. praetermissum, restituit *Cour.* e Codd. 90. et 3011. Vid. Adnot. ad Imagg. c. 13. υ) οὔ γὰρ] „οὐ γὰρ" Nihil mutant Edd. *Οὔ* L. pro οὔ, quod Anon. conjecit. Vid omnino Adnott. χ) τὴν] Sic e conj. *Cour.* reposui pro τοῦ. γ) τοῦ φορτίου] Sic *Cour.* e Rom. et 2954. sic et *Fl.* narrante quidem *Reitzio*, τὸ φορτίου 2956. τὸ φορτίον cett. libri. ζ) ἄν ποτε] ἄν τι conj. *Cour.* Totus versus a verbis ἄν ποτε — κατῆλθεν deest in 2954. ibidem in Codd. 72. 90. et 3011. praeterquam quod in his priores voces ἄν ποτε reperiuntur. α) ὃ δὲ] ὅδε conj. *Anonym.* h) χεῖρά μοι] Pronomen, quod vulgo deest, restituerunt *Schm.* et *Cour.* e 3011. 72. 90. et Rom. Deinceps οὔποτε pro ἄν ποτε scribi jussit *Bel.* temere. Verba μοι ἄν ποτε desunt in 2956. teste *Cour.* ο) ἀπεκρέμα ὄπισθεν] ἀπεκρίμνα ὄπισθεν 72. Illud est ἀπακρήμνα. Cf. c. 24. ubi κρημνῷ ex eodem Cod. et aliis satis bene consentientibus restituimus pro κρεμᾷ. H. l. unius Cod. auctoritas non sufficere videtur ad confirmandam vocem, quae nec aliunde probatae est fidei. μ) οἷον εἰκὸς] ἦν, quod vulgo addunt, delerunt *Schm.* et *Cour.* praeuntibus Codd. 2956. et 3011. σ) ὄπισθε] ὄπισθεν 3011. sic et

vum trajiciebat. Si quando vero prae lassitudine et onere decumberem; tum vero intolerabile erat malum. Cujus enim erat, ut descendens manum mihi injiceret, neque de terra excitaret, et onere, sicubi opus esset, levaret; ille neque descendebat, neque manum praebebat unquam, sed initio a capite et auribus facto fusti me concidebat, dum suscitarent me plagae. Ludit etiam aliud in me malum intolerabile. Comportatum spinarum acutissimarum fascem, et vinculo constrictum, a tergo et cauda mihi suspendit. Illae ergo, ut facile est ad cogitandum, pergente me viam, dependentes impingunt, atque assiduo punctu posteriora mihi

p. 600. ἀδύνατον, τῶν τετρωσκόντων ἀεί μοι ἐπομένων, κἀμοῦ ἠρτημένων, εἰ μὲν γὰρ ἀτρέμα προΐοιμι φυλαττόμενος τῶν ἀκανθῶν τὴν προσβολήν, ὑπὸ τῶν ξύλων f) ἀπολλύμην· εἰ δὲ φεύγοιμι τὸ ξύλον, τότ' ἤδη τὸ δεινὸν ὄπισθεν ὀξὺ προσέπιπτε· καὶ ὅλως, ἔργον ἦν τῷ ἐνηλάτῃ τῷ ἐμοῦ ἀπο-
31 κτενεῖν g) με. Ἐπεὶ δέ ποτε ἅπαξ καὶ πάσχων πολλὰ, οὐκ ἔτι φέρων, πρὸς αὐτὸν λὰξ ἐκίνησα, εἶχον ἀεὶ τοῦτο τὸ λὰξ ἐν μνήμῃ. καί ποτε κελεύεται στυππεῖον h) ἐξ ἑτέρου ἱ) χωρίου εἰς ἕτερον χωρίον μετενεγκεῖν. κομίσας οὖν με, καὶ τὸ στυππεῖον τὸ πολὺ k) συνενεγκών, καπέθηκεν ἐπ' ἐμέ, καὶ θεσμῷ ἀργαλέῳ εὖ μάλα προσέδησέ με τῷ φορτίῳ, κακὸν ἐμοὶ μέγα τυρεύων l). ἐπεὶ δὲ m) προΐεναι λοιπὸν ἔδει, ἐκ τῆς ἑστίας πλέψας δαλὸν ἔτι θερμὸν, ἐπιπεθὴ πόρρῳ τῆς αὐλῆς ἐγενόμεθα, τὸν δαλὸν ἐνέκρυψεν εἰς τὸ στυππεῖον n) τὸ δὲ (τί γὰρ ἄλλο ἐδύνατο;) εὐθὺς ἀνά-

si vis, A. 2. ubi ὄπισθεν ὑττουσα. f) τῶν ξύλων] constans lectio, pro qua tamen haud injuria V. D. in Misc. Obss. Vol. II. p. 371. et *Cour.* scribi voluerunt τοῦ ξύλου. g) ἀποκτεῖναι] „ἀποκεντεῖν Ex. *Fl.* Cum vulgata facit P." h) στυππεῖον] „Et sic *Pl.* quae tamen versu seq. στοππίον exhibet." i) ἐξ ἑτέρου] ἐξ ἡμετέρου malit *Cour.* et mox accusativum χωρίον deleri; aut legi: ἐκ ἡμετέρου εἰς ἕτερον χωρίον. k) τὸ πολὺ] Articulus deest in 72. 2956. et 3011. H. l. *Cour.* notat στυππίον non solum in *Fl.* legi, sed etiam in 72. et 2964. στυππίον vero in 90. et 3011. l) τυρεύων „τορεύων Pell." Hic *Reitz.* tradit. m) δὲ] γὰρ conj. *Cour.* n) στυππεῖον] „στυππίον

omnia vulnerant. Nec defendere me ullo modo poteram, instantibus mihi semper, quae vulnerarent, et a me ipso suspensis. Etenim si sensim progrederer, appulsum spinarum cavens, peribam a fustibus: si vero fustim fugerem, tum jam malum illud a tergo acutissimum ingruebat. Et omnino id operam dabat agaso meus, me ut interficeret. Cum autem semel aliquando mala perpessus multa, prae impatientia calcem contra illum movissem, semper illum calcem in memoria habuit. Ac jussus aliquando stuppam ex uno agro in alterum transferre, adducit me, stuppamque illam multam collatam mihi imponit, validoque me fune sarcinae probe alligat, fraudem mihi ea re machinatus maximam. Cum vero jam pergendum esset, de foco furatus torrem adhuc ardentem, ubi procul ab aula recesseramus, eum torrem in stuppa abscondit: illa vero, (qui enim

πτεται, καὶ λοιπὸν οὐδὲν ἔφερον ἄλλο, ἢ πῦρ ἄπλετον. μα- p. 600.
θὼν οὖν ὡς αὐτίκα ὀπτήσομαι ἐν τῇ ὁδῷ, ο) τέλματι βα-
θεῖ ἐντυχὼν, ῥίπτω ἐμαυτὸν τοῦ τέλματος ἐς τὸ ὑγρότα-
τον· εἶτα ἑκύλιον ἐνταῦθα τὸ στυππεῖον, καὶ δινῶν καὶ
στρέφων ἐμαυτὸν, τῷ πηλῷ κατέσβεσα τὸ θερμὸν ἐκεῖνο
καὶ πικρὸν ἐμοὶ φορτίον, καὶ οὕτω λοιπὸν p) ἀκινδυνότε-
ρον ἐβάδιζον τῆς ὁδοῦ τὸ ἐπίλοιπον. q) οὐδὲ γὰρ ἔτι μεν p. 601.
ἀνάψαι τῷ παιδὶ δυνατὸν ἦν τοῦ στυππείου πηλῷ ὑγρῷ
πεφυρμένου. καὶ τοῦτό γε ὁ τολμηρὸς παῖς ἐλθὼν s) ἐμοῦ
κατεψεύσατο, εἰπὼν ὡς t) πρηὼν, ἐκὼν ἑαυτὸν ἐνεισαιμι
τῇ ἑστίᾳ· καὶ τότε μὲν ἐκ τοῦ στυππείου μηδὲ ἐλπίζων,
ὑπεξῆλθον. Ἄλλ' ἕτερον ὁ ἀκάθαρτος παῖς ἐξεῦρεν ἐπ' 23
ἐμὲ u) μακρῷ κάκιον. κομίσας γάρ με ἐς τὸ ὄρος, καὶ
μοι φορτίον ἄδρὸν ἐπιθεὶς ἐκ τῶν ξύλων, τοῦτο μὲν πι-

iterum *Fl.* ac postea ubique." o) ἐν τῇ ὁδῷ] Haec cum Interprete vetere *Cour.* cum sequentibus jungit, post ὀπτήσομαι commate posito, quod tamen rectius Edd. cett. post ὁδῷ ponunt. p) λοιπὸν] deleri vult *Bel.* q) ἐπίλοιπον] „ὑπόλοιπον] ἐπίλοιπον *Coll.*" Sic et 3011. et Gorl. et hinc *Schm.* et *Cour.* r) με] „deest in *Fl.* et in 2954. non deest in 72. 90. Rom. 2956. 3011. sed ante ἀνάψαι positum, ubi et nos cum *Cour.* posuimus: in prioribus Edd. post ἀνάψαι legebatur. s) ἐλθὼν] Sic *Cour.* pro vulg. προσελθὼν e Codd. 72. 90. 2956. et 3011. licet mallet προσελθὼν ἐμοῦ τῷ δεσπότῃ scribi; quo facto mox τὸν αὐτὸν δεσπότην explicari facilius et ferri posse; quod tamen vel sine ista mutatione fieri potest. Vid. Adnot. t) ὡς] „male omisit *Fl.*" Omiserunt et Codd. 72. 90. 2954. et 3011. u) ἐμὲ] ἐμοὶ 2956.

posset aliter?) subito ignem concipit: ilicet, nihil fero aliud, quam ignem immensum. Videns ego statim me in via assandum, observata forte lacuna palustri, in liquidissimam illius me partem abjicio: volvensque ibi stuppam, meque ipsum adeo circumagens et vertens, luto exstinguo ardentem et acerbam mihi sarcinam: sicque reliquum viae minori cum periculo absolvo. Nec enim poterat jam puer iterum accendere stuppam liquido luto subactam. At hoc certe audax puer, cum delatus esset, *quo tendebat*, me calumniatus est, me praetereuntem ultro infricuisse me foco. Interea tum e stuppa praeter spem evaseram. Sed aliud impurus ille puer contra me longe pejus excogitat. In montem me deducit, gravi lignorum sarcina oneratum: eaque ligua ru-

p. 601. πράσκει γεωργῷ πλησίον οἰκοῦντι, ἐμὲ δὲ γυμνὸν καὶ ἄξυλον κομίσας οἴκαδε, καταψεύδεταί μου πρὸς τὸν αὐτὸν x) δεσπότην ἔργον ἀνόσιον. τοῦτον, δέσποτα, τὸν ὄνον οὐκ οἶδ' ὅ,τι y) βόσκομεν, δεινῶς ἀργὸν ὄντα καὶ βραδύν. ἀλλὰ μὴν νῦν ἐπενηδεύει καὶ ἄλλο ἔργον, ἐπὰν γυναῖκα ἢ παρθένον καλὴν καὶ ὡραίαν ἴδῃ, ἢ παῖδα, ἀπολακτίσας ἔπεται δρόμῳ ἐπ' αὐτούς, ὡς εἴ τις ἐρᾷ z) ἄνθρωπος ἄρρην, ἐπὶ ἐρωμένῃ γυναικὶ πεσούμενος, καὶ δάκνει ἐν φιλήματος σχήματι, καὶ πλησιάζειν βιάζεται, ἐκ δὲ τούτου σοὶ δίκας καὶ πράγματα παρέξει, πάντων ὑβριζομένων, πάντων ἀνατρεπομένων. καὶ γὰρ νῦν ξύλα κομίζων, γυναῖκα εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσαν ἰδὼν, τὰ μὲν ξύλα πάντα χαμαὶ ἐσκόρπισεν ἀπο-

p. 602. σεισάμενος· τὴν δὲ γυναῖκα ἐκ τῆς ὁδὸν ἀνατρέψας, γαμεῖν ἐβούλετο a), ἕως ἄλλος ἄλλοθεν ἐκδραμόντες, ἡμύναμεν b) τῇ γυναικὶ, ἐς τὸ μὴ διασπασθῆναι ὑπὸ τοῦ καλοῦ

33 τούτου ἐραστοῦ. Ὁ δὲ ταῦτα πυθόμενος, Ἀλλ' εἰ μήτε

x) αὐτὸν] „Nihil varietatis invenio, corrigendum tamen.“ Vult nimirum *Sol.* αὐτοῦ, et sic etiam V. D. in Miscc. Obss. Vol. II. p. 374. Vid. Adnot. y) ὅ,τι] Olim ὅτι. z) ἐρᾷ] ἔρῳ mallet *Cour.* quod, non video, cur praestet vulgato. a) ἐβούλετο] ἐβούλετο nescio unde scripsit *Cour.* sine idonea quidem caussa. Cf. ἐβουλόμην Diall. Deor. VIII. extr. e. a. b) ἡμύναμεν] „ἤμυναν Ex. *Fl.* Nil mutant Edd. nec P.“ Illud et 2956. 2954. et 72. exhibent, sed frustra.

stico vendit habitanti in vicinia: me vero nudum sine lignis domum deductum apud communem (*eundem illum*) dominum nefandi facinoris per calumniam reum facit. *Istum, here,* inquit, *asinum, nescio cur alamus, supra modum piger qui sit ac tardus. Verum nunc aliud quoque sibi opus curae habet. Ubi mulierem, aut virginem pulchram ac formosam videt, aut puerum; jactatis calcibus cursu eos insequitur, eademque fere ratione, atque amator homo in amata sibi muliere commovetur: et osculi in morem morsicat, et vi in complexum ruit. Ex ea autem re lites tibi et negotia facesset, cum insultet omnibus, evertat omnes. Etenim modo ligna gestans, conspecta muliere rus eunte, humi dispersit excussa ligna omnia, cum muliere vero in viam eversa nuptias facere voluit, donec accurrentes aliunde alius, auxilio fuimus mulieri, ne a praeclaro istoc amatore laceraretur.* Ille vero, his auditis, *Si vero,*

βαδίζειν, ἔφη, ἤθελει c), μήτε φορτηγεῖν, καὶ ἔρωτας ἀν- p. 602.
θρωπίνους ἐρᾷ, ἐπὶ γυναῖκας καὶ παῖδας οἰστρούμενος, ἀποσφάξατε αὐτόν· καὶ τὰ μὲν ἔγκατα τοῖς κυσὶ δότε, τὰ δὲ κρέα d) τοῖς ἐργάταις φυλάξατε· καὶ ἢν ἔρηται, πῶς οὗτος ἀπέθανε, λύκου τοῦτο e) καταψεύσασθε f). ὁ μὲν οὖν ἀκάθαρτος παῖς, ὀνηλάτης οὐμὸς g), ἔχαιρε, καί με αὐτίκα ἤθελεν ἀποσφάττειν. ἄλλ' ἔτυχε γάρ τις παρὼν τότε τῶν h) γειτόνων γεωργῶν. οὗτος i) ἐρρύσατό με ἐκ τοῦ θανάτου, δεινὰ ἐπ' ἐμοὶ βουλευσάμενος. Μᾶλα μὲν οὖν, ἔφη, ἀποσφάξης ὄνον, καὶ ἀλεῖν καὶ ἀχθοφορεῖν δυνάμενον· καὶ οὐ μέγα (ἔργον) k). ἐπειδὴ γὰρ εἰς ἀνθρώπους ἔρωτι l) καὶ οἴστρῳ φέρεται, λαβὼν αὐτὸν ἐκτεμὲ τῆς γὰρ ἐπαφροδίτου ταύτης ὁρμῆς ἀφαιρεθείς, ἥμερός τε εὐθὺς καὶ πίων ἔσται, καὶ οἴσει φορτίον μέγα, οὐδὲν ἀχθόμενος. εἰ δὲ

c) ἐθέλει] ἤθελοε 2956. d) τὰ δὲ κρέα] Sic 2956. *Bel. Schm. Cour.* pro vulg. καὶ τὰ κρέα. e) τοῦτο] „τούτου Ex. *Fl.* Vulgatam servat P." f) κατατεψεύσασθε] καταψεύσασθαι 2956. g) οὐμὸς] ἐμὸς vulgo, ὁ ἐμὸς 3011. et 90. οὐμὸς (sic) 2956. *Bel. Schm. Cour.* Rectius *Schmiederus* Fugit. c. 32. οὐμὸς edidit, quum in prioribus Edd. sit lenis spiritus; H. l. etiam alio ordine 72. exhibet ἐμὸς ὀνηλάτης. *Cour.* autem scribi mallet: ὁ ὀνηλάτης ὁ ἐμός. De scriptura cf. infra 59. f. h) τῶν] quod vulgo abest, restituit *Schm.* e Gorl. nec non *Cour.* tacite inseruit, qui mox pro γεωργῶν conjicit γεωργός. i) οὗτος] καὶ οὗτος vulgo Edd. Sed καὶ delevit *Cour.* secundum Codd. 90. 2954. 3011. Deinceps vulgatum ἐρύσατο correxi. k) ἔργον] omisit *Cour.* secutus Codd. 72. 90. 2954. 3011. et Rom. sic certe in suspicionem incidit. l) ἔρωτι] ἔρῳ poetica forma *Cour.* e 90. et 3011.

inquit, *neque incedere vult, neque gestare onera, et humanos amores amat, in mulieres puerosque insaniens, illum jugulate, atque intestina projicite canibus, carnes servate operis: ac si interrogabitur, quomodo iste perierit? a lupo factum mentimini.* Impurus ergo puer, meus mulio, gaudere, ac statim me velle jugulare. Sed forte fortuna interveniens de vicinia rusticorum aliquis, illa me morte eripuit: dirum *tamen* contra me consilium subjecit. *Nequaquam*, inquit, *interfeceris asinum, et molere valentem et gestare onera. Nec magnum opus. Quando enim in homines amore atque oestro fertur, comprehensum exseca. Etenim venereo isto impetu sublato, mansuetus statim et pinguis erit, et magnum sine labore onus gestabit. Si vero ipse hujus*

p. 602. αὐτὸς ἀπείρως ἔχεις ταύτης τῆς ἰατρείας, ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν, καί σοι τρῦτον σωφρονέστεραν προβατίου m) παρέξω τῇ τομῇ. οἱ μὲν οὖν ἔνδον ἅπαντες ἐπῄνουν σύμβουλον, ὡς εὖ λέγοι n). ἐγὼ δὲ ἤδη ἐθάπρυον, ὡς ἀπολέσων αὐτίκα τὸν ἐν τῷ ὕπνῳ ἄνδρα, καὶ ζῆν οὐκ ἔτι ἐθέλειν ἔφην, εἰ γενοίμην εὐνοῦχος. ὥστε καὶ ὅλως ἀποσιτῆσαι τοῦ λοιποῦ ἐγνώμεν, ἢ ῥίψαι ἑαυτὸν o) ἐκ τοῦ ὄρους, ἔνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ ἀκρίτῳ ὀλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι p). Ἐπεὶ δὲ ἦν νὺξ q) βαθεῖα, ἄγγελός τις ἀπὸ τῆς κώμης ἦλθεν r) εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ τὴν ἔπαυλιν, ταύτην λέγων τὴν νεόνυμφον κόρην, τὴν ὑπὸ τοῖς λησταῖς γενομένην, καὶ τὸν ταύτης νυμφίον, περὶ δείλην ὀψίαν ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν τῷ αἰγιαλῷ περιπατοῦντας ἐπιπολάσασαν ἄφνω τὴν θάλασσαν

p. 603. 34

m) προβατίου] Sic omnes Codd. simul cum Ed. *Fl.* Itaque restituerunt, monente *Belino*, *Schm.* et *Cour.* In ceu. Edd. erat προβάτου. n) λέγοι] „λέγει *Fl.*“ Sic et 3011. et Gorl. et hinc *Schm.* et *Cour.* Mihi quidem non satis caussae esse videbatur, cur a proba vulgata recederem. o) ἑαυτὸν] Sic *Cour.* cum quinque Codd. 72. 2954. 2956. 3011. et Gorl. pro vulg. ἐμαυτόν. Cf. cap. 32. et 26. p) νεκρὸς τεθνήξομαι] νεκρὸς θανάτῳ τεθν. 90. et 3011. qui iidem verba ἔτι καὶ ἀκέραιος omittunt. Unde *Cour.* conj. ἔνθα ἐκπεσὼν οἰκτίστῳ, ὀλόκληρός γ' ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς, θανάτῳ τεθνήξομαι. in quibus saltem οἰκτίστῳ et θανάτῳ violentius a se invicem sunt remota. q) ἦν νὺξ] νὺξ ἦν Var. Lect. ap. *Cour.* r) ἦλθεν] ἦκεν 72. 90. 2956 et 3011.

curationis imperitus es, intra tertium quartumve diem huc veniam, et istum tibi ovicula mitiorem illa sectione praestabo. Itaque familiares omnes laudare consiliarium, bene illum dicere *asseverantes*. Ego vero jam plorare, qui mox perditurus essem *latentem* in asino virum, et negare, me vivere velle, si eunuchus fierem: adeo ut omnino cibo abstinere decernerem, aut de monte me praecipitare, unde delapsus miserrima equidem morte, integrum tamen adhuc et intemeratum cadaver, morerer. Intempesta jam nocte, nuntius de vico aliquis rus venit et in villam, dicens, puellam illam recens nuptam, illam, quae in latronum potestate fuerat, ipsiusque sponsum, sero dioi ambos et solos in litore ambulantes, accedente subito maris fluctu abreptos, non amplius comparere, eumque

ἁρπάσαι αὐτοὺς s), καὶ ἀφανεῖς ποιῆσαι, καὶ τέλος αὐ- p. 605.
τοῖς τοῦτο t) τῆς συμφορᾶς καὶ θανάτου u) γενέσθαι. οἱ δὲ, οἷα δὴ κεκτημένης τῆς οἰκίας x) νέων δεσποτῶν, ἔγνωσαν μηκέτι μένειν ἐν τῇ δουλείᾳ, ἀλλὰ πάντα διαρπάσαντες τὰ ἔνδον, φυγῇ ἐσώζοντο. ὁ δὲ νομεὺς τῶν ἵππων, κἀμὲ παραλαβών, καὶ πάνθ', ὅσα δυνατὸς ἦν y), συλλαβών, ἐπικαθίσησέ z) μοι καὶ ταῖς ἵπποις..... a). ἐγὼ δὲ ἡχθόμην μὲν, φέρων φορτίον ὄνου ἀληθινοῦ, ἀλλ' οὖν ἄσμενος τὸ ἐμπόδιον τοῦτο τῆς ἐμῆς ἐδεξάμην ἐκτομῆς· καὶ τὴν νύκτα ὅλην ἐλθόντες ὁδὸν ἀργαλέαν, καὶ τριῶν ἄλλων ἡμερῶν τὴν ὁδὸν ἀνύσαντες, ἐρχόμεθα ἐς πόλιν τῆς Μακεδονίας, Βέροιαν, μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον. Ἐνταῦθα

s) αὐτοὺς] quod vulgo deest, restitui cum *Cour.* e Codd. 3011. 2954. 90. et 72. Cf. supra ad cap. 18. Var. Lect. f) — t) τοῦτο] ταὐτὸ conj. *Cour.* non male. Post τέλος in *Ald.* utraque comma est positum, quasi adverbialiter id intelligendum sit. Pro ἁρπάσαι in 72. 90. et 3011. ἁρπάζαι. u) θανάτου] τοῦ θανάτου 72. 2956. *Bel. Schm.* x) τῆς οἰκίας] Praefixi articulum e conj. *Cour.* necessarium illum, non tamen secutus eundem *Cour.* qui mox ἐν δουλείᾳ, omisso articulo, scribendum putaret: nam τῆς ob similem antecedentem syllabam praetermissum, non translatum in sequentem versum, ut ille suspicatur. y) ἦν] deest in Gorl. 72. 2954. 3011. haud improbante *Cour.* z) ἐπικατέδησε] „ἐπεκατέδησε Ex. *Fl.* Vulgatae adsentitur P.“ a) καὶ ταῖς ἵπποις] Lacunam post haec verba *Fl.* notavit spatio quodam relicto. In 2955. (?) *Belino* narrante legitur καὶ.... ασι ἄλλοις, quae *Belinus* sic explet: καὶ κτήνεσι πᾶσιν ἄλλοις. Sed in 72. teste *Cour.* reperitur: καὶ.... γησιν ἄλλοις, et in marg. καὶ ἄγει σὺν ἄλλοις. Unde *Cour.* conjicit scripsisse auctorem: καὶ ἄγει ἡμᾶς σὺν ἄλλοις τῶν ἐνθάδ' οἰκετῶν. Res est in incerto.

finem illis calamitatis ac mortis accidisse. Hic illi, velut orbata junioribus heris domo, decernunt non amplius manere in servitute, sed direptis, quae intus erant, omnibus, fuga sibi consulunt. Equarum autem pastor, et me assumto, et convasatis quae poterat omnibus, ea mihi et equabus imponit..... Ego gravabar equidem ferens veri onus asini. Interim lubens impedimentum illud meae castrationis excepi. Ac per totam illam noctem difficili itinere cum porrexissemus, et trium aliorum dierum superata via, venimus in urbem Macedoniae, Berocan, magnam ac celebrem. Ibi statuunt, qui nos egerant, et ipsi se collocare, et nos.

p. 603. ἔγνωσαν οἱ ἄγοντες ἡμᾶς ἰδρῦσαι b), καὶ ἑαυτούς. καὶ τότε δὴ πρᾶσις ἦν ἡμῶν τῶν κτηνῶν, καὶ κῆρυξ εὔφωνος c) ἐν ἀγορᾷ μέσῃ ἑστὼς, ἐκήρυττεν· οἱ δὲ προσιόντες ἰδεῖν ἤθελον, τὰ στόματα ἡμῶν ἀνοίγοντες, καὶ τὴν ἡλικίαν ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἑκάστου d) ἔβλεπον, καὶ τοὺς μὲν ὠνήσαντο ἄλλος ἄλλον, ἐμὲ δὲ ὕστατον ἀπολελειμμένον e) ὁ κῆρυξ ἐκέλευεν f)
p. 604. αὖθις ἐπανάγειν g) ἐς οἶκον, ὁρᾷς, λέγων h), οὗτος μόνος οὐχ εὕρηκε *) κύριον· ἡ δὲ πολλὰ πολλάκις δεινυμένη καὶ μεταπίπτουσα Νέμεσις ἦγαγε κἀμοὶ τὸν δεσπότην, οἷον οὐκ ἂν εὐξαίμην i)· κίναιδος γὰρ καὶ γέρων ἦν, τούτων εἷς τῶν τὴν θεὸν τὴν Συρίαν εἰς τοὺς κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς περιφερόντων, καὶ τὴν θεὸν ἐπαιτεῖν ἀναγκαζόντων. τούτῳ πιπράσκομαι πολλῆς πάνυ τιμῆς, τριάκοντα δραχμῶν· καὶ

b) ἰδρῦσαι] In prioribus ἱδρύσαι, ut διακρύσαι Hermot. c. 83. Qu. Hist. Conscr. c. 26. Toxar. c. 15. quod dudum a nobis, et priore quidem loco ab acutissimo *Dindorfio*, correctum est. Mox πράσις constanter editum itidem emendavi, ut De Merc. Cond. c. 23. et Vit. Auct. c. 27. c) εὔφωνος] εὔφημος 72. 2956. ἴφηβος 90. 3011. d) ἑκάστῳ] ἑκάστου 90. 3011. e) ἀπολελειμμένον] ὑπολελ. iidem. f) ἐκέλευεν] Sic *Cour.* c 72. 90. 2956 et 3011. pro vulg. ἐκέλευσεν. g) ἐπανάγειν] „ἀνάγειν Ex. *Fl.* Nihil a vulgata abit P. Ἐπάγειν marg. A. i. Ἀπαγεῖν H. 1. et 2.“ Ἀπάγειν etiam 2951. 2956. et *Fl.* teste *Cour.* sed ἐπάγειν 72. h) λέγων] „ἴφη *Fl.*“ Sic et 72. 90. 2954. et 3011. *) εὕρηκε] „εὑρίσκει] εὑρήσει J. et V. 2. Εὕρηκε cett.“ Εὑρίσκει plane 2956. sed εὕρηκε, quod etiam in *Ald.* utraque est, recte restituit *Cour.* adsentientibus Codd. 72. 90. 2954. 3011. et Ed. *Fl.* i) εὐξαίμην] εὐξάμην 72.

Tum igitur nostrùm, jumentorum nempe, instituta auctio: et vocalis praeco, in medio stans foro, proclamat. Accedentes autem *emtores* inspicere *nos* volunt, apertisque nostris oribus, annos de dentibus uniuscujusque spectant. Et partim quidem, aliud alius emunt. Me autem relictum ultimum jubet domum rursus reduci praeco, *Vides*, inquiens, *hic solus dominum non reperit*. Verum illa, multum saepe vertigine quasi quadam circumacta, et huc illuc labans, ultrix providentia, adduxit mihi quoque, qualem minime optarem, herum. Cinaedus enim et senex erat, ex eo genere unus, qui Syriam Deam per vicos agrosque circumferunt, et mendicatum ire Deam cogunt. Huic vendor magno sane pretio, drachmis triginta. Jamque inge-

στένων ἤδη τῷ δεσπότῃ εἰπόμην ἄγοντι. Ἐπεὶ δὲ ἥκομεν, p.604.
ἔνθα ὤκει Φίληβος, (τοῦτο γὰρ εἶχεν ὄνομα ὁ ὠνησάμενός 36
με) μέγα εὐθὺς πρὸ τῆς θύρας ἀνέκραγεν k), Ὦ κοράσια, δοῦλον ὑμῖν ἐώνημαι καλὸν καὶ ἄδρον, καὶ Καππαδόκην τὸ γένος. ἦσαν δὲ τὰ κοράσια ταῦτα ὄχλος παιδῶν συνεργῶν τοῦ Φιλήβου, καὶ πάντες πρὸς τὴν βοὴν ἀνεκρότησαν. ὥοντο γὰρ ἀληθῶς ἄνθρωπον εἶναι τὸν ἐωνημένον· ὡς δὲ εἶδον ὄνον ὄντα τὸν δοῦλον, ἤδη ταῦτα ἐς τὸν Φίληβον ἔσκωπτον, Τοῦτον οὐ δοῦλον, ἀλλὰ νυμφίον σαυτῇ πόθεν ἄγεις λαβοῦσα; ὄνιο δὲ τούτων l) τῶν καλῶν γάμων, καὶ τέκοις ταχέως ἡμῖν παίδους τοιούσους. καὶ οἱ μὲν ἐγέλων. p.605.
Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνεστάτοντο ἐπ' ἔργον, ὥςπερ αὐτοὶ ἔλεγον, καὶ τὴν θεὸν ἀναπυσσάμενοι ἐμοὶ ἐπέθηκαν. εἶτα ἐκ τῆς m) πόλεως ἐξηλαύνομεν, καὶ τὴν χώραν περιήειμεν n). ἐπὰν o) δ' εἰς κώμην τινὰ εἰσέλθοιμεν p), ἐγὼ μὲν ὁ θεο-

k) ἀνέκραγεν] Sic *Cour.* e 72. 90. 2956. et 3011. pro vulg. ἀνεκέκραγεν. l) τούτων] „τοῦτον τῶν etc. male *Fl.*" m) ἐκ τῆς] Praepositionem, quae vulgo aberat, ediderunt, monente *Belino*, *Schn.* et *Cour.* e 3011. et Gorl. n) περιήειμεν] προήειμεν 90. et 3011. o) ἐπὰν] Sic *Cour.* e 90. 2956. et 3011. ἐπ' ἂν 72. sed vulgo ἐπειδὰν. p) εἰσέλθοιμεν] Sic *Cour.* e 72. 90. 2956. et 3011. προσέλθοιμεν vulgo. Mendose *Fl.* προσελθημέν. *Belinus*, solocismum vitaturus somniatum, pessime conjecit scribendum προσῆλθομεν, aut προσέλθωμεν. Supra cap. 21. intacta reliquit ἐπειδὰν ἴδοιμι etc.

miscens ducentem sequor dominum. Cum autem venissemus in diversorium Philebi, (hoc enim nomen habebat, qui me emerat) magna statim ante januam voce exclamat, *Emi vobis, puellae, servum pulchrum, et compactum, et gente Cappadocem.* At illae puellae erant turba cinaedorum, Philebi sodalium, qui omnes ad illum clamorem plausum tollunt, rati revera hominem esse, quod emtum esset. Cum autem viderent, asinum esse illum servum, jam ista in Philebum cavillantur, *Hunc non servum, o nostra, sed sponsum tibi, unde quaeso acceptum adducis? Feliciter vero tibi eveniant praeclarae nuptiae pariasque nobis propediem tales pullos.* Sic tum ridebant. Postridie ad opus, ut ipsi dicebant, suum se accingunt: ornatamque Deam mihi imponunt. Tum urbe egressi per agros circumimus. Quoties vero ad vicum accesseramus, ego Deae

p. 605. φόρητος q) ἱστάμην, ὁ δὲ αὐληπὴς ὅμιλος ἐφύσα r) ἔνθεον, οἱ δὲ τὰς μίτρας ἀποῤῥίψαντες τὴν κεφαλὴν κάτω-θεν ἐκ s) τοῦ αὐχένος ἐλίσσοντες t), τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις, καὶ τὴν γλῶτταν τῶν ὀδόντων ὑπερβάλλων ἕκαστος, ἔτεμνε καὶ ταύτην· ὥστε ἐν ἀκαρεῖ πάντα πεπλῆ-σθαι μαλακοῦ αἵματος. ἐγὼ δὲ ταῦτα ὁρῶν, τὰ πρῶτα ἔτρεμον ἐστὼς, μήποτε χρεία τῇ θεῷ καὶ ὄνειου αἵματος γένοιτο u). ἐπειδὰν δὲ κατανόψειαν x) οὕτως ἑαυτοὺς, ἐκ τῶν περιεστηκότων θεατῶν συνέλεγον ὀβολοὺς καὶ δραχμάς·

p. 606. ἄλλος ἐσχάδας, καὶ τυροὺς, καὶ οἶνου κάδον y) ἐπέδωκε, καὶ πυρῶν z) μέδιμνον καὶ κριθῶν τῷ ὄνῳ. οἱ δὲ ἐκ τούτων ἐτρέφοντο, καὶ τὴν ἐπ' ἐμοὶ κομιζομένην Θεὸν ἐθεράπευον.

38 Καί ποτε εἰς κώμην τινὰ αὐτῶν εἰσβαλόντων ἡμῶν, νεα-νίσκον τῶν κωμητῶν μέγαν ἀγρεύσαντες, εἰσάγουσιν εἴσω, ἔνθα καταλύοντες ἔτυχον. ἔπειτα ἔπασχον ἐκ τοῦ κωμή-

q) Θεοφόρητος] Θεοφόρος conj. V. D. in Miscc. Obss. Vol. II. p. 874. et mox itidem Vid. Adnot. r) ὅμιλος ἐφύσα] „ἐφύσα ὅμιλος P.“ Hoc ordine etiam 72. 90. 2956. 3011. αὐχητὴς vero est in 72. 90. 2954. et 3011. s) ἐκ] deest in 90. t) ἐλίσσοντες] „εἰλίσσοντες Fl. εἰλήσοντες P.“ Cum Fl. faciunt Codd. 72. et 2954. cum P. 2656. et 3011. εἰλίσσοντες edidit Cour. qui omnino hunc locum sic legi vult: τὰς μίτρας ἀποῤῥίψαντες, τὴν κεφαλὴν, κατ' ὤμων, ἐκ τοῦ αὐχένος, ἑλίσ-σοντες (sic 2956.), durissimo hyperbato. u) γένοιτο] γενήται, aut γένοιτο ἄν, temere emendari voluit Bel. x) κατακό-ψειαν] κατέκοψαν Bel. imperitissime. y) καὶ τυρὸν etc.] „restitutum ex emend. Solani. Vid. ejus notam.“ Τυροὺς e conj. Cour. z) πυρῶν] πυροῦ 3011.

gerulus insistebam. Sed tibicinum turba fanaticum quiddam inflante, illi capite demisso cervices intorquentes, lacertos sibi vulnerant, et exsertam ultra dentes linguam quisque et ipsam incidunt: adeo ut brevissimo temporis spatio molli sanguine plena essent omnia. Ego vero ista cum viderem, primum adstans tremere, ne forte Deae asinino etiam sanguine opus esset. Ubi vero ita se conciderant, de circumstantibus spectatoribus stipem, obolos ac drachmas colligunt. Alius ficus, et caseum, et vini cadum dedit, et tritici medimnum et hordei asino. Ex his illi alebantur, gestatamque humeris meis Deam colebant. Atque in vicum aliquando illorum delatis nobis, captum de vicanis magnum juvenem intro deducunt, ubi diversabantur: deinde pa-

του, ὅσα συνήθη καὶ φίλα τοιούτοις ἀνοσίοις κιναίδοις p. 606.
ἦν a). ἐγὼ δὲ ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, ὅ,τι μέχρι νῦν ἀνέχομαι κακῶν b), ἀναβοῆσαι, ὦ Ζεῦ σχέτλιε, ἠθέλησα, ἀλλ' ἡ μὲν φωνὴ οὐκ ἀνέβη μοι ἡ ἐμὴ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὄνου ἐκ τοῦ φάρυγγος, καὶ μέγα ὠγκησάμην. τῶν δὲ κωμητῶν τινες (ἔτυχον γὰρ c) τότε ὄνον ἀπολωλεκότες, καὶ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦντες) ἀκούσαντές μου μέγα βοήσαντος d), παρέρχονται εἴσω, οὐδενὶ οὐδὲν εἰπόντες, ὡς ἐμοῦ τοῦ ἐκείνων ὄντος, καὶ καταλαμβάνουσι τοὺς κιναίδους, ἄῤῥητα ἔνδον ἐργαζομένους· καὶ γέλως ἐκ τῶν ἐπεισελθόντων πολὺς γίγνεται· καὶ ἔξω e) ἐκδραμόντες, ὅλῃ τῇ κώμῃ

a) ἦν] deleri vult *Cour.* b) ὅτι μέχρι νῦν etc.] „Nihil hic variare Edd. notat *Solanus*. Optavit autem aliam lectionem invenire." Est alia lectio καὶ μέχρι νῦν etc. quam edidit *Cour.* e Codd. 3011. 2954. 90. et 72. cum quibus facit Gorl. unde idem *Cour.* suspicatus καὶ μέχρι νῦν ἀνέχομαι σιγῶν, ἀναβοῆσαι, ὦ Ζεῦ, σχέτλιος ἠθέλησα, *Jacobs.* vero Additamentt. ad *Göller.* Edit. *Dionys. Hal.* de Comp. Verbb. p. 275. οἷον καὶ μέχρι νῦν etc. satis eleganter. Mihi vulgata ferenda videbantur, modo cum *Gesnero* capias verba, et pro ὅτι scribas, ut feci, ὅ, τι. Sic nec opus erit, cum *Wielandio* lacunam statuas post verbum μεταβολῇ. Ceterum nomen Ζεῦ nescio ubi omissum esse, notat *Cour.* in Varr. Lectt. c) γὰρ] „deest in *Fl.*" Deest etiam in 72. 90. 2954 et 3011. adest in 2956. et Edd. vett. praeter *Fl.* Omittendum putavit *Cour.* relicta parenthesi. d) βοήσαντος] ἀναβοήσαντος 72. 90. 2956. 3011. e) καὶ ἔξω] „καὶ male deest in *Fl.*" Deest etiam in 72. 90. 2954. et 3011. unde et *Cour.* omisit, qui tamen scribendum conjicit οἱ δὲ ἔξω ἐκδρ. Vulgo scil. legebatur γίγνεται ἔξω· καὶ ἐκδρ. quae quum inepta sint, mutavi sic transposita: καὶ ἔξω ἐκδρ. et secundum haec etiam *Gesneri* interpretationem: *Itaque risus extra multus — oritur, qui discurrentes* etc.

tiuntur a rustico, quae consueta atque cara nefandis istis cinaedis erant. Ego vero supra modum dolens mea illa transformatione, quantum ad eum diem malorum sustinerem, exclamare, o patiens nimis Jupiter! volebam. Sed vox quidem mea mihi non ascendit e gutture, sed asini; magnum nempe rudebam. Verum agrestes quidam, qui forte asinum perdiderant, requirentes amissum, audito me validum clamante, intro ingrediuntur, nemine praemonito, tanquam ego illorum essem; deprehenduntque cinaedos infanda intus patrantes. Itaque risus multus ab his, qui ingressi fuerant, oritur, qui egressi per totum vicum sermoni-

p. 606. τῷ λόγῳ f) διέδωκαν τῶν ἱερέων τὴν ἀσέλγειαν. οἱ δὲ αἰδούμενοι δεινῶς ταῦτα ἐληλεγμένα g), τῇ ἐπιούσης νυκτὸς εὐθὺς h) ἔνθεν ἐξήλασαν. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ὁδοῦ, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἐμοὶ τῷ μηνύσαντι τὰ ἐκείνων μυστήρια. καὶ τοῦτο μὲν ἀνεκτὸν, τὸ δεινὸν ἦν, κακῶς τῷ λόγῳ ἀκούειν· ἀλλὰ τὰ μετὰ τοῦτο, οὐκέτ' ἀνεκτά· τὴν γὰρ θεὸν ἀφελόντες μοι, καὶ χαμαὶ καταθέμενοι, καὶ τὰ στρώματά μου πάντα περισπάσαντες, γυμνὸν ἤδη προσδέουσί με δένδρῳ μεγάλῳ, εἶτα ἐπείγῃ τῇ ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάστιγι παίοντες, ὀλίγου i) ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, κελεύοντές με τοῦ ἱεροῦ ἄφωνον εἶναι, θεοφόρητον· καὶ μὴν
p. 607. καὶ ἀποσφάξαι k) μετὰ τὰς μάστιγας ἐβουλεύσαντο, ὡς ἐς ὕβριν αὐτοὺς βαλόντα πολλὴν, καὶ τῆς κώμης οὐκ ἐργασαμένους ἐκβαλόντα· ἀλλ' ὥστε με μὴ ἀποκτεῖναι, δεινῶς αὐτοὺς ἡ θεὸς ἐδυςώπησε, χαμαὶ καθημένη, καὶ οὐκ ἔχουσα
39 ὅπως ὀδεῦοι l). Ἐντεῦθεν οὖν μετὰ τὰς μάστιγας λαβὼν

f) τῷ λόγῳ] τὸν λόγον conj. *Cour.* in gratiam, opinor, formulae τὸν λόγον διαδιδόναι, quam h. l. accipi vetat accusativus τὴν ἀσέλγειαν. g) ἐληλεγμένα] ἐληλεγμένοι conj. *Cour.* lusu ingenii. h) εὐθὺς] deest in go. et 3011. i) ὀλίγου] Sic *Pell.* et *Cour.* recte volucrant, pro vulg. ὀλίγον. k) ἀποσφάξαι] ἐμὲ addi nescio quis voluit, teste *Cour.* qui tamen, non opus esse Pronomine, bene ostendit. l) ὀδεύου] ὀδεύει 3011. *Bel.* mallet ὀδεύσει, vel ἂν ὀδεύοι.

bus differunt sacerdotum libidinem. Hi, quos vehementer puderet, ea in apertum esse prolata, proxima nocte statim inde discedunt: eamque in deserto viae essent, indigne ferunt, et irascuntur mihi, qui mysteria illorum enuntiassem. Atque illud quidem tolerabile malum erat, maledicta illorum audire; sed quae sequebantur, non jam tolerabilia: Dea enim ablata a me, et humi deposita, detractisque omnibus meis stragulis, nudum jam magnae arbori alligant: tum illo de tali flagello caesum parum abest, quin interficiant, jubentes ut mutus in posterum essem Deae gerulus. Quin de jugulando me etiam post verbera deliberabant, qui tanta illos affecissem contumelia, et antequam moriissent aliquid, vico excussissem. Sed quo minus me occiderent, Deae verecundia movebantur, jacentis humi, nec habentis quomodo iter faceret. Hinc ergo post flagella, re-

τὴν δέσποιναν, ἐβάδιζον; καὶ πρὸς ἑσπέραν ἤδη καταλύο- p. 607.
μεν εἰς ἀγρὸν πλουτοῦντος ἀνθρώπου· καὶ ἦν οὗτος ἔνδον, καὶ τὴν θεὰν μάλα ἅσμενος τῇ οἰκίᾳ ὑπεδέξατο, καὶ θυσίας αὐτῇ προσήγαγεν. ἐνθάδε m) οἶδα n) μέγαν κίνδυνον αὐτὸς ὑποστάς· τῶν φίλων γάρ o) τις τῷ δεσπότῃ τῶν ἀγρῶν ἔπεμψε δῶρον, ὄνου ἀγρίου μηρόν· τοῦτον ὁ μάγειρος ἐκνεύσας λαβὼν, ῥᾳθυμίᾳ ἀπώλεσε, κυνῶν πολλῶν λαθραίως εἴσω παρελθόντων p)· ὃς δεδιὼς q) πληγὰς πολλὰς, καὶ βάσανον ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ μηροῦ, ἔγνω πρεμάσας ἑαυτὸν r) ἐκ τοῦ τραχήλου. ἡ δὲ γυνὴ ἡ τούτου, κακὸν ἐξαίσιον ἐμοὶ, Ἀλλὰ μήτε ἀπόθνησκε, εἶπεν, ὦ φίλτατε, μήτε ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ s) ὡς σεαυτόν t)· πειθόμενος γάρ μοι, πράξεις εὖ πάντα. τῶν κιναίδων τὸν ὄνον λαβὼν ἔξω u) εἰς ἔρημον χωρίον, κἄπειτα σφάξας αὐτὸν,

m) ἐνθάδε] ἔνθα δὲ, vel ἔνθα δὴ malit *Cour.* n) οἶδα] εἶδον Var. Lect. ap. *Cour.* o) γάρ] deest in 72. et 2956. Pro φίλων conj. *Cour.* δούλων ex *Apuleji* verbis: *nam quidam colonus domino suo partem venationis muneri miserat.* p) κυνῶν πολλῶν λαθραίως εἴσω παρελθόντων] Haec verba recte *Cour.* corrupta esse ducit, atque adeo sic fere putat emendanda esse: κυνῶν που τινὸς λαθραίως εἴσω παρελθόντος vel sic: κυνῶν τινος, πολλοὶ δὲ ἦσαν, λ. εἴσω παρελθόντος, vel similiter. q) ὃς δεδιὼς] ὁ δὲ δεδιὼς sola B. 3. Vulgatam rationem illustrat et defendit *Cour.* r) ἑαυτὸν] Sic 2954. et Edd. omnes cum *Fl.* sed αὐτὸν 72. 90. 2956. et 3011. s) ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ] „Sic *Fl. Ald.* J. H. *Par.* etc. Ῥᾳθυμίᾳ ταύτῃ L. P. et marg. A. 1. W." Sic et 2956. 3011. et 90. sed ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ 72. et 2954. t) ὡς σεαυτόν] Scripsit forsan ὡς ἑαυτόν. u) ἔξω] ἄξον conj. *Cour.* secundum *Apuleji* verba,

cepta domina, pergo. Versus vesperam devertimus in praedio hominis divitis. Domi hic erat *commodum*, lubensque Deam domo recipiebat, offerebatque illi sacrificia. Hic memini magnum me subire periculum. Miserat domino praedii donum amicorum aliquis, femur silvestris asini. Hoc coquus dum parare vult, negligentia perdit, canibus pluribus clam ingressis. Hic plagarum multarum metu atque cruciatus ob perditum femur, suspendere se decernit. Verum uxor illius, inauspicatum mihi malum, *Tu vero carissime*, inquit, *mori noli, nec desperationi tali te tradideris. Mihi enim obsecutus bene omnia feceris. Cinaedorum illum asinum educ in locum remotum, ibique mactati partem illam,*

p. 607. τὸ μέρος μὲν ἀπῆνται, τὸν μηρὸν ἀποτεμὼν, πόρρῳ δεῦρο, καὶ ἀχεύασας α), τῇ δεσπότῃ ἀπάδας, καὶ τὸ ἄλλο γ) σὺ ὅπου πάτου σαυτῷ ἐς τὸν ε) ἀφανῆ ἄφες. δόξει γὰρ ἀποδρὰς οἴχεσθαι σαφῶς ζ) καὶ εἶναι ὑφαιμός· ὄρᾳς δὲ, η), ὡς ἔστιν εὔπαρκος θ), καὶ σοῦ (ἀχρίου σταίσκα ἀμείνων, ὁ δὲ μάγειρος, τῆς γυναικὸς ἐπαοιδαῖς τὰ βούλευμα, ἄριστα, ἔφη, σοι, εἰ γάμας ἅλς, σαῦσα, καὶ τοῦτο μόνα τῷ ἄρχοντι τὰς
p. 608. μάστιγας ἐγκλῶν ἄφες, καὶ τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται. ὁ μὲν οὖν ἀνόητος οὗτος οὗμος ι) μάγειρος ἐμοῦ πλησίον ἑστὼς, τῇ γυναικὶ ταῦτα συνεβουλεύετο· ἐγὼ δὲ τὸ μέλλον ἤδη προορώμενος, κράτιστον ἔγνων τὸν ὄνον ἀμαυτὸν ἐκ τῆς κοπίδος κ); καὶ ζήσας τὸν ἅμαξαν, ᾧ φαγόμενα, καὶ ἀνα-

ξέ remoto quodam loco deductum jugula. Debebat potius ἄγε, vel ἄγαγε. Nam ἄξον foret ab ἄγνυναι. x) σκευάσας] κατασκευάσας 90. 3011. Gorl. quae eadem variatio supra adfuit cap. 6. y) καὶ τὸ ἄλλο] τὸ δ' ἄλλον 2956. z) τὸν, Articulum, quem habent 2956. *Fl.* et Edd. cett. expunxit *Cour.* secutus Codd. 72. 90. 2954. et 3011. a) ποι] που in Varr. Lect. ap. *Cour.* b) δὲ] ejici vult *Cour.* ut languidum. c) εὔσαρκος] ἴνσαρκος Var. Lect. ap. *Cour.* d) ὦ γύναι] Sl omisit *Cour.* secundum 90. et 3011. mallet vero ἄριστα, ἔφη, σὺ, ὦ γύναι, quamquam non negans ad σοι etiam λέγεται, vel simile quid, bene intelligi posse. e) οὑμὸς] „οὐμὸς] Sic B. 2. *Par.* S. Ὁ ὑμὸς J. (A. 2.) *Fl. Fr.* Οὐμὸς *Ald.* (1.) H. (et B. 1.) Ὁ ἰμὸς V. 2. *Reitzii* scripturam secuti sunt recentt. Rectius B. 3. οὑμὸς, ut supra quoque nos edidimus cap. 33. Ceterum aut hoc, aut οὗτος, pro alieno foetu damnandum judicat *Cour.* f) κοπίδος] „καινίδος] κονίδος P. et marg. A. 1. cum J. Vulgatam vero retinent cett.“ *Konίδος*, quae vox nihili est pariter ac vulgata καινίδος, reperitur et in Gorl. 72. 90. 2954. et 3011. unde, auctoribus *Reitzio*, *Courierio* et *Schneidero* Lex. s. καινὶς restitui κονίδος. *Solano* placuerat κωδόνου.

femur abscissum huc affer, curatumque redde domino: reliqua asini per praeceps aliquorsum abjice. Videbitur enim aufugisse, et sic discessisse ex oculis. Vides autem, quam sit carnosus, et agresti illo omnibus modis melior. Coquus, laudato mulieris consilio, *Optime*, inquit, *ista*, uxor: et hoc solo opere flagellu mihi licebit effugere. Et hoc jam statim perfectum dabitur. Haec nefarius ille meus coquus prope me adstans, cum uxore deliberabat. At ego quid futurum esset prospiciens, optimum ratus ex illa me caede eripere, rupto, quo ducebar, loro, et exsultans, curriculo irruniplo, ubi

σκιρτήσας, ἴεμαι βρόμῳ εἴσω, ἔνθα ἐθεώπτουν οἱ κίναιδοι p. 608.
αὐτὸν τῷ δεσπότῃ τῶν ἀγρῶν· ἐντεῦθεν εἰσδραμὼν, ἀνατρέπω
πάντα τῷ σκιρτήματι, καὶ λυχνίαν, καὶ τραπέζας· κἀγὼ
μὲν ὄρθην κομψόν τι τοῦτο πρὸς σωτηρίαν g) ἐμὴν εὑρη-
κέναι, καὶ τὸν δεσπότην τῶν ἀγρῶν κελεύειν εὐθέως ὡς
ἀφέρωχον ὄνον ἐμὲ καταπλεισθέντα που h), φυλάττεσθαι
ἀσφαλῶς· ἀλλά με τοῦτο τὸ κομψὸν εἰς ἔσχατον ἤνεγκε
κίνδυνον i). λυτεῖν k) θέλοντές με, ξίφη πολλὰ ἤδη καὶ
λύγχας ἐπ' ἐμὲ ἐκόπασαντο, καὶ ξύλα παχέα· καὶ εἶχον οὕ-
τως, ὥστε l) ἀποκτεῖναί με. ἐγὼ δὲ ὁρῶν τοῦ δεινοῦ τὸ
μέγεθος, βρόμῃ εἶσω παρέρχομαι, ἔνθα οἱ ἐμοὶ δεσπόται
κοιμᾶσθαι ἔμελλον· οἱ δὲ θεασάμενοί τοῦτο, συγκλείουσι
τὰς θύρας εὖ μάλα ἔξωθεν. Ἐπειδὴ m) δὴ ἦδη ὄρθρος 41
ἦν, ἀράμενος τὴν θεὸν αὖθις ἀπέρχομαι ἅμα τοῖς ἀγύρταις,
καὶ ἀφικόμεθα εἰς κώμην n) ἄλλην μεγάλην, καὶ πολυάν- p. 609.

g) πρὸς σωτηρίαν] καὶ πρὸς σωτ. 72. et 3011. unde *Cour.* conj. τοῦτό γε πρ. σωτ. h) ποι] quod vulgo abest, restituit *Cour.* e 72. 90. et 3011, addit *Bel.* etiam 2956. et hinc mavult που. i) κίνδυνον] „Ita dedi ex P. L. *Κινδύνου* Edd. *Κινδυνου* J. sed ex accentu patet eam *κίνδυνον* voluisse." k) λυτεῖν] „γὰρ] addit *Solanus.* deerat in Edd." Et in Codd quare recte, opinor, omisit *Cour.* Simile *ἀσύνδετον* infra c. 46. τὰ ὦμα τῷ δεσπότῃ etc. et saepius hoc libro. l) ὥστε] „deest in *Fl.* adest in aliis et P." m) ἐπειδὴ] Vulg. Edd. *ἐπεί*, sed *ἐπειδὴ Cour.* e 72. 90. et 3011. *ἐπειδὴ ἤδη* 2954. n) κώμην] „*πόλιν* Ex. *Fl.* male. Vulgatam firmat P." *πόλιν* 2956. 2954. et 90. sed *κώμην* rectius 3011. et 72.

coenabant cum domino agrorum cinaedi. Hic intro currens everto insultu meo omnia, candelabrum et mensas. Ac videbar mihi equidem scitum quiddam ad salutem meam invenisse, ac jussarum ruris dominum statim me tanquam elatum ferocia asinum includi, diligenterque asservari. Sed illud ipsum me scitum in extremum periculi adduxit. Rabiosum me rati, multos jam gladios in me hastasque strinxerant, et longos fustes, atque ut statim intersecturi me se comparaverant. Ego autem, perspecta periculi magnitudine, cursu me in eum locum proripio, ubi pernoctaturi erant mei domini. Quo illi animadverso, probe januas extra occludunt. Post lucis exortum sublata iterum Dea cum agyrtis abeo, perveniumusque in vicum alium magnum et celebrem, in quo novo praestigiarum genero

p. 69 θρωπον, ἐν ᾗ καὶ καινότερόν o) τι ἐτεραστεύσαντό, τὴν θεὸν μὴ μεῖναι ἐν ἀνθρώπου οἰκίᾳ, τῆς δὲ παρ' ἐκείνοις μάλιστα τιμωμένης ἐπιχωρίου δαίμονος τὸν ναὸν οἰκῆσαι· οἱ δὲ καὶ μάλα p) ἄσμενοι τὴν ξένην θεὸν ὑπεδέξαντο, τῇ σφῶν αὐτῶν θεῷ συνοικίσαντες *)· ἡμῖν δὲ οἰκίαν ἀπέδειξαν q) ἀνθρώπων πενήτων. ἐνταῦθα συχνὰς ἡμέρας οἱ δεσπόται διατρίψαντες, ἀπιέναι ἤθελον εἰς τὴν πλησίον πόλιν, καὶ τὴν θεὸν ἀπῄτουν τοὺς ἐπιχωρίους r), καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ τέμενος παρελθόντες ἐκόμιζον s) αὐτήν· καὶ θέντες ἐπ' ἐμοὶ, ἤλαυνον ἔξω. ἔτυχον δὲ οἱ θυσεβεῖς εἰς τὸ τέμενος ἐκεῖνο παρελθόντες, ἀνάθημα φιάλην χρυσῆν κλέψαντες, ἣν t) ὑπὸ τῇ θεῷ ἔφερον· οἱ δὲ κομῆται, πισθόμενοι τοῦτο, εὐθὺς ἐδίωκον, εἶτα ὡς πλησίον ἐγένοντο, καταπηδήσαντες u) ἀπὸ τῶν ἵππων, εἶχοντο αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ θυσεβεῖς καὶ ἱεροσύλους ἐκάλουν, καὶ ἀπῄτουν τὸ κλαπὲν ἀνάθημα x)· καὶ ἐρευνῶντες πάντα, εὗρον αὐτὸ ἐν

o) καινότερον] „καινότατον P." Sic et 90. et 3011. sed frustra. p) καὶ μάλα] μάλα καὶ 2956. *) συνοικίσαντες] „συνοικήσαντες Ex. *Fl.* Vulgatam tuetur P." q) ἀπέδειξαν] ὑπόδειξαν 2956. r) ἐπιχωρίους] „ἐπιχωρίους *Fl.* s) ἐκόμιζον] Sic *Cour.* e 90. et 3011. ἐκομίζοντο αὐτὴν, ut vulgo, *Fl.* 72. et 2954. ἐκομίζοντο ταύτην 2956. t) ἣν] abest a 72. 90. 2954. et 3011. adest in *Fl.* et 2956. u) καταπηδήσαντες] καὶ καταπ. 72. 90. 2954. et 3011. x) ἀνάθημα] ἀνάθεμα Var. Lect. ap. *Cour.*

persuadent hominibus, non manereDeam in aedibus hominis, sed in templo Deae illius loci, quae maxime ab illis colebatur, diversari velle. Illi vel maxime lubentes peregrinam Deam recipiunt, in suae ipsorum Deae hospitium deductam: nobis vero domum pauperculorum hominum adsignant. Hic dies aliquam multos commorati domini mei, abire in vicinam urbem cum vellent. Deum repetunt ab incolis, atque ipsi in sacrum ingressi inde eam exportant, mihique impositam educunt. Verum impii, in sacrum illud ingressi, donarium, phialam auream furati fuerant, quam sub Deae *vestibus* ferebant. Sed animadversa re, vicani statim persequuntur: deinde, cum prope essent, desilientes ab equis illos in via prehendunt, impios vocant sacrilegosque, sublatum furto donarium reposcunt, idque excussis omnibus in sinu Deae inveniunt. Vinctos

τῷ κάλπῃ τῆς Θεοῦ. θησάντες οὖν τοὺς γυναικίας γ) ἦγον p. 6b9.
ὀπίσω, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὴν εἱρκτὴν ε) ἐμβάλλουσι, τὴν
δὲ θεὸν τὴν ἐπ' ἐμοὶ κομιζομένην ἀράμενοι, ναῷ ἄλλῳ ἔδω-
καν α), τὸ δὲ χρυσίον τῇ πολίσδε θεῷ πάλιν ἀπέδωκαν. Τῇ p. 6b10.
δὲ ὑστεραίᾳ, τά τε σκεύη κἀμὲ παρέσχειν ἔγνωσαν b), καὶ 42
ἀπέδοντό με ξένῳ ἀνθρώπῳ, τὴν πλησίον κώμην οἰκοῦντι,
τέχνην ἔχοντι ἄρτους πέττειν· οὗτός με παραλαβὼν, καὶ
πυρῶν μεδίμνους δέκα ὠνησάμενος, ἐπιθεὶς μοι τὸν πυρὸν,
οἴκαδε ἤλαυνεν ὡς ἑαυτὸν c) ὁδὸν ἀργαλέαν· ὡς δὲ ἤκομεν,
εἰσαγέ με εἰς τὸν μυλῶνα, καὶ ὁρῶ πολὺ πλῆθος d) ἔνδον
ἡμιόνων κτηνῶν, καὶ μύλαι πολλαὶ ἦσαν, καὶ πᾶσαι
ταύτῃς ἐστρέφοντο, καὶ πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων.
καὶ τότε μέν με, οἷα ξένον δοῦλον, καὶ φορτίον βαρύτατον
ἀράμενον, καὶ ὁδὸν ἀργαλέαν ἀφιγμένον, ἀναπαύεσθαι ἔν-
δον ἀφῆκαν· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, ὀθόνῃ τὰ ὄμματά μου ἔμπε-

γ) γυναικίας] „Sic *Fl. Fr.* J. H. *Par.* etc. Γυνίας P." Sic et 72. 90. 3011. 2954. et hinc *Cour.* qui tamen conj. γύνιδας. At cf. Pisc. c. 31. ε) εἱρκτὴν] Sic *Cour.* in cett. omnibus: εἰρκτὴν, deni spiritu, minus recte. a) ἔδωκαν] ἐξέδωκαν 90. et 3011. b) ἔγνωσαν] Sic 72. 90. 2956. 3011. *Cour.* Vulgo autem διέγνωσαν. c) οἴκαδε ἤλαυνεν ὡς ἑαυτὸν] Sic *Cour.* e 90. et 2956. pleonasmo, quem bene illustrat *Cour.* collatis exemplis c. 5. et 56. aliisque aliorum scriptorum. Vulgo legebatur, ut in *Fl.* et 2954. ὡς ἑαυτὸν ἤλ. sed οἴκαδε ἤλ. in 3011. et 72. d) πολὺ πλῆθος] πλῆθος πολὺ Var. Lect. ap. *Cour.*

ergo effeminatos hosce reducunt, atque alios conjiciunt in vincula; Deam meo gestatam tergo in aliud templum dant; aurum suae civitatis Deae reddunt. Postridie cum supellectili illorum me quoque statuunt vendere: et vendunt hospiti de proximo vico homini, cujus ars erat panes coquere. Hic me assumtum, impositis decem, quos emerat, tritici medimnis, domum deduxit suam, via quidem aspera. Cum advenissemus, deducit in pistrinum. Et video ibi magnam intus conservorum jumentorum multitudinem, et molae ibi multae, quae omnes ab his circumagebantur, plenaque farinis omnia. Et tum quidem me ut servum novum, quique grave onus gestassem, viamque difficilem confecissem, requiescere intus passi sunt. At postridie ejus diei, praetenso oculis meis velo, temoni me molae jun-

p. 610. τάσσουσί e) ὑποζευγνύουσί με ἐπὶ πώπην τῆς μύλης, εἶτα ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ἠπιστάμην, ὅπως χρὴ ἀλεῖν, πολλάκις παθών f)· προεξεπεισούμην δὲ ἀγνοεῖν g), ἀλλὰ μάτην ἠλπικα. λαβόντες γὰρ πολλοὶ τῶν ἔνδον βακτηρίας, περίστανταί με, καὶ μὴ προσδοκήσαντα, εἰς οὐχ ὁρῶντα, πλήσσουσιν ἀθρόᾳ τῇ χειρί, ὥστε h) με ὑπὸ i) τῆς πληγῆς ὥσπερ στρόμβον ἐξαπίνης στρέφεσθαι καὶ πεῖρα ἔμαθον, ὡς k) χρὴ τὸν δοῦλον, ἐς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν, μὴ παρορμένου
43 τὴν χεῖρα τοῦ δεσπόσαι l). Λάπτὸς οὖν πάνυ γίγνομαι, καὶ ἀσθενὴς τῷ σώματι, ὥστε ἔγνω με ὁ δεσπότης πωλῆσαι, καὶ ἀποδίδοταί με ἀνθρώπῳ κηπουρῷ, τὴν τέχνην οὗτος
p. 611. γὰρ εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν. καὶ τοῦτο εἴχομεν ἄργον·

e) ὀθόνῃ τὰ ὄμματά μου ἐπιτετάσαντες] Sic 72. 2956. *Cour.* ὀθόνη τὰ ὄμματα μου σκεπάσαντες P. Coll. 90. et 3011. Vulg. ὀθόνην τοῖς ὄμμασιν ἐπιπετάσαντες, quae explicatio est genuinae lectionis. f) πάθων] „μάθων marg. A. i. W." Ediderat *Reitz.* cum cett. Edd. μαθὼν, non παθὼν, ut ex hac ejus nota videri possit. Rectius, opinor, παθὼν scriptum exhibent 72. 90. 2954. 3011. *Cour.* g) ἀγνοεῖν] Mutilum hunc locum habet *Cour.* et sic fere complendum; — ἀγνοεῖν, ἀλόμενος δὲ ὡς οὐκ ἐπαΐοντα ὄντα τοῦδ' ὑπηρετεῖν ἀφιέμενόν με, ἀλλὰ etc. quippe secutus maxime *Apuleji* verba: *stupora mentito defixus haerebam ut ignarus operis. Quod enim rebar ut minus aptum et hujusmodi ministeria satis inutilem me ad quempiam alium laborem legatum iri, vel otiosum certe cibatum iri; sed frustra.* Mihi haec omnia in textu Graeco, etsi non lecta, facile tamen intelligi posse videntur. h) ὥστε] „Ita recte *Fl.* H. *Par.* etc. ὥσγε male J." i) ὑπὸ] „Et sic esse in *Fl.* notabat *Solanus*; est et in cett." k) ὡς] ὅτι 2956. 3011. 72. 90. sed ὡς 2954. *Fl.* et cett. Edd. l) τὴν χεῖρα τοῦ δεσπόσου] Sic Edd. sed τοῦ δασπ. τ. χεῖρα *Cour.* nescio unde.

gunt, tum agitant. Ac bene equidem noram, quomodo molendum esset, qui saepe didicissem (*expertus essem*): ignorare tamen me simulabam. Verum frustra *aliquid* speraveram. Correptis enim baculis domesticorum multi me circumstant, meque nec opinantem, qui nihil viderem, conferta manu pulsant, adeo ut a plagis trochi instar subito circumagerer. Itaque experimento *tum* didici, non oportere servum ad hoc, ut officinam faciat, manum exspectare heri. Emaciatus ergo et imbecillo corpore cum fierem, statuit dominus me vendere, venditque homini olitori, qui hortum colendum conduxerat. Hic illud habuimus negotii. Dominus (ni-

ὁ δεσπότης ἔωθεν n) ἐπιδιὰ ταῦτα τὰ λάχανα, ἀπέμελλεν εἰς p. 63. l. 7
τὴν ἀγορὰν καὶ παραδοὺς τοῖς ὠνηταῖς πιπράσκουσιν, ἦμεν
πάλιν εἰς τὸν κῆπον, εἶτα ἑκάστου μὲν καὶ ἔσκαπτε, καὶ
ἐφύτευε, καὶ τὸ ὕδωρ τοῖς φυτοῖς o) ἐπῆγεν, ἐγὼ δὲ ἐν
μέσῳ αὐτοῖν ἵστημι ἀργός. ἦν δὲ μοι δεινῶς ἀλγεινὸς ὁ τότε
βίος. πρῶτον μὲν γὰρ χειμὼν ἤδη ἦν, ἀμείνων οὐδὲ
αὐτῷ p) στρῶμα εἶχεν ἀμφίασαι, σαπρόπωγα ἔφοδ καὶ ἀσυ-
πόδητος q) πηλὸν ἔγρου, καὶ πάλιν ἀ) αὐλιζόμεν, καὶ τοῦτο
ἐπάνυσον, καὶ φαγεῖν s) τοῦτο μόνον ἀμφοτέρους ἦν, θρὶξ
δεινὰ πανταχῆ, καὶ σκληρά. Καὶ ποτε ἐξιόντων ἡμῶν ἐφ 44
ὅλῳ πῶπον u) ἐνανηγόνα ἀνὴρ γενναῖος στρατιώτου t) στό-
λῃν ἠφιεσμένος, καὶ τοῦ μὲν πρώτου λαβεῖ πόρρω ἡμῶν τῇ
Ἰταλῶν φωνῇ, καὶ ἤρετο τὸν κηπουρὸν, ὅπου ἀπάγει v) τὸν C1.

m) ὁ δεσπότης ἔωθεν] ἔωθεν 72. 90. 2954. 3011. ὁ δὲ in tribus his posterioribus. ὁ οὖν vulgo in Edd. Omnino abest particula ὁ 72. quem recte secutus est *Cour.* n) τοῖς φυτοῖς] τῷ φυτῷ 72. 90. 2954. 3011. o) αὐτῷ] αὐτῷ 72. 2954. 2956. *Fl.* αὐτὸς 90. et 3011. unde *Cour.* coni. αὐτὸς αὐτῷ. p) ἀσυπόδητος] „Sic jam Edd. cum supra hoc dialogo bis, ter haberent ὑποδήτης, quod posterius etiam adscriptum in marg. A. l.“ q) πάλιν] restituimus ex Ll. *Hinc* Edd. priores omnes. „πάνυ etiam 72. 90. 2954. et 3011. sed πάλιν 2956. *Cour.* r) φαγεῖν] τὸ φαγεῖν 3011. 2954. *Fl.* unde *Cour.* conj. καὶ τὸ φαγεῖν τοῦτο μόνον ἀμφοτέροις ἦν θρίδακες πανταχῆ καὶ σκληραί. s) εἰς τὸν κῆπον] εἰς τὴν πόλιν conj. *Cour.* Vid. Adnot. t) ἀνὴρ γενναῖος στρατιώτου] ἀνὴρ γενναῖον στρατιώτου 2955. narrante *Bek.* u) ὅπου ἀπάγει] Sic *Bip. Schm. Cour.* probante *Belino* e *Fl.* 2956. et 3011. pro vulg. ὕπου ἀπάγοι.

mirum) mane impositā mihi olera deportabat in forum, eaque cum vendentibus tradidisset, retro me in hortum agebat. Tum illo fodiente, et plantante, aquamque plantis inducente, vacuus ego adstabam. Erat autem vehementer molesta, quam tum vitam agebam. Primo quidem quod hiems jam esset, et illo neque, unde strangula sibi emeret, haberet, nudum ut mihi: ut quod sine soleis, lutum mundo humidum, modo rursus durum atque acutum calcarem: tibi vero hoc solum utriusque esset, lactucae amarae ac durae. Aliquando exeuntibus nobis in hortum, adest vir procerus, veste militari, ac primum Italorum nos lingua alloquitur, interrogans olitorem, quo nos asinum abducerit? Hic,

p. 611. ὅπου ἐμέ· ὁ δέ, οἶμαι, τῆς φωνῆς ἀνόητος ὤν, οὐδὲν ἀπεκρίνατο x). ὁ δὲ ὀργιζόμενος, ὡς ὑπερορώμενος, παίει τῇ μάστιγι τὸν κηπουρόν· κἀκεῖνος συμπλέκεται αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν ὁδὸν ὑποσπάσας y) ἐκτείνει· καὶ κείμενον ἔπαιεν οὗτος, καὶ χερσὶ, καὶ ποσὶ, καὶ λίθῳ πρὸς z) ἐκ τῆς ὁδοῦ· ὁ δὲ a) τὸ πρῶτον καὶ ἀντεμάχετο, καὶ ἠπείλει, εἰ ἀναστείη, ἀποκτενεῖν τῇ μαχαίρᾳ· ὁ δὲ, ὥσπερ ὑπὸ
p. 612. αὐτοῦ ἐκείνου διδαχθεὶς τὸ ἀκινδυνότατον b), ἀπῇρε τὸν μὲν γεωργὸν αὐτοῦ, καὶ ἡμᾶς παρῆλθε, εἶτα αὖθις ἔπαισε κείμενον. ὁ δὲ τὸ μηδὲν ὁρᾶν ἤδη ἀφόρητον, ὑπύθετο ὡς κεκινημένος ἐκ παλαιοῦ· ὁ δὲ θαλαττίδιος ἐπὶ τούτῳ, τὸν μὲν αὐτοῦ, ὡς εἶχε, κείμενον ἀπολιπὼν, τὸν δὲ μάχαιραν βα-
45 πτίσας ἐμοὶ c) ἐμοὶ ἕπεσθαι ἐς τὸ πρόσω. Ὡς δὲ ἤλθομεν, τὸν μὲν κῆπον αὐτοῦ συνεργῷ τινι ἐπέδωκε d) γεωρ-

z) ἀπεκρίνατο] τὸν κῆπον addit 2956. errore librarii, ut opinatur *Bel.* y) εἰς τὴν ὁδὸν ὑποσπάσας] Sic *Cour.* e 72. 2956. et 3011. Vulg. ὑποσπάσας, εἰς τ. ὁδ. sed εἰς τὴν ὁδ. ἀποσπάσας go. z) τῷ] τῶν conj. *Cour.* satis probabiliter. a) ὁ δὲ] „καὶ ὃς] Sic P. (et 2956.) cum J. *Ald. Par.* H. etc. *Ὁ δὲ Fl.*" Cum *Fl.* consentiunt Codd. 3011. 2954. go. 72. quos, probante *Bel.* secutus est *Cour.* qui jam supra ad cap. 23. ad voces ἡ δὲ monuerat, amasse hunc scriptorem tales earundem vocum in initiis membrorum repetitiones. b) ἀκινδυνότατον] „Sic Edd. recte, excepta *Fl.* quae ἀκινδυνώτατον." c) ἐπ'] „deest in P. adest in *Fl.* aliisque. d) ἐπέδωκε] „constans Edd. lectio." Mallet *Solan.* ἀπέδωκε.

linguae, puto, ignarus, nihil respondet. Ille vero iratus, velut qui contemtui habitus esset, flagello pulsat olitorem. Hic complexus hominem, supplantatum in via extendit, atque ita jacentem manu, pede, lapide de via, concidit. Ille primo repugnat, et, si surrexisset, gladio se hunc interfecturum, minatur. At hic velut ab illo ipso edoctus, quid esset tutissimum, abstractum ei gladium longe abjecit, tum denuo jacentem ferit. Ille, intolerabile jam malum videns, plagis se mortuum fingit. Hic ea re perterritus, istum ibi ut erat jacentem reliquit; sumtoque gladio mihi insidens in urbem pergit. Quo cum venissemus, hortum suum cuidam suo socio colendum dat; ipse vero, metu *imminentis* in via periculi, se mecum apud quendam in

του, ὅσα συνήθη καὶ φίλα τοιούτοις ἀνοσίοις κιναίδοις p. 606.
ἦν a). ἐγὼ δὲ ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῇ ἐμαυτοῦ μεταβολῇ, ὅ,τι μέχρι νῦν ἀνέχομαι πακῶν b), ἀναβοῆσαι, ὦ Ζεῦ σχέτλιε, ἠθέλησα, ἀλλ' ἡ μὲν φωνὴ οὐκ ἀνέβη μοι ἡ ἐμὴ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὄνου ἐκ τοῦ φάρυγγος, καὶ μέγα ὠγκησάμην. τῶν δὲ κωμητῶν τινες (ἔτυχον γὰρ c) τότε ὄνον ἀπολωλεκότες, καὶ τὸν ἀπολωλότα ζητοῦντες) ἀκούσαντές μου μέγα βοήσαντος d), παρίστανται εἴσω, οὐδενὸ οὐδὲν εἰπόντες, ὡς ἐμοῦ τοῦ ἐκείνων ὄντος, καὶ καταλαμβάνουσι τοὺς κιναίδους, ἄῤῥητα ἔνδον ἐργαζομένους· καὶ γέλως ἐκ τῶν ἐπεισελθόντων πολὺς γίγνεται· καὶ ἔξω e) ἐκδραμόντες, ὅλῃ τῇ κώμῃ

a) ἦν] deleri vult *Cour.* b) ὅτι μέχρι νῦν etc.] „Nihil hic variare Edd. notat *Solanus.*" Optavit autem aliam lectionem invenire." Est alia lectio καὶ μέχρι νῦν etc. quam edidit *Cour.* e Codd. 3011. 2954. 90. et 72. cum quibus facit Gorl. unde idem *Cour.* suspicatus καὶ μέχρι νῦν ἀνέχομαι σιγῶν, ἀναβοῆσαι, ὦ Ζεῦ, σχέτλιος ἠθέλησα, *Jacobs.* vero Additamentt. ad *Göller.* Edit. *Dionys. Hal.* de Comp. Verbb. p. 276. οἷον καὶ μέχρι νῦν etc. satis eleganter. Mihi vulgata ferenda videbantur, modo cum *Gesnero* capias verba, et pro ὅτι scribas, ut feci, ὅ, τι. Sic nec opus erit, cum *Wielandio* lacunam statuas post verbum μεταβολῆ. Ceterum nomen Ζεῦ nescio ubi omissum esse, notat *Cour.* in Varr. Lectt. c) γὰρ] „deest in *Fl.*" Deest etiam in 72. 90. 2954 et 3011. adest in 2956. et Edd. vett. praeter *Fl.* Omittendum putavit *Cour.* relicta parenthesi. d) βοήσαντος] ἀναβοήσαντος 72. 90. 2956. 3011. e) καὶ ἔξω] „καὶ male deest in *Fl.*" Deest etiam in 72. 90. 2954. et 3011. unde et *Cour.* omisit, qui tamen scribendum conjicit οἱ δὲ ἔξω ἐκδρ. Vulgo scil. legebatur γίγνεται ἔξω· καὶ ἐκδρ. quae quum inepta sint, mutavi sic transposita: καὶ ἔξω ἐκδρ. et secundum haec etiam *Gesneri* interpretationem: *Itaque risus extra multus — oritur, qui discurrentes* etc.

tiuntur a rustico, quae consueta atque cara nefandis istis cinaedis erant. Ego vero supra modum dolens mea illa transformatione, quantum ad eum diem malorum sustinerem, exclamare, o patiens nimis Jupiter! volebam. Sed vox quidem mea mihi non ascendit e gutture, sed asini; magnum nempe rudebam. Verum agrestes quidam, qui forte asinum perdiderant, requirentes amissum, audito me validum clamante, intro ingrediuntur, nemine praemonito, tanquam ego illorum essem; deprehenduntque cinaedos infanda intus patrantes. Itaque risus multus ab his, qui ingressi fuerant, oritur, qui egressi per totum vicum sermoni-

p. 606. τῷ λόγῳ f) διέδωκαν τῶν ἱερέων τὴν ἀσέλγειαν. οἱ δὲ αἰδούμενοι δεινῶς ταῦτα ἐληλεγμένα g), τῆς ἐπιούσης νυκτὸς εὐθὺς h) ἔνθεν ἐξήλασαν. καὶ ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς ὁδοῦ, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἐμοὶ τῷ μηνύσαντι τὰ ἐκείνων μυστήρια. καὶ τοῦτο μὲν ἀνεκτὸν τὸ δεινὸν ἦν, κακῶς τῷ λόγῳ ἀκούειν· ἀλλὰ τὰ μετὰ τοῦτο, οὐκέτ' ἀνεκτά· τὴν γὰρ θεὰν ἀφελόντες μου, καὶ χαμαὶ καταθέμενοι, καὶ τὰ στρώματά μου πάντα περισπάσαντες, γυμνὸν ὄντα προσδήσασί με δένδρῳ μεγάλῳ, εἶτα ἐκείνῃ τῇ ἐκ πόων ἀστραγάλων μάστιγι παίοντες, ὀλίγου i) ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, κελεύοντες με τοῦ λοιποῦ ἄφωνον εἶναι θεοφόρητον· καὶ μὴν
p. 607. καὶ ἀποσφάξαι k) μετὰ τὰς μάστιγας ἐβουλεύσαντο, ὡς ἐς ὕβριν αὐτοὺς βαλόντα πολλὴν, καὶ τῆς κώμης οὐκ ἐργασαμένους ἐκβαλόντα· ἀλλ' ὥςτε με μὴ ἀποκτεῖναι, δεινῶς αὐτοὺς ἡ θεὸς ἐδυςώπησε, χαμαὶ καθημένη, καὶ οὐκ ἔχουσα
39 ὅπως ὀδεύοι l). Ἐντεῦθεν οὖν μετὰ τὰς μάστιγας λαβὼν

f) τῷ λόγῳ] τὸν λόγον conj. *Cour.* in gratiam, opinor, formulae τὸν λόγον διαδιδόναι, quam h. l. accipi vetat accusativus τὴν ἀσέλγειαν. g) ἐληλεγμένα] ἐλελεγμένοι conj. *Cour.* lusu ingenii. h) εὐθὺς] deest in 90, et 3011. i) ὀλίγου] Sic *Pell.* et *Cour.* recte volucrant, pro vulg. ὀλίγον. k) ἀποσφάξαι] ἐμὲ addi nescio quis voluit, teste *Cour.* qui tamen, non opus esse Pronomine, bene ostendit. l) ὀδεύου] ὁδεύει 3011. *Bel.* mallet ὄδευσει, vel ἂν ὁδεύοι.

bus differunt sacerdotum libidinem. Hi, quos vehementer puderet, ea in apertum esse prolata, proxima nocte statim inde discedunt: eamque in deserto viae essent, indigne ferunt, et irascuntur mihi, qui mysteria illorum enuntiassem. Atque illud quidem tolerabile malum erat, maledicta illorum audire; sed quae sequebantur, non jam tolerabilia: Dea enim ablata a me, et humi deposita, detractisque omnibus meis stragulis, nudum jam magnae arbori alligant: tum illo de tali flagello caesum parum abest, quin interficiant, jubentes ut mutus in posterum essem Deae gerulus. Quin de jugulando me etiam post verbera deliberabant, qui tanta illos affecissem contumelia, et antequam meruissent aliquid, vico excussissem. Sed quo minus me occiderent, Deae verecundia movebantur, jacentis humi, nec habentis quomodo iter faceret. Hinc ergo post flagella, re-

τὴν δέσποιναν, ἐβάδιζον· καὶ πρὸς ἑσπέραν ἤδη καταλύο- p. 607.
μεν εἰς ἀγρὸν πλουτοῦντος ἀνθρώπου· καὶ ἦν οὖνος ἔνδον, καὶ τὴν θεὸν μάλα ἅσμενος τῇ οἰκίᾳ ὑπεδέξατο, καὶ θυσίας αὐτῇ προσήγαγεν. ἐνθάδε m) οἶδα n) μέγαν κίνδυνον αὐτὸς ὑποστάς· τῶν φίλων γάρ o) τις τῷ δεσπότῃ τῶν ἀγρῶν ἔπεμψε δῶρον, ὄνου ἀγρίου μηρόν· τοῦτον ὁ μάγειρος σκευάσας λαβὼν, φαθυμίᾳ ἀπώλεσε, πανῶν πολλῶν λαθραίως ἔσω παρελθόντων p)· ὃς δεδιὼς q) πληγὰς πολλὰς, καὶ βάσανον ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ μηροῦ, ἔγνω κρεμάσαι ἑαυτὸν r) ἐν τῷ τραχήλου. ἡ δὲ γυνὴ ἡ τούτου, καλὸν ἔξαίσιον ἐμοὶ, Ἀλλὰ μήτε ἀπόθνησκε, εἶπεν, ὦ φίλτατε, μήτε ὀφθυμίᾳ τοιαύτῃ s) ὧδε σεαυτόν t)· πειθόμενος γάρ μοι, πράξεις εὖ πάντα. τῶν κυναίδων τὸν ὄνον λαβὼν ἔξω u) εἰς ἔρημον χωρίον, κἄπειτα σφάξας αὐτὸν,

m) ἐνθάδε] ἔνθα δὲ, vel ἔνθα δὴ malit *Cour.* n) οἶδα] εἶδον Var. Lect. ap. *Cour.* o) γάρ] deest in 72. et 2956. Pro φίλων conj. *Cour.* δούλων ex *Apuleji* verbis: *nam quidam colonus domino suo partem venationis muneri miserat.* p) κυνῶν πολλῶν λαθραίως ἔσω παρελθόντων] Haec verba recte *Cour.* corrupta esse ducit, atque adeo sic fere putat emendanda esse: κυνῶν που τινὸς λαθραίως ἔσω παρελθόντος vel sic: κυνῶν τινος, πολλοὶ δὲ ἦσαν, λ. ἔσω παρελθόντος, vel similiter. q) ὃς δεδιὼς] ὁ δὲ δεδιὼς sola B. 3. Vulgatam rationem illustrat et defendit *Cour.* r) ἑαυτὸν] Sic 2954. et Edd. omnes cum *Fl.* sed αὐτὸν 72. 90. 2956. et 3011. s) ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ] „Sic *Fl. Ald.* J. H. *Par.* etc. Ῥᾳθυμίᾳ τοιαύτῃ L. P. et marg. A. 1. W.“ Sic et 2956. 3011. et 90. sed ἀθυμίᾳ τοιαύτῃ 72. et 2954. t) ὧδε σεαυτόν] Scripsit forsan δὸς ἑαυτόν. u) ἔξω] ἄξον conj. *Cour.* secundum *Apuleji* verba;

cepta domina, pergo. Versus vesperam devertimus in praedio hominis divitis. Domi hic erat *commodum*, lubensque Deam domo recipiebat, offerebatque illi sacrificia. Hic memini magnum me subire periculum. Miserat domino praedii donum amicorum aliquis, femur silvestris asini. Hoc cocquus dum parare vult, negligentia perdit, canibus pluribus clam ingressis. Hic plagarum multarum metu atque cruciatus ob perditum femur, suspendere se decernit. Verum uxor illius, inauspicatum mihi malum, *Tu vero carissime*, inquit, *mori noli, nec desperationi tali te tradideris. Mihi enim obsecutus bene omnia feceris. Cinaedorum illum asinum educ in locum remotum, ibique mactati partem illam,*

p. 607. τὸ μέρος μὲν ἀπάγω, τὸν μὲρὸν ἀπὸ τοῦ μηροῦ, πόμιζε δεῦρο, καὶ ἀκευάσας σ'); σῷ δεσπότῃ κήδου, καὶ τὸ ἄλλο γ') σὺν ὄνῳ πάντα καὶ ἐς τὸν ζ) ἀφημένον ἄφες. δόξει γὰρ ἀποδρὰς οἴχεσθαι παρ' η) καὶ εἶναι πάνυ μικρὸς· ὁρᾷς δὲ θ), ὡς ἔστιν εὔσαρκος ι), καὶ σοῦ ἀχρίου σώματα φαίνεται· ὁ δὲ μάγειρος, τῆς γυναικὸς ἀκούσασα τὰ βουλεύματα, Ἄριστα, ἔφη, σοι, ὦ γύναι δή, σκέψαι, καὶ κοῦφα μόνα τῷ ἄρχοντι
p. 608. μάστιγας φυλῶν ἄγων, καὶ τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται. ὁ μὲν οὖν ἀνόητος οὗτος οὗμος α) μάγειρος ἐμοῦ πλησίον ἑστὼς, τῇ γυναικὶ ταῦτα συνεβούλευεν. ἐγὼ δὲ τὸ μέλλον ἤδη προορώμενος, κράτιστον ἔγνων τὸ σοῦτον ἁμαυτὸν ἐκ τῆς κοπίδος f); καὶ ἅμα τὸν ἐμαυτὸν, ᾧ διαγώνιμα, καὶ ἀνα-

ξῆ remoto quodam loco deductum jugula. Debebat potius ἄγε, vel ἄγαγε. Nam ἄξον foret ab ἄγνυναι. x) σκευάσας] κατασκευάσας 90. 3011. Gorl. quae eadem variatio supra adfuit cap. 6. γ') καὶ τὸ ἄλλο] τὸ δ' ἄλλον 2956. z) τὸν, Articulum, quem habent 2956. *Fl.* et Edd. cett. expunxit *Cour.* secutus Codd. 72. 90. 2954. et 3011. a) πού] που in Varr. Lectt. ap. *Cour.* b) δή] ejici vult *Cour.* ut languidum. c) εὔσαρκος] ἴνσαρκος Var. Lect. ap. *Cour.* d) ὦ γύναι] Ὦ omisit *Cour.* secundum 90. et 3011. mallet vero ἄριστα, ἦφη, σοὶ, ὦ γύναι, quamquam non negans ad σοι etiam λέκτεα, vel simile quid, bene intelligi posse. e) οὑμὸς] „οὗμος] Sic B. 2. *Par.* S. Ὁ ὑμὸς J. (A. 2.) *Fl. Fr.* Ὁὐμὸς *Ald.* (1.) H. (et B. 1.) Ὁ ἰμὸς V. 2. *Reitzii* scripturam secuti sunt recentt. Rectius B. 3. οὑμὸς, ut supra quoque nos edidimus cap. 33. Ceterum aut hoc, aut οὗτος, pro alieno foetu dammandum judicat *Cour.* f) κοπίδος] „καινίδος] κονίδος P. et marg. A. 1. cum J. Vulgatam vero retinent cett. Κονίδος, quae vox nihili est pariter ac vulgata καινίδος, reperitur et in Gorl. 72. 90. 2954. et 3011. unde, auctoribus *Reitzio*, *Courierio* et *Schneidero* Lex. s. καινὶς restitui κονίδος. *Bolano* placuerat κονδύνου.

femur discissum huc affer, curatumque redde domino: reliqua asini per praecepta aliquorsum abjice. Videbitur enim aufugisse, et sic discessisse ex oculis. Vides autem, quam sit carnosus, et agresti illo omnibus modis melior. Coquus, laudato mulieris consilio, *Optime*, inquit, *ista, uxor: et hoc solo opere flagellis mihi licebit effugere. Et hoc jam statim perfectum dabitur.* Haec nefarius ille meus coquus prope me adstans, cum uxore deliberabat. At ego quid futurum esset prospiciens, optimum ratus ex illa me caede eripere, rupto, quo ducebar, loro, et exsultans, curriculo irruptio, ubi

σκιρτήσας, ἔμαια βρόμῳ εἶσω, ἔνθα ἐθεώπνουν οἱ κίναιδοι p. 608.
αὐτὸν τῷ δεσπότῃ τῶν ἀγρῶν· ἐνταῦθα εἰσδραμών, ἀνατρέπω
πάντα τῷ σκιρτήματι, καὶ λυχνίαν, καὶ τραπέζας· κἀγὼ
μὲν ὄρθην κομψόν τι τοῦτο πρὸς σωτηρίαν g) ἐμὴν εὑρη-
κέναι, καὶ τὸν δεσπότην χῶν ἀγρῶν κελεύειν εὐθέως ὡς
ἀγέροχον ὄνον ἐμὲ καταπλισθέντα που h), φυλάττεσθαι
ἀσφαλῶς· ἀλλά με τοῦτο τὸ κομψὸν εἰς ἔσχατον ἤνεγκε
κίνδυνον i). λυτρᾶν k) δόξαντές με, ξύλα πολλὰ ἤδη καὶ
λόγχας ἐπ' ἐμὲ ἐσπάσαντο, καὶ ξύλα μακρά· καὶ εἶχον οὕ-
τως, ὥστε l) ἀποκτενεῖν με. ἐγὼ δὲ ὁρῶν τοῦ θεινοῦ τὸ
μέγεθος, βρόμῃ εἶσω παρέρχομαι, ἔνθα οἱ ἐμοὶ δεσπόται
συνηθροίσθησαν ἄμελλον· οἱ δὲ θεασάμενοι τοῦτο, συγκλείουσι
τὰς θύρας εὖ μάλα ἔξωθεν. Ἐπειδὴ m) δὴ ἦδη ὄρθρος 41
ἦν, ἀράμενος τὴν θεὸν αὖθις ἀπῄειν ἅμα τοῖς ἀγύρταις,
καὶ ἀφικόμεθα εἰς κώμην n) ἄλλην μεγάλην, καὶ πολυάν- p. 609.

g) πρὸς σωτηρίαν] καὶ πρὸς σωτ. 72. et 3011. unde *Cour.* conj. τοῦτό γε πρ. σωτ. h) που] quod vulgo abest, restituit *Cour.* e 72. 90. et 3011, addit *Bel.* etiam 2956. et hinc mavult που. i) κίνδυνον] „Ita dedi ex P. L. *Κινδύνου* Edd. *Κινδύνου* J. sed ex accentu patet eam *κινδύνου* voluisse." k) λυτρᾶν] „γὰρ] addit *Solanus.* deerat in Edd." Et in Codd. quare recte, opinor, omisit *Cour.* Simile *δούνδετον* infra c. 46. τὰ ὄψα τῷ δεσπότῃ etc. et saepius hoc libro. l) ὥστε] „deest in *Fl.* adest in aliis et P." m) ἐπειδὴ] Vulg. Edd. *ἐπεί*, sed *ἐπειδὴ Cour.* e 72. 90. et 3011. *ἐπειδὴ ἤδη* 2956. n) κώμην] „πόλιν Ex. *Fl.* male. Vulgatam firmat P." *πόλιν* 2956. 2954. et 90. sed *κώμην* recte 3011. et 72.

coenabant cum domino agrorum cinaedi. Hic intro currens everto insultu meo omnia, candelabrum et mensas. Ac videbar mihi equidem scitum quiddam ad salutem meam invenisse, ac jussarum ruris dominum statim me tanquam elatum farcia asinum includi, diligenterque asservari. Sed illud ipsum me scitum in extremum periculi adduxit. Rabiosum me rati, multos jam gladios in me hastasque strinxerant, et longos fustes, atque ut statim interfecturi me se comparaverant. Ego autem, perspecta periculi magnitudine, cursu me in eum locum proripio, ubi pernoctaturi erant mei domini. Quo illi animadverso, probe januas extra occludunt. Post lucis exortum sublata iterum Dea cum agyrtis abeo, perveniminusque in vicum alium magnum et celebrem, in quo novo praestigiarum genere

p. 69 θρωπον, ἐν ᾗ καὶ καινότερόν o) τι ἐτερατεύσαντο, τὴν θεὸν μὴ μεῖναι ἐν ἀνθρώπου οἰκίᾳ, τῆς δὲ παρ' ἐκείνοις μάλιστα τιμωμένης ἐπιχωρίου δαίμονος τὸν ναὸν οἰκῆσαι· οἱ δὲ καὶ μάλα p) ἄσμενοι τὴν ξένην θεὸν ὑπεδέξαντο, τῇ σφῶν αὐτῶν θεῷ συνοικίσαντες *)· ἡμῖν δὲ οἰκίαν ἀπέδειξαν q) ἀνθρώπων πενήτων. ἐνταῦθα συχνὰς ἡμέρας οἱ δεσπόται διατρίψαντες, ἀπιέναι ἤθελον εἰς τὴν πλησίον πόλιν, καὶ τὴν θεὸν ἀπῄτουν τοὺς ἐπιχωρίους r)· καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ τέμενος παρελθόντες ἐκόμιζον s) αὐτήν· καὶ θέντες ἐπ' ἐμοὶ, ἤλαυνον ἔξω. ἔτυχον δὲ οἱ δυσσεβεῖς εἰς τὸ τέμενος ἐκεῖνο παρελθόντες, ἀνάθημα φιάλην χρυσῆν κλέψαντες, ἣν t) ὑπὸ τῇ θεῷ ἔφερον· οἱ δὲ κωμῆται, αἰσθόμενοι τοῦτο, εὐθὺς ἐδίωκον, εἶτα ὡς πλησίον ἐγένοντο, καταπηδήσαντες u) ἀπὸ τῶν ἵππων, εἶχοντο αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ δυσσεβεῖς καὶ ἱεροσύλους ἐκάλουν, καὶ ἀπῄτουν τὸ κλαπὲν ἀνάθημα x)· καὶ ἐρευνῶντες πάντα, εὗρον αὐτὸ ἐν

o) καινότερον] „καινότατον P." Sic et 90. et 3011. sed frustra. p) καὶ μάλα] μάλα καὶ 2956. *) συνοικίσαντες] „συνοικήσαντες Ex. *Fl.* Vulgatam tuetur P." q) ὑπέδειξαν] ὑπόδειξαν 2956. r) ἐπιχωρίους] „ἐπιχωρίους *Fl.* s) ἐκόμιζον] Sic *Cour.* e 90. et 3011. ἐκομίζοντο αὐτὴν, ut vulgo, *Fl.* 72. et 2954. ἐκομίζοντο ταύτην 2956. t) ἣν] abest a 72. 90. 2954. et 3011. adest in *Fl.* et 2956. u) καταπηδήσαντες] καὶ κατακ. 72. 90. 2954. et 3011. x) ἀνάθημα] ἀνάθεμα Var. Lect. ap. *Cour.*

persuadent hominibus, non manere Deam in aedibus hominis, sed in templo Deae illius loci, quae maxime ab illis colebatur, diversari velle. Illi vel maxime lubentes peregrinam Deam recipiunt, in suae ipsorum Deae hospitium deductam: nobis vero domum pauperculorum hominum adsignant. Hic dies aliquam multos commorati domini mei, abire in vicinam urbem cum vellent, Deum repetunt ab incolis, atque ipsi in sacrum ingressi inde eam exportant, mihique impositam educunt. Verum impii, in sacrum illud ingressi, donarium, phialam auream furati fuerant, quam sub Deae *vestibus* ferebant. Sed animadversa re, vicani statim persequuntur: deinde, cum prope essent, desilientes ab equis illos in via prehendunt, impios vocant sacrilegosque, sublatum furto donarium reposcunt, idque excussis omnibus in sinu Deae inveniunt. Vinctos

καὶ κάλπῃ τῆς θεοῦ. δήσαντες οὖν τοὺς γυναικίας γ), ἦγον p. 6bg
ὀπίσω, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὴν εἱρκτὴν x) ἐμβάλλουσι, τὴν
δὲ θεὸν τὴν ἐπ' ἐμοὶ κομιζομένην ἀράμενοι, ναῷ ἄλλῳ ἔδω-
καν a), τὸ δὲ χρυσίον τῇ πολίτιδι θεῷ πάλιν ἀπέδωκαν. Τῇ p. 610.
δὲ ὑστεραίᾳ, τά τε σκεύη καμὲ πιπράσκειν ἔγνωσαν b), καὶ 42
ἀπέφαντό με ξένῳ ἀνθρώπῳ, τὴν πλησίον κώμην οἰκοῦντι,
τέχνην ἔχοντι ἄρτους πέττειν· οὗτός με παραλαβὼν, καὶ
πυρῶν μεδίμνους δέκα ἀνησάμενος, ἐπιθεὶς μοι τὸν πυρὸν,
ὑπαγε ἤλαυνεν ὡς ἑαυτὸν c) ὁδὸν ἀργαλέαν· ὡς δὲ ἥκομεν, p. 611.
εἰσάγει με εἰς τὸν μυλῶνα, καὶ ὁρῶ πολὺ πλῆθος d) ἔνδον
ὁμοδούλων κτηνῶν, καὶ μύλαι πολλαὶ ἦσαν, καὶ πᾶσαι
ταύταις ἐπεφόρητο, καὶ πάντα ἐκεῖνα μεστὰ ἦν ἀλεύρων. p. 612.
καὶ τότε μέν με, οἷα ξένον δοῦλον, καὶ φορτίον βαρύτατον
ἀράμενον, καὶ ὁδὸν ἀργαλέαν ἀφιγμένον, ἀναπαίεσθαι ἔν-
δον ἀφῆκαν· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, ὀθόνῃ τὰ ὄμματά μου ἔμπε-

γ) γυναικίας] „Sic *Pl. Fr.* J. H. *Par.* etc. Γυνίας P.“ Sic et 72. 90. 3011. 2954. et hinc *Cour.* qui tamen conj. γυνίδας. At cf. Pisc. c. 31. x) εἱρκτὴν] Sic *Cour.* in cett. omnibus: εἰρ-
κτήν, leni spiritu, minus recte. a) ἔδωκαν] ἐξέδωκαν 90. et 3011. b) ἔγνωσαν] Sic 72. 90. 2956. 3011. *Cour.* Vulgo au-
tem διέγνωσαν. c) οὐκαδὲ ἤλαυνεν ὡς ἑαυτὸν] Sic *Cour.* e 90. et 2956. pleonasmo, quem bene illustrat *Cour.* collatis exemplis c. 5. et 55. aliisque aliorum scriptorum. Vulgo lege-
batur, ut in *Fl.* et 2954. ὡς ἑαυτὸν ἤλ. sed οἴκαδε ἤλ. in 3011. et 72. d) πολὺ πλῆθος] πλῆθος πολὺ Var. Lect. ap. *Cour.*

ergo effeminatos hosce re-
ducunt, atque alios conji-
ciunt in vincula; Deam meo
gestatam tergo in aliud tem-
plum dant; aurum suae ci-
vitatis Deae reddunt. Po-
stridie cum supellectili illo-
rum me quoque statuunt
vendere: et vendunt hospiti
do proximo vico homini,
cujus ars erat panes coquere.
Hic me assumtum, imposi-
tis decem, quos emerat, tri-
tici medimnis, domum de-
duxit suam, via quidem
aspera. Cum advenissemus,
deducit in pistrinum. Et
video ibi magnam ritus con-
servorum jumentorum mul-
titudinem, et molae ibi mul-
tae, quae omnes ab his cir-
cumagebantur, plenaque fa-
rinis omnia. Et tum qui-
dem me ut servum novum,
quique grave onus gestas-
sem, viamque difficilem con-
fecissem, requiescere intus
passi sunt. At postridie ejus
diei, praetenso oculis meis
velo, temoni me molae jun-

p. 610. τάσσουσιν e) ὑποζευγνύουσί με τῇ κώπῃ τῆς μύλης, εἶτα ἤλαυνον. ἐγὼ δὲ ἠπιστάμην, ὅπως χρὴ αἴλειν, πολλάκις παθών f)· προεπεπεύσμην δὲ ἄγροικον g), ἀλλὰ μάτην ἥκουσα. λαβόντες γὰρ πολλοὶ τῶν ἔνδον βακτηρίας, περίστανταί με, καὶ μὴ προσδοκήσαντα, οἳς οὐχ ὁρῶντα, παίουσιν ἀθρόοι τῇ χειρί, ὥστε h) με ὑπὸ i) τῆς πληγῆς ὥσπερ στρόμβον ἐξαπίνης στρέφεσθαι· καὶ πείρᾳ ἔμαθον, ὡς k) χρὴ τὸν δοῦλον, ἐς τὸ τὰ δέοντα ποιεῖν, μὴ περιμένειν
43 τὴν χεῖρα τοῦ δεσπόσαι l). Λέπτος οὖν πάνυ γέγονα, καὶ ἀσθενὴς τῷ σώματι, ὥστε ἔγνω με ὁ δεσπότης πωλῆσαι, καὶ ἀποδίδοταί με ἀνθρώπῳ κηπουρῷ τινι τέχνην· οὗτος
p. 611. γὰρ εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν. καὶ τοῦτο εἴχομεν ἔργον·

e) δ Θ δ ε η τὰ ὄμματά μου ἐμπετάσαντες] Sic 72. 2956. *Cour.* δόντη τὰ ὄμματα μου σπεκάσαντες P. Coll. 90. et 5011. Vulg. ὀθόνην τοῖς ὄμμασιν ἐπιπετάσαντες, quae explicatio est genuinae lectionis. f) πάθ ὼν] „μάθων marg. A. i. W." Ediderat *Reitz.* cum cett. Edd. μαθών, non παθών, ut ex hac ejus nota videri possit. Rectius, opinor, παθών scriptum exhibent 72. 90. 2954. 5011. *Cour.* g) ἀγροικ ον] Mutilum hunc locum habet *Cour.* et sic fere complendum: — ἄγροικον, οἰόμενος δὴ ὃς οὐκ ἐπιτήδειον ὄντα ταῦτ' ὑπηρετεῖν ἀφεθήσεσθαι, ἀλλὰ etc. quippe secutus maxime *Apulei* verba: *stupora mentito defixus haerebam ut ignarus operis. Quod enim rebar ut minus aptum et hujusmodi ministeria satis inutilem me ad quempiam alium laborem legatum iri, vel otiosum certe cibatum iri; sed frustra.* Mihi haec omnia in textu Graeco, etsi non lecta, facile tamen intelligi posse videntur. h) ὥρ τε] „Ita recte *Fl.* H. *Par.* etc. ὥςτε male J." i) ὑπὸ] „Et sic esse in *Fl.* notabat *Solanus*; est et in cett." k) ὡς] ὅτι 2956. 5011. 72. 90. sed ὡς 2954. *Fl.* et cett. Edd. l) τὴν χεῖρα τοῦ δεσπότου] Sic Edd. sed τοῦ δασπ. τ. χεῖρα *Cour.* nescio unde.

gunt, tum agitant. Ac bene equidem noram, quomodo molendum esset, qui saepe didicissem (*expertus essem*): ignorare tamen me simulabam. Verum frustra *aliquid* speraveram. Correptis enim baculis domesticorum multi me circumstant, meque nec opinantem, qui nihil viderem, conferta manu pulsant, adeo ut a plagis trochi instar subito circumagerer. Itaque experimento *tum* didici, non oportere servum ad hoc, ut officium faciat, manum expectare heri. Emaciatus ergo et imbecillo corpore cum fierem, statuit dominus me vendere, venditque homini olitori, qui hortum colendum conduxerat. Hic illud habuimus negotii. Dominus (ni-

ὁ δεσπότης ἔωθεν) ἐπιδιαφυσᾷ τὰ λάχανα, ἐκμάξας αὐτῶν μ. 61. 1
τὴν ἀγοράν· καὶ παραδοὺς τοῖς ὠνησαμένοις, ἥκε
μὰ πόλιν ἐφ' ὃν πάππου, εἶτα ἐκεῖνος μὲν καὶ ἄσιτος, καὶ
ἐφύτευε· καὶ τὸ ὕδωρ τοῖς φυτοῖς νι) ἐπῆγεν, ἐγὼ δὲ ἐν
τούτῳ ἐντεῦθεν ἀργός. ἦν δὲ μοι δεινῶς ἀλγεινὸς ὁ τότε
βίος, πρῶτον μὲν ὅτι οὐ χειμὼν ἤδη ἦν, ἀφιλόπονος δὲ
αὐτὸς ὢν ξ) ἐφαίνετο ἔτι μᾶλλον ἀπραξίᾳ ἐμοὶ καὶ οἱ
πόδες ο) πλέον ἤρων, καὶ πάλαι π) σιδηροῦν, καὶ οὐδὲν
ἐκίνουν, καὶ φαγεῖν ρ) τοῦτο μόνον ἀμφοτέροις ἦν, θρί-
δακας παραὶ σ), καὶ σιληφάς. Καὶ ποτε ἐξιόντων ἡμῶν ἐκ 44
τοῦ κήπου τ) ἀνανεχόμενος ἀνὴρ γενναῖος στρατιώτου στό-
λην ἠφιεσμένος) καὶ τὸ μὲν πρῶτον λαθὼν πρὸς ἡμᾶς τῇ
ἑωθινῇ φοιτῇ, καὶ ὥρᾳ τῶν κηπουρῶν, ὅπως ἀπάγοις τ) τὸν

m) ὁ δεσπότης ἔωθεν] ἔωθεν 72. 90. 2954. 3011. ὁ δὲ in tribus his posterioribus. ὁ οὖν vulgo in Edd. Omnino abest participia a 72. quem recte secutus est *Cour.* n) φυτοῖς φυτοῖς] τῷ φυτῷ 72. 90. 2954. 3011. o) αὐτῷ] αὐτῷ 72. 2954. 2956. *Fl.* αὐτὸς 90. et 3011. unde *Cour.* coni. αὐτὸς αὐτῷ. p) ἀνυπόδητος] Sic jam Edd. cum supra hoc dialogo bis, ter haberent ὑποδέτους, quod posterius etiam adscriptum in marg. A. i. " q) πάλιν] restitutum ex Ll. *Hoev.* Edd. priores omnes.", πάνυ, etiam 72. 90. 2954. et 3011. sed πάλιν 2956. *Cour.* r) φαγεῖν] τὸ φαγεῖν 3011. 2954. *Fl.* unde *Cour.* conj. καὶ τὸ φαγεῖν τοῦτο μόνον ἀμφοτέροις ἦν θρίδακες παραὶ καὶ σιληφάς. s) ἐς τὸν κῆπον] ἐς τὸν πόλιν conj. *Cour.* Vid. Adnot. ξ) ἀνὴρ γενναῖος στρατιώτου] ἀνὴρ, γενναῖον στρατιώτου 2955. narrante *Bek.* u) ὅπως ἀπάγοις] Sic *Bip. Schm. Cour.* probante *Belino* e *Fl.* 2956. et 3011. pro vulg. ὕπου ἀπάγοι.

mirum) mane imposita mihi olera deportabat in forum, eaque cum vendentibus tradidisset, retro me in hortum agebat. Tum illo fodiente, et plantante, aquamque plantis inducente, vacuus ego adstabam. Erat autem vehementer molesta, quam tum vitam agebam. Primo quidem quod hiems jam esset, et illo neque, unde strangula sibi emeret, haberet, nedum ut mihi et quod sine soleis, lutum mundo humidum, modo rursus durum atque acutum calcarem: cibi vero hoc solum utriusque esset, lactucae amarae ac durae. Aliquando exeuntibus nobis in hortum, adest vir procerus, veste militari, ac primum Italorum nos lingua alloquitur, interrogans ohitorem, quo manusum abducerbt? Hic,

p. 611. ὅτου ἐμέ· ὁ δέ, οἶμαι, τῆς φρενῆς ἀνόητος ὤν, οὐδὲν ἀπεκρίνατο x). ὁ δὲ ὀργιζόμενος, ὡς ὑπερορώμενος, πλείω τῇ μάστιγι τὸν κηπουρόν· κἀκεῖνος συμπλέκεται αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν ὁδὸν ὑποσπάσας y) ἐκεῖνον καὶ πεσόντα ἔπαισεν οὕτω, καὶ γουρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ λίθῳ ποῦ z) ἐν τῇ ὁδοῦ· ὁ δὲ a) τὰ πρῶτα καὶ ἀντεμάχετο, καὶ ἠπείλει, εἰ ἀναστείη, ἀποκτενεῖν τῇ μαχαίρᾳ· ὁ δέ, ὥσπερ ὑπὸ
p. 612. αὐτοῦ ἐκείνου διδαχθεὶς τὸ ἀκινδυνότατον b), ἅπτεται τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ ῥίπτει πόρρω, εἶτα αὖθις ἔπαισε πεσόντα. ὁ δὲ τὸ λοιπὸν ὁρῶν ἤδη ἀφόβητον, ἀνίσταται ὡς ἐδύνατο ἐκ πολλῆς πληγῆς· ὁ δὲ διώκων ἐπὶ τούτῳ, τὸν μὲν αὐτοῦ, ὡς εἶχε, κοίλωνον ἀπολείπει, τὴν δὲ μάχαιραν βα-
45 στάσας ἔῤῥιψε c) ἐμοὶ γέλωτα ἐς τὴν πόλιν. ἦλθε δὲ κἀθόμεν, τὸν μὲν κῆπον αὐτοῦ συνεργῷ τινι ἐπέδωκε d) γεωρ-

x) ἀπεκρίνατο] τὸν κῆπον addit 2956. errore librarii, ut opinatur *Bel.* y) εἰς τὴν ὁδὸν ὑποσπάσας] Sic *Cour.* e 72. 2056. et 3011. Vulg. ὑποσπάσας, εἰς τ. ὁδ. sed εἰς τὴν ὁδ. ἀποσπάσας 90. z) τῷ] τῶν conj. *Cour.* satis probabiliter. a) ὁ δὲ] „καὶ δς] Sic P. (et 2956.) cum J. *Ald. Par.* H. etc. Ὁ δὲ *Fl.*" Cum *Fl.* consentiunt Codd. 3011. 2954. 90. 72. quos, probante *Bel.* secutus est *Cour.* qui jam supra ad cap. 23. ad voces ἡ δὲ monuerat, amasse hunc scriptorem tales eorundem vocum in initiis membrorum repetitiones. b) ἀκινδυνότατον] „Sic Edd. recte, excepta *Fl.* quae ἀκινδυνότερον." c) ἔῤῥιψε] „deest in P. adest in *Fl.* aliisque." d) ἐπέδωκε] „constans Edd. lectio." Mallet *Solan.* ἀπέδωκε.

linguae, puto, ignarus, nihil respondet. Ille vero iratus, velut qui contemtui habitus esset, flagello pulsat olitorem. Hic complexus hominem, supplantatum in via extendit, atque ita jacentem manu, pede, lapide de via, concidit. Ille primo repugnat, et, si surrexisset, gladio se hunc interfecturum, minatur. At hic velut ab illo ipso edoctus, quid esset tutissimum, abstractum ei gladium longe abjecit, tum denuo jacentem ferit. Ille, intolerabile jam malum videns, plagis se mortuum fingit. Hic ea re perterritus, istum ibi ut erat jacentem reliquit; sumtoque gladio mihi insidens in urbem pergit. Quo cum venissemus, hortum suum cuidam suo socio colendum dat; ipse vero, meto *imminentis* in via periculi, se mecum apud quendam in

γεῖν· αὐτὸς δὲ, τὸν πίνδυνον τὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ ε) διαδὺς, p. 612.
πρύτανεις ἄρα ἐμοὶ, πρός τινος τῶν ἐν ἄστει συνήθων.
τῇ δὲ f) ὑστεραίᾳ, δόξαν αὐτοῖς, οὕτω ποιοῦσι· τὸν μὲν
ἐμὸν δεσπότην σφόδρα ἐνέκρυφαν, ἐμὲ δὲ ἀράμενοι ἐκ τῶν
ποδῶν σμίζουσιν ἄνω τῷ πλίνθῳ, ἐς οἴκημα g) ὑπερῷον,
κἀκεῖ με h) ὥσπερ σκηνοποιοῦσιν· ὁ δὲ στρατιώτης, ἐκ τῆς
ὁδοῦ τότε i) μόλις ἐφαπτόμενος, ὡς ἄραστον, παρηβωρῶν
τοῖς σκληροῖς· ἦκεν ἐς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς στρατιώταις
τοῖς αὐτὸν πάντῃ ἐπιγνοῦσιν, λέγει τὴν ἀπάτην τοῦ κηπουροῦ·
οἱ δὲ αὖ κἀκεῖνον συνειλόμενοι k), μανθάνουσιν, ἔνθα ἡμῖν
καταμένει, καὶ παραλαμβάνουσι τοὺς τῆς πόλεως ἄρχον-
τας. οἱ δὲ εἴσω τινὰ πέμπουσι κἀμὲ ὑπηρετῶν τι) καὶ τοὺς
ἄνδρας ἅπαντας προσέθεσαν ἔσω κελεύσαντες· τῷ δὲ προῆλθον, p. 613.
ὁ κηπουρὸς οὐδαμοῦ φαίνεται· οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ἔν-
δον ἔφασαν εἶναι τὸν κηπουρὸν, κἀμὲ τὸν ἐπείνου ὄνον· οἱ
δὲ οὐδὲν ἄλλο ὑπολελεῖφθαι ἔλεγον, οὔτε ἄνθρωπον, οὔτε
ὄνον. Θορύβου δὲ ἐν τῷ στενωπῷ, καὶ πολλῆς βοῆς ἐκ

ε) ἐκ τῆς ὁδοῦ] ἐκ τοῦ φόνου conj. *Cour.* In *Apulejo* enim est: *quoad capitalem causam evaderet.* f) τῇ δὲ] Sic *Schm.* et *Cour.* e 2956. et 3011. pro vulg. τῇ δ'. g) οἴκημα] deest in 90. et 3011. h) κἀκεῖ με] „κἀκεῖμαι J." Sic et *Ald* 2. i) τότε] *nunc* conj. *Cour.* at jam *Solano* placuerat, probabiliter. k) ἐξανάστασ] „ἐπάνασιν Ex. *Fl.* Vulgata vero est in P." Et in 2956. sed ἐπανάστασ in 3011. 2954. 90. et 72. l) συνελθόντες] ἐλθόντες Gorl. 3011. 2956. 90. 72. sed συνελθ. 2954. et *Fl.* m) τινὰ πέμπουσι τῶν ὑπηρετῶν] Sic *Cour.* e 90. et 3011. sed τινὰ τῶν ὑπ. πέμπουσι vulgo.

urbe familiarium occultat. Postero die, consilio habito, ita faciunt. Meum dominum arca abscondunt, me autem pedibus suspensum per scalas sursum portant in superum quoddam cubiculum, ibique supra includunt. At miles, aegre de via cum surrexisset, ut dicebant, capite a plagis adhuc gravato in urbem venit, et commilitonibus suis collocutus, narrat oliforis audaciam. Illi, coitione cum eo facta, ubi occultati essemus explorant, ac magistratus urbis adhibent. Illi lictorum quendam intro mittunt, ac prodire, qui intus essent, omnes jubent: his prodeuntibus, nusquam comparet olitor. Milites ergo intus esse ajunt olitorem, neque ipsius asinum. Illi nihil relictum ibi aliud confirmant, neque hominem, neque asinum. Tumultu vero in angusto

p. 613. τούτου n) γενομένης, ὁ ἀγέρωχος, καὶ παῖς παρίργως ἐγώ, βουλόμενος μαθεῖν, εἴνες εἶεν o) οἱ βοῶντες, δεικνύντων ἄνωθεν κάτω διὰ τῆς θυρίδος. οἱ δὲ με ἰδόντες, εὐθὺς ἀνέκραγον· οἱ δὲ ἐαλώκεσαν ψευδῆ λέγοντες· καὶ οἱ ἄρχοντας εἶσω παρελθόντες, καὶ πάντα ἀνερευνῶντες, εὑρόντων p). τὸν ἐμὸν δεσπότην ἐπὶ κίβωτῷ ἐγκείμενον, καὶ λαβόντες τὸν μὲν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἔπεμψαν q), λόγον τῶν κεκλεμμένων ὑφέξοντα· ἐμὲ δὲ πάντα βασκάνως τοῦς στρατιώτας παρέδωκαν r)· πάντες δὲ ἄνθρωποι ἐγέλων ἐπὶ τῷ μηνύσαντι ἐκ τῶν ὑπερῴων, καὶ προδόντι τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, κἄπειτα ἐξ ἐμοῦ πράτου s) ἦλθεν εἰς ἀν-
46 θρώπους ὁ t) λόγος οὗτος, Ἐξ ὄνου παρακύψας. Τῇ δὲ u) ὑστεραίᾳ, τί μὲν ἔπαθεν ὁ κήρυκος ὁ ἐμὸς x) δεσπότης, οὐκ οἶδα· ὁ δὲ στρατιάρχης πωλήσειν με ἔγνω, καὶ πικράσχει με πέντε καὶ εἴκοσι Ἀττικῶν· ὁ δὲ ὠνησάμενος, θεράποντα ἦν ἀνδρὸς παράδοξα πλουσίου, πόλεως τῶν ἐν Μα-

n) ἐκ τούτου] ἐκ τούτων 3011. 2956. 90. et 72. o) εἶεν] ἂν εἶεν emendari jubet *Bel.* p) εὑρόντων] καὶ εὗρ. 2956. q) ἔπεμψαν] Sic 2956. 3011. *Schm. Cour.* et marg. A. 1. pro vulg. πέμπουσι. r) παρέδωκαν] Sic P. Gorl. 2956. marg. A. 1. *Schm. Cour.* παρέδοσαν 72. 90. 3011. ἐπέδωκαν 2954. *Fl.* et cett. Edd. s) πράτου] πρώτου conj. *Cour.* rectius haud dubie. t) ὁ] deest in 90. et 3011. u) τῇ δὲ] Sic 2956. 3011. *Schm. Cour.* pro vulg τῇ δ'. x) ὁ ἐμὸς] „Sic jam Edd. Aliter supra c. 39. fin."

vico, clamoreque inde multo exorto, ille ego feroculus et omnium curiosus, scire volens, qui essent illi clamantes, desuper ad inferiora per fenestellam despicio. Ab isti, me conspecto, statim exclamare: alteri in mendacio deprehendi. Ingressi magistratus et perscrutati omnia, inveniunt dominum meum jacentem in arca: prehensumque mittunt in carcerem, ut causam audacine suae dicoret, me autem deportatum dedunt militibus. Caeterum risus compesci non potuit super illo de teutia indice, et sui domini proditore. Atque ex eo inde tempore a me primum in hominum ora venit proverbium. De prospecta mini. Postridie elitore meo domino quid factum sit, ignoro: me vero vendere miles statuit, venditque quinque et viginti *drachmis* Atticis. Qui me emerat famulus erat viri ditissimi, ex urbe per Ma-

κεδονίᾳ τῆς μεγίστης Θεσσαλονίκης· οὗτος τέχνην εἶχε ταύ- p. 613.
την· τὰ ὄψα τοῦ δεσπότου ἐσκεύαζε, καὶ εἶχε καὶ γ) ἀδελ-
φὸν σύνδουλον, ἄρτους πέττειν, καὶ μελίπηκτα κηρῷ ἐπι-
στάμενον· οὗτοι οἱ ἀδελφοὶ, συσκηνοί τε ἀεὶ ἦσαν ἀλλήλοις, p. 614.
καὶ πατέλυον ἐν ταύτῃ αὖ, καὶ τὰ σκεύη τῶν τεχνῶν εἶχον
ἀναμεμιγμένα καὶ μετὰ α) ταῦτα κἀμὲ ἱστασαν, ἔνθα κατε-
λοον, καὶ οὗτος μετὰ τὸ δεῖπνον τοῦ δεσπότου πολλὰ λεί-
ψανα ὄψου εἴσω ἐκόμιζον, ὁ μὲν πρεῶν καὶ ἰχθύων, ὁ δὲ
ὄρνεων καὶ πλακούντων. οἱ δὲ καταπλεύσαντες ἔνδον ἐμὲ μετὰ
τούτων, καὶ φυλακὴν ἐμοὶ γλυκυτάτην περιστήσαντες,
ἀπῆσαν, ὥστε ἀπολοῦσθαι κἀγὼ τοῖς παρακειμένοις
πριθιδίοις μικρὰ χαίρειν λέγων, ταῖς τέχναις καὶ τοῖς κέρ-
δεσι τῶν δεσποσῶν ἐδίδουν ἐμαυτὸν, καὶ διὰ μακροῦ πάνυ
ἐγεμιζόμην ἀνθρωπείου τροφῆς. οἱ δὲ ἀναστρέψαντες εἴσω,
τὰ μὲν πρῶτα b) οὐδὲν ᾐσθάνοντο τῆς ὀψοφαγίας τῆς
ἐμῆς, ἐκ τοῦ πλήθους τῶν παρακειμένων, κἀμοῦ ἔτι ἐν
φόβῳ καὶ φειδοῖ c) κλέπτοντος τὸ ἄριστον. ἐπεὶ δὲ καὶ

γ) καὶ] Hoc alterum καὶ omittunt *Pl.* 3011. *Schm.* retinuit *Cour.* secundum 72. 29 4. et 2956. α) ταὐτῷ] „Nihil mutat *Fl.*“ α) μετὰ] κατὰ malit *Cour.* κατὰ ταῦτα, i. e. ὡσαύτως. b) τὰ μὲν πρῶτα] ταμενπρῶτα una voce A. 1. et 2. c) φειδοῖ] φειδῶ 72. 90. 2954. 3011.

cedoniam maxima, Thessalonicae. Hic artem habebat istam. Pulmentaria parabat domino; habebatque conservum fratrem, panes coquere, et mellita concinnare edulia doctum. Hi fratres contubernio semper eodem utebantur, diversabantur in eodem, et permixta sibi invicem artium instrumenta habebant. Deinde mihi etiam suam in cella stabulum tribuunt. Hic post coenam heri reliquias ambo multas eo conferunt, carnium alter et piscium, alter panum et placentarum. Ipsi deinde, me cum his intus incluso, dulcissimaque mihi mendata custodia, lavatum abeunt. Et ego, appositis mihi hordeolis longum vale dicens, artibus me et lucris dominorum trado; ac longo post intervallo humano me cibo prope saburro. Illi domum reversi primo nihil de mea liguritione sentire, prae multitudine eorum, quae erant apposite, et quod adhuc cum metu et parsimonia quadam furarer prandium. Cum vero jam om-

p. 614. τέλεον, ἤμηνd) αὐτῶν κατεγνοὺς ἄνοιαν e), τὰς καλλίστας τῶν μερίδων, καὶ ἄλλα πολλὰ κατέτρωγον. καὶ ἐπειδὴ ἤσθοντο ἤδη τῆς f) ζημίας, τὰ μὲν πρῶτα γ) ἄμφω ὑπώπτευον ἐς h) ἀλλήλους ἔβλεπον, καὶ κλέπτην ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον, καὶ ἅρπαγα τῶν κοινῶν, καὶ ἀναίσχυντον i) ἔλεγον, καὶ ἦσαν ἀμυβεῖς λοιπὸν ἄμφω, καὶ τῶν μερίδων ἀμελῶς
47 μὲς ἐγίνετο. Ἐγὼ δὲ τὸν βίον εἶχον ἐν ἡδονῇ, καὶ τρυφῇ καὶ τὸ σῶμά μου ἐκ τῆς συνήθους τροφῆς πάλιν καλὸν k) ἐγεγόνει, καὶ τὸ δέρμα ἐπανθοῦσαν τῇ τριχὶ ἀπέστιλβεν. οἱ
p. 615. δὲ γενναιότατοι, μέγαν l) σέ με, καὶ πίονα ὁρῶντες, καὶ τὰ κριθίδια μὴ δαπανώμενα m), ἀλλ' ἐν ταὐτῷ n) μένοντα ὄντα, εἰς ὑπόνοιαν ἔρχονται τῶν κεκρυμμένων, τῶν ἐμῶν,

d) ἤμηνν] abest a 72. 90. 2954. 3011. adest in *Fl.* et 2956. e) ἄνοιαν] Sic recte cum Edd. vulgaribus *Fl.* et 2954. sed ἄγνοιαν Gorl. 72. 90. 2956. 3011. applaudente *Lennep.* ad *Phalar.* Ep. p. 216. Intellige *stultitiam*, i. e. non *ignorantiam* vel *inscitiam*, sed *inconsiderantiam*, *incuriam*, *securitatem temerariam*. Ἄνοια et ἄγνοια frequenter inter se confundi vide ad Chason. c. 15. Tom. III. p. 459. sq. f) τῆς] „τὰς Ex. *Fl.* Nihil a vulgata abit P." g) τὰ μὲν πρῶτα] „τὸ μὲν πρῶτον *Fl.* Ταμενπρῶτα uno verbo J. H. S. hic et deinde. Tribus verbis B. 1. *Par.* et sic *Fl.* in sequentibus." A. 1. et 2. et hīc, et supra, et infra constanter ταμενπρῶτα una voce. h) ἐς] Sic Gorl. 72. 90. 2956. 3011. *Cour.*, pro vulg. πρὸς. i) ἀναίσχυντον] „ἀνέσχυντον male J." Et A. 2. k) καλὸν] κακὸν male 3011. l) οἱ δὲ γενναιότατος, μέγαν] οἱ δὲ γενναιότατοί (*Cour.* teste, sed γενναιότατόν secundum *Bel.*) μοι μέγαν 3011. οἱ δὲ γενναιότατον... μέγαν, super lacuna οι, subter μοι, notato. Unde *Cour.* conj. οἱ δὲ γενναιότατοι ἀδελφοὶ ἐμοὶ δεσπόται μέγαν etc. m) δαπανώμενα] „δαπανόμενα J." Ex A. 2. repetitum vitium. n) ταὐτῷ] „αὐτῷ Ex. *Fl.* Nil mutat P."

nino, damnata illorum amentia, pulcherrimas quasque partes et alia multa devorarem, ipsique damnum jam sentirent; principio de se invicem suspicari aliquid, ac furem alter alterum, et communium raptorem, et impudentem dicere, ac sollicitam uterque de caetero curam, ac dinumerationem partium adhibere. Ego interim voluptuariam agere vitam ac delicatam, ut corpus meum de consueto cibo speciosum rursus fieret, et corium efflorescente pilo niteret. Illi autem boni viri, obesum me et pinguem cum viderent, nec consumi tamen hordea, sed eandem servare mensuram, in suspicionem audaciae meae adducuntur. Itaque progressi,

καὶ προελθόντες o), ὡς εἰς τὸ βαλανεῖον p) ἀπιόντες, ἔπειτα p.615.
τὰς θύρας συγκλείσαντες, προσβαλόντες ὁπῇ τινι τὰ ὄμματα τῆς θύρας q), ἐσκοποῦντο τἄνδον r). κἀγὼ τότε τοῦ δόλου μηδὲν s) εἰδὼς, ἡρίστων προσελθών. οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐγέλων, ὁρῶντες ἄριστον ἄωστον· εἶτα δὲ τοὺς ὁμοδούλους ἐκάλουν ἐπὶ τὴν ἐμὴν t) θέαν, καὶ γέλως πολὺς ἦν, ὥστε καὶ ὁ δεσπότης αὐτῶν u) ἤκουσε τοῦ γέλωτος, θορύβου ὄντος ἔξωθεν, καὶ ἤρετό τινα x), ἐφ' ᾧ τοσοῦτον οἱ ἔξω γελῶσιν. ἐπεὶ δὲ ἤκουσε, ἐξανίσταται y) τοῦ συμποσίου, καὶ διακύψας εἶδεν, ὁρᾷ με συὸς ἀγρίου μερίδα καταπίνοντα, καὶ μέγα ἐν γέλωτι ἀναβοήσας, εἰσιρέχει εἴσω. κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ z) τοῦ δεσπότου πλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἁλωκώς. ὁ δὲ πολὺν εἶχεν ἐπ' ἐμοὶ

o) προελθόντες] „restitutum ex *Fl.* προσελθόντες Edd. cett.“ Sic et 2956. et 3011. p) εἰς τὸ βαλανεῖον] ἐπὶ βαλ. 3011. et 2956. q) ὁπῇ τινι τὰ ὄμματα τῆς θύρας] „Vulgatam hanc etiam esse in *Fl.* notat *Sol.*“ Transpositio haec est verborum, huic scriptori admodum frequentata. r) τἄνδον] τὰ ἔνδον Var. Lect. ap. *Cour.* s) τοῦ δόλου μηδὲν] μηδὲν τοῦ δόλου minus suaviter 2956. 3011. 90. t) τὴν ἐμὴν] τὴν ἐμοῦ e 2956. notaverat et probaverat *Bel.* cupidius a *Schm.* arreptum: nam legitur ibi, teste *Cour.*, τὴν ἐμοῦ ἐμὴν, quarum vocum alterutrum spuriam esse patet: ἐμοῦ autem esse, probat *Cour.* e stylo Lucii proprio. Cf. c. 48. 49. e. a. u) αὐτῶν] αὐτὸς mallet *Cour.* x) τινα] τιναν 3011. 2954. 90. 72. unde *Cour.* conj. τί ἐστιν. y) ἐξανίσταται] καὶ ἐξ. vulgo. Sed omissum καὶ in Gorl. 2956. 3011. *Schm.* et *Cour.* z) ἐπὶ] ὑπὸ *Gavel.* conj. non improbante *Reitzio.* At vere legitur ἐπὶ, i. e. *teste*, *arbitro*, *coram hero*; de qua praepositionis potestate dictum ad Catapl. c. 27. Tom. III. p. 623. sq.

tanquam in balneum abirent, occlusa deinde janua, et oculis rimae cuidam admotis, quid intus fieret, speculantur. Ego tum doli ignarus, commodum ad prandendum accesseram. Illi vero primo rident, incredibile videntes prandium: deinde conservos ad spectandum me advocant, et risus multus exoritur, adeo ut dominus etiam illum audiret, tantus extra erat tumultus, rogaretque aliquem, qua de caussa, qui extra erant, sic riderent. Re vero audita, surgit de convivio, et introspiciens videt me apri partem devorare; sublatoque cachinno intro currit. Mihi vehementer molestum erat, a (*coram*) domino ut furem simul et liguritorem deprehendi. At ille multum de me risit, ac

p. 615. γέλωτα, καὶ τὸ μὲν πρῶτα κελεύει με εἴσω ἄγεσθαι εἰς τὸ ἐκείνου συμπόσιον, ἔπειτα τραπέζαν μοι παρατεθῆναι εἶπε, καὶ εἶναι ἐπ' αὐτῇ πολλὰ τῶν ὅσα μὴ δυνατὸν ἄλλῳ ὄνῳ καταφαγεῖν, πρέα, λεπάδας, ζωμοὺς, ἰχθῦς, τοῦτο μὲν γάρῳ a) καὶ ἐλαίῳ κατακεκιμένους b), ταῦτα δὲ νάπυϊ ἐπικεχυμένους. κἀγὼ τὴν τύχην ὁρῶν ἤδη ἁπαλόν μοι προς-
p. 616. μειδιῶσαν, καὶ μαθὼν, ὅτι με τοῦτο μόνον τὸ παίγνιον φυλάσσει, καίτοι ἤδη ἐμπεπλησμένος, ὅμως ἠρίστων c) τῇ τραπέζῃ παραστάς. τὸ δὲ συμπόσιον ἐκλογεῖτο τῷ γέλωτι. καί τις εἶπε, καὶ πίνειν οἶνον οὗτος ὁ ὄνος, ἂν τις αὐτῷ ἐγκεράσας ἐπιδῷ· καὶ ὁ δεσπότης ἐκέλευε d), κἀγὼ τὸ
48 προσενεχθὲν ἔπιον e). Ὁ δὲ, οἷον εἰκὸς, ὁρῶν f) με πᾶσι παράδοξον, τὴν μὲν τιμὴν τὴν ἐμὴν κελεύει τῶν διοικητῶν τινι καταβαλεῖν τῷ ἐμὲ ὠνησαμένῳ, καὶ ἄλλο τοσοῦτον·

a) μὲν γάρῳ] „μὲν ἐν γάρῳ *Pell.*“ At conferri jubet *Cour.* locum *Longi* Ed. Schaef. p. 89. χλοῃ — κλαύσεται καὶ αἵματι κέσεται πολλῷ. b) κατακεκιμένους] „Sic Edd omnes.“ Volebant *Guyet.* et *Solan.* κατακεχυμένους. Vide not. praeced. c) ἠρίστων] „ἠρίστουν Ex. *Fl.* Vulgatam firmat P.“ d) ἐκέλευε] ἐκέλευσε *Cour.* nescio unde, in gratiam, credo, Aoristi ἔπιον, quod in ipsius Codd. legitur. e) ἔπιον] Sic non solum *Fl.* sed etiam omnes Mss. et hinc *Schm.* et *Cour.* recte: nam quod in Edd. vett. plurimis reperitur, ἔπινον natum est e studio hujus verbi tempus cum Imperfecto ἐκέλευε conciliandi. At diversa tempora inter se conjuncta et alibi occurrunt, ut Alex. c. 5. ἐπαίδευσέ τε αὐτὸν, καὶ διετέλει etc. ibid. c. 57. extr. ἀνεκόπην τῆς ὁρμῆς, καὶ ἀνεπαυόμην. Herodot. c. 2. Hermot. c. 81. Timon. 50. Diall. Deor. XIX, 1. ibique Adnot. Cf. supra cap. 3. f) ὁρῶν] „deest in *Fl.*“ ἐμὲ 2956.

primo in suam me coenationem jubet introduci, tum mensam mihi apponi, et esse in illa, quaecunque alius edere asinus non potest, carnes, ostrea, jurulenta, pisces, partim in garo et oleo positos, partim perfusos sinapi. Ego fortunam videns jam blandum mihi ridentem, animadverso, hoc solum mihi ludicrum saluti futurum, licet jam implctus cibis tamen prandebam adstans mensae. Resonabat interea risu convivium. Dicebat aliquis, *Bibet etiam vinum hic asinus, si quis illi temperatum praebeat.* Jubet dominus, et ego oblatum bibo. Ille, ut facile est ad credendum, cum singulare et insolitum me animal videret, pretium meum solvere jubet procuratorum aliquem ei, qui me emerat, et alterum tantum. Me autem liberto

δὲ παρέδωκεν ἀπελευθέρῳ τῶν αὐτοῦ τινὶ νεανίσκῳ g), p. 516.
καὶ εἶπε παιγνίων, ὅσα ποιῶν μάλιστα ψυχαγωγεῖν αὐτὸν δυναίμην h). ὁ δὲ γε ῥᾴδιον ἦν πάντα· ὑπήκουον γὰρ εὐθὺς i) εἰς ἅπαντα διδασκόμενος. καὶ πρῶτον μὲν κατακλίνεσθαί με ἐπὶ κλίνης, ὥσπερ ἄνθρωπον k), ἐπ' ἀγκῶνος ἐπαίρων, εἶτα καὶ προσπαλαίων αὐτῷ, καὶ μὴν καὶ ὀρχεῖσθαι, ἐπὶ τοὺς δύο ἐπανεστάμενον ὀρθὸν, καὶ κατανεύειν, καὶ ἀνανεύειν πρὸς τὰς φωνὰς, καὶ πάνθ' ὅσα ἐδυνάμην μὰν, καὶ δίχα τοῦ μανθάνειν, παικτέν. καὶ τὸ πρᾶγμα περιβόητον ἦν, ὅτος ὁ τοῦ δεσπότου, οἰνοπότης, καλαίσων, ὀρχούμενος l). τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι m) πρὸς τὰς φωνὰς ἀνένευον ἐν καιρῷ n), καὶ κατένευον· καὶ πιεῖν δὲ,

g) νεανίσκῳ] „νεανίσκων *Fl.* sed eodem redit.“ In *Fl.* autem est, ut in 2954. τινὶ τῶν ἑαυτοῦ νεανίσκων, in quo offensi sequentes Editores, sunm secuti judicium, *νεανίσκῳ* mutarunt in *νεανίσκων*, sed male: nam alio ordine haec alibi leguntur, nempe: τῶν αὐτοῦ τινὶ νεανίσκῳ in 3011. et 2956. sed rectius τῶν αὐτοῦ τινὶ νεανίσκῳ in 72. et 90. et hanc unice veram lectionem restituit *Cour.* h) δυναίμην] ἂν addi jubet *Bel.* pertinaciter imperitiae suae immemens. i) εὐθὺς] Sic 2956. et *Fl.* cum Edd. cett. εὐθὺ 71. 90. 2954. 3011. k) ἄνθρωπον] ἄνθρωπος 2956. l) ὀρχούμενος] ὅτος ὀρχούμενος 72. 90. 2954. 3011. quam repetitionem vocis ὅτος, ex *Apuleji* verbis: *luctantem asinum*, *saltantem asinum*, *jocantem asinum* probatam, ut credebat, admisit *Cour.* ita tamen, ut scribi mallet: ὁ ὅτος ὁ τοῦ δεσπότου — — ὁ ὅτος ὁ ὀρχούμενος. Mihi quidem utraque mutatio jejunior esse videbatur, efficacius contra multo asyndeton non repetito asino. m) ὅτι] ἔτι 72. 90. 2954. 3011. in quo postremo Cod. *Belinus* narrat ἔστι legi, errore, nisi fallor, typographico. n) ἐν καιρῷ] „non habet *Fl.*“

cuidam suo adolescenti tradit, et docere jubet, quibus faciendis maxime illum oblectarem. Facilia huic fuere omnia. Statim ego obediebam, docilis ad omnia. Ac primum accumbere me in lecto ut homines, cubitu nixum, instituit. Deinde etiam luctari secum, quin etiam saltare, in duos *pedes* erectum stare, et annuere et renuere ad voces, et quaecunque potuissem etiam sine disciplina facere. Celebratur ergo res fama, Asinus domini, potor vini, luctator, saltator. Maximum vero illud, quod ad voces annuebam opportune, et renuebam: et, si quando bibere vellem, poscebam, oculis movens pinceruam. Atque illi quidem rem mi-

p. 616. ὁπόνε o) θελήσαιμι, ἤτουν τοῖς ὀφθαλμοῖς p) τὸν οἰνοχόον κινήσας· καὶ οἱ μὲν ἐθαύμαζον τὸ πρᾶγμα q) ὡς παράδοξον, ἀγνοοῦντες ἄνθρωπον ἐν τῷ ὄνῳ κείμενον· ἐγὼ δὲ τρυφὴν ἐποιούμην τὴν ἐκείνων ἄγνοιαν· καὶ μὴν καὶ βαδίζειν ἐμάνθανον, καὶ ὠμίζειν τὸν δεσπότην ἀπὸ τοῦ r) νώτου, καὶ τρέχειν δρόμον ἀλυπότατον, καὶ τῷ ἀναβάτῃ
p. 617. ἀναίσθητον. καὶ ἀκευὴ μοι ἦν πολυτελής s)· καὶ στρώματα πορφυρᾶ t) ἐπιβάλλοματι u)· καὶ χαλινοὺς εἰσεβεχόμην ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ x) πεποικιλμένους· καὶ κώδωνες ἐξήπτοντό
49 μου μέλας μουσικώτατον ἐκφωνοῦντας y). Ὁ δὲ Μενέκλης ὁ δεσπότης ἡμῶν, ὥσπερ ἔφην, ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης δεῦρο z) ἐληλύθει· ἐπ' αἰσίᾳ τοιαύτῃ· ὑπέσχετο τῇ πατρίδι θέαν παρέξειν a) ἀνδρῶν, ὅπλοις πρὸς ἀλλήλους μονομαχεῖν εἰδότων b). καὶ οἱ μὲν ἄνδρες τῆς μάχης ἤδη ἦσαν ἐν

o) ὁπότε] εἴ ποτε vult *Bel.* quam temeritatem h. l. notat *Cour.* p) τοῖς ὀφθαλμοῖς] „τοὺς ὀφθαλμοὺς *Pl.*“ q) τὸ πρᾶγμα] abest a 90. et 3011. r) τοῦ] abest a 90. 2956. 3011. s) ἀκευὴ — πολυτελής] „σκεύη — πολυτελῆ *Fl.*“ Sic et 3011. referente quidem *Bel.* t) πορφυρᾶ] πορφυρὰ A. 1. et 2. vitium jam saepe notatum. u) ἐπιβάλλομαι] „ἐπιβαλλόμενα *Fl.*“ x) καὶ χρυσῷ] „deest in *Fl.*“ y) ἐκφωνοῦντες] „ἐμφωνοῦντες *Fl.*“ z) δεῦρο] suspectum *Solano. Cour.* conj. ἐς Βέροιαν. Vid. c. 34. extr. a) παρέξειν] „παρεξαι marg. A. 1.“ παράξαι 3011. narrante quidem *Bel.* b) εἰδότων] Aut hic aliquid deesse suspicatur *Cour.* aut male rem explicatam ab auctore. *Apulej.* sic: *Munus gladiatorium spectaculis pollicitus, tunc Thessalonicam accesserat, nobilissimas feras et famosos inde gladiatores comparaturus. Jamque ex arbitrio dispositis coemptisque omnibus, domuitionem parabat.*

rabantur, ut plane inusitatam, cum nescirent hominem inclusum in asino: ego vero ad delicias meas utebar illorum ignorantia. Verum etiam badizare discebam, et tergo portare dominum, et cursum currere minime molestum, et quem vix sentiret eques. Etiam paratus mihi erat sumtuosus, et stragula mihi purpurea injiciebantur, et frena recipiebam argento atque auro distincta, et tintinnabula mihi argutissimum concentum edentia appendebantur. Venerat autem Menecles noster herus, ut dixi, Thessalonicae in hanc urbem, tali caussa. Promiserat patriae gladiatorum spectaculum: et viri quidem jam ad pugnam exercebantur; jam instabat profectio. Mane igitur eximus, et ego dominum porto,

παρασκευῇ, καὶ ἀφῖκτο ἡ πορεία. ἐξελαύνομεν c) ἔωθεν· p. 617.
κἀγὼ τὸν δεσπότην ἔφερον, εἴ ποτε χωρίον εἴη d) τῆς ὁδοῦ τραχὺ, καὶ τοῖς ὀχήμασιν ἐπιβαίνειν χαλεπόν. ὡς δὲ κατέβημεν ἐπὶ Θεσσαλονίκην, οὐκ ἦν ὅστις ἐπὶ θέαν οὐκ ἠπείγετο, καὶ τὴν ὄψιν τὴν ἐμήν. ἡ γὰρ ἐμὴ δόξα προεληλύθει ἐκ μακροῦ, καὶ τὸ πολυπράγμον καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῶν ἐμῶν ὀρχημάτων καὶ παλαισμάτων. ἀλλ' ὁ μὲν δεσπότης τοῖς ἐνδοξοτάτοις τῶν αὐτοῦ πολιτῶν παρὰ τὸν πότον ἐδείκνυέ με, καὶ τὰ παράδοξα ἐκεῖνα τὰ ἐν ἐμοὶ e) παίγνια ἐν τῷ δείπνῳ παρετίθει. Ὁ δὲ ἐμὸς ἐπιστάτης πρόσοδον 50
εὗρεν ἐξ ἐμοῦ πολλῶν πάνυ δραχμῶν. κατακλείσας γάρ με ἔνδον εἶχεν ἑστῶτα, καὶ f) τοῖς βουλομένοις ἰδεῖν ἐμὲ καὶ τἀμὰ παράδοξα ἔργα, μισθοῦ τὴν θύραν ἤνοιγεν. οἱ δ' εἰσκόμιζον ἄλλος ἄλλο τι τῶν ἐδωδίμων, μάλιστα τὸ ἐχθρὸν εἶναι ὄνου γαστρὶ δοκοῦν g)· ἐγὼ δὲ ἤσθιον. ὥστε ὀλίγων ἡμερῶν τῷ δεσπότῃ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει συναριστῶν, μέγας τε καὶ πίων δεινῶς ἤδη ἐγεγόνειν. καὶ ποτε γυνὴ

c) ἐξελαύνομεν] οὖν vulgo addunt cum *Fl.* et 2956. rectius omittunt 72. 90. 2954. et 3011. Cf. cap. 43. not. m) in Varr. Lect. d) εἴη] Sic *Schm.* et *Cour.* e 3011 2956 90. et 72. pro vulg. ἦν. e) τὰ ἐν ἐμοὶ] Articulum vulgo neglectum restituerunt, monente *Belino*, *Schm.* et *Cour.* e Gorl. 72. 90. 2956. et 3011. f) καὶ] abest a 72. 90. et 3011. g) δοκοῦν] abest ab iisdem et 2954.

sicubi regio esset in via aspera, et ad vehendum curru difficilis. Cum vero Thessalonicem venissemus, non erat quisquam, qui ad spectaculum non festinaret, et ad me videndum. Nam fama de me e longinquo praecucurrerat, quam multas agere personas possem, quam humanum in morem saltare atque luctari. At dominus nobilissimis suorum civium in vino me ostendebat, et mirandos illos in me lusus producebat in coena. Meus vero magister reditum de me multarum plane drachmarum reperebat. Intus enim conclusum me et stabulantem habebat, et me atque admiranda illa opera mea videre volentibus mercede intercedente aperiebat januam. Hi inferebant alius aliud quid cibi, maxime, quod inimicum asini alvo videretur. Ego vero devorabam. Itaque intra paucos dies, cum hero meo et civibus aliis cum prandorem, magnus et ve-

p. 618. ξένη, οὐ μέτρια h) κεκτημένη, τὴν ὄψιν ἱκανὴ i), παρελθοῦσα εἶσω *) ἰδεῖν ἐμὲ ἀριστῶντα, εἰς ἔρωτά μου θερμὸν ἐμπίπτει· τοῦτο μὲν, τὸ κάλλος ἰδοῦσα τοῦ ὄνου· τοῦτο δὲ, τῷ παραδόξῳ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδευμάτων εἰς ἐπιθυμίαν συνουσίας προελθοῦσα k)· καὶ διαλέγεται πρὸς τὸν ἐπιστάτην τὸν ἐμὸν, καὶ μισθὸν ἄδρὸν αὐτῷ l) ὑπέσχετο, εἰ συγχωρήσειεν αὐτῇ σὺν ἐμοὶ τὴν νύκτα ἀναπαύσεσθαι m)· κἀκεῖνος οὐδὲν φροντίσας, εἴτε καὶ n) ἀνύσει τι ἐκείνη ἐξ ἐμοῦ, εἴτε καὶ μὴ, λαμβάνει
51 τὸν μισθόν. Κἀπειδὴ ἑσπέρα τε ἤδη ἦν, κἀκ τοῦ συμποσίου ἀφῆκεν ἡμᾶς o) ὁ δεσπότης, ἀναστρέφομεν ἔνθα ἐκαθευδόμεν, καὶ τὴν γυναῖκα εὑρομεν πάλαι ἀφιγμένην ἐπὶ τὴν ἐμὴν εὐνήν. κεκόμιστο p) δὲ αὐτῇ προσκεφάλαια μαλακὰ, καὶ στρώματα εἶσω κατέθεντο, καὶ χαμεύνιον ἡμῖν εὐπρεπὲς q) ἦν. εἶτα οἱ μὲν τῆς γυναικὸς θεράποντες αὐ-

h) *μέτρια*] *μετρία Reitz. Bip.* et *Schm.* i) *ἱκανὴ*] *ἱταμὴ Salm.* sola. i) *εἶσω*] *ἴσω* Var. Lect. ap. *Cour.* k) *προελθοῦσα*] *προσελθοῦσα* Var. Lect. ap. eund. l) *ἄδρὸν αὐτῷ*] *αὐτῷ ἀδρὸν Cour.* nescio unde. m) *ἀναπαύσεσθαι*] „Sic *J. H. Ald.* (1. et 2.) S. *Fr.* *Ἀναπαύσασθαι *Fl.* B. 1. (et 3.) *Par.*“ Sic *Cour.* e quatuor Codd. licet malit *ἀναπαύεσθαι*. Sed Futurum, quod etiam in 90. et 3011. est, ferri potest, non minus certe, quam *πωλήσειν* cap. 46. in post *ἔγνω*, et similia, de quibus nonnulla ad Piscat. c. 27. n) *καὶ*] abest a 90. et 3011. o) *ἡμᾶς*] „omittit *Fl.*“ p) *κεκομίστο*] Sic *Cour.* e *Fl.* (in qua tamen *Reitz.* narrat *ἤκεκ.* legi) et quinque Codd. quibus etiam Gorl. accedit. Vulg. *ἐκεκόμιστο*. q) *εὐπρεπὲς*] Sic Edd. et Codd. excepto 72., ubi *εὐτρεπὲς*, i. e. *paratum*, ex-

hementer pinguis jam evaseram. Aliquando peregrina mulier, non mediocriter dives, specie satis honesta, ingressa, ut me prandentem videret, in amorem mei incidit fervidum, partim specie asini capta, partim inusitatis meis artibus ad concubitus mei cupiditatem progressa. Agit ergo meo cum magistro, et mercedem illi luculentam pollicetur, si noctem unam mecum quiescendi copiam sibi fecisset. Ille, parum sollicitus, sive illa aliquid a me impetraret, sive minus, mercedem capit. Vespera jam erat, de convivio nos dimiserat dominus, cum eo, ubi dormiebamus, redimus; et mulierem invenimus, quae diu jam meum ad cubile venerat. Apportata autem illi fuerant cervicalia mollia, et stragula vestis intus deposita, et humi stratum nobis decentissime. Tum mulieris servi in propinquo ante

τοῦ που r) πλησίον πρὸ τοῦ θωματίου ἐκάθευδον· ἡ δὲ λύ- p. 618.
χνον ἔνδον ἔκαιε μέγαν, τῷ πυρὶ λαμπόμενον· ἔπειτα ἀποδυσαμένη, παρίστη τῷ λύχνῳ γυμνὴ ὅλη, καὶ μύρου ἔκ τινος ἀλαβάστρου προχεαμένη, τούτῳ ἀλείφεται, κἀμὲ δὲ μυρίζει ἔνθενs), μάλιστα τὴν ῥῖνά μου μύρων ἐνέπλησεν t), εἶτά με κατεφίλησε u), καὶ οἷα πρὸς αὐτῆς ἐρώμενον, καὶ ἄνθρωπον, διελέγετο, καί με ἐκ τῆς φορβειᾶς x) ἐπιλαβο- p. 619.
μένη y) ἐπὶ τὸ χαμεύνιον εἵλκε· κἀγὼ οὐδὲν τρίτου παρακαλέσαντος z) εἰς τοῦτο διόμενος, καὶ οἴνῳ δὲ παλαιῷ a) ὑποβεβρεγμένος, καὶ τῷ χρωτὶ b) τοῦ μύρου οἰστρημένος, καὶ τὴν παιδίσκην δὲ *) ὁρῶν πάντα καλὴν, κλίνομαι, καὶ σφόδρα ἠπόρουν, ὅπως ἀναβήσομαι τὴν ἄνθρωπον. καὶ γὰρ

peditum; quam lectionem nimium ista auctoritate fretus recepit *Cour.* De discrimine harum vocum et frequente earum permutatione vid. omnino *Hemsterh.* ad Diall. Marr. X. extr. Tom. II. p. 448. sq. r) *που*] „non habet *Fl.* ποῖ in Varr. Lectt. ap. *Cour.* s) *ἔνθεν*] monente *Cour.* cum antecedd. junxi, quum in prioribus Edd. commate, vel colo, post *μυρίζει* posito, ad seqq. referretur. Cf. c. 9. et 20. extr. t) *ἐνέπλησεν*] „Sic Edd. excepta J. et V. 2. Sed *Ald.* 1. vulgatam servat." Nec non A. 2. B. 1. et 3. Quid autem J. et V. 2. exhibent? u) *κατεφίλησε*] *καὶ ἐφίλησε* Gorl. 72. 90. 3011. x) *φορβειᾶς*] Sic *Cour.* secundum lectionem Cod. 2956. *φορβείας*, quam, suadente *Bel.*, *Schm.* recepit pro vulg. *φορβαίας*. Vid. *Hesych.* ejusque Comment. y) *ἐπιλαβομένη* „*λαβομένη Fl.*" Sic etiam 72. 2951. et 2956. z) *παρακαλέσαντος*] Sic *Cour.* e quinque Codd. pro vulg. *παρακαλέσοντος*. a) *παλαιῷ*] *πολλῷ* vulgo addunt convenienter cum Codd. P. 72. 90. et 3011. omittunt 2954. 2956. et *Fl.* et cum his recte *Cour.* In *Fl.* tamen *Reitz.* tradit legi *πολλῷ*. b) *τῷ χρωτὶ*] „Nihil mutant Edd." *Ἔρωτι* conj. *Guyet.* *χρίσματι Reitz.* sic etiam *Cour.* aut *τῷ χρωτὶ τοῦ μυοῦ μαλακωτέρῳ οἰστρ.* *) *δὲ*] quod vulgo deest, restituit *Cour.* e 72. 90. 3011.

cellam cubitum eunt: illa vero lucernam intus accendit magnam igne lucentem. Tum exutis vestibus lucernae adstat nuda integra, fusoque de alabastro unguento se ungit, et me quoque; inprimis vero nares mihi unguentis implet. Deinde osculis me invadit, et tanquam cum amasio suo, et homine, colloquitur, et me capistro prehensum trahit in stratum. Ego vero tertio quodam hortatore ad hoc nihil indigens, et vino antiquo multo madidus, et unguenti odore stimulatus, et puellam videns pulchram undique, acclinor. Sed vehementer in eo anxius eram, quomodo mulierem

p. 619. ἐξ ὅτου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τοῖς c) ὄνοις συνήθος ἔτυχον ἐφαψάμενος d), οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμην ὄνῳ· καὶ μὴν καὶ τοῦτό μ' εἰς θεὸς οὐχὶ μέτριον ἦγε, μὴ ὁ χωρήσασα ἡ γυνὴ διασπασθείη e), κἀγώ, ὥσπερ ἀνθρωφόνος, καλὴν ἀῶσα δίκην. ἠγνόουν δὲ οὐκ εἰς θεὸν θεδιώς· ἦ γὰρ f) γυνὴ πολλοῖς τοῖς φιλήμασι, καὶ τούτοις ἐρωτικοῖς, προσκαλουμένη g), ὡς εἶδεν h) οὐ κατέχοντα, ὥσπερ ἀνδρὶ παρακειμένη, περιβάλλεταί με, καὶ ἅρασα, εἶσω ὅλον παρεδέξατο. κἀγὼ μὲν ὁ φειλὸς ἐδεδοίκειν ἔτι, καὶ ὀπίσω ἀπῆγον ἐμαυτὸν ἀτρέμα. ἡ δὲ τῆς τε ὀσφύος τῆς ἐμῆς εἶχετο, ὥστε μὴ ὑποχωρεῖν, καὶ αὐτὴ εἵπετο τὸ φεῦγον i). ἐπεὶ δὲ ἀκριβῶς ἐπείσθην, ἔτι μοι καὶ προσδεῖν πρὸς τὴν τῆς γυναικὸς ἡδονήν τε, καὶ τέρψιν, ἀδεῶς λοιπὸν ὑπηρέτουν, ἐννοούμενος, ὡς οὐδὲν εἴην k) κακίων τοῦ

c) τοῖς] τῆς conj. *Cour.* admodum probabiliter. d) ἐφαψάμενος] ἁψάμενος 72. 90. et 3011. e) διασπασθείη] διασπασθῇ Var. Lect. ap. *Cour.* f) γὰρ] „restitutum ex P. et L. *Δὲ* Edd. priores.“ g) προσκαλουμένη] „Ita Edd. *Fl. Fr.* J. *Par.* H etc. *προκαλ. Pell.* melius.“ Sic et *Sol.* et *Cour.* malunt. h) εἶδεν] „οἶδεν male Ex. *Fl.* Vulgatae suffragatur P.“ i) τὸ φεῦγον] „τῷ φεύγοντι *Pell.* melius.“ *Cour.* vult τὸ φεῦγον διώκουσα. Mihi, si quid in his video, εἵπετο pro εἶπετο auctor scripsisse videtur. *Lobeckius* ad *Phryn.* p. 354. tuetur, nisi fallor, structuram εἵπετο τὸ φεῦγον. k) οὐδὲν εἴην] οὐδενὶ ἦν conj. *Bel.* paene pueriliter.

inscenderem. Ex quo enim tempore asinus fueram, venerem ne asinis quidem consuetam attigeram, neque asina femina fueram usus. Verum hoc quoque metum mihi non mediocrem incutiebat, ne mulier non capiens me, laceraretur, et ego deinde ut homicida egregie poenas darem. Ignorabam scilicet, me sine caussa metuere. At mulier multis osculis, iisque amatoriis, me alliciens, cum videret me non iam continere, tanquam ad virum se applicans me amplectitur, et tollens intra se totum recipit. Et ego meticulosus adhuc verebar, et sensim me subducebam. At illa lumbis inhaeret meis, ut subtrahere me non possem, et ipsa, quod fugere videbatur, insequitur. Cum quidem satis accurate edoctus essem, adhuc deesse mihi aliquid ad voluptatem et delectationem mulieris, sine metu quod supererat subservicbam, cogitans, non deteriorem me

τῆς Πασιφάης μοιχοῦ. ἡ δὲ γυνὴ οὕτως ἦν ἄρα ἐς τὰ p. 619.
Ἀφροδίσια ἑτοίμη, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς συνουσίας ἡδονῆς p. 620.
ἀκόρεστος, ὥςτε ὅλην τὴν νύκτα ἐν ἐμοὶ l) ἐδαπάνησεν. 52
Ἅμα δὲ, τῇ m) ἡμέρᾳ ἡ μὲν ἀναστᾶσα ἀπῆει, συνθεμένη
πρὸς τὸν ἐπιστάτην τὸν ἐμὸν οἴσειν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τὸν
μισθὸν τὸν αὐτὸν τῆς νυκτός. ὁ δὲ ἅμα μὲν πλουσιώτερος
ἐκ τῶν ἐμῶν γενόμενος, καὶ τῷ δεσπότῃ καινότερον ἐν ἐμοὶ
ἐπιδειξόμενος n), συγκαταικλείει με τῇ γυναικί. ἡ δὲ κατε-
χρήσατό o) μοι μ) θειοτέρως. καὶ ποτε q) ἐλθὼν ὁ ἐπιστάτης,
ἀπαγγέλλει τῷ δεσπότῃ τὸ ἔργον, ὡς ἦν r) αὐτὸς διδάξας,
καὶ ἐμοῦ μὴ εἰδότος ἄγει αὐτὸν ἑσπέρας ἤδη, ἔνθα ἐκα-
θευδόμεν, καὶ διά τινος ὀπῆς τῆς θύρας δείκνυσί με, ἔν-
δον τῇ μείρακι συνευναζόμενον. ὁ δὲ ἡσθεὶς τῇ θέᾳ, καὶ
δημοσίᾳ με δεῖξαι ταῦτα ποιοῦντα s) ἐπεθύμησε, καὶ κε-
λεύει πρὸς μηδένα ἔξω τοῦτο εἰπεῖν, ἵνα, ἔφη, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῆς θέας παραγάγωμεν τοῦτον ἐς τὸ θέατρον σύν τινι τῶν

l) ἐν ἐμοὶ] ἐπ' ἐμοὶ *à mes dépens*, vel potius *ὑπ' ἐμὲ*, *sous moi*, conj. *Bel.* quae habeat sibi! m) τῇ] „sine articulo *Fl.*" Abest etiam in 2954. et 2956. n) ἐπιδειξόμενος] „restitutum ex J. et V. 2. ἐπιδειξάμενος cett." o) κατεχρήσατο] „κατεχρῆτο P. Vulgata est in Edd. omnibus." Et in 90. 2954. et 2956. sed κεχρῆτο in 3011. ἐχρήσατο in 72. p) μοι] „Sic Edd. *Mou* L. P." Sic etiam 72. et 3011. probante *Bel.* q) ποτε] τότε conj. *Cour.* r) ὡς ἦν] ὡς ἂν conj. *Cour.* s) δεῖξαι ταῦτα ποιοῦντα] ταῦτα ποιοῦντα δεῖξαι Var. Lect. ap. *Cour.*

esse Pasiphaës adultero. Mulier autem adeo erat parata ad Venerem, adeo insatiabilis ejus, quae ex coitu petitur, voluptatis, ut totam in me noctem contriverit. Cum luce autem surgens discessit, pacta meo cum magistro iisdem de rebus idem noctis pretium. Hic simul ditior mea opera factus, et ostensurus in me novum quiddam domino, cum muliere me concludit, quae gnaviter me abusa est. Aliquando magister domino rem denuntiat, quasi ipse docuisset, ac me inscio deducit illum jam vesperi in eum locum, ubi cucumbebamus, et per rimam januae ostendit me intus cum puella coëuntem. Ille delectatus spectaculo, etiam publice me ostendere facientem ista cupiebat. Jubet igitur nemini hoc enuntiari, *ut*, inquit, *ipso spectaculi die producamus hunc in theatrum, cum damnatarum*

p. 620. καταδεδικασμένων γυναικῶν, κἂν πάντων τ) ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τὴν γυναῖκα ἀναβήσεται. καί τινα τῶν γυναικῶν, ἥτις κατακέκριτο υ) θηρίοις ἀποθανεῖν, ἄγουσιν ἔνδον παρ' ἐμέ, καὶ
53 προσιέναι τε ἐκέλευον, καὶ ψαύειν ἐμοῦ. Εἶτα τὸ τελευταῖον, τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐνστάσης, ἐν ᾗ τὰς φιλοτιμίας
p. 621. ἤγεν ὁ ἐμὸς δεσπότης, εἰσάγειν ἔγνωσάν με εἰς τὸ θέατρον· καὶ εἰσῆειν οὕτω. κλίνη ἦν μεγάλη, ἀπὸ ἐλέφαντος Ἰνδικῆς πεποιημένη, χρυσῷ ἐσφηνωμένη, ἐπὶ ταύτης χ) με ἀνακλίνουσι, κἀκεῖ μοι τὴν γυναῖκα παρακατέκλιναν. εἶτα οὕτως ἡμᾶς ἐπέθηκαν ἐπί τινος μηχανήματος, καὶ εἴσω εἰς τὸ θέατρον παρενέγκαντες, κατέθηκαν ἐν τῷ μέσῳ, καὶ οἱ ἄνθρωποι μέγα ἀνεβόησαν, καὶ κρότος πάσης χειρὸς ἐξήλατο ἐπ' ἐμοί, καὶ τράπεζα ἡμῖν παρέκειτο, καὶ πολλὰ ἐσκευασμένα ἐπ' ψ) αὐτῇ ἔκειτο, ὅσα τρυφῶντες ἄνθρωποι ἐν δείπνῳ ἔχουσι. καὶ παῖδες ἡμῖν παρειστήκεσαν ζ),

t) πάντων] „Ἐν inscrtum cupit *Sol.* quod deest in Edd.“ Volnerat et *Guyet.* Simplicius emendari vult *Cour.* κἂν πάντων ὀφθ. cui obsequendum putavi. u) κατακέκριτο] Sic *Cour.* e *Fl.* (o. 2954. et 2956. κατὰ ἐκέκριτο 72. κατεκέκριτο 3011. cum Edd. praeter *Fl.* et *Cour.* x) ταύτης] ταύτῃ Gorl. 90. 3011. ταύτης τῆς με 2956. unde *Cour.* conj. ἐπὶ ταύτης τῆς κλίνης με etc. y) ἐπ'] Sic *Cour.* e 72. pro vulg. ἐν. z) παρειστήκεσαν] Sic B. 1. et 3. cf. supra c. 43. ἐαλώκεσαν. ἀπῆεσαν saepius, ut c. 21. 23. bis. etc. ipsum illud παρειστήκεσαν *Lucian.* Imagg. c. 14. Alex. c. 12. Vulgo enim h. l. edebatur παρειστήκεισαν.

mulierum aliqua; ibique in omnium oculis, mulierem inscendet. Jamque mulierum aliquam, quae damnata erat ad bestias, intus ad me deducunt, accedere ad me jubent, et me mulcere. Denique instante jam die, qua munus honoris petendi causa editurus erat meus dominus, statuunt introducere me in theatrum. Et intravi hoc modo. Lectus erat magnus, de testudine Indica factus, clavis aureis distinctus: in hoc me deponunt, et juxta me mulierem jubent accumbere. Tum, ut eramus, nos in machinam quandam impositos, et ita in theatrum delatos, deponunt in medio. Magnos tollunt clamores, plausus omnium manibus mihi datur: mensa nobis erat apposita, et multa in ea parata, quae in coenis adhibere delicati homines solent. Pueri nobis adstabant pincernae pulchri, vinum nobis in auro mini-

οἰνοχόοι καλοί, τὸν οἶνον ἡμῖν χρυσίῳ a) διακονούμενοι. p. 621.
ὁ μὲν οὖν ἐμὸς ἐπιστάτης b) ἑστὼς ὄπισθεν c), ἐκέλευέ με ἀριστᾶν· ἐγὼ δέ, ἅμα μὲν ἡδόμην ἐν τῷ θεάτρῳ κατακείμενος, ἅμα δὲ ἐδεδίειν, μή που d) ἄρκτος ἢ λέων ἀναπηδήσεται e). Ἐν τούτῳ δέ τινος ἄνθη φέροντος παρο- 54
δεύοντος f), ἐν τοῖς ἄλλοις ἄνθεσιν ὁρῶ καὶ ῥόδων χλωρῶν φύλλα, καὶ μηδὲν ἔτι ὀκνῶν, ἀναπηδήσας τοῦ λέχους ἐπίπτω, καὶ ἔμαι πρὸς αὐτά· g) καὶ οἱ μὲν ᾤοντό με ἀνίστασθαι ὀρχησόμενον. ἐγὼ δὲ ἓν ἐξ ἑνὸς ἐπιτρέχων h) καὶ ἀπανθιζόμενος ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀνθέων i) τὰ ῥόδα, κατέπινον. τῶν δὲ ἔτι θαυμαζόντων ἐπ' ἐμοὶ, ἀποπίπτει ἐξ p. 622.
ἐμοῦ ἐκείνη ἡ τοῦ πτήνους ὄψις, καὶ ἀπόλλυται, καὶ ἀφανὴς ἦν k) ἐκεῖνος ὁ πάλαι ὄνος, ὁ δὲ Λούκιος αὐτὸς ἕν-

a) χρυσίῳ] „Nihil mutare *Fl.* notat *Solan.*" b) ἐμὸς ἐπιστάτης] Priorem vocem vulgo omissam insernerunt *Schm.* et *Cour.* e Gorl. 72. 90. et 3011. c) ὄπισθεν] ὄπιθεν Var. Lect. ap. *Cour.* d) που] ποθεν conj. *Cour.* sine idonea caussa. e) ἀναπηδήσεται] Sic *Cour.* e *Fl.* 72. 90. 2954. 2956. pro vulg. ᾰ, ται, cum qua facit 3011. f) τινὸς — παροδεύοντος] Haec quatuor verba in compluribus Codd. male deesse tradit *Cour.* g) καὶ ἔμαι πρὸς αὐτά] Haec verba, quae in Edd. vulgo desunt, restitui conj. *Cour.* duce Cod. 2956. ubi ea reperiuntur, omissis tamen verbis ἀναπηδήσας — ἐπίπτω. Copula καὶ, quam semel addendam censui, occasionem erroris dederat librario. Nec *Belinus* illa verba negligenda putavit, sed minus recte conjecit: καὶ μηδὲν ἔτι ὠκνησα, ἀναπηδήσας δὲ τ. λ. ἐπίπτω, καὶ ἔμαι (ἔμαι debebat esse) πρὸς αὐτά· καὶ οἱ μὲν etc. h) ἓν ἐξ ἑνὸς ἐπιτρέχων] „Nil variare *Fl.* notat *Noster.*" I. e. *Solanus.* i) ἀνθέων] ἀνθῶν Var. Lect. ap. *Cour.* k) ἦν] abest a 72. 90. et 3011.

strantes. Magister meus a tergo adstans prandere me jubet. At ego partim pudore afficiebar in theatro ita jacens: partim metuebam, ne aliunde ursus aut leo exiliret. Inter haec praetereunte quodam, qui flores ferret, alios inter flores video etiam rosarum recentium folia: et nihil cunctatus exiliens de lecto me proripio *et feror ad illa.* Atque illi putant, me consurgere ad saltandum. Ego vero unum ex altero percurrens *naribus* florem, captas inde rosas devoro. His adhuc in admiratione mei defixis, decidit a me illa jumenti species et perit, disparetque ex oculis asinus ille antiquus: adstatque mihi *nudus* ipse ille, qui intus adhuc fuerat, Lucius. Inopinato hoc insperatoque

p. 622. *δον l) μοι γυμνὸς ἱστήκει· τῇ δὲ παραδύξῳ ταύτῃ καὶ μηδέποτε m) ἐλπισθείσῃ θέᾳ πάντες ἐκπεπληγμένοι, δεινὸν ἐπεθορύβησαν, καὶ τὸ θέατρον εἰς δύο γνώμας ἐσχίζετο. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ φάρμακα n) δεινὰ ἐπιστάμενον, καὶ κακόν τι πολύμορφον, ἠξίουν εὐθὺς ἔνδον o) πυρί με ἀποθανεῖν· οἱ δὲ περιμεῖναι καὶ τοὺς ἀπ' ἐμοῦ λόγους ἔλεγον δεῖν, καὶ πρότερον διαγνῶναι, εἶθ' οὕτω p) δικάσαι περὶ τούτων. κἀγὼ δραμὼν πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς ἐπαρχίας, (ἔτυχε δὲ τῇ θέᾳ ταύτῃ παρὼν) ἔλεγον κάτωθεν, ὅτι γυνή με Θετταλὴ, γυναικὸς Θετταλῆς δούλη, χρίσματι μεμαγευμένῳ ἐπαλείφασα, ὄνον ποιήσειε q). καὶ ἱκέτευον αὐτὸν λαβόντα ἔχειν με ἐν φρουρᾷ, ἕως' ἂν αὐτὸν πείσαιμι, ὡς οὐ κατα-*

55 *ψεύδομαι οὔτα γεγονὼς r). Καὶ ὁ ἄρχων, Λέγε, φησὶν, ἡμῖν ὄνομα τὸ σὸν, καὶ γονέων τῶν σῶν, καὶ συγγενῶν, εἴ τινας φῄς s) ἔχειν τῷ γένει προσήκοντας, καὶ πόλιν. κἀγὼ,*

l) *ἔνδον*] „Sic Edd. cunctae et mox iterum.“ Mallet scil. *Solan. ἐνθεν*, sed *Cour. ὁ ἔνδον μου*, vel ὁ *ἐν ἐμοί.* m) *μηδέποτε*] *μήποτε* 2955. n) *φάρμακα*] *φαρμακέα* conj. *Cour.* satis belle. o) *ἔνδον*] *ἐνθεν* conj. *Cour.* quod vix me continui, quin reciperem. *εὐθὺς ἔνθεν* vid. cap. 6. in. 38. med. p) *οὕτω*] *οὕτως* Var. Lect. ap. *Cour.* q) *ποιήσειε*] *ἐποίησε* vult *Bel.* r) *γεγονός*] Sic, suadente *Belino*, *Schm.* et *Cour.* e 2956. pro vulg. *γεγονώς.* s) *φῄς*] *φῇς* sine jota 2956. rectius sane scriptum, etiam *Belino* judice, qui tamen adinodum inscite *φῇς* cum jota pro Conjunctivo habuit, qui sonat *φῇς.* Scripturam autem *φῇς* in Indicat. huc usque, nec raro vero

spectaculo perculsi omnes, tumultum dedere horribilem, scissumque in duas sententias est theatrum. Alteri quidem ut malorum veneficiorum peritum, et versipelle portentum, postulabant statim hic (intus) igne me mori; alteri exspectandam dicebant meam orationem, et prius cognoscendum, deinde sic de his ferendam sententiam. Ego vero accurrens ad Praesidem provinciae, qui forte spectaculo aderat, ab inferiori loco dico, ut me Thessala mulier, Thessalae mulieris ancilla, magico unctum unguento, asinum fecerit: et supplico, ut in suam me fidem ac tutelam recipiat, donec probare illi possem, me de illo facto non mentiri. Et Praeses, *Dic nobis*, inquit, *nomen tuum, et parentum tuorum, et cognatorum, si quos habere te ais genere tibi conjunctos, et urbem.* Et ego, *Pater*, in-

Πατὴρ μὲν, ἔφην ι)..... ἔστι μοι Λούκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ p. 622.
τῷ ἐμῷ Γάϊος. ἄμφω δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ
ἔχομεν· κἀγὼ μὲν ἱστοριῶν καὶ ἄλλων ια) εἰμὶ συγγραφεύς·
ὁ δὲ ποιητὴς ἐλεγείων ἐστὶ, καὶ μάντις ἀγαθός κ)· πατρὶς p. 623.
δὲ ἡμῖν, Πάτραι τῆς Ἀχαΐας. ὁ δὲ δικαστὴς γ), ἐπεὶ ταῦ-
τα ἤκουσε, Φιλτάτων ἐμοὶ, ἔφη, λίαν ἀνδρῶν υἱὸς εἶ
καὶ ξένων, οἰκίᾳ τέ με ὑποδεξαμένων, καὶ δώροις τιμη-
σάντων, καὶ ἐπίστασαι z), ὅτι οὐδὲν ψεύδῃ, παῖς ἐκεί-
νων a) ὤν. καὶ b) τοῦ δίφρου ἀναπηδήσας, περιβάλλει τε,
καὶ πολλὰ ἐφίλει, καί με καὶ c) ἄκαδε ἦγεν ὡς ἑαυτόν. ἐν
τούτῳ δὲ καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς d) ἀφίκετο, ἀργύριον, καὶ
ἄλλα μοι πολλὰ κομίζων, κἀν τούτῳ με ὁ ἄρχων δημοσίᾳ,
πάντων ἀκουόντων, ἀπολύει· καὶ ἐλθόντες ἐπὶ θάλατταν e)
ναῦν ἐσκεψάμεθα, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐνεθέμεθα. Ἐγὼ 56

occurrit, retinendam duxi, quia in ea servanda Edd. vett. omnes consentiunt, et e Codd. praeter hunc locum nihil variationis notatum vidi. ι) *πατὴρ μὲν, ἔφην...*] Lacunam hic esse merito suspicantur *Gesn.*, *Wiel.* et *Cour.* cujus originem *Cour.* probabiliter repetit e verbis *ἔστι μοι*, bis forte h. l. positis. ια) *ἄλλων*] *τῶν ἄλλων* 2956. κ) *ἀγαθός*] „deest in *Fl.*“ γ) *δικαστὴς*] *δυνάστης* conj. *Cour.* Idem dicebatur supra *ἄρχων*, i. e. proconsul Romanus, qui idem etiam *δικαστὴς* recte dici potuit. ζ) *ἐπίστασαι*] „Sic etiam *Fl.* J. *Fr. Par.*“ α) *ἐκείνων*] „*ἐκείνου Par.*“ β) *καὶ*] *κἀκ* malit *Bel.* quo non opus esse ostendit *Cour.* locis *Philostrati* et *Longi*, ubi *ἀναπηδᾶν* cum simplici Genitivo. γ) *καὶ*] abest a 72. 2954. et 3011. δ) *ὁ ἐμὸς*] „Aliter supra c. 40.“ *Ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς* 72. et 3011. ε) *θάλατταν*] *θάλασσαν Cour.* nescio unde.

quam,..... *mihi est Lucius, fratri autem meo praenomen Cajus, ambo reliqua nomina communia habemus. Ego historiarum, et aliorum librorum scriptor sum; ille elegorum poëta, et vates bonus: patria nobis Patrae, urbs Achajae.* Audiens ista Praeses, *Carissimorum longe mihi hominum*, inquit, *filius es atque hospitum, qui et domo me exceperunt, et honorarunt donis: et nihil te quidquam mentiri novi, horum qui sis filius:* exiliensque de sella amplectitur me, et multum osculatur, domumque ad se me deduxit. Interea vero frater meus quoque advenerat, pecuniam mihi et alia multa afferens. Interim etiam Praeses me publice, audientibus omnibus, absolvit. Tum ad mare descendentes navim circumspicimus, sarcinasque in eam

p. 623. δὲ κράτιστον εἶναι ἔγνων ἐλθεῖν παρὰ τὴν γυναῖκα τὴν ἐρασθεῖσάν μου τοῦ ὄνου, καλλίων αὐτῇ φανεῖσθαι λέγων, νῦν ἐν ἀνθρώπῳ ὤν. ἡ δέ μ᾽ ἀσμένη τε f) εἰςεδέξατο, τῷ παραδόξῳ, οἶμαι, τοῦ πράγματος ἐπιτερπομένη, καὶ δειπνεῖν σὺν αὐτῇ, καὶ καθεύδειν ἱκέτευε, κἀγὼ ἐπειθόμην, Νεμέσεως ἄξιον εἶναι νομίζων τὸν ὄνον τὸν g) ἀγαπηθέντα, νῦν γενόμενον ἄνθρωπον, ὑπερτρυφᾶν h) καὶ τὴν ἐρασθεῖσαν ὑπερορᾶν· καὶ δειπνῶ σὺν αὐτῇ, καὶ πολὺ i) ἐκ τοῦ μύρου ἀλείφομαι, καὶ στεφανοῦμαι τῷ φιλτάτῳ k), ἐς ἀνθρώπους με ἀνασώσαντι, ῥόδῳ· ἐπεὶ δὲ ἦν νὺξ βα-
p. 624. θεῖα l), ἤδη καὶ καθεύδειν ἔδει, κἀγὼ δ᾽ ἐπανίσταμαι, καὶ ὡςπερεὶ m) μέγα τι ποιῶν ἀγαθὸν n), ἀποδύομαι, καὶ ἵσταμαι γυμνὸς, δῆθεν o) ἔτι μᾶλλον ἀρέσων ἐκ τῆς πρὸς

f) ἡ δὲ μ᾽ ἀσμένη τε] „ἡ δὲ ἀσμένη τέ μ᾽ marg. A. 1.“ Sic etiam 72. 90. 3011. *Schm. Cour.* licet huic *Cour.* magis placeat altera ratio, quam tuentur *Fl.* 2954. et 2956. g) τὸν] in omnibus Codd. et ipsa *Fl.* quum reperiatur, recte restituerunt *Schm.* et *Cour.* h) ὑπερτρυφᾶν] quum insitata sit vox, malit *Cour.* τρυφᾶν. Verum placet magnopere etiam sic nove compositum verbum. *Ninnium* jocose vult fastidium hominis ex asino facti. Cf. infra Jov. Trag. c. 48. not. i) πολὺ] quod vulgo deest, recte *Schm.* et *Cour.* restituerunt e Gorl. 72. 90. et 3011. k) τῷ φιλτάτῳ] καὶ, quod vulgo adjungunt Edd. deest in omnibus Codd. et *Fl.* ipsa: omisit et *Cour.* l) νὺξ βαθεῖα] βαθεῖα νὺξ Var. Lect. ap. *Cour.* m) ὡςπερεὶ] „Sic J. H. *Par.* etc. et P. Ὥσπερ εἰ *Fl.*“ n) ἀγαθὸν] ἀγαθῶν 2955. (sic *Bel.*) ἀγαθὸν ποιῶν alio ordine in Varr. Lectt. ap. *Cour.* o) δῆθεν] ὡς δῆθεν Edd. priores praeter *Cour.* Sed ὡς ab omnibus Codd. abest et ipsa quoque *Fl.* Ed.

imponimus. Caeterum consultum putabam accedere ad mulierem, quae meo asini amore correpta fuerat, cogitans pulchriorem me nunc illi, postquam homini redditus essem, visum iri. Illa lubens me excepit, miraculo rei delectata, arbitror, ac coenare secum et cubare ut vellem rogavit. Obsequor ego, indignum ratus, si is, qui in asino amatus esset, nunc homo factus fastidire vellet, et amatricem suam despicere. Itaque coeno cum illa, et unguento ungor, et coronam sumo de carissima mihi et servatrice rosa. Cum jam profunda nox esset, et somni tempus, surgo, et uti magnum quiddam bonum facturus, exuo me, ac nudus adsto, magis nimirum ex comparatione cum asino placiturus. At

τὸν ὄνον συγκρίσεως. ἡ δὲ ἐπειδὴ εἶδέ με πάντα ἀνθρώ- p. 624.
πινα ἔχοντα, προσπτύσασά μοι, Οὐ φθείρῃ ἀπ᾽ ἐμοῦ p), ἔφη, καὶ τῆς ἐμῆς οἰκίας, καὶ μακρὰν ποι q) ἀπελθὼν, κοιμήσῃ r); ἐμοῦ δ᾽ ἐρομένου, Τί γὰρ καὶ ἡμάρτηταί s) μοι τοιοῦτον t); Ἐγὼ u) ἔφη, μὰ Δί᾽ x), οὐχὶ σοῦ, ἀλλὰ τοῦ ὄνου τοῦ σοῦ ἐρῶσα τότε, ἐκείνῳ, καὶ οὐχὶ σοὶ, συνεκάθευδον. καὶ ᾤμην σε καὶ νῦν κἂν ἐκεῖνό γε μόνον τὸ μέγα τοῦ ὄνου σύμβολον διασώζειν, καὶ σύρειν. σὺ δέ μοι ἐλήλυθας ἐξ ἐκείνου τοῦ καλοῦ καὶ χρησίμου ζώου ἐς πίθηκον μεταμορφωθείς. καὶ y) καλεῖ ἤδη εὐθὺς z) τοὺς οἰκέτας, καὶ κελεύει με τῶν νώτων μετέωρον κομισθῆναι p. 625.
ἔξω τῆς οἰκίας, καὶ ἐξωσθεὶς πρὸ τοῦ δωματίου ἔξω γυμνὸς, καλὸς a), ἐστεφανωμένος, καὶ μεμυρισμένος, τὴν γῆν γυμνὴν περιλαβὼν, ταύτῃ συνεκάθευδον. ἅμα δὲ τῷ ὄρθρῳ γυμνὸς ὢν, ἔθεον ἐπὶ ναῦν, καὶ λέγω πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἐμαυτοῦ ἐν γέλωτι συμφοράν. ἔπειτα ἐκ τῆς

p) ἀπ᾽ ἐμοῦ] „Sic recte J. H. *Par.* etc. ὑπ᾽ ἐμοῦ male *Salm.*“ q) ποι] abest a 90. et 3011. μακρὰν καί ποι 72. r) κοιμήσῃ] κοιμήσει 2956. (sic *Bel.*) s) ἡμάρτηται] „Sic *Fl.* H. *Par. Ald.* εἰμάρτηται. J.“ t) τοιοῦτον] τοιοῦτο 72. et 90. unde *Cour.* malit τοιοῦτο, quod et ego verum habeo. u) ἐγὼ] δὲ addunt vulgo, omittunt Codd. 72. 90. 2954. 2956. 3011. et hinc *Cour.* x) μὰ Δί᾽] Sic 2954. 2956. 3011. *Schm.* Vulg. μὰ Δία. y) καὶ] „deest in *Fl*“ z) ἤδη εὐθὺς] εὐθὺς ἤδη Var. Lect. ap. *Cour.* a) καλὸς] καλῶς 90. et 3011. καλὸς καλῶς 72.

illa, ubi videt, omnia me humana habere, despuens me, *Non*, inquit, *in malam rem a me meaque domo facessis, et longe hinc quocunque abiens dormis?* Me vero interrogante, *Quod enim tantum peccatum commisi? At ego*, inquit, *non tui, sed asini tum tui amore ardens, cum illo, non tecum cubavi: putabamque, te nunc etiam illud certe solum magnum asini insigne servatum adhuc trahere. Jam vero tu mihi venis ex pulchro illo et utili animali mutatus in spinturnicium.* Et advocatis jam statim servis imperat, ut me tergis sublimem domo exportent. Itaque exclusus, ante domum extra, nudus, pulcher, coronatus, et unctus, terram nudam complexus, cum hac dormio. Cum prima vero luce nudus ad navim curro, ridensque fratri, quid mihi accidisset, narro. Deinde vento de urbe secundo

p.625. *πόλεως δεξιοῦ πνεύσαντος ἀνέμου, πλέομεν ἔνθεν b), καὶ ὀλίγαις ἡμέραις ἔρχομαι εἰς τὴν ἐμὴν πατρίδα. ἐνταῦθα c) θεοῖς σωτῆρσιν ἔθυον, καὶ ἀναθήματα ἀνέθηκα d), μὰ Δί', οὐκ ἐκ κυνὸς πρωκτοῦ (τοῦτο e) δὴ τὸ τοῦ λόγου) ἀλλ' ἐξ ὄνου περιεργίας διὰ μακροῦ πάνυ, καὶ οὕτω δὲ f) μόλις, οἴκαδε ἀνασωθείς.*

b) ἔνθεν] „Nihil mutare *Pl.* notat *Solan.*" c) ἐνταῦθα] „Et sic esse in eadem notat Idem." d) ἀνέθηκα] Sic P. marg. A. 1. W. Gorl. 72. 90. 2956. 3011. *Schm. Cour.* ἐθηκα 2954. *Pl.* et reliquae Edd. e) τοῦτο] „τὸ marg. A. 1. W." *Τὸ δὴ τοῦ λόγου* Gorl. 72. 90. 2954. 3011. Rectius multo 2956. et *Pl.* reliquisque Edd. f) δὲ] δὴ 2956. (2955. rursus *Bel.*) *Schm.* Caeterum totum hunc locum, manifesto corruptum, sic *Cour.* conjicit emendari posse: *οὐκ ἐκ λύκου στόματος σωθείς. (τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου) ἀλλ' ἐξ ὄνου δέρματος, διὰ μακροῦ πάνυ καὶ μόγις οὕτως οἴκαδε ἀνασωθείς.* Idem *Cour.* e Cod. Venet. 72. haec fini fabulae affixit: *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ.* De quibus vide infra in Adnot. prima.

flante, inde solvimus: paucisque diebus in meam venimus patriam. Hic servatoribus Dis sacrificavi, et posui donaria, qui, non profecto e canis podice, quod ajunt, verum asini, per longos inanesque labores, et vix tamen ita, salvus tandem redissem.

ΖΕΥΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ.

p. 626.

ARGUMENTUM.

In doctrina Graecorum vulgari de deorum potentia nihil esse sani, Cyniscus, ficti nominis philosophus, Jovi, propositis e loco de Parcarum imperio quaestiunculis, tam evidenter demonstrat, ut hic mox confutatus discedat cum lepida sua Theologia.

ΚΥΝΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ a).

ΚΥΝ. Ἐγὼ δέ, ὦ Ζεῦ, τὰ μὲν τοιαῦτα οὐκ ἐνοχλήσω σε, πλοῦτον, ἢ χρυσὸν, ἢ b) βασιλείαν αἰτῶν, ἅπερ εὐκταιότατα τοῖς πολλοῖς c), σοὶ δ' d) οὐ πάνυ ῥᾴδια παρασχεῖν. ὁρῶ γοῦν σε τὰ πολλὰ παρακούοντα εὐχομένων αὐτῶν. ἓν δέ, καὶ τοῦτο ῥᾷστον, ἐβουλόμην παρὰ σοῦ μοι γενέσθαι. 1

a) ΚΥΝΙΣΚΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ] Sic *Reitz.* et recentt. *Κυνίσκου καὶ Ζηνὸς* B. 1. et 3. *Κυνίσκος* A. 1. et 2. b) ἢ χρυσὸν, ἢ] „καὶ χρυσὸν, καὶ O." Sic et 3011. et Gorl. c) πολλοῖς] „ἄλλοις O." τοῖς ἄλλοις πολλοῖς 3011. d) σοὶ δ'] καὶ σοὶ δ' 3011.

JUPITER CONFUTATUS.

CYNISCUS ET JUPITER.

Cyn. Ego vero tibi, Jupiter, propter ista non ero molestus, divitiis, aut auro, aut regno petendo, quae vulgo maxime optabilia videntur, tibi autem ad praebendum non omnino facilia. Video enim, saepe te preces illorum quasi non auditas transmittere. At unum, idque facillimum, a te mihi velim contingere.

p. 626. *ΖΕΥΣ.* *Τί τοῦτό ἐστιν; ὦ Κυνίσκε· οὐ γὰρ ἀτυχήσεις, καὶ μάλιστα μετρίων, ὡς ἔφης e), δεόμενος.*

ΚΥΝ. *Ἀπόκριναί δή f) μοι πρός τινα οὐ χαλεπὴν ἐρώτησιν.*

ΖΕΥΣ. *Μικρά γε ὡς ἀληθῶς ἡ εὐχὴ g), καὶ πρόχειρος· ὥστε ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς.*

ΚΥΝ. *Ἰδοὺ ταῦτα, ὦ Ζεῦ· ἀνέγνως γὰρ δηλονότι καὶ σὺ τὰ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου ποιήματα· εἰπὲ οὖν μοι,*
p. 627. *εἰ h) ἀληθῆ ἐστιν, ἃ περὶ τῆς Εἱμαρμένης i) καὶ τῶν*
Hom. Il. Μοιρῶν ἐκεῖνοι k) ἐῤῥαψῳδήκασιν, ἄφυκτα l) εἶναι, ὁπό-
XX, 128. *σα m) ἂν αὗται ἐπινήσωσι γεινομένῳ ἑκάστῳ.*

ΖΕΥΣ. *Καὶ πάνυ ἀληθῆ ταῦτα. οὐδὲν γάρ ἐστιν ὅ, τι μὴ αἱ Μοῖραι διατάττουσιν· ἀλλὰ πάντα, ὁπόσα γίγνεται n), ὑπὸ τῷ τούτων ἀτράκτῳ στρεφόμενα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον ἐπικλωσμένην ἔχει τὴν ἀπόβασιν, καὶ οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.*

e) ἔφης] „Sic *Fl. Ald.* H. *Par.* S. etc. φῂς J. et Cod. P." Sic et Gorl. f) δή] „Omittit δὴ J. et P. Comparet autem in *Fl.* H. *Par.* S. etc." g) εὐχὴ] „αἴτησις P." h) εἰ] „deest in O." i) *Εἱμαρμένης* Sic J. *Fr.* H. B. *Εἱμαρμ.* cett. hic et c. 3. etc." k) ἃ περὶ — ἐκεῖνοι] τὰ περὶ — ἃ ἐκεῖνοι 3011. et Gorl. l) ἄφυκτα] „Sic marg. A. 1. W. Ἄφευκτα Edd. quas consului omnes." m) ὁπόσα] καὶ ὁπόσα 3011. n) γίγνεται] γίνεται 3011. et 2954.

Jup. Quid illud est, Cynisce? nec enim repulsam feres, praesertim, si mediocria, ut dicebas, petieris.

Cyn. Responde mihi ergo ad aliquam interrogationem non difficilem.

Jup. Parvum revera votum et expeditum. Igitur interroga, quantumcunque volueris.

Cyn. En ista *rogabo*, Jupiter. Legisti nimirum ipse quoque Homeri et Hesiodi poëmata. Dic mihi ergo, utrum vera sunt, quae de Fato et Parcis illi cecinerunt, evitari non posse, quaecunque illae nascenti unicuique neverint.

Jup. Omnino vera. Neque enim quidquam est, quod non Parcae ordinent: sed quaecunque fiunt, illarum versata fuso, inde ab initio statim decretum habent exitum, nec fas est aliter fieri.

ΚΤΝ. Οὐκοῦν ὁπόταν ὁ αὐτὸς Ὅμηρος ἐν ἑτέρῳ μέ- p. 627.
ρει ο) τῆς ποιήσεως λέγῃ, 2

Μὴ καὶ ὑπὲρ Μοῖραν δόμον π) Ἄϊδος ϙ) εἰσαφίκηαι, Ibid. v.
καὶ τὰ τοιαῦτα, ληρεῖν δηλαδὴ φήσομεν τότε αὐτόν; 336.

ΖΕΤΣ. Καὶ μάλα· οὐδὲν γὰρ οὕτω γένοιτ' ἂν ρ) ἔξω
τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν, οὐδὲ σ) ὑπὲρ τὸ τ) λίνον υ). οἱ
ποιηταὶ δὲ ὁπόσα μὲν ἂν ἐκ τῶν Μουσῶν κατεχόμενοι
ᾄδουσιν χ), ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ὁπόταν δὲ ἀφῶσιν αὐτοὺς
αἱ θεαὶ, καὶ καθ' αὑτοὺς ποιῶσι, τότε δὴ καὶ σφάλλον-
ται, καὶ ὑπεναντία τοῖς πρότερον διεξίασιψ). καὶ συγ-
γνώμη ζ), εἰ ἄνθρωποι ὄντες ἀγνοοῦσι τἀληθὲς, ἀπελθόν-
τος ἐκείνου, ὃ τέως παρὸν ἐῤῥαψῳδει δι' αὐτῶν.

ΚΤΝ. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὕτω φήσομεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνό p. 628.
μοι ἀπόκριναι. οὐ τρεῖς αἱ α) Μοῖραί εἰσι, Κλωθώ, καὶ
Λάχεσις β), οἶμαι, καὶ Ἄτροπος;

o) *ἐν ἑτέρῳ μέρει*] „Nihil mut. *Coll.* nec *Fl.*“ p) *δόμον*] „*μὴ δόμον* O. male.“ q) *Ἄϊδος*] „Bene sic O. *Fl.* V. 2. *Par.* S. *Ἀΐδιος* male J. *Ald. Fr.* H.“ *Ἄϊδιος* A. 1. sed *Ἀΐδιος* A. 2. r) *οὕτω γένοιτ' ἄν*] *ἂν οὕτω γένοιτο* Gorl. et 3011. in hoc tamen *γένοιτο*, teste *Belino*. s) *οὐδὲ*] *οὐδὲν* Gorl. t) *τὸ*] „*τὸν* O.“ u) *λίνον*] *λῖνον* priores. Cf. Timon. c. 22. x) *ᾄδουσιν*] „*ἄδουσιν* O.“ y) *διεξίασι*] Sic *Schm.* e Gorl. 3011. O. et P. pro vulg. *διεξέρχονται*. Scripsi autem *προπαροξυτόνως* secundum Scholiasten et exemplum *τοῦ μετίασι* Jov. Trag. c. 36. aliaque multa, quae contulit *Fischerus* ad *Weller.* Vol. II. p. 504. sq. non, ut *Schm.* *διεξιᾶσι*. z) *συγγνώμη*] *ξυγγνώμη* *Schm.* e 3011. a) *αἱ*] „Abest articulus ab O.“ b) *καὶ Λάχεσις*] Copulam, vulgo omissam, restitui ex O. et Gorl. in

Cyn. Ergo cum idem ille Homerus in alia operis parte ait,

Ne supra fatum subeas
Plutonia templa,

et hisce similia, toties nempe delirare illum dicemus?

Jup. Sane. Sic enim nihil quidquam fiat praeter Parcarum legem, neque praeter illud filum. Nempe quae Musarum afflatu canunt poëtae, ea vera sunt: cum vero deserti a Deabus, pro se faciunt versus, tunc nimirum falluntur, et contraria aliquantum superioribus narrant. Atque ignoscendum illis est, si, homines cum sint, verum ignorant, discedente illo, quod, quamdiu praesens erat, per ipsos fundebat carmina.

Cyn. Hoc ergo sic dicemus. Jam vero illud quoque mihi responde. Nonne tres sunt Parcae, Clotho, Lachesis, puto, et Atropos?

p. 628. ΖΕΤΣ. Πάνυ μὲν οὖν.

3 ΚΤΝ. Ἡ Εἱμαρμένη τοίνυν, καὶ ἡ Τύχη (πολυθρύλλητοι γὰρ καὶ c) αὗται) τίνες ποτ' εἰσὶν d), καὶ τί δύνανται e) αὐτῶν ἑκατέρα; πότερον τὰ ἴσα ταῖς Μοίραις, ἢ τι καὶ ὑπὲρ f) ἐκείνας; ἀκούω γοῦν ἁπάντων λεγόντων, μηδὲν εἶναι Τύχης καὶ Εἱμαρμένης δυνατώτερον.

ΖΕΤΣ. Οὐ θέμις ἅπαντά σε εἰδέναι, ὦ g) Κυνίσκε. τίνος δ' οὖν ἕνεκα ἠρώτησάς ποτε τὸ περὶ h) τῶν Μοιρῶν;

4 ΚΤΝ. Ἦν ἰ) πρότερόν μοι, ὦ Ζεῦ, κἀκεῖνο εἶπῃς, εἰ καὶ ὑμῶν αὗται ἄρχουσι, καὶ ἀνάγκη ὑμῖν ἠρτῆσθαι ἀπὸ τοῦ λίνου αὐτῶν.

ΖΕΤΣ. Ἀνάγκη, ὦ Κυνίσκε. τί δ' οὖν ἐμειδίασας;

ΚΤΝ. Ἀνεμνήσθην ἐκείνων τῶν Ὁμήρου ἐπῶν, ἐν οἷς k) πεποίησαι αὐτῷ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Θεῶν δημηγορῶν,

p. 629. ὁπότε ἠπείλεις αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ σειρᾶς τινος χρυσῆς ἀναρ-

quo tamen posteriore οἶμαι deest. c) γὰρ καὶ] „γὰρ πάνυ καὶ O.“ Sic etiam in Gorl. et 3011. d) τίνες ποτ' εἰσὶν] Sic *Schm.* ex O. et Gorl. Media vulgo abest. e) καὶ τί δύνανται] Sic iidem pro vulg. ἢ τί δύν. f) ἢ τι καὶ] Sic O. et Gorl. et hinc *Schm.* qui tamen τί cum cett. omnibus male edunt encliticae loco. καὶ vulgo deerat. g) ὦ] „abest ab O.“ h) τὸ περὶ] „dedi ex J. V. 2, O. et P. *Ποτε περὶ* habent Edd. cett.“ *Ποτε τὸ περὶ* 3011. quem nos secuti sumus. *Reitz.* et recentt. *ποτε* omiserunt. i) ἦν] μὴ addit 3011. k) ἐν οἷς] „ὧ Ox.“ Et 3011.

Jup. Recte.

Cyn. Fatum ergo, et Fortuna, (multum trita enim ista quoque *nomina*) quae sunt, et quid possunt singulae? utrum aequalem Parcis potestatem habent, an aliquid supra illas valent? Audio enim dicere universos, nihil esse Fortuna et Fato potentius.

Jup. Fas haud est, Cynisce, scire te omnia. Cujus vero tandem rei caussa interrogasti illud de Parcis?

Cyn. Si prius illud mihi dixeris, Jupiter, vobisne etiam illae imperent, cogaminique vos ab illarum filo pendere?

Jup. Cogimur, Cynisce. Quid vero risisti?

Cyn. Recordabar illorum Homeri versuum, in quibus ab eo induceris in concione Deorum verba faciens, ubi minabaris illis, te aurea

τησόμενος l) τὰ πάντα. ἔφης m) γὰρ αὐτὸς μὲν τὴν n) σει- p. 609.
ρὰν καθήσειν ἐξ οὐρανοῦ, τοὺς θεοὺς δὲ ἅπαντας o), εἰ βούλοιντο, ἐκκρεμαννυμένους p), κατασπᾶν βιάζεσθαι, οὐ μὴν κατασπάσειν γε, σὺ q) δὲ, ὁπόταν ἐθελήσῃς, ῥᾳδίως ἅπαντας

Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις r), αὐτῇ τε θαλάσσῃ. Hom.

τότε μὲν οὖν s) θαυμάσιος ἐδόκεις μοι τὴν βίαν, καὶ ὑπερ- Il. VIII
έφριττον μεταξὺ ἀκούων τῶν ἐπῶν. νυνὶ t) δὲ αὐτόν σε 24.
ἤδη ὁρῶ μετὰ τῆς σειρᾶς, καὶ τῶν ἀπειλῶν, ἀπὸ λεπτοῦ νήματος, ὡς φῂς, κρεμάμενον. δοκεῖ γοῦν u) μοι δικαιότε-
ρον ἂν ἡ Κλωθὼ μεγαλαυχήσασθαι, ὡς καὶ αὐτόν σε ἀνά-
σπαστον αἰωροῦσα x) ἐκ τοῦ ἀτράκτου, καθάπερ οἱ ἁλιεῖς ἐκ τοῦ καλάμου τὰ ἰχθύδια y).

ΖΕΤΣ. Οὐκ οἶδ', ὅ, τι z) σοι ταυτὶ βούλεται τὰ ἐρω- 5
τήματα.

l) *ἀναρτησόμενος*] Sic dedi ex O. et *Fr.* *Ἀναρτησάμενος* Edd. cett.“ m) *ἔφης*] „*ἔφησθα Fl.*“ Sic et 2954. Promiscue utrumque ap. *Lucian.* ut *ἔφης* Prometh. c. 2. *ἔφησθα* Timon. c. 38. et infra c. 10. n) *μὲν τὴν*] Sic O. et P. rectiore ordine, quam vulg. *τὴν μὲν*. o) *ἅπαντας*] „*ἅμα πάντας* O.“ Sic et Gorl. p) *ἐκκρεμαννυμένους*] „*ἐκκρεμαμένους* O.“ Sic et 3011. Vid. Adnot. q) *σὺ*] „*σὲ* male O.“ Sic etiam 3011. et Gorl. r) *ἐρύσαις*] „*ἐρύσαι* O. et marg. A. 1.“ Et Gorl. s) *οὖν*] „*δὴ* O.“ t) *νυνὶ*] „*νῦν* O.“ u) *γοῦν*] Sic *Schm.* ex Ox. P. et 3011. In prioribus erat *δ' οὖν*. „Mox *ἂν* omittit P.“ x) *αἰωροῦσα*] „Sic restitui ex G. L. O. P. *Θεωροῦσα* Edd. priores.“ y) *ἰχθύδια*] *ὀψάρια* 3011. et Gorl. rectius fortasse. z) *οὐκ οἶδ' ὅ, τι*] *οὐκ οἶδα εἴ τι* 3011.

quadam catena omnia suspensurum. Dicebas enim, illam te catenam caelo demissurum, Deos vero omnes, si velint ab illa suspensi vi te detrahere, non detracturos: te vero, si velis, facile universos

Ipsa cum terra tracturum, ipsoque profundo.

Tunc quidem igitur admirabili mihi quadam vi videbare praeditus, perhorrescebamque, versus istos cum audirem. Modo vero ipsum te jam video una cum catena illa et minis, a tenui filo, ut ais, suspensum. Videtur ergo mihi justius gloriari posse Clotho, ut quae ipsum te quoque, pendulum de colo sua libret, ut piscatores de arundine pisciculos.

Jup. Nescio, quid haec sibi tuae quaestiones velint.

p. 629. ΚΥΝ. Ἐκεῖνο, ὦ Ζεῦ, καὶ πρὸς τῶν Μοιρῶν, καὶ τῆς Εἱμαρμένης, μὴ τραχέως μηδὲ πρὸς ὀργὴν ἀκούσῃς
p. 630. μου α) ταλῃθῆ μετὰ παῤῥησίας λέγοντος. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ πάντων αἱ Μοῖραι κρατοῦσι, καὶ οὐδὲν ἂν ὑπ᾽ οὐδενὸς (ἔτι b)) ἀλλαγείη τῶν ἅπαξ δοξάντων αὐταῖς, τίνος ἕνεκα ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι θύομεν, καὶ ἑκατόμβας προσάγομεν c), εὐχόμενοι γενέσθαι ἡμῖν παρ᾽ ὑμῶν τἀγαθά d); οὐχ ὁρῶ γὰρ, ὅ, τι ἂν ἀπολαύσαιμεν τῆς ἐπιμελείας ταύτης, εἰ μήτε τῶν φαύλων ἀποτροπὰς εὑρέσθαι δυνατὸν ἡμῖν ἐκ τῶν εὐχῶν, μήτε ἀγαθοῦ τινος θεοςδότου e) ἐπιτυχεῖν.

6 ΖΕΥΣ. Οἶδα, ὅθεν σοι τὰ κομψὰ ταῦτα ἐρωτήματά ἐστι, παρὰ τῶν καταράτων σοφιστῶν, οἳ μηδὲ προνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων φασίν. ἐκεῖνοι γοῦν τὰ τοιαῦτα ἐρωτῶσιν ὑπ᾽ ἀσεβείας, ἀποτρέποντες καὶ τοὺς ἄλλους θύειν, καὶ εὔχεσθαι, ὡς εἰκαῖον ὄν· ἡμᾶς γὰρ οὔτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν πραττομένων παρ᾽ ὑμῖν, οὔθ᾽ ὅλως τὶ δύνασθαι πρὸς

a) μου] „ἐμοῦ Ex. *Fl. Mou* P. cum Edd.“ Cum *Fl.* consentit 2954. b) ἔτι] „abest ab O.“ Item a 3011. et Gorl. Omisit *Schm.* monente *Belino.* Suspectum saltem. c) προσάγομεν] „restitutum ex O. B. 2 (1. et 3.) et *Fr.* προσάγωμεν habebant Edd. reliquae.“ d) τἀγαθά] Sic 3011. Vulg. τὰ ἀγαθά *Schm.* τ᾽ ἀγαθά. e) Θεοςδότου] „Et sic cum J. habere *Fl.*

Cyn. Illud, Jupiter; et per *ego te* Parcas, et Fatum *obsecro*, ne aspere, neque iracunde audias me, quae vera sunt, cum fiducia dicentem. Si enim ita se habent illa, et omnia in Parcarum potestate sunt, neque quidquam eorum, quae semel illis placuere, a quoquam porro mutari potest: cujusnam rei gratia vobis sacrificamus homines, et hecatombas admovemus, precati, ut nobis contingant a vobis bona? Neque enim video, quid boni ad nos ab illo cultu redeat, si neque malorum depulsiones invenire nobis licet precibus, neque bonum quidquam divino munere nancisci.

Jup. Novi, unde habeas argutas illas interrogationes; a Sophistis illis sacerrimis, qui etiam, providere nos hominibus, negant. Illi enim prae impietate talia quaerunt, et alios quoque, ne sacrificare velint, aut precari, dehortantur, tanquam frustra sit: nos enim neque curam gerere eorum, quae apud vos agantur, neque

τὰ ἐν τῇ γῇ πράγματα· πλὴν οὐ χαιρήσουσί γε, τὰ τοιαῦτα p. 630.
διεξιόντες.

ΚΥΝ. Οὐ, μὰ τὸν τῆς Κλωθοῦς ἄτρακτον, ὦ Ζεῦ, οὐχ ὑπ' ἐκείνων ἀναπεισθείς, ταῦτά σε ἠρώτησα. ὁ δὲ p. 631.
λόγος αὐτὸς (οὐκ οἶδ' ὅπως ἡμῖν προϊὼν f) ἐς τοῦτο g) ἀπέβη) περιττὰς εἶναι h) τὰς θυσίας φησίν. αὖθις δ', εἰ δοκεῖ, διὰ βραχέων ἐρήσομαί σε, σὺ δὴ μὴ ὀκνήσῃς ἀποκρίνασθαι, καὶ ὅπως ἀσφαλέστερον ἀποκρίνῃ.

ΖΕΤΣ. Ἐρώτα, εἴ σοι σχολὴ τὰ τοιαῦτα ληρεῖν.

ΚΥΝ. Πάντα φῂς ἐκ τῶν Μοιρῶν γίγνεσθαι; 7

ΖΕΤΣ. Φημὶ γάρ.

ΚΥΝ. Ἡμῖν i) δὲ δυνατὸν k) ἀλλάττειν ταῦτα, καὶ ἀνακλώθειν;

ΖΕΤΣ. Οὐδαμῶς.

ΚΥΝ. Βούλει γοῦν l) ἢ ἐπαγάγω καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, ἢ δῆλον, κἂν μὴ εἴπω αὐτό;

notat *Solanus*. Sed habet etiam *Par.* H. S. et *Ald.*" Nimirum poëtico vocabulo nugas deridet poëtarum. f) ἡμῖν προϊὼν] „Sic restitutum ex Cod. O. Nam Edd. εἰπεῖν προϊὼν ἡμῖν sine sensu." Sic tamen et 2954. g) ἐς τοῦτο] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. εἰς τοῦτο." Εἰς τοὐναντίον emendatum in Cod. Ox." h) εἶναι] „deest in 3011. probante *Belino*. i) ὑμῖν] „ἡμῖν male O." k) δυνατὸν] „οὐ δυνατὸν *Fl* Οὐ omittunt cett. et P." l) γοῦν] οὖν 2954. et 3011. quod quum dulcius dixisset *Belinus*, recepit *Schm.*

omnino posse quidquam ad res terrestres. Verum non gaudebunt *impune se auferre ejusmodi disputationes*.

Cyn. Non profecto, per illum Clothûs fusum, Jupiter, non ab illis inductus, ista te interrogavi: sed ipse noster sermo (non habeo dicere, quomodo progressus huc nobis evaserit) supervacanea esse ait sacrificia. Iterum autem, si videtur, paucis te rogabo: tu vero respondere ne graveris, et *fac* ut respondeas firmius.

Jup. Roga, si satis tibi otii est ad sic delirandum.

Cyn. Omnia ais a Parcis fieri?

Jup. Nempe.

Cyn. In vestra autem potestate est mutare ista, et retractare?

Jup. Nequaquam.

Cyn. Vis igitur inducam, quod sequitur; an manifestum id est, etiamsi non dixero?

p. 613. ΖΕΥΣ. Δῆλον μέν. οἱ δέ γε θύοντες οὐ τῆς χρείας ἕνεκα θύουσιν, ἀντίδοσιν δέ m) τινα ποιούμενοι, καὶ ὥςπερ ὠνούμενοι τὰ ἀγαθὰ παρ' ἡμῶν ἢ τιμῶντες ἄλλως τὸ βέλτιον.

ΚΤΝ. Ἱκανὸν καὶ n) τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φῂς ἐπὶ μηδενὶ χρησίμῳ γίγνεσθαι τὰς θυσίας, χρηστότητι o) δέ τινι τῶν
p. 632. ἀνθρώπων τιμώντων τὸ βέλτιον. καίτοι p) εἴ τις τῶν σοφιστῶν ἐκείνων παρῆν, ἤρετο ἄν σε, καθ' ὅ, τι q) βελτίους ἢ τοὺς θεοὺς, καὶ ταῦτα, ὁμοδούλους τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς δεσποίναις ταῖς Μοίραις ταττομένους. οὐ γὰρ ἀποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι, ὡς δι' αὐτὸ ἀμείνους δοκεῖν. ἐπεὶ τοῦτό γε μακρῷ χεῖρόν ἐστιν, εἴγε τοὺς μέν, (εἰ μηδὲν ἄλλο,) κἂν ὁ θάνατος r) εἰς ἐλευθερίαν ἀφείλετο· ὑμῖν δὲ εἰς s) ἄπειρον ἐκ-

m) δέ] „Δὲ et καὶ deesse in O. notat *Solanus.*“ Δὲ etiam in Gorl. deest; unde uncinis inclusit *Schm.* Vid. Adnot. n) καὶ] „iterum abest in O.“ Nec non in 3011. et Gorl. quapropter suspicionis nota inclusit *Schm.* injuria, ut videtur. o) χρηστότητι] „εὐγνωμοσύνῃ G. O. P. et marg. A. 1. At prius est in Edd. omnibus.“ Ab Edd. etiam 3011. dissentit. p) καίτοι] καί τι B. 1. q) ὅ, τι] „emendante *Jensio.* Ὅτι vulg.“ r) κἂν ὁ θάνατος] Vulgo: εἰ μηδὲν ἄλλο, θάνατός γε. Articulum primus, monente *Belino*, restituit *Schm.* e Codd. O. 3011. et Gorl. Particulam κἄν, interpretamentis extrusam, ego restitui ex iisdem tribus Codd. Verba vero: εἰ μηδὲν ἄλλο, quae absunt a Gorl. et 3011. pro interpretamento particulae κἄν suspicionis nota sepsi. Τε denique, quod et ipsum, in O.

Jup. Manifestum id quidem. Verumtamen qui sacrificant, non indigentiae caussa sacrificant, sed remunerationem quandam facientes, et quasi ementes a nobis bona, vel alioquin honore praestantiorem naturam afficientes.

Cyn. Satis etiam hoc est, si tu quoque dicis, nullius utilitatis caussa fieri sacrificia, sed benignitate quadam hominum, honore praestantiorem naturam afficientium. Quamquam si quis Sophistarum illorum adesset, fortasse te interrogaret, quanam re praestare dicas Deos, idque cum hominum sint conservi, iisdem dominabus Parcis subjecti. Neque enim, quod immortales sunt, hoc iis suffecerit, ut ideo meliores videantur: quandoquidem multo hoc est deterius; ubi illos, (si nihil aliud, at) certe mors in li-

πίπτει τὸ πρᾶγμα, καὶ ἀΐδιος ἡ δουλεία γίγνεται t), ὑπὸ p. 632.
μακρῷ τῷ λίνῳ στρεφομένη.

ΖΕΤΣ. Ἀλλ', ὦ Κυνίσκε, τὸ ἀΐδιον τοῦτο, καὶ ἄπειρον, 8
εὐδαιμον ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐν ἅπασιν ἀγαθοῖς ἡμεῖς u) βιοῦμεν.

ΚΥΝ. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, ἀλλὰ διώρισται καὶ παρ' ὑμῖν τὸ πρᾶγμα, καὶ πολλὴ ταραχὴ ἔνεστι x)· σὺ μὲν γὰρ εὐδαίμων, βασιλεὺς γάρ, καὶ δύνασαι ἀνασπᾶν τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλατταν, ὥςπερ ἰμονιὰν y) καθείς· ὁ δὲ Ἥφαιστος z) χωλός ἐστι, βάναυσός τις καὶ πυρίτης τὴν τέχνην· ὁ Προμηθεὺς δὲ καὶ ἀνεσκολοπίσθη ποτέ a). τὸν γὰρ πατέρα σου τί ἂν λέγοιμι, πεδήτην ἔτι ἐν τῷ ταρτάρῳ ὄντα; καὶ ἐρᾶν δέ φασιν ὑμᾶς b), καὶ τιτρώσκεσθαι, καὶ δουλεύειν ἐνίοτε παρὰ c) τοῖς ἀνθρώποις, ὥςπερ ἀμέλει καὶ p. 633.
τὸν σὸν ἀδελφὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι, καὶ παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ τὸν Ἀπόλλω d). ταῦτα δέ μοι οὐ πάνυ εὐδαίμονα εἶ-

et Gorl. deest, plane delevi, tanquam interpretamenti illius partem. Κἄν enim, ubi significat *at certe*, sine γε fere dicitur, ut Nigr. 23. Timon. 20. Diall. Deor. V, 1. Diall. Marr. I, 3. Bis Accus. c. 1. Diall. Meretrr XI, 4. etc. s) εἰς] ἐς Jov. *Schm.* t) γίγνεται] γίνεται Jov. u) ἡμεῖς] „non comparet in O." x) ἔνεστι] „ἐστι *Fl.* Vulgatam ceterarum firmat P." y) ἰμονιὰν] ἰμονίαν *Reitz.* et recentt. Atticam formam exhibent omnes Edd. vett. Vid. Commentatores ad *Hesychium* s. h. v. z) ὁ δὲ Ἥφαιστος] „ὁ Ἥφ. δὲ O." a) ποτέ] „deest in O." b) φασιν ὑμᾶς] „ὑμᾶς φασιν O." c) παρα] „πε—ι male O. hic et mox bis, ait *Sol.* Sed forsan est compendium τοῦ παρά. Vid. *Alberti* Glossar. N. T." d) Ἀπόλλω] „Sic Edd. omnes praeter J. et V. 2. quae Ἀπόλλωνα."

bertatem asserit; vobis autem in infinitum res exit, et aeterna servitus oritur, quae longo illo filo torqueatur.

Jup. Verum, Cynisce, in ipsa illa aeternitate et infinitate inest nobis beatitas, atque in bonis omnibus vivimus.

Cyn. Non omnes, Jupiter, sed diversa etiam apud vos ratio est, et multa inest confusio. Nam tu quidem beatus, qui rex sis, et possis terram cum mari attrahere puteali quasi fune demisso. At Vulcanus claudus est, vilis opifex, et fuliginosus. Prometheus etiam in alto affixus quondam. De patre enim tuo quid dicam, qui sit compeditus adhuc in tartaro? Ajunt autem, vos amare etiam, et vulnerari, et servire interdum hominibus, ut nempe fratrem tuum Laomedonti, et Admeto Apollinem. Ista

p. 633. *ναι e) δοκεῖ, ἀλλ' ἐοίκασιν ὑμῶν οἱ μέν τινες εὐτυχεῖς τε καὶ εὔμοιροι εἶναι, οἱ δὲ ἔμπαλιν. ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ λῃστεύεσθε, ὥςπερ ἡμεῖς, καὶ περισυλᾶσθε ὑπὸ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἐκ πλουσιωτάτων πενέστατοι ἐν ἀκαρεῖ χρόνου f) γίγνεσθε. πολλοὶ δὲ καὶ κατεχωνεύθησαν ἤδη, χρυσοῖ ἢ ἀργυροῖ ὄντες, οἷς g) τοῦτο εἵμαρτο θηλαθή.*

9 *ΖΕΥΣ. Ὁρᾷς, ταῦτ' ἤδη ὑβριστικὰ, ὦ Κυνίσκε, φῄς· καί σοι τάχα μεταμελήσει ποτὲ αὐτῶν h).*

ΚΥΝ. Φείδου, ὦ Ζεῦ, τῶν ἀπειλῶν, εἰδὼς οὐδέν με πεισόμενον, ὅ, τι μὴ καὶ τῇ Μοίρᾳ πρὸ σοῦ ἔδοξεν. ἐπεὶ οὐδ' αὐτοὺς ἐκείνους ὁρῶ τοὺς ἱεροσύλους κολαζομένους i), ἀλλ' οἵ γε πλεῖστοι διαφεύγουσιν ὑμᾶς· οὐ γὰρ εἵμαρτο, οἶμαι, ἁλῶναι αὐτούς.

ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔλεγον, ὡς ἄρ' k) ἐκείνων τις εἶ, τῶν ἀναιρούντων τὴν πρόνοιαν τῷ λόγῳ;

ΚΥΝ. Πάνυ, ὦ Ζεῦ, δέδιας αὐτοὺς, οὐκ οἶδ' ὅτου

e) εἶναι] „deest in O.“ Nec non in Boiii. et Gorl. quare uncinis inclusit *Schm.* f) χρόνου] „abest ab O.“ Nec non a Gorl. et Boiii. g) οἷς] ἧς A. 2. h) καί σοι τάχα αὐτῶν] καὶ σοί ποτε μεταμεκήσει αὐτῶν Boiii. et Gorl. probante *Belino* omissionem vocis τάχα. i) κολαζομένους] „κολαζομένους ἅπαντας O.“ Sic et Boiii. k) ἄρ'] „παρ' O.“ Quod malit *Bel.* vel ἀπ', importunissime utrumque.

quidem non valde mihi videntur beata. Sed verisimile est, quosdam vestrùm fortunatos et felices esse; alios autem contra. Omitto dicere, quod etiam in latrones inciditis, sicut nos, et spoliamini a sacrilegis, et ex ditissimis pauperrimi temporis momento fitis. Multi vero jam conflati sunt, aurei cum essent vel argentei: quibus nempe id ipsum fato decretum fuerat.

Jup. Vides, Cynisce, ista jam contumeliosa *sunt, quae* dicis: atque erit forte, cum te illorum poenituerit.

Cyn. Parce minis, Jupiter, cum scias, nihil mihi eventurum, quod non Parcae ante te visum fuerit: quandoquidem nec ipsos illos puniri video sacrilegos; sed plerique vos effugiunt, nec enim, puto, capi illos in fatis est.

Jup. Nonne praedixi, illorum te *de grege* esse, qui tollunt disputando providentiam?

Cyn. Vehementer illos,

ἕνεκα l). πάντα γοῦν ὁπόσα ἂν εἴπω, οἴει m) ἐκείνων παι- p. 635.
δεύματα εἶναι. Ἐγὼ δὲ, (παρὰ n) τίνος γὰρ ἂν ἄλλου τἀ- p. 634.
ληθές, ἢ παρὰ σοῦ μάθοιμι;) ἡδέως δ' ἂν o) καὶ τοῦτο
ἐροίμην σε, τίς ἡ Πρόνοια ὑμῖν αὕτη ἐστί; Μοῖρά τις,
ἢ καὶ ὑπὲρ ταύτας θεὸς, ὥςπερ ἄρχουσα καὶ αὐτῶν
ἐκείνη p);

ΖΕΥΣ. Ἤδη σοι καὶ πρότερον ἔφην, οὐ θεμιτὸν εἶναι πάντα σε εἰδέναι· σὺ δ' ἓν τι ἐν ἀρχῇ ἐρωτήσειν φήσας, οὐ παύῃ τοσαῦτα πρὸς μὲ q) λεπτολογούμενος. καὶ ὁρῶ ὅτι σοι τὸ κεφάλαιόν ἐστι τοῦ λόγου, ἐπιδεῖξαι οὐδενὸς ἡμᾶς προνοοῦντας τῶν ἀνθρωπίνων.

ΚΥΝ. Οὐκ ἐμὸν τοῦτο, ἀλλὰ σὺ μικρὸν ἔμπροσθεν ἔφησθα τὰς Μοίρας εἶναι τὰς πάντα ἐπιτελούσας r), ἐκ-

l) ὅ του ἕνεκα] „ὅθουνεκα O.“ m) οἴει] „ὑποπτεύεις O.“ Sic etiam Gorl. n) παρὰ] „Nota περὶ hic male O. ut mox et saepe, nisi sit compendium τοῦ παρά. Vid. ad cap. 8.“ Mox γὰρ cum *Bel.* et *Schm.* inserui e 3011., parenthesin faciens verba παρὰ μάθοιμι; quae in Edd. vulgaribus non erat. Sequens δ' post ἡδέως non adeo debebat *Schmiederum* offendere, ut uncinis includeret tanquam suspectum. Post parentheses enim non raro occurrunt particulae repetitae, quod et ipsum de particula ἄν valet in eadem enuntiatione bis posita. De particula δὲ cf. cap. seq. οἱ ἄνθρωποι, δέον — — οἱ δὲ etc. o) δ' ἄν] „γοῦν Ex. *Fl.* et marg. A. 1. (nec non 2954.) Vulgatam servat P.“ p) ἐκείνη] „ἐκείνων P. L. Vulgatae Edd. lectioni adsentitur *Fl.*“ q) τοσαῦτα πρὸς μὲ] „Hoc reddidi *Luciano* ex L. O. P. et marg. A. 1. W. πρός με τοιαῦτα Edd.“ r) πάντα ἐπιτελούσας] „ἐπιτελούσας ἅπαντα ἐκτὸς O.“ Ἅπαντα ἐπιτ. Gorl.

Jupiter, metuis, nescio qua de caussa. Quaecunque enim ego dico, illorum putas e disciplina esse. Ego vero (a quonam enim alio verum, quam a te, discam? libenter vero illud quoque te interrogaverim, quaenam illa vobis sit Providentia? Parcarumne una, an etiam major illis Dea, et illis quasi imperans?

Jup. Jam ante tibi dixi equidem, non fas esse, scire te omnia. At tu, qui principio unum quiddam te interrogaturum dixeras, non desinis tot minutas mihi nugas obblaterare: et video, caput tibi disputationis hoc esse, ut ostendas, nullam nos rerum humanarum curam agere.

Cyn. Non meum hoc est; sed tu paullo ante dicebas, Parcas esse, quae perficiant

p.634. τὸς s) εἰ μὴ μεταμέλει σοι t) ἐκείνων, καὶ μετατίθεσαι u) αὖθις τὰ εἰρημένα, καὶ ἀμφισβητεῖτε τῆς ἐπιμελείας x), παρωσάμενοι τὴν Εἱμαρμένην.

11 ΖΕΤΣ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἡ Μοῖρα δι' ἡμῶν ἕκαστα ἐπιτελεῖ.

ΚΥΝ. Μανθάνω, ὑπηρέται καὶ διάκονοί τινες τῶν Μοιρῶν εἶναι φατέ. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐκεῖναι ἂν εἶεν αἱ προνοοῦσαι, ὑμεῖς δὲ ὥςπερ σκεύη τινὰ, καὶ ἐργαλεῖα ἐστὲ αὐτῶν.

ΖΕΤΣ. Πῶς λέγεις;

ΚΥΝ. Ὥςπερ, οἶμαι, καὶ τὸ σκέπαρνον τῷ τέκτονι, καὶ τὸ τρύπανον, συνεργεῖ μέν τι πρὸς τὴν τέχνην, οὐδεὶς
p.635. δὲ y) ἂν εἴποι, ὡς ταῦτα ὁ τεχνίτης z) ἐστιν, οὐδ' ἡ ναῦς ἔργον τοῦ σκεπάρνου, ἢ τοῦ τρυπάνου, ἀλλὰ τοῦ ναυπηγοῦ· ἀνάλογον τοίνυν a), ἡ μὲν ναυπηγουμένη ἕκαστα, τ' Εἱμαρμένη ἐστὶν· ὑμεῖς δὲ ἄρα b) τρύπανα καὶ σκέπαρνα ἐστὲ τῶν Μοιρῶν· καὶ c), ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, δέον

s) ἐκτὸς] „deerat in Edd. addidi ex O. P.“ t) μεταμέλει σοι] „μεταμελήσει male O.“ u) μετατίθεσαι] „ἀνατ — male *Fl.* Vulgatam servat P.“ ἀνατίθεσθαι male 2954. καταπίθεσθαι *Schol.* x) ἐπιμελείας] „ἐπιμελ. *Fl.*“ προνοίας 2954. y) οὐδεὶς δὲ] „οὐδεὶς τοίνυν δὲ marg. A. 1.“ z) ὁ τεχνίτης] Articulum, qui vulgo abest, praeeunte *Schmiedero*, restitui ex O. et Gorl. a) ἀνάλογον τοίνυν] Sic O. P. 3011. Gorl. *Bel. Schm.* pro vulg. οὕτως ἀνάλογον. Cf. Hermot. c. 32. b) ἄρα] „εἴπερ ἄρα O.“ c) Μοιρῶν· καὶ] „Ambo

omnia: nisi forte poenitet te illorum, et dicta illa tua retractas, disceptantibus vobis de cura rerum, et Fatum ab ea repellentibus.

Jup. Nequaquam. Sed per nos Fatum omnia perpetrat.

Cyn. Percipio, ministros et famulos quosdam Parcarum vos esse dicitis. Verumtamen sic quoque illae fuerint, quae provident. Vos autem velut vasa quaedam illarum et instrumenta estis.

Jup. Quid ais?

Cyn. Puto, quemadmodum securis fabro et terebra conferunt illa quidem aliquid ad artem, nemo vero haec esse dixerit artificem; neque navis opus est securis aut terebrae, sed naupegi: eadem ratione, quod architectatur hanc magnam navim, Fatum est; vos autem nimirum secures Parcarum estis ac terebrae. Et, ut apparet, homines, cum Fato sacra faciendæ essent, et ab

τῇ Εἱμαρμένῃ θύειν, καὶ παρ' ἐκείνης αἰτεῖν τἀγαθά, οἱ δὲ ἐφ' ὑμᾶς ἴασι d), προσόδοις καὶ θυσίαις e) γεραίροντες· οἱ δ' οὐδὲ τὴν Εἱμαρμένην τιμῶντες ἂν f), εἰς δέον αὐτὸ ἔπραττον. οὐ γὰρ οἶμαι δυνατὸν εἶναι, οὐδὲ αὐταῖς ἔτι ταῖς Μοίραις, ἀλλάξαι, καὶ μετατρέψαι τί g) τῶν ἐξ ἀρχῆς δοξάντων περὶ ἑκάστου. ἡ γοῦν Ἄτροπος οὐκ ἀνάσχοιτ' h) ἄν, εἴ τις εἰς τοὐναντίον τρέψειε i) τὸν ἄτρακτον, ἀναλύων τῆς Κλωθοῦς τὸ ἔργον. p.635.

ΖΕΤΣ. Σὺ δ' k) ἤδη, ὦ Κυνίσκε, οὐδὲ τὰς Μοίρας τιμᾶσθαι πρὸς τῶν ἀνθρώπων ἀξιοῖς, ἀλλ' ἔοικας ἅπαντα συγχεῖν προαιρεῖσθαι. ἡμεῖς δὲ εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου ἕνεκα, τοῦ γε μαντεύεσθαι, καὶ προμηνύειν ἕκαστα l) τῶν ὑπὸ τῆς Μοίρας κεκυρωμένων, δικαίως τιμώμεθα ἄν m). 12

ΚΥΝ. Τὸ μὲν ὅλον, ἄχρηστον, ὦ Ζεῦ, προειδέναι τὰ μέλλοντα, οἷς γε τὸ φυλάξασθαι αὐτὰ παντελῶς n) ἀδύνα-

deerant in J. aderunt in cett. et Ox." d) ἴασι] ἔρχονται 2954. e) θυσίαις] „Sic dedi ex G. L. O. et marg. A. 1. pro τιμαῖς, quod in Edd. erat." f) ἂν] „abesse ab O. ἂν et εἰς notat *Solanus*." g) καὶ μετατρέψαι τί] „τί καὶ μετατρέψαι O." h) ἀνάσχοιτ'] Sic O. et *Schm.* pro vulg. ἀνάσχοιτο. i) τοὐναντίον τρέψειε] „τρεψ. τοὐν. O." Στρέψειε *Schm.* et Gorl. At supra μετατρέπειν de eadem re. k) σὺ δ'] Sic O. Gorl. et 3011. et hinc *Schm.* probantibus *Reitzio* et *Belino*. In Edd. cett. δ' omissum. l) ἕκαστα] ἑκάστῳ 3011. m) τιμώμεθα ἄν] Sic *Fl.* Vulg. τιμοίμεθα ἄν. Sed ἂν deest in O.

illo petenda bona, illi vero ad vos cunt, salutationibusque vos et sacrificiis colunt. Sed neque, si fatum colerent, recte illud facerent. Neque enim, puto, ipsis Parcis integrum est mutare, et aliorsum convertere quidquam eorum, quae ab initio inde de unaquaque re decreta sunt: nec patiatur Atropos, si quis in contrarium torquere velit fusum, et Clothonis opus resolvere.

Jup. Tu jam, Cynisce, neque Parcas coli ab hominibus aequum censes, sed videris hoc agere, uti confundas omnia. At nos, si vel nulla alia, ea certe caussa honoremur merito, quod vaticinamur, et, quae rata sunt apud Parcam, singula praedicimus.

Cyn. In universum quidem inutile est, Jupiter, praescire futura *illis*, quibus negatum plane sit illa

p. 635. τον. ἐκτὸς o) εἰ μὴ τοῦτο φῄς, ὡς ὁ προμαθὼν p), ὅτι q)
p. 636. ὑπ' αἰχμῆς σιδῆρας τεθνήξεται, δύναιτ' ἂν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον καθείρξας r) ἑαυτόν· ἀλλ' ἀδύνατον· ἐξάγει s) γὰρ αὐτὸν ἡ Μοῖρα κυνηγετήσοντα, καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ· καὶ ὁ Ἄδραστος ἐπὶ τὸν σῦν ἀφεὶς τὴν λόγχην, ἐκείνου μὲν ἁμαρτήσεται, φονεύσει δὲ τὸν Κροίσου παῖδα, ὡς ἂν ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς t) τῶν Μοιρῶν φερομένου τοῦ ἀκον-
13 τίου ἐπὶ τὸν νεανίσκον. Τὸ μὲν γὰρ τοῦ Λαΐου u) καὶ γελοῖον, τό·

Eurip. Phoen. v. 18. 19.

Μὴ σπεῖρε x) τέκνων ἄλοκα, δαιμόνων βίᾳ,
Εἰ γὰρ τεκνώσεις (φησὶ) παῖδα, ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς.

περιττὴ γὰρ, οἶμαι, ἡ παραίνεσις πρὸς τὰ πάντως οὕτω γενησόμενα. τοιγάρτοι y) μετὰ τὸν χρησμὸν, καὶ ἔσπειρε, καὶ ὁ φὺς ἀπέκτεινεν αὐτόν z). ὥστε οὐχ ὁρῶ, ἀνθ' ὅτου
14 ἀπαιτεῖτε a) τὸν μισθὸν ἐπὶ τῇ μαντικῇ. Ἐῶ γὰρ λέγειν,

n) παντελῶς] πάντως O. Gorl. 3011. o) ἐκτὸς] „Ita jussit *Sol.* emendari ex O. et P. nam vulgo *εἰ μὴ παρὰ τοῦτο* Edd." p) ὁ προμαθὼν] „Articulum in Edd. deficientem ex O. et P. inserui." *Τις* addit 2951. qui et articulum exhibet. q) ὅτι] Sic O. et Gorl. Sed ὡς priores Edd. minus clementer. r) καθείρξας] „ἐγκολεισάμενος O. P." Sic et 3011. s) ἐξάγει] ἐξάξει conj. *Jens.* probante ipso *Reitzio.* Vid. Adnot. t) ἀπ' ἰσχυρᾶς ἐντολῆς] Sic O. P. Gorl. 3011. *Schm.* pro vulg. ἀπὸ ἰσχυροῦ προσάγματος. u) τοῦ Λαΐου] Articulum vulgo deficientem restituit *Schm.* ex O. 3011. et Gorl. x) σπεῖρε] σπεῖραι 3011. y) τοιγάρτοι] „τοιγάρτοι male J." ex A. 2. z) αὐτόν] „deest in O." a) ἀπαιτεῖτε] „ἀπαιτοῖτε] Hoc recepi e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett.": Indicativum restituerunt *Bip.* et *Schm.* e Gorl. et 3011. cum quibus consentiunt Edd. vett.

cavere. Nisi forte ad hoc *valere* dicas, ut ille, qui didicit, a mucrone ferri se moriturum, effugere mortem includendo se possit. Sed fieri non potest. Educit enim illum Fatum, ut venetur, et mucroni tradet: et Adrastus, emissa in aprum hasta, ab illo aberrabit, interficiet autem Croesi filium, cum a validiori Parcarum imperio feratur hasta in juvenem. Illud de Lajo etiam ridiculum:

Ne sparge sulcum liberûm, vetant Dii:
Nam si creaveris, ait, *necat te filius.*

Supervacanea enim, puto, admonitio in his, quae omnino ita futura sunt. Igitur post oraculum et seminavit, et, qui natus est, ipsum interfecit. Itaque non video, quo nomine mercedem ve-

ὡς λοξὰ b) καὶ ἐπαμφοτερίζοντα τοῖς πολλοῖς χρᾶν εἰώθα- p.636.
τε, οὐ πάνυ ἀποσαφοῦντες, εἰ ὁ τὸν Ἅλυν διαβὰς τὴν αὐτοῦ c) ἀρχὴν καταλύσει, ἢ τὴν τοῦ Κύρου. ἄμφω γὰρ δύναται ὁ χρησμός.

ΖΕΤΣ. Ἦν τις, ὦ Κυνίσκε, τῷ Ἀπόλλωνι ὀργῆς αἰ- p.637.
τία κατὰ τοῦ Κροίσου, διότι ἐπειρᾶτο ἐκεῖνος αὐτοῦ d), ἄρνεια κρέα καὶ χελώνης e) ἑψῶν.

ΚΥΝ. Ἐχρῆν μὲν μηδὲ ὀργίζεσθαι, θεὸν ὄντα, πλὴν ἀλλὰ καὶ f) τὸ ἐξαπατηθῆναι τῷ Λυδῷ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ ἐπέπρωτο, οἶμαι. καὶ ἄλλως g) τὸ μὴ h) σαφῶς ἀκοῦσαι τὰ μέλλοντα ἡ Εἱμαρμένη ἐπέκλωσεν. ὥστε καὶ ἡ μαντικὴ ὑμῶν ἐκείνης ἔργον i) ἐστίν.

omnes praeter *Fl.* b) λοξὰ] „ἀμφίδοξα O. P. et marg. A. 1. in qua tamen ad ἐπαμφοτερίζοντα relatum videtur. *Καὶ ἀμφίδοξα* Gorl. Perpetuum epitheton oraculorum λοξός, qui etiam conjuncta aeque atque h. l. leguntur λοξὰ καὶ ἐπαμφοτερίζοντα ἀποκρίνεσθαι de Apolline Pythio dicta Diall. Deor. XVI, 1. unde ipsum Apollinem constat *Λοξίαν* cognominatum. c) αὐτοῦ] Sic Edd. vett. omnes. Sed αὑτοῦ edidit *Reitz.* et recentt. injuria, ut et alibi centies. Vide modo Hermot. c. 17. ibique Adnot. Tom. IV. p. 395. *Ipsius* cogita Croesi imperium, in oppositionis graviter pronuntiatum. d) ἐπειρᾶτο ἐκεῖνος αὐτοῦ] „ἐπείρα ἐκ. αὐτὸν P. Nil mutat *Fl.*“ Ἐπείρα etiam Sorr. 1. e) χελώνης] „Sic *Fl.* J. *Ald. Fr.* H. S. χελώνην P. (Gorl.) et O. χελώνεια Coll.“ f) καὶ] quod vulgo deest, restituit, *Belino* monente, *Schm.* e Sorr. 2954. et Gorl. g) ἄλλως] „ἄλλῳ O.“ h) μὴ abest a Sorr. 1. i) ἔργον] „μέρος] Ita *Fl.* B. 1. (et 3.) *Ald. Fr.* H. *Par.* S. Ἔργον J. et P.“ Cum J. et P. consentiunt Codd. Sorr. et Gorl. quos recte secutus est *Schm.*

strorum vaticiniorum repetatis. Mitto dicere, quam ambigua respondere vulgo solcatis, non satis declarantes, suumne ille ipsius, qui Halyn transit, an Cyri imperium eversurus sit. Utrumque enim significat oraculum.

Jup. Erat quaedam, Cynisce, Apollini irae caussa contra Crocsum, quod illum tentaverat, coquendis una agninis et testudinis carnibus.

Cyn. Oportebat quidem, si Deus est, ne irasci quidem. Sed nimirum fatale etiam, puto, fuerat Lydo, ab oraculo ut deciperetur: et alioqui Fatum illud neverat, ne dilucide futura intelligeret. Itaque vestra etiam illa divinatio istius pars (*opus*) est.

p. 637. ΖΕΤΣ. Ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀπολείπεις, ἀλλὰ μάτην θεοὶ
15 ἐσμεν, οὔτε πρόνοιάν τινα εἰσφερόμενοι εἰς k) τὰ πράγματα, οὔτε τῶν θυσιῶν ἄξιοι, καθάπερ τρύπανα, ὡς ἀληθῶς, ἢ l) σκέπαρνα; καί μοι δοκεῖς εἰκότως μου καταφρονεῖν, ὅτι κεραυνὸν, ὡς ὁρᾷς, διηγκυλημένος m) ἀνέχομαί σε τοσαῦτα καθ' ἡμῶν διεξιόντα n).

ΚΤΝ. Βάλλε, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι κεραυνῷ o) πληγῆναι εἵμαρται, καὶ σε οὐδὲν αἰτιάσομαι τῆς πληγῆς, ἀλλὰ τὴν Κλωθὼ τὴν διὰ σοῦ τιτρώσκουσαν· οὐδὲ γὰρ τὸν κεραυνὸν αὐτὸν φαίην ἂν αἴτιόν μοι γενέσθαι τοῦ τραύμα-
p. 638. τος· πλὴν ἐκεῖνό γε ὑμᾶς ἐρήσομαι, καὶ σὲ καὶ τὴν Εἱμαρμένην. σὺ δέ μοι καὶ ὑπὲρ ἐκείνης ἀπόκρινα· ἀνέμνη-
16 σας γάρ με ἀπειλήσας. Τί δήποτε τοὺς ἱεροσύλους καὶ λῃστὰς ἀφέντες, καὶ τοσούτου ὑβριστὰς, καὶ βιαίους, καὶ ἐπιόρκους, δρῦν τινα πολλάκις κεραυνοῦτε, ἢ λίθον, ἢ νεὼς ἱστὸν p), οὐδὲν ἀδικούσης q); ἐνίοτε δὲ r) χρηστόν

k) εἰσφερόμενοι εἰς] ἐσφερ. ἐς Boii. *Schm.* l) ἢ] καὶ Boii. et Gorl. fortassis e cap. 11. m) διηγκυλημένος] „διηγκωλημ. O.“ διηγκυλομ. Boii. n) σε — διεξιόντα] σου — διεξιόντος ediderunt *Reitz.* et recentt. cum *Fl.* Sed Accusativos restitui maluit *Bel.* e reliquis Edd. cum quibus facit Gorl. Cf. Timon. c. 37. extr. o) κεραυνῷ] „καὶ κεραυνῷ O.“ Sic et Gorl. p) ἱστὸν] „Sic dedi ex *Pell.* Ἱστίον Edd.“ q) ἀδικούσης] „Sic Edd. P. Ἀδικοῦν *Fl.*“ r) δὲ] „restitui ex *Ald.*

Jup. Nobis autem nihil relinquis, sed frustra Dii sumus, neque providentiam adhibemus rebus, neque digni sumus victimis, ut terebrae nimirum aut securcs? Et merito videris me contemnere, quod fulmine jam ad jactum parato adstans, fero te ista contra nos disputantem.

Cyn. Feri, Jupiter, si mihi fatale est fulmine percuti: nec te plagae illius nomine accusabo, sed vulnerantem per te Clotho: scilicet neque ipsum fulmen caussam mihi vulneris fuisse dicam. Verum illud quidem vos rogaverim, te pariter ac Fatum: tu autem mihi et pro illo responde; admonuisti enim me minis tuis. Qui tandem, omissis sacrilegis, et latronibus, totque contumeliosis, violentis, et perjuris hominibus, quercum saepe quandam fulminatis, aut lapidem, aut navis malum, quae nihil mali fecerit: interdum etiam bonum quendam et sanctum

τινα καὶ a) ὅσιον ὁδοιπόρον; τί σιωπᾷς, ὦ Ζεῦ; ἢ οὐδὲ p.638.
τοῦτό με θέμις εἰδέναι;

ΖΕΥΣ. Οὐ γὰρ, ὦ Κυνίσκε. σὺ δὲ πολυπράγμων τις εἶ, καὶ οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορηκώς.

ΚΥΝ ι). Οὐκοῦν μηδὲ ια) ἐκεῖνο ὑμᾶς ἔρωμαι κ), σέ τε λ) καὶ τὴν Πρόνοιαν, καὶ τὴν Εἱμαρμένην, τί δήποτε Φωκίων μ) μὲν ὁ χρηστὸς ἐν τοσαύτῃ πενίᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀπέθανε, καὶ Ἀριστείδης πρὸ αὐτοῦ· Καλλίας δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης, ἀκόλαστα μειράκια, ὑπερεπλούτουν, καὶ Μειδίας ὁ ὑβριστὴς, καὶ Χάροψ α) ὁ Αἰγινήτης, κίναιδος ἄνθρωπος, τὴν μητέρα λιμῷ ἀπεκτονώς b)· καὶ πάλιν Σωκράτης μὲν παρεδόθη τοῖς ἕνδεκα, Μέλιτος c) δὲ οὐ παρεδόθη· καὶ Σαρδανάπαλος μὲν ἐβασίλευσε d), Θῆλυς p.639.
ὢν· Περσῶν δὲ τοσοῦτοι καλοὶ κἀγαθοὶ ἄνδρες ἀνεσκολοπίζοντο e) πρὸς αὐτοῦ, διότι μὴ ἠρέσκοντο τοῖς γιγνομένοις;

J. S. aberat in *Par.* H." Adest etiam in B. 1. et 3. ε) *καὶ*] „reddidi huic Editioni ex J. etc. pro *τὸν*, quod *Par.* occupavit; pro quo pejus *τὸ* H." ι) *ΚΥΝ.*] „Hoc nomen personae excciderat ex J. H. ej *Fl.* Restituere cett. Edd. marg. A. 1." ια) *μηδὲ*] „*μὴ δὲ* J. ut semper *Οὐ δὲ* O." κ) *ἔρωμαι*] *ἔροιμι* Gorl. λ) *σέ τε*] „*σὲ* tantum O." μ) *Φωκίων*] „deest in O." α) *Χάροψ*] *ὁ Χάροψ* 2954. β) *ἀπεκτονώς*] *ἀπεκτενὼς Reitz.* per errorem, credo. γ) *Μέλιτος*] „ex emend. *Solani.* *Μίλητος* Edd. priores." *Μέλυτος* B. 3. δ) *ἐβασίλευσε*] *ἐβασίλευε Schm.* e Gorl. nimis respiciens sequentia Imperfecta. ε) *Περσῶν δὲ — ἀνεσκολοπίζοντο*] *Γώχης*

viatorem? Quid taces, Jupiter? numquid hoc etiam me scire nefas est?

Jup. Enimvero nefas. At tu curiosulus es, et istis omnibus nescio unde corrasis huc mihi venis.

Cyn. Igitur neque illud vos interrogaverim, teque, et Providentiam, et Fatum, qui tandem Phocion ille vir bonus in tanta paupertate et necessariorum penuria mortuus sit, atque ante ipsum Aristides? Callias autem et Alcibiades, corrupti adolescentuli, abundarint divitiis, et insolens ille Midias, et Charops Aeginetes, cinaedus, quique suam matrem fame interemit: et rursus, Socrates undecimviris *capitalibus* traditus sit, Melitus autem traditus non sit? et Sardanapalus, effeminatus homo, regnaverit; Persarum vero tot praeclari et boni viri in palum ab illo acti sint, quod praesens rerum status illis displiceret?

p. 639. 17 *Ἵνα δὲ ὑμῖν f) μὴ τὰ νῦν λέγω καθ' ἕκαστον ἐπεξιὼν, τοὺς μὲν πονηροὺς εὐδαιμονοῦντας, καὶ τοὺς πλεονέκτας, ἀγομένους g) δὲ καὶ φερομένους τοὺς χρηστοὺς ἐν πενίᾳ καὶ νόσοις καὶ μυρίοις κακοῖς πιεζομένους.*

ΖΕΤΣ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Κυνίσκε, ἡλίκας μετὰ τὸν βίον οἱ πονηροὶ τὰς κολάσεις ὑπομένουσιν, ἢ ἐν ὅσῃ οἱ χρηστοὶ εὐδαιμονίᾳ διατρίβουσιν;

ΚΥΝ. Ἄιδην h) μοι λέγεις, καὶ Τιτυοὺς, καὶ Ταντάλους. ἐγὼ δὲ, εἰ μέν τι καὶ τοιοῦτόν ἐστιν, εἴσομαι τὸ σαφὲς, ἐπειδὰν ἀποθάνω· τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐβουλόμην τὸν ὁποσονοῦν τοῦτον χρόνον εὐδαιμόνως διαβιώσας i), ὑπὸ ἑκκαίδεκα γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἦπαρ ἀποθανών, ἀλλὰ μὴ k) ἐνταῦθα διψήσας, ὥςπερ ὁ Τάνταλος, ἐν μακάρων νήσοις πίνειν μετὰ τῶν ἡρώων, ἐν τῷ Ἠλυσίῳ λειμῶνι l) κατακείμενος.

ΖΕΤΣ. Τί φῄς; ἀπιστεῖς εἶναι τινὰς κολάσεις, καὶ

δὲ ἀνὴρ ἐνάρετος ἀνεσκολοπίσθη Gorl. et mox ἡρέσκετο. E Scholio haec translata. Omnino locus corruptus esse videtur. Cf. tamen Jov. Frag. c. 48 extr. ibique nott. f) ὑμῖν] „deest in *Fl.*“ g) ἀγομένους] „ἀγχομένους male J. sola.“ Ἀγαμένους B. 3. ridiculo errore. h) Ἄιδην] ᾅδηλον 2954. i) διαβιώσας] „διαβιοὺς Exc. *Fl.* βιώσας P.“ k) ἀλλὰ μὴ] „μᾶλλον ἢ J. sola.“ Sic et *Solano* placuit. l) λειμῶνι] πεδίῳ 2954.

Ne vobis praesentia dicam, percurrens singula, malos homines atque avaros, eosdem esse felices; agi autem et ferri bonos viros, paupertate, et morbis, et malis sexcentis oppressos.

Jup. Ignoras enim, Cynisce, quanta post hanc vitam supplicia mali sustineant, aut in quanta felicitate versentur boni?

Cyn. Inferos mihi narras, et Tityos, et Tantalos. Equidem sitne talo quidquam, dilucide sciam; cum ero mortuus. Ut autem nunc res sunt, optem, *ea lege*, hoc quantulumcunque est temporis feliciter transigere, ut mortui jecur a sexdecim vulturibus tondeatur: sed nolim *ea conditione* Tantali instar hic sitire, ut in beatorum insulis, in Elysio prato accumbens cum Heroibus bibam.

Jup. Quid ais? non credis esse poenas quasdam, et praemia, et judicium, ubi

τιμὰς, καὶ δικαστήριον, ἔνθα δὴ καὶ m) ἐξετάζεται ὁ ἐκά- p. 640.
στου βίος;

KYN. Ἀκούω τινὰ Μίνω n) Κρῆτα δικάζειν κάτω τὰ τοιαῦτα· καί μοι ἀπόκριναί τι καὶ ὑπὲρ ἐκείνου· σὸς γὰρ υἱὸς εἶναι λέγεται.

ZETΣ. Τί δὲ καὶ δι' ἐκεῖνον o) ἐρωτᾷς, ὦ Κυνίσκε;

KYN. Τίνας κολάζει μάλιστα;

ZETΣ. Τοὺς πονηροὺς δηλαδὴ, οἷον ἀνδροφόνους, καὶ ἱεροσύλους.

KYN. Τίνας δὲ παρὰ τοὺς ἥρωας ἀποπέμπει; p)

ZETΣ. Τοὺς ἀγαθούς τε καὶ ὁσίους, καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας.

KYN. Τίνος ἕνεκα, ὦ Ζεῦ;

ZETΣ. Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κολάσεως ἄξιοι.

KYN. Εἰ δέ τις ἀκούσιόν τι δεινὸν ἐργάσαιτο, κολάζεσθαι καὶ τοῦτον δικαιοῖ q);

ZETΣ. Οὐδαμῶς.

m) καὶ] abest ab Gorl. n) Μίνῳ] Μίνωα Gorl. contra *Luciani* morem. o) δι' ἐκεῖνον] „δι' αὐτὸν" Nil mutant Edd. nec P. Κἀκεῖνον *Pl.* κἀκεῖνον et κἀκεῖνο Schol.“ Καὶ ἐκεῖνον 2954. Unde patet, Praepositionis δι' omissionem, casu illam factam, ansam praebuisse iis, quae notatae sunt, variationibus, et vulgatae tandem lectioni ipsi, hoc ordine: καὶ δι' ἐκεῖνον — καὶ ἐκεῖνον — κἀκεῖνον — κἀκεῖνο. Αὐτὸν autem ejus est, qui ἐκεῖνον interpretari vellet, cauturus, ne, id quod factum erat, ἐκεῖνον a quopiam pro Neutra haberetur. p) ἀποπέμπει] πέμπει 2954. q) δικαιοῖ] „δίκαιον *Fl.*“ Sic et 2954. minus bene: respondet enim, quod sequitur, ἀξιώσειεν ἄν. Nihilominus

vita uniuscujusque examinetur?

Cyn. Audio, a Minoë quodam Cretensi judicari talia apud inferos. Et responde mihi etiam aliquid de illo: tuus enim filius esse dicitur.

Jup. Quid vero de illo interrogas, Cynisce?

Cyn. Quos punit maxime?

Jup. Malos nempe, velut homicidas et sacrilegos.

Cyn. Quos autem dimittit ad Heroas?

Jup. Bonos ac sanctos, qui cum virtute vixerunt.

Cyn. Cur hoc, Jupiter?

Jup. Quod alteri praemio, poena autem alteri digni sunt.

Cyn. Si quis vero involuntarium malum fecerit, punirine hunc etiam aequum putat?

Jup. Nequaquam.

p. 640. *ΚΥΝ. Οὐδ' ἄρα εἴ τις ἄκων τι ἀγαθὸν ἔδρασεν, οὐδὲ τοῦτον τιμᾶν ἀξιώσειεν ἄν;*

ΖΕΤΣ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΚΥΝ. Οὐδένα τοιγαροῦν r), ὦ Ζεῦ, οὔτε τιμᾶν οὔτε κολάζειν αὐτῷ προσήκει.

ΖΕΤΣ. Πῶς οὐδένα;

ΚΥΝ. Ὅτι οὐδὲν ἑκόντες οἱ ἄνθρωποι ποιοῦμεν, ἀλλά τινι ἀνάγκῃ ἀφύκτῳ κεκελευσμένοι, εἴ γε ἀληθῆ ἐκεῖνά ἐστι τὰ ἔμπροσθεν ὡμολογημένα, ὡς ἡ Μοῖρα πάντων αἰτία· καὶ ἦν φονεύσῃ τις, ἐκείνη ἐστὶν ἡ φονεύσασα s), καὶ ἦν ἱεροσυλῇ, προστεταγμένον αὐτῷ t) δρᾷ. ὥστε εἴ γε τὰ
p. 641. *δίκαια ὁ Μίνως δικάζειν μέλλοι, τὴν Εἱμαρμένην ἀντὶ τοῦ Σισύφου κολάσεται, καὶ τὴν Μοῖραν ἀντὶ τοῦ Ταντάλου· τί γὰρ ἐκεῖνοι ἠδίκησαν, πεισθέντες τοῖς ἐπιτάγμασιν;*

19 *ΖΕΤΣ. Οὐκ ἔτι οὐδὲ ἀποκρίνεσθαί σοι ἄξιον τοιαῦτα ἐρωτῶντι· θρασὺς γὰρ εἶ, καὶ σοφιστής· καί σε ἄπειμι ἤδη καταλιπών.*

ΚΥΝ. Ἐδεόμην μὲν κἂν ἔτι τοῦτο ἔρεσθαι u), ποῦ αἱ Μοῖραι διατρίβουσιν, ἢ πῶς ἐφικνοῦνται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν

Schmiederus, monente *Belino*, praetulit *δίκαιον*. r) *τοιγαροῦν*] *τοίνυν* Gorl. s) *φονεύσασα*] *φονεύουσα* Gorl. t) *αὐτῷ*] „*Αὐτὸ* Ex. *Fl.* Vulgatum tuetur P.“ Deinceps *δρᾷν* male 2954. u) *ἔρεσθαι*] *σε* addit *Schm.* e Cod. Gorl.

Cyn. Nec igitur, si quis praeter voluntatem boni quidquam fecerit, praemio afficiendum talem arbitratur?

Jup. Nempe.

Cyn. Itaque nullam, Jupiter, neque praemio afficere, neque poena illi convenit.

Jup. Quomodo neminem?

Cyn. Quia nihil voluntate nostra facimus homines, sed inevitabilis cujusdam necessitatis imperio adacti, siquidem verum est, de quo ante inter nos convenit, Parcam esse causam omnium: et si quis caedem faciat, illa est, quae fecit, et si sacrilegium committat, imperata facit. Igitur si quidem juste judicare Minos voluerit, Fatum puniet pro Sisypho, et Parcam pro Tantalo: quid enim injuste fecerunt illi obsecuti imperiis?

Jup. Nec responsione jam porro dignus es, qui talia interroges: audax enim es, et Sophista. Itaque jam, relicto te, discedo.

Cyn. Operae mihi erat etiam illud adhuc rogare, ubi versentur Parcae, et quomodo pares esse cura-

τοσούτων ἐς τὸ λεπτότατον, καὶ ταῦτα, τρεῖς οὖσαι; ἐπί- p. 611.
πονον x) γάρ τινα, καὶ οὐκ εὔμοιρόν y) μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον, τοσαῦτα ἔχουσαι πράγματα, καὶ, ὡς ἔοικεν, οὐ πάνυ οὐδὲ αὗται z) ὑπὸ χρηστῇ Εἱμαρμένῃ ἐγεννήθησαν. ἐγὼ γοῦν, εἴ μοι αἵρεσις δοθείη, οὐκ ἂν ἀλλαξαίμην πρὸς αὐτὰς τὸν ἐμαυτοῦ βίον, ἀλλ' ἑλοίμην ἂν ἔτι πενέστερος διαβιῶναι, ἤπερ καθῆσθαι κλώθων ἄτρακτον τοσούτων πραγμάτων μεστὸν, ἐπιτηρῶν ἕκαστα. εἰ δὲ μὴ ῥᾴδιόν σοι ἀποκρίνασθαι πρὸς ταῦτα, ὦ Ζεῦ, καὶ τούτοις ἀγαπήσομεν, οἷς ἀπεκρίνω. ἱκανὰ γὰρ ἐμφανίσαι τὸν περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ Προνοίας λόγον· τὰ λοιπὰ δ' ἴσως οὐχ εἵμαρτο ἀκοῦσαί μοι a).

x) ἐπίπονον] ἐπίτονον *Reitz.* et *Bip.* nescio unde: nam Codd. et Edd. vett. omnes exhibent ἐπίπονον. y) εὔμοιρον] „ἄμοιρον] Sic P. *Par.* Εὔμοιρον cett. cum *Fl.*" Hoc e Codd., Parr. monente *Belino*, recte restituit *Schm.* Cf. *Wessel.* et *Valcken.* ad *Lennep.* Phalar. p. XVI. z) αὗται] „Anne αὐταὶ; Sic tacite edidit *Schm.* non recte, ut videtur. Ceterum male *Reitz.* et *Bip.* αὗται. a) μοι] „deest in *Fl.*"

tioni tot tantarumque rerum ad minutias usque possint; idque cum tres modo sint? Intentam (*laboriosam*) enim quandam, neque nimis beatam mihi vitam videntur agere, quae tot sustineant negotia; et, ut videtur, Fato ipsae non valde propitio natae sunt. Equidem, si detur mihi optio, non permutaverim meam cum illis vitam, sed vel pauperior etiam vivere praeoptaverim, quam sedere fusum torquens, tot rerum plenum, et intentus omnibus. Si vero tibi facile non est, Jupiter, respondere ad haec, etiam illis, quae respondisti, contenti simus, ut quae sufficiant ad explicandam illam de Fato et Providentia disputationem: reliqua audire fortasse fatale mihi non fuit.

p. 642. # ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ.

ARGUMENTUM.

Auscultante de coelo Jove cum diis suis, Damis Epicureus contra Timoclem Stoicum negat vel deos esse, vel rebus humanis prospicere, et hanc sententiam suam ita tuetur, ut adversarii argumenta pro deorum providentia prolata deinceps singula vel tanquam inania refutet, vel etiam derideat tanquam inepta et absurda. Postremo vi, non rationibus Timoclis motus Damis loco cedit, trepidanti Jovi hanc certe spem relinquens, in faece saltem vulgi et inter barbaras gentes longe plurimos sibi remansuros esse stultos cultores. Gravis et haec plaga, quam vulgari Graecorum theologiae infligit Lucianus.

1 ΕΡΜ. Ὦ Ζεῦ, τί σύννους *a*) καταμόνας *b*) σαυτῷ λαλεῖς,
Parod. Trag. ignot. Ὠχρὸς, περιπατῶν, φιλοσόφου τὸ χρῶμ᾽ *c*) ἔχων;
Ἐμοὶ προσανάθου, λαβέ *d*) με σύμβουλον πόνων,
Μὴ καταφρονήσῃς οἰκέτου φλυαρίας.

a) σύννους] „σύννοις *Par.* sola male.“ b) καταμόνας] „καὶ καταμόνας Edd. sed rectius καὶ abest in O.“ c) χρῶμ᾽] χρῶμα Edd. vett. Recte *Reitz.* χρῶμ᾽ forsan e *Solani* emendatione. d) λαβέ] Vulgo λάβε. Cf. Toxar. c. 20. et Piscat. c. 47. ibique not.

JUPITER TRAGOEDUS.

MERCURIUS, MINERVA, JUPITER, JUNO, NEPTUNUS, VENUS, COLOSSUS, MOMUS, APOLLO, HERCULES, HERMAGORAS, TIMOCLES, DAMIS.

Merc. *O Jupiter, quid murmuras solus tibi,*
Pallens, sophistae habens colorem, inambulans?
Me consule, me fac aegritudinis, precor,
Socium tuae, ne sperne nugas servuli.

ΑΘΗΝ. Ναὶ πάτηρ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, p. 642. *Odyss.*
Γουνοῦμαί σε θεὰ γλαυκῶπις, τριτογένεια, I, 45. etc.
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν e) ἤδη, *Iliad.* I,
Τίς μῆτις δάκνει σε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν; 363.
Ἦ τί βαρὺ στενάχεις, ὤχρός τε f) σε g) εἶλε παρειάς; p. 643. *Iliad.*
ΖΕΥΣ. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν, ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος, III, 35.
Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ συμφορὰ τραγῳδική, *Eur.*
Ἧς οὐκ h) ἂν ἄραιτ' i) ἄχθος ἡ θεῶν φύσις. Orest. 1. sq.
ΑΘΗΝ. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγων k).
ΖΕΥΣ. Ὦ παγκάκιστοι l), χθόνια γῆς παιδεύματα,
Σύ τ', ὦ Προμηθεῦ, οἷά μ' εἴργασαι κακά.
ΑΘΗΝ. Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων m) ἐρεῖς.
ΖΕΥΣ. Ὦ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ῥοίζημα, τί (μοι) ῥέξεις;
ΑΘΗΝ. Κόλμισον ὀργὰν, εἰ μὴ κωμῳδεῖν, ὥςπερ οὖ-

e) εἴδομεν] „Εἴδωμεν male J. V. 2. *Fr.* (A. 1. et 2.) At prius recte *Fl.* B. 1. (et 3.) *Par.* S.“ f) τέ] δέ G.“ g) σε] „σου J. et marg. A. 1. W.“ *Sev* 2955. *Belino* probante. h) ἤς οὐκ etc.] „Ἦν οὐκ ἰαμβείοισι ὑπερπαίδεκα inserit O. ante illum versum.“ i) ἄραιτ'] „ἄροιτ' ἄραιτ' *Eurip.* et *Gr.*“ Sic et Gorl. uti debebat, et hinc *Schm.* k) λόγων] „λόγου O.“ Ἄρχει λ. attice Gorl. l) παγκάκιστοι] παγκάκιστα Gorl. neque hoc inepte. m) οἰκείων] „Sic J. H. etc. *Oixeïon Par.* Gr. O. et marg. A. 1.“ nec non Gorl.

Min. *Eia, pater noster, Saturnie, maxime regum,*
Supplex te veneror Tritotonia, caesia Pallas,
Eloquere, o, nec mente preme, ut cognoscere detur,
Quod tibi consilium rodat praecordia, mentemque:
Aut grave quid gemis? aut pallor cur occupat ora?
Jup. *Non est mali quidquam, brevi versu canam,*
Nec aegritudo, nec facinus Tragoedicum,
Cujus Deûm natura onus non sentiat.
Min. *Apollo! quanta ordire jam prooemia?*
Jup. *O pessimi, terrena gens Sophistica,*
Tuque, o Prometheu, quod dedisti mi malum!
Min. *Quid ergo? quin dicis choro domestico?*
Jup. *Magnicrepi o tonitru stridor mihi quid praestas?*
Min. Compesce impetum, si non comoedias agere sicut

p.644. τοι, δυνάμεθα n), μηδὲ τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν o).

2 ΗΡΑ. Ἀγνοεῖν ἡμᾶς νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης, ἥτις ἐστί σοι p);

ΖΕΥΣ. Οὐκ οἶσθ', ἐπεί τοι κἂν ἐκώκυες μέγα.

ΗΡΑ. Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτό, ὧν πάσχεις ὅτι ἐρωτικόν ἐστιν· οὐ μὴν κωκύω γε, ὑπὸ ἔθους, ἤδη πολλάκις ὑβρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἤτοι Δανάην τινά, ἢ Σεμέλην, ἢ Εὐρώπην αὖθις εὑρόντα q) σε ἀνιᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶτα βουλεύεσθαι ταῦρον, ἢ σάτυρον, ἢ χρυσὸν γενόμενον, ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου εἰς τὸν κόλπον τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ στεναγμοί, καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου του, ἢ ἔρωτός r) ἐστιν.

ΖΕΥΣ. Ὦ μακαρία. ἥτις ἐν ἔρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις παιδιαῖς s) οἴει τὰ ἡμέτερα πράγματα t) εἶναι.

ΗΡΑ. Ἀλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ἀνιᾷ σε, Δία ὄντα;

n) κώμ. — δυνάμεθα] „κωμῳδίας ὦ Z. δύν. ὑποκρίνεσθαι μηδὲ ῥαψῳδεῖν ὥςπερ οὗτοι O.“ o) ὑποδραματουργεῖν] „ὑποτραγῳδεῖν Coll. et P. et marg. A. 1. W.“ p) σοι] „deficit in *Fl.*“ q) εὑρόντα] ἐρῶντα Gorl. minus eleganter. r) ἔρωτός] ἐρῶντός Boii. Gorl. probante *Belino.* s) παιδιαῖς] „Sic et *Fl.* cum cett.“ t) ἡμέτερα πράγματα] „πράγματα ἡμῖν O.“ Sic et Gorl.

isti possumus, nec Euripidem totum devoravimus, ut subservire fabulae tuae queamus.

Jun. Ignorare nos putas caussam tui doloris?

Jup. *Si noris ipsa, cuncta fletu misceas.*

Jun. Novi caput eorum, quae te perturbant: amatorium quiddam est: nec tamen ploro, consuetudine quadam, cum saepe jam talibus in rebus contumelia me laeseris. Credibile nimirum est, Danaën quandam, aut Semelen, aut Europen te reperisse, cujus amore crucieris: deinde consilia te agitare, taurusne velis an Satyrus fieri, an aurum, et per tegulas influere in sinum amasiae. Signa quippe ista, gemitus, lacrimae, pallor, non alterius (*alius*) rei, quam amoris sunt.

Jup. Inepta, quae in amore et ejusmodi lusibus res nostras versari existimes.

Jun. Verum quid aliud, quam hoc, te angit, qui sis Jupiter?

ΖΕΤΣ. Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, ἐπὶ ξυροῦ νῦν ἕστηκεν u), εἴτε χρὴ ἡμᾶς τιμᾶσθαι ἔτι x), καὶ τὰ γέρα ἔχειν τὰν τῇ γῇ, εἴτε καὶ ἡμελῆσθαι παντάπασι, καὶ τὸ μηδὲν εἶναι δοκεῖν. p. 645. 3

ΗΡΑ. Μῶν γίγαντάς τινας y) ἡ γῆ αὖθις z) ἔφυσεν; ἢ οἱ Τιτᾶνες τὰ δεσμὰ διαῤῥήξαντες, καὶ τῆς φρουρᾶς a) ἐπικρατήσαντες, αὖθις ἡμῖν ἐναντία b) αἴρονται τὰ ὅπλα;

ΖΕΤΣ. Θάρσει, τὰ νέρθεν ἀσφαλῶς ἔχει θεοῖς. Eur. Phoen. v. 116.

ΗΡΑ. Τί οὖν c) ἄλλο δεινὸν ἂν γένοιτο d); οὐχ ὁρῶ γὰρ, ὅτε e) μὴ τὰ τοιαῦτα παραλυπεῖ f) ἐφ᾽ ὅτῳ Πῶλος, ἢ Ἀριστόδημος, ἀντὶ Διὸς ἡμῖν ἀναπέφηνας.

ΖΕΤΣ. Τιμοκλῆς, ὦ Ἥρα g) ὁ Στοϊκὸς, καὶ Δάμις ὁ Ἐπικούρειος, χθὲς, οὐκ οἶδα ὅθεν σφίσιν ἀρξαμένου τοῦ λόγου, προνοίας πέρι διελεγέσθην, παρόντων μάλα 4

u) ἐπὶ ξυροῦ νῦν ἕστηκεν] *Νῦν*, quod vulgo in Edd. deest, inserui e Codd. 2954. 2955. 3011. Ox. et Gorl. In tribus tamen prioribus etiam ἕστημεν legitur, *Belino* probante. *Ξηροῦ* male Ox. Edd. *Bass.* x) ἡμᾶς τιμᾶσθαι ἔτι] τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι 3011. *Bel. Schm.* y) γίγαντάς τινας] „ἢ γίγαντας, omisso τινας, 3011, quae *Belino* temere placuerunt, licet assentiatur Gorl. z) αὖθις] „inserui ex O. deerat in Edd.“ a) καὶ τῆς φρουρᾶς] καὶ τὸ τ. φρ. 2955. b) ἐναντία] ἐν αὐτῷ 3011. c) Τί οὖν] „Τί γοῦν O.“ Sic et 2955. d) γένοιτο] „γίνοιτο O.“ e) ὅτε] ὅτι B. 1. f) παραλυπεῖ] Sic, *Belino* monente, *Bip.* et *Schm.* e 2954. 2955. et 3011. pro vulg. *παραλυποῖ*. g) ὦ Ἥρα] „ἄρα male *Fl.*“

Jup. In ultimis, Juno, *periculis versantur* res Deorum: in novacula, quod est in proverbio, consistit nunc, oporteatne nos coli adhuc, et honores habere in terra, an negligi omnino, et plane nihil esse videri.

Jun. Numquid gigantes quosdam terra rursus genuit; an Titanes, ruptis vinculis, custodibusque superatis, rursus inimica nobis arma capiunt?

Iup. *Quiesce: nil metus Diis ab inferis.*

Jun. Quid igitur aliud terribile possit accidere? Nec enim video, nisi talia te dolore afficiant, ob quam rem Polus nobis aut Aristodemus pro Jove prodieris.

Jup. Timocles, Juno, Stoicus, et Epicureus Damis, heri, nescio unde orto illis sermone, de providentia disputarunt, praesentibus quam plurimis et proba-

p. 646. συγχῶν καὶ δοκίμων ἀνθρώπων, ὅπερ μάλιστα h) ἠνίασέ με· καὶ ὁ μὲν Δάμις οὔτ' εἶναι θεοὺς ἔφασκεν, οὔθ' ὅλως τὰ γιγνόμενα ἐπισκοπεῖν, ἢ διατάττειν· ὁ Τιμοκλῆς δὲ ὁ βέλτιστος ἐπειρᾶτο ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν· εἶτα ὄχλου πολλοῦ ἐπιῤῥυέντος, οὐδὲν πέρας ἐγένετο τῆς ξυνουσίας i). διελύθησαν γὰρ, ἐξαῦθις k) ἐπισκέψασθαι τὰ λοιπὰ ξυνθέμενοι· καὶ νῦν μετέωροι πάντες εἰσὶ (πρὸς τὴν l) ἀκρόασιν), ὁπότερος κρατήσει, καὶ m) ἀληθέστερα δόξει λέγειν. ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον, ὡς ἐν στενῷ παντάπασι τὰ ἡμέτερα, ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ κινδυνευόμενα; καὶ δυοῖν θάτερον, ἢ παρεωρᾶσθαι ἀνάγκη n) ὀνόματα μόνον εἶναι δόξαντας, ἢ τιμᾶσθαι ὥςπερ προτοῦ o), ἣν ὁ Τιμοκλῆς ὑπέρσχῃ p) λέγων.

h) ὅπερ μάλιστα] ὅπερ μάλιστα καὶ ἦν. olim legebatur. Sed καὶ omittunt *Fl.* et C. 2954. et hinc, auctore *Belino*, *Schm.* Cf. Diall. Marr. II, 4. Scribi etiam potuit: ὅπερ καὶ μάλιστα ἠνίασέ με. i) ξυνουσίας] Sic O. 2955. 3011. *Schm* et mox ξυνθέμενοι O. et *Schm.* pro vulgg. συνουσ. et συνθ. k) ἐξαῦθις] Sic O. 2955. 3011. *Schm.* pro vulg. εἰςαῦθις. l) τὴν] „Non habet articulum O." Nec Gorl. et Schol. ex quo eodem Scholio, patet, non male *Schmiederum* verba πρὸς τὴν ἀκρόασιν pro glossemate habuisse. m) καὶ] „ἢ O." Et 3011. n) ἀνάγκη] τὰ ἡμέτερα vulgo adduntur, sed absunt in O. et Gorl. in quibus deinde scriptum δόξαντας pro δόξαντα, quod Edd. vulgo habent. Recte hos Codd. secutus est *Schm.* nam τὰ ἡμέτερα ex antecedd. huc migravit, et δόξαντα hinc correctum. Sed *Jacobus* in not. ad Tox. p. 89. τὰ ἡμέτερα servari vult, accepta pro ἡμᾶς, ad quod tum referendum sit δόξαντας· sic enim et ille scribit. o) προτοῦ] Sic A. 1. et 2. Vulg. πρὸ τοῦ, separatim. p) ὑπέρσχῃ] „ὑπερέχῃ O." Ne-

tis hominibus, quod quidem vel maxime molestum mihi fuit. Ac Damis quidem, nec esse Deos, dixit, nec omnino ea, quae fiunt, inspicere aut ordinare: optimus autem vir Timocles caussam nostram agere studebat: tum ubi populus confluxerat multus, exitum non habuit colloquium: discesserunt enim, condicto, reliqua etiam se consideraturos. Et jam suspensi omnes sunt exspectatione audiendi, uter vincat, et veriora dicere videatur. Videtis periculum, quam in angusto sint omnino res nostrae, et in homine uno periclitentur. Atque alterutrum horum necesse est, aut despici nos, et nomina tantum videri, aut honorari, ut olim, si dicendo Timocles superaverit.

ΗΡΑ. Δεινὰ ταῦτα q), ὡς ἀληθῶς, καὶ οὐ μάτην, ὦ p. 646. *Ζεῦ, ἐπετραγῳδεῖς r) αὐτοῖς.*

ΖΕΤΣ. Σὺ δὲ ᾤου, Δανάης τινὸς, ἢ Ἀντιόπης, εἶναί μοι λόγον ἐν ταράχῳ τοσούτῳ. τί δ' οὖν, ὦ Ἑρμῆ, καὶ Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ, πράττοιμεν ἄν; ξυνευρίσκετε s) γὰρ p. 647. *καὶ αὐτοὶ τὸ μέρος t).*

ΕΡΜ. Ἐγὼ μὲν ἐπὶ τὸ κοινὸν φημι δεῖν τὴν σκέψιν ἐπανενεγκεῖν u), ἐκκλησίαν ξυναγαγόντα.

ΗΡΑ. Κἀμοὶ ταῦτα ξυνδοκεῖ x), ἅπερ καὶ τούτῳ.

ΑΘΗΝ. Ἀλλ' ἐμοὶ y) τἀναντία δοκεῖ z) ὦ πάτερ, μὴ ξυνταράττειν a) τὸν οὐρανὸν, μηδὲ δῆλον εἶναί σε b) θορυβούμενον τῷ πράγματι, πράττειν δὲ ἰδίᾳ c) ταῦτα, ἐξ

κήσῃ Gorl. quod est scholion. Modo pro *ὥςπερ* O. et Gorl. habent *ὡς*. q) *Δεινὰ ταῦτα*] Sic O., et Gorl. pro vulg. *Δεινότατα*. r) *ἐπετραγῳδεῖς*] *ἐνετρ.* Gorl. s) *ξυνευρίσκετε*] Sic O. et 3011. pro vulg. *συνευρ.* t) *τὸ μέρος*] *τί δ' οὖν*; addit 2954. per errorem, nisi fallor, iterum scripta, quae ab initio interrogationis exarata fuerant. u) *ἐπανενεγκεῖν*] Sic cum O. etiam 2954. et 3111. et sic, *Solano* et *Belino* jubentibus, recte edidit *Schm.* pro vulg. *ἐπαναγαγεῖν*. Gorl. *ἐνεγκεῖν*, cum quo eodem *σκέψιν* restitui in vulgati *ἐπίσκεψιν* locum. Mox *ξυναγαγόντα Bel.* et *Schm.* pro vulg. *συναγ.* x) *ξυνδοκεῖ*] Sic 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. *συνδ.* y) *ἐμοὶ*] *μὲν* addit *Schm.* e Gorl. z) *δοκεῖ*] „*ξυνδοκεῖ* male O.“ a) *μὴ ξυνταράττειν*] Vulg. *καὶ μὴ συντ.* Sed copulam recte omittunt O. et Gorl. et *Schmiederus* pro suspecta notavit. *Συντ.* pro *συντ.* exhibent iidem cum 3011. b) *σε*] omittit Gorl. c) *ἰδίᾳ*] „omissum in O.“ *δὲ καὶ ἰδίᾳ* 2954.

Jun. Gravissima sane, Jupiter, *sunt*, *quae narras*; nec frustra in illis agebas tragoedias.

Jup. Tu vero putabas, Danaae cujusdam aut Antiopae rationem me habere in tanta rerum perturbatione. Quid ergo, Mercuri, et Juno, et Minerva, facimus? reperite et vos pro sua quisque parte aliquid.

Merc. Equidem ad commune *Deorum* puto considerationem hujus rei referendam, convocata concione.

Jun. Etiam mihi eadem, quae huic, probantur.

Min. Sed alia omnia mihi videntur, pater: non perturbari caelum, *censeo*, nec manifestum fieri, te moveri hoc negotio; sed privatim id agendum, ut vincat di-

p.647. ὧν κρατήσει μὲν ὁ Τιμοκλῆς λέγων, ὁ δ') Δάμις δὲ καταγελασθεὶς ἄπεισιν ε) ἐκ τῆς συνουσίας.

EPM. Ἀλλ' οὔτε ἀγνοήσεται f) ταῦτα, ὦ Ζεῦ, ἐν φανερῷ γενομένης g) τῆς ἔριδος τοῖς φιλοσόφοις, καὶ σὺ δόξεις τυραννικὸς h) εἶναι, μὴ κοινούμενος περὶ τῶν οὕτω μεγάλων i) καὶ κοινῶν ἅπασιν.

6 *ΖΕΥΣ.* Οὐκοῦν ἤδη κήρυττε, καὶ παρέστωσαν ἅπαντες· ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

EPM. k) Ἰδοὺ δὴ ἐς ἐκκλησίαν ξυνέλθετε l) οἱ θεοί· μὴ μέλλετε, ξυνέλθετε πάντες, ἥκετε, περὶ μεγάλων ἐκκλησιάσομεν m).

p.648. *ΖΕΥΣ.* Οὕτω ψιλὰ, ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἁπλοϊκὰ καὶ πεζὰ κηρύττεις, καὶ ταῦτα, ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ξυγκαλῶν n);

d) ὁ] „Non habet articulum O.“ e) ἄπεισιν] Sic *Bip.* et *Schm.* jubente *Belino*, ex O. *Fl.* marg. A. 1. et 3011. pro vulg. ἀπίοι. f) ἀγνοήσεται] ἀγνοηθήσεται Gorl. 2954. 3011. *Bel.* Vid. Adnot. g) γενομένης] Sic 3011. et Gorl. probante *Belino*, pro vulg. ἐσομένης. h) τυραννικὸς] „κοιραννικὸς (sic) O.“ i) τῶν οὕτω μεγάλων] τῶν ἄνω οὕτω μεγ. 2955. *Bel.* k) *EPM.*] „Ex O. huc inserui nomen Mercurii, quod Edd. male ante ὀρθῶς collocabant.“ Cum O. facit et Gorl. Sed in Codd. 2955. et 3011. verba ὀρθῶς λέγεις, omisso γὰρ, tribuuntur Mercurio, adsentiente *Belino*. l) ἐς ἐκκλ. ξυνέλθετε] Sic 3011. *Bel. Schm.* pro εἰς et συνέλθ. Quae sequuntur verba: οἱ θεοί· μὴ μέλλετε, ξυνέλθετε, in Gorl. deficiunt. m) ἐκκλησιάσομεν] ἐκκλησιασόμενοι 2955. quod multo elegantius visum *Belino*. Imo abruptae acclamationes h. l. elegantiores, quam conglutinatae. n) ξυγκαλῶν] Sic O. 3011. *Schm.* pro vulg. συγκ.

cendo Timocles, derisus autem Damis de disputatione discedat.

Merc. Verum neque ignorabuntur ista, Jupiter, cum contentio philosophorum in in publico fuerit: ac tu tyrannidem exercere videberis, si non communices et simpliciter de magnis adeo rebus, quaeque communes sint omnium.

Jup. Ergo jam praeconium fac, et adsunto omnes: recte etenim dicis.

Merc. Heus in concionem convenite Dii, ne cunctamini, convenite omnes: venite; de magnis rebus concionem habebimus.

Jup. Ita nude, Mercuri, et pedestri oratione praeconium facis, idque cum de maximis rebus *Deos* convoces?

ΕΡΜ. Ἀλλὰ πῶς γὰρ, ὦ Ζεῦ, ἀξιοῖς; p. 648.

ΖΕΥΣ. Ὅπως ἀξιῶ; ἀποσεμνύναι φημὶ δεῖν o) τὸ κήρυγμα μέτροις τισὶ, καὶ μεγαλοφωνίᾳ ποιητικῇ, ὡς μᾶλλον συνέλθοιεν.

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλ' ἐποποιῶν, ὦ Ζεῦ, καὶ ῥαψῳδῶν τὰ τοιαῦτα· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ποιητικός εἰμι· ὥστε διαφθερῶ τὸ κήρυγμα, ἢ p) ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων, καὶ γέλως ἔσται παρ' αὐτῶν q) ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ r) τῶν ἐπῶν. ὁρῶ γοῦν καὶ τὸν Ἀπόλλω γελώμενον ἐπ' ἐνίοις τῶν χρησμῶν, καίτοι ἐπικρυπτούσης τὰ πολλὰ τῆς ἀσαφείας s), ὡς μὴ πάνυ σχολὴν ἄγειν τοὺς ἀκούοντας ἐξετάζειν τὰ μέτρα.

ΖΕΥΣ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, τῶν Ὁμήρου ἐπῶν ἔγκα- p. 649.
ταμίγνυε τὰ πολλὰ τῷ κηρύγματι, ὡς ἐκεῖνος ἡμᾶς ξυνεκάλει t)· μεμνῆσθαι δέ σε εἰκός.

o) ἀποσεμνύναι φημὶ δεῖν] „ἀποσέμνυε φημὶ O. omisso δεῖν." p) ἢ] cum *Schm.* inserui e 3011. et 2955. Vulgo omittebatur. q) αὐτῶν] αὐτοῖς notatum a *Schm.* in Varr. Lectt. nescio, unde. r) ἀμουσίᾳ] ἀκοῇ *Schol.* s) ἀσαφείας] „Sic dedi ex L. O. P. *Par.* Ἀσαφείας Edd. cett. omnes. *Mantiκῆς* quoque (ante vocem ἀσαφείας) omittunt J. H. etc. cum Codd. nonnullis: id vero est in *Par.* Edit. et Cod. O." Deest in 2951. et 3011. et in Edd. B. 1. 3. A. 1. 2. Suspectum vocem uncinis inclusit *Schm.* monente *Belino.* Nos omnino ejecimus tanquam alienum epitheton, a glossatore profectum. Ceterum ἀσαφείας in Gorl. deficere narrat *Schm.* t) ξυνεκάλει] Sic 3011. *Schm.* pro vulg. συνεκ.

Merc. Quomodo igitur jubes, Jupiter?

Jup. Quomodo jubeam? Gravitatem conciliandam ajo praeconio versibus quibusdam, et magniloquentia poëtica, ut magis conveniant.

Merc. Esto. Sed versificatorum ista, et carmina ad virgam canentium: at ego minime aptus sum ad poëticam: itaque corrupero praeconium, vel excedentes mensuram versus, vel deficientes consarcinans: et risus orietur ab illis propter imperitiam carminum. Video enim, ipsum quoque Apollinem rideri de oraculis quibusdam; quamquam multa hic tegat obscuritas, ut, qui audiunt, non multum habeant otii ad versus examinandos.

Jup. Ergo, Mercuri, de Homeri carminibus multa admisce praeconio, ut ille nos convocabat: meminisse autem te credibile est.

p.649. *EPM. Οὐ πάνυ μὲν οὕτω σαφῶς, καὶ προχείρως, πειράσομαι δὲ u) ὅμως.*

Iliad. VIII, 7. *Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς x),.. μήτε τις ἄρσην,*

Ibid. XX, 7. *Μηδ' αὐτῶν ποταμῶν μενέτω y) νόσφ' Ὠκεανοῖο,*

Μηδέ τε z), νυμφάων, ἀλλ' ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες

Ib. IX, 228. c. a. *Εἰς ἀγορὴν, ὅσσοι a) τε κλυτὰς δαίνυσθ' ἑκατόμβας·*

Ib. XIII, 227. c. a. *Ὅσσοι b) τ' αὖ μέσατοι, ἢ ὕστατοι, ἢ μάλα πάγχυ*

Νώνυμνοι c), βωμοῖσι παρὰ κνίσσηοι d) κάθησθε e).

ΖΕΥΣ. Εὖγε, ὦ Ἑρμῆ, ἄριστα κεκήρυκταί σοι· καὶ

p.650. *ξυνθέουσι f) γὰρ ἤδη· ὥστε παραλαμβάνων κάθιζε αὐ-*

7 *τοὺς, κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχοι g)· ἐν προεδρίᾳ μὲν τοὺς χρυσοῦς, εἶτα ἐπὶ τούτοις τοὺς ἀργυροῦς, εἶτα ἑξῆς, ὁπόσοι h) ἐλεφάντινοι, εἶτα τοὺς χαλκοῦς, ἢ τοὺς i) λιθίνους, καὶ ἐν αὐτοῖς τούτοις οἱ Φειδίου*

u) *δὲ*] *δ' οὖν* 3011. x) *Θεὸς*] Post hanc vocem *Par.* *καὶ* inserit, *Solanus* ex *Homero* *τόγε*, quem secuti sunt *Reitz.* et recentt. Vid. Adnot. y) *μενέτω*] *μενέτων* 3011. z) *τε*] „*γε* O.“ a) *ὅσσοι*] „*ὅσοι* Edd. male et O.“ *Ὅσσοι* jam recte B. 1. et 3. b) *Ὅσσοι*] „Sic jam recte *Par.* et B. 2. (1. et 3.) Cett. *ὅσοι*.“ c) *νώνυμνοι*] „restitui ex *Fl.* et *Homer.* *Νώνυμοι* enim vulgo Edd. et O. *Μώνυμνοι* Schol.“ In his postremis error esse videtur. d) *κνίσσηοι*] „*κνίσσοισι* O.“ e) *κάθησθε*] *κάθιζε* 3011. f) *ξυνθέουσι*] „*συνθέουσι*] Sic dedi ex O. P. et Schol. licet O. *ξυνθέουσι*. Edd. *συνίασι*.“ *Συνθέουσι* 3011. *Schm.* g) *ἔχοι*] Sic Gorl. 3011. 2955. *Bel. Schm.* pro vulg. *ἔχῃ*. Vid. supra not. ad Toxar. c. 44. h) *ὁπόσοι*] *ὅσοι* 2954. i) *τοὺς*] „Non adgnoscit articulum O.“

Merc. Non equidem omnino plane et expedite. Periculum tamen faciam.

— Ne qua igitur mulier Dea, neve vir ullus,
Neu quis de fluviis ipsis patris Oceani absit!
Neu quae Nympharum: verum ad Jovis omnis adesto
Concilium, quotquot celebres editis hecatombas:
Qui medii, qui postremi, qui nomine nullo,
Ora supinati nidore sedetis ad aras.

Jup. Euge, Mercuri. Optime functus es praeconio. Etenim jam concurrunt. Itaque exceptis sedilia praebe pro dignitate cuique, prout vel quantum ad materiam se habent, vel quantum ad artem. Primo quidem loco aureis, tum post illos argenteis, deinde juxta hos, qui sunt eburnei, tum aereis aut lapideis: et in his ipsis, qui Phidiae

μὲν, ἢ Ἀλκαμένους, ἢ Μύρωνος, ἢ Εὐφράνορος, ἢ τῶν p. 650.
ὁμοίων τεχνιτῶν, προτετιμήσθων k)· οἱ συρφετώδεις δὲ οὗτοι καὶ ἄτεχνοι πόρρω που ξυνωσθέντες l), σιωπῇ ἀναπληροῦντων μόνον τὴν ἐκκλησίαν.

EPM. Ἔσται ταῦτα, καὶ καθεδοῦνται ὡς προσήκει m). ἀλλ' ἐκεῖνο οὐ πρόχειρον m) εἰδέναι, ἢν τις αὐτῶν χρυσοῦς μὲν καὶ πολυτάλαντος ᾖ n) τὴν ὁλκὴν, οὐκ ἀκριβὴς δὲ τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ κομιδῇ o) ἰδιωτικὸς, καὶ ἀσύμμετρος, πρὸ τῶν p) χαλκῶν τῶν Μύρωνος q), καὶ Πολυκλείτου, καὶ τῶν Φειδίου, καὶ Ἀλκαμένους τῶν λιθίνων καθεδεῖται r), p. 651.
ἢ προτιμοτέραν s) χρὴ νομίζειν τὴν τέχνην;

ZETΣ. Ἐχρῆν μὲν οὕτως, ἀλλ' ὁ χρυσὸς ὅμως *)
προτιμητέος.

k) προτετιμήσθων] π — ω 3011. l) ξυνωσθέντες] Sic 3011. *Schm.* pro vulg. συνωσθ. Deinceps legebatur in prioribus Edd. καθεδοῦνται σιωπῇ, ἀναπληροῦντες etc. Sed καθεδοῦνται deest in O. et Gorl. et in iisdem, cum quibus conspirat 3011. legitur ἀναπληροῦντων, quae forma est Imperativi, et unice vera lectio: nam καθεδοῦνται e sequentibus Mercurii verbis huc aberravit; quo facto sane ἀναπληροῦντες scribendum erat. m) προσήκει] „restitui ex O. Προσῆκεν Edd." m) πρόχειρον] „χεῖρον O." Sic etiam 3011. et Gorl. quod *Belinus* vertit: *il ne seroit pas mal de savoir.* imperite. n) ᾖ] „omittit O." nec non Gorl. quos temere secutus est *Schm.* Sic enim haeret oratio, nec habet ἦν, quo referatur. o) κομιδῇ] πάνυ 2954. glossema. p) τῶν] „Bene sic *Fl.* H. V. 2. *Par.* S. Γὰρ male J." q) τῶν Μύρωνος] „τοῦ Μυρ. O." r) καθεδεῖται] καθέζηται 2954. s) προτιμοτέραν] „προτιμητέαν] προτιμοτέραν marg. A. 1. et O. qui mox εἶναι omittit." Cum O. faciunt 2054. 3011. et Gorl. quos, monente *Belino*, secutus est *Schm.* *) ὅμως] μὲν οὖτος 2954. et 2955. qui error est ex

sunt, aut Alcamenis, aut Myronis, aut Ephranoris, aut similium artificum, praeferantur. At illi de facce, artis omnis expertes, porro *in angulum aliquem* contrusi silentio concionem modo explento.

Merc. Fient ista: sedebunt, ut convenit. Verum illud non expeditum est scire, si quis illorum anreus quidem ille fit, et multorum talentorum pondere, sed idem non curiose elaboratus, sed plebejus omnino, et parum commensu sibi respondens, hicne ante aeneos Myronis, Polycleti, Phidiae, et lapideos Alcamenis assidebit? an putandum, praeferendam esse artem?

Jup. Sic quidem decebat: sed praeferendum tamen est aurum.

p. 651. ΕΡΜ. Μανθάνω, ὅτι t) Πλουτίνδην κελεύεις, ἀλλὰ μὴ Ἀριστίνδην καθίζειν, καὶ ἀπὸ τιμημάτων· ἥκετε οὖν
8 εἰς τὴν προεδρίαν ὑμεῖς οἱ χρυσοῖ. Ἔοικασι δ' οὖν u), ὦ Ζεῦ, οἱ βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν x) μόνοι, ὡς τούς γε Ἕλληνας ὁρᾷς ὁποῖοί εἰσι, χαρίεντες μέν, καὶ εὐπρόσωποι, καὶ κατὰ τέχνην ἐσχηματισμένοι, λίθινοι δέ, ἢ χαλκοῖ ὅμως ἅπαντες, ἢ οἵ γε πολυτελέστατοι αὐτῶν ἐλεφάντινοι, ὀλίγον ὅσον τοῦ χρυσοῦ ἐπιστίλβον y) ἔχοντες, ὡς ἐπικεχρῶσθαι z) καὶ ἐπηυγάσθαι a) μόνον, τὰ δὲ ἔνδον ὑπόξυλοι, καὶ οὗτοι μυῶν b) ἀγέλας ἐμπολιτευομένας c) σκέποντες. ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη, καὶ ὁ Ἀνουβις ἐκεινοσί, καὶ παρ' αὐτὸν ὁ Ἄττις, καὶ ὁ Μίθρης d), καὶ ὁ Μὴν e), ὅλοι f) ὁλόχρυσοι, καὶ πολύτιμοι g) ὡς ἀληθῶς.

ex modo praecedentibus μέν οὕτως ortus. t) ὅτι] „non comparet in *Fl.*" u) δ' οὖν] omissum in Gorl. x) προεδρεύσειν] προεδρεύειν 2951. y) ἐπιστίλβον] „ἀποστίλβον O. manu recentiore." Ἀποστίλβοντες Gorl. pro ἐπ' ἔχοντες, sed ἐπιστίλβοντες 3011. quod *Belino* placuit. At vulgata non est tentanda. Nam in ἐπὶ est vis verbi, superficiem statuarum denotantis; et verbum ipsum occurrit Amorr. c. 26. z) ἐπικεχρῶσθαι] ἐπικεχράνθαι 2954. a) ἐπηυγάσθαι] „ἐπιλυγάζεσθαι male O. ἐπηλυγάζεσθαι *Coll.*" ἐπηγάσθαι pessime B. 3. b) μυῶν] „Sic O. Μυιῶν Edd. Μηῶν male J." c) ἐμπολιτευομένας] συμπολ. 3011. minus recte. Cf. Somn. s. Gall. c. 24. extr. d) Μίθρης] Μίθρην 2954. 3011. Gorl. e) ὁ Μὴν] „Sic restitutum ex O. et *Fl.* Nam καὶ μὴν Edd. cett. male. Μὴν ὁ ὅλοι P." f) ὅλοι] „ὅσοι *Fl.* Ὅλοι cett. et P." g) πολύτιμοι] „Ex *Fl.* sic dedi, cum πολυτίμητοι esset in Edd. cett."

Merc. Audio. Nempe ex divitiis atque censu jubes, non ex nobilitate *et praestantia*, illos a me collocari. Venite ergo in primas sedes vos aurei. Videntur proinde, Jupiter, prima sedilia occupaturi soli barbarici; Graecos enim, quales sint, vides: venusti illi quidem, et boni vultus, et ex arte figurati: sed iidem lapidei aut aerei in universum omnes; aut pretiosissimi quidem illorum eburnei, pauxillum quantum auri refulgentis habentes, ut colore illo et splendore inducti tantum sint. Intus vero lignei sunt, et totos murium greges, ibi rempublicam habentes, tegunt. At illa Bendis, et Anubis iste, et juxta illum Attis et Mithres, *et Lunus;* ex auro solido toti, et graves, et multi revera pretii.

ΠΟΣ. h) Καὶ ποῦ i) τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον, τὸν p.652. *κυνοπρόσωπον τοῦτον προκαθίζειν μου τὸν Αἰγύπτιον, καὶ* 9 *ταῦτα, Ποσειδῶνος ὄντος;*

ΕΡΜ. Ναί. ἀλλὰ σὲ μέν, ὦ ἐννοσίγαιε, χαλκοῦν ὁ Λύσιππος καὶ πτωχὸν k) ἐποίησεν, οὐκ ἐχόντων τότε Κορινθίων χρυσόν. οὗτος δὲ ὅλοις μετάλλοις πλουσιώτερός ἐστιν. ἀνέχεσθαι οὖν χρὴ παρεωσμένον, καὶ μὴ ἀγαναχτεῖν, εἴ τις ῥῖνα τηλικαύτην χρυσῆν ἔχων προτιμήσεταί l) σου.

ΑΦΡ. Οὐκοῦν, ὦ Ἑρμῆ, κἀμὲ λαβὼν, ἐν τοῖς προέ- 10 *δροις m) που κάθιζε· χρυσῆ γάρ εἰμι.*

ΕΡΜ. Οὐχ ὅσα γε, ὦ Ἀφροδίτη, κἀμὲ ὁρᾷν· ἀλλ' εἰ μὴ πάνυ ἥμῶ, λίθου τοῦ λευκοῦ Πεντέληθεν, οἶμαι, λιθοτομηθεῖσα, εἶτα δόξαν οὕτω Πραξιτέλει, Ἀφροδίτη γενομένη, Κνιδίοις παρεδόθης.

ΑΦΡ. Καὶ μὴν ἀξιόπιστόν σοι μάρτυρα τὸν Ὅμηρον p.653. *παρέξομαι, ἄνω καὶ κάτω τῶν ῥαψῳδιῶν χρυσῆν με τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγοντα.*

h) *ΠΟΣ.*] „Vid. not.“ i) *Καὶ ποῦ*] „Haec deesse in O. et P. notat *Solanus*, non satis distincte tamen, anne utrumque in utroque; quod tamen suspicor, quia in *Fl.* abesse video.“ Cum *Fl.* facit 295 i. Pro *ποῦ Solan.* mallet *πῶς*. Fortassis tamen scribendum: *Καί που* etc. i. e. *an vero forte* etc. k) *πτωχὸν*] „*πένητα* O.“ Sic et Gorl. l) *προτιμήσεται*] „*προτετίμηται* O.“ m) *προέδροις*] Sic 3011. pro vulg. *προεδρίοις*.

Nept. Et ubi hoc justum est, Mercuri, hunc canino vultu praeditum ante me sedere Aegyptium, idque cum ego Neptunus sim?

Merc. Sic est. Verum te, quassator telluris, aereum Lysippus et pauperem fecit, non habentibus eo tempore aurum Corinthiis: at hic totis metallis ditior est. Ferre itaque oportet, te submoveri, nec indignari, si quis tantum ex auro rostrum habens tibi praeferetur.

Ven. Ergo me etiam in primis alicubi colloca subselliis: etenim aurea sum.

Merc. Non, quantum ego quoque videre, Venus, possum. Sed, si non plane lippio, ex candido lapide, Pentelico arbitror, excisa, deinde, cum ita Praxiteli videretur, Venus facta, et tradita es Cnidiis.

Ven. At ego fide dignum tibi testem Homerum adducam, qui hinc inde suis in carminibus auream me Venerem esse dicit.

p. 653. *ΕΡΜ. Καὶ γὰρ καὶ n) τὸν Ἀπόλλω ὁ αὐτὸς πολυχρυσον ἔφη εἶναι καὶ πλούσιον· ἀλλὰ νῦν ὄψει κἀκεῖνον ἐν τοῖς ζευγίταις πυκαθήμενον p), ἀπεστεφανωμένον γε ὑπὸ τῶν λῃστῶν, καὶ τοὺς κόλλοπας q) τῆς κιθάρας περισεσυλημένον r), ὥστε ἀγάπα καὶ σὺ μὴ πάνυ ἐν τῷ θητικῷ ἐκκλησιάζουσα.*

11 *ΚΟΛ. Ἐμοὶ δὲ τίς ἂν ἐρίσαι τολμήσειεν s), ἡλίῳ τε ὄντι, καὶ τηλικούτῳ τὸ μέγεθος; εἰ γοῦν t) μὴ ὑπερφυᾶ, μηδ' ὑπέρμετρον οἱ Ῥόδιοι κατασκευάσασθαί με ἠξίωσαν, ἀπὸ τοῦ ἴσου τελέσματος ἑκκαίδεκα χρυσοῦς θεοὺς ἐπεποίηντο ἄν u)· ὥστε ἀνάλογον πολυτελέστερος ἂν νομιζοί-*

p. 654. *μην, καὶ πρόσεστιν ἡ τέχνη, καὶ τῆς ἐργασίας τὸ ἀκριβὲς x) ἐν μεγέθει τοσούτῳ.*

ΕΡΜ. Τί, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; δύσκριτον γὰρ ἐμοὶ γοῦν καὶ τοῦτο. εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ὕλην ἀποβλέποιμι, χαλκοῦς ἐστιν· εἰ δὲ λογιζοίμην, ἀφ' ὁπόσων ταλάντων κεχάλκευται, ὑπὲρ τοὺς y) πεντακοσιομεδίμνους ἂν εἴη.

n) καὶ] „abest a *Fl.*“ et Gorl. Vid. Adnot. o) Ἀπόλλω] „Nihil mutant Edd. et O.“ p) ἐν τοῖς ζ. π. καθήμενον] „Quinque haec verba omissa in *Fl.*“ q) κόλλοπας] „Sic Edd. excepta *Fl.* quae κόλοπας. Sed O. σκόλοπας.“ r) περισεσυλημένον] „ἀποσεσυλημένον O. et Gorl. s) τολμήσειεν] „τολμῆσαι (τολμήσαι forsan) *Fl.* Vulgatae suffragatur P.“ t) γοῦν] Sic O. Gorl. *Schm.* uti voluerat *Gesn.* pro incommoda lectione δ' οὖν. u) ἄν] „inserui ex O. deerat in Edd.“ x) τὸ ἀκριβὲς] „τ' ἀκριβὲς O.“ y) τοὺς] „Sine articulo O.“

Merc. Nimirum idem etiam Apollinem multi esse auri dicit ac divitem. Sed jam videbis illum quoque sedentem inter jugarios, corona exutum a latronibus, et verticillis lyrae a sacrilegis spoliatum: itaque contenta esto, quod non omnino in capite censis fers suffragium.

Col. Mecum vero certare quis ausit, qui et Sol sim, et tanta magnitudine? Nisi enim portentose magnum et mensuram omnem supergressum exstruere me voluissent Rhodii, de aequali impensa sexdecim aureos facere Deos poterant: hac itaque proportionis regula majoris ego pretii judicer. Accedit ars, et exquisitum in tanta magnitudine artificium.

Merc. Quid agendum, Jupiter? difficile enim mihi judicatu hoc quoque: si enim ad materiam respiciam, aeneus est: sin reputem, quot talentis fabricatus est, ultra primum censum fuerit.

ΖΕΤΣ. *Τί γὰρ ἔδει παρεῖναι καὶ τοῦτον ἐλέγξοντα* p. 654.
τὴν τῶν ἄλλων σμικρότητα z) *καὶ ἐνοχλήσοντα τῇ καθέδρᾳ;*
πλὴν ἀλλ', ὦ Ῥοδίων ἄριστε, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα προτιμητέος εἶ τῶν χρυσῶν, πῶς ἂν καὶ προεδρεύοις, εἰ μὴ δεήσει ἀναστῆναι πάντας, ὡς μόνος καθέζοιο, τὴν Πνύκα ὅλην θατέρᾳ τῶν πυγῶν ἐπιλαβών; ὥςτ' ἄμεινον ποιήσεις ὀρθοστάδην ἐκκλησιάζων, ἐπικεκυφὼς τῷ συνεδρίῳ.

ΕΡΜ. *Ἰδοὺ πάλιν ἄλλο δύςλυτον καὶ τοῦτο. χαλκῶ* p. 655.
μὲν γὰρ ἀμφοτέρω ἐστὸν, καὶ τέχνης τῆς αὐτῆς, Λυσ- 12
ίππου ἑκάτερον τὸ ἔργον, καὶ τὸ μέγιστον, ὁμοτίμω τὰ ἐς γένος; ἅτε δὴ παῖδες ὄντες Διὸς b), *ὁ Διόνυσος οὑτοσὶ, καὶ Ἡρακλῆς. πότερος οὖν αὐτῶν προκαθεδεῖται* c); *φιλονεικοῦσι γὰρ, ὡς ὁρᾶς.*

ΖΕΤΣ. *Διατρίβομεν, ὦ Ἑρμῆ, πάλαι δέον ἐκκλησιάζειν· ὥςτε νῦν μὲν ἀναμὶξ καθιζόντων* d), *ἔνθα ἂν ἕκα-*

Post vocem *πεντακοσιομεδίμνους* inserebantur vulgo verba *καὶ τὴν ἱππάδα*, ineptissime, et ex antiquarii cujusdam scholio, quod e Schol. nostro G. patet, ubi lectio refertur *τὴν ἵππευσιν* sine copula. Sed omnino haec absunt a *Fl.* et Codd. O. et Gorl. Unde etiam *Schm.* pro suspectis seclusit. z) *σμικρότητα*] Sic *Schm.* ex O. 3011. et 2955. pro vulg. *μικρ.* a) *χαλκῶ*] *χαλκὼ* priores Edd. praeter B. 1. et 3. ubi correctus accentus. b) *ἅτε δὴ παῖδες ὄντες Διὸς*] „*Διὸς παῖδε*, omissis ceteris, O.“ *Ἅτε δὴ Διὸς παῖδες* sine *ὄντες* 3011. c) *προκαθεδεῖται*] „*προκαθίζοι Fl.* item marg. A. 1. Vulgatae favet P.“ d) *καθιζόντων*] „*καθεζέτωσαν Fl.*“

Jup. Quid enim hunc quoque oportebat adesse, qui reliquorum arguat parvitatem, et consessum turbet? Verum heus tu, Rhodiorum optime, si vel maxime praeponendus es aureis, quomodo tandem sedem primam occupabis, nisi debeant surgere omnes, uti solus assideas, qui totam Pnycen altera clunium occupes? Itaque melius feceris, si erectus stes in concione, capite versus consessum inclinato.

Merc. En tibi aliud, solutu difficile et ipsum. Aerei enim sunt ambo, et artificii ejusdem, Lysippi opus uterque, et, quod maximum, genere aequales, utpote filius uterque Jovis, hic Bacchus, et Hercules. Uter igitur horum priorem sedem occupabit? contendunt enim, ut vides.

Jup. Tempus, Mercuri, terimus, cum olim oportuerit concionem habere. Itaque nunc promiscue sedeant, ubi quisque volue-

p. 655. στος ἐθέλῃ e), ἐςαῦθις f) δὲ g) ἀποδοθήσεται περὶ τούτων ἐκκλησία· κἀγὼ εἴσομαι τότε, ἥντινα χρὴ h) ποιήσασθαι τὴν τάξιν ἐπ' αὐτοῖς.

13 *EPM.* Ἀλλ', Ἡράκλεις, ὡς θορυβοῦσι, τὰ κοινὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν ταῦτα βοῶντες, διανομὰς, διανομάς i)·

p. 656. ποῦ τὸ νέκταρ k), καὶ ἡ ἀμβροσία ἐπέλιπε· ποῦ αἱ ἑκατόμβαι; κοινὰς τὰς θυσίας.

ZEYΣ. Κατασιώπησον l) αὐτούς, ὦ Ἑρμῆ, ὡς μάθωσιν, ὅτου ἕνεκα ξυνελέγησαν, τοὺς λήρους τούτους ἀφέντες.

EPM. Οὐχ ἅπαντες, ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων ξυνιᾶσιν m). ἐγὼ δὲ οὐ πολύγλωττός n) εἰμι, ὥςτε καὶ Σκύθαις, καὶ Πέρσαις, καὶ Θρᾳξὶ, καὶ Κελτοῖς ξυνετὰ o) κηρύττειν. ἄμεινον οὖν, οἶμαι, τῇ χειρὶ σημαίνειν, καὶ παρακελεύεσθαι σιωπᾷν.

e) ἐθέλῃ] ἐθέλοι 3011. Gorl. f) ἐςαῦθις Sic *Schm.* ex O. P. et 3011. pro vulg. εἰςαῦθις. g) δὲ] „abest a *Fl.* adest in aliis et P." h) χρὴ] „deest in O." i) διανομάς] Sic bis Gorl. 3011. et O. Semel tantum in Edd. k) ποῦ τὸ νέκταρ] „Et haec bis habet O. item bis *ποῦ αἱ ἑκατόμβαι;* nisi quod male πολλοῦ priore loco pro ποῦ dederit." Et in Gorl. partem horum bis haberi notat *Schmied.* Ceterum in prioribus Edd. omnibus, et in versionibus Latinis, post ἐπέλιπε male posuerant interrogationis notam, quam ego ad vocem νέκταρ reduxi. l) κατασιώπησον] „κατασίγησον O. P." Sic etiam Gorl. m) ξυνιᾶσιν] Sic *Schm.* ex O. et aliis Codd. pro συνιᾶσιν. Sed ex eodem et Gorl. 2955. et 3011. adjecit idem vocem φωνὴν, quae in Edd. prioribus, rectius, opinor, aberat. n) πολύγλωττος] Sic *Schm.* ex O. pro πολύγλωσσος. o) ξυνετὰ] Ita *Schm.* e 3011. pro vulg. συνετά.

rit: in posterum concio de his dabitur: atque ego tum constituam, quis ordo in illis sit servandus.

Merc. Sed quantos, Hercules, tumultus cient, communia ista et quotidiana clamantes, *visceraliones, viscerationes! ubi nectar? et ambrosia defecit: ubi hecatombae? communes victimae!*

Jup. Silentium illis impera, Mercuri, ut audiant, cujus rei caussa huc collecti sint, nugis hisce omissis.

Merc. Non omnes, Jupiter, Graece intelligunt. Ego autem non ita multarum peritus linguarum sum, ut concionari possim, quae etiam Scythae, Persae, Thraces, et Celtae intelligant. Melius igitur, puto, fuerit, manu silentium poscere.

ΖΕΤΣ. Οὕτω ποίει. p. 656.

ΕΡΜ. Εὖγε p), ἀφωνότεροι γεγένηνταί σοι q) τῶν σο- 14
φιστῶν. ὥςτε ὥρα δημηγορεῖν· ὁρᾷς, πάλαι πρὸς σὲ ἀποβλέπουσι, περιμένοντες, ὅ, τι καὶ ἐρεῖς.

ΖΕΤΣ. Ἀλλ' ὅ γε πέπονθα, ὦ Ἑρμῆ, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι πρὸς σὲ εἰπεῖν, υἱὸν ὄντα. οἶσθα, ὅπως θαῤῥαλέος ἀεὶ καὶ μεγαλήγορος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἦν r).

ΕΡΜ. Οἶδα, καὶ ἐδεδίειν γε ἀκούων σου δημηγοροῦντος· καὶ μάλιστα ὅτε s) ἠπείλεις t) ἀνασπάσειν ἐκ βάθρων τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν αὐτοῖς θεοῖς, τὴν σειρὰν ἐκείνην τὴν χρυσῆν καθείς. p. 657.

ΖΕΤΣ. Ἀλλὰ νῦν, ὦ τέκνον, οὐκ οἶδα, εἴτε ὑπὸ μεγέθους τῶν ἐφεστώτων δεινῶν, εἴτε καὶ ὑπὸ πλήθους τῶν παρόντων (πολυθεωτάτη γὰρ, ὡς ὁρᾷς, ἡ ἐκκλησία) διατετάραγμαι τὴν γνώμην, καὶ ὑπότρομός εἰμι, καὶ ἡ γλῶττά μοι u) πεπεδημένη x) ἔοικε· τὸ δὲ ἀτοπώτατον ἁπάντων y),

p) *ΕΡΜ. Εὖγε*] „*Εὖγε ΕΡΜ. Fl.*“ q) *γεγένηνταί σοι*] *σοι γεγ.* 2955. r) *ἦν*] Interrogationis signum, post hanc vocem vulgo positum, delevi secundum B. 1. et 3. et versiones Latt. s) *ὅτε*] Sic O. et P. Vulg. *ὁπότε*. t) *ἠπείλεις*] „*ἀπειλοίης* O. P. (et Gorl.) *ἠπείλεις Fl. ἠπείλῃς* Edd. cett.“ u) *μοι*] *μου* 3011. x) *πεπεδημένη*] „*πεπεδημένῃ* cum puncto subscripto in nonnullis legi notat *Solanus*; at non invenio.“ y) *ἁπάντων*] *τῶν ἁπάντων* 2955. *Belino* probante.

Jup. Sic facito.

Merc. Euge, magis muti tibi facti sunt, quam Sophistae. Itaque jam concionis habendae tempus est. Vides, olim te adspiciunt, quid dicturus sis, exspectantes.

Jup. Sed quid mihi usu veniat, Mercuri, non cunctabor tibi dicere, filio meo. Nosti, quam audax semper, et magniloquus fuerim in concionibus.

Merc. Novi, et metuebam, si quando audirem te concionantem: praesertim cum minareris, te de fundamentis suis extracturum terram et mare cum Diis, demissa illa catena aurea.

Jup. Ast jam, fili, nescio, utrum a magnitudine instantium malorum, an a multitudine praesentium, (celeberrima enim Diis, ut vides, concio est) perturbatus sum animo, et aliquantum trepido, et compedita mihi videtur lingua. Quod autem

p. 657. ἐπιλέλησμαι τὸ προοίμιον τῶν λόγων a), ὃ παρεσκευασάμην, ὡς εὐπροσωποτάτη μοι ἡ ἀρχὴ γένοιτο πρὸς αὐτούς.

EPM. Ἀπολώλεκας, ὦ Ζεῦ, πάντα a)· οἱ δὲ ὑποπτεύουσι τὴν σιωπὴν, καί τι b) ὑπέρμεγα κακὸν ἀκούσεσθαι c) προσδοκῶσιν d), ἐφ' ὅτῳ σὺ διαμέλλεις.

ZETΣ. Βούλει γοῦν e), ὦ Ἑρμῆ, τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο προοίμιον ἀναῤῥαψῳδήσω πρὸς f) αὐτούς;

EPM. Τὸ ποῖον;

Il. VIII, 5. *ZETΣ.* Κέκλυτέ μευ g) πάντες τε h) θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι.

EPM. Ἄπαγε, ἱκανὰ i), καὶ πρὸς ἡμᾶς πεπαρῴνηp. 658. ται k) σοι τὰ πρῶτα. πλὴν εἰ δοκεῖ, τὸ μὲν φορτικὸν τῶν μέτρων l) ἄφες· σὺ δὲ τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν τῶν κα-

z) λόγων] „deesse in *Fl.* et O. notat *Solanus.* Sed credo articulum tantum deesse in O." In Edd. *Schmiederiana* antiquioribus legebatur ἁπάντων τῶν λόγων, in *Fl.* τῶν ὅλων τῶν λ. Omnino deest ἁπάντων in 3011. et Gorl. et recte ejecit *Schm.* monente *Belino.* a) πάντα] ἅπαντας Gorl. et 3011, unde *Bel.* conj. ἅπαντα. b) καί τι] „καί τοι *Fl.* Vulgatam non mutat P." c) ἀκούσεσθαι] „προῦσεσθαι O." et *Schol.* d) προσδοκῶσιν] προσδοκοῦσιν conj. *Bel.* qui, qua erat inscitia, προσδοκῶσιν pro Conjunctivo haberet. e) γοῦν] οὖν 3011. quod dulcius visum *Belino.* f) ὦ Ἑρμῆ — πρὸς] „Octo haec verba omissa in O. ab alia manu in marg. reposita vix leguntur." g) μευ] „Sic O. et *Fl.* recte. *Mov* Edd. vulgo." h) τε] „male abest a *Fl.* et O." et a B. 3. i) ἱκανὰ] ἱκανῶς 3011. k) πεπαρῴνηται] „πεπαρῴδηται] ex emendatione *Solani. Πεπαρῴνηται* Edd. priores cum O. et C." Vid. Adnot. l) μέτρων] ἐπῶν 2955. sed supra scriptam rubris literis μέτρων. Illud praetulit *Bel.*

omnium est absurdissimum, oblitus sum prooemii orationis, quod paraveram, ut speciosissimo apud illos principio uterer.

Merc. Corrupisti, Jupiter, omnia. At illi suspectum habent silentium, et aliquod ingens malum se audituros exspectant, in quo tu cuncteris.

Jup. Vis ergo, Mercuri, Homericum illud prooemium apud illos rursus cantem?

Merc. Quod igitur?

Jup. *Huc omnes patri auscultate Diique Deaeque!*

Merc. Apago. Satis etiam nobis prima illa obcantasti. Verum, si videtur, carminum illam molestiam omitte; sed illarum Demosthe-

τὰ Φιλίππου ἤντινα ἂν ἐθέλῃς m) ξύνειρε, ὀλίγα ἐναλ- p. 658.
λάττων. οὕτω γοῦν οἱ πολλοὶ νῦν ῥήτορες ποιοῦσιν n).

ΖΕΤΣ. Εὖ λέγεις, σύντομόν o) τινα ῥητορείαν, καὶ ῥᾳδιουργίαν p) ταύτην εὔπορον q) τοῖς ἀπορουμένοις.

ΕΡΜ. Ἄρξαι r) δ' οὖν ποτέ.

ΖΕΤΣ. Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες θεοί, χρημάτων, Demost.
ὑμᾶς s) ἐλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο ὑμῖν, ὅ, τι Olynth.
δήποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ἐφ' ὅτῳ νῦν συνελέγητε. ὅτε τοίνυν I. in.
τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἀκροᾶσθαί μου λέ- 15
γοντος. ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς, ὦ θεοί, μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς t), ὅτι τῶν παρόντων ἐῤῥωμένως ἀντιλητέον ἡμῖν u) ἐστιν· ἡμεῖς δὲ πάνυ x) ὀλιγώρως ἔχειν

m) ἐθέλῃς] Vulg. ἐθέλοις *Fl.* ἐθέλεις Nos recepimus lectionem Codd. 3054. 3011. O. Gorl. et marg. A. 1. quae etiam *Belino* placuit et canoni *Struvii* congruit. Deinceps ξύνειρε *Schm.* e duobus Pariss. pro vulg. σύνειρε. n) ῥήτορες ποιοῦσιν] „ῥήτορεύουσι O." et Gorl. o) σύντομον] „ἐπίτομον O. et marg. A. 1." Sic et Gorl. p) ῥᾳδιουργίαν] δημηγορίαν 2955. quae vera lectio *Belino* esse videtur, cujus illa fuerit explicatio; haud probabiliter. q) εὔπορον] Sic O. P. Gorl. 3011. et marg. A. 1. Vulg. εὔκαιρον, glossema. In εὔπορον τοῖς ἀπορουμένοις est lusus verborum. r) Ἄρξαι] „Ἄξομαι] *EPM.* ἄρξαι δ' οὖν ποτέ. *ZETΣ.* ἀντὶ *Fl.* Rectius utramque personam omittit *Par.* et *Fr.* (nec non B. 1. et 3.) Cett *EPM.* ἄρξομαι, non repetito *ZETΣ*, pessime. Ἄξομαι pro ἄρξομαι L. Ἄρξαι etiam marg A. 1." Cum *Fl.* et marg. A. 1. consentiunt Codd. 2955. 3011. et Gorl. s) ὑμᾶς] „restitutum ex O. *Fr.* S. Ἡμᾶς male cett." t) ἀφιεὶς] „ἀφεὶς marg. A. 1." u) ἡμῖν] „ὑμῖν *Fl.*" x) πάνυ] „πάντ' O." Sic etiam 3011. et Gorl.

nis contra Philippum concionum quamcunque volueris, paucis immutatis, consarcina. Ita enim plerique jam oratores faciunt.

Jup. Bene me mones de compendiaria quadam dicendi arte, et commento laborantibus opportuno.

Merc. Incipe vero tandem aliquando.

Jup. *Prae multis vos, viri Dii, opibus praeoptaturos puto, si manifestum vobis fiat, quid tandem illud sit, propter quod jam congregati estis. Quae cum ita sint, convenit propenso animo me audire dicentem. Praesens igitur tempus, Dii, tantum non emissa voce dicit, praesentibus fortiter admovendam esse manum: at nos negligenter admodum*

p. 659 δοκοῦμεν γ) πρὸς αὐτά. βούλομαι δὲ ζ) ἤδη, (καὶ γὰρ ἐπιλείπει α) ὁ Δημοσθένης), αὐτὰ ὑμῖν δηλῶσαι σαφῶς, ἐφ' οἷς διαταραχθεὶς, ξυνήγαγον b) τὴν ἐκκλησίαν. χθὲς γὰρ, ὡς ἴστε, Μνησιθέου τοῦ ναυκλήρου θύσαντος τὰ σωτήρια ἐπὶ τῇ νηῒ ὀλίγου δεῖν ἀπολομένῃ c) περὶ d) τὸν Καφηρέα, εἰστιώμεθα ἐν Πειραιεῖ, ὁπόσους ἡμῶν ὁ Μνησίθεος ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκάλεσεν. εἶτα μετὰ τὰς σπονδὰς, ὑμεῖς μὲν ἄλλος ἄλλῃ e) ἐτράπεσθε, ὡς ἑκάστῳ ἔδοξεν. ἐγὼ δὲ (οὐδέπω γὰρ πάνυ f) ὀψὲ ἦν) ἀνῆλθον ἐς τὸ ἄστυ, ὡς περιπατήσαιμι τὸ δειλινὸν ἐν Κεραμεικῷ, ἐννοῶν ἅμα τοῦ Μνησιθέου τὴν σμικρολογίαν g)· ὃς ἑκταίδεκα θεοὺς ἑστιῶν, ἀλεκτρυόνα μόνον κατέθυσε, γέροντα κἀκεῖνον ἤδη καὶ h) κορυζῶντα, καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας. εὖ μάλα εὐρωτιῶντας i), ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι k) τῷ ἄν-

y) Ἔχειν δοκοῦμεν] „ἔχειν μοι δοκοῦμεν O. Ex. δοκεῖν μοι *Par.* Sine μοι J. H. *Fl.* S.“ z) δὲ] „γὰρ marg. A. 1.“ a) ἐπιλείπει] „ἐπιλείπει με O.“ Sic et Gorl. b) ξυνήγαγον] e 3011. et Ed. *Schm.* pro συνηγ. c) ἀπολομένῃ] Sic unice recte *Fl.* Vulgo perperam ἀπολουμένῃ. turpius etiam ἀπολουμένην 3011. sed ἀπολλυμένῃ 2955. d) περὶ] „Sic J. *Fl.* H. S. etc. παρὰ *Par.*“ e) ἄλλῃ] Sic O. 3011. et Gorl. pro vulg. ἄλλην. f) πάνυ] „omittit O.“ g) σμικρολογίαν] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. μικρ. h) καὶ] „omittit *Fl.*“ i) εὐρωτιῶντας] εὐρωτιῶντος conj. et vertit *Gesn.* k) ἐπισβεσθῆναι] Sic cum *Solano* dedit *Schm.* e Codd. L. 3011. Gorl. et marg. A. 1. W. pro vulg.

affecti ad ea videmur. Volo autem jam (deficit enim Demosthenes) illa vobis dilucide exponere, quibus perturbatus concionem hanc convocavi. Heri enim, ut nostis, Mnesitheo nauclero sacrificium offerente pro servata navi, quae tantum non circa Capharea perierat, epulabamur in Piraeo, quotquot nostrûm Mnesitheus ad sacrificium vocaverat. Deinde post libationes vos quidem alio alius, ut cuique collibitum est, discessistis. Ego vero (neque enim valde serum erat) in urbem ascendi, inambulaturus vesperi in Ceramico, Mnesithei simul sordidam cogitans parsimoniam, qui sexdecim Diis vocatis ad epulas, solum gallum mactaverit, eumque vetulum, et pituita jam laborantem; tum turis grana quatuor, bene sane mucidi, ut statim exstinguerentur in

θρακι, μηδὲ ὅσον ἄκρα τῇ ῥινὶ ὀσφρᾶσθαι l) τοῦ κα- p. 660.
πνοῦ παρασχόντος m)· καὶ ταῦτα, ἑκατόμβας ὅλας ὑπο-
σχόμενος n), ὁπότε ἡ ναῦς ἤδη προσεφέρετο τῷ σκοπέλῳ,
καὶ ἐντὸς ἦν τῶν ὁρμάτων. Ἐπεὶ o) δὲ ταῦτα ἐννοῶν γί- 16
γνομαι p) κατὰ τὴν Ποικίλην, ὁρῶ πλῆθος ἀνθρώπων
πάμπολυ ξυνεστηκός q)· ἐνίους μὲν ἔνδον ἐν r) αὐτῇ τῇ στοᾷ,
πολλοὺς δὲ καὶ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ s)· καί τινας βοῶντας, καὶ
διατεινομένους, καὶ ἐπὶ t) τῶν θάκων u) καθημένους x).
εἰκάσας οὖν, ὅπερ ἦν, φιλοσόφους εἶναι τῶν ἐριστικῶν
τούτων, ἐβουλήθην ἐπιστὰς ἀκοῦσαι αὐτῶν, ὅ, τι καὶ y)
λέγουσι. καὶ z) (ἔτυχον γὰρ νεφέλην a) τῶν παχειῶν περι-
βεβλημένος, σχηματίσας ἐμαυτὸν εἰς b) τὸν ἐκείνων τρό-

l) ὀσφρᾶσθαι] ex emendatione *Graev.* pro vulg. ὀσφραίνεσθαι, nam ὀσφρῆσθαι G. P. Ὀσφρῆσθαι O. ὀσφρεῖσθαι 3011. m) παρασχόντος] „παρασχόντας *Pell.*" n) ὑποσχόμενος] „Recte sic *Fl. Fr. Par.* H. S. etc. ὑποσχομένων J. ὑποσχομένως V. 2. (ὑποσχόμενως A. 2.) ὑπισχνούμενος Ox." Sic et 3011. o) Ἐπεὶ] „Ἐπὶ male J. (et A. 2.) Recte, quod editum est cett. et O." p) γίγνομαι] „γίνομαι O." Γίγνομαι καὶ κατὰ τ. *Il.* 3011. q) ξυνεστηκός] Sic *Schm.* e 3011. pro συνεστ. r) ἐν] „abest ab O." s) ὑπαίθρῳ] ὑπαιθρίῳ Gorl. et 3011. quod magis placuit *Belino.* At cf. Hermot. c. 77. t) καὶ ἐπὶ] Copulam vulgo omissam restituit, *Belino* auctore, *Schm.* e 2955. et 3011. u) θάκων] „Hoc *Luciano* redditum ex G. P. O. et marg. A. 1. W. Θώκων Edd. priores." x) καθημένους] „καθημένων *Fl.* male. καθημένον marg. A. 1." y) καὶ] „deest in *Fl.*" z) καὶ] Post hanc vocem comma posui, et a voce ἔτυχον usque ad φιλοσόφῳ parenthesin notavi, prudenter monente *Courier.* ad Luc. Asin. p. 180. a) νεφέλην] νιφέλῃ 2955. b) εἰς] ὡς 3011. unde *Bel.* ἐς.

carbonibus, et ne tantillum quidem fumi, quod extremas ferire posset nares, praebentis: idque cum totas hecatombas promisisset, quo tempore navis jam ferebatur ad scopulum, et intra vada erat. Inter has cogitationes cum ad Poecilen venio, video ibi maximam una stare hominum multitudinem, quosdam intus in ipsa porticu, multos autem sub divo, et clamantes quosdam vocemque contendentes, qui in sedilibus assidebant. Conjiciens ergo, quod res erat, philosophos esse de contentiosis illis, volui adstans illos audire, quid dicerent: atque, (nubem enim densam forte induceram, figuraque illorum et habitu sumto, ac barba demissa,

p. 660. *πον· καὶ τὸν πώγωνα ἐπισπασάμενος, εὖ μάλα ἐῴκειν φιλοσόφῳ)· καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλοὺς, εἰσέρχομαι ἀγνοούμενος, ὅστις ἦν c). εὑρίσκω δὲ τὸν Ἐπικούρειον Δάμιν, τὸν ἐπίτριπτον, καὶ Τιμοκλέα τὸν Στωϊκὸν,*
p. 661. *ἀνδρῶν βέλτιστον, ἐκθύμως d) πάνυ ἐρίζοντας. ὁ γοῦν Τιμοκλῆς καὶ ἵδρου, καὶ τὴν φωνὴν ἤδη ἐξεκέκοπτο e) ὑπὸ τῆς βοῆς· ὁ Δάμις δὲ, τὸ Σαρδώνιον ἐπιγελῶν f), ἔτι*
17 *μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα. Ἦν δὲ ἄρα g) περὶ ἡμῶν ὁ πᾶς λόγος αὐτοῖς. ὁ μὲν γὰρ κατάρατος Δάμις οὔτε προνοεῖν ἡμᾶς ἔφασκε τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἐπισκοπεῖν τὰ γεγνόμενα παρ' αὐτοῖς, οὐδὲν ἄλλο h), ἢ μηδὲ i) ὅλως ἡμᾶς εἶναι λέγων· τοῦτο γὰρ αὐτῷ k) δηλαδὴ ὁ λόγος ἐδύνατο. καὶ ἦσαν τινὲς, οἳ ἐπῄνουν αὐτόν. ὁ δ' ἕτερος τὰ ἡμέτερα ὁ Τιμοκλῆς ἐφρόνει, καὶ ὑπερεμάχει, καὶ ἠγανάκτει, καὶ*

c) *ἦν*] Sic 2955. 3011. Gorl. *Bel. Schm.* pro vulg. *εἴην*, quod tamen per se non soloecum, ut visum *Belino*. d) *ἐκθύμως* abest a 3011. et Gorl. *Belino* aut hoc, aut *πάνυ*, tanquam alterius glossema, ejiciendum est visum; in quo neminem facile invenerit assentientem. e) *ἐξεκέκοπτο*] „Sic *Solan.* ex O. *Ἐξέκοπτο* Edd." At *ἐξεκόπτετο* B. 1. et 3. f) *ἐπιγελῶν*] „*ἐπιμειδιῶν* O." *Ἐπιμωκιῶν* 3011. quod *Bel.* ex *ἐπιμωκίζων*, *Schm.* vero ex *ἐπιμειδιῶν*, corruptum statuit; qui posterior V. D. *ἐπιμειδιῶν* recepit. *Schneiderus* Lexic. s. v. *ἐπιμωκάομαι* hujus loci rationes turbavit. g) *ἄρα*] „deest in O." h) *οὐδὲν ἄλλο*] „*ἢ οὐδὲν, ἀλλὰ* adscripsit *Solanus*. *Οὐδὲν, ἀλλὰ* O." *Οὐδὲν, ἀλλὰ μηδὲ ὅλως* 3011. et Gorl. De conj. *Georg. Jacobi* vid. Adnot. i) *μηδὲ*] „Sic *Par. Mὴ — δὲ* cett. et O." k) *αὐτῷ*] „*αὐτὸ* Exc. *Fl.* Vulgatam firmat P."

satis eram philosopho similis.) pluribus itaque cubito dimotis ingredior, ignotus quis essem. Invenio autem Epicurcum Damin, perditissimum *nebulonem*, et Timoclem Stoicum, virum optimum, serio valde contendentes. Nam sudabat Timocles, vocemque clamore jam obtuderat. Damis autem Sardonio risu magis etiam incendebat Timoclem. Erat autem tota illorum de nobis disputatio; cum sacerrimus ille Damis providere nos negaret hominibus, aut inspicere adeo, quae apud illos fiant; nihil aliud sibi volens, quam nos nec omnino esse: nam eo nimirum illius valebat disputatio. Atque erant, qui illum laudarent. At alter, qui a nobis erat, Timocles pugnabat supra vires, et in-

πάντα τρόπον ξυνηγωνίζετο l), τὴν ἐπιμέλειαν ἡμῶν ἐπαι- p.661.
νῶν, καὶ διεξιών, ὡς ἐν κόσμῳ τε m), καὶ τάξει τῇ προση-
κούσῃ ἐξηγούμεθα, καὶ διατάττομεν ἕκαστα. καὶ εἶχε μέν
τινας καὶ αὐτὸς τοὺς ἐπαινοῦντας. πλὴν n) ἐκεκμήκει γὰρ
ἤδη, καὶ πονήρως ἐφώνει, καὶ τὸ πλῆθος ἐς o) τὸν Δάμιν p.662.
ἀπέβλεπε. συνεὶς δὲ ἐγὼ τὸ κινδυνευόμενον, τὴν νύκτα ἐκέ-
λευσα περιχυθεῖσαν διαλῦσαι τὴν ξυνουσίαν p). ἀπῆλθον
οὖν, ἐς τὴν ὑστεραίαν ξυνθέμενοι q) ἐς τέλος ἐπεξελεύσε-
σθαι r) τὸ σκέμμα· κἀγὼ παρομαρτῶν τοῖς πολλοῖς, ἐπή-
κουον μεταξὺ ἀπιόντων οἴκαδε παρ' αὐτοὺς s) ἐπαινούντων
τὰ τοῦ Δάμιδος, καὶ ἤδη παρὰ t) πολὺ αἱρουμένων τὰ
ἐκείνου. ἦσαν δὲ καὶ οἱ μὴ ἀξιοῦντες προκατεγνωκέναι τῶν
ἐναντίων, ἀλλὰ περιμένειν, εἴ τι u) καὶ ὁ Τιμοκλῆς αὖριον

l) ξυνηγωνίζετο] Sic 3011. et *Schm.* pro *συνηγ.* m) τε] „non comparet in O. Sed et *συνηγωνίζετο* in eodem paullo ante omitti, obscure notabat *Solan.*" n) πλὴν] Vid. Adnot. o) ἐς] Sic *Schm.* e 2955. et 3011. pro *εἰς*. p) ξυνουσίαν Sic *Schm.* e 3011. pro *συνουσ.* q) ἐς τὴν ὑστ. ξυνθ.] *εἰς τ. ὑστ. συνθ. εἰς τ.* vulgo. Sic, ut nos dedimus verba, scripta *Bel.* invenit in 2955. et 3011. quos et *Schm.* secutus est. r) ἐπεξελεύσεσθαι] „*ἐπισκοπήσειν τὸν λόγον* O. P. et marg. A. 1." *Ἐπισκοπῆσαι τὸν λόγον* 3011. et Gorl. s) παρ' αὐτοὺς] „Lacuna in O." *παρ' αὐτοῖς* 3011. et Gorl. Deleri haec omnino vult *Bel.* et seclusit *Schm.* ut suspecta. At non insolens haec pleonastica dicendi ratio. Cf. infra Gall. c. 10. *οἴκοι παρὰ σεαυτῷ*. t) παρὰ] „Omittit praepositionem O." u) εἴ τι] „deest in *F'l.* adest in cett. et P."

dignabatur, et omni modo pro causa nostra decertabat, cum nostram laudaret providentiam, et enarraret, quanto ornatu, quam ordine convenienti regamus omnia atque instituamus. Atque habebat quidem et ipse suos quosdam laudatores; at enim fessus jam erat, et male clamabat, et multitudo respiciebat ad Damin. Intellecto periculo, noctem ego jussi circumfusam solvere disputationem. Discesserunt igitur, pacti, postridie se ad finem deducturos quaestionem: et ego comminatus multitudinem, sublegi illorum, dum domum eunt, sermones, probantium partes Damidis, et multo jam majori numero ad illas se adjungentium. Erant vero etiam, qui praedamnare adversas illi partes nollent, sed exspectare, si quid Timocles diceret po-

p.662. ἐρεῖ. Ταῦτ' x) ἐστιν, ἐφ' οἷς ὑμᾶς ξυνεκάλεσαγ), οὐ μικρὰ,
18 ὦ θεοί, εἰ λογεῖσθε z), ὡς ἡ πᾶσα μὲν ἡμῖν τιμὴ, καὶ δόξα, καὶ πρόοδος, οἱ ἄνθρωποι εἰσιν. εἰ δ' οὗτοι πεισθεῖεν a) ἢ μηδὲ ὅλως b) θεοὺς εἶναι, ἢ ὄντας, ἀπρονοήτους εἶναι σφῶν c) αὐτῶν, ἄθυτα καὶ ἀγέραστα καὶ ἀτίμητα d) ἡμῖν ἔσται τὰ ἐκ e) γῆς, καὶ μάτην ἐν οὐρανῷ καθεδούμεθα, λιμᾷ ἐχόμενοι, ἑορτῶν ἐκείνων, καὶ πανηγύ-
p.663. ρεων, καὶ ἀγώνων, καὶ θυσιῶν, καὶ παννυχίδων, καὶ πομπῶν στερόμενοι. f) ὡς οὖν ὑπὲρ τηλικούτων φημὶ δεῖν ἅπαντας ἐπινοεῖν τι σωτήριον τοῖς παροῦσι, καὶ ἀφ' ὅτου κρατήσει μὲν ὁ Τιμοκλῆς, καὶ δόξει ἀληθέστερα λέγειν, ὁ Δάμις δὲ καταγελασθήσεται πρὸς τῶν ἀκουόντων· ὡς ἔγωγε οὐ πάνυ τῷ Τιμοκλεῖ πέποιθα, ὡς κρατήσει καθ' ἑαυτὸν,

x) Ταῦτ'] „Τοῦτο *Fl.* Vulgatam probat P.“ y) ξυνεκάλεσα] Sic 3011. *Schm.* pro συνεκ. z) λογεῖσθε] „ἐκλογεῖσθαι O. omisso (ut ex signo a *Solano.* adposito suspicor) συνεκάλεσα. *Λογίζ. Par.*“ Vulgo λογίσεσθε. Auicam formam in 2955. 3011. et Gorl. servatam restituit *Schm.* Cf. λογιούμενον Tyrannic. c. 18. προεξλογιεῖσθαι Alex. c. 1. καταλογιῇ Piscat. c. 5. ut aliorum ejusdem generis exempla omittam. a) πεισθεῖεν] „Ita *Par.* V. 2. B. 2. (1. et 3.) et S. recte. *Πισθεῖεν* J. (A. 1. 2.) *Fl. Fr.* H. male.“ προσθεῖεν 3011. b) ὅλως] „ὅλος J. male.“ Pro θεοὺς in 3011. et Gorl. ἡμᾶς. c) σφῶν] „omittit *Th. Mag.* in ἀπρονόητος.“ Σφῶν αὐτῶν glossema habuit *Guyet.* d) ἀτίμητα] Sic Gorl. P. et marg. A. 1. pro vulg. ἄτιμα. e) τὰ ἐκ] τἀκ 3011. f) στερόμενοι] Sic O. pro vulg. στερούμενοι Cf. στέρεσθαι Tyrannic. c. 3. et στερόμενοι Diall. Mort. II, 1. quamquam alibi et στερεῖσθαι.

stridie. Haec sunt, propter quae vos convocavi, non parva, Dii, si consideraveritis, omnem nobis honorem, et gloriam, et reditum, esse homines. His vero si persuadeatur, aut omnino Deos non esse, aut, si sint, ipsorum curam non habere; nec victimam, nec munus, nec honorem e terra percipiemus, et frustra desidebimus in coelo vexandi fame, diebus illis festis, et celebritatibus, et sacrificiis, et pervigiliis, et pompis carentes. Tanquam igitur de rebus tanti momenti, ajo, excogitare omnes debere aliquod salutare consilium rebus praesentibus, cujus ope superior discedat Timocles, et veriora videatur dicere; Damis vero ab audientibus derideatur. Neque enim valde confido Timocli, *fu-*

ἦν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν αὐτῷ g) προσγένηται. κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου, ὡς ἀνιστάμενοι συμβουλεύοιεν. p. 663.

ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, μὴ τάραττε, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι; τί τοῦτο; οὐδεὶς ἀνίσταται, ἀλλ' ἡσυχάζετε, πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἠγγελμένων h) ἐκπεπληγμένοι;

ΜΩΜ. Ἀλλ' ὑμεῖς i) μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε k). Ἐγὼ δέ, εἴ γε μοι μετὰ παῤῥησίας λέγειν δοθείη l), πολλὰ ἂν, ὦ Ζεῦ, ἔχοιμι εἰπεῖν. Iliad. VII, 99. 19

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ Μῶμε, πάνυ θαῤῥῶν. δῆλος γὰρ εἶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι m) παῤῥησιαζόμενος n).

ΜΩΜ. Οὐκοῦν ἀκούετε, ὦ θεοὶ πάντες o), τά γε ἀπὸ καρδίας, φασίν. ἐγὼ γὰρ καὶ πάνυ προσεδόκων p) ἐς τόδε ἀμηχανίας περιστήσασθαι τὰ ἡμέτερα, καὶ πολλοὺς τοιούτους ut per se vincat, nisi a nobis ipsi aliquid *auxilii* accedat. Praeconium fac, Mercuri, de more, ut surgant consilii dandi caussa. p. 644.

Merc. Audi: tace: ne turba: quis concionari vult Deorum justae aetatis, quibus licet? Quid hoc? nemo surgit? sed tacetis magnitudine eorum, quae denuntiata vobis sunt, perculsi?

Mom. *At vestrûm jam quisque lutum fatis et humor!* Ego vero, si mihi loquendi cum fiducia facultas detur, multa, Jupiter, habeo, quae dicam.

Jup. Audacter, Mome, dicito. Apertum enim est, te utilitatis caussa fiduciam sumere.

Mom. Audite ergo, Dii omnes, quae ex animo, ajunt, *proferam*. Ego enim, et valde quidem exspectabam, ad hoc angustiarum perventuras res nostras, multosque id genus exoritu-

g) αὐτῷ] αὐτῶν 3011. h) ἠγγελμένων] „λεγομένων P.“ Ἐπηγγελμένων 3011. probante *Belino*. i) ὑμεῖς] „Sic recte B. 1. (et 3.) *Fl.* J. S. ἡμεῖς male H. *Par.*“ πάντες restituit *Solan.* ex O. et *Hom.* pro vulg. ἅπαντες. k) γένοισθε] γένησθε 3011. l) λέγειν δοθείη] „δοθείη λέγειν O. Idem mox εἰπεῖν ἔχοιμι.“ Δοθείη λέγειν quum etiam 3011. habeat, recepit *Schm.* m) ἐπὶ τῷ συμφέροντι] Sic L. O. Ἐπὶ τὸ συμφέρον τι male J. *Fl. Ald.* H. S. Συμφέρον τὶ *Par.* Συμφέρον τι B. 1. (et 3.) *Fr.*“ n) παῤῥησιαζόμενος] „παῤῥησιασάμενος O. — σόμενος B. 2. (et 3.) Vulgatam servat B. 1. cum reliquis.“ o) πάντες] „deest in O.“ Etiam in 3011. et Schol. unde et *Schm.* omisit. p) προσεδόκων] προσεδόκουν conj. *Bel.* quod vix tironi ignoveris.

p.664. τους ἀναφυήσεσθαι q) ἡμῖν σοφιστὰς, παρ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν αἰτίαν τῆς τόλμης r) λαμβάνοντας. καὶ, μὰ τὴν Θέμιν, οὔτε τῷ Ἐπικούρῳ ἄξιον ὀργίζεσθαι, οὔτε τοῖς ὁμιληταῖς αὐτοῦ, καὶ διαδόχοις τῶν δογμάτων s) εἰ τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ὑπειλήφασιν. ἢ t) τί γὰρ ἂν αὐτοὺς u) ἀξιώσειέ τις ἂν x) φρονεῖν, ὁπόταν y) ὁρῶσι τοιαύτην ἐν τῷ βίῳ τὴν z) ταραχήν; καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς αὐτῶν ἀμελουμένους, ἐν πενίᾳ, καὶ νόσοις, καὶ δουλείᾳ καταφθειρομένους· παμπονήρους δὲ καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους προτιμωμένους a), καὶ ὑπερπλουτοῦντας, καὶ ἐπιτάττοντας τοῖς κρείττοσι· καὶ τοὺς μὲν b) ἱεροσύλους οὐ κολαζομένους, ἀλλὰ διαλανθάνοντας· ἀνασκολοπιζομένους δὲ, καὶ τυμπανιζομένους ἐνίοτε τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας; εἰκότως τοίνυν ταῦτα ὁρῶντες οὕτω διανοοῦνται περὶ ἡμῶν, ὡς οὐδὲ c) ὅλως
20 ὄντων. Καὶ μάλιστα, ὅταν ἀκούωσι d) τῶν χρησμῶν λε-

q) ἀναφυήσεσθαι] „ἀναφύεσθαι *Fl.* et ex eadem marg. A. 1. Nil mutat P.“ Cum *Fl.* consentit 3011. Nihilominus retinui posterioris aevi formam. r) τὴν αἰτίαν τ. τ.] τὴν τῆς τόλμης αἰτ. 2955. *Schm.* s) δογμάτων] „λόγων O. et marg. A. 1.“ Sic etiam 3011. et Gorl. t) ἢ] „abest a *Fl.*“ u) ἂν αὐτοὺς] Particulam ἄν, quae hic vulgo omittitur, restitui e Gorl. et 3011. praeeunte *Schmiedero.* x) ἄν] „εὖ O.“ y) ὁπόταν] „ὅτε L.“ z) τὴν] „omittit O.“ a) προτιμωμένους] προτετιμημένους 2955. b) μὲν] „inserui ex O. aberat ab Edd.“ c) οὐδὲ] „Sic dedi ex O. *Οὐδὲν* Edd. priores.“ d) ἀκούωσι] „ἀκούωσι O. et marg. A. 1.“ Sic et 2955. 3011. et Gorl.

ros nobis Sophistas, a nobis ipsis audaciae suae obtentum capientes. Et, per Themidem, non irascendum est Epicuro, neque ipsius sodalibus, et successoribus sententiarum, si talia de nobis putarunt. Quid enim sentire illos aliquis postulet, cum tantam in vita perturbationem rerum observant; qui boni inter illos sunt, neglectos, in paupertate, et morbis, et servitute, pereuntes: pessimos contra impurosque homines, praelatos illis, divites ultra modum, imperantes melioribus; sacrilegos non punitos, sed latentes; in crucem vero actos, et fustibus caesos interdum eos, qui nihil injuste egerunt? Merito igitur, ea cum vident, ita de nobis cogitant, quasi omnino non simus. Prae-

γόντων· [Ὡς διαβὰς τὸν Ἅλυν e), μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει·] οὐ μέντοι δηλούντων, εἴτε τὴν αὐτοῦ f), εἴτε τὴν τῶν g) πολεμίων; καὶ πάλιν, p. 665. Herod. I, 53.

Ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν. καὶ Il. VII, 141.

Πέρσαι γὰρ, οἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα h) ἦσαν, ὅτε μὲν γὰρ πάλιν τῶν ῥαψῳδῶν i) ἀκούουσιν k), ὅτι καὶ ἐρῶμεν, καὶ τιτρωσκόμεθα, καὶ δουλεύομεν, καὶ δεσμούμεθα l), καὶ στασιάζομεν, καὶ μυρία ὅσα πράγματα ἔχομεν, καὶ ταῦτα, μακάριοι καὶ ἄφθαρτοι ἀξιοῦντες εἶναι, τί ἄλλο, ἢ δικαίως καταγελῶσι, καὶ ἐν m) οὐδενὶ (λόγῳ) τίθενται τὰ ἡμέτερα; ἡμεῖς δὲ ἀγανακτοῦμεν, εἴ τινες ἄνθρωποι ὄντες, οὐ πάνυ ἀνόητοι, διελέγχουσι ταῦτα, καὶ τὴν πρόνοιαν ἡμῶν παρωθοῦνται, δέον ἀγαπᾶν, εἴ τινες ἡμῖν ἔτι θύουσι, τοιαῦτα ἐξαμαρτάνουσι. Καί μοι ἐνταῦ- 21

e) Ἅλυν] „Ἅλην male V. 2.“ *Διαβὰς τις τ. Ἅλ.* 2955. 3011. f) αὐτοῦ] αὐτοῦ conj *Bel.* et sic *Schm.* tacite edidit, quasi certa esset et manifesta emendatio, quae contra est certissima, nec obscura, depravatio. Verte, *ipsius.* g) τὴν τῶν] „τὴν omisit O.“ h) γυναικῶν τέκνα] „τέκνα γυναικῶν 2955. 3011. i) ῥαψῳδῶν] „ῥαψῳδίων (sic) 2955. Similiter ῥαψῳδιῶν, si recte cerno, B. 1. k) ἀκούουσιν] „ἀκούσωσιν O.“ et Gorl. l) καὶ δουλεύομεν, καὶ δεσμούμεθα] „καὶ δεσμ. καὶ δουλ. O. Sed *Fl.* καὶ δεσμ. emisit.“ m) ἐν] „insertum ex O. deerat in Edd.“ *Λόγῳ* deest in 3011. et Gorl. quam elegantem ellipsin dicit *Bel.* Vid. Adnot.

sertim si audiant oracula dicere, [*Qui superabit Halyn, magnam pervertet opum vim;*] nec tamen indicare, suamne (*ipsiusne*), an hostium? Et rursus,

O Salamis, perdes muliebri e corpore natos.

Et Persae enim, arbitror, et Graeci muliebri e corpore nati erant. Nam carminum furores rursus cum audiunt, nos et amare, et vulnerari, et servire, et vinciri, et dissidere, et sexcentas molestias habere, idque cum beati et immortales esse postulemus: quid aliud, quam merito nos derident, et nullam nostri rationem habent? Nos vero indignamur, si qui homines non plane amentes reprehendunt ista, et nostram providentiam respuunt: cum satis habere debeamus, si quidam adhuc nobis post tot nostra peccata sacrificiant. Atque hic mihi, Jupiter, (soli enim sumus, neque est

p. 665. θα, ὦ Ζεῦ, (μόνοι γὰρ ἐσμὲν, καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος πάρεστιν ἐνη) τῷ ξυλλόγῳ ο), ἔξω Ἡρακλέους, καὶ Διονύσου, καὶν Γανυμήδους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, τῶν παρεγγρά-
p. 666. πτων ρ) τούτων) ἀπόκριναί μοι μετ' ἀληθείας, εἴ ποτέ σοι ἐμέλησεν ἐς τοσοῦτον τῶν ἐν τῇ γῇ, ὡς ἐξετάσαι, οἵτινες η) αὐτῶν οἱ φαῦλοι, ἢ οἵτινες οἱ χρηστοί εἰσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις r). εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς s) ἐκ Τροιζῆνος ἐς τ) Ἀθήνας ἰὼν, ὁδοῦ πάρεργον ἐξέκοψε τοὺς κακούργους, ὅσον ἐπὶ σοὶ καὶ τῇ σῇ υ) προνοίᾳ, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε ζῆν ἐντρυφῶντας ταῖς τῶν παροδοιπορούντων χ) σφαγαῖς, τὸν Σκείρωνα γ), καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην z), καὶ Κέρκυονα, καὶ τοὺς ἄλλους. ἢ εἴ γε μὴ ὁ α) Εὐρυσθεὺς, ἀνὴρ ἀρχαῖος b), καὶ προνοητικὸς, ὑπὸ φιλανθρωπίας ἀναπυνθανόμενος τὰ παρ' ἑκάστοις, ἐξέπεμπε τουτονὶ τὸν οἰκέτην αὐτοῦ c), ἐρ-

n) ἐν] „Ignorant praepositionem O. et P." o) ξυλλόγῳ] Sic 3011. *Schm.* pro συλλ. p) παρεγγράπτων] „παραγράπτων O." q) οἵτινες] „εἴ τινες O." Sic etiam 2955. et mox rursus εἴ τινες, probante temere *Belino*. r) εἴποις] ἔχοις εἰπεῖν 2955. quod, laudante *Belino*, cupidius arripuit *Schm.* s) γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς] „οὖν P. Οὖν ὁ Θησ. μὴ O." Οὖν etiam 3011. t) ἐς] Sic O. 3011. *Schm.* pro vulg. εἰς. u) σῇ] „non adest in O." nec in 2955. x) παροδοιπορούντων] „ὁδῷ βαδιζόντων] ὁδοιπορούντων marg. A. et P. παροδοιπόρων O." Hanc varietatem conciliat lectio Gorl. et 2955. quam nos cum *Schm.* monente *Belino* recipimus, παροδοιπορούντων· quod verbum adhuc in Lexicis desideratur. y) Σκείρωνα] „Σκίρονα O." Certe per o hoc nomen scriptum in novissima *Pausaniae* Editione I, 39. Sed vid. Ver. Hist. II, 23. z) Πιτυοκάμπτην] „Πιτυοκάμπην male O." a) μὴ ὁ] „μήτ' Εὐρ. O." b) ἀρχαῖος] Sic Codd. Gorl. P. O. et marg. A. 1. Vulgo erat δίκαιος quod est genuinae lectionis glossema. c) αὐτοῦ] Vulg. αὐτοῦ,

in coetu hoc hominum quisquam, praeter Herculem et Bacchum, Ganymedem et Aesculapium, adscripticios illos) responde mihi ex vero, an unquam tibi tantum ea, quae in terra aguntur, curae fuerint, ut exquireres, qui illorum mali, et qui boni sint? verum non dixeris. Nisi enim Theseus, Troezene Athenas pergens, obiter excidisset maleficos, quantum ad te tuamque providentiam, nihil prohibebat vivere et in viatorum caedibus luxuriari Scironem, et Pityocampten, et Cercyonem, et reliquos. Et nisi Eurystheus, vir justus (*simplex*) et providens, humanitate ductus, explorato quid apud quosque ageretur, misisset hunc suum famu-

γατικὸν ἄνθρωπον; καὶ πρόθυμον ἐς d) τοὺς πόνους, ὦ p. 667.
Ζεῦ, σὺ ὀλίγον ἐφρόντισας e) ἂν τῆς Ὕδρας f), καὶ τῶν ἐν
Στυμφάλῳ ὀρνέων, καὶ ἵππων τῶν Θρᾳκικῶν g), καὶ τῆς
Κενταύρων ὕβρεως, καὶ παροινίας. Ἀλλ' εἰ χρὴ καληθῆ h) 22
λέγειν, καθήμεθα τοῦτο μόνον ἐπιτηροῦντες, εἴ τις θύσει i),
καὶ κνισᾷ k) παρὰ l) τοὺς βωμούς. τὰ δ' ἄλλα κατὰ ῥοῦν
φέρεται, ὡς ἂν τύχοι m) ἕκαστον, παρασυρόμενα n). τοι-
γαροῦν εἰκότα νῦν πάσχομεν, καὶ ἔτι πεισόμεθα, ἐπειδὰν
κατ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες εὑρίσκωσιν o), οὐ-
δὲν ὄφελος αὐτοῖς ὂν p), εἰ θύοιεν ἡμῖν, καὶ τὰς πομπὰς q)
πέμποιεν. εἶτ' ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπι- p. 668.
κούρους, καὶ Μητροδώρους, καὶ Δάμιδας, κρατουμένους
δὲ, καὶ ἀποφραττομένους r) ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ἡμετέρους
ξυνηγόρους s), ὥστε ὑμέτερον ἂν t) εἴη παύειν, καὶ ἐᾶ-

d) ἐς] Sic *Schm.* e 3011. pro εἰς. e) ἐφρόντισας] „ἐφρόντιζες O.“ Sic etiam Gorl. et 3011. f) τῆς Ὕδρας] τι τ. Ὕδρ. 2955. g) Θρᾳκικῶν] „Θρακείων P. Vulgata est in *Fl.* etc.“ h) καληθῆ] καληθὲς 2955. i) θύσει] „θύσοι O.“ k) κνισᾷ] „κνισσώσει O.“ κνισοῶσαι *Θέλοι* 2955. l) παρὰ] περὶ *Ald.* H. B. 1. et 3. *Fr. Par. Reitz.* et recentt. ἐπὶ S. Sed παρὰ J. *Fl.* et Codd. 2955. 3011. et Gorl. m) τύχοι] „τύχῃ O.“ et 3011. idque probante *Struvio.* Vid. supra ad Toxar. c. 44. extr. Optativum servavit *Jacob.* n) παρασυρόμενα] „παρασυρόμενον G. O.“ παρασυρόμεθα 3011. o) εὑρίσκωσιν] „εὑρίσκουσιν *Fl.*“ et 3011. p) ὂν] „ὢν *Fl.* male. Nil vulgatam mutat P.“ q) πομπὰς] „G. P. O. et marg. A. 1. Σπονδὰς Edd. r) ἀποφραττομένους] „Sic dedi ex G. O. P. et marg. A. 1. Ἀποσφαττομένους Edd. priores.“ s) ξυνηγόρους] Sic *Schm.* e 3011. pro συνηγ. t) ὑμέτερον] „Hoc dedi ex J. (*Ald.* 2.) G. L. ἡμέτερον Edd. vulgo, ne *Fl.* quidem excepta.“

lum, operosum hominem, et ad labores promtum, tu, Jupiter, parum curasses Hydram, et illas in Stymphalo volucres, et equos Thracicos, et ebriosas Centaurorum contumelias. Sed si verum dicendum est, sedemus in hoc solum intenti, si quis sacrificet, et nidorem excitet circa (*prope*) altaria. Reliqua suo fluxu feruntur, et trahuntur, unumquodque ut sors tulerit. Itaque nihil praeter spem nobis accidit, et in posterum accidet, cum apertis paullatim oculis homines invenient, nihil sibi prodesse, si sacrificent nobis, et pompas agant. Tum paullo post videbis illudentes nobis Epicuros, et Metrodoros, et Damides, victos vero ab illis jugulatosque nostros patronos. Vestrum ergo fue-

p. 668. σθαι τὰ τοιαῦτα u), τῶν καὶ ἐς τόδε αὐτὰ προαγαγόντων. Μώμῳ δὲ οὐ μέγας ὁ κίνδυνος, εἰ ἄτιμος ἔσται· οὐδὲ γὰρ πάλαι τῶν τιμωμένων x) ἦν, ὑμῶν ἔτ' y) εὐτυχούντων, καὶ τὰς θυσίας καρπουμένων z).

23 ΖΕΤΣ. Τοῦτον μέν, ὦ θεοί, ληρεῖν ἐάσωμεν a), ἀεὶ
Demost. τραχὺν ὄντα, καὶ ἐπιτιμητικόν. ἔστι μὲν γὰρ, ὡς b) ὁ θαυ-
Ol. I. μαστὸς Δημοσθένης ἔφη, τὸ μὲν ἐγκαλέσαι, καὶ μέμψα-
(III.) σθαι, καὶ ἐπιτιμῆσαι, ῥᾴδιον καὶ τοῦ βουλομένου παντός·
c. 6. τὸ δὲ, ὅπως τὰ παρόντα βελτίω γενήσεται c), ξυμβουλεῦ-
p. 669. σαι d), τοῦτ' ἐμφρονος ὡς ἀληθῶς ξυμβούλου· ὅπερ οἱ ἄλλοι, εὖ οἶδ', ὅτι e) ποιήσετε, καὶ τούτου σιωπῶντος.

u) τὰ τοιαῦτα] „ταῦτα O." 2955. 3011. Gorl. x) τιμωμένων] „Sic dedi ex O. et S. *Τιμουμ.* male J. *Fl.* H. *Par. Ald.*" y) ἔτ'] „ἔτι δὲ O." Sic etiam Gorl. ἔτι 2955. ἔτι τε 3011. ἔστι legit et vertit *Bel.* damnans *Gesneri* versionem tanquam stipitis; quae judicii insolentia dignas per se ipsa dedit poenas. z) καρπουμένων] „μόνον ἐπομένων G. Ox. et *Coll.* μόνων ἑστιωμένων marg. A. 1." a) ἐάσωμεν] „ἐάσομεν *Fl.*" b) ἔστι μὲν γὰρ ὡς] „ἔστι γὰρ καθὼς O. Ὡς μὲν γὰρ ὁ θ. *Fl.*" Cum O. facit Gorl. c) γενήσεται] ex O. et Gorl. pro vulg. γένηται, quod tuetur *Jacobus* in annot. ad Tox. p. 109. hunc locum minus accurate componens cum aliis alius longe generis locis. Accuratius et cautius de omni hac re egerunt *Struv.* Lectt. Lucc. in *Friedem ann.* et *Seebod.* Miscell. V. II. P. II. p. 213. sq. et *H. Harless.* in iisdem Miscell. Vol. I. P. III. p. 583. sq. Quamquam etiam hos viros magis regulam illam *Davesii* in Miscell. Critt. p. 227. sq. propositam destruxisse quam novam, eamque certiorem et rectiorem, constituisse dixeris. In *Luciano* equidem libros meos sequi soleo, adhibito, ut par est, judicio. d) ξυμβουλεῦσαι Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. συμβ. item mox inditem ξυμβούλου cum eod. scripsi. e) εὖ οἶδ' ὅτι] καὶ τοῦτο εὖ οἶδ' ὅτι 3011.

rit sedare ac sanare talia, qui nempe ea in hunc statum perduxeritis. Momo quidem non magnum *imminet* periculum, si honore carebit: neque enim olim inter honoratos fuit, cum vos adhuc felices fruremini victimis.

Jup. Hunc, Dii, delirare patiamur, asperum semper, et ad reprehensiones proclivem. Est nimirum, ut admirabilis *vir* Demosthenes dixit, accusare quidem, et reprehendere, et increpare facile, et uniuscujusque, qui modo voluerit: sed consilium dare, quomodo meliora fiant praesentia, illud demum prudentis re vera consiliarii est: quod vos reliqui, probe scio, vel tacente isto, facietis.

ΠΟΣ. Ἐγὼ *f*) δὲ τὰ μὲν ἄλλα ὑποβρύχιός εἰμι, ὡς p. 669.
ἴστε, καὶ ἐν βυθῷ πολιτεύομαι, κατ' ἐμαυτὸν, εἰς ὅσον 24
ἐμοὶ *g*) δυνατὸν, σώζων τοὺς πλέοντας, καὶ παραπέμπων
τὰ πλοῖα, καὶ τοὺς ἀνέμους καταμαλάττων. ὅμως δ' οὖν
(μέλει *h*) γάρ μοι καὶ τῶν ἐνταῦθα) φημὶ δεῖν τὸν Δάμιν
τοῦτον ἐκποδὼν *i*) ποιήσασθαι, πρὶν ἐπὶ τὴν ἔριν ἥκειν,
ἤτοι κεραυνῷ ἢ ἄλλῃ τινὶ *k*) μηχανῇ, μὴ καὶ ὑπέρσχῃ λέ-
γων. (φῂς γὰρ, ὦ Ζεῦ, πιθανόν τινα εἶναι αὐτόν.) ἅμα
γὰρ καὶ δείξομεν αὐτοῖς, ὡς μετερχόμεθα τοὺς τὰ τοιαῦτα
καθ' ἡμῶν διεξιόντας.

ΖΕΤΣ. Παίζεις, ὦ Πόσειδον, ἢ τέλεον ἐπιλέλησαι, 25
ὡς *l*) οὐδὲν ἐφ' ἡμῖν τῶν τοιούτων ἐστὶν *m*); ἀλλ' αἱ Μοῖραι p. 670.
ἑκάστῳ ἐπικλώθουσι, τὸν μὲν κεραυνῷ, τὸν δὲ ξίφει, τὸν
δὲ πυρετῷ, ἢ φθόῃ ἀποθανεῖν. ἐπείτοιγε εἴη *n*) μοι ἐπ' ἐξου-
σίας τὸ πρᾶγμα ἦν, εἴασα ἄν, οἶει, τοὺς ἱεροσύλους πρώην
ἀπελθεῖν ἀκεραυνώτους ἐκ Πίσης *o*) δύο μου τῶν πλοκά-

f) Ἐγὼ δὲ] Sic Codd. O. 3011. et 2955. In Edd. omnibus omittitur *δέ*. *g*) ἐμοὶ] suspectum esse videbatur *Reitzio*. *h*) μέλει] „μέλλει male O." *i*) ἐκποδὼν] ἐκ ποδῶν B. 1. et 3. *k*) ἢ ἄλλῃ τινὶ] „restitui ex G. nam Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ. Ox. vero melius etiam ἢ τινι ἄλλῃ." *l*) ὡς] „insertum ex O non aderat in Edd." *m*) ἐστὶν] abest ab Gorl. *n*) ἐπείτοιγε εἴη] Sic O 3011. et Gorl. probante *Bel.* pro vulg. ἐπεὶ εἴ γε. *o*) ἐκ Πίσης] Sic 2955. 3011. O. et *Schol.* pro vulg. ἐξ Ὀλυμπίας, quod est glossema. Cf. Icaron. c. 24. et Herod. c. 8.

Nept. Ego de caetero submersus sum, ut nostis, et in fundo *maris* versor, pro me, quantum possum, servans navigantes, et navigia deducens, et molliens ventos. Interim tamen (nam haec etiam mihi curae sunt) ajo, oportere hunc Damin tollere ante de medio, quam ad contentionem veniat vel fulmine, vel alia quadam ratione, ne dicendo superet. (Dicis enim, Jupiter, probabilem esse hominem.) Simul ostenderimus illis, quam ulcisci soleamus eos, qui talia contra nos disputant.

Jup. Ludis, Neptune, an plane oblitus es, nihil talium in nostra potestate esse, sed nere unicuique Parcas, ut alius fulmine, gladio alius, alius febri aut tabe moriatur. Alioqui, si quidem in mea potestate res fuisset, passusne essem, putas, sacrilegos nuper discedere non fulminatos Pisa, qui duos de meis cirris de-

p. 670. μων ἀποκείραντας, ἓξ μνᾶς p) ἑκάτερον ἔλκοντα q); ἢ σὺ αὐτὸς περιεῖδες ἂν ἐν Γεραιστῷ r) τὸν ἁλιέα τὸν ἐξ Ὠρεοῦ s), ὑφαιρούμενόν t) σου τὴν τρίαιναν; ἄλλως τε καὶ δόξομεν ἀγανακτεῖν, λελυπημένοι τῷ πράγματι, καὶ δεδίεναι τοὺς παρὰ τοῦ Δάμιδος λόγους, καὶ δι' αὐτὸ u) ἀποσκευάζεσθαι x) τὸν ἄνδρα, οὐ περιμείναντες ἀντεξετασθῆναι αὐτὸν τῷ Τιμοκλεῖ· ὥστε τί ἄλλο, ἢ ἐξ ἐρήμης κρατεῖν οὕτω y) δόξομεν z);

ΠΟΣ. Καὶ μὴν σύντομόν a) τινα ταύτην ὦμην ἐπινενοηκέναι ἔγωγε πρὸς τὴν νίκην.

p. 671. *ΖΕΥΣ.* Ἄπαγε, θυννώδες τὸ ἐνθύμημα, ὦ Πόσειδον, καὶ κομιδῇ παχύ, προαναιρεῖν b) τὸν ἀνταγωνιστήν, ὡς ἀποθάνῃ c) ἀήττητος, ἀμφήριστον ἔτι, καὶ ἀδιάκριτον καταλιπὼν τὸν λόγον.

p) ἓξ μνᾶς] „μνᾶν *Fl.* omisso ἓξ.“ q) ἕλκοντα] „ἕλκοντας O. et marg. A. 1.“ r) Γεραιστῷ] „Γερεστῷ J. (et A. 2.) Vulgatam cett. omnes habent cum Cod. O.“ χωριστῷ vitiose 3011. s) Ὠρεοῦ] „Ὠρ. σοῦ esse in O. notat *Solanus*, dubie tamen, anne Ὧρ εοῦ tantum discrete.“ t) ὑφαιρούμενον] „ἀφαιρουμένην (sic) 2955. u) δι' αὐτὸ] διὰ τοῦτο 3011. Gorl. x) ἀποσκευάζονται] „ἀποσκευάζοντες *Fl.* Vulgatam firmat P.“ y) κρατεῖν οὕτω] „οὕτω κρατεῖν O.“ z) δόξομεν] δίξομεν 3011. a) σύντομον] „ἐπίτομον O.“ 3011. et Gorl. Eadem in iisdem fere variatio supra c. 14. b) προαναιρεῖν] „Hoc praetuli ex J. et P. προαναιρήσειν Edd. προαναιρήσιν *Fl.*“ Cum Edd. vett. consentire narrat *Bel.* Codicem 2955. Hinc colligi, opinor, potest, in 3011. esse προαναιρεῖν. c) ἀποθάνῃ] „ἀποθάνοι O.“ et 3011.

tonderant, sex minas pendentem unumquemque? aut tunc ipse neglecturus eras in Geraesto piscatorem ex Oreo, qui tridentem tibi subduxit? Caeterum etiam videbimur indigne ferre, et dolere ob hoc negotium, et metuere argumenta Damidis, et propter hoc ipsum amoliri hominem, nec exspectare, ut cum Timocle comparetur: itaque quid aliud, quam indicta ab adversario caussa, vincere sic videbimur?

Nep. At ego compendiariam hanc excogitasse mihi videbar ad victoriam *viam*.

Jup. Apage, thunnorum hic commentum fuerit, et nimis pingue, ante interficere adversarium, ut invictus moriatur, disputationem relinquens non dijudicatam, et de qua contentioni adhuc locus sit.

ΠΟΣ. Οὐκοῦν ἄμεινόν τι ὑμεῖς ἐπινοεῖτε ἄλλο d), εἰ p. 671.
τἀμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύννισται.

ΑΠΟΛ. Εἰ καὶ τοῖς νέοις ἔτι e) καὶ ἀγενείοις ἡμῖν 26
ἐφεῖτο ἐκ τοῦ νόμου δημηγορεῖν, ἴσως ἂν εἶπόν τι ξυμφέρον ἐς f) τὴν διάσκεψιν.

ΜΩΜ. g) Ἡ μὲν σκέψις, ὦ Ἄπολλον, οὕτω περὶ μεγάλων, ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι προκεῖσθαι τὸν λόγον. χαρίεν γὰρ, εἰ καὶ περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύοντες, περὶ τῆς ἐν τοῖς νόμοις ἐξουσίας σμικρολογοίμεθα h). σὺ δὲ καὶ πάνυ ἤδη i) ἔννομος εἶ δημηγόρος, πρόπαλαι μὲν ἐξ ἐφήβων γεγονὼς, ἐγγεγραμμένος δὲ ἐς τὸ τῶν δώδεκα k) ληξιαρχικόν· καὶ ὀλίγου δεῖν, τῆς ἐπὶ Κρό- p. 672.
νου βουλῆς ὤν. ὥστε μὴ μειρακιεύου l) πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ λέγε θαρρῶν ἤδη τὰ δοκοῦντα, μηδὲν m) αἰδεσθεὶς, εἰ n) ἀγένειος ὢν δημηγορήσεις, καὶ ταῦτα, βαθυπώγωνα καὶ

d) ἐπινοεῖτε ἄλλο] „Invertit O." e) ἔτι] „omittit O." f) ἐς] „εἰς] non adesse notat *Solanus*, non addens ubi, nam est in *Fl.* etc." Ἐς et ξυμφέρον *Schm.* e 3011. pro vulgg. εἰς et συμφ. g) ΜΩΜ.] „Z. male *Fl.*" h) σμικρολογοίμεθα] „σμ—ούμεθα *Fl.*" i) ἤδη] „deest in O." k) δώδεκα] „δώδεκα θεῶν *Const.* Ἐπὶ τ. δ. O." Sic etiam 2955. et 3011. l) μειρακιεύου] μειρακίου 3011. m) μηδὲν] „μὴ] μηδὲν O. non male *M.* μὴ *Fl.* male personam Momi huc ingerens." Μηδὲν habent etiam 3011. et Gorl. et sic, probante *Belino*, edidit *Schm.* Αἰδεσθῇς 2955. n) εἰ] „ὅτι O." et Gorl.

Nept. Ergo melius vos aliud excogitate, si mea adeo ad thunnos a vobis ablegantur.

Apol. Si juvenibus etiam, et adhuc imberbibus nobis permissum lege esset concionari, forte dicerem aliquid utile ad nostram deliberationem.

Mom. Deliberatio, Apollo, adeo de magnis rebus est, ut non secundum aetatem, sed communis omnibus dicendi facultas proposita sit. Lepidum quippe fuerit, si, cum in extremis versemur periculis, de potestate legitima subtiliter et jejune disputemus. Tu vero etiam omnino jam legitimus concionator es, qui ephebis olim excesseris, et in duodecim *Deorum* album relatus, atque tantum non de illo sub Saturno consilio *unus* sis. Quare noli apud nos adolescentuli pudorem simulare, sed audacter jam, quae tibi videntur, dicito, nihil verecundatus, si imberbis concionere, praeser-

p. 672. εὐγένειον οὕτως υἱὸν ἔχων τὸν Ἀσκληπιόν. ἄλλως τε καὶ πρέπον ἂν εἴη σοι νῦν μάλιστα ἐκφαίνειν o) τὴν σοφίαν, εἰ μὴ μάτην ἐν τῷ Ἑλικῶνι κάθησαι ταῖς Μούσαις συμφιλοσοφῶν.

ΑΠΟΛ. Ἀλλ' οὐ σέ, ὦ Μῶμε, χρὴ τὰ τοιαῦτα ἐφιέναι, τὸν Δία δέ. καὶ ἦν οὗτος κελεύσῃ p), τάχ' ἄν τι οὐκ ἄμουσον εἴποιμι, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι μελέτης ἄξιον.

ΖΕΥΣ. Λέγε, ὦ τέκνον, ἐφίημι γάρ.

27 ΑΠΟΛ. Ὁ Τιμοκλῆς οὗτος ἐστὶ μὲν q) χρηστὸς ἀνὴρ καὶ εὐσεβὴς r), καὶ τοὺς λόγους s) πάνυ ἠκρίβωκε τοὺς τῶν Στωϊκῶν t)· ὥστε καὶ σύνεστιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ u) πολλοῖς τῶν νέων, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τούτῳ ἐκλέγει, σφόδρα πιθανὸς x) ὤν, ὁπόταν ἰδίᾳ τοῖς μαθηταῖς διαλέ-
p. 673. γοιτο· ἐν πλήθει δὲ εἰπεῖν ἀτολμότατός ἐστι, καὶ τὴν φωνὴν ἰδιώτης καὶ μιξοβάρβαρος, ὥστε γέλωτα ὀφλισκάνειν y)

o) ἐκφαίνειν] „ἐμφαίνειν O.“ p) κελεύσῃ] κελεύῃ O.“ q) ἐστὶ μὲν] Sic O. 2955. Gorl. *Bel. Schm.* pro vulg. ἔοικε. Μὲν tamen in 2955. deest, ut vulgo. r) εὐσεβὴς] ex O. Gorl. et marg. A. 1. pro vulg. φιλόθεως, quod est glossema. s) λόγους] τρόπους Gorl. t) τοὺς τῶν Στωϊκῶν] Sic O. 2955. 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. τοὺς Στωϊκούς. probante *Jacobo* Quaestt. Luciann. Spec. I. p. 5. in Edit Toxar. Caeterum ἠκριβωκὼς etiam habet O. u) φιλοσοφίᾳ] „σοφίᾳ O. P.“ x) πιθανὸς] „Bene sic L. et B. 1. ac B. 2. (nec non B. 3.) πιθανοῦς cett. omnes male.“ y) ὀφλισκάνειν] „ὀφλισκάνει *Fl.*“ et 2995.

tim cum promissa adeo barba, et menti probe hirsuti filium habeas Aesculapium. Caeterum decet te nunc praesertim tuam proferre sapientiam, nisi frustra in Helicone resides, et philosophare cum Musis.

Apol. Atqui tuum non est, Momc, eam facultatem dare, sed Jovis. Hic si jusserit, forte aliquid dixero a Musis non alienum, sed exercitatione, quam in Helicone instituimus, dignum.

Jup. Dic, fili: permitto enim.

Apol. Bonus quidem vir est iste Timocles, et Deorum amans, et rationes Stoicorum plane perdidicit. Itaque multis cum juvenibus philosophiae caussa versatur, mercedesque eo nomine non parvas conficit, qui sit probabilis admodum, cum privatim disputat cum adolescentibus. In turba autem dicere minime audet, et vocem habet imperiti ho-

διὰ τοῦτο ἐν ταῖς συνουσίαις οὐ συνείρων, ἀλλὰ βατταρίζων καὶ ταραττόμενος· καὶ μάλιστα, ὁπόταν οὕτως ἔχων καὶ z) καλλιρρήμοσύνην ἐπιδείκνυσθαι βούληται a)· ξυνεῖναι b) μὲν γὰρ ἐς ὑπερβολὴν ὀξύς ἐστι καὶ λεπτογνώμων, ὡς φασιν οἱ ἄμεινον τὰ τῶν Στωϊκῶν εἰδότες. λέγων δὲ καὶ ἑρμηνεύων ὑπ' ἀσθενείας διαφθείρει αὐτὰ καὶ συγχεῖ, οὐκ ἀποσαφῶν c), ὅ, τι, βούλεται, ἀλλ' αἰνίγμασιν ἐοικότα προτείνων, καὶ πάλιν αὖ πολὺ ἀσαφέστερα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀποκρινόμενος. οἱ δὲ οὐ ξυνιέντες d), καταγελῶσιν αὐτοῦ. δεῖ δέ, οἶμαι, σαφῶς λέγειν, καὶ τούτου μάλιστα πολλὴν ποιεῖσθαι e) τὴν πρόνοιαν, ὡς ξυνήσουσιν f) οἱ ἀκούοντες. p. 673.

ΜΩΜ. Τοῦτο μὲν ὀρθῶς ἔλεξας, ὦ Ἄπολλον, ἐπαινέσας τοὺς σαφῶς g) λέγοντας, εἰ καὶ μὴ πάνυ ποιεῖς αὐτὸ 28

z) καὶ] „abest ab O" et Gorl. a) βούληται] „βούλεται *Fl.*" b) ξυνεῖναι] Sic *Schm.* e 3011. pro *συνεῖναι*, pro quo in 2955. *συνιδέναι*. c) ἀποσαφῶν] „ἀποσαφηνίζων O." Sic etiam Gorl. 3011. *Bel.* Vid. supra Jov. Conf. c. 14. et Quom. Hist. Conscr. c. 52. extr. d) ξυνιέντες] Sic *Schm.* e 3011. pro *συνιέντες*. e) πολλὴν ποιεῖσθαι] Vulg. *ποιεῖσθαι πολλήν*. Ordinem receptum confirmant O. et 2955. et quoddammodo etiam 3011. ubi *πολλὰ ποιεῖσθαι*. Praeiverat *Schm.* f) ξυνήσουσιν] Sic *Schm.* e 3011. ubi *ξυνείσουσιν* legi *Belinus* nescio qua fide refert. Vulgo autem erat *συνήσουσιν*. g) σαφῶς] καλῶς 3011.

minis, ac semibarbarus est, ut risum propter ista debeat in *congressibus*, qui non connectat verba, sed balbutiat et perturbetur: et maxime quoties cum hoc ingenio etiam venuste dicendi facultatem vult ostendere. Ad intelligendi enim vim acutissimus est, et subtiliter cogitat, ut affirmant, qui Stoicorum res optime norunt. Cum vero dicit et explicat, prae imbecillitate ea corrumpit, et confundit, qui non clare, quid sibi velit, explanet, sed aenigmatis *similia* proferat, ac rursus multo etiam obscurius ad interrogata respondeat. Qui vero illum non intelligunt, deridenf. Oportet autem, puto, dilucide dicere, ejusque rei multam adhibere providentiam, ut intelligant, qui audiunt.

Mom. Recte tu quidem illud, Apollo, quod laudas dilucide dicentes, etsi minime omnium (*non admo-*

p. 674. σὺ h) ἐν τοῖς χρησμοῖς, λοξὸς ὤν, καὶ γριφώδης, καὶ ἐς τὸ μεταίχμιον ἀσφαλῶς i) ἀπορρίπτων τὰ πολλὰ, ὡς τοὺς ἀκούοντας ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου πρὸς τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν. ἀτὰρ τί τὸ ἐπὶ τούτῳ k) ξυμβουλεύεις l); τίνα ἴασιν ποιήσασθαι τῆς τοῦ m) Τιμοκλέους ἀδυναμίας ἐν τοῖς λόγοις;

29 ΑΠΟΛ. Ξυνήγορον n), ὦ Μῶμε, εἴ πως δυνηθείημεν αὐτῷ παρασχεῖν ἄλλον τῶν δεινῶν τούτων, ἐροῦντα καὶ ἀξίαν, ἅπερ ἂν ἐκεῖνος ἐνθυμηθεὶς ὑποβάλῃ.

ΜΩΜ. Ἀγένειον τοῦτο ὡς ἀληθῶς εἴρηκας, ἔτι παιδαγωγοῦ τινος δεόμενον, ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ o) φιλοσόφων παραστήσασθαι ἑρμηνεύσοντα πρὸς τοὺς παρόντας, ἅπερ ἂν δοκῇ p) Τιμοκλεῖ· καὶ τὸν μὲν Δάμιν, αὐτοπρόσωπον καὶ δι' αὐτοῦ λέγειν, τὸν δὲ ὑποκριτῇ προσχρώμενον, ἰδίᾳ πρὸς τὸ οὖς ἐκείνῳ q) ὑποβάλλειν τὰ δοκοῦντα·

h) αὐτὸ σὺ] Sic *Schm.* ex O. 3011. et Gorl. pro vulg. σὺ τοῦτο, probante *Jacobo* ad Tox. p. 156. i) ἀσφαλῶς] „Abest hoc in *Fl.* Ἀσαφῶς mallet *Guyet.* Vid. Adnot. k) τούτῳ] „τοῦτο male *Fl.* Vulgatae adsentitur P.“ l) ξυμβουλεύεις] Sic *Schm.* e 3011. pro συμβ. m) τοῦ] Vulgo omissum articulum restituit, *Belino* monente, *Schm.* e 2955. et 3011. n) Ξυνήγορον] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. συνηγ. quod omnino deest in O. o) ξυνήγορον ἐν ξυνουσίᾳ] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. συνηγ. ἐν συνουσ. p) δοκῇ] „δοκεῖ *Fl.*“ q) ἐκείνῳ] „αὐτῷ O.“

dum) ipse hoc facis in oraculis, obliquus, et perplexus, et qui in medium inter certantes locum tutus ipse multa projicias, ut, qui audierunt, alio opus habeant ad ea interpretanda Pythio. Verum quid post illa consulis? quam medicinam facere Timoclis in dicendo imbecillitati?

Apol. Patronum, Mome, si qua possemus illi adjungere alium de vehementibus illis, qui pro dignitate dicat, quaecunque iste excogitata illi subjecerit.

Mom. Vere pro imberbi istuc dixisti, et qui paedagogo adhuc indigeat, patronum in philosophorum disputatione adstare, explicantem praesentibus, quid sentiat Timocles: ac Damin ex sua persona et pro se loqui; alterum autem histrione uti, et seorsum illi in aurem, quae videantur, subjicere, ac patronum deinde magnifice verba facere, qui forte

τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν, οὐδ' αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα r), p. 674i
ὅ, τι ἀκούσεις s). ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴη τῷ πλήθει;
ἀλλὰ τοῦτο t) μὲν ἄλλως ἐπινοήσομεν u). Σὺ δέ, ὦ θαυ- 30
μάσιε, (φῂς γὰρ καὶ μάντις εἶναι, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλί- p. 675.
γους ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἐξέλεξας, ἄχρι τοῦ καὶ πλίνθους χρυ-
σᾶς ποτε x) εἰληφέναι) τί οὐκ ἐπεδείξω ἡμῖν κατὰ καιρὸν
τὴν τέχνην, προειπών, ὑπότερος τῶν σοφιστῶν κρατήσει
λέγων; οἶσθα γὰρ δήπου y) τὸ ἀποβησόμενον, μάντις ὤν.

ΑΠΟΛ. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατὸν ποιεῖν ταῦτα, μήτε
τρίποδος ἡμῖν παρόντος, μήτε θυμιαμάτων, ἢ πηγῆς μαν-
τικῆς, οἵα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὁρᾷς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον, ἐν τῷ z)
στενῷ ἐχόμενος.

ΖΕΤΣ. Ὅμως a), ὦ τέκνον, εἰπέ, καὶ μὴ παράσχῃς τῷ
συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς b) διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ σά,
ὡς ἐπὶ τρίποδι, καὶ ὕδατι, καὶ λιβανωτῷ κείμενα· ὥστ' c) εἰ μὴ ἔχοις d) ταῦτα, στερησόμενόν σε τῆς τέχνης.

r) ξυνιέντα] Sic 3011. *Schm.* pro *συνίεντα.* s) ἀκούσεις] ἂν ἀκούσειε, aut ἀκούσει corrigi jubet *Bel.* inscite. t) τοῦτο] „τὸ O." u) ἐπινοήσομεν] „ἐπινοήσωμεν O." x) ποτε] „deest in *Fl.*" y) γὰρ δήπου] Sic O. 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. γάρ που. z) τῷ] „omittit O." et Gorl. a) Ὅμως] Ὅπως 3011. b) ἀφορμὰς] „προφάσεις O. et marg. A. 1." c) ὥστ'] ὡς O. Gorl. marg. A. 1. in quo postremo deinceps male *εἰμί.*

nec ipse, quae audivit, intellexerit. Ista quomodo non risus erunt multitudini? Verum de illo quidem aliter cogitabimus. At tu, praestantissime, (dicis enim, te vatem esse, et mercedes non parvas eo nomine cepisti, adeo ut lateres etiam aureos aliquando acceperis) quin tu ostendis nobis hoc tempore artem, praedicens, uter Sophistarum dicendo superaturus sit? Nosti enim scilicet, quid futurum sit, cum divinus sis.

Apol. Quomodo, Mome, fieri potest, ut faciam talia, cum neque tripus nobis praesto sit, neque suffimenta, neque fons fatidicus, qualis est Castalius?

Mom. Vides? fugis convinci, in angusto deprehensus.

Jup. Tamen dic, fili, nec praebe calumniatori isti obtentum calumniandi et irridendi tuas *divinationes*, tanquam in tripode, et aqua, ac ture positas, ut, si ista non habeas, arte quoque ipsa carcas.

p. 675. *ΑΠΟΛ.* Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς, ἢ Κολοφῶνι *e*), τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀπάντων μοι τῶν χρησίμων παρόντων, ὡς ἔθος. ὅμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκείνων καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν, ὁποτέρου τὸ κράτος ἔσται·
p. 676. ἀνέξεσθε *f*) δέ, εἰ μὴ *g*) ἔμμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε μόνον, σαφῆ δὲ *h*) ὦ Ἄπολλον, καὶ μὴ ξυνηγόρου *i*) καὶ αὐτά, ἢ ἑρμηνέως *k*), δεόμενα. καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη *l*) νῦν ἐν Λυδίᾳ ξυνέψεται *m*)· ἀλλὰ οἶσθα, περὶ ὅτου ἡ σκέψις.

ΖΕΤΣ. Τί ποτε ἐρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τάγε *n*) πρὸ τοῦ χρησμοῦ, ταῦτα ἤδη φοβερά· ἡ χρόα τετραμμένη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ *o*) περιφερεῖς, καὶ κόμη ἀνασοβουμένη, καὶ κίνημα κορυ-

d) Ἴχοις] Ἴχεις O. 3011. Gorl. e) Κολοφῶνι] ἐν Κολ. 2955. 3011. *Bel. Schm.* f) ἀνέξεσθε] „Sic dedi ex O. et J. et V. 2. Ἀναδέξεσθε Edd. cett. Ἀναδέξασθε *Fl.*“ g) εἰ μὴ] εἰ καὶ conj. *Guyet.* h) Λέγε μόνον, σαφῆ δὲ] Sic Codd. et Edd. vett. omnes, exceptis Cod. P. et Ed. J. ubi inverso ordine: Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον. et sic ediderunt *Reitz.* et recentt. sine justa caussa. i) ξυνηγόρου] Sic O. 3011. *Schm.* pro συνηγ. Praeterea οὐ habet O. pro μή. k) ἢ ἑρμηνέως] „καὶ ἑρμ. Edd. excepta J. quae ἢ καὶ. l) καὶ χελώνη] „necessario receptum ex J. V. 2. et P. et O. Nam ἢ χελ. Edd. male.“ Cum his posterioribus consentit 2955. m) ξυνέψεται] Sic *Schm.* e marg. A. 1. W. item O. P. Gorl. et 3011. pro vulg. Ἕψεται. n) τάγε] τάγε τὰ Gorl. o) καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ etc.] Copulam et hic, et his in deinceps sequentibus, vulgo omissam, restituerat, *Bel.* probante, *Schm.* e Codd. O. Gorl. 2955. 3011.

Apol. Melius quidem erat, pater, Delphis aut Colophone talia facere, ubi praesto mihi sunt pro more, quae ad rem faciunt omnia. Attamen sic etiam, nudus illis et imparatus tentabo praedicere, cujus futura sit victoria: sustinebitis autem, sinon satis modulata dixero.

Mom. Dic modo, verum dilucida, Apollo, nec patrono atque (*aut*) interprete ipsa quoque indigentia. Nec enim agninae carnes aut (*et*) testudo nunc coquitur in Lydia: verum scis, qua de re deliberetur.

Jup. Quid tandem dices, fili? Nam ea, quae praecedunt oraculum, terribilia ista, jam adsunt: mutatus color, oculi huc illuc torti, coma cum horrore turbata, motus Corybanticus: et in

τὸν ὑποκριτὴν δὲ ῥητορεύειν, οὐδ' αὐτὸν ἴσως ξυνιέντα r), p. 674 ὃ, τι ἀκούσεις s). ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἂν εἴη τῷ πλήθει; ἀλλὰ τοῦτο t) μὲν ἄλλως ἐπινοήσομεν u). Σὺ δέ, ὦ θαυ- 30
μάσιε, (φῄς γὰρ καὶ μάντις εἶναι, καὶ μισθοὺς οὐκ ὀλί- p. 675.
γους ἐπὶ τῷ τοιούτῳ ἐξέλεξας, ἄχρι τοῦ καὶ πλίνθους χρυσᾶς ποτε x) εἰληφέναι) τί οὐκ ἐπεδείξω ἡμῖν κατὰ καιρὸν τὴν τέχνην, προειπών, ὑπότερος τῶν σοφιστῶν κρατήσει λέγων; οἶσθα γὰρ δήπου y) τὸ ἀποβησόμενον, μάντις ὤν.

ΑΠΟΛ. Πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατὸν ποιεῖν ταῦτα, μήτε τρίποδος ἡμῖν παρόντος, μήτε θυμιαμάτων, ἢ πηγῆς μαντικῆς, οἵα ἡ Κασταλία ἐστίν;

ΜΩΜ. Ὁρᾷς; ἀποδιδράσκεις τὸν ἔλεγχον, ἐν τῷ z) στενῷ ἐχόμενος.

ΖΕΤΣ. Ὅμως a), ὦ τέκνον, εἰπέ, καὶ μὴ παράσχῃς τῷ συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς b) διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ σά, ὡς ἐπὶ τρίποδι, καὶ ὕδατι, καὶ λιβανωτῷ κείμενα· ὥςτ' c) εἰ μὴ ἔχοις d) ταῦτα, στερηθήσεσθόν σε τῆς τέχνης.

r) ξυνιέντα] Sic 3011. *Schm.* pro *συνίεντα.* s) ἀκούσεις] ἂν ἀκούσεις, aut ἀκούσει corrigi jubet *Bel.* inscite. t) τοῦτο] „τὸ O." u) ἐπινοήσομεν] „ἐπινοήσωμεν O." x) ποτε] „deest in *Fl.*" y) γὰρ δήπου] Sic O. 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. γάρ που. z) τῷ] „omittit O." et Gorl. a) Ὅμως] Ὅπως 3011. b) ἀφορμὰς] „προφάσεις O. et marg. A. 1." c) ὥςτ'] ὡς O. Gorl. marg. A. 1. in quo postremo deinceps male *εἰμί.*

nec ipse, quae audivit, intellexerit. Ista quomodo non risus erunt multitudini? Verum de illo quidem aliter cogitabimus. At tu, praestantissime, (dicis enim, te vatem esse, et mercedes non parvas eo nomine cepisti, adeo ut lateres etiam aureos aliquando acceperis) quin tu ostendis nobis hoc tempore artem, praedicens, uter Sophistarum dicendo superaturus sit? Nosti enim scilicet, quid futurum sit, cum divinus sis.

Apol. Quomodo, Mome, fieri potest, ut faciam talia, cum neque tripus nobis praesto sit, neque suffimenta, neque fons fatidicus, qualis est Castalius?

Mom. Vides? fugis convinci, in angusto deprehensus.

Jup. Tamen dic, fili, nec praebe calumniatori isti obtentum calumniandi et irridendi tuas *divinationes*, tanquam in tripode, et aqua, ac ture positas, ut, si ista non habeas, arte quoque ipsa carcas.

p. 675. *ΑΠΟΛ.* Ἄμεινον μὲν ἦν, ὦ πάτερ, ἐν Δελφοῖς, ἢ Κολοφῶνι e), τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ἁπάντων μοι τῶν χρησίμων παρόντων, ὡς ἔθος. ὅμως δὲ καὶ οὕτω γυμνὸς ἐκείνων καὶ ἄσκευος πειράσομαι προειπεῖν, ὁποτέρου τὸ κράτος ἔσται·
p. 676. ἀνέξεσθε f) δέ, εἰ μὴ g) ἔμμετρα λέγοιμι.

ΜΩΜ. Λέγε μόνον, σαφῆ δὲ h) ὦ Ἄπολλον, καὶ μὴ ξυνηγόρου i) καὶ αὐτὰ, ἢ ἑρμηνέως k), δεόμενα. καὶ γὰρ οὐκ ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη l) νῦν ἐν Λυδίᾳ ξυνέψεται m)· ἀλλὰ οἶσθα, περὶ ὅτου ἡ σκέψις.

ΖΕΥΣ. Τί ποτε ἐρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τάγε n) πρὸ τοῦ χρησμοῦ, ταῦτα ἤδη φοβερά· ἡ χρόα τετραμμένη, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ o) περιφερεῖς, καὶ κόμη ἀνασοβουμένη, καὶ κίνημα κορυ-

d) Ἔχοις] Ἔχεις O. 3011. Gorl. e) Κολοφῶνι] ἐν Κολ. 2955. 3011. *Bel. Schm.* f) ἀνέξεσθε] „Sic dedi ex O. et J. et V. 2. Ἀναδέξεσθε Edd. cett. Ἀναδέξασθε *Fl.*“ g) εἰ μὴ] εἰ καὶ conj. *Guyet.* h) Λέγε μόνον, σαφῆ δὲ] Sic Codd. et Edd. vett. omnes, exceptis Cod. P. et Ed. J. ubi inverso ordine: Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον. et sic ediderunt *Reitz.* et recentt. sine justa caussa. i) ξυνηγόρου] Sic O. 3011. *Schm.* pro συνηγ. Praeterea οὐ habet O. pro μή. k) ἢ ἑρμηνέως] „καὶ ἑρμ. Edd. excepta J. quae ἢ καὶ. l) καὶ χελώνη] „necessario receptum ex J. V. 2. et P. et O. Nam ἢ χελ. Edd. male.“ Cum his posterioribus consentit 2955. m) ξυνέψεται] Sic *Schm.* e marg. A. I. W. item O. P. Gorl. et 3011. pro vulg. ἕψεται. n) τά γε] τάγε τὰ Gorl. o) καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ etc.] Copulam et hic, et bis in deiuceps sequentibus, vulgo omissam, restituerat, *Bel.* probante, *Schm.* e Codd. O. Gorl. 2955. 3011.

Apol. Melius quidem erat, pater, Delphis aut Colophone talia facere, ubi praesto mihi sunt pro more, quae ad rem faciunt omnia. Attamen sic etiam, nudus illis et imparatus tentabo praedicere, cujus futura sit victoria: sustinebitis autem, sinon satis modulata dixero.

Mom. Dic modo, verum dilucida, Apollo, nec patrono atque (*aut*) interprete ipsa quoque indigentia. Nec enim agninae carnes aut (*et*) testudo nunc coquitur in Lydia: verum scis, qua de re deliberetur.

Jup. Quid tandem dices, fili? Nam ea, quae praecedunt oraculum, terribilia ista, jam adsunt: mutatus color, oculi huc illuc torti, coma cum horrore turbata, motus Corybanticus: et in

νηρῷ τοιούτους, καὶ προσέτι τὴν στοὰν, αὐτῷ Μαραθῶνι, p.679.
καὶ Μιλτιάδῃ, καὶ Κυναιγείρῳ; καὶ πῶς ἂν, τούτων ξυμπεσόντων n), οἱ ῥήτορες ἔτι ῥητορεύοιεν, τὴν μεγίστην εἰς τοὺς λόγους ὑπόθεσιν ἀφῃρημένοι; ἄλλως τε ζῶντι μέν σοι δυνατὸν ἴσως o) ἦν τι πρᾶξαι τοιοῦτο p)· ἀφ' οὗ δὲ θεὸς γεγένησαι, μεμάθηκας, οἶμαι, ὡς αἱ Μοῖραι μόναι τὰ τοιαῦτα δύνανται, ἡμεῖς δὲ αὐτῶν ἄμοιροι q) ἐσμέν.

HPAK. Οὐκοῦν καὶ r), ὁπότε τὸν λέοντα, ἢ τὴν ὕδραν, ἐφόνευον, αἱ Μοῖραι δι' ἐμοῦ ἐκεῖνα ἔπραττον;

ΖΕΤΣ. Καὶ μάλα s).

HPAK. Καὶ νῦν ἤν τις ὑβρίζῃ εἰς ἐμὲ, ἢ περισυλῶν p.680.
μου τὸν νεὼν, ἢ ἀνατρέπων τὸ ἄγαλμα, ἢν μὴ t) ταῖς Μοίραις πάλαι δεδογμένον ᾖ, οὐκ ἐπιτρίψω αὐτόν;

ΖΕΤΣ. Οὐδαμῶς.

HPAK. Οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παῤῥησίας· ἐγὼ γὰρ, ὡς ὁ κωμικὸς u) ἔφη, ἄγροικός εἰμι, τὴν σκάφην, σκάφην λέγων. εἰ τοιαῦτά ἐστι τὰ ὑμέτερα x), μα-

n) ξυμπεσόντων] Sic 3011. *Schm.* pro συμπ. o) ἴσως] „inserui ex O. decrat in Edd.“ Pro ἦν in 3011. est ἄν, sed in Gorl. δυνατὸν ἦν ἴσως ἄν τι καὶ πρ. Caeterum ἴσως etiam in 3011. reperitur. p) πρᾶξαι τοιοῦτο] „πρᾶξαι τοῦτο *Fl.* omisso τι.“ q) ἄμοιροι] „ἄκυροι 2955. 3011. Gorl. r) καὶ] vulgo omissum restituerunt *Bip.* et *Schm.* e 2955. et 3011. s) μάλα] μάλιστα 3011. Gorl. t) ἦν μὴ] Sic Gorl. 2955. 3011. *Schm.* pro vulg. εἰ μή u) κωμικὸς] κωμῳδὸς 2955. 3011. x) ὑμέτερα] „ἡμέτερα *Fl.*“ Sic etiam B. 1. 3. Gorl. et 3011.

per totam porticum cum suo Marathone, et Miltiade, et Cynaegiro. Et quomodo his una pereuntibus in posterum orationem ornabunt oratores, maximo illo dicendi argumento privati? Praeterea vivus quidem cum esses, poteras forsan tale quid efficere: a quo autem tempore Deus factus es, didicisti, puto, Parcas solas posse talia, nos autem eorum esse expertes.

Herc. Igitur cum leonem aut hydram interficerem, Parcae illa per me faciebant?

Jup. Omnino.

Herc. Et jam si quis contumeliosus in me sit, aut templum spoliando meum, aut evertenda statua, nisi Parcis olim ita decretum fuerit, illum non elidam?

Jup. Nequaquam.

Herc. Itaque audi, Jupiter, libere *dicentem*. Ego enim, ut ait Comicus, *sum rusticus: scapham voco simplex scapham*. Si haec est

p. 630. κρὰ γ) χαίρειν φράσας ταῖς ἐνταῦθα τιμαῖς, καὶ κνίσσῃ z), καὶ ἱερείων αἵματι, κάτειμι ἐς τὸν ᾅδην a), ὅπου με b) γυμνὸν ἔχοντα τὸ τόξον, κᾆν τὰ εἴδωλα φοβηθήσεται τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένων θηρίων.

ΖΕΥΣ. Εὖγε, οἰκοθεν ὁ μάρτυς, φασὶν c)· ἀπέσωσας
p. 631. γοῦν d) τῷ Δάμιδι ταῦτα εἰπεῖν ὑποβάλλων. Ἀλλὰ τίς
33 ὁ σπουδῇ προσιὼν οὗτός ἐστιν, ὁ χαλκοῦς, ὁ εὔγραμμος, ὁ εὐπερίγραφος e), ὁ ἀρχαῖος τὴν ἀνάδεσιν τῆς κόμης; μᾶλλον δὲ ὁ σὸς, ὦ Ἑρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος, ὁ f) παρὰ τὴν Ποικίλην. πίττης γοῦν ἀναπέπλησται g), ὁσημέραι ἐκματτόμενος h) ὑπὸ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. τί, ὦ παῖ, δρομαῖος ἡμῖν ἀφῖξαι i); ἢ που τι ἐκ γῆς νεώτερον ἀπαγγέλλεις k);

Sed ὑμέτερα A. 1. 2. *Reitz.* et recentt. y) μακρὰ] „Sic dedi ex P. Μακρὰν Edd.“ z) κνίσσῃ] κνίσῃ A. 1. 2. a) κάτειμι ἐς τὸν ᾅδην] Ἐς pro εἰς *Schm.* e 3011. in quo praeterea ἐς τὸν ᾅδην ἄπειμι, sic et in Gorl. quod nimis placuit *Belino.* c) φασὶν] φησὶν 3011. d) γοῦν] „γ' ἂν οὖν P. Nil mutat *Fl.*“ Illud etiam in 2955. 3011. Gorl. e) εὐπερίγραφος] deest in 2955. et tanquam glossema ejiciendum esse censet *Bel.* καὶ εὐπερίγραπτος Gorl. f) ὁ] „deest in *Fl.*“ περὶ 3011. pro παρά. g) ἀναπέπλησται] ἀναπέπλαστται *Schol.* h) ἐκματτόμενος] „Sic dedi ex G. L. P. et marg. A. 1. Ἀναπλαττόμενος Edd.“ Περιπλαττόμενος 2955. glossema, ex opinione *Belini.* i) ἀφῖξαι] Sic A. 1. 2. Sed ἄφιξαι B. 1. 3. *Reitz.* et recentt. Cf. Necyom. c. 1. k) ἀπαγγέλλεις] Sic marg. A. 1. Gorl. 2955. 3011. *Bel.* Vulgo Edd. ἀναγγέλλεις. „Εὐαγγέλλεις male *Par.*“

vestra conditio, longum ego valere jussis vestris istis honoribus, et nidore, et victimarum sanguine, ad inferos descendo, ubi me, nudum, si habeam arcum, umbrae certe interfectarum a me belluarum metuent.

Jup. Euge, domesticus, ajunt, testis! compendifecisti enim Damidi, ne illa dicat, cum ipse subjicias. Sed quis est ille cum festinatione accedens, ille aeneus, ille lineamentis omnibus circumcirca pulchre et ad amussim factus, ille prisco more revinctus comam? quin tuus frater, Mercuri, forensis ille, juxta Poecilen: pice enim oppletus est, qui quotidie exprimatur a statuariis. Quid, fili, sic curriculo ad nos venisti? Num quid novi nobis de terra affers?

ΕΡΜΑΙ. Ὑπέρμεγα, ὦ Ζεῦ, καὶ μυρίας l) τῆς σπου- p. 681.
δῆς δεόμενον.

ΖΕΤΣ. Λέγε ἤδη, εἴ τι καὶ ἄλλο ἡμᾶς ἐπανιστάμε-
νον m) λέληθεν.

ΕΡΜΑΙ. Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑπο n)· Par. Eu-
Πιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον· rip. Orest.
Θώραξ δέ μοι γέλοιος o) ἀμφὶ σώματι 854. sq.
Πλασθεὶς, παρηώρητο μιμηλῇ τέχνῃ p), p. 682.
Σφραγῖδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐκτυπούμενος q).
Ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα, καί τινας δύο
Ὠχρούς κεκράκτας r), πυγμάχους σοφισμάτων,
Λάμιν τε καὶ s) —

ΖΕΤΣ. Παύου t), ὦ Ἑρμαγόρα βέλτιστε, ἰαμβίζων u). οἶδα γὰρ, οὔστινας λέγεις. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον, εἰ πάλαι ξυγκροτεῖται x) αὐτοῖς ἡ ἔρις.

l) μυρίας] „Nil mutat *Fl.*" m) ἐπανιστάμενον] „πεσσεύμενον marg. A. 1." n) ὕπο] „ex emendatione *Jensii.* Ὑποπιττούμενος Edd. priores. Ὑποπιπτούμενος pejus etiam *Par.*" Ἵππῳ pro ὕπο habent Gorl. et 3011. quod *Bel.* et *Schm.* pro ἵππῳ a librario scriptum conjecerunt. Ἄρτι ἔτι ὑποπιττούμενος 2955. o) γέλοιος] „Sic Edd. omnes." p) τέχνῃ] „τῇ τέχνῃ Edd. Emendaverat *Jens.* q) ἐκτυπούμενος] „ἐντυπ.] ἐκτυπ. marg. A. 1. quod verum credo." Confirmat hanc lectionem Gorl. r) κεκράκτας] Sic *Reitz.* et recentt. praeeunte utraque *Ald.* καὶ κράκτας B. 1. 3. κεκραγότας *Schol.* s) τε καὶ] Τιμοκλῆν addit 3011. et Gorl. t) Παύου] Παῦε 3011. u) ἰαμβίζων] Sic G. L. P. 3011. Gorl. marg. A. 1. *Bel. Schm.* In Edd. *Bip. Reitz.* et prioribus, omnibus erat τραγῳδῶν. x) ξυγκροτεῖται] *Schm.* e 3011. pro συγκρ.

Herm. Ingens quiddam, Jupiter, et infinita diligentia dignum.

Jup. Dic jam, num quid praeterea seditionis nobis imprudentibus ortum est?

Herm. *Statuariis modo pro more praebui*
Pice oblinendum pectus atque tergora.
Lorica corpori tenax, risum movens,
Afficta jam pendebat arte simia,
Signum velut totius aeris exprimens.
Turbam venire cerno, et inter hanc duo
Clamosos, pallidos, pugiles sophismatum,
Daminque et —

Jup. Desine, optime Hermagora, tragoedias agere (*jambis uti*). Novi enim, quos dicis. At illud mihi dic, an diu commissa est illis pugna?

p. 682. *ΕΡΜΑΓ. Οὐδέπωγ), ἀλλ' ἐν ἀκροβολισμοῖς ἔτι ἦσανz), ἀποσφενδονῶντες ἀλλήλοις, πόρρωθέν ποθεν λοιδορούμενοι.*

ΖΕΥΣ. Τί οὖν ἔτι χρὴ ποιεῖν λοιπὸν, ὦ θεοὶ, ἢ ἀκροᾶσθαι a) ἐπικύψαντας αὐτῶν; ὥςτε ἀφαιρείτωσαν αἱ Ὧραι τὸν μοχλὸν ἤδη, καὶ ἀπάγουσαι τὰ νέφη ἀναπετανύτωσαν τὰς πύλας τοῦ οὐρανοῦ. Ἡράκλεις, ὅσον τὸ πλῆ-

34 p. 683. *θος ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἀπηντήκασιν. ὁ δὲ Τιμοκλῆς οὗτος b) οὐ πάνυ μοι ἀρέσκει, ὑποτρέμων καὶ ταραττόμενος, ἀπολεῖ πάντα οὗτος τήμερον. δῆλος γοῦν ἐστιν οὐδὲ ἀντάρασθαι τῷ Δάμιδι δυνησόμενος, ἀλλ' ὅπερ ἡμῖν δυνατώτατον, εὐχώμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ,*

Par. Hom. Il. VII, 195. *Σιγῇ, ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Δάμις γε πύθηται c).*

ΤΙΜ. Τί φῄς, ὦ ἱερόσυλε Δάμι, θεοὺς μὴ εἶναι,

35 *μηδὲ προνοεῖν τῶν ἀνθρώπων;*

ΔΑΜ. Οὔκ· ἀλλὰ σὺ πρότερον ἀπόκριναί d) μοι, ᾧ τινι λόγῳ ἐπείσθης εἶναι αὐτούς.

ΤΙΜ. Οὔμενουν, ἀλλὰ σὺ, ὦ μιαρὲ, ἀπόκριναι.

γ) *Οὐδέπω*] „Οὐ πάνυ P. et marg. A. 1." z) *ἔτι ἦσαν*] *ἐπῆσαν* mendose 2955. a) *ἢ ἀκροᾶσθαι*] „*Η* deest in *Fl.*" „*Η ἀκροᾶσθε ἐπικύψαντες* 2955. b) *οὗτος*] „αὐτὸς marg. A. 1." Sic et 3011. *Bel. Schm.* c) *γε πύθηται*] *πεύθηται* Gorl. et 3011. temere probante *Bel.* Cf. *Homeri* locum. d) *ἀπόκριναι*] *ἀπόκρινε* B. 1. 3.

Herm. Nondum: sed adhuc erant in velitationibus, fundis petentes se invicem, conviciis e longinquo jactandis.

Jup. Quid ergo jam faciendum superest, Dii, quam ut prospicientes illos audiamus? Quare jam removeant Horae obicem reductisque nubibus portas caeli pandant. Hercules! quanta turba auditum convenit. At iste Timocles non valde mihi placet contremiscens et perturbatus: corrumpet iste omnia hodie: apparet enim, illum neque contra Damidem ausurum se attollere. Verum quod maxime possumus, vota faciamus pro illo,

Sed taciti intra nos, feriant ne Damidis aures.

Tim. Quid ais, sacrilege Dami, Deos non esse, neque providere hominibus?

Dam. Non. Sed tu prius mihi responde, quo argumento illos esse credideris.

Tim. Non ita. Sed tu, impure, responde.

ΔΑΜ. Οὔμενουν, ἀλλὰ σύ. p. 683.

ΖΕΥΣ. Ταυτὶ μὲν παραπολὺ ὁ ἡμέτερος ἄμεινον καὶ εὐφωνότερον e) τραχύνεται. εὖγε, ὦ Τιμόκλεις, ἐπίχει f) τῶν βλασφημιῶν· ἐν γὰρ τούτῳ σοι τὸ κράτος, ὡς τά γε ἄλλα ἰχθῦν σε ἀποφανεῖ g) ἐπιστομίζων.

TIM. Ἀλλὰ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐκ ἂν ἀποκριναίμην σοι πρότερος h). p. 684.

ΔΑΜ. Οὐκοῦν, ὦ Τιμόκλεις, ἐρώτα· ἐκράτησας γὰρ τοῦτό γε i) ὁμωμοκώς· ἀλλ' ἄνευ τῶν βλασφημιῶν, εἰ δοκεῖ.

TIM. Εὖ λέγεις, εἰπὲ οὖν μοι, οὐ δοκοῦσί σοι, ὦ 36
κατάρατε, προνοεῖν οἱ θεοί;

ΔΑΜ. Οὐδαμῶς.

TIM. Τί φῄς; ἀπρονόητα οὖν ταῦτα πάντα k);

ΔΑΜ. Ναί.

TIM. Οὐδ' ὑπό τινι οὖν θεῷ τάττεται ἡ τῶν ὅλων ἐπιμέλεια;

e) εὐφωνότερον] „Forsan εὐτώνοτερον. *Solan.*" Vid. Adnot. f) ἐπίχει] Restitutum ex P. et marg. A. 1. Ἐπήχει Edd." et Codd. 2955. et 3011. g) ἀποφανεῖ] ἀποφαίνεις male 2955. h) πρότερος] Sic 3011. Gorl. et Ed. *Par.* probante *Bel.* Vulgata πρότερον originem suam debere videtur superioribus: Οὐκ· ἀλλὰ οὐ πρότερον ἀπόκριναι, quorum tamen alia est, atque hujus loci ratio. πρότερος marg. A. 1. Σε pro σοι male 3011. i) τοῦτό γε] Comma vulgo post γε positum delevi, praeeunte B. 3. Nam τοῦτο a verbo suo ὁμωμοκώς non debebat separari. k) ταῦτα πάντα] ταῦτα ἅπαντα 3011. τὰ πάντα 2955. *Bel. Schm.*

Dam. Non, inquam. Sed tu.

Jup. Huc usque multo noster melius et vocalius exasperatur. Euge, Timocles: ingere convicia: in hoc enim tibi robur; quantum ad alia, piscem te obturando ore efficiet.

Tim. Ego vero, ita me Pallas, prior tibi non respondero.

Dam. Ergo, Timocles, interroga: hoc enim certe juratus vicisti: sed absque maledictis, si videtur.

Tim. Bene istuc dicis. Dic igitur mihi, non videntur tibi, homo exsecrabilis, providere Dii?

Dam. Nequaquam.

Tim. Quid ais? sine providentia itaque fiunt haec omnia?

Dam. Sane.

Tim. Neque a quodam Deo igitur procuratio universorum ordinatur?

p.684. *ΔΑΜ. Οὔ.*

ΤΙΜ. Πάντα δὲ εἰκῇ φέρεται ἀλόγῳ τῇ φορᾷ;

ΔΑΜ. Ναί.

ΤΙΜ. Εἶτ' ὦ ἄνθρωποι l), ταῦτα ἀκούοντες ἀνέχεσθε, καὶ οὐ καταλεύσετε τὸν ἀλιτήριον;

ΔΑΜ. Τί τοὺς ἀνθρώπους ἐπ' ἐμὲ παροξύνεις, ὦ Τιμόκλεις; ἢ τίς ὢν ἀγανακτεῖς ὑπὲρ τῶν θεῶν; καὶ ταῦτα, ἐκείνων αὐτῶν οὐκ ἀγανακτούντων; οἵ γε οὐδὲν δεινὸν διατεθείκασί m) με πάλαι ἀκούοντες, εἴ γε ἀκούουσι.

ΤΙΜ. Ἀκούουσι γὰρ, ὦ Δάμι, ἀκούουσι, καὶ σὲ μετίασι n) ποτὲ χρόνῳ ὕστερον.

37 *ΔΑΜ. Καὶ πότε ἂν ἐκεῖνοι σχολὴν ἀγάγοιεν o) ἐπ' ἐμὲ, τοσαῦτα, ὡς φῂς, πράγματα ἔχοντες, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἄπειρα τὸ πλῆθος ὄντα, οἰκονομούμενοι; ὥστε οὐδέ σέ πω ἠμύναντο, ὧν ἐπιορκεῖς ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων, ἵνα μὴ βλασφημεῖν καὶ αὐτὸς p) ἀναγκάζωμαι παρὰ q) τὰ*

l) *Εἶτ' ὦ ἄνθρωποι*] Vulg. *εἶτ' ἄνθρωποι.* Sed *ἰὼ ἄνθρωποι Schol. ἰὼ ἄνθρωποι* 2955. E quibus lectionibus inter se comparatis restituisse mihi videor veram. Mox post *ἀκούοντες* vulgo positum comma expunxi, et *Gesneri* versionem: *Tum vos, qui ista auditis, patimini?* ad hanc rationem mutavi. m) *διατεθείκασι*] Sic 3011. 2955. *Bel. Schm.* Vulgo mendose *διατεθήκασι.* n) *μετίασι*] *μετίωσι* 2955. et *Schol.* o) *ἀγάγοιεν*] *ἄγοιεν* 2955. 3011. p) *βλασφημεῖν καὶ αὐτὸς*] *καὶ αὐτὸς βλ.* mutato ordine 3011. *Bel. Schm.* q) *παρὰ*] *περὶ* 3011. et mox *ξυγκείμενα* idem et *Schm.* pro vulg. *συγκ.*

Dam. Non.

Tim. Omnia autem temere feruntur, irrationabili impetu?

Dam. Nempe.

Tim. Tum vos, patienter ista auditis, nec lapidibus obruitis impium?

Dam. Quid homines contra me irritas, Timocles? aut quis es, qui Deorum vicem irascaris, idque illis ipsis non irascentibus? ut qui nihil in me gravius consuluerint, olim licet audierint, modo audiant.

Tim. Enimvero audiunt, Dami, audiunt, et aliquando te suo olim tempore ulciscentur.

Dam. Et quando illi otium ad me *puniendum* habeant, qui tot, ut ais, negotia sustineant, et res hujus universi, infinitas numero, administrent? Itaque necdum te ulti sunt ob perpetua tua perjuria, et reliqua, *quae*

ξυγκείμενα. καίτοι οὐχ ὁρῶ, ἥντινα r) ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν τῆς ἑαυτῶν s) προνοίας μείζω ἐξενεγκεῖν ἐδύναντο, ἢ σὲ κακὸν κακῶς ἐπιτρίψαντες, ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀποδημοῦντες ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν ἴσως μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. ἔδος γοῦν αὐτοῖς συνεχῶς εἶναι παρ' αὐτοὺς t) ἐπὶ u) δαῖτα, καὶ αὐτεπαγγέλτοις x) ἐνίοτε.

p. 684. p. 685. Hom. Il. I, 423.

TIM. Τί πρὸς τοσαύτην y) ἀναισχυντίαν εἴποιμι ἂν z), ὦ Δάμι;

38

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθουν ἀκοῦσαί σου, ὅπως ἐπείσθης οἴεσθαι προνοεῖν τοὺς θεούς.

TIM. Ἡ τάξις μὲν πρῶτον a) τῶν γιγνομένων ἔπεισεν, ὁ b) ἥλιος ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰών, καὶ σελήνη κατὰ ταυτὰ, καὶ ὧραι τρεπόμεναι, καὶ φυτὰ φυόμενα, καὶ ζῶα γεννώμενα c), καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηχάνως κατεσκευα-

r) ἥντινα] „ἥν omittit *Fl.* habent cett. et P." s) ἑαυτῶν] αὐτῶν 2955. 3011. t) αὐτοὺς] „αὐτοῖς marg. A. 1." u) ἐπὶ] μετὰ 3011. probante temere *Belino.* In *Homero* est κατὰ δαῖτα. x) αὐτεπαγγέλτιος] „Sic restitui ex G. L. P. Ἀνεπαγγέλτοις Edd. Αὐτεπαγγέλτους marg. A. 1." quod probat *Schaefer.* Melett. Critt. p. 99. y) τοσαύτην] ταύτην 2955. z) ἄν] vulgo omissum e 2955. 3011. et Gorl. restituit *Schm.* sic jubente *Bel.* et probante *Schaef.* Meletemm. p. 99. a) μὲν πρῶτον] Sic optime Gorl. pro vulg. με πρώτη. b) ὁ] „deest in *Fl.*" c) γεννώμενα] „γιγνόμενα *Fl.* Nil vulgatum mutat P."

taceo, ne et ipse maledicere praeter pacta cogar. Quamquam non video, ecquam aliam demonstrationem providentiae suae majorem possint edere, quam malum te *mortalem* male obterendo. Sed apparet, illos peregre abesse trans Oceanum *forte apud Aethiopas Heroas crimine puros.* Mos enim illis frequenter ad illos abire coenatum, interdum etiam cum ipsi sponte condixerunt.

Tim. Quid ad tantam impudentiam dicam, Dami?

Dam. Illud, Timocles, quod olim ego audire ex te cupio, quomodo in eam opinionem veneris, uti putes Deos providere.

Tim. Ordo primum eorum, quae fiunt, mihi persuasit: sol eandem semper viam tenens, et eodem modo luna, et tempestatum vices, et plantarum satus, et generationes animalium, eaque ipsa *animalia* tanto ar-

p.685. *σμένα, ὡς τρέφεσθαι d), καὶ κινεῖσθαι, καὶ ἐννοεῖν, καὶ βαδίζειν, καὶ τεκταίνεσθαι, καὶ σκυτοτομεῖν, καὶ τἆλλα ταῦτα οὐ προνοίας ἔργα εἶναι δοκεῖ e);*

ΔΑΜ. Αὐτό που τὸ ζητούμενον, ὦ Τιμόκλεις, ξυναρπάζεις f). οὐδέπω γὰρ δῆλον, εἰ προνοίᾳ τούτων ἕκαστον ἐπιτελεῖται g)· ἀλλ' ὅτι μὲν τοιαῦτά ἐστι τὰ γιγνόμενα h), φαίην ἂν καὶ αὐτός· οὐ μὴν αὐτίκα πεπεῖσθαι ἀνάγκη, καὶ ὑπό τινος προμηθείας αὐτὰ γίγνεσθαι. ἔνι γὰρ καὶ ἄλλως ἀρξάμενα, νῦν ὁμοίως, καὶ κατὰ ταυτὰ ξυνίστασθαι i)·

p.686. *σὺ δὲ τάξιν αὐτῶν ὀνομάζεις τὴν ἀνάγκην k). εἶτα δηλαδὴ ἀγανακτήσεις, εἴ τις σοι μὴ ἀκολουθείη l), τὰ γιγνόμενα μέν, ὁποῖά ἐστι, καταριθμουμένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ δὲ ἀπόδειξιν ταῦτα εἶναι τοῦ καὶ προνοίᾳ διατάττεσθαι m) αὐτῶν ἕκαστον. ὥςτε κατὰ τὸν κωμικὸν,*

d) *τρέφεσθαι*] „*τρέπεσθαι* L." e) *οὐ προνοίας ἔργα εἶναι δοκεῖ;*] Sic interrogative Gorl. et 3011. In hoc tamen, quem *Schm.* sequitur monente *Bel.* deest *εἶναι*. Vulgo legebatur: *ταῦτα προνοίας ἔργα εἶναί μοι δοκεῖ.* f) *ξυναρπάζεις*] Sic *Schm.* e 3011. pro *συναρπ.* g) *ἐπιτελεῖται*] *ἀποτελεῖται* 3011. 2955. *Bel.* h) *γιγνόμενα*] „*γεννώμενα* marg. A. I. W." i) *ξυνίστασθαι*] Sic *Schm.* e 3011. pro *συνιστ.* k) *τὴν ἀνάγκην*] Articulum, qui abest a 2955. exulare vult *Bel.* tanquam superfluum. Temere secutus est *Schm.* l) *ἀκολουθοίη*] *εἴπερ σοὶ μὴ ἀκολουθείη* 3011. e quibus, quod maxime mireris, *ἀκολουθείη* recepit *Schm.* servatis reliquis, quae vulgo habentur. m) *διατάττεσθαι*] „Sic dedi ex G. P. L. et

tificio perfecta, ut nutriri, moveri, cogitare, incedere, fabricare, coriariam facere possint: haec, et alia in eo genere nonne providentiae opera esse videntur?

Dam. Ipsum quodammodo, quod in quaestione est, *pro argumento* arripis, Timocles. Nondum enim manifestum, an providentia horum unumquodque perficiatur. Sed talia quidem esse, quae fiunt, ipse quoque dixerim; sed non statim necesse est, ut credamus, etiam a providentia quadam illa fieri. Potest enim fieri, ut a fortuito initio nunc similiter et eodem modo consistant. Tu autem ordinem illorum vocas necessitatem. Deinde nimirum indignaberis, si quis tibi non obsequatur, ea, quae fiunt, sicut sunt, enumeranti et laudanti; simul vero putanti, hanc demonstrationem esse, providentia quadam illorum unumquodque vices suas servare. Igitur, ut est in comoedia,

ξυγκείμενα. καίτοι οὐχ ὁρῶ, ἥντινα r) ἂν ἄλλην ἐπίδειξιν p. 684.
τῆς ἑαυτῶν s) προνοίας μείζω ἐξενεγκεῖν ἐδύναντο, ἢ σὲ κα-
κὸν κακῶς ἐπιτρίψαντες, ἀλλὰ δῆλοί εἰσιν ἀποδημοῦντες p. 685.
ὑπὲρ τὸν Ὠκεανὸν ἴσως μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας. ἔθος Hom.
γοῦν αὐτοῖς συνεχῶς εἶναι παρ' αὐτοὺς t) ἐπὶ u) δαῖτα, Il. I,
καὶ αὐτεπαγγέλτοις x) ἐνίοτε. 423.

TIM. Τί πρὸς τοσαύτην y) ἀναισχυντίαν εἴποιμι ἂν z), 38
ὦ Δάμι;

ΔΑΜ. Ἐκεῖνο, ὦ Τιμόκλεις, ὃ πάλαι ἐγὼ ἐπόθουν
ἀκοῦσαί σου, ὅπως ἐπείσθης οἴεσθαι προνοεῖν τοὺς θεούς.

TIM. Ἡ τάξις μὲν πρῶτον a) τῶν γιγνομένων ἔπεισεν,
ὁ b) ἥλιος ἀεὶ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἰὼν, καὶ σελήνη κατὰ ταυτὰ,
καὶ ὧραι τρεπόμεναι, καὶ φυτὰ φυόμενα, καὶ ζῶα γεν-
νώμενα c), καὶ αὐτὰ ταῦτα οὕτως εὐμηχάνως κατεσκευα-

r) ἥντινα] „ἣν omittit *Fl.* habent cett. et P.“ s) ἑαυτῶν] αὐ-
τῶν. 2955. 3011. t) αὐτοὺς] „αὐτοῖς marg. A. 1.“ u) ἐπὶ]
μετὰ 3011. probante temere *Belino.* In *Homero* est κατὰ
δαῖτα. x) αὐτεπαγγέλτιος] „Sic restitui ex G. L. P.
Ἀνεπαγγέλτοις Edd. Αἰτεπαγγέλτους marg. A. 1.“ quod probat
Schaefer. Melett. Critt. p. 99. y) τοσαύτην] ταύτην 2955.
z) ἄν] vulgo omissum e 2955. 3011. et Gorl. restituit *Schm.*
sic jubente *Bel.* et probante *Schaef.* Meletemm. p. 99. a) μὲν
πρῶτον] Sic optime Gorl. pro vulg. μὲ πρώτη. b) ὁ] „deest
in *Fl.*“ c) γεννώμενα] „γιγνόμενα *Fl.* Nil vulgatum mu-
tat P.“

taceo, ne et ipse maledicere praeter pacta cogar. Quamquam non video, ecquam aliam demonstrationem providentiae suae majorem possint edere, quam malum te *mortalem* male obterendo. Sed apparet, illos peregre abesse trans Oceanum *forte apud Aethiopas Heroas crimine puros.* Mos enim illis frequenter ad illos abire coenatum, interdum etiam cum ipsi sponte condixerunt.

Tim. Quid ad tantam impudentiam dicam, Dami?

Dam. Illud, Timocles, quod olim ego audire ex te cupio, quomodo in eam opinionem veneris, uti putes Deos providere.

Tim. Ordo primum eorum, quae fiunt, mihi persuasit: sol eandem semper viam tenens, et eodem modo luna, et tempestatum vices, et plantarum satus, et generationes animalium, eaque ipsa *animalia* tanto ar-

p. 686. αὐτὸν ἢ θυγάτηρ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, καὶ ἡ γυνή; καὶ εἴγε μὴ τὸν Βριάρεων ἡ Θέτις ἐπάλεσεν, ἐλεήσασα b) τὸ γιγνόμενον, ἐπεπέδητο ἂν ἡμῖν ὁ βέλτιστος Ζεὺς, ξυναρπασθείς c).

p. 687. ἀνθ' ὧν καὶ ἀπομνημονεύων τῇ Θέτιδι τὴν χάριν d) ἐξαπατᾷ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὄνειρόν e) τινα ψευδῆ ἐπιπέμψας, ὡς πολλοὶ τῶν Ἀχαιῶν ἀποθάνοιεν. ὁρᾷς; ἀδύνατον γὰρ ἦν αὐτῷ, κεραυνὸν ἐμβαλόντι, καταφλέξαι τὸν Ἀγαμέμνονα αὐτὸν, ἄνευ τοῦ ἀπαιτεῶνα εἶναι f) δοκεῖν. ἢ ἐκεῖνά σε μάλιστα εἰς τὴν πίστιν ἐπισπάσατο g) ἀκούοντα, ὡς Διομήδης μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην, εἶτα τὸν Ἄρην αὐτὸν, Ἀθηνᾶς παρακελεύσει, μετὰ μικρὸν δὲ, αὐτοὶ ξυμπεσόντες h) οἱ θεοὶ ἐμονομάχουν i) ἀναμὶξ ἄῤῥενές τε καὶ θήλειαι k), καὶ Ἀθηνᾶ μὲν Ἄρην καταγωνί-

Hom. Il. XX, 72. ζεται, ἄτε καὶ προπονηκότα l), οἶμαι, ἐκ τοῦ τραύματος, ὃ παρὰ τοῦ Διομήδους εἰλήφει, [Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶ-

b) ἐλεήσασα] ὡς νοήσασα 3011. *Bel.* c) ξυναρπασθείς] Sic 3011. *Schm.* pro συναρπ. d) χάριν] Sic 3011. et Gorl. pro vulg. εὐεργεσίαν, quod patet esse glossema. e) ὄνειρον] ὀνείρου 3011. pessime. f) εἶναι] abest a Gorl. g) ἐπεσπάσατο] „ἐπεσπάσαντο marg. A. 1. W." Sic etiam 2955. et 3011. h) ξυμπεσόντες] Sic 3011. *Schm.* pro συμπ. i) ἐμονομάχουν] „ἐμονομαχοῦντο O." et Gorl. k) ἄῤῥενές τε καὶ θήλειαι] „οἱ ἄῤῥενές τε καὶ αἱ θήλειαι O." Sic etiam 3011. et Gorl. et hinc *Schm.* monente *Bel.* sine idonea ratione. l) προπεπονηκότα] Sic O. 3011. Gorl. *Bel. Schm.* pro vulg. πεπονηκοτα.

cit, insidias illi fecisse, ut ligarent, filiam, et fratrem, et uxorem? et nisi Briareum advocasset Thetis, miserata factum, in compedes forte raptus nobis esset Jupiter optimus. Pro quo etiam beneficio gratiam relaturus Thetidi, decipit Agamemnonem, immisso somnio mendaci, quo Achivorum multi perirent. Vides? non poterat nempe jacto fulmine ipsum comburere Agamemnonem, ut non videretur esse impostor. Aut illa forte ad credendum te pertraxerunt, cum audires, a Diomede vulneratam Venerem, ac ipsum deinde, Minerva instigante, Martem? paullo post autem, ipsi irruentes in se invicem Dii proelia miscuere viri pariter ac feminae, et Minerva quidem Martem superat, laborantem jam puto ex vulnere, quod a Diomede acceperat; [*Latonam at contra stetit utilium dator Her-*

πος ἐριούνιος m) Ἑρμῆς.] ἢ τὰ περὶ τῆς Ἀρτέμιδός σοι πιθανὰ ἔδοξεν, ὡς ἐκείνη μεμψίμοιρος n) οὖσα ἠγανάκτησεν οὐ κληθεῖσα ἐφ' ἑστίασιν ὑπὸ o) τοῦ Οἰνέως. καὶ διὰ τοῦτο σῦν τινα ὑπερφυᾶ, καὶ ἀνυπόστατον τὴν ἀλκήν, ἐπαφῆκεν p) ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ. ἆρ' q) οὖν τὰ τοιαῦτα λέγων σε Ὅμηρος πέπεικε; p.687.

ΖΕΤΣ. Βαβαί. ἡλίκον, ὦ θεοί, ἀνεβόησε τὸ πλῆθος, ἐπαινοῦντες τὸν Δάμιν· ὁ δ' ἡμέτερος, ἀπορουμένῳ ἔοικε· δέδιε γοῦν, καὶ ὑποτρέμει, καὶ δῆλός ἐστιν ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα, καὶ ἤδη περιβλέπει, οἵ παρεκδὺς ἀποδράσεται. 41 p.688.

ΤΙΜ. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα r) σοι δοκεῖ λέγειν τι ὑγιὲς, ὁπόταν αὐτοὺς ἀναβιβασάμενος s) τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν, δεικνὺη σώζοντας μὲν τοὺς χρηστοὺς τῶν ἡρώων, τοὺς πονηροὺς δὲ, καὶ τὴν ἀσέβειαν κατὰ σὲ t) ἐπιτρίβοντας;

ΔΑΜ. Ἀλλ' ὦ γενναιότατε φιλοσόφων Τιμόκλεις, εἰ

m) ἐριούνιος] „recte O. et Edd. *Εὐρισύνιος* J." n) *μεμψίμοιρος οὖσα*] Sic O. 3011. et Gorl. probante *Bel.* pro vulg. *μεμψιμοιροῦσα.* o) *ὑπὸ*] „*ἐπὶ* O." et 3011. p) *ἐπαφῆκεν*] „*ἀφῆκεν* O." q) *ἆρ'*] Sic 3011. 2955. *Bel. Schm.* pro vulg. *ἄρα.* r) *ἄρα*] Sic e B. 1. et 3. emendavi vulgatum *ἀρα.* Modo pro *οὐδ'* Codd. 2955. et 3011. habent *ὁ δ'.* s) *ἀναβιβασάμενος*] „*ἀναβιβάσας* alii, ajunt *Coll.*" *ἐπιβάσας Schol.* pessime. t) *τὴν ἀσέβειαν κατὰ σὲ*] „*κατὰ σὲ τὴν ἀσέβειαν* O."

mes.] Aut istaec de Diana probabilia tibi visa sunt, cum illa aegre fert et indignatur, se non vocatam ab Oeneo ad epulas: atque eam ob caussam aprum horribili magnitudine, et robore, cui resistere nihil posset, in regionem illius immittit. Numquid ergo talia dicens Homerus tibi persuasit?

Jup. Hem! quanto, o Dii, clamore multitudo laudavit Damin. At noster desperare videtur: metuit enim, et aliquantum tremit, et apparet, abjecturum esse clypeum: et jam circumspicit, qua se subducens queat aufugere.

Tim. Neque Euripides igitur tibi sanum quid videtur dicere, cum Deos ipsos in scenam productos ostendit, ut servant bonos inter Heroas, malos vero et impietatem, qualis tua est, obterunt?

Dam. Sed o generosissime philosophorum, Timocles,

p. 688. ταῦτα u) ποιοῦντες οἱ τραγῳδοὶ x) πεπείκασί σε, ἀνάγκη δυοῖν θάτερον, ἤτοι Πῶλον, καὶ Ἀριστόδημον, καὶ Σάτυρον, ἡγεῖσθαί σε θεοὺς εἶναι y) τότε, ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν αὐτὰ, καὶ τοὺς ἐμβάτας z), καὶ τοὺς ποδήρεις (χιτῶνας a), καὶ χλαμύδας, καὶ χειρῖδας b), καὶ προ-
p. 689. γαστρίδια, καὶ σωμάτια, καὶ τἄλλ', οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνουσι τὴν τραγῳδίαν, ὅπερ καὶ c) γελοιότατον οἶμαι. ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης, μηδὲν d) ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἄκουσον e) αὐτοῦ τότε παῤῥησιαζομένου,

Eur. Fragm. Incert.

Ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ, τὸν δ' ἄπειρον f) αἰθέρα,
Καὶ γῆν g) πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς h) ἐν ἀγκάλαις,

u) ταῦτα] τοιαῦτα Gorl. x) τραγῳδοὶ] „Sic *Fl. Ald.* H. *Par. Fr.* S. Τραγῳδοποιοὶ J. et marg. A. 1." et Gorl. y) εἶναι] „deest in *Fl.*" z) καὶ τοὺς ἐμβάτας] „omittit *Fl.* habent cett. et O." Ἐμβάδας editum erat a *Reitz.* e *Par.* sed emendaverat vitium in Addendis. Tanto turpius *Belinus* ἐμβάδας e textu *Reitziano* praefigens narrat in 2955. legi ἐμβάτας, addito judicio: *male;* quum tamen sic unice recte legatur in Edd. vett. excepta illa *Par.* et Codice Gorl. ubi τὰς ἐμβάδας. De re vide infra ad Adv. Indoct. c. 6. a) χιτῶνας] in B. 1. et 5. commate ab antecedente voce seclusum, longe rectius omnino omittitur in Codd. O. et Gorl. Quare improbitatis nota insignire placuit. b) χειρῖδας] Vulg. χειρίδας contra regulam prosodicorum haud incertam. Vid. *Spitzner.* Prosod. p. 56. c) καὶ] abest a Gorl. d) μηδὲν] „Hoc trajectum in O. post λέγῃ." e) ἄκουσον] „ἀκούσῃ] omisit S. Ἀκούσῃ αὐτοῦ ποτε Edd. cett. Ἄκουσον αὐτοῦ τότε G. et O. Τοιὲ etiam L." Et ἄκουσον etiam Gorl. unde certissimam lectionem recepi. f) ἄπειρον] „ἀπείρον] ἄπειρον Edd. Ἄμουσον marg. A. 1. ridicule." *Reitzium* secuti erant *Bip.* et *Schm.* g) καὶ γῆν] „Deest hic versus in Ox." nec non in 3011. et Gorl. τὸν pro καὶ malit *Barnes.* in *Euripide.* h) ὑγραῖς] „θερμαῖς G. P."

si, haec dum agunt, persuasere tibi Tragici; oportet alterutrum horum, aut Polum, et Aristodemum, et Satyrum, putare te Deos esse tunc, aut ipsas Deorum personas, et cothurnos, et talares togas, et chlamydes, et manicas, et ventralia, et thoraces, et alia, quibus illi tragoediam ornant, quod quidem maxime ridiculum arbitror. Alioqui ubi pro se Euripides, nihil urgente fabularum necessitate, quae sibi videantur dicit, audi ipsum tunc libere pronuntiantem:

Sublime fusum cernis, immensum aethera,
Cujus tenetur mollibus complexibus

Τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν. p. 689.

καὶ πάλιν,

Ζεύς, ὅστις ὁ Ζεὺς ἐ), οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ Eur. Fragm. Melanipp.
κλύων k),....

καὶ τὰ τοιαῦτα.

TIM. *Οὐκοῦν ἅπαντες ἄνθρωποι, καὶ τὰ ἔθνη, ἐξηπάτηνται, θεοὺς νομίζοντες, καὶ πανηγυρίζοντες.* p. 690. 42

ΔΑΜ. *Εὖγε, ὦ Τιμόκλεις, ὅτι με ὑπέμνησας τῶν κατὰ τὰ l) ἔθνη νομιζομένων, ἀφ' ὧν μάλιστα συνίδοι m) τις ἄν, ὡς γε n) οὐδὲν βέβαιον ὁ περὶ θεῶν ο) λόγος ἔχει. πολλὴ γὰρ ἡ ταραχὴ p), καὶ ἄλλοι ἄλλα νομίζουσι, Σκύθαι μὲν Ἀκινάκῃ θύοντες, καὶ Θρᾷκες q) Ζαμόλξιδι, δραπέτῃ ἀνθρώπῳ ἐκ Σάμου ὡς αὐτοὺς ἥκοντι, Φρύγες δὲ Μήνῃ r), καὶ Αἰθίοπες ἡμέρᾳ, καὶ Κυλλήνιοι Φάλητι s),*

i) ὅστις ὁ Ζεὺς] „ὅστις ἐστὶν ὁ Ζεὺς] omissa in O." ἐστὶν deerat in 3011. 2955. et Gorl. unde omisi, adsentiente *Porsono* ad *Eurip.* Orest. v. 412. qui conferri jubet Herc. Tur. v. 1264. k) κλύων] „omisit *Fl.*" et Gorl. l) τὰ] „abest a *Fl.*" m) συνίδοι] συνίδοι 2955. n) γε] „non habet O." nec Gorl. o) περὶ θεῶν] περὶ τῶν θεῶν 2955. π. τοῦ θεοῦ 3011. Post λόγος legebatur vulgo. πῶς insertum, pro quo *Pell.* malnit πᾶς. vel πάντως. Sed rectus in O. et Gorl. omnino omittitur. p) πολλὴ γὰρ ἡ ταραχὴ] πολλοὶ γὰρ οἱ ταραχοὶ 3011. quod mendum recte *Belinus* e jotacismo explicat. q) Θρᾷκες] „deest in O." et in Gorl. unde *Schm.* hoc nomen pro suspecto notavit, non satis recte, opinor. r) Μήνῃ] „Sic Edd. omnes. Μηνὶ ex O. vult *Solanus.*" Vid. Adnot. s) Φάλητι] Φάητι vertit *Gesn.* e conj. Sed *Schmiederus* in nomine Κυλ-

Terra: hoc putato Numen, hunc perhibe Jovem.

et rursus,

O Jupiter, quicunque demum es Jupiter;
Nec enim, nisi sermonibus, mihi notus es:

et similia.

Tim. Igitur omnes homines et populi decepti sunt, qui Deos esse putent, ac celebrent.

Tum. Bene, Timocles, admonuisti me eorum, quae inter gentes moribus legibusque receptae sunt: e quibus nimirum maxime cognoverit aliquis, quam nihil firmum illa, quae de Diis feruntur, habeant. Multa enim confusio, et alii alia sanxerunt: Scythae sacrificantes acinaci, et Zamolxidi Thraces; qui fugitivus e Samo ad illos venit; Phryges autem Menae, *id est, Lunae;* et Dici Aethiopes; et Cyllenii Phaleti; et As-

p.690. καὶ Ἀσσύριοι περιστερᾷ, καὶ Πέρσαι πυρὶ, καὶ Αἰγύπτιοι ὕδατι. καίτοι τοῦτο t) μὲν ἅπασι κοινὸν u) τοῖς Αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ, ἰδίᾳ δὲ, Μεμφίταις μὲν ὁ βοῦς θεός· Πηλουσιώταις δὲ κρόμυον x)· καὶ ἄλλοις ἶβις y), ἢ κροκόδειλος, καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος, ἢ αἴλουρος, ἢ πίθηκος· καὶ ἔτι κατὰ κώμας, τοῖς μὲν ὁ δεξιὸς ὦμος θεός· τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέρας οἰκοῦσιν, ἄτερος. καὶ ἄλλοις κεφαλῆς ἡμίτομον, καὶ ἄλλοις ποτήριον κεραμοῦν, ἢ τρύβλιον.

p.691. ταῦτα πῶς οὐ γέλως ἐστὶν, ὦ καλὲ Τιμόκλεις;

ΜΩΜ. Οὐκ z) ἔλεγον, ὦ θεοὶ, ταῦτα πάντα ἥξειν εἰς τοὐμφανὲς, καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθήσεσθαι;

ΖΕΥΣ. Ἔλεγες, ὦ Μῶμε, καὶ ἐπετίμας ὀρθῶς, καὶ ἔγωγε πειράσομαι ἐπανορθώσασθαι αὐτὰ, ἢν τὸν ἐν ποσὶ κίνδυνον a) διαφύγωμεν b).

43 *ΤΙΜ.* Ἀλλ', ὦ θεοῖς ἐχθρὲ σὺ, τοὺς χρησμοὺς καὶ

λήνιος vitium esse suspicatur; neuter recte. Vid. Adnot. t) καίτοι] „καὶ τοῦτο *Fl.* καίτοι τοῦτο J. καίτοι sine τοῦτο *Ald.* H. *Par. Fr.* S.“ In voce τοῦτο cum *Fl.* faciunt praeter *Junt.* etiam Codd. 2955. 3011. et Gorl. quare jure suo *Schm.* monente *Belino*, inseruit. u) κοινὸν] „κοινὸν male *Ald.* H. *Fr.* Recte κοινὸν *Fl.* J. *Par.* etc. idque etiam adscriptum marg. A. 1.“ x) κρόμυον] „Nihil mutare *Fl.* notat *Solanus.*“ y) ἶβις] „Hoc et cett. ad πίθηκος omissa in O. notat *Solanus.*“ z) Οὐκ] „deest in O.“ et in Gorl. a) κίνδυνον] „τοῦτον κίνδυνον O.“ Sic etiam 2955. 3011. et Gorl. b) διαφύγωμεν] „διαφύγομεν J. (et A. 2.) Prius cett. recte.“

syrii columbae; et Persae igni; et aquae Aegyptii. Quamquam communis quidem Aegyptiis omnibus Deus est aqua; privatim vero Memphitis Deus bos est; Pelusiotis cepe; et aliis ibis, aut crocodilus, cynocephalus, aut feles, aut simia: et insuper per vicos aliis humerus dexter Deus est; e regione autem habitantibus, sinister; et aliis caput dimidiatum, et aliis figulinum poculum aut patella. Haec quomodo non ridicula sunt, o pulcher Timocles?

Mom. Nonne praedicebam, Dii, futurum, ut proferrentur in lucem haec omnia, et accurate examinarentur?

Jup. Praedixisti, Mome, et recte nos reprehendisti; ac studebo corrigere ista, modo praesens periculum effugerimus.

Tim. Verum tu Diis inimice, oracula, et praedi-

προαγορεύσεις τῶν ἐσομένων, τίνος ἔργον ἂν εἴποις, ἢ θεῶν καὶ τῆς προνοίας τῆς ἐκείνων; p. 691.

ΔΑΜ. Σιώπησον, ὦ ἄριστε, περὶ τῶν χρησμῶν, ἐπεὶ ἐρήσομαί σε c), τίνος αὐτῶν μάλιστα μεμνῆσθαι ἀξιοῖς; ἆρ' ἐκείνου, ὃν τῷ Λυδῷ ὁ Πύθιος ἔχρησεν; ὃς ἀκριβῶς ἀμφήκης d) ἦν καὶ διπρόσωπος, οἷοί εἰσι τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι, διττοὶ καὶ e) ἀμφοτέρωθεν ὅμοιοι, πρὸς f) ὁπότερον ἂν αὐτῶν μέρος ἐπιστραφῇς g)· τί γάρ h); μᾶλλον ὁ Κροῖσος διαβὰς τὸν Ἅλυν, τὴν αὐτοῦ i) ἀρχήν, ἢ τὴν Κύρου καταλύσει; καίτοι οὐκ ὀλίγων ταλάντων ὁ Σαρ- p. 692.
διανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος, τὸ k) ἀμφιδέξιον τοῦτο ἔπος ἐπρίατο.

ΜΩΜ. Αὐτά που, ὦ θεοί, ἀνὴρ l) διεξέρχεται λέγων, ἃ ἐγὼ m) ἐδεδίειν μάλιστα. ποῦ νῦν ὁ καλὸς ἡμῖν κιθαρῳδός; ἀπολόγησαι αὐτῷ κατελθὼν πρὸς ταῦτα.

c) ἐπεὶ ἐρήσομαι σε] „ἐρήσομαι γάρ σε *Fl.*“ d) ἀμφήκης] „ἀμφήρης O. *Schol.* et C.“ Sic etiam Gorl. et 3011. probante *Bel.* Sed *Scholiastes* ipse legit ἀμφηχής. e) καὶ] „abest in O.“ f) πρὸς] „καὶ πρὸς Edd. excepta *Fl.* quae omittit καὶ, idque secuti sumus.“ Cum Edd. vett. plerisque faciunt 2955. et 3011. g) ἐπιστραφῇς] Sic *Fl.* et O. in quo tamen mendose scriptum ἐπιστραφῆς. Vulgo erat ἐπιστραφήσῃ. h) τί γάρ;] Sic *Schm.* ex O. Gorl. 2955. et 3011. pro vulg. ἢ τί μᾶλλον. i) αὐτοῦ] „αὐτοῦ vulgo Edd.“ ἢ τὴν αὐτοῦ Gorl. k) τὸ] „omittit O.“ l) ἀνὴρ] „non comparet in O.“ m) ἐγὼ] „abest ab *Fl.*“

ctiones futurorum, cujus opus dixeris, nisi Deorum illorumque providentiae?

Dam. Tace, vir bone, de oraculis. Nam interrogabo te, cujus illorum maxime velis mentionem fieri? num illius, quod Lydo Pythius reddidit, quod exacte ambiguum erat ac vultu duplici, quales sunt Hermarum quidam, duplices, et utrinque similes, ad quamcunque illorum te partem convertas? Quid enim? utrum magis superato Croesus Halye, suum imperium an Cyri dissolvet? Atqui non paucis talentis Sardiana illa pernicies ancipitem istum versum emerat.

Mom. Illa ipsa fere, Dii, hic vir disputat, quae ego maxime metuebam. Ubi nunc est nobis pulcher ille citharoedus? Descende, responde isti pro te ad haec *crimina*.

p.692. *ΖΕΤΣ. Σὺ ἡμᾶς ἀποσφάττεις* n), *ὦ Μῶμε, οὐκ ἐν καιρῷ νῦν ἐπιτιμῶν.*

44 *ΤΙΜ. Ὅρα, οἷα ποιεῖς, ὦ ἀλιτήριε Δάμι, μονονουχὶ τὰ ἕδη αὐτὰ τῶν θεῶν ἀνατρέπεις τῷ λόγῳ, καὶ βωμοὺς αὐτῶν.*

ΔΑΜ. Οὐ πάντας ἔγωγε τοὺς βωμούς, ὦ Τιμόκλεις. τί γὰρ καὶ o) *δεινὸν ἀπ' αὐτῶν γίγνεται, εἰ θυμιαμάτων καὶ* p) *εὐωδίας μεστοί εἰσι* q)*; τοὺς δὲ ἐν Ταύροις τῆς Ἀρτέμιδος ἡδέως ἂν ἐπεῖδον ἐκ βάθρων ἐπὶ κεφαλὴν ἀνατρεπομένους, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἡ παρθένος εὐωχουμένη ἔχαιρε.*

ΖΕΤΣ. Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν r)*; ὡς* s) *δαιμόνων οὐδενὸς ἀνὴρ φείδεται, ἀλλ' ἐξ ἁμάξης παῤῥησιάζεται, καὶ*

Hom. Il. XV, 137. *Μάρπτει ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί* t)*.*

ΜΩΜ. Καὶ μὴν ὀλίγους ἄν, ὦ Ζεῦ, τοὺς ἀναιτίους εὕροις ἐν u) *ἡμῖν· καί που τάχα προϊὼν ὁ ἄνθρωπος ἅψεται καὶ τῶν κορυφαίων τινός.*

p) *ἀποσφάττεις*] Sic recte *Schm.* monente *Belino*, e 2955. pro vulg. *ἐπισφάττεις*. o) *καὶ*] abest a Gorl. p) *καὶ*] „omisit O.“ q) *μεστοί εἰσι*] „εἰσὶ μεστοί O.“ r) *ἐπῆλθεν*] „Sic restitui ex J. V. 2. G. O. et marg. A. 1. Ἐπηχεῖ Edd. cett.“ Sic et 2955. sed sine *κακόν*. Ergo 3011. habere credo *ἐπῆλθεν*. sin *ἐπηχεῖ*, non tacuisset, opinor, *Belinus*. s) *ὡς*] „Sic Edd. Ὅς L. Τίς O.“ t) *οὐκί*] *οὐχί* 3011. u) *ἐν*] „*παρ' Fl. ἐν* cett. et Cod. P.“

Jup. Enecas tu nos, Mome, importunis illis reprehensionibus tuis.

Tim. Vide, quid agas, exsecrande Dami, tantum non sedes ipsas Deorum disputatione tua evertis, ipsorumque altaria.

Dam. Non omnia equidem altaria, Timocles: quid enim mali ab iis fiat, si suffitus et boni odoris plena sint? Sed illa Tauricae Dianae libenter sane viderem e fundamentis in caput eversa, in quibus talibus epulis virgo illa gavisa est.

Jup. Unde nobis invictum istud malum insonat (*venit*)? ut (*nam*) nulli Deorum vir parcit! sed *tanquam* e plaustro confidenter maledicit,

Et lacerat deinceps insontes atque nocentes.

Mom. Verum paucos sane, Jupiter, inveneris inter nos insontes. Et forte progressus homo tanget etiam summorum quendam.

TIM. Οὐδὲ βροντῶντος ἄρα x) τοῦ Διὸς ἀκούεις, ὦ Θεομάχε y) Δάμι; p. 693. 45

ΔΑΜ. Καὶ πῶς οὐ μέλλω βροντῆς ἀκούειν z), ὦ Τιμόκλεις; εἰ δὲ ὁ Ζεὺς ὁ βροντῶν ἐστι, σὺ ἂν ἄμεινον a) εἰδείης, ἐκεῖθέν ποθεν παρὰ b) τῶν θεῶν ἀφιγμένος. ἐπεὶ οἵ γε ἐκ Κρήτης ἥκοντες ἄλλα ἡμῖν διηγοῦνται c), τάφον τινὰ κεῖθι δείκνυσθαι, καὶ στήλην ἐφεστάναι δηλοῦσαν, ὡς οὐκέτι βροντήσειεν ἂν ὁ Ζεὺς, τεθνεὼς πάλαι d).

ΜΩΜ. Τοῦτ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ e) ἠπιστάμην ἐροῦντα τὸν ἄνθρωπον. τί δ' f) οὖν, ὦ Ζεῦ, ὠχρίακας ἡμῖν, καὶ συγκροτεῖς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ τρόμου; θαρρεῖν χρὴ, καὶ τῶν τοιούτων ἀνθρωπίσκων καταφρονεῖν.

ΖΕΥΣ. Τί λέγεις, ὦ Μῶμε, καταφρονεῖν g); οὐχ ὁρᾷς, ὅσοι ἀκούουσι, καὶ ὡς συμπεπεισμένοι εἰσὶν ἤδη καθ' ἡμῶν, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ἀναθησάμενος τῶν ὤτων ὁ Δάμις;

x) ἄρα] Sic O. ἄρα 2955. et 3011. sed αὐτοῦ Edd. priores omnes. Cf. supra c. 41. Οὐδ' Εὐριπίδης ἄρα σοι δοκεῖ etc. y) Θεομάχε] Θεόμαχε male B. 1. 3. z) ἀκούειν] ἀκούων 2955. a) ἂν ἄμεινον] „ἄμεινον ἂν O." b) παρὰ] „restitui ex *Fl.* J. περὶ habebant cett. Ἐπὶ S." c) διηγοῦνται] „διηγοῦντο *Fl.* et marg. A. 1." Sic et 2955. d) τεθνεὼς πάλαι] „πάλαι τεθνεώς O." et sic *Schm.* e) πρὸ πολλοῦ] „omisit O." f) δ'] „abest in O." g) καταφρονεῖν] „κατεφρόνουν O."

Tim. Neque tonantem ergo Jovem audis, hostis Deorum Dami?

Dam. Quidni tonitru audiam, Timocles? Utrum vero Jupiter sit, qui tonat, melius tu noris, qui forte a Diis alicunde veneris: quando, qui e Creta veniunt, alia nobis narrant, sepulcrum ibi quoddam ostendi, et columellam adstare, quae declaret, non tonaturum amplius Jovem, qui olim sit mortuus.

Mom. Hoc din ego sciebam dicturum esse hominem. Quid ergo, Iupiter, expalluisti nobis, et dentes tremore collidis? Bono animo oportet esse, et ejusmodi homunciones contemnere.

Jup. Quid ais, Mome, contemnere? Non vides, quot ipsum audiant, et quam illius persuasionibus contra nos occupati sint? abducatque illos auribus devinctos Damis?

p. 693. *ΜΩΜ.* Ἀλλὰ σὺ ὁπόταν, ὦ Ζεῦ, ἐθελήσῃς h) σειρὴν χρυσείην καθεὶς, ἅπαντας αὐτοὺς

Hom. Il. VIII, 24. Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαις, αὐτῇ τε θαλάσσῃ.

46 *TIM.* Εἰπέ μοι, ὦ κατάρατε, πέπλευκας ἤδη ποτέ;

ΔΑΜ. Καὶ πολλάκις i) ὦ Τιμόκλεις.

TIM. Οὐκοῦν ἔφερεν μὲν ὑμᾶς k) τότε ἢ l) ἄνεμος p. 694. ἐμπίπτων τῇ ὀθόνῃ, καὶ ἐμπιπλὰς m) τὰ ἀκάτια, ἢ οἱ ἐρέττοντες; ἐκυβέρνα δὲ εἷς n) τις ἐφεστὼς, καὶ ἔσωζε τὴν ναῦν;

ΔΑΜ. Καὶ μάλα.

TIM. Εἶτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἂν o) ἔπλει μὴ κυβερνωμένη· τὸ δὲ ὅλον τοῦτο ἀκυβέρνητον οἴει, καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι;

ΖΕΤΣ. p) Εὖγε ξυνετῶς ταῦτα ὁ Τιμοκλῆς q), καὶ ἰσχυρῶς, τῷ παραδείγματι.

47 *ΔΑΜ.* r) Ἀλλ', ὦ θεοφιλέστατε Τιμόκλεις s), τὸν μὲν

h) *ἐθελήσῃς*] Sic 2955. pro vulg. *θελήσῃς*, convenienter quidem cum Jov. Conf. c. 4. i) *πολλάκις*] „πολλὰ male O.“ k) *ἔφερεν μὲν ὑμᾶς*] Sic *Schm.* ex O. In ceu. deerat *μέν*. l) *ἢ*] Sic recte *Schm.* e 2955. et *Fl.* pro vulg. ὁ *Belinus* maluerat ἢ ὁ. Vid. Adnot. m) *ἐμπιπλὰς*] „ἐμπιμπλὰς *Schol.* n) *εἷς*] „deest in *Fl.* adest in P. *Par.* etc.“ Deest etiam in 2955. unde uncinis inclusit *Schm.* monente *Belino*, sine idonea ratione. o) *ἂν*] deest in 3011. p) *ΖΕΤΣ.*] „ex emendat. *Solani.* *ΔΑΜ.* Edd. priores.“ q) *ὁ Τιμοκλῆς*] *ὦ Τιμόκλεις Par. Ξυνετῶς, ὦ Τιμόκλεις, ταῦτα* O.“ *Εὖγε, ὦ Τιμόκλεις, ταῦτα* Gorl. 3011. *Bel. Schm.* r) *ΔΑΜ.*] „inseruit *Solan.*“ s) *Τιμόκλεις*] „deest in O.“

Mom. At tu, cum volueris, Jupiter, catena aurea demissa omnes

Ipsa cum terra huc et cum mare traxeris ad nos.

Tim. Dic mihi, exsecrabilis homo, an aliquando navigasti?

Dam. Et saepe, Timocles.

Tim. Nonne ferebat tum vos *aut* ventus, in linteum irruens, et implens vela, *aut* remigantes? gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque servavit?

Dam. Sane.

Tim. Ergo navis quidem non navigabat gubernata: hoc universum autem sine gubernatore atque duce ferri arbitraris?

Jup. Euge, prudenter ista, Timocles, et valide *disputas* similitudine.

Dam. Verum, carissime Diis Timocles, gubernatorem illum videbas semper

κυβερνήτην ἐκεῖνον εἶδες ἂν ἀεί τ) τὰ ξυμφέροντα υ) ἐπινο- p. 694.
οῦντα, καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ παρασκευαζόμενον, καὶ προς-
τάττοντα τοῖς ναύταις, ἀλυσιτελὲς δὲ οὐδὲ ἄλογον χ) οὐδέν
τι εἶχεν ψ) ἢ ναῦς, ὃ μὴ χρήσιμον ε) πάντως καὶ ἀναγ-
καῖον ἦν πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς. ὁ δὲ σὸς οὗτος κυ- p. 695.
βερνήτης, ὃν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ α) νηΐ ἐφεστάναι ἀξιοῖς,
καὶ οἱ ξυνναῦται b) αὐτοῦ, οὐδὲν c) εὐλόγως, οὐδὲ κατὰ τὴν
ἀξίαν διατάττουσιν· ἀλλ' ὃ μὲν πρότονος, εἰ τύχοι, ἐς d)
τὴν πρῦμναν ἂν e) ἀποτέταται, οἱ πόδες δὲ ἐν τῇ πρώ-
ραν ἀμφότεροι· καὶ χρυσαῖ μὲν αἱ ἄγκυραι ἐνίοτε, ὁ χηνί-
σκος δὲ μολιβδοῦς f)· καὶ τὰ μὲν ὕφαλα κατάγραφα, τὰ
δὲ ἔξαλα τῆς νεὼς g) ἄμορφα. Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ναυ- 48
τῶν ἴδοις ἂν τὸν μὲν ἀργὸν καὶ ἄτεχνον, καὶ ἄτολμον πρὸς
τὰ ἔργα, διμοιρίτην ἢ τριμοιρίτην· τὸν δὲ κατακολυμβῆ-

τ) ἀεί] „Et hoc deest in O.“ υ) ξυμφέροντα] Sic *Schm.* e 3011. pro συμφ. χ) οὐδὲ ἄλογον] „οὐδὲν οὐδὲ ἄλ. O.“ ψ) οὐδέν τι εἶχεν] „οὐδ' εἶχε τι O.“ Εἶχέ τι 3011. ε) ὃ μὴ χρήσιμον etc.] „Sic G. Ox. marg. A. 1. et ad *Par.* Caeterae vero novem ut *Fl.* J. *Ald. Fr.* V. 2. (B, 1. et 2.) H. S. *Amst.* ὃ μὴ χρειώδες ἦν αὐτοῖς, omissis reliquis.“ His novem decemve addatur B. 3. α) ταύτῃ] „deest in O.“ b) ξυνναῦται] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. συνν. c) οὐδὲν] „Ἐν esse in O. ante οὐδὲν notat *Solan.* Forsan οὐδὲ ἓν voluit.“ d) ἐς] Sic *Bip.* et *Schm.* e 2955. et 3011. pro εἰς. Πρῦμναν restitui ex iisdem Codd. quum in Edd. prioribus male legeretur πρύμνην. Cf. si opus sit, Ver. Hist. 1, 42. et Navig. c. 5. e) ἂν] „insertum ex *Fl.* Caett. non habebant.“ f) μολιβδοῦς] „μολίβδου O.“ g) νεὼς] „νηὸς O.“

cogitare utilia, et ante tempus parare se, et imperare nautis: inutile autem aut irrationabile nihil habebat navis, quod non omnino utile et necessarium ipsis esset ad navigationem. At tuus iste gubernator, quem magnae praecesse navi postulas, et socii illius nautae, nihil ratione neque pro dignitate constituunt. Sed protonus forte *funis* ad puppim tentus est, pedesque ad proram utrique: et ancorae interdum aureae, cheniscus autem plumbeus; et picta, quae mari demerguntur, quae vero eminent, deformia. Inter ipsos vero nautas videas alium quidem pigrum atque inertem, et ad opera suscipienda timidum, dimidiae esse vel tertiae parti navis praefectum: alium vero ad natandum strenuum,

p. 696. σαὶ h) τε δεινὸν i), καὶ ἐπὶ τὴν κεραίαν ἀναπηδῆσαι ῥᾴδιον, καὶ εἰδότα τῶν χρησίμων ἕκαστα μόνον k), τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἐν τοῖς ἐπιβάταις, μαστιγίαν μέν τινα ἐν προεγρίᾳ παρὰ τὸν κυβερνήτην καθήμενον, καὶ θεραπευόμενον, καὶ ἄλλον κίναιδον, ἢ παιδαλοίαν, ἢ ἱερόσυλον, ὑπερτιμώμενον, καὶ τὰ ἄκρα τῆς νεὼς κατειληφότα· χαρίεντας δὲ πολλοὺς ἐν μυχῷ τοῦ σκάφους στενοχωρουμένους, καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς ἀλήθειαν χειρόνων πατουμένους. ἐννόησον γοῦν, ὅπως μὲν Σωκράτης l) καὶ Ἀριστείδης ἔπλευσε, καὶ Φωκίων, οὐδὲ τὰ ἄλφιτα διαρκῆ ἔχοντες, οὐδὲ ἀποτεῖναι τοὺς πόδας δυνάμε-
p. 697. νοι ἐπὶ γυμνῶν τῶν σανίδων παρὰ τὸν ἄντλον· ἐν ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς Καλλίας, καὶ Μειδίας, καὶ Σαρδανάπαλος ὑπερτρυφῶντες m), καὶ τῶν ὑφ' αὑτοῖς n) καταπτύοντες.
49 Τοιαῦτα ἐν τῇ νηΐ σου γίγνεται*), ὦ σοφώτατε Τιμόκλεις·

h) κατακολυμβῆσαι] κατατολμῆσαι Gorl. i) δεινὸν] „Hoc praetuli ex J. Cod. P. et marg. A. 1. Δοκνον caett.“ k) ἕκαστα μόνον,] Comma, olim post ἕκαστα positum, post μόνον transtuli, monente *Jacobsio*. l) ὅπως μὲν Σωκράτης] Hoc ordine *Schm.* verba dedit ex O. 2955. et 3011. quum olim legerentur ὅπως Σωκρ. μέν. In 3011. peccatum est σώματος pro Σωκρ. m) ὑπερτρυφῶντες] Sic e Codd. O. et Gorl. edere non dubitabam pro vulg. ἐντρυφ. Et supra Luc. Asin. c. 56. certa est hujus verbi lectio, licet a *Cour.* tentata. n) ὑφ' αὑτοῖς] „Hoc recepi ex O. Ὑπὲρ αὐτοὺς P. Ὑπὲρ αὐτοὺς Edd. priores.“ *) γίγνεται] γίνεται 3011.

ad exsiliendum in antennas agilem, et utilium omnium eximie scientem, exhaurire *sentinam* jussum: eandemque inter vectores esse rationem: furciferum quendam primo loco apud gubernatorem assidere et coli; aliumque cinaedum, aut parricidam, aut sacrilegum, supra reliquos honorari, et summa navis occupare; honestos autem multos in angulo navis confertos ab iis, qui re vera deteriores sunt, conculcari. Cogita enim, quomodo Socrates et Aristides navigaverint, et Phocion, qui neque alimentorum satis habuerint, neque extendere pedes nudis in tabulis ad ipsam sentinam potuerint: in quantis contra conis *fuerint* Gallias, et Midias, et Sardanapalus luxuriantes, eosque, qui sub se erant, despuentes. Talia tua in navi fiunt, Timo-

διὰ τοῦτο αἱ o) ναυαγίαι μυρίαι. εἰ δέ τις κυβερνήτης ἐφε- p. 697.
στὼς ἑώρα καὶ διέταττεν ἕκαστα, πρῶτον μὲν οὐκ ἂν ἠγνόησεν, οἵ τινες οἱ χρηστοὶ, καὶ οἵ τινες οἱ φαῦλοι τῶν ἐμπλεόντων, ἔπειτα ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἀξίαν τὰ προσήκοντα ἀπένειμεν ἄν, χώραν τε τὴν ἀμείνω τοῖς ἀμείνοσι παρ' αὐτὸν ἄνω, τὴν κάτω δὲ τοῖς χείροσι, καὶ ξυσσίτους ἔστιν οὓς p) ἀμείνους καὶ ξυμβούλους ἐποίησατ' q) ἄν· καὶ τῶν ναυτῶν r) ὁ μὲν πρόθυμος ἢ πρώρας ἐπιμελητὴς ἀπεδέδειχτ' s) ἄν, ἢ τοίχου ἄρχων, ἢ πάντως πρὸ τῶν ἄλλων· ὁ δὲ ὀκνηρὸς, καὶ ῥᾴθυμος, ἐπαίετ' t) ἂν τῷ κα- p. 698.
λωδίῳ πεντάκις τῆς ἡμέρας ἐς τὴν u) κεφαλήν. ὥστε σοι, ὦ θαυμάσιε, τὸ τῆς νεὼς τοῦτο παράδειγμα κινδυνεύει x) περιτετράφθαι, κακοῦ τοῦ κυβερνήτου τετυχηκός y).

ΜΩΜ. Ταυτὶ μὲν z) ἤδη κατὰ ῥοῦν a) προχωρεῖ τῷ 50
Δάμιδι, καὶ πλησίστιος ἐπὶ τὴν νίκην φέρεται.

o) αἱ] „Sine artic. *Fl.*“ p) ἔστιν οὓς] εἶναι τοὺς non male 2955. ξυσσίτους e 3011. et *Schm.* pro συσσίτους. Sic et mox ξυμβούλους *Schm.* e 2955. et 3011. pro vulg. συμβ. q) ἐποιήσατ'] Sic *Schm.* probante *Iel.* e Codd. 2955. 3011. O. et Gorl. pro vulg. ἐποίησεν. r) ναυτῶν] αὐτῶν Gorl. s) ἀπεδέδειχτ'] „ἀποδ. O.“ t) ἐπαίετ'] male O.“ u) ἐς τὴν] Praepositionem vulgo omissam restitui ex O. 2955. 3011. et Gorl. Cf. De Mort. Peregr. c. 17. x) τὸ τῆς — κινδ.] „omissa in O.“ y) τετυχηκός] „τετυχηκότες O.“ z) μὲν] μὲν οὖν 3011. a) ῥοῦν] „Recte sic Schol. *Fl. Ald. Par.* etc. Νοῦν J. V. 2. Ox.“

cles, vir sapientissime, ac propterea naufragia mille. Si quis vero gubernator adstans videret et constitueret singula; primo quidem non ignoraret, qui boni, quique mali inter navigantes; deinde unicuique pro dignitate, quae illi conveniunt, tribueret, locumque meliorem melioribus apud se supra, inferioremque deterioribus; et convictores quosdam ex melioribus consiliariosque faceret; atque inter nautas promtus ille aut proram curare, vel latus, aut omnino praeesse aliis juberetur; contra iste piger et omissus, quinquies in diem fune in caput pulsaretur. Itaque haec tibi navis comparatio, vir optime, ne evertatur periculum est, quae malum adeo gubernatorem nacta sit.

Mom. Haec secundo sano fluxu procedunt Damidi, plenisque ad victoriam velis invehitur.

p.698. ΖΕΤΣ. Ὀρθῶς, ὦ Μῶμε, εἰκάζεις. ὁ δ' οὐδὲν ἰσχυρὸν ὁ Τιμοκλῆς ἐπινοεῖ, ἀλλὰ τὰ κοινὰ ταῦτα, καὶ καθ' ἡμέραν, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

51 ΤΙΜ. Οὐκοῦν ἐπεὶ b) τῆς νεὼς τὸ παράδειγμα οὐ πάνυ σοι ἰσχυρὸν ἔδοξεν εἶναι c), ἄκουσον ἤδη d) τὴν ἱεράν, p.699. φασιν, ἄγκυραν, καὶ ἣν οὐδεμιᾷ μεχανῇ ἀπορρήξεις.

ΖΕΤΣ. Τί ποτε ἄρα καὶ ἐρεῖ;

ΤΙΜ. Ἰδὲ e) γὰρ, εἰ ἀκόλουθα ταῦτα συλλογίζομαι, καὶ εἴ πῃ αὐτὰ δυνατόν σοι f) περιτρέψαι. εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶ καὶ g) θεοί· ἀλλὰ μὴν εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. τί πρὸς ταῦτα φῄς;

ΔΑΜ. Ἦν πρότερον γελάσω εἰς κόρον, ἀποκρινοῦμαί σοι.

ΤΙΜ. Ἀλλ' ἔοικας οὐδὲ παύσεσθαι γελῶν· εἰπὲ δὲ ὅμως, ὅπῃ σοι γελάσιμον ἔδοξε τὸ εἰρημένον h) εἶναι.

ΔΑΜ. Ὅτι οὐκ αἰσθάνῃ ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ἐξαψά-

b) ἐπεί] „ἐπειδὴ O." et 2955. c) εἶναι] „omittit O." d) ἤδη] Sic O. et Gorl. pro vulg. δή. e) Ἰδὲ] „Ἴδοις] Sic *Fl. Ald. Fr.* H. B. 1. (et 3.) *Par.* S. Ἴδε J. P. et marg. A. 1. W." Οἶδε vitiose 3011. unde *Bel.* vult ἴδε, vel ἴδοις ἄν. Recepi lectionem, cui Codd. favent, sed accentu mutato. vid. ad Tyrannic. c. 16. Tom. IV. p. 338. f) σοι] „σε male *Fl.*" Sic et 3011. sed γε 2955. g) καὶ] „omittit O. et hic, et post ἄρα." h) ὅπῃ σοι γελ. ἔδ. τὸ εἰρημένον] „ὅποι σοι γέλοιον ἔ. τὰ εἰρημένα O. Γέλοῖον pro γελάσιμον etiam marg. A. 1. W." nec non 3011. et Gorl.

Jup. Recte conjicis, Mome. At hic Timocles firmum nihil excogitat; verum communia ista et quotidiana, aliud post aliud, quae tamen facile evertantur omnia, effundit.

Tim. Quandoquidem igitur navis tibi comparatio non satis valida visa est, audi jam sacram, ajunt, ancoram, quam nulla machina abrumpas.

Jup. Quid tandem dicet?

Tim. Vide enim, an consequentia colligam ista, et si qua evertere illa possis: si enim sunt altaria, sunt etiam Dii. At sunt altaria, sunt ergo etiam Dii. Quid ad haec dicis?

Dam. Cum primum satis risero, tibi respondebo.

Tim. Sed videris non desiturus ridere. Dic vero tamen, qua tibi parte ridiculum visum sit, quod dixi.

Dam. Quod non sentis,

μενός σου i) τὴν ἄγκυραν, καὶ ταῦτα, ἱερὰν οὖσαν. τὸ γὰρ p. 699.
εἶναι θεοὺς, τῷ βωμοὺς εἶναι συνθήσας, ἰσχυρὸν οἴει k)
ποιήσασθαι ἀπ' αὐτῶν τὸν ὅρμον. ὥστε ἐπεὶ μηδὲν ἄλλο p. 700.
τούτου φῆς ἔχειν εἰπεῖν ἱερώτερον, ἀπίωμεν ἤδη.

TIM. Ὁμολογεῖς τοίνυν ἡττῆσθαι προαπιών; 52

ΔΑΜ. Ναὶ, ὦ Τιμόκλεις. σὺ γὰρ ὥςπερ οἱ ὑπό τινων l)
βιαζόμενοι, ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἡμῖν καταπέφευγας. ὥστε, νὴ
τὴν ἄγκυραν τὴν ἱερὰν, ἐθέλω σπείσασθαι ἤδη πρὸς σὲ, ἐπ'
αὐτῶν τε m) τῶν βωμῶν, ὡς μηκέτι περὶ τούτων ἐρίζοιμεν.

TIM. Εἰρωνεύῃ ταῦτα πρὸς ἐμὲ n), τυμβωρύχε o), καὶ
μιαρὲ, καὶ κατάπτυστε, καὶ μαστιγία, καὶ κάθαρμα· οὐ p)
γὰρ ἴσμεν, οὔ τινος q) μὲν παιρὸς εἶ, πῶς δὲ ἡ μήτηρ
σου ἐποτνεύετο; καὶ ὡς r) τὸν ἀδελφὸν ἀπέπνιξας s), καὶ
μοιχεύεις, καὶ τὰ μειράκια διαφθείρεις, λιχνότατε καὶ ἀναι-
σχυντότατε. μὴ φεῦγε δ' οὖν, ὡς t) καὶ παρ' ἐμοῦ πλη-

i) σου] „σοι O." k) οἴει] „recte Edd. et P. εἴη male *Fl.*" l) ὑπό τινων] Sic vett. Edd. Sed *Reitz.* et recentt. ex arbitrio suo ὑπὸ τινῶν. m) τε] „γε O." et Gorl. n) ἐμὲ] „μὲ O." o) τυμβωρύχε] „Ita rescripsi ex Ox. Schol. et P. *Τυμβωρύχε* cett. omnes." p) οὐ] εὖ *Horreus.* (Gerard) in Animadv. sacr. prof. p. 194. notante *Schmiedero.* q) οὔ τινος] εἴ τινος 2955. r) καὶ ὡς] „Sic dedi ex O. et *Fl.* Ὡς καὶ cett. Ὅς καὶ B. 2." et 3. s) ἀπέπνιξας] Sic O. Gorl. et 3011. Vulg. ἀπέκτεινας, cui generi mortis species videbatur praeferenda, maxime ob Codicum auctoritatem. t) ὡς] Sic ex O. P. marg.

a tenui te filo suspendisse ancoram tuam, camque sacram. Cum enim illud, Deos esse, ad illud alterum alligasti, altaria esse, putas firmum ex his te funem fecisse. Quando igitur negas, quidquam te his habere sanctius, quod dicas, jam abeamus.

Tim. Confiteris ergo te victum, cum prior discedas?

Dam. Recte, Timocles. Tu enim, ut illi, quibus vis ab aliis infertur, ad altaria nobis confugisti. Itaque per ancoram illam sacram, volo jam foedus tecum ad ipsa illa altaria libatione interposita facere, nos non amplius de hisce rebus tecum velle contendere.

Tim. Cavillaris ista ad me, sepulcrorum effossor, et impure, et despuende, et verbero, et purgamentum. Nonne enim scimus, quo sis patre natus, ut meretriciam mater tua vitam egerit, ut etiam fratrem suffocaveris, et adulter sis, et pueros corrumpas, heluo, et

p. 700. γὰς u) λαβὼν ἀπέλθῃς x)· ἤδη γάρ σε τουτῳῖ y) τῷ ὀστράκῳ ἀποσφάξω z), παμμίαρον ὄντα.

p. 701. ΖΕΥΣ. Ὁ μὲν γελῶν, ὦ θεοί, ἀποτρέχει a), ὁ δ' 53 ἀκολουθεῖ λοιδορούμενος, οὐ φέρων κατατρυφῶντα τὸν Δάμιν· καὶ ἔοικε πατάξειν αὐτὸν τῷ κεράμῳ ἐς τὴν κεφαλήν· ἡμεῖς δὲ τί ποιοῦμεν ἐπὶ τούτοις;

ΕΡΜ. Ὀρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι δοκεῖ, Menandr. fragm. [Οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.] τί γὰρ καὶ ὑπέρμεγα κακόν, εἰ ὀλίγοι ἄνθρωποι πεπεισμένοι ταῦτα, ἀπίασι; πολλοὶ γὰρ b) οἱ τἀναντία γιγνώσκοντες, πλείους Ἑλλήνων, ὁ πολὺς λεὼς καὶ ὁ σύρφαξ, βάρβαροί τε ἅπαντες c).

ΖΕΥΣ. Ἀλλ', ὦ Ἑρμῆ, τὸ τοῦ Δαρείου πάνυ καλῶς ἔχον ἐστὶν, ὃ εἶπεν ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου· ὥστε καὶ αὐτὸς ἐβουλόμην ἂν ἕνα τοιοῦτον d) ἔχειν, οἷον e) τὸν Δάμιν, σύμμαχον, ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.

A: 1. et Gorl. pro inficeto ἴως. u) πληγὰς παρ' ἐμοῦ] Hoc ordine *Schm.* ex O. Vulgo fuerat παρ' ἐμοῦ πληγάς. x) ἀπέλθῃς] ἀπέλθοις 2955. y) τουτῳῖ] Sic *Schm.* ex O. pro vulg. τούτῳ. z) ἀποσφάξω] In hoc constanter consentiunt Codd. G. O. P. 2955. 3011. et Gorl. recte itaque *Schm.* praetulit vulgato ἀποθραύσω, pro quo in V. 2. ἀποτραύσω. a) ἀποτρέχει] Sic O. et Gorl. pro vulg. ἄπεισιν. b) γὰρ] εἰσὶν vulgo addunt, sed omittunt *Fl.* et Gorl. c) ἅπαντες] Sic *Schm.* ex O. et Gorl. pro vulg. πάντες. d) τοιοῦτον] „τοῦτον male *Fl.*" e) οἷον] „omissum in *Fl.*"

impudentissime. Noli vero fugere, ut etiam plagis a me acceptis abeas: jam enim hac tibi testa cerebrum impuratissimo dispergam.

Jup. Alter quidem ridens, Dii, profugit; alter vero sequitur maledicens, indigne ferens insultare sibi Damin: et videtur caput illi percussurus tegula. At nos quid facimus post haec?

Merc. Recte mihi illud dixisse videtur Comicus, [*Non passus es, si non fatere, injuriam.*] Ecquod enim ingens malum, si pauci homines persuasum de istis habentes abeunt? Multi enim sunt, qui contraria sentiant: plures Graecorum, multitudo populi, atque faex vulgi, cunctique barbari.

Jup. Verum, Mercuri, Darii illud oppido praeclarum est, quod dixit de Zopyro. Itaque et ipse malim unum talem habere, qualem Damin, auxiliatorem, quam sexcentas mihi Babylones esse.

ΟΝΕΙΡΟΣ a) Η ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ. p. 702.

ARGUMENTUM.

Lepidissima fictio, qua vel narratur, vel monstratur ac paene ad oculos depingitur multiplex divitum hominum miseria. Micyllus videlicet tenuissimae sortis sutor, somnians forte se affluentia bonorum omnium beatissimum esse, galli sui gallinacei cantu excitatus graviter hunc increpat ob lautissimae vitae, etsi fictae, jacturum. Sed hic, qui per μετεμψύχωσιν olim Pythagorae, et Euphorbi, et regis, et aliorum varii generis animalium, vitas degerat, solatur herum tum sua experientia, tum aliorum, quos viderit, hominum exemplis probans, nihili esse, quam vulgus maximi faciat, opulentorum vitam, neminisque conditionem se feliciorem unquam cognovisse, quam hujus ipsius sutoris. Quod quum nondum intelligat Micyllus divitiarum cupidissimus, magica quadam vi gallus facit, ut statim ea ipsa nocte Micyllus non visus domos opulentorum quorundam intret istorumque vel miserrimis, vel foedissimis, insomniis adspectis, suam repetat domum bonis omnibus vanis ac fallacibus e toto pectore valedicens, inque suis obolis duobus sapienter acquiescens.

ΜΙΚΥΛΛΟΣ b); ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ ΚΑΙ ΣΙΜΩΝ.

ΜΙΚ. Ἀλλά σε, ὦ κάκιστε ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς 1
ἐπιτρίψειε, φθονερὸν οὕτω καὶ ὀξύφωνον ὄντα, ὅς με

a) ΟΝΕΙΡΟΣ] „ΜΙΚΥΛΛΟΣ *Th. Mag.* v. ἐγείρομαι, ὀρθρεύω.“ b) ΜΙΚΥΛΛΟΣ] „*Paris.* inscripsit: *Interlocutores* Micyllus et Gallus. *Bas.* 1. (et 3.) rectius: *Μικύλλου, Ἀλεκτρυόνος καὶ Σίμωνος.*“

SOMNIUM SEU GALLUS

MICYLLUS, GALLUS, ET SIMON.

Mic. At te, scelestissime gallo, Jupiter ipse obterat, invidum adeo et clamosum *animal*, qui me divitem, et

p. 702. πλουτοῦντα, καὶ ἡδίστῳ ὀνείρῳ c) ξυνόντα, καὶ θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν εὐδαιμονοῦντα, διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς d) ἀναβοήσας, ἐπήγειρας, ὡς μηδὲ νύκτωρ γοῦν τὴν πολὺ σοῦ μιαρωτέραν πενίαν διαφύγοιμι. καίτοι εἴ γε χρὴ τεκ-
p. 703. μαίρεσθαι τῇ τε ἡσυχίᾳ, πολλῇ ἔτι οὔσῃ, καὶ τῷ κρύει, μηδέπω με τὸ ὀρθρινὸν, ὥςπερ εἴωθεν, ἀποκναίοντι e) (γνώμων γὰρ οὗτος ἀψευδέστατός μοι προςελαυνούσης ἡμέρας) οὐδέπω μέσαι νύκτες εἰσίν. ὁ δὲ ἄϋπνος οὗτος, ὥςπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον φυλάττων, ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς ἤδη κέκραγεν· ἀλλ' οὔτι χαίρων γε· ἀμυνοῦμαι γὰρ ἀμέλει f) σε, ἢν μόνον ἡμέρα γένηται, συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ· νῦν δέ g) μοι πράγματα παρέξεις, μεταπηδῶν h) ἐν τῷ σκότῳ i).

ΑΑΕΚ. Μίκυλλε δέσποτα, ᾤμην τι χαριεῖσθαί σοι φθάσαι τῆς νυκτὸς, ὁπόσον ἂν k) δυναίμην, ὡς ἔχοις l) ἐπορθρευόμενος m) προανύειν n) τὰ πολλὰ τῶν ἔργων. ἦν

c) ὀνείρῳ] „ὀνείρατι marg. A. 1. W." Sic etiam 2955. et 3011. d) γεγωνὸς] „γεγωνὸν marg. A. 1." e) ἀποκναίοντι] ἀποπηγνύντι (sic) 3011. et Gorl. quod glossema esse videtur. f) ἀμέλει] Sic, suadente *Belino*, e 3011. et Gorl. pro vulg. εὐθύς. g) δέ] Sic *Fl* et Codd. 2955. et 3011. pro vulg. γάρ. h) μεταπηδῶν] „ex L. et P. ἀναπηδῶς Edd." i) σκότῳ] σκότει 2955. k) ἂν] Sic *Bel. Bip. Schm.* e 2955. 3011. et Gorl. Deerat vulgo. l) ἔχοις] „ἴχεις minus recte *Fl.* Vulgatae adsentitur *Th. Mag.*" Ἴχῃς 1428. et 2954. m) ἐπορθρευόμενος] Sic *Schm.* e P. Gorl. 2955. et 3011. probante *Bel.* Ὀρθρ. cett. Edd. *Th. Mag.* n) προανύειν] Sic *Schm.*

jucundissimo in somnio versantem, et admirabili quadam felicitate beatum, penetrabili illo tuo acutoque clamore excitaveris, ut ne nocte quidem paupertatem, multum vel te impuriorem, effugere liceat: cum tamen, si quidem ex illo multo adhuc silentio est conjicere, et frigore, quod nondum me, ut solet mane, enecat, (certissimum quippe hoc mihi adventantis diei indicium) media nondum nox sit. At hic pervigil, tanquam aureum illud vellus custodiret, a vespera inde statim clamat: sed certe non sic auferet. Ulciscar enim te, cum primum illuxerit, et baculo tibi dispergam cerebrum: nunc enim negotium mihi facesseres persultando in tenebris.

Gall. Micylle, here, gratum tibi me putabam facturum, si noctis quantum possem *cantu* anteverterem, ut posses, ante lucem aggres-

γοῦν o) πρὶν ἀνίσχειν p) ἥλιον μίαν κρηπῖδα q) ἐργάσαιο r), p. 704.
προοδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα s) πεπονηκώς. εἰ δέ σοι καθεύδειν ἥδιον, ἐγὼ μὲν ἡσυχάσομαί σοι, καὶ πολὺ ἀφωνότερος ἔσομαι τῶν ἰχθύων. σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνεγρόμενος.

MIK. Ὦ Ζεῦ τεράστιε, καὶ Ἡράκλεις ἀλεξίκακε, 2
τί τὸ κακὸν τοῦτό ἐστιν; ἀνθρωπίνως t) ἐλάλησεν ὁ ἀλεκτρυών.

ΑΛΕΚ. Εἶτά σοι τέρας εἶναι δοκεῖ τὸ τοιοῦτον, εἰ ὁμόφωνος ὑμῖν u) εἰμι;

MIK. Πῶς γὰρ οὐ τέρας; ἀλλ' ἀποτρέποιτε x), ὦ θεοί, τὸ δεινὸν ἀφ' ἡμῶν.

ΑΛΕΚ. Σύ μοι δοκεῖς, ὦ Μίκυλλε, κομιδῇ ἀπαίδευ-

e 1428. et 2951. ἀνυειν 2955. et Gorl. διανύειν Edd. cett. Genuinum forsan fuit προδιανύειν. o) ἦν γοῦν] ἤγουν 1428. unde *Bel.* vult εἰ γοῦν, offendens in ἦν cum Optat. At vid. supra. Pro Imagg. 19. et Hermot. c. 53. ibique Varr. Lectt. p) ἀνίσχειν] auctoribus *Belino* et *Schmiedero* restitui e Codd. G. 2955. 3011. et Gorl. pro vulg. ἀνατεῖλαι. q) κρηπῖδα] „κριπίδα *Fl.*" r) ἐργάσαιο] ἐργάσῃ Gorl. et 3011. quod *Schmiederus*, imperito *Belini* judicio motus, cupidius arripuit. Non enim gallus voluit: *si perfeceris*, ἦν ἐργάσῃ, sed ἦν ἐργάσαιο, *si perficias*, ut recte *Gesn.* vertit. Cf. supra not. o). s) προοδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα] „ἵν' ἰσθίῃς τὰ ἄλφ. *Fl.* omisso etiam προοδοῦ." Sic etiam 2954. et 1428. praeterquam quod in hoc ἰσθίεις. t) ἀνθρωπίνως] ἀνθρωπίνως Gorl. u) ὑμῖν] „ὑμῶν *Fl.* Vulgatum est in P." Illud etiam in 2954. x) ἀποτρέποιτε] Sic *Schm.* jubente *Belino* e 2955. 3011. Gorl. pro vulg. ἀποτρέπετε.

sus laborem, illa multa tua opera prius absolvere: si enim ante solis exortum crepidam unam perficias, lucro tibi iste labor ad victum cesserit. Sin dormire tibi jucundius est, equidem tacebo tibi, et piscibus ipsis magis mutus ero. Sed tu vide, ne, dives per quietem, excitatus deinde esurias.

Mic. O Jupiter prodigialis, o depulsor malorum Hercules, quid hoc mali est? humana voce gallus locutus est!

Gall. Tum tibi prodigium esse videtur hoc, si eadem, qua vos, voce utor?

Mic. Quì enim non sit prodigium? Sed averruncate, Dii, a nobis malum.

Gall. Videris mihi, Micylle, literarum omnino rudis esse, nec legisse Homeri

p. 704. τος εἶναι, μηδὲ ἀνεγνωκέναι y) τὰ Ὁμήρου ποιήματα, ἐν Il. XIX, οἷς καὶ ὁ τοῦ z) Ἀχιλλέως ἵππος ὁ Ξάνθος, μακρὰ χαί-
404. sq. ρειν φράσας τῷ χρεμετίζειν, ἔστηκεν ἐν μέσῳ τῷ πολέμῳ
p. 705. διαλεγόμενος, ἔπη ὅλα ῥαψῳδῶν, οὐχ ὥσπερ ἐγὼ νῦν, ἄνευ τῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ἐμαντεύετο ἐκεῖνος, καὶ τὰ μέλλοντα προεθέσπιζε, καὶ οὐδέν τι παράδοξον ἐδόκει ποιεῖν, οὐδὲ ὁ ἀκούων ἐπεκαλεῖτο, ὥσπερ σὺ a), τὸν ἀλεξίκακον, ἀποτρόπαιον ἡγούμενος τὸ ἄκουσμα. καίτοι τί ἂν ἐποίησας, εἴ σοι ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις ἐλάλησεν, ὥσπερ ποτὲ ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύσατο b); ἢ εἰ βύρσας εἶδες ἑρπούσας, καὶ βοῶν κρέα μυκώμενα, ἡμίοπτα καὶ ἑφθὰ c), περιπεπαρμένα τοῖς ὀβελοῖς; ἐγὼ δὲ, Ἑρμοῦ πάρεδρος ὤν, λαλιστάτου d) καὶ λογιωτάτου θεῶν ἁπάντων, καὶ τἄλλα e) ὁμοδίαιτος ὑμῖν καὶ σύντροφος, οὐ χαλεπῶς ἔμελλον ἐκμαθήσεσθαι τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν. εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν ὑπό-
p. 706. σχοιό μοι, οὐκ ἂν ὀκνήσαιμί σοι τὴν ἀληθεστέραν αἰτίαν

y) ἀνεγνωκέναι] ἐπεγνωκέναι 1428. z) καὶ ὁ τοῦ] „Ex. P. illud καὶ additum, quod Edd. non habebant.“ a) σὺ] νῦν addit 2955. probante *Bel.* b) ἐμαντεύσατο] Sic recte 3011. et Gorl. pro ἐμαντεύετο. c) ἡμίοπτα καὶ ἑφθὰ] ἡμίεφθα καὶ ὀπτὰ 1428. ἡμίεφθα sine cett. 2955. et 3011. d) λαλιστάτου] καλλίστου 1428. inepte. e) τἄλλα] Sic *Schm.* e 3011. pro vulg. τὰ ἄλλα.

poëmata, in quibus Xanthus Achillis equus, valere longum jusso hinnitu, stetit medio in bello loquens, versus totos consuens, non ut ego nunc extra modulos: verum ille vaticinabatur etiam et divinabat futura, nec tamen inopinatum quid videbatur facere; nec qui audiebat, invocabat ita depulsorem malorum, abominandumve putabat, quod audiret. Verum quid fecisses, si tibi illa Argus navis carina locuta esset, ut quondam illa Dodonae fagus sua voce vaticinata est? aut si tergora vidisses repentia, et boum carnes mugientes, semiassas et elixas, confixas verubus? Ego vero Mercurio assiduus comes, loquacissimo et eloquentissimo Deorum omnium, ac cacteroquin contubernalis vester atque convictor, non multum laboraturus eram in addiscendo vestro sermone. Si vero sanctum mihi silentium promiseris, non pigrabor veriorem tibi caussam

εἰπεῖν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὁμοφωνίας, καὶ ὅθεν ὑπάρχει μοι p. 706.
οὕτω λαλεῖν.

MIK. Ἀλλὰ μὴ ὄνειρος καὶ ταῦτά ἐστιν, ἀλεκτρυὼν 3
οὕτω πρὸς ἐμὲ διαλεγόμενος; εἰπέ, δ' οὖν πρὸς τοῦ Ἑρμοῦ, ὦ βέλτιστε, ὅ, τι καὶ ἄλλο σοι τῆς φωνῆς αἴτιον. ὡς δὲ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς οὐδένα ἐρῶ, τί σε χρὴ δεδιέναι; τίς γὰρ ἂν πιστεύσειέ μοι, εἴ τινι f) διηγοίμην ὡς ἀλεκτρυόνος αὐτὰ g) εἰπόντος ἀκηκοώς;

ΑΛΕΚ. Ἄκουε τοίνυν. παραδοξότατόν σοι λόγον h) εὖ οἶδ' ὅτι λέγω, ὦ Μίκυλλε. οὗτοσὶ γὰρ ὁ νῦν σοι ἀλεκτρυὼν φαινόμενος, οὐ πρὸ πολλοῦ ἄνθρωπος ἦν.

MIK. Ἤκουσά τι καὶ πάλαι τοιοῦτον ἀμέλει περὶ ὑμῶν, ὡς Ἀλεκτρυών τις νεανίσκος φίλος γένοιτο i) τῷ Ἄρει, καὶ ξυμπίνοι τῷ θεῷ καὶ ξυγκωμάζοι, καὶ κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν. ὁπότε k) γοῦν ἀπίοι παρὰ τὴν Ἀφροδίτην μοιχεύσων ὁ Ἄρης, ἐπάγεσθαι καὶ τὸν Ἀλεκτρυόνα, καὶ ἐπειδήπερ μάλιστα τὸν Ἥλιον ὑφεωρᾶτο, μὴ κατι-

f) εἴ τινι] „εἴ τι P." et Gorl. g) αὐτὰ] „αὐτὸ marg. A. 1." h) λόγον] „deest in *Fl.*" i) γένοιτο] ἐγένετο, ξυνέπινε, ξυνεκώμαζε, ἐκοινώνει scribi jubet *Bel.* in caecitate sua paene incredibili. *Schmiederus* cum illo et Schol. ξυμπίνοι et ξυγκωμάζει edidit pro vulg. συμπ. et συγκ. k) ὁπότε] „ἔποτε *Fl.*" Hinc et ex 2955. lectionem hanc recepit *Schm.* etiam *Belino*

meae cum sermone vestro communionis dicere, et unde sic loqui mihi contigerit.

Mic. Verum nonne somnium et hoc est, gallus ita mecum loquens? Dic ergo, per Mercurium, optime, quae etiam alia tibi sit loquelae caussa. Ut vero taceam, et ad neminem quidquam dicam, quid est, quod metuas? Quis enim crederet mihi, si cui narrarem, me gallum ista dicentem audiisse?

Gall. Audi ergo. Remotum ab omnium opinione esse, quod tibi dico, bene novi, Micylle. Hic enim, qui nunc tibi gallus esse appareo, non ita multo ante homo eram.

Mic. Audivi quiddam tale olim sane de vobis, Gallum quendam juvenem amicum fuisse Martis, potasse cum Deo et comissatum ivisse, et amoribus illius subserviisse. Quotics enim abiret ad Venerem Mars adulterii caussa, adduxisse etiam Gallum: cumque Solem praesertim suspectum haberet, ne rem visam Vulcano

p. 706. *δῶν ἐξείποι l) πρὸς τὸν Ἥφαιστον, ἔξω πρὸς ταῖς θύραις ἀπολείπειν ἀεὶ m) τὸν νεανίσκον, μηνύσοντα, ὁπότε*
p. 707. *ἀνίσχοι n) ὁ Ἥλιος. εἶτα ποτὲ κατακοιμηθῆναι μὲν τὸν Ἀλεκτρυόνα, καὶ προδοῦναι τὴν φρουρὰν ἄκοντα· τὸν δὲ Ἥλιον λαθόντα ἐπιστῆναι τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ τῷ Ἄρει ἀφρόντιδι ἀναπαυομένῳ, διὰ τὸ πιστεύειν τὸν Ἀλεκτρυόνα μηνῦσαι ἄν, εἴ τις ἐπίοι· καὶ οὕτω τὸν Ἥφαιστον παρ' Ἡλίου μαθόντα συλλαβεῖν αὐτοὺς, περιβαλόντα καὶ σαγηνεύσαντα τοῖς δεσμοῖς, ἃ πάλαι μεμηχάνητο o) ἐπ' αὐτούς· ἀφεθέντα δὲ, [ὡς ἀφείθη p) τὸν Ἄρην q) ἀγανακτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος, καὶ μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς τουτὶ τὸ ὄρνεον αὐτοῖς ὅπλοις, ὡς ἀντὶ τοῦ κράνους r) τὸν λόφον ἔχειν ἐπὶ s) τῇ κεφαλῇ. διὰ τοῦτο t) ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει, ὅτ' u) οὐδὲν ὄφελος, ἐπειδὰν αὖ-*

illam probatam. l) *ἐξείποι*] Sic recte 2955. 3011. et Gorl. pro vulg. *ἐξείπῃ*. Optativum soloecum h. l. dicit *Bel.* m) *ἀεὶ*] „abest in *Fl.*“ n) *ἀνίσχοι*] Sic G. marg. A. 1. 3011. et Gorl. unice recte pro *φαίνοι*, quod in Edd. legitur, pro quo *φαίνει* in 2955. sed *Bel.* inscite corrigi vult *φαινοι ἄν*, vel, etiam *φανοίη ἄν*, vel *εἴποτε φαίνοι*. o) *μεμηχάνητο*] „Sic Edd. omnes. *Ἐμεμηχ.* vel *ἐπεποίητο* 2. Vid. nott. In marg. A. 1. *ἐπεποίητο* etiam adscriptum“ Sic et 2955. sed *πεποίητο* Gorl. p) *ὡς ἀφείθη*] jure *Jensio* et *Belino*, suspecta, et sic etiam notata in Edd. *Bip.* et *Schm.* q) *Ἄρην*] „Sic Edd. et P. *Ἄρη Fl.*“ r) *ἀντὶ τοῦ κράνους*] „*ἀντὶ τοῦ κόρυθος* marg. A. 1.“ *ἔτι τῆς κόρυθος* Gorl. s) *ἐπὶ*] *ἐν* 2955. t) *διὰ τοῦτο*] *καὶ διὰ τοῦτο* Gorl. u) *ὅτ'*] abest a Gorl.

enuntiaret, extra ad januas reliquisse semper juvenem, indicaturum sibi, quando Sol appareret. Tum obdormivisse aliquando Gallum, suumque praesidium imprudentem prodidisse: Solem vero non animadversum adstitisse Veneri et requiescenti sine cura Marti, qui crederet indicaturum, si quis adveniret, Gallum. Atque ita Vulcanum, a Sole edoctum, ipsos comprehendisse, injectis vinculis irretitos, quae olim illis parasset. Dimissum vero Martem iratum Gallo, illum ipsis cum armis in avem cognominem mutasse, ut pro galea cristam haberet in capite. Eam ob causam vos, ut excusetis vos Marti, cum nihil jam pro-

σθησθε ἀνατέλλοντα x) τὸν Ἥλιον, πρὸ πολλοῦ βοᾷν, ἐπι- p. 707.
σημαινομένους τὴν ἀνατολὴν αὐτοῦ γ).

ΑΛΕΚ. Φασὶ μὲν καὶ ταῦτα, ὦ *Μίκυλλε*. τὸ δὲ ἐμὸν 4
ἑτεροῖόν τι ἐγένετο z), καὶ πάνυ ἔναγχος εἰς ἀλεκτρυόνα σοι μεταβέβηκα.

ΜΙΚ. Πῶς; ἐθέλω γὰρ τοῦτο μάλιστα εἰδέναι.

ΑΛΕΚ. Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μνησαρχίδην Σάμιον a);

ΜΙΚ. Τὸν σοφιστὴν λέγεις; τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομο- p. 708.
θέτει μήτε κρεῶν γεύεσθαι, μήτε κυάμους ἐσθίειν, ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον ἐκτραπέζον ἀποφαίνων b); ἔτι δὲ καὶ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι.

ΑΛΕΚ. Ἴσθι δῆτα κἀκεῖνο c), ὡς πρὸ τοῦ Πυθαγόρου Εὔφορβος γένοιτο d).

x) ἀνατέλλοντα] ἀνειλυσόμενον 3011. glossema, ait *Bel.* y) αὐτοῦ] „abest a *Fl.*“ z) ἐγένετο] γέγονε 3011. Gorl. a) Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν Μν. Σαμ.] Sic edidi secutus Codd. P. Gorl. et 3011. In Edd. erat: Οἶσθα ἄρα (ἆρα in 2954. quod placuit *Belino*) τὸν Πυθαγόραν; Sed nomina *Μνησ. Σαμ.* addiderant jam *Reitz* et recentt. e *Par.* Secundum nostram lectionem verterat *Erasm.* cujus interpretationem in *Gesnerianae* locum substituimus. b) ἐκτράπεζον ἀποφαίνων] „ἐκτράπεζον, ἄπονον ἀποφαίνων Edd. excepta *Fl.* quae ἄπονον ignorat, quam secutus sum.“ Cf. Adnot. c) κἀκεῖνα] „ἐκεῖνον *Fl.*“ Verbo: ἐς πέντε ἔτη — κἀκεῖνο desunt omnia in Gorl. nec non nomen Micylli et τὸν ἄνθρωπον. negligentia, opinor, librarii, qui ab ἐς ad simile ὡς transilnisset. d) γένοιτο] ἐγένετο conj. *Bel.* inepte, ut solet in talibus.

dest, cum sentiatis orientem Solem, canere diu ante, ejusque ortum significare.

Gall. Ajunt quidam et ista, Micylle. Mea autem ratio alia fuit, qui plane nuper in gallum transierim.

Mic. Quomodo? velim enim hoc maxime scire.

Gall. Audistine de Pythagora quodam Mnesarchide Samio?

Mic. Sophistam illum ais, superbum, qui legem tulit, de carnibus non gustandis, de non edendis fabis, *qua lege* suavissimum mihi quidem pulmentum, a mensis removit: qui praeterea persuasit hominibus, ut per quinque annos inter se non colloquerentur.

Gall. Noris ergo illud quoque, eum ante Pythagoram fuisse Euphorbum.

p. 708. *MIK. Γόητα, φασὶ, καὶ τερατουργὸν τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἀλεκτρυών.*

ΑΛΕΚ. Ἐκεῖνος ἐγώ σοι εἰμὶ ὁ Πυθαγόρας, ὥστε παύου, ὦ ᾽γαθὲ e), λοιδορούμενός μοι, καὶ ταῦτα, οὐκ εἰδὼς, οἵους τις ἦν τὸν τρόπον.

MIK. Τοῦτ᾽ αὖ μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερον f), ἀλεκτρυὼν φιλόσοφος. εἰπὲ δὲ ὅμως, ὦ Μνησάρχου παῖ,
p. 709. *ὅπως ἡμῖν ἀντὶ μὲν ἀνθρώπου ὄρνις, ἀντὶ δὲ Σαμίου Ταναγραῖος g) ἀναπέφηνας; οὐ πιθανὰ γὰρ ταῦτα, οὐδὲ πάνυ πιστεῦσαι ῥᾴδια, ἐπεὶ καὶ δύο ἤδη μοι τετηρηκέναι δοκῶ πάνυ ἀλλότρια ἐν σοὶ τοῦ Πυθαγόρου.*

ΑΛΕΚ. Τὰ ποῖα;

MIK. Ἓν μέν, ὅτι κάλως εἶ, καὶ κρακτικός· ὁ δὲ σιωπᾷν ἐς πέντε ὅλα ἔτη, οἶμαι, παρήνεσ· ἕτερον δὲ καὶ παντελῶς παράνομον· οὐ γὰρ ἔχων, ὅ, τι σοι h) παραβάλοιμι, κυάμους χθὲς, ὡς οἶσθα, ἔχων, ἦκον i)· καὶ σὺ οὐδὲν μελλήσας ἀνέλεξας αὐτούς· ὥστε ἢ ἐψεῦσθαί σοι

e) ὦ ᾽γαθὲ] Sic *Schm.* e 3011. et 2955. pro ὦ ἀγ. f) τοῦτ᾽ αὖ μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερον] „ταῦτα μακρῷ ἐκείνου τερατωδέστερα *Fl.* Vulgatam tenet P. cum *Par.* et cett.“ Cum *Fl.* conspirat 2955. omittens tamen ἐκείνου. et in 1428. est μικρῷ male. g) Ταναγραῖος] Ταναγρικὸς Gorl. h) ὅ, τι σοι] ὅ, τι ἂν σοι imperat *Bel.* i) ἦκον] „Forsan ἦκα, adscripsit *Solan.*“

Mic. Impostorem ajunt et praestigiatorem fuisse hominem, o galle.

Gall. Ille ipse ego tibi adsum Pythagoras: itaque desine, bone vir, mihi maledicere, idque cum nescias, quibus moribus fuerim.

Mic. Hoc jam multum illo portentosius, gallus philosophus! Verum dic tamen, Mnesarchi fili, quomodo nobis pro homine avis, pro Samio autem Tanagraeus factus sis: nec enim probabilia sunt ista, neque valde creditu facilia, cum *praesertim* duo jam mihi observasse in te videar plane a Pythagora aliena.

Gall. Quaenam?

Mic. Unum, quod loquax es, et clamosus; at ille tacere per quinque, puto, annos solidos hortabatur: alterum autem omnino etiam legibus *illius* adversum. Cum enim non haberem, quod tibi objicerem *in cibum*, fabas heri, quod scis, habens *domum* veni, et tu nihil cunctatus illas legisti. Ita-

ἀνάγκη, καὶ ἄλλῳ k) εἶναι, ἢ Πυθαγόρᾳ ὄντι, παρανενο- p. 709.
μηκέναι l), καὶ τὸ ἴσον ἠσεβηκέναι κυάμους φαγόντα, ὡς p. 710.
ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις m).

ΑΛΕΚ. Οὐ γὰρ οἶσθα, ὦ Μίκυλλε, ἥτις αἰτία τούτων, οὐδὲ τὰ πρόσφορα ἑκάστῳ βίῳ. ἐγὼ δὲ τότε μὲν οὐκ ἤσθιον τῶν κυάμων, ἐφιλοσόφουν γάρ· νῦν δὲ φάγοιμι ἄν, ὀρνιθικὴ γὰρ καὶ οὐκ ἀπόρρητος ἡμῖν ἡ τροφή. πλὴν ἀλλὰ n) εἴ σοι φίλον, ἄκουε, πῶς ἐκ Πυθαγόρου τοῦτο νῦν εἰμι, καὶ ἐν οἵοις o) πρότερον ἐβιότευσα βίοις, καὶ ἅτινα τῆς μεταβολῆς ἀπολέλαυκα ἑκάστης.

ΜΙΚ. Λέγοις ἄν· ὡς ἔμοιγε ὑπερήδιστον ἂν τὸ ἄκουσμα γένοιτο, ὥστε εἴ τις αἵρεσιν προθείη, πότερον p) μᾶλλον ἐθέλω σου ἀκούειν τὰ τοιαῦτα διεξιόντος, ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον ἐκεῖνον αὖθις ὁρᾶν, τὸν μικρὸν ἔμπροσθεν, οὐκ οἶδα, ὁπότερον ἂν ἑλοίμην· οὕτως ἀδελφὰ

k) ἄλλῳ] „Sic recte marg. A. 1. et *Par.* Ἄλλο Edd. cett. omnes.“ Ἄλλος 14:8. ἄλλον 2955. l) ἢ Πυθαγόρᾳ ὄντι, παρανενομηκέναι] ἢ Πυθαγόρειον τι νενομικέναι 2955. prave. m) ἐδηδόκεις] „ἐβεβρώκεις marg. A. 1. W.“ et Gorl n) πλὴν ἀλλὰ] Sic *Belino* monente, *Schm.* e 2955. et 3011. pro vulg. ἀλλ' sine πλήν. o) οἵοις] e Gorl. pro vulg. ὅσοις. p) πότερον] „πότερα marg. A. 1.“

que *alterutrum* necesse est, aut mentitum te, et alium esse, aut si sis Pythagoras, legem a te violatam, et aeque factum impie, cum fabas devorasti, quam si caput parentis edisses.

Gall. Videlicet non nosti, Micylle, quae sit horum caussa, neque quae unicuique vitae conveniant. At ego tum fabas non edebam; philosophabar enim: jam vero licet edam; gallinaceus enim, nec interdictus ille nobis cibus. Sed, si placet, audi, quomodo ex Pythagora hoc nunc sim, et in quibus ante vitis vixerim, et quid ex unaquaque mutatione commodi vel incommodi ad me pervenerit.

Mic. Dixeris: nam mihi quidem, supra quam dici potest, jucundum fuerit audire, adeo ut si quis mihi optionem proponat, utrum malim te audire talia enarrantem, an illud beatum undique somnium, quod paullo ante *mihi obtigit*, rursus somniare, nesciam, utrum praecoptem: adeo geminos arbitror tuos *sermo-*

p. 710. ἡγοῦμαι τὰ σὰ τοῖς ἡδίστοις φανεῖσι, καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς
p. 711. ἄγω, σέ τε, καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον.

ΑΛΕΚ. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν, καί τινα q) ἐνδάλματα μάταια διαφυλάττεις, κενὴν, καὶ, ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος r), ἀμενηνήν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων;

6 *ΜΙΚ.* Ἀλλ' οὐδ' ἐπιλήσομαί ποτε, ὦ ἀλεκτρυών, εὖ ἴσθι, τῆς ὄψεως ἐκείνης. οὕτω μοι πολὺ τὸ μέλι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁ ὄνειρος καταλιπὼν ᾤχετο, ὡς μόγις ἀνοίγειν τὰ βλέφαρα ὑπ' αὐτοῦ, εἰς ὕπνον αὖθις κατασπώμενα. οἷον γοῦν s) ἐν τοῖς ὠσὶ τὰ πτερὰ ἐργάζεται στρεφόμενα, τοιοῦτον γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα.

ΑΛΕΚ. Ἡράκλεις t), δεινόν τινα φῂς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου u), εἴ γε πτηνὸς ὤν, ὡς φασι, καὶ ὅρον ἔχων
p. 712. τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἤδη πηδᾷ, καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, μελιχρὸς οὕτω x)

q) καί τινα etc.] „Sex illa verba a καὶ ad καὶ omissa in *Fl.*" r) λόγος] „λόγος φησὶν *Fl.* Abest φησὶν a cett." Adest etiam in 1428. s) γοῦν] e 2055. et 3011. pro vulg. οὖν. t) Ἡράκλεις] Sic *Fl. Par.* H. etc. recte. Ἡράκλης J." u) ἐνυπνίου] ὀνείρου *Gron.* et *Bel.* tenuius. x) οὕτω] οὕτος Gorl.

nes visis jucundissimis, et in aequali vos honore habeo, te, et pretiosissimum illud somnium.

Gall. Adhuc nimirum retractas illud somnium, quodcunque demum fuit, quod tibi oblatum est, et vana quaedam simulacra illius servas, inanem, et poëtico verbo fugacem quandam felicitatem memoria persequens.

Mic. Ego vero nunquam, galle, oblviscar, bene noris, illius visi: adeo multo mihi melle in oculis relicto abiit, ut vix aperiam prae illo palpebras, in somnum rursus tractas. Quale quid igitur (*enim*) conversae in auribus plumae efficiunt, talem illa visa praestitere mihi titillationem.

Gall. Mirum, Hercule, mihi narras amorem insomnii; si volucre cum sit, et terminum sui volatus somnum habeat, jam transilit lineam, et apertis in oculis commoratur, mellitum adeo, et manifesto conspiciendum

καὶ ἐναργὴς φαινόμενος· ἐθέλω γοῦν ἀκοῦσαι, οἷός τίς ἐστιν, p. 712.
οὕτω σοι γ) τριπόθητος ε) ὤν.

MIK. Ἕτοιμος λέγειν α). ἡδὺ γοῦν τὸ μεμνῆσθαι b), καὶ διεξιέναι τι περὶ αὐτοῦ. σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐπειδὰν σὺ, ὦ Μίκυλλε, παύσῃ ὀνειρώττων, καὶ ἀποψήσῃ c) ἀπὸ τῶν βλεφάρων τὸ μέλι. τὸ α) νῦν δὲ πρότερος εἰπέ, ὡς μάθω εἴτε διὰ τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν, εἴτε διὰ τῶν κερατίνων σοι ὁ ὄνειρος ἦκε πετόμενος e).

MIK. Οὐδὲ δι' ἑτέρας τούτων, ὦ Πυθαγόρα.

ΑΛΕΚ. Καὶ μὴν Ὅμηρος δύο ταύτας μόνας λέγει.

MIK. Ἔα χαίρειν τὸν λῆρον ἐκεῖνον ποιητὴν, οὐδὲν εἰδότα ὀνείρων πέρι. οἱ πένητες ἴσως ὄνειροι διὰ τῶν τοιούτων ἐκφοιτῶσιν f), οἵους ἐκεῖνος ἑώρα, οὐδὲ πάνυ σαφῶς, τυφλὸς αὐτὸς ὤν. ἐμοὶ δὲ διὰ χρυσῶν τινων πυλῶν ὁ ἥδιστος ἀφίκετο, χρυσοῦς καὶ αὐτὸς, καὶ χρυσᾶ πάντα περιβεβλημένος, καὶ πολὺ ἐπαγόμενος χρυσίον.

γ) σοι] „non habet *Fl.*“ ε) τριπόθητος] „Sic *Fl. J. Ald.* II. *Par.* Περιπόθητος S.“ a) ἕτοιμος λέγειν] additamentum habuit *Guyet.* b) μεμνῆσθαι] τι addiderat *Reitz.* per errorem fortuitum: ejecerunt merito recentt. non enim adest in vett. Edd. nec in 2955. et 3011. c) ἀποψήσῃ] ἀπομάξῃ 2955 d) τὸ] „Abest articulus a *Fl.*“ e) πετόμενος] „πεμπόμενος marg. A. 1.“ et Gorl. f) ἐκφοιτῶσιν] ἐξιᾶσιν Gorl.

se praebens. Volo igitur audire, quale sit, quod adeo tibi sit desiderabile.

Mic. Paratus sum dicere: suave enim est recordari, et aliquid de illo narrare: tu vero, Pythagora, quando de mutationibus exponis?

Gall. Cum tu, Micylle, somniare desieris, et deterseris mel a palpebris. Jam vero prior dicito, uti audiam, utrum per eburneas portas, an per corneas advolaverit tibi somnium.

Mic. Per neutram harum, Pythagora.

Gall. Verum Homerus solas istas duas refert.

Mic. Valere jube nugatorem illum poëtam, somniorum imperitum. Paupercula forte insomnia per illas exeunt, qualia ille, nec ipsa satis dilucide, caecus homo, videbat. At mihi per aureas quasdam portas venit dulcissimum, aureum et ipsum, et auro vestitum undique, multum quoque auri secum afferens.

p. 713. *ΑΛΕΚ. Παῦε, ὦ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν. ἀτεχνῶς γὰρ ἐκ τῆς ἐκείνου σοι εὐχῆς τὸ ἐνύπνιον, καὶ μέταλλα ὅλα χρυσίου g) κεκομίσθαι h) μοι δοκεῖς.*

7 *ΜΙΚ. Πολύ, ὦ Πυθαγόρα, χρυσίον εἶδον, πολύ· πῶς οἴει καλόν, ἢ οἵανπερ i) τὴν αὐγὴν ἀπαστράπτον; τί ποτε ὁ Πίνδαρός φησι περὶ αὐτοῦ ἐπαινῶν; ἀνάμνησον γάρ με, εἴπερ οἶσθα, ὁπότε ὕδωρ ἄριστον εἰπών, εἶτα τὸ χρυσίον θαυμάζει, εὖ ποιῶν, ἐν ἀρχῇ εὐθὺς τοῦ καλλίστου τῶν ᾀσμάτων ἁπάντων.*

ΑΛΕΚ. Μῶν ἐκεῖνο ζητεῖς,

Pindar. *Ἄριστον μὲν ὕδωρ·*

Ol. I, 1. *Ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ*
Ἅτε διαπρέπει νυκτὶ,
Μεγάνορος ἔξοχα πλούτου;

ΜΙΚ. Νὴ Δία, αὐτὸ τοῦτο. ὥςπερ γὰρ k) τοὐμὸν ἐνύπνιον ἰδὼν ὁ Πίνδαρος, οὕτως ἐπαινεῖ τὸ χρυσίον. ὡς δὲ ἤδη μάθῃς, οἷόν τι ἦν, ἄκουσον, ὦ σοφώτατε ἀλεκτρυών.

g) χρυσίου] χρύσεα Gorl. et 3011. quod sine justa ratione *Bel.* praeferendum censuit. h) κεκομίσθαι] „κεκοιμῆσθαι] restitut. ex *Fl.* et L. qui κεκοιμῆσθαι solemni jotacismo. Κεκομίσθαι Edd. cett. et P.“ Nos veterem lectionem restituendam putavimus. Vid. Adnot. i) ἢ οἵαν] Priorem vocalem, olim omissam, auctore *Belino* et *Schmiedero* praeeunte e 2905. inserui. k) γὰρ] „οὖν *Marcil.* Nil mutat *Fl.* Τοῦ II.“

Gall. Desine, bone Mida, aurum loqui. Sine dubio enim ex illius voto istud tibi somnium, et tota auri metalla somniasse (*reportasse*) mihi videris.

Mic. Multum, Pythagora, aurum, vidi, multum: quam putas pulchrum! quo splendore fulgens? quid tandem Pindarus in illius laude dicit? in memoriam me repone, si nosti, cum, ubi aquam dixit optimam, deinde aurum admiratur, bene ille quidem, in principio statim pulcherrimi canticorum omnium.

Gall. Num illud quaeris?

Aqua est illa quidem optima:
Aurum at, ardida flamma
Veluti nocte lucet,
Super inclyta munera Pluti est.

Mic. Per Jovem, hoc ipsum. Velut enim somnium meum vidisset Pindarus, sic laudat aurum. Ut vero jam scias, quale fuerit, audi, gallo doctissime. Heri me

ὅτι μὲν οὐκ οἰκόσιτος ἦν χθὲς, οἶσθα l)· Εὐκράτης γάρ p.713. με ὁ πλούσιος ἐντυχὼν ἐν ἀγορᾷ, λουσάμενον ἥκειν ἐκέλευε m) τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

ΑΛΕΚ. Οἶδα πάνυ τοῦτο, πεινήσας n) παρ' ὅλην τὴν p.714. ἡμέραν, ἄχρι μοι βαθείας ἤδη ἑσπέρας ἦκες o) ὑποβε- 8
βρεγμένος, τοὺς πέντε ἐκείνους κυάμους κομίζων, οὐ πάνυ δαψιλὲς τὸ δεῖπνον ἀλεκτρυόνι ἀθλητῇ ποτε γενομένῳ, καὶ Ὀλύμπια οὐκ ἀφανῶς ἀγωνισαμένῳ.

ΜΙΚ. Ἐπεὶ p) δὲ δειπνήσας ἐπανῆλθον, ἐκάθευδον εὐθὺς, τοὺς κυάμους σοι παραβαλών. εἶτά μοι κατὰ τὸν Ὅμηρον, ἀμβροσίην διὰ q) νύκτα θεῖός τις, ὡς r) ἀληθῶς, *Homer.* ὄνειρος ἐπιστὰς . . . Il. II, 56.

ΑΛΕΚ. Τὰ παρὰ τῷ Εὐκράτει πρότερον, ὦ Μίκυλλε, διήγησαι, καὶ τὸ δεῖπνον, οἷον ἐγένετο, καὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ ἅπαντα s) κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθις σε δειπνεῖν, ὥςπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου ἀναπλάττοντα t), καὶ ἀναμηρυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα.

l) οἶσθα] καὶ τοῦτο αὐτὸς οἶσθα 1428. quae optime addita *Belinus* recipienda duxit; mihi quidem non placebant. m) ἥκειν ἐκέλευε] ἐκέλευσεν ἥκειν 2955. n) πεινήσας] Sic 3011. Vulgo minus recte πειράσας, ut etiam ap. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 204. Cf πεινήσετε infra Icarom. c. 32. o) ἦκες] ἥκεις 1428. p) ἐπεὶ] „recte *Pl. Par.* etc. Ἐπὶ male J." idque ex *Ald.* 2. q) διὰ] κατὰ 1428. r) ὡς] „abest a *Fl.*" s) ἅπαντα] Sic *Schm.* e 3011. 2955. et Gorl. pro vulg. πάντα. t) ἀναπλάττοντα

domi non coenasse, nosti. Eucrates enim dives in foro me cum vidisset, a balneo venire jussit hora dicta ad coenam.

Gall. Probe equidem novi, qui toto die esurierim, donec mihi, sero vespere aliquantum vino madidus domum veniens, quinque illas fabas ferres, coenam non valde lautam Gallo, qui athleta quondam fuerit, nec sine gloria certaverit Olympia.

Mic. A coena igitur redux, objectis tibi fabis, cubitum statim concessi. Tum mihi, ut Homerus ait, *Nocte sub ambrosia divinum*, vere, *somnium adesse* ...

Gall. Illa prius, quae apud Eucratem acta sunt, Micylle, narra, et coenam, qualis fuerit, et convivii rationem universam. Neque enim quidquam prohibet, quo minus denuo coenes, et tanquam somnium quoddam illius coenae effingas, et memoria cibos quasi ruminando retractes.

p. 715. 9 *MIK.* Ὤιμην ἐνοχλήσειν, καὶ ταῦτα διηγούμενος. ἐπεὶ δὲ σὺ προθυμῇ u), καὶ δὴ λέγω. οὐ πρότερον, ὦ Πυθαγόρα, παρὰ x) πλουσίῳ τινὶ δειπνήσας ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, τύχῃ τινὶ ἀγαθῇ ἐντυγχάνω χθὲς τῷ Εὐκράτει· καὶ ἐγὼ μὲν προσειπὼν αὐτὸν, ὥςπερ εἰώθειν, δεσπότην, ἀπηλλαττόμην, ὡς μὴ καταισχύναιμι αὐτὸν, ἐν πενιχρῷ y) τῷ τρίβωνι συμπαρομαρτῶν. ὁ δὲ, Μίκυλλε, φησι, θυγατρὸς τήμερον ἑστιῶ γενέθλια, καὶ παρεκάλεσα τῶν φίλων μάλα πολλούς. ἐπεὶ δέ τινα φασὶν αὐτῶν μαλακῶς ἔχοντα οὐχ οἷόν τε εἶναι ξυνδειπνεῖν μεθ' ἡμῶν, σὺ ἀντ' ἐκείνου ἦκε λουσάμενος, ἢν μὴ ὅ γε κληθεὶς αὐτὸς z) εἴπῃ ἀφίξεσθαι· ὡς νῦν γε ἀμφίβολός ἐστι. τοῦτο ἀκούσας ἐγὼ, προσκυνήσας a), ἀπήειν εὐχόμενος ἅπασι θεοῖς ἠπιάλόν τινα, ἢ πλευρῖτιν, ἢ ποδάγραν ἐπιπέμψαι τῷ μαλακιζομένῳ ἐκείνῳ, οὗ ἔφεδρος ἐγὼ, καὶ ἀντιδείπνος, καὶ διάδοχος ἐκεκλήμην·

τοντα] Sic G. P. 3011. 2955. Gorl. marg. A. 1. et ex his *Schm.* pro vulg. προάγοντα. u) προθυμῇ] προθύμεις 1428. x) παρὰ] „περὶ *Coll.* male. Nil mutat *Fl.*“ y) ἐν πενιχρῷ] σὺν τριβακῷ *Schol.* 3011. et Gorl. de qua voce vid. *Suid.* et quos *Alberti* laudat ad *Hesych.* s. v. τρίβακον. z) αὐτὸς] αὐθις Gorl. 2955. 3011. quod quum praetulisset *Bel.* reddens: *de nouveau*, recepit *Schm.* Mihi vero non adeo respicienda videbatur insulsa lectio. De αὐτὸς cf. infra c. 10. sub fin. αὐτὸς ἤκων πρὸς ἡμᾶς. a) προσκυνήσας] „abest a *Fl.*“

Mic. Putabam molestum tibi me futurum, si illa etiam enarrarem. Quando autem et tu vis, sane dico. Nunquam ante illum diem, Pythagora, cum tota vita mea apud divitem coenassem, bona quadam fortuna heri incido in Eucratem. Atque ego cum illum, ut solebam, salutassem Dominum, abibam, ne pudori ipsi essem assectator cum paupere ac detrito palliolo. At ille, Micylle, inquit, natalicias hodie filiae meae epulas celebro, et vocavi amicorum plurimos. Quando autem ajunt, quendam illorum, morbo impeditum, non posse coenare nobiscum, tu pro illo veni a balneo, nisi ipse, qui vocatus est, adhuc condicat. Nam adhuc quidem dubius est. His ego auditis, illoque adorato, discessi vota faciens omnibus Diis, ut febriculosum horrorem, aut pleuritin, aut podagram illi aegroto immitterent, cui subsessor ego, et coenae vica-

καὶ τὸ b) ἄχρι λουτροῦ c), αἰῶνα d) μήκιστον e) ἐτιθέμην, p. 716.
συνεχὲς f) ἐπισκοπῶν, ὁποσάπους τὸ στοιχεῖον εἴη, καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. κἀπειδή ποτε ὁ καιρὸς ἀφίκετο, πρὸς τάχος ἐμαυτὸν ἀποῤῥύψας g) ἀπέρχομαι, κοσμίως μάλα ἐσχηματισμένος, ἀντιστρέψας h) τὸ τριβώνιον, ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή i). Καταλαμβάνω τε πρὸς ταῖς θύραις ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ 10
δὴ κἀκεῖνον, φοράδην ὑπὸ τεττάρων κεκομισμένον, ᾧ με ὑποδεεσπνεῖν ἔδει, τὸν νοσεῖν λεγόμενον· καὶ ἐδήλου δὲ πορήρως ἔχων. ὑπέστενε γοῦν, καὶ ὑπέβηττε, καὶ ἐχρέμπτετο k) μύχιόν τι, καὶ δυσπρόσοδον, ὠχρὸς ὢν ὅλος, καὶ δεδοικὼς, ἀμφὶ τὰ ἑξήκοντα ἔτη σχεδόν. ἐλέγετο δὲ φιλόσοφός τις εἶναι τῶν πρὸς τὰ μειράκια φλυαρούντων. ὅ γοῦν πώγων μάλα τραγικὸς ἦν, ἐς ὑπερβολὴν κουριῶν· καὶ

b) τὸ] „abest a *Fl.* Conf. supra c. 6. m.“ c) λουτροῦ] „λοτροῦ marg. A. 1. W.“ *Τοῦ λουτροῦ Schm.* e Gorl. d) αἰῶνα] „ἀγῶνα *Fl.* male.“ Sic etiam 2955. e) μήκιστον] „Sic *Fl.* B, *Fr.* H. *Par.* S. etc. *Μέγιστον* J. et marg. A. 1.“ Cum J. faciunt 2955. et 3011. f) συνεχὲς] *συνεχῶς* 2955. g) ἀποῤῥύψας] Sic, monente *Belino*, *Schm.* scripsit e 2955. et 3011. ubi vel ἀποῤῥύψας, vel ἀπορύψας, et e *Pell.* conj. pro vulg. ἀποῤῥίψας h) ἀντιστρέψας] ἀναστρέψας Gorl. minus bene. i) ἀναβολὴ] „μεταβολὴ G. et marg. A. 1.“ k) ἐχρέμπτετο] „ἐγχρέπτετο male *Fl.* Quod edidimus (ἐνεχρέμπτετο) est

rius atque successor vocatus eram. Atque tempus illud usque ad balneum, saeculum computabam longissimum, respiciens saepe, quot pedum umbra *solarii* esset, et quando me lotum esse oporteret. Et cum tandem venisset tempus, celeriter me in pedes conjicio (*sordes mihi detero*), abeo, in decentem maxime habitum compositus, converso palliolo, ut purior pars extra obversa esset. Ac deprehendo ad januam cum alios multos, tum illum quoque, a quatuor hominibus in lectica gestatum, cui ego substitutus conviva esse debebam, illum, qui aegrotare dicebatur: et manifestum erat, illum male habere; subinde enim ingemiscebat, et tussiebat, *et screabat* ex imis recessibus, ita ut prope ipsum accedere metueres, pallidus totus, atque tumidus, sexagenarius circiter: dicebatur vero philosophus esse de eo genere, qui garrire solent apud adolescentulos. Barba quidem ei plane caprina erat, supra mo-

p. 716. p. 717. αἰτιωμένου δὲ *l*) Ἀρχιβίου τοῦ ἰατροῦ, διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο, Τὰ καθήκοντα, ἔφη, οὐ χρὴ προδιδόναι, καὶ ταῦτα, φιλόσοφον ἄνδρα, κἂν μυρίαι νόσοι ἐμποδὼν ἱστῶνται. ἡγήσεται γὰρ Εὐκράτης ὑπερεωρᾶσθαι πρὸς ἡμῶν *m*). οὐμενοῦν, εἶπον ἐγώ, ἀλλ' ἐπαινέσεταί σε, ἢν οἶκοι παρὰ σεαυτῷ μᾶλλον ἀποθανεῖν ἐθέλῃς *n*), ἤπερ *o*) ἐν τῷ συμποσίῳ συναναχρεμψάμενος τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ φλέγματος. ἐκεῖνος μὲν οὖν ὑπὸ μεγαλοφροσύνης οὐ προσεποιεῖτο ἀκηκοέναι τοῦ σκώμματος· ἐφίσταται δὲ μετὰ μικρὸν ὁ Εὐκράτης λελουμένος, καὶ ἰδὼν τὸν Θεσμόπολιν, (τοῦτο γὰρ ὁ φιλόσοφος ἐκαλεῖτο) Διδάσκαλέ, φησιν, εὖ μὲν ἐποίησας αὐτὸς ἥκων πρὸς ἡμᾶς· οὐ μεῖον δ' ἂν τι σοι ἐγένετο, καὶ ἀπόντι *p*) γὰρ ἅπαντα ἐξῆς ἐπέσταλτο *q*) ἄν. καὶ ἅμα λέγων *r*) εἰσῄει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, ἐπερει-
11 δομένῳ καὶ τοῖς οἰκέταις *s*). Ἐγὼ μὲν οὖν ἀπιέναι παρεσκευαζόμην· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἐπιπολὺ ἐνδοιάσας,

in cett. et P." Simplex verbum restituit *Schm.* e 2955. et 3011. Cf. Philopatr. c. 20. ὑπέρῃττε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον. ad quae tamen verba h. l. cave quidquam mutandum putes. l) δὲ] „Sic *Fl. Par.* H. S. Γε J." m) ἡμῶν] „ἡμᾶς *Fl.* male. Ἡμῶν cett. et P." n) ἐθέλῃς] Sic *Bel. Bip.* et *Schm.* e 1428. 3011. et Gorl. pro vulg. ἐθέλοις. o) ἤπερ] „εἴπερ *Fl.* Vulg. est in P." p) ἀπόντι] ἀπόντος 1428. q) ἐπέσταλτο] ἀπέστ. 1428. 3011. Gorl. *Bel. Schm.* minus recte r) λέγων] „abest a *Fl.*" s) χεῖρας ὀρέγων — οἰκέταις] „χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν ἐπειρεδόμενον τοῖς οἰκέταις Codd. B." i. e. *Bourdelotii.* Sed recentt. Collationes tacent.

dum tonsorem invitans. Atque accusante illum Archibio medico, quod ita se habens veniret, *officium*, inquit, *non decet deserere, virum praesertim philosophum, si vel sexcenti morbi obsistant: contemtum enim se a nobis putaret Eucrates. Quin*, dicebam ego, *laudabit te, si domi apud te potius mori velis, quam in convivio ipsam cum pituita animam extussiens.* Ille quidem magnitudine quadam animi se audisse dictum dissimulabat. Adest vero paullo post lotus Eucrates, ac videns Thesmopolin, hoc enim vocabatur philosophus, *Bene tu quidem*, inquit, *fecisti, Magister, ipse ad nos cum venisti: sed nihil damni facturus eras, nam absenti etiam omnia deinceps missurus eram:* et cum his verbis intrat manus illi praebens servis insuper innixo. Ego igitur abire parabam, cum ipse conversus, multum-

ἐπεί με πάνυ σκυθρωπὸν εἶδε, Πάριθι, ἔφη· καὶ σύ, ὦ Μίκυλλε, καὶ συνδείπνει μεθ' ἡμῶν· τὸν υἱὸν γὰρ ἐγὼ κελεύσω t) ἐν τῇ γυναικωνίτιδι μετὰ τῆς μητρὸς ἑστιαθῆναι u), ὡς σὺ χώραν ἔχοις x). εἰςῄειν οὖν μάτην λύκος χανὼν παρὰ μικρόν· αἰσχυνόμενος, ὅτε ἐδόκουν ἐξεληλακέναι τοῦ συμποσίου τὸ παιδίον τοῦ Εὐκράτους. κἀπειδὴ κατακλίνεσθαι καιρὸς ἦν, πρῶτον μὲν ἁράμενοι ἀνέθεσαν τὸν Θασμόπολιν, οὐκ ἀπραγμόνως, μὰ Δία y), πέντε, οἶμαι, νεανίσκοι εὐμεγέθεις, ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, ὡς διαμένοι ἐν τῷ σχήματι, καὶ ἐπιπολὺ καρτερεῖν δύναιτο. εἶτα μηδενὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ, ἐμέ, ὑποκατακλίνουσι z) φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζος εἴημεν. τοὐντεῦθεν ἐδειπνοῦμεν, ὦ Πυθαγόρα, πολύοψόν τι καὶ ποικίλον δεῖπνον a), ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ, καὶ ἀργύρου· καὶ ἐκπώματα ἦν χρυσᾶ, καὶ διάκονοι ὡραῖοι, καὶ μονσουργοί, καὶ γελωτοποιοὶ b), καὶ ὅλως, ἡδίστη τις ἦν c) p. 718.

t) κελεύσω] „κελεύω *Fl.* male." u) ἑστιαθῆναι] „ἑστιᾶσθαι marg. A. 1." et Gorl. x) ἔχοις] Sic *Bel.* et *Schm.* adsentientibus Codd. 1428. 2955. 3011. et Gorl. pro vulg. ἔχῃς. Cf. infra c. 28. ὡς ἴδοις, et Char. c. 2. Tom. III. p. 35. ibique Var. Lect. s. s. ἴδοις. y) μὰ Δία] Sic *Bel.* et *Schm.* secundum Codd. P. L. Gorl. 2955. et 3011. et marg. A. 1. pro vulg. νὴ Δία. In P. tamen μὰ Δία ἐς. z) ὑποκατακλίνουσι] Sic *Schm.* e Gorl. 2955. et 3011. Edd. vulgo κατακλ. sed G. ὑποκλ. a) δεῖπνον] „deest in *Fl.*" b) γελωτοποιοὶ] μεταξὺ addunt 2955. et 3011. fortassis ex auctoris mente. c) τὶς ἦν]

que dubitans, cum vultu me valde dejecto videret, *Accede*, inquit, *tu etiam, Micylle, et coena nobiscum. Filium enim jubebo in gynaeconitide epulari cum matre, ut locum tu habeas.* Intro igitur eo, tantum non frustra hians lupus, erubescens, quod convivio expulisse viderer filium Eucratis. Cum accumbendi jam tempus esset, primo sublatum apposuere Thesmopolin non sine labore quinque, puto, juvenes bene magni, cervicalibus illum fulcientes undique, ut eo situ maneret, ac durare aliquamdiu posset. Deinde quod nemo prope illum accumbere sustineret, me eo detrudunt, ut eadem mensa uteremur. Hinc igitur coenavimus, Pythagora, multi cibi coenam et variam, aurique multi atque argenti. Et pocula erant aurea, et ministri formosi, et symphoniaci, et ridiculi: atque in universum, suavissimo tempus traducebatur; nisi quod unum male me

p. 718. ἢ διατριβὴ, πλὴν ἀλλὰ ἔν με ἐλύπει· οὐ μετρίως, ὁ Θε-
p. 719. σμόπολις ἐνοχλῶν, καὶ ἀρετήν τινα πρός με a) διεξιὼν, καὶ
διδάσκων, ὡς αἱ δύο ἀποφάσεις μίαν κατάφασιν ἀποτε-
λοῦσι, καὶ ὡς, εἰ ἡμέρα ἐστὶ, νὺξ οὐκ ἔστιν· ἐνίοτε δὲ καὶ
κέρατα ἔφασκεν εἶναί μοι, καὶ τοιαῦτα b) πολλὰ οὐδὲν δεο-
μένῳ προσφιλοσοφῶν συνείρει c), καὶ ὑπετέμνετο τὴν εὐ-
φροσύνην, οὐκ ἐῶν ἀκούειν τῶν κεκαρμένων, ἢ φδόντων.
τοῦτο γ) μέν σοι, ὦ ἀλεκτρυών, τὸ δεῖπνον h).

ΑΛΕΚ. Οὐχ ἥδιστον, ὦ Μίκυλλε, καὶ μάλιστα, ἐπεὶ
ἀνεκληρώθης τῇ λήρῳ ἐκείνῳ χέροντι.

12 *ΜΙΚ.* Ἄκουε δὲ ἤδη i) καὶ τὸ ἐνύπνιον. ἔμην γὰρ τὸν
Εὐκράτην αὐτὸν ἄπαιδα ὄντα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποθνήσκειν,
εἶτα προσκαλέσαντά k) με, καὶ διαθήκας θέμενον, ἐν αἷς
ἦ l) κληρονόμος ἦν ἁπάντων ἐγὼ, μικρὸν ἐπισχόντα, ἀπο-
θανεῖν· ἐμαυτὸν δὲ παρελθόντα εἰς τὴν οὐσίαν, τὸ μὲν χρυ-
σίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐξαντλεῖν σκάφαις τισὶ μεγάλαις, ἀέν-

„utrumque omittit *Fl.*" d) πρός με] Sic Edd. vett. sed πρὸς μὲ *Reitz.* et recentt. Cf. supra Alex. 55. Tyrannic. 11. et Hermot. 19. ibique Adnot. e) καὶ τοιαῦτα] καὶ τοι τοιαῦτα 2955. Deest καὶ in 3011. f) συνείρει] „σύνειρε *Pall.* Συνεῖρε etiam *Struvio* legendum videtur Lectt. Lucianu Part 1. in Friedem. et Seeb. Miscell. Critt. Vol. II. P. II. p. 210. g) τοῦτο] τοιοῦτο Gorl. h) δεῖπνον] δεισπνῶν 2955. i) δὲ ἤδη] Sic G. P. Gorl. 3011. *Schm.* pro vulg. δὴ. k) προσκαλέσαντα] προκαλ. 2955. l) ὃ] Abest articulus a *Fl.* H. S.

habebat, *nempe* non mediocriter molestus mihi Thesmopolis, qui quandam mihi virtutem narraret, doceretque, negationibus duabus unam effici affirmationem; et, si dies sit, noctem non esse; et, cornua dicebat me habere, ac talia multa, philosophiam mihi non petenti impertiens, continuato sermone blaterabat, interpellabatque hilaritatem, qui non pateretur citharam pulsantibus canentibusque attendere. Habes, galle, coenam.

Gall. Non jucundissimam, Micylle, maxime cum sorte ad delirum illum senem detulerit.

Mic. Jam audi etiam sominium. Videbatur mihi ipse Eucrates, orbus nescio quomodo, moribundus advocare me, et, testamento condito, quo heres ex asse *scriptus* eram ego, paullo post mori. Me autem, adita hereditate, aurum quidem et argentum scaphis quibusdam magnis haurire, perpetuo copiose adfluens: re-

ναόν m) τε καὶ πολὺ ἐπιῤῥέον· τὰ δ' ἄλλα, τὴν ἐσθῆτα, p. 719.
καὶ τραπέζας, καὶ ἐκπώματα, καὶ διακόνους, πάντα ἐμά,
ὡς τὸ εἰκὸς, εἶναι. εἶτα ἐξήλαυνον ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους, ἐξυ-
πτιάζων, περίβλεπτος ἅπασι τοῖς ὁρῶσι καὶ ἐπίφθονος. καὶ p. 720.
προέθεον πολλοὶ, καὶ περιῆππευον n), καὶ εἵποντο πλείους.
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐκείνου o) ἔχων, καὶ δακτυλίους
βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα ἐξημμένος p) τῶν δακτύλων, ἐκέλευον
ἑστίασίν τινα λαμπρὰν εὐτρεπισθῆναι ἐς ὑποδοχὴν τῶν φί-
λων. οἱ δὲ, ὡς ἐν ὀνείρῳ εἰκὸς, ἤδη παρῆσαν, καὶ τὸ δεῖπνον
ἄρτι q) συνεκομίζετο r), καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο· ἐν τούτῳ
ὄντα με, καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις
ἑκάστῳ τῶν παρόντων, ἤδη τοῦ πλακοῦντος ἐκκομιζομένου s),
ἀναβοήσας ἀκαίρως, συνετάραξας μὲν ἡμῖν τὸ συμπόσιον,
ἀνέτρεψας δὲ τὰς τραπέζας, τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον
διασκεδάσας, ὑπηνέμιον t) φέρεσθαι παρεσκεύασας u). ἆρά

Fr. Ald. sed additus in marg. aderatque in J. et *Par.* et praestat adesse." m) *ἀέννaον*] Sic *Bel.* et *Schm.* e 1428. 3011. et Gorl. pro vulg. *ἀέραον*. n) *περιέππευον*] *προέπ.* 1428. et 3011. an forte *προέπ.* o) *τὴν ἐκείνου*] „Deest artic. in *Fl.*" p) *ἐξημμένος*] Hanc *Solani* conjecturam confirmarunt Codd. 3011. et Gorl. et receperunt *Bip.* et *Schm.* adsentiente *Belino*. In vett. et ipsa *Reitz.* Ed. erat *ἐξημμένους*. q) *ἄρτι*] „deest in *Fl.*" r) *συνεκομίζετο*] *ἐκεκομ.* 3011. Gorl. s) *ἐκκομιζομένου*] „*εἰςκομ.*] Sic recte S. *Ἐκκομ.* cett. quod *Gesn.* servat. *Εἰςκομ.* etiam marg A. 1." Sic etiam 3011. et *Schm.* Nos *Gesneri* judicium secuti veterem lectionem restituimus. Vid. Adnot. t) *ὑπηνέμιον*] *ὑπήνεμον* 3011. et *φέρειν* 1428. u) *παρεσκεύασας*] „*παρασκεύασας*

liqua autem, vestem, mensas, pocula, ministros, mea esse nimirum omnia. Tum albis evehebar bigis, supinus, conspiciendus omnibus, qui me viderent, et invidendus. Ac praecurrebant multi, ac circa me equitabant, plures autem sequebantur. Ego autem, vestem habens illius et annulos, quam graves! sexdecim, aptos digitis, jubebam convivium quoddam splendidum parari, ad excipiendos amicos. Illi vero, ut in somnio *etiam fieri* probabile est, jam aderant. Ac coena jam referebatur; jam instaurabatur potatio. In hoc jam eram, et amicitiae poculum in aureis phialis propinabam praesentium unicuique; jam placenta efferebatur: cum tu intempestivo cantu perturbasti nobis convivium, mensas evertisti, divitias illas dissipasti, et, ut ludibrium

p. 720. σοι ἀλόγως ἀγανακτῆσαι κατὰ σοῦ δοκῶ; ὡς x) τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρόν μοι γενόμενον.

p. 721. 13 *ΑΛΕΚ.* Οὕτω φιλόχρυσος εἶ y) καὶ φιλόπλουτος, ὦ *Μίκυλλε*, καὶ μόνον τοῦτο ἐξ ἁπάντων θαυμάζεις, καὶ ἡγῇ εὐδαιμον εἶναι τὸ πολὺ z) κεκτῆσθαι χρυσίον;

ΜΙΚ. Οὐκ ἐγὼ μόνος, ὦ *Πυθαγόρα*, τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σὺ αὐτός, ὁπότε *Εὔφορβος* ἦσθα, χρυσὸν καὶ ἄργυρον a) ἐξημμένος τῶν βοστρύχων, ἐξῄεις b) πολεμήσων τοῖς *Ἀχαιοῖς*, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα σιδηροφορεῖν c) μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν· σὺ δὲ καὶ d) τότε ἠξίους χρυσῷ ἀναδεδεμένος e) τοὺς πλοκάμους διακινδυνεύειν f).

Il. XVII, 51. 52. καί μοι δοκεῖ *Ὅμηρος* διὰ τοῦτο *Χαρίτεσσιν* g) ὁμοίας εἰπεῖν σου τὰς κόμας, ὅτι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο h)· μακρῷ γὰρ ἀμείνους, δηλαδὴ καὶ ἐρασμιώτεραι ἐφαί-

male *Fl.* sola.“ x) ὡς] ὃς mallet *Schm.* Vid. Adnot. y) εἶ] „recte jam *Fl.* sola. Omissum εἶ in cett. z) τὸ πολὺ] Articulum vulgo omissum inseruerunt *Bip.* et *Schm.* jubente *Belino*, e 2955. a) ἄργυρον] „ἀργύριον 2955. b) ἐξῄεις] „ᾔεις *Fl.* Οὕτω ἐξ. *Par.*“ Ἴοις etiam 2 55. et 3011. c) σιδηροφορεῖν] „deest in L. In *Fl.* haec tria μαλ. ἢ χρυσ. non leguntur.“ d) καὶ] „abest a *Fl.*“ e) ἀναδεδεμένος] „διαδεδεμένους] ἀναδ. L. et marg. A. 1. Nil mutat *Fl.*“ Ἀναδεδεμένος sine ἔχων, auctore *Belino*, edidit *Schm.* e 3011. et Gorl. Cf. Diall. Deor. XVIII, 1. e. 2. f) διακινδυνεύειν] „διαγωνίζεσθαι L. et marg. A. 1. Nil mutat *Fl.*“ Cum L. faciunt Gorl. et 3011. g) Χαρίτεσσιν] „ex *Hom. Χαρίτεσιν* Edd. priores.“ h) ἐσφήκωντο] „restit. ex J. *Fl. Ald. Fr.*

ventis volaret, effecisti. Numquid sine ratione indignari tibi videor, qui tribus mihi perpetuis noctibus si adhuc contingeret illud somnium, lubens illud viderem?

Gall. Adeone amans es auri atque divitiarum, Micylle, et tantum hoc ex omnibus admiraris, et beatum esse putas multum possidere aurum?

Mic. Non ego solus, Pythagora, hoc *facio*, sed tu etiam ipse, cum Euphorbus esses, aurum atque argentum de cincinnis suspensum gerens in pugnam contra Achivos exibas, in bello, inquam, ubi ferrum gestare, quam aurum, praestabat. Tu vero tum etiam volebas revinctos auro cincinnos habens subire pericula. Et videtur mihi ob id ipsum *similes Gratiis* vocasse comas tuas Homerus, quod argento constringebantur et auro. Longe nimirum praestantiores videbantur et

νοντο συναναπεπλεγμέναι i) τῷ χρυσίῳ, καὶ συναπολάμ- p. 721.
πουσαι μετ' αὐτοῦ. καίτοι τὰ μὲν σὰ, ὦ χρυσοκόμη, μέ-
τρια, εἰ Πάνθου υἱὸς ὢν, ἔτιμας τὸ χρυσίον. ὁ δὲ k) πάν- p. 722.
των θεῶν πατὴρ, καὶ ἀνδρῶν, ὁ Κρόνου καὶ Ῥέας, ὁπό-
τε l) ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος, οὐκ ἔχων,
εἰς ὅ, τι ἐρασμιώτερον αὐτὸν m) μεταβάλοι, οὐδὲ ὅπως ἂν
διαφθείρειε τοῦ n) Ἀκρισίου τὴν φρουράν, ἀκούεις δή-
που o), ὡς χρυσίον ἐγένετο, καὶ ῥυεὶς διὰ τοῦ τέγους, συ-
νῆν τῇ ἀγαπωμένῃ. ὥστε τί ἂν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτι λέ-
γοιμι p); ὅσας μὲν χρείας παρέχεται ὁ χρυσός· ὡς δὲ, οἷς
ἂν παρῇ, καλοὺς τε αὐτοὺς, καὶ σοφοὺς, καὶ ἰσχυροὺς
ἀπεργάζεται, τιμὴν καὶ δόξαν προσάπτων q), καὶ ἐξ ἀφα-
νῶν καὶ ἀδόξων ἐνίοτε περιβλέπτους καὶ ἀοιδίμους ἐν βρα-
χεῖ τίθησι. Τὸν γείτονα γοῦν μοι τὸν ὁμότεχνον οἶσθα, 14
τὸν Σίμωνα, οὐ πρὸ πολλοῦ δεικνύσαντα παρ' ἐμοὶ, ὅτε

V. 2. et *Hom.* Βαφήκοντο *Par. Bas.* S. H." i) συναναπεπλεγμένα] „συναναπεπλασμέναι *Fl.* male." k) ὁ δὲ] „Nil mutat *Pl.*" l) ὁπότε] e *Par.* marg. A. 1. 3011. *Bel. Schm.* Ὅς ποτε reliquae Edd. et Codd. sed ὡς ποτε e *Solani* arbitrio *Reitz.* et *Bip.* m) αὐτὸν] Sic B. 5. *Reitz.* et recentt. αὐτὸν A. 1. 2. B. 1. n) τοῦ] τῶν B. 3. o) δήπου] Sic *Bel.* et *Schm.* e marg. A. 1. Gorl. 2955. 3011. pro vulg. ἤδη που. p) ἔτι λέγοιμι] „ἐπιλέγοιμι *Fl.*" q) προσάπτων] Sic *Schm.* e 3011. et Gorl. pro vulg. συνάπτων.

amabiliores, implexae auro et cum illo lucentes. Atque illud de te quidem, *auricome*, mediocre est, si, Panthi filius, magni aurum fecisti. Verum ille Deum pater atque hominum, Saturni ille et Rheae *filius*, ubi Argolicae illius puellae amore captus est, cum non haberet, in quod amabilius se mutaret, neque Acrisii custodiam quomodo corrumperet, audisti scilicet, ut aurum factus, illapsusque per tegulas, cum amasia congressus sit. Quid ergo post illud tibi dicam amplius? Quot aurum utilitates praestet? Quam illos, quibus adsit, pulchros ipsos et sapientes et fortes reddat, honore ipsis conciliato et gloria? quamque ex obscuris ignobilibusque interdum conspicuos brevi reddat ac celebres? Nosti enim vicinum meum, artificii mei hominem, Simonem, qui non ita diu est, cum me-

p 713. τὸ ἔτνος ἤψησα r) τοῖς Κρονίοις, δύο τεμάχη s) τοῦ ἀλλάντος t) ἐμβαλών.

ΑΛΕΚ. Οἶδα, τὸν σιμὸν u), τὸν βραχύν, ὃς τὸ κεραμεοῦν x) τρύβλιον ὑφελόμενος, ᾤχετο ὑπὸ μάλης y) ἔχων, μετὰ τὸ δεῖπνον, ὃ μόνον ἡμῖν ὑπῆρχεν. εἶδον γὰρ αὐτός, ὦ *Μίκυλλε.*

ΜΙΚ. Οὐκοῦν ἐκεῖνος αὐτὸ κλέψας, εἶτα ἀπωμόσατο z) θεοὺς τοσούτους; ἀλλὰ τί οὐχ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε a), ὦ ἀλεκτρυών, ληϊζομένους ἡμᾶς ὁρῶν;

ΑΛΕΚ. Ἐκόκκυζον, ὃ μόνον μοι τότε b) δυνατὸν ἦν. τί δ' οὖν ὁ Σίμων; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ ἐρεῖν.

ΜΙΚ. Ἄνεψιὸς ἦν αὐτῷ πλούσιος ὑπερβολήν, Δρίμυλος τοὔνομα. οὗτος ζῶν μὲν c) οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γάρ; ἵς οὐδὲ αὐτὸς ὑπέστο τῶν χρημάτων;

r) ἤψησα] Sic recte *Schm.* e G. L. 2955. 3011. et Gorl. pro vulg. ἥψουν. s) τεμάχη] conj. *Graevii*, quam confirmatam Codd. 2955. 3011. Gorl et marg. A. 1. jam, monente *Belino*, receperat *Schm.* pro vulg. τέμους. t) ἀλλάντος] Sic *Schm.* cum B. 1. 3. A. 1. 2. quum ἀλλᾶντος sit in *Reitz.* et *Bip.* u) σιμὸν] „Sic recte H. *Fl. Par.* S. (A. 1. 2. B. 1. 3.) Σίμωνα J. et P. cum marg. A. 1." x) κεραμεοῦν] „Sic J. H. *Par.* B. 1. *Fl.* etc. κεραμῆν S. et *Amst.*" y) ὑπὸ μάλης] ὑπὸ μάλην contra usum solennem 2955. 3011. Gorl. Cf. infra c. 29. Diall. Mortt. X, 9. e a. Temere, itaque *Belino* placuit Codicum error. Cf. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 196. z) ἀπωμόσατο] Sic 1428. *Belino* probante. Vulgo erat ἐπωμ. minus bene. a) τί οὐχ ἐμήνυες, καὶ ἐβόας τότε] τί οὐκ ἐβόας, καὶ ἐμήνυες τοτε minus commodo ordine 2955. 3011. 1428. et tacite etiam *Schm.* b) ὃ μόνον μοι τότε] μόνον ὃ τότε 3011. c) μὲν] „omisit *Fl.*"

cum coenavit, cum coqueret ex fractis leguminibus pulticulam, Saturnalibus, injectis duobus de farcimine frustis.

Gall. Novi, simum illum, brevem, qui fictilem, quam solam habebamus, patellam furatus, et sub ala occultans abiit post coenam. Vidi enim ipse, Micylle.

Mic. Igitur ille furatus, tot deinde pejeravit Deos? Sed cur non indicabas, et clamabas tum, gallo, cum spoliari nos videres?

Gall. Cucurriebam, quod solum tum poteram. Quid ergo Simon? videbaris enim de illo dicturus aliquid.

Mic. Patruelis erat ipsi locupletissimus, Drimylus nomine. Hic, quamdiu vixit, nec obolum dedit Simoni. Quomodo enim? qui nec ipse opes suas attinge-

ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρώην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους p. 724.
Σίμωνός ἐστι· καὶ νῦν ἐκεῖνος d) *ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινραὰ* e), *ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων* f) *ἄσμενος, ἐξελαύνει ἁλουργῇ καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος, οἰκέτας, καὶ ζεύγη, καὶ χρυσᾶ ἐκπώματα, καὶ ἐλεφαντόποδας τραπέζας ἔχων, ὑφ' ἁπάντων προσκυνούμενος, οὐδὲ προσβλέπων ἔτι ἡμᾶς. ἔναγχος γοῦν ἐγὼ μὲν ἰδὼν προσιόντα* g), *Χαῖρε, ἔφην, ὦ Σίμων. ὁ δὲ ἀγανακτήσας, Εἶπατε, ἔφη, τῷ πτωχῷ τούτῳ* h), *μὴ κατασμικρύνειν μου τοὔνομα· οὐ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ Σιμωνίδης, ὀνομάζομαι. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι* i) *καὶ ἐρῶσιν αὐτοῦ* k) *αἱ γυναῖκες· ὁ δὲ θρύπτεται καὶ* l) *πρὸς ταύτας, καὶ ὑπερορᾷ, καὶ τὰς μὲν προσίεται, καὶ ἵλεώς ἐστιν, αἷς δὲ ἀπειλοῦσιν ἀναρτήσειν* m) *αὐτὰς* n), *ἀμελούμενος;*

d) *Σίμωνός ἐστι· καὶ νῦν ἐκεῖνος*] Pro his olim in Edd. una vox *Σίμων* legebatur: sed auxerunt locum G. et marg. A. 1. additis vocibus *καὶ νῦν ἐκεῖνος*, complerunt autem 2955. 3011. et Gorl. et sic dedi cum *Bel.* et *Schm.* e) *πινραὰ*] „Sic V. 2. S. *Amst.* recte. *Πινναρὰ Fl.* J. B. 1. (et 3.) *Ald. Fr. Par.* H." Post *ῥάκια* inserit G. *περιβεβλημένος*, quod Grammatico debetur, non *Luciano.* f) *περιλείχων*] *περιέλων* (i. e. *περιελών*) maluit *Bel.* ob superius illud *ὑφελόμενος*, sed frustra. g) *προσιόντα*] „Nil mutant Edd. *προϊόντα Gron.*" Vid. Adnot. h) *τούτῳ*] vulgo omissum addunt 2955. 3011. Gorl *Bel. Schm.* i) *ὅτι*] *ἤδη* 2955. 3011. Gorl. ex imprudentia, credo, librarii. k) *αὐτοῦ*] *καὶ* vulgo additum omisit *Schm.* cum Gorl. l) *καὶ*] Etiam hanc voculam, duce 3011. et auctore *Belino*, ejecit *Schm.* injuria, ut mihi videtur: *καὶ πρὸς ταύτας*, int. *οὐ μόνον πρὸς ἐμὲ, τὸν πτωχόν.* m) *ἀναρτήσειν*] Sic *Schm.* e Gorl. 2955. et 3011. nec non e G. et marg. A. 1. ubi tamen *ἀπηρτήσειν.* Vulg. *ἀνελεῖν*, quod est glossema. n) *αὐτὰς*] „Sic *Par.* aliaeque quaedam. *Αὐτὰς J.*" cum *Ald.* 2.

ret? Postquam vero nuper mortuus est, illa omnia ex lege Simonis sunt; et nunc ille cum pannis sordidis, ille, qui patellam cum voluptate ligurriebat, *domo* provehitur equo, purpuras indutus et hysgina, servos, et bigas, et aurea pocula, et mensas eburneis pedibus habens, adorandus ab omnibus, nos neque respiciens amplius. Nuper enim ego procedentem videns, *Salve*, dicebam, *Simo.* At ille indignatus, *dicite*, inquit, *huic mendico, meum nomen ne deminuat: neque enim Simon vocor, sed Simonides.* Maximum vero illud est, quod eum amant etiam mulieres: at ille apud has quoque delicatum se facit, easque despicit: et alias quidem admittit propitius; aliae vero minantur, futu-

p. 724. μεναι. ὁρᾷς, ὅσων ἀγαθῶν ὁ χρυσὸς αἴτιος, εἰ γε καὶ μεταποιεῖ τοὺς ἀμόρφους o), καὶ ἐρασμίους ἀπεργάζεται,
p. 725. ὥςπερ ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κεστός. ἀκούεις δὲ καὶ τῶν ποιητῶν λεγόντων·

Eur. Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς p) καὶ,
Beller. Χρυσὸς γάρ ἐστιν, ὃς βροτῶν ἔχει κράτη.
Incert. ἀλλὰ τί μεταξὺ ἐγέλας q), ὦ ἀλεκτρυών;

15 ΛΑΕΚ. Ὅτι ὑπ' ἀγνοίας, ὦ Μίκυλλε, καὶ σὺ τὰ ὅμοια τοῖς πολλοῖς ἐξηπάτησαι περὶ τῶν πλουσίων. οἱ δ' r), εὖ ἴσθι, πολὺ ἀθλιώτερον ὑμῶν s) τὸν βίον βιοῦσι. λέγω δέ σοι, καὶ πένης καὶ πλούσιος πολλάκις γενόμενος, καὶ ἅπαντος βίου πεπειραμένος· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ αὐτὸς εἴσῃ ἕκαστα.

ΜΙΚ. Νὴ Δία, καιρὸς γοῦν ἤδη καὶ σὲ εἰπεῖν, ὅπως ἠλλάγης, καὶ ἃ σύνοισθα τῷ βίῳ ἑκάστῳ.

ΛΑΕΚ. Ἄκουε, τοιγοῦτόν γε προειδὼς t), μηδένα με σοῦ εὐδαιμονέστερον βιοῦντα ἑωρακέναι.

Sed ἑαυτὰς 2955. et 3011. o) ἀμόρφους] „ex Cod. P. Ἀμορφοτέρους Edd. priores.“ p) βροτοῖς] „κτέρας] Sic Luciani Edd. Βροτοῖς *Eurip.* l. c.“ Et sic Timon. c. 41. ubi vid. Commentatt. In Gorl. deest et κτέρας et βροτοῖς. q) ἐγέλας] 1418. et 2955. pro vulg. ἐγέλασας. Cf. infra c. 20. ubi eadem lectionis varietas. r) οἱ δ'] Prius οὐδ' legebatur. s) ὑμῶν] ἡμῶν 2955. 3011. t) προειδὼς] „προειπὼν *Pell.*“

rum ut mortem sibi consciscant, si porro negligantur. Vides, quantorum bonorum aurum caussa sit; siquidem deformes etiam refingit, et, ut poëticus ille cestus, reddit amabiles. Audis vero et poëtas dicentes:

Pecunia ingens generis humani bonum; *et*,
Pecunia in res regimen humanas tenet.

Sed quid inter haec ridebas, galle?

Gall. Quod ignorantia quadam tu etiam, Micylle, similiter ac reliquum vulgus, deceptus es circa divites. At illi, bene noris, multo miseriorem, quam vos, vitam agunt. Hoc tibi dico, qui et panper et dives saepe fuerim, et vitae uniuscujusque fecerim experimentum: paullo post autem tu quoque scies singula.

Mic. Sic per Jovem: tempus enim jam est, ut dicas, quomodo mutatus fueris, et quorum de unaquaque vita tibi sis conscius.

Gall. Audi ergo. Verum hoc ante noris, neminem mihi visum, te qui viveret beatior.

ΜΙΚ. Ἐμοῦ, ὦ ἀλεκτρυών; οὕτω σοι γένοιτο. προ- p. 725.
άγεις u) γάρ με λοιδορεῖσθαί x) σοι. ἀλλὰ εἰπὲ ἀπὸ τοῦ Εὐ-
φόρβου y) ἀρξάμενος, ὅπως ἐς Πυθαγόραν μετεβλήθης z), p. 726.
εἶτα ἐξῆς ἄχρι τοῦ ἀλεκτρυόνος. εἰκὸς γάρ σε ποικίλα καὶ
ἰδεῖν καὶ παθεῖν, ἐν πολυειδέσι τοῖς βίοις.

ΑΛΕΚ. Ὡς μὲν ἐξ Ἀπύλλωνος τὸ πρῶτον ἡ ψυχή 16
μοι a) καταπταμένη ἐς b) τὴν γῆν ἐνέδυ ἐς c) ἀνθρώπου
σῶμα, ἥν τινα τὴν καταδίκην ἐκτελοῦσα, μακρὸν ἂν εἴη
λέγειν, ἄλλως τε d) οὐδ' e) ὅσιον οὔτε ἐμοὶ εἰπεῖν, οὔτε
σοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα. ἐπεὶ δὲ Εὔφορβος ἐγενόμην...

ΜΙΚ. Ἐγὼ δὲ πρό γε τούτου, ὦ θαυμάσιε, τίς ἦν f);
τοῦτό μοι πρότερον εἰπέ, εἰ κἀγώ ποτε ἠλλάγην g), ὥς-
περ σύ.

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα.

ΜΙΚ. Τίς οὖν ἦν; εἴ τι ἔχεις εἰπεῖν· ἐθέλω γὰρ
τοῦτο εἰδέναι.

u) *προάγεις*] „*προάγῃ* marg. A. 1. et P." et 2955. x) *λοιδορεῖσθαι*] „Constans lectio." y) *τοῦ Εὐφόρβου*] Articulum olim in Edd. omissum, *Belino* monente, restituit *Schm.* e 2955. et 3011. z) *μετεβλήθης*] *μεταβλήθης* 2955. a) *μοι*] *μου* 2955. b) *ἐς*] Sic *Schm.* e 3011. pro *εἰς*. c) *ἐς*] *ἓν* 2955. d) *τε*] *γε* 2955. *Bel.* e) *οὐδ'*] „*οὔτε*] Sic H. *Par.* B. 1. etc. *Οὐδ'* J. P. *Οὔτε* Ex. *Fl.*" Male *Reitz.* et recentt. *οὔτε* retinuerunt. Cf. simillimum locum Diall. Deor. XXI, 2. extr. f) *Ἐγὼ δὲ — τίς ἦν;*] desunt in Gorl. et hinc pro suspectis notata in *Schm.* Cf. infra. g) *ἠλλάγην*] „*ἠλλάγμην* marg. A. 1."

Mic. Me, galle? Ita tu beatus sis! irritas enim me, ut tibi maledicam. Verum dic, ab Euphorbo inde facto initio, quomodo mutatus sis in Pythagoram, ac deinceps usque ad gallum: verisimile enim est, multa vidisse te ac passum, in diversis adeo vitis.

Gall. Quomodo ex Apolline primum anima mea devolans in terram hominis corpus subierit, quam ita poenam luerit, longum fuerit dicere: et alioqui neque dicere mihi talia fas est, neque tibi audire. Cum vero Euphorbus essem...

Mic. Ego vero ante haec, o admirabilis, quis fui? hoc mihi prius dicito, utrum ego quoque, sicut tu, immutatus sim?

Gall. Ita sane.

Mic. Quis igitur fui? siquid habes dicere. volo enim hoc scire.

p. 726. *ΑΛΕΚ.* *Σὺ, μύρμηξ h) Ἰνδικὸς τῶν τὸ χρυσίον ἀνορυττόντων.*

ΜΙΚ. *Εἶτα ὤχνουν ὁ κακοδαίμων κἂν ὀλίγα i) τῶν*
p. 727. *ψηγμάτων ἧκειν k) ἐς τόνδε l) τὸν βίον, ἐξ ἐκείνου ἐπισειτισάμενος; ἀλλὰ καὶ τί μετὰ τοῦτο ἔσομαι, εἰπέ· εἰκὸς γάρ m) εἰδέναι σε. εἰ γάρ τι ἀγαθὸν εἴη, ἀπάγξομαι n) ἤδη ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ παττάλου, ἐφ᾽ οὗ σὺ ἕστηκας.*

17 *ΑΛΕΚ.* *Οὐκ ἂν μάθοις τοῦτο οὐδεμιᾷ μηχανῇ. Πλὴν ἀλλὰ ἐπείπερ Εὔφορβος ἐγενόμην, (ἐπάνειμι γὰρ ἐπ᾽ ἐκεῖνα) ἐμαχόμην ἐν o) Ἰλίῳ, καὶ ἀποθανὼν ὑπὸ Μενέλεω p), χρόνῳ ὕστερον ἐς Πυθαγόραν ἦκον. τέως δὲ περιέμενον*

h) *Σὺ μύρμηξ* etc.] „Sic *Coll.* et *Fl.* cum cett. Edd. habere notat *Solanus.*“ Etiam hic suspicionis nota in *Schm.* Ed, inclusis verbis *εἶ τι — Σὺ*, quae et ipsa in Gorl. deficiunt. Non sequor; quia facilius intelligo, quomodo haec et quae supra erant notata verba, omitti, quam quo inseri potuerint ab aliena manu. Probabile enim castrata a styli Lucianei censore quodam rigidiore, quem haec Micylli loquacitas, quae mihi quidem nec per se illepida, nec hoc sutore indigna, esse videtur, male habuisset. i) *κἂν ὀλίγα*] Sic *Bel.* et *Schm.* eleganter e 2955. 3011. et Gorl. Olim *ὀλίγον*, omisso *κἂν*. *Ὀλίγων* vero B. 1. (et 3.) k) *ἧκειν*] „*ἦκον Fl.*“ l) *τόνδε*] vulgo omissum restituerunt *Bel. Bip.* et *Schm.* e 3011. et Gorl. m) *γὰρ*] *δὲ* Gorl. non male. Vid. Somn. s. Vit. c. 11. ibique Aduot. Tom. I. p. 197. n) *ἀπάγξομαι*] „*ἀπάγχομαι Fl.*“ o) *ἐν*] „Sic Edd. octo. *Ἐπ᾽* J. et V. 2. et marg. A. 1.“ nec non Gorl. p) *Μενέλεω*] Vulg *Μενελάῳ*. sed *Μενελάου* 1128. et 2955. unde recte *Belinus* scribi jubet *Μενελέῳ*, falso tamen accentu. Mox eod. cap. extr. *Μενέλεως* tres Codd. exhibent, et ipsius Genitivi formam atticam servarunt cunctae Edd. Musc. Encom. c. 5. et De Dom. c. 3. *Ἰόλεων* Phal. I, 8.

Gall. Tu formica Indica de eo genere, quae aurum effodiunt.

Mic. Tum pigratus sum miser, paucarum micarum sumto inde viatico in hanc vitam venire? Verum etiam, quid post oro, mihi dic: verisimile enim est, te scire. Si enim bonum quid fuerit, surgam statim, et ab ipso illo, in quo tu modo insistis, clavo me suspendam.

Gall. Nullo istud modo resciscas. Verum enimvero cum Euphorbus essem, ad illa enim redeo, pugnavi ad Ilium, interfectusque a Menelao, interjecto aliquo tempore veni in Pythagoram:

ἄοικος q) ἐστὼς, ἄχρι δὴ ὁ Μνήσαρχος ἐξεργάσηταί r) μοι p. 727. 1
τὸν οἶκον.

MIK. Ἄσιτος ὢν s), ὦ τᾶν, καὶ ἄποτος;

ΑΛΕΚ. Καὶ μάλα. οὐδὲ γὰρ ἔδει τούτων, ἢ μόνῳ τῷ σώματι.

MIK. Οὐκοῦν τὰ ἐν t) Ἰλίῳ πρότερόν μοι εἰπὲ τοιαῦτα ἦν, οἷά φησιν Ὅμηρος γενέσθαι αὐτά;

ΑΛΕΚ. Πόθεν ἐκεῖνος ἠπίστατο, ὦ Μίκυλλε; ὃς, γιγνομένων ἐκείνων, κάμηλος ἐν Βάκτροις ἦν. ἐγὼ δὲ u) τοσοῦτόν p. 728.
σοι φημὶ ὑπερφυὲς μηδὲν x) γενέσθαι τότε, μήτε τὸν Αἴαντα οὕτω μέγαν, μήτε τὴν Ἑλένην αὐτὴν οὕτω καλὴν, ὡς οἴονται. εἶδον y) γὰρ λευκὴν μέν τινα καὶ ἐπιμήκη τὸν τράχηλον, ὡς εἰκάζειν κύκνου θυγατέρα εἶναι· τἆλλα δέ, πάνυ πρεσβῦτιν z), ἡλικιῶτιν σχεδὸν τῆς Ἑκάβης, ἥν γε Θησεὺς πρῶτον ἁρπάσας, ἐν Ἀφίδναις a) εἶχε, κατὰ τὸν Ἡρακλέα γενόμενος· ὁ δὲ Ἡρακλῆς πρότερον εἶλε Τροίαν κατὰ τοὺς πατέρας

q) ἄοικος] „ἀοίκητος P.“ et 3011. r) ἐξεργάσηται] „ἐξεργάσεται *Fl.* male.“ Ἐξεργάζεται 1128. ἐξεργάσετο 2955. in quo forsan vera lectio latet ἐξεργάσατο, vel ἐξεργάζετο, quamquam nec vulgatam damnaverim. s) ὢν] abest ab Gork. t) ἐν] „Nihil jam varietatis invenio. u) δὲ] abest a *Fl.*“ x) μηδὲν] „restitut. ex marg. A. 1. L. P. *Μηδὲ* Edd. priores. *Μὴ δὲ* J.“ Adde B. 1. A. 1. 2. y) εἶδον] „οἶδον male J. (ex A. 2.) *Fr. Fl.* Recte prius *Par.* B. H. S.“ z) πρεσβῦτιν] Olim πρεσβύτην. Sic etiam Toxar. c. 22. correximus. a) Ἀφίδναις] Ἀθήναις 1128.

interim vero sine domo mansi, dum pararet mihi Mnesarchus domicilium.

Mic. Cibine, o noster, expers et potus?

Gall. Nimirum. Neque enim indigebat his, nisi solum corpus.

Mic. Numquid ergo res Iliacae, hoc mihi prius dicito, tales sunt, quales gestas esse Homerus ait?

Gall. Unde iste sciret, Micylle? qui, cum ista fierent, Camelus esset in Bactris? Ego vero tantum tibi dico, supra naturam tum factum esse nihil, nec fuisse tum, neque ita magnum Ajacem, neque Helenam ipsam ita pulchram, ut putant. Vidi enim candidam quidem aliquam, longo collo, ut cycni filiam agnoscere, caeterum valde anum, et Hecubae fere aequalem; quam Thesens primum raptam habuerit Aphidnis, qui cum Hercule vixit. Hercules autem prius Trojam

p. 728. ἡμῶν, τοὺς τότε μάλιστα. διηγεῖτο γάρ μοι ὁ Πάνθους ταῦτα, κομιδῇ μειράκιον ὤν, ἑωρακέναι λέγων τὸν Ἡρακλέα.

p. 729. *MIK.* Τί δέ; ὁ Ἀχιλλεὺς τοιοῦτος ἦν ἄριστος τὰ πάντα, ἢ μῦθος ἄλλως *b*) καὶ ταῦτα;

18 *ΑΛΕΚ.* Ἐκείνῳ μὲν οὐδὲ συννενέχθην, ὦ Μίκυλλε, οὐδ' ἂν ἔχοιμί σοι οὕτως ἀκριβῶς τὰ παρὰ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγειν· πόθεν γάρ, πολέμιος ὤν; τὸν μέντοι ἑταῖρον αὐτοῦ τὸν Πάτροκλον οὐ χαλεπῶς ἀπέκτεινα, διελάσας τῷ δορατίῳ.

MIK. Εἶτά σε ὁ Μενέλεως *d*) μακρῷ εὐχερέστερον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἱκανῶς· τὰ Πυθαγόρου δὲ ἤδη λέγε.

ΑΛΕΚ. Τὸ μὲν ὅλον, ὦ Μίκυλλε, σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν· χρὴ γάρ, οἶμαι, ταλῃθῆ *e*)· λέγειν· ἄλλως δὲ οὐκ ἀπαίδευτος, οὐδ' ἀμελέτητος *f*) τῶν καλλίστων μαθημάτων. ἀπεδήμησα δὲ καὶ ἐς *g*) Αἴγυπτον, ὡς συγγενοίμην

b) ἄλλως] ἄλλος nescio unde *Reitz.*, quam temere secutae sunt *Bip.* et *Schm.* nam vett. Edd. quas inspexi, omnes; praeterea etiam, de quibus tradit *Schmiederus*, B. 4. et *Salm.* et Codd. 2955. et 3011. in ἀλλως consentiunt, quod probant etiam, ut par erat, *Coray* ad *Heliod.* T. II. p. 180. et *Jacobs.* Animadvv. ad *Achill. Tat.* p. 407. *c*) δορατίῳ] Sic Gorl. 2955. et 3011. pro vulg. In *Hom.* δουρί, Il. XVI, 806. *d*) Μενέλεως] Sic 2955. et 3011. pro vulg. *Μενέλαος*. Vid. supra cap. init. *e*) ταλῃθῆ] „ταλῃθὲς P." *f*) ἀμελέτητος] „Et sic esse in *Fl. Fr.* ac J. notat *Solanus*." *g*) καὶ ἐς] Sic *Bel.* et *Schm.* e 2955. et 3011. Vulg. εἰς sine καί, quod etiam in Gorl. est.

ceperat, patrum, qui tum erant, nostrorum circiter aetate. Narrabat mihi enim ista Panthus, dicens, visum a se, puero admodum, Herculem.

Mic. Quid vero, Achillesne talis fuit, praestantissimus undique? an haec quoque temere conficta?

Gall. Cum illo nihil mihi negotii fuit, Micylle. Neque possim tibi accurate adeo, quae apud Graecos acta sunt, dicere. Quomodo enim? qui essem hostis. Verum ipsius Patroclum amicum non magno negotio hasta trajectum interemi.

Mic. Deinde te multo etiam minori Menelaus. Sed satis de his. Jam dic de Pythagora.

Gall. In universum, Micylle, Sophista fui: oportet enim, puto, vera dicere: alioquin nec illiteratus, nec inexercitatus rerum optimarum disciplina. Peregrinatus sum in Aegyptum,

τοῖς προφήταις ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐς τὰ ἄδυτα κατελθών, ἐξέ- p. 729.
μαθον τὰς βίβλους τὰς Ὥρου καὶ Ἰσιδος, καὶ αὖθις ἐς h) Ἰταλίαν ἐκπλεύσας, οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας, ὥστε θεὸν ἡγον i) με.

MIK. Ἤκουσα ταῦτα, καὶ ὡς δόξειας ἀναβεβιωκέναι ἀποθανών, καὶ ὡς χρυσοῦν τὸν μηρὸν ἐπιδείξαιό k) ποτε αὐτοῖς. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, τί σοι ἐπῆλθε νόμον ποιήσασθαι μήτε κρεῶν, μήτε κυάμων ἐσθίειν;

ΑΛΕΚ. Μὴ ἀνάκρινε τὰ τοιαῦτα l), ὦ Μίκυλλε.

MIK. Διατί, ὦ ἀλεκτρυών;

ΑΛΕΚ. Ὅτι αἰσχύνομαι λέγειν πρὸς σὲ τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ m) αὐτῶν. p. 730.

MIK. Καὶ μὴν οὐδὲν οἰκεῖν ἐχρῆν n) λέγειν πρὸς ἄνδρα σύνοικον, καὶ φίλον· δεσπότην γὰρ οὐκ ἂν εἴποιμι ἔτι.

ΑΛΕΚ. Οὐδὲν ὑγιές, οὐδὲ o) σοφὸν ἦν, ἀλλ' ἑώρων,

b) ἐς] Sic 2955. et 3011. *Schm.* pro εἰς. i) ἦγον] „restitutum ex Ms. *Graev.* et P. et marg. A. 1. ᾖδον Edd. anteriores. ἰδὼν *Palm.* nescio unde." e B. 3. credo, ubi typothetae error duplex in una voce ἴδων; i. e. ᾖδόν. Hoc autem etiam in 2955. esse tradit *Bel.* quid jam in 1428. et 3011.? credas ᾖγον, lectionem vulgatam. At hoc non erat certe tacendum. k) ἐπιδείξαιο] „Et sic *Fl.* cum cett." Ἐπέδειξας et supra ἴδοξας scribi jussit *Bel.* cui, non metuo, ne vel tironum quidem mostrorum ullus sit obtemperaturus. l) τὰ τοιαῦτα] „ταῦτα *Fl.*" m) ὑπὲρ] „Sic Edd. excepta *Fl.* quae περὶ cum marg. A. 1." Περὶ etiam 1428. et hinc jubente *Belino Schm.* Vid. Adnot. n) ἐχρῆν] „χρὴ *Fl.*" o) οὐδὲ] „καὶ *Fl.*"

ut de sapientia conferrem cum prophetis; atque admissus in adyta, Hori libros et Isidis edidici: tum rursus navi in Italiam delatus, eo adduxi Graecos illius regionis, uti me pro Deo haberent.

Mic. Audivi ista, teque putatum esse revixisse post mortem, et ostendisse iis aliquando femur aureum. Verum illud mihi dic, quid in mentem tibi venit, ut legem ferres de carnibus fabisque non edendis?

Gall. Noli perquirere talia, Micylle.

Mic. Quid ita, galle?

Gall. Quia pudet me verum tibi de illis dicere.

Mic. Sed nihil cunctari te oportebat ad virum contubernalem et amicum: dominum enim non amplius dixerim.

Gall. Sanum nihil neque sapiens erat. Sed videbam,

p. 730. ὅτι, εἰ μὲν τὰ συνήθη, καὶ ταῦτα τοῖς πολλοῖς νομίζοιμι, ἥκιστα ἐπισπάσομαι τοὺς ἀνθρώπους ἐς τὸ θαῦμα· ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζωμι, τοσούτῳ καινότερος ὤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι. διὰ τοῦτο καινοποιεῖν εἰλόμην, ἀπόῤῥητον ποιησάμενος τὴν αἰτίαν, ὡς εἰκάζοντες ἄλλοι p) ἄλλως, ἅπαντες ἐκπλήττωνται, καθάπερ ἐπὶ q) τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν.

Mik. Ὁρᾷς καταγελᾷς μου καὶ σὺ ἐν r) τῷ μέρει τοιοῦτον s), ὅσον Κροτωνιατῶν, καὶ Μεταποντίνων, καὶ Ταραντίνων, καὶ τῶν ἄλλων ἀφώνων σοι ἑπομένων, καὶ προσκυνούντων τὰ ἴχνη, ἃ σὺ πατῶν ἀπολιμπάνοις t).

p. 731. Ἀποδυσάμενος u) δὲ τὸν Πυθαγόραν, τίνα μετηλφίασω
19 μετ' αὐτόν;

Gall. Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μιλήτου ἑταίραν x).

Mik. Φεῦ τοῦ λόγου, καὶ γυνὴ γὰρ ἐγένετο ἐν y) τοῖς

p) ἄλλοι] ἄλλος 1428. 2955. 3011. quod sine justa causa probavit *Bel.* q) ἐπὶ] Sic recte Gorl. 2955. et 3011. pro vulg. ἐν. Arctius nempe ἐπὶ cum ἐκπλήττωνται jungendum: quare pro *in* in versione dedi *de*. r) καὶ σὺ ἐν] „κἀν solum *Fl. Κἂν ἐν Schol.* Vulgatum tuetur P.“ Cum *Schol.* consentit 2955. s) τοιοῦτον] οὐ τοιοῦτον 3011. t) ἀπολιμπάνοις] ἀπ—εις 3011. probante *Belino*. *Schmiederus* ἂν addi maluit genuino Optativo utrumque inscite judicatum. u) ἀποδυσάμενος] „Sic recte *Par.* S. Ἀποδησάμενος cett. male.“ exceptis etiam B. 1. et 3. x) ἑταίραν] Sic jam correxi vulgatum ἑταῖραν. Cf. Icarom. c. 31. Sed Ver. Hist. II, 18. vellem ἑταίραν servassem, et in nota Editionum errorem minus defendissem, quam excusassem. y) ἐν] „σὺν *Fl.*“

si consueta, et eadem, quae vulgus, in legibus ponerem, in admirationem me non perducturum esse homines. Quó magis autem peregrina statuerem, tanto magis novum *atque admirabilem* me illis putabam futurum. Itaque novare quaedam instituí, arcanam ejus rei fingens caussam, ut conjecturis utentes alii aliis, omnes admiratione percellerentur, ut de obscuris oraculis.

Mic. Vides? non minus me pro mea parte derides, quam Crotoniatas, et Metapontinos, et Tarentinos, et reliquos, qui muti te sequebantur, adorabantque, quae tu inambulans relinqueres, vestigia. Exuto vero Pythagora, quem post ea induisti?

Gall. Aspasiam, meretricem Milesiam.

Mic. Vah, quid ais? Mulier etiam inter alia fuit

ἄλλους ὁ Πυθαγόρας; καὶ ἦν ποτε χρόνος, ὅτε καὶ σὺ p. 731.
ὠοτόκεις, ὦ ἀλεκτρυόνων γενναιότατε, καὶ συνῆσθα Περικλεῖ, Ἀσπασία οὖσα z); καὶ ἐκύεις ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔρια ἔξαινες, καὶ πρόκην κατῆγες, καὶ ἐγναπτίζου ἐς τὸ ἐκκλησιαστικόν;

ΜΙΚ. Πάντα ταῦτα ἐποίουν, οὐ μόνος; ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ, καὶ ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς, ὥστε, ὁπόσα ἂν ἀποσκώψῃς a) εἰς ἐμέ, καὶ εἰς ἐκείνους ἀποσκώψας ἔσῃ.

ΑΛΕΚ. Τί οὖν; πότερος ὁ βίος ἡδίων b) σοι ἦν, ὅτε ἀνὴρ ἦς, ἢ ὅτε σε ὁ Περικλῆς ὤπυιεν c);

ΜΙΚ. Ὁρᾷς d), οἷον τοῦτο ἠρώτησας, οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ συνενεγκοῦσαν e) τὴν ἀπόκρισιν;

ΜΙΚ. Ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, ἱκανῶς ὁ Εὐριπίδης p. 732.
διέκρινε τὸ τοιοῦτον, εἰπών, ὡς τρὶς ἂν θέλοι πρὸ ἀσπίδα *Eurip.*
στῆναι, ἢ ἅπαξ τεκεῖν. Med. v.
253.

ΑΛΕΚ. Καὶ μήν ἀναμνήσω σε, ὦ Μίκυλλε, οὐκ εἰς

z) καὶ συνῆσθα — οὖσα] καὶ συνῆσθαι (sic) *Περικλεῖ, Ἀσπασίαν οὖσαν* 1428. et 3011. a) ἀποσκώψῃς] ἀποσκώψεις 1428. b) *Τί οὖν; — ἡδίων*] „*Τίς οὖν ποτε ἡδίων ὁ β. Fl.* Vulgatum servat P.“ c) ὤπυιεν] „restitutum ex *Fl.* nam ὤπυεν cett.“ d) Ὁρᾷς] ex P. et L. sic dedi. Οἶδας Edd. omnes.“ e) συνενεγκοῦσαν] „συνεγκοῦσαν H. Ceterae quod edidi.“ συνενεκοῦσαν B. 3.

Pythagoras? fuitque tempus aliquando, ubi ova etiam tu pareres, gallorum generosissime. Consuevisti itaque cum Pericle, cum esses Aspasia? et uterum ex eo gestasti, et lanas carpsisti, et deduxisti fila, et meretriciam vitam degisti?

Gall. Feci haec omnia equidem, non solus, sed etiam Tiresias ante me, et Elati Caeneus filius. Quaecunque igitur in me jeceris ridicula, eadem in illos jeceris.

Mic. Quid ergo? utra tibi vita fuit jucundior, cum vir esses, an cum subagitaret te Pericles?

Gall. Scis, quid interrogaris? nec Tiresiae profuisse responsionem?

Mic. Sed etsi tu non dicas, satis Euripides illud diremit, cum dixit, mallo se ter cum clypeo stare *in acie*, quam semel parere.

Gall. Quin admonebo te, Micylle, cum non ita multo post ex partu laborabis: eris

p. 732. μακρὰν ὠδίνουσαν *f*)· ἔσῃ γάρ ποτε γυνὴ καὶ σὺ ἐν πολλῇ τῇ περιόδῳ πολλάκις.

MIK. Οὐκ ἀπάγξῃ; ὦ ἀλεκτρυών, ἅπαντας οἰόμενος Μιλησίους, ἢ Σαμίους εἶναι; σὲ γοῦν g) φασι, καὶ Πυθαγόραν ὄντα τὴν ὥραν λαμπρὸν, πολλάκις Ἀσπασίαν
20 γενέσθαι τῷ τυράννῳ. Τίς δὲ δὴ h) μετὰ τὴν Ἀσπασίαν ἀνὴρ, ἢ γυνὴ αὖθις ἀνεφάνης;

ΑΛΕΚ. Ὁ Κυνικὸς Κράτης.

MIK. Ὦ Διοσκούρω i), τῆς ἀνομοιότητος, ἐξ ἑταίρας φιλόσοφος;

ΑΛΕΚ. Εἶτα βασιλεὺς, εἶτα πένης, καὶ μετ' ὀλίγον σατράπης, εἶτα ἵππος, καὶ καλοῶς, καὶ βάτραχος, καὶ ἄλλα μυρία· μακρὸν δ' k) ἂν γένοιτο καταριθμήσασθαι l) ἕκαστα· τὰ τελευταῖα δὲ ἀλεκτρυὼν πολλάκις· ἤσθην γὰρ
p. 733. τῷ τοιούτῳ βίῳ m)· καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις δουλεύσας βασιλεῦσι, καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις, τὰ τελευταῖα καὶ σοὶ νῦν σύνειμι, καταγελῶν ὁσημέραι σοῦ n) ποτνιωμένου καὶ

f) ὠδίνουσαν] ὠδινοῦσαν *Schm.* jussu *Guyeti.* At vid. Adnot. g) γοῦν] Sic *Schm.* e P. pro vulg. οὖν. h) Τίς δὲ δὴ] Sic 2955. 3011. *Bel. Bip. Schm.* Τίς δὲ B. 3. Τίς δὴ *Reitz.* et pleraeque omnes. i) Διοσκόρω] „Sic Edd. omnes. Διοσκούρω *Coll.*" k) δ'] „non habet *Fl.*" Unde conjicias scripsisse auctorem. ἃ μακρὸν ἂν γένοιτο etc. l) καταριθμήσασθαι] „καταριθμεῖσθαι G. Nil mutant Edd." m) τῷ τοιούτῳ βίῳ] Sic 2955. 3011. Gorl. *Bel.* Sed τοιούτῳ τῷ βίῳ *Bip.* et *Schm.* In vett. deest omnino τοιούτῳ. n) σοῦ] „deest in *Fl.*"

enim aliquando mulier tu quoque, et saepe, in multiplici illo orbe.

Mic. Non abis in malam rem, galle, qui putes, omnes Milesios esse aut Samios. Te enim ajunt, etiam, cum Pythagoras esses, et forma splendida, saepe Aspasiam fuisse tyranno. Ecquis vero post Aspasiam vir, aut quae mulier denuo prodiisti?

Gall. Cynicus Crates.

Mic. O Jovis pueri! quae dissimilitudo, ex meretrice philosophus.

Gall. Tum rex, deinde pauper, et paullo post satrapa, deinde equus, et graculus, et rana, et sexcenta alia. Sed longum fuerit enumerare singula. Denique vero gallus saepe fui, (gaudeo enim hac vita) et apud multos alios serviens, reges, pauperes, divites; postremo nunc tecum vivo, deridens quotidie te conquerentem et deplorantem tuam

οἰμώζοντος ἐπὶ τῇ πενίᾳ, καὶ τοὺς πλουσίους θαυμάζοντος, p. 733.
ὑπ' ἀγνοίας τῶν ἐκείνοις προσόντων κακῶν. εἰ γοῦν ἤδεις τὰς φροντίδας αὐτῶν o), ἃς ἔχουσιν, ἐγέλας p) ἂν ἐπὶ σαυτῷ πρῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον q).

MIK. Οὐκοῦν, ὦ Πυθαγόρα, ἢ ὅ, τι r) μάλιστα χαίρεις καλούμενος, ὡς μὴ ἐπιταράττοιμι τὸν λόγον s), ἄλλοτε ἄλλον καλῶν.....

ΑΛΕΚ. Διοίσει μὲν οὐδέν, ἤν τε Εὔφορβον, ἤν τε Πυθαγόραν, ἤν τε Ἀσπασίαν καλῇς, ἢ Κράτητα, πάντα γὰρ ἐγὼ ταῦτά εἰμι· πλὴν τὸ νῦν ὁρώμενον τοῦτο, ἀλεκτρυόνα ὀνομάζων ἄμεινον ἂν ποιοῖς t), ὡς μὴ ἀτιμάζοις εὐτελὲς εἶναι δοκοῦν τὸ ὄρνεον, καὶ ταῦτα, τοσαύτας ἐν αὑτῷ u) ψυχὰς ἔχον.

MIK. Οὐκοῦν, ὦ ἀλεκτρυών, ἐπειδὴ ἁπάντων σχε- p. 734.
δὸν ἤδη x) τῶν βίων ἐπειράθης, καὶ πάντα οἶσθα y), λέ- 21

o) αὐτῶν] „abest a *Fl.*" p) ἐγέλας] Sic recte 3011. et Gorl. pro vulg. ἐγέλασας. Cf. supra c. 14. Vice versa Necyom. c. 17. ἐγέλασας e Codd. Parr. scripsi, ubi vulgo legebatur ἐγέλας. q) ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ τὸν πλούσιον] ὑπερευδαίμονα εἶναι τὸν πλοῦτον 3011. 2955. Gorl. probante *Belino.* r) ὅ, τι] „εἴ τι P. *Ott. Fl.*" Καὶ εἴ τι μάλιστα χαίροις 2955. 3011. s) τὸν λόγον] τῷ λόγῳ 1428. t) ποιοῖς] ποιῇς 1428. u) αὐτῷ] Sic *Reitz.* et *Bip.* In cett. omnibus αὑτῷ, ne *Schm.* quidem excepta. x) ἤδη] quod deest in Gorl. tanquam suspectum notavit *Schm.* y) οἶσθα] ἦσθα 3011.

paupertatem, et admirantem divites, ignorantia malorum, quae ipsis adsunt. Si enim scires curas illorum, quas habent, ipsum te rideres, qui prius putaveris, ex omni parte beatum semper esse divitem.

Mic. Igitur, Pythagora, aut quo maxime nomine gaudes, ne confundam sermonem, alias alium vocans . . .

Gall. Nihil quidem interfuerit, sive Euphorbum, sive Pythagoram, sive Aspasiam vocaveris, sive Cratetem: omnia enim ego haec sum. Verum si, id quod nunc videor, gallum nominaveris, melius feceris, ne contumeliosus sis in avem, quae vilis videtur, cum tamen tot in se animas habeat.

Mic. Igitur, galle, cum jam omnia prope vitae genera expertus sis, et omnia noveris, dic mihi jam diserte et separatim tum di-

p. 734. γοις ἂν ᾖδη σαφῶς, ἰδίᾳ μὲν τὰ τῶν πλουσίων, ὅπως βιοῦσιν z), ἰδίᾳ δὲ τὰ πενιχικά, οἷς μάθω, εἰ ἀληθῆ ταῦτα φῂς, εὐδαιμονέστερον ἀποφαίνων με τῶν πλουσίων.

ΑΛΕΚ. Ἰδοὺ δὴ οὕτως ἐπίσκεψαι, ὦ Μίκυλλε. σοὶ μὲν οὔτε πολέμου πολὺς λόγος, ἢν λέγηται, ὡς οἱ πολέμιοι ἐπελαύνουσιν a), οὐδὲ φροντίζεις, μὴ τὸν b) ἀγρὸν τέμωσιν ἐμβαλόντες, ἢ τὸν παράδεισον ξυμπατήσωσιν, ἢ c) τὰς ἀμπέλους δηιώσωσιν· ἀλλὰ τῆς σάλπιγγος ἀκούων μόνον, εἴπερ ἄρα, περιβλέπεις τὸ κατὰ σεαυτὸν, οἵ d) τραπόμενον χρὴ οἴεσθαι, καὶ τὸν κίνδυνον διαφυγεῖν. οἱ δ' εὐλαβοῦνται μὲν e) (καὶ) ἀμφ' αὐτοῖς, ἀνιῶνται δὲ ὁρῶντες ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀγόμενα καὶ φερόμενα ὅσα f) εἶχον ἐν τοῖς ἀγροῖς. καὶ ἤν τε g) εἰσφέρειν δέῃ, μόνοι καλοῦνται· ἢν τε ἐπεξιέναι, προκινδυνεύουσι στρατηγοῦντες ἢ ἱππαρχοῦντες· σὺ δὲ i), οἰσυΐνην k) ἀσπίδα ἔχων, εὐ-
p. 735. αλὴς καὶ κοῦφος ἐς l) σωτηρίαν, ἕτοιμος ἑστιᾶσθαι τὰ l)

z) βιοῦσιν] πλουτοῦσιν 1428. a) ἐπελαύνουσιν] „προσελαύνουσιν inarg. A. 1." b) τὸν] „τὸ male J^ac σὸν 1428. c) ἢ] ἢ ἄλλως 2 55. d) οἱ] ἢ 1428. e μὲν] τὸ μὲν 1428. *Bel.* probante. Imo sequens καὶ aut omnino spurium, aut certe non suo loco positum, et forsan post ἀνιῶνται δὲ transponendum videtur. f) ὅσα] ἃ 1428. g) ἤν τε] ἢν περ Gorl. h) σὺ δὲ] „οὐδὲ male *Fl.*" i) οἰσυΐνην] οἰουΐνην 1428. k) ἐς] *Schm.* e 3011. Vulg. εἰς. l) τὰ] „abest a *Fl.*" Ἑστιαθῆναι ἐπινίκιος 1428.

vitum rationes, quomodo vivant, tum pauperum; utl cognoscam, verene dicas ista, cum beatiorem me divitibus pronuntias.

Call. Nimirum hoc modo rem considera, Micylle. Tibi belli non multa cura est, si dicantur hostes invadere: neque sollicitus es, ne, irruptione facta, agrum populentur, aut hortos conculcent, aut exscindant vineam. Sed tuba audita tantum, si modo illud quoque, pro te circumspicis, quo te salutis caussa convertas, et periculum effugias: at illi et sibi timent, et anguntur, cum vident de moenibus, agi ferrique, in agris quaecunque habuerant. Et si tributum pendendum sit, vocantur soli; et si crumpendum, primi subeunt, vel toto ducendo exercitu, vel certe equitatu, pericula. Tu vero, scutum habens viminеum, expeditus ac levis ad evadendum, paratus ad obeundas epulas, cum post victoriam triumphale impe-

ἐπινίκια, ἐπειδὰν θύῃ ὁ στρατηγὸς νενικηκώς. Ἐν εἰ- p. 735.
ρήνῃ τε m) αὖ, σὺ μὲν τοῦ δήμου ὢν ι), ἀναβὰς εἰς ἐκ- 22
κλησίαν, τυραννεῖς ο) τῶν πλουσίων· οἱ δὲ φρίττουσι, καὶ ὑποπτήσσουσι, καὶ διανομαῖς ἱλάσκονταί σε. λουτρὰ μὲν γὰρ ὡς ἔχοις p) καὶ ἀγῶνας καὶ θεάματα καὶ τἆλλα διαρκῆ ἅπαντα, ἐκεῖνοι πονοῦσι *)· σὺ δὲ ἐξεταστὴς καὶ δοκιμαστὴς πικρὸς ὥσπερ δεσπότης, οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς ἐνίοτε· κἂν σοι δοκῇ, κατεχαλάζησας q) αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους, ἢ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἐδήμευσας· οὔτε δὲ r) συκοφάντην δέδιας αὐτὸς s), οὔτε λῃστὴν, μὴ ὑφέληταί τὸ χρυσίον, ὑπερβὰς τὸ ὀρυγκίον, ἢ διορύξας t) τὸν τοῖχον, οὔτε πράγματά ἔχεις λογιζόμενος, ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖς κα-

m) τε] δὲ legi jubet *Bel.* inscite. n) ὢν] εἰς ὢν Idem vult, provocans ad Saturnn. c. 2. Imo vero ad hanc vocis εἰς ellipsin provocare potuit *Struvius* Lectt. Luciann. p. 213. quum Somn. s. Vit. c. 9. cum duobus Codd. pro τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς, ἀεὶ etc. legi voluit τῶν ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου, εἷς ἀεὶ etc. quamquam illic equidem in εἷς ἀεὶ offenderim. Quod autem εἷς in locis quibusdam ponitur, ideo non necesse est in omnibus idem fieri; quod perperam *Belinus* credidisse videtur. Vid. *L. Bos.* Ellipss. p. 137. *Schäf.* ο) τυραννεῖς] τυραννήσεις 2955. 3011. Gorl. τυραννιεῖς 1428. unde *Bel.* vult τυραννεύσεις, saltem contra *Luciani* usum, qui semper forma τυραννεῖν utitur. p) ὡς ἔχοις] „Neque hoc habet *Fl.*" *) πονοῦσι] παρασκευάζουσι 1428. glossema, judice *Belino.* q) κατεχαλάζησας] „κατεχαλάζωσας male *Fl.*" r) οὔτε δὲ] „οὐδὲ *Fl.*" s) αὐτὸς] abest ab Gorl. t) διορύξας] „Sic *Par.* Ὀρύξας cett." Διορύξας etiam Codd. Parr. habere, colligas e *Belini* silentio. Certe διορύσσειν τὸν τεῖχον de furibus solennem esse phrasin, non ὀρύσσειν, satis constat. Vid. modo *Schleusner.* Lex. N. T. s. διορύσσειν. Infra ὑπορύσσειν eodem significatu c. 23.

rator sacrificium celebrat. In pace rursus tu quidem, de plebe unus, in concionem escendens tyrannidem exerces in divites: at illi horrent, et metuunt, et placant te divisionibus. Balnea enim ut habeas, et certamina, et spectacula, et reliqua, quantum satis est, elaborant illi omnia: tu vero exactor atque censor acerbus, tanquam dominus, ne sermonem quidem interdum illis impertis. Et cum tibi videtur, grandine illos lapidum obruis, aut bona illorum publicas. Neque vero calumniatorem ipse metuis, neque latronem, ne aurum tibi, vel lorica domus superata, vel pariete perfosso, surripiat: neque molestias habes putandi ra-

p. 735. ταράττοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, καὶ πρὸς τοσαύτας u) φροντίδας μεριζόμενος x)· ἀλλὰ κρηπῖδα συντελέσας, ἑπτὰ ὀβολοὺς τὸν μισθὸν ἔχων, ἀπαναστὰς περὶ δείλην ὀψίαν, p. 736. λουσάμενος, ἢν δοκῇ, σαπέρδην τινά, ἢ μαινίδας, ἢ κρομμύων z) κεφαλίδας ὀλίγας πριάμενος, εὐφραίνεις σαυτὸν a), ἄδων τὰ πολλὰ, καὶ τῇ βελτίστῃ πενίᾳ προσφιλοσοφῶν.

23 Ὥστε διὰ ταῦτα ὑγιαίνεις τε, καὶ ἔῤῥωσαι τὸ σῶμα, καὶ διακαρτερεῖς πρὸς τὸ κρύος. οἱ πόνοι γάρ σε παραθήγοντες b) οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀνταγωνιστὴν ἀποφαίνουσι πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄμαχα εἶναι. ἀμέλει οὐδέν c) σοι τῶν χαλεπῶν τούτων νοσημάτων ἐπιβουλεύει· ἀλλ' ἢν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται, πρὸς ὀλίγον ὑπηρετήσας αὐτῷ d) ἀνεπήδησας εὐθύς, ἀποσεισάμενος τῇ ἀσι-

u) τοσαύτας] „Sic *Par.* cum P. et L. Τὰς Edd. cett. et G.“ x) μεριζόμενος] „λογιζόμενος Edd. Restituta lectio est in G. L. P. et marg. A. 1. W.“ y) ἀπαναστὰς] Sic Gorl. 1428. 2955. 3011. *Bel. Schm.* pro vulg. ἐπαναστάς. z) κρομμύων] „κρομύων *Fl.*“ a) σαυτὸν] σεαυτὸν 2955. 3011. b) παραθήγοντες] „καταθήγοντες *Fl.* et marg. A. 1.“ Sic etiam 1428. probante *Belino* sine justa caussa. c) οὐδέν] „ἀμέλει P. et marg. A. 1. W. quae ἀμέλει in locum ὥστε collocat.“ idque recte: nam pro ἀμέλει etiam Necyom. c. 15. in nonnullis libris legitur ὥστε. et h. l. Codd. Gorl. 2955. 3011. pro ὥστε habent ἀμέλει. quos, monente *Bekno*, recte secutus est *Schmiederus*. d) αὐτῷ] Sic optime *Reitz.* nescio unde, et recentt. Αὐτῶ A. 1. 2. B. 1. 3. quam lectionem secutus *Erasmus* vertit: *paulo negotio eam* (febriculam) *medicatus; pejus Belinus*: *tu la supportes quelque temps.* Vere *Wielandius*, praeeunte *Gesnero*: *du brauchst keinen andern Arzt als dich*

tiones, aut *debita* repetendi, aut cum scelestis dispensatoribus conflictandi, nec inter tot curas distraheris: sed perfecta crepida, septem obolorum mercedem habens, circa seram vesperam surgens, et lotus, si videtur, saperda aliqua emta, aut maenis *aliquot*, aut paucis ceparum capitibus, ipse te exhilaras, canens saepe, et cum optima illa paupertate philosophatus. Itaque his de caussis bene vales, et robusto es corpore, et frigoris patiens. Labores enim acuunt te, et adversarium non contemnendum reddunt contra ea, quae invicta aliis videntur. Crede mihi, nullus tibi de difficilibus istis morbis insidiatur. Sed si quando levis te febricula invadat, pauxillo interjecto tempore, tuo solius ministerio usus, statim iterum depulso per inediam morbo

τίᾳ e)· ὁ δὲ φεύγει αὐτίκα φοβηθείς σε· ψυχροῦ τε ὁρῶν ἐμ- p. 756.
φορούμενον, καὶ μακρὰ f) οἰμώζειν λέγοντα ταῖς ἰατρικαῖς
περιόδοις· οἱ δὲ ὑπ' ἀκρασίας, ἄθλιοι, τί τῶν κακῶν οὐκ
ἔχουσι, ποδάγρας, καὶ φθόας, καὶ περιπνευμονίας, καὶ
ὑδέρους; ταῦτα γὰρ τῶν πολυτελῶν ἐκείνων δεῖπνων ἀπό-
γονα g). τοιγαροῦν οἱ μὲν αὐτῶν, ὥσπερ ὁ Ἴκαρος, ἐπι- p. 757.
πολὺ ἄραντες αὐτούς, καὶ πλησιάσαντες τῷ ἡλίῳ, οὐκ εἰ-
δότες h) ὅτι κηρῷ ἥρμοστο αὐτοῖς ἡ πτέρωσις, μέγαν
ἐνίοτε τὸν πάταγον ἐποίησαν, ἐπὶ κεφαλὴν ἐς πέλαγος ἐμ-
πεσόντες· ὅσοι δὲ κατὰ τὸν Δαίδαλον μὴ πάνυ μετέωρα
μηδὲ ὑψηλὰ ἐφρόνησαν, ἀλλὰ πρόγεια, ὡς νοτίζεσθαι
ἐνίοτε τῇ ἅλμῃ τὸν κηρὸν i), ὡς τὸ πολὺ οὗτοι ἀσφαλῶς
διέπτησαν.

MIK. Ἐπιεικεῖς τινας καὶ συνετοὺς λέγεις.

ΑΛΕΚ. Τῶν μέντοι γε k) ἄλλων, ὦ Μίκυλλε, τὰς

selbst. Αὐτῷ de secunda persona, ut Hermot. c. 78. ubi vid. not. in Varr. Lectt. Tom. IV. p. 109. sq. e) τῇ ἀσιτίᾳ] „τὴν ἄσιν male P." Sic etiam Gorl. sed τὴν ἄσην 3011. f) μακρὰ] „Sic P. *Μακρὰν* editi." g) ἀπόγονα] „αὐταὶ γάρ — ἀπόγονα 1428. h) εἰδότες] εἰδότι 1428. i) ὥστε νοτίζεσθαι — τὸν κηρὸν] absunt a Gorl. credo, quod librarius imprudenter ab uno ὡς ad alterum transiluerat. Pro ἅλμῃ autem, quod vitium recentt. e *Reitz.* acceperant, scripsi, ut vides. k) γε] abest ab Gorl.

exsilis. Nempe e vestigio ille fugit, te metuens, cum videt te frigidam ad satietatem bibere, et plorare jubere medicos illos circuitus. Verum isti per intemperantiam suam miseri quid malorum non habent, podagras, tabes, et pulmonis inflammationes, et hydropes? haec enim sumtuosarum illarum coenarum suboles. Itaque alii illorum Icari instar cum multum se sustulere, et appropinquarunt ad solem, ignari, cera sibi compactum esse illud alarum remigium, magnum nonnunquam strepitum, praecipites in mare delapsi, excitant. Qui vero Daedali instar non nimis alta neque sublimia petunt, sed vicina terrae, ut marina adspergatur nonnunquam cera, illi fere secure transvolant.

Mic. Aequos nempe et prudentes viros dicis.

Gall. Verum caeterorum naufragia turpia sane videas,

p. 737. ναυαγίας l) πάνυ αἰσχρὰς ἴδοις ἄν, ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένος m) τὰ πτερὰ, γέλωτα παρέχῃ n) Πέρσαις, ἀναβαίνων ἐπὶ τὴν πυρὰν o), ἢ Διονύσιος καταλυθεὶς p) τῆς τυραννίδος, ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκῃ q), μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων r).

24 *MIK.* Εἰπέ μοι, ὦ ἀλεκτρυών, σὺ δὲ ὁπότε βασιλεὺς ἦσθα, (φῂς γὰρ καὶ βασιλεῦσαι s) ποίου τινὸς t) ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου; ἦπου πανευδαίμων ἦσθα, τὸ κε-
p. 738. φάλαιον ὄ, τι πέρ ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων, ἔχων.

ΑΛΕΚ. Μὴ δὲ u) ἀναμνήσῃς με, ὦ Μίκυλλε· οὕτω τρισάθλιος ἦν τότε. τοῖς μὲν ἔξω πᾶσιν, ὅπερ ἔφησθα, πανευδαίμων εἶναι δοκῶν, ἔνδον δὲ μυρίαις ἀνίαις ξυνὼν x).

l) τὰς ναυαγίας] „τὰ ναυάγια marg. A. 1.“ m) περιτετιλμένος] „παρατετιλμένος *Fl.* Vulgato favet *Th. Mag.*“ Illud habet etiam 1428. quod praetulerunt *Bel.* et *Schm.* At cf. γύπα τινὰ περιτετιλμένον τοῦ πώγωνος τὰ πτερὰ sine lectionis varietate. De Mero. Cond. c. 33. Tom. III. p. 272. n) παρέχῃ] παρέχει 1428. o) τὴν πυρὰν] τὸ πῦρ id. p) καταλυθεὶς] „καταδυθεὶς *Par.* καταδύσης τῆς τυραν. ἐν Κορ. γραμματιστὴς διδάσκει G. καταδύσης tantum marg. A. 1. Γραμματιστὴς βλέπηται διδάσκων P. in prioribus cum vulgata faciens.“ Gorl. καταδύσης τ. τυρ. ἐν Κ. γραμματιστὴς βλέπηται. quae duo postrema etiam 3011. habet. Nihil videtur mutandum. Insolentior quidem formula καταλυθῆναι τῆς τυραννίδος occurrit etiam *Xenoph.* Cyrop. VIII, 5, 24. *Weisk.* q) διδάσκῃ] διδάσκει 1428. r) ἀναγκάζων] „διδάσκων G. et marg. A. 1.“ cum 3011. s) βασιλεῦσαι] ποτε addunt 2955. 3011. *Bel. Schm.* t) τινὸς] „πότε P.“ An G.? cf. not. ποτ' 2955. τότ' 3011. Gorl. *Bel. Schm.* u) μὴ δὲ] „μηδὲ *Par.*“ x) ξυνὼν] Sic *Schm.* e 3011. pro συνών.

cum evulsis Croesus alis ludibrium Persis praebeat suo in rogum adscensu; aut exstincta tyrannide Dionysius Corinthi doceat literas, ac post tantum imperium syllabas colligere cogat pueros.

Mic. Dic mihi, galle, tu cum rex esses, (nam regnasse etiam te dicis) qualem illam expertus es vitam? Ecquid ex omni parte beatus fuisti, cum, caput quod est bonorum omnium, haberes?

Gall. Noli me admonere, Micylle, adeo ter infelix tum eram, qui, cum externis omnibus, quod modo dicebas, beatus undique viderer, innumerabilibus intus conflictarer miseriis.

MIK. Τίσι ταύταις; παράδοξα γὰρ, καὶ οὐ πάνυ γ) πιστὰ φῄς. p. 738.

ΑΛΕΚ. Ἦρχον μὲν οὐκ ὀλίγης χώρας, ὦ Μίκυλλε, παμφόρου τινὸς, καὶ πλήθει ἀνθρώπων, καὶ κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα θαυμάζεσθαι ἀξίας α), ποταμοῖς τε ναυσιπόροις καταῤῥεομένης, καὶ θαλάττῃ εὐόρμῳ χρωμένης. καὶ στρατιὰ ἦν πολλὴ καὶ ἵππος συγκεκροτημένη, καὶ δορυφορικὸν οὐκ ὀλίγον, καὶ τριήρεις, καὶ χρημάτων πλῆθος ἀνάριθμον, καὶ χρυσὸς ὁ κοῖλος πάμπολυς, καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγῳδία πᾶσα, ἐς ὑπερβολὴν α) ἐξωγκωμένη· ὥστε, ὁπότε b) προΐοιμι, οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνουν, καὶ θεόν τινα ὁρᾶν ᾠοντο, καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνίθεον ὀψόμενοι με· οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τὰ p. 739.
τέγη ἀνιόντες, ἐν μεγάλῳ ἐτίθεντο ἀκριβῶς ἑωρακέναι τὸ ζεῦγος, τὴν ἐφεστρίδα, τὸ διάδημα, τοὺς προπέμποντας c), τοὺς ἑπομένους g)· ἐγὼ δὲ εἰδὼς, ὁπόσα με ἠνία καὶ

γ) πάνυ] „πάντῃ P. et marg. A. 1. W." Sic etiam 3011. et Gorl. non admodum probabiliter. α) ἀξίας] ἀξίως Gorl. a) πᾶσα, ἐς ὑπερβολὴν] ἐς ὑπερβολὴν πᾶσα 2955. b) ὁπότε] εἴ ποτε scribi jubet *Bel.* soloecismi vitandi caussa, quem tamen, ut debuit, intactum reliquit in ὁπότε ἐξοίμι Diall. Mort. VI, 4. saepius tamen non ita reliquit. c) προπέμποντας] „προπεμπουσιας G." et Gorl. d) ἑπομένους] „ἑπομένους J. male." et A. 2.

Mic. Quibusnam illis? mira enim dicis et vix credibilia.

Gall. Imperabam equidem regioni non parvae, Micylle, fertilissimae, et ob multitudinem hominum, urbiumque pulchritudinem, admirandae ut quae maxime, quae fluminibus perluretur navium patientibus, et portuoso uteretur mari. Exercitus erat multus, equitatus exercitatissimus, satellitium non parvum, triremes, et pecuniarum vis innumerabilis, auri caelati plurimum, et aliud imperii choragium ad excessum usque exaggeratum. Itaque si quando procederem, vulgus quidem me adorare, et Deum se quendam videre arbitrari, et alii super alios ad me videndum concurrere: alii etiam, tectis conscensis, magnum putabant accurate vidisse bigas, togam, diadema, praecedentes, sequentes. Ego vero, quot

p. 739. ἔστρεφεν, ἐκείνοις μὲν e) τῆς ἀγνοίας f) συνεγίγνωσκον, ἐμαυτὸν δὲ ἠλέουν, ὅμοιον ὄντα τοῖς μεγάλοις ἐκείνοις g) Κολοσσοῖς, οἵους ἢ h) Φειδίας, ἢ Μύρων, ἢ Πραξιτέλης ἐποίησεν i). ἐκείνων k) γὰρ ἕκαστος, ἔκτοθεν μὲν Ποσειδῶν τις l) ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος, χρυσοῦ m) καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος, κεραυνὸν, ἢ ἀστραπὴν, ἢ τρίαιναν ἔχων τῇ δεξιᾷ· ἢν δὲ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἔνδοθεν n), ὄψει μοχλούς τινας καὶ γόμφους, καὶ ἥλους διαμπὰξ πεπερονημένους o), καὶ κορμοὺς καὶ σφῆνας, καὶ πίτταν p) ὑπόπηλον q), καὶ πολλὴν τινα τοιαύτην r) ἀμορφίαν ὑποκουροῦσαν· ἐῶ λέγειν μυῶν s) πλῆθος, ἢ μυγαλῶν t) ἐμ-

e) ἐκείνοις μὲν] „ἐκείνοις μὲν τούτοις τῆς *Par.* Sed τούτοις non habent cett. quare id sustuli. f) ἀγνοίας] ἀνοίας 1428. g) ἐκείνοις] τούτοις Gorl. vera forsan lectio. h) οἵους ἢ] „οἵους ὁ *Pl.* Οὓς ἢ J. Vulgatum exhibent *Par.* H. B. S. et." Cum *Fl.* facit 1428. i) ἐποίησεν] ἐποίησαν 2955. 3011. Gorl. k) ἐκείνων] κἀκείνων *Schm.* e Gorl. At hoc καὶ habes in fine cap. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλέα ἐστίν. l) ἔκτοθεν μὲν Ποσειδῶν τις] Sic optime Gorl. Olim legebatur in Edd. τὰ ἐκτὸς ὁ μὲν Ποσ. sine τις. Vid. Adnot. m) χρυσοῦ] „ἐκ χρυσοῦ G. P. *Par.* Cett. omittunt ἐκ." Inserunt etiam 2955. et 3011. in quo posterior etiam legitur χρυσίου. Ἐκ χρυσοῦ itaque dedit *Schm.* monente *Belino.* Post χρυσοῦ e conj. *Guyet.* temere τε inseruerant *Reitz.* et recentt. quamquam *Schm.* uncinis inclusum. Vid. Adnot. n) τὰ ἔνδοθεν] τά γ' ἔνδον 2955. 3011. Gorl. o) πεπερονημένους] πεπερων. B. 1. 3. διαπεπερον. Gorl. πεπαρον. 1428. unde *Bel.* conj. πεπαρμένους. p) πίτταν] „πῆτταν male *Par.*" q) ὑπόπηλον] „καὶ πηλὸν] καὶ πῆλον *Par.* G. P. unde facile πηλὸν fecimus. Edd. ὑπόπηλον male." Imo vere, ut videtur. Cf. Adnot. r) πολλὴν τινα τοιαύτην] Sic tacite *Schm.* monente *Bel.* e 2955. et 3011. pro vulg. τοιαύτην τινὰ πολλήν. s) μυῶν] „μυιῶν Edd. priores." t) μυγαλῶν] μυγαλέων 1428. μεγαλῶν B. 5.

me res angerent ac torquerent mihi conscius, illorum quidem ignoscebam ignorantiae, me ipsum vero miserabar, qui similis essem magnis illis Colossis, quales Phidias, aut Myro, aut Praxiteles, fecerunt. Illorum enim unusquisque extra aut Neptunus quis est, aut Jupiter pulcherrimus undique, ex auro elaboratus aut ebore, fulmen aut fulgur, aut tridentem tenens dextra. Si vero interna inspicias, vectes quosdam videas et paxillos, et clavos per interiora adactos, et stipites quosdam et cuneos, et picem luto mixtam, et multam intus habitantem in eo genere deformitatem. Mitto dicere murium multitudinem, aut mustelarum, qui

πολιτευόμενον αὐτοῖς ἐνίοτε. τοιοῦτόν τι καὶ βασιλεία p. 740.
ἐστίν.

MIK. Οὐδέπω u) ἔφησθα τὸν πηλὸν x), καὶ τοὺς 25
γόμφους, καὶ μοχλοὺς, οἵ τινες (εἶεν) y) τῆς ἀρχῆς, οὐδὲ
τὴν ἀμορφίαν ἐκείνην τὴν πολλὴν, ἥτις z) ἐστίν. ὡς τό
γε a) ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον, καὶ τοσούτων ἄρχοντα,
καὶ προσκυνούμενον δαιμονίως, ἔοικεν οὕτως b) Κολοσ-
σιαΐῳ c) παραδείγματι. θεσπέσιον γάρ τι d) καὶ τοῦτο. σὺ
δὲ καὶ τὰ ἔνδον ἤδη τοῦ Κολοσσοῦ λέγε.

ΑΛΕΚ. Τί πρῶτον εἴπω σοι, ὦ Μίκυλλε; τοὺς φό-
βους, καὶ τὰ δείματα e), καὶ ὑποψίας f), καὶ μῖσος τὸ
παρὰ τῶν συνόντων, καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ διὰ ταῦτα,
ὕπνον τε g) ὀλίγον, ἐπιπόλαιον κἀκεῖνον, καὶ ταραχῆς με-
στὰ ὀνείρατα, καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, καὶ ἐλπίδας ἀεὶ
πονηρὰς, ἢ τὴν ἀσχολίαν, καὶ χρηματισμοὺς, καὶ δίκας,

u) *Οὐδέπω*] οὐδέποτε 1428. Deinceps ἔφης 3011. x) *πηλὸν*] πυλὸν B. 1. y) *εἶεν*] absst a Gorl. et 3011. et ejecit, *Belino* jubente, *Schm.* z) *ἥτις*] εἴ τις Gorl. a) *τό γε*] τῷ γε prave 2955. b) *οὕτως*] „*οὗτος* marg. A. 1." ὄντως jubet *Guyet.* c) *Κολοσσιαΐῳ*] „Sic Edd. excepta J. et V. 2. quae *Κολοσσαίῳ*." d) *τι*] τοι 2955. e) *δείματα*] „*δίγματα*] Sic Edd. excepta J. et V. 2. quae *δείγματα*. In Cod. P. *δίματα*. marg. A. 1. *δείματα*." Et sic recte 1428. 2955. 3011. Gorl. *Bel. Schm.* in hac tamen *δείγματα* vitio operarum. f) *ὑποψίας*] τὰς ὑπ. 1428. quod *Schm.* jussu *Belini* sine idonea caussa recepit. g) *τε*] τὸ 1428.

civitatem sibi in illis nonnunquam constituere. Tale quid etiam regnum est.

Mic. Nondum dixisti lutum, et paxillos, et vectes, qui sint imperii, nec multam illam, quae sit, deformitatem. Nam illud invehi in publico, conspici, tot hominibus imperare, et numinis instar adorari, sic sasatis simile est Colossaeo exemplo: excellentissimum enim quiddam etiam hoc. Tu vero jam interiora quoque hujus Colossi dicito.

Gall. Quid primum tibi dicam, Micylle? metus, et *terrores*, et suspiciones, et odium a familiaribus, et insidias; ac propter ista somni parum, idque ipsum non profundum *et placidum*, et plena terroris insomnia, et cogitationis multiplicis; et spes semper malas: an occupationem nimiam, et agendi respondendique necessi-

p. 740. καὶ ἐκστρατείας, καὶ προστάγματα, καὶ συνθήματα, καὶ λογισμούς; ὑφ' ὧν οὐδὲ ὄναρ ἀπολαῦσαί τινος ἡδέος ἐγγίγνεται h), ἀλλὰ ἀνάγκη ὑπὲρ ἁπάντων μόνον διασκοπεῖσθαι i), καὶ μυρία ἔχειν πράγματα·

p. 741. Οὐδὲ γὰρ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα k), —

Hom. Ἧπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ἁρμαίνοντα.

Il. X, 3. καὶ ταῦτα, ῥεγκόντων Ἀχαιῶν ἁπάντων. l) λυπεῖ δὲ τὸν μὲν Λυδὸν ὁ υἱὸς m) κωφὸς ὤν· τὸν Πέρσην δὲ Κλέαρχος Κύρῳ ξενολογῶν· ἄλλον δὲ Δίωνα, πρὸς οὓς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος· καὶ ἄλλον Παρμενίωνα ἐπαινούμενος, καὶ Περδίκκαν Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαῖον Σέλευκος· ἀλλὰ κἀκεῖνα λυπεῖ, ὁ ἐρώμενος πρὸς ἀνάγκην ξυνών, καὶ παλλακὶς ἄλλῳ χαίρουσα, καὶ ἀποστήσεσθαί τινες λεγόμενοι n), καὶ δύ' ἢ τέτταρες τῶν δορυφόρων πρὸς ἀλλήλους διαψιθυρίζοντες. τὸ δὲ μέγιστον, ὑφορᾶσθαι δεῖ τοὺς φιλτάτους μάλιστα, κἄξ o) ἐκείνων ἀεί τί δεινὸν ἤξειν

h) ἐγγίγνεται] ἐγγίνεται 1428. 3011. i) διασκοπεῖσθαι] Sic 2955. 3011. Gorl. pro vulg. διασκοπεῖν. k) Ἀγαμέμνονα] ποιμένα λαῶν ex *Hom.* addi voluit *Guyet.* minus recte judicans. l) ἁπάντων] „πάντων *Fl.*" m) ὁ υἱὸς] Articulum, qui vulgo abest, praefixit, probante *Belino*, *Schm.* e Gorl. 2955. et 3011. Quamquam absens non desideratur. n) λεγόμενοι] „διαλεγόμενοι marg. A. 1." Nisi forte haec varia lectio ad sequens διαψιθυρίζοντες pertinet. o) κἄξ] Sic A. 1. 2.

tatem, et judicia, et expeditiones, et imperia, et conventiones, et rationes? a quibus omnibus nec per quietem frui suavitate ulla contingit, sed necesse est pro omnibus dispicere unum, et innumerabiles habere molestias.

Nec enim Agamemnona Atriden
Somnus habet dulcis, volventem pectore multa,

idque stertentibus Achivis omnibus. Dolore autem afficit Lydum mutus filius; Persam Clearchus in Cyri gratiam peregrinum militem legens; alium Dion cum Syracusanorum quibusdam caput conferens; alium laudatus Parmenio, et Perdiccam Ptolemaeus, et Ptolemaeum Seleucus. Verum illa quoque dolorem adferunt, si amasius coactus praebeat, et alio gaudeat pellex, et si defecturi dicantur quidam, et duo vel quatuor satellitum inter se susurrent. Quod vero maximum, suspectos habere oportet carissimos maxime, et ab illis semper aliquid

ἐλπίζειν. ἐγὼ μὲν οὖν p) ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανον ἐκ φαρ- p. 741.
μάκων, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, τὸν δὲ ἄλλος q)
ἴσως ὁμοιότροπος θάνατος r) κατέλαβεν.

MIK. Ἄπαγε, δεινὰ ταῦτα φῂς, ὦ ἀλεκτρυών. ἐμοὶ 26
γοῦν πολὺ ἀσφαλέστερον σκυτοτομεῖν ἐπικεκυφότα, ἢ πί- p. 742.
νειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης, κωνείῳ καὶ ἀκονίτῳ συναναμρα-
θεῖσαν s) φιλοτησίαν· ὁ δὲ t) κίνδυνος ἐμοὶ μέν, εἰ παρο-
λισθοῖ τὸ σμιλίον, καὶ ἁμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθύ,
ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόνταu)· οἱ δὲ, ὡς
φῂς, θανάσιμα εὐωχοῦνται, καὶ ταῦτα, μυρίοις κακοῖς
ξυνόντες x). εἶτ' ἐπειδὰν πέσωσιν, ὅμοιοι μάλιστα φαί-
νονται τοῖς τραγικοῖς ὑποκριταῖς, ὧν πολλοὺς ἰδεῖν ἔστι y),
τίως μὲν Κέκροπας δῆθεν ὄντας, ἢ Σισύφους, ἢ Τη-
λέφους, διαδήματα z) ἔχοντας, καὶ ξίφη ἐλεφαντόκωπα,
καὶ ἐπίσειστον κόμην, καὶ χλαμύδα χρυσόπαστον. ἦν δέ, p. 743.

Schm. In reliquis κῆξ cum accentu. p) *ἐγὼ μὲν οὖν*] Sic *Fl.* 1428. et hinc *Schm.* et mox *ἀπέθανον* pro vulg. *ὁ μὲν οὖν ἀπέθανεν.* q) *ἄλλος*] Sic *Schm.* e L. et *Fl.* pro vulg. *ἄλλον.* r) *ὁμοιότροπος θάνατος*] *ὅμοιος τρόπος* (sic) *θανάτου* 3011. cum Gorl. ubi tamen plane *τρόπος.* s) *συναναμραθεῖσαν*] *συναναχρηθεῖσαν* B. 3. t) *ὁ δὲ*] *γοῦν* Gorl. u) *ὀλίγον τι αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα*] Sic Gorl. 2955. et 3011. quos, auctore *Belino*, recte secutus est *Schm.* In Edd. vulgo legitur *τοῦ δακτύλου.* sed in G. *αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντ. ὀλ. τι.* x) *ξυνόντες*] *Schm.* e 3011. pro *συνόντες.* y) *ἔστι*] *ἔτεσι* 2955. z) *διαδήματα*] Sic *Bel.* et *Schm.* e 2955. et 3011. pro vulg. *διαδήμασι*, quod exitum facit hexametri, merito *Belino* improbatum.

venturum mali metuere. Nam ego a filii mei veneno mortuus sum, hic et ipse a suo amasio; alterum vero similis forte mors oppressit.

Mic. Apage, tristia sunt, quae dicis, galle. Mihi ergo multo securius est inclinato corpore scindere coria, quam aurea in phiala bibere temperatum cicuta et aconito amicitiae poculum. Periculum autem mihi quidem, si fallat scalprum, et a recta incisione aberret, cruentare vulnusculo digitos: at illi, ut narras, mortiferas epulantur coenas, atque infinitis versantur in malis. Deinde cum cecidere, simillimi videntur tragicis actoribus, quorum multos videre est aliquamdiu quidem, Cecropes nempe cum sunt, aut Sisyphi, aut Telephi, diademata habere et gladios eburneis capulis, et jubam fluctuantem, et chlamydem

p. 743. οἷα πολλὰ γίγνεται, κενεμβατήσας a) τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ, γέλωτα δηλαδὴ παρέχει b) τοῖς θεαταῖς, τοῦ προσωπείου μὲν συντριβέντος αὐτῷ διαδήματι, ἠμαγμένης δὲ τῆς ἀληθοῦς κεφαλῆς τοῦ ὑποκριτοῦ, καὶ τῶν σκελῶν ἐπιπολὺ γυμνουμένων, ὡς c) τῆς τε ἐσθῆτος τὰ ἔνδοθεν φαίνεσθαι ῥάκια δύστηνα ὄντα, καὶ τῶν κοθόρνων d) τὴν ὑπόδεσιν ἀμορφοτάτην, καὶ οὐχὶ κατὰ λόγον τοῦ ποδός. ὁρᾷς, ὅπως με καὶ εἰκάζειν ἐδίδαξας e) ἤδη, ὦ βέλτιστε ἀλεκτρυών; ἀλλὰ τυραννὶς μὲν τοιοῦτόν τι ὤφθη οὖσα· ἵππος δὲ, ἢ κύων, ἢ ἰχθύς, ἢ βάτραχος ὁπότε f) γένοιο, πῶς ἔφερες ἐκείνην τὴν διατριβήν;

p. 744. 27 ΑΛΕΚ. Μακρὸν τοῦτον g) ἀνακινεῖς τὸν λόγον, καὶ οὐ τοῦ παρόντος καιροῦ, πλὴν τό γε κεφάλαιον, οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀπραγμονέστερος τῶν βίων ἔδοξέ μοι τοῦ ἀνθρωπείου, μόναις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρείαις

a) κενεμβατήσας] Sic *Schol.* G. Gorl. 2955. 3011. *Wiel. Bel. Schm.* pro vulg. προσκρούσας. b) παρέχει] „Sic Edd. excepta *Fl.* quae παρεῖχε. *Παρέχοις.*“ Cum *Fl.* facit 1128. c) ὡς] „omisit *Fl.*“ et 2955. ubi mox φαίνεται, quae est attenti lectoris, vel ipsius librarii, correctio habenda. d) κοθόρνων] Sic P. Gorl. 3011. In Edd. prioribus omnibus est ἐμβάδων, pro quo *Reitz.* non male quidem, neque tamen vere, credo, conjecerat ἐμβατῶν. Vid. Adnot. e) ἐδίδαξας] „ἰδίδαξα 3011. et Gorl. f) ὁπότε] „ὅτε P.“ *Et ποτε* conj. *Bel.* solita ineptia. g) τοῦτον] „Ita dedi ex L. *Par.* Τοιοῦτον Edd. vulgo.“

auro distinctam. Si vero, qualia multa accidunt, fallente inani vestigio illorum aliquis in media scena concidat, risum nempe praebet spectatoribus, fracta cum ipso diademate persona, cruentatoque vero actoris capite, et cruribus magnam partem denudatis, ut appareat, interiora vestitus esse panniculos miseros, et cothurnorum subligationem deformissimam, nec ad pedis rationem respondentem. Vides, quomodo jam me quoque similitudine uti docueris, galle optime. Sed tyrannis quidem talis tibi visa est. Quoties vero equus, aut canis, aut piscis, aut rana fuisti, illam quomodo tulisti commorationem?

Gall. Longum hunc sermonem moves, nec praesentis temporis. Verumtamen hoc caput est, nulla harum vitarum non magis, quam est hominum, tranquilla mihi visa est, quippe quae solis se naturalibus cupiditatibus et necessitatibus

ξυμμεμετρημένος h)· τελώνην δὲ ἵππον, ἢ συκοφάντην βά- p. 744.
τραχον, ἢ σοφιστὴν κολοιὸν, ἢ ὀψοποιὸν κώνωπα i), ἢ
κίναιδον ἀλεκτρυόνα, καὶ τἄλλα, ὅσα ὑμεῖς ἐπιτηδεύετε k)
οὐκ ἂν ἴδοις ἐν ἐκείνοις.

MIK. Ἀληθῆ ταῦτα ἴσως l), ὦ ἀλεκτρυών. ἐγὼ δὲ, 28
ὅ γε m) πέπονθα, οὐκ αἰσχύνομαι πρὸς σὲ λέγειν. οὐδέ-
πω n) δύναμαι ἀπομαθεῖν τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν ἐκ παίδων
εἶχον, πλούσιος γενέσθαι· ἀλλά μοι o) κωὶ τοὐνύπνιον ἔτι
πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἕστηκεν, ἐπιδεικνύμενον τὸ χρυσίον· καὶ
μάλιστα ἐπὶ τῷ καταράτῳ Σίμωνι ἀποπνίγομαι, τρυφῶντι
ἐν ἀγαθοῖς τοσούτοις.

ΑΛΕΚ. Ἐγώ σε ἰάσομαι, ὦ Μίκυλλε, καὶ ἐπείπερ p. 745.
ἔτι νὺξ ἐστιν, ἐξανασιὰς p) ἔπου μοι· ἀπάξω γάρ σε
παρ' q) αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν Σίμωνα, καὶ εἰς τὰς τῶν ἄλλων
πλουσίων οἰκίας, ὡς ἴδοις r), οἷα τὰ παρ' αὐτοῖς ἐστι.

h) ξυμμεμετρημένος] Sic plane G. Gorl. 3011. συμμεμ. 2955. μεμετρημ. *Fl.* sed ἐμμεμετρημ. reliquae vett. *Reitz.* et *Bip.* Sed *Bel.* et *Schm.* ut nos. i) ὀψοποιὸν κώνωπα] ὑψιπέτην κων 1428. k) ἐπιτηδεύετε] „ἐννοεῖτε marg. A. 1." et Gorl. l) ἴσως] ἴσθι 1428. ἀληθῆ ἴσως ταῦτα 3011. m) ὅ γε] „ὃ *Fl.*" et Gort. n) λέγειν. οὐδέπω] εἰπεῖν. οὐ Gorl. o) μοι] „μὴν *Fl.*" p) ἐξανασιὰς] ἀνασιὰς 2955. q) παρ'] Sic *Schm.* e Gorl. 1428. 2955. et 3011. pro vulg. πρὸς. r) ἴδοις] ἴδῃς Gorl. At cf. supra c. 11. Varr. Lect. X.)

metiretur. Publicanum vero equum, aut calumniatorem ranam, aut Sophistam graculum, aut coquum culicem, aut cinaedum gallum, aut reliqua, quibus vos studetis, in illis non videas.

Mic. Vera haec forte, galle. Ego vero quomodo affectus sim, dicere apud te non erubesco. Nondum possum dediscere cupiditatem, quam habui a pueris, ditescendi. Verum mihi et insomnium adhuc stat ante oculos, aurum ostendens, et maxime de exsecrabili illo Simone angor, qui in tantis bonis delicate vivit.

Gall. Ego te, Micylle, sanabo. Et, quando adhuc nox est, surge, sequere me. Abducam enim te ad ipsum illum Simonem, et in aliorum divitum domos, ut videas, qualis sit illorum conditio.

p. 745. *MIK.* Ὡς τοῦτο, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν; εἰ μὴ καὶ σ) τοιχωρυχεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις τ);

ΑΛΕΚ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Ἑρμῆς, οὗπερ ἱερός εἰμι, ἐξαίρετον ἔδωκέ μοι τοῦτο υ), ἢν τις τὸ οὐραῖον πτερὸν τὸ μήκιστον, ὃ δι' ἀπαλότητα ἐπικαμπές ἐστι χ)...

MIK. Δύο δ' ἔστι σοι τοιαῦτα.

ΑΛΕΚ. Τὸ δεξιὸν τοίνυν, ὅτῳ ἂν ἐγὼ ἀποσπάσας ψ) παράσχω ἔχειν, ἐς ὅσον ἂν βούλωμαι ω), ἀνοίγειν τε ὁ τοιοῦτος πᾶσαν θύραν δύναται, καὶ ὁρᾶν τὰ πάντα α), οὐχ ὁρώμενος αὐτός.

MIK. Ἐλελήθεις με, ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σὺ γόης ὤν. ἐμοὶ δ' ὑμῖν ἦν τοῦτο ἅπαξ παράσχῃς, ὄψει τὰ Σίμωνος πάντα ἐν βραχεῖ δεῦρο μετενηνεγμένα· μετοίσω γὰρ αὐτὰ παρελθών. ὁ δὲ αὖθις περιτρώξεται ἀποτείνων β) τὰ κατύματα.

s) εἰ μὴ καὶ] „restitut. ex L. P. (et G.) καὶ μὴν Edd. Deinde τοιχωρυχεῖν γε σύ με Ms. Gr. καὶ μὴν Marcil." Εἰ μὴ τ. γε σύ με 2955. 3011. Sic *Schm.* sed addito. καὶ post μὴ, quod debebat: nam *Reitzius* et *Bip.* omiserant cum Edd. vett. γε σύ. In B. 3. notabilis est lectio μὴ καί interrogative. t) ἀναγκάσεις] Sic P. G. 2955. 3011. *Schm.* pro vulg. συναναγκάσεις. u) τοῦτο] abest a Gorl. x) ἐστι] μοι addunt 2955. et 3011. ex sequente nominis *Mi.* notatione ortum. y) ἀποσπάσας] „ἀποσπάσαι marg. A. 1." Sic etiam Codd. Parr. et Gorl. in quibus et mox καὶ ἔχῃ, in Gorl. vero καὶ ἔχει. *Belinus* conj. ἀποσπάσαντι, contra apertam auctoris mentem. z) βούλωμαι] Sic *Bip.* et *Schm.* cum A. 1. 2. *Salm.* et Cod. 3011. Male *Reitz.* B. 1. 3. βούλομαι. a) τὰ πάντα] ἅπαντα Gorl. b) ἀποτείνων] „ἀποπίνων] Sic Edd. omnes. Ἀποπινοῦν *Graev*

Mic. Quomodo hoc, clausis januis? nisi forte parietes perfodere me cogas?

Gall. Minime. Sed Mercurius, cujus sacer sum, eximium hoc mihi dedit, si quis longissimam in cauda pennam, quae propter mollitiem inflectitur...

Mic. Duae sunt tales.

Gall. Dextram igitur si cui *ego avulsam* habendam praebeam, quamdiu voluero, ille aperire januam unamquamque potest, et videre, non visus ipse, omnia.

Mic. Nesciebam, te quoque, galle, praestigiatorem esse. Si ergo hanc mihi semel commodaveris, videbis huc translata brevi tempore Simonis omnia, eo enim abiens huc ea transferam: ille vero rursus arrodet, dum producit, soleas.

ΑΛΕΚ. Οὐ θέμις γενέσθαι τοῦτο. παρήγγειλε γὰρ ὁ p. 746.
Ἑρμῆς, ἢν τοιοῦτόν τι c) ἐργάσηταί ὁ ἔχων τὸ πτερὸν, ἀναβοήσαντά με καταφωράσαι αὐτόν.

ΜΙΚ. Ἀπίθανον, λέγεις· κλέπτην τὸν Ἑρμῆν αὐτὸν ὄντα τοῖς ἄλλοις φθονεῖν τοῦ τοιούτου d). ἀπίωμεν δ' ὅμως· ἀφέξομαι e) γὰρ τοῦ χρυσίου, ἢν δύνωμαι.

ΑΛΕΚ. Ἀπότιλον f), ὦ Μίκυλλε, πρότερον τὸ πτίλον. τί τοῦτο; ἄμφω ἀπέτιλας g).

ΜΙΚ. Ἀσφαλέστερον οὕτως h), ὦ ἀλεκτρυών, καὶ σοὶ ἧττον ἄμορφον τὸ πρᾶγμα ἂν εἴη, ὡς μὴ χωλεύοις διὰ θατέρου τῆς οὐρᾶς μέρους i).

ΑΛΕΚ. Εἶεν· παρὰ k) τὸν Σίμωνα πρῶτον ἄπιμεν, ἢ 29
παρ' ἄλλον τινὰ τῶν πλουσίων;

ΜΙΚ. Οὔμενοῦν, ἀλλὰ παρὰ l) τὸν Σίμωνα, ὃς ἀντὶ δισυλλάβου τετρασύλλαβος ἤδη, πλουτήσας, εἶναι ἀξιοῖ.

Τποπειτῶν vel ὑπὸ πείνης *Pell.* Τποτείνων volebat *Solanus.* Ἀποπείνων 2955. quod mireris placuisse cuiquam; at placuit *Belino.* Ortum autem hoc e genuina lectione ἀποτείνων, quam conjecerant *Guyet.* et *Gesner.* et vere exhibent Cold. 1428. 3011. Görl. et hinc receperunt *Bip.* et *Schm.* c) ἢν τοιοῦτόν τι] ἢν τι τοιοῦτο 2955. ἢν τινα τοιοῦτον 3011. probatum mirifice *Belino.* d) τοῦ τοιούτου] desunt in 1428. e) ἀφέξομαι] ἀφέλωμαι 2955. f) ἀπότιλον] ἀπότιλλον 2955. 1428. g) ἀπέτιλας] ἀπέτιλλας iidem. h) οὕτως] οὗτος B. 1. i) θατέρου τι οὐρ. μέρους] Sic *Pl.* et 1428. Vulgo erat θάτερον τ. οὐρ. μέρος. k) παρὰ] Vulg. ἐπὶ. Sed περὶ *Fl.* unde fieri παρά. Paullo post eaedem praepositiones permutatae, ut saepe. l) παρὰ] restit. ex *Fl.* et V. 2. περὶ cett. Ἐπὶ S.

Gall. Nefas est hoc fieri. Praecepit enim mihi Mercurius, si tale quid agat, qui pennam habeat, ut cantu meo, quo is deprehendatur, efficiam.

Mic. Non est verosimile, quod dicis, furem Mercurium ipsum invidere illud aliis. Sed tamen abeamus: abstinebo enim auro, si potero.

Gall. Evelle prius, Micylle, pennam. Quid hoc? evellisti ambas.

Mic. Sic tutius est, galle, et tibi minus deforme fuerit, ne claudices alterutra caudae parte.

Gall. Sit ita. Ad Simonem primo abimus, an ad alium quendam divitem?

Mic. Non sane. Sed ad Simonem, qui pro dissyllabo quadrisyllabus jam, dives factus, esse postulat.

p. 746. *Καὶ δὴ πάρεσμεν ἐπὶ τὰς θύρας. τί οὖν ποιῶ τὸ μετὰ τοῦτο;*

p. 747. *ΑΛΕΚ.* *Ἐπίθες τὸ πτερὸν ἐπὶ τὸ κλεῖθρον* m).

ΜΙΚ. *Ἰδοὺ δή. ὦ Ἡράκλεις, ἀναπεπέτασται* n) *ὥσπερ ὑπὸ κλειδὶ* o) *ἡ θύρα.*

ΑΛΕΚ. *Ἡγοῦ ἐς τὸ πρόσθεν· ὁρᾷς αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, καὶ λογιζόμενον;*

ΜΙΚ. *Ὁρῶ, νὴ Δία, πρὸς ἀμαυράν γε* p) *καὶ διψῶσαν τὴν θρυαλλίδα, καὶ ὠχρὸς δ' ἔστιν, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν* q), *ὦ ἀλεκτρυών, καὶ κατέσκηκεν ὅλος, ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων δηλαδή· οὐ γὰρ νοσεῖν ἄλλως ἐλέγετο.*

ΑΛΕΚ. *Ἄκουσον, ἃ* r) *φησιν· εἴση γάρ, ὅθεν οὕτως ἔχει.*

ΣΙΜ. *Οὐκοῦν τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται, καὶ οὐδεὶς ὅλως* s) *εἶδε· τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδε, οἶμαι* t), *Σωσύλος ὁ ἱππο-*

m) *κλεῖθρον*] „Sic esse in J. V. 2. *Fr.* B. 2. et S. notat *Solanus.* Sed et est in H. *Fl.* etc. recte.“ n) *ἀναπεπέτασται*] „*ἀνατέτραπται* marg. A. 1. et *Fl.* male.“ *Ἀναπεπέτασται* 2955. in quo latet *ἀναπέπτωται*, qua forma fere utitur Noster, ut Nigr. 4. Tim. 19. De Domo 3. De vulgata forma vid. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 582. o) *ὑπὸ κλειδὶ*] Praepositionem in prioribus omissam restitui e 1428. Cf. Timon. c. 13. p) *γε*] „Sic *Fl. Fr. Ald.* B. 1. H. *Par.* S. *Te* J. cum V. 2.“ Sic etiam 2955. 3011. *Bel. Schm.* inepte. q) *ὁπόθεν*] „*ὅθεν* marg. A. 1. W.“ nec non 2955. et 3011. r) *ἃ*] „*ὃ Fl.*“ s) *ὅλως*] „*ἄλλος* non male *Fl.*“ Sic etiam 1428. 2955. *Bel. Schm.* *Ὅλος* B. 3. t) *εἶδε, οἶμαι*] „Sic G. P. et marg. A. 1. *Οἶμαι* abest in Edd.“

Et sane adsumus ad januam. Quid ergo post haec agam?

Gall. Admove pennam ad seram.

Mic. En tibi. O Hercules! aperta est velut clavi janua.

Gall. Praecede porro, viden illum vigilantem et subducentem rationes?

Mic. Video, per Jovem, ad obscuriusculam quidem et sitientem lucernam. Est autem pallidus, nescio unde, galle, et totus exaruit, tabefactus nimirum a curis: nec enim alias aegrotare dictus est.

Gall. Audi, quae dicit. Scies enim, unde sic habeat.

Sim. Ergo talenta quidem septuaginta illa secure omnino sub lecto sunt defossa, et nemo omnino vidit. Sed sexdecim illa, vidit me, puto, Sosylus equiso occultare

κόμος ὑπὸ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με· ὅλος u) γοῦν περὶ p.747.
τὸν ἱππῶνά x) ἐστιν, οὐ πάνυ ἐπιμελὴς ἄλλως y), οὐδὲ
φιλόπονος ὢν z). εἰκὸς δὲ διηρπάσθαι a) πολλῷ πλείω τού-
των. ἢ πόθεν γὰρ ὁ Τίβιος τάριχον αὐτῷ οὕτω μέγαν b)
ὠψώνησεν ἐχθές c); ἐλέγετο δὲ τῇ γυναικὶ ἑλλόβιον ἐω- p.748.
νῆσθαι πέντε δραχμῶν· ὅλως τἀμὰ οὗτοι σπαθῶσι τοῦ
κακοδαίμονος d). ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι
ἀπόκειται, τοσαῦτα ὄντα. δέδια γοῦν, μή τις ὑπορύξας
τὸν τοῖχον, ὑφέληται αὐτά e). πολλοὶ φθονοῦσι, καὶ ἐπι-
βουλεύουσί μοι, καὶ μάλιστα ὁ γείτων Μίκυλλος.

MIK. Νὴ Δία, σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ, καὶ τὰ τρύβλια
ὑπὸ μάλης f) ἄπειμι ἔχων g).

u) ὅλος] Sic plane 3011. "Ος e compendio ortum *Fl.* et 2955. "Ολως P. et Edd. omnes priores. Cf. ὕλη οὖσα ἐν αὐτῷ Diall. Deor. XII, 2. x) ἱππῶνά] „Ἱπωνά *Fl.* et 2. minuscula. Cett. I. unciali, ac si nomen Viri esset, et sine accentu in medio. "Ιππον L." et sic 1428. y) ἄλλως] „Delevi cum *Solano* illud τε (τ' scil. vulgo additum. *Lehm.*) etsi erat in omnibus Edd." z) ὢν] ἐστὶ 1428. a) διηρπάσθαι] διηρπᾶσθαι in prioribus. b) τάριχον αὐτῷ οὕτω μέγαν] τάριχος — μέγα 2955. ταρίχους — μεγάλους 3011. Gorl. c) ὠψώνηκεν ἐχθές] „ὠψωνηκέναι χθὲς ἐλέγετο marg. A. 1." Ὠψωνηκέναι ἐχθὲς ἐλέγετο, ἢ τῇ γυναικὶ πέντε δραχμῶν ὅλων 2955. 3011. d) τἀμὰ — κακοδαίμονος] Sic lecta verba: οὗτοι σπαθῶσι τἀμὰ τοῦ κακοδαίμονος. Comici esse senarium notat *Valcken. Callim.* Elegg. fragm. p. 159. e) αὐτά] Sic *Schm.* monente *Belino*, e Gorl. 2955. et 3011. pro vulg. ταῦτα. f) ὑπὸ μάλης] „ὑπομάλης P." g) ἄπειμι ἔχων] „ἔχω J. H. *Fl.* B. etc. omisso ἄπειμι. Sed *Par.* habet quod edidi, item G. et P."

sub praesepio. Semper enim nunc circa stabulum versatur [*in stabulo occupatus est*], qui alias omnino nec ejus curiosus, nec laboris est amans. Verisimile autem est, multo his plura esse direpta. Unde enim alias tantum sibi salsamentum obsonasset heri Tibius? dicebatur vero etiam inaurem emisse contubernali suae drachmis quinque. Omnino mea infelicis isti per luxum disperdunt. Sed neque tot pocula in tuto mihi sunt reposita: metuo igitur, ne quis, perfosso pariete, ea subducat. Multi invident mihi et insidiantur, et maxime Micyllus vicinus.

Mic. Ita me Jupiter: tui nempe similis ego, et patellas sub ala habens abeo.

p. 748. *ΑΛΕΚ.* Σιώπησον *h*), ὦ *Μίκυλλε*, μὴ καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς.

ΣΙΜ. Ἄριστον γοῦν ἄγρυπνον αὐτὸν *i*) φυλάττειν· ἅπασαν *k*) περίειμι *l*) διανασταὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν· τίς οὗτος; ὁρῶ σέ γε, ὦ *m*) τοιχωρύχε, μὰ Δία· ἐπεὶ κίων *n*) γε ὢν τυγγάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω αὖθις ἀνορύξας τὸ χρυσίον, μή τι με πρώην διέλαθεν. ἰδοὺ πάλιν ἐψόφησέ τις ἐπ' ἐμὲ, δηλαδὴ πολιορκοῦμαι, καὶ ἐπιβουλεύομαι *o*) πρὸς ἁπάντων. ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον, ἂν λάβω τινά; θάπτωμεν αὖθις τὸ χρυσίον.

30 *ΑΛΕΚ.* Τοιαῦτα μέν σοι, ὦ *Μίκυλλε*, τὰ *Σίμωνος*. ἀπίωμεν δὲ καὶ παρ' ἄλλον τινὰ, ἕως ἔτι ὀλίγον τῆς νυκτὸς λοιπόν ἐστιν.

p. 749. *ΜΙΚ.* Ὁ κακοδαίμων *p*), οἷον βιοῖ τὸν βίον· ἐχθροῖς οὕτω πλουτεῖν γένοιτο· κατὰ κόρρης γοῦν πατάξας αὐτὸν, ἀπελθεῖν βούλομαι.

ΣΙΜ. Τίς ἐπάταξέ με; ληστεύομαι ὁ δυστυχής.

h) *σιώπησον*] σιώπα Gorl. i) *αὐτὸν*] Sic recte *Reitz.* et recentt. Olim legebatur *αὑτόν*. De *ἑαυτὸν* pro *ἐμαυτὸν* vid. Catapl. 9. De Merc. Cond. 19. 30. ibique nott. k) *ἅπασαν*] *ἅπαντα* 2955. 3011. l) *περίειμι*] „*περιελεύσομαι* marg. A. 1.“ Sic etiam Gorl. e glossa. m) *γε, ὦ*] absunt a Gorl. n) *κίων*] *κύων* Gorl. o) *καὶ ἐπιβουλεύομαι*] non legitur in *Fl.*“ p) *ὁ κακοδαίμων*] *ὦ κακόδαιμον* 2955. et 3011. temere probatum *Belino*.

Gall. Tace, Micylle, ne adesse nos deprehendat.

Sim. Optimum igitur fecerit, ut somno me abstineam: omnem surgens circumeo domum. Quis hic? Equidem te video, perfossor parietum, per Jovem... Quandoquidem columna es, bene habet. Numerabo iterum effossum aurum, numquid me forte nuper fugit? En iterum aliquis prope me dedit strepitum. Nempe obsideor, et clanculum oppugnor ab omnibus. Ubi mihi pugio? si quem deprehendero. Sepeliamus rursus aurum.

Gall. Talis tibi Simonis conditio. Abeamus vero etiam ad alium quendam, dum paxillum adhuc noctis superest.

Mic. Infelix! qualem vivit vitam! inimicis ita divitibus esse contingat! Percussa ergo illius mala, volo discedere.

Sim. Quis me percussit? a latronibus miser pereo!

MIK. Οἴμοιζε, καὶ διαγρύπνει q), καὶ ὅμοιος γίγνου p. 749.
τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ, προσιστηπὼς αὐτῷ. ἡμεῖς δὲ, εἰ δο-
κεῖ, παρὰ Γνίφωνα τὸν δανειστὴν ἴωμεν r) οὐ μακρὰν δὲ
καὶ οὗτος οἰκεῖ. ἀνέφκται s) αὔτη ἡμῖν ἡ θύρα.

ΔΑΕΚ. Ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον t) ἐπὶ u) 31
φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ x) τοὺς δακτύλους,
ἤδη y) κατεσπληκότα, ὃν δεήσει μετ' ὀλίγον πάντα ταῦτα
καταλιπόντα z), σίλφην, ἢ ἐμπίδα, ἢ κυνόμυιαν a) γενέσθαι;

MIK. Ὁρῶ κακοδαίμονα, καὶ ἀνόητον ἄνθρωπον, οὐδὲ
νῦν πολὺ τῆς σίλφης ἢ ἐμπίδος ἄμεινον βιοῦντα· ὡς δὲ καὶ
οὗτος ἐκνέτηκεν ὅλος ὑπὸ τῶν λογισμῶν· ἐπ' ἄλλον ἀπίωμεν.

ΔΑΕΚ. Παρὰ τὸν σὸν Εὐκράτην, εἰ δοκεῖ· καὶ ἰδοὺ 32
γὰρ ἀνέφκται b) καὶ αὕτη ἡ θύρα, ὥστε εἰσίωμεν.

MIK. Ἅπαντα ταῦτα μικρὸν ἔμπροσθεν ἐμὰ ἦν.

q) διαγρύπνει] „Sic *Par.* J. ei marg. A. 1. Ἀγρύπνει *Fl. Ald.* H. B. 1. *Fr.* S." r) ἴωμεν] Sic pro ἴδωμεν edidi consentientibus Codd. P. Gorl. 2965. 3011. in quibus etiam παρὰ quod vulgo abest; ita tamen, ut in Parr. sit loco vocum εἰ δοκεῖ, in Gorl. vero παρὰ Γνίφ. εἰ δοκεῖ. De P. nihil notatum. s) ἀνέφκται] ἀνέῳγε Gorl. 2955. 3011. t) τοῦτον] „αὐτὸν P. Nil mutat *Fl.*" u) ἐπὶ] „Et hoc esse in Edd. omnibus notat *Solanus*." qui tamen ὑπὸ mallet, assentiente *Reitzio*. Vid. Adnot. x) καὶ] κατὰ con*j*. *Gesn. Pierson.* ad *Moer.* p. 50. *Bel.* et *Elsner.* Sched. crit. p. 16. Vid. Adnot. y) ἤδη] quod vulgo deerat, restitui e 3011. et Gorl. z) καταλιπόντα] Sic J. sola cum Codd. 3011. et Gorl. In reliquis omnibus λιπόντα. a) κυνόμυιαν] „Sic *Par.* et P. Μυῖαν cett. Edd." b) ἀνέφκται] ἀνέῳγε Gorl. ut supra.

Mic. Plora et vigila, et similis quantum ad colorem auro tuo evade, illi intabescens. Nos vero, si videtur, ad Gniphonem eamus danistam: non procul autem hic etiam habitat. Aperta nobis janua.

Gall. Vides vigilantem et hunc prae curis, computantem usuras ad digitos, aridum jam tabe, quem paullo post oportebit, relictis hisce omnibus, blattam, aut culicem, aut muscam fieri?

Mic. Video miserum et dementem hominem, no nunc quidem blatta aut culice melius viventem: quam vero hic quoque totus putandis rationibus contabuit! Ad alium abeamus.

Gall. Ad Eucraten, si videtur. Et ecce aperta et haec est janua. Ingrediamur ergo.

Mic. Isthaec omnia paullo ante mea erant.

p. 750. ΑΛΕΚ. Ἦει γὰρ αὖ ὀνειροπόλεις a) τὸν πλοῦτον; ὁρᾷς γοῦν d) τὸν Εὐκράτην αὐτὸν μὲν ὑπὸ τοῦ οἰκέτου, πρεσβύτην ἄνθρωπον;

ΜΙΚ. Ὁρῶ, νὴ Δία, καταπυγοσύνην τινὰ, καὶ πασχητιασμὸν, καὶ ἀσέλγειαν οὐκ ἀνθρωπίνην· τὴν γυναῖκα δὲ ἑτέρωθι e) ὑπὸ τοῦ μαγείρου μοιχευομένην f) καὶ αὐτήν.

33 ΑΛΕΚ. Τί οὖν γ); ἐθέλοις ἂν καὶ τούτων κληρονομεῖν, ὦ Μίκυλλε h), καὶ πάντα ἔχειν τὰ Εὐκράτους;

ΜΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἀλεκτρυών· λιμῷ πρότερον ἀπολοίμην, ἢ τοιοῦτόν τι πείσομαι i). χαιρέτω τὸ χρυσίον, καὶ τὰ δεῖπνα, δύο ὀβολοὶ ἔμοιγε πλούτος ἔστι k) μᾶλλον, ἢ τοιχωρυχεῖσθαι πρὸς τῶν οἰκετῶν.

ΑΛΕΚ. Ἀλλὰ νῦν μὲν l), ἡμέρα γὰρ ἤδη ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς αὐτὸ, ἀπίωμεν οἴκαδε παρ' ἡμᾶς· τὰ λοιπὰ δὲ εἰς αὖθις ὄψει, ὦ Μίκιλλε.

c) ὀνειροπολεῖς] „ὀνειρώττεις L. Ὀνειρόττεις marg. A. 1. W.“ Illud etiam in Gorl. et 3011. probante *Belino*. d) γοῦν] „ita inveni in *Ald.* (1. et 2.) *Fl. Par.* H. B. 1. S. *Λ* οὖν J. et P.“ e) ἑτέρωθι] ἑτέρωθεν 1428. f) μοιχευομένην] „omisit *Fl.*“ g) Τί οὖν] Interrogationis signo, vulgo neglecto, sejunxi haec a seqq. h) ὦ Μίκυλλε] „Et hoc abest a *Fl.*“ i) πείσομαι] „πείσομαι *Fl.* In P. desunt haec quatuor, ἢ τοιοῦτόν τι πείσομαι.“ et in Gorl. desunt. k) ἔστι] „ἔστο J. sola.“ l) μὲν] quod vulgo deest, restituit *Schm.* probante *Belino*, e Codd. Gorl. 2955. et 3011. licet in his Parr. alio ordine: Ἀλλὰ νῦν μὲν γὰρ ἡμέρα etc. legatur.

Gall. Adhuc enim divitias tu somnias? Vides igitur Eucraten ipsum a suo servo... hominem senem?

Mic. Video, ita me Jupiter, paedicationem, et morbum pathicum, et libidinem non humanam: uxorem vero altero in angulo a coquo adulterio pollui ipsam quoque.

Gall. Quid ergo, velisne istorum quoque heres fieri, Micylle, et omnia habere Eucratis?

Mic. Nequaquam, galle. Fame inteream potius, quam tale quid patiar. Valeat aurum et coenae, duo oboli divitiae mihi sint potius, quam ut paries mihi sic perfodiatur a servis.

Gall. Sed nunc, dies enim jam circa ipsum diluculum est, domum ad nos abeamus. Reliqua alias, Micylle, videbis.

SCHOLIA

ET

ADNOTATIONES.

SCHOLIA.

IN IMAGINES.

Pag. 1. l. 1. *ΕΙΚΟΝΕΣ*] Vid. Schol. 1. *ΥΠ. ΕΙΚ.*

Pag. 2. l. 1. *Σίπυλον*] *Ὄρος Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρναν, ἐν ᾧ ἡ Νιόβη ἐκ λίθου a) πεποίηται.* V.

Pag. 4. l. 9. *Ἀπελλῆς*] *Ζωγράφων ὀνόματα παλαιῶν καὶ σεμνῶν.* G.

Pag. 10. l. 7. *Ῥωξάνης*] *Ἀλεξάνδρου γυνὴ αὕτη.* G.

Pag. 12. l. 16. *τῇ τοῦ Ἀβραθάτα*] *Τὴν Πανθίαν λέγει, ὥστε Πανθία καὶ αὐτὴ, ἧς καὶ ὁ Ἀντωνῖνος μέμνηται ὁ Μάρκος ἐν τοῖς εἰς ἑαυτὸν ἠθικοῖς b).* Cod. 3011.

Pag. 15. l. 5. *αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασὶ*] *τῷ αὐτῷ μέτρῳ, τῇ αὐτῇ προθυμίᾳ c)· ἐστι δὲ παροιμιῶδες.* V.

Pag. 16. l. 14. *κἂν τὴν Πανδίονος εἴπῃς*] *τὴν Πρόκνην, ἤτοι τὴν ἀηδόνα.* V. *Πρόκνην λέγει ἡ Φιλομήλαν d)· εἴτουν ἀηδόνα καὶ χελιδόνα.* C.

---

a) *ἐκ λίθου*] Sic etiam C. *Ἐν λίθου* V. prave. *Solan.* Verum est *ἐν* hic pravum fore. Sed scire cuperem, quomodo haec intellexerit *Solanus* noster, *ἡ Νιόβη ἐκ λίθου πεποίηται.* Nam sensus sic plane videtur oppositus historiae fabulosae, quae ait Nioben conversam in saxum, non vero, ut hic, saxum commutatum in Nioben, sive Nioben procreatam ex lapide. *Apollod.* III. §. 6. f. p. m. 168. *Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον. κἀκεῖ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλεν*, ut plura testimonia vel pueris nota omittam. Quare aut Scholiastes hallucinatus est, aut pro *ἐκ λίθου* legendum *εἰς λίθον*. Si vero phrasis *ποιεῖσθαι εἰς* pro mutari in aliquid, non videtur proba, meminerit Scholiastes Christianum fuisse, neque a scriptoribus Ecclesiasticis adeo alienam esse hanc locutionem, quae non longe abit ab illo *Esai.* XLII, 16. *ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν. Reitz.* At vero cum hac ipsa Graecitate satis, opinor, convenerit phrasis *ἐκ λίθου πεποιῆσθαι* pro *λιθίνην πεποιῆσθαι. Lehm.*

b) *ἠθικοῖς*] Significat Scholiastes, ni fallor, locum *M. Antonin.* VIII, 37. ubi Panthea occurrit, liberta vel amica *Veri* Imperatoris, siquidem recte cum *Salmasio* et *Gatakero* ibi pro *τοῦ κυρίου* legitur *τοῦ Οὐήρου.* Vide infra Adnot. primam. *Lehm.*

c) *προθυμίᾳ*] „*Προμυθίᾳ* editum ante, sed correctum ex C. et V.“

d) *Φιλομήλαν*] *Φιλομήλην* in prioribus Edd. Sed nolentem volentem

Pag. 17. l. 9. τῷ Θρᾳκὶ] τῷ Ὀρφεῖ. V.

Ead. l. 10. τὸν κιθαιρῶνα] Ἀμφίονα λέγει *e*), ὃς τὰς Θήβας ἔκτισε τὰς Βοιωτίας, ὑπὸ *f*) αὐλῷ καὶ κιθάρᾳ. V.

Pag. 20. l. 2. ἔν τι ἑκάστῃ] Καὶ γὰρ τὰς Μούσας ἄλλην ἄλλης φασὶν ἔφορον εἶναι τέχνης λογικῆς καὶ ἐπιστήμης. Κλειὼ μὲν ἱστορίας, ἧς καὶ εὑρέτιν εἶναί φασι, Θαλείαν κωμῳδίας, Εὐτέρπην αὐλῶν, Μελπομένην τραγῳδίας, Τερψιχόρην *g*) ψαλτηρίου, Ἐρατὼ κυμβάλων, Πολύμνιαν *h*) ὀρχήσεως, Οὐρανίαν ἀστρολογίας, Καλλιόπην ποιήσεως. V.

Pag. 22. l. 8. ἡ Σαπφὼ δὲ] Εἰ μέν τι τῆς ἀγλαΐας τῆς ψυχικῆς παραίνεσιν ἀπεφέρετο ἡ Σαπφὼ, οὐκ ἔχω λέγειν, τινὰς γὰρ ἐρωτικὰς γράφουσα. ἐπεὶ *i*) ὅσον εἰς σῶμα εἰδεχθεστάτη *k*) Σαπφὼ μικρά τε καὶ μέλαινα ὁρωμένη. καὶ τί γὰρ ἄλλο ἢ ἀηδὼν, ἀμόρφοις τοῖς πτίλοις *l*) ἐπὶ μικρῷ τῷ σώματι περιειλημένη *m*). V.

Pag. 24. l. 6. οὐδὲν τραγικὸν] οὐ προσποιητὸν ἢ μεθ' ὑποκρίσεως γινόμενον, ἀλλὰ ἐνδιάθετον καὶ ἐξ ἀληθοῦς γνώμης κατορθούμενον. V.

---

vel ipsum Scholiasten, vel certe ejus descriptores et editores correxi. *Φιλομήλας* ipse *Lucian.* infra Pseudolog. c. 25. sed ionice *Φιλομήλην*. De Dea Syr. c. 40. *Lehm.*

e) λέγει] „Non erat in Editis hoc verbum. Addidit *Solanus* non dicens unde."

f) ὑπὸ] Τπ' correxerat *Solanus* et scholio ultimo hujus Dial. etiam ἀλλ' pro ἀλλὰ, quod monuisse futile videtur; nisi tamen dicendum foret, me non obsecundasse, quia sic centies negligi apostrophum video. Et quia haec ab scribentis arbitrio pendent, ejus orthographiam non muto, nisi Codd. jubeant. Pluribus hoc egi in notis ad *Lucianum* non longe hinc, ad verba ἀπὸ ἐκείνης. *Reitz.*

g) Τερψιχόρην] Hic legebatur Euterpe; sed cum hoc jam haberetur nomen, deessetque *Terpsichore*, manifestum erat festinantem Librarium posteriorem hancce Musam oblitum. Licet non conveniat Mythologis inter se circa Musarum inventa, nec praestantissimi Poëtae divisionem hanc artium inter Musas agnoscant, attamen quod hic dicitur de Euterpes et Terpsichores inventis, satis consentit cum Epigramm. CXXXVIII. *Ausonii*, ad quod vide *El. Vinetum. Cler.* Recte legitur *Terpsichore* in C. *Solan.*

h) Πολύμνιαν] Sic rectius scribitur, quam, quod prius erat, Πολυμνίαν. In textu ipso constanter lego exaratum Πολύμνια. Paullo superius etiam vulgatum εὑρετὴν in εὑρέτιν mutavi. *Lehm.*

i) Εἰ μέν τι — ἐπεὶ] Hanc totam priorem Scholii partem, praeeunte *Schmiedero*, supplevi e 3011. *Lehm.*

k) εἰδεχθεστάτη] Ἐνδιχθ. prave V. In Impresso recte mutatum est. *Solan.*

l) πίλοις] Lege πτίλοις. *Solan.* Et sic vere 3011. *Bip.* et *Schm. Lehm.*

m) περιειλημένη] περιειλημμένην V. prave; quod in Impresso recte mutatum est. *Solan.*

IN PRO IMAGINIBUS.

Pag. 28. l. 1. *ΤΠΕΡ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ*] *Ὁ λόγος οὗτος ἀντιγραφὴ τοῦ εἰς Πάνθειαν τὴν Σμυρναίαν a), γυναῖκα δὲ Οὐήρου τοῦ χρηστοῦ Καίσαρος, ἐπαίνου ἐστὶν, ὃν καὶ εἰκόνες ἐπέγραψεν.* V. (In Cod. M. additur: *ἧς καὶ Μάρκος ὁ Καῖσαρ ἐν τοῖς εἰς ἑαυτὸν ἠθικοῖς αὐτοῦ μέμνηται*). In altero vero *Vossiano* in *Fol.* ad eadem verba ita commentatur Schol. *Κάλλους b) γυναικὸς ἀπαραμίλλου πλάσις. πρὸς τοὺς θεαινῶν ἀντισυγκρίνας τύπους, ἤκουσε κακῶς ὡς ἀπιθὸν συγκρίνας. Ἀντιλέγει πρὸς ταῦτα κομψοῖς τοῖς λόγοις δεικνὺς συνῳδοὺς τηλικαύτας συγκρίσεις.*

Pag. 31. l. 5. *καὶ οὐ δὲ ὅσας ὀλίγας*] *Εἴληπται μὲν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς συντάξεως τῆς πλείστον ὅσον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἀντίστροφον τῆς συνθέσεως, τὸ γὰρ ἀναφορικὸν προὔταξεν, καὶ κατὰ τὸ ἀντικείμενον τῷ πασῷ· τὸ μὲν γὰρ πλεῖστον ὅσον ἐστὶν, τὸ δὲ ὅσας ὀλίγας.* V.

Ead. l. 9. *τινὰς πλοκάμους*] *Σημαίνει ὅτι βόστρυχοι μὲν ἐπὶ ἀνδρῶν, πλόκαμοι δὲ ἐπὶ γυναικῶν, εὐσήμως c) ἂν ῥηθεῖεν d).* V.

Pag. 32. l. 11. *Παραθεωρεῖν με*] *ἀντὶ τοῦ παραβάλλειν, συγκρίνειν.* V.

Ead. l. 14. *τὴν Κασσιέπειαν*] *Τὴν Κηφέως λέγει γαμετήν.* V.

Pag. 33. l. 14. *ἡγεῖσθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου*] *Σημαίνει τὸ ἀκόμπαστον καὶ συνετὸν καὶ ἐχέφρον Ἀλεξάνδρου.* V.

---

a) *Σμυρναίαν*] *Σμυρνίαν* ante editum. Vide notas nostras. *Solan.*

b) *Κάλλους*] „Alterum hoc Scholion ad titulum hujus Dissertationis spectans in duo diremtum rursus in unum redegit *Solanus*, haec in marg. addens: *πρὸς τοὺς Θεαινοῦς ἀντισυγκρίνας τύπους*] „Haec verba quasi textus Lucianeus in priore editione praemittebantur, et pro *Θεαινῶν*, legebatur *Θεανοῦς*. Quae cum nullibi comparent, ego quasi argumentum hujus Apologiae, ut sequentia suadebant, huic loco reddidi, et voculae illius mutatione cum caeteris ut cohaererent, feci. Emendationem nostram ex scriptura C. confirmari video. Idem autem factitavit Scholiastes in Jove utroque."

c) *εὐσήμως*] „*Ἐπισήμως* Exc. G."

d) *ῥηθεῖεν*] „*Ῥηθεῖαν* ante editum. Correxit *Solanus*."

Pag. 35. l. 1. *μὴ δὲ e) ὑπὲρ τὸν πόδα*] *Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερτείνειν ἀξιούντων τὰ καθ' ἑαυτοὺς πράγματα. ὃ ποιεῖν φιλοῦσιν οἱ αὐχηματίαι.* V.

Pag. 39. l. 10. *Ἰμεραῖον ποιητὴν*] *Τὸν Στησίχορον λέγει.* G.

Pag. 47. l. 4. *ὀξυηκοώτερον*] *Ὅτι ὁ Μελάμπους f) ὀξυήκοος.* V.

Pag. 51. l. 4. *οὐδὲ ὁ μαστίξαι*] *Ὁμηρομάστιξ ὁ Ζηνόδοτος g) ἐπεκλήθη, ὁβελίσας καὶ ἀθετήσας πολλὰ τῶν h) Ὁμήρου ἐπῶν.* V.

Pag. 54. l. 4. *ἄριστον τῶν φιλοσόφων*] *τὸν Πλάτωνα δηλονότι.* G.

IN TOXARIN.

Pag. 57. l. 15. *οὐκ ἂν φθάνητε*] *a) ἀντὶ τοῦ, τάχιστα ἂν πάντας ἐπὶ τὰ ὅμοια παρακαλέσητε.* V.

Pag. 63. l. 7. *φιλέταιρον*] *φιλέτερος b) καὶ φιλεταῖρος* G.

---

e) *μὴ δὲ*] Reliqui hoc discretim scriptum, etsi *μηδὲ* junctum in *Luciano*, quia et alibi saepe variatur in Edd. quamvis nonnullae fere semper *μὴ δὲ* disjungunt. *Reitz.* In harum numero est utraque *Aldina. Lehm.*

f) *Μελάμπους*] Sic scribere Scholiastes non solum debebat, sed etiam facile poterat, respiciens, quod in textu est, *Μελάμποδος*. Sed Edd. priores omnes exhibent *Μελάμπος. Lehm.*

g) *Ζηνόδοτος*] „restitutum ex C. *Ζηνόδωρος* enim Ed. *Cler.*"

h) *τῶν*] *Τοῦ* legebatur in editis. Mutavit *Solanus*, cui obsecundavi, etsi non addidit unde habeat, quia res est parvi. *Reitz.*

a) *φθάνοιτε*] *Φθάνητε* Ed. *Cler.* quod mutavimus, ut Lucianeo textui congrueret. *Reitz.* Sic vero etiam mox *παρακαλέσαιτε* erat rescribendum, ut Scholion cum textu congrueret. Mihi tamen *φθάνητε* videbatur varia esse lectio, quamquam prava. *Lehm.*

b) *φιλέτερος*] Corrige *φιλέταιρος*. Nam videtur tantum indicare voluisse, diverso accentu *φιλέταιρος* et *φιλεταῖρος* posse scribi, ut *ἀγροικος* et *ἀγροῖκος*, de quo deinde. Nisi quis *φιλεταίριος* legi malit, quod longius tamen a scriptura codicis abit. *Reitz.* Notat frater: Quidni a *φίλος* et *ἕτερος* derivemus, quod idem erit ac *φιλέταιρος*. *Idem* in Addend. Neque *φιλέτερος* probum est vocabulum, nec *φιλεταῖρος* proba scriptura. Servavi vocem vulgatam vel raritatis caussa, non tamen negans, *Fried. Reitzium* rectius omnino judicasse, quam fratrem *Conradum. Lehm.*

Pag. 72. l. 12. *ἐκτραχηλίσασα*] *Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ παιζόμενον ἐκδειράσαι c).* V.

Ead. l. 16. *ἐκ τῶν ὀνύχων*] *Ὡς ἐπὶ ἄγρας ἱεράκων ἢ ἀετῶν μετῆλθε τὸν λόγον d).* V.

Pag. 77. l. 12. *Γύαρον*] Aude aliquid brevibus Gyaris *e)* et carcere dignum, Si vis esse aliquid. Juvenal. G.

Ibid. φεύγειν] *exulare.* G.

Pag. 78. l. 3. *τοῖς πορφυρεῦσι*] *τοῖς τὰς πορφύρας ἀναγουσιν, ὧν τὸ πορφυροῦν ἄνθος.* G.

Pag. 81. l. 4. *καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν*] *Διατύπωσις αὐξητικὴ τοῦ πάθους.* V.

Pag. 83. l. 5. *ἐν τοσούτῳ f)* *ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ μεταξύ.* V.

Pag. 85. l. 6. *παροχουμένην*] *ἡ παρὰ τὴν πλησιότητα.* G. Corrupte. Forsan, *ἢ παρ' αὐτὸν πλησιώτατα.*

Pag. 88. l. 3. *Θαλλῷ*] *Τὸ θαλλὸν g) ἐνταῦθα ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.* Cod. 3011.

Pag. 96. l. 8. *τὰς αὐτοῦ διατριβὰς ἐκείνῳ κ.*] *Γρ. δραχμάς.* G.

Pag. 107. l. 1. *ὑπερήμεροι*] *Ὑπερήμεροι, ἐπὶ πάσης παραπροθεσμίας λέγεται.* V.

Pag. 127. l. 2. *διανεγρόμενος*] *ἀντὶ τοῦ διηνεγρόμενος h).* G.

---

c) *ἐκδειράσαι*] „Sic *Solanus* correxit, quum ante editum legeretur *ἐκδείρασα.*"

d) *λόγον*] „*Κόθορν* C. mendose."

e) *Gyaris*] Modo enim *Gyara* plur. modo *Gyarus* dicit. Vid. Sat. I, 73. Ubi tamen posteriore loco non *aliquid*, sed *aliquis* rectius editum, et nescio num *Solanus* in describendo Scholio aberraverit, an in ipso Cod. sic legatur. Sed et in *Juven.* lectum quodam *aliquis*, commentatores monent p. 762. Ed. *Casaub.* Singulari utitur idem *Juven.* X, 170. *Ut Gyarae clausus scopulis, parvaque Seripho.* Cetera vid. *Erasm.* in Adag. *Reitz.* Relegationis locum sub Imperatoribus fuisse hanc insulam immitem, vide testem *Tacitum* Annal. III, 68. 69. IV, 30. e. a. *Lehm.*

f) *ἐν τοσούτῳ*] *Ἐν τοσούτῳ πάθει* ante editum; sed merito *πάθει* delerat *Solanus*, etsi in C. rectius *πάθῃ* cum Luciano legebatur: nam ipsum scholion ad *πάθῃ* nihil pertinet, nec substantivum esse, sed a *πάσχω* derivandum, quilibet videt. *Reitz.*

g) *τὸ θαλλὸν*] Hac neutrali voce etiam *Suidas* et *Hesychius* utuntur, at vero vi collectiva, non, ut noster Grammaticus, de simplice ramo. *Lehm.*

h) *διηνεγρόμενος*] Mirae lectionis prodigiosa explicatio. Sed multum vereor, ne laboret ipsum Scholion. *Lehm.*

IN LUCIDEM SIVE ASINUM.

Pag. 131. l. 3. *συμβόλαιον*] *γραμματεῖον.* V.

Pag. 133. l. 17. *λιτὸν*] *εὐτελές a).* V.

Pag. 134. l. 7. *σκῆψις*] *πρόφασις.* V.

Pag. 135. l. 11. *ἄγει ἀπωτέρω*] *Γρ*^{αι}. *πορρωτέρω.* G.

Pag. 137. l. 3. *ἰταμὸν*] *b) ἀναιδὲς, σκληρὸν, ὠμὸν c), παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς.* V.

Pag. 139. l. 11. *γοργὸς*] *φοβερός.* V.

Pag. 141. l. 4. *ἐπὶ κόρῃς*] *παρειᾶς d).* V.

Ead. l. 13. *ἄμμα*] *δέσμα e).* V.

Pag. 142. l. 7. *παράψαι*] *Γρ*^{αι}. *παρακύψαι.* G.

Pag. 144. l. 11. *ἀδρὸν*] *f) πολὺ, μέγα, δαψιλὲς, πλούσιον.* V.

Pag. 147. l. 1. *καταψήσασα*] *καταπραΰνουσα. Γρ*^{αι}. *καταψηλαφήσασα.* V.

Pag. 149. l. 12. *ἔπαυλιν g) συνήθων ἐκείνοις h) ἀνθρώπων, ὅσον ἦν*] *Ἔπαυλις ἡ οἰκία, ἐν ᾗ τὴν αὔλιν i) ποιοῦνται· αὐλὶς δὲ ἡ κοίτη.* V.

---

a) *εὐτελές*] „*Ἀτελὲς* editum ante. Emendavit *Solanus.*“ *Εὐτελὴς* et Suid. in *λιτός* *Lehm.*

b) *ἰταμὸν*] Ita adspirate scriptum erat, forsan studio, quia ab *ἴεσθαι* derivat. Sed in *Luciano* et apud alios laevigatur, vid. notas. *Suidas*, ex quo Noster haec descripsit: *Ἰταμὸς, ἀναιδὴς, σκληρός, ὠμός. παρὰ τὸ ἴεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾷν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀναιδεῖς.* *Reitz.*

c) *ὠμὸν*] non comparebat in Editis. Sed inseruit, ex *Suida* credo, *Solanus.* Itaque ex eodem οἱ *ἀναιδεῖς* pro *καὶ ἀν.* legi posset. *Reitz.* Idque haud dubie: *καὶ* nihil est nisi error scribendi. *Lehm.*

d) *παρειᾶς*] „*Παρίας* ante editum, correxit *Solanus.*“ Debebat *παρειᾶς.* *Lehm.*

e) *δέσμα*] *δεσμὸς Hesych. s. ἄμμα.* *Lehm.*

f) *ἀδρὸν*] *Ἄδρον* editum, ego mutavi, ut cum textu conveniret. Sic enim *ἀδρὸν* usitatius scribitur, sed *ἀθρόος* laevigandum. Variant tamen Editiones interdum inter *ἀδρὸς* et *ἀδρὸς*, vid. 2. Ver. Hist. c. 40. f. Eandem ob caussam paullo ante *ἄμμα* dedi, pro edito *ἄμμα*, quia est ab *ἅπτω·* nec postea semper monebo, ubi res est certa. *Reitz.*

g) *ἔπαυλιν*] „*Ἐταύλει* legebatur in Edit. Ad *Luciani* textum accommodavit *Solanus.*“

h) *ἐκείνοις*] „*Ἐκείνων* vulgatum fuerat; mutavit, et post *ἦν* lacunae notam adposuit *Solanus.*“

i) *αὐλιν*] Prius erat *αὔλιν*, et mox *αὔλις.* *Lehm.*

Pag. 153. l. 5. σπαίροντα] ἐκπνέοντα τὴν ψυχήν. V.
Pag. 155. l. 10. στοιβάδων] k) χαμαικοιτίων l) V.
Pag. 159. l. 11. Σαρδόνιον m) γελῶντες] Σαρδὼ νῆσος περὶ τὰς Ἡρακλείας στήλας, ἔνθα βοτάναι γίνονται ὅμοιαι σελίνοις, ὧν οἱ γευόμενοι σπασμῷ κατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τελευτῶσι. Τίμαιος δὲ φησὶν n), ἐκεῖ ὡς τοὺς ὑπὲρ ὁ ἔτη o) γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς κατωθοῦντες, ὅθεν Σαρδόνιος γέλως ἐκλήθη. Ἄλλοι δὲ φασὶν, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ θνήσκοντες γέροντες, γελῶσιν ἀκουσίως πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτὴν, ὅθεν ἡ παροιμία. V.
Pag. 160. l. 4. καλωδίῳ] σχοινίῳ. V.
Ead. l. 15. ἐδράξατο] ἐπελάβετο p). V.
Pag. 162. l. 11. θήκη] τάφος. V.
Ead. l. 16. καταγώγιον] οἰκίαν. V.
Pag. 163. l. 2. τοὐπτανεῖον] a) μαγειρεῖον. V.
Ibid. λαφύσσοντας] διαπαρατρώγοντας r) V.
Pag. 165. l. 15. καινῶς] παραδόξως. V.
Ibid. ἑκάστοτε] ἀεί. V.
Pag. 168. l. 2. στυππεῖον] στύππην. V.
Ead. l. 6. τυρεύων] κατασκευάζων. V.
Ead. l. 10. ἄπλετον] μέγα, ἄπειρον, ἀχώρητον. V.

---

k) στοιβάδων] Sic scribi hoc vocabulum in V. testatur *Solanus*; στιβάδ. vero *Suid.* ut *Lucian. Reitz.*

l) χαμαικοιτίων] Sic e *Suida* correxi vocem in prioribus Edd. scriptam χαμαικοιτέων. *Lehm.*

m) Σαρδόνιον γελ.] Complures hujus proverbii interpretationes vid. sp. *Suid.* quem, quia hic prolixior, describere nolim; sed vid. not. ad *Luciani* textum. *Reitz.*

n) δὲ φησὶν] Accentus enclitici verbi sic fere perpetuo servatos a Scholiasta, non semel supra observavi. *Reitz.* Praeterea cum *Suida* scripsi *Τίμαιος*, non *Τιμαῖος*, ut *Reitz.* et recentt. *Lehm.*

o) ἔτη] Excidit numerus. *Solan.* Suppleatur ergo ex *Suida*, qui ὁ, i. e. 70, addit. *Reitz.* Et sic supplevit *Schmiederus. Lehm.*

p) ἐπελάβετο] „Ita merito correxit *Solanus*, cum ἐπελάθετο legeretur."

q) δοχεῖον] Referri haec debent necessario ad vocem τοὐπτανεῖον. quamvis in Scholiis non compareat. In Ex. G. extat πτανεῖον. *Sol.* Δοχεῖον apertum est mendum, quod correxi non solum e textu auctoris, sed etiam e *Suida* et *Hesychio*, qui ὀπτανεῖον explicant per μαγειρεῖον. Sic enim *Schmiederus* recte reposuit pro eo, quod *Reitz.* et *Bipp.* habent, μαχειρεῖον. *Lehm.*

r) διαπαρατρώγοντας] „διασπαράττοντας melius C."

Ead. l. 11. τέλματι] *Τέλματα τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος· ἢ βάθρα· Ἰσαῖος s) δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία.* V.

Pag. 169. l. 1. ὑπόλοιπον] ἐπίλοιπον. G.

Ead. l. 3. πεφυρμένου] *Φύρω, μολύνω, ἐκβρέχω, πλύνω t), συγχέω, ταράσσω, μιγνύω.* V.

Pag. 171. l. 14. ἀκέραιος] ἐκ παραλλήλου. V.

Pag. 174. l. 13. ὅμιλος] πλῆθος, ὄχλος, ἄθροισμα *k*). V.

Pag. 179. l. 2. ἀγέρωχον] *ἀνδρεῖον, ἔντιμον, ὑπερήφανον.* V.

Ead. l. 11. ἀγύρταις] *ἀλαζόσιν, ἀπατεῶσιν y).* V.

Ead. l. 13. ἐτεραστεύσαντο] *ἐψεύδοντο.* V.

Pag. 180. l. 14. εἱρκτὴν] *φυλακήν.* V.

Pag. 181. l. 2. ἄρτους πέτεσθαι] *ἀρτοποιεῖν.* V.

Ead. l. 10. ὀθόνην] *Γρ.* ὀθόνη *τὰ ὄμματά μου σκεπάσαντες.* G.

Pag. 184. l. 5. ὑπερῷον] *ἀνώγεων z).* V.

Ead. l. 8. ἀπόνοιαν] *ὕβριν.* V.

Pag. 186. l. 1. μελίπηκτα] *εἶδος πλακοῦντος.* V.

Pag. 188. l. 13. νάπυϊ] σινάπυϊ. V.

Pag. 189. l. 6. κατηχεῖν] *κατηχῶ, προτρέπομαι, παραινῶ, αἰτιατικῇ· κατηχῶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἠχῶ, τῇ γενικῇ.* V.

Pag. 190. l. 16. ἡ πορεία] *ὁ καιρὸς τῆς πορείας.* V.

Pag. 192. l. 13. χαμεύνιον] *ταπεινὴ καὶ μικρὰ εὐνή.* V.

---

s) Ἰσαῖος] „*Εἰσεῖος* Exc. G. *Ἰσαῖος* C.“ *Ἰσαῖος Suid.* ex quo haec ad verbum descripta. *Lehm.*

t) πλύνω] „Omissum hoc verbum ex collato codice inserui *Solanus.*“

u) ἐκ παραλλήλου] Idem legi in C. testatur *Solanus.* Nec immerito id investigasse videt, quia ἄτοπον. Ego quidem sensum ejus non percipio. Nisi simul respiciat ad proxime praecedens ὁλόκληρος, quasi Scholiasta innuat, ἀκέραιος hic idem fere esse, vel consequens τοῦ ὁλοκλήρου, ut qui *integer* sit, etiam foret *innoxius.* *Reitz.* *Suidas* certe ἀκέραιον inter alia per ὁλόκληρον explicat. *Lehm.*

x) ὄχλ. ἄθρ.] „Deerant haec in Editis. Addidit *Solanus.*“

y) ἀπατεώσιν] *Suidas.* Ἀγύρτης, ὁ ἀλαζών, καὶ ἀπατεών. Scribendum igitur ἀπατεῶσιν. Schol. autem seq. ἐτεραστεύσαντο adspirate editum mutavi, quia typothetae tantum error est *Reitz.* Non minus diligenter vitium illud ἀπατέωσιν *Reitzio* et recentioribus Editoribus emendandum erat *Lehm.*

z) ἀνώγεων] Sic emendavit *Solanus*, cum vulgatum esset ἀνόγειον. Item mox male ἀπόνειαν, ut reliqua sex, septem typogr. sphalmata a me correcta omittam. *Reitz.*

IN JONEM CONFUTATUM.

Pag. 201. l. 10. *μετρίων*] *ταπεινὸς, ἐπιεικής.* V.

Pag. 202. l. 15. *οὐδὲν γὰρ οὕτω*] *Πλατωνικὸν τὸ θεώρημα.* V. (Vid. sequens scholion).

Ibid. *ἔξω τοῦ νόμου τῶν Μοιρῶν*] *Πλατωνικὸν τὸ θεώρημα.* G.

ὁ *θεος a*). *ἐνδ.* Z.

Pag. 203. l. 5. *διεξέρχονται*] *διεξιᾶσι b*). G.

Ead. l. 11. *πάνυ μὲν οὖν*] *Τοῦτο καθ' Ἑλλήνων ἠπόρησεν. εἶτ' ἄλλο τι δύναται εἱμαρμένη καὶ τύχη παρὰ τῆς μοίρας εἴτε ἰσοδυναμοῦσι. διὸ ὡς μεγάλης οὔσης τῆς ἀπορίας, ἐποίησε τὸν Δία..... περὶ αὐτῶν ἀποριθῆναι c) δυνάμενον.* V.

Pag. 204. l. 8. *τί δ' οὖν ἐμεσθίασας d*) *Τοῦ Διὸς εἰπόντος, ὅτι ἡμεῖς οἱ θεοὶ τοῦ νήματος ἠρτήμεθα, τῶν Μοιρῶν, ὁ Κυνίσκος ἐγέλασέ.* V.

Ead. l. 13. *καθήσειν*] *κρεμάσαι.* V.

Pag. 205. l. 1. *τὴν βίαν*] *τὴν δύναμιν.* V.

Pag. 206. l. 16. *τὰς θυσίας φησὶ*] *δηλονότι e*) *ὁ λόγος.* V.

---

a) ὁ *θεὸς*] Sic bis sine accentu scriptum inveni; forsan dedita opera, quia in antiquissimis monumentis accentus nulli; et ideo ad imitationem illorum accentus quoque ab Scholiasta hic omissi. Spiritus tamen adpositi erant. *Reitz.*

b) *διεξιᾶσι*] *διεξίασι Reitz.* et *Bip. Lehm.*

c) *ἀπορηθῆναι*] *Ἀποριθῆναι* erat in cod. V. Sed retinui vulgatam, etsi suspicarere, V. *ἀποκριθῆναι* dare voluisse. *Reitz.* Sic dedit vere *Schmied.*, qui et lacunam monente *Jensio*, post *τὸν Δία* explevit verbo *ἀποροῦντα*, et post *ἀποκριθῆναι* particulam *μὴ* inseruit. Equidem satius duxi nihil mutare in scholio vel nimium pro facultate nostra corrupto, vel egregie fatuo, cujus sapientiam vix summa arte assequaris. Ceterum non tam ad verba *πάνυ μὲν οὖν*, quam ad sequentia pertinere videtur. *Lehm.*

d) *ἐμεσθ.*] „Hoc Scholion male relatum ad verba, *τοῦ λίνου αὐτῶν*, in sedem suam restituit *Solanus*."

e) *δηλονότι*] „*Δηλόντι* male Edita."

Pag. 207. l. 1. μὴ ὀκνήσῃς] Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μὴ ὀκνήσῃς, ἵν' ᾖ καὶ ὅπως *f*) ἀσφαλέστερον ἀποχρίνῃ *g*), μὴ ὀκνήσῃς. V.

Ead. l. 12. ἀντίδοσιν] ἀνθ' ὧν λαμβάνουσιν ἀγαθῶν τὰς θυσίας παρέχοντες *h*) V.

Pag. 209. l. 1. ἰμονίαν καθεὶς] *i*) Ἰμονία λέγεται τὸ σχοινίον εἰς ὃ δεσμεῖται *k*) ὁ κάδος, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσιν. ἰμονία λέγεται καὶ ἡ διὰ κάδου ἢ τινος ἄλλου διὰ σχοινίου γοῦν *l*) ἄντλησις. διότι καὶ ἱμὰς λέγεται, κυρίως μὲν ὁ λῶρος, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ σχοινίον. V.

Ead. l. 2. πυρίτης] πᾶς ὁ διὰ πυρὸς *m*) τεχνίτης. G. Ὁ διὰ πυρὸς τέχναις ἐργαζόμενος. V.

Ead. l. 3. ὁ Προμηθεὺς] Λέγουσιν ὅτι ὁ Ζεὺς τὸ πῦρ ἔκρυπτεν, καὶ οὐκ ἠνείχετο παρασχεῖν αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις. ὁ δὲ Προμηθεὺς κλέψας αὐτὸ τούτοις δέδωκε, καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, καὶ ἐποίησεν ἀετὸν ἐσθίειν τὸ ἧπαρ αὐτοῦ. V.

Ead. l. 4. τὸν γὰρ πατέρα σου] Πατὴρ τοῦ Διὸς ὑπῆρχεν ὁ Κρόνος. οὗτος ἐγνωκὼς ὡς εἷς τῶν ἀπ' αὐτοῦ γενομένων τῆς βασιλείας ἐκβαλεῖ *n*) αὐτὸν, ἐπειδὰν ἔσχεν υἱὸν, κατησθιεν αὐτόν. τοῦτο ἐποίησε δύο υἱοῖς, τῷ Ἅδῃ καὶ τῷ Ποσειδῶνι. ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζεὺς, ἡ Ῥέα, ἡ γυνὴ τοῦ Κρόνου, δέδωκεν αὐτῷ λίθον ἀντὶ τοῦ Διός. ὁ δὲ Κρόνος καταπιὼν, καὶ τοὺς προτέρους παῖδας ἐξήμεσεν. αὐξηθεὶς οὖν ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα τῆς βασιλείας ἐδίωξε, καὶ δεσμοὺς βαλὼν *o*) αὐτῷ ἐν τῷ ταρτάρῳ ἀπέθετο. V.

Ead. l. 7. τὸν σὸν ἀδελφὸν] Ὁ Ποσειδῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ Διὸς, μὴ φέρων βασιλείαν τοῦ Διὸς *p*), διὰ τὸ βαρέως ἄρχειν αὐτὸν, ἐβουλεύσατο μετὰ καὶ ἄλλων θεῶν ὑποστά-

---

f) ὅπως] „Ὅπως misere ante editum."

g) ἀποκρίνῃ] „Ἀποκρινόμενος legebatur in editis. Mutavit, non addens unde, *Solanus*."

h) παρέχοντες] „Ita dedit *Solanus*, cum ante legeretur περιέχοντες."

i) καθεὶς] „Παθεὶς habebant edita misere, ex *Luciani* textu correxit *Solanus*."

k) δεσμεῖται] „Δεσμεῦται Exc. G. Δεσμεῖται C."

l) γοῦν] „non adparebat in Edd. insertum nunc ex G. et C."

m) διὰ πυρὸς] Διάπυρος ridicule priores Edd. Corrigi vel ex altero scholio potuit. *Lehm.*

n) ἐκβαλεῖ] ἐκβάλλει V. quod in Impresso recte mutatum est. *Solan.*

o) βαλὼν] Ἐμβαλὼν legendum existimo et ἐξεδίωξε. *Reitz.* Quidni etiam δεσμά; et si quid aliud lubeat. Nimis obsequiosum *Reitzio* se praestitit *Schmiederus*. *Lehm.*

p) μὴ φέρων βασ. τ. Δ.] „Quinque illa verba in Edd. omissa inseruit *Solanus*, sine dubio ex Cod. etsi id non monuerit."

ξας αὐτόν. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Ζεὺς, τοὺς βουλευομένους ἐτιμωρήσατο. τὸν δὲ Ποσειδῶνα ἔπεμψεν εἰς Τροίαν ἐπὶ τὸ δουλεῦσαι τῷ Λαομέδοντι. V.

Ead. l. 8. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ] Ὁ Ἀσκληπιὸς υἱὸς ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, οὗτος τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ χρώμενος, ὡς ματαιολογοῦσι, τοὺς ἀποθνήσκοντας ἤγειρεν. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτόν. Ἐπὶ τούτῳ λυπηθεὶς ὁ Ἀπόλλων, τοὺς Κύκλωπας, τοὺς εἰωθότας κατασκευάζειν τοὺς κεραυνοὺς, κατετόξευσε. καὶ θυμωθεὶς ὁ Ζεὺς ἐποίησε τὸν Ἀπόλλωνα τῷ Ἀδμήτῳ δουλεῦσαι. ὁ δὲ Ἄδμητος ἦν βασιλεὺς Θεσσαλίας. V.

Pag. 210. l. 5. ἐν ἀκαρεῖ] ἐν βραχυτάτῳ. λέγεται δὲ ἀκαρὲς τὸ βραχὺ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τριχῶν τῶν μηδὲ καρῆναι διὰ βραχύτητα δυναμένων. V.

Pag. 211. l. 5. Μοῖρά τις ἦ] Πάνυ γενναίως καὶ τοῦτο καθ' Ἑλλήνων ἠπόρησεν. εἴτε ἄλλο τι δύναται ἡ εἱμαρμένη καὶ τύχη παρὰ τὰς μοίρας. V.

Ead. l. 14. κατατίθεσαι] τουτέστι μετατίθεσαι. V.

Pag. 212. l. 8. σκέπαρνον] ὁ πέλεκυς, καὶ τὸ ἔριον, παρὰ τὸ σκέπειν q) τὸν ἄρνα. V.

Pag. 213. l. 14. εἰ μὴ παρὰ τοῦτο φῇς] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦτο. V.

Ibid. ὑπ' αἰχμῆς] Κροῖσος ὁ Λυδῶν βασιλεὺς εἶδεν ὄνειρον, ὡς ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἄτυς αἰχμῇ σιδηρᾷ τεθνήξεται. φοβηθεὶς οὖν οὐ συνεχώρει τῷ παιδίῳ οὔτε κατὰ πολεμίων ἀπελθεῖν, οὔτε διὰ τόπου παρελθεῖν, ἐν ᾧ ἐκρέματο σίδηρος. συὸς δὲ κατὰ τὴν χώραν φανέντος, πεισθεὶς ἔπεμψεν εἰς θήραν τὸν παῖδα. καὶ ἐν τῷ θηρεύειν Ἄδραστος, εἷς τῶν θηρευόντων, ῥίψας κατὰ τοῦ συὸς, αὐτοῦ μὲν ἥμαρτεν, ἀναιρεῖ δὲ τὸν Κροίσου υἱόν. V.

Pag. 214. l. 2. καθείρξας] ἐγκλεισάμενος r). V.

Ead. l. 9. ἄλοκα] τὴν αὔλακα, ὅ ἐστιν ἀροτρευθεῖσαν γῆν. λέγει δὲ τὴν γυναῖκα. V.

Ead. l. 12. τοι γάρ τοι] τοῦ ἕνεκεν. V. Τούτου ἕνεκεν. τούτου χάριν. C.

Pag. 215. l. 1. ἀποσαφοῦντες] φανεροῦντες. V.

Ead. l. 5. ἄρνεια κρέα] Ὁ Κροῖσος θέλων πειραθῆναι, εἰ ἀληθῆ μαντεύεται ὁ Ἀπόλλων, μίξας s) ἄρνεια t) κρέα

---

q) *σκέπειν*] Prius erat *σκέπτειν*. Correxi monente *Bastio* in Epist. Crit. ad *Boissonad.* p. 267. *Lehm.*

r) *ἐγκλεισάμενος*] „Ἐγκλησάμενος Edit. *Cler.* Correxit *Solan.*"

s) *μίξας*] „μίξαι Edd. male."

t) *ἄρνεια*] Priores Edd. male *ἄρνεα*. *Lehm.*

καὶ ἀπὸ χελώνης; ἤψει u) αὐτά. καὶ ἐποίησεν ἀπελθεῖν τινὰς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐρωτῆσαι αὐτὸν, τί ποιεῖ; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης Ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι κρέεσσι. V.

Lud. l. 6. χελώνεια] χελώνης. G.

Pag. 216. l. 1. διηγκυλημένος] y) ἐν ἑτοίμῳ ἔχων. V. Διηγκυλόμενος] ἀντὶ τοῦ, ἐν μασχάλῃ z) κρατῶν, ὥσπερ τὸ δόρυ. V.

Pag. 217. l. 4. Καλλίας δὲ] Ἀλκιβιάδης Κλεινίου, Σκαμβωνίδης τὸν δῆμον, τραυλὸς ἦν, ὡς Ἀριστοφάνης Σφηξὶ a). γήμας δὲ τὴν Ἱππονίκου θυγατέρα, Καλλίου b) δὲ ἀδελφὴν, αὐτῇ μὲν ἐπεισῆγεν ἑταίρας, τὸν δὲ Καλλίαν ἐπειρᾶτο διὰ τὰ χρήματα ἀνελεῖν. καὶ συνθέμενος τινὶ τῶν ἡλικιωτῶν, κόνδυλον τῷ Ἱππονίκῳ ἐνέτριψεν. καὶ βαδίζων εἰς τοὺς τῶν ἑραστῶν ἀγροὺς, τοὺς καλλίστους τῶν βοῶν ἐκλεγόμενος, ἔθυε μετὰ τῶν ἑραστῶν. αὐτῇ δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἐπεμίχθη Ἀλκιβιάδης παρὰ τοὺς νόμους. οὗτος δὲ Ἀκάτιος ἐκαλεῖτο, ἤτοι ὅτι τοὺς μικροὺς ἀκατίους ἐκάλουν, ἢ ὅτι ἀπὸ Ἀκατίου χωρίου ἦν. V.

Lud. l. 8. παρεδόθη τοῖς ἕνδεκα] Οἱ ἕνδεκα ἄρχοντες ἦσαν παρὰ Ἀθηναίοις, τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπιμελούμενοι c). καὶ τοὺς ἐναγομένους ὡς κλέπτας ἢ ἀνδραποδιστὰς, ἢ λωποδύτας, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, θανάτῳ d) ζημιοῦσιν· ἐὰν δὲ ἀμφισβητῶσιν, εἰς δικαστήριον εἰσάγουσι. καὶ ὃ δ' ἂν κριθῇ περὶ αὐτῶν e), ποιοῦσι. καὶ εἴ τις ἄλλος κατακριθῇ θανάτου, οἱ ἕνδεκα τοῦτον παραλαμβάνουσιν. V.

Lud. l. 10. ἀνεσκολοπίζοντο] Γύνης ἀνὴρ ἐνάρετος ἀνεσκολοπίσθη πρὸς αὐτοῦ f). V.

---

u) ἤψει] Sic C. recte. In V. erat ἔψαι. *Solan.*

x) ἦλθε] Ἤλυθε V. prave. Vid. et Schol. 91. ad Jov. Trag. In impressis recte mutatum est. *Solan.*

y) διηγκυλημένος] „Διηγκλημένος ante editum prave."

z) ἐν μασχάλῃ] „Ἐύμασχάλη V. et sic editum ante. Jam ἐν μασχ. restitutum ex C." Sunt haec *Suidae*, qui tamen praefixit διηγκυλημένον, explicans proxime per μεταχειριζόμενον. *Lehm.*

a) σφηξὶ] „Σφηγὶ antea male. Sed correctio facilis vel sine Cod." Locus Vesparum est v. 44. sq. *Lehm.*

b) Καλλίου] „Καλλία Edd. quod facile etiam mutavimus.

c) ἐπιμελούμενοι] Sic extat in Coll. G. Quare sic dedi, cum Edd. ἐπικαλούμενοι haberent. *Solan.* Cf. *Suidas* s. ἕνδεκα. *Lehm.*

d) θανάτῳ] Θανατοῦσι Edd. Θανατῖ V. ex quo non difficulter θανάτῳ efficias, quod est in C. *Solan.*

e) αὐτῶν] „Αὐτὸν legebatur ante. Mutavit *Solanus.*"

f) πρὸς αὐτοῦ] Ego conjiciebam παρ' αὐτοῦ, uti reperisse se in Ms Cod. testatur Exc. G. Sed recte πρὸς αὐτοῦ C. πρὸς αὐτοὺς V. prave. *Solan.*

Pag. 218. l. 8. *Τιτυοὺς*] *Ὁ Τιτυὸς ἠθέλησε βιάσασθαι τὴν Λητὼ g) γυναῖκα οὖσαν τοῦ Διὸς, μητέρα δὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τῷ ᾅδῃ. αὐτοῦ γὰρ ἐν τῷ ἐδάφει h) ἐξηπλωμένου, παρακαθήμενοι οἱ γύπες τὸ ἧπαρ αὐτοῦ κατεσθίουσι.* V.

Pag. 219. l. 7. *τί δὲ κἀκεῖνον i) ἐρωτᾷς*] *ἀντὶ τοῦ, διὰ ἐκεῖνον.* V.

Pag. 221. l. 5. *ἐφικνοῦνται*] *ἐφάπτονται, καταλαμβάνουσιν.* V.

Ead. l. 15. *ἀγαπήσομεν*] *ἀρκεσθησόμεθα.* V.

Pag. 222. l. 2. In fine hujus libelli Collectanea G. versus sequentes exhibent:

Εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, οὐκ ἔστιν τύχη·
Εἰ δ' οὐ σθένουσιν, οὐδέν ἐστιν ἡ τυχη.
Εἰ μὲν θεοὶ σθένουσιν, ἔστιν ἡ τύχη·
Εἰ δ' οὐ σθένουσιν, μᾶλλόν ἐστιν ἡ τύχη.

De Fato et Parcis ac Fortuna recte facit Jovem nihil respondere; magna existente quaestione haesitationeque. G.

IN JOVEM TRAGOEDUM.

Pag. 223. l. 1. *ΖΕΥΣ ΤΡΑΓ.*] *Ἡ τραγῳδία πεπλήρωται συμφορῶν. ἐπεὶ οὖν ἐν συμφορᾷ νῦν ὁ Ζεὺς ἐστιν εἰκότως αὐτὸν ὡς τραγῳδὸν a) ὑποτίθεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ διὰ ἰάμβων τραγικῶς b) διαλέγονται c) αὐτῷ Ἥρα καὶ Ἀθήνη· καὶ αὐτὸς δὲ διὰ ἰάμβων πρὸς αὐτὰς ἀποκρίνεται.* V.

Pag. 224. l. 7. *ὦ μεγαλοσμαράγου*] *d) Ἀδιανόητος ὅλος ὁ στίχος, ὡς τοῦ Διὸς e) καὶ τὸ τραγῳδεῖν ἀγνοοῦντος.* V.

---

g) *Λητὼ*] An uxorem aliquis alius fecerit, nescio. Vid. De Sacriff. c. 5. *Solan.*

h) *ἐδάφει*] „*ἐδάφη* Edit. male."

i) *κἀκεῖνον*] Sic etiam legitur in C. et in Scholio Cod. Ms. V. utriusque. *Solan.*

a) *τραγῳδὸν*] „Ita dedit *Solanus*, cum vulgo legeretur *τραγικόν*."

b) *τραγικῶς*] Sic dedit Idem pro vulgato *τραγικῶν*. nescio quare et unde. Obsecundavi tamen, quia talia non sine collatione codicis mutare ausus fuerit, quae satis tolerabilia erant. *Reitz.*

c) *διαλέγονται*] Ex C. sic emendatum. *διαλέγεται* enim Edd. quod licet tolerabile, alterum tamen melius. *Reitz.*

d) *μεγαλοσμαράγου*] „*Me — σμαράγδου* Edd. Correxit *Solanus*."

e) *τοῦ Διὸς*] „*καὶ τοῦ Δ.* Edita. Delevit illud *καὶ Solanus*."

Ead. l. 11. ὑποδραματουργεῖν] *Τὸ δραματουργεῖν τοῦ ὑποδραματουργεῖν ταύτῃ διαφέρεται f). δραματουργεῖ μὲν γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τῆς ὑποθέσεως ὅλης, καὶ τῶν ἐπῶν, ὡς Εὐριπίδης, Εὔπολις, Ἀριστοφάνης, καὶ εἴ τις τοιοῦτος. ὑποδραματουργεῖ δὲ ὁ τὰ ὑπὸ τῶν δραματουργῶν τούτων εἰρημένα λαμβάνων κατὰ καιρὸν, καὶ τοῖς οἰκείοις αὐτὰ g) πάθεσιν ἐναρμόττων, ἅτε τοῖς ἤδη πεπραγμένοις ἀφομοιούμενα.* V. (γράφεται, ὑποτραγῳδῶν. C.).

Pag. 225. l. 14. ἐπὶ ξυροῦ ἕστηκεν] *Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ ὄντων κινδύνῳ λεγομένη, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ξυρὸν r) ἵστασθαι.* V.

Pag. 226. l. 4. τὰ νέρθεν] *τὰ κάτωθεν ἀπὸ τῶν καταχθονίων· ἐκεῖ s) γὰρ, ὡς λέγουσιν, οἱ Τιτᾶνες ἐδέδεντο.* V.

Ead. l. 6. Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος] *Οὗτοι τραγῳδίας ἦσαν ὑποκριταί. Ἐπειδὴ οὖν ὁ Ζεὺς τραγικοὺς ἰάμβους ἔλεγεν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο εἶπεν, ὅτι ἀντὶ Διὸς Πῶλος ἐφάνη ἢ Ἀριστόδημος. Πῶλος δὲ καὶ Ἀριστόδημος ὑποκριταὶ περιφανεῖς. ὑπεκρίνοντο οὖν ἐν ταῖς τραγῳδίαις καὶ κωμῳδίαις t) καὶ θεούς. καὶ τοῦτο νῦν Ἥρα γυναικεία κρατουμένη ὀλιγωρίᾳ, καὶ ὅτι ὅλως θεῶν ὑπεισέρχονται πρόσωπα ὑποκνιζομένη u) περιπαθῶς τῷ Διὶ ὑποτίθεται.* V.

Pag. 227. l. 3. καὶ νῦν μετέωροι] *πρὸς ἀκρόασιν.* V. (Aut decrat in ejus Codice, aut Scholii pars reliqua periit. *Solan.*).

Pag. 228. l. 9. Ἀλλ' οὔτε ἀγνοήσεταί] *Τὸ ἀγνοήσεται ἀντὶ τοῦ, ἀγνοηθήσεται. σκοπὸς δὲ ὅτι τὸ τοῖς ἄρχουσι κατ' ἰδίαν τι πράττειν καὶ μὴ τοῖς ἀρχομένοις αὐτὸ κοινοῦσθαι, τυραννικὸν δοκεῖ.* V.

Pag. 229. l. 3. ἁπλοϊκά] *ἁπλούστατα, εὐτελῆ x).* V.

Ead. l. 12. ἐπὶ τῇ ἀκοῇ] *Γρ[αι]. y) ἐπὶ τῇ ἀμουσίᾳ.* V.

Ibid. τῶν ἐπῶν] *τῶν μέτρων.*

---

f) διαφέρεται] „διαφέρει Exc. G."

g) αὐτὰ] „αὐτοῦ Exc. G."

r) τὸν ξυρὸν] Sic V. absurde. *Solan.*

s) ἐκεῖ] „Ἐκεῖσε Edd. syllabam postremam sustulit *Solanus*."

t) κωμῳδίαις] *Κωμῳδ.* in prioribus erat. *Lchm.*

u) ὑποκνιζομένη] Sic restituit Idem ex V. cum ὑποκρινομένη legeretur in editis."

x) εὐτελῆ] „Ἀτελῆ ante. Adscripserat *Solan.* Leg. εὐτελῆ pro V. ἀτελῆ."

y) Γρ[αι] Hic et in aliis multis locis in Exc. G. legitur tantum γρ. quod aliquando commodius reddi per γραπτέον potest. Hic tamen in C. hunc in modum scriptum invenio γραι. sive cum αι supra *Solan.* At hoc in Mss. imperativum γράψαι notat. *Reitz.* Veriam, non veram (e Scholiastae quidem mente) lectionem hac nota indi-

Pag. 230. l. 10. *ἀλλ' ἐς Διὸς* z) *ἔλθετε πάντες*] *Πρὸς τῇ λοιπῇ δεισιδαιμονίᾳ, μᾶλλον δὲ μανίᾳ, τῇ περὶ τοὺς λεγομένους θεούς, καὶ Πριάπόν τινα θεὸν εἶναι Ἕλληνες μεμυθολογήκασιν· ὃν οἱ μὲν αὐτῶν τὸν αἰτιόν φασιν εἶναι τῷ Διονύσῳ, ἐπιθετικῶς αὐτοῦ τούτου δηθεν Πριάπου καλουμένου· ἄλλοι δὲ Διονύσου μὲν υἱὸν, μητέρος δὲ ἡ Ἀφροδίτης, ἢ Διώνης. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς Ἑρμαφρόδιτον τὸν Πρίαπον λέγει· ἄλλον δὲ Ἀφροδίτης υἱόν· καὶ ἔρριψεν* a) *αὐτὸν εἰς τοὺς λειμῶνας, ἐπὶ τῇ ἀμορφίᾳ τῶν μηδέων* b) *αἰδοῖ ἐχομένη. εἶχε γάρ, φασιν, γλῶσσαν μεγάλην, καὶ γαστέρα, καὶ αἰδοῖον· λεχθῆναι δὲ ὑπ'* c) *αὐτῷ, ὅτι σημαίνει τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ, ὡς ὁ κρατῶν γλώσσης καὶ γαστέρος καὶ μίξεως, ἄμεμπτον ἕξει τὸν βίον.* V.

Ead. l. 12. *πάγχυ νώνυμνοι*] *ἄνευ ὕμνων.* V. In altero Vossiano sic: *Νώνυμνοι*] *Γράφεται νώνυμνοι, τουτέστιν ἄνευ ὕμνων.*

Pag. 231. l. 3. *συνίασι*] *Γράφεται συνθέουσι.* V.

Ead. l. 7. *οἱ Φειδίου μὲν*] *Οὗτοι ἀγαλματοποιοὶ ἦσαν ἄριστοι.* V.

Pag. 232. l. 2. *προτιμητέαν*] *Γράφεται προτιμοτέραν.* V.

Ead. l. 6. *Πλουτίνδην*] *Ἀριστίνδην, ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐκλογήν. Πλουτίνδην δὲ, ἀντὶ τοῦ, πλουσίως.* V.

Ead. l. 14. *ἐπηλυγάζεσθαι*] *Ἠλύγη ἡ σκοτία.* d) V.

Pag. 233. l. 1. *ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη*] *Ἡ μὲν Βενδὶς Θρᾳκία* e) *θεός· ὁ δὲ Ἄνουβις Αἰγύπτιος, ὃν οἱ λόγοι καὶ κυ-*

---

cari, atque adeo *γράφεται*, non *γράψαι*, legendum esse illud scribendi compendium, neminem facile fugit. *Lehm.*

z) *ἀλλ' ἐς Διὸς*] Hoc Scholium haud satis apte hic insertum, noluimus tamen loco movere, quo Scholiastae ingenium magis innotescat; qui arrepta marium foeminarumque inter Deos mentione, notam, quam alibi aut concinnarat aut invenerat, alieno prorsus loco lectori obtrudit. Vid. Schol. ad Deor. Diall. XXIII. p. 262. Tom. II. *Solan.*

a) *καὶ ἔρριψεν*] Melius in Schol. ad Deor. Diall. XXIII. legitur *ἤ. Solan.*

b) *μηδέων*] Nihil varietatis notatum invenio, mirorque *Solanum* hoc praeteriisse; credas enim, legendum *μελέων*. Sed nihil est opus. *Reitz.* Certe *μηδέων* etiam est in Schol. ad Deor. Diall. l. c. nec, credo, inepte. *Lehm.*

c) *ὑπ'*] *ἐπὶ* Schol. Laud. *Lehm.*

d) *σκοτίᾳ*] Cf. *Pierson.* ad *Moerid.* p. 163. *Schmied.*

e) *Θρᾳκία*] In prioribus *Θρᾳκεία*. *Lehm.*

νοπρόσωπον φασίν. ὁ Μιθρὴν f) Περσικός. ὁ Μὴν Φρύγιος. Ὁ μὲν Μιθρὴν, ὁ αὐτὸς οὗτος τῷ Ἡφαίστῳ, ἄλλοι δὲ τῷ ἡλίῳ φασίν. Ἐπεὶ οὖν οἱ βάρβαροι πλούτῳ ἐκόμων g), εἰκότως καὶ πολυτελῶς τοὺς ἑαυτῶν θεοὺς κατεσκεύαζον. Τὸν Ἄττιν δὲ Φρύγες σέβονται, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ Διονύσῳ. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ θηλυδρίαν ὑπὸ Ῥέας τῆς τῶν θεῶν ἀποκοπέντα μητρὸς ἐφ' ᾧτε ἐρώμενον αὐτῆς ὑπάρξαι. Ἔνιοι δὲ καὶ γνήσιον υἱὸν αὐτῆς ὄντα δι' ἐκείνην παθεῖν αὐτόν φασι. τούτῳ ἱερατικῶς h) λειτουργοῦντες ἐκτεμνόμενοι πρότερον τὰ γεννητικὰ ἄρθρα ἀνατίθενται οὕτως. διὰ ταῦτα καὶ νῦν παίζεται τοῦτο κατὰ πάντων εὐνούχων, ὡς τῷ Ἄττιδι ἐπιτηδείων ἀνακεῖσθαι, ἁρμοδιώτεροι δὲ, εἰ κιναιδεύοιντο i), καθ' ὅτι καὶ αὐτὸς Ἄττις τοιοῦτος ἐπαμφοτέρῳ τῷ μύσει k) ἐξεταζόμενος. V.

Ead. l. 2. ὁ Μίθρης] Ὁ Μίθρης ἐστὶ παρὰ Πέρσαις ὁ ἥλιος. V.

Ead. l. 6. κυνοπρόσωπον] Ἄνουβιν. V.

Pag. 234. l. 2. χρυσῆ γάρ εἰμι] χρυσῆν ἔλεγεν Ὅμηρος τὴν Ἀφροδίτην ἀντὶ l) τοῦ καλήν. αὕτη δὲ ἦλθε προκαθίσασι, ὅσον ἐκ τοῦ ὀνόματος. V.

Ead. l. 4. πάνυ λημῶ] Λήμη m) δέ ἐστιν ὁ ἐν τοῖς ὄμμασι ῥύπος. V.

Ead. l. 5. Πεντέληθεν] ἀπὸ Πεντέλης. Πεντέλη δέ ἐστι λίθος παρ' Ἀθηναίοις εἰς ἀγάλματα πεποιημένος. V.

Ibid. Πράξιτέλει] Οὗτος ἀγαλματοποιὸς ἄριστος, ὅστις κατεσκεύασε τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα. V.

Ead. l. 15. τοὺς κόλλοπας] n) οὓς κολλάβους φασίν. εἰσὶ δὲ οἱ πασσάλισκοι, οἷς ἀποτείνονται o) αἱ νεῦραι. V. (ἐπιτείνονται αἱ χορδαί. C.).

---

f) ὁ Μιθρὴν] „Μιθρὴς, et sine articulo Edita. Correxit *Solanus*, adscripsitque: Exc. G. ὁ Μιθρὴν, Περσικός. ὁ Μὴν Φρύγιος. ὁ δὲ Μιθρὴς. V. etiam, nisi quod ὁ μὲν Μιθρὴν ultimo loco habet. *Solan.*"

g) ἐκόμων] „Ἐκόμουν ante editum male."

h) τούτῳ ἱερατικῶς] „τοῦτο δὲ ἐκεῖνο C."

i) εἰ κιναιδεύοιντο] Sic C. pro quo εἶναι λέγοιντο erat in editis, in V', autem εἶναι δέοιντο. *Solan.*

k) μύσει] „Sic etiam C."

l) ἀντὶ] *Toutέστι* pro ἀντὶ τοῦ, ediderat *Cler.* Sed cum ἀντὶ τὴν esset in V. ἀντὶ τοῦ inde fecit *Solanus*, merito quidem, licet ad praecedentia relatum excusari queat. *Reitz.*

m) Λήμη] Λημὴ priores Edd. *Lehm.*

n) κόλλοπας] „κόλλαπας Edita male; et proxime τοὺς pro οὓς. Utrumque emendavit *Solanus.*"

o) ἀποτείνονται] ἀποκτείνονται *Reitz.* quem errorem correxerunt *Bip.* et *Schm. Lehm.*

Pag. 235. l. 1. *ἐν τῷ θητικῷ*] *Θῆτες ἐκαλοῦντο παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οἱ πάντων πενέστατοι, ἀπὸ τοῦ θητεύειν, ὅ ἐστι μισθῷ δουλεύειν, τρεφόμενοι. ἐν τῷ θητεύειν οὖν ἐκκλησιάζειν λέγει ἀντὶ τοῦ, ἐν πενιχρᾷ τάγματι.* V.

Ead. l. 6. *ἴσου τελέσματος*] *δαπανήματος.* V.

Ead. l. 13. *ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους*]. *Εἰς τέσσαρα διῄρητο p) τάγματα πᾶσα ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων εἰς πεντακοσιομεδίμνους, οἵτινες ἦσαν πάνυ πλούσιοι. εἰς ἱππεῖς, ἧττον πλουσίους. εἰς ζευγίτας, ἔτι ἧττονας. εἰς θῆτας, τοὺς πένητας. εἰπὼν οὖν ἀνωτέρω τὴν Ἀφροδίτην ὡς πενιχρὰν εἰς τὸ θητικὸν τελεῖν, εἰς πεντακοσιομεδίμνους εἶπε τοῦτον ὡς πλούσιον.* V.

Ἔν τινι· ὑπὲρ πεντακοσιομεδίμνους τὴν ἵππευσιν ἂν εἴη] *Ἤτοι τὴν ὑπόστασιν, τὴν οὐσίαν, τὸ τίμημα. εἰς πέντε a) γὰρ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων συστήματα διῃρημένης, τὸ πρῶτον ἦσαν οἱ πεντακοσιομέδιμνοι.* G.

Pag. 236. l. 5. *τὴν πνύκα*] *Πνὺξ λέγεται ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων, παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ.* V.

Pag. 237. l. 5. *Ἀλλ' Ἡράκλεις*] *Εἰώθεισαν οἱ ἄνθρωποι ἐν κακοῖς ὄντες ἐπικαλεῖσθαι τὸν Ἡρακλέα ὡς ἀλεξίκακον. εὐμόρφως οὖν ὁ Λουκιανὸς τὸν Δία r) ἐποίησεν ἐπικαλούμενον τὸν Ἡρακλέα, παρὰ τῶν θεῶν ἐνοχλούμενον.* V.

Ead. l. 11. *ὦ Ζεῦ, τὴν Ἑλλήνων συνιᾶσιν*] *ἀντὶ τοῦ, τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν.* V.

Pag. 239. l. 1. *εὐπροσωποτάτη*] *εὐπρεπής.* V.

Ead. l. 4. *προὔσεσθαι*] *s) ἀντὶ τοῦ, προέσεσθαι.* V.

Ead. l. 5. *διαμέλλεις*] *βραδύνεις.* V.

Ead. l. 10. *πεπαρώνηται*] *ὑβριστικῶς πέπρακται.* V.

Ead. l. 13. *σύνειρε*] *συναπτε, συμπλεκε.* G.

Pag. 240. l. 2. *Ἀντὶ πολλῶν*] Initium sumptum ex I. Oratione Demosthenis. G.

Ead. l. 8. *ὀλιγώρως*] *καταφρονητικῶς.* V.

Ead. l. 13. *περὶ τὸν Καφηρέα*] *ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας. ἔχει μὲν ἰδίως καὶ Εὔβοια ἐν τῇ ἔξω θαλάσσῃ Καφη-*

---

p) *διῄρητο*] „Male *διῃρήτη* Ed. *Cler.*"

q) *πέντε*] Corrupte haud dubie. *Solan.* Leg. *τέσσαρα. Schmied.*

r) *τὸν Δία*] Atqui non Jupiter haec, sed Mercurius, loquitur. *Solan.*

s) *προὔσεσθαι*] Hoc Scholium, nisi per Ox. codicem foret, quo referretur, non esset. Sed ex eo patet in quibusdam Codicibus ita corrupte legi pro *ἀκούσεσθαι*. quod verum esse locus ipse Scholii satis confirmat, cum inter *εὐπροσωποτάτη* et *διαμέλλεις* in *Voss.* Ms. positum sit. *Solan.*

ρευὺς t) δὲ λέγεται τόπος θαλάττης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς, καὶ τεναγώδης u), σκοπέλοις διειλημμένος, καὶ ἕρμασι, καὶ χοιράσι, καὶ τὰ εἰς ἀπόβασιν ἀπορώτατος, ἄτε κρημνοῖς περιστοιχιζόμενος, καὶ ἐν τοῖς ὕλοις κακοῖς, ἔτι καὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ προβλὴς σκόπελος, τὸν οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων Καφηρεὺς ὢν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται Καφηρεὺς ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι x) ἀνενδότως· κάφος y) γὰρ τὸ πνεῦμα, ἀφ' οὗ καὶ Ὅμηρος Αἴανι z) εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγει κεχαφηότα νίκη, οἱονεὶ πνευστιῶντα a), ἤτοι τῷ τοῦ πολεμικοῦ ἀγῶνος καμάτῳ ἢ τῇ ἀγερωχίᾳ τῆς νίκης, τῆς χαρᾶς αὐτῷ τοὺς ἀναπνευστικοὺς πόρους, κατευρυνάσης, καὶ πέρα τοῦ συνήθους ἐπισπᾶσθαι τὸ πνεῦμα κατεπειγούσης, παρ' ὃ δὴ καί τινες ἔλαθον τελείως ἐκπεπνευκότες, μὴ δυνηθέντες τοσοῦτον τὸ ἔκτοσθεν ἐπισπᾶσασθαι πνεῦμα, ὅσον ἐξήρκεσε τὴν ἀπὸ τῆς χαρᾶς εὐρυχωρίαν πληρῶσαι. ἢ ὅτι συναπέρχεται τῇ εὐούτητι τοῦ συμπτώματος πᾶν τὸ ψυχικὸν πνεῦμα, ὡς ἀπό τινος παραλόγως ἐκραγέντος στόματος ἀμέτρως ἐκχεόμενον b). V.

Pag. 241. l. 5. ἐν Κεραμεικῷ] Δύο ἦσαν Κεραμεικοὶ παρ' Ἀθηναίοις, ὁ μὲν ἐν τῇ πόλει, ὁ δὲ ἔξω τῆς πόλεως. ἐνταῦθα οὖν τὸν ἐν τῇ πόλει λέγει τόπον c). V.

Ead. l. 6. τὴν μικρολογίαν] τὴν σκνιπότητα. V.

Ead. l. 8. ἤδη καὶ κορυζῶντα] ὑπὸ τοῦ γήρως μύξας ἐκχέοντα· κόρυζαι γὰρ αἱ μύξαι. V.

---

t) Καφηρεὺς] „Καφαρεὺς editum ante. mutavit *Solanus*; recte: nam sic deinde etiam Scholiastes scribit, et *Strabo* L. VIII. p. m. 566. f. *Reitz.*

u) τεναχώδης] „Ita ex G. et C. pro vulgato στεναγώδης restituit *Solanus.* Scribendum erat τεναγώδης, a τέναγος, *vadum Lehm.*

x) καταπνεῖσθαι] In prioribus καταπνεῦσθαι. *Lehm.*

y) κάφος] „κάπος Ex. G. et C. et V."

z) Ὅμηρος Αἴανι] Il. *H*, 312. Sed ibi hodie legitur κεχαρηότα, *Solan.*

a) πνευστιῶντα] „πνευστιανότατα V."

b) ἐκχεόμενον] Haec omnia de Caphareo promontorio habentur totidem verbis in Etymologico Magno. Stephanus aliam vocis Etymologiam tradit, quae verior, licet ipse eam non satis intellexerit. Καθηρεὺς, inquit, ἐκαλεῖτο, ὅτι τοὺς πλέοντας ἐκεῖ ἐκαθῆρον οἱ Εὐβοεῖς. Nempe καθηρεὺς est Graece quod Καφαρεὺς fuit lingua Phoenicia; nam ut καθαίρειν significat *expiare, lustrare* apud Graecos, ita etiam sumitur apud Phoenices כפר *Caphar.* Sic nimirum scopulum, aut navale hoc Euboeae vocaverant, qui cum Cadmo ex Phoenicia in eas oras advenerant. Vid. *Bochartum* in Canaan Lib. I. c. 15. qui tamen veram hujus vocis originem non est assecutus. *Cler.*

c) τόπον] „Ποτὸν editum ante. Facile correxit *Solanus.*"

Ead. l. 9. *εὐρωτιῶντας*] G. *σαπέντας.*

Pag. 242. l. 1. *τῶν ἑρμάτων*] *ὑφαλῶν πετρῶν.* V.

Ead. l. 2. *Ποικίλην*] *Ποικίλη στοὰ ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἐκ τῆς ποικίλης ἐν αὐτῇ ζωγραφίας.* V.

Ead. l. 4. *καὶ διατεινομένους*] *ἀμφισβητοῦντας.* V.

Ead. l. 9. *ἐπισπασάμενος*] *ἐπισύρας, χαλάσας.* V.

Ead. l. 12. *τὸν Ἐπικούρειον Δάμιν*] *Ἐπικούρειοι d) καὶ Στωϊκοὶ δύο γένη φιλοσόφων· τούτων οἱ μὲν Ἐπικούρειοι ἄνευ προνοίας ἔλεγον διοικεῖσθαι τὰ πράγματα, οἱ δὲ Στωϊκοὶ ὑπὸ προνοίας.* V.

Ibid. τὸν ἐπιτριπτον] *τὸν ἄξιον τοῦ ἐπιτριβῆναι, τουτέστι πληγῆναι.* V. *Πάγκακον.* C.

Ead. l. 13. *ἐκθύμως*] *προθύμως.* G.

Pag. 243. l. 2. *Σαρδώνιον ἐπιγελῶν*] *Σαρδώνιος γέλως λέγεται ὁ ἐν ὑποκρίσει γινόμενος.* V.

Pag. 244. l. 2. *παρομαρτῶν*] *συνακολουθῶν.* V.

Pag. 245. l. 5. *τὸ κήρυγμα*] *Τοῦτο λέγεται ὅτι καθὼς e) ὁ συμβουλευτικὸς ὑφηγεῖται νόμος, ὃς ἱκανὸς, γνώμην εἰσφέρειν, ἀνιστάσθω· ἐρῶν ὅ,τι καὶ ἔχει.* V.

Ead. l. 8. *τῶν τελείων θεῶν*] *Νόμος ἐκέλευσε f) παρ' Ἀθηναίοις, πρώτους, λέγειν τοὺς ὑπὲρ τὰ ν' ἔτη γεγονότας, καὶ μετ' αὐτοὺς g) τοὺς λοιπούς. Οὐκ ἐξῆν δὲ δημηγορῆσαι, οὔτε τοῖς ἀτίμοις, οὔτε τοῖς ξένοις, οὔτε τοῖς μὴ καταλαβοῦσι τὴν ἔννομον ἡλικίαν. τὸ οὖν γινόμενον παρ' Ἀθηναίοις, νῦν παρὰ τοῖς θεοῖς ὑποτίθεται.* V.

Pag. 246. l. 1. *ὦ θεοὶ, τάγε ἀπὸ καρδίας, φασὶν*] *Λόγιον ἐπὶ τῶν ἀνεπικρύπτων καὶ ἀπερικαλύπτων λεγομένων, μηδὲν ὑποβλεπομένου τοῦ λέγοντος, ἀλλ' ὡς ἔνι τὸ πρᾶγμα, διεξιόντος.* V. (quaere in Paroem. C.).

Ead. l. 3. *περιστήσεσθαι*] *εἰς τὸ ἐναντίον ἐλθεῖν, καταντᾷν.* G.

---

d) *Ἐπικούρειοι*] „*Ἐπικούριοι* edita. Mutavit *Solanus.*“ Mox *Στοϊκοὶ Reitz.* et *Bip.* et sub finem Scholii item. Mutavit *Schmiederus. Lehm.*

e) *καθὼς*] „Ita restitutum ex C. et V. *καθιζομένοις* Edit. *Cler.* male. Et mox *ἀνισταθω* sine *σ* et sine accentu, unde *ἀνίστατο* quis legeret; sed *ἀνιστάσθω* verius, licet forsan ex conjectura, fecit *Solanus.*“ Sub finem Scholii pro vulg. *ὅτι καὶ* de meo scribere placuit *ὅ,τι καί. Lehm.*

f) *ἐκέλευσε*] *Ἐκέλευσε* ante editum. Mutavit Idem, non operae credens addere, unde habeat; sed quia est melius, id sequor. *Reitz.*

g) *αὐτοὺς*] Ita ex C. emendavit *Solanus*, recte; nam significatur *post eos*, non *simul cum. Reitz.*

Ead. l. 5. *καὶ μὰ τὴν h) Θέμιν*] *Θέμις ἐστὶν ἡ δίκη. καλῶς δὲ τὴν δίκην ὤμοσεν, ὡς δικαίως τῶν θεῶν ἀπολαμβανόντων, ὅτι αὐτοὶ ἥμαρτον i).* V.

Ead. l. 15. *τυμπανιζομένους*] *ἱεροσύλους k).* G.

Pag. 247. l. 4. *τὸν Ἅλυν*] *Κροίσῳ τῷ τῶν Λυδῶν βασιλεῖ ἐρωτήσαντι, εἰ διαβῇ τὸν Ἅλυν κατὰ Κύρου, τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἀπεκρίνατο, ὅτι διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει. ὁ δὲ ἀγνοήσας, ποίαν ἀρχήν, διαβὰς τὸν Ἅλυν, τὴν ἰδίαν ἀπώλεσεν.* V.

Ead. l. 7. *Ὦ θεία Σαλαμὶς*] *Περσῶν καὶ Ἑλλήνων ναυμαχεῖν ἐν Σαλαμῖνι μελλόντων, ἔχρησε τοῖς Ἕλλησιν ὁ Ἀπόλλων τοῦτον τὸν χρησμόν. λέγεται δὲ αὐτὸν Θεμιστοκλῆς ὁ Ἀθηναῖος νοῆσαι, οὐκ ἂν γὰρ, φησὶ, θείαν ἐκάλει l) τὴν Σαλαμῖνα, εἰ ἐν αὐτῇ πίπτειν ἔμελλον Ἕλληνες, πόλιν οὖσαν Ἑλληνικὴν, ὥστε τῶν Περσῶν προεμαντεύσατο θάνατον.* V.

Pag. 248. l. 2. *δέον ἀγαπᾶν*] *ἀρκεῖσθαι, εὐχαριστεῖν.* V.

Ead. l. 6. *τῶν παρεγγράπτων τούτων*] *Πάντες οἱ πολῖται παρ' Ἀθηναίοις ἐν γραμματείῳ ἐνεγράφοντο. εἴ τις οὖν μὴ ὢν πολίτης ἐνεγράφη παρ' ἀξίαν, παρέγγραπτος m) ἐκαλεῖτο. διὰ τοῦτο τούτους παρεγγράπτους ὠνόμασε.* V.

Ead. l. 10. *εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς*] *Ὁ Αἰγεὺς Ἀθηναῖος ὢν ἐν Τροιζῆνι πόλει τῆς Πελοποννήσου συνεκαθεύδησεν Αἴθρᾳ τῇ θυγατρὶ τοῦ Πιτθέως. ἡ δὲ Αἴθρα ἐγέννησε τὸν Θησέα. ὁ τοίνυν Θησεὺς εἰς τὰς Ἀθήνας ἐς τὸν πατέρα ἐρχόμενος, πολλοὺς λῃστὰς εὑρὼν, πάντας ἀπέκτεινεν ἐν τῇ ὁδῷ πορευόμενος.* V.

Pag. 249. l. 1. *τὸν Σκείρωνα*] *Λῃσταὶ ἦσαν οὗτοι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Τροιζῆνος εἰς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. καὶ ὁ μὲν Σκείρων λῃστὴς ὢν n) ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πλύνειν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς θαλάσσης καθημένους. καὶ λακτίζων*

---

h) *μὰ τὴν*] *Μάτην*, *frustra*, antea misere editum. Sed emendatio erat facilis. *Reitz.*

i) *ἥμαρτον*] „Sequebantur verba, *ὡς διαβὰς τὸν Ἅλυν*, quae delevit *Solanus*, quia in Scholio hinc tertio habentur."

k) *ἱεροσύλους*] (*ὡς*) *ἱεροσ. Schm.* edidit; dubito, an recte percepta *Scholiastae* mente, quam equidem non satis perspicio, etiamsi vox *ἱεροσύλους* genuina sit, de quo tamen dubitare licet. *Lehm.*

l) *ἐκάλει*] „Sic emendavit noster *Solanus* ex C. et V. nam *καλεῖ* editum ante." *Θεῖαν* per circumflexum priores Edd. *Lehm.*

m) *παρέγγραπτος*] *παρέγραπτος*, et mox *παρεγράπτους* male edita, quae duce eodem emendavi. *Reitz.* Paullo superius editum in prioribus erat *πολῖται* *Lehm.*

n) *ὢν*] „*Οὗτος* ante lectum in Edd. Mutavit *Solanus*."

εἰς θάλασσαν ἐῤῥίπτεν, καὶ ἡ χελώνη δεχομένη κατήσθιεο). V.

Ibid. Πιτυοκάμπτην] p) Πιτυοκάμπτης δὲ, καὶ οὗτος λῃστὴς ὢν, ἔκαμπτε πίτυν, καὶ ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας κρατεῖν· οἱ δὲ μετεωριζόμενοι q) ἀπώλλυντο. V.

Ibid. καὶ Κερκύονα] Ὁ δὲ Κερκύων r), καὶ οὗτος ἄδικος ἦν τἄλλα εἰς τοὺς ξένους, καὶ παλαίειν ἠνάγκασε s), καὶ τὸν οὐ βουλόμενον διέφθειρε. καὶ ὁ τόπος παλαίστρα ἐκαλεῖτο, ἐν ᾧ ᾤκει, πλησίον Ἐλευθερῶν. διεφθειρε δὲ πάντας τοὺς καταστάντας αὐτῷ εἰς πάλην, πλὴν Θησέως· Θησεὺς δὲ κατεπάλαισεν αὐτὸν σοφίᾳ πλέον t). παλαιστικὸς γὰρ εὑρέθη Θησεὺς καὶ μεγέθει πρῶτον καὶ ῥώμῃ χρώμενος εἰς τὰς παλαίστρας. ἦν δὲ καὶ ἕτερός τις ὄνομα Διτυέρσης· οὗτος u) σπείρων, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας θερίζειν τοῦ θέρους ἐνισταμένου· εἰ δὲ ἀντέτεινον x), ἔκτεινεν αὐτούς. τοῦτον δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. V.

Ead. l. 2. καὶ ἄλλους] Phalarin hic, et Busirin, Echetumque et Diomedem habent Scholia V. quasi a Luciano nominatos. Nos alio reliquos retulimus. (V. Schol. Ver. Hist. 18. 19. 20.) Echetum solum, quem nullibi apud Nostrum reperio, ex eo Scholio, ne pereat, accipe, ὁ δὲ Ἔχετος τῆς Ἠπείρου βασιλεὺς τιμωρητικώτατος. (Vid. Odyss. Σ, 83. etc.) Haec inseruerat *Solanus*. Nos vero illa Scholia jam dedimus ad 2 Ver. Hist. *Reitz.*

Ead. l. 4. τουτονὶ] τὸν Ἡρακλέα. V.

---

o) κατήσθιε] Subjunxit *Solanus* continuo filo (de hoc *Ovid.* in Epist. Heroid.) oblitus addere, anne sic in C. additum, reperiatur, in quo ejusmodi Latinas notulas habuimus non semel, an vero de suo addiderit. *Reitz.*

p) Πιτυοκάμπτην] „Priore loco hoc nomen deest in V.“

q) μετεωριζόμενοι] Ita ex C. dedimus, quum ἀνατιταινόμενοι esset in editis, quod ex conjectura videtur factum; nam in V. erat ἀναταιριζόμενοι. *Reitz.* Deinceps ἀπόλλυντο erat in prioribus. *Lehm.*

r) Κερκύων] Sic mutavi vulgatum *Κερκυών*, et mox τἄλλα scripsi pro vulg. τἆλλα. *Lehm.*

s) ἠνάγκασε] „ἠνάγκαζε V.“

t) σοφίᾳ πλέον] Haec non cohaerent, nisi transponas. Vid. Addenda. *Reitz.*

u) Διτυέρσης οὗτος] C. Διτυέρης ὁ Κερκύων. V. vero Διτυέρσης etc. Sic notavit *Solanus*, nec tamen Impressa, quae Διτυέρσης habebant, sollicitavit, quod nec ego facio, quia nescio, quis ille Dityerses fuerit, Lityersas Midiae filius *Hesychio*. *Reitz.*

x) ἀντέτεινον] „Ἀντέτειναν ante editum, mutavit *Solanus*, non addens unde. Sed suspicor ex Cod. quia alioqui sponte non mutasset, quod aeque bonum erat. *Reitz.*

Pag. 250. l. 1. *καὶ κνισσᾷ*] *γ*) *καπνὸν ἐν τοῖς βωμοῖς ἀπεργάζεται.* V.

Ead. l. 13. *καρπουμένων*] *Γράφεται καὶ τὰς θυσίας μόνων ἑστιωμένων.* G.

Ead. l. 15. *ἔστι μὲν γὰρ*] *Γρ*^{αι}. *ἔστι γὰρ ὡς θαυμασιὸς Δημοσθένης.* G.

Pag. 252. l. 4. *ἐξ Ὀλυμπίας*] *Γράφεται ἐκ Πίσης. Πίσα δὲ πόλις τῆς Ἠλιακῆς μοίρας Πελοποννήσου, καθ' ἣν καὶ ἀγὼν ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια.* V.

Ead. l. 5. *μνᾶς ἑκάτερον*] *Ἡ μνᾶ ἓξ ε*) *δραχμὰς ἔχει· ἡ δὲ Ἀττικὴ μνᾶ εἶχε δραχμὰς ρ', ὡς φησιν ὁ α) Πολυδεύκης. Εὔπολις Κόλαξι, δεῖπνον θὲς ρ' δραχμὰς, καὶ ἐπιφέρει b) κόλαξιν οἶνον θὲς ἑτέραν μνᾶν. δηλονότι μνᾶν εἵρκε καὶ τὰς προτέρας ρ' δραχμάς. ἡ μέντοι δραχμὴ εἶχεν ὀβολοὺς ϛ', ὅθεν καὶ ἐπωβελία τὸ ἕκτον τοῦ τιμήματος.* V.

Ead. l. 6. *ἐν Γεραιστῷ*] *Γέραιστος πόλις τῆς Εὐβοίας, οὕτω μέχρι νῦν λεγομένη, καὶ ὁ Ὠρεὸς πόλις Εὐβοίας, ἧς c) οἱ πολῖται Ὠρεῖται λέγονται.* V. (Memmit Demosthenes, addit C.).

Ead. l. 9. *ἀποσκευάζεσθαι*] *ἀποτιθέναι ἀνελόντας.* G.

Ead. l. 11. *ἐξ ἐρήμης*] *Ἐρήμη λέγεται, ἡνίκα ὁρισθείσης περὶ τῆς δίκης ἡμέρας ὁ εἰς d) τῶν ἀντιδίκων ἀπολειφθείη· πότε γὰρ οἱ δικασταὶ καταδικάζουσι τοῦ ἀπολειφθέντος e) ἐρήμην.* V.

Pag. 253. l. 3. *θυννῶδες*] *Ἐπειδὴ τοὺς θύννους f) οὐ λόγῳ καὶ ἀμφισβητήσει νικῶμεν, ἀλλὰ τριαίναις ἀναιροῦμεν, εἰκότως τὸ φονεῦσαι τὸν Ἀδμῖν θυννῶδες ὠνόμασεν.* V.

Ead. l. 5. *ἀμφήριστον*] *ἀμφισβητήσιμον.* V. (C. *Ἀμφίβολον.*).

Ead. l. 14. *χαρίεν γὰρ*] *γελοιῶδες, ἀνόητον.* V.

γ) *κνισσᾷ*] Sic dare non haesitavi pro *κνισᾷ*, quod in editis erat. *Reitz.*

ε) *ἓξ*] Lege *ἑκατὸν*, aut *ἡ δραχμὴ ἓξ ὀβολούς*, ut in fine Scholii est. *Solan.*

a) *ὁ*] „*Οἱ* male Ed. *Cler.*“

b) *ἐπιφέρει*] „*Ἐπίφερε* lectum antea. Mutavit *Solanus.*“

c) *ἧς*] „*οὗ* crat in V.“

d) *εἰς*] *Εἰς* praepositio legebatur in editis, neque correxerat *Solanus.* Nihilo minus audacter mutavi in *εἷς*, quod vel coccus videat quare. *Reitz.*

e) *ἀπολειφθέντος*] *Ἀποληφθέντος* editum ante. Merito emendavit *Solanus* noster. Solemnis iotacismus haec frequenter confundere amat, ut saepe vidimus. Idem observat *Wessel.* ad L. 2. *Diod. Sic.* atque alibi. *Reitz.*

f) *τοὺς θύννους*] „*τὰς θύννας* edita. Correxit *Solanus.*“

Pag. 254. l. 4. *ἐς τὸ τῶν δώδεκα*] *ἀφ' οὗ οἱ δώδεκα θεοὶ ἄρχειν ἐτάχθησαν, δηλονότι παυθείσης τῆς Κρόνου ἀρχῆς.* V. (De XII Diis lege in *ὄρνισιν* Aristophanis. C.).

Ibid. ληξιαρχικὸν] *Δύο ἦσαν γραμματεῖα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις. καὶ ἐν τῷ ἑνὶ ἐνεγράφοντο ἅμα τῷ γεννηθῆναι, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ, ἡνίκα τῆς ἐννόμου ἡλικίας ἐγένοντο. τοῦτο δὲ ἐκαλεῖτο Ληξιαρχικόν. Ἐπεὶ δὲ g) οἱ ἐγγραφόμενοι ἐν αὐτῷ κύριοι ἐγίνοντο τότε τῆς πατρῴας h) λήξεως, τουτέστι τοῦ κλήρου καὶ τῆς ὑποστάσεως. λῆξις γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ πατρῴα i) κληρονομία. ἐπὶ οὖν τῶν ὀρφανῶν καταλειπομένων, ὑπὸ ἐπιτρόπους παρεπέμπετο τὰ πατρῷα, ὡς ἂν αὐτῶν διεπόντων μὴ φθείροιτο τὰ τῶν ὀρφανῶν, εἶτα ἐπεὶ δ' ἂν ἐπιδιετὲς *) οἱ ὀρφανοὶ ἤβησαν, ἐξῆν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν νόμων εἰς τὸ Ληξιαρχικὸν ἐγγραφέντας ἀναλαμβάνειν τὰ πατρῷα. τὸ δὲ ἦν τὸ τῆς λήξεως, ἤτοι τῆς ἑαυτοῦ ἄρχειν κληρονομίας. τοῦτο νῦν ἐνταῦθα εἰς τὸν Ἀπόλλωνα φησὶν ὁ Ζεὺς k) ὡς εἰ καὶ ἀγένειος εἶ, καὶ τοῦτο αἰτιᾷ τὸ μὴ ἐξὸν εἶναί σοι λέγειν, ἀλλ' οὖν ἔξεστι. πάλαι γὰρ τῆς αὐτεξουσιότητος ἐπελάβου, ὡς καὶ ὑπὲρ ἄλλου καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐξεῖναί σοι λέγειν καὶ γνώμην εἰσηγεῖσθαι τῷ βουλομένῳ. τὸ δέ, ὀλίγου δεῖν l) τῆς ἐπὶ Κρόνου βουλῆς ὤν, ἀντὶ τοῦ, σχεδὸν τῶν ἐπὶ Κρόνου τὴν βουλὴν συμπληρούντων θεῶν. ὀκτὼ γὰρ ἦσαν οἱ πάλαι θεοί, ὡς καὶ Ἡροδότῳ δοκεῖ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ.* V.

Ibid. τῆς ἐπὶ Κρόνου βουλῆς ὤν] *Ὁ Κρόνος, ὡς οἱ Ἕλληνες λέγουσι, πρώην ἐβασίλευσε τῶν θεῶν, καὶ εἶχεν ἄλλους δώδεκα m) τοὺς σὺν αὐτῷ διοικοῦντας, διωχθεὶς δὲ τῆς βασιλείας ἐκ τοῦ Διὸς, τοῦ ἰδίου υἱοῦ, ἐβλήθη εἰς τὸν Τάρταρον, καὶ μετὰ τοῦτο ἄλλη συνέστη βουλὴ τοῦ Διός.* V.

Pag. 255. l. 2. *ἐν τῷ Ἑλικῶνι*] *Βοιωτίας ὄρος, ἐν ᾧ διατρίβειν αἱ Μοῦσαι ἐλέγοντο.* V.

Ead. l. 4. *ἐφιέναι*] *συγχωρεῖν, ἐπιτρέπειν.* V.

Ead. l. 14. *γέλωτα ὀφλισκάνεις*] *γέλωτα χρεωστεῖ, ἀντὶ τοῦ, γελᾶται.* V.

---

g) *ἐπεὶ δὲ*] *Quum* habet C."

h) *πατρῴας*] „πρώ." V."

i) *ἡ πατρῴα*] *ἡ πατρῷα* priores Edd. *Lehm.*

*) *ἐπεὶ δ' ἂν ἐπιδιετὲς*] „Pro his omnibus *quum* tantum est in C."

k) *Ζεὺς*] *Μῶμος* legi vult *Schm.* At omnem hunc sermonem *Scholiastes* Jovi tribuisse videtur, ut vere tribuitur in Ed. *Fl. Lehm.*

l) *ὀλίγου δεῖν*] „*Ὀλίγον* Ed. *Cler.* quam emendavit *Solanus.*"

m) *δώδεκα*] C. XI. habent. vid. fin. Scholii praecedentis. *Solan.*

Ead. l. 15. *βατταρίζων*] *Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ βαρβαρίζων* n). *ὁ Βάττος δὲ οὗτος τῆς κατὰ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο, μογιλάλος τις ὤν. ἀπὸ τούτου καὶ τοὺς μὴ εὐθυστόμους, μὴ δὲ τραυῇ κεχρημένους τῇ γλώττῃ* o) *ἀλλ' ἐπισεσυρμένως φθεγγομένους, καὶ παρασήμως, βατταρίζειν φασίν.* V.

Pag. 256. l. 2. *συνεῖναι μὲν γὰρ*] *ἀντὶ τοῦ, διδάσκειν, ἐκπαιδεύειν.* V.

Ead. l. 14. *λοξὸς ὤν*] *Λοξὸς καλεῖται ὁ Ἀπόλλων, διὰ τὸ λοξὰ μαντεύεσθαι, ὅ ἐστι στρεβλὰ* p) *καὶ ἄδηλα. Γρίφος* q) *δὲ ἐστι τὸ προτεινόμενον δύσλυτον ζήτημα. γριφώδης οὖν εἶπεν ἀντὶ τοῦ, ἀσαφής.* V.

Pag. 258. l. 2. *καὶ πλίνθους χρυσᾶς*] *Κροῖσος γὰρ ὁ Λυδῶν βασιλεὺς χρυσᾶς αὐτῷ πλίνθους προσήγαγεν.* V.

Ead. l. 15. *ἐν Δελφοῖς*] *Ἐν τούτοις γὰρ τοῖς τόποις ὁ Ἀπόλλων, ὡς λέγουσιν, ἐμαντεύετο. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν Δελφοὶ ἐν Φωκίδι, ἡ δὲ Κολοφὼν ἐν Ἀσίᾳ.* V.

Pag. 259. l. 6. *οὐκ ἄρνεια κρέα*] *Κροῖσος γὰρ ἀποπειρώμενος τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου εἰ ἀλληθὲς εἴη, ἐποίει τοιοῦτο. θεοπρόπους εἰς Δελφοὺς ἀποστέλλων, ἔταξεν αὐτοῖς ᾗ ἡμέραν μετὰ τὸ ἀφικέσθαι, κατὰ ταύτην τὴν ἐμπρόθεσμον* r), *ἀνέρεσθαι τὴν Πυθίαν, τί νῦν διατελεῖ πράττων ὁ Κροῖσος; ἐποίει δὲ ταῦτα τηνικάδε Κροῖσος. λέβητα εἰς λέβητα ἐπεμβαλὼν* s), *εἶτα χελώνης κρέα καὶ ἀρνίου* t) *συγκατακόψας, καὶ τῷ λέβητι τῷ διπλῷ ἐμβαλὼν, ἤψει* u). *ἅπερ ἅπαντα ἡ Πυθία ἀνεῖλεν ὡς ἐπράττετο, μάλιστα περὶ τῶν τῆς*

---

n) *βαρβαρίζων*] „Sic C. quod secutus sum. *Βερβορίζων* V. male. *Βερβιρίζων* Edd."

o) *τῇ γλώττῃ* etc.] Haec quoque in Etymologico leguntur, unde hic supplendum est *τῇ γλώττῃ, ἀλλ' ἐπισεσυρμένως φθεγγομένους καὶ*, quae vocea imperiti librarii negligentia omissae, faciunt ut credam alibi alia deesse, quae Apolline indigerent correctore. *Cler.* In C. recte hic locus legitur, ut nunc edi curavimus. *Solan.*

p) *στρεβλὰ*] „*Στραβλὰ* male editum ante, item *καλεῖται* pro *καλεῖται.*"

q) *Γρίφον*] „Alias *γρῖφον* scribitur. *Τὰ γρίφη — ζητήματα. Hesych. Reitz.* Formam Nominativi *γρίφον*, quippe insolentem, correxi. Et mox vulgatum *γριφῶδες* ipsius *Scholiastae* consilio repugnare videbatur. *Lehm.*" Ante *γρίφον* in C. haec inseruntur; (vel quod oblique incedat. Lege in Pluto *Aristoph.*)

r) *ἐμπρόθεσμον*] Sic correxi, quod in prioribus editum erat, *ἐμπρόσθεσμον*. Mox *ἀνερέσθαι* in iisdem legebatur. *Lehm.*

s) *Ἐπεμβαλὼν*] „*Ἀπεμβαλὼν* editum ante. Emendavit *Solanus.*"

t) *ἀρνίου*] *Ἀρνειοῦ* Edd. Et sic fuisse in V. et C. testatur *Solanus*, qui tamen deleto *s* fecerat *ἀρνιοῦ*, ego *ἀρνίου. Reitz.*

u) *ἤψει*] „Sic dedit *Solanus*, quum in C. sit *ἴψει.*"

χιλοίνης κρεῶν ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε x) κρατερίνοιο y) χελώνης. V.

Ead. l. 11. ἀνασοβουμένη] διαταραττομένη z). G.

Ibid. κίνημα κορυβαντῶδες] μανιῶδες. οἱ γὰρ Κορύβαντες δαίμονές a) εἰσι περὶ τὴν Ῥέαν. Κατόχιμα b) δέ, μανιώδη, φοβερά. V.

Pag. 260. l. 17. Θεμιστοκλέους] Καὶ γὰρ μόνος ὁ Θεμιστοκλῆς συνῆκε τοῦ δοθέντος Ἀθηναίοις χρησμοῦ, ὅτε περὶ Ἀθηνῶν ἐπὶ Ξέρξου ἐμαντεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι, εἰ ἄμει-

---

x) ἦλθε] „Ἴλυθε V. prave. quod in Impress. recte mutatum erat *Solan.*

y) κρατερήνοιο] Vid. Schol. 28. ad Jov. Conf. (cap. 14.) ubi κρατερίνοιο scriptum est; sine dubio ut consulatur versui. Sed quum vocalis brevis ante literam liquidam poëtis non semel produci soleat, nihil hic mutavi. *Reitz.* Mira haec tollit *Herodotus* ipse I, 47. ubi plane ita, ut in superiore Scholio, legitur κρατερίνοιο. Barbarissimam *Reitzii* lectionem tamen secuti sunt *Bip.* et *Schm. Lehm.*

z) διαταραττομένη] Sic audacter correxi vulgatum διαραττομένη. *Suid.* ἀνασοβηθείς· διαταραχθείς. *Lehm.*

a) δαίμονες] Scripsit, nisi fallor, δαιμονῶντες, aut aliud quid hujus ejusdem sensus. *Lehm.*

b) κατόχιμα] De hisce videndus *Strabo* Lib. X. ex quo, advocata et Phoeniciae linguae ope, paucis indicabimus, qui Corybantes hi fuerint. 1. Viri fortes fuerunt satellites primorum Phrygiae regum, qui postmodum in Deorum numerum relati sunt. Hoc fabula, id est, antiquae Graeciae fama, docet, idemque apparet ex ἐνοπλίου κινήσει, quam memorat *Strabo.* Hebraice כרוב *Cheroub* dicitur vir fortis, ut multis probat *J. Spencerus* de ritualibus Mosis legibus, p. 764. unde Angeli dicuntur *Cherubini*, hoc est fortes, ut alibi dicuntur אבירים, quod idem significat. Indidem Corybantes δαίμονες dicti sunt. 2. Confunduntur cum *Καβείροις*, ut ibidem testatur *Strabo:* ita et Hebraice כרוב *Cheroub* et כביר *Chebir*, unde *Cabiri Dii* unum idemque significant, ut idem ostendit *Spencerus.* 3. Corybantes, et Cabiri, ut et Cherubini ex Aegypto orti, auctoribus *Herodoto* et *Strabone*, quibus adjungas licet *Spencerum* et *Bochartum.* 4. Iidem dicebantur esse cum Curetibus, qui fuerunt etiam viri fortes, Hebraeis כריתים, ut ostendit *Bochartus.* Verum ista γεύματος χάριν, donec *Mythicorum Temporum Historiam* edamus, ubi ex fabulis antiquissimas eruemus historias. *Cler.* De varia δαιμόνων opinione, significatione ac denominatione multa *Jacob. Ode* in eruditissimo opere *de Angelis* p. 172. — 188. Etsi *Corybantes* his non adnumerat, quia revera erant homines. *Reitz.* Licet autem antiquitus habiti fuerint dii, quod facile probari potest; *Scholiastes* tamen noster pro consilio suo ad talem eorum naturam aut originem spectare non potuit. Quapropter nec nunc possum, quin suspicer, in voce δαίμονες latere verbum, quod *sacrum furorem* significet. *Lehm.*

ἄνθρωποι. εἰώθασι δὲ οἱ μετρικοὶ τοῦτο ποιεῖν κἂν ταῖς p) παραθέσεσιν. V. — C. G. sic habent: *Ἰωάνθρωποι, ἰὼ ἄνθρωποι*] *Τὸ ἐντελὲς, ἰωὰ οἱ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα συναλειμμένον τῷ ἄνθρωποι.* Consueverunt metrici hoc facere *κἂν ταῖς παραθέσεσιν, ὁποῖον καὶ τὸ ἀληθινῶ* (sic corrupte) *καὶ τὸ ἐν Πειραιεῖ. δήπουστι κανθάρλιμον q).* (et hoc iterum corruptum) *καὶ ἔτι οἱ καταλογάδην* utuntur hoc. Plato, *ποῖ φέρεσθε ἄνθρωποι; ἔστι γὰρ τὸ ἐντελὲς οἱ ἄνθρωποι.* Quin et passim invenire est apud Oratores *τ' ἀνδρὸς* pro *τοῦ ἀνδρός.* G. — Sic legendum Scholion ex Cod. Vat. *Ἰὼ ἄνθρωποι*] *Τὸ ἐντελὲς, ἰὼ ἄνθρωποι, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα συναλειμμένον τῷ ἄνθρωποι. Εἰώθασι δὲ οἱ μετρικοὶ τοῦτο ποιεῖν κἂν ταῖς παραθέσεσιν, ὁποῖον τὸ ἀληθινὰ γὼ r), καὶ τὸ,*

Ἐν Πειραεῖ δήπου στι Κανθάρου λιμήν.

Καὶ ἔτι οἱ καταλογάδην χρῶνται τῷ τοιούτῳ, ὡς Πλάτων· ποῖ φέρεσθε, ὦ ἄνθρωποι; ἔστι γὰρ τὸ ἐντελὲς, ὦ ἄνθρωποι.

Ead. l. 12. *καταλεύσετε*] *λιθάζετε.* G.

Pag. 268. l. 4. *καί σε μετίωσι s) ποτὲ*] *ἢ μετέρχονται, ὅ ἐστι, τιμωρῶνται.* De providentia Theologi praesertim Graeci legendi

ἔστι Πρόνοια καὶ καλῶς διεξάγει
τὰ πάντα πᾶσιν, ὡς θέλει καὶ βούλεται.
οὐχ ὡς λέγεις σὺ, καὶ μάτην ἐναβρύνῃ
πείθειν τὸν ἐχθρὸν, ὦ Τιμόκλεις, εὐλόγως. G. et C.

Καί σε μετέρχονται] *Ὅ ἐστι τιμωροῦνται.* V.

Ead. l. 14. *ἀμύμονας*] *ἐπαινέτους.* G.

Pag. 270. l. 9. *ὑπομόχθηρον*] *ἀνόητον.* G.

Pag. 271. l. 4. *κηλεῖν*] *θέλγειν.* V.

---

p) *κἀν ταῖς*] *Κ' αὐταῖς* ante editum male. Correxerat *Solanus κἂν ταῖς.* Ego accentum tantum sustuli differentiae caussa, quia est ex *καὶ ἐν* conflatum, non ex *καὶ ἄν.* Et *ἐν* accentum respuit, licet mox *κἂν* servarim, quia et alia ibi corrupta. *Reitz.*

q) *κανθάρλιμον*] „Adscripserat *Hemsterhus.* Lege: *ἐν Π. δήπου στι κάνθαρος λιμήν.*" Scripserat, ni fallor, *κανθάρου*, ut ipse *Aristophanes*, cujus haec sunt, Pac. v. 145. ubi *Guil. Dindorf.* vulgatum *Πειραεῖ* in *Πειραιεῖ* mutavit ex hoc ipso corrupto Scholio nostro. *Platonis*, quae mox sequitur, citatio desumta Clitophonti Vol. XI. p. 277. Ed. *Bip.* indicante *Bastio* Epist. Crit. p. 97. unde hanc omnem Scholii emendationem hausi. *Lehm.*

r) *ἀληθινὰ γὼ*] *Bastius* ad *Gregor. Cor.* p. 149. conjicit *ἀληθίν' ἃ γώ.* Cod. Ven. eodem teste habet *ἀληθινάγω. Lehm.*

s) *μετίωσι*] Lege *μετίασι.* Sed sic erat in Cod. Ms. *Solan. Μετίωσι* variam esse textus ipsius lectionem, testatur Cod. Par. 2955. ubi itidem *μετίωσι* probat etiam, qua *Scholiastes* utitur, explicatio per Conjunctivos. Nihilominus *Schmied.* praefixit *μετίασι. Lehm.*

Ead. l. 8. ἡ θυγατὴρ, καὶ ὁ ἀδελφὸς, καὶ ἡ γυνὴ] ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ὁ Ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα V.

Ead. l. 13. ὄνειρόν τινα] Πάντα ταῦτα Ὅμηρος περὶ τοῦ Διὸς εἶπε. καλῶς δὲ πάνυ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἤνεγκε μάρτυρα. V.

Pag. 272. l. 9. σῶκος] Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἑρμῆς, οἱονεὶ Σωσίοικος. V.

Ibid. ἐριούνιος] ὠφέλιμος t). G

Ead. l. 12. ἀνυπόστατον] ἀφόρητον. G.

Pag. 273. l. 2. παρεκδὺς] παρεξελθών. G.

Ead. l. 5. ἐπιβάσας] Γρ^{αι}. ἀναβιβασάμενος τοὺς θεούς. G.

Ead. l. 9. οἱ τραγῳδοὶ] Οὗτοι ὑποκριταὶ ἦσαν, ὑποκρινόμενοι τὰ τῶν τραγῳδῶν u) δράματα. V.

Ead. l. 12. ἐμβατας] x) Ἐμβάτας μὲν τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας οἱ τραγῳδοὶ, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. ποδήρεις y) δὲ, τὰ μέχρι τῶν ποδῶν ἑλκόμενα ἱμάτια. V.

Ead. l. 13. χειρίδας] τὰ κοινῶς λεγόμενα μανίκια. V.

Pag. 275. l. 1. Σκύθαι μὲν] Φρυγάνων φακέλους οἱ Σκύθαι συννήσαντες z), καὶ ὑπ' αὐτῶν τῷ ὄγκῳ a) ἀκινάκην ἱδρύσαντες σιδηροῦν, θυσίας ἐπετείους προσάγουσι προβάτων, καὶ ἵππων, νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἄρεως τὸ ἄγαλμα. V.

Ead. l. 12. τρύβλιον] πινάκιον. G.

Pag. 276. l. 10. ἀμφηχὴς] ἐκ τῶν δύο μερῶν ἠχῶν, τουτέστι βοῶν. οὐδεὶς γὰρ ᾔδει, περὶ τίνος b) ἔλεγεν, ὅτι τὸν Ἅλυν διαβὰς τὴν ἀρχὴν καταλύσει. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ διπρόσωπος. γράφεται δὲ ἀμφήρης, ἵν' ᾖ ἀφ' ἑκατέρου ἔριδα ποιῶν. V.

Ibid. οἷοί εἰσι καὶ τῶν Ἑρ. ἕνιοι] Οἱ Ἑρμαῖ τετράγωνοί τινες κίονες ἦσαν παρὰ τὰς c) ὁδοὺς ἱδρυμένοι, ἄνω

---

t) ὠφέλιμος] ὀφέλιμος priores. *Lehm.*

u) τραγῳδῶν] In Ed. et C. τραγῳδιῶν. Ego mutavi. *Solan.*

x) ἐμβάτας] Sic bis scriptum in Schol. quum ἐμβάδας recte in textu Luciani Sed utrovis modo scribitur, ἐμβὰς, άδος, et οἱ ἐμβάται. Vid. *Poll. Reitz.* Miseros hos errores ipse postea *Reitzius* vidit et confessus est, in nota ad Advers. Indoct. cap. 6. extr. ubi et ego de his vocabulis nonnulla addam. Cf. Adnot. *Lehm.*

y) ποδήρεις] „ποδήρης edita. Correxit *Solanus.*"

z) συννήσαντες] Sic correxi vulgatum συνήσαντες, monente *Bastio* Epist. Crit. p. 141. Cod. Ven. 445. συνάξαντες habet, an voluit συνάψαντες. *Lehm.*

a) ὑπ' αὐτῶν τῷ ὄγκῳ] In prioribus erat ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὄγκῳ. Ven. ὑπ' αὐτῶν τὸν ὄγκον. Ego scripsi, ut suaserat idem *Bast.* ibid. *Lehm.*

b) τίνος] τινὸς priores. *Lehm.*

c) τὰς] τοὺς priores, et supra eaedem Ἑρμαί. *Lehm.*

πρὸς d) τὸ ἄκρον εἰς κεφαλὴν ἔχοντες ἀνθρώπου μεμιμημένον τὸν λίθον. ἐνίοτε μὲν οὖν ἓν πρόσωπον εἶχεν ἡ κεφαλή, ὡς πάντων ἀνθρώπων e). ἔστι δ' ὅτε καὶ δύο ἀφ' ἑκατέρου μέρους. αἰνίττετο δὲ αὐτοῖς ὁ Ἑρμῆς αὐτὸς f) τετράγωνος ὢν καὶ παρὰ τὰς ὁδούς. Ἑρμῆν τὸν λόγον βούλονται εἶναι. ἐσήμαινον οὖν τὸν βίον, ὃν διὰ τῆς ὁδοῦ παρεδήλουν, σὺν λόγῳ καὶ μετὰ λόγου πορεύεσθαι, καὶ τοῦτ' ἀληθῶς g) ὡς ἑδραῖον τὸ τετράγωνον ἀπεσάφει τοῦ σχήματος. διπρόσωπος δὲ ἐποιεῖτο, εἰς ἔμφασιν τοῦ χρῆναι τοῖς φίλοις, ἤτοι τοῖς τὴν αὐτὴν ἡμῖν ὁδὸν τοῦ βίου εἰσιοῦσι h), καὶ παροῦσι καὶ ἀποῦσιν ὁμοίως κατὰ διάθεσιν μένειν. V.

Pag. 277. l. 2. ὁ Σαρδιανὸς] ὁ ἀπὸ Σάρδεων· ἐν Σάρδεσι γὰρ ἦν τὰ τοῦ Κροίσου βασίλεια. V.

Ead. l. 3. τὸ ἀμφιδέξιον] Ἀμφιδέξιος λέγεται ὁ ταῖς δύο χερσὶν ὡς δεξιαῖς χρώμενος. ἀμφιδέξιον οὖν ἐνταῦθα τὸ ἐκ τῶν δύο μερῶν νοούμενον. V.

Ead. l. 10. ἔδη αὐτά] Ἔδη τὰ ἀγάλματα λέγει, παρὰ τὸ ἐδρᾶσθαι. V.

Ead. l. 14. ἐν Ταύροις] Ἐν γὰρ τῇ Σκυθίᾳ i) τοὺς κρατουμένους ξένους ἔθυον τῇ Ἀρτέμιδι. V.

Pag. 278. l. 3. ἐπηχεῖ] ἐπῆλθεν. G.

Ead. l. 4. ἀλλ' ἐξ ἀμάξης] Ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Διονυσίων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ ἁμαξῶν καθήμενοι ἔσκωπτον ἀλλήλους καὶ ἐλοιδοροῦντο πολλά. Παροιμία οὖν ἐκράτησεν ἐπὶ τῶν ὑβριστικῶς χρωμένων, τὸ ἐξ ἁμάξης. V.

Ead. l. 15. τάφον τινά] Τάφος ἦν ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ ἐπεγέγραπτο ἐν αὐτῷ k), ΤΟΥ ΔΙΟΣ ΤΑΦΟΣ, καὶ εἰς αὐτὸν νῦν ἀποτείνεται. V.

Pag. 280. l. 1. καὶ ἐμπιμπλὰς] Ἀκάτια l) οἱ μὲν τοὺς μεγάλους καὶ μέσους καλοῦσιν ἱστούς. εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὰ

---

d) πρὸς] „εἰς Ed. *Cler.* Mutavit *Solanus.*"

e) ἀνθρώπων] „ἀνθρώπου male Edita."

f) αὐτὸς] „ἀοῦτος V."

g) τοῦτ' ἀληθῶς] „τοῦτον ἀληθῆ editum ante, correxit *Solanus.*"

h) εἰσιοῦσι] Ἰοῦσι correxerat Idem. Sed quia non addidit unde habeat, vulgatum servavi. *Reitz.*

i) Σκυθίᾳ] Συηθείᾳ Ed. *Cler.* Sed quia *Solanus.* adscripsit in V. esse Σκυθείᾳ, facile adparet, quid voluerit. Tantoque facilius emendavi, quod vel sine Codice conjicere licebat. *Reitz.*

k) αὐτῷ] Αὐτῇ V. quod in Impressis recte mutatum. *Solvn.*

l) ἀκάτια] „Pro his, ab ἀκάτια ad ἱστοὺς usque, in C. sic legitur: Οἱ μὲν τοὺς ἱστούς φασιν, ὡς καὶ Πολυδεύκης."

παρ' ἡμῖν λεγόμενα κάροια m) ἀκάτια φασὶν, οἷς ἡ κεραία n) ἐνέλκεται. V.

Pag. 280. l. 1. πρότονος] τὸ σχοινίον, ᾧ o) δεσμοῦσι τὸν ἱστόν. V.

Ead. l. 3. ὁ χηνίσκος] τὸ τῆς πρώρας μέρος, οὐ ἀπήρτηνται p) αἱ ἄγκυραι· ὃ q) καὶ τῆς τρόπιδος ἐστὶν ἀρχή r). χηνίσκος δὲ ἐλέγετο, ὅτι χηνὸς κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοὶ, ἐπετίθησαν τῷ ἄκρῳ. τάχα τὸ πλοῖον εἰς χῆνα ἀπεικάζοντες, ἢ τοῦ εὐωνισμοῦ s) χάριν, ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἡ ναῦς διατελοίη, τρόπον χηνὸς ὑπερνέουσι t) τῶν κυμάτων. V.

Ead. l. 7. διμοιρίτην] Διμοιρίτης ὁ τοῦ διμοίρου τῶν ἐν τῇ νηῒ ἄρχων. τριμοιρίτης δὲ, ὁ τοῦ τρίτου μέρους ἄρχων. οὕτω δὲ ἐλέγοντο οἱ μὴ τὸν ἐντελῆ μισθὸν λαμβάνοντες στρατιῶται, τῷ μὴ εἶναι τὴν στρατιωτικὴν ἀρετὴν τέλειοι u). V.

Ibid. τὸν δὲ κατακολυμβῆσαι] Πάντα ταῦτα λέγει ὡς ὀνόματα τῶν ἐν τῷ πλοίῳ σκευῶν, ἃ μεταφορικῶς ἐπὶ ἀνθρώπων x) νοητέον. ὅτι οἱ μὲν ὀφείλοντες καλῶς πράττειν, ἀτυχοῦσιν· οἱ δὲ ἄδικοι, εὖ πράττουσι. V.

Pag. 282. l. 4. ὅπως Σωκράτης] Σωκράτης καὶ Φωκίων Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀμφότεροι ἐπ' ἀρετῇ θαυμαζόμενοι· ὁ μὲν φιλόσοφος, ὁ δὲ στρατηγός. V.

Ead. l. 5. Φωκίων] Ὁ Φωκίων *) οὗτος μοιχαλίδ' εἶχε γυναῖκα, ᾗ καὶ ἑάλω Καλλίας. G.

---

m) κάροια] Lege κέροια. Sed in C. legitur κάρυα. *Solan.* Vid. *Schneider.* Lex. s. κεροΐξ. *Lehm.*

n) κεραία] Prius scribebatur κέραια. *Lehm.*

o) ᾧ] „Εἷς (sic) ὃ editum ante. Mutavit *Solanus.*"

p) ἀπήρτηνται] Sic recte Exc. G. idque recepi, cum ἀπήρτηνται ante ederetur. *Solan.*

q) ὃ] Sic correxi vulgatum ὅ. *Lehm.*

r) ἐστὶν ἀρχή] Post haec in C. inseritur: εἰσὶ δὲ οἳ τὸ τῆς πρύμνης ἔφασαν ἄκρον. *Solan.*

s) εὐωνίσμου] Sic Impressa, At εὐοιωνίστου Ex. G. et V. Deest in C. *Solan.* Scriberem saltem εὐωνισμοῦ. *Reitz.* Et sic recte scripsit *Schmied. Lehm.*

t) ὑπερνέουσα] „Ita se ex G. C. et V. emendasse, cum editum esset ὑπερνεούσης, testatur *Solanus.*"

u) τέλειοι] Aut errat Scholiastes, aut corruptus est a librariis. At vero sic etiam legitur in Exc. G. et in margine C. *Solan.*

x) ἀνθρώπων] „Ἀνθρώπου edebatur ante, et mox εἰ μὲν pro οἱ μὲν. Utrumque mutavit *Solanus.*"

*) Ὁ Φωκίων] Turpiuscule hic errat Scholiastes, cogitans de Phocione illo *bono* (χρηστῷ), quod vel temporis rationes impediebant. Rectius alter Scholiastes inter Phocionem et Phocum distinguit. *Lehm.*

Ead. l 8. *Καλλίας καὶ Μειδίας γ) καὶ Σαρδαν.*] *Ὁ μὲν Καλλίας οὗτος, ὡς Κρατῖνος φησὶν z), Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν α) δῆμον Μελιτεὺς, πλούσιος b) καὶ πασχητιῶν καὶ ὑπὸ πορνιδίων διαφορούμενος c), καὶ κόλακας τρέφων. εἰς δὲ στιγματίαν αὐτὸν Κρατῖνος κωμῳδεῖ, ὡς ἕνα τῶν κατάχρεων. οἱ γὰρ δανειζόμενοι τὰς κτήσεις ὑπετίθεσαν, καὶ ἐπέγραφον αὐτὰς εἰς τὸ γιγνώσκεσθαι ὅτι ὑποθῆκαί εἰσιν. ὅθεν καὶ Μένανδρος ἀστικτον χωρίον εἰώθει λέγειν τὸ ἀνεπιδάνειστον. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Κρατῖνος, καὶ ὡς Φώκου d) γυναῖκα μοιχεύσαντα καὶ τρία τάλαντα δόντα εἰς τὸ μὴ κριθῆναι. ὁ δὲ Μειδίας ὀρτυγοκόπος e) ἦν, ὡς Πλάτων περιαλγεῖ, καὶ ὡς πονηρὸν δὲ καὶ κόβαλον, καὶ τῶν δημοσίων νοσφιστὴν Φρύνιχος καὶ Πλάτων διαβάλλουσιν f). ὁ δὲ Σαρδανάπαλος υἱὸς ἦν Ἀνακυνδαράξου g) τοῦ Μήδου. καὶ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τρυφῇ πεπραμένος h), καὶ γυναιξὶ τὸν πάντα βίον ἐκδαπανῶν. διὸ καὶ ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἀσσυρίων κατελύθη ἀρχή.* V.

Pag. 283. l. 8. *τοίχου ἄρχων*] *Οὐ μόνον ἐπὶ οἴκου τοῖχος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλοίου.* V.

Ead. l. 14. *κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ*] *Κατὰ ῥοῦν φέρεται, ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων ὁ λόγος, ὅτε πρὸς ῥεῦμα φερόμενοι τὸν ἴδιον πλοῦν ἀνύουσιν i). διότι δὲ ἀπὸ τοῦ πλοῦ τὸ παράδειγμα. διὰ τοῦτο καὶ νῦν τῷ πλησίστιον ἐχρήσατο.* V.

Ead. l. 15. *πλησίστιος*] *ὁ φορὸς ἄνεμος.* G.

Pag 284. l. 6. *τὴν ἱερὰν φασιν ἄγκυραν*] *Ἄγκυρά ἐστιν ἐν τῇ νηὶ τῇ μεγίστῃ, ἣν καλοῦσιν ἱεράν. αὕτη δὲ ὅτε μέγας καταλάβοι κίνδυνος, τελευταία βάλλεται. εἶπεν οὖν τοῦτο, ὡς μέλλων τελευταῖον εἰπεῖν ἐπιχειρημάτων τὸ πάντων μέγιστον.* V.

---

y) *Καλλίας καὶ Μειδίας* etc.] „Hoc Scholion in editis relatum ad verba *Ὅσοις δὲ ἀγαθοῖς* ex G. huc retulit *Solanus*.“

z) *Κρατῖνος φησὶν*] „*Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις* G.“

a) *τὸν*] *καὶ Schm.* nescio unde. *Lehm.*

b) *Μελιτεὺς πλούσιος*] „*Μελιτεὺς, ὡς Ἀριστοφάνης ὥραις, πλούσιος* C.“

c) *διαφορούμενος*] An *διαφθειρόμενος*? *Lehm.*

d) *Φώκου*] Vid. Schol. praecedens, ubi *Phocion* hic dicitur. *Solan.*

e) *ὀρτυγοκόπος*] In Exc. G. scriptum est *ὀρτυγοκοπον ἦν ὡς Πλάτων περὶ ἀλγεῖ*. Sed notatur ut corruptum. In C. recte *ἀργυροκόπος ἦν περί ἃ λέγει καὶ περὶ τὰ ὅμοια δεινὸς*, nisi quod *περιαλέγει* scriptum est. *Solan.* Mox *κύβαλον Schm.* nescio an consulto. *Lehm.*

f) *Φρυν. κ. Πλ. διαβ.*] „Quatuor haec verba in editis non comparentia ex Cod. supplevit *Solanus*.“

g) *Ἀνακυνθαράξου*] „*Ἀνακυνδαράξου* G, *Ἀνακινδαράξου* C.“

h) *πεπραμένος*] Sic Codd. Mss. *Solan.*

i) *ἀνύουσιν*] „*Ἀνύουσιν* editum erat, quod correxit *Solanus*.“

Ead. l. 10. *εἰ γάρ εἰσι βωμοὶ*] Chrysippi hoc, ut inquit Themistius *ἐν τῷ περὶ ψυχῆς*. G. Cf. et Hermot. c. 70. extr. *Lehm.*

Pag. 285. l. 12. *ἐμὲ τυμβωρύχε*] *καλῶς πάνυ εἰσήγαγε τὸν Τιμοκλέα εἰς ὕβριν k) τραπέντα. τοῦτο γὰρ ἔθος τοῖς ἡττωμένοις.* V.

Pag. 286. l. 5. *οὐ φέρων καταρυφῶντα*] *πάνυ ἐπὶ τῇ νίκῃ καταγελῶντα.* V.

Ead. l. 12. *καὶ ὁ σύρφαξ*] *Ὑποκορισμὸς τοῦ συρφετοῦ ὁ σύρφαξ.* V.

Ead. l. 15. *ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου*] *Τοῦ Δαρείου πολιορκοῦντος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μὴ δυναμένου παραλαβεῖν αὐτὴν, ὁ Ζώπυρος κόψας ἑαυτοῦ τὰ ὦτα καὶ τὴν ῥῖνα, καὶ μαστιγώσας ἑαυτὸν, προσῆλθε τοῖς Βαβυλωνίοις, ὡς παρὰ Δαρείου ταῦτα παθών· οἱ δὲ νομίσαντες αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν, κατεπίστευσαν αὐτῷ τὴν πόλιν· ὁ δὲ προέδωκε τῷ Δαρείῳ τὴν Βαβυλῶνα. καὶ διὰ τοῦτο ἰδὼν αὐτὸν ὁ Δαρεῖος, εἶπεν, ἐβουλόμην σεσωσμένον ἔχειν τὸν Ζώπυρον, ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.* V.

IN SOMNIUM SIVE GALLUM.

Pag. 288. l. 3. *ΜΙΚΤΑΛΟΣ*] *Σκυτοτόμος ἦν Μίκυλλος*, ut testatur ipse circa finem. Et in *Tyranno* (*Καταπλ.*) de hoc quaere nonnulla. Ex *Cebetis Tabula* multa huc translata in Charontem. Icaromenippus multum confert ad hunc Dialogum. G.

Ead. l. 5. *διάτορον*] *ὀξύτονον.* V.

Pag. 289. l. 1. *ὥςπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον*] *Αἰήτης ὁ τῶν Κόλχων βασιλεὺς εἶχε δέρμα προβάτου χρυσοῦν, καὶ τοῦτο δράκων παρεφύλαττεν ἄυπνος.* [*εἰς τὸ αὐτό.*] *a) Τὸ χρυσόμαλλον φησὶ δέρος, ὃ Φρίξου μὲν ἦν τοῦ Ἀθάμαντος παιδὸς τοῦ παιδαγωγοῦ b) ὃς Κριὸς c) ὠνόμαστο δορά. ενθέν-*

---

k) *εἰς ὕβριν*] „πρὸς ὕβρεις C.“

a) *εἰς τὸ αὐτό*] Incipit scil. novum in eundem locum Scholion. *Solan.*

b) *παιδαγωγοῦ*] *Παιδογογοῦ* legebatur, quod mutare non sum veritus; ex vulgato *ὁ Φρίξου* etiam feci ὃ, ut referatur ad *χρυσόμαλλον*· masculinum enim ὁ hic sensum nullum fundebat. *Reitz.* Nec sic tamen locus undique sanus. *Lehm.*

c) *ὃς Κριὸς*] Ita fabulam de aureo vellere satis frigide *ἐμυθολόγησεν Heraclitus* de incredibilibus c. 24. *Cler.*

τος d) δὲ κατὰ τὴν Κολχίδα γῆν καὶ ἐκβαρέντος καὶ ἐπεὶ, ὡς ὁ μῦθος, χρυσόμαλλον. ἐφ᾽ ᾧ ὕστερον Ἰάσων μετὰ τῶν ἄλλων Ἀργοναυτῶν ἀποσταλεὶς ἐφ᾽ ᾧ τε e) κομίσασθαι καὶ εἰς τὸ Ἄργος ἀποκαταστῆσαι, εἶτα Μηδείας τῆς θυγατρὸς μὲν Αἰήτου τοῦ βασιλεύοντος τὸν τόπον, ἀδελφῆς δὲ Ἀψύρτου, ὃς ἐπεπίστευτο τὴν φυλακὴν τοῦ δέρους, διὰ τὸν εἰς Ἰάσονα αὐτῆς ἔρωτα δόλῳ μὲν τὸν πατέρα μετελθούσης, Ἄψυρτον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἀποκτεινάσης καὶ οὕτως συνεργησάσης f) Ἰάσονι, αὐτὸ δὲ τὸ δέρος ληφθῆναι, καὶ εἰς τὸ Ἄργος διασωθῆναι. V.

Ead. l. 4. πράγματα παρέξεις] Ἰὰν θελήσω, φησὶν, κρατῆσαί σε νῦν δυσχεράνω, πηδῶν γὰρ ἐν τῇ σκοτίᾳ δύνῃ g) διαφυγεῖν. V.

Ead. l. 9. πρὸ ὁδοῦ ἔσῃ] Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ, προσώπας ἔσῃ ἐν τῷ ἔργῳ, τοῦ τροφὴν ὠνήσασθαι πεπορικὼς h) ἑαυτῷ. Τοῦτο δὲ πρὸ ὁδοῦ, παροιμιῶδές ἐστι λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὥσπερ τι προτέλειον i) ἐκτελουμένων τῶν μετὰ ταῦτα γινομένων. συμβαλλόμενον μέντοι τοῖς μετὰ ταῦτα εἰ καὶ κατὰ πάρεργον, ὥσπερ καὶ εἰ οἷς ὁδεύειν πρόκειται ἐπιτελεσθείη τι τῶν συνεγκεῖν ἐχόντων τι τῇ ὁδῷ, παρ᾽ ὃ καὶ πρὸ ὁδοῦ εἴρηται. ὁ δὲ νοῦς, πρὸ τοῦ ὀφειλομένου ἔργου ἔσῃ k) τοῦτο κατὰ πάρεργον πεπονηκώς, ὅ, σοὶ τυχὸν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἐκπορίσει. καὶ Πλάτων ἐν συμποσίῳ. σύν τε δύ᾽ l) ἐρχομένω, πρὸ ὁδοῦ βουλευσόμεθα ὅ,τι ἐροῦμεν, ἀλλ᾽ ἴωμεν. V.

Pag. 290. l. 5 ὦ Ζεῦ τεράστιε] Εἰώθασιν οἱ ἀρχαῖοι ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὸν Δία καλεῖν. οἷον δεχόμενοι ξένον, ἐκάλουν Δία Ξένιον, οὕτω καὶ ἐνταῦθα καλεῖ τὸν Δία τεράστιον, τὸν ἀποδιώκοντα τὰ τέρατα. τέρας δὲ λέγει τὸ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὸν ἀλεκτρυόνα χρήσασθαι. V.

---

d) τυθέντος] Sic *Reitz.* sed θυθέντος illegitime *Bip.* et *Schm.* Cf. τυθήσεσθαι Diall. Deor. IV, 3. Mox μῦθος scripsi pro eo, quod prius erat, μύθος, et aliquot versibus post Ἰάσωνα scriptum erat, et Ἰάσωνι, per ω. *Lehm.*

e) ἐφ᾽ ᾧ τε] Leg. ἐφ᾽ ᾧτε. *Reitz.* Longe praestat, quod *Schm.* edidit, ἐφ᾽ ᾧ τε. *Lehm.*

f) συνεργησάσης] Sic correxi pravam, quae prius habebatur, formam συνεργασάσης. *Lehm.*

g) δύνῃ] Sic V. etiam, corrupte. Lege δυνήσῃ. *Solan.* Secutus est *Schm.* At δύνῃ est pro δύνασαι, minus probae Graecitatis. Vid. *Phrynich* p. 359. Ed. *Lobeck.* ibique Commentatt. *Lehm.*

h) πεπορικὼς] Ita dedi ex G. Edita enim habebant πεπονηκὼς. C. πεπορευκὼς. *Solan.* Πεποριχὼς *Schm.* vitiosa forma. *Lehm.*

i) προτέλειον] „Ἱρωτόλειον editum erat. Correxit *Solanus.*"

k) ἔσῃ] Ἔσει male edita et hic et supra habuisse vix operae est monuisse. *Reitz.*

l) σύν τε δύ᾽ etc.] Ex Il. *K*, 224. *Solan.*

Ibid. *ἀλεξίκακε*] *ὁ ἀποδιώκων τὰ κακά. ἀλεξίκακος δὲ ὁ Ἡρακλῆς, ὡς πολλὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κακῶν ἰασάμενος.* V.

Pag. 291. l. 5. *ἀποτρόπαιον*] *ὃ ἀποτρέπεταί τις.* V.

Ead. l. 6. *ἡ τῆς Ἀργοῦς τρόπις*] *Τρόπις μέρος τοῦ πλοίου. Ἀργὼ δέ ἐστι τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ Ἰάσων ἔπλευσεν. τούτου δέ, ὡς λέγουσιν, ἡ τρόπις ἐλάλει. μαντεῖον δὲ λέγει τοῦ Διὸς ἐν Δωδώνῃ, ὅπου φηγὸς* m) *ἐστὶ θρῦς, εἰς ἣν ἐμαντεύοντο.* V. (Apollonius Rhodius in I. G.).

Ead. l. 9. *καὶ βοῶν κρέα*] *Παρὰ Ὁμήρῳ ταῦτα ἐπὶ τῶν Ἡλίου βοῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ, οὓς οἱ ἑταῖροι τοῦ Ὀδυσσέως σφάξαντες ἔθυον, αἱ βύρσαι δὲ καὶ τὰ κρέα ἐκινοῦντό τε καὶ ἐβόων, ὥςπερ ζωῆς ἐνούσης αὐτοῖς.* V.

Ead. l. 12. *οὐ χαλεπῶς*] *οὐ δυσχερῶς.* V.

Ead. l. 13. *εἰ δὲ ἐχεμυθήσειν*] *σιωπήσειν, φυλάξαι τὸ μυστήριον.* V.

Pag. 292. l. 14. *φίλος γένοιτο τῷ Ἄρει*] *Λέγεται ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἥφαιστον εἶχεν ἄνδρα. καὶ ὁ Ἄρης ταύτην ἐμοίχευεν. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ὡς, ἵν' ᾖ οὕτω, καὶ ὡς ξυμπίνοι καὶ ὡς ξυγκωμάζοι* n), *καὶ ὡς κοινωνοίη τῶν ἐρωτικῶν.* V.

Pag. 293. l. 8. *λαθόντα*] *ἀγνοηθέντα.* V.

Pag. 294. l. 1. *ὄφελος*] *Τὸ ἔξῃς· καί τοι* o) *οὐδὲν ὄφελος· τὶ γὰρ μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν προθυμίαν, εἰ βοᾶτε, ὄφελος.* V.

Ead. l. 12. *ἐκτράπεζον*] *ἔξω τῆς τραπέζης.* V.

Ead. l. 15. *Εὔφορβος γένοιτο*] *Οὗτος εἷς ἦν τῶν Τρώων, ὅστις καὶ πρῶτος δόρατι τὸν Πατροκλον ἔπληξεν.* V.

Pag. 295. l. 7. *ὦ Μνησάρχου παῖ*] *Μνήσαρχος πατὴρ ἦν Πυθαγόρου. καλῶς οὖν παίζων Μνησάρχου παῖδα τὸν ἀλεκτρυόνα ἐκάλεσεν.* V.

Ead. l. 8. *ἀντὶ Σαμίου Ταναγραῖος*] *Σάμος νῆσος ἦν, ὅθεν ὁ Πυθαγόρας· Τάναγρα δὲ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν ὁ Μίκυλλος* p). V.

---

m) *φηγὸς* „Ita restituit Idem (*Solanus*), quum legeretur editum *φυγός*.“

n) *ξυγκωμάζοι*] *Ξυγκόμαζοι* edita, media brevi; quod bene quidem mutavit *Solanus*; quum vero *ξυγκώμαζοι* etiam scripserit, et *ξύμπινοι*, quod editum erat, reliquerit, ac vulgatum *κοινωνοὶ* tamen in *κοινωνοίη* commutarit; ego ut priora etiam optativam formam referrent, curavi. *Reitz.*

o) *καί τι*] Corrupta haec. Lege *ὅτε* pro *καί τι*. *Solan.* *Καί τοι* rectius legit *J. J. Wetstenius*. *Reitz.* Et sic cum *Schm.* edere placuit. *Lehm.*

p) *ὁ Μίκυλλος*] Post *ὁ Μίκυλλος* addebatur *οὐν ἀναμείνας*. In V. *οὐκ ἀναμείνας*, quod cum aliunde huc irrepserit delendum erat. *Solan.*

Pag. 297. l. 1. *ἢ τὸν πανευδαίμονα ὄνειρον*] *Καλῶς σὺ ποιῶν. ἄμφω γὰρ τερατώδη καὶ εἰς φάσμα ψιλὸν ἀποτελοῦντα.* V.

Ead. l. 6. *ἀναπεμπάζῃ*] *τὰ προθεωρηθέντα ἀναμιμνήσῃ.* V.

Pag. 298. l. 1. *δεινόν τινα φῆς*] *μέγαν, θαυμαστόν.* V.

Ead. l. 3. *ὑπὲρ q) τὰ ἑσκαμμένα ἤδη πηδᾷ*] *Φαύλλός τις ἐγένετο, ὅστις ἐπήδα πολλά. τῶν οὖν πρὸ αὐτοῦ σκαπτόντων ν' πόδας r), καὶ τούτους πηδώντων ὁ Φαύλλος ὑπὲρ τοὺς ν' πάνυ ἐπήδησεν· ἐκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ ὡρισμένον τι ποιούντων, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν.* V. *Ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πενταθλου τόδε, εἰς ὃν ἐπεγέγραπτο,*

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος. Ἐπεὶ γὰρ ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας, ἑτέρους πέντε εἰς τὸ στερεὸν ἐπήδησεν, εἰς παροιμίαν περιέστη. Cod. Par. 1773.

Ead. l. 11. *ἀποψήσῃ*] *ἀπομάξῃ.* V.

Ead. l. 12. *τῶν ἐλεφαντίνων*] *Λέγει Ὅμηρος δυὰ μὲν τῶν ἐλεφαντίνων πυλῶν τοὺς ψευδεῖς ὀνείρους ἔρχεσθαι, διὰ δὲ τῶν κερατίνων τοὺς ἀληθεῖς.* V. (Sed et quae Maro noster dicat in fine VI. legito, et quae Servius. G.

Pag. 299. l. 6. *τυφλὸς αὐτὸς ὤν*] *Ἱστοροῦσιν Ὅμηρον οἱ μὲν καὶ ἀπὸ γενεᾶς τυφλὸν, καὶ τὸ σύμπτωμα ὄνομα τούτῳ γενέσθαι, ὁμήρους καλούντων Δωριέων τοὺς τυφλούς. Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὁμήρου γράφων βίον, οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν ἱστορεῖ, ἀλλὰ πολλὴν ἀλώμενον γῆν ἱστορίας χάριν, γενέσθαι κατὰ τὴν Ἀττικὴν, κἀκεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν.* V.

Ead. l. 9. *Παῦε, ὦ Μίδα*] *Λέγεται ὁ Μίδας πάνυ ὢν φιλόχρυσος εὔξασθαι s) πᾶν πρᾶγμα, οὗ ἂν ἅψηται, χρυσοῦν γίνεσθαι. φασὶ δὲ ὅτι καὶ ἀπὸ τούτου ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ τροφὴ, ἧς ἥπτετο, χρυσῆ ἐγένετο.* V.

---

q) *ὑπὲρ*] „*Περὶ* editum, correxit *Solanus.* Et mox pro *φαυλότερος ἐγένετο*, dedit Φαυλός τις ex *Coll.* quod sic quidem exhibui, quia rectius altero, nondum tamen adcuratum; sed vel *Φαῦλος* scribendum, vel cum *Suida*, (quem sequerer, quia ex eo plurima compilavit Scholiastes) *Φαύλλος.*" Hanc posteriorem emendationem, quam *Schmiederus* optimo jure secutus est, non solum *Suidas* in *Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.* sed etiam Codd. Vatt. confirmant. Vid. *Bast.* Epist. crit. p. 243. qui et Scholion Codicis Par. n. 1773. ibidem edidit, quod et nos adjiciendum putavimus. *Lehm.*

r) *ν' πόδας*] Forsan *κ'* scribendum. Certe non *ν'*. *Solan.* Quinquaginta pedes, i. e. *ν'*, a Scholiaste vere intelligi, tum e sequente Scholio, tum e *Suida*, satis clare patet. *Lehm.*

s) *εὔξασθαι*] In V. erat *ηὔξατο.* Impressa addiderant *ὅτι·* quare ego *εὔξασθαι* dedi. *Solan.*

Ead. l. 12. *πολὺ*] *Χυδαῖον γὰρ τὸ πολύ.* V.

Pag. 300. l. 6. *ἄριστον μὲν ὕδωρ*] *Ἡ σύνταξις. ἄριστον μὲν τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς, καθάπερ τὸ πῦρ ἐν νυκτὶ, διαπρέπει κατὰ τὴν ἐξοχὴν τοῦ πλούτου.* V.

Ead. l. 13. *Εὐκράτης*] *Οὗτος ὁ Εὐκράτης παρ' Ἀθηναίοις ἦν πλούσιος.* V.

Pag. 301. l. 2. *ὑποβεβρεγμένος*] *ἀντὶ τοῦ, μεθύων.* V.

Ead. l. 5. *οὐκ ἀφανῶς*] *ἀλλὰ περιφανῶς καὶ ἐξακούστως.* V.

Ead. l. 16. *ὦ Πυθαγόρα*] *Περὶ πλουσίῳ τ) οἶμαι μεῖσθαι τὸ ἀληθές.* G.

Pag. 302. l. 4. *σὺν τριβακῷ*] *ἐν πενιχρῷ, υ).* V.

Ead. l. 12. *ἠπίαλον*] *κ) Ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ.* V.

Ead. l. 13. *οὐ ἔφεδρος ἐγὼ*] *Ἡνίκα δύο παλαίουσιν ἀθληταί, κάθηταί τις ἔξωθεν ἄλλος, ὀφείλων τῷ νικῶντι παλαῖσαι. καὶ ὁ τοιοῦτος καλεῖται ἔφεδρος, ἀντὶ τοῦ ἡττωμένου εἰσερχόμενος* y). V.

Pag. 303. l. 1. *ὑποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη*] *Στοιχεῖον ἐνταῦθα λέγει τὴν τοῦ ἡλίου σκιάν. εἰώθασι γὰρ ὁρίζειν ἡνίκα τυχὸν ἡ σκιὰ γένηται πενταπους, συνελθεῖν. οὕτως δὲ* z) *εἰώθεσαν οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν ἥλιον, ἢ τὴν σκιὰν τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου. τοιοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον, ὥςπερ* a) *βραδὺς κατὰ τὴν*

---

t) *περὶ πλουσίῳ*] Legendum videtur cum Cod. 1428. *παρὰ πλησίῳ*] *παρὰ πλουσίῳ* etc. *Schmied.* Quidni potius: *περὶ πλουσίῳ*] *παρὰ πλουσίῳ* etc ? *Lehm.*

u) *πενιχρῷ*] Verum Scholion fuit *ἐν — τρίβωνι*] *σὺν τρίβωνι. Solan.* Non placet. Quum pro *ἐν πενιχρῷ* in Codd. 3011. et Gorl. legatur *σὺν τριβακῷ*· Scholion sic sane videtur legendum: *σὺν τριβακῷ*] *ἐν πενιχρῷ*. Indicat scilicet auctor variam lectionem. Sic etiam *Schmiedero* video placuisse. *Lehm.*

x) *ἠπίαλον*] Hoc Scholion antea ad *πλευρῖτιν* referebatur, quod minime ferendum. Ad hanc igitur referri voluimus, quamvis in enarratione sciamus esse quod Medici reprehendant. Confirmatur autem emendatio nostra auctoritate C. *Solan.* Tamen et *Hesych.* Ἠπίαλος, ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ· ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ οἱ ψιχροί. Ἠπιάλων, ῥίγων, τὸ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος ἠπίαλόν φασιν. Cui et adsentitur *Galenus.* Vid. *Foës.* Oecon. Hippocr. qui recte docet et febrem algidam sic vocari: quamvis alii pro *febre miti* accipiant; quod hic locum non habet, quia male precantis est sermo. Immo pro febri ipsa valet generaliter, vid. not. ad textum Luciani. *Reitz.*

y) *εἰσερχόμενος*] Vid. Lucian. Hermot. c. 40. *Solan.*

z) *οὕτως δὲ*] Consuetudo postularet *οὕτω* sequente consona. Sed nihil muto, quia et in optimis Auctt. interdum sic scribi video, ut *Diod. Sic.* II. c. 50. sub init. *οὕτως φλογώδης.* item *Alciphr.* III. p. 348. *οὕτως τὴν* et vicissim *οὕτω* seq. vocali. Plura dabo alias. *Reitz.*

a) *ὥςπερ*] „*Οπως* est in C.“

κίνησιν ὁ ἥλιος. οἱ γὰρ ἐπισπεύδοντες τινὶ, καὶ τὸ βραχύτατον τῆς ὥρας μακρὸν καὶ ἀπέραντον ἡγοῦνται. V.

Ead. l. 14. *εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν*] *καρῆναι b) δεόμενος.* V.

Pag. 304. l. 14. *ἐπερειδομένῳ*] *ἐπανακλινομένῳ.* V.

Pag. 305. l. 3. *εἰςήειν οὖν μάτην λύκος γανὼν*] *Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι, καὶ παρ' ἐλπίδα ἀποτυγχανόντων.* V.

Pag. 307. l. 10. *πότος*] *Πότος c) παροξυτόνως μὲν σημαίνει τὸ συμπόσιον. ὀξυτόνως δὲ αὐτὸ τὸ πόμα καὶ τὸ πίνειν δηλοῖ.*

Ead. l. 11. *φιλοτησίας*] *Φιλοτησίαν d) προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχοι φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.* V.

Pag. 309. l. 2. *τῆς Ἀργολικῆς*] *τῆς Δανάης τοῦ Ἀκρισίου· ὁ δὲ Ἀκρίσιος βασιλεὺς ὢν τοῦ Ἄργους, ἔλαβε χρησμὸν, ὅτι ὁ γενόμενος ἀπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Δανάης φονεύσει αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο φοβηθεὶς ἀπέκλεισεν αὐτὴν ἐν χαλκῷ. καὶ ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς αὐτῆς, μετεβλήθη εἰς χρυσὸν καὶ ἔφθειρεν αὐτὴν, εἰσελθὼν διὰ τοῦ δώματος.* V.

Ead. l. 13. *ἔτνος*] *πισσάριον e)* V.

Ibid. *τοῖς Κρονίοις*] *ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Κρόνου. τόμους δὲ, τμήματα. ἄλλαντα ὃ συνήθεια λοκάνικα f)* V.

Pag. 310. l. 15. *ἁλουργῆ*] *πορφυρᾶ.* V.

Ibid. *καὶ ὑσγινοβαφῆ ἀμπεχόμενος*] *Ὑσγινὸν*

---

b) *καρῆναι*] Scriptum hic fuit *κάρῃ*, addita supra contractionis nota, unde conjicere proclive erat, legendum *καρῆναι*, licet Grammatici de ovibus dici velint, de hominibus vero *κείρασθαι. Cler.*"

c) *πότον*] At masculino genere est in textu Luciani. Vid. notata ad textum ipsum. *Reitz.* Recte *Schmiederus* ad *Reitzii* sententiam *πότον* mutavit in *πότος. Lehm.*

d) *Φιλοτησίαν*] Sic igitur *Scholiastes φιλοτησίας* in textu, ut omnino in formula *φιλοτησίας προπίνειν*, pro Accusativo habuit. Rectius Grammaticus in *Bekkeri* Anecdd. P. I. p. 70. pro Genitivo habet, intellecto *ἕνεκα*, aut, quod magis placet, *κύλικα*. Vid. *I. Bos* Ellipss. s. *ποτήριον* et *Schaefer.* ad eund. p. 501. et 419. cf. *Lucian.* Hermot. c. 11. et Pseudol. c. 31. *Lehm.*

e) *πισσάριον*] An voluit *πᾶν ὄσπριον;* Sic certe *Hesychius* et *Suidas* vocem *ἔτνος* explicant, et Scholiastes quoque ad *Lucian.* Quom. Hist. Conscr. c. 20. *Lehm.*

f) *λοκάνικα*] „Sic dedimus ex V. et G. Nam Impressa prave *λακονικὴ*, at *Λυχανικὸν* C." Pro *συνηθεία*, quod male in prioribus Edd. est, scribere placuit *συνήθεια*. nam *συνηθείᾳ* non videtur auctor voluisse; quamquam non omnino mentem ejus capio. *Ἀλλάντα* pro *ἀλλᾶντα* jam scripserat. *Schmiederus. Lehm.*

ἐστιν ἄνθος ἐοικὸς ὑακίνθῳ g) *βαθύτερον, ἴσως δὲ τὰ ἀπὸ χοιρείων αἱμάτων βαπτόμενα.* V.

Pag. 312. l. 2. *τοῖς πολλοῖς*] *τοῖς ἀνοήτοις.* Ex multis, i. e. ex malis ignavisque et stultis. G.

Pag. 314. l. 6. *περιέμενον ἄοσκος*] *Πρὸ τούτου, φησὶν, εἰς τὸ σῶμα τοῦ Πυθαγόρου ἐπλανώμην, οἶκον* h) *ζητῶν, ὅ ἐστι σῶμα, ἕως ὅτε* i) *Μνήσαρχος ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἔκτισέ μοι οἶκον, τουτέστιν, ἔσπειρέ με.* V.

Ead. l. 9. *ὦ τὰν*] k) *ὦ ἑταῖρε.* V. In altero *Voss.* in Folio sic: *Ὦ τὰν*] *Ὦ τὰν σημαίνει τὸ ἑταῖρε. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔτης, ὃ σημαίνει τὸν συγγενῆ. κασίγνητοί τε ἔται τε* l). *ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἑτητὰν, ὡς μέγιστος μεγιστὰν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἑτὰν. καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ ἑτὰν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ Ε, ὦ τὰν* m). V.

Pag. 315. l. 1. *ἐν Βάκτροις*] *χώρα Περσική.* V.

Ead. l. 3. *Αἴαντα*] *Ὅρα, οἷα φησὶν, εἰ καὶ ὡς περισύρων τὰ τοῦ Ὁμήρου, καὶ ἐν σχήματι παιδιᾶς, ἀλλ' ὅμως ἐναντία τοῖς ἐκείνῳ συγγραφεῖσι καὶ παραδοθεῖσιν ἡμῖν. καὶ μάλιστα περὶ τῆς Τροίας ὅτι πρώην ὑφ' Ἡρακλέους.... σχέθη ἡ Τροία.* G.

Pag. 316. l. 1. *πολέμιος ὤν*] n) *Ὁ γὰρ Εὔφορβος τῶν Τρώων, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τῶν Ἑλλήνων.* V.

Ead. l. 6. *σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν*] *Καθάλου σοφιστὰς ἐκάλουν τοὺς ἀπατῶντας διὰ τῶν λόγων.* V.

Ead. l. 10. *ἄδυτα*] *Ὅτι Ὧρος καὶ Ἶσις περὶ τῶν ἀδύτων παρέδοσαν ἐν βιβλίοις αὐτοῖς.* G.

Pag. 318. l. 1. *κἂν ἐν τῷ μέρει*] *Καὶ ἐκ μέρους φησὶ καταγελᾶς μου* o) *καὶ σὺ, ὅσον κατεγέλασας Κροτωνιατῶν καὶ τῶν ἄλλων.* V.

---

g) *ὑακίνθῳ*] „*Ταχίνθου* C.“ *Τσγινον* in prioribus *ὑσγινὸν* scribebatur *ὀξυτόνως. Lehm.*

h) *οἶκον*] Ante editum erat corrupte *οἷς καὶ ζητῶν*, quod etiam legebatur in V. *Οἶκον* emendant C. quod recepimus. *Solan.*

i) *ὅτε*] „*Ὅτι* edita. Correxit *Solanus.*“

k) *ὦ τὰν*] Hoc accentu bis sic exaratum inveni. *Τᾶν* vero Edd. *Luciani* et *Aristoph.* Sed *τὰν* rursus in *Lucian.* Icarom. non longe a pr. *Reitz.* Timon. c. 35. scripsimus, ut vulgo Edd., *ὦ τᾶν. Lehm.*

l) *κασίγνητοί τε ἔται τε*] *Hom.* Il. *π*, 456. *Solan.*

m) *Ε..τάν*] Lege *Ε.ὦ τάν. Solan.* Et sic edidit *Schm. Lehm.*

n) *πολέμιος ὤν*] „Huc retulit hoc scholion *Solanus*, quum ante ad verba *τὸν μέντοι ἑταῖρον* esset relatum.“

o) *καταγελᾷς μου*] Ita correxit Idem, quum vulgo legeretur: *κατεγελάσω σου*, et mox *κατεγέλασα — τοῦ ἄλλων*, praveque adeo personae Galli tribuebantur. Quam emendationem eo libentius se-

Ead. l. 14. *ἀλλὰ καὶ Τειρεσίας πρὸ ἐμοῦ*] *Ὁ Τειρεσίας, ὡς λέγουσιν, εἶδε τὴν Ἀθηνᾶν λουομένην. κἀκείνη ὀργισθεῖσα μετέβαλεν αὐτὸν εἰς γυναῖκα.* V.

Ead. l. 15. *Ὁ Ἐλάτου παῖς ὁ Καινεύς*] *Ὁ Καινεὺς πρότερον, ὡς φασὶν, γυνὴ ἦν. ἠράσθη ταύτης ὁ Ποσειδῶν. ἡ δὲ οὐκ ἄλλως ἔφη συγγενέσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόσῃ αὐτῇ πρότερον, ποιήσειν ὃ βούλεται. ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος, εἶπεν, ὅτι ἄνδρα με ποιήσον. ὁ δὲ διὰ τὸν ὅρκον ποιήσας οὐκ ἐδυνήθη συγγενέσθαι. λέγεται δὲ, τὸν Καινέα ἐκ γυναικὸς εἰς ἄνδρα μεταβαλλόμενον, καὶ γενναιότατον γενέσθαι, ὑπὸ κενταύρων p) γε μὴν ὀλέσθαι, ἐλάταις ἀλοώμενον.* V.

Pag. 319. l. 5. *οὐδὲ τῷ Τειρεσίᾳ συνενεγκοῦσαν*] *ἐπὶ συμφέροντι γενομένην. ἠμφισβήτησαν γὰρ ἀλλήλοις ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἥρα, τίς τῆς λαγνείας μᾶλλον ὀρέγεται, ἀνὴρ, ἢ γυνή; καὶ ἔλαβον δικαστὴν τὸν Τειρεσίαν ὡς ἔμπειρον ὄντα τῶν δύο· ὁ δὲ ἔφη, ὡς ἐννεαπλάσιον ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς ὀρέγεται, καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν.* V.

Pag. 320. l. 6. *ὦ Διοσκόρω τῆς ἀνομοιότητος*] *Καὶ τοῦτο θαυμαστικῶς ἀναφωνεῖ. τοὺς Διοσκούρους δὲ παραλαμβάνει, ὡς σωτῆρας δῆθεν, ὡς ἂν μὴ τῇ μεταβολῇ τῶν βίων ναυάγιον ὑποσταίη q), ὡς οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς r) τὴν θάλασσαν μεταγόμενοι.* V.

Ead. l. 15. *ποτνιωμένου*] *ὀδυρομένου.* V.

Pag. 322. l. 14. *σὺ δὲ s) οἰσυΐνην ἀσπίδα ἔχων*] *τὴν t) ἀπὸ τῆς οἰσύας. οἰσύα δέ ἐστιν ἀκανθώδης βοτάνη, ἀφ᾽ ἧς πλέκουσι τὰ σχοινία.* V. In altero vero Vossiano in Folio sic legitur: *Οἰσυΐνην*] *Οἰσυΐνη ἡ ἐκ λύγων ἀρχαιοτρόπως πεπλεγμένη. ὁποῖα ἐσθ᾽ ὅτε καὶ ἐξ Αἰγύπτου κομίζεται κοιτίδια*

---

cutus sum; quia ex C. G. se eam hausisse ait, in quibus tamen alibi etiam corrupte lecta testatur Noster. *Reitz.*

p) *κενταύρῳ*] Cum in V. esset *κεν ταύρω*, edita inde fecerant *μὲν ταύρῳ*, quod facile correxi. Sed legendum *Κενταύρων*. nam adscripserat *Solanus*, in C. esse: Periit a Centauris, ut *Apollon. Rhod.* in Catalogo. *Reitz.* I. e. Argonautt. I, 59. sq. unde etiam discas, falso in prioribus Edd. *Ἐλάταις* tanquam nomen proprium scriptum fuisse: est enim *ἐλάταις fustibus abiegnis.* Ceterum *κενταύρων* jam ediderat *Schmiederus. Lehm.*

q) *ὑποσταίη*] „Ita pro vulgato *ὑποσταίην* dedit *Solanus.*"

r) *πρὸς*] *Εἰς* legebatur ante, quod mutavit Idem, non addens unde. Quare per me non mutassem vulgatum. Sed quum pro *μεταγόμενοι* etiam ederetur *μεταποιούμενοι*, idque corrigente eodem receperim, etiam cetera dedi ut ille voluit; quia totum Scholion non est tanti, ut de ejus vera lectione jam disceptare vacet. *Reitz.*

s) *σὺ δὲ*] Rectius Codices *σὺ δὲ*. Edita ex V. *οὐδὲ. Solan.*

t) *τὴν*] „*Τοῖς* Edita. Correxit *Solanus.*"

τοιαύτης ἐργασίας. ἄλλην τὴν u) ἀρετὴν ἀπὸ τῆς οἰσύας. οἰσύα δὲ ἐστιν ἀκανθώτης βοτάνη, ἀφ' ἧς πλέκουσι τὰ σχοινία.

Pag. 323. l. 7. πονοῦσι] κατασκευάζουσι. V.

Ead. l. 9. κατεχαλάζησας] κατέχεας. V.

Ead. l. 14. διαπυκτεύων] ἀντὶ τοῦ, διασκοπούμενος καὶ ἐξακριβῶν. ἐπεὶ καὶ οἱ πύκται περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν εἰς τὸν ἀνταγωνιστὴν βολὴν κατακαίριον ποιῆσαι, ἀλλὰ μὴ μάχην μηδὲ εἰς ἀέρα x) δέρειν τὴν πυγμὴν πέμψαντα. V.

Pag. 324. l. 2. σαπέρδην] Εὐτελὲς βρῶμα ἀπὸ ἰχθύων μικρῶν τεταριχευμένων, οἷα νῦν τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν y) ἤτοι ἐγγραύλεων ἢ τῶν σαύρων διειρμένα καλάμοις πτύχια. ἔνιοι δὲ σαπέρδην εἰρήκασι τὸ ἐκ συὸς τάριχος, ὃ νῦν γόνδην Παφλαγόνες φασὶ καὶ χρῶνται. μαινὶς δὲ καὶ αὐτὸ εἶδός τι τῆς καλουμένης z) μαινομένης. V. Σαπέρδην] Εἶδός τι ἁλιστοῦ. οἱ δὲ τὸν Πόντον οἰκοῦντες τὸν κορακῖνον a) ἰχθύν. ἄλλως. etc. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι σαπέρδην φασὶ τέμαχος τεταριχευμένον ἰχθύος. τὸν γὰρ κορακῖνον ἰχθῦν σαπέρδην οἱ Ποντικοὶ φασίν. G. (Vid. *Athen.* 308. et *Casaub.* qui apud *Hesych.* κορακῖνον legere jubet, uti recte in posteriori parte Scholii legitur. *Persius:* Saperdam advehe Ponto. *Solan.*) Κορακῖνον Igitur et illic scripsissem, non κοράκινον. *Reitz.*

Pag. 325. l. 13. ἐπιεικεῖς] Τὸ ἐπιεικὲς τρία δηλοῖ, τὸ τὸν τρόπον b) ἀγαθὸν, ὡς ὅταν λέγομεν ἐπιεικὴς ἄνθρωπος καὶ τὸ σύμμετρον, ὡς ὅταν λέγεται ἐπιεικῶς ὧδε ζῇ, ἀντὶ τοῦ συμμέτρως. καὶ τὸ πᾶν c), ὡς ἐν τοῖς Ὀλυνθιακοῖς ὁ Δημοσθένης, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπιεικῶς τοῦθ' ὃ d) δυσμαχώτατόν ἐστι, ἀντὶ τοῦ πάνυ δυσμαχώτατόν ἐστι. V.

---

u) ἄλλην τὴν etc.] Confusa haec et perturbata sunt; minus tamen, quam in priore editione, in qua nota erat novi Scholii ad vocem (ἄλλην). *Solan.*

x) εἰς ἀέρα] πρὸς ἀέρα C. Huic Scholio ibidem praemittitur ἀνταγωνιστὴν *A. Solan.*

y) ἀφυῶν] Prius ἀφύων. Cf. Piscat. c. 48. *Lehm.*

z) τῆς καλουμένης] „τὴν καλουμένην V."

a) κορακῖνον] Sic cum *Schm.* correxi, quod olim editum erat, καρκῖνον. itidem quod infra legebatur κοράκινον. Fecimus itaque, quod et *Reitzius*, haud invito *Solano*, faciendum sibi putaverat. *Lehm.*

b) τὸ τὸν τρόπον] „Τὸ in editis non comparens addidit *Solanus.*"

c) τὸ πᾶν] Ex sequentibus patet legendum esse πάνυ. *Solan.* At voci τὸ πᾶν respondet τὸ ἐπιεικὲς, ἐπιεικῶς vero voci πάνυ. quemadmodum supra σύμμετρον et συμμέτρως distinguebantur. Non itaque *Schmiederus* debuit *Solani* judicio nimium tribuere. *Lehm.*

d) τοῦθ' ὃ] Forsan τοῦτο. *Solan.* Non. Nam τοῦθ' ὅπερ *Demosth.* a Schol. citatus, Ol. I. pr. *Reitz.* Τοῦθ' ὃ nunc legitur ibi in

Pag. 326. l. 1. *περιτετιλμένος τὰ πτερὰ*] *ἀντὶ τοῦ, καταλυθεὶς ἀπὸ τῆς βασιλείας. νικήσας γὰρ e) αὐτὸν ὁ Κῦρος ἠθέλησεν αὐτὸν καῦσαι, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλεήσας ἔσωσεν.* V.

Pag. 327. l. 6. *τραγῳδία πᾶσα*] *Ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ κομπά ἐστιν, εἰκότως τραγῳδίαν τὸν ἑαυτοῦ κόμπον ἐκάλεσεν.* V.

Ead. l. 11. *τὴν ἐφεστρίδα*] *τὸ φορούμενον ἔξωθεν ἱμάτιον.* V.

Ead. l. 15. *ἢ Φειδίας*] *Οὗτοι ἀγαλματοποιοὶ ἦσαν.* V.

Pag. 328. l. 10. *καὶ τοὺς γόμφους*] *Τουτέστιν, οὕπω ἡμῖν εἶπας τὴν οὖσαν ἔνδον τῆς ἀρχῆς συμφοράν.* V.

Pag. 329. l. 14. *τὸν Πέρσην δὲ*] *Ἀρταξέρξου Περσῶν f) βασιλεύοντος, Κῦρος ὁ ἀδελφὸς τὴν βασιλείαν ἀποσπάσαι βουλόμενος διὰ Κλεάρχου πολὺ g) συνῆξε στρατόπεδον.* V.

Ibid. Κύρῳ ξενολογῶν] *ξένους στρατιώτας συνάγων, καὶ ἰδίᾳ ἀνακοινούμενος.* V.

Pag. 330. l. 1. *καὶ ἄλλον Παρμενίων ἐπαινούμενος*] *Τὸν Φιλίππου h) λέγει, τούτου γὰρ στρατηγὸς ὢν ὁ Παρμενίων, πάνυ ηὐδοκίμει.* V. (Imo Alexandrum ipsum. *Solan.*).

Ead. l. 2. *Περδίκκας, Πτολεμαῖος καὶ Σέλευκος*] *Οὗτοι οἱ τρεῖς διάδοχοι ἦσαν Ἀλεξάνδρου. καὶ ὁ μὲν Περδίκκας συνδιώκει Ἀριδαίῳ τῷ βασιλεύοντι μετ' Ἀλέξανδρον, ἀσθενεῖ ὄντι, τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἦρχεν Αἰγύπτου· καὶ Σέλευκος τῶν περὶ Βαβυλῶνα τόπων, ὡς ἱστορεῖ Δέξιππος.* V.

Ead. l. 14. *πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης*] *Nunquam fictilibus aconita bibuntur. Illa time cum pocula sumes.* (*Juven x*, 25.) G.

Pag. 331. l. 2. *καὶ ἀμάρτοις τῆς τομῆς*] *Τὸ ἐξῆς τῆς ἐπ' εὐθὺ τομῆς.* V.

Ead.. l. 10. *κενεμβατήσας*] *Κενεμβατεῖν εἰς κενὰ βαλνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.* V.

Edit. *Rüdig.* et *δυσμαχώτατόν ἐστι*, quod etiam in priore loco voluisse Scholiasten, patet e posteriore: *δυσμαχωτάτων ἐστὶ* habebant tamen priores Edd, post *τοῦθ' ὅ*. *Lehm.*

c) *γὰρ*] „Ita mutavit Idem (*Sol*): nam vulgo *δὲ* legebatur."

f) *Περσῶν*] „Et hoc emendavit Idem, cum legeretur *Πέρσαις*."

g) *πολὺ*] *Πολὺν* legebatur in Edd. quod ego mutavi. *Reitz.* Verius fortasse correxisset *στρατὸν*, servato *πολύν*. *Lehm.*

h) *τὸν Φιλίππου*] Sic haud dubie voluit Scholiastes, et sic etiam *Schmiederum* video, *Solani* vestigia persequentem, conjecisse, pro vulg. *τὸν Φίλιππον*. *Lehm.*

Pag. 332. l. 9. *ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις*] *Πάνυ καταλλήλως τοῖς φυσικοῖς τῶν ζώων ἤθεσι, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα ἤρμοσε. τῷ εἰς τὰς θηλείας πλεονεκτικῷ τοῦ ἵππου, τὸ τοῦ τέλωνου ἄπληστον. τῇ τῶν βατράχων φλυαρίᾳ τὸ συκοφαντικόν. τῷ κοτίλῳ i) τῶν κολοιῶν καὶ θορυβώδει τὸ σοφιστικόν. τῷ δηκτικῷ τῶν κωνώπων, καὶ παντὸς οὗ τινος οὖν προσαπτικῷ, τὸ μαγειρικόν. τῷ πρὸς ὀχείαν ἑτοίμῳ τοῦ ἀλεκτρυόνος τὸ τῆς κιναιδίας ἀκόλαστον.* V.

Pag. 336. l. 10. *ὁ Τίβιος*] *οἰκέτου ὄνομα.* V.

Ead. l. 11. *τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον*] *Ἐνώτιον τὸ ἐν τῷ λοβῷ, ὅ ἐστι τῷ τοῦ ὠτὸς ἄκρῳ, βαλλόμενον.* V.

Ead. l. 12. *οὗτοι ἀπωθῶσι*] *μετὰ τρυφῆς δαπανῶσι.* V.

Pag. 338. l. 12. *σίλφην*] *Σίλφη ζωΰφιον k) ἐοικὸς κανθάρῳ. λέγεται δὲ καὶ σιλφὴ· ἐμπὶς δὲ ζωΰφιον ἐοικὸς κώνωπι, γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι.* V. (*οἱ δὲ ἐμπίδα τὴν νυκτερίδα φασί.* G.).

Pag. 339. l. 7. *καταπυγοσύνην*] *Καταπυγοσύνην καὶ οὐ συνήδεταί γε τῇ ἀσελγείᾳ. οὐκοῦν l) οὐδὲ ἀνθρωπίνην εἶναι νομίζει.* V.

Pag. 340. l. 1. *τὸ λυκαυγὲς αὐτὸ*] *Τὸ ἑωθινὸν, ἔτι μικρᾶς σκοτίας οὔσης.* V.

---

i) *κοτίλῳ*] In hoc consentiunt Edd. Sed scripsit fortassis auctor *τῷ κολῳῷ*, quae vox *graculorum rixas* significans optime philosophis disputantibus tribui poterat. Cf. *Hom.* Il. I, 575. *Lehm.*

k) *ζωΰφιον*] „*Ζαΰδιον* editum ante; sed *ζωΰφιον* est in V. et C. priore loco, altero vero *ζοΰφιον* in V.“

l) *οὐκοῦν*] *Οὐκ οὖν* separatim priores. *Lehm.*

ADNOTATIONES

IN IMAGINES.

Pag. 1. l. 1. *EIKONES*) Dialogi isti duo, in quibus Pantheam Abradatae uxorem describit, doctissimi sunt. Bourd. *Bourdelotii* figmentum capita 17. 20. et 22. lecta destruent; quin haud dubie et sine ambagibus ostendent, depictam hic a *Luciano* Imperatoris Romani *concubinam*, cum *uxorem* nullibi dicat. Scholiastes tamen uxorem facit. Panthea haec erat Smyrnaea, (cap. 10. et 2.) Lucii Veri Imperatoris, ut suspicor, amica; de qua tamen apud scriptores illius aetatis altum silentium; nisi forte eo spectet Celeris declamatio, (quae Dionysio a quibusdam tribuebatur) qua Araspam Pantheae Xenophonteae amatorem laudabat, apud *Philostr.* 524. memorata: Celer enim ille, qui *Capitolino* Caninius Celer est, M. Aurelium et L. Verum inter auditores habuit (c. 2.) Solan. Genuinum esse has Imagines earumque Apologiam *Luciani* nostri foetum, adeo contendit *Gesnerus*, ut scripserit: in Epist. ad *Reiskium* p. CLVI. Tom. I. „*Imagines* totum, quantus est, *Lucianum* spirant et referunt." Nec aliter judicare potest, qui tum ipsas (cum judicio legerit,) tum *Luciani* ipsius indolem satis habeat aliunde perspectam. Nihilominus *Belinus* animum induxit de earum authentia dubitare in not. ad vers. Francogallicam Tom. III. p. 447. idque propterea, quod a moribus scriptoris nostri, qui alibi plus semel adulationis turpitudinem et humilitatem severissime et gravissime notarit, alienum censendum sit tot tantasque laudes profundere in excellentem quandam — meretricem. Idem adulationis crimen ipsi *Luciano*, tanquam vero auctori, inferunt *la Croze* et *Solanus* in not. ad. c. 10. harum Imagg. sed jure optimo flagellati ab harum rerum callidissimo censore *Wielandio*, quem miror non ablegasse tristes istos homines ad c. 20. sq. pro Imagg. ubi auctor ipse, discrimen adulatoris et blandatoris subtiliter persequens, satis, opinor, se ab indignae adulationis crimine non solum adversus ipsam Pantheam, sed etiam apud omnes lectores, qui non putidi putidae, sed in-

gemmi ingenuae, virtutis cultores sint, purgavit. Quod autem meretricem laudat ille, qui Dialogis Meretriciis illud hominum genus acerbissime perstringit, quid ais? Aristippumne putas, quum Laidis, vel Socratem, quum Aspasiae, familiaritate usi et delectati sint, ideo non fuisse Socratem, vel Aristippum? Aut *Lucianum* nostrum, quod humilis indolis morumque pravorum philosophos summo odio persequatur, non existimas eundem esse Lucianum, quum alibi Demonactem, Menippum, Diogenem Cynicum, Socratem, aliosque veraces ac bene moratos philosophos justis laudibus extollit? Imo vero humanissimo et ab omni cupiditate alienissimo falsisque opinionibus minime capto scriptori nostro tanto magis etiam laudabiles visi sunt boni et honesti homines, quanto minus forte ab externo vitae genere et instituto commendabantur. Itaque rejecta *Belini* injusta non minus quam imperita suspicione totus accedo *Gesneri* sententiae, nullum librum Luciani magis Lucianeum esse, quam has Imagines earumque Apologiam. Sed alia nunc, eaque diffilior, existit quaestio, quaenam illa Panthea fuerit, quam tantis laudibus dignam putavit Lucianus. Jam *Bourdelotii* quidem ridiculum errorem, a *Solano* obiter castigatum, omittamus. Reliqui interpretes in tres partes discedunt. Et *la Crose* quidem omnium minime probabiliter cogitavit de Avidii Cassii uxore; vid. Sylloge. *Reitz.* Tom. I. p. LX. quam conjecturam optime refutavit *Wieland.* l. l. Longe probabilior est ejusdem ipsius *Wielandii* conjectura, putantis Pantheam nostram nullam aliam esse, quam eandem illam Marci Imperatoris amicam, quam *Capitolinus* in Marc. Antonin. Philos. sub fin. narrat illum sibi post Faustinae uxoris mortem adscivisse, procuratoris filiam, ne tot liberis novercam superduceret. Cui quidem opinioni dicet plurimum tribuerit *Wielandius*, quem raro judicii sui elegantia destituit, tamen accedere dubito. Nam, ut concedam, quod tamen non facile concedam, vera narrasse *Capitolinum* de Marci Antonini Philosophi pellice, vel, quod magis *Wielandio* placet, uxore inaequali matrimonio (zur linken Hand) ducta, non video, cur historicus praestantissimae mulieris nomen siluerit, nec ipsam cum aliqua laude, quod ille facere solet, commemoraverit. Verum dubito omnino cum *Christoph. Wolfio*, Marci Imp. Librorum XII de se ipso Editore (vid. Vit. Marci ibid. p. 160.) de hujus narrationis veritate. Nam vix unquam animum inducam, ut credam gravissimum omnium philosophorum veterum, — ne Socratem quidem excipiam — eundem illum, quem in ipso stylo infucatae ac simplicis veritatis et sapientiae sectatorem probissimum et constantissi-

mum agnoscas; eundem illum, qui De Se Ipso I, 17. med. ingenue fatetur Diis se acceptum ferre τὸ μήτε Βενεδίκτης ἄψασθαι, μήτε Θεοδότου (quod de ipso adolescente dictum puto) ἀλλὰ καὶ ὕστερον ἐν ἐρωτικοῖς πάθεσι γενόμενον νηφῆναι· omnino eundem illum, in quo *Herodianus* I, 2, 6. omnium maxime σεμνὸν ἦθος καὶ βίου σώφρονα praedicat; eundem ergo, aetate jam aliquanto provectum, libidinis modo explendae causa — aliam enim caussam vix *Wielandii* ipsius in hoc genere liberalitas et humanitas excogitaverit — vel pellicem, vel, si honestius nomen malis, uxorem inaequali connubio sibi junxisse. Restat tertia ratio, a *Scholiaste* nostro prolata ad Pro Imagg. Inscript. quam praeter *Solanum* etiam *Belinus* amplexus est; qua Panthea habetur L. Annii Veri Caesaris concubina. Γυναῖκα quidem ejus vocat, quem dixi, Scholiastes. Sed habebat Verus uxorem Lucillam, Marci filiam, quam admodum superbam et libidinosam pingit *Herodian* I, 8, 6. sq. unde patet apud *Marc. Antonin.* De Se Ipso VIII, 25. verba Λουκίλλα Οὐήρων· εἶτα Λουκίλλα, non esse, ut *Gatakerus* voluit, ita explenda, ut in posterioribus intelligas ἐξενέχθη, quia Lucilla Marco superstes fuit, sed ἐξενεχθήσεται. Rectius igitur *Solanus*, et satis probabiliter, credit Parthico bello Pantheam a L. Vero amatam et palam pro pellice habitam esse. Sed quod idem putat nomen Pantheae fictum esse, erravit, non attendens eum locum *Marci Antonini* librorum, quem significat *Schol.* M. ad l. l. ubi haec Panthea laudetur. Est vero hic lolus nullus alius, nisi Libr. VIII. c. 37. ubi verba: μήτε νῦν παρακάθηται τῇ τοῦ κυρίου σορῷ Πάνθεια, ἢ Πέργαμος; recte a *Salmasio* et *Gatakero* ita corriguntur, ut pro κυρίου legatur Οὐήρου, quam emendationem etiam Scholiastae nostri testimonium confirmat. Sic habes nunc etiam historicam rationem, quae de hac Panthea nostra valeat; quaeque tanto gratior esse debet, quum hinc videas Pantheam nostram Lucianeam etiam ultra mortem Verum suum sincero et fideli amplexam fuisse amore. Quod autem rex (i. e. Imperator Romanus) ille, cujus consuetudine utebatur, Imagg. c. 22. χρηστὸς dicitur et ἥμερος, id cum *Wielandio* facile quidem credo rectius de Marco Imperatore, quam de collega ejus in imperio, dici potuisse. Veruntamen quodammodo ea laus, vel blanditia, etiam in Verum, quem ut moribus molliorem et luxuriosiorem, ita tamen natura lenem et humanum fuisse principem constet, cadere potuit. Ac ne hac quidem ex parte Lucianum in adulationis crimen vocari posse contendo. Lehm.

Ead. l. 2. *ΑΤΚ. ΚΑΙ ΠΟΛ.*) Personarum colloquentium nomina non ambo erant titulo inscripta in Edd. Sed quia et alibi interdum addita sunt in *Par.* idque ab *Hemsterh.* quoque factum animadverto, eas suprascribi curabo, nisi fuerint nimiae. Reitz. In *Bas.* 1. et 3. utrumque nomen inscriptum video: *Ανιλνου καὶ Πολυστράτου.* Sed res est parvi momenti. Lehm.

Ead. l. 3. *Τοιοῦτόν τι ἔπασχον*) Aliter in suis Codd. legisse videtur *Thomas Magister*, nempe *τοιοῦτό τι ἔπαθον.* Solan. Idem esse; legasne *τοιοῦτον*, an *τοιοῦτο*, etsi prius *Nostro* frequentius, supra satis diximus ad Hermot. c. 29. aliisque locis ibi indicatis. Reitz. Gravius est, quod *ἄρα* praetermisit *Thomas Magister*, scripsitque *ἔπαθον* pro vulgato *ἔπασχον.* Sed non videntur hae Codicum variae esse lectiones, ut *Solanus* putavit, sed leves referentis mutationes, vel etiam errores; quod de multis aliis locis valere jam saepius observavimus. Nec h. l. sententiam muto, quod *ἄρα* et in Cod. Gorl. desit: nam ibi negligentia librarii videtur culpanda esse. Bene enim *ἄρα* post *ἀλλ' ἢ* positum, ad augendam loquentis confirmationem. Recte autem *ἀλλ' ἢ* ab *Obsopoeo* vertitur, *at profecto;* et similiter a recentioribus interpretibus; recte etiam a *Belino* (in nota ad vers. Tom. III. p. 447.) vituperatur *Gesnerus*; quod interrogative vertit: *Numquid ergo.* Cf. Necyom. c. 1. *Οὗτος, ἀλλ' ἢ παραπαίεις.* et Tyrannic. c. 21. ibique adnotata Tom. IV. p. 711. sq. cetera idem ille *Thomas Mag.* rectam servavit formam *τὴν Γοργώ*, quam Edd. vulgo exhibent depravatam, *τὴν Γοργῶ.* Lehm.

Ead. l. 6. *Πεπηγώς*) Dicitur hoc verbum de aqua, oleo, melle, lacte; saepius de aquis et fluminibus, cum concrescunt, coagulantur. Solan.

Pag. 2. l. 1. *Ἂν τις ὅλον τὸν Σίπυλον μετακινήσειεν*) *Jac. Elsner.* haec *Luciani* afferens, ad *Ev. Marci* XI, 23. ubi legitur *ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν* etc. monet, iis, aeque atque his Luciani, significari *rem gravem et insuperabilem*, quem vide. Reitz.

Ibid. Σίπυλον) Mons is Asiae, in quem mutatam Nioben tradunt. Vid. *Marm. Oxon.* 42. Solan.

Ead. l. 3. *Ἐπιδακρύοντά γε πολλάκις*) Conf. infra Navig. c. 2. *παρέστηκε δακρύων, ὥςπερ εἰνθε.* Reitz.

Ead. l. 4. *Ἐκείνην*) Nioben scilicet, Tantali filiam, cujus fabula nota. Solan.

Ead. l. 9. *Ἐκ περιωπῆς*) Habuimus idem supra De Merc. Cond. cap. 15. Solan.

Ead. l. 11. *Εἰρηνικώτερόν ἐστι*) Bene monuerat *Hemsterhusius* in marg. ed. *Graev.* adiri posse *L. Bos* Epist. *ad Hebr.* p. 255. i. e. ad cap. XII, 11. cujus observatio hic addi meretur. Verba Apostoli sunt: *Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ (οὐ* male omissum in observ. *Bosii*) *χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν — ἀποδίδωσι.* Ad quae ille: *Ultima haec verba vulgo vertunt,* post autem fructum pacificum reddit, *uti etiam Belgae. Mallem ego,* laetum, *vel* jucundum fructum, *ut Cicero dixit* jucundissimum fructum libertatis. *Εἰρηνικὸν enim Graece saepe dicitur id, quod* dolori et acerbitati *oppositum est. Sic apud Lucian. Imag. pr. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως εἰρηνικώτερόν ἐστι, i. e.* et hoc forte non adeo acerbum est: hoc placidius est. *Male ibi interpres,* et hoc forte magis ad pacem facit *etc.* Hucusque Bos. At *Obsopoeus: et fortasse, quod dixi, leve est prae hoc, quod dicturus sum.* Ad argumentum aptius: a Graeco vero remotius. Videtur sane *εἰρηνικὸν* hic esse responsum oppositum praemisso a Polystr. *θέαμα δεινῶς βίαιον,* adeoque *lenius, placidius,* quodque minus laedet, esse vertendum. Verum vellem addidisset commentator noster exempla, quibus ostenderet, *καρπὸς εἰρηνικὸς* pro *laeto fructu* adeo usitatum esse; etsi minime nego, in adducto loco N. T. sic esse vertendum, quia directe opponitur *τῷ, οὐ χαρᾶς.* Ac *lenius* significari ap. Lucianum, ipsa proxime sequentia indicant, *καὶ τὸ τραῦμα ἧττον καίριον·* quare etiam punctum, quod hic ante *καὶ* erat, sustuli, et ante *εἰ δὲ κἀκεῖνη* posui; ibi enim nova oppositio incipit. Reitz. *Εἰρηνικώτερον* puto, quod pacem et tranquillitatem mentis non plane tollit. Adspicere illam licet, non, ut non commovearis, ut non obstupescas, ut non vulnereris; sed tamen, uti pacem animi serves, ut certe vulnus non sit letale. Sed *Hebr.* XII, 11. puto *εἰρηνικὸν* accipiendum ex notione Ebraicae vocis שָׁלוֹם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. Gesn.

Ead. l. 15. *Λίθος ἡ Ἡρακλεία*) *Plin. Aristot.* Sic apud *Pisid.* Cosmogr. [*Πάντως ὀφείλων οἷα μαγνῆτις λίθος,*] *Ἣ μᾶλλον εἰπεῖν Ἡρακλείαν τὴν λίθον,*] *Φύσιν γὰρ αὐτὸς εἰλκυστικωτέραν ἔχει.*] Bourd.

Pag. 3. l. 3. *Οἴει*) Interrogative *Obsopoeus* hanc sententiam, *Οἴει γάρ με* etc, cepit, non male quidem per se; rectius tamen recentiores omnes Interpretes affirmative, ut mihi quidem videtur; nec aliter exhibent Editiones omnes. Leun.

Ead. l. 13. *Συμμαϊχά*) Parthico bello hanc a L. Vero in Asia amatam hinc crediderim. De Panthea tamen apud Historicos illius temporis nihil invenio; apud quos Lucilla, Veri

uxor; cum matre et sorore Fabia stuprum suspicari videtur, (*Capitol.* c. 10.) de hac pellice ne verbum quidem. Sed vide not. ad c. 10. SOLAN.

Ead. l. 14. *Καλλίστη*) Vid. not. ad *Marm. Oxon.* p. 22. 2. et 65. 1. et p. 97. Ante terrae motum, quo sub M. Aurelio concussa ut funditus eversa haec civitas legitur, an. Christ. CLXXVII. qua de re consulendus *Aristides Μοναδίᾳ ἐπὶ Σμύρνῃ*, T. I. pag. 478. et *Syncellus* p. 353. Eadem *Marm. Oxon.* p. 97. *ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ*. Vid. *Spanh.* 648. et *Philostr.* p. 145. *Strab.* XIV. 646. SOLAN.

Pag. 4. l. 1. *Ἐπεὶ*) In *B.* 2. *Fr. Par.* et *S. ἐπὶ* prave legitur. SOLAN. *Ἐπὶ λίθου*) Lege *ἐπεὶ λίθου. Guyet.* Et sic reddidi *Luciano* ex Edd. antiquis. REITZ.

Ibid. Λίθου ἐποίησας) Alibi *ποιεῖν λίθου* signif. ex lapide fabricare. Hic vero *ἔργον* intelligi, vix est, ut mediocriter versatos admoneam. Vid. *L. Bos.* Ellips. v. *ἔργον*. REITZ.

Ead. l. 3. *Ὅστις*) Lege *ἥτις*, uti et conjecit aliquis in margine Cod. L. si de femina intelligi velis, ut supra c. 2. et Diall. Marr. VI. SOLAN. Etsi permutatio generis in simili locutione locum habere possit, ut masculin. in generali interrogatione, tanquam dignius ac femininum sub se complectens, praeferatur, e. c. *Ach. Tat.* I. p. 7. *πολὺ πλῆθος οἰκετῶν καὶ θεραπαινίδων ἃς συνεκπέμψας ὁ Σώστρατος ἔτυχεν ταῖς γυναιξίν. ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ ἡ μεγάλη.* Quae, posteriora ibi recte quidem vertuntur, *Inter eas mulier erat procera*, sed servi et ancillae erant permixti: utque alias generis permutationes etiam saepe supra vidimus, et Dial. seq. c. 9. vidimus: hic tamen minime ferendum arbitror *τὸ ὅστις*, propter confusionem, quam id pareret, quia sic ad proximum *Σμυρναῖον* referretur. Quare *ἥτις* recepissem, ut revera recipiendum duco, si vel in uno Cod. aut Ed. invenissem. Ne vero criminetur aliquis, quod vel alia sine Codicum auctoritate receperim, habeat et hoc pro recepto, sciatque, me tamen modum servare, et non nisi urgente necessitate id facere in iis, ubi facile lectoris adsensum nancisci spero. REITZ. Cum nihil deam tantum consensum in *ὅστις*, illudque pro *ἥτις* poni non observaverim; incipio putare, illud non referri ad mulierem, sed ad *Σμυρναῖον*, hoc sensu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e superioribus satis apparet. Smyrnensem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *Panthea* Luciani nostri, erudite disputabat M. V. *de la Croze* in Miscell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Cassii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias ob-

scura esse non posset. Gesn. Vide tamen primam omnium adnotationem ad has Imagines. Ὅστις ferri non amplius potest. *Gesneri* explicationem, qua ὅστις ad Smyrnaeum referatur, repudiat loci indoles, quae ipsum interrogationis objectum necessario requirit: alias desiderabitur, quod τοῦ εἴδους mulieris opponatur; scilicet nomen ejus et persona. Ut taceam, si *Gesneri* explicatio valeret, quam tamen nec ipse in versione Latina secutus est, scribendum auctori fuisse, ὅστις ἂν ἦν. *Reitzianae* vero Synesi generis ne ipse quidem *Reitzius* quidquam tribuit, quippe alienissimae haud dubie ab h. l. Restat, ut ὅστις pro vetere errore habeatur, et corrigatur, ut vere auctor scripsit, vel saltem scribere voluit, ἥτις ἦν. Sic non solum ad marg. Cod. L. dudum observatum traditur, sed reddidit ad hunc modum etiam *Obsopoeus*. Nec *Belinus* non huic sententiae subscripsit. Lehm.

Ead. l. 14. Αὐτὸς) Lege οὕτως, vel αὐτό. Solan. In αὐτὸς inest oppositio personarum Lycini et Polystrati. Tu, vult Lyciuus, tutum habes conatum, depingere coram amico qualemcunque mulieris imaginem. *Ipse* vero ego mihi tutius etiam facturus esse videor, si etc. Quaecunque itaque vocis αὐτὸς mutatio videbitur potius depravatio. Leum.

Pag. 5. l. 6. Κνιδίων) Lege Κνίδῳ. Solan. Imo intellige νήσῳ, vel πόλει. Vid. *L. Bos.* Ellipss. sub his vocibus, ejusque Comaentatores. Lehm.

Ead. l. 8. Τὴν Ἀφροδίτην — αὐτῶν) Venerem Cnidiam marmoream, *Euploiam* a Cnidiis nuncupatam, quam Praxiteles fecit, magni aestimat *Lucian.* in Amorib. Nec me fugit, id Sami contigisse ab *Athenaeo* esse proditum, qui volumine XIII. Cnidiae Veneris simulacro effingendo Phrynes amicae corporis venustatem quasi exemplar imitatum esse Praxitelem contexuit. *Val. Max.* Coon. Ἀφροδίτην eam intelligit, de qua in Amorr. c. 11. 13. multa legisti. Solan.

Ead. l. 9. Πραξ. — καλλ.) Anadyomene Latinis etiam dicebatur. V. *Ovid.* Art. Am. III, 223. Uraniam Noster vocat Pro Imagg. c. 23. Solan.

Ead. l. 11. Μῦθον) Historiam habes Amorr. c. 15. et 16. Solan.

Pag. 6. l. 1. Τὴν ἐν κήποις) De Venere hortensi vel potius in hortis posita, (Graecis enim ἐν κήποις Ἀφροδίτη) *Lucian.* in Dial. Meretr. Coon. Vid. Dial. Meretr. VII. pr. Solan.

Ibid. Ἀθήνησι) Num ergo Athenis hoc scriptum est. Romae, an in Asia scriptum sit, dubium videri possit. Veneris autem statua est, quam designat. Solan.

Ead. l. 8. Κελάμιδος Σωσάνδραν) Vide et Diall. Meretr. III, *Fl.* autem hic et infra cap. 6. bis *Dosandran* pro *Sosandra* habet. Sed eadem recte in illo Diall. Meretr. III. *Sosandran* exhibet. Solan. Praeter haec duo *Luciani* loca de Calamidis Sosandra nihil usquam in veterum monumentis, ne in *Pausaniae* quidem, legitur. Pulcherrimam fuisse, vel ex solo *Luciano* colligi potest. Repraesentatam autem hac statua fuisse sacerdotem quandam Minervae, inde concludit *Wielandius*, quod in arce Athenarum fuerit collocata. *Belinus* vero, qui in nota ad vers. Francogall. Tom. III. p. 452. alias quoque ejusdem Calamidis statuas recenset, suspicatur hanc Sosandrae statuam eandem fortassis fuisse cum illa Veneris statua, ab eodem Calamide confecta, quam *Pausanias* (locus est Attic. I, 23.) in arce Athenarum prope Leaenam, Aristogitonis amicam, positam fuisse narret. Lehm.

Ead. l. 12. Τὴν Λημνίαν) Lemniam omnibus Phidiae operibus anteponit, qui et nomen suum ad eam scripsisse Phidiam refert. Ab his, qui eam dicarunt, nomen sortitam credit *Pausanias* in Atticis. Nonnulli a loco, qui est in arce Atheniensium, *Λίμναι* nuncupato, unde et *Dionys. Λιμναῖος*. Coon. Statua erat Minervae, quae ita dicta est, quia a Lemniis erat dicata. Vide *Pausan.* Attic. p. 26. 32. Solan.

Ead. l. 16. Δεήσει) In omnibus legebatur δεήσῃ. Prave, cum loquatur is ipse, qui imaginis effictor est. Solan. Δεήσῃ) *Solan.* δεήσει corrigebat. At, si corrigendi libidine agimus, possim aequo jure δεήσειν conjicere. Quamvis autem δεήσει bene quoque se haberet, veluti οἴει pro οἴῃ tamen quia id perpetuum non est, nihil in vulgata mutarim. *Noster* supra Tim. §. 48. σὺ γε — οὐδὲν ἴσως δεήσῃ νῦν παρ' ἐμοῦ λόγων, et alibi non semel. *Epict.* Sent. 28. p. 104. οὔτε πλείονα τῶν δεόντων προσοίσῃ, οὔτε ὀψοποιῶν δεήσῃ· ubi manifesto est secund. pers. fut. med. Verum *Solanus* suum δεήσει non accepit, credo, pro secunda indicativi fut. med. a δέομαι, sed pro tertia activi, quod defendi potest ex Salt. cap. 3. τῆς ἀπολογίας σοι δεήσει, alioque exemplo ab *Stephano* adducto, ubi οὐδὲν ἐν γὰρ δεήσει με ταύτῃ ἔχοντα, aliisque mox adducendis, ut sensus esset, *imago non eget aliis artificibus*; vel potius impersonalium more, quasi a δεῖ, *nihil opus erit al. art.* Eoque sensu absoluto et ego accipio, credoque esse tertiam aoristi subj. act. quem habere potestatem futuri, notum arbitror, eritque tum, *haud opus fuerit*. Ut enim δέομαι pro *indigeo* frequentius occurrat, quam activum, tamen et activum satis est frequens, modo impersonali forma, cum dativo, cum acc. modo sine casu, modo ut personale cum nomina-

tivo. Ex insigni copia en paupa. Infra Toxar. c. 37. ἦν δέη· et c. 47. καὶ πολέμου δεήσειν ἡμᾶς. Pro Imag. c. 26. ἔδει μοὶ μακρῶν τῶν λόγων. Supra Amor. c. 3. Ἀλλά σοι καὶ καθαρσίων τάχα δεήσει. Sed in Dial. Meretr. 2. ante med. οὐδὲν δεήσει, dubites, sitne secundae an tertiae personae. *Liban.* Epist. 118. εἰκὸς ἐν δικαστηρίου δεήσειν. Sic δεῖ παραστῆναι τοῖς γάμοις, *Alciphr.* III. p. 388. Ibid. Epist. 35. pr. δεῖ δὲ ἀπομβρίας Reitz. Satis clarum est, quid *Solanus* sibi voluerit. Offendit in secunda persona δεήσῃ, et mavult δεήσει, quod nihil aliud est, quam tertia persona Impersonalis verbi δεῖ, quae nec in nostro scriptore raro occurrit. *Reitzii* nugae rem omnino non tangunt. Jam etsi et ego maluissem δεήσειν scripsisse auctorem, tamen et δεήσῃ defendi posse arbitror, si Lycinum cogites dicere: *Itaque tu, Polystrate, jam non amplius opus habebis alios artifices enumerare, secundum quorum opera ego meam imaginem effingam.* Lehm.

Ibid. Ἐξ ἁπασῶν ἤδη τούτων) Sic *Homerus* ex omnibus Diis Agamemnonem efformavit. *Achil. Tat.* lib. 2. Bourd.

Pag. 7. l. 17. Καὶ τῶν ὀφθαλμῶν δὲ τὸ ὑγρὸν ἅμα τῷ θαιδρῷ) Sic *Anacreon* Od. XXVIII. [Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς [Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον [Ἅμα γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης, [Ἅμα δ' ὑγρὸν ὡς Κυθήρης.] Ad quem locum vide interpretes. L. Bos. Plura vid. ap. eund. *L. Bos.* in Animadv. ad *Philostr.* pag. 47. ubi docet, ὑγρὸν ὀφθαλμῶν esse *lubricum*, s. *oculorum mobilitatem*. Adde *Nostrum* Dial. seq. Amor. c. 3. ἱκαναὶ τῶν ὀμμάτων αἱ βολαὶ ταυτηρῶς ἀνυγραίνουσα. Reitz.

Ibid. Τῶν ὀφθαλμῶν) Mirum audis artificem, qui in marmorea statua haec expresserit: nostri sane homines in marmore ista effigere non valent. Quorum statuae, quamvis caetcroquin pulcherrimae, oculis sunt quasi mortuis, nedum ut ad tantam artis peritiam accedant. Solan. „At vero tales bellorum oculorum veneres, inquit *Wielandius*, etiam marmori saltem innuendo imprimi posse, nemo artis peritorum nescit. Nec plus dicit *Lucianus*." Lehm.

Pag. 8. l. 6. Τὴν δὲ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴν] Difficultatem hic quaesivit *Wielandius*, haud facile intelligi posse dicens, qui ad hanc imaginem conficiendam ex Alcamenis Venere Hortensi τὰ μᾶλλον καὶ ὅσα τῆς ὄψεως ἄνεισα, i. e. prominentes faciei partes, e Phidiae vero Lemnia ἡ τοῦ παντὸς προσώπου περιγραφὴ, καὶ παρεῖσιν τὸ ἁπαλὸν, καὶ ᾗς σύμμετρος, quae nihil aliud sint, quam ipsa illa τῆς ὄψεως ἄνεισα, desumi potuerint. Sed optime, credo, rem idem ita expedit, ut dicat, designationem tantum illarum partium, in Alcamenis Venere conspicuam, exemplo Lycini,

fuisse, sed summam earum perfectionem a summo artifice Phidia repetendam duxisse. Quae sententia apprime cum *Plinii* narratione convenit, qui libro XXXIV. cap. 1. Phidiam tradit Alcamenis, discipuli sui carissimi, Veneri Hortensi ultimam admovisse limam. Sic sensum locus noster accipit non modo non obscurum et ineptum, sed etiam elegantem ac subtilem. Lehm.

Ead. l. 14. *Τῆς ἡλικίας τὰ μέτρα.*) Habemus eandem phrasin in Novo Foedere, Ep. *ad Eph.* IV. 13. — *εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας.* Ad quae verba *L. Roa* p. 183. ita commentatur: *I. e.* in virum adultum, ad mensuram staturae. *Lucian. Imag.* (h. l.) *τῆς ἡλικίας δὲ τὸ μέτρον, ἡλίκον ἂν γένοιτο, κατὰ τὴν ἐν Κνίδῳ ἐκείνην μάλιστα — μετρηθῆναι, i. e.* staturae vero mensura, quanta esse debeat, menseretur maxime secundum Venerem Cnidiam. *Perperam ibi interpres ἡλικίας μέτρον reddidit*, aetatis modum. *Obsopoeus*, aetatis mensuram. — Sed *Gesnerus* interpunctionem mutavit, interrogandi signum post *γένοιτο* faciens, et comma, quod in vulgata post *μέτρον* erat, auferens; cui et ego parui, ut Graeca sic saltem Latinis responderent: et quia in hisce est licentia, lectoris arbitrium facio, malitne cum *Bosio* vulgatae distinctionem retinere, an praeeuntem *Gesnerum* sequi, et vel novam personam inserere, quod tamen haud adeo opus erit. Manifestius autem esset, interrogandi formulam hic esse, si *πηλίκος* dixisset: nam etsi *ἡλίκος* quoque videtur interdum interrogantis more proferri, tamen magis admirantis est, ubi sic ponitur. Quare, quantum ad me, a *Bosii* versione ac vulgata distinctione nondum recederem. Reitz.

Ead. l. 17. *Δοκεῖ*) Post hanc vocem in Anglicano Cod. *πολύ*. Bourd. Id autem nihil aliud est, quam notatio nominis *Polystrati*, cujus verba hinc incipiunt. In Gorl. ejusdem sermo initium habet a verbis *καὶ μάλιστα*. Olim scilicet admodum inepte, nec legibus linguae satis convenienter, sic quaerebat Lycinus: *τί σοι, ὦ Πολύστρατε, δοκεῖ καλὴ γεγενῆσθαι ἢ εἰκών; καὶ μάλιστα* etc. quae manifesto prave concinnata non quidem nihil lucrabuntur, si ita legeris, ut *Gesneri* versione praeeunte, conjecit *Salmasius*: *τί σοι, ὦ πολ. δοκεῖ καλὴ γεγενῆσθαι ἡ εἰκών;* etc. Sed restitutum sic locum esse vix credas, si omnem sermonis viam personarumque partes proprias respicias, addasque insuper, in Cod. 2954. ante verba, *Τοῦτο μισόκαλον*, quae vulgo Lycino tribuebantur, Polystrati personam notari, et post *προσδεῖν* spatium relinqui vacuum; unde patere videtur, Lycini verba hinc referri. Quare haec *Belinus* ita distribuenda esse putavit: — *συμπεφορημένα*

ΑΤΚ. Τί δ' ἐστί; ΠΟΛ. Οὐ σμικρότατον, ὦ φιλ. — καὶ τὰ τοιαῦτα· κινδυνεύει προσδεῖν. ΑΤΚ. Πόθεν οὖν etc. Paullo aliter *van Heus de* in Spec. Crit. in Plat. p. 2. qui quum superiora plane ita, uti nos restituimus, distribuenda et distinguenda esse monuisset, nunc sic pergit: — *συμπεφορηκώς. ΑΤΚ. Τί τοῦτο; ΠΟΛ. Οὐ τὸ σμικρότατον — πρέπον, ὡς — ἐπανθεῖν, καὶ τὰ τοιαῦτα. ΑΤΚ. Κινδυνεύει — πόθεν οὖν — πορισαίμεθ' ἄν; ἢ παρακ.* etc. Quare quidem nos magnam partem amplexi sumus, praeterquam quod post verbum demum *προσδεῖν* cum *Belino* et Cod. 2954. Lycini verba ineipere maluimus. Ceterum ad hanc mutatam textus rationem etiam versionem Latinam nunc esse a me transformatam, vix est, quod moneam. LEHM.

Pag. 9. l. 10. *Κινδυνεύει τοῦ* etc.) In veteribus quibusdam Edd. haec prave interpungebantur, legebaturque *προσδεῖ*. SOLAN. Consului Edd. cognovique *Par.* et *S.* sic habere et interpungere, ut edidimus. *Fl.* et *B.* 2. vero comma post *τοιαῦτα* male collocare. *Junt.* vero *Ald. Hag. Fr. καὶ τὰ τοιαῦτα κινδυνεύει. τοῦ μεγίστου ἔτι ἡμῖν προσδεῖ.* Nam quod in nostro Juntinae exemplari *προσδεῖν* conspicitur, id *Solani* manu ita correctum erat, ut vix dignosci posset, impressumne, an manu scriptum esset illud *ν*. REITZ. Cf. notam praecedentem. LEHM.

Ead. l. 15. *Εὐφράνωρ*) Meminit ejusdem rursus Jov. Trag. c. 7. REITZ.

Pag. 10. l. 2. *Λέσχῃ*) Vide *Pausan.* 341. 33. Et de Cassandrae illius pictura 343. 11. SOLAN. Unice huc facit *Pausan.* in ipsa Delphorum descriptione Phoc. pag. 657. 8. *Ὑπὲρ τὴν Κασσωτίδα ἐστὶν οἴκημα γραφὰς ἔχον τοῦ Πολυγνώτου, ἀναθήματα μὲν Κνιδίων, καλεῖται δὲ ὑπὸ Δελφῶν Λέσχη· ὅτι ἐνταῦθα συνιέντες τὸ ἀρχαῖον, τά τε σπουδαιότερα διελέγοντο, καὶ ὁπόσα μυθώδη, κ. τ. λ.* Est enim longa operum Polygnoti in illa Lesche (*conciliabulum* reddidit *Amasaeus Romulus*) enarratio, in qua neque Cassandra omissa est p. 660. 6. GESN.

Ead. l. 6. *Δειξάτω*) De pictoribus proprie usurpari hoc verbum, v. Somn. §. 8. multis ab *Hemsterh.* demonstratum. REITZ.

Ibid. Κατὰ τὴν Παλάτην) Suspectum nomen, et Latino fonte manans, ut videtur. *Παγκάστη* est apud *Aelian.* V. H. 12, 34. concubina Alexandri, Apelli amata. Hanc eandem esse, quae *Campaspe* scribitur ap. *Plin.* 35, 10. s. 36, 12. opinio est *Perizonii* ad l. c. *Harduinus* ad *Plinium* sic laudat *Aelianum*, ut subjungat, etiam hoc *Luciani* loco *Παγκά-*

σιην esse.' Quodcunque nomen fuit, tres scriptores de eadem muliere loqui mihi sit probabile. Nudam *Plinio* auctore pingere jussus est concubinam Alexandri: itaque amavit, quod solum narrat *Aelianus*: itaque proponitur a Luciano pictura, exemplum nudarum feminei corporis partium pingendarum. GESN.

Ead. l. 7. Ῥωξάνης) Alexandri nuptias pinxerat Aetion, quam tabulam enarrat in Herodot. c. 4. et 5. SOLAN.

Ead. l. 8. Τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον) *Hemsterh.* margini adleverat, vid. *Davis.* ad *Cic.* Tusc. Disp. V. p. 387. Ed. 2. Hujus igitur notam, quia huc facit, nec longa est, ecce subjungo. *At ejus* (Homeri) *picturam, non poësin videmus*, scribit ibi *Cicero*. Ad quae *Davisius*: *Vult Noster, Homerum itares describere, ut eae ipsae nobis ante oculos esse videantur, et hinc ἀγαθῷ ζωγράφῳ comparatur apud Athenaeum L. IV, p.* 182. *A. Eumque τὸν ἄριστον τῶν γραφέων vocat Lucian. in Imagg.* h. l. *Vide et scriptorem vitae Homericae in opusculis Galeanis p.* 401. *Certe non tradit Cicero, se Homeri picturam seu faciem pictam vidisse; quod perperam censuit Gisb. Cuperus Apotheos.* p. 10. REITZ.

Ead. l. 10. Τι τοῖς Μενελάου μηροῖς) Non satis accurate, ut ex memoria, *Homerum* hic advocat auctor. Neque enim ille sana et integra Menelai femora sic describit, sed sanguine e vulnere, quod sub baltheo acceperat, defluente foedata. Il. Δ, 140. [Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. [Ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ — [Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ, κ. τ. λ.] GESN.

Ead. l. 14. Θηβαῖος ποιητὴς) *Pindarus* Ol. VI. Sed excidit haud dubie aliquid. Suspicor ego ἰοβλέφαρον scriptum fuisse, ut Pro Imagg. c. 26. Apud *Pindarum*, certe παῖδ' ἰοβόστρυχον, vel ἰοπλόκαμον legimus l. c. ex quo facile ἰοβλέφαρον deduxeris. Unum obstare videtur huic emendationi, quod poëtam illum, quisquis est, de Venere usurpasse dicat vocem ἰοβλέφαρον. Cum l. c. *Pindarus* de Evadna loquatur. Sed hoc leve, et forsan alibi *Pindarus* de Venere usurparit. SOLAN. *Hesiodus* in Scuto Herc. 7. in descriptione Alcmenae: [Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων δ' ἀπὸ κυανεάων [Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.] GESN.

Ead. l. 15. Ἰοβλέφαρον) Ita correxerat *Solan.* in J. Et facile me habuit obtemperantem, neque cuiquam dubium erit, qui contulerit c. 26. pro Imag. f. ubi recte: ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη. REITZ.

Ead. l. 17. Τῇ χρυσῇ Ἀφροδ.) *Hom.* Il. Τ, 282. SOLAN.

Pag. 11. l. 5. *Ἅπασαι*) Omnes Edd. ante S. hic prave ὃ πᾶσαι habebant. Bene factum, quod mutavit *Benedictus* Solan.

Ibid. *Ὁπόσαι χάριτες — περιχορεύοντες*) Ut *Lucianus* hic *Χάριτας περιχορεύειν* dixit, ita *Anacreon περιπέτεσθαι* de iisdem. Od. XXVIII. [*Περὶ λιγδίνῳ τραχήλῳ* [*Χάριτες πέτονται πᾶσαι.*] L. Bos. *Alciphr.* III, 1. ipsas Gratias in vultu adolescentis saltantes fingit, ut faciem admodum pulchram describat: *τὸ δὲ ὅλον*, ait, *πρόσωπον αὐταῖς ἐνορχεῖσθαι καὶς παρεισαῖς εἴποις ἂν τὰς Χάριτας.* Sed *καὶ τοῖς ὄμμασι χαρίτων περιχορεύει δικὰς* ex *Aristaen.* adfert ibid. *Bergl.* Reitz.

Ead. l. 7. *Διϊκτρὶς*) Conf. infra Icarom. c. 2. pr. Solan.

Ead. l. 9. *Συνειλημένον*) Recte P. *Ald.* et *Ven.* utraque. In reliquis prave *συνειλημμένον*. Solan. *Συνειλημένον* legendum esse, a *συνειλέω*, non *συνειλημμένον* a *συλλαμβάνω*, ipsa series orationis indicat: et ita dederat *Aldus*, a quo nescio cur discessum sit. Imaginare volumen, proprie ita dictum, cujus pars evoluta sit inter legendum, sed, ne pendeat et fluctuet, denuo convoluta; altera adhuc umbilico suo s. cylindro involuta. Erant itaque duo quasi volumina cohaerentia ipsa continuatione chartae, illo ipso nempe loco, in quo legendo jam occupati sunt oculi. Hoc erit *βιβλίον εἰς δύο συνειλημένον*. Gesn. Ejeci unum *μ*. Nam geminatum erat in plurimis Edd. Alia enim res esset, si a *λαμβάνω* formatum foret, quod *εἰλημμένον* facit; ut cap. LXX in *Esai.* XI, 5. et *Herodian.* II, 2, f. At quia est ab *εἰλέω*, *volvo*, bene monuit *Solanus*, alterum *μ* omittendum. Reitz.

Pag. 12. l. 2. *Αὐτὸ*) Sic *Fl.* quod probum est. Reliquae omnes *αὐτῷ*, quod ferri quidem aliquo modo poterat, sed minus venustum est. Solan.

Ibid. *Ὁμήρου ἐλέφαντι*) *Homer.* Od. Σ, 195. Solan.

Ead. l. 12. *Νὴ Δία καὶ στρατιώτας*) Puto haec verba Lycini esse, adjungentis aliquid ad ea, quae supra dixerat, ubi nihil de militibus. Porro nescio, quam decorum illud sit, quod Lycinus, h. e. Lucianus auctor, hic demum de nomine interrogat, cum jam audiit Smyrnensem esse, cum Caesare vivere. Gesn. Conjecturam *Gesneri*, verba *νὴ Δία καὶ στρατιώτας τινὰς* Lycini esse putantis, firmat Ms. Reg. 3011. in quo haec ita leguntur: *ΛΤΚ. Νὴ Δία — τινάς. ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν* etc. Bip. Sic etiam in Cod. Gorl. haec verba disponuntur. Recte itaque et *Wielandius* in versione, (et *Schmiederus* in ipso textu Graeco, hanc meliorem rationem secuti sunt, probatam illam etiam *Belino*. Leim.

Ibid. *Βασιλεῖ*) L. Vero, qui ad Parthicum bellum profectus, *per singulas civitates Asiae, Pamphyliae, Cilicine-*

στην esse.' Quodcunque nomen fuit, tres scriptores de eadem muliere loqui mihi fit probabile. Nudam *Plinio* auctore pingere jussus est concubinam Alexandri: itaque amavit, quod solum narrat *Aelianus*: itaque proponitur a Luciano pictura, exemplum nudarum feminei corporis partium pingendarum. GESN.

Ead. l. 7. Ῥωξάνης) Alexandri nuptias pinxerat Aëtion, quem tabulam enarrat in Herodot. c. 4. et 5. SOLAN.

Ead. l. 8. Τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὁμήρου) *Hemsterh.* margini adleverat, vid. *Davis.* ad *Cic.* Tusc. Disp. V. p. 387. Ed. 2. Hujus igitur notam, quia huc facit, nec longa est, ecce subjungo. *At ejus* (Homeri) *picturam, non poësin videmus*, scribit ibi *Cicero*. Ad quae *Davisius*: *Vult Noster, Homerum ita res describere, ut eae ipsae nobis ante oculos esse videantur, et hinc ἀγαθῷ ζωγράφῳ comparatur apud Athenaeum L. IV, p.* 182. *A. Eumque* τὸν ἄριστον τῶν γραφέων *vocat Lucian. in Imagg.* h. l. *Vide et scriptorem vitae Homericae in opusculis Galeanis p.* 401. *Certe non tradit Cicero, se Homeri picturam seu faciem pictam vidisse; quod perperam censuit Gisb. Cuperus Apotheos.* p. 10. REITZ.

Ead. l. 10. Τι τοῖς Μενελάου μηροῖς) Non satis accurate, ut ex memoria, *Homerum* hic advocat auctor. Neque enim ille sana et integra Menelai femora sic describit, sed sanguine e vulnere, quod sub baltheo acceperat, defluente foedata. Il. Δ, 140. [Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς. [Ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ — [Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ, κ. τ. λ.] GESN.

Ead. l. 14. Θηβαῖος ποιητὴς) *Pindarus* Ol. VI. Sed excidit haud dubie aliquid. Suspicor ego ἰοβλέφαρον scriptum fuisse, ut Pro Imagg. c. 26. Apud *Pindarum* certe παῖδ' ἰοβόστρυχον, vel ἰοπλόκαμον legimus l. c. ex quo facile ἰοβλέφαρον deduxeris. Unum obstare videtur huic emendationi, quod poëtam illum, quisquis est, de Venere usurpasse dicat vocem ἰοβλέφαρον. Cum l. c. *Pindarus* de Evadna loquatur. Sed hoc leve, et forsan alibi *Pindarus* de Venere usurparit. SOLAN. *Hesiodus* in Scuto Herc. 7. in descriptione Alcmenae: [Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων δ' ἀπὸ κυανεάων [Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.] GESN.

Ead. l. 15. Ἰοβλέφαρον) Ita correxerat *Solan.* in J. Et facile me habuit obtemperantem, neque cuiquam dubium erit, qui contulerit c. 26. pro Imag. f. ubi recte: ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην ἔφη. REITZ.

Ead. l. 17. Τῇ χρυσῇ Ἀφροδ.) *Hom.* Il. T, 282. SOLAN.

Pag. 11. l. 5. *Ἅπασαι*) Omnes Edd. ante S. hic prave ὅ πᾶσαι habebant. Bene factum, quod mutavit *Benedictus* Solan.

Ibid. *Ὁπόσαι χάριτες — περιχορεύοντες*) Ut *Lucianus* hic *Χάριτας περιχορεύειν* dixit, ita *Anacreon περιπίτεσθαι* de iisdem; Od. XXVIII. [*Περὶ λιγδίνῳ τραχήλῳ* [*Χάριτες πέτοντο πᾶσαι.*] L. Bos. *Alciphr.* III, 1. ipsas Gratias in vultu adolescentis saltantes fingit, ut faciem admodum pulchram describat: *τὸ δὲ ὅλον*, ait, *πρόσωπον αὐταῖς ἐνορχεῖσθαι ταῖς παρειαῖς εἴποις ἂν τὰς Χάριτας.* Sed *καὶ τοῖς ὄμμασι χαρίεσσαν περιχορεύει δικάς* ex *Aristaen.* adfert ibid. *Bergl.* Reitz.

Ead. l. 7. *Διϊκτῆς*) Conf. infra Icarom. c. 2. pr. Solan.

Ead. l. 9. *Συνειλημένον*) Recte P. *Ald.* et *Ven.* utraque. In reliquis prave *συνειλημμένον*. Solan. *Συνειλημένον* legendum esse, a *συνειλέω*, non *συνειλημμένον* a *συλλαμβάνω*, ipsa series orationis indicat: et ita dederat *Aldus*, a quo nescio cur discessum sit. Imaginare volumen, proprie ita dictum, cujus pars evoluta sit inter legendum, sed, ne pendeat et fluctuet, denuo convoluta; altera adhuc umbilico suo s. cylindro involuta. Erant itaque duo quasi volumina cohaerentia ipsa continuatione chartae, illo ipso nempe loco, in quo legendo jam occupati sunt oculi. Hoc erit *βιβλίον εἰς δύο συνειλημένον*. Gesn. Ejeci unum *μ*. Nam geminatum erat in plurimis Edd. Alia enim res esset, si a *λαμβάνω* formatum foret, quod *εἰλημμένον* facit; ut cap. LXX in *Esai.* XI, 5. et *Herodian.* II, 2, f. At quia est ab *εἰλέω*, *νοῖνο*, bene monuit *Solanus*, alterum *μ* omittendum. Reitz.

Pag. 12. l. 2. *Αὐτῷ*) Sic *Fl.* quod probum est. Reliquae omnes *αὐτῷ*, quod ferri quidem aliquo modo poterat, sed minus venustum est. Solan.

Ibid. *Ὁμήρου ἐλέφαντι*) *Homer.* Od. Σ, 195. Solan.

Ead. l. 12. *Νὴ Δία καὶ στρατιώτας*) Puto haec verba Lycini esse, adjungentis aliquid ad ea, quae supra dixerat, ubi nihil de militibus. Porro nescio, quam decorum illud sit, quod Lycinus, h. e. Lucianus auctor, hic demum de nomine interrogat, cum jam audiit Smyrnensem esse, cum Caesare vivere. Gesn. Conjecturam *Gesneri*, verba *νὴ Δία καὶ στρατιώτας τινὰς* Lycini esse putantis, firmat Ms. Reg. 3011. in quo haec ita leguntur: *ΑΤΚ. Νὴ Δία — τινάς. ΠΟΛ. Τὴν βασιλεῖ συνοῦσαν* etc. Bip. Sic etiam in Cod. Gorl. haec verba disponuntur. Recte itaque et *Wielandius* in versione, [et *Schmiederus* in ipso textu Graeco, hanc meliorem rationem secuti sunt, probatam illam etiam *Belino*. Leim.

Ibid. *Βασιλεῖ*) L. Vero, qui ad Parthicum bellum profectus, *per singulas civitates Asiae, Pamphyliae, Ciliciae-*

ipse clariores, voluptatibus immorabatur, teste *Capitolino* VI. *Fertur praeterea ad amicae vulgaris arbitrium in Syria posuisse barbam*, c. VIII. Quod an de hac intelligendum sit, dubito. Fuit et Anton. Pio celebris concubina, cujus tamen nomen intercidit. (Idem *Capitol.* in Anton. Pio c. VIII.) Sed junior tum Lucianus, si rite ego calculum ineo, quam ut de eâ re tam scite scribere potuerit. Ejusdem amores tangit *Julianus* in Caesaribus, cum ait, σώφρων, οὐ τὰ εἰς Ἀφροδίτην, ἀλλὰ τὰ εἰς τὴν πολιτείαν. Solan. *Βασιλεῖ συνοῦσαν*) Pantheam Veri. Hic adulatorum derisor *Lucianus* omnes adulatores vincit La Groze.

Ead. l. 16. *Τῇ τοῦ Ἀβραβάτου*) *Τῇ Πανθείᾳ.* Guyet. Pantiera ergo dicebatur, (vide *Xenoph.* Cyrop. V. VI. VII.) Nisi forsan a *Luciano* fictum hoc existimare malis, quo invidiam, quam L. Vero ex intempestivis deliciis oriri sciebat, callide et adulatorie amoveret: Panthea enim *Xenophontis* virum ad bellum fortiter ciet L. VI. quod et *Noster* de hac fingit. Alteram ὁμώνυμον hujus vocat c. 20. ut dubitandi nullus supersit locus. Consule *Dion. Cass.* 57, Et *Nicasii* Diss. de nummo Pantheo p. 34. 2. *Panthia* scribitur apud *Philostratum* p. 824. ubi imaginem ejus exhibet. ΠΑΝΘΙΑ, Memimit, inquit ibi interpres, et *Isidorus Pelus.* L. II. Ep. 63. et III. Ep. 67. Alibi not. ad 524. observat, eam epici carminis argumentum suppeditasse Sptericho Asitae, de quo *Suidas* v. Σωτηρίχ. Solan. Injuriam *Solanum* cum *La Crozio* fecisse *Luciano*, quod ei adulandi consilium tribuerint, et *Solanus* etiam nomen Pantheae in hunc finem fictum esse contenderit, non sine justa quadam indignatione animadvertit *Wielandius* ad h. l. Minus juste idem negat, quod *La Croze* posuit, hanc Pantheam Veri fuisse amicam. Sed vide omnino supra Arnot. omnium primam. Lehm.

Pag. 13. l. 1. Ξενοφῶντος) *Xenoph.* Cyrop. L. V. Solan.

Ead. l. 13. Ἐγὼ δὲ) Nihil sequitur, quod cum hoc Subjecto cohaereat: nam quae proxime sequuntur, parentheseos instar adnexa sunt, et nova est enuntiatio, quae a verbis καὶ γὰρ incipit. Est itaque Anacoluthon, vel abrupta oratio, aptissima illa laudantis cum admiratione affectui. Similia loca conferas Toxar. c. 10, Hermot. c. 8. et Dial. Deor. XIV, 2. Hoc nostro loco *Obsopoeus*, suum judicium secutus, sententiam non male quidem, sed altra interpretis officium, ita explevit: „At ego, qui et — — *plane earum rerum certus sum.*“ Lehm.

Pag. 14. l. 5. Ἐν ἠκούσας) Suspecta mihi haec scriptura, quamvis apud *Aelianum* aliosque ita scriptum inveniatur, ἐν

γένους ἦκον; εὖ δὲ καὶ πλούτου. V. H. IV, 26, etc; mallem εὖ ἐχούσας, uti etiam ei placuisse video, qui in L. Codice ἐχούσας, ἴσως, adscripsit. Vide not. ad Somn. s, Vit. c. 2. SOLAN.

Ibid. Μορφῆς μὲν εὖ ἠχούσας) Elegans locutio, quae frequens etiam *Aeliano*, ut Hist. Anim. I, 12. εὖ ἤχουσαν σαρκῶν. II. Ῥώμης καὶ ἀλκῆς εὖ ἤκοντας. V. Ἀνδρείας εὖ ἤκουσι. XIV, 26. εὖ ἤκει βάθους ὁ κόλπος. In V. H. IV, 15. εὖ γὰρ γένους ἦκον, εὖ δὲ καὶ πλούτου. In genitivis illis subintellige ἕνεκα, Emenda igitur *Hesych.* apud quem, εὐηκώς, πλουτῶν, εὖ πράττων. Lege εὖ ἦκον. L. Bos. Recte hanc phrasin ἠχούσας pro ἐχούσας adstruit *Bos*; (etsi duo illa, quae indicavit ex L. 2. et 5. invenire non potui) cujus cum notas Mss. in manibus habuerit *Solanus*, miror, qui tamen eam rejiciat. *Hemsterh.* ad Somn. §. 2, eandem quoque probat in transitu, ne operae quidem existimans multis eam testimoniis probare, quae illi certe abunde suppetiissent. Εὖ ἠχούσας μορφῆς etiam *Steph.* in *Luciano* legit, aliaque ex *Herodoto* similia adducit, licet haud indicatis locis. Sed sufficiant ea, quae *Bos* jam dedit. REITZ.

Ead. l. 7. Ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν) Qui attente hanc ῥῆσιν inspexerit, ille non optime eam convinctam deprehendet. Interpretatus certe sum, quasi transpositis paullum verbis legatur, ἀσχημονοῦν τε καὶ ἐλεγχόμενον παρ' ἀξίαν συνὸν, κ. τ. λ. Cum semel ἀσχημονοῦν post ἐλεγχόμενον staret, opus fuit novo καὶ, quod restituto ordine, quem verum putamus, superfluum est. GESN. Totum hunc locum sic vertit *Obsopoeus*: *adeo ut id quod solum in tam speciosa corpore laudandum fuerat*, (*plane aliter textas sonat*) *fere emoriatur atque flaccescat, reprehensioni et turpitudini obnoxium, ac plane praeter dignitatem, heroae tam pravae, vitiosae nimirum animae conversans.* Sic quodammodo quidem vulgatus ille verborum ordo, quem *Gesnerus* tentavit, ferri possit, siquidem in *Luciano* ferre possis jejunam et male concinnam sententiam. Sed vel ex ipsa illa versione necessitas emendandi elucet. Veruntamen quum libri omnes constanter hunc ordinem servaverint, et verba plus una ratione emendari posse videam: intactam adhuc mihi videor vulgarem lectionem relinquere debere. LEHM.

Eag. 15. l. 2. Ὁπόσοις ταῦτα ὅρος) Ἀρετῇ (sc. κεκόσμηται) καὶ σωφροσύνῃ, καὶ ἐπιεικείᾳ, καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπόσοις ταῦτα ὅρος ἐστίν. Vertunt: *Virtute* (sit ornata) *temperantia, aequitate, humanitate, atque aliis, quaecunque hic terminis comprehenduntur.* Quam male, imo

quam ridicule, hunc locum verterint, quis tam tiro est, qui non videat? Quid enim ultima verba hic denotant, *quaecunque his terminis comprehenduntur?* aut, si possent hic aliquid significare, quomodo ex Graecis ista colligas aut exprimas? In Ed. Flor. *καὶ τοῖς ἄλλοις, ὁπόσα ταύτης ὅρος ἐστίν.* Verissime: *et aliis ornamentis, quae sunt in tali*, sc. femina, *perfectissima*, quae possunt in femina omnibus numeris absoluta esse perfectissima et absolutissima. Dudum observavit magnus *Casaubonus* ad *Athenaeum*, ὅρος et πέρας alicujus rei dici, quod volumus intelligi summum esse. Sic *πέρας φιλίας*, *ὅρος πενίας*, esse *summam amicitiam*, *summam paupertatem*. His potes hoc exemplum adscribere, quod non ceperunt interpretes. Mallem tamen legere *ὁπόσα ταύτων ὅρος ἐστίν*, *et quae alia sunt talium ornamentorum perfectissima*. Et sic *Lucianum* scripsisse persuasum habeo GRAEV. Optima est lectio *Aldina* et reliquorum, sed propter interpretationes obscuras tentata a *Graevio*: qui nihil, puto, de sinceritate ejus dubitasset, si in mentem tum venisset viro magno, solere saepe apud omne genus auctores *exempla* poni loco *finis*, h. e. definitionis. Cum igitur hic commemorata sint aliquot virtutum nomina, subjungitur, etiam reliquas intelligendas, quibus exempla laudata sint pro definitione. GESN. Non placet *Gesneri* admodum contorta ac paene obscura sententia; multo minus arrident variae, quas vel *Reitzius*, vel *Belinus*, et hic quidem levissima liberalitate usus, tentarunt, emendationes, quas vide in Varr. Lectt. Neque enim attrectanda erat genuina lectio, quam servarunt Codex Par. 2954. et Ed. *Flor. ὁπόσα ταύτης ὅρος ἐστίν*, i. e. *quae in hac* (Panthea) *perfectissima sunt*. Sic enim, si formulam quidem spectes, recte cepit *Graevius*, praeeunte *Casaubono* ad *Athenaeum* p. 92, 51. Veruntamen falso *ταύτης* intellexit de genere quodam feminarum, vertens *in tali* (femina); qui error longius etiam eundem seduxit, ut mallet *ταύτων* (imo *τούτων* vel potius *τοιούτων*). Nam praecesserat locus communis de pulchritudine corporis, quam negaverat Polystratus sufficere, nisi ornata sit justis ornamentis, id est, virtutibus quibusdam animi, quarum nonnullae enumerantur ita, ut postremo omnes simul comprehendantur verbis: *et reliquis, quaecunque in hac perfectissimae reperiuntur*. Idcam itaque designat summae formositatis e Pantheae virtutum, quae deinceps singulae exponuntur, exemplo. LEHM.

Ead. l. 3. *Ὅρος*) Vide *Plot.* Ed. *Bas.* p. 130. C. *Fl. ὁπόσα ταύτης*. Ego nihil muto. SOLAN.

Ead. l. 4. *Μύθον ἀντὶ μύθου ἅμιλλαι αὐτῷ τῷ μέρει*)

Μοῖτον ἀντὶ μοίκου, i. e. *par pari referre*, legi jubet *Menag.* in Amoen. Jur. Civ. p. 377. cum *Lindenbrogio* ad *Hesych.* cum p. 376. praemisisset: *Ex substantivo μοῖτον, quod est χάρις ἀμοιβὸς, factum est μοιτᾶν, a quo Latinum* mutare: *a verbo deinde* mutare *factum τὸ* mutuum — *ut recte Salmas. de usuris. Quod adeo verum est, inquit, ut Graeci ἀμοιβῆς nomine, quod aequivalet Siculorum μοίτᾳ*, mutuum, *sive rem mutuo datam, appellarint, teste Hesychio* etc. *Bergler.* vero ad *Alciphr.* I, 24. f. p. 98. *μύθον ἀντὶ μύθου* proverbium esse ex hoc solo *Luciani* loco sit, ubi *Alciphron* scripsit, *καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον, καὶ λωΐον, ἐάν τις εὐθηνία γένηται.* Quocum concinat *Hesiod. Ἔργ.* v. 350. [— *εὖ δ' ἀποδοῦναι* [*Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λωΐον, αἴ κε δύνηαι*] Bene quidem, ad probandum, *αὐτῷ τῷ μέτρῳ* usitatum, et proverbialem esse locutionem, cujus exempla longe plura, tam ex Novo Foed. quam ex profanis auctoribus possem proferre, ni res esset notissima: verum inde non conficitur, et alterum *μύθον* etc. se hic recte habere; neque id adeo inquisivit *Bergler.* Nec *Erasm.* in Adagio, *Eadem mensura*, ubi posteriora haec *Luciani* adducit, omisso *μύθον*. Sed cum *μοῖτον* conjectura tantum sit nondum satis probata, eam necdum admittere possum, ut placeat prae vulgata. (In Addendis Ed. *Graev.* tribus verbis etiam monuit *Almeloveen* de emendatione *Menagiana.*) Reitz. *Menagii* conjecturam, quantumvis doctam et ingeniosam, minime tamen h. l. probare possum; vel propterea, quod eadem sententia sic expressa esset duobus deinceps sine copula nexis proverbiis. Verum genuina verba *μῦθον ἀντὶ μύθου ἄμειψαι* non proverbialiter, sed proprie, sunt accipienda; quae autem sequuntur, sunt *Hesiodea* illa ipsa, quibus etiam *Cicero* admodum festive in Brut. c. 4. graviter vero Offic. I, 15. §. 48. usus est. Lehm.

Ead. l. 5. *Ἄμειψαι αὐτῷ τῷ μέτρῳ*) V. Paroemiogr. Bourd. Omisit de industria *αἴ κε δύνηαι*, quod apud *Hesiodum* versum complet, *Ἔργ.* 348. Solan. Imo de industria, respiciens illud *Hesiodi αἴ κε δύνηαι*, addidit *δύνασαι γάρ*. Lehm.

Ead. l. 12. *Γραφίων μόνον*) Omissa poëtarum mentio non ab ipso auctore videtur, qui jam initio statim *Homerica* utatur imagine. Gesn. Somniasse h. l. videtur alias vigilantissimus *Gesnerus*. Ex ipsa enim illa *Homerica* imagine clarissime patet, *poëtas* sub *philosopherum* genere comprehendi, non adnumerari iis, qui modo recensebantur, artificibus. Ceterum acute *Wielandius* observat, vocem *κανόνες* h. l. consulto esse adhibitam, ut alluderetur ad nobilissimum illum,

qui etiam a *Luciano* saepe laudatur, *canonem Polygnoti*. LEHM.

Ead. l. 15. *Καὶ τὸ γλυκίων*) *Καὶ τὸ γλυκίου μέλιτος ἀπὸ τῆς γλώσσης περὶ αὐτῆς μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ Πυλίου γέροντος ἐκείνου, ὁ Ὅμηρος ἂν εἴρηκεν.* Sic Ms. Vulgo *καὶ τὸ, γλυκίων μέλιτος*, quod tamen non damno. Statim idem Codex, *καὶ πρᾴως παραδυόμενος εἰς τὴν ἀκοήν*, et sic legisse videtur interpres, qui bene vertit, *inque aurem blande se insinuans*. Est enim *παραδύεσθαι blande et latenter subire, se insinuare*. Pro quo mox *διαδύεσθαι* c. 14. *καὶ ἢ κηρῷ ἐπιφράξει τὰ ὦτα, καὶ διὰ τοῦ κηροῦ διαδύεται σοι τὸ μέλος, quin etiam auribus vera obturatis, per ceram etiam cantus penetrabit. Παραβυόμενος*, quod in editis exstat, hic est *ἀπροσδιόνυσον*. GRAEV.

Ead. l. 16. *Γλυκίων μέλιτος*) *Homer.* Il. A, 249. SOLAN.

Pag. 16. l. 6. *Παραβυόμενος*) Non ausim equidem, si ex bonis libris adferatur, hic damnare verbum *παραδύεσθαι*: sed nec substituere ei, quod adhuc omnes habuerunt, licet paullo rariori, ab auctore tamen alias etiam usurpato, quodque ad hunc locum pulchre conveniat. Tribuit *Lucianus* Pantheae orationem sonoram, non femineam, quae impleat aures, et quasi inferciat, ne aliud quid eodem tempore admittant, quae conticescente illa adhuc resonet. Talis vox vix *παραδύεσθαι* dici potest, *clanculum irrepere per alienam occasionem*, sed *παραβύεσθαι* ad intima usque se penetrare, et ea implere. Vim verbi satis declarant ea ipsa, quae de formula *ἐν παραβύστῳ* supra Vol. III. p. 409. observavit *Hemsterh.* GESN. Alteram lect. *παραδυόμενος* fere praeferrem, quia blandiorem ingressum significat, et cum *πρᾴως* conjungitur; cum *παραβύω* violentiorem intrusionem notet, ut Lexiph. c. 24. *καὶ ζημίαν ἡγῇ, ἂν μὴ παράβυσῃς αὐτό που.* Et sic alibi non semel. At in textum nondum recipio; eoque minus, quod, his scriptis, vulgatam ab *Gesn.* defendi video. Quia tamen praemisit, se non damnare *παραδ.* si ex bonis libris adferatur, idque jam ex iis adtulerimus; jam admittet credo. Mihi adhuc *παραδυομ.* restitui placet. REITZ. *Παραδυόμενος* praeter P. G. et marg. *A.* 1. *W.* etiam Mss. Regg. 2954. et 3011. quare ita rescribere non dubitavimus. BIP. Cf. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 10. *Ἀττα*) Recte hic laevigatur, ut Timon. §. 28. Lexiph. c. 5. Rhet. c. 16. m. At supra Amor. c. 17. et Herm. 30. f. Lexiph. 14. et 21. bene adspiratur. Plura dedissem, nisi causa esset nota, et *Devarius* de partic. p. 97. id jam praecepisset, monuissetque, *ἄττα* esse *quaedam*, *ἅττα* vero

sunt qui tradiderunt. Alii Ephesiorum coloniam esse voluerunt. Curiosi antiquitatum inquirant. In neminem incidi, qui haec tractarit. SOLAN. Et *Belinus Wielandiusque* cum *Solano* haeserunt, nodum quidem in scirpo quaerentes, vel prae arboribus silvam non videntes, quandoquidem non poterant nescire, Smyrnam fuisse coloniam Ionicam, conditam illam cum ceteris orae Asiaticae circa Codri tempora ab Ionibus, qui ex Attica illuc demigraverant. Sic omnino Panthea *Smyrnensis* quodammodo saltem — nam amplius nihil urbanitas auctoris voluisse videtur — civis *Attica* dici potuit, *μετέχουσα τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν*. Nec aliter fortassis, ut hoc obiter tangam, Homerum Smyrnensem, vel certe Ionem, Athenienses sibi vindicarunt popularem, non quidem adversus Ionas ipsos Asiaticos, sed adversus finitimos sibi Graecos, quibus non tam de patria Homeri ipsa, quam de propinquitate generis lis fuisse videtur. LEUM.

Pag. 19. l. 2. *Καὶ γραφικῶς συντελ.*) Obscura et insulsa est versio horum verborum, *ἦττον γὰρ τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελέσθη, κάλλη τοσαῦτα, καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον, hoc enim perexile esset, et more graphico absolutum, tot formas, et multiforme quiddam, sibi ipsi adversans, ex multis perficere.* Haec latina quis sanus intelligat? Quid est *more graphico?* Verte totum locum: *Hoc enim perexile esset, et more pictorum factum;* (scilicet unam rem pulchram ex variis rebus compositam, uti in *καλλιφωνίᾳ* erat factum, nec aliter possunt pictores pulchritudinem ostendere) *tanta pulchra, et multiforme quiddam, quod secum ipse certat,* (utrum scilicet altero pulchrius sit) *ex multis perficere,* scilicet decrevi. Totus locus sic est interpungendus: *Σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας. οὐ γὰρ μίαν ὥςπερ αὖ δὴ ἐκ πολλῶν συνθεὶς ἐπιδεῖξαι διέγνωκα, ἦττον γὰρ τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθὲν, κάλλη τοσαῦτα, καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον.* Ista verba quasi in parenthesi posita sunt, *ἦττον γὰρ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθέν. Γράφειν* est, pingere, *γραφεῖς* pictores, *γραφικῶς* more pictorum, quoties in hoc ipso dialogo leguntur. Sic et Latinis scribere est *pingere. Plin.* in ep. *imagines exscribendas pingendasque. Martialis: scriptum testudine sigma,* hoc est, pictum. Sed *ἀνθαμιλλᾶσθαι,* est certare cum adversario, et si de pluribus, dicitur inter se certare. *Ἀνθάμιλλος* est aemulus, qui cum aliquo certat. Ms. hic non audio, qui pro *ἀνθαμιλλώμενον* scribit *ἀνθαμειμώμενον.* GRAEV. Officio interpretum obscurissimus est hic locus, si quisquam in toto *Luciano.* Nam praeterquam quod

ille graphicus mos, quem ex *Obsopoeo* adoptat *Benedictus*, in Latino sermone sit nullus, vide quemadmodum hacc periodus contraria sit proxime sequenti. Cum enim nunc velint dici, perexile esse tot formas et multiforme quiddam ex multis perficere, (quod est una pictura diversum quiddam depingere) atque adeo id culpetur, in proxima intelligunt cum velle depingere omnium animae virtutum unam imaginem, et quidem ad archetypum, etiam, ut debet inde sequi, unum. At prorsus est adversa loquentis mens: qui cum promisisset *ἐπιδεῖξαι οὐ μίαν εἰκόνα ἐκ πολλῶν συντεθεῖσαν*, pro defensione hujus suae voluntatis interponit, (*minus enim illud et ex vulgata pingendi consuetudine confectum foret, tot pulchritudines*, variarum nempe partium, *et multiforme quiddam ex multis perficere ipsum secum certans*, vel cujus multiformis imaginis singulae partes ex praestantissimo sumtae et simulatae, de praestantia et imitationis perfectione dubium judicium facerent) pergit, quid facere velit, *sed omnes virtutes animae, singulatim quaeque imago*, (h. e. sic facta, ut integram picturam unaquaeque virtus habeat) *pingetur imitationem archetypi exprimens.* In proponendis animae dotibus repudiat id, quod pictor ille in corpore faciebat, qui ut Divam pulcherrimam exprimeret, ab hac puella sumebat exemplum hujus membri vel coloris, ab alia alterius, et sic varias pulchritudines in unam tabulam conferebat. Id in depingendis bonis animae negat hic se secuturum, et sic quoque illa omnia conjuncturum in una pictura, sed ex singulis separatam singularemque imaginem effecturum. *Καθ' ἑκάστην εἰκὼν μία* non debent per minorem distinctionem distrahi, sed conjungi omnes quatuor voces, sejunctae ab praecedentibus et sequentibus, quae apponuntur, ut Hermot. cap. 33. f. dixit *ξύμπαντες, ἐν τῷ μέρει ἕκαστος.* Ubi vide nostra. Gron. Sic graphice apud *Plautum* etc. Solan. Vera haud dubie est *Gronovii* explicatio, et comprobata etiam iis, quae mox singulae depinguntur, virtutum imaginibus, *τῆς παιδείας* primum, deinde *τῆς σοφίας καὶ συνέσεως*, e. a. Singulas animae virtutes non in unam imaginem vult componere, sed quot virtutes sint, totidem pingere imagines. Sed cur illud vult? Hic non solum *Graevium*, sed etiam ipsum *Gronovium*, errasse judico. Dicit Polystratus: *ἧττον γὰρ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθέν*, i. e. *minus*, impar rei ipsius magnitudini, *hoc foret, etsi ad artis pingendi regulas exacte perficiatur, tot pulchritudines et multiforme quid e multis conficere, quod secum ipsum pugnet.* Sic omnino recte *Gesnerus.* Nam *καὶ* illud cum Participio est *etsi;* nec est corrigendum; sin vero

sunt qui tradiderunt. Alii Ephesiorum coloniam esse voluerunt. Curiosi antiquitatum inquirant. In neminem incidi, qui haec tractarit. Solan. Et *Belinus Wielandiusque* cum *Solano* haeserunt, nodum quidem in scirpo quaerentes, vel prae arboribus silvam non videntes, quandoquidem non poterant nescire, Smyrnam fuisse coloniam Ionicam, conditam illam cum ceteris orae Asiaticae circa Codri tempora ab Ionibus, qui ex Attica illuc demigraverant. Sic omnino Panthea *Smyrnensis* quodammodo saltem — nam amplius nihil urbanitas auctoris voluisse videtur — civis *Attica* dici potuit, *μετέχουσα τῶν Ἀθηναίων κατὰ τὴν ἀποικίαν*. Nec aliter fortassis, ut hoc obiter tangam, Homerum Smyrnensem, vel certe Ionem, Athenienses sibi vindicarunt popularem, non quidem adversus Ionas ipsos Asiaticos, sed adversus finitimos sibi Graecos, quibus non tam de patria Homeri ipsa, quam de propinquitate generis lis fuisse videtur. Lehm.

Pag. 19. l. 2. *Καὶ γραφικῶς συντελ.*) Obscura et insulsa est versio horum verborum, *ἧττον γὰρ τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, καλλη τοιαῦτα, καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον*, *hoc enim perexile esset, et more graphico absolutum, tot formas, et multiforme quiddam, sibi ipsi adversans, ex multis perficere.* Haec latina quis sanus intelligat? Quid est *more graphico?* Verte totum locum: *Hoc enim perexile esset, et more pictorum factum;* (scilicet unam rem pulchram ex variis rebus compositam, uti in *καλλιφωνίᾳ* erat factum, nec aliter possunt pictores pulchritudinem ostendere) *tanta pulchra, et multiforme quiddam, quod secum ipse certat,* (utrum scilicet altero pulchrius sit) *ex multis perficere,* scilicet decrevi. Totus locus sic est interpungendus: *Σκόπει δὲ δὴ καὶ τὰς ἄλλας. οὐ γὰρ μίαν ὥςπερ αὐ δὴ ἐκ πολλῶν συνθεὶς ἐπιδεῖξαι διέγνωκα, ἧττον γὰρ τοῦτο, καὶ γραφικῶς συντελεσθέν, κάλλη τοιαῦτα, καὶ πολυειδές τι ἐκ πολλῶν ἀποτελεῖν αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον.* Ista verba quasi in parenthesi posita sunt, *ἧττον γὰρ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθέν. Γράφειν* est, pingere, *γραφεῖς* pictores, *γραφικῶς* more pictorum, quoties in hoc ipso dialogo leguntur. Sic et Latinis scribere est *pingere. Plin.* in ep. *imagines exscribendas pingendasque. Martialis: scriptum testudine sigma,* hoc est, pictum. Sed *ἀνθαμιλλᾶσθαι*, est certare cum adversario, et si de pluribus, dicitur inter se certare. *Ἀνθάμιλλος* est aemulus, qui cum aliquo certat. Ms. hic non audio, qui pro *ἀνθαμιλλώμενον* scribit *ἀνθαμειβώμενον*. Graev. Officio interpretum obscurissimus est hic locus, si quisquam in toto *Luciano*. Nam praeterquam quod

ille graphicus mos, quem ex *Obsopoeo* adoptat *Benedictus*, in Latino sermone sit nullus, vide quemadmodum haec periodus contraria sit proxime sequenti. Cum enim nunc velint dici, perexile esse tot formas et multiforme quiddam ex multis perficere, (quod est una pictura diversum quiddam depingere) atque adeo id culpetur, in proxima intelligunt cum velle depingere omnium animae virtutum unam imaginem, et quidem ad archetypum, etiam, ut debet inde sequi, unum. At prorsus est adversa loquentis mens: qui cum promisisset *ἐπιδεῖξαι οὐ μίαν εἰκόνα ἐκ πολλῶν συντεθεῖσαν*, pro defensione hujus suae voluntatis interponit, (*minus enim illud et ex vulgata pingendi consuetudine confectum foret, tot pulchritudines*, variarum nempe partium, *et multiforme quiddam ex multis perficere ipsum secum certans*, vel cujus multiformis imaginis singulae partes ex praestantissimo sumtae et simulatae, de praestantia et imitationis perfectione dubium judicium facerent) pergit, quid facere velit, *sed omnes virtutes animae, singulatim quaeque imago*, (h. e. sic facta, ut integram picturam unaquaeque virtus habeat) *pingetur imitationem archetypi exprimens*. In proponendis animae dotibus repudiat id, quod pictor ille in corpore faciebat, qui ut Divam pulcherrimam exprimeret, ab hoc puella sumebat exemplum hujus membri vel coloris, ab alia alterius, et sic varias pulchritudines in unam tabulam conferebat. Id in depingendis bonis animae negat hic se secuturum, et sic quoque illa omnia conjuncturum in una pictura, sed ex singulis separatam singularemque imaginem effecturum. *Καθ' ἑκάστην εἰκὼν μία* non debent per minorem distinctionem distrahi, sed conjungi omnes quatuor voces, sejunctae ab praecedentibus et sequentibus, quae apponuntur, ut Hermot. cap. 33. f. dixit *ξύμπαντες, ἐν τῷ μέρει ἕκαστος*. Ubi vide nostra. Gron. Sic graphice apud *Plautum* etc. Solan. Vera haud dubie est *Gronovii* explicatio, et comprobata etiam iis, quae mox singulae depinguntur, virtutum imaginibus, *τῆς παιδείας* primum, deinde *τῆς σοφίας καὶ συνέσεως*, e. a. Singulas animae virtutes non in unam imaginem vult componere, sed quot virtutes *sint*, totidem pingere imagines. Sed cur illud vult? Hic non solum *Graevium*, sed etiam ipsum *Gronovium*, errasse judico. Dicit Polystratus: *ἧττον γὰρ τοῦτο καὶ γραφικῶς συντελεσθέν*, i. e. *minus*, impar rei ipsius magnitudini, *hoc foret, etsi ad artis pingendi regulas exacte perficiatur, tot pulchritudines et multiforme quid e multis conficere, quod secum ipsum pugnet*. Sic omnino recte *Gesnerus*. Nam *καὶ* illud cum Participio est *etsi*; nec est corrigendum; sin vero

esset, non κἂν, ut *Belino* visum, sed καίπερ, foret scribendum. Γραφικῶς autem minime cum *Gronovio* de *vulgata pictorum consuetudine* capiendum; in quo inesset reprehensio, quae tum a voce ipsa, tum a totius loci indole, aliena est: sed valet, *ad artis pingendi regulas convenienter*, vel *ad summorum pictorum exemplum*. Denique πολυειδὲς illud si vere confectum esset, dicitur tum αὐτὸ αὑτῷ ἀνθαμιλλώμενον, quod probro ei verti consentaneum est; itaque non: *cujus singulae partes de pretio summae pulchritudinis certarent*; sed potius: *quod secum ipsum pugnaret*. Adeo enim summa unius cujusque virtutis est pulchritudo, ut nonnisi singulae possint recte depingi, compositae vero cunctae in unam imaginem altera alteri obfutura esset. Quam quidem sententiam qui clare perspexerit, eum vix credam probaturum esse *J. Seageri* conjecturam in Diar. Crit. Vol. XVIII. p. 48. propositam, legi jubentis: — καὶ γραφικῶν (quemadmodum in Ed. *Salm.* legi narrat) συντελεσθῆναι κάλλη τοσαῦτα, etc. et γραφικῶν explicantis, *arte pingendi tantum valentium, pictorum tantum*; in quibus illud *tantum* manifesto alienum est commentum. Lehm.

Ead. l. 8. Λωΐου) Parodia *Hesiodi*. Locus supra indicatus est ad c. 12. Solan.

Pag. 20. l. 5. Πασῶν) Ita in omnibus legitur: ad Musas itaque referendum, quarum omnium artes unam ait possidere Pantheam. Solan.

Ead. l. 8. Δευσοποιοῖς τισι φαρμάκοις) Quae sint δευσοποιὰ φάρμακα, forte intelligi melius poterit, si quis conferat locum e *Ciceronis* Hortensio a *Nonio* servatum 4, 405. *Ut ii, qui* combibi purpuram *volunt*, sufficiunt *prius lanam* medicamentis *quibusdam* etc. Laudavimus nuper hunc locum, et plura de hoc argumento diximus ad *Quinct.* XII. 10, 75. Gesn.

Ead. l. 10. Οὐ γάρ ἐσθ' ὅ, τι τοιοῦτον ἐν τοῖς πάλαι παιδίας πέρι μνημονεύεται) *Neque enim quidquam tale in veteribus de disciplina memoratur*. Sic scribendum, non, ut vulgo, ὅτι· id quod jam saepe monuimus etiam alibi male apud *Nostrum* scribi, saepiusque monituri sumus. Jens. Ὅ, τι) Bene *Jens.* vel per se, vel ex *Par.* Ed. vidit sic scribendum pro vulgato ὅτι. Recte enim ὅς τις post οὐκ ἔστι sequitur, ut *Alciphr.* III, 24. p. 330. οὐκ ἔστιν ἣν τινα οὐκ ἀπολώλεκε. Noster supra Demon. §. 10. καὶ οὐκ ἔστιν ὃν τινα οὐκ οἰκεῖον ἐνόμιζεν. Ne plura in re manifesta adferam. Reitz.

Ead. l. 11. Παιδίας πέρι) Corrige παιδείας. Guyet. Id jam feci, et fecissem, ut *Il.* non monuisset: nam errorem

operarum tantum fuisse illud *παιδίας*, patet ex *Bened.* versione, quae *disciplinam* tamen recte reddiderat. Sed miror, *Amst.* Ed. recte etiam *παιδείας* exhibere, quae alioquin ejusmodi mendas fideliter imitari, saepe augere solet. Reitz.

Pag. 21. l. 3. *Ἑνὸς μὲν καὶ αὐτοῦ Ἰωνικοῦ*) Intelligendum esse *Aspasiae* exemplum, quae utpote Milesia non minus, quam Panthea Smyrnensis, Ionicae originis erat, non potest obscurum esse. Tanto magis mireris *Belinum* ad haec verba notatum: „Allusion à la philosophie Ionique, dont Pythagore est l'instituteur." Lehm.

Ead. l. 4. *Αἰσχίνης*) Socraticus; de quo videndus *Diog. Laërt.* II. p. 48. et *Noster* Parasit. c. 32. Libellum *Cic.* de Invent. I, 31. de hac ipsa Aspasia ab eo fuisse conscriptum, testantur *Diogenes* ibid. C. et *Athen.* V. p. 220. B. *Harpocration* etiam v. *Ἀσπασία*, a *Menagio* emendatus ad *Diog.* l. c. p. 65. B. Hunc autem ajunt, Dialogos a Socrate scriptos pro suis edidisse. Vide Not. ad *Diog. Laërt.* II, 60. et alios a *Fabricio* in B. Gr. indicatos p. 783. Solan.

Ead. l. 5. *Αὐτὸς Σωκράτης*) Vide *Plut.* in Pericle. Solan.

Ead. l. 6. *Ὅσῳ*) Vide Phal. II. cap. 2. Alex. c. 2. in hoc ipso opusculo c. 21. et sequenti c. 17. Nescio tamen, an non hic praestet scribere *ὅσοι*. Solan. Vulgata stare potest, si interpretere, *in quantum*. Sic aperte fin. hujus Dial. *καὶ αὕτη ἐκείνη — ὅσῳ μὴ ξύλου — πεποίηται*. Vincunt idem cetera exempla ab *Solano* adducta. Quibus plura addere liceret, nisi res esset notissima. Nec tamen adspernarer, si qui Codd. *ὅσοι* haberent. Reitz.

Ead. l. 7. *Ἀσπασίαν*) Priorem, de qua vid. *Plut.* in Pericle p. 300. qui hic Olympius, ut saepe alias, audit: rationem docet idem *Plut.* p. 315. p. 119. vid. *Fabric.* B. Gr. 785. Solan.

Ibid. *Ὀλύμπιος*) *Ὀλύμπιος* est Pericles. *Diodorus Siculus* lib. 12. *Ταῦτα δὲ ῥᾳδίως συνετέλεσε διὰ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου, δι' ἣν αἰτίαν ὠνομάσθη Ὀλύμπιος. Plin.* XXXV, 8. *Olympiumque ab eo pictum:* sic pulcherrime hunc locum ex Mss. emendavit sagacissimus *Frid. Gronovius*, cum in iis legeretur *Olympium Jovem*, in editis ineptius *clypeumque Athenis.* Sic et *Val. Max.* V, 10. *non sine caussa igitur tanti roboris animus ad Olympii cognomen ascendit*, ut erudite hunc locum restituit *Christophorus Colerus*, ejecto vocabulo *Jovis.* Non longe post *Ἀττικωτέρως* legitur in Ms. *οὐ γὰρ ἴσον, οὐδὲ ἐγγὺς, Ἀθηναίων ἡ τότε πολιτεία, καὶ ἡ παροῦσα τῶν Ῥωμαίων δύναμις. Neque enim aequales sunt, nec quidem proximo intervallo distant* (sed longe scilicet) *Athenien-*

sium respublica, et ista praesens Romanorum potentia. Ed. *οὐ γάρ ἴση*, non male, sed illud magis redolet Athenas. *Ἴσον* nimirum *χρῆμα. Οὐ δὲ ἐγγὺς* est idiotismus Graecus, *ne prope quidem ad illam accedit, longis parasangis ab illa distat.* Utitur et in sequente dialogo: *μὴ γὰρ εἶναι τῶν τηλικούτων ἀξίαν, μηδὲ ἐγγὺς, ὅτι μὴ δὲ ἄλλην τινὰ γυναῖκά γε οὖσαν. Non enim talibus se dignam esse, ne quidem propius ab illis abesse, neque ullam aliam feminam.* Sic enim Latinis usurpatur *propius abesse. Cic.* in Catone: *quod eo melius mihi cernere videor, quo ab ea propius absum.* Granv.

Ead. l. 8. *Οὐ φαῦλον συνέσεως παράδ.*) *Th. Mag.* v. *φαῦλος* legit *φαύλου.* Solan. Operae est verba *Magistri* addere. *Φαῦλος*, ait, *ἐπὶ θηλυτοῦ κάλλιον, ἢ φαύλη. Λουκιανὸς ἐν εἰκόσιν· οὐ φαύλου συνέσεως τοῦτο παράδειγμα.* Nihil igitur probat suo *Luciani* testimonio, nisi aliter olim lectum fuisse constet: nam *φαῦλον* hic recte se habet, et femin. *φαύλη* ac *φαῦλως* ubique obvium ap. *Aelian. Thucyd. Aristoph. Herodian.* Velim igitur, verum producatur testimonium, ubi *φαῦλος* feminino genere usurpatur. Reitz.

Ead. l. 9. *Παράδειγμα προσθέμενον*) Perperam hodie legitur, *τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν, ᾗ καὶ ὁ Ὀλύμπιος, θαυμασιώτατος καὶ αὐτὸς, συνῆν, οὐ φαῦλον συνέσεως παράδειγμα προσθέμενον*, cum sensus et structura verborum postulent *προσθέμενοι.* idque jam in versione recte observavit interpres: *Porro Milesiam illam Aspasiam, cum qua Olympius, ipse quoque maxime admirandus, conversabatur, non ignobile prudentiae exemplum proponentes.* Jens. Et ego cum *Jensio προσθέμενοι* melius legi arbitror; sed exspecto Codicum fidem. Reitz. *Προσθέμενον* ferri diutius non potest. Nam etsi Passive accipias hunc Aoristum Medii, (*Matthiae* Gr. G. §. 496. 8.) quod omnino quidem fieri posse negat *Hermannus* De Emend. Rat. Gr. Gr. p. 236. laborat tamen totius loci structura, et suspensa relinquuntur verba: *τὴν δὲ ἐκ τῆς Μιλήτου ἐκείνην Ἀσπασίαν — παράδειγμα προσθέμενον*, quippe quae, quo referantur, non habeant. Nihil itaque certius mihi quidem est, quam *Jensii* emendatio *προσθέμενοι*, quam nullus dubito, vel contra omnium librorum consensum, recipere. — His perscriptis demum vidi in *Schmiederi* nota quadam a suo loco remotiore, Codicem Gorl. emendationem nostram *προσθέμενοι* confirmare. Lehm.

Ead. l. 12. *Πλὴν ὅσον ἐκείνη μὲν, ἐν μικρῷ πινακίῳ ἐγέγραπτο, αὕτη δὲ Κολοσσιαία τὸ μέγεθός ἐστι*, Plane aliud vult Polystratus, qui hic loquitur, quam verba haec praeferunt. Neque enim is vult dicere, imaginem illam, quam ellingen-

dam sibi proponit, esse jam Colossiaeae magnitudinis; nec dum enim exsistebat illa imago. At id vult: *Praeterquam quod illa quidem* (Aspasia) *in parva tabula picta erat, haec vero* (imago, quam ego pingam) *Colossiaeae sit* (vel *esto*) magnitudinis. Legendum itaque ἔστω. Posset et ἔσται legi, ut statim, τῇ Διοτίμᾳ δὲ, οὐχ ἃ Σωκράτης ἐπήνεσεν αὐτὴν, ἐοικυῖα ἔσται. Nisi et illic ἔστω sit emendandum: sic enim continuo ibi sequitur, τοιαύτη σοι καὶ αὕτη, ὦ Λυκῖνε, ἀναπείσθω ἡ εἰκών. Sic et pag. praec. fuerat locutus, πᾶσι τούτοις ἡ εἰκὼν κεκοσμήσθω. Et in eundem modum passim hic Polystratus: nec aliter potuit; quippe qui Luciano significat ordine omnia, quae huic perfectissimae imagini, quae vere demum venustam, formosam, et omnibus animi corporisque virtutibus ornatissimam exhibeat feminam, sint affingenda. In *Flor.* Ed. video ἐστιν cusum, quod nimirum facile ex ἔστω corruptum est. Praetermisi ineptissimam hujus loci vulgatam proponere interpretationem: nam ne inspici quidem meretur, adeo ab mente auctoris est omni modo devia. Jens. Non puto opus esse, ut ἐστὶ mutemus in ἔστω. Respicit enim re ipsa Polystratus non tam ad imaginem suam, quam prae manibus habet, quamquam hanc nominat, quam ad ipsum exemplum, Pantheam, quod sequentia satis aperte declarant, in quibus indicandi modo uti pergit. Gesn.

Pag. 22. l. 5. Θεανὼ) De hac Theano Pythagorica *Menagius* quid collegerit, habes in libello, quem de *mulieribus Philosophis* scripsit. Pythagorae *uxorem* dicit *Diog. Laërt.* p. 224. C. Noster *filiam* facere videtur, Amorr. c. 30. Apud *Plut.* 247. I. hoc dictum ejus fertur dicenti cuidam, καλὸς ὁ πῆχυς. ἀλλ' οὐ δημόσιος. Adde *Porphyr.* No. 19. et Not. At hic quidem Pausaniae matrem intelligit, cujus historiam apud *Polyaenum* habes Strat. VIII. p. 630. Solan.

Ead. l. 6. Διοτίμα) Vid. Eunuch. c. 7. *Plat. Symp.* 337. C. Ab hac Socrates amatoria se didicisse illic profitetur. Solan.

Ead. l. 8. Ἡ Σαπφὼ δὲ etc.) Haec *Luciani* verba, cum praemissis hujus capitis versibus, fragmentis Sapphûs inseruit *Wolf.* p. 104. f. Reitz. Quod in Sappho prae aliis virtutibus laudatur, τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως, id *Welckerus* in libello, über Sappho, p. 80. capit de *sententiis* s. *judicio* (Gedanken und Ansichten) reprobans priores versiones Latinas: *institutae vitae jucunditatem* (ut *Obsopoeus* reddidit) et *Gesneri: vitae elegantiam*; quam etiam *Wielandius* expressit: at recte hi quidem interpretes. Προαίρεσιν *Lucianum* etiam de *vitae genere* et *morum habitu* usurpare, testantur loca De Merc. Cond. c. 4. Fugit. c. 13. e. a. Hoc autem

loco *philosophicas sententias* ad imaginem perficiendam jam suppeditaverat Theano ipsa philosopha, *prudentiam vitae publicae* Aspasia, *privatae* Diotima: nunc non est, quod offendas vel in eo, quod morum elegantia ad imaginem τῆς σοφίας καὶ συνέσεως refertur, vel ea potissimum a Sappho, femina delicatissima et elegantissima, repetitur. Lehm.

Ead. l. 11. *Τοιαύτη σοι καὶ αὕτη, Λυκῖνε, ἀναχεῖσθω ἢ εἰκών*) Sic legendum, non, ut in vulgatis, *αὐτή*. *Talis quoque* (qualis nempe Diotima fuit, prudentia et consilio praedita) *Et haec imago suspendatur.* Sic enim potius *ἀνάκειμαι* vertendum puto, quam per *reponi* cum interprete. Posset et per *dedicari* verti, quo verbo de statuis ac simulacris alicubi constituendis utuntur Latini. *Suetonius* in Aug. c. 31. *Statuas omnium triumphali effigie in utraque fori sui porticu dedicavit.* Sic *dedicare Deorum simulacra* apud eundem in eodem, c. 57. et ita alibi. Uti autem hic *ἀναχεῖσθαι* de tabula picta, ita et de statuis solebat id verbi a Graecis sumi. Docet *Athenaeus* lib. I. Dipnosoph. scribens, *Ἀναχεῖσθαι δὲ φαμὲν ἐπὶ ἀνδριάντος.* Jens. *Ἀναχεῖσθω* verti potest, *ponatur*: hoc enim verbum est proprium. *Ovid.* Ep. 1. Her. 26. *Ponitur ad patrios barbara praeda Deos*, h. e. suspenditur donarii caussa. *Liv.* IV. 20. *Dictator coronam auream libram pondo ex publ. pecunia populi jussu in Capitolio Jovi donum posuit. Lactant.* de mort. persecut. cap. 5. *Derepta est ei cutis, et exuta visceribus pellis, infecta rubro colore, ut in templo barbarorum Deorum ad memoriam clarissimi triumphi poneretur* Ortw.

Ead. l. 12. *Ἀναχεῖσθω ἢ εἰκών*) Non dubium est, quin hoc verbum de suspensis tabulis ac donariis sit usitatissimum: ita in tab. *Cebet.* pr. *ἀνέκειτο δὲ καὶ πίναξ τις ἔμπροσθε τοῦ νεώ. Suspendatur* tamen cum *Jensio* vertere malim, vel *proponatur*, quam *reponatur*. Etsi *reponere* recte dicitur: nam quaeritur modo, quid hic sit convenientius, non quid Latine dicere liceat. Sed video, *Gesnerum* jam dedisse *proposita sit*, ad mentem *Luciani* adposite. Reitz.

Pag. 23. l. 1. *Θεανοῖ*) Homericam hanc induci a Luciano existimo, quia Minervae sacerdos precibus suis ab Ilio Graecos avertisse illic dicitur; ut L. Vero bene ominaretur adversus Parthos bellum gerenti. V. *Hom.* Il. E, 70. Z, 298. *A*, 224. Solan. Puto, respicit ad Il. E, 70. ubi tanquam novercam minime novercam laudat. Versus aurei de Pedaeo Antenoris filio: [*Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ* [*Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.*] Aretae Al-

amplius ulli usui futurus esset, ut repeti cum h. l. necesse esse videretur. Quodsi tamen quis desideret, ablegandus is erit ad *Reitzianam*, vel *Bipontinam*, Luciani editionem, vel potius ad ipsum fontem, *Jensii* Lectiones Lucianeas, p. 509. sq. Lehm) Atque hae quidem sunt non contemnendo numero voces in Luciano nostro, quas exsignare, fugit diligentiam *Henr. Stephani*. At enim multa hic sunt ex Lexiphane allata vocabula, quae vel ἀρχαΐζοντα, et plane obsoleta, vel κακοζήλως ficta sint. Sed sciendum, non magis illa debuisse negligi, quam Ἐπιβύστρα, Εὔλεξις, Ἀποκομάω, Ἐμβρυδόχος, Εὐρυχαδής, Βαυκαλάω in voce *Βαυβάω*, Λακκοσχέας in voce *Λάκκος*, Ἀκρονυματόω, Ἀκρουρανία, et forte plura, quae ex solo hoc *Luciani* libello adduxit idem *Steph.* Neque quis obduxerit, multas hic itidem a nobis prolatas esse voces, quales analogice a quolibet verbo possint formari, veluti *Μεμετρημένως*, *Τεθαρρηκότως*, et plures ejus atque alius generis. Etenim cur talia minus notari merentur, quam *Μεμελημένως*, *Μεμετριασμένως*, et alia sexcenta similia? Jens. Verba illa rariora, quae *Jensius* attulit, numero ad centum et quinquaginta, indicata erant ad num. pagg. Ed. *Salm.* Nos autem ea ad capita s. paragraphos Ed. nostrae accommodavimus, non sine aliquot horarum satis molesto labore. Reitz.

Ead. l. 8. *Χρυσείη* etc.) *Homer.* Il. I, 389. Solan.

Ead. l. 11. *Οὐ δέμας* etc.) *Hom.* Il. A, 115. Solan.

Pag. 27. l. 4. Ὅσῳ) Infra Pro. Imagg. c. 23. Somn. s. Gall. c. 24. f. et Philops. 19. f. Solan. Conf. supra notata ad c. 17. Reitz. Praecedentia verba sanissima maxima vi corruptum ivit *J. Seagerus*, sic legi cupiens: *μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ — — γένοιτ' ἂν αὕτη· κατ' ἐκεῖνο παρὰ πολὺ τῶν τοσούτων κεχαρισμένη, ὅσῳ* etc. Nam *ὅσῳ* jam habet, quo referatur, *παρὰ πολύ*· et *κατ' ἐκεῖνο*, siquidem omnino leges linguae permitterent, ut ad *ὅσῳ* referretur, certe superfluum esset. Ommino vero non sensit *Seagerus* sententiae vim et gratiam, quae in ipsis illis verbis, quae tentat, inest. *Καὶ αὐτὴ ἐκείνη* enim est imago modo ab amicis depicta, non quidem relata ad Apellis ceterorumque artificum opera; sic enim sane absurda existeret sententia; sed ad ipsam, cujus haec est imago, Pantheam. Verte: *quippe quae et ipsa* (non minus, quam Panthea) *multum prae illis gratiae habeat, quatenus scilicet* etc. Ceterum non diffiteor, in hoc exquisitissimo libelli fine me offendere verba *βιβλίον καταθέμενος* non una de causa: nec puto quemquam, si illud quasi scholion abesset, id desideraturum esse. Lehm.

αὐτῶν referre possumus? Sana scriptura (quamquam *Solano*, *Gesnero* et *Reitzio* ἀόρατος) est καλλίω δὲ καὶ ἐρασμιώτερα (accus. plur.) ὑπ' αὐτὴν τ. ψ. σκ." *Seagerus* in Diar. Crit. Vol. XVIII. p. 48. Vereor, ne ipse *Seagerus* verum non viderit. Simplicior certe multo, et aptior, est sententia, quam *Reitziana* lectio praebet. Nec pro αὐτῶν rescribendum αὐτῷ, quod *Schmiedero* magis placuit; quum illud non solum constanter tueantur omnes libri, sed etiam commode ita explicare possis, ut referas non tam ad unam vocem σῶμα, quam potius intelligas τὰ τοῦ σώματος καλὰ καὶ ἐράσμια: aut, si hoc nolis, in voce σῶμα cogita singulas illas corporis partes, quas antea pulcherrimas finxerat Lycinus. In *Gesneri* quidem versione neminem, credo, male habuerit illud *sub istis*, etsi praecesserit *corpus*. LEHM.

Ead. l. 3. *Βασιλεῖ τῷ μεγ.*) Minus apte haec L. Vero conveniunt; sed adulatorie dicta censenda sunt. Vide *Gatak.* ad M. *Aurel. Anton.* VIII, 37. I, 17. et vitam operibus praemissam, p. XL. Scholiastes recte Vero tribuit; sed in eo erasse videtur, quod *uxorem*, non *concubinam* faciat. Uxor enim ei *Lucilla*, non *Panthea*: neque hic usquam *uxor* audit, sed tantum βασιλεῖ συνοῦσα, hic et cap. 10. etc. cui Imperator consuescit. Adde c. 20. SOLAN.

Ead. l. 7. *Εὐδαιμόνημα*) Locus *Homeri*, qui respicitur, est ex Il. I. v. 389. [*Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο*, [*Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι*, [*Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ Ἰλανκώπιδι ἰσοφαρίζοι*· [*Filiam vero Agamemnonis Atridae non uxorem duxerim*, [*Non etiam si aurea cum Venere de formae gloria certaret*, [*Caesiaeque Palladi in operibus foret par.*] Caeterum in verbis *Luciani*, quia vox εὐδαιμόνημα non facile alibi occurrit, et plane omissa est ab *H. Stephano*, cogitabam scripsissetne *Lucianus* εὔδαιμον κτῆμα, ut infra Tox. c. 62. amicitia vocatur κτῆμα κράτιστον καὶ κάλλιστον, et Parasit. c. 58. dicitur τῷ τρέφοντι καλὸν καὶ λυσιτελὲς κτῆμα, et ignis appellatur τιμιώτατον κτῆμα τῶν θεῶν in Prometheo §. 3. At non attrectandus hic locus; neque, puto, satis concinne diceretur, *οὐ γὰρ μικρὸν τοῦτο εὔδαιμον κτῆμα γυνή*. Sed nec ob rariorem usum vox quaepiam damnanda, multo minus quia abest ab locupletissimo caeteroquin *Stephani* Thesauro. Etenim, ne de aliis scriptoribus Graecis loquar, in *Luciano* nostro quamplurimae voces sunt, quas frustra in Thesauro illo quaesieris. Non alienum fore puto, hic eas subjicere, quae nobis ex Samosatensi notatae sunt, quarum haud facile ullam apud *Stephanum* offenderis. Sunt autem hae: — (Omisi eas, ut chartae parcerem; praesertim quum index earum nunc non

amplius ulli usui futurus esset, ut repeti eum h. l. necesse esse videretur. Quodsi tamen quis desideret, ablegandus is erit ad *Reitzianam*, vel *Bipontinam*, Luciani editionem, vel potius ad ipsum fontem, *Jensii* Lectiones Lucianeas, p. 309. sq. Lehm) Atque hae quidem sunt non contemnendo numero voces in Luciano nostro, quas exsignare, fugit diligentiam *Henr. Stephani*. At enim multa hic sunt ex Lexiphane allata vocabula, quae vel ἀρχαΐζοντα, et plane obsoleta, vel κακοζήλως ficta sint. Sed sciendum, non magis illa debuisse negligi, quam Ἐπιβύστρα, Εὔλεξις, Ἀποκομάω, Ἐμβρυδόχος, Εὐρυχαθής, Βαυκαλάω in voce *Βαυβάω*, Λακκοσχέας in voce *Λάκκος*, Ἀκρομυματόω, Ἀκρουρανία, et forte plura, quae ex solo hoc *Luciani* libello adduxit idem *Steph.* Neque quis obduxerit, multas hic itidem a nobis prolatas esse voces, quales analogice a quolibet verbo possint formari, veluti *Μεμετρημένως*, *Τεθαρρηκότως*, et plures ejus atque alius generis. Etenim cur talia minus notari merentur, quam *Μεμελημένως*, *Μεμετριομένως*, et alia sexcenta similia? Jens. Verba illa rariora, quae *Jensius* attulit, numero ad centum et quinquaginta, indicata erant ad num. pagg. Ed. *Salm.* Nos autem ea ad capita s. paragraphos Ed. nostrae accommodavimus, non sine aliquot horarum satis molesto labore. Reitz.

Ead. l. 8. *Χρυσείῃ* etc.) *Homer.* Il. I, 389. Solan.

Ead. l. 11. *Οὐ δέμας* etc.) *Hom.* Il. A, 115. Solan.

Pag. 27. l. 4. Ὅσῳ) Infra Pro. Imagg. c. 23. Somn. s. Gall. c. 24. f. et Philops. 19. f. Solan. Conf. supra notata ad c. 17. Reitz. Praecedentia verba sanissima maxima vi corruptum ivit *J. Seagerus*, sic legi cupiens: *μονιμωτέρα γοῦν τῶν Ἀπελλοῦ καὶ — — γένοιτ' ἂν αὕτη· κατ' ἐκεῖνο παρὰ πολὺ τῶν τοιούτων κεχαρισμένη, ὅσῳ* etc. Nam *ὅσῳ* jam habet, quo referatur, *παρὰ πολύ* et *κατ' ἐκεῖνο*, siquidem omnino leges linguae permitterent, ut ad *ὅσῳ* referretur, certe superfluum esset. Omnino vero non sensit *Seagerus* sententiae vim et gratiam, quae in ipsis illis verbis, quae tentat, inest. *Καὶ αὐτὴ ἐκείνη* enim est imago modo ab amicis depicta, non quidem relata ad Apellis ceterorumque artificum opera; sic enim sane absurda existeret sententia; sed ad ipsam, cujus haec est imago, Pantheam. Verte: *quippe quae et ipsa* (non minus, quam Panthea) *multum prae illis gratiae habeat, quatenus scilicet* etc. Ceterum non diffiteor, in hoc exquisitissimo libelli fine me offendere verba *βιβλίον καταθέμενος* non una de causa: nec puto quemquam, si illud quasi scholion abesset, id desideraturum esse. Lehm.

eo dictum refutat *Viger.* de partic. p. 100. At *porro* hic significare commode potest; sine sensus detrimento tamen abesse: verum ad numerum oratorium facit. Ejicias enim, et videbis verba asperius sonare. Quamvis alibi καὶ γὰρ καὶ conjungere amat; sed et Alex. §. 24. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος. Ibid. 28. pr. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο σοφώτατον. Quare jam tanto minus *Guyeto* adsentior. REITZ.

Ead. l. 14. Κασπιέπειαν) Vide De Salt. c. 44. SOLAN.

Pag. 33. l. 14. Ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμένου τὸν Ἄθω etc.) Idem superius positum, lib. de historia scribenda. MARCIL. Adscripserat etiam *Solanus:* conferend. Quom. Hist. Ibi autem c. 12. invenies propemodum eadem. REITZ.

Pag. 34. l. 2. Ἔχοντα) De Atho aut Alexandro cogitabat, cum haec scriberet; ad εἰκόνα enim aut ὄρος, quae praecessere, referri non potest. Sed sic solent optimi quique scriptores; neque hoc cuiquam fraudi fuerit. SOLAN. An quia virilis *statua*, etiam quasi rex ipse esset, eam facit masculini generis? Potest id verum esse: nam si ad βασιλέως referas, ἔχοντος legas. Ideoque cum *Solano* nihil muto, nisi quis Codex bonae notae id suadeat. Vide, quae de generis enallage supra notavimus ad 2. Ver. Hist. cap. 37. Item Tyrannic. cap. 8. Et Amor. c. 12. Hic tantum addo Evang. *Matth.* c. ult. f. μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς. Sed posses etiam ἔχοντα ad Ἄθω ὅλον referre, et reliqua ab ὡς pro parenthesi habere. At lenius fluit oratio, si ad εἰκόνα referas. REITZ.

Ibid. Ταῖν χεροῖν) Non credideram opus fore ad haec verba etiam aliquid notare; sed recordatus, quid cl. *Wallis* de hoc duali scripserit, paucis id recognoscere juvabit. Cum enim in *Ptolem. Harmon.* p. 158. recte edidisset ταῖν χεροῖν, in praef. p. 3. ait: *Retineo ταῖν χεροῖν, quod sic habetur in plerisque Codicum, propter ἡ χείρ. Sed potior lectio videtur unici Codicis* K. *τοῖν χεροῖν. Volunt utique Grammatici femininum χεὶρ fieri in duali numero masculinum.* At ego nusquam aliter in *Luciano*, quam ταῖν χεροῖν inveni. Vid. supra Demon. c. 11. f. Et Somn. §. 6. ac centies alibi. Sed videtur vir doctiss. aut Grammatici decepti in τὼ χεῖρε, quod cum Nostro aliisque Atticis familiare, immo perpetuum fere sit, pro τὰ (vid. Tox. c. 48, et quae obiter ad Piscat. §. 20. notamus in τὼ τέχνα) credidere forsan etiam in genitivo ac dativo locum habere; vel potius inverse tribuerunt id substantivo χεὶρ, quod articulo est tribuendum. Ille enim communis, immo omnis fit generis, eandem terminationem retinendo in τώ. Nam si substantivum in sing. et plur. femininum revera fieret masculinum, idem dicendum foret de τέχνη, πόλις etc. quia simili-

ter τὼ τέχνα, τι᾽ πόλεε, τὼ ἡμέρα invenitur; ut vid. ap. *Maittair.* de Dialect. p. 84. Qui tamen et haec ad enallagen generis refert, et ex *Thucyd.* τοῖν πόλεοιν quoque producit. Quod si recte se habet, rarius tamen est, (nam sic alibi non solet) adeoque articuli immobilitati, ut sic dicam, potius adscribendum duxerim, quam ipsi nomini. Aut potius, ut verum fatear, abusus est ab vulgari consuetudine introductus, qualis apud nos, cum dicimus *'s werelts loop*, *'s moeders lichaam*, masculino articulo utentes in uno hoc genit. casu, pro femin. quae cum Graecis quibusdam abusibus similibus recte comparat frater *Car. G. O. Reitz.* in Belg. Graec. p. 46. Conf. et *Scholiast. Sophocl.* supra ad Piscat. c. 20. adductum, qui etiam τοῦ pro τῆς in sing. adducit ab Atticis usurpatum. Ego vero ταῖν χεροῖν utique praefero, etiamsi vel concederem *Wallisio*, genus substantivi revera in dual. mutari, non articuli culpa: nam modo probatum sit τοῖν χεροῖν olim scriptum dictumque, levius fuerit, vitiligare, fiatne hoc articuli culpa, an generis substantivi vera enallage. Quamvis adcurate loquendo distinguere malim. Nam cum δυοῖν omnis sit generis, minime sequitur, omne id substantivum femininum, cui δυοῖν adjungitur, in duali fieri masculinum. Simul autem hic notemus, χερῶν non esse poëtioum, pro χειροῖν, sed in pedestri sermone etiam usitatissimum, Nostroque proprium. Reitz.

Ead. l. 8. *Μεῖζω τοῦτο*) Lege τούτου. Guyet. Sed post inventum τοῦτον jam non opus est. Reitz.

Ead. l. 9. *Τοῦτον*) Sic W. In omnibus impress. τοῦτο, minus commode. Solan.

Ibid. Αὐτοῦ ἀνεστ.) *Αὐτόν.* Guyet. Sic opus erat, si τούτου legeretur: jam vero αὐτοῦ pertinebit ad ἀνδριάντα, nisi malis αὑτοῦ, vel potius αὑτῷ, quod magis placeret, etsi utrumque stare potest: hoc tamen potentius erit. Reitz. Reciprocum neutra ratione stare potest, nisi ἀνεστάναι activa vi positum putes, quod fieri posse vel tirones inferiorum classium negent. Deceperunt *Reitzium*, nisi fallor, liberiores versiones Latinae, *Obsopoei: erexisse sibi; Gesneri: sibi posuisse.* Quid multa? αὐτοῦ τοῦ Ἄθω μεῖζων est *major ipso Atho*, quem admodum etiam revera *Gesnerus* vertit. Et ἀνεστάναι est *positum esse*, ut mox iterum occurrit. Lehm.

Pag. 35. l. 2. *Μὴ καὶ ἐπιστομίσῃ μέ φησιν ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ*) Interpres: *Ne illo* (calceo) *mihi inambulanti os obturet.* Verte: *Ne inambulans prona in os, in vultum, cadam.* Sic infra, ὅμως τὸν τρέχοντα ἐπισχών, ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομιεῖ. (Ex addendis *Graev.*) Menag. An, *in os cadere faciat?* ἐπὶ στόμα πίπτειν ποιῇ; infra pag. 771. ὅπως τὸν τρέ-

eo dictum refutat *Viger.* de partic. p. 100. At *porro* hic significare commode potest; sine sensus detrimento tamen abesse: verum ad numerum oratorium facit. Ejicias enim, et videbis verba asperius sonare. Quamvis alibi *καὶ γὰρ καὶ* conjungere amat; sed et Alex. §. 24. *καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος.* Ibid. 28. pr. *καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦτο σοφώτατον.* Quare jam tanto minus *Guyeto* adsentior. REITZ.

Ead. l. 14. *Καπιέπειαν*) Vide De Salt. c. 44. SOLAN.

Pag. 33. l. 14. *Ὃς τοῦ ἀρχιτέκτονος ὑπισχνουμένου τὸν Ἄθω* etc.) Idem superius positum, lib. de historia scribenda. MARCIL. Adscripserat etiam *Solanus:* conferend. Quom. Hist. Ibi autem c. 12. invenies propemodum eadem. REITZ.

Pag. 34. l. 2. *Ἔχοντα*) De Atho aut Alexandro cogitabat, cum haec scriberet; ad *εἰκόνα* enim aut *ὄρος*, quae praecessere, referri non potest. Sed sic solent optimi quique scriptores; neque hoc cuiquam fraudi fuerit. SOLAN. An quia virilis *statua*, etiam quasi rex ipse esset, eam facit masculini generis? Potest id verum esse: nam si ad *βασιλέως* referas, *ἔχοντος* legas. Ideoque cum *Solano* nihil muto, nisi quis Codex bonae notae id suadeat. Vide, quae de generis enallage supra notavimus ad 2. Ver. Hist. cap. 37. Item Tyrannic. cap. 8. Et Amor. c. 12. Hic tantum addo Evang. *Matth.* c. ult. f. *μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς.* Sed posses etiam *ἔχοντα* ad *Ἄθω ὅλον* referre, et reliqua ab *ὡς* pro parenthesi habere. At lenius fluit oratio, si ad *εἰκόνα* referas. REITZ.

Ibid. Ταῖν χεροῖν) Non credideram opus fore ad haec verba etiam aliquid notare; sed recordatus, quid cl. *Wallis* de hoc duali scripserit, paucis id recognoscere juvabit. Cum enim in *Ptolem. Harmon.* p. 158. recte edidisset *ταῖν χεροῖν*, in praef. p. 3. ait: *Retineo ταῖν χεροῖν, quod sic habetur in plerisque Codicum, propter ἡ χείρ. Sed potior lectio videtur unici Codicis* K. *τοῖν χεροῖν. Volunt utique Grammatici femininum χεὶρ fieri in duali numero masculinum.* At ego nusquam aliter in *Luciano*, quam *ταῖν χεροῖν* inveni. Vid. supra Demon. c. 11. f. Et Somn. §. 6. ac centies alibi. Sed videtur vir doctiss. aut Grammatici decepti in *τὼ χεῖρε*, quod cum Nostro aliisque Atticis familiare, immo perpetuum fere sit, pro *τὰ* (vid. Tox. c. 48, et quae obiter ad Piscat. §. 20. notamus in *τὼ τέχνα*) credidere forsan etiam in genitivo ac dativo locum habere; vel potius inverse tribuerunt id substantivo *χεὶρ*, quod articulo est tribuendum. Ille enim communis, immo omnis fit generis, eandem terminationem retinendo in *τώ*. Nam si substantivum in sing. et plur. femininum revera fieret masculinum, idem dicendum foret de *τέχνη*, *πόλις* etc. quia simili-

ter τὼ τέχνα, τὼ πόλεε, τὼ ἡμέρα invenitur; ut vid. ap. *Maittair.* de Dialect. p. 84. Qui tamen et haec ad enallagen generis refert, et ex *Thucyd.* τοῖν πόλεοιν quoque producit. Quod si recte se habet, rarius tamen est, (nam sic alibi non solet) adeoque articuli immobilitati, ut sic dicam, potius adscribendum duxerim, quam ipsi nomini. Aut potius, ut verum fatear, abusus est ab vulgari consuetudine introductus, qualis apud nos, cum dicimus *'s werelts loop*, *'s moeders lichaam*, masculino articulo utentes in uno hoc genit. casu, pro femin. quae cum Graecis quibusdam abusibus similibus recte comparat frater *Car. G. O. Reitz.* in Belg. Graec. p. 46. Conf. et *Scholiast. Sophocl.* supra ad Piscat. c. 20. adductum, qui etiam τοῦ pro τῆς in sing. adducit ab Atticis usurpatum. Ego vero ταῖν χεροῖν utique praefero, etiamsi vel concederem *Wallisio*, genus substantivi revera in dual. mutari, non articuli culpa: nam modo probatum sit τοῖν χεροῖν olim scriptum dictumque, levius fuerit, vitiligare, fiatne hoc articuli culpa, an generis substantivi vera enallage. Quamvis adcurate loquendo distinguere malim. Nam cum δυοῖν omnis sit generis, minime sequitur, omne id substantivum femininum, cui δυοῖν adjungitur, in duali fieri masculinum. Simul autem hic notemus, χερῶν non esse poëtioum, pro χειροῖν, sed in pedestri sermone etiam usitatissimum, Nostroque proprium. REITZ.

Ead. l. 8. *Μεῖζω τοῦτο*) Lege τούτου. GUYET. Sed post inventum τοῦτον jam non opus est. REITZ.

Ead. l. 9. *Τοῦτον*) Sic W. In omnibus impress. τοῦτο, minus commode. SOLAN.

Ibid. Αὐτοῦ ἀνεστ.) *Αὐτόν*. GUYET. Sic opus erat, si τούτου legeretur: jam vero αὐτοῦ pertinebit ad ἀνδριάντα, nisi malis αὐτοῦ, vel potius αὐτῷ, quod magis placeret, etsi utrumque stare potest: hoc tamen potentius erit. REITZ. Reciprocum neutra ratione stare potest, nisi ἀνεστάναι activa vi positum putes, quod fieri posse vel tirones inferiorum classium negent. Deceperunt *Reitzium*, nisi fallor, liberiores versiones Latinae, *Obsopoei: erexisse sibi; Gesneri: sibi posuisse.* Quid multa? αὐτοῦ τοῦ Ἄθω μεῖζων est *major ipso Atho*, quem admodum etiam revera *Gesnerus* vertit. Et ἀνεστάναι est *positum esse*, ut mox iterum occurrit. LEHM.

Pag. 35. l. 2. *Μὴ καὶ ἐπιστομίσῃ μὲ φησιν ἐμπερπατοῦσαν αὐτῷ*) Interpres: *Ne illo* (calceo) *mihi inambulanti os obturet.* Verte: *Ne inambulans prona in os, in vultum, cadam.* Sic infra, ὅμως τὸν τρέχοντα ἐπισχών, ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομιεῖ. (Ex addendis *Graev.*) MENAG. An, *in os cadere faciat?* ἐπὶ στόμα πίπτειν ποιῇ; infra pag. 771. ὅπως τὸν τρέ-

χοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομιεῖ. (Non invenio. Sed addo *Hor.* I. Ep. X, 43. *ut calceus olim si pede major erit,* subvertet) Guyet. Qui calceus laxus valeat ad *ἐπιστομίζειν,* ad *os obturandum,* equidem me juxta cum stupidissimis ignorare fateor. Ut intelligamus, valere laxum calceum ad *evertendum,* ad *supplantandum* illum, qui eo utitur, ad hoc non magna opus est sapientia, et miror viros doctos, qui concoquere potuere *calceum os obturantem.* Utrum autem Lucianus pro *ἐπιστομίσῃ,* quod vitiosum omnino est, posuerit *ὑποσκέλισῃ,* an abstrusiore quodam usus sit, quod nondum inveni, non dixerim. Sed hoc video, tale quid vidisse etiam doctissimum *Solanum,* qui dederit, *ne inambulantem subvertat.* Gesn. *Μὴ καὶ ἐπὶ στόμα ὤσῃ* emendabat *Valkenarius* ad *Herodot.* VIII. p. 554. notante *Belino.* Bip. *Ἐπιστομίζειν* proprie quidem denotat *equum inhibere freni ope ori immissi;* deinde vero *os alicui obturare, loquelae cursum inhibere;* et sic frequens verbum *Luciano.* Cf. Icarom. c. 21. *τοὺς διαλεκτικοὺς ἐπιστομίζειν.* Philops. c. 29. *ἐπιστομιεῖ γὰρ αὐτοὺς ὁ σοφὸς ἀνὴρ οὕτω τεράστια διεξιόντας.* Bacch. c. 7. *οὐδ' ἂν ἐπιστομίσας παύσειας αὐτὸν* (ebrium senem) *μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν.* Verum nec notionem *cursum vel currentis, vel vadentis ingressum, impediendi* ab hujus verbi natura et usu Lucianeo alienum esse, docet locus ille, quem *Menagius* et *Guyetus* innuerunt, *Schmiederus* vero indicavit, Calumn. N. Tem. Credend. c. 12. *ὅμως τὸν τρέχοντα ἐπισχὼν, ἢ ἐμποδίσας ἐπιστομιεῖ,* ubi bene interpres, *sufflaminabit.* Quae eadem vis et h. l. aptissime tribuetur calceo laxiori, ut emendatione adeo opus sit nulla. Lehm.

Ead. l. 4. *Οἱ ἄνδρες*) Duo hic sedulo observanda curiosis: Non licuisse feminis his interesse ludis. Quod diserte docet etiam *Aelian.* V. H. X, 1. et iterum de Anim. V, 17. lege prohibitum. Adde *Pausan.* El. I. p. 153. 6. *Schol. Pindari* ad Ol. VII. p. m. 14. b. B. C. et *Val. Maxim.* VIII. extr. Deinde, justae magnitudinis statuas, quae decernebantur Olympionicis, positas: quorum posterius, an a quoquam ante observatum sit, nescio; certe spernendum non fuit. De statuis Olympionicarum multa exempla habes apud eundem *Schol.* I. c. A. et B. Solan.

Ead. l. 5. *Μηδ' Ὀλυμπιάσιν ἐξεῖναι ταῖς νικώσαις μείζονς τῶν σωμάτων ἀνεστάναι τοὺς ἀνδριάντας*) Typotheticum puto vitium esse *ταῖς* pro *τοῖς*· utique sic recte omnes priores, et ratio ipsa postulat. Jens. Non omisit hunc locum *P. Faber* Agonist. 2, 20. ubi plura in hanc rem, qui volet, inveniet. Gesn.

Ead. l. 9. *Ἐμπρίσεως*) *Ἐγκρίνω* judicio meo comprobatum admitto, adopto. Guyet.

Ead. l. 11. *Ἑλλανοδίκαι*) Conf. infra De Mort. Peregr. c. 31. Solan. Hoc ideo monuit, credo, quia hic in J. bis male *Ἑλανοδίκαι* uno *λ* exaratum; at infra l. c. recte habet eadem cum aliis: sed pudet minutiarum. Reitz.

Ead. l. 17. *Γυναικεῖόν τι*) Imbecillum, verecundum nimis, et superstitioni proximum, secundum *Ter.* Heaut. 4, 1, 37. *Ut stultae et miserae omnes sumus religiosae.* Molliter accedit ad refellendum amicum. Potuit aliquis nimiam religionem Pantheae interpretari: ego quidem initio sic putabam; sed mutavi sententiam. Gesn.

Pag. 36. l. 1. *Εἰπεῖν ἔδοξε*) Depravatus hic locus est, forsan deleto *τοιοῦτον*, recte habiturus. In L. pro *εἰπεῖν ἔδοξε*, scriptum est *παθεῖν ἔδοξε*. Solan.

Ead. l. 2. *Ἐπλημμέλησε ἐνορῶν*) Forsan *πλημμέλημα ἐνεώρων*. Guyet. Forsan *πλημμέλημα ἐνεώρων*. Ego certe ex recepta lectione nullum sensum extundere me posse fateor. Solan. Qui ad totam hujus loci sententiam attenderit, illum videre puto, haec, ut leguntur Graece, sensum non habere idoneum. Verbo, legendum, quod vetus interpres, *Obsopoeus*, jam videtur animadvertisse, *οὐδὲν πλημμέλημα ἐνεώρων*, vel *ἐνεώρων τοῖς γεγραμμένοις*. Ita certe interpretatus sum: et ita dedisse jam video *Solanum*. Gesn. Viden', ut concinant *Guyet.* et *Solanus*? Conjectura placet; sed num *Guyeto* illam subtraxerit noster, non dixerim. Ceterum de constructione illa *ἐνορᾷν τινι*, vide supra notata ad §. 1. hujus Dial. ubi *Gesner.* etiam *πλημμέλημα* legendum tacite monuit. Reitz. Mihi quidem manifestum est, conjecturam illam, quam invenire in promtu fuit, quamque etiam *Wielandius* et *Belinus* tacite secuti sunt, unice genuinam esse lectionem, a qua pronus erat oscitantis librarii error ad ea, quae nunc vulgata legimus. *J. Seageri ἐπετίμησα* non una de caussa reprobandum. Lehm.

Pag. 37. l. 4. *Ὡσαύτως δὲ καὶ* etc.) *Gesnerus* sic verterat: „Sic divinam naturam (*in tali comparatione*) minui necesse est, et ad imbecillius infringi.“ Quae, si cum Graecis comparaveris, nec plena, nec satis recta, esse apparebit; quod in diligentissimo *Gesnero* tanto magis mirandum est, quum verba Luciani nec difficultate ulla, nec obscuritate, laborent. Lehm.

Ead. l. 7. *Ἐπικλώμενον*) *Inflexum.* Guyet. Sed *Bened.* jam dederat *reflexum;* nec *Guyeti* notam addidissem, nisi viderem *Obsopoeum* vertisse *derivata*, quod aliquanto longiu

a Graeco recedit, ideoque hoc emendare *Guyetus* voluit. Nam ἐπικλᾶσθαι pro *debilitari*, *infringi animo* frequens. *Thucyd.* III. 59. φείσασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτου σώφρονα λαβόντας. Et IV, 37. εἴ πως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ. *Dion. Hal.* Ant. VII, pag. 466. Ed. *Lips.* παθεῖν τι, καὶ ἐπικλασθῆναι τὰς γνώμας. *Idem.* VI, 382. ἀλλ' ἐπικλάσθητε καὶ εἴξατε. Hinc et pro *flecti*, *inclinari ad aliquid*, apud eund. I, 64. v. 32. ἐπικλασθῆναι δὲ τὸν Ἀμούλιον εἰς τοῦτο, ἱκετευούσης τῆς θυγατρὸς, unde *Luciani* sensus facile patet. Conf. nostrum Tox. c. 20. REITZ.

Ead. l. 14. Ἐπαίνους) Cum haec itaque scriberet, clarus jam scriptis *Lucianus* fuerit oportet, imo non scriptis tantum quibuslibet, sed Satyra, nisi me conjectura fallit. Hoc enim verba ista innuunt. SOLAN.

Pag. 38. l. 13. Παρ') W. recte. In impressis ἀπ'. Vide c. 16. ubi bis occurrit illud παρά. SOLAN. Ἀπ' ἐκείνης) Etsi verum est, παρὰ, quod W. habet, hic fore usitatius; ut *Long.* Past. III. p. 130. παρ' ἐμοῦ δὲ αἱ τριςχίλιαι, (scil. δραχμαὶ) *a me feres has ter mille drachmas*; *Herodian.* I, 1, 4. ἐγὼ δ' ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος et saepiss. alibi apud hunc aliosque; ideo tamen ἀπὸ, quod in Edd. est, (et sine dubio etiam in aliis Codd. quia nihil ex iis varietatis notatum invenio) non rejicio cum *Solano*. Nam in ipso verbo ἀποδεξάμενος, licet cum παρὰ jungatur, praepositio ἀπὸ inest. At non satis est ex compositis ratiocinari. Verum quid obstat, quo minus ἀπ' ἐκείνης accipiatur ut locus, unde ille ferens venit? hoc enim sensu ἀπὸ est frequentissimum, etsi non locus, sed persona nominatur, ut apud eund. *Herod.* III, 5. 11. οὔτε γάρ τις — ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων. Sic σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν sunt spolia a nobis ablata, sive *de nobis*. ap. *Thucyd.* III. c. 57. 83. Immo quia λαμβάνειν ἀπὸ τινὸς, ἀπ' οἴκου, et similia, recte dicuntur, quidni et κομίζειν sic possit construi, non video, licet exempla jam non succurrant. REITZ. Atqui exemplis res erat probanda: nam de usu nunc potissimum quaeritur. Jam quemadmodum κομίζειν παρά τινος fere dicitur, non ἀπό τινος, ubi velis aliquem acceptum aliquid ferre, velut pretium, mercedem etc. vid. Timon. c. 4. ita et mandatum ferre ab aliquo ad alterum non dicitur Graece ἀπό τινος κομίζειν, sed παρά τινος. Testimonio sit Dial. Mortt. I. ubi promiscue phrases occurrunt huc facientes, ut λέγε παρ' ἐμοῦ, *dic meo nomine*, c. 2. mox c. 3. ἀπάγγελλε παρ' ἐμοῦ, ac deinde ἐπιτίμησον παρ' ἐμοῦ. Nunc vero trium Codd. auctoritas sufficit, credo,

Lucianus, sensus foret satis absolutus. At nec hoc, nec illud, si recte consideremus, summopere necessarium. Dixerat Lucianus, plerosque, qui laudandum quempiam suscipiant, omnes vires in id intendere, ut rem gestam, quantum possint, verbis ornent ac amplificent; idque iis quodammodo licere, cum laudatio sit res libera, nullisque terminis circumscripta. Sibi vero, qui eam feminam (ad quam hic loquitur) in priori libello omnibus pulchritudinis et venustatis coloribus depinxerit, praestantissimis formae et virtutum a quaque femina et Dea exemplis atque imaginibus desumtis, et ad hanc unam translatis, nulla laudum amplificatione opus esse; cum feminae hujus dotes tantae sint, tamque uberem laudationis praestent materiam, ut, si velit veram ejus dare descriptionem, ad comparationes et imagines hominum Dearumque, animi corporisque virtutibus illustrium, se debeat convertere. Haec ergo Graeca ita vertes: *illud autem dico, te unam tot encomiorum nobis* esse *ansas, ut laudatorem oporteat et imagines et similitudines in partes vocare.* Subaudiendum tantum, id quod commode fieri potest, *εἶναι*. Est quoque *συγχύσεως* haec species, *ἐκεῖνο δέ σε φημὶ*, cum ordo postulet, *ἐκεῖνο δὲ φημί σε* etc. Pari modo supra de Imag. cap. 4. *ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον, ὃν λέγουσιν ἤκουσας οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς*. Et hic ordo est, *ἤκουσας ὃν λεγ. οἱ ἐπιχ. sed et fabulam audivisti, quam incolae de ea narrant.* Similes *συγχύσεις* in hoc et aliis scriptoribus sunt frequentissimae, quod nemini latet. Per *σύγχυσιν* quoque exponam verba haec in *Nostri* Hermotimo c. 7. post m. *καὶ γὰρ ἐκεῖνος (Ἡρακλῆς) ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε, καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός*. Nempe *διευκρινηθὲν* referendum ad *τὸ θεῖον*, quasi verborum ordo foret, *ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεούς. Etenim ille, abjecto quidquid humani a matre haberet, puramque et incorruptam atque per ignem discretam divinitatem ferens, ad* Deos *subvolavit.* Ergo nihil necesse est, cum *Th. Munkero* in notis ad *Hygini* Fab. XXXVI, pro *διευκρινηθὲν* legere *διευκρινηθείς*. Jens. Illud *σε* vel pro *σοι* positum ab oscitante librario, vel, quod malim, pro *γε*, videtur induxisse aliquem, ut *παρεσχημέναι* illud, de quo est in nota *Marcilii*, insereret: cum praesertim non cogitaret, *ἀφορμὰς* esse rhetorum nomen, quo ea designantur, quae alias *στοιχεῖα*, item *μόρια τῆς περιστάσεως* appellant, locos quosdam et quasi praedicamenta, unde laudandi argumenta peti possunt. Illud quidem apparet, generali

argumento hic uti Lycinum: In laudando utendum est comparationibus; comparandum est autem id, quod laudare velis, non cum paribus aut vilioribus, sed cum excellentioribus. Versatur hic in thesi auctor, non in hypothesi. Gesn.

Ibid. Σὲ φημὶ) Vide Rhet. Praec. cap. 18. et Column. N. T. Cred. c. 1. *Eurip. Ba.* 529. B. C. [*Ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς [Καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.* Solan.

Ibid. Τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς) *Τοιαύτας ἡμῖν παρεσχηκέναι τὰς ἀφορμάς.* Marcil. Luciani verba, ad quae *Solanus* remittit, in Rhet. praec. 18. pr. sunt: *ἐπειδὰν καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις καὶ ἀφορμὰς τῶν λόγων.* Et in Cal. non tem. cred. 1. m. *τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ τοιοῦτον παρέσχηται τοὺς Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας.* Non vero addit, qua de caussa eo nos ableget, num ad usum rhetoricum vocabuli *ἀφορμὰς* demonstrandum, an ut ostendat, etiam hic verbum requiri, ut illic *παρέσχηται* et *ὑπολαβεῖν* additum legitur; et sic mihi videtur: nam sive pro *ἡμῖν* legas *εἶναι*, sive *σε* mutes in *σοι* aut *γε*, dura tamen et contorta manet constructio, Lucianeae non satis conveniens. *Εἶναι* quidem commode alibi intelligendum relinquitur, hic vero duriusculum videtur, quia sic *σύγχυσις*, *ἔλλειψις*, ac transitio a singulari ad plural. simul concurrerent. Esto tamen, intelligatur, quia viri cl. *Gesnerus* cum *Jensio*, me perspicaciores, sic volunt. Reitz. Ms. Reg. 2955. *ἐκεῖνο δέ σε φημὶ εἰδέναι, τοιαύτας ἡμῖν τὰς ἀφορμὰς* etc. et sic restitutum vult *Belinus.* Bip. Inseruit *εἰδέναι Schmiederus* optimo jure: sic enim totius loci, qui merito male habuerat interpretes, difficultates undique tolluntur. Neque ego sequi dubitabam. Lehm.

Ead. l. 15. *Πρὸς τὸ ὑπερέχον*) *Ἀλλ' ἤν τις πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἷόν τε ἐμβιβάζῃ τὸ ἐπαινούμενον, si quod laudatur, ad excellentiue, quoad fieri poterit, extulerit.* Nec Graeca, nec Latina verba reprehendo. Efficacius tamen vetus Codex *πρὸς τὸ ὑπερέχον ὡς οἷόν τε προσβιβάζων*, ut ap. Latinos *provehens.* Graev.

Ead. l. 16. *Προσβιβάζῃ*) W. et P. cum *Graev.* faciunt. Solan.

Pag. 45. l. 2. *Εἰδέναι*) Quidam libri mendose *ἰδέναι.* Solan.

Ead. l. 7. *Ποιητὴς*) Unde habeat, nescio. Solan.

Ead. l. 9. *Γλαῦκον τὸν ἐκ Καρύστου*) Supra Zeux. f. aliisque locis mox ab *Solano* indicandis. Reitz.

Lucianus, sensus foret satis absolutus. At nec hoc, nec illud, si recte consideremus, summopere necessarium. Dixerat Lucianus, plerosque, qui laudandum quempiam suscipiant, omnes vires in id intendere, ut rem gestam, quantum possint, verbis ornent ac amplificent; idque iis quodammodo licere, cum laudatio sit res libera, nullisque terminis circumscripta. Sibi vero, qui eam feminam (ad quam hic loquitur) in priori libello omnibus pulchritudinis et venustatis coloribus depinxerit, praestantissimis formae et virtutum a quaque femina et Dea exemplis atque imaginibus desumtis, et ad hanc unam translatis, nulla laudum amplificatione opus esse; cum feminae hujus dotes tantae sint, tamque uberem laudationis praestent materiam, ut, si velit veram ejus dare descriptionem, ad comparationes et imagines hominum Dearumque, animi corporisque virtutibus illustrium, se debeat convertere. Haec ergo Graeca ita vertes: *illud autem dico, te unam tot encomiorum nobis* esse *ansas, ut laudatorem oporteat et imagines et similitudines in partes vocare.* Subaudiendum tantum, id quod commode fieri potest, εἶναι. Est quoque *συγχύσεως* haec species, ἐκεῖνο δέ σε φημὶ, cum ordo postulet, ἐκεῖνο δὲ φημί σε etc. Pari modo supra de Imag. cap. 4. ἀλλὰ καὶ τὸν μῦθον, ὃν λέγουσιν ἤκουσας οἱ ἐπιχώριοι περὶ αὐτῆς. Et hic ordo est, ἤκουσας ὃν λεγ. οἱ ἐπιχ. *sed et fabulam audivisti, quam incolae de ea narrant.* Similes *συγχύσεις* in hoc et aliis scriptoribus sunt frequentissimae, quod nemini latet. Per *σύγχυσιν* quoque exponam verba haec in *Nostri* Hermotimo c. 7. post m. καὶ γὰρ ἐκεῖνος (Ἡρακλῆς) ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε, καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. Nempe διευκρινηθὲν referendum ad τὸ θεῖον, quasi verborum ordo foret, ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἀνέπτατο ἐς τοὺς θεούς. *Etenim ille, abjecto quidquid humani a matre haberet, puramque et incorruptam atque per ignem discretam divinitatem ferens, ad Deos subvolavit.* Ergo nihil necesse est, cum *Th. Munkero* in notis ad *Hygini* Fab. XXXVI, pro διευκρινηθὲν legere διευκρινηθείς. Jens. Illud σε vel pro σοι positum ab oscitante librario, vel, quod malim, pro γε, videtur induxisse aliquem, ut παρεσχηκέναι illud, de quo est in nota *Marcilii*, insereret: cum praesertim non cogitaret, ἀφορμὰς esse rhetorum nomen, quo ea designantur, quae alias στοιχεῖα, item μόρια τῆς περιστάσεως appellant, locos quosdam et quasi praedicamenta, unde laudandi argumenta peti possunt. Illud quidem apparet, generali

notavi ad Dial. proximum Imag. c. 3. et Alex. c. 22. ubi εὐδοκίμουν etiam legitur. Sic εὑρίσκω facere εὕρισκον, εὕρηκα etc. nec recipere augmentum, satis notum est; alia vero promiscue inveniuntur, ut εὐφραίνοντο et ηὐφραίνοντο, quod supra jam monui. Immo in Novo Foedere εὐδοκέω, nunquam cum augmento legas exhibitum, sed εὐδόκησα ubique. At magis Atticum est ηὐδ. Esto. Nec tamen Noster alibi ὑπεραττικίζει, ideoque non hic etiam ad id eum adigemus invitum. Reitz. Cur *Solanum* ego, quam *Reitzium*, sequi maluerim, patebit ex iis, quae aliquoties jam a me, e. g. ad De merc. Cond. c. r. 12. et Pro Merc. Cond. c. 3. monita sunt. Lehm.

Pag. 47. l. 1. *Θερσίτην*) *Homer.* Il. B, 216. Solan.

Ead. l. 2. *Νέστορα φάναι*) *Homer.* Il. A, 250. Solan.

Ead. l. 4. *Τὸν Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος*) Atqui *Herodotus* lib. I. *ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος.* Videtur itaque aut alios secutus auctores *Lucianus*, aut memoria ei vacillavisse. Nam et infra in Gallo, sive Somnio, *λυπεῖ δέ*, inquit, *τὸν μὲν Ἀνδὸν, υἱὸς κωφὸς ὤν.* Neque dixeris hoc *Luciani* loco reponi posse *λαλίστερον.* Repugnat enim comparatio cum Melampode. Marcil. Miratur *Marcilius*, quos *Lucianus* sic secutus auctores, cum scribit in dialogo pro Imaginibus, Croesi filium auditu acri Melampodem antecellere, cum scribat *Herodotus*, illum fuisse mutum, non surdum. Sed ego miror, *Marcilium* hic haerere. Quis ignorat, mutos esse quoque surdos: imo surditatem esse caussam mutae linguae? Qui surdus natus est, loqui non potest. Unde enim sonos vocum literarumque percipiat? Fuerunt tamen nostro seculo cum in Germania, tum in Anglia, qui surdos docuerunt motu oris literas nosse et pronuntiare: de quo exstat elegans dissertatio *Georg. Morhofii*, viri eruditissimi, et nostri studiosissimi. Quin et surdi fuerunt his in terris, non nati, sed morbo casuque facti, qui ex motu labiorum aeque poterant etiam longius a se remotos, et mussitantes intelligere, ac si articulatim singulas voces auribus percepissent. Hi videbant sonum, non audiebant. Graev. De filio Croesi vide *Herodotum*, et Nostrum Somn. s. Gall. cap. 25. Aliquem nactus sit necesse est, a quo absque aurium ope, linguam et reliqua vocis organa movere edoctus fuerit, qualis potissimum nostra aetate nobilis Medicus mutam puellam Harlemi loqui docuit, et ex oris motu ut loquentes intelligeret, fecit. Melampodis fabulam vide apud *Apollod.* I, p. 19. A. B. Solan. *Τοῦ Μελάμποδος*) Cui Dracones lambendis auribus avium etiam sermonis intellectum dederint. Vid. *Plin.* X, 49. s. 70. et quos ibi citat *Harduin. Bochartus* praesertim Hieroz. I, 3. pag. 21.

Ead. l. 14. *Πῶς — ποιητὴς*) *Pindarus* haud dubie; sed inter ea, quae hodie supersunt, non exstat. Solan.

Ead. l. 17. *Ὁρᾷς*) *Ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν (Γλαῦκον) θεοῖς εἴκασε; (Ὁμήρος* scilicet) *μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀπέφηνε.* Locus bono sensu mutilatus: condonanda itaque non nimis perspicaci interpreti nostro insulsa versio, *vides, qualibus Diis ipsum assimilarit? quin potius ipsis imaginibus expressit.* Ubi hic memorantur imagines? Puto, eum legisse *εἰκόνων*, non *ἐκείνων*. At vel sic nec Graece id sensu sano diceretur, nec recte Latine verti posset. Lucianus, quo probaret, comparationes petendas esse ab rebus minime vilioribus et inferioribus, attulit exemplum Glauci, de quo *Homerus* dixerit, ne Pollucem quidem, neque robustissimum Herculem, manus suas contra eum audere tollere. Jam, ait, *viden'*, *quibus Diis* Homerus Glaucum *comparavit? quin et illis ipsis declaravit. Marcilius* pulchre vidit, desiderari *κρείττω*· non tantum scilicet Diis comparavit *Homerus* Glaucum, sed et iis fortiorem declaravit. Possumus molliori emendatione defungi, legentes *ἀμείνω* pro *ἐκείνων*· plane uti modo praecessit, *ἑνὸς ἀνδρὸς ἔλεγεν ἀμείνω εἶναι αὐτόν.* Haec jam scripseram, ubi in Florentinam Ed. incidens, vidi illic clare ita legi, ac ipse constitueram, nisi quod ipsa vox *ἐκείνων* servata est integra. Nempe, *μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε.* Aldina Ed. perinde, ac reliquae, mutila est. Jens. Adscripserat *Hemsterh.* principio hujus notae *Jensianae:* Fallitur; nam nec Glaucum Homericum *Lucianus*, sed Carystium intelligit, neque adeo *Homerum.* Reitz.

Ibid. Μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων) *Μᾶλλον δὲ καὶ κρείττω αὐτῶν ἐκείνων.* Marcil. Veritur, *quin potius ipsis imaginibus expressit.* Sed sensus requirit, *quin et potiorem ipsis expressit.* Guyet. At jam, cum *ἀμείνω* restituerimus, emendatione *Marciliana* non opus est. Patet interim, recte eum conjecisse. Sensit idem *Gesnerus* vel ex conjectura, vel ex *Jensii* Lectt. Lucian. perspiciens, comparativum deesse, qui cum *majorem* in versione addiderit, non visa emendatione nostra, *μείζω* videtur conjecisse; reposui tamen *potiorem*, ut cum *ἀμείνω* versio conveniret. Reitz.

Ibid. Γλαῦκος) De his vide ad Herod. c. 8. et Qu. Hist. Conscr. c. 35. Adde et Conc. Deor. c. 12. Solan.

Ead. l. 4. *Εὐδοκίμουν*) Omnes libri *εὐδοκίμουν.* Neque hic solum hac in voce peccatur. Solan. *Εὐδοκίμουν*) Quantumvis *Solanus* jubeat *ηὐδοκ.* cum augmento reponi, ego tamen nihil mutavi; tum propter librorum consensum, tum quia et supra non semel vidimus augmenta neglecta. Adi, quae

notavi ad Dial. proximum Imag. c. 3. et Alex. c. 22. ubi *εὐδοκίμουν* etiam legitur. Sic *εὕρισκω* facere *εὕρισκον*, *εὕρηκα* etc. nec recipere augmentum, satis notum est; alia vero promiscue inveniuntur, ut *εὐφραίνοντο* et *ηὐφραίνοντο*, quod supra jam monui. Immo in Novo Foedere *εὐδοκέω*, nunquam cum augmento legas exhibitum, sed *εὐδόκησα* ubique. At magis Atticum est *ηὐδ.* Esto. Nec tamen Noster alibi *ὑπερατticίζει*, ideoque non hic etiam ad id eum adigemus invitum. Reitz. Cur *Solanum* ego, quam *Reitzium*, sequi maluerim, patebit ex iis, quae aliquoties jam a me, e. g. ad De merc. Cond. c. r. 12. et Pro Merc. Cond. c. 3. monita sunt. Lehm.

Pag. 47. l. 1. *Θερσίτην*) *Homer.* Il. B, 216. Solan.

Ead. l. 2. *Νέστορα φάναι*) *Homer.* Il. A, 250. Solan.

Ead. l. 4. *Τὸν Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον εἶναι τοῦ Μελάμποδος*) Atqui *Herodotus* lib. I. *ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄφωνος.* Videtur itaque aut alios secutus auctores *Lucianus*, aut memoria ei vacillavisse. Nam et infra in Gallo, sive Somnio, *λυπεῖ δὲ*, inquit, *τὸν μὲν Λυδὸν, υἱὸς κωφὸς ὤν.* Neque dixeris hoc *Luciani* loco reponi posse *λαλίστερον.* Repugnat enim comparatio cum Melampode. Marcil. Miratur *Marcilius*, quos *Lucianus* sic secutus auctores, cum scribit in dialogo pro Imaginibus, Croesi filium auditu acri Melampodem antecellere, cum scribat *Herodotus*, illum fuisse mutum, non surdum. Sed ego miror, *Marcilium* hic haerere. Quis ignorat, mutos esse quoque surdos: imo surditatem esse caussam mutae linguae? Qui surdus natus est, loqui non potest. Unde enim sonos vocum literarumque percipiat? Fuerunt tamen nostro seculo cum in Germania, tum in Anglia, qui surdos docuerunt motu oris literas nosse et pronuntiare: de quo exstat elegans dissertatio *Georg. Morhofii*, viri eruditissimi, et nostri studiosissimi. Quin et surdi fuerunt his in terris, non nati, sed morbo casuque facti, qui ex motu labiorum aeque poterant etiam longius a se remotos, et mussitantes intelligere, ac si articulatim singulas voces auribus percepissent. Hi videbant sonum, non audiebant. Grabv. De filio Croesi vide *Herodotum*, et Nostrum Somn. s. Gall. cap. 25. Aliquem nactus sit necesse est, a quo absque aurium ope, linguam et reliqua vocis organa movere edoctus fuerit, qualis potissimum nostra aetate nobilis Medicus mutam puellam Harlemi loqui docuit, et ex oris motu ut loquentes intelligeret, fecit. Melampodis fabulam vide apud *Apollod.* I, p. 19. A. B. Solan. *Τοῦ Μελάμποδος*) Cui Dracones lambendis auribus avium etiam sermonis intellectum dederint. Vid. *Plin.* X, 49. s. 70. et quos ibi citat *Harduin.* *Bochartus* praesertim Hieroz. I, 3. pag. 21.

69. a quo sua habet *Harduinus* omnia. Add. *Spanh.* diss. 4. p. 215. Gesn. Loca *Herodoti*, in quibus de Croesi filio muto eodemque surdo sermo est, sunt I, 34. 38. et 85. ubi fere quidem dicitur ὁ κωφὸς vel ὁ ἄφωνος, verum etiam c. 38. extr. legas eundem dictum διεφθαρμένον τὴν ἀκοήν· quod quid aliud significat, quam surdum? Inanes itaque sunt *Marcilii* scrupuli, et superflua hoc quidem in loco *Graevii* et *Solani* doctrina medica. Lehm.

Ead. l. 5. Τὸν Ἰφνέα ὀξύτερον δεδορκέναι τοῦ Λυγκέως) Hanc lectionem retinent omnes; etiam latinis interpretibus offerentibus nescio quem *Iphnea*. Et cui iste talis auditus? manifeste apparet, transpositas literas pro Φινέα, ut optime adscripsit pater. Is notissimus in fabulari historia, et quidem propter oculos, qui fuerunt excoecati. Gron. Optime et ipso quoque hoc Lynceo ὀξύτερον viderunt *Menagius* et *Gronovius*, hic in notis pag. 902. ille in Addendis, legendum esse Φινέα· nec enim aliter legitur in Ed. *Flor.* Jens. (Φινέα omnino legendum videtur. *Guyet.*) Monuit idem *la Croze*. Monuit *Menag.* in add. Ed. *Graev.* Et nos correximus dudum. Reitz.

Ibid. Φινέα) W. *Fl.* et *V.* Reliquae Edd. prave Ἰφνέα. Vide *Apollod.* I. p. 23. C. Solan.

Ead. l. 7. Ὁ δέ γε [αὐτὸ τοῦτο] ἐπαινῶν οὐχ [ὅπως οὐδ'] ἄν) Sic lege fortasse: ὁ δέ γε ἐπαινῶν οὐκ ἂν ψεύσαιτό τι etc. Cetera glossa videntur. Guyet. Frustra haec verba a *Suyeto* tentantur, qui non intellexerit vim formulae αὐτὸ τοῦτο, quam utpote similem τῷ, αὐτὸ μόνον, tetigi in Adnot. ad Hermotic. 45. Tom. IV. p. 430. Scilicet ὁ αὐτὸ τοῦτο ἐπαινῶν est *purus putus laudator, qui intra fines suos se continet.* Sic Ganymedes Diall. Deor. IV, 3. dicitur αὐτὸ τοῦτο παῖς, *qui nihil amplius est, quam puer, puer nativus, integer.* Eodem modo De Salt. c. 83. οἱ αὐτὸ τοῦτο ἰδιῶται, *qui omni ex parte illud ipsum sunt*, quod vocabulum ἰδιῶται significat, *imperitiae quasi professores*, stockdumm. H. l. paullum a vera formulae potestate recedit J. *Seagerus*, explicans: „ita laudans, ut vere laudare videatur; legitime, vere, juste laudans.“ Consuli autem jubet *Toupium* ad *Longini* fragmenta sect. 5. Longius idem *Seagerus* aberravit a vero, quum pro οὐχ ὅπως legi vult οὐχ οὕτως (intr. ποιεῖ). Neque *Guyetus* audiendus, qui has voculas omnino ejiciendas statuit. Nam οὐχ ὅπως οὐδέ et h. l. ut semper, est *non solum non*, vel h. l. potius reddas: *longe abest, ut.* Quod autem non, ut solet, in opposita sententia ἀλλὰ sequitur, sed δὲ in verbis: τὰ δ' ὑπάρχοντα etc. non debet id offendere, quum et alibi negatio-

nem particula δὲ pro ἀλλὰ sequi deprehendatur; v. c. Diall. Deor. XVIII, 2. οὐ γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυσος, ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεως. Mox c. 23. οὐ θεαῖς (σε) ἔπεισα, τεχνιτῶν δ' ἀγαθῶν δημιουργήμασι. et saepius. Cf. *Heindorf* ad *Plat.* Protag. p. 500. LEHM.

Ead. l. 8. *Προσόντων*) Conf. supra hoc Dial. c. 6. et Quom. Hist. Conscr. cap. 35. SOLAN.

Ead. l. 12. *Ὡς ἴσμεν ζώων*) *Ὡς ἴσμεν ζῷον.* GUYET. *Ἵππον ἐπαινέσαι θέλων, φύσει κοῦφον ὧν ἴσμεν ζώων* etc. Interpres, *laudando equum, natura levem, ut ea scimus esse animantia.* Haec sunt versionum monstra. Redde, *equum laudare volens, natura levem ex iis, quae novimus, animalibus* etc. De hoc Hellenismo vide supra ad T. I. JENS. Bis ὡς pro ὧν scriptum erat in nota *Guyeti*; dubito num describentis vitio. Sed in vulgata nihil video, quod emendationem postulet, quamquam ζῷον non improbaverim, si quis Codex haberet. Interim satis usitata et haec est genitivi cum relativo convenientis constructio, ut bene jam monuit ac vertit *Jensius.* REITZ.

Ead. l. 13. *Ἄκρον* etc.) *Homer.* Il. *Υ*, 227. SOLAN. Fons *Homer.* Il. *Υ*, 227. Rivos plena manu indicavit *la Cerda* ad *Aen.* VII, 808. *Illa vel intactae* etc. GESN.

Ead. l. 14. *Ἀελλοπόδων*) Frustra apud *Homerum* quaesivi. SOLAN. Usitatius quidem *Homero* ἀερσίποδες. Verum nec alterum est improbum. Legitur enim in Hymno in Vener. qui eidem vulgo tribuitur, v. 218. — *ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.* REITZ.

Pag. 48. l. 1. *Ζηνός που*) *Homer.* Odyss. Δ, 74. SOLAN.

Ead. l. 4. *Ὅπου Κύναιθος*) Lege ὥς που. GUYET. Mallem ὁ γοῦν K. Sed in impr. et M. ipso, uti edidimus, scribitur. Accedit ad hunc usum hujus particulae locus *Jambl.* No. 60. A. Vid. Tim. §. 2. Deor. Diall. XVIII, 1. f. Ibid. XXIII, 1. med. pro Laps. §. 2. Ibid. §. 6. Hermot. c. 39. *Herodot.* §. 4. Abdic. cap. 23. f. Infra Icarom. c. 23. f. Et adv. Indoct. c. 21. pr. SOLAN. Decem illa *Luciani* testimonia ab *Solano* commonstratis tantum Ed. *Junt.* paginis indicata. quaesivi, capitumque sive paragraphorum numerum, ut semper, ad nostram Ed. accommodavi, cognovique, in illis omnibus ὅπου vel ὅπου γε occurrere, pro *cum*, *quandoquidem* positum, veluti Latinis quoque non infrequens *ubi* pro *quandoquidem*, *siquidem*, usurpare, ut *Horat.* 2. Od. 13, 33. *Quid mirum?* UBI *illis carminibus stupens demittit atras bellua centiceps aures.* Verum ex his omnibus non consequitur, ὁ γοῦν hic legendum, cum Cynaethus non ante nominatus sit.

Quare mallem ὅπου καὶ Κυν. legere, aut *Guyeto* adsentiri ὡς που legenti. Ceterum de nomine hujus parasiti vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Epist. 43. pr. ἐγὼ καὶ Σιρουθίων καὶ Κύναιθος οἱ παράσιτοι, ad quae ille: Fuit assentator hoc nomine Demetrii Poliorcetae, de quo *Lucianus* in Imag. p. 39. (Ed. *Bened.*) i. e. h. l. Reitz. "Ὅπου unice recte habet: est nimirum demonstratio rei per exemplum. Sic vero *Reitzii* ὅπου καὶ, etsi non omnino improbabile, alienum tamen est ab hoc sententiarum nexu. Ceterum loca illa, quae e *Luciano* collegerat *Solanus*, noluit ille, quod *Reitzius* cogitavit, demonstrare, ὅ γοῦν h. l. legendum esse; imo vero refelli iis conjecturam ipsius, certe inutilem reddi. Lehm.

Ead. l. 17. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ) Non ab re fuerit addere nonnihil ex Observ. *L. Bos* (quem consulendum *Hemsterh.* in marg. *Luciani* monuerat) ad 2. Ep. ad *Corinth.* XII, 12. ubi rejecta vulgata versione ac *Grotii* expositione, Apostoli verba, quae erant, αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, sic exponit: „*intra suam conditionem et fortunam se continere, se ex suis facultatibus et dotibus aestimare, non plus sibi arrogare, quam fas est, nec se dilatare ultra conditionem suam.* Secundum *Lucianum* diceres, παραμετρεῖν ἑαυτὸν οἰκείῳ μέτρῳ, (pro Imag. h. l.) Ἀναμετρεῖν ἑαυτὸν secundum *Aristoph.* Sic ille in Avib. p. 590. *Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ; Non ipse te remetieris hinc abiens alio? Μετρεῖν τὴν ἑαυτοῦ σκιὰν* dixit *Plutarch.* in Apophthegm. Lacon.... *Horat. Metiri se suo modulo ac pede,* lib. I, Ep. 7.— Hinc proverbium apud Latinos, *Tuo te pede metire.* Metaphora harum locutionum desumta est ab iis, *qui corporis sui staturam numero pedum metiuntur.* Qui itaque non longiorem se facit, quam revera est, — ille proprie dicitur μετρεῖν ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ, i. e. κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας. Qui vero ridicule intendit corporis sui modum, ut major, quam sit, videatur: qui cum sit βραχύτερος, ὑπεραναπέτασε, ἀκροδητὶ ἐπεγείρων ἑαυτὸν, i. e. *brevioris staturae sit, extendit se in summos pedes,* ut *Lucian.* in Imag. loquitur: is non potest dici μετρεῖν ἑαυτὸν ἐν ἑαυτῷ etc." Reitz.

Pag. 49. l. 7. Τάχα ὃ νῦν φαίης) Exigua mutatione legendum τάχα δὲ, et sic jam dederunt interpretes. Gesn. Verum cum οὖν jam sit inventum, id facile admittet, spero, etsi in versione nihil mutaverim, quae vel sic tamen sensui Luciani satis respondet. Reitz.

Ibid. Οὖν) Hoc pro vulgato ὃ νῦν, auctore L. Codice reposuimus. Solan.

Ead. l. 8. Ἐς τὸ κάλλος) Ἐπαινεῖν ἐς τὸ κάλλος est *lau-*

dare propter pulchritudinem, vel *pulchritudinis nomine*. Confer, quae supra noto ad Piscat. cap. 12. ubi ἐπαινουμένη ἐς τὸ κάλλος, ἔχαιρε, recte in textu, comma vero male omissum in nota. Adde *L. Bos* Obs. Crit. p. 50. ibi quoque laudatum. Reitz.

Ead. l. 11. Οὐ θεαῖς γε, ὦ βελτίστη, εἴκασα) Mendose. Scribe vel σε pro γε, vel εἴκασά σε. Voculam σὲ hic requiri, vix monitore eget, jamque de suo id supplevit interpres. Pagina sequenti idem commissum: Εἰ δὲ καὶ ὅτι (male quoque, saltem contra consuetudinem, vulgo legitur ὅ, τι) μάλιστά γε αὐταῖς ἐκείναις εἴκασα. Et hic σε requiritur, sive εἴκασά σε, sive γε in σε mutatum malis. Jens. Recte puto *Jens.* conjecisse σὲ legendum. Etsi enim eo sensu tolerabilis est vulgata, quem *Gesn.* ei tribuit; tamen, cum scribae in eadem particula γε, pro σε scribenda, peccarint, ubi ad eadem verba respicitur, quid mirum, si et hic similiter aberrarint? Reitz. Particula γε non facile careri potest ad vim responsionis perficiendam. Nec vero omnino emendatione opus est. Nam objectum non est σε, sed ἄνθρωπον οὖσαν, quemadmodum *Gesnerus* interpretatus est; vel, si malis, universa habeatur sententia: *Verum ego certe non cum deabus institui comparationem* (illam meam) sed etc. Lehm.

Ead. l. 12. Λίθου καὶ χαλκοῦ etc.) Conf. supra de Imag. c. 23. ceteraque Luciani loca ibi commonstrata, si est operae. Reitz.

Ead. l. 16. Οὐρανίαν Ἀφροδίτην) De Venere Cnidia intelligo, de qua supra Amorr. c. 11. et Imagg. c. 4. non de marmorea, quae Athenis erat, Uraniae dicta statua. Solan.

Pag. 50. l. 1. Οὐ πάνυ πολλῶν) Πρὸ intelligitur. Guyet. Pompeji enim et Caesaris aetate vixit Praxiteles. Sic autem in omnibus scriptum est. Ego vero οὐ π. πρὸ π. ἐ. verum esse credo. Solan. Nihil minus verum. Praxitelemne illum nobilem statuarium Coum, illum Cnidiae Veneris auctorem celebratissimum, quem nunquam Lucianus sine admiratione quadam commemorat, vixisse illum *Pompeji et Caesaris* aetate? quem inter omnes, qui historiae artium non omnino rudes sint, constet tribus integris seculis ante principes istos Romanos floruisse. Nunc vide, *Solane*, et videte vos omnes, qui temerariam *Guyeti* et *Solani* rationem secuti estis, *Beline*, *Wielandi*, et ipse *Gesnere* longe eruditissime, qua ratione quove jure Lucianus scribere potuerit, Venerem Cnidiam *non admodum multis annis ante ipsius aetatem* fabricatam fuisse. Imo vero nihil falsius, nihilque ineptius esse potest, quam πρὸ vel cum *Guyeto* subaudire, vel etiam cum *Solano* textui

inserere. Contra *οὐ πάνυ πολλῶν ἐτῶν est non admodum multis interjectis annis*, i. e. non multis annis *post* Phidiae modo commemorati aetatem. Satis autem ex historia constat, Praxitelem non multo posteriorem Phidia vixisse. Nec minus inter Grammaticos constat, quod ipse *L. Bos* docuit Ellipss. p. 401. sq. *Schäf. πολλοῦ* de tempore valere *multo post* cf. *Sturz.* Lex. Xenoph. Tom. III. p. 613. LEHM.

Ead. l. 5. *Σε*) W. In impressis omnibus prave legebatur *γε* ante *αὐταῖς*. SOLAN.

Ead. l. 13. *Χρυσῇ Ἀφροδίτῃ*) *Homer.* Il. T, 282. SOLAN.

Ead. l. 16. *Εἶπε δ' ἄρα*) *Homer.* l. c. 286. SOLAN.

Pag. 51. l. 4. *Οὐδ' ἔστιν ὅστις αὐτὸν — ἠτιάσατο*) Zoilus Aristarchus. Quique notas spurias versibus addiderat. Vide *Olearium* hunc locum inepte interpretantem Ed. novae *Philostrati* p. 649. LA CROZE.

Ibid. *Ὁ μαστίξας*) *Zoilus* hoc, non *Zenodotus*, designavit, quamquam Scholiastes hoc aliter tradit. Vid. *Galen.* Therap. l. c. 3. ubi idem de Zoilo narratur (p. m. 37.) Neque *Olearii* credas, alium sensum comminiscenti; qui a vero nimium quantum recedit praef. ad *Philostr.* Heroica p. 648. Versus spurios obelis etiam notarant Zenodotus et Aristarchus, ipso nostro monente Ver. Hist. π. c. 20. SOLAN.

Ead. l. 11. *Ὅπερ θεοῖς*) *Φιλομειδὴς Ἀφροδίτη*. GUYET.

Ead. l. 12. *Ἀγαμέμνονος*) Conf. supra Quom. Hist. Conscr. c. 8. SOLAN.

Ead. l. 14. *Ὄμματα* etc.) *Homer.* Il. B, 478. SOLAN.

Pag. 52. l. 1. *Καὶ αὖ πάλιν* etc.) Ego nomen Hectoris, aut alius cujusvis, excidisse hic puto. Vide *Homer.* Il. N, 802. M, 130. *Λ*, 295. *Γ*, 16. A, 131. Odyss. P, 37. *T*, 54. *Z*, 102. P, 51. SOLAN. Non credo *Solano*, nomen aliquod excidisse. *Αὖ πάλιν* est *alio rursus loco* int. eundem Agamemnonem idem poëta comparat Marti *βροτολοιγῷ*. Jam etsi nec mihi in *Homero* occurrit locus, ubi id ad verbum legatur; non semel tamen Agamemnon omnino cum Marte comparatur, quemadmodum et alii heroës; et Mars ipse *βροτολοιγὸς* audit Iliad. V, 31. ac, nisi fallor, et alibi. Error itaque Luciani esse potest, facile ille huic ingenio condonandus. LEHM.

Ead. l. 14. *Ἐξαληλίφθω*) Vulgatam bene se habere, vid. ap. Grammaticos: nam *ἀλήλιμμαι; ἀλήλιπται* fit praet. pass. ab *ἀλείφω*, et *ἀπήλιπται* ab *ἀπολείφω*, ne confundatur cum *ἀπολείπω*, ab quo *ἀπελείφθη* formatum legas aoristum Navig. c. 4. et sexcenties alibi. Ignoscat lector puerilia haec proferenti, ad quae adigimur variante scriptura. REITZ. Pueriliter itaque lapsus erat *Reitzius*, edens Pisc. c. 36. *ἐξαλή-*

λειπται, licet compluribus Edd. rectam exhibentibus formam: et Catapl. c. 24. Vide omnino Adnot. nostram ad Piscatoris locum Tom. III. p. 579. Cf. etiam Alexandr. c. 30. Lehm.

Pag. 53. l. 1. *Τῶν βοῶν*) Alludit ad frequentissimum Epithetum Junonis, *βοῶπις*. Solan.

Ibid. *Ἕτερος*) *Pindarus* haud dubie, quem supra poëtam Thebarum vocavit Imagg. c. 8. ubi vide not. Solan.

Ead. l. 2. *Ῥοδοδάκτυλον*) *Hom.* Il. A, 477. etc. Solan.

Ead. l. 5. *Τὰς προσηγορίας*) Insignis ea de re *Clementis Alex.* locus est p. 22. A. *Οἱ βασιλεῖς οἱ παλαιοὶ καταφρονοῦντες τῶν μύθων τούτων, ἀνέδην διὰ τὸ ἐξ ἀνθρώπων ἀκίνδυνον σφᾶς αὐτοὺς θεοὺς ἀνηγόρευον, ταύτῃ κἀκείνους διὰ τὴν δόξαν ἀπηθανατῆσθαι διδάσκοντες. Κηῦξ μὲν Αἰόλου ΖΕΤΣ ὑπὸ τῆς Ἅλκυόνης τῆς γυναικός. Ἅλκυόνη δὲ αὖθις ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Ἥρα προσαγορευομένη. Πτολεμαῖος δὲ ὁ τέταρτος ΔΙΟΝΤΣΟΣ ἐκαλεῖτο· καὶ Μιθριδάτης ὁ Ποντικὸς ΔΙΟΝΤΣΟΣ καὶ αὐτός. ἐβούλετο δὲ καὶ Ἀλέξανδρος Ἄμμωνος υἱὸς εἶναι δοκεῖν, καὶ κεραςφόρος ἀναπλάττεσθαι πρὸς τῶν ἀγαλματοποιῶν, τὸ καλὸν ἀνθρώπου ὑβρίσαι σπεύδων κέρατι. καὶ οὔτι γε βασιλεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδιώτας θείαις προσηγορίαις σφᾶς αὐτοὺς ἐσέμνυνον.* Deinde recenset Menecratem *Jovis*, Alexarchum *Solis*, Nicagoram *Mercurii*, nomina et partes assumentes, et quos gentes ut Deos coluerunt vivos, Philippum Macedona, Demetrium *Deum. Menander* de rege, [*Εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ*] Solan.

Ead. l. 6. *Διονύσιοι καὶ Ἡφαιστίωνες*) Perdebam animi aliquando, essentne haec nomina Latine convertenda ipsa quoque, ut eorum vim scilicet lector Graecorum rudis assequatur. Sed cum id genus lectoribus pereat eadem historia nominum, ut *Bacchium* non cogitent tyrannum utrumque Syracusanum, *Vulcanium* non amicum Alexandri, *Jovianos* non Eleatem illum, et alterum Stoicae sectae principem etc. sed quosvis alios: melius videtur relinquere Graeca suspicioni et inquisitioni eorum, qui primo conspectu eorum possent origines ignorare. Gesn.

Ead. l. 7. *Ἑρμαῖοι*) Reliqua nomina satis nota: hoc an reperiatur, nescio. *Hermeas* quidem multos, Hermaeum nullum legere me memini. In W. *Ἑρμαῖ*, quod minime probo, quia nondum eos recenset, qui ipsa Deorum nomina, sed eos tantum, qui paululum mutata assumsissent. Ego itaque *Ἑρμεῖαι* legendum censeo. Solan. Quidni *Ἑρμαῖ*; ab *Ἑρμᾶς* fortasse nomen deducendum, ut *Schmiederus* bene vidit. Occurrit autem hoc nomen cum saepius in illius aevi scriptoribus, tum in Epist. ad *Romm.* XVI, 14. ubi et alius Chri-

stianus quidam Ἑρμῆς nominatur. Ἑρμαῖος certe lectio videtur corrupta esse. LEHM.

Ead. l. 8. *Εὐαγόρου*) Vide, an apud *Diodorum Siculum*, qui multa de hoc rege narrat, de uxore aliquid etiam reperiatur? SOLAN. Certe non legas ibi, hanc reginam ob insolentiam a Latona Apollinis matre in lapidem esse mutatam. Alia nunc quidem non facile curaveris. LEHM.

Ead. l. 11. *Αἰγυπτίους*) Vide *Spanh.* 431. 434. SOLAN.

Pag. 54. l. 4. Ἄριστον τῶν φιλοσόφων) Vide *Platonem* Alcib. II. p. 46. E. quamquam ibi quidem non diserte dicitur *imago;* et de Rep. VI. p. m. 431. B. Adde *Lactant.* II, 10. (mihi II. p. 150.) *Τῶν* autem inserui, quod habent *Coll.* et M. *Sanctum* esse in Minoë Ed. *Bas.* p. 509. B. C. Tribuitur tamen hoc Diogeni apud *Diog. Laërt.* 150. A. SOLAN. *Platonem* ita signari, vix est dubium. Atque apud illum esse, quae huc referri possunt, constat v. g. de republ. VI. p. 476. A. ubi probat illud *Homericum θεοειδές τε καὶ θεοείκελον, κ. τ. λ.* Sed ipsa tamen haec verba nondum invenire potui, nec apud ipsum, nec apud quemquam, qui concordiam rationis et fidei testimoniis philosophorum demonstrarunt, *Augustinum Steuchum* dico, *Vossium, Huetium, Pfannerum.* GESN. *Diog. Laërt.* cap. 51. *Grotius* in Genes. 1. LA CROZE. Non sic invenies locum *Diog. Laërt.* ab la *Croze* indicatum. Quare adi illius L. VI. Segm. 51. p. 340. T. I. Ed. *Amst.* ubi de Diogene Cynico ait: *Τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας θεῶν ἔλεγε εἰκόνας εἶναι· τὸν ἔρωτα, σχολαζόντων ἀσχολίαν.* REITZ. At Diogenes Cynicus, illa apud *Diog. Laërt.* dicens, non omnino hominem intelligit, sed bonos tantum viros. Nec *Platonis* dogmata facile cum hoc *Luciani* eflato conciliari posse ostendit *Wieland.* in not. ad vers. h. l. Tom. III. p. 339. Restat *Epicuri* sententia, quam cognoscas a Vellejo propositam apud *Cic.* Nat. Deor. I, 18. Maxima autem auctoritate Epicurum, in Physicis certe, apud *Lucianum* nostrum valuisse, testantur duo potissimum loca Alexandr. c. 25. ubi ille dicitur, *ἀνὴρ τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων καθεωρακὼς, καὶ μόνος τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν εἰδώς.* et c. 61. sub fin. ubi etiam audit *ἀνὴρ ὡς ἀληθῶς ἱερὸς καὶ θεσπέσιος τὴν φύσιν.* Consentit mecum *Wielandius.* Sed *Belino* de Diogene Cynico cogitare placuit. LEHM.

Ead. l. 10. Ἐγχυνόμενον) Vide not. ad c. 15. Prave hic etiam legebatur *ἐκχ.* SOLAN.

Ead. l. 11. Ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν) *Th. Magist.* h. v. haec *Luciani* profert, ut hic leguntur, item alia, quibus demonstret, *ἀποσοβῶ* non solum esse *ἀποδιώκω*, verum et *σε-*

sippo itaque et Toxaride, singulis ex sua gente relaturis quosdam fidelissima amicitia memorabiles, et inter se exemplis nobilibus quasi certaturis, rogat Mnesippus, utrum in exemplorum multitudine, an in excellentia constitura sit victoria. Respondet Toxaris c. 11. m. se potius velle, ut exemplorum dignitas spectetur. *Καὶ εἰ τομώτεραι* (pergit) *φαίνοντο αἱ σαὶ (φίλιαι) τῶν ἐμῶν, ἴσαι τὸν ἀριθμὸν οὖσαι, καιριώτερα δηλονότι ἐρρᾴσονταί μοι τὰ τραύματα, καὶ θᾶττον ἐνδώσω πρὸς τὰς πληγάς.* Reddit interpres, *ut si tuae meis acutiores appareant, quamvis numero sint pares, magis letalia vulnera infligant, quarum ictibus meniet ocyus dabo.* Inscita, et a mente auctoris aliena versio. Verte, *Et si tuae* (amicitiae) *meis videantur acutiores, si pares etiam numero sint, haud dubie magis letalia mihi infligent vulnera, et ad illos ictus citius inclinabo ac cedam.* Non videtur intellexisse hoc in loco interpres, quid sit *ἐνδιδόναι*, ubi de pugnis et certaminibus sermo est. *Ἐνδιδόναι* videlicet dicitur acies, quae inclinatur, et retrolabitur. Noster in eodem hoc libello c. 54. p. m. *Γενομένης δὲ ἐπιπολὺ μάχης καρτερᾶς, ἐνεδίδου ἤδη τὰ ἡμέτερα, καὶ παρεῤῥήγνυτο ἡ φάλαγξ·* ubi aliquanto melius interpres, *nostri terga dabant;* quamquam id non prorsus est *terga dare*. *Plutarchus* in Romulo, *Ἐνέδωκαν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ φυγῇ πρὸς τὸ Παλάντιον ἐχώρουν ἐξωθούμενοι τῶν ἐπιπέδων.* Sic ventus, flatum remittens, dicitur *ἐνδιδόναι* ab Nostro in 2. Ver. Hist. c. 29. f. *Μαλακῶς ἐνδιδόντος τοῦ πνεύματος, καὶ συνιζάνοντος.* At contra *ἐπιδιδόναι* dicitur ventus, ubi increbescit. *Laxare fraenum* Graecis quoque dicitur *χαλινὸν ἐνδιδόναι*. Noster in Deorum Dial. p. 182. *δεῖ συνέχειν ἀνάγκῃ* (XXV, 1.) *τὸν χαλινόν. εἰ γὰρ ἐνδοίη τις, ἀφηνιάζουσιν εὐθύς, ἵπποι* scilicet. Similiter *ἐνδοῦναι πόδα*, quae phrasis est nautica, usurpat Lucianus in Contemplant. c. 3. pr. pro remittere funem, quo remisso, velum a latere navis recedit, et minori violentia in velum irruit ventus. Verba Luciani sunt, *Ὁπόταν γὰρ τὸ πνεῦμα παταγίσαν πλαγίᾳ τῇ ὀθόνῃ ἐμπέσῃ, καὶ τὸ κῦμα ὑψηλὸν ἀρθῇ, τότε ὑμεῖς μὲν ὑπ' ἀνοίας κελεύετε τὴν ὀθόνην στεῖλαι, ἢ ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς, ἢ συνεκδραμεῖν τῷ πνεύματι.* Belgae dicimus, *den Schoot uitlaten*. Quod hic vocat Noster *συνεκδραμεῖν τῷ πνεύματι*, id eodem prorsus modo Belgae *met den Wind uitlopen*. Jens. Nondum possum accedere *Jensianae* emendationi; cum nondum mihi constet, *τιμᾶσθαι* media vel passiva terminatione significare posse simpliciter honorare; et nihil hic sit in oratione Scythae, quod non optime cohaereat: *ἄμεινον οἰόμεθα — μεμνημένοι — καὶ τιμῶμεν — ἡγού-*

IN TOXARIN.

Pag. 56. l. 1. *ΤΟΞΑΡΙΣ*) De vero Toxari in Scytha multa. Vide cap. 1. Hic autem fictus Toxaris Romanorum imperatorum aetate vixisse ponitur. Quamquam alicubi etiam ad veterem respexisse patet, ut cap. 57. Vid. *Schott.* Observ. pag. 138. SOLAN.

Ead. l. 4. *Ὑμεῖς οἱ Σκύθαι*) Qui oram inter Tanaim et Phasim accolunt, nunc Cercassii dicti, eos nonnulli Ziccos esse volunt. COGN.

Ead. l. 7. *Ἀλλὰ ἄνδρας*) *Ἀλλὰ* seq. vocali, etiam *α*, sine apostropho ap. Nostrum fere ubique, rarissime cum eo. Forsan ne confundatur cum adjectivo *ἄλλα*. Confer *παρὰ αὐτοῦ* deinde c. 32. ubi plura damus. REITZ.

Pag. 57. l. 2. *Καὶ τιμῶμεν ἀποθανόντας*) Samosatensis noster, peculiari libello conscripturus eminentissima quaedam fidae amicitiae exempla, inducit Toxarin et Mnesippum, hunc ex Graecis, illum ex Scythis, quorundam, qui in se summae fidei et nulla calamitatum violentia infracti amicitiae vinculi documenta dederunt, historiam texentes. Mnesippo itaque miranti, quod apud Scythas Pyladi et Oresti sacra fierent, cum ab iis, utpote mortuis, nihil utilitatis humano generi posset accedere, respondet inter alia Toxaris, Scythas ita existimare, se recte et ordine facere, qui virorum praestantium memoriam colant, quo magis viventes se ad magna erigant, ubi videant, etiam post mortem manere bene factorum praemia. Graeca verba quaedam labes insidet emaculanda. Ait §. 1. *Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ζῶντας ἄμεινον οἰόμεθα πράξειν, μεμνημένοι τῶν ἀρίστων· καὶ τιμῶμεν ἀποθανόντας.* Sed legendum, (idque nemini non perspicuum est) *μεμνημένοι τῶν ἀρίστων, καὶ τιμώμενοι ἀποθανόντας. Quin putamus nos id melius quoque iis, qui in vita sunt,* (*πρὸς τοὺς ζῶντας*, oscitabundus interpres verterat, *iis, quae in vita sunt.* Quem errorem jam castigavit *Gronovius.*) *facturos, si optimorum memores simus, et honore prosequamur mortuos.* Apprime huic Scytharum instituto, claris viris et Deis juxta honorem habentium, convenit, quod de Octavio Augusto, proximum Diis immortalibus honorem memoriae ducum praestante, qui imperium populi R. ex minimo maximum fecissent, memorat *Suetonius* cap. 31. cum *nempe statuas omnium* eorum ducum *triumphali effigie in utraque fori sui porticu dedicasse; edicto professum, commentum id se, ut illorum velut ad exemplar et ipse, dum viveret, et insequentium aetatum principes erigerentur a civibus.* — Mne-

esse τοῦ τοὐντεῦθεν existimo. Solan. Ego vero hanc sententiam non probo. Τοὐντεῦθεν refertur ad proxime praecedentem enuntiationem, et τὰ παλαιὰ est antiquum illud exemplum Orestis et Pyladis. Verte itaque: *et nunc* (siquidem ea recte habent, quae modo dixi) *ipsi jam secundum vetus illud exemplum videte, judicate* etc. Und nun könnt ihr selbst an diesem alten Geschichtchen sehen. Sic nihil censeo mutandum. *Langius* tamen verba suspecta seclusit. Lehm.

Ead. l. 2. Καταίρειν) Jussit *Solan.* conferri Jud. Voc. §. 1. Ibi invenio, καὶ καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ. Et patet inde vis verbi καταίρειν, quam supra l. c. male acceperant ac verterant interpretes, reddentes *auferre*; hic tamen recte *appellere* dederant. Καταίρειν enim proprium esse de navibus in portum invectis, *Hemsterh.* ibi docuit. Cui tantum addo *Alciphr.* I. Ep. 38. pag. 174. οἶσθα τὸν Μήδειον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Συρίας δευρὶ καταίροντα. Quod recte quoque ibi conversum, *a Syria huc appulerat.* Reitz.

Ead. l. 9. Εἴπερ τι ἄλλο) Hunc locum, si proprius inspicias; haud sincerum invenies. Solan. Εἴπερ τι ἄλλο habere omnes Edd. notarat in variantt. *Solanus.* Habebant autem εἴπέρ τι, quem accentum tamen ego mutavi, non ferens duos acutos in syllabis contiguis. Quod autem ait, non sana esse verba, haud satis capio: mihi certe plana videntur, et sensus vel ex versione *Gesneri* patebit unicuique Reitz. Leviter adspicienti verba plana videri possunt; sed accuratius inspicienti laborare illa liquido patet. *Gesneri* versio, ad sensum, non ad verba exactissime concinnata, non potuit de integritate loci persuadere, nisi ei, qui ἀνθ' ὅτου nesciret in interrogatione plane insolens ac barbarum esse. Recte itaque vidit *Solanus* mendo laborare locum; et recte *Schmiederus* restituendi loci viam monstravit, pro ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο conjiciens scribendum ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο etc. Ambiguitas quaedam vocis ἀλλά, in hac quidem structura, decepit librarium, vocis ἄλλα potestatis *saltem* ignorantem vel immemorem, ut exigua quadam verbi εἰπέ mutatione locum corrumperet. Equidem Luciano ipsi defuturus fuisse videbar, si huic *Schmiederi* judicio non obsecutus fuissem. *Jacobus* vulgatam rationem utcunque defendit. Lehm.

Pag. 59. l. 7. Ἄξενος) *Ovid.* Trist. IV, 4. v. 55. et *Strabo* VII. *Eur.* Ἰφ. A. p. 402. C. 406. B. 407. B. 410. A. Solan.

Ead. l. 9. Μὴ ἀγαπῆσαι) *Non contentum esse* significare, in quo tamen deinde errarint interpp. vid. mox ad c. 62. Reitz.

Ead. l. 10. *Διαφεύξονται*) Ita L. Codex; uti antea conjeceram legendum, pro *διαφυλάξονται*. SOLAN. *Διαφυλάξονται*) Mallem et ego cum *Solano διαφεύξονται*. Versio *Gesneri* utramque lectionem complexa est. Hinc nihil mutavi: neque enim nego, *διαφυλάττεσθαι* esse *salvum manere: incolumem se servare;* sed quia ad fugam e custodia magis pertinet historia, et fuga ipsa sic etiam evasisse incolumes satis indicat, et egregius Cod. hanc lectionem suppeditat, magis ad illam feror. REITZ. Codici L. *διαφεύξονται* legenti suffragatur Ms. Reg. 2954. quare ita cum *Solano* rescripsimus. BIP.

Pag. 60. l. 3. *Αὐτῶν*) Abundat illud *αὐτῶν*, nisi cum *Φοίνοκας* conjungas. SOLAN. Ms. Reg. 2954. *αὐτοὺς*, probante *Belino*. BIP. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 61. l. 10. *Καὶ ὑπὸ Σκυθῶν τῶν ἀρίστων θεραπ.*) Aut mutila oratio est, aut haec verba loco suo mota sunt, et alio referenda. SOLAN. Caussam hujus judicii non equidem assequor. Aut argutior illa est, aut nulla. Sensus autem verborum tum bonus est, tum planus. Normae et exemplo fuerunt amici illi, quomodo oporteat omnis generis fortunae cum amicis participem esse, et omnino ita vivere, ut ab optimis quibusque Scytharum colaris. Minus recte, opinor, *Jacobus* verba *καὶ θεραπεύεσθαι* cum *ἔδοξεν* jungit. LEHM.

Pag. 62. l. 6. *Συνειλημμένος, καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμένος*) *Συνειλημμένους, καὶ πρὸς τὴν θυσίαν παρεσκευασμένους*. MARCIL.

Ead. l. 7. *Κατάρχεται αὐτῶν*) Apud *Eur.* Iph. in Taur. 40. de hac ipsa fabulae parte loquitur Iphigenia, [*Κατάρχομαι μὲν σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει.*] Vid. Scholia et not. *Barnesii;* aut adi Somn. s. Vit. c. 3. et quae illic annotata sunt. SOLAN. Verti *immolat. Servius* ad Aen. X, 541. *Immolari proprie dicuntur hostiae, non cum caeduntur, sed cum accipiunt molam salsam.* Et laudat statim locum *Catonis* in Origg. *Boves immolatos, priusquam caederentur, profugisse in Siciliam.* Jam hoc esse *κατάρχεσθαι*, satis docebit ipse poëta Od. *Γ*, 445. et ibi *Eustathius.* Nempe Nestor ibi, *χέρνιβα τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο*. GESN.

Ead. l. 12. *Ἐκκρεμαννύμενοι*) Utitur etiam *Thucydid.* VII, 75. *τῶν δὲ ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι.* Ubi *Wassius* haec notat: *Habet Suid. in ἐκκρεμανν. et exponit ἀπηρτημένοι. Nec variant Mss. Ἐκκρεμαννύμενοι τῶν πηδαλίων dicit Lucianus in Toxari* (h. l.) *Apud Theophrast. in Hist. plantar.* 9. *κατακρεμάννυται*. REITZ.

Ead. l. 13. *Τῶν πηδαλίων*) Plurali numero utitur, etsi de una navi tantum sermo est. Ita rursus infra Navig.

esse τοῦ τουντεῦθεν existimo. Solan. Ego vero hanc sententiam non probo. *Τουντεῦθεν* refertur ad proxime praecedentem enuntiationem, et *τὰ παλαιὰ* est antiquum illud exemplum Orestis et Pyladis. Verte itaque: *et nunc* (siquidem ea recte habent, quae modo dixi) *ipsi jam secundum vetus illud exemplum videte, judicate* etc. Und nun könnt ihr selbst an diesem alten Geschichtchen sehen. Sic nihil censeo mutandum. *Langius* tamen verba suspecta seclusit. Lehm.

Ead. l. 2. *Καταίρειν*) Jussit *Solan.* conferri Jud. Voc. §. 1. Ibi invenio, *καὶ καταίροντος ἔνθα μὴ δεῖ.* Et patet inde vis verbi *καταίρειν*, quam supra l. c. male acceperant ac verterant interpretes, reddentes *auferre*; hic tamen recte *appellere* dederant. *Καταίρειν* enim proprium esse de navibus in portum invectis, *Hemsterh.* ibi docuit. Cui tantum addo *Alciphr.* I. Ep. 38. pag. 174. *οἶσθα τὸν Μήδειον ἐκεῖνον τὸν ἀπὸ Συρίας δευρὶ καταίροντα.* Quod recte quoque ibi conversum, *a Syria huc appulerat.* Reitz.

Ead. l. 9. *Εἴπερ τι ἄλλο*) Hunc locum, si proprius inspicias; haud sincerum invenies. Solan. *Εἴπερ τι ἄλλο* habere omnes Edd. notarat in variantt. *Solanus.* Habebant autem *εἰπέρ τι*, quem accentum tamen ego mutavi, non ferens duos acutos in syllabis contiguis. Quod autem ait, non sana esse verba, haud satis capio: mihi certe plana videntur, et sensus vel ex versione *Gesneri* patebit unicuique Reitz. Leviter adspicienti verba plana videri possunt; sed accuratius inspicienti laborare illa liquido patet. *Gesneri* versio, ad sensum, non ad verba exactissime concinnata, non potuit de integritate loci persuadere, nisi ei, qui *ἀνθ' ὅτου* nesciret in interrogatione plane insolens ac barbarum esse. Recte itaque vidit *Solanus* mendo laborare locum; et recte *Schmiederus* restituendi loci viam monstravit, pro *ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο* conjiciens scribendum *ἀλλ' εἰπέ, τί ἄλλο* etc. Ambiguitas quaedam vocis *ἀλλά*, in hac quidem structura, decepit librarium, vocis *ἀλλά* potestatis *saltem* ignorantem vel immemorem, ut exigua quadam verbi *εἰπέ* mutatione locum corrumperet. Equidem Luciano ipsi defuturus fuisse videbar, si huic *Schmiederi* judicio non obsecutus fuissem. *Jacobus* vulgatam rationem utcunque defendit. Lehm.

Pag. 59. l. 7. *Ἄξενος*) *Ovid.* Trist. IV, 4. v. 55. et *Strabo* VII. *Eur.* Ἰφ. A. p. 402. C. 406. B. 407. B. 410. A. Solan.

Ead. l. 9. *Μὴ ἀγαπῆσαι*) *Non contentum esse* significare, in quo tamen deinde errarint interpp. vid. mox ad c. 62. Reitz.

navigio est sermo, in quo tot vectores enumerat *Achilles T.* Sed nec nimis magnum fuisse oportet, quod vectores ante legantur saepe locum jussu nautarum mutasse, ut navem ad alterum latus inclinare tentarent. Quare suspicor, nec in solutae orationis scriptoribus semper necessario plura gubernacula intelligi, quoties plurali numero utuntur; sed quia ordinario duo erant, usum invaluisse, ut pluralem etiam de uno loquentes retinerent. Nam si in magna navi duo erant gubernacula, etiam bini erant gubernatores, ut *Meibom.* de fabrica triremium aliique jam observarunt. At in mediocri fieri potuit, ut perticae versatiles utrique gubernaculo, ad latera puppis dependenti, ita essent connexae, ut iis dextra sinistraque manu ab uno gubernatore prehensis, utrumque simul vel alterutrum per vices moveri potuerit. REITZ.

Pag. 64. l. 5. *Κορᾶκους*) De veterum Scytharum lingua quis scripserit, nescio. SOLAN. Forsan *Κοχᾶνους* Sarmatice. LA CROZE. De Scythica lingua, ni fallor, scripsit *Theoph. Sigefr. Baijerus*, quem laudat *Gesnerus* supr. ad Alexandr. seu Pseudom. c. 51. REITZ.

Pag. 65. l. 1. *Ἐν Σκύθαις· ἅτε ἀξένους*) De Scytharum in hospites crudelitate, quos mactatos comedebant, conf. *Nostr.* supr. Deor. Dial. XVI. et *Jac. Elsner.* ad Epist. *ad Colos.* III, 11. ubi a barbaris distinguuntur, quod maxime sint barbari, seu barbarorum barbari, licet postea aliqua quoque justitiae laude celebrati legantur. Patet saltem, *ἀξένους* omnino legendum, ut probe etiam *Gesner.* cum *Solano* vidit. Vid. *Ovid.* IV. Trist. IV, 56. REITZ. *Ἅτε γὰρ ξένους — καὶ ἀγρίους*) in *ξένος* nihil est, quod suspicionem praebeat *feritatis;* neque apparet, quomodo populus aliquis totus, in sua patria vivens, possit *ξένος* vocari. Quaesivit *σοφὸν φάρμακον Erasmus*, et vertit *barbaros;* sed praeter vim nominis, puto. Itaque plane non dubito, hic legendum esse *ἀξένους*, idque eo magis, cum supra jam innuerit, quod aliunde notissimum est, Pontum, qui postea, *εὔξεινος* vel *εὔξεινος* boni ominis caussa dictus est, *ἄξενον* olim ab ingenio et moribus accolarum esse vocatum. Itaque verti *inhospitales*, idemque factum video a *Solano*, et puto ipsum *ἀξένους* esse in contextum orationis recipiendum. GESN.

Ibid. *Ἀξένους*) Ita necessario emendandum fuit: *ξένους* enim, quod in omnibus legitur, manifesto pravum est. Vidisti jam supra c. 3. eo nomine infamem olim Pontum, (quod et ex *Strabone* discere est, lib. VII, pag. 298. D.) qui postea melioris ominis caussa *εὔξεινος* appellari coepit. *Inhospitalis* itaque tum habitus est, ob Scythas ejus accolas, quod vel

cap. 6. *μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη — τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων.* Et sic in *Act. Apost.* XXVII, 40. *ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων.* Nec abs re erit addere, quae *J. Elsn.* ad eum locum notavit, dicens: *Beza πηδάλια gubernacula dixisse Lucam notabat*, plurali num. pro sing. cum unius navis plura non essent gubernacula. *Sed fallitur vir doctissimus, antiquum navium modum ex sui temporis consuetudine interpretatus: nam utique in antiquis navibus bina erant gubernacula, suum cuique lateri, ut recte monuit Grotius. Aelian. Var. Hist. L. IX. c. 40. duos gubernatores singulis navibus constituisse Carthaginienses ait: — vid. ad illum locum Perizonium. Et Apulejus L. 2. Metam. p. 50.* Navis turbinibus procellarum quassata UTROQUE REGIMINE *amisso demersa est. Ubi mirus ille commentator in usum Delphini notat:* malo scilicet et gubernaculo, quibus navis regitur. *Sed vide Bochartum Hieroz. P. 2. c. 1. p. 452. Et Graevium ad Hesiod. pag. 9. Hino in plurali fere πηδαλίων meminerunt auctores. Galenus Protrept. ad scient. p. 1. ἐπιτρέψας τὰ πηδάλια κυκεωνίτῃ τυφλῷ. Lucian. Tox.* (h. l. et Navig. supra jam indicato.) *Vide et Aristoph. Equit. v. 539. et Achill. Tat. L. III. p. 159. Et Orph. Argon. v. 1178. Ἀγκαῖος δ' οἴακας ἐπισταμένως ἐτίταινε*, Ancaeus vero clavos docte gubernavit. *Ita etiam Latini* gubernacula *dicunt. Petron. c. 114. p. 531. Vid. et Munker. ad Hyg. fab. 14. pag. 50. Et* moderamina *Ovid. III. Metam.* 644. Haec ille. Plurima recte et ad *Lucianum* adposite, quare descripsisse non piguit. Sed quod poëtae *gubernacula ac moderamina* dicant, inde non probes, duo revera fuisse; hi quippe *ora* pro *os*, et simil. de uno homine dicere amant. Res tamen satis certa est ex aliis: nam et *Heliod.* Aethiop. V. c. 15. pr. *τῶν τε πηδαλίων θάτερον ἀποβαλόντες* etc. quem cum aliis ab *Elsnero* adductis indicat *Scheffer.* de milit. naval. p. m. 146. docens, duo, tria quatuorve gubernacula habuisse naves majores. Verum et alia navigia duplici gubernaculo non a puppi, sed a prora et puppi instructa fuisse, ut accedere et retrocedere possent sine conversione, monuit *Scholiast. Luciani* ad Amor. c. 6. v. *δικρότων.* Interim cum *Scheffero* credo, minoribus navigiis unum tantum fuisse gubernaculum. Et plura congerere jam eo minus gestio, quo id facilius fore sentio. Unum addo ex *Achill. Tat.* III. fol. 62. *Τέλος ὁ κυβερνήτης ἀπεπιὼν ἕλκει μὲν τὰ πηδάλια ἐκ τῶν χειρῶν.* Haec si contuleris cum *Luciani* verbis, supra ex Navig. prolatis, rogabis, quomodo unus vir utrumque gubernaculum regere potuerit? Nec tamen de parvo adeo

navigio est sermo, in quo tot vectores enumerat *Achilles T.* Sed nec nimis magnum fuisse oportet, quod vectores ante legantur saepe locum jussu nautarum mutasse, ut navem ad alterum latus inclinare tentarent. Quare suspicor, nec in solutae orationis scriptoribus semper necessario plura gubernacula intelligi, quoties plurali numero utuntur; sed quia ordinario duo erant, usum invaluisse, ut pluralem etiam de uno loquentes retinerent. Nam si in magna navi duo erant gubernacula, etiam bini erant gubernatores, ut *Meibom.* de fabrica triremium aliique jam observarunt. At in mediocri fieri potuit, ut perticae versatiles utrique gubernaculo, ad latera puppis dependenti, ita essent connexae, ut iis dextra sinistraque manu ab uno gubernatore prehensis, utrumque simul vel alterutrum per vices moveri potuerit. REITZ.

Pag. 64. l. 5. *Κορδάκους*) De veterum Scytharum lingua quis scripserit, nescio. SOLAN. Forsan *Κοκάνους* Sarmatice. LA CROZE. De Scythica lingua, ni fallor, scripsit *Theoph. Sigefr. Baijerus*, quem laudat *Gesnerus* supr. ad Alexandr. seu Pseudom. c. 51. REITZ.

Pag. 65. l. 1. *Ἐν Σκύθαις· ἅτε ἀξένους*) De Scytharum in hospites crudelitate, quos mactatos comedebant, conf. *Nostr.* supr. Deor. Dial. XVI. et *Jac. Elsner.* ad Epist. *ad Colos.* III, 11. ubi a barbaris distinguuntur, quod maxime sint barbari, seu barbarorum barbari, licet postea aliqua quoque justitiae laude celebrati legantur. Patet saltem, *ἀξένους* omnino legendum, ut probe etiam *Gesner.* cum *Solano* vidit. Vid. *Ovid.* IV. Trist. IV, 56. REITZ. *Ἅτε γὰρ ξένους — καὶ ἀγρίους*) in *ξένος* nihil est, quod suspicionem praebeat *feritatis;* neque apparet, quomodo populus aliquis totus, in sua patria vivens, possit *ξένος* vocari. Quaesivit *σοφὸν φάρμακον Erasmus*, et vertit *barbaros;* sed praeter vim nominis, puto. Itaque plane non dubito, hic legendum esse *ἀξένους*, idque eo magis, cum supra jam innuerit, quod aliunde notissimum est, Pontum, qui postea, *εὔξεινος* vel *εὔξεινος* boni ominis caussa dictus est, *ἄξεινον* olim ab ingenio et moribus accolarum esse vocatum. Itaque verti *inhospitales*, idemque factum video a *Solano*, et puto ipsum *ἀξένους* esse in contextum orationis recipiendum. GESN.

Ibid. *Ἀξένους*) Ita necessario emendandum fuit: *ξένους* enim, quod in omnibus legitur, manifesto pravum est. Vidisti jam supra c. 3. eo nomine infamem olim Pontum, (quod et ex *Strabone* discere est, lib. VII, pag. 298. D.) qui postea melioris ominis caussa *εὔξεινος* appellari coepit. *Inhospitalis* itaque tum habitus est, ob Scythas ejus accolas, quod vel

haec fabula satis evincat. Vide tamen et *Horatii inhospitalem Caucasum*. SOLAN.

Ead. l. 2. *Καὶ ὀργῇ καὶ θυμῷ*) Non haec sunt otiosa synonyma. Vid. supra notata ad Hermot. c. 12. REILZ.

Ead. l. 5. *Ὅτι κατεσθίουσι τοὺς πατέρας ἀποθανόντας*) Confer infra De Luct. §. 21. SOLAN. Quod h. l. Scythis tribuitur, idem *Herodotus* I, 216. falso a Graecis huic nationi tribui narrat, quum potius de Massagetis valeat; quibus et ipsis non minus quam Derbicibus hunc morem adscribit *Euseb.* Praepar. Evang. Lib. I, p. 11. D. Ed. *Viger.* Nec non Calatiis, Indicae genti, morem parentes comedendi fuisse, testatur *Herodot.* III, 38. Debentur haec notata *Belini* doctrinae prolatae in not. ad vers. Tom. III. p. 120. LEHM.

Ead. l. 12. *Ἀχθηδόνα*) Jussit *Hemsterhus.* in marg. conferri *Duker* ad *Thucyd.* IV. pag. 262. No. 7. Ait autem *Thucyd.* c. 40. *Καί τινος ἐρομένου ποτὲ ὕστερον τῶν Ἀθηναίων ξυμμάχων δι' ἀχθηδόνα.* Ibique *Huds.* ac *Dukerus: Ἀχθηδών vox apud Thucydidem poëtica, ut dicit Dion. Halic. T. 2. p. 133. Utitur tamen ea ipse Dionysius in Antiquit. Rom. p. 572. Etiam alios prosae scriptores hoc vocabulo usos, ostendit Wasse in Indice. Add. Lucian. Toxar.* h. l. Descripsi ex commentt. *Thucyd.* REITZ.

Pag. 66. l. 8. *Ἦν του φίλος*) Sic Mss. Regg. 2954. 2955. et 3011. cum Edd. *S.* et *B.* 4. *Ἦν που φίλος* Ed. *Reitz.* BIT.

Ead. l. 10. *Ἐκ ποδῶν*) Cf. supra pro Imag. c. ult. ubi *Guyet. ἐκποδὼν* una voce maluit. Sed vit. quae ibi noto. REITZ.

Ead. l. 11. *Κενοῖς — καὶ κωφοῖς προσωπείοις*) Confer supra Quom. Hist. cap. 4. de Salt. cap. 27. Infra de Gymn. cap. 23. et 32. SOLAN.

Ead. l. 14. *Ὅσον*) P. et L. *ὅσῳ*. Sed nihil hic quidem mutato opus est, cum mox sequatur *τοσοῦτον*, nisi et posterius mutare velis, de quo iidem illi Codd. non monent. SOLAN.

Pag. 67. l. 3. *Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου φιλίαν, καὶ τὴν Θησέως καὶ Πειρίθου, καὶ τὴν ἄλλην ἑταιρίαν*) In his verbis *καὶ τὴν ἄλλην* non agnoscit Ms. sunt utique delenda. Latinus interpres vertit, ac si legisset *τῶν ἄλλων*, quia in *τὴν ἄλλην* nulla sententia suberat. GRAEV. *Ἑταιρείαν*) *Ἑταιρίαν* etiam scribit *Graev.* in nota sua, casune, an quod sic legendum duxerit, nescio, ego quidem sic mallem; sed in ista diphthongo tam saepe variant Codd. et Edd. ut nihil certi statuere ausis: cum vero *ἑταιρία* frequentius atque usitatius sit, hoc praeferrem. REITZ. In textu saltem non praetulit *ἑταιρίαν*. idque bono usus consilio. Nam etsi non omnino valeat discrimen il-

lud, quod inter ἑταιρείαν et ἑταιρίαν a *Budaeo* statuitur (vid. *Fischer.* ad *Aeschin.* Axioch. §. 1.) quo illud *sodalitium*, i. e. *sodales*, hoc vero *amicitiam*, denotaverit; nam et ἑταιρία saepe secundum certam lectionem de sodalitiis, vel factionibus, occurrit, ut *Plutarch.* Lysandr. 21. Agesil. 20. *Appian.* B. Civ. III, 75. extr. et 81. in et contra ἑταιρεία de amicitia, ut *Eurip.* Orest. v. 1065. et 1072. Ed. *Matth.* ubi tamen prius erat ἑταιρίας et ἑταιρίαν· tamen propter hanc ipsam veterum inconstantiam vel in usu uniuscujusque scriptoris, vel, si is nondum constet, in librorum fide et auctoritate acquiescendum esse censeo. Quapropter et h. l. ἑταιρείαν retinendum esse putabam, et ita quidem, ut etiam τὴν ἄλλην, vulgatam lectionem, probarem, intelligens cum *Gesnero reliquum sodalitium*, i. e. fere, ut nostrum: die übrige Sippschaft; ἑταιρεία non de amicitia, sed de sodalibus ipsis intellecta. De cujus quidem generis nominibus collectivis adi *Lobeckium* ad *Phrynich.* p. 469. Varias lectiones τὴν ἄλλων, vel τῶν ἄλλων, spurias esse judico; et quod in P. et G. verba καὶ τὴν ἄλλην omnino omissa sunt, hinc non puto recte colligi, delenda ea esse. *Graevii* certe judicium, in τὴν ἄλλην nullam sententiam subesse, valde praeceps est, et ex ignoratione illius, quem supra tetigi, vocis ἑταιρεία usus, natum. Lehm.

Ead. l. 7. *Διηγησάμενος*] *Διηγησώμεθα* correxissem, ut habent P. et marg. A. 1. W., nisi id impediret particula καὶ proxime praecedens. Longe minus placet *Seageri* figmentum προχειρισώμεθα pro προχειρισάμενος. Est autem h. l. Anacoluthon, non mirandum illud post longiorem parenthesin, nec inauditi generis in nostro quidem scriptore. Vide supra ad Imagg. c. 11. Lehm.

Ead. l. 10. *Τὴν αὐτοῦ*) Subintellige πατρίδα. Interpres νίκην subaudit, quod non placet. Guyet. Cf. De Dea Syr. c. 55. ἄρας ἀπὸ τῆς ἑωϋτοῦ, quorum versionem Latinam merito taxat et emendat *Schaeferus* ad *L. Bos* Ellipses. p. 376. Vertenda enim: *profectus domo, e patria.* Lehm.

Ead. l. 13. *Σκυθικῆς*) An ἥττης; seu potius, ὅπερ τοῖς Σκύθαις ἥττης ἐπιτίμιόν ἐστιν. Guyet. Imo retinendum τῆς Σκυθικῆς, int. γῆς, quod additum legitur e. g. *Herodot.* IV, 61. in. De more autem Scytharum, hostibus victis manus dextras praecidendi, nonnulla tradit idem *Herodotus* ibid. capp. 62. et 64. Lehm.

Ibid. Ἐπιτίμιον) Conf. supra De Merc. Cond. c. 4. med. Saltat. c. 4. Infra Calumn. N. T. Cred. §. 26. et Saturn. c. 4. a. m. Solan.

Pag. 68. l. 2. *Τεθηγμένους παρεσκευασμένῳ τοὺς λόγους*)

Illud *παρεσκευασμένῳ Jens.* iis praeteritis passivis adnumerat, quae pro activis ponuntur, vid. ejus not. ad Tyrannicid. cap. 12. vertitque, *paratam habenti orationem.* Sed pace illius dixerim, non video, cur passiva significatio non maneat, et sit, *instructo orationem,* sive ad orationem, usitatissimo Graecismo. *Τεθηγμένοι λόγοι* vero sunt verba teli instar acuta et penetrantia, veluti de fulmine *τεθηγμένος κεραυνὸς* Noster supra Tim. §. 19. f. Alibi quae ad animi adfectum movendum valent, ut de Salt. c. 72. *θήγουσα τὴν ψυχήν.* REITZ. *Παρεσκευασμένος τοὺς λόγους,* vi Medii, *qui sibi paravit orationem.* Res nunc omnibus nota. LEHM.

Ead. l. 9. *Ἐρήμην — ἁλῶναι*) *Etre condamné par defaut.* GUYET.

Pag. 69. l. 2. *Ἐνδώσω*) Vid. notam *Jensii* ad §. 1. ubi hoc verbum contra pristinum interpretem explicat. Et 1. Ver. Hist. c. 29. Hermot. c. 24. etc. REITZ.

Ead. l. 3. *Ἱκαναὶ πέντε ἔμοιγε δοκ. ἐκ. ΤΟΞ.*) Ita uti emendare jusserat vir celeberrimus, Ed. *Fl.* SOLAN.

Ead. l. 5. *ΤΟΞ. Κἀμοὶ*) Turbatus est ordo colloquentium, qui sic constituendus est. *ΜΝΗΣ. Εὖ λέγεις. καὶ ὠμόσθωσαν ὁπόσαι ἱκαναὶ πέντε ἔμοιγε δοκοῦσιν ἑκατέρῳ. ΤΟΞ. Κἀμοὶ δοκεῖ. πρότερος δὲ λέγε* etc dein post *οὐχ ὅσιον ἀπιστεῖν. ΜΝΗΣ. Ὀμούμεθα, εἴ τι καὶ ὅρκου δεῖν νομίζεις. τίς δέ σοι τ. ἡμ. θεῶν; ἆρ' ἱκανός ὁ Φίλιος;* ut haec ultima omnia Mnesippo tribuantur. Nam cum Mnesippus prior narrare incipiat, non possunt illa verba *πρότερος λέγε* Mnesippo convenire. GRAEV.

Ead. l. 9. *Τίς δέ σοι*) Sermo confusus, pro *τίς δέ σοι τῶν ἡμετέρων θεῶν ἱκανός; ἆρ' ὁ Φίλιος;* GUYET. Mallem *θεῶν ἱκανός; ἆρ' ὁ Φ.* In *Fl.* deest *ἆρ' ἱκανός.* SOLAN. Non tam confusus est sermo, quam familiaris brevitas, abrupta priore interrogatione per Aposiopesin expletu facillimam. Quaelibet verborum mutatio foret depravatio. LEHM.

Pag. 70. l. 2. *Ἀγαθοκλ. — Δειν.*) Vera an ficta haec sint, quamvis jusjurundum intercesserit, vix dixeris, cujus tamen temporis sint aut fingantur, ostendunt nonnulla. Vide c. 17. 18. 32. et 33. Aetatis nempe Lucianeae. SOLAN.

Ead. l. 3. *Οὐ πρὸ πολλοῦ*) *Lucianum* exempla amicitiae relaturum ordiri ab eo, quod novissime contigerat, et inde retrogredi ad antiquiora, atque eodem modo narrationem institui ab Apostolo in *Act.* V. 36. 37. unde cum *Josepho* conciliari queat, vide monentem *L. Bos* in *Act. Apost.* pag. 77. quem *Hemsterhusii* admonitu consului, inserere haud adeo necessarium existimavi. REITZ.

Ead. l. 5. *Ἀνσίωνος*) Ita hic Edd. Infra vero fin. c. 15.

Λύσωνος exhibent eaedem. Sed cum probabile sit, eundem esse, alterutrum erit corrigendum. Utrum autem rectius, dicere non habeo. Prisca versio utroque loco *Lysionis* dedit. *Gesner.* hic *Lysionis*, illic *Lysionis* servavit. Frustra adhuc apud alios quaesivi, nec tempus patitur ulterius investigare. Nec inter nobilia amicorum paria referatur ab *Cicerone* in Amicit. nec in Offic. Ait autem de Amic. c. 4. *ex omnibus saeculis vix tria aut quatuor nominantur paria amicorum: quo in genere sperare videor Scipionis et Laelii amicitiam notam posteritati fore. Plutarch.* περὶ πολυφιλ. p. m. 93. quinque paria enumerat, *Theseum et Pirithoum, Achillem et Patroclum, Orestem et Pyladem, Pythiam et Damonem, Epaminondam et Pelopidam.* De Dinia Lysonis aut Lysionis nihil. Reitz. Hic Ἀυσίωνος, infra vero cap. 15. Λύσωνος habere editiones, testatur *Reitzius.* Non videtur igitur contulisse *Salmuriensem*, in qua, uti et in *B.* 4. utroque loco legitur Ἀυσίωνος. Pit.

Eud. l. 7. Νεόπλουτον) Conf. supra Tim. §. 7. ubi *repente dives* vertitur, ac *Solanum* notantem, tamen mox indicari paterna bona fuisse; hic autem in Tox. eodem modo usurpari. Reitz. Illic deceptum *Solanum* vidimus. H. l. magis verum perspexit, capiens quidem νεόπλουτον de eo, *qui novissimo demum tempore locuples factus est;* h. l. ex paterna hereditate, uti mox patet. Lehm.

Ead. l. 12. Καὶ ὁ Δεινίας — κολάκων) Additamentum videtur, quod auctoris sententiae contrarium est. Guyet. Ergo non cepit *Guyetus* auctoris sententiam, quamquam planissimam, et narrationi omni bene convenientem. Non majoris Dinias Agathoclem aestimabat, quam ceteros parasitos; quin etiam postremo honestae ejus et amicae severitati succensens ex amicorum numero eum exclusit. Lehm.

Ead. l. 14. Ὑπομενήσων ἀεὶ τῶν πρ.) Ὑπομενήσων καὶ τῶν πρ. adhuc edebatur. Lectio, quam secuti sumus, est in Mss. Regg. 2954. 2955. et 3011. Bit.

Eag. 71. l. 2. Ἀλλὰ — ἐκώμαζε) Et hoc subditicium videtur. Guyet. Fastidiosius hoc judicium. Lehm.

Ead. l. 5. Χαρίκλεια) Claudia nimirum quadrantaria Ciceronis in *Plut.* et ap. *Cic.* pro M. Coelio. Coon.

Eod. l. 6. Γραμματεῖα) *Solanus* γραμματεῖα correxerat in J. Obsecundavi, quia duo Codd. sic habent; verum quia et alterum bonum, ac postea c. 14 γραμμάτια legitur, nihil etiam hic mutassem. Adde, c. 16. iterum γραμματεῖα est in iisdem Codd. quamvis ideo non negem, variandi stili caussa utrumque potuisse scribere Lucianum. *Alciphr.* loco mox ad-

ducendo γραμματίδια dicit; sed res est parvi. Reitz. Non minimi hanc rem esse, videris ex Adnot. ad Hermot. c. 57. Tom. IV. p. 440. *Jacobus* recte in annotatione de his vocibus praecipiens, in textu tamen parum constanter dedit γραμματεῖα. Lehm.

Ead. l. 7. Καὶ στέφανοι ἠμμάραντοι) *Martialis: A te vexatas malo tenere rosas.* Menag. in Addend. Ed. *Gracv.* Idem notarat *Guyet.* Reitz.

Ead. l. 8. Καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα) Ex hoc loco lux affulget *Theocrito* in Cyclope, ubi de violento ejus in Galateam amore sic ait: [Ἤρατο δ' οὔτε ῥόδοις οὐ μάλοις οὔτε κυκίννοις, [Ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις.] Scilicet poma morsibus amasiarum lancinata amantibus data favoris erat et amoris indicium. Palm. Praeterea mala erant Veneri sacrata. Quod pluribus agit *Moll.* ad *Long.* Past. I. pag. 19. Adde *Alciphr.* III. Ep. 62. p. 430. Καὶ παρὰ τούτων γραμματίδια ὁσημέραι φοιτᾷ — καὶ στέφανοι ἠμιμάραντοι, καὶ μῆλα ἀποδεδηγμένα. Quae Lucianeis plane conveniunt. Ac *Bergl.* ad I. Ep. 37. p. 167. Immo credebatur vis fascinans ad amorem conciliandum inesse his pomis admorsis. *Jac. Elsner.* ad Apocalyps. XVIII, 14. recte quidem pag. 464. ait, poma amoris Venerei symbola et pignora fuisse; sed quando ex hoc Luciani loco demonstratum it, *Et petere sese malis solitos amantes*, non videtur attenta mente legisse verba Luciani: quin sic potius testem adduxisset *Virg.* Ecl. III. 64. *Malo me Galatea petit lasciva puella.* Reitz. Cf. Diall. Meretri. XII, 1. Omnino vide, quos laudat *Jacobus*, *Böttiger* in Proll. s. de Medea Euripidea p. XIV. et *Boisson*, ad *Nicet.* p. 325. Lehm.

Ead. l. 9. Μαστροποί) Habuimus idem supra, Amor. c. 16. med. Solan.

Ead. l. 13. Ἄχρις) Negat *Phrynich.* p. 6. ἄχρις et μέχρις Attice recte dici, pro ἄχρι, μέχρι. Falso; si item in Luciano semper ἄχρι, etiam sequente vocali rescribere velis. Licet enim apud *Thucyd.* qui hiatus adfectat, non inveniantur cum σ, et apud *Homer.* in locis a *Nunnesio* ad *Phrynich.* adductis ex Iliad. Δ. et Π. ἄχρις significet *omnino;* tamen apud *Lucian.* bene se habet ἄχρις. Et sic supra Tim. §. 24. ἄχρις ἂν λάθω. Iterum ibid. §. 30. et Hermot. §. 29. f. ἄχρις ἂν εὕρωμεν. *Alciphr.* I. Ep. 23. pag. 96. ἄχρις οὗ τὸν νιφετὸν — διεδέξατο. *Herodian.* II, 6. 22. μέχρις αἵματος. *Epict.* Man. c. 14. pag. 22. μέχρις ἂν γένηται. *Lucian.* Dial. Mort. XII. post. med. μέχρις Ἰνδῶν. Amor. cap. 25. μέχρις ἡλικίας, et sic ubique, sequente vocali. At significatio τοῦ *omnino* non tantum differt ab *usque, donec*, quin facile concilietur ex Il.

P. 599. *Γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις* [*Λίχμη Πουλυδάμαντος· ὃ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.*] Ubi Scholiast. *γράψεν* interpretatur *ἐπέξεσεν*. *Ἄχρις* vero, *ἕως τέλους*. REITZ. Cf. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 14. LEHM.

Ead. l. 15. *Καὶ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις*) *Erasmus: etiamsi quis admodum leviter concupivisset. Benedictus: etiamsi vel minimum concupivisset.* Non agitur de levi aut minima cupiditate; agitur de pretio, quo quis noctem ejus redimeret. Itaque verte, *etiamsi vel exiguo quis vellet*, etiamsi tenuem aliquis mercedem modo dignaretur solvere. Innuit ipsam non minus oblectatam Venere, quam adolescentes, ut ideo vix aliquem repelleret, qui modo parvum quid vellet impendere. GRON.

Pag. 72. l. 7. *Συγκεκρότητο*) Vide iterum p. 642. LA CROZE. (i. e. Sympos. c. 18. 19. ubi bis occurrit in *ἀνάπαστα συγκροτῶν*, et *ὁ Ἀλκιβιάδης ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίσκου καταγωνισθείς*.) Invitus eadem saepe repeto. Sed necessitas jubet; quia alii haec toties corrigere volunt. Adscripserat enim *Solanus*, *συνεκεκρότητο* legendum atque edendum; quia scilicet infra Gall. cap. 12. post med. *συνεκροτεῖτο* legas. Verum in temporibus plusquamperf. omissionem esse frequentissimam, jam notavi supra pro Imag. §. 5. ad *κέκρυπτο*. REITZ.

Ead. l. 10. *Ὑπεκωμῴδουν*) Id est, *deridentes fingebant.* GUYET.

Ead. l. 12. *Ἐκτραχηλίσασα*) *Ἐκτραχηλίζειν τὴν νεότητα.* Perdere juventutem. *Plutarch.* de liberis educandis. MENAG. in Addendis Ed. *Graev.* Sed hoc *Plutarchi*, non addito loco, vel *Scapula* in Lexico habet. Notavit eadem totidem verbis *Guyetus*. REITZ.

Pag. 73. l. 1. *Διαπείρασα*) Ad *ungues* refero hoc verbum, quibus *configunt* rapaces bestiae praedam, ne effugere facile possit. Alioqui, nisi modo facta esset *ὀνύχων* mentio, *hamos* imaginari liceret. Noster supra Piscat. c. 51. *περιπάρη*, *hamo trajectus est:* idque eo magis placeret, quia statim utitur verbo *καθιέναι*, de quo nota proxima. GRSN.

Ead. l. 4. *Γραμμάτια*) Supra pr. c. 13. et infra c. 16. *γραμματεῖα* correxerat *Solanus* ex Codd. Hic nihil mutavit. Quare aut *γράμματα* recipiendum, aut *γραμματεῖα* similiter, ut aliis locis, scribendum. Sed quia id incertum, nihil hic mutavi. REITZ. Imo rectissime *γραμμάτια* se habere, ex superioribus jam patuerit. LEHM.

Ead. l. 5. *Καὶ συνεχῶς πεμπομένη*) Nominativus *πεμπομένη* postulat verbum finitum, cujus Chariclea subjectum sit;

quam neutra emendatione opus esse videtur: nam *ὑπόχρυσος*, ut *ὑπάργυρος*, et similia vocabula, significat secundum analogiam, vel etiam secundum familiarem illius aetatis usum, eum, *qui auro quasi est obrutus et sepultus*. LEHM.

Ead. l. 12. *Μόνον αὐτὸν τῶν φίλων*) Non ausim severe damnare hanc lectionem: potest enim *τῶν φίλων* latitudinem quandam habere, et eos etiam comprehendere, qui specie tenus modo sunt tales. Sed videtur tamen opponere sibi invicem velle auctor *τὸν φίλον*, et *τοὺς κόλακας*· vehementius certe locutum esse, si ita dederit, nemo facile negaverit. Equidem ita interpretatus sum. GESN. Interpretandi quidem pro arbitrio facilius detur venia, quam edendi: quamquam per se utriusque, tum editoris, tum interpretis, est, verum sectari. Mihi quidem, ut ingenue, quod sentio, fatear, non placet *Gesneri* sententia. Magis certe placet, quod inest in *οὐ προσίεσθαι μόνον* cum nomine generis *τῶν φίλων*, quam *μόνον τὸν φίλον*, in quo paene immodestiam quandam perlucere puto. Vis autem, aut, si cum *Gesnero* malis, vehementia, sententiae maxima inest in sequentibus, quod ipsi praetulerit *τοὺς κόλακας*. Itaque oppositio non est in *φίλῳ* et *κόλαξι*, sed in ipso Agathocla et *κόλαξι*. Et haec, nisi fallor, vera est mens narrantis. Infra quoque cap. 18. Agathocles *μόνος τῶν φίλων* dicitur Diniam suum fideliter quocunque terrarum comitatus esse. LEHM.

Pag. 76. l. 1. *Γραμματεῖα*) P. et L. Reliqui vero, ut supra *γραμμάτια*, prave. SOLAN. Prave, *Solane*, judicatum. LEHM.

Ead. l. 3. *Ἐπικαλαμησόμενοι*) Sic recte legitur in *Fl.* ed. pro eo, quod in reliquis est, et in ipso P. *ἐπιπαλαμησόμενοι*. SOLAN. Si omnino legendum sit *ἐπιπαλαμησόμενοι*, significabit; *manum admoturi operi suo*, h. e. denno ad adulationem consuetam olim redituri; vel etiam ad *dolosam machinationem* referri poterit. Sed videtur *H. Stephanus* librum habuisse, in quo legeretur *ἐπικαλαμησόμενοι*, (ita certe sub hoc ipso verbo laudat, et ait, male vulgo legi illud alterum *ἐπιπαλαμησόμενοι*.) Et sane *spicilegii* significatio multo commodius ad h. l. videtur applicari posse. Et video, idem placuisse *Solano*, forte ex alio fonte. Certe ita interpretandum putavi; quidquid sit de auctoritate utriusque verbi compositi, cujus notum simplex, ipsum adhuc *ἅπαξ λεγόμενον*, puto, in Lexicis. GESN. *Ἐπικαλαμησόμενοι*) Ita omnino legendum videtur. In Addend. Ed. *Graev. Menag.* Sic rursus etiam ad verbum *Guyetus* in nott. Mss. REITZ.

Ead. l. 15. *Ἀυσίωνος*) Sic *Salm.* et. *Bas.* 4. quas secuti sumus. Edd. ceterae, teste *Reitzio*, *Ἀύσωνος*. Vid. nott. ad cap. 12. Sed et. in *Gesneri* versione, pro *Lysone*, *Lysionem* rescripsimus. Bip.

Ead. l. 17. *Ἐξεκεκένωτο*) P. et. L. recte. In reliquis *ἐξεκένωτο*. Solan. Dandum hoc *Solano* ac Mss. duobus probae notae existimavi, ut jam augmentum adderem, quod Edd. non agnoscebant; alioqui, si modo unus Cod. habuisset, non addidissem. Vid. supra ad *συγκεκρότητο* c. 13. f. Reitz. In *συγκεκρότητο* omissum erat augmentum; sed in *ἐξεκένωτο* reduplicatio deest, quae in hoc verbo deesse non debebat. Quodsi Edd. haberent *ἐκκεκένωτο*, eadem sane res esset h. l. quae cap. 13. agebatur. Nunc vero vitium grammaticum *ἐξεκένωτο* Reitzio etiam tum erat corrigendum, si vel nullus Codicum legitimam formam servasset. Lehm.

Ibid. *Ὡς ἤδη αὖος ἦν*) Praeclare illustrat hanc formulam *Kusterus* ad *Aristoph. Θεσμοφ.* 853. Sed nondum tamen persuasit, ibi pro *Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν* legendum esse *αὖος*. Interrogat, quis unquam vel legit vel audivit, aliquem exspectando *strabum* factum fuisse? Non lubet interrogare, quis siccus factus sit exspectando, vel mortuus adeo? Sed an non solent, qui exspectant, quod ipsum verbum Latinum indicat, frequenter versus illum locum spectare, unde venturum putant, quem cupiunt? Nonne conversis diu nimis in unum locum oculis (ut illa apud *Horatium* mater *curvo nec faciem litore demovet*) metus est, ne quis strabus fiat? Alia jam praetermitto, quae nihil ad *Lucianum*: et ne haec quidem. Gesn.

Ibid. *Ἀὖος ἦν*) Confer supra Tim. c. 8. *m.* Et Mer. Dial. XIV. pr. Solan. Nota est metaphora de iis, qui bona profudere, aut quem assentatores ac meretrices exederunt, vel potius ebiberunt, unde vulgatum illud *Horatianum: Diffugiunt cadis cum faece siccatis Amici.* De paupere ac famelico *Alciphr.* III. Ep. 4. p. 282. *ὡς νῦν ἐγὼ σοι αὖος ὑπὸ λιμοῦ καὶ αὐχμηρός.* Sed et *αὖον mutum prae metu* ap. *Suid. et Joseph.* esse, docet *L. Bos.* Animadv. ad *Suid.* c. 35. p. 145. Reitz.

Pag. 75. l. 1. *Ἄλλον τινὰ Κρῆτα νεανίσκον τῶν ὑποχρύσων ἐθήρα*) *Alium quendam adolescentulum Cretensem bene nummatum venata est.* *Ὑπόχρυσος* est ad auri colorem accedens, subaureus, ut sic dicam: ut paullo inferius *ὑπόχρως* subpallidus. Non convenit pecunioso juveni hoc verbum. Videtur literis transpositis scripsisse *Lucianus τῶν πολυχρύσων.* Graev. *Belino* placebat *ἐπιχρύσων*, neque hoc male. Quan-

Ii suos praefectos in regiones sibi subjectas mittebant, et ἁρμοστὰς eos vocabant. At Asia, de qua hic sermo, et quae tempore Luciani et hujus Dialogi sub Romanis erat, ut in ipso Dialogo patet, proconsularis erat provincia, et a proconsule regebatur, qui Graecis dicebatur ἀνθύπατος. Tentabam hunc nodum solvere, et dicebam, forte *Lucianum* servasse decorum, et cum Mnesippum Laconem introduceret loquentem, eum de industria non exacte ῥωμαΐζειν facere, et non perfectam notitiam Romanorum magistratuum habentem induxisse. Sed, ut verum fatear, id non mihi satisfacit; nam nec in tota orationis serie utitur alia voce, quae Laconismum redoleat, nec ipsum nomen Μνήσιππος videtur esse Laconis, sed Μνάσιππος dicendum fuisset. Tum et infra de Morte Peregrini utitur ea voce ex sua persona, ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἐπαχθῆναι τῆς Ἀσίας. Itaque alio me verto, et puto, fuisse nomen Graeci magistratus, non Romani. Nam civiliter et moderate regentes provincias Romani permittebant aliquando populis, ut haberent quandam speciem regiminis, et magistratus quosdam ex sua gente, sibi tamen subditos, et sine jurisdictione suprema, sed morum et εὐταξίας curam habentes. Id mihi suadet *Budaeus* in commentariis suis, qui haec ait: ἁρμοστῆρας ἐκάλουν Ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ εὖ ζῆν διατάττοντας. Ignoratur, unde id acceperit, sed ex eo loco colligitur, fuisse Athenis ἁρμοστῆρας id, quod Romae Censores, et credo ad exemplar Censorum Romanorum institutos; nam in antiqua Atheniensium republica de iis non fit mentio apud auctores: nisi sic sit, cur ita locutus fuerit *Lucianus*, mihi non liquet. Palm. Haec et alia nonnulla in hoc libro, historias hasce fabulasve temporis esse recentioris, arguunt, cum de imperio Romano haud dubie haec intelligenda sint. Vide etiam c. 18. 32. et 33. Βασιλεὺς μέγας hic est Imperator Romanus: (de quo titulo consule *Spanh.* p. 446.) cum *Italia* nominetur, et *Gyaros* sub Imperatoribus exilii locus. Solan. Nondum satis video caussae, cur hac appellatione non Praesidem et Rectorem Provinciae ordinarium, uno verbo Proconsulem Asiae intelligamus; licet non ignorem, summo viro *Ez. Spanhemio* in loco *Nostri* de Morte Peregrini §. 9. ubi itidem de supplicio capitis agitur, aliter visum, cum intellexerit de magistratu s. Legato, extra ordinem *ad ordinandum statum liberarum civitatum* misso; vid. Diss. 13. pag. 586. Libera quidem civitas Ephesus; sed quam tamen Proconsulari imperio subjectam, satis aliunde constat. *Lucianum* non semper solennibus Romanarum dignitatum appellationibus uti, (nam alioquin hic ἀνθύπατος nominandus erat) vel inde satis ap-

Ibid. Ὀρῶντες ἐδώδιμον) *Erasmus*, hujus Dialogi interpres, lectorem saepe decipit. Verte igitur hunc locum, ut *Godofr. Maluynus* Senator clarissimus monuit, *machinantes, ut viderunt in Dinia adhuc esse quod edi posset.* Sic *Terent.* Eunuch. *hunc comedendum et deridendum vobis propino.* Idem *Maluynus debibendum* legebat. Bourd.

Ead. l. 5. Ἔνδον ἦν ὁ Δημ.) Perperam haec antea interpunctata et versa suo nitori restituimus. Solan.

Ead. l. 8. Τήν τε αὐλειον ἀποκλεῖειν) Hic quoque, ut alibi, absurde vertunt *atrium occludi*, cum in dialogo Cochlidis et Parthenidis recte vertant ista πύπος ἠκούετο καὶ βοὴ καὶ ἡ αὐλιος ἠράσσετο, *domusque janua exterior effringitur:* Sicut pessime de Gymnasiis cap. 2. ἐν τῷ ἀιθρίῳ τῆς αὐλῆς reddidit *Benedictus in atrio*, cum *Obsopoeus* accuratior *in aulae area.* Sequente pagina vides minime verti Gracca in illis ἔωθεν δὲ οἱ στρατηγοὶ παρῆσαν, *ut autem diluxit, milites aderant*, quod factum ab interpretibus, quia incredibile videbatur, στρατηγοὺς officio lictorum functos, cum intelligendi sint praetores haud dubie accincti satellitibus et lictoribus. Stupidior ἀβλεψία est interpretis *Salmuriensis* in pagina vicina ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς scribentis *Chalcidensis nauclerus*, quod omnino in hac editione mutari debuit. Gron.

Ibid. Αὔλειον) Adscripserat *Solanus* legendum αὔλιον, nulla Ed. neque Cod. addito, qui sic habeat, sed Edd. *J. Fl. Fr. Par.* consentire in αὔλειον. Obsecundavi tamen, quia sic alibi apud Nostrum scribi solet, ut in Dial. Meretr. XII. post med. τὴν αὔλιον εὖρον ἀποκεκλεισμένην. Ibid. Dial. XV. ipso med. ἡ αὔλιος ἠράσσετο. Θύραν autem intelligi, priore *Luciani* aliorumque testimoniis probavit *L. Bos.* de Ellips. p. m. 67. Confer eund. in πύλη p. 139. Reitz. Editionis *Schaef.* est pag. 196. Sed falluntur *Solanus* et *Reitzius*, αὔλιος rectius scribi putantes, quam αὔλειος. Nam h. l. in αὔλειον consentiunt omnes libri. Diall. Meretrr. XII. 3. editiones quidem pleraeque habent formam αὔλιος, sed meliorem servavit Cod. 3011 et Diall. Meretrr. XV, 2. eandem praestat Ven. 4. sic volentibus *Guyeto* et *Jacobsio* ad *Achill. Tat.* p. 820. Ceterum in *Aristophanis* quae *L. Bos.* affert, locis non minus certa est scriptura αὔλειος. Recte itaque *Schmiederus* et h. l. et priore Dialogorum Meretrr. loco a *Reitzii* auctoritate recessit, altero autem eorundem Dialogorum loco minus sibi constitit. Lehm.

Pag. 77. l. 9. Ἁρμοστὴν) Cur utatur hoc loco *Lucianus* voce ἁρμοστὴς, difficile est dicere. Fuit Lacedaemoniorum propria ea vox, et id nos docet *Diodorus* L. XIII. his verbis: Ἱπποκράτης ἡγεμών (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν.)

Ii suos praefectos in regiones sibi subjectas mittebant, et ἁρμοστὰς eos vocabant. At Asia, de qua hic sermo, et quae tempore Luciani et hujus Dialogi sub Romanis erat, ut in ipso Dialogo patet, proconsularis erat provincia, et a proconsule regebatur, qui Graecis dicebatur ἀνθύπατος. Tentabam hunc nodum solvere, et dicebam, forte *Lucianum* servasse decorum, et cum Mnesippum Laconem introduceret loquentem, eum de industria non exacte ῥωμαΐζειν facere, et non perfectam notitiam Romanorum magistratuum habentem induxisse. Sed, ut verum fatear, id non mihi satisfacit; nam nec in tota orationis serie utitur alia voce, quae Laconismum redoleat, nec ipsum nomen *Μνήσιππος* videtur esse Laconis, sed *Μνάσιππος* dicendum fuisset. Tum et infra de Morte Peregrini utitur ea voce ex sua persona, ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἐπαχθῆναι τῆς Ἀσίας. Itaque alio me verto, et puto, fuisse nomen Graeci magistratus, non Romani. Nam civiliter et moderate regentes provincias Romani permittebant aliquando populis, ut haberent quandam speciem regiminis, et magistratus quosdam ex sua gente, sibi tamen subditos, et sine jurisdictione suprema, sed morum et εὐταξίας curam habentes. Id mihi suadet *Budaeus* in commentariis suis, qui haec ait: ἁρμοστῆρας ἐκάλουν Ἀθηναῖοι τοὺς εἰς τὸ εὖ ζῆν διατάττοντας. Ignoratur, unde id acceperit, sed ex eo loco colligitur, fuisse Athenis ἁρμοστῆρας id, quod Romae Censores, et credo ad exemplar Censorum Romanorum institutos; nam in antiqua Atheniensium republica de iis non fit mentio apud auctores: nisi sic sit, cur ita locutus fuerit *Lucianus*, mihi non liquet. Palm. Haec et alia nonnulla in hoc libro, historias hasce fabulasve temporis esse recentioris, arguunt, cum de imperio Romano haud dubie haec intelligenda sint. Vide etiam c. 18. 32. et 33. Βασιλεὺς μέγας hic est Imperator Romanus: (de quo titulo consule *Spanh.* p. 446.) cum *Italia* nominetur, et *Gyaros* sub Imperatoribus exilii locus. Solan. Nondum satis video caussae, cur hac appellatione non Praesidem et Rectorem Provinciae ordinarium, uno verbo Proconsulem Asiae intelligamus; licet non ignorem, summo viro *Fr. Spanhemio* in loco *Nostri* de Morte Peregrini §. 9. ubi itidem de supplicio capitis agitur, aliter visum, cum intellexerit de magistratu s. Legato, extra ordinem *ad ordinandum statum liberarum civitatum* misso; vid. Diss. 13. pag. 586. Libera quidem civitas Ephesus; sed quam tamen Proconsulari imperio subjectam, satis aliunde constat. *Lucianum* non semper solennibus Romanarum dignitatum appellationibus uti, (nam alioquin hic ἀνθύπατος nominandus erat) vel inde satis ap-

paret, quod statim τὸν μέγαν βασιλέα appellat, qui magis proprie αὐτοκράτωρ erat dicendus. Quae res magnum ipsum *Erasmum* in fraudem induxit, ut Persarum regem interpretaretur. Eodem modo infra in Demetrii atque Antiphili historia c. 32. συναρμοστὴν legatum Praesidis arbitror intelligi. Gesn. Adde idem pluribus confirmantem *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. No. 4. ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν· ubi licet magistratus Graecus intelligatur, tamen hac occasione ad refutandum *Palmerium* utitur. Reitz. Tenendum omnino, *Lucianum* affectasse in omni stylo suo veterem Atticismum, quam maxime poterat; ergo et in politicis; quamquam formae civitatum, quales Luciani aetate fuerunt, mirum in modum differebant ab iis, quae Periclis et Aristophanis tempore vel in Graecia, vel in Asia, obtinuerant. Unde ὁ μέγας βασιλεύς, qui prioribus illis seculis *rex Persarum* fuerat, nostro scriptori est *Imperator Romanorum* pro usitatiore recentioris Graecitatis, i. e. impurioris Atticismi, nomine αὐτοκράτωρ. Et sic ἁρμοσταὶ sunt *Proconsules* Romanorum, ad similitudinem ἁρμοστῶν illorum Spartanorum, qui per ea tempora, ubi Laecedaemoniis principatus erat Graeciae, in civitatibus subjectis *proconsulari* quadam potestate utebantur. Recentior eaque solennis vox ἀνθύπατος Luciano ἀττικίζοντι horridior visa. Verum haec sufficere puto contra turpes *Palmerii*, et vero etiam *Erasmi*, errores istos tum rariores hodie, tum graviores. Ejusdem mecum sententiae omnino est *Jacobus* Quaestst. Luciann. Spec. 1. cap. 4. Lehm.

Ead. l. 10. Βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ) *Erasmus: ad Persarum regem.* Verte, *ad Imperatorem.* Solebant enim Praesides provinciarum, ubi in honestos homines poena statuenda erat, principem consulere l. Divi fratres, §. 1. et 2. ff. de poenis. At mentio Gyari *Erasmum* saltem admonuisset, loci Romanis exiliis frequentis. Hoc monebat idem Senator, et *Vincent. Obsopoeus* argumento εἰκόνων. Bourd.

Ead. l. 12. Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων) Cycladibus adnumerat etiam *Strabo* 10. p. 334. atque *Plin.* 8, 29 s. 43. sed inter Sporadas refert idem *Plin.* 4, 12. s. 23. et *Stephanus Byz.* Caeterum hoc exemplo illustratur illud Satyrici, *Aude aliquid, brevibus Gyaris et carcere dignum etc.* Gesn. *Juvenalis* scilicet. Vid. Schol. ibique Adnott. Lehm.

Ead. l. 15. Συνεισῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον) Utitur inter alia et hoc *Luciani* testimonio *J. Elsnerus* ad illustranda Apostoli verba ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, quae leguntur in 2. Epist. *ad Timoth.* IV, 16. Nimirum periclitantibus in judiciis adesse solitos amicos et pa-

tronos, (quos *advocatos* dictos, notum.) Idque ut ad locum N. T. non incongruum erat, ita ad *Lucianum* non opus erit id pluribus exponere aut firmare, quod res sit notissima. Vid. tamen, si vis, *Herald.* ad jus Atticum. REITZ.

Pag. 78. l. 3. *Πορφυρεῦσι*) Verte, ut idem Senator, *purpurarum piscatoribus.* Alibi de quibusdam hujus Dialogi narrationibus fusius. BOURD. *Jam Strabo,* cum appulisset ad hanc insulam, *κώμιον ἔγνω ὑπὸ ἁλιέων συνοικούμενον,* ut ipse ait X. p. 334. 48. ubi plura de eorum hominum paupertate. GESN.

Ibid. Τὸ γινόμενον) Conferri jusserat *Solanus* Somn. 1. Ibi enim legas, *ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον.* Vid. not. *Hemsterh.* Adde Alex. c. 54. Ac simul adverte, si tanti videtur, modo *γιγνόμενον,* modo *γινόμενον* esse in *Luciano;* modo in antiqq. Edd. *γιγνόμ.* ubi in recentt. *γινομ.* Hic quidem *γιν. Fl.* aeque ac *J. et H. Par. etc.* Alibi non semper hujusmodi minutiis recensendis lectori fastidium pariemus. REITZ.

Ead. l. 9. *Πέντε* etc.) Si ex Romana historia de Agathocle isthoc aliquid constaret, nullo jam negotio scripti hujus libelli tempus assignaretur. Ego nihil invenio. SOLAN.

Ead. l. 15. *Εὐθύδικον*) Et hi mihi ignoti. SOLAN.

Pag. 79. l. 4. *Καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα τὸν Χαλκιδέα, καὶ τοῦτον ἑταῖρον αὐτοῦ*) Videntur mihi enervare hunc loquendi modum, dum sic distinguunt, et vertunt, *et cum ipso Damon Chalcidensis, ejus amicus.* In his certe nulla significatio vocum *καὶ τοῦτον.* Distinguo et verto, *καὶ μετ' αὐτοῦ Δάμωνα, τὸν Χαλκιδέα καὶ τοῦτον, ἑταῖρον αὐτοῦ, et in eis Damonem, hunc quoque Chalcidensem,* (aeque ut Euthydicus) *amicum ejus.* Sic solent, cum duo in eodem conveniunt. GRON. Sic fere etiam *J. Sergerus,* nescio, utrum sua via, an *Gronovii* monitu, huc adductus, sed tanto rectius etiam, quum articulum ante *χαλκιδέα* omitti velit, praeeunte Ed. *Fl.,* cui nunc etiam Codicis Gorl. auctoritas accedit. Jam *Schmiederum* quoque video Tom. II. p. XLIX. eidem emendationi favere. Sed *Jacobus* satius duxit in vulgata scriptura acquiescere, quippe „quae negligentiae speciem prae se ferat imitationemque sermonis familiaris, cujus rei Lucianus alibi sit studiosissimus." LEHM.

Ead. l. 15. *Ἀπὸ ψιλῆς τῆς κεραίας*) Contractis nempe nautarum ministerio, aut celeritatis caussa abscissis, aut abruptis denique a vento velis, *nudae sunt antennae.* Hoc est in *Actis Apostolicis* XXVII, 12. *χαλάσαι τὸ σκεῦος,* ut recte explicat *Scheff.* de mil. nav. I, 4. p. 35. GESN.

Ibid. Σπείρας τινὰς ἐπισυρομένους) Primo audiamus *Plutarchum περὶ ἀδολεσχίας* p. 900. *Νεὼς ἀρπαγείσης ὑπὸ πνεύματος ἐπιλαμβάνονται, σπείραις καὶ ἀγκύραις τὸ τάχος ἀμβλύνοντες. Σπεῖρα* igitur adhibetur in tempestate ad cursum navis retardandum, et frangendum obtundendumque quasi impetum. Sed quid est *σπεῖρα;* Scholium ad Odyss. Z, 269. *σπείρας* interpretatur *μεγάλους κάλως, δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες.* Nempe funes magni nautici, in spiram convoluti, mari innatantes, impediunt aliquantum, ne ita celeriter abripi, ita facile everti navis possit. Emendandus est *Hesychius*, apud quem sub voc. *σπεῖον* continuatur oratio, *οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι*, quae *σπείρας* explicatio est, non minus, quam ea, quae sequuntur, et, nisi fallor, ad hunc nostrum locum pertinent, *καὶ νεὼς σκεῦός τι, καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου.* Sequitur, *ἡ ῥάκη, καὶ ἱμάτια, καὶ ἱστία*· haec *σπεῖρον* vocant Homerici interpretes. Excipere itaque se debent apud *Hesychium*, *σπεῖον, σπεῖρα, σπεῖρον.* Sed redeamus ad *spiras* nostras. Retinui in interpretatione hoc nomen, auctoritate *Festi*, qui inter alia, *spira*, inquit, *funis nauticus in orbem convolutus*, et laudat *Pacuvii* versum, haud dubito quin in tempestatis descriptione a poëta positum, *Quid cessatis socii ejicere spiras sparteas?* Huc refero etiam *Isidori* verba Orig. 19, 4. *Spirae, funes, quibus in tempestatibus utuntur, quos nautici suo modo curvubas vocant.* Servata res ad recentiora usque saecula. Laudantur in Glossario *Dufresniano* Voc. *Spera*, n. 3. Glossae ad *Fr. Barberini* Documenti d'amore, p. 273. *Ligantur plures fasces et projiciuntur in aquas retro naves, ut non sic naves currant, fractis themonibus: et dicuntur* sperae, *quasi res, quae faciunt tardare progressum.* Praestant ergo *spirae* navi jactatae, quod plaustris in descensu arduo alligata a tergo sarmenta, *Schlepp-reiss* vocant rustici. Gesn.

Pag. 80. l. 15. *Ἐπὶ τούτων*) Minus rectum videtur, quod *Fl.* habet, *ἐπὶ τούτοις.* Locus enim aut res, super quibus sedemus, genitivum postulant post *ἐπί.* Namque *ἐπὶ τούτοις* ita quidem significabit *super illis*, ut conditionem vel caussam designet, et valeat *propter* vel *praeterea.* Nam licet Grammatici recentiores vulgo in Syntaxi praepositionum ad *ἐπὶ* cum dativo loci, in quo vel super quo sedemus, insistimus, adferant illud *Aeliani*, (V. H. I. cap. 30.) *ἐπὶ ἵππῳ*, id merito tamen suspectum est *Perizon.* qui *ἐφ' ἵππων* malit, ut est in Hist. animal. XII, 34. Vid. ejus notam in Ed. majore; (nam in minore omissa erat, licet in ejus Indice ad hanc notam remittatur lector.) Et sic recte apud *Long.* Past. IV,

secuti sunt, locum hunc sanum et sincerum arbitror. Διαιτῶντες non ab διαιτέω, sed διαιτάω, deducendum. Amicissimi inter se erant Aretaeus, Charixenus et Eudamidas: horum Eudamidas moriens reliquit Aretaeo alendam matrem suam; Charixeno vero reliquit locandam cum dote filiam suam. Mortuo Eudamida, *heredes, quibus haec delegata erant, simul audierant, venerunt, illico curantes ea, quae in testamenti tabulis perscripta et demandata erant.* Aretaeus scilicet aluit Eudamidae matrem, Charixenus ejusdem cum dote elocavit filiam. Sic expono διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. Quamquam διαιτάω plerumque significat *vivo, versor, dego*: dubitari non potest, quin et natura sua significet *dispono, ordino, compono, discepto*, et saepe in ea significatione usurpetur. *Noster* in Abdicato c. 11. Ἦν δέ τινες ἑκόντες αὐτοὶ συνθῶνται δικασταὶς, καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψωσι διαιτᾶν. Perspicuum est, quid hic sit διαιτᾶν, nempe *disceptare, cognoscere caussam.* Sic apud *Dionysium Hal.* lib. IV. Ἀρχαιολογ. δικασταὶ καθεζόμενοι διήτων. Hinc judex passim διαιτητὴς dicitur, et δίαιτα non raro *arbitrium, judicium* notat: sic apud *Nostrum* in Deor. D. XX, 1. Jupiter contendentes de formae praestantia tres Deas ad Parin rejiciens, ἐγὼ δὲ, inquit, ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν· et iterum eadem pag. οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς, ait Juno Veneri, ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν. Adde, quae habet *H. Stephanus*, qui inter alia hunc ex *Thucydide* disertum affert locum, καί τοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα διήτημαι, πολλὰ δ' ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. Hic διαιτᾶν est *administrare, ordinare*, plane ut in *Luciani* loco, quo de agimus. Legitur autem apud *Thucydidem* δεδιήτημαι pro διήτηκα. Vide sis, quae supra ad Tom. I. de usu perfectorum in Passivo apud Graecos disputavimus. Jens. (δεδιήτημαι legitur in *Thucyd.* et *Steph.* Reitz.) Rarior usus verbi διαιτᾶν in tali re videtur induxisse virum summum, *Graevium*, ut aliquid hic mutari vellet. Est autem διαιτᾶν aequo arbitrio rem aliquam tractare. *Suidas*, διαιτῶν, δικάζων. καὶ διαιτῶν, τὸ ἴσον νέμων. Convenerunt viri ad cernendam dividendamque ex aequo, et mutuo quasi arbitrio, hereditatem. Judicialis illa significatio pervulgata: sed usum, huic *Luciani* et *Suidae* rationi plane similem, aliunde adhuc firmari velim, de quo nec dubito. Gesn. Prorsus ab *Luciani* mente est alienum, quod *Graev.* substituit, ἀπαιτοῦντες, et vulgata lectio omnino melior est. Non enim aderant Aretaeus et Charixenus, ut aliquid petituri aut partem ablaturi ex hereditate; neque enim id ab homine paupere, vel ante apertum testamentum sperabant; neque

sentiar. Non enim tantae est lectio illa auctoritatis, ut contra solennem usum et constantem librorum plurimorum et optimorum lectionem aliquid valere videatur. Adde quod mox c. 21. de eadem re *ἀνέχειν ἐπὶ τούτων ἑαυτούς*. Uberius vulgatum Genitivum defendit *Jacobus*. LEHM.

Pag. 81. l. 5. *Ἐπικλωμένου*) Vix operae foret exponere, quid hoc sit, nisi casu viderem (ubique enim pristinam versionem examinare non est animus) *Erasmum* vertisse, *imminentes procellas, fragorem aquae sese agglomerantis*, non adeo male ad rem ipsam, minus commode ad Graeca. *Ἐπικλωμένου* esse *fractam* sive *infractam* aquam, ipsum verbum satis indicat, de quo vid. supra pro Imag. c. 13. adeoque collisionem undarum ab vento disjectarum, sonitumque hinc ortum significari, quilibet videt. Adde tamen id manifesto declarantem *Alciphr.* I. 1. p. 4. *καὶ ἐπεφρίκει μὲν ὁ πόντος μελαινόμενος, τοῦ ὕδατος δὲ ἀφρὸς ἐξηνθήκει, πανταχοῦ τῆς θαλάσσης ἐπ' ἀλλήλων ἐπικλωμένων τῶν κυμάτων, τὰ μὲν γὰρ ταῖς πέτραις προσερράσσετο, τὰ δὲ εἴσω ἀνοιδοῦντα ἐρρήγνυτο.* Ad quae verba *Bergl.* et hoc *Luciani* adducere non est oblitus. REITZ.

Pag. 82. l. 11. *Εὐδαμίδας*) Nihil de his invenio. SOLAN.

Ead. l. 14. *Σοὶ δὲ οὐκ οἶδα εἰ τοιαῦται δόξουσι*) Ridiculam hanc sententiam *Belinus* esse dicit, ridiculam ipse sui fiduciam ostendens. Non enim formula *οὐκ οἶδα εἰ* dubitanter affirmat, quem errorem *Gesneri* versio: *nescio an*, genuisse, vel aluisse saltem, videtur; sed negat potius cum dubitatione: *nescio an non*. Vide inter alios *Benj. Weiskium* ad *Xenoph.* Cyrop. VIII, 4, 16 Quare etiam supra cap. 18. verba: *ἔτη γὰρ οὐκ οἶδα εἰ πέντε διελήλυθε* Latine non erant vertenda, ut idem *Gesnerus* verterat: *anni enim nescio an quinque abierint;* sed: *nescio an nondum;* h. e. *vix integros quinque annos praeteriisse credo.* Recte *Wiel.* es sind kaum vier bis fünf Jahre, dass etc. Definitur scilicet hac ratione illud, quod praecessit, *οὐ πρὸ πολλοῦ*. Ergo h. l. valeat *Belinus* cum sua emendatione: *εὖ οἶδα, οὐ* etc. qua nihil profecto minus potuit emendatum esse. LEHM.

Pag. 83. l. 8. *Αὐτῷ*) Per hunc cave Charixeinum intelligas. De Eudamida enim hoc dicitur. SOLAN.

Ibid. *Ἐν παιδιᾷ — ἐποιοῦντο*) Ita supra habuimus in Quom. Hist. c. 22. *ἐν γέλωτι ποιήσασθαι.* Pro Imag. c. 17. pr. *ἐν μεγάλῳ τιθεμένη*, et passim. REITZ.

Ead. l. 14. *Διαιτῶντες*) Duplicem hujus loci scripturam dederunt editores. Primi Florentini dedere *διαιτοῦντες*, *Aldus διαιτῶντες*· qua *Aldina* lectione, quam sequiores recte

secuti sunt, locum hunc sanum et sincerum arbitror. *Διαιτῶντες* non ab *διαιτέω*, sed *διαιτάω*, deducendum. Amicissimi inter se erant Aretaeus, Charixenus et Eudamidas: horum Eudamidas moriens reliquit Aretaeo alendam matrem suam; Charixeno vero reliquit locandam cum dote filiam suam. Mortuo Eudamida, *heredes, quibus haec delegata erant, simul audierant, venerunt, illico curantes ea, quae in testamenti tabulis perscripta et demandata erant.* Aretaeus scilicet aluit Eudamidae matrem, Charixenus ejusdem cum dote elocavit filiam. Sic expono *διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν*. Quamquam *διαιτάω* plerumque significat *vivo, versor, dego*: dubitari non potest, quin et natura sua significet *dispono, ordino, compono, discepto*, et saepe in ea significatione usurpetur. *Noster* in Abdicato c. 11. *Ἦν δέ τινες ἐκόντες αὐτοὶ συνθῶνται δικασταὶς, καὶ προελόμενοι ἐπιτρέψασι διαιτᾶν.* Perspicuum est, quid hic sit *διαιτᾶν*, nempe *disceptare, cognoscere caussam.* Sic apud *Dionysium Hal.* lib. IV. *Ἀρχαιολογ. δικασταὶ καθεζόμενοι διήτων.* Hinc judex passim *διαιτητὴς* dicitur, et *δίαιτα* non raro *arbitrium, judicium* notat: sic apud *Nostrum* in Deor. D. XX, 1. Jupiter contendentes de formae praestantia tres Deas ad Parin rejiciens, *ἐγὼ δὲ*, inquit, *ἀπωθοῦμαι τὴν δίαιταν*· et iterum eadem pag. *οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς*, ait Juno Veneri, *ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν*. Adde, quae habet *H. Stephanus*, qui inter alia hunc ex *Thucydide* disertum affert locum, *καί τοι πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα διῄτημαι, πολλὰ δ' ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα.* Hic *διαιτᾶν* est *administrare, ordinare*, plane ut in *Luciani* loco, quo de agimus. Legitur autem apud *Thucydidem δεδιῄτημαι* pro *διῄτηκα*. Vide sis, quae supra ad Tom. I. de usu perfectorum in Passivo apud Graecos disputavimus. Jens. (*δεδιήτημαι* legitur in *Thucyd.* et *Steph.* Reitz.) Rarior usus verbi *διαιτᾶν* in tali re videtur induxisse virum summum, *Graevium*, ut aliquid hic mutari vellet. Est autem *διαιτᾶν* aequo arbitrio rem aliquam tractare. *Suidas, διαιτῶν, δικάζων. καὶ διαιτῶν, τὸ ἴσον νέμων.* Convenerunt viri ad cernendam dividendamque ex aequo, et mutuo quasi arbitrio, hereditatem. Judicialis illa significatio pervulgata: sed usum, huic *Luciani* et *Suidae* rationi plane similem, aliunde adhuc firmari velim, de quo nec dubito. Gesn. Prorsus ab *Luciani* mente est alienum, quod *Graev.* substituit, *ἀπαιτοῦντες*, et vulgata lectio omnino melior est. Non enim aderant Aretaeus et Charixenus, ut aliquid petituri aut partem ablaturi ex hereditate; neque enim id ab homine paupere, vel ante apertum testamentum sperabant; neque

jam; dum accurrunt, incognitum testamenti ab *Luciano* statuitur argumentum; neque adeo narrat, quando id fuerit apertum; sed ipse ejus contenta jam narrando patefecit, idque jam innotuisse, disertis verbis praemittit, risumque aliorum insueto legandi more audito exortum commemorat. Adveniunt igitur heredes isti de onere sibi imposito jam edocti, non lucro inhiantes, verum amicitiae memores, et onus contra vulgi opinionem suscepturi; quo narrationis filo observato, verbum *διαιτᾶν* est aptissimum, quod *res ordinare, constituere, disponere, disceptare*, significat, adeoque cum seqq. *ἐκ διαθηκῶν* connexum, significabit rem ita dirigere, ut testamento satisfiat. Quam significationem *τοῦ διαιτᾶν*, nescio an sit adeo necessarium testimoniis comprobare: certe sic *διαιτα de schikking. Aristoph.* Eccl. 669. *Τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡ. Κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ Μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συῤῥήξας εἰς ἓν ἅπαντα. — Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς* etc. Ac pro *arbitrio* Vesp. 522. quod expressis verbis a judicio distinguit *Liban.* Ep. 118. *Σὺ δέ, εἴτ' ἐκ διαίτης, εἴτ' ἐκ δικαστηρίου δεήσει, δεῖξον* etc. Sed hoc posterius pueri norunt, cum vel Grammatici habeant, *ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν, permittitur mihi arbitrium.* At *Thucyd.* VII. c. 77. *πολλά τε ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι.* Quod Scholiast. exponit, *ἐπειῆθευσα· πεπολίτευμαι νομίμως.* Adeoque ad *Luciani* mentem adpositissime. Pro *disceptare*, *componere*, *Dionys. Hal.* Isaeo. p. m. 107. *οὐδὲ λόγον ποιησασθαι, οὐδὲ διαιτᾶν ἐπιτρέψαι.* Et Antiq. VII. pag. 457. f. *τοὺς πατρικίους τὰ νείκη διαιτᾶν.* Adde *Harpocrat.* v. *διαιτηταί*, p. 124. Conf. nott. *Vales.* pag. 19. Plura adderem; sed his scriptis video, *Jensium* idem fere egisse. Nec tamen poenitet, quia res jam videbitur tanto manifestior. REITZ.

Pag. 84. l. 2. *Ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε*) Toto genere confusus et absurdus in his est interpres posterior. Ita enim vides eum vertisse, ut dicat, filiam datis quinque talentis, quae habebat, elocavisse. Quae talia plane non sunt in Graecis; et si dedisset in hanc rem talenta quinque, profusus fuisset, non diligens in distribuendis hereditariis bonis; ex quibus sic nihil reliquum supermansisset. Longe accuratior *Erasmus: et matrem alit Eudamidae, et filiam non ita pridem elocavit, ex quinque talentis, quae possidebat, duobus in propriae filiae dotem, duobus in amici filiam erogatis.* Atque ita superat talentum unum in alimenta matris Eudamidae, sapientissima ratione. GRON.

Ead. l. 9. *Εὐδαμίδα*) Leve mendum in omnibus Edd. conspicitur, quod vel a tirone poterat deleri, *ἐγὼ δὲ τὸν Εὐ-*

Ead. l. 11. *Ἦγεν*) Sic recte L. In P. *ἦσεν*. In impressis vero *ἧκεν*. SOLAN.

Pag. 87. l. 6. *Συγκαταζευγνύμενον*) Qui nescit, *τὸ ζεύγνυμι* ejusque composita de matrimonio junctis, aut jungendis adhiberi solitum, adeat *Jac. Elsner.* ad Evang. *Marc.* X, 9. REITZ.

Pag. 88. l. 6. *Βουλὴ* etc.) Citat haec verba *Suidas* in *ἐπιτιμ.* Sed ibi corrupte pro *αὐτὸ* legitur *αὐτὸν*. Quod cum doctissimo editori contubernali tum indicassem, et cum panculis aliis in schedula adnotatum tradidissem, ea casu aliquo deperdita, in ea Ed. omissum fuit: quod tamen ei fraudi esse, tantillum cum sit, ob alia et multa laude sane digna, in ea Ed. ab eo summo labore praestita, nolim. SOLAN.

Ead. l. 7. *Ἐπίτιμος*) Bene monuit *Hemsterh.* in marg. adeundum *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 339. No. 25. Cum enim et *Thucyd.* V. c. 34. habeat, *καὶ ὄντες ἐπίτιμοι*, et *Duker.* illud verbum ex *Th. Mag. Suid.* atque auctore *Etymologici*, hocque *Luciani* loco probet, satis patet, probam esse *Luciani* vulgatam, neque id in *ἐπιτίμιος* mutandum; sed significare, *qui integra fama et existimatione est.* REITZ.

Ead. l. 11. *Παλλακὰς*) Plures fuisse Scythis uxores et concubinas, infra clarius patebit cap. 39. Idem de Thracibus ex *Menandri* fragmento constat a *Strabone* in eam rem adducto, calculoque suo comprobato, lib. VII. p. 297. Ed. *Par.* qua de re infra pluribus. SOLAN.

Ead. l. 13. *Δημητρίου*) Idem, de quo *Philostratus* IV, 24. qui VI, 33. in quibusdam Codd. *Συνιεὺς* pro vulgato *Κύων* dicitur; vide etiam nostrum De Salt. c. 63. Unicus restat scrupulus, quod Demetrius iste, quicunque tandem est, etiam tum, cum auctor haec scriberet, in vivis fuisse videtur; vide cap. 33. et 34. SOLAN.

Ead. l. 15. *Τῷ Ἁλωπεκῆθεν*) *Alciphr.* III. Ep. 37. pr. *ἦεν εἰς Ἑρμαφροδίτου, τῷ Ἁλωπεκῆθεν ταύτην ἀναθήσουσα.* De pago autem Attico *Ἁλωπεκὴ* vel *Ἁλωπεκαὶ* vid. *Meurs.* de pag. Att. Et reliq. Att. p. 7. Ubi ex *Aeschine* docet, abfuisse ab urbe stadiis circiter duodecim. Et ex *Aristaen.* I. Ep. 4. *Ἱππίας ὁ καλὸς, ὁ Ἁλωπεκῆθεν* etc. adfert, qui eod. modo adverbialiter cum articulo ponit, ut *Lucian.* REITZ. Cf. Philops. c. 20. et *Plutarch.* Aristid. c. 1. citante *Jacobo.* LEHM.

Ead. l. 16. *Ἐκ παίδων*) Modo *ἐκ παιδὸς*, ut *Alciphr.* I. pag. 30. modo *ἐκ παίδων*. Pluralis tamen hic frequentior. Supra cap. 12. *φίλος ἐκ παίδων ἦν.* Adde Demon. c. 3. et alibi. *Herodian.* III, 15, 11. At ibi *ἀμφοτέρους* praemittitur,

adeoque nihil mirum. Sed quid plura in re nota? Latini aeque *a pueris* dicunt, atque *a puero*, et prius quidem frequentius. Reitz.

Pag. 89. l. 1. *Ῥοδίῳ — σοφιστῇ*) Quis ille Rhodius Sophista Cynicus? An Agathobulus ille, de quo Demon. Vit. cap. 5. et De Mort. Peregr. c. 17? Sed si *Cynicus*, cur *Sophista* audit? Nisi forsan *impostorem* intelligat, ut De Mort. Peregr. c. 13. et passim. Solan.

Ead. l. 5. *Μέμνονα βοᾶν*) Exstabat revera Luciani tempore decantata illa Memnonis statua. Vide Philops. c. 33. *Philostr.* pag. 232. et lege omnino *Strabonem*, qui ipse se eam Thebis vidisse narrat XVII. p. 816. Solan.

Ead. l. 7. *Πυραμίδων — Μέμνονος*) Pyramides structurae sunt ex saxis aut lateribus, ab imo amplae, in summo acutae, atque in altam molem evectae, ad nihil, quam ad effundendum opes, inventae. Memnonis autem hujus cineres in aves transmutati feruntur, quae magnis gregibus e diversis locis singulis annis ad sepulcrum Memnonis convolare, atque ibi primum querulas voces edere, deinde inter se dimicare dicuntur. *Ovidius* lib. XIII. Metamorphos. *Lucianus* in Philops. Cogn.

Ibid. *Ἀναπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα*) Adsumsit ab *Erasmo Benedictus sextum jam mensem adverso Nilo navigabat.* Quod quis unus homo fecit unquam? aut si quis fecisset, qui non oportuisset fieri, ut ab illo detegerentur fontes Nili? sed fieri id non poterat, et Nilus non nisi ad Elephantinen erat bene navigabilis. Sed neque id dicere vult *Lucianus*; sed illum sex menses in ista peregrinatione consumsisse, non utique semper navigando per adversum Nilum, sed per Nilum: versus interiora ac mediterranea coeperat navigare in Nili alveo abhinc jam sextum mensem. *Κατὰ* non magis de adverso, quam de secundo amne sumi docet vel ipse *Lucianus* in Jove Tragoedo, scribens, *τὰ δ' ἄλλα κατὰ ῥοῦν φέρεται*, et *ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ τῷ Δάμιδι.* Gron. *Adverso Nilo* et nos interpretamur, non quo *κατὰ τὸν Νεῖλον* hoc significet; sed ob verbum *ἀναπεπλεύκει*, et ipsam rationem itineris, ab Alexandrea, ut apparet, in Aegypti interiora instituti. Scrupulum de sex mensibus ipse jam vir doctus bene removit. Adverso fluvio navigavit Demetrius, sed non uno tenore scilicet, verum ut passim, quoties videretur, ad dextram, ad sinistram, excurreret etc. ut Phoenices, qui Africam primi circumnavigarunt, triennium ei rei impenderunt apud *Herod.* 4, 42. Quin plusquamperfecti ratio etiam hic habenda: sermo est de pro-

Ead. l. 11. *Ἦγεν*) Sic recte L. In P. *ἦσεν*. In impressis vero *ἦκεν*. SOLAN.

Pag. 87. l. 6. *Συγκαταζευγνύμενον*) Qui nescit, *τὸ ζεύγνυμι* ejusque composita de matrimonio junctis, aut jungendis adhiberi solitum, adeat *Jac. Elsner.* ad Evang. *Marc.* X, 9. REITZ.

Pag. 88. l. 6. *Βουλὴ* etc.) Citat haec verba *Suidas* in *ἐπιτιμ.* Sed ibi corrupte pro *αὐτὸ* legitur *αὐτὸν*. Quod cum doctissimo editori contubernali tum indicassem, et cum paucula aliis in schedula adnotatum tradidissem, ea casu aliquo deperdita, in ea Ed. omissum fuit: quod tamen ei fraudi esse, tantillum cum sit, ob alia et multa laude sane digna, in ea Ed. ab eo summo labore praestita, nolim. SOLAN.

Ead. l. 7. *Ἐπίτιμος*) Bene monuit *Hemsterh.* in marg. adeundum *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 339. No. 25. Cum enim et *Thucyd.* V. c. 34. habeat, *καὶ ὄντες ἐπίτιμοι*, et *Duker.* illud verbum ex *Th. Mag. Suid.* atque auctore *Etymologici*, hocque *Luciani* loco probet, satis patet, probam esse *Luciani* vulgatam, neque id in *ἐπιτίμιος* mutandum; sed significare, *qui integra fama et existimatione est.* REITZ.

Ead. l. 11. *Παλλακὰς*) Plures fuisse Scythis uxores et concubinas, infra clarius patebit cap. 39. Idem de Thracibus ex *Menandri* fragmento constat a *Strabone* in eam rem adducto, calculoque suo comprobato, lib. VII. p. 297. Ed. *Par.* qua de re infra pluribus. SOLAN.

Ead. l. 13. *Δημητρίου*) Idem, de quo *Philostratus* IV, 24. qui VI, 33. in quibusdam Codd. *Συνιεὺς* pro vulgato *Κύων* dicitur; vide etiam nostrum De Salt. c. 63. Unicus restat scrupulus, quod Demetrius iste, quicunque tandem est, etiam tum, cum auctor haec scriberet, in vivis fuisse videtur; vide cap. 33. et 34. SOLAN.

Ead. l. 15. *Τῷ Ἀλωπεκῆθεν*) *Alciphr.* III. Ep. 37. pr. *ἦειν εἰς Ἐρμαφροδίτου, τῷ Ἀλωπεκῆθεν ταύτην ἀναθήσουσα.* De pago autem Attico *Ἀλωπεκὴ* vel *Ἀλωπεκαὶ* vid. *Meurs.* de pag. Att. Et reliq. Att. p. 7. Ubi ex *Aeschine* docet, abfuisse ab urbe stadiis circiter duodecim. Et ex *Aristaen.* I. Ep. 4. *Ἱππίας ὁ καλὸς, ὁ Ἀλωπεκῆθεν* etc. adfert, qui eod. modo adverbialiter cum articulo ponit, ut *Lucian.* REITZ. Cf. Philops. c. 20. et *Plutarch.* Aristid. c. 1. citante *Jacobo.* LEHM.

Ead. l. 16. *Ἐκ παίδων*) Modo *ἐκ παιδὸς*, ut *Alciphr.* I. pag. 30. modo *ἐκ παίδων*. Pluralis tamen hic frequentior. Supra cap. 12. *φίλος ἐκ παίδων ἦν.* Adde Demon. c. 3. et alibi. *Herodian.* III, 15, 11. At ibi *ἀμφοτέρους* praemittitur,

adeoque nihil mirum. Sed quid plura in re nota? Latini aeque *a pueris* dicunt, atque *a puero*, et prius quidem frequentius. REITZ.

Pag. 89. l. 1. *Ῥοδίῳ — σοφιστῇ*) Quis ille Rhodius Sophista Cynicus? An Agathobulus ille, de quo Demon. Vit. cap. 5. et De Mort. Peregr. c. 17? Sed si *Cynicus*, cur *Sophista* audit? Nisi forsan *impostorem* intelligat, ut De Mort. Peregr. c. 13. et passim. SOLAN.

Ead. l. 5. *Μέμνονα βοᾷν*) Exstabat revera Luciani tempore decantata illa Memnonis statua. Vide Philops. c. 33. *Philostr.* pag. 232. et lege omnino *Strabonem*, qui ipse se eam Thebis vidisse narrat XVII. p. 816. SOLAN.

Ead. l. 7. *Πυραμίδων — Μέμνονος*) Pyramides structurae sunt ex saxis aut lateribus, ab imo amplae, in summo acutae, atque in altam molem evectae, ad nihil, quam ad effundendum opes, inventae. Memnonis autem hujus cineres in aves transmutati feruntur, quae magnis gregibus e diversis locis singulis annis ad sepulcrum Memnonis convolare, atque ibi primum querulas voces edere, deinde inter se dimicare dicuntur. *Ovidius* lib. XIII. Metamorphos. *Lucianus* in Philops. COBN.

Ibid. *Ἀναπεπλεύκει κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα*) Adsumsit ab *Erasmo Benedictus sextum jam mensem adverso Nilo navigabat.* Quod quis unus homo fecit unquam? aut si quis fecisset, qui non oportuisset fieri, ut ab illo detegerentur fontes Nili? sed fieri id non poterat, et Nilus non nisi ad Elephantinen erat bene navigabilis. Sed neque id dicere vult *Lucianus*; sed illum sex menses in ista peregrinatione consumsisse, non utique semper navigando per adversum Nilum, sed per Nilum: versus interiora ac mediterranea coeperat navigare in Nili alveo abhinc jam sextum mensem. *Κατὰ* non magis de adverso, quam de secundo amne sumi docet vel ipse *Lucianus* in Jove Tragoedo, scribens, *τὰ δ' ἄλλα κατὰ ῥοῦν φέρεται*, et *ταυτὶ μὲν ἤδη κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ τῷ Δάμιδι*. GRON. *Adverso Nilo* et nos interpretamur, non quo *κατὰ τὸν Νεῖλον* hoc significet; sed ob verbum *ἀναπεπλεύκει*, et ipsam rationem itineris, ab Alexandrea, ut apparet, in Aegypti interiora instituti. Scrupulum de sex mensibus ipse jam vir doctus bene removit. Adverso fluvio navigavit Demetrius, sed non uno tenore scilicet, verum ut passim, quoties videretur, ad dextram, ad sinistram, excurreret etc. ut Phoenices, qui Africam primi circumnavigarunt, triennium ei rei impenderunt apud *Herod.* 4, 42. Quin plusquamperfecti ratio etiam hic habenda: sermo est de pro-

fectione; jam poterat esse occupatus in reditu. Sex menses enim satis superque his, quae de Antiphilo jam narrabuntur, sufficiunt. Recte igitur *adverso Nilo* servavit etiam *Solanus*. GESN.

Ead. l. 14. *Κηρύκιον*) Sic libri omnes; forsan tamen aliud quid sub hac voce latet, quod sine Codd. Mss. ope eruere non possum. SOLAN. *Κρίκον*, quod Cod. 2955. exhibet, non omnino quidem incommoda lectio. Verum vulgata citra omnem suspicionem genuina est; modo intelligas cum *Erasmo* et *Wielandio*, *caduceum*, Hermae Graecorum proprium, atque adeo Anubidi quoque, Aegyptiorum Hermae, jure quodam tributum. LEHM.

Ead. l. 16. *Ἐμπεσόντες*) Jusserat in marg. *Solan.* conferri infra Bis Accus. §. 5. Ibi invenias, *ὃς παραδοθεὶς τοῖς ἔνδεκα, καὶ ἐς τὸ δεσμωτήριον ἐμπεσών*. Sed *ἐμπίπτειν εἰς τινὰ* est *irruere in aliquem*, *invadere*. Supra Tim. cap. 23. et passim. *Long.* Past. II. p. 78. *λύκος ἐμπεσών*, de lupo irruente in gregem. At opposito sensu pro incidere in quem, quasi in rete, *Noster* Tim. §. 25. Nec non pro *incidere*, *obviam venire*, *Long.* Past. I. pag. 25. (al. 18.) *ἡ μὲν — ἐπανθοῦν ἐνέπιπτε τὸ κάλλος, καὶ ἐτήκετο*. Ubi forte tamen *ἐπ' ἀνθοῦν* discretim scribendum, sed legitur *ἐπανθοῦν* in tribus, quas consului, Edd. REITZ.

Pag. 90. l. 1. *Ἀπεμπολοῦντες*) Etsi simplex *πωλέω vendo* primam habet longam, ideoque suspicor, verius ad etymon accedere scripturam Ed. *Par.* quae *ἀπεμπωλ.* dedit; tamen ab ea recessi, non modo quia cett. Edd. recedunt, sed quia et alibi adud *Nostrum* aliosque media correpta scribitur constanter; ut supra de Merced. cond. cap. 23. pr. c. 24. vers. 34. Item *Alciphr.* III. Ep. 3. p. 280. Et eod. lib. Ep. 46. pag. 376. Ut alia testimonia brevitatis erga omittam. Veniam igitur oro erroris in Piscat. c. 27. supine admissi; quandoquidem ibi *Parisinae* Editionis orthographiam, *ἀπημπωλησεν* media longa exhibentis, sum secutus, dum et ibi ceterae recte brevem haberent, quas tamen ideo accuratius perspicere neglexi, quod corrupte *ἀμπημπολ.* haberent. At hoc levius est, quam quod ibid. Codd. quoque in nota *Solani* dicantur ita exhibere mediam longam; quod ego, non satis investigans confusiorem notarum istarum scripturam, arbitrabar ita esse. Jam vero ista recognoscens, et ad margines librorum revertens, in quibus collationes Codicum sunt consignatae, invenio in his accurate notatum, Mss. O. P. L. omnino habere *ἀπημπόλησεν*, aeque ac in ceteris *Luciani* locis modo adlegatis. Plura igitur ex aliis auctoribus non addam,

praeter unum hoc *Aristophanis* Acharn. v. 373. *Κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·* unde etiam patet, syllabam *πολ.* in versu brevem esse. REITZ. De scriptura hujus verbi jam non amplius quaeritur, in *Luciano* quidem nostro: brevis enim vocalis in unoquoque loco idonea auctoritate confirmatur. Verum de terminatione dubitari adhuc possit. Auctoribus quidem *Brunckio* ad *Aristoph.* Pac. 448. maxime vero *Porsono.* Adverss. p. 188. exspectasses h. l. *ἀπεμπολῶντες* pro — *οὖντες.* At in posteriore lectione ne minima quidem librorum dissensio reperitur. Nec ex aliis *Luciani* locis ad hunc constituendum certi quidquam colligi potest, quia, quae ibi occurrunt formae, *ἀπεμπολῆσαι*, e. a. neque ab *ἀπεμπολᾶν*, atque ab *ἀπεμπολεῖν*, deriventur. Relinquitur igitur, ut et h. l. forma — *έω* retineatur, quemadmodum in aliis quibusdam recentioris Graecitatis locis, quae *Lobeckii* egregia prudentia et diligentia collecta dedit ad *Phrynich.* p. 584. LEHM.

Ead. l. 14. *Ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν*) Cur *Solan.* varietatem quaesierit, nescio. Quidni enim *ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν custodiae praefectum* significet, aeque ac apud LXX. *Dan.* VI, 7. *οἱ ἐπὶ τῆς βασιλείας praepositos regno, satrapas aut praesides* notat, non video. Plenius *Herodian* III, 3. 12. *οἱ ἐπὶ ἑρύματος φύλακες.* Sed et saepe *οἱ ἐπὶ*, sine substantivo personae usurpari, ut *ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν*, *ὁ ἐπὶ τῶν ξενίων*, ex *H. Steph.* de L. Graec. et Gall. conv. pag. 91. Obs. 6. notavit frater *G. O. Reitz.* in Belg. Graeciss. p. 471. — 2. REITZ.

Pag. 91. l. 5. *Τῷ ξύλῳ κατακεκλεισμένα*) Ex mala interpunctione mala olim versio nata; cum enim comma post *νυκτὸς* esset positum, dederant, *utpote qui humi cubaret, idque etiam noctu:* quare id comma sustuli, probe monente *J. Elsnero* ad *Act. Apost.* XVI, 24. ubi habemus, *τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.* Qua occasione plura adfert ad explicandum captivos ligno vinciendi morem: eum igitur adeat curiosus lector, cum Commentatoribus ad *Aristophanis* varia loca ibi producta. REITZ.

Ead. l. 6. *Ὁ κλοιὸς ἥρκει*) Haec instrumenta intellexisse arbitror *Pradent.* in hymn. 1. et 5. *περὶ στεφάν. Catasta* autem inter alia machinam significat longae et magnae compedis formae, qua servi vincti tenebantur, qualis a *Prudentio* describitur in Vincent. COGN. Conf. supra Apol. pro Merced. c. 1. p. m. REITZ.

Pag. 92. l. 1. *Δεσμοφύλαξ*) Non parui Florentinae; mediam longam exhibenti: nam et ipsa mox c. seqq. 31. et 32. *δεσμοφύλακι* et *δεσμοφύλακα* cum ceteris legit. REITZ.

fum accuratius, quam antea factum video, interpungendo parentheseos hujus intelligentiam adjuvare placebat. LEHM.

Pag. 95. l. 3. *Διειρομένων*) Narrat, cum quidam vinctorum in carcere Aegyptiaco limam esset nactus, qua *ἀποριᾶς τε τὴν ἄλυσιν, ἣ ἐδέδεντο ἐξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων, καὶ ἀπολύει ἅπαντας. Erasmus* cum interpolatore Salmuriensi: *Catenam insecuit, qua ordine adstringebantur, cyphonibus in hanc insertis, solvitque omnes.* In Graecis verpis primum non intelligo, quid sit *τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων*, multo minus versionem *Erasmi cyphonibus in eam insertis. Διείρομαι* est *quaero, interrogo.* Sed legendum ex Ms. *διειργομένων*, vinculis, quibus singuli separatim ligati erant, eos dirimentibus. *Ὁ κλοιὸς* est vinculum, quo vinciebantur rei in carcere, ut superius ad tomum primum ostendit. Cur *cyphones* verterit *Erasmus*, ego equidem ignoro, multo minus cur in verbis, quae modo haec praecesserunt, interpretatus sit, *trabem, τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἱκετεύσας τὸν δεσμοφύλακα ἐξεργάσατο παρὰ αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντιφίλῳ, καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδέσθαι. Nam hoc multis precibus a custode carceris vix obtinuerat, ut proxime Antiphilo eademque in trabe vinciretur.* Imo *eadem catena.* Solebant vincti interdum duo tresve eadem catena vinciri. Sic apud Romanos in carcerem conjectus, et miles, qui custos ei apponebatur, eadem vinciebantur catena, ut patet ex *Senecae* ep. 5. *Eadem catena et custodiam et militem copulat.* Ista vincula singularum custodiarum, quibus eorum manus pedesque constricti erant, alligata erant majori catenae, quam dixit *Lucianus ἄλυσιν.* Sic igitur in Latinam linguam vertendus hic locus: *Catenam dissecuit, qua ordine alligabantur, vinculis in eam* (sc. insertis) *dirimentibus* (sc. catenatos) *solvitque omnes.* Omnes aut saltem paria catenatorum erant vincta compedibus, qui omnes compedes adstringebantur catenae majori. GRAEV. Non spernenda est altera, quam ex Ms. profert *Graevius*, lectio *διειργομένων*. Praeferam tamen ego vulgatam. Sensus est, singula singulorum nexorum vincula per istam catenam fuisse trajecta, ita ut quisque quidem suo vinculo fuerint vincti, sed omnes uni isti catenae insuper illigati. *Διείρω* est *trajicio, innecto, implico, insero.* Infra c. 43. *διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ διείρων τοὺς δακτύλους, digitos inter dentes inserens.* In Pseudomanti c. 26. E. *Γεράνων ἀρτηρίας συνάψας, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς διείρας, gruum arteriis contextis; et per caput insertis.* JENS. *Τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων*) Lectionem hanc satis sanam esse existimem, et vertend. *vinculis in eam*

μᾶσε τὴν Ἀσίαν, *Proconsulem, Praesidem* certe et *Rectorem* provinciae *ordinarium* intelligebam: ita hic συναρμοστὴν *Legatum* dici arbitror, cui mandata e Praeside jurisdictio. Non missos esse in Aegyptum Senatorios viros, Proconsules aut Propraetores, cum fascibus, sed ἐπάρχους Praefectos Augustales, minori et equestri dignitate homines, notum est, et monuit *Spanh.* diss. X, 1. p. 92. Interim hoc tamen manet, *Luciano* ἁρμοστὴν esse magistratum ordinarium, συναρμοστὴν, ejus vicarium. Ille ὁ τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμμένος paullo post vocatur. Gesn.

Ead. l. 7. Καὶ ἀχθεὶς παρὰ τὸν Ἀντίφ.) Sentio hic aliquid a facilitate et candore *Luciani* alienum. Non offenderer, si illud ἀχθεὶς abesset: quod ut signarem, *ductus* in versione Latina uncis inclusi. Sed potest fieri, ut pro ἀχθεὶς aliud verbum dederit auctor, quod melius huc conveniat. Illud apparet, post καὶ intelligi denuo verbum ἀπήγετο· quod si cum ἀχθεὶς jungi voluit omnino *Lucianus*, habeat sibi, et suspicionem nostram rideat. Gesn. Structura totius loci haec est: ἀπήγετο (*abducebatur*, proprium verbum de condemnatis, neque adeo proxime illud cum sequentibus παρὰ τὸν Ἀντίφιλον jungendum) εἰς τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἀχθεὶς (nova incipit periodus; quapropter et novo verbo opus erat, quod simul aptius esset rei nunc narrandae) παρὰ τὸν Ἀντίφιλον — — — ἔνθα δὴ (post longiorem parenthesin usitata formula) καὶ μάλιστα ἔδεξε τὴν εὔνοιαν etc. Sic patebit, ἀχθεὶς non solum non inutile, verum etiam necessarium esse Participium. Quod quo magis legenti in oculos incurrere possit, en nunc majorem interpunctionem post vocem δεσμωτήριον. Simplex comma, quod antea in plerisque Edd. excepta tamen *Ald.* utraque, ubi colon est, positum erat, *Gesnero* oculos videtur praestrinxisse. Lehm.

Ead. l. 9. Παρ' αὐτοῦ) Raro admodum exemplo in omnibus scriptum erat παρὰ αὐτοῦ. Solan. Παρὰ αὐτοῦ) Non certe adeo rara est ejusmodi scriptura, ac *Solanus* praedicat, ut non semel jam vidimus. Conf. notata ad Apol. pr. Merc. c. 11. et Quom. Hist. c. 5. Addo hic *Long.* Past. IV, 223. Ed. *Moll.* παρὰ ἀνδρὸς, et ὑπὸ αἰγὸς ibid. Ap. LXX. in IV. *Reg.* XII, 9. παρὰ Ἀμμαζειβί. Sic ex iisd. κατὰ ἀνατολὰς vel quater notavit *Trommius;* sed longe plura in ἐπὶ et ὑπό. *Noster* in Astrol. §. 26. Hoc Dial. §. 1. ἀλλὰ ἄνδρας οὐδὲ ἐτίμησαν. *Alciphr.* III. p. 444. κατὰ ἄστυ. Si vero *Solani* mens est, παρὰ rarissime sic scribi ante pronomen, et quidem apud *Lucianum*, facile id concedo. Reitz. Παρ' αὐτοῦ habent 2955. et Gorl. et recte admisit *Schmiederus.* Cete-

fum accuratius, quam antea factum video, interpungendo parentheseos hujus intelligentiam adjuvare placebat. LEHM.

Pag. 95. l. 3. *Διειρομένων*) Narrat, cum quidam vinctorum in carcere Aegyptiaco limam esset nactus, qua *ἀποπρίει τε τὴν ἅλυσιν, ᾗ ἐδέδεντο ἑξῆς, τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων, καὶ ἀπολύει ἅπαντας. Erasmus* cum interpolatore Salmuriensi: *Catenam insecuit, qua ordine adstringebantur, cyphonibus in hanc insertis, solvitque omnes.* In Graecis verpis primum non intelligo, quid sit *τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων*, multo minus versionem *Erasmi cyphonibus in eam insertis. Διείρομαι* est *quaero, interrogo.* Sed legendum ex Ms. *διειργομένων*, vinculis, quibus singuli separatim ligati erant, eos dirimentibus. *Ὁ κλοιὸς* est vinculum, quo vinciebantur rei in carcere, ut superius ad tomum primum ostendit. Cur *cyphones* verterit *Erasmus*, ego equidem ignoro, multo minus cur in verbis, quae modo haec praecesserunt, interpretatus sit, *trabem, τοῦτο γοῦν μόλις πολλὰ ἱκετεύσας τὸν δεσμοφύλακα ἐξειργάσατο παρὰ αὐτοῦ πλησίον τῷ Ἀντιφίλῳ, καὶ ὑπὸ τῷ αὐτῷ κλοιῷ δεδέσθαι. Nam hoc multis precibus a custode carceris vix obtinuerat, ut proximo Antiphilo eademque in trabe vinciretur.* Imo *eadem catena.* Solebant vincti interdum duo tresve eadem catena vinciri. Sic apud Romanos in carcerem conjectus, et miles, qui custos ei apponebatur, eadem vinciebantur catena, ut patet ex *Senecae* ep. 5. *Eadem catena et custodiam et militem copulat.* Ista vincula singularum custodiarum, quibus eorum manus pedesque constricti erant, alligata erant majori catenae, quam dixit *Lucianus ἅλυσιν.* Sic igitur in Latinam linguam vertendus hic locus: *Catenam dissecuit, qua ordine alligabantur, vinculis in eam* (sc. insertis) *dirimentibus* (sc. catenatos) *solvitque omnes.* Omnes aut saltem paria catenatorum erant vincta compedibus, qui omnes compedes adstringebantur catenae majori. GRAEV. Non spernenda est altera, quam ex Ms. profert *Graevius*, lectio *διειργομένων.* Praeferam tamen ego vulgatam. Sensus est, singula singulorum nexorum vincula per istam catenam fuisse trajecta, ita ut quisque quidem suo vinculo fuerint vincti, sed omnes uni isti catenae insuper illiguti. *Διείρω* est *trajicio, innecto, implico, insero.* Infra c. 43. *διὰ τῶν ὀδόντων μεταξὺ διείρων τοὺς δακτύλους, digitos inter dentes inserens.* In Pseudomanti c. 26. E. *Γεράνων ἀρτηρίας συνάψας, καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς διείρας, gruum arteriis contextis; et per caput insertis.* JENS. *Τῶν κλοιῶν εἰς αὐτὴν διειρομένων*) Lectionem hanc satis sanam esse existimem, et vertend. *vinculis in eam*

insertis. Mentionem enim fecerat de catena longa, cui ordine omnes captivi erant alligati. Nam *κλοιοὶ*, vincula uniuscujusque in eam catenam erant inserta. Jam cum major illa catena dissecta erat, solvebantur omnes ab illa. Significat autem *διείρειν trajicere, transmittere, inserere. Aelian.* Hist. an. XI, 12. *διείρειν ὁλόσχοινον τῶν ῥινῶν, holoschoenum per nares trajicere.* L. Bos. Vide *Xenoph.* 520, 24. *ὅτι μεταξὺ τοῦ ὑμᾶς λέγειν. οὐδ' ἂν τρίχα, μὴ ὅτι λόγον ἄν τις παρείρειε.* Vide *Dion. Chrysost.* 205. B. C. Solan. Non nego, *διείρω* signif. etiam *insero.* At non quamvis insertionem notare arbitror, sed eam potissimum, quae transeundi simul notionem complectatur, i. e. quae ad latus usque oppositum transeat. *Aelian.* IV, 28. *διὰ τῆς ὀπῆς τῆς κατὰ τὴν θύραν διείρας τὸν δάκτυλον.* Ubi non simpliciter est, *inseruit digitum,* sed ita insernit, ut ab altera parte promineret, pertransiret. Idque in locis aliis *Luciani* etiam locum habet: ea saltem non satis probant, vulgatam et hic veram esse, quia praeposit. *διὰ* additur *τῷ διείρειν*, hic vero *εἰς*. Interim nec falsam esse, satis patet: nam etsi *διειργομ.* cum *Graevio* substituas, tamen *εἰς* manet: at eodem hic redit, utrum eligas *Graevianam* an vulgatam lectionem. Nam *adactis* an *insertis* hic eandem potestatem habet. Veluti idem est in loco *Xenophontis* Cyr. 8. quem *Steph.* profert, *διειρκότες τὰς χεῖρας διὰ τῶν καυδύνων, ὥσπερ καὶ νῦν ἔτι διείρουσι, ὅταν βασιλεὺς ὁρᾷ.* Ubi prius a *διείργω* an *διείρω* derives, eodem redibit; id quod ex aliis etiam exemplis videre licet. Error *Graevii* in eo latet, quod non cogitarit, *διειρόμενον* passivum esse a *διείρω*, sed *διείρομαι* crediderit tantum significare posse *interrogo.* Reitz. Infra c. 43. eadem deprehenditur lectionis varietas. Pro *διείρων* enim, quod vulgo exhibent, *διείργων* habet 3011] non minus falso, quam quod h. l. duo vel tres Codd. *διειργομένων* scriptum ostendunt lapsu admodum facili. Lenm.

Ead. l. 5. *Ἐκπηδῶσιν*) De furibus cito aufugientibus *ἀποπηδᾷν Alciphr.* III. Ep. 53. p. 398. Sed nihil hoc notatu dignum habet. Reitz.

Pag. 96. l. 13. *Οὔτε*) *Αὐτοὺς* adscriptum in marg. *A.* 1. non addito signo, pertineatne ad *οὔτε*, an ad sequens *αὐτῷ*, quod in eodem legitur Ed. *Aldinae* versu. Nec refert. Addo tantum, ut videas, quam nihil varietatis praetermittam, quae ex Codd. fuerit desumta. Sed pertinere credo ad *αὐτὸς*, v. 16. Reitz.

Ead. l. 16. *Αὐτὸς ἄν*) Rectius Ms. *καὶ αὐτοὺς ἄν σοι οὓς λόγους διεξῆλθον πολλοὺς, καὶ ἀγαθοὺς, ipsas tibi orationes exponerem multas, et egregias. Αὐτὸς*, quod in Edi-

tionibus est, hic valde friget. Mox idem Codex exhibet φαῦλος ῥήτωρ γενόμενος, *sis malus orator*, pro vulgato φαῦλος ῥήτωρ φαινόμενος· et paullo ante illae membranae pro διηγησάμην σοι ἀγαθοὺς καὶ βεβαίους φίλους, scriptum ostendunt ἀγαθοὺς καὶ γενναίους φίλους, *tam bonos et generosos amicos*. Nec spernendum, quod sequente pag. in hoc Codice legitur, εἰ ἀληθὴς ὁ κυβερνήτης ἐστὶ, *verusne quis gubernator sit*. In editis est ἀγαθός. GRAEV. Versionem *Gesneri* vulgatae lectioni αὐτὸς accommodatam quod mutaverim, Codicibus ac *Gravio* obsecutus, eo minus aegre feret, spero, quo id facere soleo rarius. REITZ.

Ead. l. 17. Διεξῆλθον) Indicativ. ille pro subjunct. non semel supra est indicatus. Et lector ei jam est adsuetus, ita ut monitione postea nihil opus sit. Vid. notata ad Zeux. c. 5. Ipsumque *Lucian.* Abdic. c. 31. bis ter sic loquentem. Ex Lectt. *Jensii* Lucianeis p. 28. tantum unum addam, quod ipse in auctiori exemplari manu sua ceteris adjecit ex *Hom.* Il. N, 299. seqq. Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισι, Τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς Ἕσπετο, ὅστ' ἐφόβησε καὶ ἀφραδέων περ πολεμιστήν. *Qui metus filius Martis* TERREAT *quantumvis impavidum bellatorem*. Non *terret*, ut vulgo vertitur. Unum adjungo ex *Herodian.* II, 3, 12. ἄλλῳ μὲν ἂν τῳ θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλλεν. *Aliumforsan audaciorem atque alacriorem redderet*, recte ibi vertitur. Innumera addere similia liceret; sed non decet esse nimios in hisce: nec tamen semper talia plane praeterire fas est, quia interpretibus saepe fraudi fuere. REITZ.

Pag. 97. l. 7. Βεβαίους) Vulgatam potiorem arbitror, etsi utrumque recte dicitur, quod exemplis haud eget. REITZ.

Ead. l. 14. Φαινόμενος) Ipsum marginis *Aldinae* vitium juvat lectionem τοῦ φαινόμενος. REITZ.

Pag. 98. l. 15. Ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ) Sic supra in Alex. cap. 51. καὶ εἰρήνη βαθεῖα πρὸς ἐκείνους ἦν. *Herodian.* IV, 10, 1. οὔσης εἰρήνης βαθείας. Alia de hoc adjectiv. vid. ad Reviv. cap. 41. Pisc. cap. 12. de Merced. cap. 25. et 33. Zeux. cap. 8. ac de Salt. c. 25. REITZ.

Pag. 99. l. 3. Ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας) Itane vero? An terga dare sic suos vulgo hic fatetur? Non credo. Quid ergo, inquies? Dicam ἀποκρούομεν scripserat *Lucianus*, quod facile sic mutatum fuerit. Sed rem ego in medio relinquo. SOLAN. Non opponuntur h. l. victoria et clades, sed invasio in terram hostilem et pugnae evitatio cum hoste invadente in patrios fines: et hoc posterius, *se subducere, pugnam de-*

tractare, recte significare potest verbum *ὑποχωρεῖν* aegrius, opinor, feratur syntaxis verbi cum Accusativo. Quamquam neque hac ex parte quidquam mutari velim. *Ἐπιόντος* jam video conjicere *Jacobum*. LEHM.

Pag. 100. l. 2. *Ἐντεμόντες — τοὺς δακτύλους*) Scytharum amicitiae ut concilientur, morem tradit, cui conforme est jusjurand. Catilinae, de quo *Sallust.* et *Flor.* COGN. *Sallust.* id, quod *Cognatus* ait, non liquido adfirmat. Sed famam tantum fuisse: vid. ejus Catil. c. 22. Sed moris hujus, de quo *Lucianus*, diserte *Tacitus* meminit Annal. XII. c. 47. De Mithridate et Rhadamisto: *Mos est regibus, quotiens in societatem coeant, implicare dextras, pollicesque inter se vincire, nodoque praestringere: mox ubi sanguis in artus extremos se effuderit, levi ictu cruorem eliciunt, atque invicem lambunt. Id foedus arcanum habetur, quasi mutuo cruore sacratum.* Plura *Lipsius* et *Gronovius* ibi in notis. REITZ. Describit eodem fere modo *Herodotus* IV, 70. *Ὅρκια δὲ ποιεῦνται Σκύθαι, κ. τ. λ.* GESN. Vide inprimis *Tzschuck.* ad *Pomp. Mel.* II, 1, 12. LEHM.

Ibid. l. 5. *Τοῦτο*) Ita recte P. Plerique libri *τοῦθ'*. *Fl.* vero *μετ' αὐτό*. SOLAN. *Τοῦτο ἡμᾶς*) Quia sic solet plerumque scribi apud *Nostrum*, et in Cod. invenitur, et *Solan.* ita mutavit, sic dedi. At poëtis usitatius *τοῦθ'* ita exarare, sequente adspirata, non opus est, ut demonstrem. Vid. tamen *Hom.* II. Α, 193. *ταῦθ' ὥρμαινε* etc. Sed et in *Nostro* aliquoties ita editum, ut Amor. cap. 19. *διὰ τοῦθ' αἱ* etc. Et in aliis prosae scriptoribus, ut *Alciphr.* III. Epist. 61. pag. 428. *εἰς ταῦθ' ὅταν* — sed quorsum nimia ista diligentia in re nullius momenti? REITZ.

Ead. l. 6. *Εἰσιέναι*) Valde quoque probo scripturam veteris libri, *καὶ ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν εἰς τὰς σύνθήκας συνιέναι, licet autem summum tres in foedus tale coire*, pro communi *εἰς τὰς συνθήκας εἰσιέναι*, non quod hanc lectionem non possimus tueri, sed quod illa sit efficacior. Est enim *σύνειμι* vox propria, qua utuntur de familiaritate, quam amici ineunt et colunt, uti notum est. GRAEV. Non movit me *Graevii* auctoritas, ut vulgatum verbum desererem; praesertim quum amet scriptor noster iis verbis compositis uti, quorum praepositio eadem est, quae cum Substantivo est conjuncta. E. g. *ἐσπηδᾶν εἰς τὰς οἰκίας* De Merc. Cond. c. 7. *ἐσελήλυθότων ἐς τὴν οἰκίαν* ibid. c. 17. *εἰσελθὼν εἰς τὴν σκηνὴν* Pro. Laps. c. 8. *εἴσιμεν ἐς τὸν λαβύρινθον* Hermot. c. 47. *ἐς τὸν θώρακα ἐσελθεῖν* Herod. c. 5. etc. Aliarum Praepositionum exempla, ut par est, omittam. *Jacobus* e *Lys.* c.

Eratosth. p. 19. R. laudat formulam *εἰς τὴν γνώμην εἰσιέναι* et conferri jubet *Valcken.* ad *Hemsterh.* et *Valckenarii* oratt. p. 303. LEHM.

Ead. l. 7. *Ὅστις ἂν πολύφιλος*) *Πολυφιλία* apud Scythas non aliter infamis fuit, quam apud alias gentes unius mulieris cum pluribus viris consuetudo. Sed diversa sentit *Cic.* lib. de Amicit. et *Plut. περὶ πολυφιλίας.* COGN.

Ead. l. 15. *Μὰ γὰρ τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην*) Cum Barbaros per *gladium* jurantes ridet, aut in mentem non venit, aut dissimulavit, Graecos ipsos per *lanceas* jurare solitos; (quod apud eos sanctissimum habebatur sacramentum. *Justin.* XIII.) neque per *sceptrum* jurare apud *Homerum* ridiculum haberi. Vid. *Eust.* II. A. Sed ad Scythas redeo. *Clem. Alex.* p. 25. C. *Σκυθῶν δὲ οἱ Σαυρομάται, ὡς φησιν Ἰκέσιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, Ἀκινάκην σέβουσιν. Idem* pag. 19. A. *olim* ab iis cultum ait. *Ammian.* XXXI. BROD. Immo hodieque, quod ex itinere legati Moscovitici nuper in Belgio edito constat. *Arcum et Gladium caeteraque arma* pro Diis habent. SOLAN.

Idid. Τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην) Jusjurandum Scytharum, *νὴ τὸν Ἀκινάκην, καὶ νὴ τὸν Ἄνεμον.* Tametsi Acinaces vocabulum sit Persicum ensem significans, ut tradit *Herodot.* in Polymnia, Graeci tamen etiam pro gladio Scythico usurpare solent, quem sicut Deum quemdam gens illa observaret et coleret. *Clem. Alex. Σκυθῶν δὲ οἱ Σαυρομάται, ὡς φησιν Ἰκέσιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, Ἀκινάκην σέβουσι. Ammian.* L. XIII. *Lucian.* in Tragoedo. COGN. Confer et *Brod.* Miscell. Part. II. p. 533. REITZ.

Pag. 102. l. 8. *Ἐπιπεσόντες*) *Εἰςπ* — L. ut cap. 54. Sed hic aptior videtur recepta. SOLAN. Nihil mutare Edd. notarat *Solanus.* Verum eas, quas in variantt. notavi, ipse consului et in *Par.* tamen *ἐκπ.* inveni, quod hic nihil est. At *εἰς — ὄντες* quod L. habet, non displicet. Sic rursus infra cap. 54. a. m. *οὐ μετὰ πολὺ καὶ οὗτος εἰςέπεσεν.* Sed *ἐπιπίπτει τῷ θηρίῳ* non longe hinc c. 43. iterum ait. *Long.* Past. III. pr. *ἐπιπεσούμενος ἀφρουρήτοις ταῖς πύλαις. Herodian.* I, 8, 11. etc. Mirum autem, nullum Cod. in hac varietate *ἐμπεσόντες* habere, quod ceteris frequentius occurrit; vid. ad c. 28. Quia igitur *ἀδιάφορον* est, scribasne hic *ἐπι.* an *εἰςπεσ.* antiquarum Edd. lectionem servavi, unius Codicis ratione nulla habita. REITZ. Vera lectio haud dubie ea est, quam Codd. duo Pariss. servarunt, *ἐπεισπεσόντες.* Amat enim *Lucianus* Decomposita, in his etiam *ἐπεισπίπτειν.* Cf. Ana-

chars. c. 33. Conv. s. Lapith. c. 12. ubi nihil mutandum in vulgata. Lehm.

Ead. l. 13. *Τοῖς ἀρχιπλάνοις*) Fictum, credo, nomen a Luciano, ut indicaret *Duces oberrantium*, et *νομάδων*, Scytharum. Gesn.

Pag. 103. l. 1. *Κατελαμβάνοντο αὐτάνδρους*) Delenda est distinctio in his verbis: *καὶ τὰς ἁμάξας κατελαμβάνοντο, αὐτάνδρους τὰς πλείστας ἁλισκομένας.* Pertinet *αὐτάνδρους* ad *ἁμάξας*. *Αὔτανδροι ἅμαξαι* sunt currus cum hominibus, quibus uxores et liberos suos imponebant Scythae Hamaxobii. Vertendum igitur: *Et curribus potiebantur, quos capiebant cum ipsis hominibus*, non *cum vitis*, ut *Erasmus*. Viri enim in castris versabantur. Graev. Non valde refert, tollasne id comma post *κατελαμβάνοντο*, quod in Edd. est, necne. Sensus enim tamen potest prodire idem, quem *Graevius* vult. Reitz.

Ead. l. 3. *Παλλακίδας καὶ τὰς γυναῖκας*) Hinc liquido constat, fuisse Scythis et uxores et concubinas multas, quod jam ante delibavimus ad 76. C. Egregie autem hinc confirmatur *Menandrei* fragmenti emendatio a *Strabone*, (VII. 297. Ed. *Paris.* m. 205.) ut id de Thracibus probaret, adducti, quod adeo describere non pigebit. *Γαμεῖ γὰρ ἡμῶν οὐδὲ εἷς, εἰ μὴ δέκ' ἢ* [*Ἑνδεκα γυναῖκας, δώδεκά τε πλείους τινές.* [*Ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκὼς τύχῃ, [*Ἀναφρόδιτος, ἀνυμέναιος, ἄθλιος,* [*Ἄνυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ.] Hic vero, ut quantum debeatur clarissimo Anonymo, qui Emend. in *Menand.* et *Philem.* fragm. edidit, cum *ἀναφρόδιτος*, quo vulgato *καταστροφή τις*, restituit, auctores ipsos quaeso, si nondum videris, et doctissimorum in eum locum conatus tuis oculis inspicito. Emendatio ejus exstat p. 97. Solan.

Ead. l. 8. *Διῃρμένοι τοὺς ἄκοντας*) Jamdudum notatus et agnitus hic locus viris doctis, a quibus moniti interpretes non debuerunt perseverare in mala interpretatione *densatis telis*, quod potuit quidem fieri, sed non sunt ad sensum Graecorum exprimendum. Debuerunt *sublatis*, cum manibus levassent hastas velut transfixuri, quod fieri sic solet. Utique cap. 55. *ἤλαυνε διὰ τῶν πολεμίων, κοπίδα διῃρμένος*, non interpretantur *densato*, sed *sublato gladio*. Eadem pagina non intelligo, cur voces eas *καὶ τοῦτα Ζίριν ἥκοντα* iidem reddant *idque cum temet dedideris;* cum qui sic venit, et pronuntiat Zirin, paullo ante dixerit venire quasi soluturum *λύτρα*, non ob se dedendum. Gron.

Ead. l. 9. *Ὡς καταχεντήσοντες*] „Proinde quasi de bubulcis, boves agentibus, loquatur *Lucianus*! Scripsit procul du-

bio καταχοντίσοντες. Vid. Nov. Edit. Thes. *Steph.*" Haec *Seagerus.* Atvero ut καταχοντίζειν verbum foret h. l. praecedentibus τοῖς ἄχουσι optime congruum, ita tamen invitis libris omnibus non putabam verbum vulgatum mutandum esse, quum et ipsum *confodiendi, percutiendi,* notionem habeat. Nam etsi auctor Philopatridis c. 4. taurum videatur dixisse βουπλῆγι καταχεντανυμένον, i. e. *scutica stimulatum,* in κατὰ tamen per se plus est, quam simplex stimulandi notio, quam quidem proprie κεντᾶν vel κεντεῖν exprimit. Καταχεντᾶν, vel καταχεντανύναι est *stimulis conficere,* vel omnino *confodere,* etiam telis. Quodsi tamen in uno modo libro καταχοντίσοντες reperiretur, non renuerem ego *Seageri* conjecturam per se non minus probabilem, quam felicem. Interim juvabit adiisse *Schleusnerum* Nov. Thes. Philol. Crit. in LXX. Interprr. etc. s. v. καταπεντέω. LEHM.

Ead. l. 10. Τὸν Ζίριν) Ζίριν *Guyetus* scripsit in notis, nihil aliud. An igitur maluit legi, ὦ Ζίριν; quia βοᾶν, cum sit effictum a bovis sono, est neutrum absolutum, ut ait *Bud.* in Lex. minore. Verum est, id generaliter *clamare, exclamare* significare, et potissimum sine accusativo usurpari. Interim et non semel cum eodem, ut *Aelian.* V. H. XII, 1. pag. 661. Ed. minor. καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα. *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ πολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν. Apud LXX. vero aliquoties, ut 2. *Reg.* XX, 4. Βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα etc. *Esai.* XII, 4. Ὑμνεῖτε κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ etc. Longe tamen frequentius apud eosd. βοᾶν πρὸς κύριον. Sed et *Aristoph.* Av. v. 60. Τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην; Sic et *Plautus clamitare aliquem* dicit, Pseud. V, 1, 30. licet et hoc proprie sit verbum neutrum: ait autem *Plaut. clamitant me, ut revortar.* Ita *clamare aliquem, Petron.* c. 107. p. 493. Adde *Burman.* ad *Ovid.* II. Metam. 433. — *clamata refugit*; ubi id contra correctores pluribus probat. REITZ.

Pag. 104. l. 3. Ζίριν ἥκοντα) Forsan ἠχοῦντα, nam supra vocaverat Zirin. GUYET. Ζίριν ἥκειν breviter dictum pro Ζίριν βοῶντα ἥκειν, *ita venisse, ut Zirin exclamares.* Supra enim τὸ Ζίριν, i. e. *vox Zirin*; nunc legitur, non, ut olim, τὸν Ζίριν. Ceterum *Guyeti* ἠχοῦντα etiam alias ob caussas displicet. LEHM.

Ead. l. 5. Ὀφθαλμοὺς — ἐκκόπτειν) Oculos offerre eruendos summum amoris signum esse, hoc *Luciani* aliorumque testimoniis ostendit *J. Elsner.* ad Epist. *ad Galat.* IV, 15. ubi legimus, μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι. REITZ.

Pag. 105. l. 7. *Ἀνωμότους εἰ βούλει*) Fuit, cum pro *ἀνωμότους* suspicarer *ἀνωμότῳ* esse legendum: *εἰ καὶ ἄλλους σοι δέκα δοίη τις ἐπὶ πέντε καταριθμήσασθαι, ἀνωμότῳ, εἰ βούλει* *si quis alios decem ad quinque adnumerare concederet tibi etiam injurato, si placet.* Juraverant scilicet ambo, Mnesippus per Jovem *Φίλιον*, Toxaris per Ventum et Acinacem, Scytharum numina, se nihil historiis amicitiarum, quas relaturi essent, de suo allituros. Nimirum *ἀνώμοτος* est *injuratus*, h. e. qui ipse non juravit, ut patet ex notissimo illo *Euripideo*, [*Ἡ γλῶσσ' ὀμῶμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.*] Et ipse *Noster* supra c. 18. *καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνώμοτος ὢν ταῦτα ἔλεγες.* Sane si et hic ita scripsisset *Lucianus*, nihil foret culpandum. Sed et ne nunc quidem quidquam sollicitandum. Etenim *ἀνώμοτος* non modo is est, qui Latinis *injuratus*; verum etiam de ea re dicitur, quae sive foedere, sive pacto, sive jurejurando qualicunque non est comprehensa et obstricta, *μὴ*, ut loquitur lib. I. Thucydides, *ὅρκοις κατειλημμένος*. Sic ex *Demosthene* profertur ab Lexicographis *ἡ εἰρήνη ἀνώμοτος*, (id quod unicum ad probandam hanc hujus vocis notionem ab iis adfertur) pax jurejurando non confirmata. Ita quoque hic *οἱ ἄλλοι ἀνώμοτοι* sunt ii, quorum historia citra jusjurandum et obligationem fidei possit referri, admixtis etiam falsis quibusdam. Eundem hunc usum habet *ἀνώμοτος* iterum apud *Nostrum* T. II. p. 122. ubi causa datur, quare Jupiter potissimum insulam Delum ad partum Latonae jusserit exsistere. *Ἥρα γὰρ*, inquit Iris, *ὅρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παραςχεῖν τῇ Λητοῖ τῶν ὠδίνων ὑποδοχήν. ἡ τοίνυν νῆσος αὕτη* (sic enim, non *αὐτή*, legendum, jam monuimus) *ἀνώμοτός ἐστιν.* Hic namque *ἀνώμοτος νῆσος* est, quae isto jurejurando, quo reliquam terram obstrinxerat Juno, non tenebatur. Non latuit quoque hoc *Th. Magistro*, qui in voce *Ἀπώμοτος* ita: *Ἀπώμοτος, ὁ ἀπηγορευμένος. Ἀνώμοτος δὲ, καὶ ὁ μὴ ἐν ὅρκῳ παραληφθεὶς, καὶ ὁ μὴ ὀμόσας.* Mox addit eum, quem novissimum adduximus, *Luciani* locum. Jens.

Ead. l. 16 *Τὸ λέοντος*) Leones Scythia non habet. (In Addend. Ed. *Graev.*) Menag.

Ibid. Εἶδε Βάσθην) Verisimilia haec non sunt: leones enim Scythia non habet. Guyet. Miratur *Jacobus* etiam *Wielandium* idem h. l. notasse, dicens „omnino de similibus quaestionibus in poeta non laborandum esse," et laudans *Aristotel.* Art. poet. 25, 8. ibique *Hermann.* coll. *Heyn.* ad *Virg.* Aen. I, 184. et V, 37. Dubito, quin sic *Wielandio* omnino fuerit satisfactum. Lehm.

Pag. 106. l. 2. *Ἐπιπίπτει*) Conf. supra c. 39. Et hoc loco *ἐπιπίπτει* maxime proprium esse arbitror, beneque habet, quod nihil variationis notatum invenio. Reitz. H. l. *ἐπιπίπτειν* proprie ac vere dictum de aggrediente, impetum faciente in aliquem. Sed supra c. 39. *ἐπειςπίπτειν* non minus proprium verbum et unice verum de eo, qui vi terram ingreditur, irrumpit. Hoc est nostrum *einfallen*, illud *anfallen*. Lehm.

Ead. l. 4. *Λιείρων*) Vide quae post *Jensium* de hoc verbo disputavi supra ad c. 33. hujus Dial. Reitz.

Ead. l. 15. *Μαζαίας τῆς Λευκάνορος τοῦ βασ. ἐν Βοςπ.*) Nomina Scytharum curiose anquirere haud operae pretium esse duxi; sed haec si ficta non sint, alicubi apud Historicos occurrere verosimile est. — Cave autem, quia *βασιλεύσαντος* dicit, fato functum credas: mox enim vivum inducit. Solan. Vide, quam citat *Jacobus*, *Osanni* syllog. Inscriptt. Fasc. III. p. 121. Lehm.

Pag. 107. l. 4. *Ἐχρημάτιζεν αὐτῷ*) Quod vertitur, *responderat illi rex*, e negotii ipsius ratione sumtum est: nam ad proprietatem verbi satis fuerat, jam *operam illi rex dederat*, ut Icarom. c. 26. de Jove, qui audit modo, non respondet, *ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐχρημάτισε ταῖς εὐχαῖς*. Gesn.

Pag. 108. l. 1. *Ὅς τις ἢ γένους — ἔχοι*) Legendum videtur *ὡς τις*, eo sensu, quem interpretatione expressimus. Possum interrogare Graece, quod satis constat, *πῶς ἔχεις πλούτου, γένους, δυνάμεως; quam dives es?* etc. sed possumne etiam, *τίς ἔχεις πλούτου;* Gesn. Adleverat *Solan.* conferendam pag. 1. T. I. Ibi *φύσεως ἔχων δεξιῶς* legas; quod tamen non satis convenit cum vulgat. *ὅστις ἔχοι*, nisi quod *ἔχω* similiter cum genitivo construitur. Propius accedit hoc *Herodiani* I, 7, 7. *γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε*. Nec tamen plane idem est: nam cum *οὕτως*, *πῶς*, ac similibus adverbiis est satis obvium, ut ibid. IV, 9, 9. *πῶς ἔχοι ἡλικίας;* cum *τις* vero, ut *τίς ἔχοι*, pro *εἴη*, non aliunde succurrit. Quare ex P. *ὡς* recepi, ut probe *Gesnerus* divinarat. Reitz. Quadam ex parte sane huc faciunt verba Somnii c. 2. *φύσεως ἔχων δεξιῶς*· aptiora vero sunt, quae ibidem paullo superius leguntur, *ὡς ἕκαςος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν*. Ad ipsam formulam illustrandam *Seagerus* conferri jubet complura loca. Vide omnino Adnot. ad Somn. 2. Tom. I. p. 174. sq. Nunc potissimum conferas Jov. Trag. c. 7. *κάθιζε αὐτοὺς, κατὰ τὴν ἀξίαν ἕκαστον, ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχοι* (vulg. *ἔχῃ*.) Ex quo loco patet simul, ut ex multis aliis similibus, et h. l. *ἔχοι* bene habere, quamquam

sine ἂν, neque adeo *Schmiedero*, praeeunte Codice 3011. et suadente *Belino*, corrigendum fuisse ἔχει. Strictius ad canonem suum *Struvius* tuetur ἔχῃ. Similiter corrigit idem V. D. Jov. Trag. c. 22. Mox c. 46. in μηνύει τοῖς φίλοις, ὡς ἀτιμωθείη ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ γελασθείη quo et ipso loco summa cum licentia *Belinus* corrigi vult, ἠτιμάσθη et ἐγελάσθη, non obsequente tamen illic *Schmiedero*. LEHM.

Ead. l. 3. *Καὶ πλούτους*) De hoc plurali vid. ad Hermot. c. 9. Adde *Diod. Sic.* I. c. 71. f. καὶ μεγίστους πλούτους ἔχον. REITZ.

Ead. l. 11. *Καὶ Σκυθῶν τῶν πολ.*) Sic supra Scyth. c. 1. SOLAN.

Pag. 110. l. 1. Ὑμῶν) Alibi Ex. *Fl.* sive Excerpta Florentina *Solani* concinunt cum Ed. Flor. Et saepe ab ipso pro eodem ponuntur. Hic discrepant. Caussam inquiremus in praefatione: ὑμῶν autem hic melius se habere, nexus ipse satis indicat. REITZ.

Ead. l. 11. *Δεήσειν, ἡμᾶς*) Sic interpunge: ἡμᾶς enim melius cum περιμένων conjungetur, quam cum δεήσειν. SOLAN.

Ead. l. 16, Ἐπὶ τῆς βύρσης τοῦ βοὸς) J. supplex implorat auxilia. Natum adagium a consuetudine sedendi in tergore bubulo: Scythae enim dissecto in minimas partes bove foedus jungebant. Morem hunc etiam Homolottis fuisse, testatur *Zenodotus*. COGN.

Ibid. Βύρσης) Quid hoc rei sit, ipse mox enarrabit: unde et *Suidas*, quae habet in ἐπὶ βύρσης, consarcinavit. SOLAN.

Pag. 111. l. 9. Παραγαγών) *Suidas* l. c. περιαγαγών. P. vero παράγων. SOLAN. Cum *Suida Belinus* censet legendum esse περιαγαγών. Non omnino assentior. Nam etsi περιάγειν εἰς τοὐπίσω frequentior est et magis propria formula de iis, quorum manus post tergum sunt vinctae, quam παράγειν εἰς τοὐπίσω, tamen haec aptior videtur esse hoc quidem loco: non enim vere ligabantur illius manus post tergum, sed raducebantur modo, rejiciebantur, post tergum, perinde ac si revincirentur, ὥςπερ οἱ ἐκ τῶν ἀγκώνων δεδεμένοι. Subtile itaque intercedit inter utrumque verbum discrimen, quod non respexit *Belinus*, nec *Jacobus*, qui cum *Belino* facit. Quod vero *Suidas* voce περιαγαγών usus est, fecit id jure usus liberius referentis morem Scythicum, non ipsa *Luciani* verba. Alias etiam pro ἤψησε cum *Suida* ἤψει scribendum, et alia quoque in *Luciani* verbis mutanda, essent. LEHM.

Ead. l. 15. *Ὁπλίτας πεζοὺς*) Male conjuncti sunt *ὁπλῖται* et *πεζοὶ*, quasi sint iidem, cum sint hic aliquo modo diversi. *Ὁπλῖται* nempe sunt milites graviter armati, *πεζοὶ* vero videntur hic sumi pro *ψιλοῖς*, sive levis armaturae militibus: quamquam et ipsi *ὁπλῖται* et *πεζοὶ*, (pedites) tamen alteros ab alteris distinguit *Lucianus;* alioquin supervacaneum foret totum vocabulum *πεζοί.* Mox quoque sequitur, *ὁπλῖται δὲ καὶ πεζοὶ συναμφότεροι δισμύριοι.* Nullae duae res aliae disertius possunt distingui, quam hic *ὁπλῖται* et *πεζοί.* Sic scimus, apud Latinos saepe milites distingui ab equitibus, et tantum de peditibus intelligi; quamvis equites et ipsi quoque sint milites. De hoc vide *J. Fr. Gronovium* ad *Livii* XXVI, 19. Excidit ergo vel *καὶ*, inter duo haec vocabula, vel *ὁ δὲ*, ut fuerit, *ὁ δὲ ὁπλίτας, ὁ δὲ πεζοὺς. ὁπόσους ἂν δύνηται* vel denique commate tantum haec duo vocabula dividenda et *ἀσυνδέτως* legenda. Mox ait Toxaris, *καὶ ἠθροίσθησαν αὐτῷ ἱππεῖς μὲν ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους, ὁπλῖται* etc. *δισμύριοι.* Interpres Latinus vertit *ἱππεῖς ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους equitum quingenta millia*; idque non hic modo, sed et in Navigio seu Votis c. 28. fin. *καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ, ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους*, vertit, *postremo tota armatorum summa, quinquaginta millia; equitum autem circiter quingenta millia.* Nova profecto militiae ratio; ubi equites plus decem partibus peditibus numerosiores sunt. Caeterum ut stupor ejus, qui tam inficetam tersissimi scriptoris nobis concinnavit versionem, amplius patescat; is, qui in memorato Navigii loco *πεντακισχιλίους ἱππεῖς* reddit *quingenta millia equitum*, paginae seq. fine verba haec, *ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ*, vertit, *nam te quinque millibus equitum praeficiam:* recte quidem, sed ita, ut paucissimis lineis ante, se turpissime dormitasse, ipse quasi confiteatur. I nunc, lector, et versionibus tuto crede. Jens. *Ὁπλιτ. ἢ πεζοὺς*) Cum *ὁπλίτας* et *πεζοὺς* mox distinguat, hic etiam ita distingui par erat. Solan. Distingui quidem par est, atque adeo lubens *Solano* assentior, inserenti duabus his vocibus particulam disjunctivam. Sed quomodo distinguendi sint *ὁπλῖται* et *πεζοὶ*, quaeritur. Levis armaturae milites sub *πεζοῖς* intelligi, non persuasit mihi *Jensius.* Repugnat usus et vocis natura; etiam ubi de rebus Scythicis sermo est. Supra enim c. 39. in *τοῖς ἱππεῦσιν* oppositi erant *οἱ πεζοὶ*, i. e. *copiae pedestres*, eaedemque et h. l. et mox iterum sunt intelligendae. Quod si ita est, *ὁπλῖται* ii mihi esse videntur, qui de curribus, *ἁμάξαις*, pugnabant. Cf. eundem locum cap. 39. Hos vero cur *Lucianus*

ὁπλίτας appellet, quo nomine Graecis graviter armati vocabantur, nullam aliam equidem invenio causam, quam quod hi forsan gravioris fuerint armaturae, quam pedites. Et sic quodammodo saltem *Densii* ratio non reperietur falsa. *Jacobi*, qui ὁπλίτας πεζοὺς sine ἢ defendere studet, demonstratio omnis ab ipsa re paullo est alienior. LEHM.

Pag. 112. l. 14. *Τοῦ τράχωνος*) Id est, asperam regionem. A. τράχων est *Τραχωνῖτις*, subintellecto γῆ. GUYET. Vid. Ver. cap. 30. unde disces, non esse nomen urbis, quod *Erasmo* Hist. II. fraudi fuit. SOLAN. *Τοῦ Τράχωνος* unciali T inchoatum habebant Edd. quasi nomen proprium esset, id praeeunte *Solano* mutavi in hac Ed. REITZ. De ipsa voce disputatum ad Ver. Hist. II, 30. Tom. IV. p. 685. H. l. τράχων, quod non solum *Erasmo*, sed etiam *Gesnero*, nomen proprium fuit, nihil aliud significat, nisi *asperam regionem* illam, quae Scytharum pascua a Bosporanorum ditione separabat. Iidem Scythiae fines mox c. 54. ἡ ὀρεινὴ dicuntur, ubi Adyrmachus, Machlyum rex, traditur στρατιὰν πολλὴν συναγαγὼν, διὰ τῆς ὀρεινῆς ἐςβαλεῖν ἐς τὴν Σκυθίαν. LEHM.

Pag. 114. l. 2. *Ἢ μὴν*) Par. ᾗ cum puncto subscripto: sine illo *Fl. J. H. S.* Omnes tamen discretim. Alibi ἦμην junctim; tumque significare volunt *haud dubie*; prius vero esse jurandi formulam. Sed quis non videt, vanam hanc esse differentiam? Et recte ἦ μὴν disjungi, et ὄντως significare, satis docuit *Bud.* in Comment. p. 520. f. et 521. REITZ.

Pag. 116. l. 6. *Ὁμόσκευος καὶ ὁμόγλωττος τοῖς Ἀλανοῖς ὤν*) *Erasmus*, *eodem cultu, eademque cum Alanis lingua.* Sed ὁμόσκευος est, qui eodem genere armorum utitur, ut apud *Thucydidem*. *Ὅμηροι τοῖς Σκύθαις ὁμόσκευοι, iisdem armis utuntur, quibus Scythae.* Σκεύη Graecis saepe sunt arma. GRAEV. Rectius *Erasmus*, quam *Graevius* et *Gesnerus*. Nam ὁμόσκευος potius a σκευὴ, quam a σκεῦος, hoc quidem loco deducitur. Σκευὴν autem denotare *cultum, vestitum*, nisi notum esset, docere possent complura ipsius *Luciani* loca. Vide modo Diall. Marr. VIII, 2. Quom. Hist. Conscr. c. 10. Ver. Hist. I, 14. e. a. cf. *Herod.* VII, 15. ibique saepius. LEHM.

Ead. l. 15. *Ἀφ' αἵματος*) Belgicismum similem cum hoc Graecismo comparat frater cariss. *G. O. Reitz.* in Belg. Graeciss. p. 427. adducto hoc *Luciani* loco, et *Homer.* II. *Z*, 211. *Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματός ἐξ ἐμεῦ.* Item. T, 105. — *οὔθ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι*, ubi Scholiast. ἀντὶ τοῦ σπέρματος, γένους. Additque adeundum *Elsner.* ad *Act.*

Apost. XVII, 26. (qui idem duobus illis locis prioribus probat.) Item *Wolfii* curas, ad Evang. *Joan.* I, 13. Plura adderem, nisi res foret nota. REITZ.

Pag. 117. l. 9. *Ἐτέλεσεν ἐκ*) Subaudi *ὁδόν*. *Ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσε, Pharsalum pervenit. Thucyd.* (IV, 78.) GUYET. Adde *Nostrum* Tim. §. 12. *τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα*. Et passim alibi. REITZ.

Pag. 118. l. 1. *Ὥςπερ ἂν ἡ ἀριστερὰ*) An *ὥςπερ ἂν εἰ ἡ ἀριστερὰ* etc. GUYET. *Guyeti* diligentiam sequendam putavi. *Ἂν* non Conjunctio esse potest, sequente Optativo, sed est Particula, cum *ὥςπερ* arcte conjuncta: *perinde forte.* Desideratur autem nunc Conjunctio *εἰ*, quae a sequente voce facile absorberi potuit. LEHM.

Ead. l. 13. *Εὐβίοτος οὐ μετ'*) Delendum videtur *οὐ*. GUYET. Certe alterutrum necessario delendum: eodem tamen redit, num *μετ' οὐ πολὺ* legas cum *Bas.* an *οὐ μετὰ πολὺ* cum *Fl.* quam secuti sumus ut antiquiorem. REITZ.

Ead. l. 14. *Οὐ μετὰ πολὺ*) Sic *Fl.* Reliquae Edd. et ipse P. *οὐ μετ' οὐ πολύ* nisi quod *B.* 2. *μετ' οὐ πολὺ* habeat, quod genuinum censeo. SOLAN.

Pag. 119. l. 3. *Αὐτοτελεῖς*) *Suis sumtibus viventes.* GUYET.

Ead. l. 9. *Εἰς δύο διεπόπη*) Hanc phrasin probat contra *Gatakerum Elsnerus* ad Evang. *Marc.* XV, 38. ubi habemus, *καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο*. Et hoc *Luciani*, item alia ex ejusd. Dial Meretr. XIII. post med. et Deor. Dial. VIII. pr. Item Sympos. c. 44. ubi *διεῖλε τὸ χρυσίον — ἐς δύο* videbimus, item ex *Demosth.* Phil. IV. pag. 58. Nec non *Polyb.* L. 2. c. 16. addit, qui plenius, *σχίζεται εἰς δύο μέρη* ait. Sed ut *μέρη* saepe abest in hac et aliis locutionibus, (de qua ellips. vid. *L. Bos* lit. M.) ita abundat alibi, ut ap. *Alciphr.* III. Epist. 54. pr. *ἢ πῶς τὸ ἀνθηρὸν τοῦτο εἰς μέρη κατερῥωγὸς ἱμάτιον φορῶ;* REITZ.

Pag. 120. l. 2. *Πυραιτωθεὶς*) Corrupta haud dubie vox; cujus posterior pars *τρωθεὶς* fuit. Sed quaenam alia vox sub *πυραιτ.* lateat, sine Codicum ope meum hic divinare non est. Forsan tantum *παρατρωθεὶς*, forsan *κατατρωθεὶς* scripserat. In libris nihil subsidii. SOLAN. Et *Jacobsii* ingenium exercuit se excogitando *ἀτρώκτῳ εἰς τ. μ.* (in Animadvv. Specim. p. 18.) vel *σιδήρᾳ τρωθεὶς* (in *Porson.* Adverss.) Verum quum nulla ex parte satis magna sit suspicionis causa, nec ullum corruptelae vestigium deprehendatur: tanto lubentibus, quanto rarius vocabulum, tuendum puto; explicandum autem ita, ut *Wielandio* placuit duce optimo *Gesnero.*

Quamquam *falaricarum* usus in campestri pugna admodum insolens veteribus fuit; minus forsitan Scythis. Lehm.

Ead. l. 7. *Κοπίδα διηρμένος*) At supra c. 9. circa fin. habuimus *διηρημένα* una vocali auctius, de quo ibi monere oblitus sum, quod id reliquerim, ut in Edd. inveni: nam et sic scribitur apud LXX. *Dan.* 2, 14. At in hoc Tox. cap. 40. pr. *διηρμένοι* exaratum erat, ut hic. Quare utrobique diversam scripturam retinui, quia utraque videtur bona. Reitz. Sed distinguendum fuerat: nam *διηρημένος* est a *διαιρέω, divido; διηρμένος* vero a *διαίρω, tollo.* Vid. ad Bis Acc. cap. 2. Idem *in Addend.*

Pag. 121. l. 5. *Ἐσπείσθημεν*) In omnibus antea legebatur *ἐπείσθημεν*· ego audacter mutavi, quamvis etiam ferri possit recepta scriptura. Quid *σπένδομαι* valeat, notius est, quam ut moneam. Solan. *Ἐπείσθημεν*) Ego non ita audax fui, ut hoc contra omnes Edd. et Codd. mutarem; maxime propter sequens *δόξαν*, ex quo magis consequitur, reliquis ex opinione aut suffragio Arsacomae persuasum, ut idem sentirent. Etsi enim *σπένδομαι* egregium est, cum de pace aut foedere ineundo agitur; ut apud *Herodian.* II, 12, 5. *καταπέμπει γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο δὴ πρὸς τὸν Σεβῆρον, literas misit, quibus foedus pangeret cum Severo;* (seu malis construere, *literas misit ad Severum*) quis demonstraverit id ideo intrudendum, ubi orationis filum alii verbo connectitur? Sed inventis nostris nimis gaudentes nobis de felici successu nimis etiam subito gratulamur, nec amplius reliqua ponderamus. Et nescio, an quidem *ἐσπείσθημεν* sic passive pro medio dicatur. Nam cum *Thucyd.* III, 111. ait, *Ἐν τούτῳ δ' οἱ Μαντινεῖς, καὶ οἷς ἔσπεισατο — ἐξελθόντες ἀπῆεσαν, interea vero Mantinenses, et ceteri, quibus ex pacto potestas facta — egressi abierunt*, alia res est. Reitz.

Ead. l. 9. *Μύθοις ὅμοια*) At re vera Scytharum genium moresque haec optime exprimunt, quos ex historia Timurbeki, nuper Gallice e Persica Chereseddini Ali versa et edita luculenter, si non legisti, ut perspicias auctor tibi sum, quo mores adeo a nostris abhorrentes pro fabulis non habeas. Solan.

Ead. l. 10. *Οὓς ὤμοσας*) Supra enim cap. 38. hujus Dial. dixerat: *οὐ μὰ γὰρ τὸν Ἄνεμον καὶ τὸν Ἀκινάκην — οὔ σοι δοκοῦσιν ὁ Ἄνεμος καὶ ὁ Ἀκινάκης θεοὶ εἶναι*; Reitz.

Pag. 122. l. 8. *Ἀθήναζε ἀπῆειν*) Conf. supr. Scyth. c. 1. et 4. Solan. Si propter factum ipsum, bene. Si ad probandum usum *τοῦ Ἀθήναζε*, quod et ibi occurrit, nihil

quentia verba et effectura ingratam tautologiam. Contra *πάντα περιεκλείετο*, est, *omnia* (i. e. omnes exitus) *circumclausa* (i. e. difficultatibus exeundi circumdata) *erant;* adeo, ut vi quadam vehementiore adhibita Abaucham oporteret erumpere, *διεκπαῖσαι*, ut mox dicitur. Atque hanc potestatem circumdandi locum undique difficultatibus exeundi habere verbum *περικλείειν* maxime tum, ubi de locis munitis sermo est, neminem facile fugit. Ergo non est, quod corrigatur. Lehm.

Pag. 127. l. 5. *Διεκπαίσας*) Vulgata non videtur movenda. Sic enim *ἐπεισπαίειν* pro *ingredi, se intrudere, Aristoph.* Plut. 804. *εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν*, quod Scholiast. exponit, *εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν.* Eund. *Aristophan.* loc. adducit *Bergler.* ac *Alciphr.* III. pag. 408. quo probet suspicionem suam, etiam in *Lucian.* Sympos. (c. 8. vel 9. ut in illo Dial. videbimus) *ἐπεισέπαισεν* legendum, pro vulgato *ἐπεισέπεσεν.* Nam licet *ἐκπίπτειν* pro *fuga elabi* inveniatur, ut *Steph.* notavit, illud tamen hic minus aptum esset prae altero, quod *perrumpere* significans hic longe majorem vim habet, et respondet actui Aeneae, patrem ex incendio Trojano humeris sublatum eripientis. Dum *ἐκπεσεῖν Nostro* potius est *extrudi, ejici*, ut supra Alex. c. 19. et Abdic. c. 1. vel *excidere voto, exsibilari*, Nigr. §. 9. Reitz.

Ead. l. 6. *Ἀπεκέκαυτο ὑπὸ τοῦ πυρός*) Potest utcunque intelligi haec lectio, ut expressimus, juvante ellipsi in *καθὸ* ita explenda, *κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, καθ' ὃ μηδέπω τελείως ἀπεκέκαυτο.* Ut *ἀποτειχίζειν* est muro discludere, qui murus commeatum intercipiat: sic *ἀποκαίειν πυρί* significaverit incendio discludere et arcere. Ast viderint tamen, qui possunt, an non juvet liber aliquis, quo legere liceat *ἀπεκέκλειστο*, sententia plana et interpretis non egente. Sic etiam non abundet nomen *πυρί.* Caeterum de verbo *διεκπαίειν* diligenter egit *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 805. Gesn.

Pag. 128. l. 10. *Ἄγροικον*) Adleverat *Solanus* noster conferendum infra Jov. Trag. c. 52. Ibi invenies: *ἄγροικον τοῦτο εἴρηκας, καὶ δεινῶς Βοιώτιον.* Reitz. Color autem et natura totius loci ejus est generis, ad quod et illa verba sunt referenda Diall. Marr. VI, 2. *Οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἅρμα· ἢ* (*Abresch.* temere *ἢ εἰ*) *τοῦτο μὲν πολλὴν ἔχει τὴν διατριβήν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν· σὺ δὲ ἄλλα δελφίνα μοι* etc. *Junge itaque currum: aut quum hoc longum habeat moram — — delphinum potius mihi* etc. Est scilicet *ἢ* illud, quod significat *aut potius* et corrigentis se ipsum esse solet. Jungitur autem duabus enuntiationibus sequentibus, quarum prior per *μὲν*, altera per *δὲ* indicari so-

Pag. 124. l. 1. *Ἀνδρολογηθέντες*) *Ἀνδρολογεῖν milites conscribere, Alciphr.* I. Ep. XI. pag. 44. Ubi diligentiss. *Bergler.* ex *Hesych.* suam versionem, ac de alia quoque collectione virorum dici, hoc *Luciani* testimonio probat. Adde *ἀνδρολογία* 1. *Macab.* XII, 43. Reitz.

Ead. l. 11. *Δεδεμένους*) Rarius hoc, sed fiebat tamen; praesertim in Christianos. Mos a Romanis invectus, cujus alibi etiam meminit; ut Alex. c. 44. etc. Solan.

Pag. 125. l. 6. *Οὐ κατέθηκεν*) Cf. Dial. seq. Asin. c. 3. Solan.

Ead. l. 8. *Καμπύλῳ τῷ ξίφει ὑποτμηθεὶς τὴν ἰγνύην*) *Adunco gladio vulneratus in poplite.* Sed legendum *τὴν ἰγνύαν*, aut *τὴν ἰγνύν*. Dicitur enim *ἰγνύα* et *ἰγνύς*. Graev.

Ead. l. 9. *Ἰγνύην*) *Ἰγνύσιν* Noster supra 1. Hist. c. 23. m. Ibi vero ex Schol. disces, recte *Graev. ἰγνύαν* vel *ἰγνὺν* dici, monere. Interim quia medici hoc vocabulo frequentius utuntur, quam alii, maxime *Hippocrat.* et *Aret.* qui *ἰγνύην* jonice ajunt, et *Homer.* quoque sic scribit, cujus *Noster* dictionem saepe imitatur, quid mali erit, si vulgatam sic relinquamus? etsi *ἰγνὺν* dedisse *Nostrum* verosimilius sit. Reitz. Non corrigendum esse *ἰγνύαν*, etsi Codex Gorl. *Graevii* suspicionem confirmare videtur, nec tamen formam *ἰγνύη* Jonicis recte adnumerari, luculenter probat *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 301. sq. cujus haud immemor fuit *Jacobus* ad h. l. Lehm.

Pag. 126. l. 5. *Ἀμαστριανῶν*) Fuit, cum crederem hujus Dialogi scenam Amastrin, aut urbem aliquam illius orae: nec a vero abhorret, ibi re vera scriptum, ubi de Scythis tot inaudiisse probabile fit. Neque enim, ut haec omnia ficta sint, a me facile impetrabis; praesertim cum *Lucianum* in his oris fuisse ex Alex. c. 57. satis constet. Sed obstat, quod supra c. 57. Amastrim iis describit verbis, quae satis ostendunt, ibi non dici haec. Conjiciebam tunc, legendum *περίεισιν*, pro *πάρεισιν*. Nunc autem Athenis scenam hujus Dialogi esse puto, ubi mercatores satis multi Amastriani inveniri poterant, a quibus quaeri id posset. Solan. In Graeca quidem urbe hunc habitum fingi dialogum, manifesto patet ex ejus fine, imprimis a verbis *ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος*. Sic vero equidem non video, cur cum *Jacobo* de Athenis dubitemus. Lehm.

Ead. l. 16. *Καὶ πάντα περιεκλείετο*) „*Περιεκαίετο, et omnia flammis involvebantur.* Non clausa fuisse omnia, ex egressu Abauchae uxorisque et liberorum apparet.“ Haec *Seagerus.* At lectio *περιεκαίετο* superflua redditura esset se-

Vid. Cod. CXXIX. ubi titulus ejus libri *μεταμορφώσεων λόγοι διάφοροι*. *Apulejus* ex hoc aut Lucio ipse omnia habet. Vide *Salmas.* prol. ad Exercit. Plin. AG. III. n. n. n. n. et *Lamprid.* Commod. cap. 11. ubi Imp. nomen *ὄνος* etc. Memoratur apud *Philost.* in Herodis vita p. 556. Lucius quidam *ἀνὴρ σοφὸς... ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος. Μουσωνίῳ τῷ Τυρίῳ προσφοιτήσας... ἐπιτηδειότατος τῷ Ἡρώδῃ.* Vir etiam facetus, et M. Aurelio, ut ex sequentibus patet, familiaris. Solan. Non de nihilo videtur, quod apud *Photium* Cod. 129. p. 165. *Hoeschel.* bis vocatur hic libellus *Λουκὶς ἢ ὄνος*, nimirum ut *Ἀτθὶς*, ut Aeneis etc. agit enim de rebus Lucii. Caeterum fere est, ut assentiar *Photio* I. c. eo inclinanti, e Lucii Patrensis ampliore narratione hanc breviorem a Luciano contractam, adspersis hinc inde jocis, quibus non serio ista narrari ostenderet. Pleniores Lucii libros cum tota illorum superstitione secutus videtur *Apulejus*, cujus ultimo praesertim libro fanatica regnat credulitas, et exitus quasi tragicus finit fabulam; ut comicus, vel satyricus potius, Lucianeam. Gesn. Titulum libelli *Λουκὶς ἢ ὄνος* cum *Photio* etiam Codex unus eorum, quos *Cour.* consuluit, exhibet. Quare non dubitabam eum alteri illi *Λούκιος ἢ ὄνος* cum *Cour.* praeferre. De auctore dissentit a *Gesnero* et *Photio Wielandius*, probabilius, docens, Lucium Patrensem compilatorem Luciani, quam Lucianum Lucii, haberi. Et eatenus quilibet cum elegantissimo judice faciet, qui Luciani ingenium proprium vel ex Vera ejus Historia cognoverit; neque adeo patienter feret verba in Cod. Venet. 72. ad calcem libelli adscripta, et a *Cour.* contra suam ipsius sententiam edita: *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ.* manifesto illa a studioso quodam *Photii* lectore et sectatore profecta. Quid vero? si hic ipse, de quo agitur, libellus non *Luciano* nostro, sed ipsi isti Lucio Patrensi, quem *Photius* commemorat, adscribendus, et error ex similitudine nominum Luciani, Lucii et Lycini — nam et hoc nomine passim in dialogis suis, ut in Hermotimo, e. a. Lucianus se ipse appellare solebat — ortus esse videatur? Hoc quidem certum, Lucianum, si vere hujus fabulae scriptor fuerit, plus quam Protea habendum esse, qui per hunc libellum, si vel consilium narrationis, vel orationis formam, spectes, toto coelo diversus appareat a genuinorum librorum auctore. Ejusdem omnino sententiae est *Courier.* in Praefat. ad huj. libelli editionem. Et alii quoque eruditi viri, in his *Hemsterhusius* passim in notis ad Lucianum, non dissimularunt dubitationem suam de hujus libelli fide et origine. Lehm.

let, significans illa rem, quae missa fit, haec eam, quae illius loco eligitur. Sic itaque patet, quid h. l. sibi velit illud, ἢ τοῦτο μὲν ἄγροικον· ἐπεὶ δὲ καὶ σὺ etc. Perperam de interrogatione cogitavit *Gesnerus*, vertens: *An potius nimis hoc agreste fuerit?* quum reddendum sit: *Quamquam rusticum istud fuerit: quin potius quum et tu amicitiam* etc. Errorem de interrogationis forma sustulerat jam *Graevius* ad locum Diall. Marr. laud. Tom. II. p. 429. Vim particulae ἢ correctivam tetigit amiciss. *Stallbaum.* ad *Platon.* Phileb. p. 8. minus vero recte eandem statuit loco *Luciani* Diall. Deor. XIV. in quem quomodo ego explicandum censeam, ostendi in Adnot. ad illum locum Tom. II. p. 331. Lehm.

Ead. l. 14. Ἀγαπῶμεν) *Contenti simus.* Guyet. Hoc addidisse videtur, quia *Bened.* dedit, *nos invicem amplectimur. Erasmus* vero plane omisit. Recte autem *Guyetum* sentire, multis probare liceret; sed contenti simus *Nostro*, qui supra hoc Dial. cap. 3. καὶ μὴ ἀγαπῆσαι, εἰ διαφεύξονται (διαφυλάξονται vulg.) *non contenti aufugisse.* Adde, quae supra Amor. c. 33. de adverbio ἀγαπητῶς, *vix, aegre,* interpretando dixi, in quo Lexicographi errant, aut id omittunt. Vid. et Scholiast. ad Amor. c. 22. No. 20. qui ἠρκούμεθα vicissim interpretabatur ἠγαπώμεθα. Nisi tamen active potius ἠγαπῶμεν ibi legendum. Reitz.

Ead. l. 15. Ἀντὶ μιᾶς γλώττης) Socratico et Xenophonteo de fonte hausta suavitas. Vide, qui dulcedine maxima affici cupis, Memorab. Socrat. 2, 3. ubi fratres in concordiam revocat; et 2, 4. ubi amicitiam commendat: Ἃ δὲ αἵ τε χεῖρες ἑκάστῳ ὑπηρετοῦσι, καὶ ὀφθαλμοὶ προορῶσι, καὶ τὰ ὦτα προακούουσι, καὶ οἱ πόδες διανύττουσι, τούτων φίλος εὐεργετῶν οὐδενὸς λείπεται. Gesn.

Pag. 129. l. 3. Γηρυόνην) Geryon, Erytheae insulae in Gaditano mari rex, tricorpor fuisse fingitur, ob administrationem regni cum duobus fratribus concordissimam. Sunt, qui trium Hispanicarum insularum regem faciunt, Balearidum sc. duarum, et Ebusi. Coon.

IN LUCIDEM SIVE ASINUM.

Pag. 151. l. 1. ΛΟΥΚΙΟΣ) Lucius hic, quisquis tandem fuit, *Patrensem* se dicit c. 55. ubi de genere suo vitaeque instituto plura ipse narrat. Non censet Lucianeum *Tan. Faber*, not. ad Phaedr. 173. C. *Photius* Luciano tribuit.

Vid. Cod. CXXIX. ubi titulus ejus libri *μεταμορφώσεων λόγοι διάφοροι*. *Apulejus* ex hoc aut Lucio ipse omnia habet. Vide *Salmas.* prol. ad Exercit. Plin. AG. III. n. n. n. n. et *Lamprid.* Commod. cap. 11. ubi Imp. nomen *ὄνος* etc. Memoratur apud *Philost.* in Herodis vita p. 556. Lucius quidam *ἀνὴρ σοφὸς... ἐν τοῖς φανεροῖς σπουδαῖος. Μουσωνίῳ τῷ Τυρίῳ προσφοιτήσας... ἐπιτηδειότατος τῷ Ἡρώδῃ.* Vir etiam facetus, et M. Aurelio, ut ex sequentibus patet, familiaris. Solan. Non de nihilo videtur, quod apud *Photium* Cod. 129. p. 165. *Hoeschel.* bis vocatur hic libellus *Λουκὶς ἢ ὄνος*, nimirum ut *Ἀτθὶς*, ut Aeneis etc. agit enim de rebus Lucii. Caeterum fere est, ut assentiar *Photio* I. c. eo inclinanti, e Lucii Patrensis ampliore narratione hanc breviorem a Luciano contractam, adspersis hinc inde jocis, quibus non serio ista narrari ostenderet. Pleniores Lucii libros cum tota illorum superstitione secutus videtur *Apulejus*, cujus ultimo praesertim libro fanatica regnat credulitas, et exitus quasi tragicus finit fabulam; ut comicus, vel satyricus potius, Lucianeam. Gesn. Titulum libelli *Λουκὶς ἢ ὄνος* cum *Photio* etiam Codex unus eorum, quos *Cour.* consuluit, exhibet. Quare non dubitabam eum alteri illi *Λούκιος ἢ ὄνος* cum *Cour.* praeferre. De auctore dissentit a *Gesnero* et *Photio Wielandius*, probabilius, docens, Lucium Patrensem compilatorem Luciani, quam Lucianum Lucii, haberi. Et eatenus quilibet cum elegantissimo judice faciet, qui Luciani ingenium proprium vel ex Vera ejus Historia cognoverit; neque adeo patienter feret verba in Cod. Venet. 72. ad calcem libelli adscripta, et a *Cour.* contra suam ipsius sententiam edita: *ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ.* manifesto illa a studioso quodam *Photii* lectore et sectatore profecta. Quid vero? si hic ipse, de quo agitur, libellus non *Luciano* nostro, sed ipsi isti Lucio Patrensi, quem *Photius* commemorat, adscribendus, et error ex similitudine nominum Luciani, Lucii et Lycini — nam et hoc nomine passim in dialogis suis, ut in Hermotimo, e. a. Lucianus se ipse appellare solebat — ortus esse videatur? Hoc quidem certum, Lucianum, si vere hujus fabulae scriptor fuerit, plus quam Protea habendum esse, qui per hunc libellum, si vel consilium narrationis, vel orationis formam, spectes, toto coelo diversus appareat a genuinorum librorum auctore. Ejusdem omnino sententiae est *Courier.* in Praefat. ad huj. libelli editionem. Et alii quoque eruditi viri, in his *Hemsterhusius* passim in notis ad Lucianum, non dissimularunt dubitationem suam de hujus libelli fide et origine. Lehm.

Ead. l. 2. *Ἀπήειν — συμβόλαιον*) Inscitissime interpres, *Cum in Thessaliam ubi quoddam mihi paternum erat negotium cum ejus gentis viro, proficiscerer.* Verte: *Fuit, cum proficiscerer in Thessaliam; erat autem mihi a patre illic relicta hospitalitatis tessera cum ejus gentis viro.* De tesseris illis, beneficio eruditorum, res nota est ac discussa. JENS.

Ibid. Θετταλίαν) Graeciae regionem, cujus montes sunt 24 nobilissimi, flumina quoque insigniora aliquot, et inter celebres urbes Hypata, Patara, ubi Apollo dabat responsa hiemalibus mensibus, et Larissa, a qua Achilles Larissaeus dictus. COGN. (Adscripserat huic notae *Hemsterh.* Patara Lyciae est, non Thessaliae, ut notum.) Hic *Patrae* legend. REITZ. Nec *Patras* ego novi Thessaliae, sed Achajae, urbem notissimam (vid. cap. 55.); nec ibi oraculum illud fuit Apollinis, quod *Cognatus* cogitavit, sed Pataris Lyciae. Fortasse *Cognato* in mente fuerant *Pagasae*, Thessaliae urbs maritima, unde sinus Pagasaeus nomen dúxit, sed quorsum tales adnotationes? LENM.

Ead. l. 3. *Συμβόλαιον*) Cogitaram hic olim de tessera hospitali, sed frustra. Vide *Philost.* pag. 549. *Syngrapha*, et *Plat.* Ed. *Bas.* 135. B. SOLAN. Severe nimis pronuntiat *Jensius.* Probare potius debebat, *συμβόλαιον* etiam dictum pro *συμβόλῳ*, hospitalitatis tessera. Caussa hic itineris indicatur, negotium, speciatim ex contractu, patris. Hanc esse *τοῦ συμβολαίου* notionem, et forte unicam, satis constat ex observatis v. g. Qu. *Budaei* p. m. 768. seq. *H. Stephani* in Thes. etc. Sic *συμβολαίας δίκας* interpretantur et Schol. antiqua, et nuper eruditissimus *Dukerus* ad *Thucyd.* I, 77. pr. Sic *Plut.* Solo. pag. 156. *H. Steph.* obaeratis pollicetur Solon *νέμησιν*, agrorum divisionem, ac tabulas proinde novas; sed feneratoribus *βεβαίωσιν τῶν συμβολαίων*, ut rati sint contractus: huic *βεβαιώσει* opponitur p. 158. *τῶν συμβολαίων ἀναλύσεις*. De symbolo s. tessera hospitii, locus, si quid voluisset auctor, erat deinde, ubi *γράμμα* se habere ait Lucius ad Hipparchum, *ὥστε οἰκῆσαι παρ' αὐτῷ*. Neque moror *γραμματεῖον* in Scholiis ad h. l. quae imperitiae et ineptiarum toties convinci possint. GESN. *Συμβόλαιον* quid sit, vid. ex re ipsa, de qua *Lucian.* infra, Dial. Meretr. II. paullo ante med. *γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης — ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί; μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ*. l. e. *syngrapha*, vel *contractus*, ratio debiti et crediti. Neque vero literis commendaticiis indiguisset, de quibus statim agitur, si hospitalitatis tesseram attulisset.

suffragantem; alioqui mallem cum *Graevio* ἔχει καὶ τρέφει, quia et οἰκεῖ, praecedit, etsi conjunctio non semper similes modos habeat, ubi aliorsum deflectit oratio: ideoque οἰκεῖ cum suo ὅποι, sequente ὅτι cum optativo, tolerabilius duco, quam si eodem spiritu ὅτι ἔχοι καὶ τρέφει enuntietur. Reitz. Unius Codicis L. auctoritas non tantum apud nos valet, ut assentiamur *Reitzio* τρέφει in τρέφοι mutanti, qui optativus nullum hic locum habere potest praecedente ὅτι, ut probe monuit *Belinus*. Quare reposuimus omnium Edd. lectionem τρέφει, quam etiam tuetur Ms. Reg. 2955. et ἔχοι cum *Graevio* mutavimus in ἔχει. Bip. Quamquam non probe illud a *Belino* monitum est, ὅτι male cum Optativo conjungi, quum iunumera jam ipsius *Luciani* loca contrariam rationem tum *Belinum*, nisi pravis quibusdam opinionibus captus fuisset, tum *Bipontinum* Editorem, docere potuerint; verum h. l. tamen assentior illis, nec non *Schmiedero* et *Courierio*, ἔχει et τρέφει restituentibus, maxime propterea, quod et οἰκεῖ praecesserat eo Modo, ad quem nisi asperrima et vere intolerabilis foret oratio, omnes hae tres enuntiationes pariter erant revocandae. Leim.

Pag. 132. l. 3. Ἀνεκτὸν) I. e. *mediocris*, *modica*, ita tamen ut ferri possit. Guyet.

Ead. l. 7. Σὺ δὲ τίς, ἢ τί βουλόμενος πυνθάνῃ; γράμματα, εἶπον, κομίζω) Crederem ab *Luciano* non profectum πυνθάνῃ, sed πυνθανομένῃ, quod forte per compendium scriptum a librariis mutatum in πυνθάνῃ. Latine sic: *Tu vero, quisnam es, aut quid vis, percunctanti, literas, inquam, affero.* L. Bos. At recte habet vulgata, ut ἔφη et πυνθάνῃ sibi non respondeant, nam pertinent ad diversas personas, ut ex versione jam patet clarissime. Immo in interrogatiunculis istiusmodi, ne semper quidem in eadem persona verba collocari opus est; quamvis ad eundem hominem interrogatio dirigatur. Ita *Alciphr.* III. Epist. 54. pr. Τί δακρύεις; ἴσως ἐρήσῃ με, ἢ πόθεν κατέαγα τὸ κρανίον, ἢ πῶς τοῦτο — ἱμάτιον φορῶ; nam etsi κατέαγε in uno Cod. legatur, sequens tamen φορῶ satis loquitur, κατέαγα legendum. At hic alia est ratio. Reitz. Εἶ, quod *Courierius* excidisse putat, etiam mente facile suppleri potest. Ceterum auctor etiam scripsisse potest: Σὺ δὲ τίς ὢν, ἢ τί βουλόμενος πυνθάνῃ; ut Diall. Deor. XX, 7. τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; et sic saepius. Minus facile in proxime sequentibus discernas quid auctor scripserit. Mihi quidem placebat, quod duo Codd. suppeditarunt, et *Courierius* in

textum recepit: γράμματα, εἶπον, νομίζων, Participio cum verbo πυνθάνῃ conjuncto. Ἦκω, quod in duobus aliis est pro εἶπον, aut negligentiae, aut sapientiae cuidam insipidae, tribuendum esse videtur; tanti certe non esse, ut cum *Courierio* vel *Belino* inserendum putes. Indicativus denique νομίζω, etsi communis Edd. lectio, manifestam tamen correctionis notam habet. LEHM.

Ead. l. 7. Δεκριανοῦ) Fuit, cum censerem nomen esse patris. Muto nunc sententiam. SOLAN. Περὶ Δεκρ.) Nihil hic varietatis annotavit *Reitzius*. Rectius tamen *Salmuriensis* παρὰ Δεκρ. quod reddere *Luciano* eo minus haesitavimus, quod et sic haberi videmus in Ms. Reg. 2955. Περὶ cum *Reitziana* etiam B. 4. BIP. Παρὰ etiam A. 1. habet, sed compendio scriptum. Unde et alibi hae praepositiones facile inter se commutatae sunt. *Decriani* nomen nec Graecum, nec Romanum, nec, credo, Scythicum Celticumve, cum Interprete vetere Latino facili opera in *Decianum* mutavi. Mox etiam vere sic Δεκιανὸς in B. 3. lego, consultone sic exaratum, et qua auctoritate, an fortuito errore, nescio. Felicissimum saltem hunc esse errorem, nemo negavit. LEHM.

Ead. l. 9. Πατραέως) Nihil dubito, quin Πατρέως legendum sit, id est, *Patrensis*. Mentio fit Δουσαρείου Πατρείου apud *Ammonium* de Interpr. p. 17. LA GROZE. Et sic ex *Fl.* dedi. REITZ. *Patrensem* fuisse hunc Lucium, non *Patareum*, non solum *Photius* loco supra laudato diserte testatur, sed ipse etiam Lucius in hujus libelli cap. 55. unde simul patet *Patras* notissimam illam Achajae fuisse urbem, (hodie *Patrasso*, vel *Patras*) non Thessaliae, quod supra *Reitzius* voluisse videtur. LEHM.

Ead. l. 12. Ἐπέδωκα) Male in omnibus legitur ἐπέδωκα. Sed saepe, ni fallor, in ea voce peccatur. Ego certe ἀπέδωκα legendum esse nullus dubito. Nolui tamen mutare, quia in hoc libello multa manca. SOLAN. *Luciano*, *Diodoro*, *Herodiano*, aliisque recentioribus, in usu fuisse ἐπιδιδόναι γράμματα pro antiquiore ἀποδιδόναι, observat *Courier.* ad h. l. collatis aliis phrasibus, in quibus ἐπιδιδόναι *Luciano* fuerit pro simplici verbo. Ceterum etiam Aoristum ἐπέδωκα recte servari, repudiata lectione marg. A. 1. ἐπεδέδωκα, monet *Boissonad.* ad *Nicet.* I, 71. salvo, ut ipse ait, *Moeridis*, cum quo et *Thomas. Mag.* consentit, praecepto, ἀπέδομεν Atticae, ἀπεδώκαμεν Hellenicae, esse dictionis. Cf. De Saltat. c. 14. Verum h. l. nec Praeterito, salva linguae lege, locus esse potuit. LEHM.

suffragantem; alioqui mallem cum *Graevio* ἔχει καὶ τρέφει, quia et οἰκεῖ, praecedit, etsi conjunctio non semper similes modos habeat, ubi aliorsum deflectit oratio: ideoque οἰκεῖ cum suo ὅποι, sequente ὅτι cum optativo, tolerabilius duco, quam si eodem spiritu ὅτι ἔχοι καὶ τρέφει enuntietur. Reitz. Unius Codicis L. auctoritas non tantum apud nos valet, ut assentiamur *Reitzio* τρέφει in τρέφοι mutanti, qui optativus nullum hic locum habere potest praecedente ὅτι, ut probe monuit *Belinus*. Quare reposuimus omnium Edd. lectionem τρέφει, quam etiam tuetur Ms. Reg. 2955. et ἔχοι cum *Graevio* mutavimus in ἔχει. Bip. Quamquam non probe illud a *Belino* monitum est, ὅτι male cum Optativo conjungi, quum innumera jam ipsius *Luciani* loca contrariam rationem tum *Belinum*, nisi pravis quibusdam opinionibus captus fuisset, tum *Bipontinum* Editorem, docere potuerint; verum h. l. tamen assentior illis, nec non *Schmiedero* et *Courierio*, ἔχει et τρέφει restituentibus, maxime propterea, quod et οἰκεῖ praecesserat eo Modo, ad quem nisi asperrima et vere intolerabilis foret oratio, omnes hae tres enuntiationes pariter erant revocandae. Leim.

Pag. 132. l. 3. Ἀνεκτὸν) I. e. *mediocris*, *modica*, ita tamen ut ferri possit. Guyet.

Ead. l. 7. Σὺ δὲ τίς, ἢ τί βουλόμενος πυνθάνῃ; γράμματα, εἶπον, νομίζω) Crederem ab *Luciano* non profectum πυνθάνῃ, sed πυνθανομένῃ, quod forte per compendium scriptum a librariis mutatum in πυνθάνῃ. Latine sic: *Tu vero, quisnam es, aut quid vis, percunctanti, literas, inquam, affero.* L. Bos. At recte habet vulgata, ut ἔφη et πυνθάνῃ sibi non respondeant, nam pertinent ad diversas personas, ut ex versione jam patet clarissime. Immo in interrogatiunculis istiusmodi, ne semper quidem in eadem persona verba collocari opus est; quamvis ad eundem hominem interrogatio dirigatur. Ita *Alciphr.* III. Epist. 54. pr. Τί δακρύεις; ἴσως ἐρήσῃ με, ἢ πόθεν κατέαγα τὸ κρανίον, ἢ πῶς τοῦτο — ἱμάτιον φορῶ; nam etsi κατέαγε in uno Cod. legatur, sequens tamen φορῶ satis loquitur, κατέαγα legendum. At hic alia est ratio. Reitz. Εἶ, quod *Courierius* excidisse putat, etiam mente facile suppleri potest. Ceterum auctor etiam scripsisse potest: Σὺ δὲ τίς ὢν, ἢ τί βουλόμενος πυνθάνῃ; ut Diall. Deor. XX, 7. τίς δὲ ὢν δεῦρο ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς; et sic saepius. Minus facile in proxime sequentibus discernas quid auctor scripserit. Mihi quidem placebat, quod duo Codd. suppeditarunt, et *Courierius* in

textum recepit: *γράμματα, εἶπον, νομίζων*, Participio cum verbo *πυνθάνῃ* conjuncto. *Ἦκω*, quod in duobus aliis est pro *εἶπον*, aut negligentiae, aut sapientiae cuidam insipidae, tribuendum esse videtur; tanti certe non esse, ut cum *Courierio* vel *Belino* inserendum putes. Indicativus denique *νομίζω*, etsi communis Edd. lectio, manifestam tamen correctionis notam habet. LEHM.

Ead. l. 7. *Δεκριανοῦ*) Fuit, cum censerem nomen esse patris. Muto nunc sententiam. SOLAN. *Περὶ Δεκρ.*) Nihil hic varietatis annotavit *Reitzius*. Rectius tamen *Salmuriensis παρὰ Δεκρ.* quod reddere *Luciano* eo minus haesitavimus, quod et sic haberi videmus in Ms. Reg. 2955. *Περὶ* cum *Reitziana* etiam B. 4. BIP. *Παρὰ* etiam A. 1. habet, sed compendio scriptum. Unde et alibi hae praepositiones facile inter se commutatae sunt. *Decriani* nomen nec Graecum, nec Romanum, nec, credo, Scythicum Celticumve, cum Interprete vetere Latino facili opera in *Decianum* mutavi. Mox etiam vere sic *Δεκιανὸς* in B. 3. lego, consultone sic exaratum, et qua auctoritate, an fortuito errore, nescio. Felicissimum saltem hunc esse errorem, nemo negavit. LEHM.

Ead. l. 9. *Παταρέως*) Nihil dubito, quin *Πατρέως* legendum sit, id est, *Patrensis*. Mentio fit *Δουσαρείου Πατρείου* apud *Ammonium* de Interpr. p. 17. LA GROZE. Et sic ex *Fl.* dedi. REITZ. *Patrensem* fuisse hunc Lucium, non *Patareum*, non solum *Photius* loco supra laudato diserte testatur, sed ipse etiam Lucius in hujus libelli cap. 55. unde simul patet *Patras* notissimam illam Achajae fuisse urbem, (hodie *Patrasso*, vel *Patras*) non Thessaliae, quod supra *Reitzius* voluisse videtur. LEHM.

Ead. l. 12. *Ἐπέδωκα*) Male in omnibus legitur *ἐπέδωκα*. Sed saepe, ni fallor, in ea voce peccatur. Ego certe *ἀπέδωκα* legendum esse nullus dubito. Nolui tamen mutare, quia in hoc libello multa manca. SOLAN. *Luciano, Diodoro, Herodiano*, aliisque recentioribus, in usu fuisse *ἐπιδιδόναι γράμματα* pro antiquiore *ἀποδιδόναι*, observat *Courier.* ad h. l. collatis aliis phrasibus, in quibus *ἐπιδιδόναι Luciano* fuerit pro simplici verbo. Ceterum etiam Aoristum *ἐπέδωκα* recte servari, repudiata lectione marg. A. 1. *ἐπεδέδωκα*, monet *Boissonad.* ad *Nicet.* I, 71. salvo, ut ipse ait, *Moeridis*, cum quo et *Thomas. Mag.* consentit, praecepto, *ἀπέδομεν* Atticae, *ἀπεδώκαμεν* Hellenicae, esse dictionis. Cf. De Saltat. c. 14. Verum h. l. nec Praeterito, salva linguae lege, locus esse potuit. LEHM.

Ead. l. 16. *Τῶν Ἑλλήνων*) Si Patareus fuisset, scribendum erat *τῶν Λυκίων*. LA CROZE.

Pag. 133. l. 1. *Παῦ' ἐμέ*) Ita ex Ms. Reg. 3011. et Ed. B. 2. pro vulgato *παρ' ἐμοί*, rescribi jussit cl. *Bel.* cui obsecundavimus. *Ἐμέ* agnoscit etiam B. 4. BIP.

Ead. l. 8. *Ἡ Παλαίστρα ἄγει με καὶ δείκνυσί μοι κάλλιστον οἰκημάτιον*) Interpretes omnes, *ostensaque domo pulcherrima.* Immo, ut commodissime notavit pater, *κοιτῶνα*, ut praecessit, cubiculum et locum dormiendi. Sic *δωμάτιον* pro cubiculo etiam. Vide *Casaubonum* ad *Theophrast.* pag. 263. Et occurrit aliquoties infra. Sed notabiliter p. 112. *οἱ μὲν θεράποντες, αὐτοῦ που πλησίον πρὸ τοῦ δωματίου ἐκάθευδον*, ubi inepte vertunt *in propinquo vestibulo.* GRON.

Pag. 134. l. 4. *Ἡ νῦν μοι ὁδὸς*) Aberat ab editionibus artic. *ἡ*, quem addidimus ex Mss. Regg. 2955. et 3011. BIP. Cf. Varr. Lectt. LEHM.

Ibid. Πάσαις ταῖς ἡμέραις) Quid hoc sit, nondum assequor. Corruptumque adeo locum arbitror. SOLAN. Modo pro *εἰ πάσαις* scribatur *ὁπόσαις*, nihil sic amplius erit offensionis. Viderat jam *Reitzius* sic fere corrigendum esse; sed male articulum sequentem ab eo omitti, monet *Courierius*, ceterum *Reitzio* assentiens. Mihi adeo certa videbatur illa emendatio, ut eam sequi nullus dubitarem. LEHM.

Ead. l. 6. *Τριῶν ἢ πέντε ἡμερῶν*) Intellige *διά*. GUYET.

Ead. l. 12. *Κἂν τούτῳ*) In *Junt.* *καὶν* erat sine puncto subscripto, quod et aliae vett. Edd. saepe omisere. Sed cum *Par.* aliaeque id haberent, addere non neglexi, quia est pro *καὶ ἐν* positum, et sic melius distinguitur a *κἂν etsi.* Ut supra jam monui ad Lexiph. c. 22. REITZ. Verum inscite haec monita illic castigavi. LEHM.

Ead. l. 14. *Ἱμάτια — ἀνθινά*) Confer, si lubet, *Alciphr.* III. Ep. 54. *πῶς τὸ ἀνθηρὸν τοῦτο — ἱμάτιον φέρω.* Meretricum gestamen vestes floridae. Habuimus non semel supra. Occurret rursus deinde. Confer interim not. *Bourdelotii* ad Nigr. cap. 13. REITZ.

Pag. 135. l. 1. *Ἐγὼ Ἄβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις*) Intelligunt, *ego Abroea sum, amica si qua unquam fuit tuae matris*, cum non videantur eam adeo arcta conjunctione vincire voces Graecae, quae simpliciter sonant, *ego Abroea sum, si quam matris tuae amicam* forsan *audis* vel audisti eo nomine; ut poëta, *Fando aliquid si forte tuas pervenit ad aures Belidae nomen Palamedis.* GRON.

Ead. l. 6. *Κατάγομαι παρὰ σοί*) *Solan.* jubet conferri Catapl. cap. 18. Sed ibi legas, *καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι.* Et 2. Ver. Hist. §. 6. pr. *τούτοις ἅπασι ηκλούμενοι κατήχθημεν.* Quid tum? Reitz.

Ead. l. 12. *Φυλάττου μοι*) Illud *μοι* additum familiaritatem quandam et auctoritatem significat. Exemplorum pleni sunt omnes libri. Vid. saltem, quae dedit frater cariss. *G. O. Reitz.* in Belg. Graec. p. 353. — 4. Et *Alciphr.* compluribus locis, ac *Bergler.* ad eundem I. Ep. 26. p. 107. Ubi id saepe abundare, vel pro *παρ' ἐμοῦ* poni docet. Alibi tamen difficultatem parit, ut ibid. III. 30. pag. 340. *ἐκ τούτων (στρουθίων) λαχόν μοι τὰς πίονας καὶ ἀσάρκους ἀπέσταλκα πέντε εἴκοσιν. Ex his passerculis partem electam misi pinguiores* tibi *et carnosiores*, ut vertit *Bergl.* qui tamen illud *μοι* hic non concoquit, cum potius *σοι* scriptum oporteret. At si *λαχὼν* pro *λαχὸν* legas, ac per solitum pleonasmum accipias, non tantum difficultatis video; nam elegit prius *sibi* quod placeret, non ut *sibi* servaret. Reitz.

Ead. l. 13. *Μάγος*) Non erant olim magi plebejai sortis homines, sed apud Persas, Aethiopes, Chaldaeos et Indos ex regia stirpe proceres, in secretioribus philosophiae et artis mathematicae arcanis educati, sagacissimi sympathiae rerum naturalium et divinarum exploratores. Cogn.

Ead. l. 14. *Μάχλος*) Sic et infra De non tem. cred. Calumn. cap. 26. *ὑπὸ μάχλου γυναικὸς*, quamquam *Th. Mag.* ibi legit *μάχλης*. Reitz.

Ibid. *Ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμὸν*) Sic apud LXX, *Genes.* XXXIX, 7. *ἐπέβαλλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ.* Estque phrasis amatoribus et amasiis propria, cujus plura exempla vid. apud J. *Elsner.* ad Evang. *Matth.* V, 28. Reitz.

Ead. l. 15. *Ὑπακούσει*) Quod *Solan.* inquisierit, num quae Ed. aliter haberet, suspicionem praebuerit, eum de *ὑπακούσῃ* cogitasse. Sed recte se habere indicativum, ipse tamen non dubitavit. Nam supra ad Tim §. 33. ubi *εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει* habemus, quod alii frustra in *ἀπολείψῃ* mutatum voluerant, ipse hoc testimonio, aliisque utitur, ad probandam hanc loquendi consuetudinem: de qua et nos alibi jam egimus, pluribusque agemus, si opus fuerit; nimis enim usitatus est hic modus simili in constructione, ubi Latini quidem subjunctivum potius amarent, quam ut pluribus exemplis indigeat. Reitz. *Ὑπακούσῃ* habet quidem 3011. Nihilominus proba vulgata servanda est. Lehm.

Ead. l. 16. *Εἰς ζῶα*) De hominum et brutorum metamorphosi in alias formas *Aristot.* de mirabil. aud. *Ovid.* L. XIV. Met. *Plin.* L. VIII. c. 22. *Arist.* L. IX. c. 36. L. VIII. c. 5. *Solin.* L. IX. *Aug.* L. XVIII. de Civ. Dei, c. 16. *Virg.* Ecl. VIII. Cogn.

Pag. 136. l. 8. *Ἀποδύου*) Ab athletis metaphora. Guyet. Satis patet ex sequente *καὶ γυμναζόμενος*. Sed et ex aliis adjectis satis apertum, non solum ad expugnationem ejus mentis, ut sic dicam, qui arcana resciscat, respici; sed et nequitias simul amatorias. Eodem verbo *ἀποδύεσθαι* de strenuis potatoribus Persis utitur *Aelian.* V. Hist. XII, 1. p. 659. Ed. *Periz.* *οἱ Πέρσαι — οἷονεὶ πρὸς τὸν πότον, ὡς πρὸς ἀντίπαλον ἀποδυόμενοι. Idem* II, 30. f. *καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, et accinxit se ad philosophiam. Alciphr.* I. Ep. 37. pag. 170. *ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ ἡ Ἑρπυλλὶς ἀποδύσεται, ad huic auxiliandum Herpyllis se accinget.* Reitz.

Ead. l. 11. *Δοῦλοι γὰρ*) Quibus in domibus aut paterf. aut materf. nequiter libidinoseque vivit, in eis servos non esse servos, neque communi conditione servitutis uti, sed liberius et licentius vivere, quotidiana docet experientia. Cogn.

Ead. l. 15. *Παλαίστρα*) Jocose inditum ancillae nomen, ut ap. *Plaut.* in Cistell. cuidam *Gymnasium.* Cogn.

Pag. 137. l. 1. *Ἡ δὲ ὀσφὺς ἡμῖν ὑγρῶς ἐπικινεῖται, μακάριος ὅστις ἐνταῦθα ἐνεβάψατο. ἡ δὲ σφύδρα γὰρ* etc.) Vertunt, *Tum illa, lumbi agiliter moventur — Illa impudens et vultu grata puella, Fugeris*, inquit, *adolescens.* At non potest ab *Luciano* venisse hic ordo narrandi, ut illud *ἡ δὲ* duas periodos se invicem sequentes inchoët, ea notatione, ut significet personam loquentis. Et quae ista sui laudatio est? Immo etiam haec ineptia non latuit interpretes, qui non bis vertunt *tum illa*, quod facere debuerant attenti Graecis. Praeclare has turbas sanavit ac restituit pater, *ἡ δὲ ὀσφὺς σὴ μὲν ὑγρῶς ἐπικινεῖται. μακάριος* etc. ut sint verba laudantis juvenis, dicentisque *lumbi quidem tui agiliter mov.* Sic omnia haec plana. Verum sequentia mire administrantur illa, *καὶ τῆς ἀπὸ τῆς θεραπείας ὀδύνης ἀρδόμενος ἀεὶ ἀνέξῃ*, ubi *Basileenses* vertunt, *cujus curam haud facile sustinebis, Benedictus: cujus curationem haud facile sustinebis*, quae nihil faciunt ad scopum et plenam captato lusu Palaestrae enormitatem. Pater adscripsit, F. *ἡδονῆς*. Vertebat igitur, *et ab ipsa curationis voluptate irrigatus semper sustinebis.* Nisi plane oxymori speciem in vulgata lectione agnoscere velimus, et ab ipso curationis dolore irrigatum dicat, ut licet dolore plenus et miser sit, semper tamen adhuc velit: quod judico

Ead. l. 12. "Τπνου)" Τπνον legend. omnino videtur. Guyet. Quia Edd. vett. et Codd. *ου* scribunt pro *υ*, facillime accidere potuit ut *υ* cum *ν* permutaretur. Et utique ὕπνον legendum arbitror. Licet enim καταψεύδεσθαι τινὸς pro *mentiri adversus aliquem*, per ellipsin τοῦ κατὰ, quod in composito jam inest, invenias frequenter, res tamen, quam mentior, simulo, accusativo efferatur, necesse est. Non saltem novi, sic in genitivo usurpari. Reitz. Inferioris aetatis haec Graecitas est. Certa lectio est *Epictet.* Dissertt. (quem locum *Courierius* innuit) III, 24, 41. οἱ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας καταψευδόμενοι, *civitatem Romanam usurpantes*, ut ait *Sueton.* Claud. c. 25. i. e. mentientes, simulantes. Neque adeo h. l. *Jacobsii* conjectura τὰ τοῦ ὕπνου καταψ. admitti potest. Sed articulum τοῦ, in Edd. vulgo desideratum, cum eodem *Jacobs. Bel.* et *Cour.* et ego e sat. multis et probis Codd. restituendum putabam. *Jacobo* in Quaeststt. Luciann. Toxaridis Editioni adjectis p. 5. placet τὰ τοῦ ὕπνου. Lehm.

Ead. l. 14. Ἐπέστρωτο) Impersonaliter, pro κλίνη ὑπέστρωτο. Guyet.

Pag. 139. l. 2. Τὰ μὲν οὕτω γυμνὰ καθ' αὑτὰ) Placet interpretibus vertere *aliae suis peculis exutae.* Quid igitur? an non et λελυμένα quoque sic erant? Certe: sed illis λελυμένα videntur dictae, non colligatae in sertum, quod mihi non probatur, et opinor haec tria genera sic debent intelligi, *aliae sic nudae ut nascebantur* atque adeo integrae, (ut *Athenaeus* lib. 14. scribit, ἀμάλας dici τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὑτὰ) *aliae solutae* foliis non amplius cohaerentibus, sed abruptis, *aliae in serta plexae.* Sic certe procedunt Graeca. Paulo post pro ἔμενον τὸν συμπότην pater annotavit τὴν συμπότιν· et sane sic jam habent interpretes. Gron.

Ibid. Λελυμένα) Rosae solutae, rosae sertae *Apul.* Guyet. His si *Guyetus* vult, τὰ λελυμένα esse *rosas solutas*, i. e. ut *Gronovius* explicat, *foliis non amplius cohaerentibus, sed abruptis*, recte eum puto haec verba cepisse. Et bene sic etiam tria rosarum genera h. l. distingui, et discrimina eorum Graece sic exprimi potuerunt. Quod autem *Jacobsius* in Animadvv. ad *Achill. Tat.* p. 951. verba τὰ δὲ λελυμένα ex interpretamento orta esse putat, minus id ego, qui fieri possit, intelligo. Sic enim Glossator voce λελυμένα usus esse credatur ad explicanda priora τὰ γυμνὰ καθ' αὑτά. At primum explicatione omnino non opus fuisset, nec per se quum dictio sit clara, neque in hoc nexu, ubi oppositum genus τὰ στεφάνοις συμπεπλεγμένα nullam facile dubitationem re-

inquere potuisset. Deinde, etsi largiar, fuisse forte, cui prius genus aliqua explicatione indigere videretur, inepta saltem haec fuisset explicatio, i. e. non solum ambigua ac minime distincta, quae et ipsa rursus ex sequentibus demum verbis explicari deberet, sed etiam omnino absurda, et, nisi omnino fallor, etiam linguae ipsius rationibus repugnans. *Soluta* scilicet, credo, non possunt cogitari, nisi quae antea *conserta* et conjuncta fuerant. Nunc vero scire velim, num unquam quis *λελυμένα ῥόδα* de iis legerit rosis, quae sejunctae sint, i. e. e corollis exemtae, nisi antea certe de talibus sertis sermo fuerit. Ergo alterutrum horum verum esse videtur: aut, si *Jacobsii* sententia valet, ordine rerum mutato legendum est: *τὰ μὲν στεφάνοις συμπεπλεγμένα, τὰ δὲ οὕτω γυμνὰ καθ' αὑτά*· aut ordine servato etiam verba integra sunt servanda, ut leguntur, et sic explicanda, ut supra sunt explicata. LEHM.

Ead. l. 4. *Τὸν συμπότην*) Interpres vertens, *compotricem exspectabam*, legit *τὴν συμπότιν*· videnturque eruditi id probasse, quia intelligatur femina *Παλαίστρα*, quacum coenaturus et concubiturus esset Lucius. At nihil mutandum: potius ludit Lucius *τὸν συμπότην* dicendo de femina; plane ac mox eapse haec Palaestra Lucio dicit; *ὦ μειράκιον, ἐκδυσαι, καὶ ἀλειψάμενος ἔνθεν ἐκ τοῦ μύρου, συμπλέκου τῷ ἀνταγωνιστῇ*. Ille *ἀνταγωνιστὴς* erat ipsa haec femina. Quemadmodum autem hic femina venefica diserte, per jocum tamen dicitur *ἀνταγωνιστής*· ita D. Brutus, acerrimus, post caesum Caesarem, M. Antonii *ἀνταγωνιστὴς*, appellatur ab Antonio *venefica;* velut ex ipsius Antonii literis prodit *Cicero* Philipp. XIII, cap. 11. JENS. Nihil muto, quia non solum *compotor* per consuetudinem a potiori masculino genere dicere potuit, sed et dedita opera: nam non semel eandem ancillam vocat *magistrum*; ut cap. 10. Immo hoc cap. 8. jam ait ipsa, se *magistri* ac *praesidis* more eum erudituram. Quid quod et *Dei* nomine masc. gen. tam Latini, quam Graeci, utantur de Deabus, quando ad potentiam divinam respiciunt. Ex *Cic.* 2. Inv. 3. dedit exemplum *Jens.* in Lectt. Lucian. p. 286. Alterum ex *Soph.* Aj. flag. 86. subjiciam: *Γένοιτο μέν τ' ἂν πᾶν, θεοῦ τεχνωμένου*· ubi de Minerva tamen sermonem esse, quilibet videbit, antecedentia et sequentia conferens. Plura darem, si hicce Asinus mereret. Addam tamen, quod *Ortwinius Jensio* scripsit: *Συμπότην et ἀνταγωνιστὴν feminam vocari vindicas. Contra Clodius apud Cic. I. ad Fam. Ep.* 9. *appellatur* Furia muliebrium religio-

num, qui etc. — Vid. *Cronov.* ad *Sen.* Trag. Herc. fur. v. 1157. Reitz.

Ead. l. 11. *Γοργὸς*) *Durus, exercitatus, exercitatione induratus. Hesych. Γοργὸς εὐκίνητος, ταχὺς, σκληρὸς, λιπαρὸς, εὐτραφής.* Guyet.

Ead. l. 12 *Οὐκ ἂν ἴδοις*) *Τὸ ἔφην* hic desiderari videtur. *Ἀλλ' οὐκ ἂν ἴδοις, ἔφην, φεύγοντά με* etc. Guyet. Nihil varietatis hic notarat *Solanus* noster: quare Edd. in variantt. notatas consului, cognovique, solam ex iis *Parisinam* habere illud *ἔφην*· quod igitur servavi, etsi forsan ex conjectura insertum est. Reitz.

Pag. 140. l. 6. *Ὑπτίαν*) *Ὕπτιον* forsan, ut infra *κολλῷ αὐτῷ*. Guyet.

Ead. l. 7. *Ὑποβάλλων*) Forsan *ὑπόβαλλε*. Sed *διὰ μηρῶν* glossema videtur. Guyet.

Ead. l. 8. *Τὰ σκέλη*) *Τὰ σὰ ἢ τὰ ἐκείνης.* Guyet.

Ibid. Καὶ στήσας) *Τὰ σκέλη* sc. *τὰ ἐμὰ* vet. Interp. Guyet. Curiosa haec *Guyeti* aut non perspicio, aut nolo perspicere. Lehm.

Ibid. Κολλῷ) *Ἶσως, κώλῳ*, id est, *membro*, ut intelligatur de membro virili. Forte legendum *κολλῶ*, i. e. *junge et agglutina, αὐτῶ*, ut alterum sit imperat. med. *ἀπὸ τοῦ κολλάομαι*, alterum dualis numeri. Longol. Cui notae inserta erant etiam haec verba: *ἁλὲς* sumsit pro *salibus*, more Latino. Alios hisce de rebus enarratores quaerito; aut potius ne inquirito prorsus, si sapis. Solan. Manifesto voluit auctor *κολλῶ*, ut jam *Cour.* dedit, i. e. *agglutinare ei, τῷ ἀνταγωνιστῇ*, vi Imperativi. Verbum ipsum in N. T. libris non infrequens, etiam de rebus obscoenis, ut 1 *Cor.* VI, 16. Cf. *Sirac.* XIX, 12. *ὁ κολλώμενος πόρναις.* Lehm.

Ead. l. 10. *Ἰσχυέτω*) Forsan *ἰσχύῃ*. Sic interpres. Guyet.

Ibid. Ἐξελκύσας] Scil. *τὸν ἀνταγωνιστήν.* Guyet.

Ead. l. 11. *Κατὰ πλάτους*) Lege *κατὰ βάθους.* Guyet.

Idid. Δῆξον) Quaenam lectio melior sit, inquirere nolo, neque in asinana illa philosophia eruditus esse cupio: quare et in reliquis hujus dialogi brevior ero. Reitz.

Ead. l. 13. *Ἅμμα*) In *κλινοπάλῃ* nihil est *τὸ ἅμα* in his verbis *τότ' ἤδη ἐπιβὰς, ἅμα κατ' ἰξύος δήσας σύνεχε.* Bene Ms. *ἅμμα κατ' ἰξύος δήσας, vincula ad ilia alligans.* Graev. Vide *Schneider.* Lex. s. *ἅμμα*, et quem ibi citat *Plutarchum* Alcib. c. 2. Lehm.

Pag. 141. l. 6. *Πλείω*) Lege *πλείους.* Guyet. Non credo *Guyeto*: nam omnis casus est *πλείω*, sive adverbii more usurpatur. *Diodor. Sic.* I. c. 92. pr. *παραγενομένων δικαστῶν πλείω*

τῶν τεττεράκοντα. Ubi *Wesseling.* No. 48. *Rarior aliis hic usus vocis πλείω, Nostro tritissimus, qui passim adverbii potestate instruxit. Vid. modo XIV,* 20. *XVII,* 115. *XX,* 63. *Et H. Steph. ad XIII,* 94. Similia tamen notavi *in βελτίω μείζω*, et *καλλίω*, supra Abdic. c. 16. Reitz.

Ibid. Ἄλλα καὶ οὐ) An, ἀλλ' ἄκουε; Placet. Guyet. Ἄλλα καίου) Κίου, mendose P. In L. ἄκουε. Solan. Ἄλλα καὶ οὐ τὰ ἐπιτ.) Mitissimum sine dubio emendandi genus, quodque adhibuisse in omni librorum genere sine fraude esse debet, si sensus conveniens eruatur. Hic necessarium fuisse apparet, cum interpretes vel omiserint verba ἀλλὰ καίου, vel reddiderint *sed urere.* Gesn. Illa conjectura convenit cum Cod. L. Sed nolo nimis esse diligens in hoc sordido Dialogo corrigendo. Recepi lect. *Pell.* quae congruit cum emendatione et versione *Gesneri*, nec abit ab Edd. nisi quod accentum tantum mutarit, ἄλλα pro vulgata ἀλλὰ exhibens, quod vel sine Cod. licuisset. Reitz. Ms. Reg. 3011. ἀλλ' ἀκέοντα τὰ ἐπιτ. quam unice veram lectionem putat *Belinus*, mutato sc. mox seq. παλαίων in παλαιε, h. s. *mais luttés en silence, sans raisonner.* Bip. Sententia quidem haec per se satis apta est; quomodo autem ea in verbis insit, non video. Debebat certe scribi: ἀλλ' ἀκέων τὰ ἐπιταττόμενα παλαῖε. Mihi quidem *Belini* judicium et acumen h. l. non satisfecit. Lehm.

Ead. l. 7. Θεραπεύσασα ἑαυτὴν) I. e. pudendo abluto et absterso. Guyet.

Ead. l. 9. Παλαιστὴς) Ita etiam *athletae* vocantur, quicunque in aliqua arte egregie exercitati excellunt. Vid. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* I. c. 53. No. 53. Reitz.

Ead. l. 11. Τὰ μέσα) Τὴν πυγὴν fortassis. Guyet.

Ead. l. 12. Ἐπίπρωσον) Lege ἐπιπρόωσον. Guyet. Idem *Gesner.* jussit. Reitz. Ἔτι τρώσον, vel πέρασον, vult *Belinus.* Bip. At vide Varr. Lectt. Lehm.

Ibid. Ψιλὸν) Intellige ἀνταγωνιστὴν, ut supra. Guyet.

Ead. l. 13. Πρῶτον δὲ κατὰ λόγον ὡς ἄμμα σφίγγε) Cum in Basileensi ed. harum vocum versio esset praetermissa, *Benedictus* reddidit *primum in nodi modum, quod ajunt, constringe.* Ut laudo curam, sic quale dicterium possit esse ἄμμα σφίγγειν, quae sunt voces simplices, non capio, nec memini sic legisse. Sed neque κατὰ λόγον ita sumitur ab Luciano, ut patet ex Icaromenippo: Κατὰ λόγον οἶμαι ἡ Ἀττικὴ πολλοστημόριον ἦν. Et alibi. Aliud est τὸ τοῦ λόγου. Itaque intellexerim, *primum ut ratio exigit,* vel pro more luctandi, *velut nodum stringe.* Hino enim incipiebant luctae, ut constare potest vel ex initio libelli de Gymnasiis, τίνος

ἕνεκα οἱ νέοι ποιοῦσιν, οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι etc. licet haec quoque sit certa species luctae. GRON.

Ibid. Ὡς ἅμμα σφίγγε) *Scaliger.* ad *Euseb.* Incertus interpres hujus Dialogi ad incertum saepe lectorem ducit. Reliqua in eo Dialogo satis nota ex commentariis *Petri Colvii*, et aliorum, qui scripserunt ad Milesias *Apuleji*, etiam ipse solus *Apulejus* hunc sibi proponens Dialogum, dum alia de suo connectit, interpretis fungitur officio. BOURD. Palaestrae vox ἅμμα, usurpata etiam *Theocrito* Dioscuris s. Id. 22, 66. — ubi male interpres *oculos* dedit, quasi essent ὄμματα. GESN.

Ead. l. 16. Κρύψον) Forsan κύψον. GUYET. Sic etiam *Courierius*, forsan non male. Cf. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 17. Μὴ ἀνασπάσῃς) Jocus in ambiguo. GUYET.

Pag. 142. l. 1. Τφελε) Τὸ πέος forsan. GUYET.

Ead. l. 2. Παρεμβολήν) *Le croq en jambe*, hic virile membrum. GUYET.

Ead. l. 7. Κάθησον) Lege κάθισον. GUYET. *Guyeti* emendationi favet Ms. Reg. 2955. Sed κάθησο cum *Pell.* malit *Belinus*. De differentia inter καθίζω et καθέζομαι vid. Soloecist. §. 11. ibique nott. BIP. Nihilominus corruptam vocem retinuerunt *Bipontini*, et hos secutus *Schmiederus*. Unice recta lectio est, quam servavit Codex 2955. et quam Jotacismus depravavit in κάθησον. LEHM.

Ibid. Εἶτα δοῦσα) Εἶτα λαβοῦσα, et mox pro τὸ λοιπὸν — καταμάττου, τὸ αἰδοῖον — κατάματτε, vel καταμάλαττε, legendum conj. *Belinus*. BIP.

Ibid. Κατὰ χειρός) Forsan, καὶ τῆς χειρός. GUYET.

Ibid. Πάραψαι) Lege παράψα. GUYET. P. J. et *Ven.* παράγραψαι. Quidam παρακύψαι. Coll. vulg. agnoscunt. SOLAN. Cum *Guyeto* facit *Courierius*, quamquam non ausus παράψα in textum recipere. Παράγραψαι probavit *Belinus*, conferens ἐπιγράφειν Amor. c. 42. simili sensu dictum; verum forma Media tamen aliquantum discriminis facere videtur. Omnino non vidi caussam, cur a vulgata lectione recederem. LEHM.

Ead. l. 13. Ἦλθεν ἐς τὸ μαθεῖν) Forsan. ἐπὶ νοῦν μοι ἦλθεν τὸ μαθεῖν. GUYET. Ἐς non agnosci a Mss. a se collatis testatur *Belinus* quare ejecimus. Mox auctoritate Mss. Regg. 2954. et 3011, pro vulgato ἦλθον rescripsimus ἤθλουν. Quis enim ferat idem verbum bis occurrens in eodem commate: καί ποτε ἐπὶ νοῦν μοι ΗΛΘΕΝ ἐς τὸ μαθεῖν ὧν ἔνεκα ΗΛΘΟΝ. Adde, quod ἤθλουν, palaestrae verbum, optime convenit cum superioribus. BIP. Recte *Bipontini* fecerunt,

in utraque emendatione *Belini* judicium secuti, et his praeeuntibus *Schmiederus*. Sed *Courierio* placuit ἐς retinere, quod in uno tantum Codice Par. deest, non in omnibus, ut *Belinus* narraverat; non quo existimaret sic verba genuina esse, sed ratus pro ἐς τὸ μαθεῖν auctorem forsan scripsisse ὥστε μαθεῖν, quem pleonasmum particulae ὥστε deinde uberius illustrat. Secus est. Ἐς alienae manui debetur, quae demonstrare vellet ἐπὶ νοῦν ἔρχεσθαι idem esse, ac quod alias dicatur, ἐς νοῦν ἔρχεσθαι. Cf. Somn. c. 14. et saepius. LEHM.

Pag. 143. l. 10. *Μὰ τὴν κεφαλ.* etc.) *Hom.* Il. O, 39. SOLAN.

Ead. l. 12. *Καὶ ἡ δέσποινα βάσκανος οὖσα τυγχάνει εἰς τὴν αὐτῆς τέχνην*) *Sed hera mea fascinandi artem callet.* Sic *Benedictus*, cum tota haec periodus omitteretur in editione *Basileensi*. Itaque ut negligentia hujus contraxit culpam, ita ille profecto ab ea liber non est, remotissimus ab sensu *Luciani*, qui exigit, *sed hera mea valde invida est erga artificium suum*, et studiose abscondit, nec sustinet, ut quisquam ejus fiat conscius aut particeps. GRON.

Ibid. Βάσκανος) *Invida est circa artem suam.* GUYET.

Ead. l. 13. *Αὐτῆς*) Lege αὐτῆς. GUYET. Nihil repugno. Sed quia non magni intererat, nihil mutavi. REITZ. Cum vi quadam, quam et aliis in locis *Reitzius* intelligere non potuit, dicitur αὐτῆς, *ipsius*, quasi arbitrae et dominae istius artis. Cf. Somn. c. 6. ἐβόων δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα, ἡ μέν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βούλοιτο — — LEHM.

Ead. l. 14. *Εἰδεῖν*) Sic omnes. Ego mallem *ἰδεῖν*. SOLAN. Et sic jam recte recentt. e satis multis Codd. Verum et sine horum vocibus *Reitzio* corrigendum erat vitium, tum foedum illud, tum manifestum. Praeterea etiam eleganter in Codd. praemittitur articulus, ut legatur τὸ ἰδεῖν, quod, monente *Belino*, et praeeunte *Courierio*, non poteram ego non restituere. Vim articuli non opus est, ut exponam in hoc quidem loco. LEHM.

Ibid. Τὴν κεκτημένην) Sic ὁ κεκτημένος, *herus*, ap. *Aristoph.* Plut. 4. ad quem vid. not. *Spanhemii*, qui rationem hujus significationis multis explicat, et inter alia etiam ex *Aeschyl.* Suppl. 340. et Concion. 1118. τὴν κεκτημένην, *dominam* vocari probat, non omisso hoc *Luciani* loco. Conf. iterum infra cap. 27. REITZ.

Ead. l. 15. Ἐπὶ τούτοις) Aliud esse ἐπὶ τούτων, vid. supra Tox. c. 20. Sed licet *Gesner.* ἐπὶ τούτοις ἐκοιμήθημεν converterit, *in hisce acquievimus*, et infra cap. 17. pr. ἐπὶ τούτῳ reddiderit, *inter haec*, quod posterius parum refert

utro more reddatur, num *post*, an *inter haec*: tamen haud aegre feret, scio, si existimaro, utrovis loco significari *post haec*; aeque ac ap. *Aristoph.* Plut. 57. ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ, *aut post haec si faciam.* Quod cum Scholiastes duplici modo exponat, significatio τοῦ *post haec* tamen firmatur ab *Kustero* ex *Eurip.* Phoen. 1214. *Τί τἀπὶ τούτοις παῖδ' ἐμῷ δρασείετον; quid post haec filii mei facturi sint.* Item Ione 256. Addo *Herodian.* I, 17, 2. ubi necessario quoque ἐπὶ τούτοις, valet *post hos.* Namque sit: Ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία, εἶπόντο δὲ Λαιτός τε καὶ Ἐκλεκτός· ἐπὶ δὲ τούτοις πολὺ πλῆθος τῶν συγκλήτου πρωτευόντων. Reitz. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, respici putabam ad leges et conditiones pacti aut foederis, quasi dicat, tanto suavius acquievi, cum illud mihi promissum esset. Gesn. Neutra ratio omnino probatur h. l. etsi per se quidem, et alibi suo loco, utraque recte se possit habere. *Gesneriana* quidem ut paullo argutior; *Reitziana* ut manifesto falsa, quum temporis notatio jam in voce τότε insit. Ἅιδειν ἐπὶ τῇ κύλικι apud *Platonem*, πίνειν ἐπὶ τῷ σίτῳ apud *Xenophontem*, et similes formulae loquendi admodum frequentes quid significent, constat. Jam eundem in modum h. l. κοιμᾶσθαι ἐπὶ τούτοις erit: *obdormiscere inter hos sermones*, quod nostrates dicunt: *darüber einschlafen.* Cf. locum illum, quem *Reitzius* adlatum diligentius perpendere debebat, c. 17. in ἐπὶ τούτῳ ἡμέρα τε ἦν ἤδη etc. ubi recte *Gesnerus: inter haec jam dies erat*; darüber war es Tag geworden. Lehm.

Ead. l. 17. Πέτεσθαι πρὸς τὸν ἐρώμενον) Non capio, quam vere *Benedictus* nunc verterit *ad suum amatorem*, cum pag. 86. ea voce reddiderit ἐραστήν. Utique prudentius in Gallo p. 181. puto ab eo verti *amasium.* Est enim in Graecis differentia. Gron.

Pag. 144. l. 2. Ἃ νῦν ἔχεις) *Potes.* Guyet.

Ead. l. 5. Ἔνθα ἐκεῖνοι ἐκάθευδον) De his sic *Boissonadius* ad *Nicet.* I, 75. Credo scripsisse *Lucianum* ἐκείνη ἐκάθευδεν. Agi nempe manifestum est de cubiculo ubi Hipparchi conjux dormire solebat, non de communi Hipparchi et conjugis cubiculo. Etenim si tunc adfuisset Hipparchus, vel dormiens, qui conjux ausa esset praestigiis se magicis in avem mutare? Qui, praesertim, post herae discessum, ausa fuisset Palaestra in hoc ipso cubiculo intrare, ut inde pyxidem auferret? Nec credibile est in ipso Hipparchi cubiculo magicas arculas et capsulas a muliercula callida et prudenti fuisse repositas: tutius in proprio suo conclavi suspecta artis infamis instrumenta servabat. Cum librarius quidam pro

ἐκείνῃ, imprudens sonive similitudine deceptus, ἐκεῖνος scripsisset, superveniens alius ἐκάθευδεν, quod sic erat soloecum, in ἐκάθευδον convertit. Miror quod vir acutissimus, (*Courier.*) qui hunc libellum nuper egregie tractavit, ad haec non offenderit." Ad vulgata defendenda dici posset, τὸ δωμάτιον, ἔνθα ἐκεῖνοι ἐκάθευδον omnino esse cubiculum, ubi fere herus cum hera dormiverit; ipsum autem ea nocte vel domi non fuisse, vel saltem non in illo conclavi cubuisse, nisi obstaret tum Imperfectum ἐκάθευδον, tum sequens narratio c. 16. ubi Hipparchum legas illa ipsa nocte in eadem domo sua a furibus vinctum fuisse. Restat itaque, ut aut aliquam auctoris negligentiam fingendi statuas, aut acutam *Boissonadii* sententiam probes. Nisi forte credas, quod tamen auctor tum non debebat silentio praetermittere, artes mulieris magicas tantam vim habuisse, ut maritus earum praestigiarum nec senserit quidquam, neque etiam divinaverit. LEHM.

Pag. 145. l. 4. Ἐκεῖνο) Forsan ἐκεῖνοι quaesivit *Solan.* Nec respuerem, si invenirem: facillime enim a sequente οἱ absorberi potuit prior syllaba οι. Attamen invito non obtrudo lectori, quia et elliptice stare potest, (vid. notata ad Amor. c. 36.) pro οἷον ἐκεῖνο, ὃ οἱ κόρακες. Nisi malis aliter construere; nimirum, καὶ ἐκεῖνο scil. κρώξασα, οἷον οἱ κόρακες. Sed ἐκεῖνοι magis placet, quia ad illas singulares cornices nocturnas respicit, quae νυκτικόρακες etiam vocantur, quod ex *Aristot.* Hist. Anim. VIII. c. 3. notum est. REITZ. Assentitur partim *Courierius*, quatenus *Reitzius* ἐκεῖνοι mallet. Partim ipse tamen malit ἐκεῖνο ὃ οἱ κόρακες, int. κρώζουσι. Mihi quidem non solum non placent illae emendationes, sed omnino ne ulla quidem emendatione opus esse videtur. Intellige verba hunc in modum: κρώξασα δεινὸν καὶ (τοιοῦτον) ἐκεῖνο οἷον οἱ κόρακες, *et eodem illo modo, quo corvi* (i. e. corvorum genus, non solum nocturni) *crocitare solent.* Notum sonorum modum significat ἐκεῖνο, et οἷον ἐκεῖνο, non ἐκεῖνο οἷον, dicendum erat, quum primum τοιοῦτο, id quod solet, omissum fuisset. Ceterum tamen non diffiteor, ante ἀναστᾶσα me desiderare alterum καὶ, quae particula hoc ἀναστᾶσα cum κρώξασα copulet. Facile autem καὶ in hoc verborum cursu excidere potuisse patet. Aut transposita copula sic lege: κρώξασα δεινὸν, οἷον ἐκεῖνο οἱ κόρακες, καὶ ἀναστᾶσα etc. LEHM.

Pag. 146. l. 4. Αὐτὸν ἑώρων ὄνον) Vitia quidem non tam corpus, quam animam, verum hominem immutant. Sunt etiam vitia animorum veneficia, quibus avari et raptores in harpyas, libidinosi in Satyros, obscoeni in porcos, asinos, sive

jumenta, tyranni in lupos et alias bestias transfigurantur. *August.* de Civ. Dei L. XVIII. c. 17. et seq. Coon. Ἑαυτον) Ita L. Codex et *Fl.* In impressis vero aliquis αὐτόν. Sed legendum ἐμαυτὸν, quamquam non desunt ejusmodi exempla. Solan. Quia ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν valere potest, recte fatente *Solano*, non necesse erit id mutare; et quia ἑαυτὸν a scribis saepe contractum in αὐτὸν, potuisset idem servari. At quia scriptura Florentinae et Cod. L. est antiquior, eam reduxi, donec inveniatur, qui ἐμαυτὸν habeat. Sic mox c. 31. f. ἐκὼν ἑαυτὸν ἐνσείσαιμι τῇ ἑστίᾳ, manifesto pro ἐμαυτὸν. Adde 1. Ver. Hist. c. 6. et Catapl. c. 9. ubi *Solanus* id quoque frustra mutatum voluit. *Alciphr.* etiam II. Ep. 1. p. 198. ἑαυτῇ pro ἐμαυτῇ. Sed ibid. Ep. 4. p. 236. αὐτῆς legas, ubi *Bergl.* cum *Periz.* tamen etiam ἑαυτῆς, idque pro ἐμαυτῆς, legi jubent. Bene: sed αὐτῆς forsan et ibi sufficeret. Ἑαυτοὺς itidem pro ἡμᾶς αὐτοὺς est in 2. Ep. *ad Corinth.* X, 12. et passim in N. T. aliisque, quos omitto sciens. Reitz.

Ead. l. 8. Τυψαμένη τὸ πρόσωπον) Pristinus interpres satis dubie, *illa manibus demulcens caput;* cum verum videre potuisset sensum, si non ex adfectu dolentis, certe ex *Apulejo* (s. potius *Appulejo*) mox indicando, qui totidem verbis: *quae ubi me primum talem adspexit, percussit faciem suam manibus infestis.* Sed non libet singulas ejus aberrationes repetere. Reitz.

Ead. l. 12. Ῥάστη) Ita *Aldina*, (Fallitur: in *Ald.* enim utraque est ῥᾴων. *Lehm.*) ni fallor, et *Ven.* utraque. In reliquis ῥᾴων, nisi quod *Fl.* mendose habet ῥᾷον. Solan. Ῥᾴων) *Solan.* jam correxerat ῥᾴστη. Sed vereor, ne nimis festine. Quod enim et *Aldinam* sic habere credat, non satis intelligo; nisi *Aldinam* alteram, ab alio collatam significet. Nam *Ald.* 1. quam ipse consului, cum reliquis omnibus habet ῥᾴων. Quod probo, quia et sic *Apulejus* Met. III. pag. 59. Ed. *Pricaei: Me trepidatio simul et festinatio fefellit, et pyxidum similitudo decepit. Sed bene*, facilior *quod reformationis hujus medela suppeditat.* Unde imitatio satis adparet. Reitz. Ῥάστη tamen Ms. Reg. 3011. Bip.

Pag. 147. l. 6. Ἀληθινὸν ὄνον) Vid. omnino *L. Bos.* in Epist. I. *Thess.* I, 9. pag. 211. (quem adeundum *Hemsterh.* margini adscripserat) ubi is docet, ἀληθὴς et ἀληθινὸν quidem *verum* significare; sed non promiscue semper usurpari. Ἀληθινὸν enim saepe sumi de eo, quod *natura* et *revera* est, quod dicitur, et opponitur *fictitio*, ut hic ὄνος ἀληθινὸς, ac duabus paginis post, ῥόδα ἀληθινὰ etc. Reitz.

Ead. l. 7. *Δείσαντες μὴ τοῦ χόρτου*) Non solum zelotypia equi laborant, sed etiam invidia et aemulatione. *Arist.* L. 2. Rhet. Coon.

Ead. l. 8. *Ἐπειςέρχομαι*) Si dubitavit *Solan.* num vera haec lectio, miror, cur non indicarit, iterum sic occurrere infra hoc Dial. c. 38. med. Immo habuimus et alibi. Sed plura addere non est opus. Reitz.

Ead. l. 11. *Ἐγέλων*) Offendit hic miserrimi hominis risus *Courierium*, qui propterea scripsisse auctorem credit *ἔκλαον*, et mox *κλανθμὸς* pro *γέλως*. Et *Wielandio* quoque aliquid absoni in his inesse visum erat. Mihi contra satis naturae rei convenire videtur, quod Lucius, recens asinus factus, hujus novae naturae adhuc insuetus, suique paullisper oblitus, de ridicula ista gentilium suorum invidia et aemulatione in risum se componit; qui quum ruditus evaderet, nunc de iniqua sorte sua conqueritur et testatur intempestivam suam curiositatem. At sic facile concedam non bene deinceps particulam *γὰρ* cum sua enuntiatione adnecti. Et haec caussa videtur fuisse *Schmiedero*, ob quam is *ἐνταῦθα* pro *ταῦτα γὰρ* legendum putavit, adductus, nisi fallor, *Wielandii* versione vernacula, in hunc fere modum composita. Potest etiam excidisse intermedia quaedam sententia, hujus fere generis: *κἀν-ταῦθα κλανθμὸς (ἦν). ταῦτα γὰρ* etc. Lehm.

Ead. l. 12. *Ὦ τῆς ἀκαίρου ταύτης περιεργασίας*) *O intempestivam hanc curiositatem! Περιεργασία* non memini alibi apud Graecum melioris notae scriptorem occurrere, quamvis *περιεργάζομαι* legatur. Repone igitur ex MSto *περιεργίας*. Graev. *Περιεργίας* P. etiam; vide finem libelli. Solan.

Pag. 148. l. 8. *Ὡς δὲ οὐδὲν ἄλλο*) *Ὡς δὲ οὐδὲν ἔνδον ἄλλο S.* et *B.* 4. Bip. Sic et reliquae Edd. vett. et, si quid video, omnes Codd. Vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 9. *Λαβόντες καὶ*) Pro *λαβόντες ἐμὲ καὶ τὸν* etc. An *τὸ ἐμὲ* excidit restituendum? Vid. lib. vett. Guyet. In P. erat *μή*. In reliquis nihil. Ego *με* reposui, quod procul dubio volebat, qui *μὴ* scripsit. Solan. Etsi non inveni illud *με*, tamen adeo verum ac necessarium duxi, ut inseruerim, monente etiam *Solano* nostro. Reitz. „An non, cum hic *asinus* loquatur et commemoret *καὶ ἄλλον ὄνον*, *alium etiam asinum* ablatum a latronibus, satis intelligimus et ipsum illum, qui hic verba facit, abactum fuisse? Mihi elegans *βραχυλογία* videtur.“ Sic B. in Observv. Miscell. Vol. II. p. 375. refutaturus alius Viri docti conjecturam *ἐμὲ* ibidem propositam. At ego talis *βραχυλογίας* elegantiam non possum

agnoscere? Imo aperte, nec tam tecte, narrandum auctori erat, *Lucium ipsum* fuisse abactum. Quamquam non opus ideo est, cum *Cour.* ἐμέ τε scribere, in quibus externa saltem auctoritas quantacunque desideratur. Sufficiebat με, quod in lectione Codicis P. latet. LEHM.

Ead. l. 14. Ἀνυπόδετος) Omnes libri hic ἀνυπόδετος habent. Iidem c. 43. ἀνυπόδητος. Ego eam scribendi rationem sequar, quam libri dabunt, ut hic ἀνυπόδετος, et iterum c. 29. Epist. Saturn. c. 19. et Philops. c. 21. SOLAN. Non esse talia intelligenda de ferramentis, qualia hodie suppinguntur jumentorum pedibus, sed de calceis, qui indui exuique pro viae diversa ratione possunt, ostendi in Ind. scriptorum Rei Rust. v. *solea*, ubi dedita opera de hoc argumento disputavi. GESN. Ἀνυπόδετος etiam praeter loca ab *Solano* indicata scribitur in Icarom. c. 31. excepta *Salm.* et *Amst.* quae η in penultima dedere; hi vero ε servarunt. Sed *Phrynich.* p. 195. Ed. *de Pauw* peccatum in analogiam ait, si per ε scribas, dicitque: Ἀνυπόδετος ἐρεῖς ἐν τῷ η, τὸ γὰρ ἐν τῷ ε, ἁμάρτημα. καὶ γὰρ ὑποδήσασθαι λέγεται, καὶ οὐχ ὑποδέσασθαι. At *P. Wesseling.* ad *Diod. Sic.* I. c. 80. v. 75. contra *Phrynichum*, *Moerin*, *Suid.* et *Th. Magistr.* pariter τὸ ε damnantes, ex *Diod. Lysia*, *Aeliano*, *Longo* etc. nostram scripturam firmat. Sed confer mox c. 43. ubi η servavimus. REITZ. Vid. Adnot. ad Catapl. c. 15. Tom. III. p. 613. sq. LEHM.

Ead. l. 15. Ἀπωλλύμην) Ἀπωλόμην adscriptum in marg. *Bas.* 1. deleto ἀπωλλύμην. Nescio quare; cum eodem redeat, nec varietatem in Edd. ut et Codd. inveniam. Ἀπώλετο ὑπὸ τῆς ἄγρας ait quidem supra Tox. c. 14. et alibi etiam hanc formationem amat; sed cum non videam, quid in altero improbandum, nec semper eadem forma loqui *Nostrum* oportere necesse sit, non curavi illam mutationem. REITZ. Non eodem redire h. l. Imperfectum atque Aoristum, vix est, quod probem. LEHM.

Pag. 149. l. 1. Καὶ εὐθὺς ἄλλος) Inepta haec; sed absque Codicum ope mederi non possum. SOLAN. Assentior *Solano*, neque tamen *Courierio*, lacunam hic suspicanti, quam sic fere expleri vult: καὶ οὐκ ἦν ἐξὸν καταπεσεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν αὐτῶν ἔμπροσθεν τῷ ῥυτῆρι ἀνακρούσας, ἐμετεώριζε πταίοντα, καὶ εὐθὺς ἄλλος ὄπισθεν etc. Debebat certe: ἄλλος δὲ etc. omisso εὐθὺς, quod locum habere non potest, si illa leguntur. LEHM.

Ead. l. 5. Οὐκ ἐπεκολούθει) Et in hoc sinceriores Edd. priores, habentes ἐπηκολούθει. Mox eadem hac pag. integriores iterum eaedem, καὶ γὰρ φιλήμασιν ἠσπάζοντο καὶ κατα-

λύειν ἐκέλευον etc. ab sequioribus ultimum illud καὶ abest. JENS.

Ead. l. 6. *Μαθὼν οὖν ὅτι ἄλλο ἐβόων*) Ἄλλως, καταλως. MARCIL. Ἄλλως et ego praetulissem, si constaret, *Pelleti* scripturam ex Codice, non ex conjectura, esse. Et quamquam id non constat, tamen sic dedisse *Lucianum* arbitror, et pristini interpretes jam verterunt, quasi ἄλλως legeretur, reddentes, *nihil ergo proficiens rudendo* etc. nam si ἄλλο exprimere studuissent, debebant dare, *expertus autem me aliud quid clamare, quam quod volueram, sive alienum, insolitum quid.* Potest tamen et ἄλλο quasi adverbii more positum accipi, ut illud *aliud quid* idem sit, atque *aliter clamavi,* scil. quam solebam, volebam; ideoque lectoris arbitrium esto eligendi, quid malit. REITZ. Nihil est hic arbitrii. Quodsi ἄλλο legitur, quod certe libri ad unum omnes suppeditant, est: *aliud quid,* scil. quam quod in animo erat, *clamabam.* Similia prope sunt, quae Diall. Marr. 1, 4. habentur: ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπήχει· de quorum lectione nulla potest esse dubitatio. LEHM.

Ead. l. 11. Ὥστε ἔστην) Os dicit asino fuisse vinculo occlusum, ne tempus, quod viae impendendum erat, pabulo impenderet, et tardius procederet: ὥστε ἔστην τότε, καὶ ἔμεινα ὄνος, *jamque tunc steti, asinusque mansi.* Quomodo stetit, cum tantopere properaret? Lege, ὥστε ἔβην τότε, *tum sic obturato ore procedebam.* GRAEV. Ὥστε ἐς τὴν τότε, sc. ἡμέραν, emendabat *Gisb. Koen* ad *Gregor.* de Dial. p. 13. notante *Belino.* Verissime. BIP. Neque tamen *Bipontini* admiserunt conjecturam certissimam, quae et trium Codd. auctoritate confirmatur. *Wielandius* desideraverat hic sententiam talem fere: vidisse Lucium in via rosas; quae si scripta ab auctore fingatur, tum demum verba sequentia ὥστε — ὄνος intelligi posse. Aliud loci supplementum commendat *Courierius*: ὥστε ἐς τὴν τότε γε ἐπείνων οὐ μόνος, quae opponantur sequentibus: ἐπεὶ δὲ κατελύομεν, οἱ μὲν ἠρίστων, ἐγὼ δὲ ἐπείνων. Vix credo, haec cogitasse Lucium. Simplex sententia est: capistrum impedimento fuisse, quo minus rosis devoratis (quod facile intelligi potest) asininam naturam exueret. De fame nondum cogitabatur. LEHM.

Ead. l. 12. *Καταλύομεν εἰς*) Alias amat καταλύειν ἐν, ut mox, et c. 46. et alibi. Sed conf. ad c. 1. εἰς τὰ Ὕπατα. Adde *Arrian.* IV, 16. p. 174. f. εἰς φυλακὴν εἶχον. REITZ.

Ead. l. 13. *Καταλύειν*) Καὶ hic deesse videtur. Καὶ καταλύειν etc. Placet. GUYET.

Ibid. Ἐν τῇ ἐπαύλει) Sic P. melius quam in reliquis, in quibus ἐπὶ legitur pro ἐν. SOLAN. Cur ἐπὶ minus probem, videri potest ex iis, quae notavi ad Tox. c. 20. REITZ. Male adhuc desiderabatur in Edd. artic. οἱ ante verba ἐν τῇ ἐπαύλει, quem addidimus ex Mss. Regg. 2954. et 2956. In Ed. REITZ. excidit τῇ post ἐν, operarum errore. BIP.

Pag. 150. l. 11. Τὰ δὲ — τὰ δ') Consului Edd. vett. Sed nihil varietatis inveni. At quis non videt mendum inesse, et ῥόδα ἐκεῖνα frustra repetitum? Et quis ferat, ter ῥόδα sic repeti duobus versibus? Quare posterius illud ῥόδα ἐκεῖνα expungerem. Sed repetitum τὰ δὲ non moveo. V. c. 22. f. REITZ. Sed scripserat *Reitzius* τάδ' cum Edd. omnibus, excepta una *Cour.* ubi video τὰ δὲ ἦν editum. LEHM.

Ead. l. 13. Δάφνην) Haec omnia aut miseris modis scripta sunt, aut a librariis inquinata. Pro αὐτὴν in L. αὐτὰ legitur. SOLAN. Est *rhododendron, nerion, rhododaphne*, quod *Plinius* 6, 20. s. 33. describit *sempiternum fronde, rosae similitudine, caulibus fruticosum. Jumentis, caprisque, et ovibus venenum est. Apulejus* l. 4. pr. *Hae arbores in lauri faciem prolixe foliatae, pariunt in modum floris inodori porrectos caliculos modice punicantes, quos — vulgus indoctum rosas laureas appellant, quarumque cuncto pecori cibus letalis est.* Hinc in suspicionem veni, an forte legendum sit apud *Lucianum* ῥοδοδάφνην. GESN. Vid. supra Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 151. l. 12. Παλινδρομῆσαι etc.) Jambus proverbialis, quem *Erasmus* exponit Tit. *Satius.* Latine quoque usitatus versiculus: *Est satius regredi, quam male coepta sequi.* Sed hoc cuilibet notum: utinam et omnibus usitatum! REITZ.

Pag. 152. l. 8. Τῷ ἡμιόνῳ) Supra ὄνον dixit; quare hic τῷ ὄνῳ scribendum videtur, pro τῷ ἡμιόνῳ. GUYET. Ἡμιόνῳ) Quem tamen supra passim *asinum* dixit. SOLAN.

Ead. l. 13. Οὐδὲν ὑπήκουε) Sic Belgae, adscript. in *B.* 1.

Pag. 153. l. 6. Ὁ δὲ ἀπῄει κάτω τὸν θάνατον ὀρχούμενος) Captavit, ut patet, elegantiam notabilem in loquendo *Lucianus*, quam vide ut obnubilent interpretes. *Basileenses: mors illi attulit laborum finem*, laevissime. *Benedictus: ille vero infra delabebatur moriendo subsultans*, quod sane contingit pluribus morientibus, etsi non cadant praecipites. Verte simpliciter: *ille deorsum abibat mortem saltans.* GRON.

Ead. l. 8. Ἔγνων φέρειν εὐγενῶς τὰ ἐν ποσὶ) Ad verbum εὐγενῶς *Solan.* adscripserat, et sic esse in *Fl.* An speravit ergo aliam invenire lectionem? non credo. Bene enim habent omnia. Nam ἔγνων esse *statui, decrevi*, quis dubitet?

Conf. mox c. 39. *ἔγνω πρεμάσαι ἑαυτόν.* Sio in vita Aristomenis Ed. Oxoniensi *Corn. Nepotis* adnexa: *Μεσσήνιοι — ἀφίστασθαι πάντως ἐγίγνωσκον, Messenii demigrare constituerunt.* Item *ἔγνωσαν καλεῖν, Long. Past.* I. pag. 5. Ed. *Jungerm.* Idem III. pag. 115. *γνοὺς,* pro *stabat ei sententia. Thucyd.* I. cap. 120. *πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα — κατορθώθη, multa male consulta — felicem exitum habuere. Τὰ ἐν ποσί* vero esse *praesentia,* vid. *Nigrin.* c. 7. ibique commentatores, et ad Quom. Hist. c. 2. Reitz.

Ead. l. 10. *Εἰς ἐμαυτὸν ἀνασωθήσεσθαι*) Mira haec efficacia enuntiavit: sonat enim, *ut inde restituar in me ipsum,* i. e. ut rursus fiam, qui ante fui. Reitz.

Ead. l. 12. *Λοιπὸν*) Et haec ita legi in *Fl.* notavit idem *Noster*, meliore paullo jure quam ante; sed commate post *καταλύσουσι* posito, quod jam feci, cum in Edd. abesset, sensus mihi videtur apertior. Reitz. *Λοιπὸν* scilicet per *ὑπερβιβασμὸν* transpositum more hujus scriptoris, quem probavit ad h. l. *Cour.* ipse vero editor non observavit c. 16. ubi vid. not. a) in Varr. Lectt. Cogita h. l. scriptum: *ὡς οὐκ εἰη ἐπὶ πολὺ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ.* Lehm.

Pag. 154. l. 3. *Σκευάσασα ἔχω*) Conferri jussit in marg. *Solanus* infra Demon. Vit. Alex. c. 52. Ibi invenio similiter *εἶχον θαυμάσας.* Item supra Alex. c. ult. ubi *Lucianus* eodem pleonasmo ait, *θαυμάσας ἔχω.* Sed haec locutio Graecis adeo est peculiaris ac familiaris, ut nesciam, an facturus sim operae pretium, si plura addidero. Videat qui volet *Bud.* Comment. pag. 211. *Theocr.* Eid. XIV, 8. *παίζεις ἔχων. Hesiod. Ἔργ.* I, 42. *κρύψαντες ἔχουσι,* quod vel *Scapula* habet, licet haud addito versu. Sic *ληρεῖς ἔχων,* et similia multa, profert. *Maittair.* de Dialect. p. 76. et 79. C. Adde *Nostrum* Icarom. c. 24. m. *παίζεις ἔχων ἔφη* etc. Ubi tamen cum *Par. ἐκὼν* habeat pro *ἔχων,* hoc inquiremus denuo. Reitz.

Ead. l. 16. *Ἄρτον*) Lege *ἄρτων.* Guyet. Recte corrigit *Guyet.* Et vel sic ederem invitis Edd. quae *ἄρτον* miro consensu habent. Nam etsi vulgatam lectionem ita construendo defendere possumus, *ἤσθιον ἄρτον* (scil. *τινὰ*) *τῶν ἔνδον, comedi unum ex panibus, qui intus erant,* melius tamen procedit pluralis, ob articul. *τῶν,* et Genitivus Atticismo aptior, vid. *Th. Mag.* et *Moer.* v. *φάγω.* Reitz.

Pag. 155. l. 13. *Πάντα ἔκλαε*) Et sic legere *Fl.* bene notat *Solan.* Sed et legitur in J. *Par. H.* etc. et recte, atque eleganter, pro *κατὰ πάντα, perpetuo,* i. e. *nihil aliud quam flebat;* ut mox, *πάντα καταπίπτοντα.* Plura jam no-

tarunt Lexicographi. Adde *Herodian.* V, 8, 8. ἅτε — ἀδελφὴ γενομένη, καὶ τὰ πάντα σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίψασα, i. e. *perpetuo cum illa versata. Nostrum* infra c. 51. m. παιδίσκην πάντα καλὴν, paullo alia notione, ellipsi tamen eadem. Ita fere μαχρὰ κλάειν *Aristoph.* Plut. 612. et alii passim. Sed et ἔκλαε sic apud *Lucian.* legi notavit *Solan.* cum tamen mox συνέκλαιον, non συνέκλαον. At cum utrumque rectum, nihil ista varietas me movet. Malim tamen interdum ἔκλαιε, quam ἔκλαε, scribere, perspicuitatis ergo, ne incidamus in ambiguum, utrum sit a κλάω *frango*, a quo hic quidem nihil periculi, quia sequentia satis aperiunt, quale verbum auctor volnerit. Alioqui in illo jota subscripto, quod facile ab typothetis omittitur, non satis est praesidii, veluti ap. *Long.* Past. IV. pag. 110. Ed. *Mollii*, omittitur, editumque, ἀλλ' οἱ μὲν προούμενοι τὸν δεσπότην ἔκλαον, quasi aor. 2. esset, quod legentem tamen falleret, ni statim et ibi sequeretur ἔκλαυσεν. Reitz. Vel constantiae caussa in hoc libello mox scribendum erat συνέκλαον, quod et monente *Belino* et praeeuntibus *Schmiedero* et *Courierio*, fecimus. In *Luciani* libris aliam rationem sequi satius duxi: Vid. Diall. Mortt. XVII, 1. Lehm.

Pag. 156. l. 17. Πάντα καταπίπτοντα) An πάντη; adscripsit *Guyetus.* Bene, si libri addicerent. Jam vero, dum non addicunt, et supra etiam hoc cap. habuerimus πάντα ἔκλαε, ubi vid. quae noto, nihil muto. Reitz.

Pag. 157. l. 3. Ὡς ἀλλοτρίῳ) Alludit, ni fallor, ad Homericum illud: Γνάθμοισιν ὡς ἀλλοτρίοισιν. *Thucyd.* I, 70. B. τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, *Greg. Naz. Martyres omnia alacriter perpessos esse*, ait: ὥςπερ ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνιζόμενοι σώμασιν. p. 41. Ed. *Bas.* BC. Solan.

Ead. l. 4. Γὰρ τοῦ θανάτου) Sic ego ex conjectura, pro δὲ, quod in omnibus erat. Solan. Ὁ δὲ) *Solanus* γὰρ edi jussit, non repugno; nec tamen facio: nam et saepe sic positum invenio, ubi usus γὰρ postularet. Vid. supra notata ad Amor. c. 38. Adde mox c. 37. ὁ δὲ αὐλητής — οἱ δὲ etc. Et supr. cap. 17. f. τὰ δὲ — τὰ δέ. Nihil praeterea novi est, bis δὲ post μὲν sequi, ut jam alibi, ni fallor, ostendi ex *Long.* Past. II. p. 48. Adde eund. III, 93. Et *Alciphr.* II. p. 220. et seq. ubi vel quinquies δὲ habes post unum μέν. Ait enim: Ἡμᾶς δεῖ τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μαλακίζεσθαι, τὰ δὲ δεινοποιεῖν. τὰ δὲ κοσμεῖν σοὶ τὸν οἶκον· τὰς δὲ, ὁπωςοῦν ἄλλως ταχύ μοραινομένας. — Ταῦτα δὲ etc. Ubi tamen loco penultimo ejiciendum esse, bene monuit *Bergler.*

Quin vel sexies eandem particulam, uno interposito μέν, adhibitam legimus in *Aristotele*, I. Polit. c. 3. med. Ἔστωσαν, ait, δ' αὗται τρεῖς, ἃς εἴπομεν. Ἔστι δέ τι μέρος, ὃ δοκεῖ τοῖς μὲν εἶναι οἰκονομία, τοῖς δὲ μέγιστον μέρος αὐτῆς. ὅπως δ' ἔχει, θεωρητέον· λέγω δὲ περὶ τῆς καλουμένης χρηματιστικῆς. Πρῶτον δὲ περὶ δεσπότου καὶ δούλου εἴπομεν. REITZ.

Ead. l. 7. Ἀναπεσόντες) In Ev. *Marc.* VI, 36. καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ legas, de discumbentibus in gramine. Ad ea verba *J. Elsn.* ait: Ἀναπίπτειν, *pro* accumbere cibi capiendi caussa, *ratum est. Habet tamen ex Euripidis Cyclope et Alexi Athenaeus I*, 19. *p.* 23. *Item Lucian. Asino* (h. l.) *Scriptor item Apocryphus Tobiae II*, 1. ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν. *Judith. XII*, 16. *et in his libris passim.* Haec ille; cui addo: male ergo *Phrynichus* p. 92. id hoc sensu damnat, scribens: Ἀνακεισεῖν οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι τάττεται. Verum est, pro ἀθυμῆσαι aliis usurpari, ut vid. *Thucyd.* I. c. 70. καὶ νικῶμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν, *et victi quam minime animo consternantur.* Confer ibi *Wassium.* Et *Philon.* L. I. de Mose, quem ad partes vocat *Hoeschel.* qui tamen idem pro *discumbere* etiam adfert ex Ev. *Luc.* 17, 22. *Joan.* 6. et *Synes.* Ep. 114. Cautius *Th. Mag.* Ἀνακεισεῖν βέλτιον ἐπὶ τοῦ ἀδημονῆσαι καὶ ἀθυμῆσαι, ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι. Sic enim postremum verbum necessario legendum, non ἀνακληθῆναι, ut est in Ed. *Blancardi.* REITZ.

Pag. 158. l. 5. Λαμβάνεταί μου) Ego lectionem Florentinae meliorem arbitror, quae με, non μου, hic habet. Licet enim λαμβάνειν γούνων, ποδῶν, κεράτων, et similia sint obvia; ut recte mox c. seq. λαμβάνονταί μου· tamen id minus eleganter videtur procedere, sequente praepositione: nam ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ vulgo dicitur, minusque commode ibi diceres, λύκου τῶν ὤτων; ita difficilius, λύκου ἐκ τῶν etc. At cum λαμβάνειν τινός, et λαμβάνειν οὐρᾶς, item ἐκ τῆς οὐρᾶς, seorsum recte dicatur, nolim his conjunctis controversiam movere. Dico tantum, Florentinae lectionem mihi Lucianeo stylo aptiorem videri; etsi duplex ejusmodi genitivus non est adeo inusitatus sine praepositione, ut *Herodian.* II, 3, 8. καὶ λαβόμενος τῆς χειρὸς Χλαβρίωνος, *et prehensa manu Chlabrionis.* Ne plura congeram, quae sine praepositione aliter construi possunt, ut *Aelian.* V. Hist. XII, 46. καὶ ἐκεῖνος ἐλάβετο αὐτοῦ τῆς χαίτης, *et ille adprehendit ejus jubam.* REITZ. Dixi, minus commode dici λαμβάνεσθαι λύκου τῶν ὤτων· jam vero video sic loqui *Eustath.* de Ismen. am. I. p. 26. καὶ λαβομένη μου τῶν ποδῶν. IDEM *in Addend. et Corrig.* Lectionem με convenire cum hujus scriptoris stylo,

probat *Cour.* collato loco c. 21. *ἐπιλαβομένη με ἐκ τῆς φορβαλᾶς*, aliisque similibus. LEHM.

Ead. l. 9. *Δίκην κέρκου*) Potest intelligi hic locus ita, ut interpretatus sum: nec de emendando in mentem venisset, nisi, dum forte *Apulejum* confero, invenirem ista, Met. VI. pag. 127, 29. *Pric.* de *virgine capticia*, ut ipse vocat: *Quae voce excita procurrens videt, Herculem, memorandi spectaculi scenam, non tauro sed* asino dependentem Dircen aniculam; *sumtaque audacia virili, facinus audet pulcherrimum* etc. Nota Dirces fabula a Zetho et Amphione privignis ad taurum deligatae indomitum. Quidquid de auctore hujus libelli judicemus; *Apulejus* certe quin eandem fabellam tractet, quin hoc ipso loco verba nostri prae oculis habuerit, dubitari non potest. Quid si igitur invenit in suo exemplari non *δίκην κέρκου*, ut nunc legitur, sed *δίκην Δίρκης*; ignota vox, fabula, qua alias non utitur, quod sciam, *Lucianus*, correctori ansam mutandi potest dedisse. GESN. Praeclaram *Gesneri* emendationem in sua *Luciani* versione secutus est *Belinus*. BIP. Recte odoratum esse *Gesnerum*, docet lectio *Δίρκην* Codicum duorum, a *Cour.* collatorum, quam is jure optimo recepit, et cui proxime accedit *Δίκην* (omisso *κέρκου*) in 90. et 3011. Mireris, hanc variam lectionem e 3011. Cod. a *Belino*, cui quidem *Gesneri* conjectura mirum in modum placeret, non esse notatam. LEHM.

Ead. l. 14. *Ἤνγετο, σῶσαι αὐτὴν τῆς φυγῆς*) Soloeca locutio. Scribe, *σῶσαι αὐτὴν τῇ φυγῇ*, ut initio ejusdem hujus pag. *φυγῇ σῶζε σεαυτόν* et c. 34. E. *φυγῇ ἐσώζοντο*. JENS. *Τῇ φυγῇ* P. uti *Jensius* emendandum esse monuerat. In reliquis *τῆς φυγῆς* legitur. Vide supra hoc ipso capite, et c. 34. *Eripe nate fugam, Virg.* Aen. II, 619. SOLAN. Recte emendavit *Jensius*, quantum ad *φυγῇ*, quod autem *αὐτὴν* in *αὐτὴν* etiam videtur velle mutare, non satis caussae videbam. Alia res foret, si ipsa virgo narraretur se ipsam fuga servasse. Jam vero ne ad anum referatur, obsecundavi, ac perspicuitati consului. REITZ. Rectius *Cour.* retinuit *αὐτὴν*, *ipsam*. De anu cogitari posset, si scriptum esset *ἐκείνην*. LEHM.

Pag. 159. l. 11. *Σαρδώνιον*) Sic Jov. Trag. cap. 16. Vide Scholia. Omnes autem hic impressi *Σαρδόνιον* habent. P. vero *Σαρδάνιον* et *Σαρδένιον*. Sed vera est, quam sequimur, scribendi ratio. *Homerus* metri caussa mutavit. Vide Od. *Υ*, 302. SOLAN. Recte producitur secunda in *Σαρδώνιον*. Et sic bene editum in *Suidae Σαρδώνιος γέλως*. De significatu ejus proverbii vid. *Erasmus* in *Risus Sardonius*, et *Sui-*

das, ex cujus variis expositionibus hanc addidisse suffecerit, quod dicatur de *iis*, *qui in proprio exitio rident*. Sed huc magis convenit Scholiastae Lucianei altera interpretatio, de iis, qui, dum lignis senes percutiunt, adeoque in alterius calamitate, rident. REITZ.

Pag. 160. l. 2. *Τῷ μηρῷ εἶχον*) *Τὼ μηρὼ* in dual. malnissem, ita ut *εἶχον* tum esset plurale; sed propter adjunctum *νουθετούμενος* non licet. Alii mallent *ἐν τῷ μηρῷ*, et hoc certe melius. Verum nihil muto sine Codd. auctoritate. Omittitur enim et alibi *τὸ ἐν*, ut *Homer.* Iliad. E, 137. *Ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὄϊεσσι Χραίσῃ* — ubi *ἀγρῷ* valet *ἐν ἀγρῷ*. At si quis Codex praeiret, non dubitarem *ἐν* in *Luciano* addere. Supra etiam Nigrin. cap. 14. in alia locutione similiter omissum est *ἐν*, legiturque, *τοιαύτῃ ἐσθῆτι θεώμενος*. Id vero merito suspectum est *Hemsterh.* REITZ.

Ead. l. 15. *Ἐδράξατο*) Verba illa *εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο* vulgo vertuntur *si domum suam aufugisset:* quae versio quamvis vel sic satis sensum exprimat, neutiquam tamen est accuratissima; neque enim *ἐδράξατο* hic ab *διδράσκω fugio* deducendum est, (quid namque *διδράσκειν τῶν οἴκοι* foret?) quemadmodum forte fecit interpres; saltem ut alii legentes id faciant, facile ista interpretatione adduci possint: sed a *δράττω pertingo, consequor, adsequor*, velut *δράξασθαι* per *ἐπιλαβέσθαι*, et *δράξαι* per *κρατῆσαι* exponitur ab *Hesychio*. Est ergo *δράξασθαι τῶν οἴκοι*, familiares suos consequi, adsequi. Ita Anchiale Nympha apud *Apollon. Rhod.* I, 1130. dicitur Idaeos Dactylos peperisse *δραξαμένη γαίης, apprehensa terra*; ubi vide *Scholiasten*. Invenio *δράξασθαι* positum aliquo modo etiam pro *affectare, studere*. *Callimachus* Epigrammate I. [*Ταῦτ' αἴων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου* [*Δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος*. Vertit *Vulcanius:* [*His simul auditis majores quaerere census* [*Destitit, et puerûm consilium arripuit.*] JENS. Conf. infra Philopatr. cap. 22. SOLAN. Non solum infra in Philopatr. loco ab *Solano* cit. legas, *δραξάμενός μου τοῦ λώπους*· sed et apud *Alciphr.* III. p. 426. compositum *ἐπιδράττω* pro *prehendo, nanciscor*: *εἴ που τι τῶν κόκκων ἐπιδράξασθαι δυνηθείη*, ubi tamen etiam *ἔτι δράξασθαι* legi posse *Bergl.* non male existimat. REITZ.

Pag. 161. l. 10. *Ἀνατέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς*) Supra *τῷ ξίφει ὑπεκτέμνουσιν ἐκ τῶν σκελῶν*. GUYET.

Pag. 162. l. 13. *Ἀφιγμένοι*) Sic J. Ed. Reliquae *ἀφιγμένον*, nisi quod *Par. α — ένων* fecit. SOLAN. *Ἀφιγμένον*)

Vides variari inter *ἀφιγμένον*, — *ένων*, et — *ένοι*. Quae cum singula possent admitti, id servavi, quod longe maximus priscarum Edd. numerus habet. Posterius tamen veram esse lectionem arbitror, quod facile imperitus librarius, vel credens, *τὸ πλῆθος ἀφιγμένον* necessario dicendum, vel non satis attentus mutavit, *ν* pro *ι* substituens. Ac vix credo opus fore constructionem hujusmodi *πλῆθος ἀφιγμένοι*, testimoniis comprobari. Ecce tamen pauca: Noster supra Hermot. c. 72. *ὃ πολὺς λεὼς πιστεύουσι*. Timon. cap. 9. post *Ἀττικὴν* sequitur eo relatum *αὐτοῖς*. Conf. *Hemsterh.* ad Nigr. c. 1. pr. Adde *Alciphr.* III. Epist. ult. f. *εἰς αὐτὸν ὁ Ἄρειος πάγος ἀποβλέπουσιν*. *Philostr.* Vit. Sophist I. XXV. p. 536. pr. *καὶ ἦν αὐτῷ πατρὶς Ἡρακλεία τῶν Ἑλλήνων ἐπαιοῦντες*. *Diod. Sic.* I. c. 93. v. 4. *οὐ δύναται ταῦτα προτρέψασθαι — τοὺς ἀνθρώπους — ἀλλὰ χλευαζόμενοι*, pro *χλευαζόμενα*. Sic mascul. *αὐτοὺς* relatum ad *τὰ ἔθνη* vidimus supra, aliasque generis ac numeri permutationes, ut pro Imag. cap. 9. *εἰκόνα — ἔχοντα* pro *ἔχουσαν*. Item *τέκεα ἀναβοῶντες* ex *Aristoph.* Plut. 291. aliaque ad Ver. Hist. a me notata. Ad *Wessel.* ad *Diod. Sic.* II. c. 19. No. 34. Reitz.

Pag. 163. l. 8. *Καί μοι τοῖς κεκτημένοις, ἄριστον παρέκειτο μέδιμνος κριθῶν*) Aliquid deest. An sic legendum? *τῆς κεκτημένης οὕτω προσταξάσης*. Guyet. Quid illud *τοῖς κεκτημένοις*; Unde tertius ille casus? Interpres vertit, *dominorum jussu*. Is quidem postulatur sensus; non tamen eum in ipsis verbis video. An excidit *παρὰ*, legendumque *καί μοι παρὰ τοῖς κεκτημένοις ἄριστον παρέκειτο* etc.? *Et mihi apud dominos apponebatur prandium* etc. Jens. *Τῶν κ — ένων*) Ego *τῆς κεκτημένης* conjiciebam legendum, pro vulgato *τοῖς κ — ένοις*. Sed L. Codex *τῶν κ — ένων* et ipsum probum suppeditat. Mallem tamen *παρὰ τῆς κ—*. Solan. *Τοῖς κεκτημένοις*) Nimis violenta est *Guyeti* emendatio. Placeret *παρὰ* tantum addi: licet enim dativus pro ablativo cum praepositione haud sit inusitatus Graecis, aeque ac Latinis, ut supra Tox. c. 25. *ἐπεὶ δὲ ἐδεδείπνητο αὐτοῖς*, et infra hoc Asino c. 39. f. *καὶ τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται*, item ap. *Aristoph.* Pac. v. 1260. *τούτῳ ὠνήσομαι*, pro *παρὰ τούτου*, iterum apud Nostr. infra Jov. Trag. c. 7. pr. *ἄριστα κεκήρυκταί σοι*, et vel centies alibi: hic tamen propter alterum dativum accedentem minus commode procederet illa locutio. Lego itaque *παρὰ τῶν κεκτημένων*, (licet Cod. L. scriptura tolerabilis sit.) De potestate vero participii *κεκτημένος* vid. *Alciphr.* III. Epist. 62. *Spanh.* ad *Aristophan.* Plut. v. 4. docentem, active et passive accipi, de domino ac de servo. Eundem ad v. 7. ubi de *ἐωνη-*

μένος et κεκτημένος duplici potestate, agit. Conf. supra hujus fabulae c. 11. f. Reitz. Certum esse dicit *Courierius*, legendum esse τῆς κεκτημένης, et supplenda aliquot verba, quae librarius omiserit. Vult autem hunc in modum: καί μοι τῆς κεκτημένης τὴν ὑπόσχεσιν αὖτως ἐπιτελεσάσης, ἄριστον παρέκειτο μέδιμνος κριθῶν. At haec non modo jejunius, verum etiam praeter hujus scriptoris morem, scripta minime placent. Longe simplicior et venustior foret *Guyeti* ratio explendi, τῆς κεκτημένης προσταξάσης, si modo plus esset quam conjectura. Mihi quidem certum est, nec vulgatam lectionem τοῖς κεκτημένοις per se recte habere, nec plenum omnino esse hunc locum. Sed quum variae tentari possint rationes aeque probabiles, editori in vulgatis acquiescendum esse putavi. Lehm.

Ead. l. 12. Τοὐπτανεῖον) Τὸ ἑπτανεῖον videtur fuisse in J. Sed *Solan.* ex aliis mutavit in τοὐπτ. Reitz.

Pag. 164. l. 1. Ταῖς ἀγελ.) Sic necessario cum P. et *Salm.* legendum, aut τοῖς ἀγελαίοις, ut in *Fl.* Ed. est; non vero, ut in reliquis, τοῖς ἀγελαίαις. Solan.

Ead. l. 4. Ἐν ὄνῳ δικαστῇ) Vix dubito dedisse auctorem ἐπ' ὄνῳ. Hanc enim praepositionem, non alteram ἐν, huic rei quasi propriam, exemplis probare nihil attinet. Gesn. Probitatem praepositionis ἐν ostendit *Curierius* et *Amphidis* versu ap. *Athenaeum:*

Μάταιός ἐστιν, ἢν γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
Κριταῖς ἅπασιν ... ...

et *Euripideo* (Hippol. v. 1310. *Matth.*)

Σὺ δ' ἢν τ' ἐκείνῳ κἀν ἐμοὶ, φαίνοι κακός.

Ceterum tamen ἐν et ἐπὶ haud raro inter se commutata esse perquam notum est. Exemplum vide Diall. Decr. VII, r. Lehm.

Ead. l. 8. Τὴν ἀγέλην) Non solum illud εἰς ante ἀγέλην abesse volo, propter proxime sequens εἰς· sed et articulum τὴν auferre malim, ut sit adverbii more ἀγέλην contervatim, ut apud *Aelian.* in Hist. An. non semel. Reitz. Imo vero haec adnotatio abesse potuit. Notissimam rem illustravit *Courierius* Lucianeis illis ὑμᾶς τὸ πεζὸν, ἡμᾶς τὸ ἱππικὸν, aliisque similibus dictionibus. Lehm.

Ead. l. 9. Κανδαύλῃ) Vide *Herodot.* I. Solan. Nota Candaulis historia, a Gyge uxoris suae jussu interemti. Sed quid simile huic asino, aut Lucio, contigit? Utrum memoriae vitio Candaulem nominavit auctor, cum Gygen deberet? hunc quidem muliebri imperio, mariti ipsius culpa, quasi mancipatum novimus, objectamque aut moriendi necessitatem, aut interimendi Candaulis. Quamquam ne sic quidem inge-

nium scriptoris agnosco. An plane aliud hic latet, corrupto nomine *Κανδαύλῃ*; Gesn. Forsan et hic *Ταντάλῳ* legend. ut Bis Acc. c. 21. monet J. J. Wetst. In Codd. nil opis invenio. Reitz. *Χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς*, *Herodot.* I, 8. Quod imitatum *Lucianum* scripsisse *ὥςπερ Κανδαύλῃ κἄμοὶ γενέςθαι κακῶς* etc. suspicatur. *Belinus.* Bip. Proverbii instar capienda universalis sententia haec: *Aliter, ac speraveram, res cessit*, Similiter Candaulae factum, de quo vid. *Justin.* I, 7. Vocem *κἀνταῦθα* neglexerant *Gesnerus* et *Wielandius;* alioquin vidissent facile, velle Lucium, *et hic* sibi (ut antea jam aliquoties, e. g. in spectandis Hipparchi uxoris artibus magicis) accidisse idem, quod Caudaulae, h. e. gratissimam spem miserrime esse frustratam. Lehm.

Ead. l. 12. *Κριθὰς ὅλας*) Hoc et quod sequitur *μάζας ὅλας*, si scriptor esset tersus, mihi suspecta forent; sed in hoc opusculo multa sunt imperite et inscite scripta. Solan. Hac culpa liberasse sibi auctorem visus est *Dorvillius* et *Charit.* p. 423. si in utroque loco legeretur *ὁλὰς*, i. e. *οὐλάς*. cum doctrinae quadam specie, ceterum nec polite, nec vere. Nam *πυροὶ καὶ κριθαὶ ὅλαι* sunt triticum et hordeum omne, quo in ista re familiari opus erat; nec video, quid simplicius et reliquae narrationi convenientius dici potuerit; nam *Courierii* quidem conjectura *ὅλην τὴν ἡμέραν* pro *ὅλας* ad id genus pertinet, e quo, Minerva non omnino pingui, multae fingi possint. Alterum vero *ὅλας* auctor scripsisse videtur respiciens ad prius, ita, ut dicat: Omne hordeum mihi erat mollendum, nec tamen ullam particulam ejus accipiebam comedendam, quia omne devorabat hera, placentis inde factis. Lehm.

Pag. 165. l. 1. *Κατέπινεν*) V. infra dicenda ad c. 47. Reitz.

Ead. l. 2. *Ἀρσένων*) *Ἵππων* scil. Guyet.

Ead. l. 13. *Ἀκάθαρτον*) *Impurus*, i. e. *scelestus. Terent. Anus haud impura*, non scelesta, non mala, i. e. bona. Guyet. Locus *Terentii* est Heaut. IV, 1, 16. Sed nihil hoc novi. *Ἀκάθαρτος* eod. modo occurrit c. 32. pr. et alibi. Reitz.

Pag. 166. l. 14. *Ἐπ' ἐμοὶ καθίζων*) Confer supra notata ad Tox. c. 20. et videbis genitivum casum hic interdum praeferendum; sed *ἐπὶ τινὶ εἶναι* vel *θεῖναι* tamen non semel significare *in, super* aliquo loco *esse*, vel *poni;* licet Grammatici non satis idonea proferant testimonia. Verum *ἐπὶ τούτοις* potius valere *post haec*, vel *propter haec*, vid. supr. c. 11. f. et 17. pr. Nam *ἐπὶ* cum dat. sive ablat. alia potestate esse *intra*, ut in vulgatissimo *Epicteti τὰ ἐφ' ὑμῖν*, quae sunt

in nobis, i. e. in nostra potestate, nemo ignorat: componitur ita cum τὸ ἐν ab *Sophocle*, ut eidem eodem casu respondeat, in Antig. v. 327, Ἔν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνῃ; *In auribusne, an in animo morderis?* Reitz.

Ead. l. 16. Οὐ γὰρ ἦν καταβ.) Ant excidit aliquid, aut legendum ὁ γὰρ δέον. *Reinesius* putat deesse ἕνεκα, ante τοῦ. In L. pro οὐ, legitur οὗ, quod quo valeat, nescio. Solan. Οὗ γὰρ ἦν καταβὰς) Pridem in mentem venerat, legendum hic non οὐ, sed οὗ, suadente tum re ipsa, tum *Apulejana* paraphrasi lib. 7. p. 145. Ed. *Pric. cum deberet egregius agaso* etc. Video autem idem placuisse viro docto Miscell. Obs. Vol. I. p. 148. et Vol. II. p. 373. nisi quod ille vult etiam mutari sequens participium, et legi καταβάντος vel καταβάντα χεῖρα κ. τ. λ. quod mihi secus videtur. Nominativum hic ut alias positum arbitror pro Accusativo infiniti, vel infinitorum potius, quae res eo facilius hic locum habet, cum in eadem persona maneatur. Τοῦ pro τὴν positum, cum semel οὗ in οὐ transiisset. Si quis etiam de lectione dubitet, illud tamen vel mediocriter exercitatis apparebit, longe commodiorem esse, quam dedimus rationem ea, quae libros adhuc occupavit. Gesn. Οὐ γὰρ ἦν καταβὰς τοῦ χεῖρά μοι ἐπιδοῦναι) Video, Anonymum quendam in Miscell. Obs. Brit. mens. Sept. et Oct. 1732. pag. 148. ad haec verba sic commentari: „Οὐ γάρ ἦν καταβὰς τοῦ ἐπιδοῦναι non est pura Graeca locutio: et praeterea si repetere eundem sensum circulo unius periodi eadem phrasi et constructione non sit proprie βαττολογία, fateor me nunquam aliquam vidisse. Οὐκ ἦν καταβὰς — ὁ δὲ οὐ κατῆλθεν. χεῖρά μοι ἐπιδοῦναι — οὐ χεῖρα ἐπέδωκεν. Benedictus tam perspicuam tautologiam ferre non potuit, et in Latina sua versione luxuriantia verba suppressit, ultimamque clausulam omisit. Ideo legerem, et, si non me fallat opinio mea, approbantibus id omnibus aequis Atticismi judicibus, οὗ γὰρ ἦν καταβάντος χεῖρα etc. ac si dixisset, *ille, ad quem pertinebat haec officia praestare, ne unum quidem praestitit, sed contrarium prorsus.* Olim mihi scrupulus incidebat circa locutionem hanc, τὸ φορτίον ἀφελεῖν· an sit pura phrasis, literatorum judicio relinquam. *Herod.* Clio. cap. 80. ταύτας πάσας ἄλισας, (i. e. Camelos) καὶ ἀπελὼν τὰ ἄχθεα. Uti hic legerem, καὶ τὸ φορτίον ἀφελεῖν. — Ut mihi videtur, in *Luciani* loco modo laudato, ὁ δὲ οὔτε κατῆλθεν — non recte sequitur et convenit cum οὐ γὰρ ἦν καταβάντος. Sed haec difficultas facili modo tollitur, legendo solummodo ὅδε loco ὁ δέ." Haec ille. Sed pleraque frustra. Nam primo ἦν καταβὰς, pro κατέβαινε, periphrasis

adeo est usitata, ut vix opus sit modice perito exemplo commonstrare. Recte vero alius *Anonymus* B. in nott. ad easdem Observatt. eum ob id reprehendit, usumque hujus participii a *Budaeo* ac *Steph.* jam satis ostensum ait, additque *Aelian.* V. H. II, 4, ubi ἦν ἐσπουδακώς. Cui addo unum maxime efficax ex *Aristot.* IV. Metaph. cap. 7. Οὐδὲν διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν, ἢ τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει. ἢ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων, τοῦ ἀνθρώπου βαδίζειν ἢ τέμειν (scrib. τοῦ, ἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. *Lehm.*) Quod exempl. cum decem aliis similibus adfert frater *G. O. Reitz.* in Belg. Graec. p. 402 — 3. (qui tamen cum doctiss. *Ten Kate* aliquantillum differentiae statuit: quod jam non disquirimus, contenti demonstrasse utique Graecam esse periphrasin.) Immo et *Luciano* non infrequens est, ut in Quom. Hist. c. 3. ἐν ᾧ ἐτύγχανε οἰκῶν. Infra c. 52. ἦν διδάξας. Et Gall. c. 19. ἀποσκώψας ἔσῃ· et simil. quae ex Indice patebunt. Ita Latini, ut *Sallust.* declam. II. *es habens.* Dein τοῦ ἐπιδοῦναι quidni maxime probum esset, cum sit ellipsis τοῦ ἕνεκα, non sexcenties, sed sex millies frequentata? cum genitivis nominum substantivorum quidem frequentior; sed et cum articulo et infinitivo, ut *Heliod.* Aeth. L. IX. p. 420. (quem ad partes vocat *Elsner.* sed aliud agens, ad 2. *Thess.* 2, 2.) τοῦ εἶναι καὶ τεθνάναι σαλεύων. Immo vel τοῦ solum pro τοῦ ἕνεκα *Aristoph.* Nub. 22. Tertio, frustra etiam ὁ δὲ sollicitatur, quod ἐπανόθῳ inservit. Vid. supra Hermot. c. 28. f. Ὅς, δέον τὴν πηλειάδα κατατοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μήριν θον ἔτεμεν etc. Et *Herodian.* II. c. 8. f. Repetitio vero sic defenditur in notis Observatt. Miscell. „Videtur asinus, aegerrime ferens pueri hujus insolentiam, hac repetitione voluisse indicare iniquitatis magnitudinem, totusque locus ita ibid. bene vertitur: *Non enim descendere solebat: ut mihi manum porrigeret, vel humo allevaret, vel onus demeret: immo non solum non descendit, vel manum praebuit, verum a summo capite et auribus incipiens totum me fuste dedolabat.*" Cum autem *Apulejus*, (s. potius *Appulejus*, ut est in Inscript. ap. *Reines.*) idem agens VII. Metam. p. 145. dicat, CUM DEBERET *egregius agaso manum porrigere*, id revera favet *Anonymi* correctioni οὗ δὲ ἦν· modo non dixisset, haec Graeca non esse. Si quis tamen verba ὁ δὲ usque ad ἐπέδωκεν pro glossemate habere velit, per me licet. *Solanus* quoque se non expedivit, nesciens, quo οὗ, quod L. habet, sit referendum. Sed si οὗ *cujus* admittere libuerit, id jam placeret, nec nominativus sequens me offenderet, memorem eorum, quae *Jens.* collegit in Lect. Luc. p. 71. 73. — 80. Non minus, in-

quam; quam in Ep. ad *Ephes.* IV, 1. et 2. ubi accusativus et nominativus simul infinitivo junguntur: quae constructio egregie defenditur a *Jac. Elsnero*, et *Aelian.* V. Hist. XIII, 23. ubi *βληθεὶς* et *παθὼν* praecedente *αὐτῷ* habemus. Idem ex eodem XIV, 18. etc. Sed quo evado! Planius tamen erit, si *οὗ* vel *δέον* habeamus. Reitz. Elegantissimam *Gesneri* aliorumque emendationem *οὗ* pro *οὐ* sine dubitatione secutus sum. Aptissime contulit *Cour.* locum *Platonis* Menon. p. 236. Tom. III. Ed. *Stallb.* *Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οὗ μὲν ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς αὑτοῦ, οὗ δὲ οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἄνδρας ποιῆσαι, ταῦτα δὲ οὐκ ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν.* Nunc autem, quae sequuntur, ferri minime possunt. Sed vitium non in *καταβάς* latet, sed in articulo *τοῦ*, qui etsi per se facile explicari possit ex omisso *ἕνεκα*, universae tamen sententiae et enuntiationum singularum structurae maxime obest. Quapropter confidenter *τὴν* correxi, in quod et *Cour.* inciderat. Quod deinde eidem *Cour.* placuit *ἄν τε καὶ δέοι* pro *ἄν ποτε καὶ δέοι*, putanti, *ποτε* e sequente versu ab errante librario huc delatum esse, in eo nulla erat mihi causa, cur solerti viro facile obsequerer. *Ὁ δὲ* autem recte habet, nec debet in *ὅδε* mutari. Iis, quae *Reitzius* supra monet, adde, quae ad Hermot. c. 27. Tom. IV. p. 409. sq. a nobis sunt notata. Cf. et Alex. c. 46. Demon. c. 15. Amorr. c. 28. Particulam denique *ἄν* in verbis *οὔτε χεῖρά μοι ἄν ποτε ἐπέδωκεν* bene illustravit *Cour.* locis Lucianeis, quae non pauca sunt. Tanto magis mirandum, *Belinum* *οὔ ποτε* pro *ἄν ποτε* corrigere, i. e. h. l. vitiare, voluisse. Lehm.

Pag. 168. l. 2. *Ἐξ ἑτέρου χωρίου εἰς ἕτερον χωρίον*) *Χωρίον* non est *regio*, ut putavit interpres; sed *fundus, praedium,* quemadmodum saepe apud optimos auctores. *Plutarch.* de sui laude pag. 544. *ὡς γὰρ οἰκίαν καὶ χωρίον* etc. Div. *Luc.* in Act. Apost. IV, 34. *ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον.* L. Bos.

Ead. l. 3. *Κομίσας*) Id est, *agens, ducens.* Guyet. Sic iterum capite sequenti. An satis Graece, addubito. Solan. Non satis Graecum arbitratur *Solanus*, pro *deducens*, quia proprie notaret *ferens, portans.* Verum non modo rursus ita cap. seq. sed et eodem modo bis legi in *Long.* Past. cujus stylus cum Nostri satis congruit. Ait autem *Longus* L. 2. p. 74. Ed. *Jungerm.* *Χλόην εἰς ὀφθαλμοὺς ἐκόμισαν, Chloën in conspectum adduxere.* Et IV, 119. Ed. *Moll.* (errore typogr. est p. 127.) *ἐπηγγέλλετο* (*Λάφνιν*) *κομίσειν εἰς τὴν πόλιν.* Immo et *Sophocl.* Aj. flag. v. 65. *Ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους*

κομίζεται. At ne credas, de mortuo pecore domum portato sermonem esse, confer versum praecedentem, *Τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν*, et videbis, de vivis loqui poëtam, nec talia in *Luciano* sollicitabis. Reitz.

Pag. 169. l. 4. *Ἑαυτὸν*) Ecce rursus pro *ἐμαυτόν*. Conf. supra ad cap. 13. f. et saepe alibi, ut patebit, spero, ex Indice, quare talia non mutanda. Reitz.

Ead. l. 7. *Κομίσας*) Confer modo notata ad c. 31. Reitz.

Ead. l. 10. *Αὐτὸν*) Lege *αὐτοῦ*. Solan. Neque opus est, ut cum viro docto Britanno in Miscell. Obs. Vol. II. pag. 374. *αὐτὸν* in *αὐτοῦ* mutemus: neque huc pertinet illa *αὐτοῦ* notio, qua ad herum, praeceptorem, eminentem virum, refertur, quod Belga observator putat l. c. Sed *ὁ αὐτὸς* est *idem:* ad *eundem* suum meumque dominum, vel, quod eandem hic vim habet, ad *communem* dominum. Gesn. Communitatis notio per se non inest in Pronomine *ὁ αὐτὸς*, nisi quid additum sit, unde ille vis repetatur. Quod quum desideratur h. l. *τὸν αὐτὸν δεσπότην* intelligo *eundem illum*, apud quem scilicet ea, quae praecedunt, puer calumniatus erat, *κατεψεύσατο*, quo eodem verbo auctor de utraque calumnia usus est. Erat autem sane *communis* asini et pueri dominus. Lehm.

Ead. l. 15. *Αὐτοὺς*) Legendum putaram *αὐτὰς*, sed quia *pueros* nominavit, nihil mutandum. Solan.

Pag. 170. l. 1. *Πλησιάζειν*) *Congredi*, *coire*. Guyet.

Ead. l. 6. *Γαμεῖν ἐβούλετο*) Sic *γαμηθεῖσαν* accipit *Kusterus* in Schol. ad *Aristoph.* Plut. 1082. Gesn.

Ead. l. 12. *Τὰ κρέα*) Vide *Reines.* Var. Lect. 289. Solan.

Ead. l. 13. *Ἦν ἔρηται*) *Ὁ δεσπότης* deesse videtur. Guyet. Non deest *δεσπότης*, sed intelligitur, vel potius *αὐτὸς* intelligendum relinquitur, ut notissimum, hoc pronomine herum *κατ' ἐξοχήν* designari, veluti *ipse adest* ap. *Terent.* satis crebro. *Aristoph.* Nub. v. 220. *Ἰὼ οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.* Quod vel honoris caussa fieri, recte ibi monet *Scholiast.* dicens: *Τιμῶν τὸν διδάσκαλον οὐκ εἶπε πρῶτον τὸ ὄνομα.* Sub *αὐτὸν* autem *Socratem* intelligi, ex ipso *Aristophane* satis est apertum. Conf. et Scholiasten ejus ad Nub. 195. ubi et *ἐκεῖνος* eod. more accipi multis tradit. Reitz. Alieno loco haec disputata, quum non sit dictum *ἦν αὐτὸς ἔρηται.* Neque vero aliud quidquam intelligendum, quam *τὶς*, quod in universis hujus generis enuntiationibus omitti solere satis superque docuit *Schaeferus* ad L. *Bos* Ellipss. p. 475.

sq. et qui ibi laudantur, sat multi Grammatici. *Lucian.* Charon. c. 6. *ἐπὶ δεῖπνον, οἶμαι, κληθεὶς* (int. *τὶς*) *ὑπό τινος τῶν φίλων* etc. LEHM.

Pag. 171. l. 13. *Ὁλόκληρος*) De potestate hujus verbi vid. supra ad Amor. cap. 24. Et hic significari intelliges *non castratum.* REITZ.

Ead. l. 15. *Νὺξ βαθεῖα*) Sic rursus infra cap. 56. Et *βαθεῖα ἑσπέρα*, in Quom. Hist. c. 28. m. *Βαθεῖα εἰρήνη*, Alex. c. 25. Tox. c. 56. *Herodian.* IV, 10, 1. etc. REITZ.

Pag. 172. l. 2. *Αὐτοὺς*) Vide not. ad Diall. Deor. X. SOLAN.

Pag. 173. l. 7. *Εὕρισκει*) Legendum necessario aut *εὑρίσκει*, aut *εὑρήσει*. In utraque Veneta *εὑρήσκει*, quod ad emendationem viam monstrat. In reliquis *εὕρηκε*. SOLAN. Qui meminerit, quoties *ι* et *η* male permutentur, maxime in Ed. *Junt.* facile videbit, eam, dum *ἑυρήσκει* scribit, imitatam Ms. quod eo ipso *εὑρίσκει* dare voluit, sed bene dictantem male excepit: ita eadem *Junt.* cap. 20. hujus Dial. *ξήφει* pro *ξίφει*. Vid. saepe alibi in variantt. notata similia, quae vix operae foret notasse; nisi hi ipsi errores ad investigandum verum occasionem praeberent. Corrupta autem illa pronuntiatio *η* instar *ι* proferendi non est adeo nova, atque auctores nonnulli, qui de Graeca pronunt. scripsere, volunt; quin et in Inscriptt. inveniuntur ejus vestigia, ut *ἀνέθικεν* pro *ἀνέθηκεν* in Inscript. *Reines.* p. 653. ac non semel alibi apud eundem. Cum *Henninius* recte ex ipsis fontibus docuerit, veteres sonum literae *η* balatui ovium comparasse, quae inde *μῆλα* dictae. At *εὑρήσει* quoque inde conficerem, quod hic aeque bonum; nisi usu doctus essem, in alteram partem peccare illas Edd. et in *η* pro *ι* substituendo faciliores esse, quam ut *κ* inserant. Vulgatum *εὕρηκε* languet, et videtur ex cod. errore ortum, quod *εὑρήσκει* scriptum invenirent, et id vitiosum sentientes, ita corrigere voluerint. REITZ. Cur necessario legendum sit *εὑρίσκει*, vel *εὑρήσει*, mihi quidem non aeque, ac *Solano* forte, liquet. Imo *εὕρηκε*, quae lectio est plerorumque omnium Codd. et Editionum optimarum, rei ipsi etiam convenientius esse videtur. Facile itaque *Courierio* obsecutus sum, probae lectionis statori. LEHM.

Pag. 174. l. 6. *Τούτων — γάμων*) Modo plur. num. effertur indiscretim, modo sing. Sic *ὡραῖον ἤδη γάμου* habuimus supra Tox. c. 22. 1. Ver. Hist. c. 21. etc. et infra Dial. Mer. 2. Sed plural. Amor. c. 51. pr. Dial. Mer. VII. *Aristoph.* Av. 132. Item ter quater promiscue in Evang. *Matth.* XXII, 2. et seqq. *Ὄναιο* autem per contemtum dici, ut ap.

Terent. And. V, 3, 18. *Habeat, valeat, vivat cum illa,* facile adparet. Reitz.

Ead. l. 12. *Θεοφόρητος*) Illud certum videtur, hic pariter et paullo post, ubi redit hoc nomen, nihil de instinctu Deae, aut enthusiasmo adeo asini, sed designari *gerulum Deae* ut *Apulejus* appellat. Sed utrum hoc significari possit *θεοφόρητος*, quaeritur? Favet certe, quod ex *Polybio* profertur *ἀψηφοφόρητος*, jure suffragii carens, qui non fert suffragium. Gesn. *Θεοφόρος* corrigendum et hic, et paullo post, visum est Viro Docto in Miscc. Observv. Vol. II. p. 374. Tuetur autem in subjecta nota Editor illarum Obss. vulgatam lectionem his verbis: „Ima *Θεοφόρος* recte diceretur, si Lucianus modo vellet indicare hunc asinum ferre deam Syriam; at, ut ille Samosatensis nec diis nec hominibus parcere solebat, *asinum* vocat a *deo agitatum:* quasi ipse asinus esset unus ex ministris deae. tum quoque magis ad rem *ἐγὼ ὁ θεοφόρητος ἱστάμην, ille ego a deo agitatus consistebam.* cum alioquin in maximo motu esse soleant Enthei. Sic mox, ut non ordinarium memorat, quod *θεοφόρητος* tamen fuerit *ἄφωνος*, cum alioqui deo tacti tacere vix queant. *Apulejo* Metam. VIII. p. 173. tamen *deae gerulus*, at ibidem p. 171. *velut lymphaticus exilire cogitabam.* sed paullo alio sensu.“ Lusus quidam ingenii (asinini scil.) in hac vocabulo inesse videtur, qui latet in sensus ambiguitate. Lehm.

Ibid. *Ὁ δὲ αὐλητὴς ὅμιλος*) H. e. *tibicinum coetus.* Eleganter dictum pro *αὐλητικὸς ὅμιλος*, quemadmodum apud Comicum Pace 692. *τὸν δημότην ὅμιλον*, pro *δημοτικόν*. Vid. ib. Schol. L. Bos. *Αὐλητὴς ὅμιλος* nescio an his recte dicatur. Tragicum enim est. *Eurip.* Hec. 921. *Ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον.* Solan. Adscripserat *Solan.* vid. infra Parasit. cap. 43. Ibi vero nihil aliud invenio, quam *καὶ πᾶς οὗτος ὅμιλος*· turbaque philosophorum ibi intelligitur; quid autem hoc ad rem? Nec satis indicat, qua de re dubitet, de ipso adparatu musico huc non pertinente, an quod vitiosa constructio *αὐλητὴς ὅμιλος.* Sed videamus *Euripid.* ad quem provocat. Ibi legimus, *ναύταν οὐκέθ' ὁρῶν ὅμιλον, nauticam non amplius videns multitudinem.* Unde jam credebam, eum non dubitare potuisse de substantivo *αὐλητὴς* pro *αὐλητικὸς*, quod *ναύταν* pro *ναυτικὸν* similiter est in *Eurip.* quodque ex *Aristoph.* modo etiam probavit *Bos*, nosque supra in 2. Ver. Hist. cap. 46. ubi *Ἑλλάδα φωνὴν* pluribus confirmavimus, et aliis etiam augere possemus, ut ex *Hesiod.* *Ἔργ.* 191. *ὕβριν ἀνέρα* etc. Sed vid. Appendicem de Syntaxi *Aretaei* in Ed. *Boerhavii* p. 358. b. At multo minus de tibiis in sacris

hisce adhibitis dubitare potuit. Quare adparet, stylum tragicum ab eo culpatum; frustra tamen, ut ex bene multis aliis, quae *Jens.* ex Nostro aliisque prosaicis scriptoribus attulit in Lectt. Lucian. loco supra ad Ver. Hist. a me adducto. Reitz.

Ead. l. 13. Ἀποῤῥίψαντες — ἑλίσσοντες) De hac participiorum structura vid. ad Tox. c. 2. Reitz.

Ead. l. 15. Τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις) Non debeo hunc locum inobservatum praetermittere, quia sunt eaedem voces in eadem materia, qua adnotavi in tomi primi pagina 475. Nec tamen nunc πήχεις aliter vertunt, quam *lacertos*, quod illic quoque volebamus. Verum nescio, qui intelligantur haec praecedentia, τὴν κεφαλὴν κάτωθεν ἐκ τοῦ αὐχένος ἑλίσσοντες, ubi *Basileenses: caput subtus guttur ligantes; Benedictus: depressa cervice caput torquentes.* Nihil horum probari potest, et Graeca exigunt *inferne ab cervice caput versantes* ac torquentes, ut nempe cervix cum capite videretur in omnem partem converti. Gron.

Pag. 175. l. 5. Τυρὸν καὶ οἶνον κάδον) Ridicule prorsus antehac legebatur οἶνον καὶ τυροῦ κάδον. Quod ex conjectura quidem, sed certissima, emendavimus. Solan. Plane sic etiam Vir Doctus in Miscc. Obss. Vol. II. p. 375. emendandum censuit. Mihi, quum semel conjecturam sequi oporteret, pariter ac *Courierio* visum potius est τυροὺς reponere, καὶ οἶνον κάδον, secundum *Apulejum* quidem, apud quem est: *et vini cadum et lactem et caseos donantes.* Lib. VIII. Metamm. p. 215. *Elm.* Ceterum alius V. D. in Miscc. Obss. l. l. argutius defensum ivit vulgata verba eo, quod κάδον de *vase fictili*, in quo casei, maxime recentiores, reponerentur, interpretandum esse dicit. Lehm.

Pag. 176. l. 11. Κακῶς — ἀκούειν) Phrasis Latinis aeque ac Graecis familiaris. Confer supra Nigr. cap. 22. ibique not. *Bourd.* Item Prometh. c. 1. *Philostr.* Vit. Soph. I. c. 2. pag. 505. Sic et καλῶς ἀκούειν, *Epict.* Sent. VII. Alia similia dedit *Jens.* in Lectt. Luc. p. 272. Reitz.

Ead. l. 15. Ἐκ τῶν ἀστραγάλων μάστιγι) Quo scilicet in se ipsos furiosi isti saeviebant. *Reinesius* etiam in servis castigandis adhibita observat ex *Plut.* advers. Colot. et apparatum ex *Apuleji* VIII. disci posse. Solan.

Pag. 177. l. 7. Εἰς) Pro ἐν· confer supra dicta ad c. 1. hujus fabulae. Reitz.

Ead. l. 14. Ἔγνω) Vid. supra c. 20. Reitz.

Pag. 178. l. 10. Καὶ τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται) Eadem constructio est infra Jov. Trag. cap. 7. pr. Ἄριστα κεκήρυκταί σοι. Conf. et supr. c. 24. Reitz.

Ead. l. 11. *Ὁ ὑμὸς*) Ita *Fl. J. Ald.* et *Fr.* At *Bas. 2. Par.* S. et A. *οὐμός*. *Ven.* 2. vero *ὁ ἐμός*· ut omnes libri scribunt cap. 46. et 55. Solan. *Οὐμὸς*) Quia res est parvi, et utrovis more scribitur, servavi hic scripturam *Parisinae* aliarumque nonnullarum, etsi mox cap. 46. et 55. eadem cum ceteris *ὁ ἐμὸς* exhibet. Reitz.

Ead. l. 14. *Καινίδος*) P. et *J.* Ed. *κονίδος*. Sed aut genuina hic est vox *καινὶς*, aut scriptum fuit *τοῦ κινδύνου*. Solan. Nisi *κοπίδος* ex *κονίδος* malis. Reitz.

Ead. l. 17. *Ἀνατρέπω*) *L. Bos* in Evang. *Joan.* c. 2, 15. (ubi legimus, *καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε*) quoque mallet legere *ἀνέτρεψε*, quod hoc verbum in hac re proprium sit, non item *ἀναστρέφειν*. Idque ex *Plutarch.* Gall. p. 1055. item his *Luciani* verbis, et Gall. c. 12. ac Dial. Meretr. XV. pr. alioque ex ejusd. Demonacte petito testimonio probatum it, ubi similiter *ἀναστραπέντος τοῦ σκάφους*, *subversa navi*, quoque habemus. Aitque, suae conjecturae non obstare, quod *Matthaeus* et *Marcus* pro eo habent *καταστρέφειν* cum *καταστρέφειν* et *ἀνατρέπειν* in significatu plane conveniant, non ita *καταστρέφειν* et *ἀναστρέφειν*, Idem jam egit *J. Gronov.* supra (T. IV. Zeux. c. 10. p. huj. Ed. 502.) ubi *ἅρματα ἀναστρέψαντες* male olim redditum erat, *currus subversos*, cum sit *conversos*, *redeuntes*, *circumactos*. Confer etiam, si lubet, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 27. *ὅλον με αὐτὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνατρέψασα*, *δουλεύειν ἀπηνάγκασας*, *me totum secundum proverbium subvertisti et servire coëgisti*. Quo loco ille Graece perdoctus commentator docet, de luctatoribus prostratis saepe capi hoc verbum; sed metaphoram deductam ab inversis vasis. Et ut quis dicat, parvi interesse, ac *τὰς τραπέζας ἀναστρεφθείσας* facile tamen intelligi *inversas*, cum et *ἀναστροφὴ* vulgo significet *inversionem*; ego vicissim ajo, saepe mirum quantum interesse. E. c. quando apud LXX. *Jerem.* XLVI, 26. al. 27. legimus, *καὶ ἀναστρέψει Ἰακὼβ*, quod est, *et revertetur Jacob* ex captivitate sive redibit in terram suam: si ibi legeretur *ἀνατρέψει*, *evertet*; quam multum hoc differret? Reitz.

Pag. 179. l. 4. *Γὰρ*) Illud *γὰρ*, quod in omnibus deerat, cum sine eo sententia stare non posset, ex conjectura addidimus. Solan.

Ead. l. 13. *Καινότερον*) Non sperno lectionem Cod. P. vertoque, *aliquid maxime mirandum*, s. *nunquam ante visum auditumve*. *Long.* Past. IV. p. 124. f. Ed. *Moll.* (per errorem operarum est p. 132.) *Καὶ ἴσως ἂν*, *τὸ καινότατον*, *εὑρεθεὶς ἀπολώλει Δάφνις*. Quod recte vertit *Mollius*: *ac*

fortassis, quod maxime mireris, a suis jam inventus periisset Daphnis. Nec ideo tamen vulgatam amoveo, quae aliis vel melior videbitur, quod comparativus respiciat ad miraculum praecedens, dum potestas voci interim maneat eadem: nam et infra hoc Dial. c. 52. καὶ τῷ δεσπότῃ καινότερον ἐν ἐμοὶ ἐπιδειξόμενος. REITZ. Cf. ὁρᾷον c. 14. ibique Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 181. l. 10. Ὀθόνην) In Coli. et P. ὀθόνῃ τὰ ὄμματά μου σκεπάσαντες. SOLAN.

Ead. l. 16. Ὥςτε με) Sic habere dixi Edd. quod verum est, ratione particulae ὥςτε, non ratione accentus; legunt enim ὥςτέ με, quod cum contra canones Grammaticorum sit, et hic et alibi mutavi, quoties occurrebat. Occurrebat autem saepissime. REITZ.

Ibid. Ὑπὸ) Indagavit *Solan.* num aliae ἀπὸ haberent, quod alias facile permutatur. Sed ἀδιάφορον hic arbitror, et ὑπὸ recte hic habet. Sic ὑπὸ τινὸς πάσχειν habuimus pro Imag c. 1. Alia ratione ὑπὸ et ἀπὸ promiscue interdum usurpari posse, supra monuit *Hemsterh.* T. I. ad Timon. (p. 365. sq. hujus Ed.) Sed quod propius huc spectat, ἀπὸ vicissim est in Evang. *Luc.* VII, 35. ἐδικαιώθη ἀπὸ etc. ubi regulariter foret ὑπό. Plura in promtu habeo. Sed quia hic nihil difficultatis, testimonia non profundam frustra. REITZ. De *Lucae* quidem loco valde errat *Reitzius.* Ibi enim toto coelo ἀπὸ differt ab ὑπό. Quamquam non nescio et alios interpretes ἀπὸ pro ὑπὸ sumsisse. Verum verte: *sapientia probatur ex ipsius asseclis: an ihren Jüngern bewährt sich die Weisheit.* Plura de illis diversissime explicatis verbis nunc proponere non est hujus loci. LEHM.

Ibid. Ὥςπερ στρόμβον ἐξαπίνης στρέφεσθαι) Si *Erasmus* ad Belgicismum solummodo attendisset, non vertisset, *ut e vestigio more turbinis circumducerem molam;* dum contra ipse, qui plagas patitur, circumagitur instar turbinis. REITZ.

Pag. 182. l. 14. Ἀνυπόδητος) Quia utrumque frequenter invenitur, ἀνυπόδητος et ἀνυπόδετος· hoc loco sic edidi, ut Edd. et Codd. habent, etsi aliter supra cap. 16. etc. ubi vide, quae *Solanus* et ego notamus. REITZ.

Ibid. Πάλιν) Ex Codice P. est haec scriptura. In reliquis πάνυ est. SOLAN. Non convenit haec nota cum iis, quae in Varr. Lectt. referuntur. Ibi enim Cod. L. laudatur, hic P., in quo πάλιν legatur, quae lectio vera praeterea etiam in 2956. reperitur. LEHM.

Ead. l. 16. Ἐξιόντων) Non satis sanus hic locus est. SOLAN. Si hujus suspicionis caussa non in verbis eorumque

forte structura aut significatione, sed in re; quaerenda est, eadem *Solano* fuisse videtur, quae *Courierio*, pro *εἰς τὸν πηῶν*, *ἐς τὴν πόλιν*, scribendum suspicanti; ut scilicet haec melius cum verbis extr. § phi *ἔλαυνεν ἐς τὴν πόλιν* congruerent. Necdum video, quid magnopere huic opinioni opponi possit. Lehm.

Pag. 183. l. 3. "*Οποι ἀπάγει*) Sic Mss. Regg. 2956. et 3011. rectius, quam quod adhuc edebatur, *ὅπου ἀπάγοι*. *Fl.* quoque *ὅποι*. Bip.

Ead. l. 11. *Ἀκινδυνότατον*) Grammatici quidam nimis generaliter praecipiunt, comparativos et superlativos *ότερος* et *ότατος*, sive *ώτερος* et *ώτατος* facere, quando penultima positivi habet vocalem communem: itaque hic *υ* praecedente, indifferens foret, quam scripturam sequare. Sed non ita intelligendus ille canon, quavis vocali per se communi praecedente, comparativ. et superl. quoque indifferenter scribi; sed si re vera faciat syllabam communem. At quando *ι* vel *υ* in positivo quodam revera est longum, *ότατος* breve scribendum, et contra. Itaque *ἀκινδυνότατον* hic rectum, quia *υ* in *κίνδυνος* longum; vid. *Hom.* Batrach. v. 11. Reitz.

Ead. l. 13. *Ἐν ταῖς πληγαῖς*) *Solan.* in marg. *Junt.* adscripserat, conferendum cap. 12. in Quom. Hist. At ibi quidem lectum *ἐν ἀκοντίῳ φονεύοντα*. Verum quia ibidem *ἐνὶ* pro *ἐν* est in 2 Codd. idque probabilius, iste locus nihil ad rem facit. Et quamquam ad Herodot. c. 5. et Dial. Mort. XXIII, abunde sit demonstratum, *ἐν* saepe abundare, ac pro ablativo caussae vel instrumenti valere: tamen ne ista quidem defensione hic locus indiget, quod *ἐν* ne quidem commode hic abesset, cum in ipsis plagis, i. e. inter plagas mortuus dicatur. Veluti *ἐν τούτῳ* significare interea, plus quam notum: qui dubitat, videat fratris optimi Belg. Graecism. pag. 469. et *Long.* Past. II. p. 49. Et ejusdem L. 2. pr. *πᾶς ἐν ἔργῳ*. Nostr. infra cap. 47. m. *ἐν γελῶτι*. Si tamen et hic ablativo instrumenti opus esse velis, habe tibi eandem locutionem ex *Antiphon.* supra prolatam T. II. p. 625. *σὺ δέ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι*, et hoc loco *τὸ ἐν* ne sollicita. Reitz.

Ead. l. 17. *Ἐπέδωκε*) Mallem *ἀπέδωκε*. Vide tamen c. 45. ubi eadem vox in vulgatis occurrit. Solan.

Pag. 184. l. 4. *Οἴκημα ὑπερῷον*) In *Act. Apost.* I, 13. habemus, *ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον*. Ibi *L. Bos* demonstrat, *ὑπερῷον* esse adjectivum; non tamen compositum, ut *Scholiastae* et *Eustath.* volucre; sed ab *ὑπερός superus* tantum formatum, ut *πατρῷος*, *μητρῷος*, et similia: atque in omne

genus terminatum substantivisque adjunctum inveniri, quae apud eund. videre licebit. Reitz.

Ead. l. 6. *Τότε*) Lege *ποτε*. Solan.

Pag. 185. l. 8. *Ἐπέδωκαν*) *Παρέδωκαν* correxerat in *Junt. Solanus*, quia in P. sic erat, etsi omnes Edd. *ἐπέδωκαν* habent. Si illud *παρέδ* — in pluribus Codd. reperiretur, lubens in contextum recepissem. Jam vero, cum et *Herodian.* *ἐπιδιδόναι* usurpat, pro *permittere*, *tradere se alicujus potestati*, vel *voluptatibus*, nihil muto. Vid. illum L. 2, 1. fin. et 2, 7. pr. ac saepe alibi. Nam licet *augeri*, *crescere*, plurimum significet; tamen et *donare* notare, notum est: quidni igitur *tradere* et hic significaret? ut ap. *Ael.* XII, 28. *ἐπιδόντος αὐτὰς* (*θυγατέρας*) *τοῦ Λεὼ εἰς τὸν χρησμὸν τὸν Δελφικόν*. Ubi ex sequentibus videbis, filias traditas fuisse ad caedem. Ne plura congeram similia. Reitz. Cum P. faciunt Mss. Regg. 2956. et 3011. Bip.

Ead. l. 9. *Ἄσβεστον ἐγέλων*) *Hom.* Il. A, 599. *Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν*. Solan.

Ead. l. 10. *Ἐξ ἐμοῦ — ἐξ ὄνου παραχύψεως*) Vide *Zenob.* V, 39. Solan.

Ead. l. 16. *Πόλεως τῶν ἐν Μακ.*) Supra Zeux. c. 8. Solan.

Pag. 186. l. 11. *Ταῖς τέχναις*) *Furtis.* Guyet. Imo *operibus arte confectis*, i. e. *τοῖς ὄψοις καὶ ἄρτοις μελιπήκτοις*, ut recte *Courier.* qui conferri jubet Quom. Hist. Conscr. c. 62. et *Pausaniae* stylum similem. Leum.

Pag. 187. l. 12. *Προελθόντες*) Ita recte *Fl.* editio. Reliquae omnes *προσελθόντες*. Solan.

Pag. 188. l. 5. *Καταπίνοντα*) Qui nescit, *καταπίνειν* etiam de cibis solidis usurpari, meminerit, de piscibus hamum deglutientibus non semel dictum supra in Piscat. Adeatque *Alciphr.* I. Ep. 22. pr. ubi *καταπόσεις πλακούντων* inveniet, ibique *Berglerum* dicentem: *Conf. Horat. II. Serm. VIII.* Ridiculus totas simul absorbere placentas. *Ita usurpatur καταπίνειν. Sic κατέπιον τεμάχη Aristoph. in Nub. v.* 337. *et Lucian. in Asino* h. l. *Ibidem supra c.* 28. *μάζας ὅλας κατέπιεν. Quemadmodum et Teleclides ap. Athenaeum VI. p.* 268. *μᾶζαι — ἱκετεύουσαι καταπίνειν*, mazae orantes ut sese deglutias. *Plato in Euthyphr. de Saturno filios devorante: ὅτι τοὺς υἱεῖς κατέπινεν οὐκ ἐν δίκῃ. De eodem Saturno Lucianus in Saturnalibus c.* 5. — *λίθον — ἀντὶ τοῦ βρέφους ἔδωκε καταπιεῖν*. Sed exemplorum tota agmina possent adduci: vix enim alio verbo Graeci utuntur pro *deglutio*, quam *καταπίνω*. *Aristot.* Hist. Anim. VIII, 3. p. *σῖτον δὲ, οὐδ' ἐὰν τις ψωμίζῃ, δύναται καταπιεῖν*. Quid tamen differat a

καταφάγω et καταβρώσκω, facile apparet vel ex *Lucian.* Demon. c. 35. ubi pisces dicit καταβρώσκειν τινά, i. e. *cadaver hominis devorare, sive depascere*, et καταφαγὼν ἰχθῦς, qui pisces comedit: nam hi non possunt adeo subito *absorberi, deglutiri*, ut alia esculenta. Reitz.

Ead. l. 6. Ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου) Doct. *J. Gavel* in fin. Obs. ad Ocyp. in Miscell. Obs. T. X. haud inepte emendat ὑπὸ τοῦ δεσπότου. Reitz. Vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 9. Συμπόσιον) *Ad convivium* vertit *Erasmus.* Sed hic significat *in triclinium.* Vid. *Polluc.* I. Segm. 79. Reitz.

Ead. l. 10. Παραθεῖναι εἶπε) *Hemsterh.* in marg. adscripserat, consulendum *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 462. 80. i. e. L. VII. c. 29. ubi is ex *Thucyd. Lucian.* ac *Theocr.* docet, εἰπεῖν saepe valere κελεύειν. Ac verbum λέγειν similiter *jubendi* significatu non semel occurrere. Hunc igitur adi, et brevitati nostrae ignosce. Reitz.

Ibid. Εἶναι ἐπ' αὐτῇ) Posses θεῖναι conjicere, nisi nimis prope παραθεῖναι praecessisset, quod tamen non adeo curarem, si mutatio esset necessaria; sed vulgata stare potest. De ἐπ' αὐτῇ, pro ἐπ' αὐτῆς, quod usitatius, vide supra ad Tox. c. 20. et hoc Asin. c. 44. f. ἐπ' ἐμοί. Reitz.

Ead. l. 12. Καταχειμένους) Legendum forte καταχεχυμένους, nisi forsan legendum sit, ἐν γάρῳ καὶ ἐλαίῳ κειμένους. Guyet. Lege καταχεχυμένους. Solan. Vid. Varr. Lectt. Lehm.

Pag. 189. l. 6. Καιηχεῖν) Rursus infra Jov. Trag. cap. 37. f. et Philopatr. c. 17. Solan.

Pag. 190. l. 2. Τοῖς ὀφθαλμοῖς) Quod si inverso ordine legas ἤτουν τὸν οἰνοχόον, τοὺς ὀφθαλμοὺς κινήσας, tum lectio Florentinae praevaleret vulgatae; si vulgarem ordinem servamus, malum est τοὺς ὀφθαλμούς. Reitz.

Ead. l. 7. Σκευὴ μοι ἦν πολυτελὴς) Licet Florentinae lectio non sit absurda, vulgatam tamen praefero. Quia ἡ σκευὴ *habitus, adparatus*, ut generale rectius praemittitur, dum qualis ille fuerit adparatus, statim per partes enarratur. Reitz.

Ead. l. 8. Πορφυρᾶ) Lege πορφυρᾶ. Guyet. Πορφυρᾶ scil. habebat S. Sed vett. recte πορφυρᾶ. Reitz. Non omnes: vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ibid. Ἐμβάλλομαι) Vulgatam iterum potiorem arbitror. Vide, quae notavi ad Amor. cap. 47. γυναῖκας ἐξηρτημένας λίθους etc. Reitz.

Ead. l. 12. Δεῦρο) Quid hoc δεῦρο sibi velit, nemo, credo, expiscetur. Solan.

Pag. 191. l. 16. *Τὴν ὄψιν ἰκανὴ*) Salmuriensis *τὴν ὄψιν ἰταμὴ, facie impudenti:* quam lectionis varietatem miramur praetermissam a diligentissimo caeteroquin *Reitzio.* Bir. Veruntamen non magnopere curandam censeo hanc lectionem, undecunque profectam, quoniam neque in aliis Edd. vett. neque in Codd. usquam ejus reperitur aliquod vestigium. Lehm.

Pag. 192. l. 7. *Εἴτε καὶ ἀνύσει τι ἐκείνη ἐξ ἐμοῦ, εἴτε καὶ μή*) *Benedictus: sive aliquid, sive nihil ex me faceret,* ut voces palam et caute sequitur, ita sane evertit omnem sensum, qui nullus in his est. Basileenses: *qui parum curans mei jacturam* etc. quos verissime adsecutos censeo mentem auctoris. Nam *ἀνύω* prorsus idem hic est, quod *ἀναλίσκω* perdo et detero, parum curans, *si quam mei partem illa imminueret* ac corrumperet, *necne.* Gron. Plane diversa *Gronovianae* explicationi tradit *L. Bos* in Observ. Crit. pag. 45. ubi propositis *Aristophanis* verbis (ex ejus Plut. v. 194—6.) *Ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα, Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ ἑκκαίδεκα. Κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται,* ait: *Quid hic sit ἀνύειν, cognosci potest ex opposito, ἐπιθυμεῖν λαβεῖν, nimirum* impetrare et obtinere, *quod quis cupit et rogat. Elegans usus hujus verbi est in hoc significatu, sed ad eum non semper attenderunt interpretes. Occurrit apud Hesiod. in Ἔργ.* p. 395. — *καὶ μηδὲν ἀνύσῃς,* et nihil obtineas, *vel* impetres. *Non satis accurate vertitur,* et nihil efficias. *Lucian. Asin.* (h. l.) *κἀκεῖνος οὐδὲν φροντίσας, εἴτε καὶ ἀνύσει τι ἐκείνη ἐξ ἐμοῦ, εἴτε καὶ μή. Ubi nec Benedict. nec Basileenses recte ceperunt sensum. Benedict.* Qui non curans, sive aliquid, sive nihil ex me faceret. *Basil.* Qui parum curans mei jacturam *etc. Existimem ego, ἀνύειν hic etiam* obtinendi *significatum habere, ἀνύειν τι ἐκ τινός est* impetrare aliquid ab aliquo. *Similis locus est in Antholog. quem etiam in Thesauro adduxit Steph. ἠνυσάμην τοῦτο ἐκ τῶν Μοιρῶν,* haec impetravi a Parcis. *Verterim igitur verba Luciani:* Et ille nihil curans, sive etiam obtineret illa aliquid a me, sive non, accipit mercedem. *Sic* perficere *Latinis est* obtinere. *Terent. Eun. Act. I. Sc.* 2. (v. 99.) quam joco Rem voluisti a me tandem, quin perfeceris? — *Gesnerus* recte jam dedit, *impetraret;* eique adsentiens *Gronovium* minus recte haec cepisse existimo. Nam licet pro *conficio, consumo* quoque sumtum, *perdere* possit significare, minime id huc convenire videtur, quod se tam strenuum glorietur mox ipse. Reitz. *Courier.* vertit: *si elle pourroit ou non faire de moi quelque chose.* et vult bene distingui *ἀνύσαι* ab *ἀνύσασθαι,* quod negat ab interpretibus factum.

Belin. cet homme peu scrupuleux sur ce qu'elle exigeroit de moi. *Wiel.* ohne sich darum zu bekümmern, ob es ihr wohl oder übel bekommen würde. LEHM.

Pag. 193. l. 8. *Τῷ χρωτὶ τοῦ μύρου*) Mira phrasis; quid est *χρὼς μύρου;* SOLAN. *Ἔρωτι* legendum omnino. *Guyet.* Bene, sed mallem *χρίσματι*, ex cujus compendiosa scriptura monstrum *χρωτὶ* prodiisse mihi verosimilius videtur. REITZ.

Ead. l. 17. *Προσκαλουμένη*) Mallem *προκαλουμένη*. SOLAN.

Pag. 194. l. 4. *Τὸ φεῦγον*) *Τῷ φεύγοντι* legendum videtur. GUYET. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 14. *Ἐπιδειξόμενος*) Veneta utraque recte. In reliquis *ἐπιδειξάμενος*. SOLAN.

Ead. l. 15. *Ἡ δὲ κατεχρήσατό μοι δεινῶς*) Scribe, *κατεχρήσατό μου δεινῶς*. GRAEV. Nullam prorsus video necessitatem rescribendi cum viro cl. *μου* pro *μοι*, cum passim *καταχρᾶσθαι* cum tertio casu Noster adhibeat. Sic in De luctu c. 20. *τούτῳ συναγωνιστῇ καὶ χορηγῷ τῆς ἀνοίας καταχρῶνται*· et in Mortuor. Dial. XIII. §. 5. *ὡς δὲ κατεχρῆτό μου τῇ περὶ παίδων* (*παιδείαν* recte edidit *Hemst.*) *φιλοτιμίᾳ*. In verbis mox insequentibus, *καὶ ποτε ἐλθὼν ὁ ἐπιστάτης, ἀπαγγέλλει τῷ δεσπότῃ τὸ ἔργον, ὡς ἦν αὐτὸς διδάξας*, interpres insuper habuit vertere ultima, *ὡς ἦν αὐτὸς διδάξας, quasi ipse id me docuisset.* JENS. *Μοῦ* P. et L. uti probe viderat vir clarissimus. Vide Somn. Mortt. Diall. c. 5. et XIII. SOLAN. Quod eruditiss. *Solanus* ad confirmandum genitivum Somn. c. 5. adducit, plane nihil est: ibi enim legas, *οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατήρξατο*, a *κατάρχομαι*, non a *καταχρῶμαι*. Nec ipse ibi in *Junt.* ullam lectionis varietatem indicavit. Sed loca parallela eadem, quae *Jensius* ibidem subjecit, quae tamen contrarium probant, quam quod in nota modo praemissa adfirmat. In Dial. enim Mort. XIII. illud *μου* non pertinet ad *καταχρῆτο*, sed *φιλοτιμίᾳ μου* cohaerent. Et in tertio loco De luctu nihil quoque varietatis adjecit, neque ibi *χορηγῷ καταχρῶνται* emendat. Quare *Jensio* adsentior, vulgatam omnino esse sanam. Esset aliquid, quod bini Codd. *μου* exhibent, si aliunde pateret, hoc verbum genitivum amare; at cum iidem bis alibi quoque *μοι* cum Edd. habeant, cur hic ab earum lectione discederemus, ne quidem satis caussae foret. Immo vero, quis ait *καταχράομαι* potius genitivo gaudere? Et cum simplex *χράομαι* dativum postulet, ut vel pueris e syntaxi notum est, quidni et compositum eundem casum servaret? Sed cum et Lucianus et alii id ubique cum dativo construant, (interdum, sed rarius, etiam cum accusativo) potius dativus *μοι* restituendus

fuisset, si in vulgata μου legissemus. Praeter exempla sex septem dativi, quae *Stephan.* jam dedit, vid. et *Herodian.* VIII, 4, 22. *Aelian.* III, 13. et IX, 9. pr. *Dion. Hal.* Ant. VIII. pag. 487. med. ἀλλὰ καταχρῶνταί μοι etc. Sed καταχρῶνται in libr. *Apocryph. Epist. Jeremiae* v. 28. jungitur accusativo. Quare eo magis miror *Graevii* festinationem, qui ita contra tritissimam verbi syntaxin impegerit. REITZ.

Ead. l. 17. Ἦν — διδάξας) De hac periphrasi per participium vid. ad c. 30. hujus Dialogi. REITZ.

Pag. 195. l. 7. Καὶ πάντων ὀφθαλμοῖς) An legendum ἐν πάντων; GUYET. Ἐν πάντων ὀφθ.) Inserui hic illud ἐν, quod tamen in nullo libro reperio. Phrasis notior est, quam ut ideo hic apologiam parem. SOLAN. Καὶ ἐν πάντων merito legit *Solanus*, cum *Guyeto*, et parum aberat, quin inseruissem. Sed quia nusquam comparet ἐν, abstinui. Interim oportere inseri manifestum est. REITZ. Κἀν scripsi leni mutatione, suadente *Courierio*. LEHM.

Ead. l. 13. Ἀπὸ χελώνης) Plerumque alias omittitur praepositio. Vid. ad 1. Ver. Hist. c. 6. Sed addit eam etiam *Theocr.* Eid. V, 95. αἱ μὲν ἔχοντι λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, *illa quidem habent tenuem ab ilice corticulam.* REITZ.

Pag. 196. l. 12. Φύλλα) I. e. *ramos.* GUYET.

Ead. l. 15. Τῶν ἀνθέων) *A ramis.* GUYET.

Pag. 197. l. 1. Ἔνδον) Lege ἔνθεν. SOLAN.

Ead. l. 8. Κἀγὼ δρομὼν πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς ἐπαρχίας, ἔτυχε δὲ τῇ θέᾳ ταυτῃ παρὼν, ἔλεγον κάτωθεν ὅτι γυνή με Θετταλὴ — χρίσματι μεμαγευμένῳ ἐπαλείψασα, ὄνον ποιησειε) Ridicule interpres, vertens: *Tum ego ad provinciae praefectum curro, intererat autem huic spectaculo, et dixi me a Thessala — ab inferiori parte magico unguento perunctum, factum fuisse asinum*, illud κάτωθεν componit cum χρίσματι ἐπαλείψασα, quasi Lucius noster, cum ungeretur a venefica, ungi coepisset a calce ad verticem: quod sicut potuit esse verum, (nihil de eo monitum fuit supra) ita ad hunc locum sic intelligendum nihil facit. Narrat Lucius asinus, quemadmodum denique in theatro propositus, ut ibi cum homine femina congrederetur, visis rosis, iisque comesis, repente pristinae humanae formae fuerit restitutus, non sine spectantium stupore; cum alii eum tanquam praestigiatorem igni cremandum censerent, alii ante audiendum, quam damnarent: tum *ego*, inquit, *accurrens ad provinciae praesidem, aderat enim forte spectaculo, ex inferiori parte* (theatri scilicet, unde se ad Praesidem superius considentem

obvertebat) *memoravi, feminam Thessalam, Thessalae servam, me veneficio unguento delibutum, fecisse asinum.* Jens.

Ead. l. 14. *Γεγονὼς*) Frater monet emendandum *γεγονός*· etsi prius Edd. Reitz. Haud male *Reitzius* rescribi jussit *γεγονός*· et sic omnino exaratum videmus in Ms. Reg. 2955. Bip.

Ead. l. 16. *Πατὴρ μὲν — Γάϊος*) Quomodo ista cohaerent? *pater mihi est Lucius, fratri autem meo Cajus.* Interrogaverat Praeses primo de nomine novi ex asino hominis, tum de parentibus et cognatis. Nomen itaque suum debebat dicere ante omnia: nomen deinde fratris sui indicare voluisse, satis ipsa structura orationis indicat. Quid enim aliud possunt haec sibi velle, *fratri autem meo Cajus?* Itaque in versione ipsum hoc *nomen* s. praenomen potius, supplevimus. Caeterum, nisi omnia me fallunt, lacuna hic est, ejusmodi, *πατὴρ μὲν ἔστι μοι* — hic nominavit patrem et avum forte, et perrexit deinde, *ὄνομα δὲ ἐμοὶ μὲν ἔστι Λούκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊος* Patrem et forte avum ab eo appellatum, satis responsio Praesidis indicat: sed qui potuit dissimulare suum? cum tamen suae professionis mentionem faciat etc. Et quaenam sunt *τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα*, quae communia sibi cum Cajo fratre esse dicit? Si dicas, ab ipso scriptore detracta, et consilio omissa, ut seriae narrationis speciem fabulae suae circumponeret: at ille certe debebat curare, ut melius cohaererent cactera. Verum hoc ipsum quoque fortasse affectavit, ut truncatam esse orationem melius intelligerent lectores. Fortasse, et aliquid plus quam fortasse! Illud quidem apparet, Photii etiam tempore *Λουκίου Πατρέως* solum nomine lectam hanc fabulam, licet multum, quam haec Lucianica est, pleniorem. Vid. Cod. 129. p. 165. *Hoeschel.* Gesn.

Pag. 198. l. 4. *Πατρεῖς δὲ ἡμῖν Πάτραι*) Lucius Patrensis. *Phot.* Biblioth. Guyet. Hinc apparet, hoc opus esse Lucii Patrensis, sed compendio expressum. la Croze.

Pag. 199. l. 12. *Φθείρῃ ὑπ' ἐμοῦ*) Lege *ἀπ' ἐμοῦ*. Guyet. Recte *Guyetus ἀπ'* legendum voluit: quod vel ex una alterave editione etiam rescire potuit: nam etsi *ὑπ'* eo sensu videretur rectum, si *perdaris a me*, sive *ego te perdam*, hic significaret; tamen cum pro *abi in malam rem* valeat, atque etiam domo sua hominem procul exsulare jubeat, non potest *φθείρειν* aliud, quam *facessere hinc*, significare. Et sic *Alciphron.* non semel, ut I. Ep. 13. p. 56. *τῶν ἐξ Ἑρμώνης — εἰς Πειραιᾶ φθαρέντων.* Et Ep. 54. p. 142. *προσφθείρεται δὲ Ἐρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρᾳ* (alias *ἄβρᾳ* scribitur.) Habet

vero indignationis notam, ut recte *Bergler.* ad *Alciphr.* Epist. priore loco adductam, ex *Aristophane*, *Arriano*, et *Luciani* Dial. Meretr. XV. probat; ubi *ἐκφθείρου* rursus ita positum videbimus. Quod igitur *Bergl. Frischlinum* reprehendit, qui illud *Aristophanis* in Plut. 610. *τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου*, male verterit, *nunc perdaris*, cum sit vertendum, *tunc redibis*; *nunc autem i in malam rem*, neque injuste omnino facit; nec tamen perdundi significatio ab illa formula apud *Aristoph.* excludi potest, sequitur enim, *σὲ δὲ ἐᾷν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.* Ibid. supra v. 598. *ἀλλὰ φθείρου, καὶ μὴ γρύζῃς*, quoque vertitur, *sed pereas, nec verbum musses.* Non adeo male. Licet accuratius reddideris, ut nostri homines irati ajunt, *loop voor den koekoek*, quod tamen est apertius, quando *εἰς* post imperativum additur. Reitz.

Pag. 200. l. 1. *Σύρειν*) *Caudam trahere.* Guyet.

Ead. l. 9. *Τὴν — συμφορὰν*) Non voluit, puto, calamitatem hic intelligi; sed simpliciter, *quid accidisset. Μέσον* esse *συμφορὰν*, apparet etiam *Herod.* I, 32. med. *πᾶν ἐστι ἄνθρωπος* (optarim invenire in bono libro *ἀνθρώποις*) *συμφορή.* Qui totam Solonis argumentionem consideraverit, non dubitabit. Adde *Aristophan.* Ep. 652. *δοκεῖ Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις Εὐαγγέλια θύειν.* Diserte hic Scholiastes, *μέσον*, ait, *ὄνομα ἡ συμφορά.* Etiam Lysistr. 1283. *ἀγαθῶν συμφορῶν* fit mentio. Gesn. Locus *Herodoti* ab *Gesnero* indicatus, in Ed. *Steph.* p. 14. sic legitur: *Οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε, πᾶς ἐστι ἄνθρωπος συμφορή·* cujus hanc ad verbum interpretationem *Steph.* adposuit margini: *omnis homo est ipsa calamitas.* At si jam *ἀνθρώποις* cum *Gesnero* legas, *πᾶσα* etiam scribendum fuerit; nisi *πᾶν* pro *πᾶς* habeant alii: nam *πᾶσ'* cum apostropho in prosa legere me non memini. Sed quamvis *συμφορὰ* longe frequentius significet *calamitatem*, tamen ut ipsa vocis origo postulat, mediae esse significationis, ac de quovis casu, etiam bona fortuna, accipi interdum, satis vincunt *Aristophanis* verba ab eodem prolata. Quae in Equit. tamen ridicule versa esse, *bonis aerumnis*, notavi in libro de Ambiguis p. 87. Tit. *casus.* Alio sensu *συμφορὰ* pro *collatione* ad coenam, habuimus in Lexiph. c. 6. Interim non alienum est, hominem ipsum dici *συμφοράν·* nam et sic *Sophocl.* Aj. Flag. v. 68. *Θαρσῶν δὲ μέμνῃ, μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα·* quod vertitur, *Fortiter vero sustine conspectum viri, nec perturberis.* Proprie: *Ne accipe pro inexspectato ac timendo casu illum virum.* Quo tamen haud contendo, eundem significatum esse in *Herodoto*; sed similem prorsus constructionem. His scriptis comperi, in

Ed. *Herodoti Gronoviana*, item *Aldina* et *Camerarii*, *πᾶν* legi. Sed *πᾶς* probat *Clem. Alex.* III. Strom. p. 432. Et *Theodoret.* Orat. V. ad Graec. p. 71. sicuti et *ἄνθρωπος*, (quod mihi humanissime indicavit *P. Wesseling.*) Quare illud in *ἀνθρώποις* mutare non ausim: etsi relecta *Gesneri* nota jam video *πᾶν* cum *ἀνθρώποις* posse stare, si ita capias, *πᾶν ὃ γίνεται ἀνθρώποις, συμφορά ἐστι*, et sic *πᾶσα* locum non habere. Sed recte jam credo *Horreum* Obs. Crit. p. 42. exponere *πᾶς ἄνθρωπός ἐστι συμφορὴ*, omnis, i. e. totus homo (ipsa) calamitas est, idque exemplis propemodum probat. REITZ.

Ead. l. 14. *Ἐξ ὄνου περιεργίας*) Non videntur sibi bene opponi proverbialis ille *κυνὸς πρωκτὸς* et *ὄνου περιεργία*, etsi conferas illam supra exclamationem novi asini, c. 15. *ὦ τῆς ἀκαίρου ταύτης περιεργίας*. Videbatur tolerabilior sententia esse, quam dedi, quae tamen hoc habet incommodi, quod vel ponendum est, *μακροῦ* Attice scriptum pro *μακρᾶς*, ut post initium hujus libelli *μάγος* et *μάχλος* Hipparchi uxor dicitur; licet ejus rei in hoc nomine exemplum desiderem, cum frequens adeo sit altera in *α* terminatio: vel librariorum culpa *μακροῦ* legi pro *μακρᾶς*. Qui neutrum potest concoquere, vertat, *ex longis atque inanibus asini laboribus*: quibus et me jam defunctum gaudeo. GESN. Tu, lector, nondum absolvitor. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

IN JOVEM CONFUTATUM.

Pag. 201. l. 1. *ΖΕΤΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΣ*) Exstat libellus hac inscriptione: *Luciani Samosatensis Ζεὺς ἐλεγχόμενος, ubi providentia divina, cultus Gentilium cum ipsis Diis, fatumque Stoicum a Luciano eluditur, ex quo triplex impietas, hydra Atheismi, Papismi idololatria, praedeterminantismus Reformatorum Stoicus deducitur. Auctore* M. Jo. Wilhelmo Petersen Lubecensi. Giessae Hassorum 1674, 4. pag. 136. Totum ponere indicem volui, ne quis forte parte tantum inspecta imaginetur inesse quidquam, quod philologum lectorem, vel editorem adeo, juvare possit. Ponit ille quidem totum libellum, sed Latine ex *Vincent. Obsopaei* versione, sententiis tantum, in quantum *παχυλῶς* intelligi e qualicunque interpretatione possunt, et controversiis intentus, quas acerbius tractat, quam ab *ἀποκαταστάσεως*

praecone exspectares: nempe juvenis tum erat, et a praeceptoribus ferventissimis veniebat musteus. Gesn.

Pag. 202. l. 3. *Εἰ ἀληθῆ*) Respicit *Homeri* locum Iliad. *Υ*, 128. Solan.

Ead. l. 4. *Ἄφευκτα*) Nihil quidem hoc repugnat analogiae; nam et *φευκτὸς* dicitur, et *ἀνέκφευκτος;* ideo vulgatae orthographiam quis retineret: tamen rectius est, quod marg. *A.* 1. *W.* habet *ἄφυκτα*, idque Graecorum consuetudini magis consentaneum, et Nostro alibi sic centies effertur, ut supra Deor. Dial. XVII. cap. 1. f. *συνεὶς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν.* Hermot. cap. 79. *ἐς ἄφυκτα ἐμβαλεῖν.* Quom. Hist. cap. 62. ubi *ἄφευκτα* quidem Edd. habebant; sed *Solan.* correxit, ex ipso *Luciano* complura adferens testimonia. Et sic scribitur hoc T. II. non semel, ut mox c. 18. p. m. *ἀνάγκῃ ἀφύκτῳ.* Item de Gymn. c. 2. *ἀφυκτότεροι εἶεν.* Ibid. c. 29. *ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενοι.* Rursus c. 32. De luct. c. 2. f. De Dips. c. 2. f. etc. *Aristophan.* Nub. 1013. *ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.* Et passim. Sed *ἀφεύκτως* adferens *Stephanus*, *ἄφευκτος* similiter se nondum invenisse fatetur. Ideoque et ego id *Luciano* non obtrudam; etsi *Solanus*, qui id supra emendarat, idem hic intactum reliquit; etsi, inquam, bis jam in Edd. *ἄφευκτον* (interdum et corrupte *ἄφυκτον*) inveni, nondum tamen contra *Luciani* aliorumque solitam orthographiam id introducere audeo, ut sit parvi. Reitz.

Ead. l. 5. *Γεινομένῳ*) *Homer.* Il. *Υ*, 128. Solan.

Ead. l. 11. *Ὁμήρος ἐν ἑτέρῳ μέρει*) Haud immerito *Solan.* adscripserat, etiam sic legere *Flor.* et *Coll.* Quia non in Odyss. sed in Iliad. *Υ*, 336. hunc versum reperit. Reitz.

Pag. 203. l. 9. *Οὐ τρεῖς αἱ Μοῖραι εἰσι, Κλωθὼ, Λάχεσις, οἶμαι, καὶ Ἄτροπος; ΖΕΤΣ. Πάνυ μὲν οὖν*) Mutilus simul et vitiosus ad haec verba legitur Scholiastes: *Τοῦτο καθ' Ἑλλήνων ἠπόρησεν. εἴτ' ἄλλό τι δύναται εἱμαρμένη καὶ τύχη παρὰ τῆς μοίρας, εἴτε ἰσοδυναμοῦσι. διὸ ὡς μεγάλης οὔσης τῆς ἀπορίας, ἐποίησε τὸν Δία — περὶ αὐτῶν ἀπορηθῆναι δυνάμενον.* Possumus haec ita supplentes emendatius legere, *ἐποίησε τὸν Δία ἀπορούντα περὶ αὐτῶν ἀποκριθῆναι μὴ δυνάμενον.* Nec dubito, quin haec genuina sit Scholiastae commentatio. Plane id, quod hic ab Scholiasta ita suppleto dicitur, ab Luciano in hoc Dialogo fit. Jens. Vid. not. ad Schol. Lehm.

Pag. 204. l. 4. *Τὸ περὶ*) Ex Mss. Ox. P. et Edd. J. et *Ven.* 2. est illud *τὸ*, reliqui enim libri habent *πότε*, quod nihili est. Solan. Non nihili est *τίς ποτε*, licet interposito *ἕνεκα.* Ceterum *τὸ* recte *Solanus* restitui voluit. Lehm.

Ead. l. 9. *Ὁμήρου ἐπῶν*) *Hom.* Il. *Θ*, 18. et seqq. Solan. Eandem catenam Jovis deridet auctor infra Jov. Trag. c. 14. et uberius etiam Diall. Deor. XXI. Lehm.

Ibid. Ἐν οἷς) Cod. Ox. *ἅ*, quod minime spernendum, quamvis repugnent caeteri libri. Solan.

Ead. l. 11. *Ἀναρτησόμενος*) *Homer.* Il. *O*, 18. — 27. Solan. Quia *ἀναρτησόμ.* recepi, etiam versionem ad id accommodavi. *Gesnerus*, vulgatam secutus, dederat, *tanquam qui aurea quadam catena suspensa habeas universa.* At cum mox quoque sequatur futurum *καθήσειν*, manifestum est, minas illas utrobique ad futuram actionem pertinere: cumque posteriore demum loco dicat Jupiter, se catenam demissurum, non poterat ante narrari, eadem se omnia jam sursum traxisse, ante quam eam demisisset. Non igitur dolebit, spero, vir humanissimus, me hoc mutare ausum. Nec diffiteor tamen, aor. *ἀναρτησάμενος*, valentem *cum demisero*, mixtamque futuro praeteriti significationem habentem, admitti posse, nec exempla desunt, ubi sic futuro jungitur; ut ap. *Diod. Sic.* init. L. 2. *Ἐν ταύτῃ δὲ ἀναγράψομεν τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν γενομένας πράξεις — τὴν ἀρχὴν ποιησάμενοι*, et alibi, quin et aor. indic. pro ejusmodi futur. *Homer.* II. *Δ*, 161. — *μεγάλῳ ἀπέτισαν* (*ἀπέτισαν Clark.* et *Barnes.*) *magno luent*, (*luerint.*) Et *Herodot.* I, X. p. 5. monente *Horreo* in Obs. Crit. pag. 19. *ἐν νόῳ ἔχουσα τίσασθαι τὸν Κανδαύλεα.* Ubi *Horr.* vel nimius est in probandis ejusmodi aorist. infin. Sed cum futurum invenerim, id eo facilius arripui, utpote hic accuratius. In aliis enim exemplis paullo alia est ratio. Reitz.

Ead. l. 12. *Ἔφης*) Quod *Fl.* hic *ἔφησθα* habet, non adeo alienum est, nam et sic rursus infra cap. 16. eadem cum caeteris: at cum utrumque rectum, et saepe occurrat, nihil muto. Reitz. Cf. Varr. Lectt. Lehm.

Ibid. Μὲν τὴν) Sic Mss. Ox. et P. melius quam ut in impressis est, *τὴν μὲν*. Solan. *Τὴν μὲν*) Si ad *αὐτὸς* respicias, melius erit *μὲν* cum *Solano* praemisisse; verum si ad sequentia, *τοὺς θεοὺς δὲ*, rectius postposueris; ideoque in vulgata nihil mutavi. Reitz. Imo mutandus erat harum vocum ordo, etiamsi non praeivissent Codd. Sic. Diall. Deor. XXI, r. recta oratione de eadem re Jupiter: *ἐγὼ μὲν — ὑμεῖς δὲ* etc. Lehm.

Ead. l. 14. *Ἐκκρεμαννυμένους*) Etsi probum quoque, quod in Ox. est, *ἐκκρεμαμένους* servavi tamen vulgatum ob id ipsum, quia rarius illa forma occurrit, quam altera; nec tamen Nostro inusitata. Sic supra Tox. c. 6. *ἐκκρεμαννύμενοι*,

ubi idem ex *Thucydid.* VII. probavi. Interim *ἐκ — νύμενος* et hic malim. REITZ. Similiter *Struvius* Lectt. Luciann. p. 248. in *Friedem.* et *Seebodii* Miscell. Critt. Vol. II. P. II. *ἐκκρεμαννύμενοί σε κατασπᾷν* conjicit, probante *Jacobo* ad Toxar. p. 156.

Ead. l. 16. *Αὐτῇ κεν*) *Homer.* Il. *Θ*, 24. SOLAN.

Pag. 205. l. 4. *Γοῦν*) Hoc ferme admitterem; ut mox c. 7. *βούλει γοῦν ἐπαγάγω*· sed memor, *δὲ* cum illo toties confundi, ut saepe distingui nequerat, vulgatam servavi. Vid. supra Imag. c. 15. f. ubi bis *δ' οὖν* sine varietate legitur. REITZ. Et alibi centies *δ' οὖν*. Verum est *γοῦν* centies, et vero sexcenties, alibi. Quid nunc? Alius generis ratio probandi inerunda erat *Reitzio*, quam ego satius duco sano lectoris judicio permittere: manifesto enim *γοῦν* praestat. LEHM.

Ead. l. 6. *Θεωροῦσα*) Elegantius in veteri Codice scribitur: *Δοκεῖ δ' οὖν μοι δικαιότερον ἂν ἡ Κλωθὼ μεγαλαυχήσασθαι, ὡς καὶ αὐτόν σε ἀνάσπαστον αἰωροῦσα ἐκ τοῦ ἀτράκτου, καθάπερ οἱ ἁλιεῖς ἐκ τοῦ καλάμου τὰ ἰχθύδια. Mihi videtur longe justiorem causam gloriandi Clotho habere, quae te ipsum attractum suspendet ex fuso, sicut piscatores in arundine pisces.* Vulgati *θεωροῦσα*, quod quidem ferri potest; sed Ms. lectio facile prae hac Graece doctis se probabit. GRAEV. *Αἰωροῦσα* etiam Mss. Ox. P. et L. In reliquis *θεωροῦσα*, minus eleganter. SOLAN. *Αἰωροῦσα*) Lubens arripui, quod quatuor Codd. exhibent. Neque etiam *Gesner.* vulgatum *θεωροῦσα* valde videtur probasse, qui id studio neglexerit, et *αἰωροῦσα* potius ob oculos habuerit. REITZ.

Pag. 206. l. 14. *Ὁ δὲ λόγος αὐτὸς, οὐκ οἶδ' ὅπως εἰπεῖν προϊὼν ἡμῖν, εἰς τοῦτο ἀπέβη· περιττὰς εἶναι τὰς θυσίας φησὶν*) Haec verba vulgo vertuntur, *Disputatio vero nostra, nescio quomodo eo progressa in hoc incidit, ac supervacanea hominum sacrificia esse confirmat.* Infringit et contorquet sensum, qui ita vertit. Ubi illuc *ac*? Reddendum fuit, *ipsa vero disputatio*, (*nescio dicere quomodo inter progrediendum eo devenerit*) *dicit supervacanea esse sacrificia.* JENS.

Ead. l. 15. *Ἡμῖν προϊὼν*) Secutus sum scripturam Ms. Ox. in quo *εἰπεῖν*, quod in impressis est, non reperitur. SOLAN.

Ead. l. 16. *Περιττὰς εἶναι*) Et hic in impressis additum erat *φησὶν*, quod praeeunte Cod. Ox. exsulare jussimus. SOLAN.

Ibid. Φησὶν) *Τὸ φησὶν* hic superfluum videtur. GUYET. Deletum etiam voluit *Solan.* sed immerito At quia omnes Edd. et *Scholiast.* habent, nec ipse in marg. ut alias solet,

Codicem notaverit, qui omittat, uncis saltem inclusisset. Sed *εἰπεῖν* abesse ab O. et pro eo *ἡμῖν* legi, adscripserat *Juntinae*, ac *φησὶν* delerat; sine dubio significans, utrumque verbum in eodem abesse, et rectius procedere orationem, si utrumque expungatur. In versione *Gesn.* parenthesin addidit, quod et in Graecis sum secutus. REITZ.

Pag. 207. l. 2. *Καὶ ὅπως*) Subaudi *ὅρα*. GUYET.

Ead. l. 6. *Δυνατὸν*) Utrum *οὐ δυνατόν*; non respuerem, si invenirem. REITZ. Sic vere habet *Fl.* ipso referente *Reitzio* in Varr. Lectt. Quidni ergo recepit negationem? Certe non opus erat. LEHM.

Ead. l. 9. *Βούλει γοῦν ἐπαγάγω*) Hic jam constanter *γοῦν*, et recte, non *δ' οὖν*. Conf. supra c. 4. f. Caeterum de illa usitatissima constructione duorum verborum, neglecto infinitivo, vel omissa conjunctione, vix opus erit aliquid commentari. Dicam cum *Bourdelotio*, dixi alibi. Immo sic perpetuo, ut Herm. cap. 80. *θέλεις διηγήσομαι*; Scyth. c. 9. pr. *βούλεσθε οὖν ἐπαγάγω ἤδη*. REITZ.

Ead l. 12. *Ἀντίδοσιν δέ τινα ποιούμενοι*) Locus palam corruptus, quem ego sic refingo: *ὥςπερ ὠνούμενοι τὰ ἀγαθὰ παρ' ἡμῶν, ἀντίδοσιν δέ τινα ποιούμενοι ἢ τ. ἀ. τ. β.* SOLAN. Ego omnino cum O. expungerem illud *δέ*, vel in *τε* mutarem, ut cum *καὶ* cohaereat, si ante *ἤ* velimus *μᾶλλον* intelligi. Nam sensum non esse, sed homines remunerari velle Deos, aut bona ab ipsis emere, (cum fateatur Jupiter, eos nihil ab Diis accipere) patet ex responso Cynici, ex quo sensus verborum Jovis unice petendus, et ex eo satis intelligi potest, etsi non satis pateat, quomodo verba sint constituenda. Et video, *Gesn.* *τὸ sed* etiam in versione sua delesse. REITZ.

Ead. l. 13. *Ἢ τιμῶντες*) Apparet ex interpretatione nostra, omissum nos putare in priore membro *μᾶλλον*, *ὅσον*, vel simile quid, quod ante *τὴν ἤ* non insolens esse, constat. *Aristoph. Νεφ.* 1420. *Εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τε κλάειν.* *Thucyd.* II, 89. *Ἀντίπαλοι οἱ πλείους τῇ δυνάμει τοπλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται.* Illud quidem videbatur nobis ex tota serie apertum, removeri a caussa sacrificiorum *χρείαν* et cognatam illi *ἀντίδοσιν*, ac *τὸ ὠνεῖσθαι*, relinqui solam *τιμὴν τοῦ βελτίονος*. Similis locus est Jov. Trag. c. 46. *Οὐκοῦν ἔφερεν ὑμᾶς τότε ὁ ἄνεμος — ἢ οἱ ἱερέττοντες.* Et in ipso fine ejus libelli: *Ἐβουλόμην ἂν ἕνα τοιοῦτον ἔχειν — ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.* GESN. De omisso *μᾶλλον*, sed facile subaudiendo, nonnihil etiam dixi ad Quom. Hist. cap. 17. f. REITZ. Summa injuria tentatus

locus sanissimus. *Δὲ* post negationem pro *ἀλλὰ* mox iterum in *χρησιότητι δὲ* etc. Quod autem ad sententiam attinet, intelligas eam, si contuleris De Sacriff. c. 2. *οὐδὲν, ὡς ἔοικεν, ἀμισθὶ ποιοῦσιν, ὧν ποιοῦσιν· ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀνθρώποις τἀγαθὰ, καὶ ἔνεστι πρίασθαι παρ' αὐτῶν τὸ μὲν ὑγιαίνειν, εἰ τύχοι, βοΐδιον* etc. Sic itaque h. l. Jupiter vult, hominés non propterea Diis sacra facere, quod illis indigeant, sed bona ab illis accepta retribuentes, et quasi ementes quodam pretio, e. g. bonam valetudinem bucula ab Aesculapio etc. Non repugnat Cynisci responsum, imo optime cum hac Jovis sententia congruit. Quare *Gesneri* versionem: *non tam indigentiae caussa sacrificant, remunerationem quandam facientes, — — quam alioquin honore praestantiorem naturam afficiunt;* qua versione etiam *Wielandius* et *Schmiederus* sibi imponi passi sunt, necessario emendandam putabam. LEHM.

Pag. 208. l. 1. *Χρησιότητι*) *Ἱκανὸν καὶ τοῦτο, εἰ καὶ σὺ φῂς ἐπὶ μηδενὶ χρησίμῳ γίγνεσθαι τὰς θυσίας, χρησιότητι δέ τινι τῶν ἀνθρώπων τιμώντων τὸ βέλτιον. Hoc satis est, si etiam dicis, nullius utilitatis caussa sacra fieri: verum bonitate quadam hominum, quod praestantius est colentium.* Sic recte interpres, *colentium* scil. Deos. Nihil hic monerem, nisi Ms. juberet me non praeterire, quod in illo legitur *εὐγνωμοσύνῃ*, pro *χρησιότητι*· hoc minime damno, alterum tamen est efficacius, declarat enim memorem, gratum et benevolum animum propter accepta beneficia. Sic pag. 123. idem Codex pro *καὶ τιμαῖς γεραίροντες*, scribit *θυσίαις γεραίροντες*. GRAEV. *Εὐγνωμοσύνῃ Belinus* recte pro glossemate habet lectionis genuinae *χρησιότητι*. LEHM.

Ead. l. 3. *Καθ' ὅτι*) Legendum *καθ' ὅ, τι βελτίους φῇς τοὺς θεούς*· non *καθ' ὅτι*, ut vulgo. JENS.

Ead. l. 17. *Ἀναστᾶν τὴν γῆν*) *Hom.* II. *Θ*, 24. SOLAN.

Pag. 209. l. 8. *Τὸν Ἀπόλλω*) Apollo inter pastorum numina numeratur, nam et ipse greges Admeti Thessali regis pavisse dicitur. *Virg. — et te memorande canemus Pastor ab Amphryso.* COGN. Cum J. mox c. 6. med. item c. 10. in Jov. Trag. et alibi, una cum cett. habeat *Ἀπόλλω*, nullam ejus rationem hic habendam patet. Grammatici quidem ajunt, *Ἀπόλλω* pro *Ἀπόλλωνα* esse poëticum, per Doricam apocopen; sed Atticis quoque familiare, *Aristophani, Platoni, Xenophonti.* Vid. ap. *Maittair.* de Dialect. p. 22. B. ibique *Ποσειδῶ* etiam ex *Luciano* adductum. REITZ.

Pag. 210. l. 5. *Χρόνου*) Non improbum est illud *χρόνου*, etsi ab Oxon. Cod. abest; sed Nostro familiare. Vid. Tim. c. 3. et 23. Et *Hemst.* not. ad locum priorem, ubi id ex

Aristid. quoque firmat. Verum *ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ* loco posteriore tamen magis Atticum fore pronuntiat. Conf. tamen et Amor. cap. 26. ubi variat scriptura in *ἀκαρῆ*, *ἀκαρὶ*, et *ἀκαρεῖ*, non addito *χρόνου*. Ubi oblitus sum addere *Alciphr.* III. Ep. 25. *καὶ τὸν ἀγρὸν οὐδὲ ἀκαρῆ θέλεις ὁρᾷν.* Reitz. Vid. Charon c. 14. ibique Varr. Lectt. Lehm.

Pag. 211. l. 6. *Ἐκείνων*) Sic P. et L. melius quam ut in impressis est, *ἐκείνῃ*. Solan. *Ἐκείνῃ*) *Solanus* jam delerat vulgatum *ἐκείνῃ*, et *ἐκείνων* reposuerat, quod ei solemne est; per enim facile recipit, quod unus alterve Cod. suppeditat. Non hic tamen ei repugnaverim, nec diffitebor, *ἐκείνων* mihi valde blandiri, propter solitam loquendi formulam, qua *αὐτὸς ἐκεῖνος* eodem casu jungi amant; vid. *Aristoph.* Plut. v. 84. ut alia omittam. Sed quia sensum percommodum etiam praebet vulgata, ut patet ex versione *Gesneri*, nihil eam moverim. Immo adcuratius rem consideranti facilior mihi scribae videtur aberratio in *αὐτῶν ἐκείνων* ad similitudinem soni et convenientiae redigendo, quam, si bis — *ῶν* invenisset, alterum in — *η*, quod ad remotius pertinet, mutando. Si plures tamen Codd. *ῶν ῶν* haberent, cederem, ut cessi mox in *τοιαῦτα* pro *τοιαυτὶ* recipiendo. Reitz.

Ead. l. 9. *Τοιαῦτα πρὸς μὲ*) O. P. et L. In impressis *τοιαυτὶ*, quod ferri etiam quodammodo poterat; sed magis exactum est, quod sequimur. Solan.

Ead. l. 13, *Ἔφησθα*) Jam cett. Edd. Florentinae consentiunt, *ἔφησθα* pro *ἔφης* exhibentes. Conf. supra c. 4. med. Reitz.

Ibid. Ἐκτὸς) Sic O. et P. In impressis deest. Solan.

Pag. 212. l. 16. *Καὶ θυσίαις*) Sic etiam Ms. O. et L. In reliquis *τιμαῖς*. Solan.

Pag. 213. l. 14. *Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο φῂς*) Ita O. et P. Mss. In rel. *εἰ μὴ παρὰ τ. φ.* prave. Solan. *Εἰ μὴ ἄρα τοῦτο φ. Marcil.* Non male; sed post inventum *ἐκτὸς* jam non utimur. Reitz.

Ibid. Ὁ) Ex O. et P. illud *ὁ*, ante *προμαθών*. In impressis deerat. Solan.

Pag. 214. l. 2. *Καθελξας*) Anne varia lectio *ἐγκλεισάμενος* ex glossa nata videtur, quam quis *καθείρξας* minus intelligens, dein adsumsit? Reitz. Sic et *Belino* visum, admodum probaliter. Lehm.

Ibid. Ἐξάγει γὰρ αὐτὸν ἡ Μοῖρα συνηγετήσοντα, καὶ παραδώσει τῇ αἰχμῇ) Perspicuum est et ex sequenti *παραδώσει*, et ex ipsa relatae historiae ratione, legendum esse *ἐξάξει*. Jens. Vide *Herod.* I. pag. 9. (capp. 34 — 45.) Solan. Plane ad-

sentior *Jensio* ἐξάξει legenti. Licet enim probe meminerim, non semel me supra monuisse, non requiri semper similia tempora post conjunctionem; tamen orationis filum hic similia tempora postulat, ut patebit legenti. At quia nihil subsidii in libris, nihil mutavi. Parisinae interpres *educet* etiam dederat, etsi ἐξάγει quoque in Graecis legerit. REITZ. Praesens ut omnino non rarum in vaticiniis, ita nec tum, quum sequuntur Futura, insolens. Sic ipse Jesus noster Evang. *Marc.* IX, 31. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ — ἀναστήσας. LEHM.

Ead. l. 4. Ἄδραστος) Argivorum rex, unus ex septem ducibus, qui profecti sunt Thebas, ut restituerent in regnum Polynicem. COGN.

Ead. l. 7. Λαΐου) *Eurip.* Phoeniss. 18. Oraculum ipsum exhibet Scholiastes *Aristoph.* (267. G. F.) quale ab Apolline redditum. SOLAN.

Ead. l. 9. Μὴ σπεῖρε) *Eurip.* Phoen. 18. SOLAN.

Ead. l. 14. Ἀπαιτεῖτε) Etsi vulgata non vitiosa, elegantius visum ac potentius, quod *Fl.* habebat, ἀπαιτοῖτε, i. e. *non video, quo jure mercedem repetere possitis.* Quae vera vis optativi est. REITZ. Sed tum scribendum foret ἄν ἀπαιτοῖτε, probe monente *Belino.* Quare nihil mutamus. Vulgatam retinet etiam Ms. Reg. 3011. BIP. Ἄν non opus esse in hoc nexu, plus quam sexcenta loca ipsius *Luciani* nostri *Belinum*, et nunc etiam *Bipontinum* editorem, docere potuerunt. Verum librorum auctoritas magis favet Indicativo. LEHM.

Pag. 215. l. 1. Τὸν Ἅλυν) Halys Paphlagoniae fluvius maximus, ex Tauri montis radicibus profluens per Cappadociam, et a meridie Syros et Paphlagonas interfluens. *Luc.* L. III. *Ovid.* IV. de Pont. COGN. Τὸν Ἅλυν — ἀρχὴν καταλύσει) Vid. *Herodot.* I. p. 13. Notum est oraculum. Vid. Charon. cap. 11. SOLAN. Latinum habes oraculum ap. *Cicer.* de Divin. II, 56. LEHM.

Ead. l. 2. Αὐτοῦ) Ita edere nihil sum veritus, cum in Edd. αὐτοῦ laevigatum invenirem. REITZ. Secus mihi visum. Cf. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 5. Ἄρνεια κρέα) Apud eund. *Herod.* p. 11. Pro χελώνης autem in O. est χελώνην, in Coll. vero χελώνεια. SOLAN.

Ead. l. 6. Χελώνης) In Ed. *Hag.* vir doctus χελώνην emendarat, quod *Par.* etiam habet. Sed quamquam *Herodot.* etiam χελώνην dicit, tamen in ejus verbis, quae legas pag. 20. D. et *Steph.* praeter historiam nihil est praesidii; nam hic utrumque substantive extulit, scribens: χελώνην καὶ ἄρ-

να κατακόψας ὁμοῦ ἔψει αὐτὸς ἐν λέβητι χαλκέῳ. At cum in vulgata *Luciani* nihil sit difficultatis, cum facile κρέα ante χελώνης denuo intelligas, eam servavi intactam. Deinde tamen Jov. Conf. c. 30. ἄρνεια κρέα καὶ χελώνη ἕψεται habemus; ubi cum utrinque nominativus sit, etiam hic utrinque accusativo utendum dixeris: sed quis ait ita servilem in hujusmodi esse styli rationem, ut varietas in hisce nulla admitti debeat? REITZ.

Pag. 216. l. 11. *Δρῦν τινα πολλάκις*) *Lucret.* L. VI. MARCIL.

Ead. l. 12. *Ἰστὸν*) Cur *ἰστὸν malum navis* receperim, pro vulgato *ἱστίον, velum*, nemo interrogabit, qui cogitarit, quaenam corpora fulmen disjicere amet. Sensisse id videtur *Gesnerus*, qui sponte *malum* convertit; cum ante, *navis velum* satis frigide, sed ad vulgatum adcommodate versum esset. REITZ.

Pag. 217. l. 1. *Σέ τε καὶ*) Non satis recte abest illud τε in O. Euphoniae enim caussa hic merito comparet, et alibi etiam saepe ante καὶ poni amat. Vid. supra ad Tox. cap. 80. et de Merced. cond. c. 26. Sed occurrit millies. REITZ.

Ead. l. 4. *Ἀριστείδης*) Notum est, quod de eo *Corn. Nep.* in ejus vita c. 3. scribit, *Hic qua fuerit abstinentia, nullum est certius indicium, quam quod, cum tantis rebus praefuisset, in tanta paupertate decessit, ut qui efferretur, vix reliquerit. Quo factum est, ut filiae ejus publicae alerentur, et de communi aerario dotibus datis collocarentur.* REITZ.

Ibid. Καλλίας) Vide Timon. c. 15. et not. Patrimonium dissolvisse et libidinosum fuisse, ait Scholiastes *Aristophan.* 232. D. eoque nomine a Comicis exagitatum. SOLAN.

Ead. l. 6. *Μειδίας*) De hoc consule Scholia ad Jov. Trag. cap. 48. SOLAN.

Ead. l. 8. *Μέλιτος*) Vide Pisc. c. 10. et Demon. c. 11. ubi recte *Μέλιτος*, uti et apud alios auctores scribitur. *Diogen. Laërt.* p. 42. et 45. *Plat.* pag. 1. A. et passim in Apol. Socr. In omnibus antea hic, et Bis Accus. cap. 6. prave legebatur *Μέλητος*. SOLAN. *Μέλιτος* pro vulgato *Μέλητος* legendum, etiam *Guyetus* monuerat. REITZ.

Pag. 218. l. 12. *Ἀλλὰ μὴ*) Lege *μᾶλλον ἤ*. Saltem idem voluisse *Lucianum* arbitror, ac si ita scriptum foret. SOLAN. Siquidem vere ita in J. legitur, quod saltem in Varr. Lectt. relatum legas, vix dubites, quin haec lectio elegantior sit vulgata. Verum nec est, quod vulgatam damnes. LEHM.

Pag. 219. l. 1. *Τινὰς*) Studio accentum servavi, qui in Edd. aderat, propter emphasin. Reitz.

Pag. 220. l. 9. *Ἀφύκτῳ*) Sic jam Edd. recte, cum supra c. 1. *ἄφευκτα* scriberent: quod ibi quidem mutavi, ut orthographia sibi similis esset. Vide, quae ibi notamus. Non tamen est *δυνατὸν*, idem ubique in aliis etiam verbis praestare, quae saepe utrovis more inveniuntur scripta, ita ut nescias, utrum *Lucianus* amaverit, an vero modo hoc, modo illud pro lubitu scripserit. Reitz. Eadem quaestio de necessitate vel libertate actionum humanarum, earumque imputatione, cum eadem, qua hic, libertate, ac paene licentia, tractata legitur in Diall. Mortt. ultimo. Lehm.

Ead. l. 14. *Σισύφου*) De Sisypho ob latrocinia a Theseo interfecto lege *Virg.* VI. Aen. *Ovid.* XVI. Met. Vid. proverb. *Saxum volvere.* Cogn.

Pag. 221. l. 7. *Ἐπίτονον*) *Wessel.* conjicit *ἐπίπονον.* Probe. Reitz. At sic jam legitur in Ed. *S.* et *B.* 4. Bip. Nihilominus *Bipontinus Reitzium* est secutus in edendo *ἐπίτονον.* Vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ibid. *Ἄμοιρον*) Facilior sensus inesse videtur prima fronte in scriptura Cod. P. isque versionibus pristinae novaeque convenientior, *οὐκ εὔμοιρον* exhibentibus, ideoque propendebam ad eam recipiendam, nisi vidissem aliud latere, magis ingeniosum; nempe *οὐκ ἄμοιρον τὰς μοίρας βίον βιοῦν* significare, *et Parcas etiam fatalem vitam agere;* sive ad verbum, *Parcas quoque non expertem laborum impositorum vitam vivere.* Et sic jam vulgatam servo, sic verto. Idque ex verbis sequentibus, quae hoc ipsum paullo fusius exponunt, consequitur; nimirum et ipsas non benigno fato natas. Reitz. Merito has argutias rejecerunt *Bel.* et *Schm.*, praeferentes praestantiorem multo lectionem *εὔμοιρον*, quae et Codicum est Parisiensium. Lehm.

Ead. l. 15. *Ἀγαπήσομεν*) Jam dictum non semel supra. Vid. saltem Tox. c. 3. et 62. Reitz.

IN JOVEM TRAGOEDUM.

Pag. 223. l. 2. *ΕΡΜΗΣ*) *Ὁ Ζεὺς ὁ καλούμενος Τραγῳδὸς, καταπλείσας τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα, ὥς φασι, νῦν παρὰ Ῥωμαίοις θεὸς τιμᾶται.* Theophilus ad Autolycum L. III. pag. m. 217. la Groze. Vid. *Wolf* ad *Suet.* Aug. c. 57. unde patebit, *Wielandium* errasse, quum in nota ad vers. Tom.

II. p. 361. putaret, Jovis cognomen Tragoedi, nunquam antea cognitum, a Luciano esse confictum. Exstitit scilicet Romae simulacrum Jovis Tragoedi, quamquam non ea, quam Lucianus sane finxit, notione ridicula cogitati. LEHM.

Ibid. Ὦ Ζεῦ) Exordium ab attentione et rei magnitudine. COON.

Ibid. Καὶ καταμόνας) Τὸ καὶ delendum. Versus sunt senarii jambici. 1) Ὦ Ζεῦ etc. 2) Ὠχρός. 3) Ἐμοί. 4) Μὴ καταφρονήσῃς etc. hexametri. 1) Ναί. 2) Γουνοῦμαι. 3) Ἐξαύδα. 4) Τίς μῆτις. 5) Ἢ τί etc. senarii jambici 1) Οὐκ ἔστιν. 2) Οὐδέ. 3) Ἧς οὐκ. 4) Ἀπολλον. GUYET. Cum καὶ etiam abesset ab Ox. tanto lubentius parui *Guyeto* monenti, versusque ex ejus praecepto ordinavi, qui in Edd. continuo ducto exarati erant, ut vix animadverteres versus esse, quos nec *Solanus*, licet senserit ex Tragico esse, distinxerat, ut alias facere solet. Hexametri quidem ab *Ναὶ πάτερ* ad Ἢ τί βαρὺ in *Par.* jam seorsum exarati erant; ut singuli lineam, ut vulgo loquimur, absolverint, et novus versus ab litera unciali inchoaretur. At reliqui jambi non ita divisi erant in eadem. REITZ.

Ead. l. 3. Φιλοσόφου τὸ χρῶμα) Socratis scholae objectus pallor ab *Aristophane* in Nubibus passim, v. g. v. 104. τοὺς ἀλαζόνας, Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις. Add. 1110. etc. GESN.

Ead. l. 4. Ἐμοὶ προσανάθου) Ex Tragico haud dubie desumta haec sunt. SOLAN. *Hemsterh.* in marg. adscripserat videndum *L. Bos* in Ep. ad *Gal.* I, 16. Is vero ad verba Apostoli, Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, ait, recte id Belgas vertisse, *te rade gaan:* eleganter enim προσαναπίθεσθαί τινι Graecis notare, quod Latinis *adhibere aliquem in consilium, exponere alicui arcanum suum, et super eo ipsum consulere.* Sic ap. *Lucian.* in Jov. Trag. h. l. ἐμοὶ προσανάθου, λάβε με σύμβουλον πόνων etc. Aliud exemplum ex *Diodoro* habet *Gul. Budaeus* in Comment. L. Gr. quem vide. Ex *L. Bos.* REITZ.

Ead. l. 5. Μὴ καταφρονήσῃς οἰκέτου φλυαρίας) Ex Comico desumta videntur haec ultima Mercurii verba. SOLAN. Quidni et ipsa ex Tragico? LEHM.

Ead. l. 6. Ναὶ πάτερ) Parodia ex variis *Homeri* locis, quae in margine, pro more nostro, sedulo adnotavimus. SOLAN. Ναὶ πάτερ) *Homer.* II. Θ, 31. *Solan.* Nisi quod pro Ναὶ πάτερ ap. *Hom.* legatur Ὦ πάτερ. Sed et in seqq. alia ab *Luciano* commutata et ad institutum suum adcommodata inveniet, qui reliqua conferre voluerit. REITZ.

Ead. l. 8. Ἐξανύδα) *Homer.* Il. A, 363. Solan.

Ead. l. 10. Ὤχρος) Scribe, ut in Ms. habetur, ὦχρος δ' σου εἶλε παρειάς. Est ex Iliad. Γ. v. 35. ubi est μιν, quod omnium est casuum. Mox scribe ex *Euripidis* Oreste, ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος. Dein idem Codex: πρὸς χορὸν γὰρ οἰκεῖον ἐροῖς. Mox ὥςτε σοι ὑποδραματουργεῖν exponit vetus Scholion ineditum ὑποτραγῳδεῖν, quod est versibus tragicis respondere, et quasi secundas agere. Neutrum horum verborum Lexica adnotarunt. Jupiter ἐπετραγῴδει, illi vero non poterant ὑποτραγῳδεῖν. Graev. Ὤχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, est in *Homeri* l. c. τέ etiam Edd. *Luciani*, non δέ. Reitz.

Ibid. Σου) Cod. Ms. Ox. et utraque *Ven.* recte. Reliqui libri σε. Solan.

Ead. l. 11. Οὐκ) *Euripidis* verba quia mutavit *Lucianus*, Jovi adaptans, adscribam: [Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν, ᾧδ' εἰπεῖν ἔπος, [Οὐδὲ πάθος, οὐδὲ ξυμφορὰ Θεήλατος [Ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος — ἀνθρώπου φύσις. Ultimum versum iterum habes in fine Ocyp. v. 167. ubi pro ἀνθρώπου recte legitur ἀνθρώπων. Versa haec a *Cicerone* sunt. Vide *Muretum* Var. Lect. VIII, 16. Solan. Haec omnia ex *Euripid.* Oreste I. et seqq. *Solan.* Immo mutatis personis. Sic ubi versu tertio *Eurip.* habet ἀνθρώπου φύσις, Noster ἡ θεῶν φύσις fecit etc. Reitz.

Ibid. Ὧδ' εἰπεῖν) Ὡς alias legitur. Guyet. Nullam invenio Ed. quae ὡς habeat, licet inspexerim *Fl. Ald. J. H. Fr. Par. B.* 1. *S. Amst.* Nihil vero varietatis deprehendi, nisi *Fl.* et *B.* 1. ᾧδε cum jota subsc. habere, cett. non. Ergo voluit, ὡς εἰπεῖν alios auctt. amare. Reitz.

Pag. 224. l. 3. Ἀπολλον) Haec et sequentes parodiae *Euripidis* ex quibus fabulis desumtae sint, mihi non constat. De κοίμισον vide Rhes. 669. Solan.

Ibid. Ἀρχὴ λόγων) *Incipis.* Solan.

Ead. l. 4. Ὦ παγκάκιστοι) Senarii. Guyet. Sed hos *Par.* Ed. jam divisit. Reitz.

Ead. l. 6. Οἰκείων) Etsi οἰκεῖον quoque erat in *Par.* quam sequimur describendo, (non tamen sine mutatione, ubi id necessarium videtur) et ex Cod. suo quoque sic legi videtur velle *Graevius*, nullus tamen id probare possum; quin e contrario, si vel plurimi haberent οἰκεῖον, id in οἰκείων mutandum censerem; nam cum versus sit jambicus, cur trochaeum ei intruderemus? Reitz.

Ead. l. 7. Τί [μοι] ῥέξεις;) Versus hexameter est e veteri poëta: τὸ μοὶ additamentum videtur. Sed forsan tamen est a *Luciano* ipso. Guyet. Recte judicat *Guyetus:* quare

μοι seclusi quidem, ut versus dimensio adpareret, non tamen expunxi, quia studio videtur intextum. REITZ.

Ead. l. 9. Ὀργὰν) Quia *Euripideum* est, pro ὀργήν, nihil mutavi. REITZ.

Ead. l. 10. Μηδὲ τὸν Εὐριπίδην ὅλον καταπεπώκαμεν) *Aristophanis* haec Acharn. v. 491. οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην; ut bene observavit *Belinus*. LEHM.

Ead. l. 13. Ἥτις ἐστὶ σοι) Pleonasmum horum verborum (nam priora sensum satis absolvebant) compluribus Graecis Latinisque exemplis, non omisso hoc *Luciani* loco, firmat *Davis.* ad *Cic.* De nat. Deor. I. c. 26. p. 65. Quem, indicante in margine *Hemsterhusio*, consului, exscribere nolo, quia hic notarum habemus satis. Conf. Gall. c. 12. REITZ.

Ead. l. 14. Οὐκ οἶσθ') Versus senarius. GUYET.

Pag. 225. l. 6. Σάτυρον) Antiopam decepturus, quam c. 5. nominat: Nyctei erat filia. SOLAN.

Ead. l. 8. Ἄλλου του) In vett. quibusdam Edd. haec ita continuo ductu sunt exarata, ac si unum verbum esset, velut ὅστις plerumque junctim scribere amant. Sed του sine accentu pro τινος valere, si quem fugit, adeat nos supra ad Tyran. c. 11. *Gesner.* ad Quom. Hist. cap. 51. *Hemsterh.* ad Prometh. c. 7. addatque Amor. c. 27. et *Herodian.* II, 5, 12. REITZ.

Ead. l. 10. Ὦ μακαρία) Verba Jovis ἔνστιχα videntur, sicque corrigenda et ordinanda:

— — — ὦ μάκαιρ'
Ἥτις ἐν ἔρωτι, καὶ τοιαύταις παιδιαῖς
Οἶει θ' ἁμέτερα πράγματ' εἶναι· ἄλλο τί.

Τὸ ἄλλο τί, quod supplendum videbatur, supplevimus ex sequentibus. GUYET.

Ead. l. 13. Ἐν ἐσχάτοις) Senarii Ἐν ἐσχάτοις etc. Καὶ τοῦτο etc. Ἔστηκεν ἡμᾶς εἴτε χρὴ τιμᾶσθ' ἔτι.

Καὶ τὰ γέρ' ἔχειν τ' ἂν τῇ γῇ, εἴτε κ' ἠμελῆσθαι. GUYET. Non male quidem *Guyetus* rursus conjecit, et hic versus esse; sed quia transpositio est instituenda, nec ultimus tamen versus recte procedit; nihil in vulgata mutavi. Et quis ait, ubicunque versus vestigia adparent, nihil de suo adjecisse *Lucianum*, quod et alibi eum factitasse vidimus? Alia res est, ubi una syllaba demta, vel una transpositione facta, aut ejusmodi levi mutatione versus reparari potest, aut ubi ipse ait, se hoc vel illud poëtae adferre, ibi ad restituenda metra proni erimus. REITZ. Non senserat *Guyetus*, paullum nunc remitti Jovi furorem tragicum ob amorum memoriam, a caris-

sima conjuge excitatam. Quamquam mox aliquantulum rursus intenditur. LEHM.

Ead. l. 14. *Ξυροῦ*) Ms. Ox. *ξηροῦ νῦν*, quod nihil est. Vide Iliad. K, 173. — *ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς*. Utuntur et alii; et jam in proverbium abierat. SOLAN. Sic *Herodot.* VI, 11. *ἐπὶ ξυροῦ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα*. Vid. *Kuster.* ad *Suid.* et *Albert.* ad *Hesych.* s. *ἐπὶ ξυροῦ*. LEHM.

Pag. 226. l. 1. *Αὖθις*) Ex Ms. Ox. inseruimus. SOLAN. Non diu haesitavi in recipiendo illo *αὖθις* ex Cod. Ox. res enim ipsa, et sequens *ἐπικρατήσαντες αὖθις* clamant, etiam priore loco idem requiri. REITZ.

Ead. l. 4. *Θάρσει — θεοῖς*) Senarius. GUYET. Parodia *Euripid.* in Phoen. 118. *Θάρσει τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις*. SOLAN.

Ead. l. 6. *Ὅτε — παραλυπεῖ*) Mss. Regg. 2954. 2955. et 3011. Vulg. *παραλυποῖ*. BIP. Scilicet *ὅτε*, quum est *quando*, i. e. *quoniam*, requirit Indicativum. Optativus ponitur, ubi *ὅτε quoties* vertitur, repetitam significans actionem eandem. Quod in B. 3. est *ὅτι*, videtur esse mendum typographicum. LEHM.

Ibid. Πῶλος ἢ Ἀριστόδημος) Sunt histrionum nomina, ut infra. COGN. *Τῶν τραγῳδιῶν ὑποκριταί* fortasse. GUYET. De his vide Necyom. c. 16. et infra c. 41. Polus Demosthenis aetate vixit, *Plut.* 1541. 1. 1558. 2. 1579, 2. 621. 1. et 1405. f. diu vixit. Vide etiam *A. Gell.* VII, 3. Aristodemus etiam Demosthenis aetate vixit. Vide *Demosth.* p. m. 168. C. cum Aeschinem sub eo tertias egisse partes asseveret. SOLAN.

Ead. l. 8. *Τιμοκλῆς — Λάμις*) *Timoclem* Stoicum nullibi, nisi apud Nostrum, invenio. *Hetoemocles* Stoicus, qui in Conviv. inducitur, idem est haud dubie cum eo, ad quem suum de Merc. cond. librum scribit. Vide not. ad De Merc. Cond. c. 2. SOLAN.

Ead. l. 10. *Προνοίας πέρι διελεγέσθην*) Res et cardo totius negotii, prudentia. COGN.

Ead. l. 14. *Ξυναγωνίζεσθαι ἡμῖν*) Non quidem arbitror hujus verbi potestatem plerisque ignotam; non possum tamen quin in transitu moneam, egisse de eo *Jac. Elsner.* in Ep. ad *Rom.* XV, 30. ubi *συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς*. Et ex *Thucyd.* II. p. 97. item III. p. 219. tradidisse, id significare primo, *socium esse et adjutorem in belli certamine*; tum, *adesse periclitanti in judicio*, docente *Biseto* ad *Aristophan.* Thesmoph. v. 1070. Deinde in genere, *studiose et omni opera adjuvare laborantem*, ut *Lucianus* h. l. Et *Isocr.*

Orat. ad Philipp. p. 216. Ac *Porphyr.* de Abstin. L. IV. §. 13. Adderem *Joseph.* Antiq. XII, 1. *Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, ὃς ἦν ἐπὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ βασιλέως — συνηγωνίζετο.* Adderem alios, si in rebus notis haerere utile videretur. REITZ.

Pag. 227. l. 2. *Συνουσίας*) Varietas illa inter *συν* et *ξυν* nullius momenti tam saepe occurrit, ut non semper opus sit de ea monere. Cod. O. plurimum *ξυν* habet. In Edd. *Luciani* autem ita promiscue se offert, ut nescias, utrum *Luciano* sit frequentius. Ita *ξυνουσίαις* Herm. c. 18. Sed *συνουσίαις* ibid. c. 20. Conf. mox c. 6. ubi rurs. *ξυνέλθετε* et *συνέλθετε*. Non repetam plus quam quadraginta similia mihi ex *Luciano* meos in usus notata. Dicam tantum, in Timone intra 34. paragraphos octies *σὺν*, quinquies tantum *ξὺν* occurrere, alibi aequalem fere utriusque esse numerum; in nonnullis vero verbis nunquam *ξυν*, sed semper *συν* legi, ut in *συλλάβοιμι*, nunquam inveni *ξυλλαβ.* forsan euphoniae gratia. Si vero deinde invenero *ξυλλάβοιμι*, id monebo; non item, quoties in aliis variatur, nisi *Solanus* id faciat. REITZ.

Ead. l 3. *Μετέωροι πάντες*) Eos metaphorice quasi *in aëre suspensos* vocari, qui in magna versantur exspectatione, si non satis notum est, conferas mox Icarom. c. 5. f. *ὡς ἐγὼ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων.* Ac Demosth. encom. c. 28. *καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος.* Et *Alciphr.* 2. Ep. 4. pag. 450. *πάντα μετέωρα νῦν ἐστι βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον, καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων* etc. adeasque *Bergl.* ibi haec *Luciani* aliaque similia adducentem, quibus tantum addo *Long.* Past. 3. pag. 100. (Ed. *Moll.*) *καὶ τὸν Δάφνιν μετέωρον πρὸς τὴν ἀκοὴν καταλαβών.* Idem etiam de navi in altum evecta, L. 2. p. 58. *τὴν ναῦν ἐς τὸ πέλαγος μετέωρον ἔφερεν.* Item. 2, 71. *Jungerm. ναῦς ἐπ' ἀγκυρῶν μετεώρους διορμίσας*, quod *Jungermannus* convertit, *naves in ancoris subrectas constituit.* Sed et de iis, quae incerta pendent, recte dici, videmus ex *Plutarch.* Num. p. m. 60. f. *μετεώρου τοῦ πολιτεύματος ὄντες, suspensa sine imperio Republ.* Quod paullo aliter tamen intelligendum ap. *Herodian.* II, 9, 3. *κυνθανόμενος τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον φερομένην ἁρπάσαι*, nempe, *principatum suspensum ac direptui expositum.* Sed de *suspenso sive incerto animo* ac- que, si non rectius, quam *pendere ex alicujus ore*, (ut ibid. II, 13, 8. conversum legimus) verteretur hoc ejusdem: *Πρὸ- είρητο γὰρ τῷ τοῦ Σεβήρου στρατῷ, ὁπηνίκα ἦν σιῶσιν εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, μετέωρόν τε γνώμην ἔχοντες, κω- λύσασθαι αὐτοὺς πολεμίῳ νόμῳ.* REITZ.

Ead. l. 5. *Ἐν στενῷ*) Supra in Hermot. c. 63. *συνελαύνεις εἰς στενόν.* Mox infra cap. 30. *ἐν τῷ στενῷ ἐχόμενος.* *Aciphr.* I. Ep. 24. f. *μὴ δὲ περιΐδῃς ἀγαθοὺς γείτονας εἰς στενὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.* Ubi *Bergl.* hoc *Luciani* quoque adfert. REITZ.

Ead. l. 7. *Ἀνάγκη — ὀνόματα*) Has duas voces delet Ox. Ms. quae in vulgatis post *ἀνάγκη* leguntur, nempe *τὰ ἡμέτερα*, et mox in iisdem impressis legitur *δόξαντα*· valde arridet haec Ms. O. scriptura, quam ideo in textum recepi. SOLAN. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 228. l. 2. *Ἐπανενεγκεῖν*) Ex O. Codice hoc, pro vulgato *ἐπαναγαγεῖν.* SOLAN.

Ead. l. 8. *Ἄπειαν*) Edd. praeter *Fl.* omnes *ἄπιον.* Sed in *ἄπειαν* conspirant Mss. Ox. Reg. 3011. et marg. *A.* 1. et sic rescribi jubebat *Belinus.* BIP.

Ead. l. 9. *Ἀγνοήσεται*) Rectius Mss. Regg. 2954. et 3011. *ἀγνοηθήσεται.* BIP. Sic et Gorl. Sed caute *Bip.* et *Schm.* retinuerunt vulgatam formam, quamquam *Belinus* confidenter negaverat Futura Medii Passiva vi occurrere. Contrarium probat quod infra c. 9. legitur, *προτιμήσεται*, et *ἡγήσεται.* Quom. Hist. Conscr. c. 38. ad quem locum etiam alia nonnulla exempla attuli in Adnot. Tom. IV. p. 608. sq. LEHM.

Ead. l. 11. *Κοινούμενος*) Conf. infra Icarom. c. 29. pr. REITZ.

Ead. l. 13. *Ἅπαντες· ὀρθῶς γὰρ λέγεις.* EPM.) Scripturam, quam exhibet Cod. Ox. expressimus, utpote vulgata praestantiorem, quae Mercurio haec verba tribuit. SOLAN.

Ead. l. 15. *Συνέλθετε*) Cum J. etiam haberet *συνελθ. Solan.* notarat Cod. O. habere *ξυνέλθ.* uti et mox *ξυγκαλῶ.* At cum videam, eundem Codicem sic saepissime *ξ* pro *σ* exhibere, ambigo, an opus sit id ubique in variantt. notare cum lectoris fastidio. Vid. de eo jam notata ad cap. 4. hujus Dial. v. *συνουσίας.* REITZ.

Pag. 229. l. 13. *Τὸν Ἀπόλλω*) Hoc recte se habere, vid. ad cap. 10. REITZ.

Ead. l. 14. *Τὰ πολλὰ τῆς μαντικῆς ἀσφαλείας*) *Ἀσαφείας.* GUYET. (Idem notarat etiam *la Croze.* REITZ.) Pro *ἀσφαλείας* lego *ἀσαφείας*, et verto, *quamvis obscuritas multa tegat.* Sic in Gallo *χρησμοὺς ἀσαφεῖς* dixit, c. 18. f. *ἐν τοῖς ἀσαφέσι τῶν χρησμῶν.* L. Bos. Recte emendatum est a Parisiensi Editore, quod in Edd. erat *ἀσφαλείας*, et pro eo *ἀσαφείας*, ut in P. et L. scribitur, repositum. Sed *μαντικῆς* additur in *Par.* In O. solum legitur. Vide 158. f. et 382. inf.

cum *Menagii* not. SOLAN. Quid sibi ἀσφάλεια hic velit, et quomodo occultare ea possit vitia poëseos, nemo temere dixerit. Nota oraculorum obscuritas: indicat eam ipsum participium ἐπικρυπτούσης. Quid igitur? legendum ἀσαφείας, quod voluisse etiam doctissimum *Solanum*, ex interpretatione *Obsopoei*, ab eo interpolata, colligo. GESN. Quod *L. Bos* monuit, id sic jam editum erat in *Par.* Non tamen dixerim, cum inde hausisse, quia cett. male quoque ἀσφαλείας. Ceterum a plagii crimine non est immunis, quod patefiet in nova Ed. ejus Ellipseων, brevi forsan proditura. REITZ.

Pag. 130. l. 8. *Θήλεια θεὸς*) *Τὸν νῦν* hic deest, aut alia particula δίχρονος. GUYET.

Ibid. Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς, μήτε τις ἄρσην). Claudicat versus hic, ut etiam postremus in voce νώνυμοι. Sed volens sciens hoc *Lucianus* ita commisit in persona Mercurii, ut mali poëtae, et qui paullo superius de se ipse dixit, ἐγὼ δὲ ἥκιστα ποιητικός εἰμι. MARCIL. Parodia ex variis *Homeri* locis, quae indicamus, concinnata, in qua ex ipso *Homero* quaedam emendanda sunt, ut τόγε post *θήλεια θεὸς*, et ὅσσοι. SOLAN. Nihil mirum, si versus claudicat, quando vox omittitur, quam ex *Homero* ab *Solano* indicato restituimus. Editor Parisinae damnum hoc sarcire cupiens, καὶ de suo, ut suspicor, supplevit, quo versus quidem dimensioni, non adeo intellectui satisfiebat. REITZ. *Τόγε* ut in *Homeri* loco apte positum, ita ineptissime in *Luciani*, praesertim si comma cum *Reitzio* et recentt. Editt. ante hanc vocem ponas, quod post eam ponendum erat, ut in *Homero*. Quid multa? ἐνδεὴς est versus. Cf. superiora Mercurii verba: ἢ ὑπέρμετρα ἢ ἐνδεᾶ ξυνείρων. LEHM.

Ead. l. 9. *Μηδ' αὐτῶν*) *Homer.* Il. *T*, 7. SOLAN.

Ead. l. 11. *Ὅσοι — Νώνυμοι*) Mercurius jussu Jovis convocaturus concilium Deorum, inter alia, quae ῥαψῳδεῖ, et hoc ait: — ἀλλ' ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες [*Εἰς ἀγορὴν, ὅσοι τε κλυτὰς δαίνυσθ' ἑκατόμβας* [*Ὅσοι τ' αὖ μέσαιοι, ἢ ὕστατοι, ἢ μάλα πάγχυ* [*Νώνυμοι, βωμοῖσι παρὰ κνίσσηισι κάθησθε.*] Emendatius Basilcensis legit ὅσσοι in utroque loco. Cur vero ultimum versum in voce νώνυμοι claudicare dicat *Marcilius* pag. 131. Ed. *Amst.* non intelligo. Utique secunda in *Νώνυμος* producitur. *Hom.* Il. M. v. 70. *Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.*] Pro νώνυμοι apud *Lucianum* in Ed. *Flor.* legitur νώνυμνοι. Utrumque usitatum. JENS.

Ead. l. 12. *Ὅσσοι τ' αὖ*) *Hom.* Il. I, 228. et mox *Νώνυμνοι* Il. N, 227. SOLAN.

Pag. 231. l. 1. *Νώνυμνοι*) Non dubitavi sic dare ex *Fl.* et *Homeri* loco ab *Solano* citato. Item ex Iliad. Ξ, 70. ubi plane idem versus, quem *Jens.* ex M, 70. citat, recurrit, nec tamen *νωνύμους*, sed *νωνύμνους* scribitur. Quin et M, 70. in Ed. optimae notae *Oxon. νωνύμνους* similiter legitur. Et quamvis erudit. *Clarke νωνύμους* ibi ediderit, fatetur tamen, alios *νωνύμνους* habere, aitque: *Nulla ex analogia produci potest illud υ. Utrumne vero νωνύμνους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμους aeque ac νωνύμους pronuntiarint Jones, non liquet.* Non tamen ausim repugnare *Jensio*, *νωνύμους* et *νωνύμνους* promiscue inveniri, et prius etiam produci: nam in *Odyss.* priore modo scribitur A, 222. — *θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω*, in 3 Edd. antiqq. ac tamen media fit longa. Sed quia crebrius corripitur sic scriptum, ut Od. Ξ, 182. *Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης* —, item N, 239. *Οὗτος νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί·* suspicio remanet, etiam priori Od. loco consona duplicata legendum. Quare fraudi non erit recepisse in *Luciano*, quod tutius est, etsi nondum plane negari queat, alterum quoque defendi posse. Sed sentio, nimis jam curiosum me fuisse in una literula indaganda, et non multum utilitatis inde lectorum plurimos capturos. Reitz. In recentioribus *Homeri* Editt. constanter jam *νώνυμνος* expressum legimus, ubi media produci, *νώνυμος*, ubi corripi, debet. Ceterum differentia utriusque vocis neque in origine, neque in significatione diversa quaerenda videtur, sed in sola quantitate. Non enim facile *Scholiastes* noster, nec *Schneiderus* ipse in Lexic. s. h. v. persuaserint cuiquam, a *νὴ* et *ὔμνος* potuisse componi *νώνυμνος*. exspectes potius *νήνυμνος*, vel *νήϋμνος*, vel *ἄϋμνος*. Sed subtilius in hanc quaestionem abstrusiorem inquirere, modeste *Lobeckiis* et *Buttmannis* relinquo. Lehm.

Ibid. Βωμοῖσι) Lege, *ἐν βωμοῖς παρὰ κνίσσαις*. Guyet. Recte quidem *Guyetus* vidit, in vulgaribus Edd. deesse aliquid ad numerum. Jam vero, cum pro *νώνυμοι*, habeamus *νώνυμνοι*, addito *ἐν* nihil est opus. Reitz.

Ead. l. 4. *Ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ*) Indicarat *Solanus* in marg. conferend. Dial. 1. T. I. Ibi autem §. 2. legas: *φύσεως — ἔχων δεξιῶς*. Sed illa verba *ἔχω* structura satis est obvia. Vid. tamen Tox. cap. 44. f. *ὥς τις ἢ γένους, ἢ πλούτου, ἢ δυνάμεως ἔχοι*, ibique obiter notata: nam his inhaerere, ubi nihil est difficultatis, non est animus. Reitz.

Ead. l. 8. *Εὐφράνορος*) Miror, hunc inter statuarios nominari, omittique hic Polycletum, qui paullo post a Mercurio memoratur. Euphranor enim insignis quidem pictor, non

statnarius; nisi forte etiam tabularum pictarum hic rationem a Jove haberi putes, quod a vero mihi non videtur abhorrere. Euphranoris inter alia celebratur Juno, cujus et *Noster* meminit. Habet tamen etiam *Lactantius* inter statuarios L. II, 4. cum Polycleto et Phidia, p. m. 111. B. SOLAN.

Pag. 232. l. 1. *Τῶν χαλκῶν*) Sola J. hic *γὰρ* pro *τῶν* habet; sed vulgatam sequor. SOLAN.

Ead. l. 6. *Πουτίνδην — Ἀμυσ.*) Quid haec significent, docebit *Aristot.* Pol. IV. 157. 17. SOLAN. Cf. *Alberti* ad *Hesych.* s. v. *Ἀμυστινδην.* et *Viger.* p. 373. Ed. *Hermann.* ibique *Hoogeveen.* LEHM.

Ead. l. 10. *Χαρίεντες*) Conf. infra cap. 48. locaque ibi indicata. REITZ.

Ead. l. 12. *Ἐλεφάντινος*) Jupiter Olympius, de quo ad De Sacriff. c. 11. et Quom. Hist. Conscr. c. 51. De materia Colossorum eorum vide Somn. s. Gall. c. 24. SOLAN.

Ead. l. 15. *Μυῶν*) Sic Ms. O. Vide Gall. c. 24. ubi in impressis itidem peccatur: *μυιῶν* enim utrobique habent omnes. SOLAN. Dedi hoc Ms. ac *Solano*, ut *μυῶν ἀγ. murium greges*, pro *μυιῶν muscarum*, reciperem; quia habitatio illis hic convenientior, quam his; et verbum *ἐμπολιτεύομαι*, quasi civitatis forma incolere, *muribus* quam *muscis* melius conveniat. Utrum autem infra Gallo c. 24. f. *muscarum grex* potior sit grege murium, quod *Wessel.* Obs. pag. 51. voluit, ibi disquiremus. REITZ.

Pag. 233. l. 1. *Βενδῖς*) Vide Icarom. cap. 24. et *Strab.* X. pag. 471. SOLAN.

Ead. l. 2. *Ὁ Μὴν*) *Deus Lunus*, qui a Phrygiis praecipue colebatur. Vide c. 42. Ejus effigiem in nummis exhibet *Spanh.* p. 195. quem vide. Sic autem scribitur in O. et *Fl.* Ed. In reliquis *Μήν.* Nisi quod in P. *Μὴν ὁ ὁλ —* scribitur, prave. SOLAN. Omnino vide *Creuzer.* Symbolik. Vol. II. p. 31. sq. de Mithra vero Eundem Vol. I. p. 728. sq. cujus tamen ingeniosissimi viri conjecturae et judicia, cavendum, ne nimium imponant. LEHM.

Ead. l. 3. *Πολύτιμος ὡς ἀληθῶς. ΠΟΣ.*) Cum non satis diserte notasset *Solanus*, quid *Fl.* hic haberet, ego eam adii, cum ceteris contuli, invenique, eam pro vulgato, *καὶ πολυτίμητος ὡς ἀληθῶς. ΠΟΣ. καὶ ποῦ τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, δίκαιον*, sic habere; *καὶ πολύτιμος. Ποσειδῶν. ὡς ἀληθῶς τοῦτο Ἑρμῆ δίκαιον.* Ex ea igitur lubens arripui illud *πολύτιμος*, quod sensus post *βαρεῖς* postulat. Non enim idem esse *πολυτίμητος*, quod honorem cultu exhibendum signif. cum alterum de

eo, quod multo pretio emitur, verius dicatur: idque notam arbitror. alioqui testimoniis firmarem. Ceteras tamen ejusdem *Fl.* mutationes adsumere non sum ausus, quod omissionem prae se ferunt. Formula autem ὡς ἀληθῶς Nostro est cum aliis familiaris. Vid. de Salt. c. 2. m. Alex. c. 61. Lexiph. c. 22. Amor. c. 48. Ac *Bergl.* ad *Alciphr.* I, 30. f. Sic in aliis adject. *Long.* Past. III. p. 111. ἡ δὲ ἡγεῖτο ὡς μακροτάτω τῆς Χλώης. REITZ.

Ead. l. 4. Ποῦ) Lege πῶς. in O. deest. SOLAN. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 234. l. 2. Χρυσῆ) *Homero* nempe passim. SOLAN.

Ead. l. 4. Πεντέληθεν) Πεντέλη locus in Attica. GUYET. Vide notam ad Amorr. c. 13. ubi aliter traditur. SOLAN.

Ead. l. 5. Δόξαν οὕτω Πραξιτέλει) Tale est *Horatianum* illud: *Cum faber incertus scamnum faceretne Priapum, maluit esse Deum* etc. GUYET. Satyr. I, 8. in. LEHM.

Ead. l. 10. Καὶ γὰρ καί) Etsi posterius καί, quod *Fl.* omisit, abesse potest, minime tamen eam sequor; quia sic solet Nostro aliisque duplicari. Vid. Alex. c. 24. ibid. c. 28. pr. Imag. cap. 6. f. etc. REITZ. Abest alterum καὶ etiam in Gorl. Nec nego, καὶ γὰρ saepe a *Nostro*, consentientibus libris cunctis, breviter pro καὶ γὰρ καὶ dici; e. g. Piscat. c. 19. Vit. Auct. 23. 26. Hermot. 25. 27. 31. 58. Quom. Hist. Conscr. c. 54. Ver. Hist. I, 33. 42. Demon. 23. Alex. 17. Amorr. 30. Nihilominus h. l. plenam exhibui formulam, optimas plerasque Edd secutus. LEHM.

Ibid. Τὸν Ἀπόλλω) Quod *Solanus* noster operae duxit notare consensum in Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, monet, id jam dictum recte se habere, ad Jov. Conf. c. 8. Et hoc Jov. Trag. c. 6. eodem modo legebatur. Et sic *Diod. Sic.* quoque τὸν Ἀπόλλω, L. 2. c. 47. atque alibi. REITZ.

Ibid. Ἀπόλλω — πολύχρυσον) Dives dicitur II. I, 404. sed nullibi, quod praefiscine dixerim, apud *Hom.* πολύχρυσος, quod apud *Hesiodum* epithetum est Veneris passim, ut Ἔργ. 519. SOLAN.

Ead. l. 11. Ἐν τοῖς ζευγίταις) Cum mox τοῦ θητικοῦ, tum πεντακοσιομεδίμνων et ἱππάδος etiam mentio injiciatur, optimum fuerit hic uno loco proponere antiquum illum Solonis censum, ad quem respicitur: faciemus hoc *Plutarchi* verbis, Solone p. 160. *H. Steph.* Τοὺς ἐν ξηροῖς. ὁμοῦ καὶ ὑγροῖς (oleo, arbitror) μέτρα πεντακόσια (quingenas s. quingentas de unoquoque genere) ποιοῦντας, πρώτους ἔταξε, καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε· δευτέρους δὲ τοὺς ἵππον τρέφειν δυναμένους, ἢ μέτρα ποιεῖν τριακόσια· (trecenas, trecen-

tas de unoquoque genere) *καὶ τούτους ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλουν. ζευγῖται δὲ, οἳ τοῦ τρίτου τιμήματος ὠνομάσθησαν, οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων τριακοσίων* (utriusque generis simul sumti trecentorum) *οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας.* Hinc apparet, *classicos* vel *primi census* homines vocari posse *πενταχοσιομεδιμναίους*, *equestrem* Atticorum censum esse *τὴν ἱππάδα, ζευγίτας s. jugarios* dictos, quod duo juncti unum equum publicum alerent, *θῆτας* denique cum *capite censis* Romanorum comparari utcunque posse. GESN.

Ead. l. 13. *Κόλλοπας*) De hoc vide ad Quom. Hist. Conscr. c. 23. SOLAN. Remittit *Solan.* ad Deor. Dial. VII. c. ult. Sed ibi ex Codd. *κολλάβους* editum de re eadem. Nihil tamen hic muto. Vide sis, quae sagacissimus *Hemsterh.* ibi est commentatus. REITZ.

Pag. 235. l. 1. *Τῷ θητικῷ*) *Θητικὸν* infimae classis locus apud Athenienses. Nam totam civitatem in quatuor classes Solon diviserat, in *πενταχοσιομεδίμνους, ἱππάδας, ζευγίτας καὶ θητικούς*. Scholiast. *Aristophan.* ad Equit. tres tantum facit ordines. BOURD.

Ead. l. 3. *ΚΟΛΟΣΣΟΣ*) In *J.* et *Fl.* non hoc modo nomen, sed et pleraque interlocutorum integra scribitur; adscripsit *Solan.* conferend. Quom. Hist. cap. 23. Ibi Colossi Rhodii et proportionis imaginum fit mentio. REITZ.

Ead. l. 4. *Εἰ δ' οὖν μὴ ὑπερφυᾶ*) Sententia postulare videtur, ut unica mutata literula legamus *εἰ γοῦν*. Certe in interpretando hoc sum secutus. GESN. Sequi *Reitzius* debebat elegans *Gesneri* judicium; praesertim quum id confirmatum viderit Codicis Ox. auctoritate, cui etiam Gorl. accessit. *Schmiederus* recte secutus est. LEHM.

Ead. l. 6. *Τελέσματος*) Primo trecenta talenta ex Demetrii apparatu sive machinis relictis conflata, ad eam rem adhibita sunt *Plin.* 34, 7. Neque sufficiente hac summa, collata est praeterea a Rhodiis alia ad perficiendum opus pecunia. SOLAN.

Ead. l. 7. *Ἐπεποίηντο ἄν*) De meo non inseruissem illud *ἄν*, quia tam brevi intervallo iterum *ἄν* habemus. Verum quia *Solanus* noster id fecit, et sensus potius quam euphoniae ratio habenda, obsecundavi. Magis enim jam aperte declaratur, Rhodios non revera sedecim aureos Deos inde fecisse; sed, si voluissent, facere potuisse. Ceterum de praeterito passivo potestate activa usurpato dictum abunde supra. Conf. 1. Ver. Hist. cap. 35. et notam *Jensii* ad Ty-

rannic. cap. 12. ubi licet *πεπραγμένου* frustra active interpretatur, multa tamen alia exempla addit, unde id patet; quorum alia ex *Luciano* etiam alibi non semel indicavimus. REITZ.

Ibid. *Ἄν*) Ex Ms. Ox. ante *ὥςτε*. SOLAN.

Ead. l. 10. *Τί ὦ Ζεῦ*) Colossus Rhodius propter ingentes sumtus in se factos sibi *προεδρίαν* inter Deos vult vindicare. Consulit de hac re Mercurius Jovem: *τί, ὦ Ζεῦ, χρὴ ποιεῖν; δύςκριτον γὰρ ἐμοὶ γοῦν καὶ τοῦτο. εἰ μὲν γὰρ ἐς τὴν ὕλην ἀποβλέποιμι, χαλκοῦς ἐστιν· εἰ δὲ λογιζοίμην, ἀφ' ὁπόσων ταλάντων κεχάλκευται, ὑπὲρ τοὺς πεντακοσιομεδίμνους καὶ τὴν ἱππάδα ἂν εἴη.* Hic locus imperitissime vertitur: *Quid facto opus, Jupiter? Nam hoc judicare difficile est. Nam si materiam respexero, aeneus est. Verum si supputem, quot in eo fabricando impensa fuerint talenta, plures quam quingentos modios, et censum equestrem inveniam.* Oedipus sit, qui ultima Latina verba explicet. Quid enim quingenti medimni et equestris census faciunt ad impensas, quas consumserunt in Rhodio Colosso erigendo? non plus sane, quam tenuis et despectus rivulus ad Aegaeum mare. Paullo ante Mercurius, cum Venus, quia ab *Homero* appelletur *χρυσῆ*, dixisset, sibi quoque inter primi subsellii Deos locum deberi, respondit, illam visuram quoque multi auri possessorem Apollinem *ἐν τοῖς ζευγίταις καθήμενον*, inter zygitas sedentem, hoc est, tertiae classis Deos, quia ipsius templum sit compilatum, ideoque Veneri cogitandum, non male secum agi, *μὴ πάνυ ἐν θητικῷ ἐκκλησιάζουσα*, si non inter imi subsellii Deos collocetur, in Deorum conventu. Haec loquendi genera sunt ex republica Atheniensi petita, in qua Solon secundum censum divisit in quatuor classes cives. Tertia classis erat *τῶν ζευγιτῶν*, qui ducentos medimnos aridorum et liquidorum pendebant reipublicae, et minas decem. Quarta erant *θητῶν*. *Θῆτες* ad nullum magistrum poterant adspirare, sed nullum quoque pendebant tributum, ut Romae *proletarii et capite censi.* Eandem translationem retinet in sequentibus, et affirmat, si sumtus sint respiciendi in Colossum impensi, super *πεντακοσιομεδίμνους καὶ τὴν ἱππάδα ἂν εἴη*, hoc est, eum ante primi et secundi ordinis Deos sedere debere. *Πεντακοσιομέδιμνοι* erant ex Solonis descriptione primae classis cives, qui ex suis possessionibus capiebant fructus quingentorum modiorum, aridorum simul et liquidorum, et qui aerario pendebant talentum. *Καὶ τὴν ἱππάδα* scil. *τελοῦντες*, hoc est, quod tributum equestrem penderent, hoc est, equitem cogerentur alere in usum reipublicae: quo-

rum facultates erant modii trecenti, tributum semi-talentum. Hi erant secundae classis cives. Hanc distinctionem civium Atticorum lepide *Lucianus* transtulit ad Deos. Vide *Polluc.* VIII, 10. *Plutarch.* in vita Solonis, et Aristidis, et *Meursium* in Solone *Aristotelis* sententiam refellentem. GRAEV.

Ead. l. 12. *Ἀφ' ὁπόσων ταλάντων*) Conf. supra Asin. c. 53. *ἀπὸ χελώνης πεποιημένη. Aristoph.* Nub. 766. *ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι.* Sed proprius accedit, immo plane respondet hoc *Demosthenis*, quod *Steph.* adfert, licet haud indicato loco, qui est De Coron. in decreto Chersonens. pag. 326. A. Ed. *Hervag. στεφανοῦσιν — στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα.* REITZ.

Ead. l. 13. *Ὑπὲρ τοὺς*) Cum id a *Benedicto* conversum esset, *plures* quam quingentos modios, *Guyetus* adscripserat, vertendum *supra.* REITZ.

Ibid. Πεντακοσ. — ἂν εἴη) Absurdissima sunt, aut inversa, quae in vulgatis post *πεντακ* — leguntur, *καὶ τὴν ἱππάδα*· nam prius esse posteriore majus, quis ignorat? Cod. Ox. et Ed. *Fl.* silente collatione P. omittunt, quod et ego secutus sum. REITZ.

Ibid. Καὶ τὴν ἱππάδα) Delerat haec verba *Solanus* in *Juntina*, quod non exstarent in O. nec *Fl.* Et certe glossam sapiunt; quia tamen suspicio est, ea et in aliis Codd. haberi, (quod de eorum omissione nihil praeterea notatum invenio) et quia *Gesner.* in versione retinuit, nolui omittere. REITZ. Imo necessario erant extinguenda. Cf. Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 237. l. 1. *Καθιζόντων*) Quod *Fl.* exhibet, frustra est; et *καθιζέσθωσαν* saltem scribendum fuisset. Atticam vero imperativi formam esse *καθιζόντων* pro *καθιζέτωσαν*, vidimus non semel. Conf. Zeux. c. 5. et Notam, *ἐπαινούντων* pro *ἐπαινείτωσαν.* Adde *Alciphr.* II, 1. f. *ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων.* Sic III, 30. f. *φθονούντων δὲ οἱ πονηροί*· ibid. p. 394. *ποιούντων* eadem ratione. Erunt tamen, qui *καθεζόντων* malint, quia *καθίζω* est *colloco*, *καθέζομαι sedeo.* Sed nihil opus esse, credo. Nam et sic *Long.* Past. II, 83. *Φιλητᾶς καθίσας ὄρθιον*, *Philetas sedens erectus*, quod cum exponi possit, *collocans se erectum*, etiam hic ita exponat, qui velit. Nam et sic *Hom.* Il. *Γ*, 426 *ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη*, *ibi sedebat Helena*, et alibi passim. REITZ.

Ead. l. 6. *Διανομᾶς*) Subaudi *ποίει*, *ὦ Ζεῦ.* GUYET. Populi Romani tumultuantis sub Imperatoribus voces concioni etiam Deorum tribuit. SOLAN. Quidni potius de Athenien-

sium concionibus cogites, quum reliqua quoque ex ista democratia desumta sint? Lehm.

Idid. *Ποῦ τὸ νέκταρ*) Non displicet scriptura Cod. O. *ποῦ τὸ νέκταρ, ποῦ τὸ νέκταρ — ποῦ αἱ ἑκατόμβαι;* Festinantibus enim, et perturbatis ejusmodi repetitiones esse proprias, in omni lingua, notum arbitror. Vid. tamen, si lubet, *Aristoph.* Plut. 114. *οἶμαι γὰρ οἶμαι*, ibique *Spanhem.* Item v. 643. *ταχέως, ταχέως·* nec non v. 348. Sic apud LXX, *Exod.* I, 7. *καὶ κατίσχυσαν σφόδρα, σφόδρα.* Reitz. Mihi quidem una vox *διανομὰς* secundum Codd. videbatur bis reponenda esse. Sequentium repetitiones alienis manibus, credo, debentur. Lehm.

Ead. l. 7. *Κοινὰς τὰς θυσίας*) Subintellige *πολεῖ*, ὦ Ζεῦ ποιῶμεν. Guyet.

Ead. l. 11. *Ἑλλήνων συνιᾶσιν*) Quod *φωνὴν* inserat O. glossa est. Potest enim satis per ellipsin intelligi, ut *ἐκ μιᾶς*) sc. *φωνῆς*) in Ev. *Luc.* XIV, 18. monente *L. Bos* de Ellipsi. Reitz. Vide *L. Bos* l. c. p. 521. Ed. *Schaef.* vel potius p. 83. s. v. *γλῶσσα*, ubi hic *Luciani* locus tangitur. Lehm.

Pag. 238. l. 1. *Σοφιστῶν*) Corrupta haud dubie haec scriptura: quis enim unquam fando audiit *mutos Sophistas?* Tritum in ea re proverbium postulat *ἰχθύων*, ut Gall. cap. 1. et Adv. Indoct. c. 16. Sed nimis abhorret scriptura. Manuscriptorum opem exspecto, in quibus nihil adhuc subsidii. Silent enim Collationes; neque abit Ox. a vulgari textu. Memini tamen, alicubi me legere *Sophistas* dici Pythagoreos; quo et hic respici volunt. Vide Gall. cap. 4. Solan. Neque quidquam immutaverim, neque Pythagoreos intellexerim. Sed jocum esse a contrario crediderim, ut garrulitatem Sophistarum in transitu tangat, et parum reverentiae haberi Diis innuat: dum enim Jovem ubivis traducit, quidni et salso hoc scommate eum rursus ludat? De metaphora hac, quam *deceptionis* vocant, vid. *Eman. Thesaur.* ideam argutae dictionis. Reitz. De Pythagoreis jam *Obsopoeus* in versione cogitaverat. Sic etiam *Wielandius* vertit, nescius, qua alia ratione dubio, qui ipsi cum *Solano* videbatur, loco succurreret, et absurdam mirifice habens *Reitzii* explicationem; quae tamen, meo judicio unice vera est. Per ironiam enim irridetur sophistarum loquacitas. Sic etiam *Belino* visum. Lehm.

Ead. l. 8. *Ὅτε ἠπείλεις*) Ita Ed. *Fl.* In Ms. Ox. et P. *ὅτε ἀπειλοίης.* In reliquis *ὁπόταν ἠπείλῃς.* Solan.

Ibid. *Ἠπείλῃς*) *Ἠπείλεις.* Guyet. *Hom.* Il. Θ, 18. Solan.

Noli tamen credere, etiam ἠπείλης ex *Homeri* loco probari. Vulgatum ἠπείλης, quod Edd. obsedit, non effugit *Solani* diligentiam, ex *Florentina* corrigendum; quam ego recepi ante, quam *Guyeti* emendationem vidissem. Quod autem ait, eam etiam ὅτε pro ὁπόταν habere, fallitur: nam ὁπόταν etiam exhibet cum cett. Sed error calami est in ejus nota, inde natus, quod in collat. in marg. J. instituta tantum signarit ὁ. ἠπείλεις *Fl.* Vulgatam enim plane falsam patebit attendenti; cum subjunctivus augmentum in hoc tempore non admittat, sed ἀπείλῃς dicendum fuisset. *Florent.* vero lectionem probam esse, testimoniis nihil indiget, alioqui adferrem *Hom.* Il. O, 179. Ἠπείλει κἀκείνος etc. Forsan tamen optativi forma usus fuerit *Lucianus*, ut O. et P. prae se ferunt; sed quia *Fl.* lectio a vulgata propius abest, eamque minore mutatione corrigit, hanc sum amplexus. In ὁπόταν vero nihil mutavi: nam et sic rursus deinde cap. 19. m. ὁπόταν ὁρῶσι τοσαύτην — τὴν ταραχήν, ubi L. solus etiam ὅτε. Reitz. Ἠπείλεις tum *Florentinae* auctoritate, tum reliquorum simili lectione, tum denique re ipsa, probatur. Sic vero non quadrat ὁπόταν, licet ὁπόταν cum Indicativo non omnino insolens sit; vid. Hermot. c. 36. ibique Adnot. Tom. IV. p. 422. Veram lectionem ὅτε servarunt Codd. O. et P. Et nunc confer supra Jov. Conf. c. 4. ὁπότε ἠπείλεις de eadem re dictum. Lehm.

Pag. 239. l. 4. Ἀκούσεσθαι) Hic mirari subit *Scholiastae* tarditatem, qui cum in suo Codice προύσεσθαι legisset, uti et in Ox. scriptum est, neque consulto alio, neque tantillum dubitans scripturam depravatissimam enarrat. Quid a tali Critico exspectandum sit, hinc facile intelligas. Solan.

Ead. l. 9. Κέκλυτέ μευ) *Homer.* Il. Θ, 5. illud μευ ex O. et *Fl.* est, qui Codd. etiam rejiciunt τε, post πάντες, sed in eo nolui imitari. Solan.

Ead. l. 10. Πεπαροῴδηται) Inquinatissime ante hac legebatur πεπαροίνηται, neque in impressis tantum, sed et in O. et Coll. et Excerpt. Solan. Quamquam παροινεῖν de iis, qui ebriorum more bacchantur, aliisque molesti sunt, recte hic primo intuitu videtur dictum; tamen cum de metro hic sermo sit, et respiciat ad parodias illas tragicas, quas Jupiter protulit c. 1. 3. 4. ita certa visa mihi *Solani* emendatio, ex ipso *Luciano* petita, ut eam recipere non dubitaverim. Cui tamen vulgata revocanda videtur, revocet etiam versionem *Gesneri*, quae erat: *Satis etiam apud nos prima illa quasi per ebriam contumeliam effudisti.* Sed obstare videtur sequens πλήν, quod cum pro adversativa conjunctione accepe-

rint interpretes, non potuere cogitare de παροιδίᾳ. At si, quod revera significat, πλὴν reddas, *quod reliquum est*, jam belle procedent omnia. Reitz. Non lectio πεπαροίνηται inquinavit textum Lucianeum, sed contra *Solani* commentum πεπαρῴδηται, quod caeca quadam facilitate admiserunt *Reitz.* et recentt. Quis enim non videat, non in parodiis molestiam eam inesse, quam Mercurius deprecatur — an vero versus Homericus modo a Jove recitatus inter parodias referri possit? — sed in versibus omnino (Cf. τὸ φορτικὸν τῶν μέτρων) quibus jam ab initio (τὰ πρῶτα) nimium defatigatae erant Deorum aures. Quapropter nunc Mercurius Jovi surdet, ut potius oratorio, quam poëtico, utatur prooemio. Atqui παροινεῖν dicitur omnino etiam de iis, qui insania sua importuna aliis molestias facessunt. Cf. illud ἐμπαροινεῖν Diall. Deor. V, 4. et παροινεῖν εἰς ὑπόκρισιν De Salt. c. 84. et quae alia exempla suppeditabit Index. Lehm.

Pag. 240. l. 1. Ἄρξομαι) Haec verba in quibusdam, uti habent, Mercurio tribuuntur, in aliis immutata, ut pro ἄρξομαι, sit ἄρξαι, et ante ἀντὶ . . . ponitur Ζεύς. Ego hanc, ut scripturam optimam, secutus sum. Ut autem sui temporis Rhetoras rideat, adeo imperite Jovi suo hoc *Demosthenis* prooemium tribuit, ut vel illud ἄνδρες excidat, quod voce θεοὶ emendare mox conatur. Solan. Si cum *Fl.* ἄρξαι legas, recte Mercurii persona praemittitur, et Jovis denuo ante ἀντὶ collocatur. Sed cum in ἄρξομαι consentiant ceterae, hoc servavi. Nimis autem earundem apertus erat error, quod Mercurio tribuerint, non mutato verbo, nec repetito mox Jovis nomine, cum deinde, c. 18. f. denuo Merc. loquens induceretur. Reitz.

Ead. l. 2. Ἀντὶ πολλῶν etc.) *Demosth.* Ol. I. Solan.

Ead. l. 3. Ἡμᾶς) O. *Fr. S.* recte. In reliquis ἡμᾶς, Solan. Retinuerat *Parisinae* Ed. interpres ἡμᾶς; ac tamen vos dederat, quod sensus postulat. Quare talia vel sine Codice mutarem. Reitz.

Pag. 241. l. 5. Περισπατήσαιμι τὸ δειλινὸν) Sunt verba LXX. Interprett. *Genes.* III, 8. la Croze. Verba *Genes.* l. c. sunt: Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινόν. Ellipsis autem videtur, pro κατὰ τὸ δειλινὸν, qua etiam utitur *Long.* Past. IV. p. 106. f. Ed. *Moll.* ἄγων δὲ αὐτὰς (τὰς αἶγας) πάνυ ἑωθεν, καὶ ἀπάγων τὸ δειλινόν. Idem L. 2. pag. 43. συνέρχονται τὸ ἑωθινόν. Sic mox Dial. Galli sequente, τὸ ὀρθινόν. Quare adsentior diligentissimo *Berglero*, τὸ ἑωθινὸν quoque pro τὸν ἑωθινὸν legendum in *Alciphr.* I. Ep. 34. p. 148. ubi

simul haec *Luciani* adferens ait, haec suppleri vel per *κατὰ τὸ τοῦ καιροῦ*, vel per nomen verbale; quem vide. REITZ.

Ead. l. 8. *Λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας εὖ μάλα εὐρ.*) Si *τέτταρας* excipias, plane iisdem verbis utitur *Alciphr.* in describendo pauperrimorum hominum sacrificio. L. III. Ep. 35. f. *ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας.* Quo loco *Bergler.* et hoc *Luciani* proferre non est oblitus. *Gesnerus* in sua correxerat *εὐρωτιῶντος*, et *mucidi* verterat; bene, ut seq. *παρασχόντος* respondeat. Quare et hoc malim, aut potius *παρασχόντας* cum *Pell.* recipere, quia et *Alciphr.* l. d. *εὐρωτιῶντας* habet. Vulgatum tamen non movi, quia *παρασχόντος* ad *λιβανωτοῦ* relatum videbatur stare posse. REITZ. Ergone *παρασχόντος* ad *λιβανωτοῦ*, simulque *εὐρωτιῶντας* ad *χόνδρους* referri? Imo alterutrum Participium, aut *παρασχόντος* in — *ας*, aut *εὐρωτιῶντας* in — *ος* mutandum necessario est. Sed quum neutrius emendationis certa exstent vestigia, ipse in meo loco nolui in hanc, vel alteram, sententiam, nonnisi meo judicio, i. e. h. l. conjectura fretus, quidquam statuere. Sed *mucidi* illud versioni *Gesneri* reddendum putabam, et *exstinguerentur* in *exstingueretur* mutandum, quum, quae *Reitzius* de suo dedit, *mucida* et *exstinguerentur* cum sequente *praebentis* nullo pacto conciliari possent. LEHM.

Ead. l. 9. *Ἐπισβεσθῆναι*) L. optime. In reliquis *ἀποσβ* — SOLAN. *Ἀποσβεσθῆναι*) Ignoro verbum *ἐπισβέννυμι*, nec in *Alciphronis* loco adducto quidquam est praesidii. Et vix credebam, *Solani* aut Collatorum fuisse mentem, ut aliud tantum compositum ejusdem verbi *σβέννυμι* necessario substituendum voluerint; nam si *exstinguendi* significatus retinendus erat, vulgata quoque poterat servari, atque exponi per ellips. praeposit. *σὺν*, *ut tus statim una cum carbone exstingueretur*, qualem ellipsin non semel habuimus supra. Vid. saltem ad 1. Ver. Hist. c. 33. med. Verum videns, aliud quam *exstinguendi* verbum hic locum non habere, sensi *Solanum ἐπισβεσθῆναι* ideo accuratius existimasse; quoniam *ἐπὶ* sic posset commodius denuo intelligi, i. e. *ἐπισβ. ἐπὶ τῷ ἄνθρακι*. Quod itaque facile concederem ac reciperem, si modo plures Codd. addicerent, aut aliunde mihi ex probatis auctt. notum esset verbum *ἐπισβ.* At quia vulgatum satis potest intelligi eo sensu, quo diximus, cumque prunae ex ligno, quibus utebantur, citius exstinguantur, quam nostrae ex caespite, non inepte dicentur una cum ture exstinctae. REITZ. *Σὺν* ad *τῷ ἄνθρακι* suppleri posse, non ostendit locus, quem attulit *Reitz.* Ver. Hist. I, 33. med. neque alius,

quotcunque sint, ubi Dativus Pronominis αὐτὸς additus legitur. Quare Codicum lectionem ἐπισβεσθῆναι vulgatae praetuli, praeeunte *Schmiedero*, licet verbum hoc neque in Lexicis, neque in scriptoribus ipsis, ego unquam deprehenderim. Satis, credo, est hic occurrisse, ut abhinc in Lexica recipiatur. LEHM.

Ead. l. 10. Ὀσφρᾶσθαι τοῦ καπνοῦ) Cum Jupiter conquestus esset de sordibus Mnesithei, qui ex naufragio servatus cum Diis promisisset hecatombam, solvit tantum gallum senio confectum, et quatuor grana turis, ὡς αὐτίκα ἀποσβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι, μὴ δὲ ὅσον ἄκρᾳ τῇ ῥινὶ ὀσφραίνεσθαι τοῦ καπνοῦ παρασχόντος, *ut in pruna statim exitinguerentur, et vix summas nares feriret fumus ex illis natus.* Ms. ὀσφρῆσθαι. Sed lege ὀσφρᾶσθαι. Idem quidem est, quod ὀσφραίνεσθαι· sed Grammatici observarunt, malle Atticos ὀσφρᾶσθαι, quam ὀσφραίνεσθαι. GRAEV. Ὀσφρᾶσθαι h. l. non tantum Codicum lectionibus, quantumvis vitiosis, commendatur, sed etiam loco Piscat. c. 48. ubi ὀσφρᾶται certissima est lectio. LEHM.

Pag. 242. l. 5. Θάκων) Ms. θάκων, et quidem rectius. Nam θῶκος est poëticum, quo *Homerus* aliique sunt usi, sed θᾶκος est scriptoribus pedestribus proprium, et notat sellam, consessum; quamvis iliud quoque inveniatur apud *Aristophanem*. GRAEV. Θάκων) Ita etiam Ms. Ox. et P. vide Schol. *Aristoph.* 128. E. sed hic *sedilia* significat, ut apud eundem juniores dicuntur τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι. SOLAN.

Ead. l. 8. Νεφέλην) Uti solent apud *Homerum* passim. Sed verba non sunt Homerica. SOLAN.

Ead. l. 9. Πώγωνα) Atqui Jupiter barbarus ipse pingitur De Salt. c. 11. Verum prolixior fuisse videtur barba philosophorum. De ἐπισπασ. vide Rhet. Praec. c. 12. SOLAN.

Ead. l. 10. Παραγκωνισάμενος) Scribitur in nonnullis vulgaribus Lexicis ο brevi in med. Sed praestat ω. *Alciphr.* I, p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος, ubi *Bergler.* eodem modo exaratum ex *Heliod.* et *Nostro* de Calumn. adfert. REITZ. Cf. Piscat. c. 34. ibique Adnott. LEHM.

Pag. 243. l. 1. Ἐξεκέκοπτο) Quia Codicem auctorem habet haec scriptura, et quia supra etiam Tox. c. 40. f. Edd. ἐξεκέκοπτο habent, vulgatam sic emendari, *Solan.* etiam jubente, curavi. Alioqui aegre obtemperassem. Vide, quae de augmento plusquamperfecti omisso jam saepe dixi, *pro Imag.* c. 3. et 1. Ver. Hist. c. 13. etc. REITZ. Quae tamen omnia huc nihil faciunt; quum non de augmento plusquamperfecti

omisso agatur, sed de forma prorsus corrupta ἐξέκοπτο, pro qua tamen in B. 1. et 3. ἐξεκόπτετο legitur. LEHM.

Ibid. Τὸ Σαρδώνιον) Ridere risum Sardonium dicuntur, qui risum rident τὸν ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ. Sic in Asin. (cap. 24.) Σαρδώνιον γελῶντες ἔλεγον, i. e. Sardonice ridentes ajebant. COGN.

Ead. l. 6. Οὐδὲν ἄλλο, ἢ μηδὲ ὅλως ἡμᾶς εἶναι λέγων) *Obsopoeus: breviter, nihil aliud, quam in universum nos non esse;* quae quidem singula unde colligat, praesertim primam vocem, non video. Itaque *Benedictus* omissa illa, *nihil aliud, quam nos non esse, dicens.* Atqui ipse auctor et nunc et in principio testatus est, multa ab eo dicta esse de providentia. Rursus si nihil aliud, quam Deos non esse, dixit, non probavit igitur, atque ita nihil profecisse diceremus. Sed certe et probavit statuas fictas ab hominibus, et ipsum Jovem fuisse hominem. Sane parum videntur percipere locutionem *Luciani*, qui innuit, sic eum probavisse aut οὐδένειαν Deorum, aut non - providentiam, *non secus ac si prorsus nos non essemus*, dicens homines de Diis cogitare debere nihil aliud, quam si penitus non essent. GRON. Locus est corruptus. O. οὐδέν. ἀλλά. Quid reponendum sit, mihi non liquet. SOLAN. Secundum *Gesneri* versionem, quam servavi, verba vulgata bene se habere videntur. Vult Jupiter, puros putos Atheos esse Epicureos, qui providentiam negent deorum. Confer modo hunc Damin cum Vellejo Ciceroniano in libro de Natura Deorum. Sic igitur vix probabitur *Georgii Jacobi* conjectura, quam is mecum per literas amice scriptas communicavit: ὅλως οὐδὲν ἄλλο ἢ μηδὲν ἡμᾶς εἶναι λέγων, quae Ipse vertit: *denique nos nihil aliud quam nihil esse dicens.* Cf. etiam, si quid opus sit, quae mox sequuntur ejusdem Jovis verba: εἰ δ' οὗτοι πεισθεῖεν ἢ μηδὲ ὅλως θεοὺς εἶναι, ἢ ὄντας, ἀπρονοήτους εἶναι etc. et mox cap. 20. fin. ubi recte οὐδὲ pro vulg. οὐδὲν a *Reitzio* ex Ox. restitutum esse, vix est, quod dubitetur. LEHM.

Ead. l. 13. Πλὴν ἐκεκμήκει γὰρ) Ad haec verba *Belinus* vernacula lingua sua ad versionem notat p. 270. Tom. III. „Aposioposin hic, an lacunam, esse credam, dubito. Illa quidem h. l. paullo fortior foret. Mirandum, quod nullus Commentatorum de ea re quidquam notavit.“ Saltem *Gesnerus* in versione: *Verum . . . fessus enim jam erat* tacite aliquid ejusmodi significaverat. Mihi vero particulae πλὴν γὰρ, ut alias fere ἀλλὰ γὰρ non indigere videntur longa explicatione. Omisso post πλὴν commate, quod vulgo in Edd. est,

verti: *At enim.* Facile nunc, opinor, quid Jupiter dicat, sentietur. LEHM.

Pag. 244. l. 1. *Ἐπεξελεύσεσθαι τὸ σπέρμα*) Pro his verbis in P. et O. *ἐπισκοπήσειν τὸν λόγον.* Sed nihil muta, et confer Bacch. c. 7. SOLAN.

Ead. l. 3. *Παρ' αὐτοὺς*) In Cod. Ox. lacuna est pro his verbis. SOLAN.

Ead. l. 10. *Σφῶν αὐτῶν*) Glossema videtur. GUYET.

Ead. l. 11. *Ἄτιμα*) P. *ἀτίμητα*, sed non placet. SOLAN. Nihilominus praetuli ob Codicum consensum. LEHM.

Pag. 245. l. 5. *Ἐκ τοῦ νόμου*) Formula sequitur in concionibus adhiberi solita; quam habet iterum initio Conc. Deor. SOLAN.

Ibid. *Ἀνιστάμενος*) De rostris aut suggestu nihil hic audis; unde conjicere est, non semper ea adhibita, sed stantes tantum conciones habuisse. Vide et Conc. Deor. c. 1. SOLAN.

Ead. l. 8. *Τελείων θεῶν*) Alii hoc aliter intelligunt. Ego de aetate intelligendum, eo potissimum inductus censeo, quia paullo post, c. 26. Apollinem audio, sententiam sibi, utpote juniori, non licere pro concione dicere. Eoque sensu vocem passim usurpari notum. Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 135. 35. *Plut. τέλειον ἱμάτιον* pro *toga virili* usurpat in Anton. Vide etiam Nostrum Conc. Deor. c. 1. et 15. Facessivit tamen haec vox negotium viris etiam doctissimis: inter quos *S. Petitus* de emendatione mox, ut fit, cogitavit, nempe ut voce una in duas disjuncta pro *τελείων* fiat *τε λείων.* Sed frustra sollicitat scripturam: recte enim habet. *Τέλειοι θεοὶ Luciano* ii sunt, quibus per aetatem sententiae dicendae jus fasque est. Ridet enim quosdam Deos velut infra Senatoriam aetatem. Et quia mos apud Athenienses obtinebat, ut nemini triginta annis minori publice liceret dicere; ita et inter Deos silentio eos damnari voluit, qui sive imberbes adhuc, seu alia de causa ad aetatem virilem nondum pervenisse rite censeri poterant. Sententiae nostrae firmandae causa unicum hunc amplius *Chrysostomi* locum addam Homil. XIX. ad Pop. Antioch. p. m. 183. 2. *οἱ υἱοὶ κἂν εὐγενεῖς ὦσιν, ὦσι δὲ ἀτελεῖς πολλοὺς τῶν δούλων δεδουλωσαι.* Alium tamen sensum, quem vir eruditissimus huic voci tribuit, dum *Callimachum* enarrat, si lubet, vide. SOLAN. *Petiti* levissimam conjecturam jam merite rejectam videas in Misc. Obss. Vol. V. p. 178. LEHM.

Ead. l. 11. *Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν*) *Ἀλλ' ὑμεῖς μέν.* MARCIL. *Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες*) Apud *Homerum* et in O. *πάντες.* In omnibus impressis *ἅπαντες.* SOLAN. *Homer.* Il. *H*, 99. Ex

quo ὑμεῖς et πάντες etiam restituimus *Luciano*; cum in ejus Edd. ne *Fl.* quidem excepta, male ἅπαντες legeretur, et ἡμεῖς etiam in *Par.* et *H.* REITZ.

Ead. l. 12. *Μετὰ παῤῥησίας* etc.) Conf. infra Deor. Concil. sub init. REITZ.

Ead. l. 15. *Τῷ συμφέροντι παῤ.*) Illud τῷ ex Ox. et L. Codd. est, uti jam antea conjeceram, pro vulgato τό. *B.* 2. et *Fr.* aliter rem expediunt, nempe τὸ συμφέρον τι π. quin et π — τό — *B.* 2. habet. Reliquae omnes τὸ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος. SOLAN.

Pag. 246. l. 1. *Τάγε ἀπὸ καρδίας*) Ex *Euripidis* Erecht. quae verba a *Plut.* laudantur p. 63. II. Ed. *Han.* de Adulat. et Amici discrim. Sed in fragmentis Ed. *Barnesii* non comparent, saltem ut ad eam fabulam pertinentia. [*Ἐμοὶ γὰρ εἴη πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται* [*Πτωχοῦ παχίων, ὅστις ἂν εὔνους ἐμοὶ* [*Φύβον παρελθών τ' ἀπὸ καρδίας ἐρεῖ.*] Nisi proverbialem vocem jam ante *Euripidem* malis; a qua sententia non admodum abhorreo. SOLAN.

Ibid. *Ἀπὸ καρδίας*) Proverbium, de quo dixi ad *Petron.* BOURD. Saepe ad verbum respondet Belgicismo. Exempla ex Nov. foed. et *Theocr.* Eid. 29. v. 4. dedit frater *Gul. Otto*, in Belg. Graeciss. pag. 437. Alia de eodem *Elsner.* ad Ev. *Marc.* XII, 30. REITZ.

Ead. l. 9. *Ὁπόταν*) Conf. supra c. 19. med. REITZ.

Ead. l. 15. *Τυμπανιζομένους*) Quod damnati ducerentur cum tintinnabulo ad supplicium. Dixi alibi. BOURD. *Τυμπανιζομένους* quid sit, non recte docet *Bourdelotius*. Vide Scholiasten *Aristoph.* 50. SOLAN. *Dixi alibi, Bourdelotius.* Ubi vero? *Bourdelotius* egregius commentator, semper aut alibi dixit, aut alibi dicturus est. LA CROZE. Nescio, an *Solanus* dicat Schol. ad *Aristoph.* Plut. v. 476. ubi certe nonnulla sunt, quae huc pertineant. Vide ibi etiam *Spanhem.* et Commentt. ad *Hesych.* Qui hic τυμπανιζόμενοι, iidem Catapl. c. 6. dicuntur οἱ ἐκ τυμπάνου, conjuncti et illic cum τοῖς ἀνασκολοπιζομένοις. LEHM.

Pag. 247. l. 2. *Οὐδὲ*) Sic optime Codex O. In reliquis οὐδέν. SOLAN.

Ead. l. 4. *Διαβὰς τὸν Ἅλυν*) Vide *Herodotum* l. c. *Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει*, Quod a *Cicerone* versum: *Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim.* SOLAN. *Herodot.* I, 53. 54. *Ciceron.* de Divin. II, 56. LEHM.

Ead. l. 7. *Ὦ θεῖη Σαλαμὶς*) Vid. *Herod.* VII, p. 271. in decantato de muris ligneis oraculo, cujus sensum Themisto-

cles apernisse traditur. Vide c. 31. SOLAN. *Herodot.* VII, 141 — 143. LEHM.

Ead. l. 13. *Καὶ οὐδενὶ λόγῳ*) *Καὶ ἐν οὐδενὶ λόγῳ.* GUYET. *Ἐν οὐδενὶ λόγῳ*) Ex Codice Ox. est illud *ἐν.* SOLAN. Bene divinarat *Guyetus*; nec ego dubitavi absentem in Edd. praepositionem revocare, quia phrasis usitatissima eam postulat. Sic pro Imag. c. 17. *ἐν μεγάλῳ τίθεσθαι.* Et Quom. Hist. c. 32. *ἐν γέλωτι ποιήσασθαι.* Conf. etiam Tox. c. 22. REITZ. Illud *ἐν μεγάλῳ τίθεσθαι* Pro Imagg. c. 17. si conferas cum lectione Codicum Gorl. et 2955. in quibus *λόγῳ* deest, suspiceris hanc vocem non esse a *Luciani* manu. Quamquam phrasin, *ἐν οὐδενὶ τίθεσθαι*, non magis, quam ceteras hujus generis, pro elliptica cum *Belino* habere velim: Neutra enim insunt in *ἐν οὐδενὶ, ἐν μεγάλῳ*, etc. LEHM.

Pag. 248. l. 5. *Ἐν τῷ συλλόγῳ*) Non agnoscunt O. et P. illud *ἐν*, retinui tamen. SOLAN.

Pag. 249. l. 1. *Πιτυοκάμπτην*) Et sic, non ut est in O. editum Prometh. c. 7. f. ubi omnino vid. notam *Hemst.* REITZ.

Ead l. 9. *Καθήμεθα*) Conf. supra de Sacrif. c. 9. pr. SOLAN.

Pag. 250. l. 1. *Περὶ*) Servavi scripturam, quam *Gesnerus* in versione expressit. Nec quisquam objecerit, odores adoleri, carnesve immolari non circum, sed in ipsis altaribus: nam *περὶ* pertinet ad homines circum altaria versantes, dum sacrificant. REITZ. Ego vero *παρὰ* praetuli, tum externis, tum internis, caussis haud leviter motus. LEHM.

Ead. l. 3. *Ἐπειδὰν κατ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι ἀνακύπτοντες, εὑρίσκωσιν οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς ὂν, εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς σπονδὰς πέμποιεν*) Quod si, inquit Momus, homines paullo attentius rem considerent, facile deprehendant, nihil sibi prodesse, si nobis Diis rem sacram faciant: non enim propterea rerum humanarum cursus mutatur, et ad hominum vota accommodatur. Pro *σπονδὰς πέμποιεν Graevius* in Ms. legi ait *πομπὰς πέμποιεν.* Equidem non dubito, quin lectio illa MSti, *εἰ θύοιεν ἡμῖν καὶ τὰς πομπὰς πέμποιεν*, sit omnino *γνήσιος.* Voce *θύειν* comprehendit hic Momus omne sacrificii genus: per *πομπὰς πέμπειν* autem intelligit ludos votivos, solennes pompas, *θεωρίας*, et id genus omnia. Neque vero de sanitate dictionis *πομπὰς πέμπειν* dubitandum reor, praesertim cum, eam probam esse, doceat nos insignis locus in *Demosthenis* Or. I. contra Philippum p. 50. E. Ait illic orator, *Εἰ γὰρ ἔροιτό τις ὑμᾶς, Εἰρήνην ἄγετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Μὰ Δί' οὐχ ἡμεῖς γε, εἴποιτ' ἄν, ἀλλὰ Φιλίππῳ πολεμοῦμεν. Οὐκ ἐχειροτονεῖτε δὲ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν δέκα ταξιάρ-*

χους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους δύο; Τί οὖν οὗτοι ποιοῦσι, πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς ὃν ἂν ἐκπέμψητε ἐπὶ τὸν πόλεμον; οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. Si quis enim vos roget, Pacemne agitis, Athenienses? Minime vero nos quidem, dicturi sitis; sed cum Philippo bellum gerimus. Nonne vero creastis e vestris civibus decem centuriones, et duces, et tribunos, et magistros equitum duos? Quid autem isti plus agunt uno viro, quem miseritis ad bellum? reliqui pompas vobis ducunt cum sacrificulis. Sicut autem hic *πομπὰς πέμπειν*, ita idem *Demosthenes πομπὴν πομπεύειν* habet in Orat. contra Meidian in *Μαρτυρίᾳ* Pammenis aurarii: *Ἐκδόντος δέ μοι Δημοσθένους, ᾧ μαρτυρῶ, στέφανον χρυσοῦν, ὥστε κατασκευάσαι, καὶ ἱμάτιον διάχρυσον ποιῆσαι, ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπὴν* etc. *Cum autem mihi Demosthenes, cui testimonium dico, auream coronam parandam, et auratam vestem faciendam locasset, ut in eis Bacchanalium festivitatem celebraret* etc. Dicitur autem *πομπὴν πέμπειν*, sive *πομπεύειν* pari locutionis ratione, qua *ἐρᾶν ἔρωτα· Ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαι· Κινεῖν κίνησιν· Τολμᾶν τόλμημα· Ἐλπίζειν ἐλπίδας· Φιλοφροσύνας φιλοφρονεῖσθαι· Γαμεῖν γάμους· Εὐδαιμονίαν εὐδαιμονεῖν· Ὑβρίζειν ὕβριν· Ἐπιβουλεῖν ἐπιβουλήν· Κινδυνεύειν κινδύνους· Πενθεῖν πένθος· Νίκην νικᾶν· Συναγωγεῖν συναγωγίας·* et plura talia, quorum ingentem praeter haec acervum a nobis alibi collectum, huc transferri nihil attinet. Caeterum si de *σπονδαῖς* potius, quam *πομπαῖς*, voluisset *Lucianus* hic loqui Momum, non *σπονδὰς πέμπειν*, sed *σπονδὰς σπένδεσθαι* longe concinnius dixisset, quemadmodum jam locutus fuerat in Timone c. 43. *Καὶ μήτε κήρυκα δεχώμεθα παρ' αὐτῶν, μήτε σπονδὰς σπενδώμεθα. Et neque missum ab illis caduceatorem recipiamus, neque foedera feriamus.* JENS.

Ead. l. 4. *Ἀνακύπτοντες*) Conferri jusserat *Solanus* Somn. c. 7. ubi pro lection. *Junt.* quae *ἀνανήφων δὲ οὐδέποτε*, quoque legi maluit *ἀνακύπτων δὲ οὐδ.* quod al. Edd. habebant; etsi in notis dixerit, utrumque illic aptum esse. Sed alia capitum seu paragraphorum divisione ab *Hemsterh.* facta, jam vid. Somn. §. 13. ubi ille editor *ἀνακύπτων* praetulit, rationemque reddidit; quem vide. REITZ.

Ead. l. 5. *Πομπὰς*) Mss. Gr. Ox. et P. In impressis est *σπονδάς*. V. *Jens.* SOLAN. *Σπονδὰς πέμποιεν*) Non reprehendo formulam *πομπὰς πέμπειν*, et fit *πομπῶν* mentio paullo ante c. 18. Sed puto hic de sumtu sermonem esse et impensa, ac de alimentis Deorum adeo. *Mittere* etiam

apud Romanos in sacrificiis usitatum, et aliquoties de inferiis usurpatum *Virgilio* atque *Ovidio*. Gesn. *Πομπὰς πέμποιεν*) Neque tamen improbarem *σπονδάς*. Sed propter Codicum numerum, et virorum doctorum *πομπὰς* praeferentium consensum, hoc recipere sum permotus. V. *Dion.* p. 279. A. *Plat.* de Rep. I. pag. 571. A. Reitz.

Ead. l. 6. *Εἶτ' ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπικούρους*) Momus ad Jovem: *εἶτ' ἐν βραχεῖ ὄψει καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπικούρους, καὶ Μητροδώρους, καὶ Δαμίδας, κρατουμένους δὲ, καὶ ἀποσφαττομένους ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ἡμετέρους συννήγόρους. Benedictus: Deinde brevi videbis irridentes Epicuros, Metrodoros, et Damidas, victosque et jugulatos ab ipsis patronos hosce nostros.* Apud Latinos sane *jugulare adversarium* legitur, pro ad incitas redigere. *Sed* Graecos ad ista has voces *σφάττειν* et *ἀποσφάττειν* non existimo transtulisse, sane nullum exemplum memoriae succurrit. Emenda sine mora ex Ms. *καὶ ἀποφραττομένους ὑπ' αὐτῶν. Patronos hosce nostros victos, et os eis obstructum esse.* Nam *ἀποφράττειν* est os obturare adversario, ut ne hiscere possit. *Pollux* VIII, 15. *ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν, ἀποφράττειν τὸ στόμα ἄμεινον.* Aliud est inferius c. 43. cum Momo intempestiva interpellatione obtundente Deos, Jupiter respondisset, *Σὺ ἡμᾶς ἐπισφάττεις, ὦ Μῶμε·* quod non est, *tu mactas nos, Mome*, ut interpretes; sed Latini dicunt, *enecas nos, Mome:* ut *Terentius* in Andria IV, 1. *Cur me enecas?* aut *occidis nos*, ut *Horat. occidis saepe rogando.* Sed in hoc ipso dialogo c. 52. f. hoc verbum ex Ms. reponendum est, *ἤδη γάρ σε τούτῳ ὀστράκῳ ἀποσφάξω, ego te hac testa interficiam.* Vulgo frigidius, *ἀποθραύσω*. Paucis versibus ante: *τὰ δ' ἄλλα κατὰ ῥοῦν φέρεται, ὡς ἂν τύχοι ἕκαστον παρασυρόμενα.* Melius Ms. *παρασυρόμενον, ut quaevis forte trahitur*, a vi fluminis scilicet. *Παρασυρόμενον* pertinet ad *ἕκαστον*. Sed in iis, quae modo praecesserunt, non probo ejusdem libri scripturam, quae pro *τὰς σπονδὰς πέμποιεν*, prae se fert *τὰς πομπὰς πέμποιεν*. Nam quamvis pompae et ludi in Deorum honorem instituerentur, tamen *πομπὰς πέμπειν* nemo dixerit. Ibidem statim et sic cum Ms. legendum *ὥςτε ὑμέτερον ἂν εἴη, quare vestrarum esset partium*, non *ἡμέτερον*, sequentia indicant verba, in quibus non damno, *τὰς θυσίας καρπουμένων*, quod in Edd. exstat. Non possum tamen non indicare, in vetere libro haberi *τὰς θυσίας μόνων ἐστιωμένων, vobis solis sacrificia in epulis comedentibus;* cum nunc partem sibi vindicent sacerdotes, partem

qui sacrificant: et id magis arridet, genioque *Luciani* est convenientius. GRAEV.

Ead. l. 8. *Ἀποφραττομένους*) Ita optime O. et P. etiam. Quod enim *ἀποσφαττομένους* in vulgatis legitur, absurdissimum est. SOLAN. *Καὶ ἀποσφαττομένους*) Praefero hic etiam antiquam lectionem, et versionem *jugulatos*, quae ad disputationem talem bene convenit: praesertim cum hoc ipso libello deinde *ἐπισφάττειν* etiam metaphora simili adhibeatur. Credo ego, *ἀποφραττομένους* esse glossam: certe nemo sanus potuit *τῷ ἀποφραττομένους* substituere *ἀποσφαττομένους*, sed contra. GESN. *Ἀποφραττομένους*) Non potui denegare quatuor Codicum collationibus, quin earum lectionem reciperem, *Solani*que diligentiae satisfacerem; et sensus adeo planus est ab ea, ut nemo alium sit desideraturus. At verum est, *ἀποσφάττομ.* elegans esse, si Latinorum more dictum intelligas; sed dum exempla desidero, Codices sequor. Si satis verum foret, *ἐπισφάττεις*, quod deinde occurrit cap. 43. idem esse, etiam hic vulgatum servarem: quod si deinde comperiam, fatebor, me hujus etiam mutationis poenitere. REITZ.

Ead. l. 10. *Τῶν*) Quasi dixisset *ὑμῶν*. SOLAN.

Ead. l. 12. *Τῶν τιμωμένων ἦν*) Cur *τιμωμένων* dederim, res ipsa loquitur. Nec repetam, quae alibi ex *Aristoph.* Plut. dixi, *εἰ γὰρ τῶν φίλων*, et similia. REITZ.

Ead. l. 16. *Δημοσθένης*) *Demosthenis* verba Olynth. I. (III. Ed. *Rüdiger.* c. 6.) p. m. 6. B. sunt: *Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν, ἴσως φήσαι τὶς ἂν, ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι. τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ ἀπράττειν ποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβούλου.* SOLAN.

Pag. 251. l. 6. *Κατ' ἐμαυτὸν εἰς ὅσον*) Illud *εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν*, videtur interpretatio esse *τοῦ κατ' ἐμαυτὸν*, adeoque nonnullis pro glossa habebitur: quod ut non nego, ita tamen minime elimino, quia interpretatio est necessaria, ab ipso *Luciano* forsan profecta; si quid tamen superfluum, malim illud *ἐμοὶ* abesse, tumque *εἰς ὅσον δυνατὸν* non esset idem, quod *κατ' ἐμαυτὸν*, sed respiceret ad fatum Parcasque, quarum necessitati et se aeque ac Jovem fateretur subjectum, quasi diceret, *si modum per fatum fieri potest.* REITZ. Fati oblitum esse haec dicentem Neptunum, mox Jupiter dicit. Ne verbulum quidem in his superfluum est, aut a glossatore profectum. *Κατ' ἐμαυτὸν* est *pro partibus meis, pro imperii summi portione, aut provincia, mihi demandata.* Sed *εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν*, *pro viribus meis, pro potentiae mensura.* Modeste Neptunus loquitur coram collegis. LEHM.

Ead. l. 10. *Ἐκποδών*) Jam sic scribitur; alias *ἐκ ποδῶν*. Vid. supra notata ad Dial. pro Imag. c. ult. f. Adde *Soph.* Aj. 1020. ubi *ἐκποδών* quoque exaratum, *procul* valet. Hic vero *e medio* vertere malim, cujus exempla vid. supra l. c. Licet fatear, saepe nihil interesse. Ap. *Xenoph.* autem in Edd. antiqq. *ἐκ ποδῶν* scribi amat. Vid. *Cyrop.* L. III. sub init. s. Ed. *Bas.* 1555. pag. 43. *βουλόμενοι τὰ ὄντα ἐκ ποδῶν ποιεῖσθαι.* Quod et ibi vertitur *procul portare.* Sed et ibi eodem redibit, utrum *e medio*, *e conspectu*, vertas. REITZ. Edd. *Bass.* 1. et 3. et hic habent *ἐκ ποδῶν*, ut semper. LEHM.

Ead. l. 11. *Ἤτοι κεραυνῷ*) Ex Ms. legendum, *ἤτοι κεραυνῷ, ἢ ἄλλῃ τινι μηχανῇ*, non ut Edd. praeferunt, *ἤτοι κεραυνῷ τινι, ἢ ἄλλῃ μηχανῇ.* GRAEV. Ms. Ox. *ἢ τινι ἄλλῃ.* Impressi, *τινι, ἢ ἄλλῃ.* Ego ordinem verborum sic mutavi. SOLAN.

Ead. l. 15. *Ἐπιλέλησαι οὐδέν*) Legendum videtur, *ἐπιλέλησαι ὅτι οὐδέν* etc. GUYET. Bene conjecerat *Guyetus*, conjunctionem deesse. *Ὡς* igitur ex Cod. O. lubens recepi. REITZ.

Ead. l. 16. *Ὡς οὐδέν*) Ex Ms. Ox. est illud *οὗς*. SOLAN.

Pag. 252. l. 4. *Πλοχάμων — ἔλκοντα*) Quando hoc factum sit nescio. In Ox. *ἕλκοντος*. Utrumque probum. SOLAN.

Ead. l. 6. *Γεραιστῷ*) Veram esse hanc scripturam, patet ex *Thucyd.* III, 3. (quem adeundum *Hemsterh.* in marg. monuit.) Nam licet *Hudson.* in variantt. Lectt. illic notet, etiam *Γεραστὸς* sine diphthongo scribi, *Wassius* tamen bene monet, etiam Latinis Geographis *Geraestus* scribi, ac *Dukerus* ex *Liv.* XXXI, 45. *Geraestum nobilem* Euboeae portum vocari, docet, ac *Lucianum* ex h. l. testem adducit; licet errore typographico *Γεραιτὸς* pro *Γεραιστὸς* in illa ad *Thucyd.* Nota editum conspiciatur. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἀποσκευάζεσθαι*) Malam interpunctionem, ex qua mala quoque ante versio nata erat, correxi. Vulgo enim sic editum fuit: *καὶ δι' αὐτὸ ἀποσκευάζεσθαι, τὸν ἄνδρα οὐ περιμείναντες* etc. Sed *ἀποσκευάζεσθαι* pertinere ad *ἄνδρα*, facile patet, et locutio satis est vulgata, pro *e medio tollere* aliquem, maxime *Herodiano*, qui aliquoties ita utitur, ut I. c. 17. §. 3. *καὶ λοιποὺς πατρώους φίλους ἀποσκευάσασθαι πάντας ἤθελεν.* Item VII, 1, 7. Quod supra jam exhibuimus. Et *Nostro* supra Tyrannic. l. 1. atque alibi. REITZ.

Pag. 253. l. 1. *Τινα ταυτήν*) Subaudi *ὁδόν*. GUYET. Vid. *Bos.* de Ellipsi, et nos supra T. I. Patebit ex Indice. REITZ.

Ead. l. 9. *Νέοις*) Ante trigesimum aetatis annum pro concione dicere leges Atheniensium non sinebant. Senioribus etiam primus dicendi locus concedebatur. Vide *Plut.* 1404. 2. SOLAN.

Ead. l. 13. *Ὥςτε μὴ καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι προκεῖσθαι τὸν λόγον*) Horum verborum sensum non sunt assecuti interpretes, quorum alter: *ut in ea non aetatis, sed communis omnibus boni ratio proponatur.* Alter: *ut non aetatis respectu, sed communis utilitatis servandae gratia omnibus quoque sermo sit propositus.* Sensus est: *ut non aetatis ratio haberi debeat, sed omnes communiter sententiam suam dicere oporteat.* Eodem modo, quo Mnesiphilus apud *Plut.* Conviv. 7. Sapient. p. 154. *Ἐγώ τοι ὦ Περίανδρε, τὸν λόγον ἀξιῶ καθάπερ τὸν οἶνον μὴ Πλουτίνδην μηδὲ Ἀριστίνδην, ἀλλ' ἐξ ἴσου πᾶσιν ὥςπερ ἐν δημοκρατίᾳ νέμεσθαι καὶ κοινὸν εἶναι.* Haec in Observ. Crit. pag. 65. habebat *L. Bos.* REITZ.

Pag. 254. l. 4. *Ληξιαρχικὸν*) Subaudi *βιβλίον.* GUYET.

Ead. l. 7. *Βαθυπώγωνα*) Conf. supra Reviv. c. 6. REITZ.

Ead. l. 8. *Εὐγένειον*) Vid. infra Icarom. c. 10. p. Ubi iterum de *barbato*, s. pulchro circa mentum, usurpat; nam quod etiam *generosum* significet, ut *Bud.* Lexicon minus ait, nondum comperi. Sed cum ab *εὐγενὴς* quoque fiat *εὐγένεια, nobilitas*, non mirarer, si etiam *εὐγένειος* adjective eod. significatu reperiam; quamvis tum ad ambigua homonymiae referendum. REITZ.

Pag 255. l. 4. *Ἀλλ' οὐ σὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ἐφιέναι*) Ridiculus est *Benedictus*, cum ab *Obsopoeo*, verbum Graecum vertente per Latinum *permittere*, sic abit, ut putet, id notare *mandata dare* vel *injungere*, cum in Toxari c. 37. *καὶ ἐφεῖται δὲ τὸ μέγιστον ἄχρι τριῶν ἐς τὰς συνθήκας εἰςιέναι*, ipse clare viderit, recte id verbum ad *Obsopoeo* sumtum esse. GRON.

Ibid. Τὰ τοιαῦτα ἐφιέναι) Parum hic distant, *permittere, mandare, facultatem dare*: nihil vel verbo *ἐφιέναι* repugnat, vel rei, de qua agitur: quod vel inde apparet, quia statim subjungitur, *ἢν οὗτος κελεύῃ.* Placuit praesertim *facultatem dare*, quia hoc verbo Praesidis potestas commode exprimitur. GESN.

Ead. l. 8. *Ἔοικε*) Aut post *ἀνὴρ* excidit *εἶναι*, aut alia huic loco querenda medela. Codex certe Ox. aliter aut restrinxit, aut reperit, cum habeat: *ἔστι μὲν χρηστὸς καὶ εὐσεβὴς*, et mox *ἠκριβωκὼς τοὺς τῶν Στωϊκῶν.* SOLAN.

Ead. l. 12. *Πιθανὸς*) Sic L. et *Ven.* 2. *Bas.* 2. In reliquis *πιθανῶς*, prave. SOLAN.

Ead. l. 13. *Τὴν φωνὴν ἰδιώτης*) Qui vulgari stylo nulla arte excultó utuntur, *ἰδιώτας* appellari, praeter alios etiam docet *Jac. Elsner.* ad 2. Ep. ad *Corinth.* c. XI, 6. p. m. 150. Et *Jens.* in Lectt. Lucian. p. 91. de plane *ἀμούσῳ*. Sed hoc nimis jam notum, et vidimus supra in Hermot. in Amor. etc. REITZ.

Ead. l. 15. *Βατταρίζων*) *Jacobs.* in Additt. ad *Göller.* Edit. *Dionys.* de Compos. Verbb. p. 266. observat haec *Luciani* verba ducta esse e *Platon.* Theaet. p. 175. D. *ἀδημονῶν τε καὶ ἀπορῶν καὶ βατταρίζων γέλωτα .... παρέχει.* Certe *Pierson.* ad *Moer.* p. 197. sic legit pro *βαρβαρίζων*, invito tamen *Heindorfio* T. II. p. 398. LEHM.

Pag. 256. l. 2. *Συνεῖναι*) *Συνιέναι* alibi dedimus, ut de Salt. vers. fin. Ac *Jensius* haec verbe adducens ad de Salt. §. 1. etsi aliud agens, quoque scribens *συνιέναι*. Et hoc differentiae caussa melius puto: quia tamen jam crebrius *συνιέναι* scribi video, quam ante suspicabar, vulgatam quidem exhibeo, qualem hic inveni, quamquam ex compendio scribendi in his infinitivis usitato, facile fieri potuit, ut perperam confunderetur. Quare dedita quoque opera *Davisium* haec *Luciani* citantem in Addendis ad *Cic.* Tusc. Disp. I. c. 3. *συνιέναι* scripsisse arbitror. Usus autem erat *Cicero* simili querela, scribens: *Fieri autem potest, ut recte quis sentiat, et id, quod sentit, polite eloqui non possit: sed mandare quemquam literis cogitationes suas, qui eas nec disponere nec illustrare possit, nec delectatione aliqua allicere lectorem, hominis est intemperanter abutentis et otio et literis.* Quod vero Ed. *Amst.* hic male habeat *συνεῖναι — ὀξὺς ἐστι*, non opus erit monuisse. REITZ. Cf. Quom. Hist. Conscr. c. 44. ibique Varr. Lectt. LEHM.

Pag. 257. l. 1. *Μεταίχμιον ἀσφαλῶς*) Id est, in medium projiciens oracula, ut incertum sit, ad quem quidque pertineat. Similis phrasis infra Conc. Deor. cap. 3. *νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος* etc. KUSTER. Hic iterum aut abutitur hac voce *Lucianus*, aut corruptus est a librariis. Vide c. 6. et Gall. c. 18. *Fl.* non agnoscit *ἀσφαλῶς*. Vide Alex. c. 22. et 49. SOLAN.

Ibid. *Ἐς τὸ μεταίχμιον*) Vix est, ut interpretatio simplex vim et elegantiam hujus loci assequatur, cui similis alter est in *δραπέταις* non procul ab initio. Nempe *μεταίχμιον* est locus inter duas acies, jamjam concurrere parantes, interjectus: quidquid est in hoc *μεταιχμίῳ*, incertum est, cujus sit, sequitur victoriam. Apollo oracula sua, ut ipse tutus sit, ne mendacii queat convici, projicit *ἐς τὸ μεταίχμιον*, in eum lo-

cum, unde rapere ad se conetur uterque pugnantium, vindicet sibi et retineat idem, qui et campum aciei ac victoriam. GESN.

Ibid. Ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων) Ἀσαφῶς legendum videtur, ut supra c. 6. med. ἀσαφείας pro ἀσφαλείας, et infra Pseudol. c. 3. a. m. ἀσαφὴς pro ἀσφαλὴς. GUYET. Etsi supra c. 6. ἀσαφείας pro ἀσφαλείας propter Codices praetuli, quod ibi sensum probum fundat, cum Apollini obscuritas vaticinii propter ignorantiam futurorum exprobretur; dubito tamen, an semper sic legendum. Hic certe cum ἀποῤῥίπτων aeque recte conjungitur ἀσφαλῶς, *caute*, quam ἀσαφῶς, et ad prudentiam ejus respici videtur, qua cavet, ne ignorantia sua prodatur. Ita ἀσφαλέστερον ἀποκρίνῃ supra c. 6. *prudenter respondeas, ne capiare:* notumque est vetus verbum ex *Eurip.* Phoen. 597. Ἀσφαλὴς γάρ ἐστι ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης. Ubi *cautus* miles audaci praefertur. Si tamen ἀσαφῶς ex libris proferretur, cederem, ac facile admitterem, ut quod melius cohaeret cum seqq. ὡς τοὺς ἀκούοντας ἄλλου δεῖσθαι Πυθίου, quo certe *obscuritas*, non *cautio* significatur. REITZ. Nec Pseudol. c. 3. ἀσφαλὴς, neque h. l. ἀσφαλῶς, mutandum est. De illo loco videbimus suo tempore. Sed h. l. ἀσφαλῶς eleganter uno verbo idem exprimit, quod Juno Diall. Deor. XVI, 1. de eodem Apolline vate dicit, ὡς ἀκινδύνου εἶναι τὸ σφάλμα. Verte *tuto*, non cum *Reitzio: caute* aut *prudenter*. *Solanus* locis suis collatis nihil amplius effecit, quam ut probaretur, id quod probatione non egebat, Apollinis oracula passim dicta esse ἀσαφῆ. LEHM.

Ead. l. 11. Δάμιν αὐτοπρόσωπον καὶ δι' αὐτοῦ λέγειν) Nescio, utrum *Obsopoeus* omiserit rectius secundae vocis interpretationem, an festinationem suam indignius prodiderit *Benedictus*, non satis considerans vim ejus, et ideo interpretans male *praesentem*. Nam aeque praesens futurus erat Timocles, si advocato suo ad aurem adstaret. Efficacia utique Graecae vocis longe alia et major est, et satis ab viris doctis explanata, et hic ideo difficilior ad exprimendum Latine, quia ipse *Lucianus* per sequentes voces δι' αὐτοῦ eam explicuit. Certe tamen notat, eum et aperta facie et sine simulationis velamento, et proprio ore atque ingenio dissertaturum, ut αὐτοπρόσωπον κάλλος in Timone p. 76. Ed. *Salmur.* tum ob alios respectus, tum cui προσωπεῖον abest. Infra in Gallo simile occurrit, ὥςπερ ποτε ἡ φηγὸς ἐν Δωδώνῃ αὐτόφωνος ἐμαντεύετο. GRON.

Ead. l. 16. Ἐπινοήσομεν) Codex Ox. ἐπινοήσωμεν, mendose: neque enim id agit, ut consilium, quod risit, probet. SOLAN.

Pag. 258. l. 9. *Ἐν τῷ στενῷ ἐχόμενος*) Conf. supra dicta ad c. 4. f. et credes articulum etiam hic rectius omitti; sed quia hic brevius comma, euphoniae caussa articulus additus non adeo displicet. Reitz.

Ead. l. 15. *Κολοφῶνι*) Vide not. ad Bis. Accus. c. 1. Solan.

Pag. 259. l. 1. *Ἁπάντων μοι τῶν χρησίμων*) Vates enim aqua pota vaticinabantur. Vide *Tatian.* 72. Tripode etiam opus erat, et aliis nonnullis, quarum pars a *Nostro* recensetur Hesiod. c. 9. Solan.

Ead. l. 4. *Ἀναδέξεσθε δέ, εἰ καὶ ἔμμετρα λέγοιμι*) *Quae accipietis, etiamsi sint concepta carmine. Εἰ καὶ ἔμμετρα* enim legendum videtur, pro *εἰ μὴ ἐμμ.* Excusat se, si, ut ceteri Dii, pedestri sermone non utatur. Guyet. *Ἀνέξεσθε*) Ex Edd. *Ven.* et Ms. Ox. haec scriptura: in reliquis *ἀναδέξεσθε*, vel *ἀναδέξασθε*, legitur, quod nos repudiamus. Solan. *Ἀνέξεσθε*) Haec lectio etiam adscripta erat margini Ed. meae *Hagenoanae*; et quia *Junt.* et O. eam firmabant, eam prae vulgata recepi. Sic deinde c. 36. *ταῦτ' ἀκούοντες, ἀνέχεσθε*; quamvis alia occasione. Etsi enim *ἀναδέξεσθε* hic vertendo *recipietis*, (ut *Gesnerus* dederat) sensum non malum fundat; ac *δέχεσθαι* quoque de oraculis dicatur, ut ap. *Aristoph.* Pl. 65. *Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ Θεοῦ.* alterum tamen praestare, facile se probabit intuenti. *Guyetus* vero leviore mutatione pro *ἔμμετρα*, *ἄμετρα* potuisset legere, neque tum opus fuisset particulam negativam in adfirmativam mutare. Non possum tamen, quin addam, quae *L. Bos* in Obs. Crit. p. 66. super hoc loco adfert, ait autem: Insulse interpretes, quorum alter, *quod caperetis, nisi carmine responsum darem.* Alter: *suscipietis vero haud dubie, nisi versiculis inclusum oraculum protulero.* Sensus est, *recipietis autem in vos, si non metro constant justo, quae dicam.* q. d. Si jam non pedibus suis constent carmina, quae proloquor, si vitiosa sunt, culpa non erit in me, quia ego praemonui, me solitis instrumentis meis hic destitutum esse, sed in vobis erit culpa. Elliptice dixit, *ἀναδέξεσθε* pro *ἀναδέξεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν.* quemadmodum in Parasito p. 24. *ἀναδεχομένην εἰς αὐτὴν τὰς αἰτίας.* His lectis, eo magis impulsus sum ad rejiciendam vulgatam; nam certe longe arcessita est haec interpretatio et ellipsis: quin etiam *ἀναδέξεσθε οὖν* potius, quam *δέ* legat, si ex illa consequentia in alios culpam carminis mali conjicere voluerit. Reitz. Mihi satisfacit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum *ἀναδέξεσθε*, *recipietis, aequi bonique consuletis.* *Ἀνέξεσθε* tamen nec ipsum damnare ausim. Gesn.

Ead. l. 5. *Λέγε μόνον, σαφῆ δὲ*) Quod in *Ald.* et in aliis quoque forsan Edd. vett. sic interpunctum legitur: *Λέγε, μόνον σαφῆ δὲ* id occasionem dedisse videtur inverso horum ordini, quem ex J. et P. *Reitzius* et recentt. receperunt: *Λέγε, σαφῆ δὲ μόνον*. Verum mihi longe magis placent verba, vulgato ordine lecta, modo recte cum B. 1. et 3. disponantur: *Λέγε μόνον, σαφῆ δέ*, i. e. „*Dic modo* (non opus est longo exordio tuo, ampliore excusatione.) *Dic modo*, omnia bene tibi procedent, quippe in his rebus exercitato ac multum versato. Vide autem simul, ut clare sententias proferas: hoc enim nunc maxime curamus.“ Lehm.

Ead. l. 6. *Ἢ ἑρμηνέως*) Cum *καὶ* pro *ἢ* haberent Edd. posterius ex J. recepi, et ex marg. *Hag.* Etsi *Junt.* *ἢ καὶ* exhibet, possumus tamen illo *καὶ* satis carere; et ut quis dicat, *καὶ* simul servandum fuisse, vertendumque cum emphasi, *aut interprete etiam*, nondum tamen permoveor, ut credam eo opus esse: nam an plus est interpres, quam patronus, ut incrementi particula addita requiratur? Verterant jam olim, *aut interpretis*, licet *καὶ* retinerent; cumque sic adjuvare Graeca vertendo cogerentur, quidni eodem jure lectionem Graecam juvamus aptum vocabulum recipiendo, et illud *καὶ* satis jam hic et alibi frequentatum, rejiciendo? quod si quis revocare velit, faciat; nam haud adeo magni est. Reitz.

Ead. l. 7. *Καὶ χελώνη*) Et hic secuti sumus auctoritatem Mss. Ox. P. et Edd. *Ven.* cum in aliis legeretur *ἢ* pro *καί* vide *Herod.* I, 47. p. 11. et *Nostrum* Jov. Conf. c. 14. et Bis Accus. c. 1. Solan. Necessaria erat vel sine Codicum auctoritate mutatio *τοῦ ἢ*, in *καί* nam vulgata historiae repugnat: simul enim et permixtas testudinis agnique carnes coctas fuisse, supra jam cap. 14. Jov. Conf. vidimus ex *Herodot.* I, 47. (al. p. 20.) Et sic *Noster* de re eadem infra in Bis Acc. sub init. *ἄρνεια κρέα, καὶ χελώνας*· et supra l. c. etiam *ἄρνεια κρέα καὶ χελώνης*. Nec abhorrerem a *ξυνέψεται* recipiendo; pro quo deinde ait *ἐς αὐτὸ ἕψεται*. Sed quia non tanta necessitas, vulgatam passus sum retineri. Reitz

Ead. l. 11. *Κόμη ἀνασοβουμένη*) Non poterat *Benedictus* vocem minus huc aptam excogitare, quam qua usus est, *crispata coma*, quae nihil ad vaticinantes. *Basileenses* clarius, *comarum semet erigentium horror*. Horrentes enim et jactatas comas in vatibus agnoscunt Latini. *Heliodorus* libro III. dicit *τήντε κόμην διασείσας καὶ τοὺς κατόχους μιμούμενος*. Gron.

Pag. 260. l. 1. *Κέκλυτε*) Adi *Aristoph.* Ἱππ. 298. B. et 548. unde hoc imitatus est *Lucianus.* SOLAN. Adde *Aristoph.* Equitt. v. 197. LEHM.

Ead. l. 4. *Μύθοισι κορυσσόμενοι πυκινοῖσι*) *Subtilibus armati sermonibus.* GUYET.

Ead. l. 5. *Πολλὰ γὰρ ἔνθα μόθου*) *Πολλὰ γὰρ ἔνθα καὶ ἔνθα μόθου.* MARCIL. Quod *Marcil.* inserendum monet, id in Edd. jam inveni, et *Homero* familiarissimum est *ἔνθα καὶ ἔνθα*, ut II. B, 462. E, 223. H, 156. etc. REITZ.

Ead. l. 6. *Ταρφέος ἄκρα κορύμβα*) Ridiculus sit, si quis se plane interpretari posse dicat, quae Momus ipse obscuritatis nomine effuse ridet. Illa obscuritas ab hoc versu incipit. Singula verba verbis si reddere velimus, *ταρφὴς* est densus, ut silva, ut fruges, *κόρυμβα* dici possunt summa, q. d. *κορυφαῖα*, unuscujusque rei, ut corymbi plantarum, ut aplustria navium; *ἐχέτλην* stivam esse aratri, constat; poni nonnunquam etiam pro sulco, monet *Hesychius.* Igitur vel hic sensus esse potest, ab hoc tumultu disputantium philosophorum spicas in densis sulcis moveri: vel, quoniam nihil alias occurrit in oraculo, quod ad irridendam Deorum, Jovis inprimis, anxietatem et solicitudinem pertineat, *ταρφέος ἐχέτλης ἄκρα κόρυμβα* est absurda, et similis oraculis aliis descriptio caeli, Deorumque. Nam *ἐχέτλην*, si serio nugari porro placeat, dixisse potest, per metalepsin pro *ἁμάξῃ* s. plaustro illo caelesti, (vid. Iliad. *Σ*, 488.) quod polo vicinum est; polum pro caelo, cui *ἄκρα κόρυμβα* tribuere non inepte potuit; caelum pro Diis ipsis. Hoc cum videretur sententiae magis accommodatum, sequi in interpretatione placuit. Porro *ἀκρὶς* potest alludere ad *τεττιγοφορίαν* Atheniensium, si, ut videtur, Timocles Atheniensis fuit; Damis autem comparari vulturi. Sed ohe! satis est, ne ludibrium debeamus Momo. Quorsum pertineant *ὀξυβόαι*, *κλωγμὸς*, *κορῶναι*, *ὄνοι ἡμίονοι*, et verba prope omnia, nempe ad injuriam et irrisionem philosophorum, non est obscurum, si quis velit attendere. GESN.

Ead. l. 7. *Ἀλλ' ὅταν αἰγ.*) *Homer.* Odyss. X, 302. SOLAN.

Ibid. Αἰγυπιὸς) Ms. Ox. *Αἰγύπτιος*, corrupte. Vid. Od. X, 302. et II, *Π*, 428. SOLAN.

Ead. l. 16. *Λέγει*) Ex Ms. Reg. 2955. pro vulg. *λέγοι.* BIP.

Ead. l. 17. *Θεμιστοκλέους*) Consule, si non meministi, *Corn. Nepotem* in Themistocle. Is enim oraculi mentem enarravit, quo *sese muris ligneis tutari* Athenienses jubebantur.

Vide supra c. 10. et adde *Polyaen.* Strat. I. p. 40. SOLAN. Alludit ad oraculum de domibus ligneis. V. *Plutarch. Guyet.* Idem notum ex *Corn. Nep.* in vit. Themistoclis c. 2. REITZ. Adi fontem *Herod.* VII, 141 — 143. LEHM.

Pag. 261. l. 2. *Κανθηλίους*) Laudantur versus quidam Lysippi, in quibus pejus quid asino est *καινθήλιος*. [*Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Ἀθήνας, στέλεχος εἶ. [Εἰ δὲ τεθέασαι, μὴ τεθήρευσαι, ὄνος. [Εἰ δ' ἀναρεστῶν ἀποτρέχεις, καινθήλιος.*] Haec ex notis *Rittershusii* ad *Porphyr.* No. 18. SOLAN.

Pag. 262. l. 1. *Βοιώτιον*) Sic *Horatius*: *Boeotûm in crasso jurares aëre natum.* SOLAN. Epist. II, 1, 244. LEHM.

Ibid. Ξυναπολέσαι ἐπὶ πονηρῷ τοσούτους) Sic omnes, quos vidi, Codices. Sed non dubito, quin legendum sit *ἐνὶ* pro *ἐπὶ*, ut infra Somn. L. Bos. Mihi non est dubium, legendum esse *ἐνὶ πονηρῷ*. Calligraphorum vicini in utraque vocula exprimenda ductus corruptioni occasionem dedere. GESN. Recte divinarunt *L. Bos*, et *J. M. Gesn. ἐνὶ* legendum pro *ἐπί*. Quare, cum *Fl.* etiam id habeat, sic *Luciano* reddidi. REITZ.

Ead. l. 2. *Αὐτῷ Μαραθῶνι*) Pugna enim Marathonia in ea porticu publice depicta fuerat, et Miltiadis virtuti datum, *ut in decem praetorum numero prima ejus imago poneretur, ipseque hortaretur milites, proeliumque committeret*, teste *Corn. Nep.* in Milt. De Cynaegiro, quod afferam, nihil habeo, nisi quod statuam ei aeneam nullam fuisse constat ex Demonact. c. 53. Imaginem fuisse credo, qualis Miltiadis illa et reliquorum. De Rhetoribus quod addit, illustratur ex Rhet. Praec. cap. 18, quem locum ipse inspicito. SOLAN.

Ead. l. 4. *Τὴν μεγίστην — ὑπόθεσιν*) Ridiculum argumentum, et simile illi, qui caput sibi ne praecideretur deprecatus, illud caussabatur, se non habiturum, ubi pileum imponeret. Nempe deridet jusjurandum illud *Demosthenis*, *Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας*, quod expendit *Longinus* s. 16. ubi omnia, quae hic dici possent, viri docti, praesertim *Tollius*. Add. tamen *Spanhem.* ad *Aristophan. Νεφ.* 982. GESN.

Ead. l. 6. *Ἴσως*) Ex Ms. Ox. SOLAN.

Ead. l. 9. *Οὐκοῦν καὶ ὁπότε*) Ducibus Mss. Regg. 2955. et 3011. inseruimus illud *καὶ* inter *οὐκοῦν* et *ὁπότε*, quod ignorabant Edd. BIP.

Pag. 263. l. 5, *Ὁ κωμικὸς*) *Aristophanes*, sed locus non succurrit. V. Quom. Hist. Conscr. c. 41. SOLAN.

Ead. l. 6. *Μακρὰ χαίρειν φράσας ταῖς τιμαῖς*) Solet auctor dicere *μακρὰ*, idque videtur convenientius. In Asino:

κἀγὼ τοῖς παρακειμένοις κριθιδίοις μακρὰ χαίρειν λέγων. In Gallo: *ὁ Ἀχιλλέως ἵππος μακρὰ χαίρειν φράσας τῷ χρεμπτίζειν.* Pagina tamen 229. *μακρὰν χαίρειν τοῖς πόνοις φράσαντες.* Gron. *Μακρὰ χαίρειν*) Quia sic supra Asin. cap. ult. infra Gall. c. 2. atque alibi apud *Nostrum* invenitur, et Cod. P. id suppeditat, hoc vulgatae *μακρὰν* praetuli. Namque et *Aristoph.* Pl. 612. *μακρὰ χλάειν.* Item Eccl. 423. et passim, non *μακράν.* *Gronov.* recte quidem notat, infra tamen in Bis accusato, vulgo etiam *μακρὰν χαίρειν* legi, (v. ejus Diss. cap. 21. post med.) sed cum ibi *Juntina* quoque, item Cod. P. habeant *μακρὰ*, non dubitavi utroque loco sic edere; nam sic verius videtur. Licet *μακρὰν* non omnino damnare ausim; quid prohibet id adsumere, quod manifesto probum est. Reitz.

Ead. l. 7. *Καὶ κνίσσῃ*) *Homer.* Odyss. *Α*, 606. Solis.

Ead. l. 11. *Εὖγε*) *Εἰρωνικῶς.* Guyet.

Ibid. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς) *Testis domesticus.* Dixi de hoc proverbio alibi. Caetera hujus Dialogi sunt centones Homerici et Euripidei. Bourd. *Οἴκοθεν*) Id est: Tu, o Hercules fili, testis domesticus es, cujus testimonium contra nos valiturum est. Guyet.

Ibid. Ἀπέσωσας) Subaudi *ἡμᾶς, εἰρωνικῶς.* *Damidi* vero, subintellige et aliis *ἀθέοις.* Guyet.

Ead. l. 12. *Ταῦτα*) Id est, superiora illa: *Εἰ τοιαῦτα ἐστι τὰ ὑμέτερα, μακρὰν χαίρειν φράσας* etc. Guyet.

Ead. l. 15. *Μᾶλλον δὲ ὁ σὸς, ὦ Ἑρμῆ*) *Μᾶλλον δὲ ὁ σός, ὦ Ἑρμῆ, ἀδελφός ἐστιν, ὁ ἀγοραῖος, ὁ παρὰ τὴν Ποικίλην πίττης γοῦν ἀναπέπλησται, ὑσημέραι ἐκματτόμενος ὑπὸ τῶν ἀνδριαντοποιῶν.* Sic scribitur in antiquo Codice: pro quo in vulgatis habetur *ἀναπλαττόμενος*, quod quidem et ipsum idem notat, sed alterius est interpretatio. Tritius scilicet substitutum est minus vulgato. Hoc modo vero verte: *Tuus est sane, Mercuri, frater, forensis ille, qui ad Poecilen est. Itaque pice est refertus, cum quotidie a statuariis exprimatur,* sc. ejus forma, propter excellentiam. Dicebatur *Ἑρμῆς Ἀγοραῖος forensis*, quia illa porticus erat in foro, et *Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι, Mercurius ad portulam*, cujus crebra apud veteres mentio. Vide *Harpocrationem*, et quae ad illum not. *Valesius*, nec non *Meursii* Athenas Atticas lib. 1. cap. 5. Verba mox sequentia, *ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑποπιτνούμενος, στέρνον τε καὶ μετάφρενον· θώραξ δέ μοι γέλοιος ἀμφὶ σώματι πλασθεὶς παρῃώρητο μιμηλῇ τῇ τέχνῃ, σφραγὶς χαλκοῦ πᾶσαν ἐντυπούμενος·* vertunt, *cum ad porticum jam fabricarer aeneus, ac perque dorsum, perque pectus ungerer,*

factusque inepte thorax corpori meo adpenderet, nec arte dispari foret, ex aere totus mihi additur baltheus. Illepide sane et imperite. Hoc enim dicit Lucianus: *Cum fabri aerarii picem illevissent pectori et tergo, ridiculusque thorax corpori imitatrice arte fictus esset adpensus, omni aeris figura impressa.* Figura nimirum aerei thoracis, quae illi pici imprimebatur. Sunt versus alicujus Tragici, quamvis in responsione Jovis pro *παύου ὦ Ἑρμαγόρα βέλτιστε τραγῳδῶν* legatur in Ms. *ἰαμβίζων*. *Μιμηλὴ τέχνη*, est ars, quae imitatur, aut simulat, qualis est pictorum, et fictorum. *Ἑρμῆς* autem *ἀγοραῖος* appellatur a Jove voce una ex duabus conflata *Ἑρμαγόρας*. GRAEV.

Ibid. *Ὁ ἀγοραῖος*) *Ὁ Ἑρμῆς ἀγ.* GUYET. *Pausan.* Att. p. 27. 22. *Ἰοῦσι πρὸς τὴν στοὰν, ἣν Ποικίλην ὀνομάζουσιν ἀπὸ τῶν γραφῶν, ἔστιν Ἑρμῆς χαλκοῦς καλούμενος ἀγοραῖος.* GESN.

Pag. 264. l. 2. *Ἐκματτόμενος*) Sic etiam P. et L. Propria huic rei vox. Vid. *Plat. Πολ. Γ.* p. Ed. *Ald.* 35. P. SOLAN. *Alciphr.* III. Ep. 64. p. 434. *Ὁ δὲ παῖς ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐξεμάξατο τὸν διδάσκαλον. Filius autem exactissime expressit magistrum.* Nec dubitavi hoc verbum *Luciano* reddere, quod quatuor Codd. habebant, cujus glossa *ἀναπλαττόμενος* videtur, quae in vulgatam irrepsit, ut notius verbum pro minus vulgari saepe solet. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν, ὑποπιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον*) Ut mirifice gessit se *Lucianus* in commentanda hac locutione, sic mirifici quoque fuerunt interpretes tum in ea contemplanda, tum Latine exprimenda. Nam cum vertunt *cum ad porticum jam fabricarer aeneus*, passivo intellectu, ut patet ex sequentibus, rem fortasse perhibent, sed non appropinquant Graecis, quae sunt activa, notantque, *eram fabricans* vel fingens *aera*, et ideo *obductus pice pectori et tergo.* Quod cum de se jactat hic in statua Hermagoras, ultro satis intelligendum praebet, id fieri per fabros aerarios. In sequentibus vero et vana et nulla in Graecis mentio balthei, et omnia sic vertenda simpliciter: *thorax autem ridiculus* (utpote ex fragili materia et nullius munimenti) *corpori circum allitus appenderet arte imitatrice omnem aeris caelaturam impressum habens.* GRON. *Ἐτύγχανον μὲν ἄρτι χαλκουργῶν ὑποπιττούμενος στέρνον τε καὶ μετάφρενον· θώραξ δέ μοι γέλοιος ἀμφὶ σώματι πλασθεὶς, παρηώρητο μιμηλῇ τῇ τέχνῃ, σφραγῖδα χαλκοῦ πᾶσαν ἐντυπούμενος. ὁρῶ δ' ὄχλον καί τινας δύο ὠχρούς κεκράκτας, πυγμάχους, σοφισμάτων, Λάμιν τε, καί. ΖΕΤΣ.*

Παύου, ὦ Ἑρμαγόρα βέλτιστε, τραγῳδούμενος. Sunt verba Hermagorae, fratris Mercurii, ad Jovem, cujus Hermagorae statua erat ad Poecilen, ut praecessit, Sed verba male et ab librariis, et ab editoribus habita. Primo quid est *χαλκουργῶν ὑποπιττούμενος*; Interpres vertit, *cum ad porticum jam fabricarer aeneus. Λῆρος.* An *χαλκουργῶν* est *aeneus?* an *ὑποπιττούμενος* est *cum fabricarer?* Deinde in *Salmuriensi* Ed. unde nos haec descripsimus, desideratur vox *στείχοντα* post *ὄχλον*. Scripsit Lucianus *χαλκουργῶν ὕπο πιττούμενος;* per anastrophen praepositionis usitatissimam, praecipue poetis. Sic *Euripides* in Phoenissis v. 299. [*Ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο.*] *Meorum dominorum, a quibus missa sum. Aeschylus* in Prometheo v. 367. [*Ἰπνούμενος βίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο.*] *Ubi torretur sub Aetnae radicibus.* Item fit in aliis praepositionibus, *περὶ, ἐπὶ, ἀνὰ*, frequentissime. Saepe quoque *Lucianus* prosae orationis scriptor *περὶ* per anastrophen (*πέρι*) habet. Est ergo *χαλκουργῶν ὕπο πιττούμενος, eum a fabris aerariis pice linerer.* Caeterum sunt omnes jambi, quos Noster vel ex Tragico aliquo desumsit omnes, vel interpolavit; qualibus Tragoediarum aliorumque poëmatum centonibus hic libellus est plenus. Respondet propterea Jupiter, et initio ultimi versus interpellans Hermagoran, ait, *Παύου, ὦ Ἑρμαγόρα βέλτιστε, τραγῳδούμενος.* Legendum quoque *μιμηλῇ τέχνῃ*, ejecto articulo *τῇ*, ab non intelligente nec advertente, temere inculcato. Versus autem ita ordine ponendi, (ut jam in textu curavimus.) Jens. Jambi septem sic destinguendi etc. *Guyet.* Eodem modo *Guyetus* distinxit, ut *Jensius.* Idem fecerat *la Croze*; quare eadem jam non repetam. Reitz.

Ibid. Χαλκουργῶν ὕπο Πιτ.) Vide *Jens.* Parodia est *Euripidis* Orest. 867. et 872. Solan.

Ead. l. 14. *Στείχοντα*, Cur *Jens.* dicat *στείχοντα* in *Salmur.* Ed. deesse, nescio; num omnino adest in illa, aeque ac in *Amst. B.* 1. ceterisque. Alias *στείχοντα* non signif. *tumultuantem*, sed *euntem*, imo *ordine ire*, unde *στίχες ἀνδρῶν*, ordines militum in acie stantium, *Homero* frequens. Item *στίχος*, unde distichon. *Hom.* Od. I, 418. De Cyclope: *Εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε. Si qua quendam prehendere possit cum ovibus foras exeuntem.* Sed cum *ὄχλον* addatur, eodem jure vertas *tumultuantem*, quo *exeuntem*, quando *θύραζε* additur. Ceterum et *στιχω* inveniri in praes. pro *στείχω*, non repetam ex *J. Horrei* Observationibus Criticis pag. 13. Reitz.

Pag. 265. l. 1. *Λάμιν τε καὶ*) *Ἰαμβικὴ διποδία.* Guyet.

Ead. l. 2. Ἑρμαγόρα) Hic Ἑρμῆς ἀγοραῖος scribendum videtur. GUYET.

Ibid. Τραγῳδῶν) In P. et L. etiam ἰαμβίζων. Sed nihil mutato opus est. SOLAN. Sex Codicum lectio non videbatur respuenda. LEHM.

Ead. l. 7. Τί οὖν ἔτι) Senarius; sed ita scribendus: Τί οὖν ποιεῖν ἔτι χρὴ λοιπόν, ὦ θεοί. GUYET. Facilis et plana videtur emendatio *Guyeti* versum restituere conantis: nondum tamen sic edi curo; quia non certum est, versum ipsum voluisse proferre *Lucianum*, an imitationem tantum; tum vero, quia *Guyetus* quarta sede spondeum relinquit. Alia res est, dico iterum, ubi ex pluribus versibus seqq. liquet, *Lucianum* carmina proferre, quod ex uno ad usus suos detorto versiculo non constat; ideoque nimis diligens in uno ejusmodi restituendo esse nolim. REITZ. Ineptissimus foret versus Jambicus in ore Jovis, qui Hermagorae modo usu eorum interdixerat. Facilius ferrem, si quis urgeret, priora Hermagorae verba Ὑπέρμεγα, (ὦ Ζεῦ) καὶ μυρίας τῆς σπουδῆς δεύμενον, ad numeros Jambicos legi. Praeludunt certe iis, quae sequuntur, tragicis. LEHM.

Pag. 266. l. 1. Σιγῇ ἐφ' ἡμείων) Parodia est ex *Homero* detorta, quem vide II. H, 194. SOLAN.

Ead. l. 4. ΔΑΜ. Οὐκ) l. e. οὐκ εἰσὶ θεοὶ, οὐ προνοοῦσι. GUYET.

Ead. l. 9. Εὐφωνότερον) Depravate, ut arbitror. Scripserat, credo, εὐτονώτερον. SOLAN. Neutiquam sic. Εὐφωνότερον est *majore voce*, quae conveniret τοῖς κεκράγηταις. Sic autem μέγιστον καὶ εὐφωνότατον ἐβόων de asino supra Luc. c. 16. ubi Edd. antiquiores male habebant μεγαλοφωνότατον. LEHM.

Ibid. Ἐπήχει) Legend. videtur ἐπιχεῖ pro ἐπίχεε. GUYET. Ἐπίχει L. optime, ut alibi usurpat ἐπίπαττε. Vide Pisc. c. 22. et Rhet. Praec. c. 16. In omnibus impressis ἐπήχει. SOLAN.

Ead. l. 11. Ἐπιστομίζων) Cum *Pricaeus* arbitraretur, in Ep. *ad Tit.* l. v. 11. οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν, non significare *os obturare*, sed *freno coërcere*, recte ab *J. Elsn.* p. 321. Observ. T. II. hoc *Luciani* testimonio, item alio ex *Aristoph.* Eq. 840. nec non *Heliod.* ac *Plutarch.* refutatur. Ceterum pro *refrenare* tamen *Pollux* p. 972. Forsan et *facere ut quis pronus in os cadat*, vide conjectatum supra pro Imag. c. 10. REITZ.

Pag. 268. l. 9. Ὧν — τῶν ἄλλων) Subaudi ἕνεκα, vel ἀντί. GUYET.

Ead. l. 14. *Μετ' ἀμύμονας Αἰθ.*) *Hom.* Il. Α, 423. SOLAN.

Pag. 269. l. 2. *Ἀνεπαγγέλτους*) *Αὐτεπαγγέλτοις* legendum videtur. GUYET. Dicit, Deos saepius ad Aethiopas epulatum ire, *καὶ ἀνεπαγγέλτους, etiam invocatos.* Sed Ms. *αὐτεπαγγέλτους*, quod elegans est vocabulum, *qui se ipsos invitant, qui condicunt.* Hoc enim Latinis est *condicere alicui*, ut apud *Cic.* 1. ad fam. 9. alicui significare, se apud eum coenaturum. Eadem quidem vis est vocis *ἀνεπάγγελτος*, sed illud tamen exquisitius. GRAEV. Recte conjecit *Guyetus*, idque quatuor Codd. firmant. Quare non recepisse stultitia fuisset. REITZ.

Ead. l. 14. *Τὸ ζητούμενον*) *Τὸ ἐξ ἀρχῆς ζητεῖσθαι, Aristot.* GUYET.

Pag. 270. l. 2. *Ἐνι γὰρ καὶ ἄλλως ἀρξάμενα*) *Contingit enim, ut haec incepta sint, Benedictus: jam enim alias incepta sunt, Obsopoeus*, quae sane quam non efferunt vim loquentis. Verte: *Potest enim esse, ut aliter* (quam scilicet munere providentiae) vel *temere* et fortuito *incepta* etc. Nec vero in praecedentibus illa *αὐτό που τὸ ζητούμενον συναρπάζεις* interpreter aut cum *Benedicto*: *tu quidem quaestionem corripis*, vel cum *Obsopoeo*; *tu quidem quaestionem discerpis*, sed pro argumento latenter arripis et producis id ipsum, quod quaeritur, et sic fraudem facis. Et nisi fallor, hunc locum innuit, eumque sic exponendum putavit, *Henr. Valesius* in postumis ad *Harpocrationem* pag. 143. Quin etiam mox *Benedictus* temere omisit in versione *καὶ ἐπαινοῦντι*· at recte *Obsopoeus, ac laudibus efferas.* GRON.

Ead. l. 8. *Διαλλάττεσθαι*) Manifestum mendum est in his verbis Epicurei philosophi, quibus dixerat, Stoicos ipsos *τάξιν* vocare *ἀνάγκην. Εἶτα δηλαδὴ ἀγαναχτήσεις, εἴ τις σοι μὴ ἀκολουθοίη, τὰ γιγνόμενα μέν, ὁποῖα ἔστι, καταριθμουμένῳ καὶ ἐπαινοῦντι, οἰομένῳ τε* (δὲ) *ἀπόδειξιν ταῦτα εἶναι, τοῦ καὶ προνοίᾳ διαλλάττεσθαι αὐτῶν ἕκαστον.* Interpretes: *Deinde scilicet indignaberis, si quis te non sequetur, cum ea, quae fiunt, qualia sunt enumeres et laudes, et putes hisce demonstrasse, horum unumquodque immutari providentia.* Atqui non permutantur, sed eundem servant ordinem illi siderum motus, temporum vices, et quae enumeravit alia. Scribendum sine dubio, ut est in Ms. *διατάττεσθαι*, regi, administrari providentia. Sic paullo ante Timocles quaerebat, *οὐδ' ὑπό τινι οὖν θεῷ τάττεται ἡ τῶν ὅλων ἐπιμέλεια*; *Hoc igitur universum nullane providentia regitur?* GRAEV. *Διατάττεσθαι*) Ex Ms. Gr. P. et L. Infra iterum *διέταττες ἕκαστα.*

SOLAN. *Διατάττεσθαι* praetuli vulgatae *διαλλάττεσθαι*, quia quatuor Codd. jubebant, et melius videtur; versionem *Gesneri* tamen non attigi, quae non multum abit ab restituta lectione. REITZ.

Ibid. Τὸν κωμικὸν) Unde habeat nescio. SOLAN.

Ead. l. 9. *Ἄλλο — μοι*) Inter duas hasce voces insertum erat *δέ*, quod exulare, duce *Fl.* Ed. jussimus. SOLAN.

Pag. 271. l. 3. *Μέλει*) Sic *Ven.* utraque. O. *μέλλει*. Reliqui libri *μέλειν*, minus eleganter. SOLAN. *Μέλει* etiam Ms. Reg. 3011. quod cur reddere *Luciano* dubitarit *Reitzius*, caussam non videmus. BIP.

Ead. l. 7. *Ὁμήρου*) Vide eum Iliad. A, 599. SOLAN.

Ead. l. 13. *Ἑξαπατᾷ τὸν Ἀγαμέμνονα*) *Hom.* Iliad. B, 6. et seqq. SOLAN.

Pag. 272. l. 3. *Διομήδης μὲν ἔτρωσε τὴν Ἀφροδίτην*) *Homer.* Il. E, 335. SOLAN.

Ibid. Εἶτα τὸν Ἄρην) Iliad. E, 855. SOLAN.

Ead. l. 5. *Ἐμονομάχουν ἀναμίξ* etc.) *Homer.* Iliad. *Υ*, 70. 75. SOLAN.

Ead. l. 8. *Ληποῖ δ' ἀντέστη*) *Homer.* Iliad. XX. MARCIL. Id est, II. *Υ*, 72. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἀρτέμιδος — μεμψ.*) *Hom.* Il. I, 529. SOLAN.

Pag. 273. l. 2. *Ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα*) Clypeum abjicere dixit pro eo, quod est causae diffidere et contentionem relinquere. Desperat enim, quisquis in bello arma abjicit, et aut fugam spectat, aut mortem exspectat. Graeci simplici vocabulo *ῥιψάσπιδας* vocant timidos. Id cognominis Demosthenes in proelio quondam emeruit. Cleonymus apud *Aristoph.* in Fuc. *ἀσπιδαποβλὴς* appellatur. *Plato* libro de Leg. XII. declarat, *ῥιψάσπιδος* nomen multo probrosissimum esse. COGN. Idem ille Cleonymus *ῥίψασπις Aristophani* dicitur Nubb. v. 352. ubi vid. *Spanhem.* LEHM.

Ead. l. 10. *Πῶλον, καὶ Ἀριστόδ.*) *Τοὺς ὑποκριτάς.* GUYET. Vide supra not. ad Necyom. cap. 16. et hoc ipso opusculo cap. 3. SOLAN.

Ead. l. 12. *Ἐμβάδας*) Sic *Par.* Sed *ἐμβάτας* J. *B.* 1. *H. S.* Ergo sic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo. Sed rectius haec distincta et expressa Adv. Indoct. c. 6. et Saturn. cap. 10. REITZ. *in Addend. et Corrig.*

Ead. l. 13. *Προγαστρίδια*) Cum *προγάστωρ* sit, cui venter prominet, possis *προγαστρίδια* putare pulvillos assimulando ventri prominulo aptos. Sed etiam possit vestis esse ante ventrem suspendi solita etc. GESN.

Ead. l. 14. *Σωμάτια*) Bis ad scenae apparatum et vestimenta histrionica refert *Pollux*. Quid si origo inde Gallici *corset*, eodem modo formati, et Germanici *Leibchen?* quibus nominibus notari vestem, muliebrem praesertim, qua arctius corpus stringitur, notum est. GESN.

Pag. 274. l. 1. *Ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης*) *Ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης, μηδὲν ἐπειςαγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἄκουσον αὐτοῦ τότε παῤῥησιαζομένου.* Sic lege et interpunge. *Ἄκουσον* pro vulgato *ἀκούσῃ*, quod tamen cum in hac, tum in *Salmuriensi* Ed. typographorum vitio est omissum, et *τότε* ex Ms. reposui. *Cum ex sua sententia Euripides, nulla necessitate fabularum compulsus, quae ipsi videntur, profert, audi tunc libere loquentem.* GRAEV. *Ἐπεὶ καθ' ἑαυτὸν ὁπόταν ὁ Εὐριπίδης, μηδὲν ἐπειγούσης τῆς χρείας τῶν δραμάτων, τὰ δοκοῦντά οἱ λέγῃ, ἀκούσῃ* (hanc vocem omiserunt sequiores editores) *αὐτοῦ ποτε παῤῥησιαζομένου.* Sic locum hunc interpungendum esse, recte monuit *Graevius* pag. 874. Ed. *Amst.* Alia mutatione hic locus plane non indiget, ut qui sit sincerissimus. Disputant Damis et Timocles, ille, non esse eos, qui vulgo ferantur, Deos; hic, vere eos esse, contendentes. Post varia ultro citroque dicta, rogat tandem Timocles Damin, num ergo nihil sani judicet dicere Euripidem, cum Deos in scenam inducens, eos faciat heroum servatores, impiorum vindices. At, inquit Damis, si hoc modo tibi, o bone, persuaserint Tragici, oportet ut Deos censeas vel ipsos hypocritas, (qui nempe partes in scena agunt) vel cothurnos, et reliquam Tragicam *σκευὴν*, quibus illi Tragoediae majestatem augent. Si ita existimas, id vero maxime ridiculum judico, *cum* (sic verto Graeca verba, quae proposui) *ubi per se Euripides, nulla fabularum necessitate id exigente, ea, quae sibi videantur, dicit, audieris eum aliquando libere pronuntiantem,* *Ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ, τὸν δ' ἄπειρον αἰθέρα, Καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις, Τοῦτον νόμιζε Ζῆνα· τόνδ' ἡγοῦ θεόν.* *Vides supernum simul, et immensum aethera, Terram humidis circumplectentem brachiis, Illum Jovem arbitrare; hunc esse puta Deum.* *Ἀκούσῃ* est secunda persona Aor. 1. Subj. Medii. In quo hallucinatus est interpres, vertens *audies*, quasi esset hic ab *ἀκούσομαι*, cum sit ab *ἀκούσωμαι*. JENS. Non audiendus *Jensius*. *Ἄκουσον* unice vera est lectio, cui et Codd. favent. LEHM.

Ead. l. 2. *Ἀκούσῃ αὐτοῦ ποτε*) In Ox. *ἄκουσον αὐτοῦ τότε*. In L etiam *τότε*, quod et genuinum censeo. SOLAN. *Ἀκούσῃ* et *ἀπείρον*) Cum in marg. *Ald.* *ἄμουσον* sine signo,

quo pertineat; ita adscriptum esset inter ἄπειρον et ἀκούσῃ, ut utrovis trahi possit; suspicabar quidem, et adhuc suspicor, scribentem ἄκουσον pro ἀκούσῃ notare voluisse, quia et sic alii bini Codd. habent. Interim quia ἄμουσον re vera magis respondebat τῷ ἄπειρον, i. e. quando ab recto ἄπειρος oritur, et *rudem* notat, id in variantt. eo adponi sum passus; etsi absurdum plane est, si scriba de hoc adjectivo sic sensit; nam hic ἀπείρον esse a nominativo ἀπείρων, *immensus*, nimis est apertum: ideoque apostrophum in Edd. deficientem addidi, ut valeat pro ἀπείρονα. Reitz. Ἄπειρον in omnibus libris legitur. Non itaque video, cur *Reitzius* ἀπείρον maluerit edere, nec cur tale arbitrium secuti sint *Bip.* et *Schm.* Imo illud ipsum ἄμουσον, siquidem recte cum *Reitzio* ad ἄπειρον refertur, nimis aperte ostendit, ἀπείρον legi omnino non posse. Lehm.

Ead. l. 4. Ὀρᾷς etc.) Inter *Euripidis* fragmenta, quorum ignorantur fabulae, v. 1. *Cic.* de Nat. Deor. II. et *Plut.* 1166. f. 1397. et 1695. 2. meminere horum versuum, apud quos omnes ὑγραῖς legitur. Vid. etiam *Clem. Alex.* p. m. 12. 2. P. tamen etiam θερμαῖς agnoscit, et *Athenaeus* p. 53. D. Solan. Nobiles senariolos primo merito loco inter fragmenta incertarum *Euripidis* Tragoediarum posuit *Barnesius.* Dedimus, quam et ipse servavit, versionem *H. Grotii*, quae metrum auctoris cum sententia pulchre servet, nisi quod pro ὑγραῖς ipse nimis ad verbum dedit *uvidis*; quod puto potius est, ut reposuimus, *mollibus.* Paullo licentius *Cicero* de N. D. 2, 25. (*Vides sublime fusum, immoderatum aethera, (Qui terram tenero circumjectu amplectitur? (Hunc summum habeto divom: hunc perhibeto Jovem.*) Ad hunc locum laudavit reliquos, qui mentionem horum versiculorum fecere, *Davisius.* Adde *Euseb.* Praep. Evang. 13, 13. et auctorem Philopatridis *Lucianei* c. 10. Huc etiam pertinere videtur illud *Festi* in Sublimem, cum ex *Ennii* Thyeste laudat; *Aspice hoc sublime candens, quem vocant omnes Jovem.* quod jam vidit *Nic. Loëns.* Epiphyll. 5, 14. qui porro inde colligit, ex *Euripidis* Thyeste ipsum, quem tractamus, locum esse desumtum. Qui sequitur versiculus, (quem uno versiculo Latino recte explicari posse diffidebam) *Euripidi* etiam tribuitur, et cum superioribus conjungitur ab *Athenagora* Legat. c. 6. p. 23. *Dechairii*, qui vir doctus ait esse ex Hecuba, in quo falli illum puto, nisi ego requirens falsus sum. Gesn.

Ead. l. 5. Ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις) In versu *Euripidis* pro ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις Ms. θερμαῖς ἐν ἀγκάλαις. Mox in alio

versu ὅστις ἐστὶν ὁ Ζεὺς verte, *quicunque Jupiter sit.* Gravv. Servavi vulgatam ὑγραῖς, quia coelum tellurem ambiens recte dici solet *humidum.* Nec tamen diffiteor, θερμαῖς de igne coelesti intelligi posse, quo terra circumfusa blande fovetur. Sed *mollibus*, quod *Gesnerus* dedit, satisfacit utrique. Reitz.

Ead. l. 8. Ζεὺς — κλύων) Ultimam vocem non agnoscit *Pl.* Ὅστις ἐστὶν ὁ Ζεὺς, non exstant in O. Vide etiam Hec. 488. Or. 418. Solan. Omnino de hoc versu vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 15. Πῶς) Cum in O. absit, ego non adderem, si et in aliis abesset. Est quidem ejus pleonasmus haud infrequens. Sic Icarom. c. 1. καὶ ἡσυχῇ πως ἀναμειρεῖς. At tum scribitur enclitice, sine accentu. Hic vero potest cum emphasi accipi, i. e. *mirum quantum*, de qua vid. *Bud.* Comment. p. 290. ac valebit, *omnino*, et accentum servabit. Reitz. Quid alibi πῶς, et natura, sit, nolo nunc cum *Reitzio* aut *Budaeo* contendere. Hoc quidem loco nec πῶς, nec ποις, ferri posse, tanto minus dubium esse potuit, quum revera desit in duobus Codd. Lehm.

Pag. 275. l. 1. Ἀμινάχῃ θύοντες) Vide supra Toxar. cap. 38. Solan. De hoc ritu nonnihil habet *Brod.* Misc. p. 553. Thesaur. Crit. Part. 2. Qui quia nunc ad manus non est, describi a me nequit; sed satis hoc visum alibi, ut Tox. c. 38. atque ante. Reitz.

Ibid. Ζαμόλξιδι) Consule *Herod.* IV. pag. 159. ex quo tamen fugitivum fuisse non patet. In Ox. deest Θρᾷκες. Certe a Scythis celebratur Scyth. c. 1. An etiam a suis Thracibus, aliunde ex hoc non constat. Thrax utique Ver. Hist. II. cap. 17. vocatur. Solan. Hunc locum Ver. Hist. II, 17. et inprimis *Herodoti* narrationem IV, 95. et 96. si consuluisset *Schmiederus*, et praeterea etiam, quem locum ipse affert, Deor. Conc. c. 9. accuratius inspexisset; non, puto, dubitasset, quin Zamolxis et h. l. ut in illis, Getarum, vel Thracum, genti recte adscribatur; imo propensior forte fuisset ad credendum, minus recta *Lucianum* Scyth. c. 1. et 4. tradidisse de Scytha Zamolxide. At Scythas, Getas et Thraces saepenumero inter se confundi, ubi res non stricte ad geographicas rationes exigantur, quis est, quem fugiat? Lehm.

Ead. l. 5. Μηνὶ) Vide supra c. 8. *Clem. Alex.* 12. 2. προσεκύνησαν ἥλιον, ὡς Ἰνδοὶ, καὶ σελήνην, ὡς Φρύγες. In Ox. scribitur Μηνὶ, quod rectius, quam quod in omnibus impressis est Μήνῃ· ideoque in textum recepi. Solan. Ego

nihil muto. Vid. *Hesych.* et *Hom.* Il. Ψ, 455 Reitz. Cf. *Creuzer.* Symbol. T. II. p. 32. Falso scilicet *Schmiederus* in Indic. cogitavit de Deo Mene, quum sit h. l. Dea Mene; *Μήνη*, non *Μήνης*. Lehm.

Ibid. Κυλλήνιοι Φάλητι) Quis sit Phales, cui sacra faciant Cyllenii, equidem non dixerim, et gratiam habebo, qui docuerit. Interim dedi in versione Phanetem, notum ex Orphicis versibus, *Athenagora* Legat. c. 16. p. 72. servatis, itemque aliis, quos debemus *Macrobio* Sat. I, 18. Qui etiam docet tum l. c. tum c. 17. Solem esse Phaneta. Si quis dicat, tum demum aliquid verosimile habituram conjecturam nostram, si a Cylleniis sic cultum constet Apollinem, ut notum est de Mercurio, cui Cyllenii nomen inde haesit: huic ego respondeam, eodem *Macrobio* auctore c. 19. Mercurii ipsum numen ad Solem pertinere. De Phanete omnia *Eschenbachius* in Epigene. Gesn. Principio notae *Gesneri* adscripsit *Wessel.* V. *Hesych. φαληρὶς*, et *Dion. Chrysost.* p. 412. D. Reitz.

Ead. l. 4. *Φάλητι*) Quis hic sit nescio. Solan. Hic Phales est Mercurius ille, Ithyphallicus, ut opinor, cui Cyllenii, i. e. Cyllenes, oppidi Eleorum maritimi, cives delubrum dedicaverant, auctore *Pausania* VI, 26. quem locum si contulissent *Gesnerus* et *Schmiederus*, nec ille de Phanete cogitasset, nec alter in Cylleniorum nomine offendisset. Cf. etiam *Creuzer.* Symbol. Tom. II. p. 327. et 670. Lehm.

Ibid. Περιστερᾷ) Vide infra. Solan. Vult, ni fallor, *Solanus* De Dea Syr. c. 14. 33. et 54. quae loca de Columba agunt, Assyriis sacra, in quam Semiramis mutata dicebatur. Lehm.

Ead. l. 5. "*Υδατι*) An Nilo? Guyet. Quidni animalia in aquis habitantia, crocodilos, hippopotamos etc. per metonymiam? Vid. *Davis.* (cujus *Hemsterh.* in marg. admonuit) ad *Cic.* I. De nat. Deor. c. 29. p. m. 72. (*Hemsterhusio* 68.) Ubi inter alia huc facientia etiam haec adfert ex *Joseph.* in Apion. I. c. 71. *Οἱ δὲ ἵπποι οἱ ποταμιοι νόμῳ μὲν τῷ Παπρημίτῃ ἱροὶ εἰσι, τοῖσι δὲ ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι οὐχ ἱροί.* Reitz.

Ead. l. 8. *Κροκόδειλος*) *Spanhem.* 178. et confer cum his omnibus ea, quae habentur Conc. Deor. c. 10. Solan. Omnino autem de numinibus, quae ab Aegyptiis *κατὰ κώμας* colebantur, conferri potest *Strabo* Lib. XVII. cap. 1. §. 40. Tom. VI. p. 585. Ed. Tzsch. et *Diodor. Sic.* I, 84. Lehm.

Ibid. Κυνοκέφαλος) *Anubis.* Guyet. Diall. Marr. VII. extr. Lehm.

Ead. l. 11. *Ποτήριον*) Vide *Pignorii* mensam Isiacam p. 31. Sed *modius* est nostris, quod *poculum* vocat. SOLAN.

Pag. 276. l. 9. *Τῷ Λυδῷ*) Confer Char. c. 11. Jov. Conf. c. 14. et hoc ipso opusculo c. 20. SOLAN.

Ead. l. 11. *Ὅμοιοι, πρὸς*) Sic. *Fl.* In rel. inter has voces erat *καὶ* prave. Eadem *Fl. ἐπιστραφῆς*· sed vulgata proba. SOLAN.

Pag. 277. l. 2. *Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος*) Croesum perniciem Sardianam vocat, a Sardibus ejus regia, unde et *Horat.* I. Ep. *Quid Croesi regia Sardis?* Et patet ex hac locutione, non temere *ὄλεθροι* sine auctoritate mutandum in *ὀλέθριοι* supra, Alex. c. 11. ubi habuimus *ὄλεθροι ἐκεῖνοι Παφλαγόνες*· nam etsi pluralis ibi sit, et *ὀλέθριοι* deinde dicat adjective; tamen et substantive de Salt. c. 5. *ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ*. Ac pluralis in aliis similibus adeo est frequens, ut jam perquirere, ubi etiam *ὄλεθροι* legitur amplius, operae non videatur. REITZ.

Ead. l. 5. *Κιθαρῳδὸς*) Apollo, an Mercurius? GUYET. Mireris hanc quaestionem; quum attente dialogi viam persequenti ultro in oculos incurrat Apollo. LEUM.

Ead. l. 7. *Ἐπισφάττεις*) Vocem hanc eo sensu haud temere reperias. Servanda tamen. SOLAN. *Mactas* dederant olim satis ambigue. Sed *occidis*, vel *obtundis*, vertendum credo; si probum est *ἐπισφάττεις*. Conf. tamen supra *ἀποσφαττομένους* in var. Lectt. c. 22. REITZ. *Ἀποσφάττεις* Ms. Reg. 2955. BIP. Et hoc recte recepit *Schmiederus*. Cf. infra cap. 52. extr. LEHM.

Pag. 278. l. 3. *Κακὸν ἐπηγεῖ*) *Τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπηγεῖ;* Ms. *τουτὶ πόθεν ἡμῖν τὸ ἄμαχον κακὸν ἐπῆλθεν;* GRAEV. *Ἐπῆλθεν* Mss. Ox. P. et utraque *Veneta* rectius, quam *ἐπηγεῖ*, quod in reliquis. In Coll. tamen Scholii tantum vicem obtinet. SOLAN.

Ead. l. 6. *Μάρπτει*) Vide *Homer.* Il. O, 137. SOLAN.

Ead. l. 14. *Ἐπὶ τῶν θεῶν ἀφιγμένος*) *Ἀπὸ* an *ἐκ* pro *ἐπὶ* legendum? Editio *Bas.* habet *περὶ*, quae lectio non placet: versus est trimeter. Sic autem legendus: *Ἐκεῖθέν ποθεν ἐκ τῶν θεῶν ἀφιγμένος*. GUYET. Post inventum *παρὰ* non jam opus erit *ἐκ* legere, eoque minus, quod mox *ἐκ* rursus sequatur: quales repetitiones me quidem non offenderent; non tamen eas augerem, ubi aliud, quod probum est, invenio. Bene tamen olfecit *Guyetus*, *περὶ* et *ἐπὶ* falsum esse. REITZ.

Ead. l. 15. *Τάφον*) Vide *Lactantium* haec fusius disserentem I, 11. et *Nostrum* Timon. c. 4. SOLAN.

Pag. 279. l. 9. *Ἀναθησάμενος τῶν ὤτων*) Hercules Gallicus haec enarrabit c. 3. Passim eodem alludit. SOLAN.

Ead. l. 11. *Σειρὴν χρυσείην*) *Hom.* Il. Θ, 18. SOLAN.

Pag. 280. l. 1. *Ἐμπιπλὰς*) Recte rursus Edd. nec opus *ἐμπιμπλὰς* inserto *μ* semper scribere, ut alibi voluit *Solanus*. Vid. notata ad Amor. c. 24. REITZ.

Ibid. Τὰ ἀκάτια) Id est, *ἱστία*, *Hesych.* GUYET.

Ibid. Ἢ οἱ ἐρέττοντες) Omissa ante *ἢ* vox *μᾶλλον*. Vide ad Jov. Conf. c. 7. et finem hujus ipsius libelli. GESN. Vertit itaque *Gesnerus*: „ventus — magis quam remigantes:" et in eandem sententiam *Wiel.* et *Bel.* Sed hic, reperta in Codice lectione *ἢ ἄνεμος* pro *ὁ ἄνεμος*, mutavit postea sententiam suam, et *Schmiederus* secundum auctoritatem illam textum refinxit; recte, opinor. Nam etsi de tempestate vehementiore, etiam ob sequens *ἔσωζε τὴν ναῦν*, cogitari possit, et ellipsis *τοῦ μᾶλλον* omnino concedatur: praestat tamen h. l. cogitare de duplice, quae fere est, navem promovendi ratione, in qua utraque gubernatore opus sit, si salvam esse velis navem. Mox idem *Gesnerus* peccavit in reddendis verbis: *Εἶτα ἡ ναῦς μὲν οὐκ ἂν ἔπλει μὴ κυβερνωμένη; Tum navis quidem non navigasset, nisi esset gubernata?* Quippe neglexerat usum particulae *ἄν* cum Indicativo, eundem illum, quem mox in verbis *εἶδες ἄν*, et innumeris *Luciani* locis, diligentius observavit. LEHM.

Ead. l. 7. *ΖΕΤΣ*) Ex conjectura personarum nomina mutavimus. Quae enim nunc Jupiter loquitur, in omnibus nostris libris Damidi insulse tribuebantur. Quin et Codex Ox. errori caeterorum hoc addidit, quod pro *ὁ Τιμ.* reposuit *ὦ Τιμόκλεις*. Idemque mox nomen, cum statim importune recurreret, delevit. Nihil emendatione nostra certius. SOLAN. Jure suo secuti sunt *Solanum* recentiores Editores et Interpretes. Minus probari potest, quod *Schmiederus*, auctoribus duobus Codd. vocem *συνεισῶς* delevit, seductus pravo *Belini* judicio: nam retineri illa vox, vel ob sequentia *καὶ ἰσχυρῶς* debebat. LEHM.

Ead. l. 12. *Ἀλυσιτελὲς δὲ*) *Ἀλυσιτελὲς δὲ, οὐδὲ ἄλογον οὐδέν τι εἶχεν ἡ ναῦς, ὃ μὴ χρειώδες ἦν αὐτοῖς*. In Ms. hic adduntur nonnullae voces: *ὃ μὴ χρήσιμον πάντως καὶ ἀναγκαῖον ἦν πρὸς τὴν ναυτιλίαν αὐτοῖς, quod non utile omnino et necessarium sit ipsis ad navigationem.* GRAEV.

Ead. l. 13. *Ὃ μὴ χρήσιμον — ναυτιλίαν*) Haec etiam Ox. Codex, et, quod miror, Ed. *Par.* unde nacta, nescio: raro enim in textu quidquam mutare consuevit. SOLAN. Verba *Parisinae* Ed. servavi, quia tribus Codd. firmatur. Vulgata

caeterarum Edd. lectio quidem satis commodum sensum exhibebat, dando, *οὐδέν τι εἶχεν ἡ ναῦς, ὃ μὴ χρεισῶδες ἦν αὐτοῖς*· quod *Gesnerus* verterat, *nihil habebat navis, quod non ipsis esset usui.* Nec facile quisquam divinasset aliquid addendum vel mutandum; verum quia principis Editionis aut unius Codicis omissio facile transire solet ad posteriores Edd. omnes, nolui committere, ut illa detecta denuo maneret intacta, etsi haud adeo magni est momenti. Nihil igitur indignabitur *Gesnerus*, me versionem etiam sex verbis auxisse. REITZ.

Pag. 281. l. 1. *Ὁ μὲν πρότονος*) *Προτόνους* et *πρότονα* explicant *Homeri* interpretes ad Il. A, 434. et Od. B, 425. itemque *Hesychius*, duplices funes, a carchesio hinc in proram, hinc in puppim tentos. Sed in ea, quae hic describitur, navi, *πρότονος* vim nominis sui servare debet, et funis esse versus proram s. anteriorem navis partem tentus, cujus ope erigatur demissus antea malus, qui renitatur, nec versus puppim recidere malus possit: nam ne a ventis versus proram queat dejici, satis impedit reliqua constructio. Et videtur hinc emendanda figura *Schefferi* de mil. nav. ad p. 168. in qua protonus non est protonus, sed epitonus: i. e. navis *Schefferi* similis hac parte est huic, quam reprehendit Damis. GESN.

Ead. l. 2. *Οἱ πόδες δὲ ἐς τὴν πρῴραν*) Nempe *πόδες*, h. e. funes, quibus imum latus veli ex utroque angulo ad navem alligabatur, debebant, ut ventis ferentibus reniterentur, tenti necessario esse versus puppim. Melius hic respondet figura *Schefferi*. Ed. *Scheff.* p. 158. seq. De *chenisco* nihil opus est monere, cum vel ipse noster eum aliis locis satis declaret. GESN.

Ead. l. 7. *Διμοιρίτην ἢ τριμοιρίτην*) *Dupliciarium aut tripliciarium. Διμοιρίτης*, cui duplex portio datur, duplex annona etc. GUYET. De his silent, qui de re nautica veterum scripsere: nec alibi temere posterius invenias. Sed *duplicarios* etiam norat *Livius*, quem vide L. II. Consule *Turneb.* Adv. XXI, 28. Stipendium autem simplex diurnum Athenis tres oboli, seu dimidia drachma. SOLAN. Cum ex contrario appareat, hic non tam de stipendio, et commodis, quam de munere et honore agi: malui hoc sequi, quod et Scholia ad h. l. primum ponunt, et e *Suida* probari potest, et confirmatur ex *Aeliani* Tacticis, apud quem pag. 20. *Blanc.* *λόχος* in aliquot *ἐνωμότιας* dividitur; deinde dicitur p. 21. *τὰς δὲ δύο ἐνωμοτίας διμοιρίαν, καὶ τὸν ἡγούμενον τούτων διμοιρίτην καλοῦσι κ. τ. λ.* Hoc certe apparet, praefecturae

cujusdam nomen apud *Aelianum* δημοιρίτην potius esse, quam commodi. GESN.

Ead. l. 8. *Δεινὸν*) Ἄοκνον, quod Edd. omnes praeter *Junt.* habebant, videtur fuisse interpretatio τοῦ δεινὸν, et sic irrepsisse. Quare hoc praetuli, licet paucioribus testibus firmatum. Majorem enim vim habet, si *mirabilem* et quasi *terribilem* natando dicas, quam *impigrum*, quod vulgata lectio exhibet. In qua *strenuum* tamen edi passus sum, quia δεινὸς usitato Latino vocabulo vix tamen satis ἐνεργετικῶς reddi poterit; nec *potens*, *terribilis* satisfaceret lectori Latina sola intelligenti. Exempla vero phraseos δεινὸς ποιεῖν τι sunt obvia. *Alciphr.* I. Ep. 10. pag. 38. οἱ τὰ μετέωρα δεινοί· i. e. *Astronomi. Aelian.* V. Hist. III, 1. κατὰ χειρουργίαν δεινός. Adde *Suid.* v. κλείσοφος. Et Interprett. ad *Ael.* I, 1. ubi δεινοὶ κατὰ κοιλίαν οἱ πολύποδες. Sic δεινὸς λέγειν, *Aristoph.* Ach. 428. quod recte tamen ibi vertitur *dicax*, in malam fere partem. Nam δεινὸς proprie *malum* quid esse, recte quidem ex *Plat.* in Protag. pag. 206. ait *Horreus* in Obs. Crit. ad *Herodot.* pag. 33. *Platonis* quippe verba sunt: Τὸ γὰρ ΔΕΙΝΟΝ, φησὶ, καλόν ἐστιν. οὐδεὶς γοῦν λέγει ἑκάστοτε δεινοῦ, οὐδὲ δεινῆς εἰρήνης, οὐδὲ δεινῆς ὑγείας· ἀλλὰ δεινῆς νόσου, καὶ δεινοῦ πολέμου, καὶ δεινῆς πενίας· ὡς τοῦ ΔΕΙΝΟΥ κακοῦ ὄντος. Verum nihil obstat, quin usus etiam ad res bonas transtulerit: nam et ipse *Plato*, quod vel Lexica notarunt, in eod. Protag. Πρωταγόρας σοφὸς καὶ δεινός ἐστιν ἀνήρ, dicit. Rursus *Aristoph.* Nub. 242. νόσος — ἱππικὴ, δεινὴ φαγεῖν, i. e. *immensa voracitas*, in mal. part. Sed ratio translationis ad actiones vehementes, quaeve spectatores in stuporem rapiunt, satis patet contemplanti. Ideoque elegantius ac longe potentius hoc verbum debiliori facile in *Luciano* praetulimus. Quin et ad *urinandi* artem magis, quam ad simplicem narrationem, hic respiciendum, etsi κολυμβᾷν utrumque complectitur. Alioqui νήχειν potuisset dicere, si de natandi sola arte, non mergendi, voluisset loqui. REITZ.

Pag. 282. l. 2. *Χαρίεντας*) Pro *eruditis* ac *politis* habuimus supra, Quom. Hist. c. 16. ἄλλῳ δέ τινι χαριέντι, καὶ δυνησομένῳ ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι προπεπονηκώς. Ubi vid. not. *Graevii* meamque. *Gesnerus* illic reddidit, *venusto*; hic *honestos*, i. e. digniores, quod huic loco convenientius, etsi eruditi non excludantur. Adde *Barnes.* ad *Anacr.* v. 894. et 1192. Nostrum supra c. 8. ubi χαρίεντες καὶ εὐπρόσωποι junguntur, adeoque prius ibi certe *venustum* significat, i. e. cui inest commendatio ac dignitas morum, vultusque liberalis. REITZ.

Ead. l. 9. *Ἐντρυφῶντες, καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτοὺς· καταπτύοντες*) *Ὑπ' αὐτοὺς* legendum videtur. GUYET. Sine dubio corrigendum *ὑπ' αὐτοῖς*. Quid enim? An potentes illi et delicatuli eos, qui se majores erant, contumeliose habuerunt? Immo eos, qui sibi subjecti erant, (quod ad Sardanapalum maxime referendum) contumeliis insolenter proculcarunt. JENS. *Ὑφ' αὐτοῖς* Ms. Ox. recte. In P. *ὑπ' αὐτούς*. *Jensius ὑπ' αὐτοῖς* volebat. Ego etiam in *καταπτύοντες* aliquid mendi latere puto. Forsan scriptum fuerat *καταπατῶντες*, uti supra dixerat *πατουμένους*. Certe aliter solet construi *καταπτύω* vel *καταπτύομαι*. Vide not. ad Diall. Mortt. XX. SOLAN. (Immo recte genitivo jungitur.) Non dubitavi *ὑπὸ* pro *ὑπὲρ* ex duobus Codd. recipere, quod *Jensii* et *Guyeti* conjecturam confirmat, et ad sensum requiritur: nam etsi *ὑπ' αὐτοῖς*, quod ad orthographiam, quoque cum *Jensio* hic fere praeferrem, satius tamen duxi Codicis scripturam sequi, quae sensum reddit sanum. Et licet vulgatum *ὑπὲρ αὐτοὺς*, ab *Gesnero* conversum, *et multum se praestantiores viros despuentes*, primo adspectu probum videatur, ac Dial. seq. atque apud alios etiam hoc significatu occurrat; tamen rem propius intuenti patebit, quanto potior sit lectio restituta. Quem enim, quaeso, supra se habebat Sardanapalus similesque tyranni? anne vero simplex et vera est narratio, eum omnes subditos contumeliose tractasse, iisque insultasse? Demus tamen, quod negari non potest, eum etiam viris se melioribus insultasse. At hoc ipsum jam non excluditur: nam inter dignitate inferiores etiam erant meliores. Contemserit praefectum Arbactum Sardanapalus, sed meliorem, (vid. *Justin.* I, 2.) ambigue tamen nimis ejus virtus eo significaretur, si *ὑπὲρ τὸν Σαρδανάπαλον* diceretur; quare quod planum est et verum praeferendo peccare, quam coacta, ut videbantur, dare malui. Si aberravero, *Gesnerus* in Praefat. me castigabit; lector autem vulgatam potiorem existimans, eam retinere poterit. Est vulgatae aliquid praesidii in verbis praemissis, *χαρίεντας πολλοὺς — ὑπὸ χειρόνων πατουμένους*, quibus similiter conqueritur, praestantiores ab inferioribus ludibrio haberi. Sed melius Sardanapalus jam dicitur eodem more, quo superiores in navi collocati (licet indigni) insultant inferioribus dignioribus, despuere in infra se positos (licet et ii revera sint digniores) adeoque vel restituta lectio sic accuratius cohaeret cum praemissis, ad quae certe haec sunt aptanda. REITZ. Bonum factum puto, quod receptum in contextum et interpretationem illud *ὑφ' αὐτοῖς*. GESN.

Pag. 283. l. 8. *Πρώρας ἐπιμελητὴς*) *Πρωρεὺς* hic vulg.

audiebat. Diall. Merett. XIV. Gubernatori dignitate, ut inter nautas proximus. *Famulum gubernatoris* vocat *Xenophon Οἰκονομ.* Post hunc *τοίχου ἄρχων*, de cujus officio disceptatur. Vide *Plut.* 1458. initio fere vitae Agidis, et *Xenoph. Ἀναβ.* V. p. 217. 25. *ὅταν δὲ χειμὼν ᾖ, οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι καὶ πνεύματος μόνου ἕνεκα καλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρῴρᾳ, καλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ.* SOLAN.

Ibid. Τοίχου ἄρχων) Hic vulgo dicebatur *τοιχαρχος*. Vide *Suidam* voce *Τοιχαρχος*. KUSTER.

Ead. l. 14. *Ῥοῦν*) *Ven.* utraque *νοῦν*. Reliquae Edd. et Ox. *ῥοῦν*. Quorum utrumque locum hic habere potest. *Plato* enim *κ. νοῦν ἀγωνιῇ τὴν δίκην* scripsit, Ed. *Bas.* p. 1. f. SOLAN.

Pag. 284. l. 1. *Οὐδὲν ἰσχυρὸν*) At, inquies, laudantem paulo ante inducebas? Recte; nec factum muto. Tanto magis ridicule haec dicuntur a Jove. Nec verbum commutaturos sat scio, quibus vis Comica nota est. Hactenus de *Luciani* mente: rem ipsam nunc videamus; pudeat enim tantum operae in voculis emendandis, elegantiis restituendis, obscuris illustrandis posuisse, nunc, cum causa agitur gravissima et momentosissima, personae mutae partes agere, nedum ut cum Jove Lucianeo risum spectatorum adaugeam, quod multi hodie factitant, homines *γέλωτος ἀκριτέστατοι*, Luciano, ut ingenio minores, ita scelestiores multo, cum in tanta Christianae veritatis luce non caecutiant modo, sed, quod nefariae impietatis summum est, dictis scriptisque id unum adniti comperiantur, ut religionis fundamenta aut convellant, aut ludibrio sui similium, summo conatu, exponant. Sic, ut alios omittam, repertus nuper apud Anglos nostros, qui immortalitatem animarum, totamque adeo religionem Christianam, nefario volumine, dum fingit se morti non obnoxium in coelum translatum iri, scommatis perpetuis ab ovo ut ajunt usque ad mala, rideret: homo in Hibernia primum, deinde et in Anglia tandem notatus. Sed his missis, quae dolor extorsit, ad *Lucianum* jam redeamus. Damidis adversus providentiam argumentorum tota vis in eo est, quod in rebus humanis bonis ut plurimum male est, malis bene. Quae enim alia affert argumenta, aut nos Christianos non tangunt, aut parvi admodum momenti sunt. Id autem quale sit expensurus, quam inepti judices bonorum malorumque simus nos homunciones, quod Christianus poteram, non jam regeram. At ut facilis dem, bonos esse, in quibus honestatis aliqua species est; ita *bonis male esse*, si rem rite putemus, nequaquam, plurimis de causis, iisque gravissimis, concesserim.

Neque enim *iis male esse* continuo censendum est, quibus opes, facultates, fortunaeque quam amplissimae non obtigerint: cum ut plurimum invidiae, malisque artibus omnis generis, minus pateant, qui in medio positi, nihil, ob quod petantur, habent. Tutiores itaque, quae felicitatis non infima sors est; nec a fortunae telis tantum, sed et a voluptatum ambitionisque illecebris, a quibus saepe capti opulentiores, in tragicos fere, certe foedissimos exitus, praecipites ruunt.... Sed quid ego haec nunc exsequor, *Luciano* ipsi toties et observata recte et demonstrata? Quia tamen aliter hic quibusdam sentire forsan videbitur, et quorum alibi vanitatem arguerat, ea nunc *bona* ducere; rationem providentiae, bonis haec aliquando non tribuentis, ultra quam ipse vidit, pervideamus. Ut ergo pueris non omnem ludendi veniam, qui sapiunt faventque haud stulte, parentes concedunt; sed eam solum, quae cum honestate, corporisque et animi liberali profectu conjuncta est: ita et bonis, quos vere pueros educat eruditque, Deum Opt. Max. cum consulit, non gratissima semper, sed optima et ad virtutem accommodatissima, dare decet. Unde jam satis liquet, *ei non* statim *male esse*, cui ad voluptates aliasve cupiditates non suppetunt amplissimae copiae ac facultates. At, inquiunt Damidis similes, non desunt tantum bonis bona, sed adsunt mala, inopia, contemtus, injuriae, mors ipsa quandoque, et cruciatus. Adsunt aliquando, fateor, quae narras: sed an mala sint, vide, quae fortiter ferendo vix ipsis tuis sapientibus mala visa sunt, nedum nobis Christianis, quibus horum omnium ratio ex revelatione penitius perspecta est. Hisce enim virtutem patientiamque suorum ingenerat, firmat, et ad summum tandem perducit gradum; ut cum fortiter, luctati cum his, decertaverint, immortalitate tandem, qua continetur felicitas omnis, donet. Non ergo cum Solone tuo exitum hominis ex hac vita solum exspectes, ut de beatitudine ejus pronunties; sed quid hanc vitam sequatur, respice, et in rationes refer, quicunque de providentia judicaturus accedis; ne stulti aut pravi ratiocinatoris culpam subeas, levia et minuta putantis, summam rei et caput omittentis. Malis autem cum bene est, patescit Dei cum benignitas, tum patientia, quae, ut resipiscant, invitat, dum poenitentiae locus est, imminentesque quamvis feras, certas tamen, scelerum poenas effugiant. *Senecae* locum unicum et *Lactantii* alterum hic locum adducam, qui sane in eam rem legi et perpendi serio merentur. Qui rem pertractatam videre volent, *Sherlockii* De Providentia librum adeant, qui Anglico idiomate conscriptus, Gal-

lice etiam nuper versus in omnium manibus versari meretur. *Senec.* de Div. Prov. Non vides, quanto aliter patres, aliter matres indulgeant? Illi exercitari jubent liberos ad studia obeunda mature: feriatis quoque diebus non patiuntur esse otiosos: et sudorem illis et interdum lacrymas excutiunt. *Lactantius* V, 22. Si quis autem volet scire plenius, cur malos et injustos Deus potentes, beatos, et divites fieri sinat; pios contra humiles, miseros, inopes esse patiatur: sumat eum *Senecae* librum, cui titulus est, *Quare bonis viris multa mala accidant, cum sit providentia*, in quo ille multa non plane imperitia seculari, sed sapienter, ac paene divinitus elocutus est etc. SOLAN.

Ead. l. 4. Ἐπαντλεῖ) Vid. infra not. *Jensii* ad Mortt. Peregr. c. 5. m. qui ἐπαντλεῖν (λόγους) exemplis probat atque illustrat. REITZ.

Ead. l. 6. Δὴ) Ox. ἤδη. Sed nondum a me impetrare valeo, ut illud δὴ repudiem, quod toties sic eleganter usurpari ab hoc nostro et ab aliis optimis scriptoribus video. SOLAN.

Ead. l. 10. Εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοί) Simile huic ancorae sacrae argumentum, quo deos esse demonstretur, ex interpretibus deorum desumtum, adhibuit Balbus Stoicus apud *Cicer.* Nat. Deor. II, 4. notante *Wielandio*. LEHM.

Pag. 285. l. 12. Τυμβωρύχε) Deseui scripturam editionum principum secundam corripientium. Nam longa est etiam apud alios, et *Aristoph.* Ran. 1180. Οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος. REITZ.

Ead. l. 15. Καὶ ὡς) Ox. et *Fl.* Ed. In reliquis ὡς καὶ, prave; nisi quod *B.* 2. ὃς καὶ fecit, minus apte. SOLAN.

Pag. 286. l. 2. Πληγὰς λαβὼν) Crebro utitur hac phrasi *Noster*, quam cum Belgicismo Graeco comparat frater consultiss. *C. O. Reitz.* in Belg. Graeciss. pag. 495. Conf. Somn. cap. 2. REITZ.

Ead. l. 3. Ἀποθρανῶ) Etsi supra c. 43. f. ἐπισφάττεις (legitur nunc ἀποσφάττεις. *Lehm.*) non plane signif. mactas, jugulas, tamen pro *occidis* valet. Qui autem hic ἀποσφάττειν, quod *Graev.* illic, vel ad c. 22. monet, hic ex Cod. esse recipiendum, locum habere queat, nondum video: nam ut recte per jocum procedit oratio, *ne fugito, antequam verbera tuleris;* ita nimis ridiculum videtur, addere, *mane, donec te occidero, deinde fugies.* Nisi et hunc risum ex ἀδυνάτῳ captare voluerit *Lucianus:* quod si constet, lubens receperim ἀποσφάττω. Fuit tamen, cum in oppido nobis vicino maleficus judicum sententia ad patibulum damnaretur, simulque in exilium mitteretur; quales facetas sententias col-

legit ac forsan in lucem emittet ampliss. *van Bynkershoek*. Hoc si serio aliquando factum, quidni eadem per jocum imitari liceat? Verum cum facilioris intellectus verbum habeant Edd. omnes, non audeo ab iis discedere. Alia res foret, si omnes Codd. consentire constaret. Recipiat tamen *ἀποσφάττειν*, cui lubet. Interim, *comminuam tibi caput*, fere eodem redit. Reitz. Maximus est Codicum in lectione *ἀποσφάξω* consensus, ut nullo modo amplius dubitari possit, *ἀποθραύσω* ex interpretamento ortum esse. Insolentia autem joci evanesceret omnino, si tum supra cum Codd. quibusdam pro *ἕως* legeris *ὡς*, tum *ἀποσφάττειν* ita fere ceperis, ut supra cap. 43. Praetulerat *ἀποσφάξω* etiam *Graev.* ad cap. 22. Lehm.

Ead. l. 4. *Ἄπεισιν*) Etsi *abit, discedit*, recte se hic habet; tamen dixerit quis, *ἀποτρέχει* majorem hic vim habere, quia fugere jussus est. Sed cum ridens discedat, patet eum alterius minas pro joco accepisse, et contemsisse; unde consequitur, vulgatum *ἄπεισεν* melius, et *ἀποτρέχει* glossam ejus esse. Reitz. Imo contraria est ratio: *ἄπεισιν*, quod verbum per hunc locum saepius occurrit, interpretatio est lectionis genuinae *ἀποτρέχει*. Sane autem curriculo Damis fugit minas insane irati. An aliud quid exspectes? Tanto magis ridiculus est hic exitus gravissimae philosophorum disputationis. Lehm.

Ead. l. 8. *Κωμικὸς*) *Menander*, teste *Plut. Π. εὐθυμ.* 844. 2. et 1064. 1. V. *Stob. γνωμ.* pag. 315. et *Grot.* Flor. 457. (s. *Stob.* Flor. CVIII.) ubi *μηδὲν* pro Nostri *οὐδέν*. In nupera frag. Men. Editione adduntur his *Menandri* verbis alia, quae *Plutarchi* sunt, non *Menandri*. V. p. 252. et Em. p. 93. Solan.

Ead. l. 11. *Εἰσιν*) Fere adducor, ut credam potiorem esse *Fl.* lectionem, quae *εἰσιν* omittit, quod quis, ellipsin supplere volens, addiderit. Reitz.

Ead. l. 15. *Ζωπύρου*) Vid. *Herodot.* fin. lib. III. Reitz.

IN SOMNIUM SEU GALLUM.

Pag. 288. l. 3. *Ὦ κάκιστε ἀλεκτρυών, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπιτρίψειε*) *Alciphr.* III. Ep. 10. eadem fere habet, quae Ep. sic incipit: *Ἐπιτριβείη, καὶ κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο ὁ κάκιστος ἀλεκτρυὼν καὶ μιαρώτατος, ὅς με, ἡδὺν ὄνειρον θεώμενον, ἀναβοήσας, ἐξήγειρεν. ἐδόκουν γὰρ — λαμπρός τις εἶναι, καὶ βαθυπλουτος* etc. Ad quae quid notarit *Bergler.* adscribere hic

non dubito: *Haec epistola, et Luciani Somnium sive Gallus initio, adeo inter se conveniunt, sicut et alia quaedam, partim jam notata, partim notanda, ut vel ambo ex iisdem fontibus sua hauserint: vel, quod potius credo, alter ab altero: et forte Lucianus a Nostro: ac ferme jam credo, Lucianum Ἀλκιφρονίζειν, non Alciphronem Λουκιανίζειν. Magis autem omnia dilatantur apud Lucianum.* Reitz. *Berglerum* credas Ἀλκιφρονίζειν, non *Lucianum.* Brevitatis caussa, ad quam sum obligatus, provoco nunc ad *Wieland.* in vers. limine, et *J. Augustin. Wagner.* in Praef. ad *Alciphr.* Tom. II. Lehm.

Ead. l. 6. Διάτορον) *Perçant.* Guyet. Διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς) Hoc loco uti poterat *Jac. Gronovius* ad defendendum *Aelianum* V. H. 2, 44. ab importuna correctione *Perizonii;* ubi eadem verba occurrunt, διάτορόν τε καὶ γεγωνὸς ὅτι μάλιστα. Sed ipse agnovit errorem suum *Perizonius*, et usum verbi declaravit ex *Aristot.* Probl. 11, 25. διὰ τί ὅταν ἀχυρωθῶσιν αἱ ὀρχήστραι, ἧττον οἱ χοροὶ γεγώνασιν. Vid. Diss. de morte Judae cap. 10. p. 76. Nec dissimulavit nuperus editor, *Abr. Gronovius.* Gesn. Adscripseram et ego nonnihil de loco *Aeliani* 2, 44. Sed videns, *Gesnerum* idem agere, mea exulare jussi. Hoc tamen addam, male in Ed. *Aeliani Perizoniana* editum γεγονὸς media brevi, cum *Kuhniana* rectius γεγωνὸς dederit. Nam γεγονὼς est *natus;* γεγωνὼς *quod aures ferit.* Et sic *Alciphr.* III. Ep. 48. τορῷ τινι καὶ γεγωνοτέρῳ φωνήματι χρησάμενος· (sic enim, pro φρονήματι, cum *Bergl.* legendum) ad quae verba *Bergler.* haec *Luciani* aeque ac *Aeliani* adferre haud neglexit. Adde *Homer.* Il. Θ, 217. Ἤυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνὼς, *vociferatus autem est intense, Danaos inclamans.* Ne plura ap. eund. obvia adcumulem. Reitz.

Pag. 289. l. 5. Εὐθύς σε) Recte hic Edd. εὐθὺς, etsi σε sequitur; nam ita scribendum, quando tempus significatur, εὐθὺ vero, quando locus, monent *Phrynichus* et *Ammonius,* non prorsus immerito: licet enim exempla non desint, ubi confundantur εὐθὺ et εὐθύς, ut supra Amor. c. 53. οὐκ εὐθὺ περίεργον, *non statim nimis curiosum illud*: ibid. c. 8. εὐθὺ γάρ μου — προσερρύησαν, *statim ad me — confluebant:* item c. 42. εὐθὺ τὰ μακρὰ λουτρὰ etc. tamen ibi fretus Luciani Edd. aliisque exemplis, quae notata habebam, per festinationem autem addere non poteram, nimis generaliter dixi, nihil differentiae esse inter haec. Ideo deinde, ubi denuo confusa invenero, hoc disputabo accuratius, et exempla complura subjungam, ubi distinguatur, ubi confundatur. Reitz.

Pro *εὐθὺς Belinus* ex Ms. Reg. 3011. reponi jubet *ἀμέλει*, propter vicinum nimis alterum *εὐθὺς*, paucis interjectis antecedens. Sed condonanda forte ista repetitio indignationi Micylli. Admodum tamen blanditur etiam nobis illud *ἀμέλει*. Bip. Et confirmatur etiam Cod. Gorl. Lehm.

Ibid. Συντρίβων τῇ βακτηρίᾳ) Celeb. *D'Ablancourt* haec Gallice reddens, *je lui tordrai le cou*, ait, hanc locutionem convenientiorem esse, quam qua *Lucianus* utitur. Non male. Reitz.

Ead. l. 4. *Νῦν γάρ μοι*) Potiorem Florentinae lectionem arbitror, quae *δὲ* hic habet; idque quia jam proxime praecessit *γάρ*. Sed quia non magni hic interest, vulgatam non muto. Facile quidem propter scribendi compendium aberratur in his particulis, quae hinc saepe confunduntur; vid. Alex. c. 44. et 46. ubi *δὲ* fere pro *γὰρ*, et Amor. c. 38. ubi contra *γὰρ* pro *δέ*. Conf. et Hermot. cap. 29. f. Quo ipso discrimen maximum has inter conjunctiones non tollo, sed esse ajo, ubi utraque sensui satisfaciat: aeque enim dixeris, non jam puniam te, *nam cras* potius id fiet; quam, non jam puniam te, *sed cras*, vel *cras vero*, potius id fiet. Conf. *Stephan.* ad Scholiast. *Thucyd.* pag. 602. No. 11. ubi Scholiastae adversatur, *δὲ* pro *γὰρ* positum dicenti. Verum vid. eund. p. 611. ubi adsentitur eidem Scholiastae, *δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ* usurpatum adfirmanti. Sunt autem *Thucydidis* verba L. I. c. 77. m. *Ἐκείνως δὲ οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον*, *illo enim modo ne ipsi quidem contra nos dicere potuissent*. Iterum ibid. c. 102. ubi rursus Schol. *τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ* observat, ac bis, ter, alibi, Reitz.

Ibid. Μοι πράγματα παρέξεις) *Casaub.* ad *Suet.* Sic p. 811. (i. e. de Luct. c. 16.) Bourd.

Ead. l. 5. *Μεταπηδῶν*) Sic P. et L. melius, quam ut est in reliquis *ἀναπηδῶν*. Solan.

Ead. l. 7. *Ὁπόσον ἂν δυναίμην*) Omissum in Edd. *ἂν* inseruimus ex Mss. Regg. 2955. et 3011. Bip.

Ead. l. 8. *Ἦν γοῦν πρὶν*) In Gallo *ἦν γοῦν πρὶν ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον μίαν κρηπῖδα ἐργάσαιο*. Ms. *ἦν γοῦν πρὶν ἀνίσχειν τὸν ἥλιον μίαν κρηπῖδα ἐργάσαιο*. Leg. *ἀνίσχειν*. Sed perinde est, sive sequaris editos, sive Ms. Sic et inferius idem Codex pag. 160. *ὁπότε ἀνίσχοι ὁ ἥλιος*, pro *φαίνοι*. Graev.

Ead. l. 9. *Ἐργάσαιο, προοδοῦ ἔσῃ τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα*) Aliter in Fl. Cod. *ἐργ. ἵν' ἐσθίῃς τὰ ἄλφιτα*. Bourn. Malim *πρὸ ὁδοῦ*. Sed servavi scripturam Edd. Non deerunt, qui *προσόδου* malint; neque iis adversarer: nam id *vectigal* sig-

nisi. ap. *Diod. Sic.* L. 2. c. 48. ἐκ βαλσάμου πρόσοδον λαμπρὰν λαμβάνουσι. Immo quemvis quaestum, ut ap. Nostr. Somn. c. 9. εὐτελὴς δὲ τὴν πρόσοδον ante lectum, jam vero πρόοδον ibi editum alias ob caussas. Interim significatus τοῦ προσόδου satis notus est aliunde. Vid. Asin. c. 50. pr. πρόσοδον εὗρεν ἐξ ἐμοῦ. Et *Herodian.* III, 1, 11. προσόδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης — ὠφελεῖτο. Nam cum sit construendum, ἔσῃ πεπονηκὼς τοῦτο προσόδου, periphrasi participii satis usitata, de qua egimus Dial. proximo; *quaestum*, *lucrum*, quem laborando quaerit sutor, esse intelligendum, satis patet, et πρὸ ὁδοῦ, licet *operae pretium* vertas, prae altero languet. Reitz.

Pag. 290. l. 2. Ἀφωνότερος — ἰχθύων) *Arist.* 2. de an. adimit omnibus piscibus vocem, excepto scaphro et porco fluviatili. Veteres autem quemvis piscem vocabant ἔλλοπα, quod vocem edere non posset. Unde *Plut.* in Symp. et Athen. existimant, Pythagoricos a piscibus abstinuisse ob ἐχεμυθίαν. Cogn.

Ead. l. 3. Ὄναρ πλουτῶν) Simile protulit *Cic.* in Sallust. Pastor quidam apud *Theocr.* in Ecl. IX. [— — ἔχω δέ τοι ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ [*Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς πολλὰς δὲ χιμαίρας*] *Possideo, quaecunque solent sub nocte videri* [*In somnis, vim magnam ovium, multasque capellas.*] Cogn. Pro κατ' ὄναρ. Non semel habuimus T. I. Et satis notum est. Reitz.

Ead. l. 5. Ζεῦ τεράστιε) Τεράστιος Ζεὺς *Sophocl.* in Oedip. Colon. Ζεῦ ἀλεξήτωρ τίς ποτ' ὁ πρεσβύς; *Hesych.* ait, Τερασίους Θεοὺς Deos esse signorum ac prodigiorum effectores. Cogn.

Ibid. Ἡράκλεις ἀλεξίκακε) *Alciphr.* III. Ep. 47. pr. Ἑρμῇ κερδῶϊε, καὶ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, ἀπεσώθην. Ubi *Bergl.* hoc primum esse Herculis epitheton ex *Luciani* h. l. *Aristoph.* Schol. et *Apoll. Rhod.* docet. Reitz.

Ead. l. 14. Ἀχιλλέως ἵππος) *Hom.* II. T, in fine. Cogn. i. e. v. 404. Solan.

Ibid. Ξάνθος) Junone suggerente: αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη. Leed.

Ibid. Μακρὰ χαίρειν) Conf. supr. Jov. Conf. c. 32. f. Et infra c. 23. Reitz.

Pag. 291. l. 6. Ἀργοῦς) Dicitur fuisse prima navis, in qua Jason cum 54 heroibus Thessalis navigavit Colchos ad rapiendum vellus aureum, dicta ab ejusdem nominis artifice; alii ab ἄργον, quod est velox. Facta est ex arboribus Dodonae silvae Epiri Jovi sacrae, quibus olim oracula reddebantur: unde poëtae finxerunt, hanc navem fuisse vocalem. *Apoll.* L. IV. Argon. Cogn.

Ead. l. 7. *Φηγὸς*) Vocalis haec arbor nonnunquam *δρῦς* vocatur, nonnunquam *φηγός*. Nec id mirum: species enim *τῆς δρυὸς ἡ φηγὸς*, si *Pausaniae* credamus. Sic enim ille in Arcad. *Ἀρκάδων δ' ἐν τοῖς δρυμοῖς εἰσιν αἱ δρῦς διάφοροι, καὶ τὰς μὲν πλατυφύλλους αὐτῶν, τὰς δὲ φηγοὺς καλοῦσι. Sophocles* etiam *fagum* appellat, Trach. 175. versu autem 1175. *δρῦν*. LEED.

Ibid. Αὐτόφωνος) Quid hoc sit, et quando oracula dici coeperint *αὐτόφωνα*, ex *Nostro* discas Alex. cap. 26. vix enim apud alium invenies. SOLAN.

Ead. l. 8. *Εἰ βύρσας εἶδες ἐρπούσας* etc.) Nihil ad hunc locum *Gilb. Cognatus* commentatur, qui tamen de Argus navis carina et Dodonae quercu satis multa, quae tamen omnibus nota sunt. Non venit illi in mentem locus *Homeri*, ad quem hoc loco allusit *Lucianus*, Odyss. M. [*Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον*, [*Εἶρπον μὲν βόες, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει, [Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά. βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.*] Id portentum nempe factum est, quando Ulyssis socii fame coacti solis boves mactavere. PALM. *Homer.* Od. M, 395. SOLAN.

Ead. l. 13. *Ἐχεμυθήσειν*) *Alciphr.* III. p. 406. *τὴν ἐχεμυθίαν ὑποσημαίνων*, *silentium* Pythagoricum *subindicans*. *Noster* Lexiphan. c. 9. REITZ.

Pag. 292. l. 10. *Παραδοξότατόν σοι λόγον ὅτι λέγω*) In Flor. Cod. deest *λόγον*. Sed similibus originationibus gaudere *Lucianum* supra monui. BOURD. Vid. de his cognatorum verborum additionibus *Jens.* ad Jov. Conf. ubi *πομπὰς πέμπειν*, et sexcenta similia. Quare et hic *λόγον* ante *λέγω* non ejicio cum *Fl.* REITZ.

Pag. 293. l. 13. *Μεμηχάνητο*) Correxerat *Solan. ἐμεμηχ.* Sed nihil opus esse augmento addito, saltem in his temporibus, plus satis inculcatum ad Alex. c. 22. pro Imag. c. 3. et 19. et 1. Ver. Hist. c. 13. ubi exemplorum dedi affatim; quae si non sufficiant, adde *IVessel.* ad *Diod. Sic.* L. 2. cap. 8. Nr. 63. qui duodecim etiam testimonia neglecti augmenti adferens, ad *Jungerman.* ac *Dukerum* remittit. Quomodo Cod. L. hic habeat, non satis adsequor ex adnotatione ejusdem *Solani*, in inferiore marg. *Juntinae* sic adscripta: *ἐμεμ — L. ἐπεποίητο.* Nam praeter consuetudinem sic jam literam Codicis inter duo verba inserit. Interim, eum omnino voluisse *ἐμεμηχάνητο* legi, certum est, quod praeterea *ἐ* ipsi etiam textui adposuerit. Conjicio tamen, in L. prius verbum cum augmento fuisse scriptum, ejusque glossam *ἐπεποίητο* vel

margini ejusdem adpictam, vel ipsi quoque contexui infartam. Reitz.

Ibid. *Ἀφεθέντα δὲ, ὡς ἀφείθη, τὸν Ἄρην ἀγαναχτῆσαι κατὰ τοῦ Ἀλεκτρυόνος*) Mirum, ni illud *ὡς ἀφείθη* sit glossema *τοῦ ἀφεθέντα*. Ego certe ita existimem. Narrat Mycyllus fabulam Galli, eum in coelo cum reliquis Deis viventem, Martis praecipue studiosum fuisse; in cujus gratiam cum vigilias ageret, dum ille cum Venere concumberet, indicaturus, si vel Sol, vel alius quisquam accederet, somno fuisse oppressum, atque ita concumbentes illos a Sole fuisse Vulcano proditos. Tum vero Martem, ubi vinculis esset solutus, quibus a Vulcano cum Venere esset comprehensus, prae indignatione mutasse Gallum in avem. Jens. *Ὡς ἀφείθη*) Tam manifesta haec est explicatio praemissi participii *ἀφεθέντα*, ut vix mihi temperarim, quin contra Edd. omnes ejecissem. Sed ne temerarius videar, uncis ut suspectum seclusi. Reitz.

Ead. l. 14. *Τὸν Ἄρην*) Utrovis more dici Ἄρην et Ἄρη, ex Grammaticis notum. Vid. infra *Δημοσθένην* et *Δημοσθένη*, ad Demosth. Encom. cap. 2. et 9. Ideoque a vulgata non recessi. Reitz. Variabant libri etiam inter *Διομήδην* et *Διομήδη* Ver. Hist. II, 23. inter *Διογένην* et *Διογένη* Demon. c. 62. In *Euripidis* fabulis utramque formam, et Ἄρην, et Ἄρη, reperias. Lehm.

Pag. 294. l. 8. *Πυθαγόραν Μνησ.*) Addidit Ed. *Par.* *Μνησαρχίδην Σάμιον*, quod etiam in P. invenitur. Quod ideo genuinum existimo, quia mox a Micyllo *Μνησάρχου παῖς* vocatur. In eodem Codice pro *οἶσθα ἄρα*, legitur *ἀκούεις τινὰ Π.* Solan.

Ibid. *Μνησαρχίδην Σάμιον*) Samii Mnesarchi annulorum sculptoris, de quo *Laert.* Cogn.

Ead. l. 10. *Ὃς ἐνομοθέτει*) De disciplina Pythagorica *Gell.* L. I. c. 9. L. IV, 11. *Ovid.* XV. Metam. Cogn.

Ead. l. 11. *Μήτε κρεῶν γεύεσθαι*) *Senec.* Ep. 19. Cogn. Aristoxenus apud *Laërtium* p. 219. A. ait, eum *πάντα τὰ ἄλλα συγχωρεῖν ἐσθίειν ἔμψυχα, μόνων δὲ αὐτὸν ἀπέχεσθαι ἀροτῆρος βοὸς, καὶ κριοῦ* a quibus, nisi cui absunt alia, quis non abstinet? Leed.

Ead. l. 12. *Γοῦν — ἀποφαίνων*) Non agnoscit *ἄπονον Fl.* Ed. quod reliqui omnes impr. ante *ἀποφαίνων* habent. Solan.

Ibid. *Ἐκτράπεζον ἄπονον*) Legendum videtur *ἄπονον ἐκτράπεζον*. Guyet. Si *καὶ* additum usquam invenissem, transpositionem *Gesneri* etiam in textum recepissem. Jam vero et aliquid addere, et transponere simul, non sum ausus; sed

satis habui lectionem *Fl.* revocare, sensum optimum exhibentis. Interpres *Parisinae*, intellectui consulturus, ἄπονον reddiderat *salubre et parabile*. Reitz.

Ibid. Ἄπονον ἀποφαίνων) Diu aestuavi, quid sibi vellet hic τὸ ἄπονον, quod eo, quo spectatur, loco prorsus non convenit; donec tandem ex Ed. Florentinae, quae hac voce omnino caret, didici, eam abesse debere ab hoc loco, et haud dubie ab somniantibus vel typothetis vel librariis inculcatam; quod propter affinitatem priorum syllabarum in ἀποφαίνων facile potuit contingere. Ut meam tibi mentem candide aperiam, lector, opinatus eram ego, pro ἄπονον legendum esse ἀπόῤῥητον. Ἀπόῤῥητα scilicet ea sunt, quae religionis caussa dici, vel fieri sunt vetita. Sic pag. seq. eosdem hos κυάμους, si edantur ab ave, vocat Gallus οὐκ ἀπόῤῥητον τραφήν. Sic οὐρανὸς apud *Nostrum* de Sacrificiis c. 9. f. dicitur ἄβατος καὶ ἀπόῤῥητος τῷ θνητῶν γένει. Nimirum vox ἀπόῤῥητος propria fuit de iis sacris, quae erant μυστικά, et vulgo enuntiari vetita. Sic τελεταὶ ἀπόῤῥητοι apud *Nostrum* in Amoribus c. 42. et ἐξαγορεύειν ὑπόῤῥητα dicebantur, qui sacra Eleusinia enuntiabant. Vide *Nostrum* in Reviv. c. 33. Sed, ut ante dixi, non liquet, vel ipsum ἄπονον, vel pro eo quodcunque aliud ab *Luciano* profectum esse: quare furcillis exigatur ea vox. Jens. Duas habeo de hoc loco conjecturas: unam, ut ἄπονον transponamus, et adjiciamus copulam, hoc modo, ἥδιστον ἐμοὶ γοῦν ὄψον καὶ ἄπονον, eo sensu, quem in interpretatione posui. Ἄπονον certe hoc significare posse, nemo facile negaverit: verumne sit? alia quaestio est: sed ad nostram rem satis est, modo sutor ita putaverit. Certe alvum facile transire κύαμον, etiam illi non negant, qui flatulentum esse ajunt. Altera conjectura nostra est, an forte legendum sit ἄπωνον, qua ratione locum servare posset suum, et jungi cum ἐστράπεζον. Nempe ἄπωνον significare puto contrarium nominis εὔωνος· quemadmodum hoc denotat facile emtu, parabile, vile; ita ἄπωνον fuerit, quod non prostat venale, nec poinde emi facile potest. Sed conjectura utraque est: qua melius quid afferri opto. Gesn. Haec alteri *Gesneri* conjectura nihil habet, quo commendetur. Quam vero priore loco posuit, convenit ea cum *Erasmi* versione: „suavissimum mihi edulium, *salubre et parabile* (καὶ ἄπονον, ut *Gesnerus* legit, aliter tamen vertens) a mensa submovens?“ Equidem nullus dubito, quin recte se habeat *Jensii* suspicio, praesertim tam evidenter Principis Editionis auctoritate confirmata. Quapropter etiam in interpretatione Latina addita-

mentum: *et facillimum concoctu*, quod ne cum natura quidem fabarum convenit, plane expungere placuit. LEHM.

Ead. l. 15. *Εὔφορβος*) Nobilis Trojanus, Iliaco in bello a Menelao occisus, cujus animam Pythagoras in se immigrasse affirmabat. *Ovid.* L. XV. Metam. COGN. Non solus hoc *Lucianus* tradidit. Res est omnibus ex *Ovidio* aliisque nota. SOLAN.

Pag. 295. l. 5. *Ἐκεῖνος αὐτὸς*) Paraphrasis est hujus versus: *Ἐκεῖνος οὗτος εἰμί· λοιδορεῖ δέ μοι.* BOURD.

Ead. l. 6. *Τοῦτ' αὖ μακρῷ ἐκείνου τέρατ.*) In Flor. Cod. *ταῦτα μ. ἐ. τερατωδέστερα.* BOURD.

Ead. l. 7. *Μνησάρχου παῖ*) *Herodot.* IV, 159. f. et supra initio hujus capitis. SOLAN.

Ead. l. 9. *Ταναγραῖος*) A Tanagra Boeotiae mediterraneae urbe, de qua *Ptolem.* L. III. c. 5. *Plin.* L. X. cap. 2. COGN. *Varro* de R. R. III, 9. et *Colum.* VIII, 2. LEED. Vide *Plinium* X, 21. de gallis Tanagraeis, quos fortissimos fuisse ait. Ed adde, quae *Noster* habet de certaminibus gallorum apud Athenienses Anach. cap. 37. SOLAN. Nimirum *Tanagram galli patriam* suam non minus ac *Rhodum nobilitarunt. Plin.* X, 21. 24. Add. *Colum.* VIII, 2. 4. et 13. GESN.

Pag. 296. l. 1. *Ἦκον*) Quod *Solanus ἧκα* conjecerit, ejus rei caussam aliam non video, quam euphoniam. REITZ.

Ead. l. 3. *Ἄλλῳ*) Antea legebatur *ἄλλο*. Mutavit *Par.* merito, sed sola. SOLAN. Servavi quidem Parisinae Ed. lectionem, et *Solano* monenti parui; licet suspicer et ejus editorem tamen *ἄλλο* legisse, cum in versione dederit, *cum aliud quiddam sit.* Credoque, eum id inter corrigenda typographorum specimina ex arbitrio mutasse, quod sic melius cum dativis proximis conveniat: eademque ratio me movit, ut meliora sequerer; alioqui vulgata facile defendi posset. REITZ.

Ibid. *Ἡ Πυθαγόρᾳ*) *Ἡ Πυθαγόρᾳ ὄντι παρανενομηκέναι καὶ τὸ ἴσον ἠσεβηκέναι κυάμους φαγόντα, ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς ἐδηδόκεις. Aut si Pythagoras, peccasse, et aeque impium fuisse, si fabas edisti, ac si patris caput comedisses.* Nimirum, quia Pythagorei a fabis abstinebant, quod illorum magister eas parentum capitibus esse similes docebat. Superius in dialogo Menippi et Aeaci, cum Menippus dixisset, in pera sua non nisi fabas esse, quas nolit edere Pythagoras, respondet hic: *Λὸς μόνον, ἄλλα παρὰ νεκροῖς δόγματα· ἔμαθον γὰρ, ὡς οὐδὲν ἧσσον κύαμοι, καὶ κεφαλαὶ τοκήων ἐνθάδε. Da modo. Apud inferos aliae sunt opiniones. Didici enim, hic fabas et caput parentum nihil habere similitudinis.* Ubi nescio, cur interpretes vertant *κεφαλαὶ testiculos:* quamvis non

ignorem, alios hanc quoque tradere caussam, cur Pythagoras fabis abstinuerit, quia virides fabae similes sint *ἀνδρείοις μορίοις*, ut loquitur *Lucianus* in *βίων πράσει*. Sed de capite parentis *Clem. Alexand.* 3. Strom. *Οὐδὲ μὴν ὅτι ἀνθρώπου κεφαλῇ ἀπείκασται κύαμος κατὰ τὸ ἐπίλλυον, Ἴσον τοι κυάμους τρώγων, κεφαλὰς τε τοκήων.* Fabas, inquit, prohibuisse Pythagoram, quod sit legumen flatus excitans, *non quod parentis capiti sit simile, ut velit ille versus, Idem est, fabas atque caput patris edere.* GRAEV. Vid. Adnot. ad Diall. Mortt. XX, 4. Tom. II. p. 602. sq. LEHM.

Ead. l. 4. *Φαγόντα*) Scribere debuit *φαγόντι*. Sed innumera sunt, quae hujus farinae admisit. SOLAN. Paullo inclementius *Solanus* pronuntiat; quasi per errorem ita scripserit *Noster*, pro *φαγόντι*. Immo cum dativo absurdus sensus erit, *qui fabas edit, fabas edenti similis est;* et dativus quidem convenit cum praemissis, accusativus vero ad infinitivum *ἠσεβηκέναι* respicit, pro *ὡς φαγὼν ἠσέβηκας*. Et si innumera talia inveniuntur, et quidem quorum ratio constructioque satis adparet, id linguae genio proprium esse statuendum potius, quam pro incuria habendum. Alia res foret, si nihil convenientiae inveniremus. Exempla quaedam alia videbimus infra hoc Dial. c. 26. ubi similiter praecedente dativo sequitur accusat. cum infin. *κίνδυνος, ἐμοὶ μὲν — αἱμάξαι ἐντεμόντα*. REITZ.

Ead. l. 5. *Κεφαλὴν*) Vide Diall. Mortt. XX. *Clem. Alex.* Strom. III. *Ovid.* Met. XV. v. 2. *A. Gell.* XI, 4. LEED.

Ead. l. 11. *Ἐν ὅσοις — ἐβιότευσα βίοις*) *Βίος* generaliter de vitae genere victusque quaerendi ratione etiam *Alciphr.* I, 29. p. 120. *χρησιμοτέρῳ γὰρ ἤθει κέχρησαι τοῦ βίου, probioribus enim moribus, quam pro isto* (scil. meretricio) *vitae genere, uteris.* Plura ibi similia adfert *Bergler.* Alias ὁ *βίος* etiam *homines* vertendum, vid. apud *Nostrum* Amor. 20. et cap. 33. et Tim. §. 25. etc. De usitata autem repetitione verbi cognati satis dictum alibi, ut ad Alex. c. 32. Et paullo ante Jov. Trag. c. 22. Sed haec adeo sunt frequentia, ut postea silentio praeterire sit animus, nisi qua obiter eodem lectorem ablegare necessitas cogat. REITZ. De vocabulo *βίος* jam meliora habes in Comment. ad Vit. Auct. init. Tom. III. p. 500. sq. LEHM.

Pag. 297. l. 8. *Ἀμενηνὴν*) *Homer.* Od. K, 521. etc. SOLAN. Ibi legimus — *ἀμενηνὰ κάρηνα, imbecilla capita.* Adde Odyss. T, 560. — *ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων*. Ac saepe alibi. REITZ.

Ead. l. 15. *Γάργαλον*) Adscripserat Noster, *V. Th. M.* Ejus autem verba in *ΓΑΡΓΑΛΙΣΜΟΣ* sunt: *Γαργαλισμὸς μὴ εἴπῃς, γάργαλος δέ. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μικυλλος, ἢ ἀλεκτρυών· τοιοῦτον γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα.* Reitz.

Pag 298. l. 1. *Ἡράκλεις, δεινόν τινα φῆς τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου, εἴγε πτηνὸς ὤν* etc.) Pater voci octavae adscripsit *ὀνείρου*, cum manifestissime appareat ex sequentibus, auctorem scripsisse, vel in animo habuisse scribere masculino genere: nec tamen sequentia talia sunt, ut ad *τὸν ἔρωτα* referri possint, sed debeant ad ipsum *ὄνειρον*. Equidem hic locus simillimus est *Livianis* illis XXVII, 27. *L. Caelius triplicem rei gestae ordinem edit: unam traditam fama, alteram scriptam, tertiam quam ipse pro inquisita ac sibi comperta affert.* Ubi possem suspicari, *τὸ ordinem* venisse ex permutatis et contractis literis pro *rationem*. Sed simile exstare video in *Varrone* lib. 1. R. R. c. 12. *Sin cogare secundum flumen aedificare, cavendum, ne adversum eum ponas*, quasi putasset se scripsisse *fluvium* vel *amnem*. Item in *Vitruvii* praefatione libri VII. *Itaque quoniam sexto volumine privatorum aedificiorum rationes perscripsi, in hoc, qui septimum tenet numerum, de expolitionibus exponam.* Caeterum sequentia verba *καὶ ὅρον ἔχων τῆς πτήσεως τὸν ὕπνον* imprudenter et inepte vertunt, *metasque volandi praescriptas habeat somnium.* Ita apud interpretes insomnium habet metas volandi somnium; quae quis intelligit? *Lucianus* de ipso somno id dicit, et posse tamdiu circumvolare somnium, donec duret somnus, recte et elegantissime statuit. Gron. *Ἐνυπνίου*) Quis dixerit, studione an parum attenta mente sic dederit *Lucianus?* At quia enallagae hujuscemodi sunt frequentes, de quibus supra non semel monuimus, etiam hic nihil sine Codicum auctoritate mutassim. Conf. ad 2. Ver. Hist. c. 37. Tyran. c. 8. Imag c. 9. aliaque, quae forsan ex Indice patebunt. Nec vitii potest esse suspectum, propter versum, hoc *Theocriti* Eid. XX, 31. *Καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστυκὰ μ' οὐκ ἐφίλασεν, Omnes mulieres me amant; urbanae vero me non amant.* Ubi *πᾶσαι* refertur ad *γυναῖκες* versu proximo praemissum: *ἀστυκὰ* vero eodem referendum, refertur ad intellectum *κοράσια* vel sim. etsi earum nulla mentio facta. Reitz.

Ead. l. 2. *Εἴγε πτηνὸς ὤν*) *Ὑποσόλοικον*, ut etiam mox illa, *μελιχρὸς οὕτω καὶ ἐναργὴς φαινόμενος* etc. Neque dixeris, haec referri ad vocem *ἔρωτα*, disconvenit enim. Plane quidem hoc *Luciani* festinantis, et de re ipsa magis, quam dictione, cogitantis *παράδραμα* Marcil. *Πτανὸν ὄνειρον* vo-

cat *Eurip.* Phoenis. 1539. et iterum Iph. Taur. p. 416. C. *Virg.* etiam Aen. VI. f. SOLAN. *Marcilii* illud *ὑποσόλοικον* etiam *Wielandium* in h. l. vidisse, et adeo quidem, ut totum hunc locum, quem equidem in elegantissimis *Luciani* pono, etiam praemittere in interpretatione potuerit, vel maxime miror. Non potuit auctor ob *προσωποποιΐαν* in sequentibus Neutra adhibere, nisi in Grammaticastrorum forte gratiam, quod hominum genus justo semper odio habuit. *Ἐνύπνιον* autem et *ὄνειρος* licet e Grammaticorum sententia inter se differant, hoc tamen loco non minus, quam alibi, ut Somn. s. Vit. c. 17. promiscue Lucianus usurpavit. Denique a notione rei (*τὸ ἐνύπνιον* dico) ad personae ideam (*τὸν ὄνειρον*) tanto lenior h. l. fit transitus, quum *ἐνύπνιος* proprie Adjectivum sit, et *τοῦ ἐνυπνίου*, quo auctor est usus, tum masculinum, tum femininum, involvat genus. LEHM.

Ead. l. 3. *Ὑπὲρ τὰ ἐσχαμμένα*) Vid. *Zenod.* qui Phyllo Opuntio fines assignatos transgresso originem proverbii tribuit. *Mercur.* de Gymn. II, 11. (per plana loca continuatis saltibus saltabant .... terminum, quem attingere magnam, praeterire maximam laudem fuisse verisimile est, *τὰ ἐσχαμμένα* vocatum.) Vide *Plat. Κρατύλῳ*, Ed. *Bas.* p. 58. B. SOLAN.

Ead. l. 4. *Ἐνδιατρίβει ἀνεωγόσι τοῖς ὀφθ.*) *Thom. Mag.* haec eodem modo habet in *ΑΝΕΩΓΕΝ*. REITZ.

Ead. l. 6. *Τριπόθητος*) Habuimus etiam in Quom. Hist. cap. 31. Cur *Salm.* id hic mutaverit, nescio, nisi quod operarum culpa accidisse arbitror. REITZ. Cf. etiam Hermot. c. 69. LEHM.

Ead. l. 7. *Ἕτοιμος λέγειν*) Additamentum videtur. GUYET.

Ibid. Τὸ μεμνῆσθαι, καὶ διεξιέναι τι) Praeeuntibus Mss. Regg. 2955. et 3011. ejecimus illud *τι*, quod male vulgo legebatur post *μεμνῆσθαι*. Non agnoscit etiam *B.* 4. BIR. Non vulgo illud *τι* legebatur post *μεμνῆσθαι*, sed in sola *Reitz.* Ed., ubi haud dubie error erat typographicus. Ceterum *ἤδη τὸ μεμνῆσθαι*, *meminisse juvat*, proverbii paene instar dictum. Cf. Nigr. c. 6. Tom. I. p. 31. LEHM.

Ead. l. 11. *Τὸ νῦν*) Non tanti feci omissionem *Fl.* (quae c. 9. eod. modo *ἄχρι* pro *τὸ ἄχρι* habet) ut articulum abjicerem, qui adest in cett. et mox cap. 20. f. *πλὴν τὸ νῦν* etc. Nimis tritum est, adverbiis temporis aeque ac adjectivis adverbialiter positis sic addi articulum, pro *κατὰ τὸ νῦν*, quam ut quis exempla desideret; frequentius autem in *πρὸς τὸ νῦν*, *μέχρι τοῦ νῦν*, quam sic absolute. Recte tamen sic dici *τὸ νῦν*, aeque ac *τὸ παλαιὸν*, *olim*, *τὸ ἑωθινὸν*, *mane*, et simil. quae ante vidimus, Jov. Trag. c. 15. facile colliges ex *Diod.*

Sic. L. II. c. 1. τὸ τηνικαῦτα. Item L. I. cap. ult. v. 43. Vid. plura in not. *Wessel.* Adde *Act. Apost.* IV, 29. καὶ τὰ νῦν Κύριε ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν. *Alciphr.* III. p. 318. f. — μαλακῶς ἔχει τὰ νῦν. *Theocr.* Eid. I, 15. Οὐ θέμις — τὸ μεσαμβρινὸν — Συρίσδειν, *non licet circa meridiem cantare: Τὸ τελευταῖον tandem*, bis in c. 55. L. III. *Diod. Sic.* Item τὸ πρωτοῦ ibidem et apud alios. REITZ.

Ead. l. 12. Ἐλεφαντίνων πυλῶν) Somnia vana emitti per portam eburnam, vera per corneam, vid. etiam ap. *Virgil.* Homeri somnia imitantem. Aen. VI, 894. *Sunt geminae somni portae* etc. REITZ.

Pag. 299. l. 1. Πυθαγόρα) Atqui duas *Hom.* Od. T, (v. 560.) Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων.

Ead. l. 10. Ἐκείνου) Τοῦ χρυσοῦ scil. GUYET.

Ibid. Καὶ μέταλλα ὅλα χρυσίου κεκομίσθαι μοι δοκεῖς) Interpres: *et solidas auri venas mihi videris adduxisse.* Μέταλλα ὅλα χρύσεια, *totas auri fodinas*, aut *auraria metalla.* Metalla Latinis et Graecis scriptoribus sunt loca, unde metalla effodiuntur. *Justinus* de Philippo VIII, 2. *Auraria in Thessalia, argenti metalla in Thracia occupat.* Sic *damnari ad metalla.* GRAEV.

Ead. l. 11. Κεκοιμῆσθαι) Ita *Fl.* et L. nisi quod in hoc mendose scriptum est κεκοιμῖσθαι. Vide Icarom. c. 1. extremo. In reliquis κεκομίσθαι. SOLAN. Nec omnino mutanda erat probissima lectio vulgaris, nec sic mutanda, ut placuit *Solano*, quem *Reitzius* et recentt. secuti sunt. Somniandi enim vim injuria *Solanus* verbo κοιμᾶσθαι tribuit: saltem eo, quem affert, loco Icarom. c. 1. non aliam καταποιμηθῆναι vim habet, quam quae ei solennis est, et vulgo nota. LEHM.

Pag. 300. l. 6. Ἄριστον μὲν ὕδωρ) *Pind.* Ol. I, 1. SOLAN.

Ead. l. 10. Ὥςπερ τοῦ τοὐμόν) Ὥςπερ οὖν τοὐμόν. MARCIL. Recte quidem lectionem, quam invenit, malam, corrigit *Marcil.* Sed cum pro illo τοῦ jam γὰρ habeamus, mutatione nihil amplius opus erit. REITZ.

Ead. l. 13. Εὐκράτης) Verum fuisse nomen, ob infanda, quae in ipso fine de eo narrantur, non arbitror. Vide tamen Philops. c. 5. ubi nomen idem occurrit. SOLAN. Sed de alia persona. Rectius, si lubeat, contuleris Eucratem senem opulentum Diall. Mort. V. et nobilem quendam ejusdem nominis Hermot. c. 11. Vide tamen, quae ad postremum locum notavi Tom. IV. p. 388. sq. LEHM.

Ead. l. 14. Λουσάμενον) Vera hic observatur verbi medii potestas, i. e. *cum laverim me;* quam in hoc verbo praeclare

ab activo distinguit *Long.* Past. I. p. 35. f. (p. vero 27. Ed. *Moll.*) λούει τὸν Ἀφνιν ἡ Χλόη — καὶ αὐτὴ ἐλούσατο τὸ σῶμα. Noster supra c. 3. ὑμᾶς ἀπολογουμένους τῷ Ἄρει. Quo et media et passiva forma potest exponi. Sed post *Kuster.* de verbis mediis laborem, plura de his addere nolim. Dabitur alias occasio ostendendi, in multis verbis promiscue usurpari medium, reciproca, et activa sive transitiva potestate. REITZ.

Ibid. Ἦκεν ἐκέλευε τὴν ὥραν) Pro πρὸς vel κατὰ τὴν ὥραν, ut in Ev. *Joan.* IV, 52. χθὲς ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Plura omitto sciens. Neque addam etiam ἐπὶ τὴν ὥραν dici, quod *Gronov.* demonstrat ad Arr. 2, 2. No. 10. REITZ.

Pag. 301. l. 4. Ἀθλητῆ) Sub Pythagorae ipsius persona: primum enim fuisse ajunt, qui πυγμῇ secundum artem Olympiae certavit et vicit Ol. XLVIII. *Diog. Laërt.* in Pyth. p. 225. E. et Afr. ἀναγρ. apud quos de hoc certamine plura. Ejus victoriam ad Ol. LI. refert *Syncellus.* Haec ex *Loydi* de Olympionicis etc. Consule de ea re *R. Bentleji*, et *Henr. Dodwelli* controversiam: illum dissertatione de *Phalar.* Epist. 52. hunc de aetate Pyth. p. 153. Prior de philosopho intelligit; posterior de alio. SOLAN.

Ead. l. 8. Ὅμηρον ἀμβροσίην) *Hom.* Il. B, 55. SOLAN.

Ead. l. 13. Προάγοντα) Κωλύει γὰρ οὐδὲν αὖθίς σε δειπνεῖν, ὥσπερ ὄνειρόν τινα τοῦ δείπνου ἐκείνου προάγοντα. καὶ ἀναμηρυκώμενον τῇ μνήμῃ τὰ βεβρωμένα. Latinus interpres *Nihil enim prohibet, quo minus denuo coenes, si velut illius coenae somnium reducas, et quae tum ederis, rursum commemoratione quasi rumines* Προάγειν num est *reducere*. imo id est *educere, producere.* Non potest haec vox hic locum habere. Legendum, ut legitur in optimo Codice ἀναπλάττοντα, *si veluti coenae illius somnium imagineris, animo concipias.* Nam ἀναπλάττειν est φαντάζεσθαι, *imaginari animo deformare.* GRAEV.

Pag. 302. l. 6. Ἑστιῶ γενέθλια) Sic ἑστιᾶν γάμους, *epulas nuptiales celebrare, Aristoph.* Av. v. 131, et *Ael.* V. H. VIII, 7. pr. REITZ.

Ead. l. 8. Μαλακῶς ἔχοντα) Phrasi eadem utitur *Alciphr.* III. Ep. 19. p. 318. Ὁ δὲ σύραγγος μαλακῶς ἔχει τὰ νῦν, *subulcus vero jam aegrotat.* REITZ.

Ead. l. 11. Προσκυνήσας) In Flor. Cod. deest προσκυνήσας. BOURD. Προσκυνήσας non agnoscit *Fl.* Ed. neque in P. exstitisse verisimile est, cum sileat Collatio. Et sane absurdum videtur et contra Graecorum morem; nisi de Diis intelligamus, quod minime patiuntur verba Graeca. De Simon-

tamen infra cap. 14. dicit, ὑφ' ἁπάντων προσκυνούμενος, sed in majus haud dubie rem extollens. Solan. Tria illa participia ἀκούσας, προσκυνήσας, εὐχόμενος, me non adeo offendunt, cum similia dederim ad Tox. c. 2. quam verbum ipsum προσκυνήσας, de quo recte *Solan.* sentit, id contra morem Graecorum esse, qui ne reges quidem adorare voluerint, ut notum ex historia Ismeniae Thebani, ap. *Ael.* I, 21. qui Persarum regem adorare nolens, ne in patrios mores peccaret, humi projecit annulum. Potest tamen eodem modo rem exaggerasse, ut infra l. c. Sed et *Liban.* Ep. 78, ἐκείνοις δὲ πανταχοῦ προσκυνεῖν. Conf. not. *Wolfii* no. 11. Ita ut *Lucianus* etiam pro stylo sui temporis hoc verbo usus videri possit, non respiciens ad morem antiquum. Reitz. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus scenae de illa libertate Graeca. Vid. *Lucian.* Nigrin. c. 21. Gesn.

Ead. l. 12. Ἡπίαλον) Vid. ad *Scholiasten* notata. Adde eodem modo usurpantem, non adeo pro horrore, qui febrem algidam antecedit, quam pro febre ipsa, quae est cum horrore perpetuo, *Alciphr.* III. pag. ult. καὶ ἡπιάλῳ συσχεθείς, εἰς τὴν ἕω ἀπέψυξε. Ubi vel adeo vehemens notatur febris, ut inde altero die exstingueretur aeger. Vulgatum ἐπιάλῳ enim nihili esse, recte notat *Bergler.* l. c. Reitz. Mortis ministris ἡπίαλοι adnumerantur Charon. c. 17. distincti a τοῖς πυρετοῖς. Cf. Disp. c. Hesiod. c. 8. ubi *Schol.* ἡπίαλος explicat per ῥιγοπύρετος, pariter atque alii Grammatici veteres. Lehm.

Ead. l. 13. Ἔφεδρος) Vid. *Spanh.* ad *Joseph.* Ant. XVI. c. 3. §. 3. ubi *Josephus* ait: διὸ καὶ καθάπερ ἔφεδρόν τινα τὸν Ἀντίπατρον εἰσήγαγεν. Ad quae verba ille: *Apposite hic* ἔφεδρος *Antipater, quasi tertiarius in duorum fratrum vicem subsidiarius, juxta Scholiast. ad Ajac. Soph. v.* 618. ἔφεδρος δὲ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινὲς παλαίουσι, παλαίειν τῷ νικήσαντι, *Hinc Lucian. in Gallo etc. Vide plura, quae noto de hac voce ad Aeschyl. Choëph. v.* 861. μόνος ἦν ἔφεδρος Δίσσος μέλλει θεὸς Ὀρέστης. *Idem vero hic Zonaras pag.* 245. *B.* ὡς ἔφεδρόν τινα τὸν Ἀντίπατρον εἰσήγαγεν. *Infra L.* 1. *c.* 42. ὥσπερ ἐπιτείχισμα τοῖς υἱοῖς. Addo *Aristoph.* Ran. v. 804. — ἔμελλεν — Ἔφεδρος καθεδεῖσθαι κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ, Ἕξειν κατὰ χώραν. εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης Διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην. Reitz.

Ead. l. 15. Συνεχὲς ἐπισκοπῶν, ὁποσάπους τὸ στοιχεῖον εἴη) *Subinde respiciens, quot pedum esset solarii umbra.* Recte sic *Salmuriensis* interpolator. Alii ineptissime. Veteres enim

tempus metiebantur pedibus ad proprii corporis umbram. *Pollux* lib. VI. c. 8. *τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο τὸν καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ· ἦν καὶ στοιχεῖον ἐκάλουν. καὶ ἔδει σπένδειν, εἰ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη. Umbra vero tempus ad coenam eundi indicebant; quam et στοιχεῖον vocabant. Et στοιχεῖον decem pedum existente libandum erat.* Legendum autem *ἔδει σπεύδειν, properandum erat* ad coenam, cum umbra decem pedum esset; quia tum erat legitimum coenae tempus. Sic mensurabant tempus diei ante horologiorum inventionem, de quo multis disputat maximus virorum *Salmasius* in Exerc. Plin. *Aristophanes* in *Ἐκκλησ.* (v. 648.) [*Σοὶ δὲ μελήσει* [*Ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.*] *Tibi vero curae erit, cum decem pedum umbra erit, ad lauta prandendum ire.* GRAEV.

Pag. 303. l. 1. *Ὀποσάπουν*) Veteres ad umbrae longitudinem gnomonis puta alicujus solarii, aut forte sui ipsorum corporum metiebantur horas diei. Id fieri ostendit *Schronerus* in gnomonices suae p. 78. At tunc pedes necesse est, ut varii essent, nunc breviores, nunc longiores, juxta gyrorum varietatem, quos per Zodiacum sol facit. LEED. Vide Cronosol c. 8. et Lexiph. c. 4. *Salmas.* Plin. Ex. 446. B. et 455. quem consultavit *Dion. Petavius* Diss. Var. VII, 7. *Poll.* I. 72. VI, 48. etc. *Suid. δεκάπουν.* et *Arist.* pag. 744. et *Athen.* 8. C. et *Casaub.* ad ejus lib. VI. c. 10. SOLAN.

Ibid. Τὸ στοιχεῖον) *Litera* redditum erat in *Par.* Sed glossa haec margini addita: *Gnomonem horologii intelligit.* Ego *literam* recte quidem verti agnosco; sed *numerum* tamen intelligendum, s. umbrae mensuram, novi, quia numeros Graecorum literis exprimi solitos, manifestum est. REITZ.

Ead. l. 3. *Ἀποῤῥίψας*) Quia de balneo sermo est, ubi sordes repurgantur, quod *ἀποῤῥύπτεσθαι* apud *Plut.* dicitur, (v. p. 868. B.) emendandum putaram, et legendum *ἀποῤῥύψας*. Sed quia alibi etiam eandem vocem usurpat Noster, Ver. Hist. I. cap. 30. mutatam noluimus contra Codd. fidem. Omnis morae impatiens raptim lavat. Vide etiam *Polyaen.* Strat. IV. pag. 237. C. Adde *Jambl.* No. 74. et 77. A. — *σπίλους*. SOLAN. *Ἀποῤῥίψας* pro *celeriter proripio* positum esse, non modo exempla ab *Solano* adducta, sed et praemissa *πρὸς τάχος*, suadent; quare non mutarim in *ἀποῤῥύψας*. Nam et sic *ἐκπίπτω* de eo, qui de lecto subito desilit, *se dejicit*, habuimus Asin. cap. 54. REITZ. Aptius multo *ἀποῤῥύψας* edidit *Schm.* e duobus Codd. quibus confirmatur *Pell.* conjectura. LEHM.

Ead. l. 5. Ἀναβολὴ) Ἀπέρχομαι κοσμίως μάλα ἐσχηματισμένος, ἀντιστρέψας τὸ τριβώνιον, ὡς ἐπὶ τοῦ καθαρωτέρου γένοιτο ἡ ἀναβολή. *Abeo nitide admodum cultus, sic obverso pallio, ut, qua esset parte purissimum, ea videretur.* Sic interpres. Nec reprehendo, nec hic audio veterem Codicem, qui pro ἀναβολὴ legit μεταβολή. Sed ἀναβολὴ est ipsum pallium. Glossae ἀναβολή, *amictus*, *amiculum*. Inferius in Timone: τὸ σχῆμα εὐσταλής, καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα, καὶ σωφρονικὸς τὴν ἀναβολήν. *Cultu decorus, atque ornatus incessu, ac pallio modeste composito.* Sic alibi eidem ἀναβεβλημένος εὐσταλῶς est, qui incedit pallio decore composito GRAEV.

Ead. l. 14. Ἀρχιβίου) Nomen videtur fictitium. SOLAN. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 406. Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγορικὸς ὄχθον ἐπὶ τοῦ προσώπου πολὺν ἐπιβεβλημένος. Num uterque fictus sit, dicere per festinationem non habeo. Nam quod Grammaticus hoc nomine *Suidae* commemoretur, huc nihil facere arbitror. REITZ.

Pag. 304. l. 1. Τὰ καθήκοντα) *Officia*; et sic recte idem interpres in Convivio seu Lapithis vertit, τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, *qui officia norunt*. BOURD.

Ead. l. 4. Πρὸς ἡμῶν) Flor. πρὸς ἡμᾶς. BOURD.

Ead. l. 6. Ἐθέλης) Ita correximus ex Mss. Regg. 1428. et 3011. cum vulg. legeretur ἐθέλοις. BIP.

Ead. l. 10. Θεσμόπολιν) Verum nomen. Stoicus is philosophus, de quo *Noster* nominatim De Merc. Conduct. c. 35. et seqq. et sine nomine in Hermot. vide not. ad c. 11. SOLAN.

Ead. l. 14. Ἅμα λέγων) Etsi abesse queat λέγων, recte tamen sic additur participio, quod vel Lexicographi observarunt. Confer μεταξὺ eadem structura Jov. Conf. c. 4. Et de Salt. c. 11. pr. REITZ.

Ibid. Χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ) Hanc scripturam sequutus est interpres. In aliis tamen Codd. legitur χειραγωγῶν τὸν Θεσμόπολιν ἐπειρεδόμενον τ. οἰκ. BOURD.

Pag. 305. l. 1. Κελεύσω) Flor. κελεύω. BOURD.

Ead. l. 2. Ἐν τῇ γυναικωνίτιδι — ἑστιαθῆναι) Angl. ἑστιᾶσθαι. De hoc loco *Heins.* ad *Hesiod.* BOURD.

Ead. l. 3. Χώραν ἔχῃς) Sic fere supra pro Imag. c. 9. κατὰ χώραν ἐᾷν, *suo loco relinquere*. Et *Long.* Past. II. pag. 75. κατὰ χώραν ἔμενεν (τὰ πρόβατα.) REITZ.

Ibid. Λύκος χανὼν) Fab. *Aesopi.* SOLAN. Qui nescit, videat fabulam ejus 138. inscriptam Λύκος καὶ γραῦς· vel *Avian.* F. I. REITZ.

Ead. l. 7. Νὴ Δία) Erunt, qui non dubitabunt μὰ Δία ex P. et L. rescribere. Nec ego multum refragarer. Μὰ Δία

enim negatione adjuncta dici amat, vid. notas ad Dial. Mort. XX. fin. immo per se fere negat; cum νὴ Δία adfirmantis sit. Distinxit *Aristoph.* Ran. 790. — κ' οὐκ ἐβάλλετο Μὰ Δί' item v. 800. Μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος dicens. Sed ibid. medias inter has negationes, v. 793. — Νὴ Δί' οὐράνιον γ' ὅσον adfirmative pronuntians. Plura ex eod. facile congeri possunt, quia frequentissime omnium hac formula utitur. Idem obiter *Jensius* monuit ad Abdic. cap. 2. Et non opus est probare, Νὴ adfirmantis tantum esse. Sed μὰ tamen etiam cum adfirmatione legas, ita ut simpliciter notet, *per Jovem.* Sic apud *Alciphr.* L. II. 4. pr. μὰ τὴν Καλλιγένειαν, ἐν ᾗ (ἧς) νῦν εἰμι, κατέχαιρον. Ad quae *Bergl.* *Alias usitate negantis particula jurandi; hic in affirmatione, quod raro fit. Non desunt tamen exempla.* Apud *Aristaen. I. Ep.* 10. Apud *eund. I. Ep.* 14. — *Ita et Plutarch. in Alcib. pag.* 206. ἀνάγκην οὖσαν αὐτοῖς καὶ ναυμαχεῖν, καὶ πεζομαχεῖν, καὶ μὰ Δία, τειχομαχεῖν. *Ubi alius posuisset* νὴ *pro* μὰ *etc.* Addo *Aristoph.* Plut. 187. καὶ ναὶ μὰ Δία, τούτων γε πολλῷ πλείονα. Verum cum contra, etiam semel, quod sciam, *Aristoph.* νὴ addat negationi, Thesm. v. 647. καὶ νὴ Δία, τειθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει· apud *Nostrum* vero duplex illa negatio οὐκ ἀπραγμόνως, *non sine molestia*, revera sit adfirmatio, id factum esse cum molestia; tanto minus vulgatum damnare sum ausus. REITZ.

Ead. l. 8. Περιβύσαντες) Adscripsit *Solanus*, videnda supra Quom. Hist. c. 22. Sed ibi legas πολλὰ παρενεβίβυσα. Quid tum? REITZ.

Ead. l. 11. Κατακλίνουσι) Εἶτα μηδενὸς ἀνεχομένου πλησίον κατακεῖσθαι αὐτοῦ, ἐμὲ κατακλίνουσι φέροντες, ὡς ὁμοτράπεζοι εἴημεν. In Ms. ὑποκατακλίνουσι· quod minime damnandum. *Cum*, inquit, *nemo vellet accumbere juxta eum, me ibi collocarunt infra ipsum, ut in eodem lecto jaceremus.* Sic hic locus interpretandus. Ὁμοτράπεζοι sunt, qui in eodem lecto tricliniari cubant. In singulis lectis tres accumbere solitos, nemo humanior paullo nescire potest. GRAEV.

Ead. l. 12. Ὁμοτράπεζοι) Non hoc solum videtur velle Micyllus, eodem se in lecto accubuisse: ὁμόκλινον enim dicturus erat, vel ὁμοκλινῆ. Sed mensae societatem indicat non illam modo communem, verum etiam peculiarem. Nempe mensa etiam minor supellex, tabula, lanx, in qua uni vel duobus sua cibi portio apponitur. Notum est *Virgilianum* illud Aen. VII, 115. *Heus etiam mensas consumimus;* ubi apparet e locis *Dionysii Hal.* atque *Lycophronis* a *Cerda* laudatis, eandem vim esse Graeci τράπεζα. Firmantur his ea-

quae ad *Petron.* c. 34. p. 137. de privis id genus mensis dedit *Burmannus.* Gesn.

Pag. 306. l. 1. Ἀρετήν τινα) Supra Tim. c. 9. Infra de Mort. Peregr. c. 3. Bis Accus. c. 11. et passim. Reitz.

Ead. l. 4. Κέρατα) Conf. Dial. Mort. I. Solan. Ibi autem, c. 2. habemus, καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις· deque his sophisticis argumentationibus actum ibid. in nott. *Cognati, Vorstii*, ac *Solani* nostri. Reitz.

Ead. l. 6. Συνείρει) Σύνειρε. Guyet. Non improbarem, si plures Codd. addicerent; licet satis frequenter alibi sit monitum, non opus esse semper similia tempora connecti. Reitz.

Ead. l. 11. Ἄχουε) Scribendum, ἄχουε δὲ ἤδη καὶ τὸ ἐνύπνιον. Sic Ms. Graev.

Idid. Δή) Conf. supra Jov. Conf. c. 51. pr. Solan.

Ead. l. 17. Ἀέναον) Sine dubio *Solan.* quaesivit, num quae ἀέννααν haberet. Ita enim plerumque scribitur. Ideoque ceteras Edd. excussi, et cum in ἀέναον consentire viderem, ita dedi; licet *Steph.* id poëticum dicat, cum in prosa ἀένναος dicatur. Reitz. Et haec prosaica forma fere quidem tribus Codd. confirmatur. Lehm.

Pag. 307. l. 3. Ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους) Conf. supra de Merc. cond. c. 3. Solan.

Ead. l. 4. Καὶ προέθεον πολλοί) *Alciphr.* paullo aliter III. p. 30. εἶτα οἰκετῶν ἐφέπεσθαί μοι στίφος (ἐδόκουν) etc. Reitz.

Ead. l. 6. Δακτυλίους βαρεῖς ὅσον ἑκκαίδεκα) Videtur de duplicato annulorum numero dicere. Annuli enim plerumque octo in digitis, ut inferius Icaromenippo. Marcil. *Alciphr.* I. c. Ἐῴκειν δὲ καὶ τῷ χεῖρε δακτυλίων πεπληρῶσθαι, καὶ πολυταλάντους λίθους περιφέρειν. Ubi *Bergl.* Lucianea comparans ait: *Videtur Lucian. πολυταλάντους de ponderis accepisse, dum ipse βαρεῖς dicit. Quod magis apparet in Amoribus c.* 41. *ubi alium Alciphronis locum* (qui est Epist. XI. L. III.) *imitatur, ubi de inauribus, quarum πολυτάλαντον βρίθος dicit*, multorum talentorum pondus, *satis hyperbolice.* Immo studio lusit *Lucian.* in πολυτάλαντος, quia quando de aureis annulis sermo est, gravitas et pretium quasi unum et idem sunt. Τάλαντον autem et pondus et certam pretii summam significare, quis nescit? Reitz.

Ead. l. 7. Ἐξημμένος) Antea in omnibus legebatur ἐξημμένους. Sed mox videbis, vere Lucianeum esse, quod reposui; cum χρυσὸν... ἐξημμένος τῶν βοστρύχων de Euphorbo dicet, c. 13. Consule Conviv. c. 42. et Epist. Saturn. c. 4. Nam quae ita apponebantur in partes divisa, *efferri* ut dican-

tur; non sinunt veterum mores. Solan. Ἐξημμένους) Ne *Solani* diligentiam defraudem, dicam, ipsum adscripsisse legendum ἐξημμένος, optime, ut mox cap. 13. pr. Et Catapl. c. 3. τινα, καὶ πῆραν ἐξημμένον, non — μένην. Ita enim amat construi et hoc verbum et καταρτάομαι, solemni ellipsi praep. κατὰ, vel hypallage, quod indicavi ad Amor. c. 41. Sic Asin. c. 48. ἐπιβάλλομαι στρώματα πορφυρᾶ, et sexcenta similia. Quare parum abfuit, quin in ipsum textum reciperem. Reitz. Quod *Solanus* probe divinarat legendum ἐξημμένος, id jam *Luciano* reddidimus auctoritate Ms. Reg. 3011. Bip. Cf. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 9. Τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο) Verbum hoc, ad mortuorum curam et sepulturam pertinens, non sine lepore ad finem coenae, et ciborum ablationem refertur, cum saturati cibo convivae ad laetiores invitatiunculas et pocula uberiora transeunt. Hunc τῶν φιλοτησιῶν locum fuisse, cum *Hesychii* descriptio docet, πρόποσίς τις μετὰ τὸ δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας, tum ille Socratis et Phocionis charientismus de cicutae poculo, apud *Aelianum* V. H. I, 16. et XII, 49. Itaque probavi etiam lectionem, quam habent *Ald.* 2. et *Hag.* utraque ἐκκομιζομένου. Gesn. Non assecuti, opinor, hanc doctam et elegantem *Gesneri* interpretationem, verterunt *Belinus* et *Wielandius*, ac si in utroque loco verbum ἐκκομίζειν legeretur. Ceterum haud obscura est *Gesneri* sententia, et usus verborum συγκομίζειν et ἐκκομίζειν in re funebri admodum tritus. Modo de lepore loci quodam, quem sensit *Gesnerus*, adhuc possit esse controversia. Verum propter hanc ipsam caussam retinenda potius mihi videbatur lectio vulgaris, quam deserenda. Lehm.

Ead. l. 10. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο) Ut in Nigrin. Bourd. (Cogitavit nempe *Bourdelotius* verba Nigr. c. 31. τὸν οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρότων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέοντες, ubi jam pro μετὰ κρότων editum rectius μέτα κρόκων. Conferas potius Diall. Merett. V, 2. ubi ipsa legitur formula nostra πότον συγκροτεῖν. Lehm. At *Scholiast.* τὸ ποτὸν neutrum facit; quod etiam usitatum, ut supra 1. Ver. Hist. c. 23. ποτὸν δὲ αὐτοῖς ἐστιν etc. ubi idem ex *Ceb.* tab. quoque probavi. Adde infra Icar. c. 7. f. Et *Diod. Sic.* L. III. c. 33. v. 89. ubi τοῦτο τὸ ποτὸν in variantt. quoque eodem modo probatur. Ὁ πότος autem masc. satis obvium et a Lexicographis jam sat multis firmatum ex aliis *Luciani* locis, aliisque auctt. Differentiam autem pro ratione accentus, quam *Scholiast.* tradit, *Ammonius* quoque habet. Sed utrumque masc. gen. effert, scribens: Πότος βαρυτόνως, καὶ ποτὸς ὀξυ-

τόνως διαφέρει. Πότος μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον· ὡς Μένανδρος, Πότοι συνεχεῖς, κύβοι. ὀξυτόνως δὲ αὐτὸ τὸ ἔκπομα· ὡς Δημοσθένης — Βρωτοῦ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν. Sic jam πότος et ποτὸς, et ποτὸν neutro genere usurpatum probum est: at neutrum τὸ πότον unde probetur, non habeo; nec probabile puto: nam ποτὸν revera neutrum est adjectivi ποτὸς *potabilis;* at cum ὁ πότος sit substantivum tantum, non credo et eadem ratione τὸ πότον dici posse. Quare primum Scholii verbum in πότος mutandum censeo. Reitz.

Ead. l. 11. Φιλοτησίας προπίνοντα) Vide *Jul. Capitol.* in Vero, quem ait convivas ita donasse. Solan. Cf. not. ad Schol. Lehm.

Ibid. Ἐν χρυσαῖς φιάλαις) Sic *bibere* in *poculo*, pro ex habuimus supra, Deor. Dial. VI. §. 2. ἐν ἐκπώματι πιεῖν. Item de Merc. cond. cap. 26. f. ἐν ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πίνειν. Quod etiam Latinis usitatum ostendi in libello de Ambiguis. Sic etiam *Athenaeus* XI. pag. 483. cap. 10. πίνουσιν ἐν πεθάκναις· cum duobus ante versibus dixisset, πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων. Sed ἐν Graecis ibi frequentius, quam ἐκ. Reitz.

Ead. l. 12. Εἰσκομιζομένου) Veterem scripturam ἐκκομ — mutavit Editor *Salmuriensis* in εἰσκομ. — Recte. Solan.

Ead. l. 14. Ἀνέτρεψας) Vid. supra de hoc verbo, ad Asin. cap. 40. Et conf. rursum, si lubet, *Alciphronem*, satis jam indicatum, qui dulce somnium galli cantu similiter interruptum ait. Reitz.

Pag. 308. l. 2. Τριέσπερον) Alia sensu, et respectu quidem Herculis, τριέσπερος ὄνειρος occurrit Somn. c. 17. Tom. I. p. 15. Quod autem ὡς *Schmiederus* in ὃς mutari voluit, seductus est vel versione Latina, vel interpunctione vulgari, quam ego, *Basilienses* secutus, ita emendavi, ut post δοκῶ ponerem interrogationis notam, quae vulgo post γενόμενον demum collocata erat. Similem locum similiter tentatum vide supra Pro Imagg. c. 25. Lehm.

Ead. l. 5. Τὸ πολὺ) Ita Ms. Reg. 2955. In Edd. deest artic. Bip.

Ead. l. 8. Ἐξῆεις πολεμήσων) *Hom.* Il. P, 51. Solan.

Ead. l. 11. Διαδεδεμένους) Ἀναδεδεμένους L. Utrumque probum. Solan. Vid. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 12. Χαρίτεσσιν ὁμοίας) Parvae sunt duae labes, quae videntur a typographis profectae, sed quae tamen omnes inquinant editiones, in quibus scribitur χαρίτεσιν ὅμοιαι, pro χαρίτεσσιν ὅμοιαι et ὅτι χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκοντο, pro ἐσφήκωντο. Sic enim apud *Homerum* Il. P. v. 51.

cujus sunt, ut liquet, verba. Graev. *Χαρίτεσιν* antea legebatur, quod versus respuit, ideoque *Homerum* secutus mutavi. Vid. Il. P, 16. Et adverba seq. vid. eund. ibid. v. 52. Solan.

Ead. l. 14. *Ἐσφήκωντο*) Mendose in multis, iisque recentioribus, legebatur, *ἐσφήκοντο*. At *Fl. Ven.* utraque *Ald.* et *Fr.* et ipse *Homerus*, uti restituimus, habent. Solan.

Pag. 309. l. 2. *Ὡς πότε*) Omnes praeter *Par.* *ὅς* (*Par.* autem *ὁπότε*.) Atqui melius et ad scripturam propius *ὡς ποτε*. Solan. Scripturam Ed. *Par.* *ὁπότε* exhibentis non sperno, neque ab ea discessissem, nisi justa suspicio esset, eam ex conjectura sic emendasse ceterarum *ὅς ποτε*. Reitz.

Ead. l. 13. *Ἥψουν*) *Ὅτι τὸ ἔτνος ἤψουν τοῖς Κρονίοις, ὀβο τόμους τοῦ ἀλλᾶντος ἐμβαλών. Cum duobus extorum frustis injectis legumen coquerem Saturnalibus.* *Ἕψω* quidem mutuatur suo tempora ab *ἑψέω*, sed quod dudum repudiarant Atticorum aures, ut *οἱ γραμματικῶν παῖδες* docuerunt. Itaque pro *ἤψουν* malebam olim *ἥψον*, sed postea Ms. mihi ostendit legendum esse *ἥψημα*, et pro *τόμους*, *τεμάχη*. Sed *ἀλλᾶντες* sunt *botuli, farcimina*, non intestina. Graev. *Ἑψέω* rarum esse Grammatici ajunt, non plane damnant: ideoque imperf. inde formatum servavi quidem, facile tamen permittens, ut *ἥψησα* cum duobus Codd. legat, cui libuerit. Utitur praef. inf. *ἑψεῖν* ab *ἑψέω Aret. Cappad.* L. 2. Morb. Acut. c. 2. p. m. 97. A. Verum is Attice non scripsit, et futurum secundum esse aliquis contendat. Sed potestate praesentis tamen ibi usurpatur. *Ἕψειν* vero dici de eo, qui quid coquendum curat, ait *Casaub.* ad *Athen.* L. IV. animadv. cap. 15. versus fin. In ipso vero *Athen.* sub init. ejusd. cap. *ἑψεῖν* quoque praesens est, *φακὴν ἑψεῖν — μεμαθήκεσαν*, ter eod. cap. ac deinde saepe occurrit. Apud *Diodor.* Sic I. cap. 84. praef. *ἑψῶντες* legitur, quasi foret ab *ἑψάω*, ideoque *Wessel.* No. 29. *ἑψοῦντες* malit, uti recte est ibid. c. 80. Quod autem *Casaub.* dicat *ἕψω* esse, *coqui curo*, id ita verum credo, ut saepe facere quis aliquid dicitur, qui id per alium facit. Et sic *lentes coquere* dicetur dominus, qui id servis imperat. Nam *ἕψω* per se esse *coquo*, probarem, si quid opus foret, ex *Pind.* Ol. A. — *ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι (γῆρας)*, et ex aliis. Sed acute philosophantes responderent, nec servus coquit, sed olla, furnus, sol, ignis, coquit. Verum has argutias auditor sanus risu exciperet. Reitz.

Pag. 310. l. 1. *Σιμὸν*) In P. et J. *Σίμωνα*, prave. Solan.

Ibid. *Κεραμεοῦν τρύβλιον*) Generaliter pro quolibet fictili. Sumitur tamen pro sacris fictilibus, qualia Numae fictilia: et ita videtur interpretari *τρύβλιον Hesych. ποτήριον μυστηρίου*. Bourd.

Ead. l. 7. *Ληΐζομένους ἡμᾶς*) Active et passive usurpari *ληΐζομαι* vid. *Duker.* ad *Thucyd.* III. cap. 85. quem adeundum monebat *Hemsterh.* REITZ.

Ead. l. 13. *Ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρώην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους, Σίμων ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων, ἄσμενος ἐξελαύνει, ἁλουργῇ καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος*) Et quae sequuntur. Hic aliquid excidit. Sententia enim hiat, nec est, unde pendeant *ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους*. *Salmuriensis* quidem interpres multa infarcit, alia omittit, et cetera misere vertit: *Postquam vero pridie mortuus fuisset, omnes illas pecunias juxta leges, Simon ille gaudens effert, purpurea hysginoque tincta veste indutus. Ποῦ κεῖνται* in Graecis Simon *ille gaudens effert?* Nam *ἄσμενος ἐξελαύνει* aliud est, ut statim videbimus. Cur omisit *τὰ ῥάκια τὰ πιναρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων*. Poteratne flagitiosius in hoc loco interpretando quisquam versari? Nec melius *Erasmus: At simul ac mortuus est nuper, universis illis opibus juxta leges Simon ille, qui coria patria, qui patellam circum lingebat, gaudens purpura ostroque circumtectus.* In his nulla sententia. Ad prima autem verba *ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους* addendum *εἶλε*, quod vitio librariorum intercidit, aut simile quiddam. In sequentibus quoque aliud periit: *ὁ τὰ ῥάκια τὰ πιναρὰ* nihil habent, unde pendeant, et nihil significant. Sed ex Ms. haec jactura egregie sarcitur, qui in prioribus unum aut plura verba periisse luce meridiana clarius ostendit, quamvis et ipsa *συνέχεια* et ratio satis indicet. Sic autem in vetere Codice hic locus scribitur: *Ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρώην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια περιβεβλημένος τὰ πιναρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων* etc. Pulchre sane et vere. Sic igitur locum totum scribe et verte: *ἐπεὶ δὲ ἀπέθανε πρώην, ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους . . . . Σίμων. Καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια περιβεβλημένος πιναρὰ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων ἄσμενος ἐξελαύνει ἁλουργῇ καὶ ὑσγινοβαφῇ ἀμπεχόμενος. Postquam vero pridie mortuus est, omnia illa secundum leges* cepit *Simon. Et nunc ille, qui pannis sordidis indutus erat, qui catinum lingebat, hilaris equo vehitur, purpurea, et coccinea veste amictus.* *Ἄσμενος ἐξελαύνειν* est laeto et alacri animo equo vehi: *ἐλαύνειν* est, subaudito *ἵππον*, *equitare.* Ut apud Latinos *vehere* sc. se equo, pro *vehi*, frequenter legitur, sic et *ἐξελαύνειν*, et *ἐπεξελαύνειν*. *Herodot. ἐξήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ ἑωυτοῦ, equitavit ad suam domum.* *Ἐξελαύνειν* proprie Germanis et Belgis est *uitriiden.* Hysginus quidem color differt a coccineo, cum sit medius inter purpuram Tyriam et cocci-

num, potest tamen *coccineus* verti. Hysginus enim color conficiebatur ex purpura, quae coccino superinducebatur, ut dudum docuere viri doctissimi. Vide *Salmas.* exercitat. Plinian. GRAEV. Puto ego, *Graevii* Codicem, ut alias in hoc dialogo, ita hic, librarii sedulitatem passum. Nam illud quidem, *ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινακᾶ*, ita Lucianeum est, ut qui illi ereptum eat, non nosse virum videatur: ostenderunt copiose viri docti ad Diall. Mortt. 10, 4. Sed neque non commode (in sutoris praesertim semidocti sermone familiari, et ad sapientiam ostendendam abrupto) jungi videntur ista *ἅπαντα ἐκεῖνα ἐξελαύνει*. Quae absconderat Drimylus, quae attingere ausus non fuerat, ea Simon *exigit*, protrahit e tenebris, et prodire in lucem atque conspectum jubet, dum illis qua domi, qua in publico, utitur etc. Si τῷ *ἐξελαύνει* placeat solennem illam, in equo vel curru procedendi significationem servare: tunc *ἄσμενος* illud jungendum cum *περιλείχων*, et intelligendum ad *ἅπαντα ἐκεῖνα*, et quae sequuntur, verbum *ἔχει*. GESN. Non improbamus cum *Belino* scripturam Mss. Regg. 2955. et 3011. sic exhibentium: *ἅπαντα ἐκεῖνα κατὰ τοὺς νόμους Σίμωνός ἐστι· καὶ νῦν ἐκεῖνος ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινακᾶ, ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων* (*περιέλων* vult idem vir cl. sine causa) *ἄσμενος ἐξελαύνει*. Nihil tamen vulgatam mutavimus, ex qua sensum haud absurdum elicuit *Gesnerus*. BIP. Extorsit *Gesnerus*, non elicuit. Nam etsi *ἐξελαύνειν ἅπαντα ἐκεῖνα* inter se juncta quodammodo cum *Gesnero* vertere possis, *domo exigere*, quod tamen non sine vi quadam facias: tamen minime *exactio* illa rerum cum iis, quae sequuntur, congruit, cum splendido isto cultu, magnifica pompa, pretiosa supellectile. Ergo plus quam temeraria foret pertinacia, si locum manifesto mutilum et corruptum diutius vellemus optima carere medela. LEUM.

Ead. l. 14. *Τὰ πινακᾶ*) Legendum videtur *ὁ τὰ ῥάκια τὰ πινακᾶ ἠμφιεσμένος*, aut simile quid. GUYET. Immo intelligitur, ut bene monet *Gesner*. Exempla dedere *Jens.* aliique ad Mort. Dial. X. §. 4. Conf. infr. Bis Acc. c. 14. *ὁ τὴν σύριγγα*. REITZ.

Ibid. Τὸ τρύβλιον) Quia et paullo supra; et infr. c. 29. et alibi hoc accentu in edd. *Luciani* exaratum invenio, ita relinquo. Malim tamen *τρυβλίον* cum *Jung.* ad *Poll.* VI. Segm. 85. Ut *βιβλίον* aliaque diminutiva trisyllaba solent esse paroxytona. REITZ.

Ead. l. 15. *Ἄσμενος*) Pone comma post *ἄσμενος*. KUSTER. Ego in *περιλείχων ἄσμενος* mendum latere puto. SOLAN. Idque eadem injuria, qua *Belinus* pro *περιλείχων*, quod pravi

sit sensus, corrigi voluit *περιελών*; patellam enim alterius, qui et ipse pauperrimus est, cum aviditate quadam (h. e. *ἄσμενος*) clingere, humillimae est et sordidissimae inopiae; cui aptissime deinde opponitur lautissimus ejusdem hominis victus, *χρυσᾶ ἐκπώματα* etc. Post *ἄσμενος* jam *Schmiederus* recte posuerat comma. LEHM.

Ibid. *Ἐξελαύνει*) *Curru vectus in publicum prodit* etc. Male interpres. GUYET. Vidit igitur jam *Guyetus* idem, quod *Graev.* Ita simplex *ἐλαύνειν* pro *proficisci*, *Thucyd.* VIII. cap. 108. *ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Ἴωνας*, *solvens* (navim) *properabat in Ioniam*. *Aelian.* V. H. I, 31. pr. *ὅταν εἰς Πέρσας ἐλαύνῃ βασιλεύς*, *cum rex in Persidem equitat*. Ibid. cap. 33. *Ἀρταξέρξῃ ἐλαύνοντι τὸν Περσίδα*, *Artaxerxi per Persidem equitanti*. Quae constructione durior videatur, confer *Lucian.* Rhet. praec. c. 5. *ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντες*. Et Alex. c. 46. f. *γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι*. Item *ἐπιλαύνειν* pro *adventare*, in Quom. Hist. c. 3. *Ἐξελαύνειν* autem rursus hoc Dial. c. 25. *ἐξελαύνειν ἀποβλεπόμενον — ἄρχοντα*. REITZ. Cf. inprimis Timon. c. 20. LEHM.

Ibid. *Ὑσγινοβαφῆ*) *Ὑάγινον*, plantae genus, cujus succus violaceum vel purpureum tradit colorem. Qualis autem ea sit, utrum hyacinthus, an vaccinium, an coccus, an glastum, non convenit inter auctores. Sunt, qui dicunt, *ὕαγην* esse plantam, et *ὕσγινον*, quae exinde fit, tincturam; eamque non purpuream, sed rubram esse: magis congrue forsan huic loco; nam differunt, opinor, inter se *ἁλουργές*, *καὶ τὸ ὑσγινοβαφές*. LEED. *Aelian.* V. H. III. cap. 9. *Ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι*, *φλόγινα ἐνδεδυκότες καὶ ὑσγινοβαφῆ*. Ubi *Perizon.* ex *Salmas.* Exerc. Plin. p. 272. docet, colorem *ὑσγινοβαφῆ* medium fuisse inter coccum et purpuram, propiorem tamen purpurae. Plura *Salmas.* p. m. 193. REITZ.

Pag. 311. l. 3. *Ἐγὼ μὲν ἰδὼν προσιόντα*) An non *προϊόντα*; Ut infra in hoc libello, *ὥστε ὁπότε προΐοιμι*, *οἱ μὲν πολλοὶ προσεκύνουν*. GRON. Satis probabilem conjecturam tamen dubitabam in textum recipere, quum etiam *προσιόντα* commodum admittat sensum. Cf. Luc. s. Asin. c. 4. ubi eadem dubitatio erat de *Courierii* conjectura *προϊοῦσαν* pro *προσιοῦσαν*. Neque tamen nescio, quam facile et crebro *προ* et *προς* in compositis verbis permutata sint. Exemplum in eod. Lucio erat c. 2. *προσῆλθεν* et *προῆλθεν*, ubi vid. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 9. *Αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν ἀνελεῖν αὐτάς*) Non reprehendo vulgatam, *αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν ἀνελεῖν αὐτάς*· sed magis tamen probo libri veteris scripturam, in qua *αἱ δὲ ἀπειλοῦσιν*

ἀνηρτῆσαν αὐτὰς, minantur se ipsas suspensuras; Haec sunt et minae et facinora mulierum perdite amantium. In hoc ipso *Luciano* non unum est exemplum. Graev.

Ead. l. 14. *Ὦ χρυσέ*) *Homer.* Il. Ξ, 214. *Eur.* fr. Belleroph. 70. v. 6. Addend. Vide not. ad Timon. c. 41. Pro *βροτοῖς* autem legitur hic *πτέρας*, quod observandum. Apud *Athenag.* legitur *ἀξιῶμα* pro *ϑ* —. *Leopard.* 44. Apud *Grotium ϑεξ* —. Solan. Dedimus interpretationem prioris versiculi *Euripidei* apud *Senecam* Ep. 115. servati etiam a *Barnesio* fragm. Belleroph. v. 70. Qui nimirum etiam ultimam vocem non ponit *πτέρας*, sed *βροτοῖς*, quam substituere fortasse, qui insolentiam illius vitarent. Est caeteroqui *πτέρος* apud *Hesychium πτῆμα*, quod probe huc convenit. Alterum versiculum et ad Incerta retulit *Barnesius* v. 387. et in Add. Belleroph. v. 6. ubi etiam ita vertit, *Aurum est, quod homines vincit imperio suo.* Gesn.

Ibid. Κάλλιστον πτέρας) In *Euripide κ. βροτοῖς.* Bourd.

Ibid. Κτέρας) *Κτέρας* hic locum habere non videtur. Guyet. Recipiatur ergo pro eo *βροτοῖς* ex *Eurip.* vertaturque: *Aurum res jucundissima mortalibus.* Reitz.

Pag. 312. l. 12. *Λοιδορεῖσθαί σοι*) Suspecta videtur *Solano* haec fuisse lectio, quod asterisco adposito significavit. Sed *λοιδορεῖσθαι* videtur passivum esse, et *σοι* pro *ὑπὸ σοῦ* valet, q. d. *προάγεις με πρὸς τὸ λοιδορεῖσθαι ὑπὸ σοῦ*· sive *ἵνα σοι λοιδοροῦμαι.* Quid caussae lateat, cur igitur improbarit, non satis adsequor. An quia *λοιδορούμαι* plerumque medium esse solet; an quia dativum amat et *λοιδορεῖσθαί τινι* activa potestate dici solet, hic vero *λοιδορεῖσθαι μέ* dici visum fuerit? Vix credo; quia *μὲ* ad *προάγειν* pertinere, satis videre potuit. Sed melior occasio erit hoc discutiendi ad Icarom. c. 30. f. ubi activum *λοιδορεῖν*, quod alias accusativo jungitur, manifesto construebatur cum dativo in Edd. Reitz. Illic sane veriora docet *Reitzius.* Constat enim, recte dici *λοιδορεῖν τινὰ* et *λοιδορεῖσθαι τινί*, eadem vi activa, rarissimis promiscui usus exemplis. Lehm.

Pag. 313. l. 1. *Ἀπόλλωνος*) Pythagorae animam ab Apolline ad homines missam, ut res certissima, de qua *οὐδεὶς ἂν ἀμφισβητήσειε*, affirmat *Jamblichus* in vita Pythag. c. 2. *Priorem esse corpore* a Pythag. docuit *Plato* Tim. Ed. *Bas.* 1556. p. 478. l. 40. *Alatam* esse, Phaedone p. 204. l. 33. Leed. Vide Diall. Mortt. XX. et *Diog. Laërt.* post pag. 507. B. Solan. Servat decorum *Lucianus.* Volebat suspicionibus quibusdam homines inducere Pythagoras, ut crederent, se esse Apollinem. Vid. *Jamblichus* s. 177. et *Porphyr.* s. 28. Gesn.

Ead. l. 3. *Καταδίκην*) Memorat *Clem. Alex.* Strom. III. Philolaum Pythagoricum sic dixisse, *μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάντεις, ὡς διὰ τινὰς τιμωρίας ἃ ψυχὰ τῷ σώματι συνέζευκται, καὶ καθάπερ ἐν σώματι τούτῳ τέθαπται.* Hujus sententiae Orpheum esse auctorem, tradit *Plato* Cratyl. p. 55. l. penult. Leed.

Ead. l. 12. *Μύρμηξ Ἰνδικὸς*) De qua *Prop.* III, 13. [*Inda cavis aurum mittit formica metallis.* Et mira de eadem narrat *Plin.* XI, 31. cui non multum absimile narrat etiam *Herodotus* in Thalia. Leed. Quasnam formicas Indicas, quae aurum effodiant, tradiderint veteres, ex *Aeliano* disces de anim. III, 4. De his etiam *Philostr.* 229. ubi in nota habes auctorum loca de iis, quae nos, ubi de Gryphibus, cum aliis insuper attulimus, ad Diall. Marr. ultimum. Solan.

Ead. l. 14. *Εἶτα ὤκνουν ὁ κακοδαίμων ὀλίγον τῶν ψηγμάτων ἥκειν ἐς τὸν βίον, ἐξ ἐκείνου ἐπισιτισάμενος*) *Salmuriensis: Itane neglexi infelix vel pauca frusta in vitam importare, cum illo essem alitus.* Sed *ἥκειν ψήγματα ἐς βίον* significatne *frusta importare in vitam?* In Ed. *Basileensi* Graeca 1555. legitur, *ὀλίγων τῶν ψηγμάτων ἥκειν.* Constat sane, *ἥκειν* construi cum secundo casu, ut apud *Herodotum εὖ ἥκω χρημάτων, sum pecuniosus, dives. Εὖ ἥκω φρενῶν* apud eundem, *sum prudens.* Sed tum semper *εὖ* aut *πόρρω*, adjunctum habet. Quod concise dicunt *εὖ ἥκειν τῶν χρημάτων*, integrum est, *εὖ ἥκειν ἐπὶ πολὺ τῶν χρημάτων.* Sed hic habere locum non potest; ne nunc dicam *ὀλίγον* legi in Ms. Flor. *Ald.* ceterisque Edd. In *Florentina* vero Ed. scribitur *ἥκων* pro *ἥκειν.* Inde mihi persuasi, excidisse et hic verbum *φέρειν.* Et legendum *ἥκειν φέροντα, omisi ferre in vitam.* Est loquendi genus, ut multa hujus generis alia, Graecis peculiare: *ἥκω φέρων* est *fero. Isaeus: οὐ γενομένας διαθήκας ἥκει φέρων, non adfert factas testamenti tabulas.* Apud poëtas vero, inprimis apud *Homerum*, infinita talium locutionum sunt exempla. Graev. *Basileensis* editio, *ὀλίγων τῶν ψηγμάτων.* Idque sanius. Caeterum verba haec ita versa vulgo leguntur: *Itane neglexi infelix vel paucula frusta in vitam importare, cum illo essem alitus?* Sed profecto haec versio a mente scriptoris est alienissima. Rogarat Micyllus Pythagoricum suum gallum, quis ipse antea fuisset; respondebat gallus, eum (Micyllum) fuisse *μύρμηκα Ἰνδικὸν*, ex iis, qui aurum effodiunt. Tum vero pauperculus Micyllus; *Itane ego infelix pigratus fui in vitam venire, pauculis inde frustis pro commeatu mecum sumtis?* Jens. Nihil deest ad sensum, modo aliter construantur verba, quam adhuc factum,

aut levissima transpositione juventur, ad quam *Gesneri* versio pronum iter monstrat. Quod enim *Graevius φέροντα* ingerit, concederem, si plane opus esset, et, si *φέρων* dixisset, bene haberet, idque voluit, credo, sed non attendit ad sequentem nominat. *ἐπισιτισάμενος*. Conf. supr. Alex. c. 6. *ἐπεσιτίσαντό τε τὰ ἀρκοῦντα*· *Arrian.* L. III. cap. 20. f. *ἐπισιτισάμενος δὲ αὐτόθι, ὅτι ἔρημον τὴν πρόσω χώραν ἤκουεν*· *Nostrum* infra Icar. c. 11. et Bis Accus. c. 28. pr. *ἐπεὶ δὲ ἱκανῶς ἐπεσιτίσατο*. Unde videbis, non esse *alo*, *comedo*, ut vulgo cum Lexicographis vertebatur, sed *in viaticum capio*, s. de frumento mihi prospicio. Reitz.

Ead. l. 15. *Ἥκειν — ἐπισιτισάμενος*) Supple partic. *ἄγων*, aut *φέρων*. Leed. Vide Diall. Mortt. I. Charon. c. 20. et *Eurip.* Orch. 1323. De *ἐπισιτ* — vide Icarom. c. 11. Solan.

Ibid. Τόνδε) Admisimus ex Ms. Reg. 3011. Bip.

Pag. 314. l. 5. *Ἐπ' Ἰλίῳ*) Omnes Edd. praeter *Venetas*; *ἐν Ἰλίῳ*, quod et ferri poterat, quia Trojanus Euphorbus. Vide Conviv. c. 35. Solan. *Ἐν Ἰλίῳ*) Non ausus sum *ἐπ'* recipere, quia mox post versum hinc sextum eodem respiciens *ἐν Ἰλίῳ* rursus ait; et quamvis pugna revera non *intra*, sed ad Ilium gesta sit, tamen et *ἐν* sic utitur *Homer.* quem indicavi ad Quom. Hist. c. 28. Ubi *Lucian.* etiam *ἐν Εὐρώπῃ*, et c. 38. *ἐν Ὀλύνθῳ* pro *ἐπί*. Reitz. *Ἐν Ἰσσῷ*, *ἐν Ἐρβηλοις*, *ἐν Τύρῳ*, simili sensu Diall. Mortt. XII, 3. et 5. Lehm.

Ibid. Ἀποθανὼν ὑπὸ Μεν.) *Hom.* Il. P, 47. seqq. Solan.

Ead. l. 6. *Χρόνῳ ὕστερον*) *Diog. Laërtius* Hermotimum et Pyrrhum piscatorem Delium fuisse, antequam Pythagoras esset, tradit p. 215. B. *A. Gellius* post Pythagoram Pyrandrum fuisse, deinde Callicleam Deam, deinde feminam pulchra facie meretricem, cui nomen fuerat Alce. IV, 11. (Vide *Menag.* ad *Diog. Laërt.* l. c. p. 26. D. E.) Aethalidem praeter alios inferit *Porphyr.* No. 45. et *Tertullianus* de anima. Noster inter Euphorbum et Pythagoram vacuum ponere videtur. De Pythag. Euphorbum se probante vide *Jambl.* No. 63. et 134. et *Diog. Laërt.* l. c. Solan.

Pag. 315. l. 1. *Ἐγὼ δὲ τοσοῦτον*) Scribe: *ἐγὼ δὲ τοσοῦτόν σοι φημὶ ὑπερφυὲς μηδὲν γενέσθαι τότε*. Et sic legit interpres Latinus, quamvis omnes Edd. Graecae *μηδέ*. Graev. *Μηδὲν* P. et L. uti emendare jusserat *Graevius*. In impr. *μηδέ*, aut disjunctim *μὴ δέ*. Solan.

Ead. l. 7. *Ἀφίδναις*) *Diodor. Siculus* habet in singulari *Ἀφιδναν* IV. *φοβηθεὶς ὁ Θησεὺς ὑπεξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Ἀφιδναν, τῶν Ἀττικῶν πόλεων*. Leed. Sic etiam *Pausan.* I, 41. et ipse *Lucianus* Charid. c. 16. Lehm.

Ead. l. 9. *Τοὺς τότε*) Recte addita haec sunt, ut ad Euphorbum referantur, non ad Pythagoram. SOLAN.

Pag. 316. l. 2. *Πάτροκλον*) *Hom.* Il. *Π*, 808. SOLAN.

Ibid. *Ἀπέκτεινα*) Non peremisti, o bone, vulnerasti tantum: Hector peremit, v. 818. et seqq. LEED.

Ead. l. 4. *Ὁ Μενέλαος* etc.) *Hom.* Il. P, 47 seqq. SOLAN.

Ead. l. 11. *Βίβλους τὰς Ὥρου*) Orum ajunt regem Aegypti fuisse, nescio quot annos ante urbem Romanam conditam. *Gilb. Cognatus* eos Ori duos libros, opinor, vult, qui annexi *Pierii Valeriani* Hieroglyphicis, scripti primi fuerunt ab Oro isto, ut ibi vocatur, Apolline, in lingua Aegyptiaca, in Graecam autem a nescio quo Philippo versi. *Isidis* autem librorum meminit *Plato* in II. Dial. de Legumlatione, vocatque *Τῆς Ἴσιδος ποιήματα, τὰ τὸν πολὺν τοῦτον σεσωσμένα χρόνον μέλη*. LEED.

Ibid. *Καὶ αὖθις εἰς Ἰταλίαν*) *Καὶ αὖθις εἰς Ἰταλίαν ἐκπλεύσας οὕτω διέθηκα τοὺς κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας, ὥστε θεὸν ἥδου με*. Interpolator: *Et cum in Italiam rursum vela fecissem, eo affectu Graecos ejus temporis imbui, ut me Deum praedicarent. Palmerius* cum vidisset, in ultimis verbis labem haerere, censebat legendum esse, *ὥστε ὡς θεὸν ἰδεῖν με*. Sed una immutata literula vidi puer fere, scribendum esse, *ὥστε θεὸν ἡγόν με, ut me pro Deo ducerent*, seu *haberent*. Et vere me vidisse, Ms. postea declaravit, qui eandem servavit scripturam. GRAEV.

Ead. l. 12. *Τοὺς κατ' ἐκεῖνα*) *Τὰ χωρία*· ut *Aristoph.* Nub. II, 1. *οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, non alia sunt praeter haec loca.* LEED. *Κατ' ἐκεῖνα Ἕλληνας*) *L. Bos* de Ellips. p. 93. super hoc loco ait, perperam interpretem haec *Luciani* vertisse, *Graecos ejus temporis;* hoc enim dici *κατ' ἐκείνους* sc. *χρόνους*. Sed *κατ' ἐκεῖνα* dici pro *κατ' ἐκεῖνα μέρη τῆς γῆς*. Adeoque et hic reddendum, *Graecos, qui isthic erant*. Id quod pluribus demonstratum videas ibid. REITZ.

Ead. l. 13. *Ὥστε θεὸν ἰδών με*) Lego, *ὥστε ὡς θεὸν ἰδεῖν με*. PALM.

Ead. l. 14. *Ἀναβεβιωκέναι*) *Diog. Laërtius* p. 219. A. B. ex Hieronymo quodam refert, Pythagoram descendisse *εἰς ᾅδου*, atque ibi vidisse *Hesiodi* et *Homeri* animas, nescio quas poenas luentes. LEED.

Ead. l. 15. *Χρυσοῦν τὸν μηρὸν*) *Jambl.* in vita Pythag. No. 92. et *Diog. Laërt.* p. 216. E. *λέγεται δὲ αὐτοῦ ποτε γυμνωθέντος τὸν μηρὸν ὀφθῆναι χρυσοῦν. Porphyrius* ait, id cum ostendisse Abaridi sacerdoti Apollinis, ante opinanti, ipsum esse Apollinem, ut eo viso pro certo haberet. LEED.

Pag. 317. l. 6. *Περὶ αὐτῶν*) Sic *Fl.* Ed. melius, quam ut in reliquis est *ὑπέρ*. SOLAN. *Ὑπὲρ αὐτῶν*) Lubens admitterem *περὶ* cum *Fl.* si plures addicerent. Sed *ὑπὲρ* nondum rejicio cum *Solano*, qui id jam delerat: nam etsi norim, qui differat *ὑπὲρ* et *περὶ*, tamen didici, saepe *ὑπὲρ* poni, ubi et *περὶ* locum haberet, aeque ac apud Latinos *super* pro *de* vel *circa*, ut nimis notum ex *Virg.* Aen. I. fin. *Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.* Ita *Diogen. Laërt.* videtur *τῷ περὶ* substituisse *ὑπὲρ*, in prooem. pag. 8. Segm. 10. pr. *Τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην, περί τε θεῶν καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης*, i. e. *philosophiam de Diis et justitia. Aelian.* XII, 52. pr. *Ἰσοκράτης ὁ Ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἑταίραις.* REITZ. E *Luciano* ipso vid. Phalar. I, 10. ubi certa est et constans lectio, *ἄλλα ὑπὲρ ἐμοῦ ἀκηκοώς*. Alia loca suo tempore Index suppeditabit. Facilius itaque *Schmiederus Solani* judicio et Codicis 1428. qui cum *Fl.* Ed. facit, auctoritati obsecutus est, *περὶ* rejiciens, quod ex interpretatione videtur profectum. LEHM.

Ead. l. 9. *Οὐδὲν ὑγιὲς*) Vide *Jambl.* No. 105. et 227. ubi fatetur, ridicula iis videri, qui rationes mysticas ignorent. SOLAN.

Ead. l. 11. *Ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι*) Ante *ξενίζοιμι*, *μᾶλλον* intelligendum relinquitur. Conf. nos supr. ad Dial. pro Laps. c. 12. Quom. Hist. c. 17. et Phal. I, 1. item *πλείους* post *ὅσῳ* omissum c. 8. ibique notata. Pro Imag. c. 17. etc. *Anacr.* Od. XI, 11. *Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης, quo magis mors adpropinquat.* Ubi *μᾶλλον* quidem praecedenti orationis membro praemissum, altero tamen facile repetendum. Ita comparativus adjectivi post *ὅσον* intelligendus in *Long.* Past. III, 118. *ἡ φωνὴ τοσοῦτον ἐπαύετο βράδιον, ὅσον ἤρξατο, sonus desinebat tanto serius, quando inceperat*, i. e. quanto *serius* inceperat. Adde *Hippocr.* S. 2. aph. 10. *Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμάτων, ὁκόσῳ ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλάψεις*· ubi etsi sequitur *μᾶλλον*, tamen post *ὁκόσῳ* tacite supplendum relinquitur, et sic distinguo haec aphorismi verba, non comma cum *Foësio* post *μᾶλλον* ponens. Sic ante *ἢ* intelligendum *μᾶλλον*, ap. *Alciphr.* III. Ep. 70. p. 444. *Ἀττικῆς στωμυλίας καὶ ξένης, ἢ κατὰ τοὺς χωρίτας ἐπαΐων.* Plura *Gesner.* ad Jov. Conf. c. 7. ubi inter exempla, quae adfert, aptissimum hoc ex ejusd. Dial. fin. *ἐβουλόμην ἂν ἕνα τοιοῦτον ἔχειν — ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.* Sed quo plura? cum posterioris hujus ellipseos tot jam produxerit testimonia *L. Bos* de Ellipsi, p. 327. — 9. Prioris autem, post *ὅσῳ*, nullum. Ut autem ad

priorem ellipsin non attendisse animadvertimus *Meibomium* in Epicteto, (supra pro Laps. c. 12.) ita ad alteram non attendisse videtur interpres *Herodiani* I, 17, 16. dum haec verba, συντίθενται φθάσαι τι δράσαντες ἢ παθεῖν, reddit: *constituunt, aut faciendum sibi quamprimum, aut patiendum aliquid.* Cum deberet: *Constituunt aliquid audere potius, quam pati*, sive, *maluerunt praevenire, quam praeveniri*; sequitur enim, eos Commodum veneno sustulisse, ne ipsi mortem subirent, quam is minabatur. Latinis eodem modo *magis* vel *potius* omittere, haud infrequens. *Tacit.* de mor. Germ. c. 6. f. *Cedere loco — consilii, quam formidinis arbitrantur. Sallust.* Catil. 48, 5. *Tanta vis hominis leniunda quam exagitanda videbatur*, ubi plura *Cort.* Adde *Gron. Duker.* ac *Drakenb.* ad *Liv.* I, XXV, §. 13. *Jens.* Lectt. Luc. p. 278. — 9. et *Wopkens* Lectt. Tull. p. 224. De potestate autem verbi ξενίζομαι, pro insolenti et peregrina re perturbari, vid. *Jac. Elsner.* ad Ep. Divi *Petri* IV, 4. ubi ἐν ᾧ ξενίζονται hoc *Luciani* aliorumque testimoniis firmatur. Reitz.

Pag. 318. l. 1. Ἐν τῷ μέρει) Similis locutio est apud *Aristoph.* Rau. I. ubi Scholiastes exponit ἐν τῷ ἴσῳ μέρει: et II, 1. Vesp. in Fam. Chor. ubi exponi posse videtur ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει, *ex altera parte*, vel *vicissim*. Lebd.

Ead. l. 5. Ἀποδυσάμενος) Τ et η toties male confunduntur in Edd. vett. ut vix opus sit monuisse, aut ad Edd. attendisse, si sensus alterutrum postulat. Reitz.

Ead. l. 7. Ἀσπασίαν) Meretricem etiam factam tradit *A. Gellius*, sed aliam, nempe *Alcen.* quem vide IV, 11. Solan.

Ead. l. 12. Ἐγυναικίζον ἐς τὸ ἑταιρικόν) Aberravit *Gesneri* versio: *meretricium gynaeceum habuisti*, et *Wielandiana*, temere istam secuta: und hieltest ein Gynacceum von hübschen Mädchen. *Suid.* γυναικιζόμενος· θηλυνόμενος. Significat enim γυναικίζεσθαι *muliebrem vitam agere*, in pejorem fere partem. Ἐς τὸ ἑταιρικὸν autem est, *meretricum more.* Cf. ἐς τὸ βαρβαρικὸν Diall. Mortt. XXVII, 3. e. a. Emendare itaque versionem Latinam placuit. Lehm.

Ead. l. 15. Καινεύς) Vid. *Ant. Liberalem* Met. c. 16. Elatus rex erat Lapitharum. Solan.

Pag. 319. l. 4. Ὤπνιεν) Forsan ὤπνιεν. Guyet. Ὤπνιεν) Vox non inhonestae significationis. *Hesychius* exponit ἐγάμει. Leed. Sic *Fl.* sola. In reliquis ὤπνιεν. Solan. Ὤπνιεν et scribi curavi supra, Eun. cap. 12. ubi itidem Edd. vulgo ο medium omiserant. In J. hic est ᾠπνιεν, jota initio subscripto, quod tamen manu perperam additum, non impressum suspicor. Ignosce, lector, *Crenianae* huic diligentiae. Interim ὀπύω

sine ι est ap. *Aristoph.* Ach. v. 254. — ὡς μακάριος Ὅς τις σ' ὀνύσει. Quod nescio anne poëticum sit, ad corripiendam syllabam. REITZ.

Ead. l. 5. Ὁρᾷς) Sic melius P. et L. quam in impr. οἶδας. SOLAN.

Ead. l. 7. Εὐριπίδης) Locus est Medeae v. 250. [Ὡς τρὶς ἂν παρ' ἀσπίδα [Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον, ἢ τεκεῖν ἅπαξ.] Laudat *Barnesius* versionem *Ennii*, [*Nam ter sub armis malo vitam cernere*, [*Quam semel modo parere.* GESN.

Ead. l. 9. Στῆναι) Τοι excidisse videtur, στῆναί τοι, ἢ ἅπαξ etc. GUYET. Non male olfecit *Guyet.* aliquid ad versum deesse; at cum in *Eurip.* legatur, Στῆναι θέλοιμ' ἂν μᾶλλον ἢ ἅπαξ τεκεῖν, patet, non ipsum versum, sed sententiam tantum ejus ab *Luciano* esse excerptam. Quare in vulgata nihil mutaverim. REITZ.

Ead. l. 10. Καὶ μήν σε ἀναμνήσω, ὦ Μίκυλλε, οὐκ εἰς μακρὰν ὠδίνουσαν) Inscite vertunt: *imo praemoneo te, paulo post puerperam fore.* Sensus enim est: *equidem in mentem tibi revocabo, o Micylle, quando non multo abhinc tempore parturies:* id satis liquet, tum ex iis, quae antecedunt, tum ex iis, quae sequuntur. L. BOS.

Ead. l. 11. Ὠδίνουσαν) Ὠδινοῦσαν legendum, ut sit futuri temporis. GUYET. Adsentior *Guyeto*, nil tamen mutavi. Amat futurum εἰς μακρὰν, vid. *Aristoph.* Thesm. 389. et Vesp. 452. *Alciphr.* l. Epist. 35. f. οὐκ εἰς μακρὰν ἀνιασομένοις. Sed praesens hic nil habet incommodi. REITZ. Poterat *Reitzius* ex ipso *Luciano* afferre locum Somn. s. Vit. c. 1. et alia, quibus οὐκ εἰς μακρὰν cum Futuro jungitur. Sed h. l. Praesens requirebatur, si sensus ille verus est, quem *L. Bos* et *Gesnerus* recte ceperunt. Non enim objectum verbi ἀναμνήσω in Participio ὠδίνουσαν est quaerendum, sed potius in antecedente sententia *Euripidea: horum te admonebo, quando* etc. Male itaque *Schmiederus* fecit, quod tacite *Guyeti* conjecturam in textum recepit, tanquam adeo certam, ut per se satis liqueret, quod minime ita est. LEHM.

Pag. 320. l. 1. Σὲ οὖν) Unde habeat, haud facile dictu est: neque tamen adeo absurde sua solet comminisci, ut nihil prorsus veri subsit. De Pythagora autem quid vere senserit Noster, serio in Alex. exponit c. 4. Hic autem Polycratem intelligit, cujus aetate vixisse traditur. Vide *Jambl.* No. 11. Adolescebat enim Pythagoras cum etc. *Diog. Laërt.* p. 214. D. SOLAN.

Ead. l. 2. Ἀσπασίαν γενέσθαι τῷ τυράννῳ) *Jac. Elsner.* haec *Luciani* verba, ad illustranda *Apostoli* illa ad Roman.

VII. 3. adferens vertit, *Aspasiam nupsisse tyranno*, atque idem significare putat, quod Apostolo ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ. Sed minus profecto adcurate. Nam primo non videtur attendisse, quod *Lucian.* haud ita multo ante Aspasiam vocet meretricem, ut erat; neque esse confundendam cum Aspasia, quam Cyrus sibi junxit, de qua *Aelian.* XII, 1. quamque probe distinxit *Loydius* in Lex. Hist. Geogr. Deinde, aliam esse verborum *Luciani* structuram, qui vult, *tune, galle, exstitisti Aspasia tyranno?* unde minime consequitur, verbum γίνεσθαι τινὶ hic significare, *nubere alicui*, etsi casu accidat, ut de conjunctione cum viro hic etiam sermo sit: nam si illud σε modo praepositum et omnino cum γενέσθαι cohaerens considerasset, vidisset sane, vulgarem τοῦ γενέσθαι hic esse significationem. Interim alia *Elsnerus* habet testimonia, unde nubendi sensus probatur. Reitz.

Ead. l. 3. Τίς δὲ δὴ) Scripturam hanc suppeditarunt Mss. Regg. 2955. et 3011. Edd. non consentiunt, quarum pars tantum τίς δὲ, aliae τίς δὴ habent. Bip.

Ead. l. 6. Διοχούρω) Ita impr. In Coll. Διοχούρω, uti et Diall. Merett. XIV. scribitur. Solan. Infra Dial. Mer. XIV. f. iterum τῷ Διοχόρῳ. At in Merc. Cond. c. 1. et alibi, Διοχούρους, et sic fere perpetuo scribitur; vid. exempla compluria in praelonga illa, sed pererudita nota *Hemsterhusii*, ad Deor. Dial. XXVI. §. 1. de ovo Castoris et Pollucis agente. *Steph.* fatetur, etiam Διόχοροι scribi, licet nullum adferat exemplum. Sed Διόχουροι tantum habent *Suid. Hesych. Poll.* Reitz. Vid. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 235. Lehm.

Ead. l. 10. Μαχρὸν) Ms. Μαχρὸν δ' ἂν γένοιτο καταριθμεῖσθαι ἕκαστα. Graev.

Ead. l. 12. Ἤσθην γὰρ τῷ βίῳ) Refert gallus, se, cum primum fuisset Euphorbus, deinceps in alia corpora transmigrasse: hinc enim se fuisse Pythagoran, dein Aspasiam, Philosophum, Regem, Pauperem, Satrapam, Equum, et multa alia animalia; denique saepe gallum: *nam*, inquit, *delectabar hac vita*, galli nempe. Veram itaque hujus loci scripturam opinor esse, ἤσθην γὰρ τούτῳ τῷ βίῳ. Neque enim, quamvis magnam saepe articulus ὁ vim habeat, puto eum hic sic simpliciter sufficere. Jens. Mss. Regg. 2955. et 3011. ἤσθην γὰρ τοιούτῳ τῷ βίῳ, quod recepimus. Bip. Mala fide haec narrat *Bipontinus*. *Belino* enim teste, non τοιούτῳ τῷ βίῳ, sed τῷ τοιούτῳ βίῳ in Codd. Pariss., cum quibus etiam Gorl. facit, legitur. Utrumque quum dici posset, illud eligendum putavi, quod auctoritate Codicum confirmatur. *Schmiederus* a *Bipontina* sibi imponi passus est. Lehm.

Pag. 321. l. 2. *Αὐτῶν*) Duce *Fl.* expunxerat *Solanus* hoc *αὐτῶν*, et fateor, recte posse abesse. Interim quia non insolitum simili modo abundans pronomen, et facilius accidit, ut tale quid ab scribis pro abundante habitum omittatur, quam ut non inventum addatur, nondum ab lectione ceterarum Edd. veterum, quae *αὐτῶν*, una cum reliqq. Codd. habent, recedo. Exempla ex *Diod. Sic.* dedit *Wesseling.* in nott. ad lib. I. c. 97. ubi miserabilis pleonasmus in verbis, *πλῆθον εἶναι τετηρημένον, εἰς ὃν — ὕδωρ φέρειν, εἰς αὐτὸν*, prae quo haec *Luciani* vel elegantia sunt. Sed ut *αὐτῶν* hic in *Luciano* abundare videtur, ita, retento illo, *ἃς ἔχουσιν* abundare aliis videbitur; sed hoc firmatum ex *Davisio* vid. ad Jov. Trag. c. 2. cujus verba cum ibi non addiderim, pauca hic subjiciam. Ex *Soph.* Aj. Flag. 18. adfert: *Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τῶν θεῶν ἰσχύν, ὅση*; Electr. v. 954. *Παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων, Ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστιν* etc. *Polyaen.* Strat. VIII. c. 8. *Τὸν βασιλέα τὸν Πορσίναν οὐκ εἰδὼς ὅστις ἦν. Lucian.* Jov. Trag. l. c *τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἥτις ἐστὶ σοι* etc. quae apud *Davis.* ad *Cic.* Nat. D. I. c. 26. videre licet. Abundat et alio modo pronomen apud *Nostrum* de Merc. Cond. cap. 19. pr. *τοῦτο μὲν ἥδιστον ἐκεῖνο δεῖπνον.* Alii pleonasmi notabuntur infra Icar. cap. 1. ubi *θυσπετὴς ἐξ οὐρανοῦ.* Sed vid. de hoc pleonasmo notas ad Dial. Mar. III. (Vol. II. pag. 417. sqq. h. Ed.) REITZ.

Ead. l. 10. *Τὸ νῦν*) Conf. supra hujus Dial. c. 6. m. REITZ.

Pag. 322. l. 5. *Τὸν ἀγρὸν τέμωσιν*) Respicitur ad arbores ac segetes, quas hostis succidit. *Thucyd.* VI, 7. *τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλὴν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν.* REITZ.

Ead. l. 6. *Ἐμβαλόντες*) Intellecto *ἑαυτούς.* Est autem hoc verbo huic ita proprium, ut fere perpetuo sic absolute ponatur, quando pro *invadere*, s. injicere se aliquo, ponitur. Indicarunt quidem, sed exempla vix dedere Lexicogr. Hinc id tironum gratia monuisse fas esto. *Thucyd.* II. cap. 84. pr. *δόκησιν παρέχοντες ἐμβαλεῖν, opinionem praebentes invadendi*, quod Schol. ibi recte exponit, *προσπεσεῖν.* Idem IV, 70. *καὶ ἐκβαλόντες ἐς τοὺς ὁπλίτας.* Et saepissime alibi. Arr. I. c. 2. m. *Ἀλέξανδρος δὲ — Φιλώταν — προσέταξεν ἐμβαλλειν.* Ibid. *ὡς δὲ ἡ τε φάλαγξ πυκνὴ ἐνέβαλλεν ἐς αὐτούς.* Idem V, 16. f. *αὐτὸν κατὰ κέρας ἐμβαλεῖν σπουδὴν ποιούμενος.* Et sic alternis fere paginis. *Herodian.* VI, 5, 11. *τὸ στρατιωτικὸν — ἐμβαλὸν εἰς τὴν Μήδων χώραν.* Eadem ratione *προσβάλλειν* IV, 16. *ἐπάγειν*, et similia passim obvia. *Thucyd.* I, 49. pr. *προσβάλλειν ἀλλήλοις, in se mutuo irruere*, proelium committere. Adde *Nost.* de Salt. c. 79. *προσβαλεῖν τείχεσι. Liban.* Ep. 12. p. 3. f. *προσβάλλοντα νοσήματα,*

morbi, quibus infestor. Sed desino congerere, quae inveniuntur ὅσα κόνις. REITZ.

Ead. l. 12. *Εἰςφέρειν*) Locutio manca. Supple *χρήματα εἰς τὸν πόλεμον ἀπὸ τῶν οὐσιῶν τοὺς πολίτας*, ut *Plutarchus*, in casu non absimili. Non inusitatum tamen est pro *tributum solvere*, solum dicere *εἰςφέρειν*, sine ulla adjectione. Atque hinc est, quod *εἰςφορὰ* sit idem ac *τέλεσμα, tributum.* LEED.

Ead. l. 14. *Οἰσυΐνην*) Vide *Thucyd.* IV, 8. et *Virgil.* VII, 632. — *flectuntque salignas Umbonum crates.* Has deinde corio vestiebant. Vid. Diall. Mortt. XIV. Apud *Tacitum* etiam Ann. II, 27. scuta Germanorum dicuntur fuisse *viminum textus.* SOLAN.

Pag. 323. l. 8. *Οὐδὲ λόγου μεταδιδοὺς*) Ad ostracismum, puto, et tacita illa testarum, ut Romae tabellarum, suffragia respicit. *Vindicem tacitae libertatis tabellam* vocat *Cicero* de L. Agrar. 2, 2. GESN.

Ead. l. 13. *Οὔτε πράγματα ἔχεις λογιζόμενος, ἢ ἀπαιτῶν, ἢ τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων, καὶ πρὸς τὰς φροντίδας λογιζόμενος*) Vertunt: *neque supputandis, aut repetendis pecuniis occuparis, neque cum sceleratis dispensatoribus conflictaris, neque curis distraheris.* Sed cui persuaserit, *πρὸς φροντίδας λογίζεσθαι* esse *curis distrahi?* ne dicam, *τὸ λογιζόμενος* esse in eadem *περικοπῇ* repetitum inscite, et in ultimis verbis esse *ἀπροσδιόνυσον.* Optime Ms. *καὶ πρὸς τὰς φροντίδας μεριζόμενος, et talibus curis distractus, talibus curis pressus. Μερίζεσθαι πρός τι* est *alicujus rei participem fieri.* Obvia sunt exempla. GRAEV.

Ead. l. 15. *Τοσαύτας φροντίδας μεριζ.*) P. L. et *Par.* Ed. *τοσαύτας.* P. et L. *μερ.* — In impressis reliquis *τὰς φ. λογιζ.* — Conf. Bis. Acc. c. 2. *πρὸς τοσαύτας φροντίδας διηρημένος.* SOLAN. Diall. Deor. XXIV, r. Mercurius se dicit ipse *πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενον*, et mox simpliciter *μεμερισμένον.* LEHM.

Pag. 324. l. 1. *Ἐπαναστὰς περὶ δείλην ὀψίαν, λουσάμενος ἦν δοκῇ*) Vertunt: *Sero surgis crepusculo, et, si libuerit, lavaris.* Praestat *sera vespera.* Duplex enim erat vespera, prior, et serior. Vespera prior statim erat a prandio, posterior, cum sol occideret, Atticis, *δείλη, πρωΐα, καὶ ὀψία. Suidas: Δείλη ὀψία ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. δείλη πρωΐα, ἡ πρὸ ἀρίστου ὥρα, ἡ μετὰ τὸ ἄριστον. Sera vespera circa solis occasum. Vespera prior, quae est a prandio.* Nam verba *ἡ πρὸ ἀρίστου ὥρα*, sunt tanquam insulsa delenda. *Hesych. δείλη πρωΐα, ἡ μετ' ἄριστον ὥρα. δείλη ὀψία, ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. Vespera prior est tempus a prandio. Vespera serior,*

quod est circa solis occasum. Hinc et *serus vesper* Latinis, *Varro: Nescis, quid serus vesper vehat.* GRAEV.

Ead. l. 2. *Σαπέρδην τινα, ἢ μαινίδας, ἢ κρομμύων κεφαλίδας*) Cum sic notabiliter mutet numerum *Lucianus*, iniqui sunt interpretes, qui eum non sequuntur, ut facit sane et *Erasmus*, vertens, *et maenide pisciculo*, et *Benedictus*: *vel maenide*; cum *Lucianus* clara ista numeri varietate subindicet, unam maenida ad coenam satis non esse, sed saperdae non nisi maenidas pares esse. Unde et brevem maenem dixit *Martialis.* GRON.

Ead. l. 11. *Ἐπιλάβηται*) Sic supra Nigr. §. 29. f. *ἡ ἱππομανία — ἐπείληπται.* Ubi *Solanus* hujus verbi potestatem, quae hic et illic est; *corripi morbo*, recte contra *Gronov.* adserit. Vid. *Foës.* Oecon. Hipp. ex quo vel solo hic significatus satis patet. Adde tamen plura de eodem verbo monentem *Bergler.* ad *Alciphr.* l. pag. 9. activa et med. forma; nam *Alciphr. εἰ χειμὼν ἐπιλάβοιτο*, ut hic ap. *Lucian. Thucyd. vero active καὶ τὴν φυλακὴν ὁ χειμὼν ἐπέλαβε*, oppressit. *Herodot. VIII*, 115. *ἐπιλαβὼν δὲ λοιμὸς τότε τὸν στρατὸν — ἔφθειρε. Dio Chrys. de Regno II. διὰ τὴν ἐπιλαβοῦσαν νόσον.* Adderem *Herodian.* 2. *ἡμέρας ἐπιλαβούσης, die ingruente*: item *Diod. Sic.* aliosque, si quid opus crederem. REITZ.

Pag. 325. l. 1. *Μακρὰ οἰμώζειν*) *Μακρὰν* vulgo legebatur, quod praeeunte Cod. mutare non dubitavi, quia usus sic postulat. Vid. supra Jov. Conf. c. 32. Et hoc Dial. c. 2. ubi *μακρὰ χαίρειν* etiam, non *μακράν.* REITZ.

Ibid. Ταῖς ἰατρικαῖς περιόδοις) Conf. supra Nigr. §. 22. f. *ἰατροῖς περιέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων*, ibique notam *Bourdelotii.* REITZ.

Ead. l. 6. *Ὁ Ἴκαρος*) Conf. Imag. c. 21. p. med. SOLAN.

Pag. 326. l. 1. *Ὅταν ὁ Κροῖσος περιτετιλμένος*) Adfert eodem modo *Th. Mag.* v. *τίλλω.* SOLAN.

Ead. l. 3. *Ἡ Διονύσιος καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος, ἐν Κορίνθῳ γράμματα διδάσκει*) Salmuriensis: *Aut cum Dionysius tyrannide abdicatus Corinthi literas docet.* Latinis *abdicare magistratum* dicitur is, qui sponte illum deponit, et exuit se ipse dignitate: *abrogatur* vero magistratus ei, qui illo ab alio exuitur. Mallem igitur, *abrogata tyrannide*, aut *exutus tyrannide.* Sed Ms. non inscite, *ἢ Διονύσιος καταδύσης τῆς τυραννίδος ἐν Κορίνθῳ γραμματιστὴς διδάσκει, μετὰ τηλικαύτην ἀρχὴν παιδία συλλαβίζειν ἀναγκάζων. Aut Dionysius, postquam exstincta est tyrannis, Corinthi Grammatista docet, post tantum imperium pueros syllabas connectere cogens. Γραμματισταὶ* enim dicebantur, qui pueros docebant

prima elementa Grammatices: Grammatici vero, qui poëtas et alios scriptores interpretabantur. Pro ἀναγκάζων idem Codex διδάσκων, quod non probo, quia modo id vocabulum praecessit. Sed mox rectius in illo exaratur: ποίου πότε ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου, quam in vulgatis ποίου τινὸς ἐπειράθης ἐκείνου τοῦ βίου, *quale illud vitae genus esse olim expertus es.* Nam τινὸς ἐκείνου non bene junguntur. GRAEV. Imo optime sic: ποῖός τις ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ βίος, οὗ ἐπειράθης; in elegantem brevitatem contracta, haud rara consuetudine. Nec probo adeo ποτέ, quod *Graevius* vult, nec, quod *Belinus* maluit et *Schmiederus* recepit, τότ'. Nam τότε et ἐκείνου non bene jungitur, ingrato pleonasmo. LEHM.

Pag. 327. l. 1. Ἐν ταῖς μάλιστα) Conf. infra Pseudol. cap. 14. f. SOLAN. Immo vide notam *Hemsterh.* ad T. I. Somn. §. 2. REITZ.

Ead. l. 6. Καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς) Cum recensuisset regiarum divitiarum affluentiam, subjicit, καὶ ἡ ἄλλη τῆς ἀρχῆς τραγῳδία πᾶσα ἐξ ὑπερβολῆς ἐξωγκωμένη. Vertunt: *reliquaque omnis tragoedia principatus, supra quam credi queat, ingens.* Quid sit *tragoedia principatus ingens*, quaerant, quibus libet ληρεῖν, et tempus perdere. Vertendum, *reliquusque regius omnis apparatus, supra modum ingens*: τραγῳδία ἀρχῆς est *regii fastus choragium*, omnia, quibus reges superbiunt, et suam ostentant potentiam. Amat hoc vocabulum *Lucianus*, ut superius notavimus. GRAEV. Quod *Graevius* scripsit ἐξ ὑπερβολῆς pro vulg. ἐς ὑπερβολήν, potuit hanc lectionem in Codice suo invenisse. Quum autem nihil de ea moneat, quod etiam de minutioribus facere solet: imprudenter potius sic scripsisse videtur. LEHM.

Ead. l. 10. Τὰ τέγη) De tectis veterum planis, neque, ut sunt plerumque nostra, fastigiatis, vide, si lubet, *Casaubon.* ad *Athen.* IV, 12. indeque frequenter spectatum esse, ex eodem, si nescias, disces. SOLAN.

Ead. l. 12. Τοὺς προπέμποντας) Alios conscensis tectis aedium magni aestimasse, si illis liceret videre τοὺς προπέμποντας, τοὺς ἑπομένους, *anteambulones, et a tergo sequentes.* Optime Ms. τοὺς προπομπεύοντας, qui ante me ibant, pompam quasi regiam ducentes. Nam προπέμποντας, est *praemittentes.* GRAEV. Imo illud hujus est glossema. Προπέμπειν vi prosequendi solenniter etiam Diall. Mortt. VI, 5. ubi tamen non urgetur praeeundi notio. LEHM.

Pag. 328. l. 1. Ὁ μὲν Ποσειδῶν etc.) Senarii duo sic legendi:

Ὁ μὲν Ποσειδῶν, ἢ Ζεύς ἐστι πάγκαλος

Χρυσοῦ τε καὶ ἐλέφαντος ἐξειργασμένος. Guyet.

Ibid. Ἡ Ζεὺς ἐστι) Hoc quoque vitiosum est in verbis mox sequentibus, *ἢ Ζεὺς ἐστι πάγκαλος χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος, aut Jupiter omnibus partibus decorus, auro et ebore compactus.* Sed unde pendet *χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος*; Ms. *ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος.* Quis dubitet sic scribendum? Graev.

Ibid. Χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος) Ms. *Graevii* p. 879. *Amst. ἐκ χρυσοῦ.* Utrumque probum. Quod vulgata lectio habet *ἐλλειπτικῶς*, id liber Ms. plene exhibet. Solent nempe Gracci saepissime materiam, unde quid factum sit, ponere in secundo casu, per ellipsin praepositionis *ἐκ* vel *ἀπό*. Sic supra in Pro Imag. c. 23. dicuntur *δημιουργήματα λίθου, καὶ χαλκοῦ, καὶ ἐλέφαντος πεποιημένα.* Infra in Philops. cap. 17. *σιδήρου πεποιημένος·* et saepius alibi. *Aelianus* IX. *Ποικιλ.* 14. *μολίβδου πεποιημένα.* Integra locutio exstat in *Nostri* Hermot. c. 39. pr. *ὁ δὲ φιάλην, ὁ δὲ στέφανον (ἔχει) καὶ ὁ μὲν χαλκοῦ, ὁ δὲ ἐκ χρυσοῦ·* pag. praecedenti simpliciter dixerat, *ἀλλ' οἱ μὲν χαλκοῦ· οἱ δὲ ἀργύρου· οἱ δὲ χρυσοῦ· οἱ δὲ κασσιτέρου εἶναι αὐτὸ (τὸ ζητούμενον) φάσκουσι.* In Dial. Mort. XI. c. 3. *εἶχεν δὲ πάνυ παχτερὰν (βακτηρίαν) ἐκ κοτίνου ποιησάμενος.* *Aeschylus* in Prometheo v. 259. *Σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος.* Per *ἀπὸ* dixit *Lucianus* supra in Asino c. 53. pr. *κλίνη ἦν μεγάλη, ἀπὸ γελώντης Ἰνδικῆς πεποιημένη.* Jens. Conf. supra de Sacrif. c. 11. et passim. Solan. Quamquam recte *ἐκ* possit addi, ut *Diod. Sic.* I. c. 64. m. *ἐκ λίθου κατασκευάζειν* et *ἐκπληροῦν*, tamen secutus sum numerum Codd. et Edd. longe majorem, qui *ἐκ* omittunt: est enim genitivus materiae, quem usitatissima ellipsi praepos. *ἐκ* et *ἀπὸ* solere efferri, notissimum. Vid. 1. Ver. Hist. cap. 7. et L. 2. c. 33. *ἡ δὲ κεράμου πεποιημένη*, et ad utrumque locum obiter notata. Nam satis superque est exemplorum in nota *Jensii* et *L. Bos* de Ellips. p. 277. Et ex sola *Luciano* plus quinquaginta proferre possem. Miror itaque, qui *Graev.* interroget, unde pendet *χρυσοῦ*; et necessario *ἐκ* addendum esse credat. *Solanus* vero, cum ad Dial. de Sacrif. remittit, id ideo non facit, ut *ἐκ* insertum velit; nam *ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντος* ibi legas, quod nihil huc facit: sed tantum, ut luxum hunc simili ratione ibi descriptum commonstret. Nemo autem redarguet, spero, me versum ex *Guyeto* non restituisse, cum nec ex praemisso versu pateret, *Lucianum* senarios proferre voluisse. Nam *Ζεὺς ἐστι* spondeum facit male. Reitz. Cur itaque dedit *τε*, quod nusquam legitur, fictum admodum leviter a *Guyeto* in gratiam senario-

rum? Et recentt. temere secuti sunt. Ceterum valde jejuni sunt h. l. et inficeti *Guyeti* versus jambici, in re nulla ex parte poëtica. Prorsus autem evanescunt, si perelegantem Gorl. Codicis lectionem ἔκτοθεν μὲν Ποσειδῶν τις ἢ Ζεὺς etc. pro τὰ ἐκτὸς, ὁ μὲν Ποσειδῶν ἢ Ζεὺς ἐστὶν παγκαλος recte perceperis, i. e. ex solenni et proprio *Luciani* de statuis deorum judicio perpenderis. Cf. supra Jov. Trag. c. 8. LEHM.

Ead. l. 4. *Μοχλοὺς*) Audi, quid de Colosso omnium longe maximo *Plin.* XXXIV, 7. *Spectantur intus magnae molis saxa, quorum pondere illud stabiliverat constituens.* SOLAN.

Ead. l. 6. *Καὶ πίτταν ὑπόπηλον*) Sequitur pervenusta comparatio tyrannorum cum Colossis et statuis affabre factis a praestantissimis artificibus, sed in quibus intus nihil videamus, nisi vectes, clavos, stipites, *καὶ πίτταν ὑπόπηλον*, hoc est, si fides interpretibus, *picemque sublitam.* Sed Ms. *καὶ πίτταν, καὶ πηλὸν, et picem, et lutum.* Ὑπόπηλος est vocabulum nihili, quod nusquam legitur. Dicendum fuisset *πήλινος*. Sed quid moramur vera lectione inventa? Sic se scripsisse paulo post ostendit quoque, ubi Micyllus dicit, *οὐδέπω ἔφησθα τὸν πηλὸν, καὶ τοὺς γόμφους, καὶ μοχλοὺς, οἵτινες εἶεν τῆς ἀρχῆς. Nondum ostendisti lutum, et clavos, et vectes regni.* GRAEV. Haec scribi poterant, etiamsi praecesserat lectio *ὑπόπηλον*, quam equidem, tot testimoniis nisam, nolebam damnare. Vocabulum nihili esse, non probat defectus aliorum locorum, quae ejus usum confirment. Quid enim, si finxerit *Lucianus* h. l. vocabulum, cui certe analogia minime adversatur? Nam *πήλινος* quidem non omnino illud est, quod auctor voluit. Ex insolentia vero verbi, et id quod accessit, e compendio praepositionis *ὑπὸ* facile librariorum error *καὶ πηλον* oriri potuit. LEHM.

Ead. l. 7. *Μυιῶν πλῆθος*) Lego *μυῶν πλῆθος ἢ μυγαλῶν*, id est, *soricum et murium araneorum copia.* Nam sories et mures aranei melius conveniunt, quam muscae. PALM. *Μυῶν*) Vide supra ad Jov. Trag. cap. 8. Hirundines etiam infestasse statuas Deorum, narrat *Clem. Alexandr.* p. 21. B. SOLAN. Cur *μυῶν* legam, vid. omnino supra Jov. Trag. c. 8. ubi *καὶ μυῶν ἀγέλας* similiter pro *μυιῶν* dedimus: tum vero, quia rodentibus curis, de quibus hic cap. proximo ipse praemisit, melius conveniunt *mures*, quam *muscae*; immo quia mustelae adduntur hoc loco, quae mures majores dicuntur, earum socii erunt *mures*, non *muscae*; etsi aliter visum *Wessel.* Obs. p. 31. qui haud aegre feret ab se discedi. De *muribus* in templis *Hom.* Batr. 174. *Plut.* Syll. p. 455. REITZ.

Ead. l. 12. Ἐξελαύνειν) Conf. supra notata ad cap. 14. hujus Dial. REITZ.

Ead. l. 13. *Καὶ προσκυνούμενον*) Confer supra hujus Dial. cap. 9. med. ibique notata. Sed adde *Wolf.* ad *Liban.* Epist. 78. REITZ.

Ead. l. 14. Ἔοικεν οὕτως) Lege ὄντως. GUYET. Emendatione non est opus. *Οὕτως* est, ut *Gesnerus* optime reddidit, *sic satis*, so ziemlich, Francogall. *là là*, i. e. ab hac quidem parte si rem consideres. Sic bene convenit cum praecedente *γε*. Lectio marg. A. 1. *οὗτος* nihili omnino est. LEHM.

Ibid. Κολοσσιαίῳ) Hoc praetuli, ut verius, et quia sic supra Imag. c. 17. atque alibi, scribitur. REITZ.

Pag. 329. l. 2. *Δήγματα*) P. *δήματα*. Veneta utraque *δείγματα*, unde conjicio scriptum fuisse *δείματα*. SOLAN. Cum in J. esset *δείγματα*, *Solanus* deleto *γ. δείματα* inde fecerat; idque non modo adscriptum erat marg. *A.* 1. *W.* sed et marg. *Hag.* ex quo *Solàn.* id accipere potuit, quodque mihi *sese* ita probat, ut fere in contextum receperim; sed cum *Gesnerus* vulgatam servans dederit *morsus*, quod quidem sensum satis planum exhibet, nolui quidquam immutare. At si *δείματα* legamus, gradatio bipartita longe elegantiorem faciet sermonem; nam *pavor* plus est, quam *metus*: adeoque metus ac pavores, suspiciones et odia, sese consequentur justo ordine. Et sic insidiae et somnus interruptus. REITZ. Lectionem *δείματα* plus quam satis est confirmat quatuor Codicum assensus. Notabile est, in impressis saepius a typothetis permutata reperiri *δείματα* et *δείγματα*, ut h. l. ubi *Schmiederus* ipse voluerat *δείματα*, in textu autem *δείγματα* est, Cf. Varr. Lectt. ad Charon. c. 15. De Merc. Cond. c. 5. et *δείγματα* autem ad *δήγματα* pronus erat lapsus; nec *δήγματα*, etiamsi cum *Wielandio* de morsibus conscientiae (Gewissensbissen) capias, ferri h. l. facile possunt. Ceterum *δείματα* malui per *terrores*, quae fere est vis vocis Lucianea, quam per *pavores* cum *Reitzio* interpretari. LEHM.

Ead. l. 11. *Οὐδὲ γὰρ — Ἀγαμ.*) *Ποιμένα λαῶν*, aut quid simile hic deesse videtur. GUYET. *Hom.* Il. K. 3. SOLAN. Ubi cum *ποιμένα λαῶν* addatur, potest *Luciano* inserere, quisquis necessarium putat. Ego non addidi, quia nimis arroganter factum foret, nec sensus id requirit. REITZ.

Ead. l. 14. *Λυδὸν*) Croesum. Vid. *Xenoph.* Cyrop. VII. p. 108. 14. et *Herodotum*, et *Nostrum* Pro Imagg. c. 20. SOLAN.

Ibid. *Πέρσην*) Xerxem. Vid. *Xenoph.* *Ἀναβ.* Solan.

Ead. l. 15. *Δίωνα*) Dionysium. Solan.

Pag. 230. l. 1. *Κοινολογούμενος*) Conf. supra Nigr. cap. 14. med. (jam est c. 24.) Et Dear. Judic. c. 2. Solan.

Ibid. *Παρμενίωνα*) Alexandrum ipsum. Consule *Curtium* VII, 2. et *Diodor. Sic.* XVII. Solan.

Ead. l. 2. *Πτολεμαῖον*) Non eundem Ptolemaeum, nam *Ptolemaeus Lagus* (*Lagi*) erat, qui Perdiccae molestiam creavit: cui autem Seleucus? *Ptolemaeus Ceraunius.* V. *Just.* XXVII, 2. Leed.

Ead. l. 8. *Ἐλπίζειν*) Sic *Virgil.* Aen. I, 547. IV, 419. *Aristoteles* Rhet. 5. opponit *θάρσος τῷ φόβῳ*, non *ἐλπίδα*. Leed. De mali exspectatione *ἐλπίδα* vidimus supra Tyran. c. 3. et alibi. *Ἐλπίζω* vero *Long.* Past. I. pag. 7. (al. 5. f.) de quavis exspectatione: *οὐδὲν εἶδεν, ὧν ἤλπισεν, ἀλλὰ τὴν μὲν διδοῦσαν πάνυ ἀνθρωπίνως τὴν θήλην εἰς ἄφθονον.* Reitz.

Ibid. *Ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανεν*) Sic fere Imag. c. 1. *ὑπό τινος πάσχειν. Diod. Sic.* p. 297. f. (Ed. *Bas.*) *θανάτῳ περιέπεσεν ἄν, ὑπὸ τοῦ πλήθους. Aelian* XII, 55. *τοὺς ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων — ἀποθανόντας.* At hoc posset intelligi, quod ipsorum pedibus fuerint conculcati. Sed quid obstat, etiam alia mortis genera ideo translate per *ὑπὸ* designari, quia caesus ordinario succumbit. Et ita *Homerus* millies ait, *sub* meis manibus domabitur, cadet. Reitz.

Pag. 331. l. 1. *Ὁ δὲ κίνδυνος*) Adscripserat *Solanus* conf. *Συγγρ.* p. 413. i. e. Quom. Hist. c. 45. Ibi autem simili structura *κίνδυνος μέγιστος* legitur, ex Cod. L. pro vulgato *κίνδυνον μέγιστον.* Reitz.

Ibid. *Εἰ παρολισθοῖ*) *Εἰ παρολίσθοι* forsan. Guyet. Immo si necessario ab *ὀλισθαίνω* deducendum esset; sed cum et ab *ὀλισθέω* possit, nihil in accentu muto. Vid. *Scoti* Grammat. p. 489. atque alibi. Reitz.

Ead. l. 3. *Αἱμάξαι*) In his quoque verbis maculae sunt eluendae veteris Codicis ope, quae sic eduntur: *ὁ δὲ κίνδυνος ἐμοὶ μὲν εἰ παρολισθοῖ τὸ σμίλιον, καὶ ἁμάρτοι τῆς τομῆς τῆς ἐπ' εὐθύ, ὀλίγον τι αἱμάξαι τοῦ δακτύλου ἐντεμόντα.* Latinis interpres: *Nam nihil hoc unum periculi est, ut si paullulum aberret smilion, deflectatque a recta incisione, summum secantis digitum exiguo tingat sanguine.* *Αἱμάσσειν* non construitur cum secundo casu. Sed Legendum ex Ms. *αἱμάξαι τοὺς δακτύλους ἐντεμόντα ὀλίγον τι* et vertendus totus locus, *mihi enim hoc unum periculum est, ut si scalpellum aberret, deflectatque ab incisione recta, digitos leviter secando vulneret.* Graev. Adsentior quidem *Graevio* *δακτύλους* scribi pos-

se, aeque ac supra Tox. c. 37. licet alio cum verbo, *ἐντεμόντας τοὺς δακτύλους*. Interim ex vulgata lectione non sequitur, *αἰμάξαι* hic esse constructum cum secundo casu, qui potius pendet ab *ὀλίγον*, et ita intelligenda vulgata, *ἐμοὶ μὲν κινδυνος, — ἐντεμόντα αἰμάξαι ὀλίγον τι τοῦ δακτύλου*. Cumque velit extenuare suum periculum, haud absurda sic est vulgata; quare nihil mutavi, eoque minus jam immuto, quod his scriptis video, *Gesner.* etiam sic vertisse. Neque quisquam spero *ἐντεμόντι* malit, propter *μοὶ*, qui meminerit *ἐντεμόντα αἰμάξαι* nihil aliud esse, quam *ὡς* vel *ὅτι ἐντεμὼν αἰμάξω*, usitata accusativi cum infinitivo structura, cujus exempla vel magis intricata vidimus alibi. Sed plane ut hic, supra c. 4. f. *ἐψεύσθαι σοι ἀνάγκη — καὶ ἠσεβηκέναι φαγόντα*· quod frustra improbabat *Solanus* noster. Et cur, quaeso, hoc magis durum est, quam Latinorum, *non licet mihi otiosum esse*, pro, ut otiosus sim. Eadem ratione *ἔξεστι*, quod dativum postulat, habet accus. seq. infin. *Luc.* VI, 4. Vid. nos ad de Sacrif. c. ult. f. Addo *Aelian.* XIV, 18, ubi nominativo praecedente, accusativus tamen cum infin. sequitur: nam *πολλῷ*, ait, *γὰρ ᾤετο πικροτέραν, ὡς τὸ εἰκὸς, εἶναι τιμωρίαν ἐκεῖνος, ἐν Ὀλυμπίᾳ θεώμενος — ὀπτᾶσθαι, ἢ ἀλεῖν μύλῃ παραδοθέντα.* Noster Jov. Conf. c. 7. f. *οὐ γὰρ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι*, ubi et *ἀθανάτοις εἶναι* sine *τὸ* dicere potuisset. Sed quo plura in re facili? Alia, quae adnotavi, dabo, ubi tempus permittet, locusque postulabit. Alios interim accusativos pro nominativis positos vide apud *Kusterum* ad *Aristoph.* Plut. v. 55. et 220. et 531. Reitz. Lectionis *τοὺς δακτύλους* veritatem et *Graevii* judicium satis comprobant quatuor Codd., quos ego cum *Belino* et *Schmiedero* secutus et *Gesneri* versionem et hanc lectionem mutavi. Lehm.

Ead. l. 8 *Ξίφη ἐλεφαντόκωπα*) *Heliod.* lib. 2. Bourd. Regi scenico tribuit Micyllus *ξίφη ἐλεφαντόκωπα, καὶ ἐπίσειστον κόμην*, *eburneis capulis gladios, et comam ventilantem*, sic interpres. Sed hoc nullus mortalium intelligit. *Κόμη ἐπίσειστος est coma promissa*, quae flagellat cervices, *coma vaga et volucris*, ut *Tertullianus* loquitur, quae motu corporis aut aurae facile movetur. *Pollux.* IV, 19. ubi agit de personis Comicis: *τῷ δὲ ἐπισείστῳ στρατιώτῃ ὄντι, καὶ ἀλαζόνι, καὶ τὴν χροιὰν μέλανι, καὶ τὴν κόμην, ἐπισείονται αἱ τρίχες. Militi vero, qui a coma dicebatur ἐπίσειστος, et jactabundo, est color et coma niger, moventur* seu *vibrantur capilli. Philostratus* in imaginibus describit Cyclopem, *χαίτην ἀνασείοντα ὀρθὴν, καὶ ἀμφιλαφῆ πίτυος δίκην, jactantem rectos crines et multos instar quercus.* Talis *ἐπίσειστος κόμη* mihi videtur

conspici in Alexandri Magni nummo, quem cum alii, tum *Jacobus Sponius* nuperius attulit in Antiquitatibus curiosis Gallice editis. GRAEV.

Ead. l. 10. *Προσχρούσας — παρεῖχε*) De histrionibus regis personam gerentibus, *ἢν δὲ, οἷα πολλὰ γίνεται, προσχρούσας τις αὐτῶν ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ καταπέσῃ, γέλωτα δηλαδὴ παρεῖχε τοῖς θεαταῖς. Quod si, qualia plerumque accidunt, ipsorum aliquis impingens, media in scena cadat, risum profecto movet spectatoribus.* Sic interpretantur. In Ms. pro *προσχρούσας* habetur *κενεμβατήσας*, et pro *παρεῖχε*, *παρέχοι*. Vocabulum rarum est *κενεμβατεῖν*, *in locum vacuum venire*, ubi sit cadendum; ut si quis putet se per scalas, illis ablatis, ex editiore loco descendere, necesse est ut cadat. *Plutarchus* in Flaminio, cum narrasset, Graecos in ludis Isthmiis, praeconis vocem, qua liberos illos esse jusserat, tanto excepisse plausu, ut corvi supervolantes in stadium deciderint, caussam hujus rei reddit: *αἰτία δὲ ἡ τοῦ ἀέρος ῥῆξις· ὅταν γὰρ ἡ φωνὴ πολλὴ καὶ μεγάλη φέρηται, διασπώμενος ὑπ' αὐτῆς οὐκ ἀντερείδει τοῖς πετομένοις, ἀλλ' ὀλισθημα ποιεῖ, καθάπερ κενεμβατοῦσιν. Caussa est divisio aëris: cum enim multa et elata vox mittitur, divisus ab ea non sustinet volucres, sed facit ut decidant, ut solet iis evenire, qui in loca vacua veniunt*, ubi nullum est solum, cui insistunt, ubi est hiatus, sicut in fossis, et puteis. Non vero in scena plana illos histriones, de quibus loquitur, cadere, sed de altiore loco in humiliorem et depressiorem, ostendunt sequentia, ubi totum corpus gravi illorum *κενεμβατούντων* lapsu vulnerari, et violari ait. Hujus vocabuli vim cum non caperent scioli, supposuerunt notius et tritius *προσχρούσας*. Fuisse vero in theatris non unum locum, ubi histriones poterant praecipites cadere in inferiora loca, liquet cum ex aliis antiquorum locis, tum ex *Pollucis* lib. IV. cap. 19. ubi agit de theatri partibus. GRAEV.

Ead. l. 13. *Αὐτῷ διαδήματι*) *Τὸ σὺν ἐλλείπει.* GUYET. Bene *Guyet.* ait *σὺν* per ellipsin intelligi. Et vidimus alibi, ut supra 1. Ver. Hist. cap. 33. Neque id hic rursus monerem; adeo est obvium, nisi incideret: *Perizonium* ad *Aelian.* I. cap. 5. frustra *σὺν* addere jubere, cum recte in *Aeliani* textu sit *καταπιεῖν αὐτὸν αὐτῷ τῷ καλάμῳ*. Ellipsi prorsus eadem. Tria similia dedit *Bergl.* ad *Alciphr.* pag. 12. Addo igitur, (quia et *Spanhemium* in eo errasse observat ille) ex *Nostro* T. I. Tim. §. 22. *ἁρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ. Soph.* Aj. 56. *Αἴας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας, αὐτοῖς ποιμνίοις ἐπιστάτας. Hom.* Il. Θ, 24, *Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι — Arrian.* II. c. 2. f. *οὐτω μὲν ναῦς αὖτοῖς ἀνδράσιν ἔλαβε. Noster*

denuo Icar. c. 27. καπνὸν αὐτῇ κνίσαν. Et cap. 33. ἐπιτρίψοντας αὐτῇ διαλεκτικῇ. Ne plura jam congeram. Nam vecenties in *Luciano* occurrit. REITZ.

Ead. l. 16. Ῥάκια δύστηνα) Tangit scenicas vestes servorum. Duplex vestis in scena, liberorum et servorum, ut patet apud *J. Polluc.* c. 13. l. 7. Eorum, qui servos fingebant, vestes centunculi ex parvulis pannis. Sic p. 1029. αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν συγκεκομμέναι. Hinc *centulum mimi*, apud *Apul.* Apol. 1. Hinc jocus ille *Plautinus: Consutus tunicis huc advenio, non dolis.* BOURD.

Ibid. Ἐμβάδων) Ex glossa natum κοθόρνων. Ἐμβάδων supra habuimus Jov. Trag. cap. 41. m. atque alibi. Vid. Indicem. REITZ. Anne et hic ἐμβάτων leg. quia de tragicis sermo? Vid. Adv. Indoct. c. 6. IDEM. *in Addend.* Ἐμβατῶν voluit *Reitzius*, ut Necyom. c. 16. f. et alibi, neque id male. Verum genuina lectio haud dubie est κοθόρνων, quod in tribus reperitur Codd. et cujus glossema est ἐμβατῶν, vel, ubi vitiose scriptum erat, ἐμβάτων, unde factum ἐμβάδων. Quem locum modo attulit *Reitzius*, Jov. Trag. c. 41. in eo scripserat quidem idem Editor noster τοὺς ἐμβάδας, sed vitium hoc ipse jam in Addendis emendaverat, quae res documento esse potest, quam facile imprudenter festinantes librarii has voces inter se permutare potuerint. LEHM.

Pag. 332. l. 7. Τό γε κεφάλαιον) Supra Nigr. c. 1. ἐν κεφαλαίῳ *summatim* est. Vid. ibi *Bourdel.* In Quom. Hist. c. 28. f. αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαια, *ipsa capita et summaria.* Item Char. c. 2. τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων. Asin. cap. 29. pr. κεφάλαιον τῶν κακῶν, *summa, cumulus malorum.* REITZ.

Ead. l. 9. Ἐμμεμετρημένος) Dicit Alectryon, nullam vitam humana tranquilliorem esse, si modo sit μόναις ταῖς φυσικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ χρείαις ἐμμεμετρημένος, *naturalibus duntaxat cupiditatibus et usibus circumscripta.* Sed quis dixit ἐμμετρέω, aut ubi legitur ἐμμεμετρημένος; Nusquam, quam in hoc loco, qui merito suspectus fuit viris doctis. Ms. noster scribit ξυμμεμετρημένος. Optime. *Thucydides* lib. II. ἐν οἷς εὐδαιμονήσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη, *quorum vita simul et mors felicitate circumscripta est*, hoc est, qui vivi et morientes fuerunt felices. GRAEV. Simplex μεμετρημένος quod *Fl.* habet, non displicet; et sic supra de Merc. cond. c. 30. pr. καὶ ὕπνον μετρούμενον τῇ ἐπιθυμίᾳ. Alia de hoc verbo vid. notata ab *Hemsterh.* ad Nigr. c. 15. Conf. et pro Imag. cap. 21. f. REITZ. Sententiam loci, quam *Gesnerus* subobscure reddidit, falsissime cepit *Graevius.* Est autem haec: Nulla est omnium vitarum, quae non tolerabi-

lior, ac minus molesta, mihi esse videatur, quam humana, quialquaevis alia ad naturalis se adpetitus et necessitates accommodat hisque sese circumscribit, non extra naturae fines unquam evagans. *Οὐδεὶς ὅστις οὐκ*, i. e. *nemo non, omnes omnino;* res est notissima. Ceterum de lectione *ξυμμετρημένος* recte judicasse eundem *Graevium*, testantur tres alii Codd. qui eandem, atque ipsius Codex, lectionem tuentur. LEHM.

Pag. 333. l. 2. *Ἐκ παίδων*) Modo plurali numero efferri, etsi de uno tantum homine sermo est, modo singulari, vid. supra Tox. c. 27. Plural. tamen fere frequentior. *Diod. Sic.* L. II. cap. 55. pr. *ἐκ παίδων ἦν ἐζηλωκώς.* Iterum sic ibid. etc. vid. supra. At singularis praeter *Alciphr.* ibi adductum, etiam est apud *Nostrum*, Tox. c. 56. med. *ἑταῖρος ἐκ παιδὸς ὤν.* Ac rursus apud *Diod. Sic.* III. cap. 32. f. *ἐκ νηπίου — ἀποτέμνονται*, pro *ἐκ νηπίων* REITZ.

Ead. l. 7. *Ἐγώ σε ἰάσομαι*) In Evang. *Matth.* XIII, 15. *καὶ ἰάσωμαι αὐτούς* legimus, ubi *J. Elsner.* haec *Luciani* adferens monet, id in genere esse, *juvabo, malo liberabo*, (immo et errore liberabo) *Lucianum*que similiter locutum in Fugit. et Catapl. Vid. igitur Fug. c. 5. et Cat. c. 7. REITZ.

Ead. l. 11. *Καὶ μὴν τοιχωρυχεῖν*) *Καὶ μῶν τοιχωρυχεῖν.* MARCIL. Laborare hunc locum vidit *Marcilius;* sed remedium praesentius nobis Ms. offert, in quo legitur, *εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν γε σύ με ἀναγκάσεις; Num tu me compelles parietes perfodere?* Praecedentia vero verba sic distinguenda sunt: *πῶς τοῦτο, κεκλεισμένων θυρῶν; quomodo hoc* fieri poterit, *clausis foribus?* GRAEV. *Εἰ μὴ καὶ τοιχωρυχεῖν* etiam P. et L. Caeterae a vulgatis non differunt, nisi quod in P. *ἀναγκ.* — est, pro *συναν* — quae his mutatis satis jam commode habent; ideoque servavi. SOLAN. Vid. Varr. Lectt. LEHM.

Ead. l. 15. *Ἐπικαμπὴς ἐστι*) Post *τὸ ἐστὶ* reponendum videtur *ἀποσπάσαι* vel *ἀποτίλλοι*, quod excidit librario. GUYET. Non credo excidisse *ἀποτίλλοι*. Sed medium galli sermonem cupidus interrumpit Micyllus: continuatur autem orationis filum in seqq. *ἀποσπάσας* etc. Exempla ejusmodi interruptionum apud Comicos sunt obvia. In *Terentio* vel pueris nota. Similis *ἀποσιώπησις* occurrit rursus Dial. seq. Icarom. cap. 11. fin. REITZ.

Pag. 334. l. 8. *Ὁ δὲ αὖθις — τὰ καττύματα*) Locus est, qui me diu torsit, praesertim cum nihil in antiquo libro mihi esset praesidii ad eum emaculandum. Nam inquinatum esse, nullus dubitabam. Quis enim haec interpretetur, *ὁ δὲ*, loquitur de Simone cerdone, qui luculentam creverat hereditatem, *αὖθις περιτρώξεται ἀποπίνων τὰ καττύματα.* Vertunt,

ad ille rursum coria calceis assuenda obrodet, ebibetque. Serice aut Scythice si interpres locutus esset, aeque intelligeretur ac nunc intelligitur. Quid enim *ebibet?* quid bibere ad corii rosionem? Dein ubi in Graecis sunt coria *calceis assuenda?* *καττύματα* sunt soleae, quae calceis suppinguntur, et pedibus teruntur. At pro *ἀποπίνων* si legas, ut sine dubio legendum, *ἀποπινοῦν*, omnes tenebrae discutientur, quae locum hunc reddiderant inexplicabilem, *Πινόω* est sordibus inquino, maculo, *ἀποπινόω* est sordibus purgo, emaculo. *Hesych. ἀποπινοῦται, ἀπορυποῦται. πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος.* *Ἀποπινοῦται* est *sordibus purgatur.* *Πῖνος enim est sordes.* Sic hunc *Hesychii* locum emendandum vidit olim *H. Stephanus*, cum in editis libris legatur *ἀπινοῦται*· et recte *Stephanum* legisse, hic *Luciani* locus argumento est. Sententia igitur Graecorum *Luciani* verborum haec est: *at ille rursum soleas obrodens sordibus purget.* Nam sutores etiam ore soleas crepidarum lingendo, et *si* quid dedecet dentibus abradendo, ut magis niterent, emundasse videntur. Graev. Sermo est de homine, qui cum fuisset sutor, dives postea evaserat. Huic bona sua eripere vult Micyllus, atque adeo *ille iterum, circumrodet, ἀποπίνων τὰ καττύματα.* Haesi ad hunc locum cum viro magno *J. G. Graevio.* Quid enim est *ἀποπίνειν τὰ καττύματα*; At sagacitas ejusdem viri cl. sibi, mihi, et omnibus ad haec verba accedentibus, lectionem et sensum hujus loci genuinum pervestigavit, eruto ex *Hesychio ἀποπινοῦται, ἀπορυποῦται, sordibus purgatur,* lectoque *ἀποπινοῦν* pro *ἀποπίνων.* Sed ego semper putavi, sine dubio typorum vitio, *ἀποπινοῦν* pro *ἀποπινῶν* scriptum esse in viri cl. Animadversionibus. Nam *ἀποπινῶν* requiritur, *sordibus purgans.* Atque adeo nulla literarum mutatione, transposito modo et immutato accentu, locus hic praeclare restitutus est. Ne tamen quid celem, ego, necdum visa viri cl. animadversione, cogitaveram *ἀποπλύνων* esse legendum. Sed cedo lubens meliori, et haud dubie certissimo. Jens. Lege *ἀποτείνων.* *Guyet.* Purgare aut eluere soleas ore non solent, quod audierim viderimve, sutores, sed hoc vetus illorum crimen est, ore illos et dentibus extendere coria. *Martialis* de sutore, quem Simonis hujus Lucianei archetypum dicas, adeo similis est, IX, 74. [*Dentibus antiquas solitus* producere pelles, [*Et* mordere *luto putre vetusque solum.* [*Praenestina tenes* etc.] Equidem non dubito, dedidisse *Lucianum ἀποτείνων τὰ καττύματα*, quod inter dictantem et scribentem, jotacistae ut sunt Graeci a pluribus inde seculis, facillime in *ἀποπίνων* mutari potuit. Certe sic interpretatus sum. Gesn. *Jensii* emendatio *ἀποπινῶν* le-

gentis commodissima est, quia mutatione levissima peragitur. Interim nihil in vulgata mutavi, quia ἀποτείνων quoque adprime adpositum est. *Graevii* ἀποπονοῦν certe aut vitium est operarum, aut ipse errorem hausit ex Grammatica, quae vitiosius quotidie prodeunt. Veluti et in paradigmate verbi χρυσόω, in Grammatica *Verwejana* χρυσοῦν male legitur in partic. pro χρυσῶν, in tabula ab aliis adjecta, idque in Edd. duabus tribusve. Reitz. Hand male divinavit *Gesnerus* ἀποτείνων legendum pro vulg. ἀποπίνων, quod minime erat ferendum. Quare cum Mss. Regg. 1428. et 3011. etiam id habeant, sic rescribere non dubitavimus. Bip.

Ead. l. 12. Καταφωράσαι) *Th. Mag.* v. φωρῶ. Solan.

Ead. l. 16. Ἀπότιλον) V. *Th. Mag.* v. τίλλω. Solan.

Pag. 335. l. 6. Παρὰ τὸν Σίμωνα) Florent. περὶ τὸν Σ. De hac mutatione nominum eleganter *Casaubonus* ad *Athen.* c. 14. lib. 5. *Mercer.* ad *Arist.* pag. 241. Bourd. Παρὰ τὸν Σίμωνα *Fl.* Ed. et *V.* 2. *Bened. inl.* Reliqui impressi περὶ. Solan. Recte indicavit. Confuse *Bourd.* Reitz.

Ead. l. 10. Κλεῖθρον) Cum nihil varient Edd. cur id adposuerit Noster, quod silentio satis indicari potest, non adsequor. Sed forsan suspicatus est κλεῖστρον in quibusdam esse, ut supra Tox. c. 37. quod ibi recte in κλεῖθρον mutatum. Reitz.

Ead. l. 13. Ἀμαυρόν γε) Sic impressi plerique; recte. *Ven.* utraque τε. Solan.

Pag. 336. l. 6. Τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδε Σωσύλος) Ms. unam vocem, quam et exigit sententia, interponit, quae recipienda est, τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδεν, οἶμαι, Σωσύλος, *at sedecim vidit, opinor, Sosylus.* Nam se dubitare, non certo scire num viderit, ex sequentibus licet cognoscere. Paullo inferius: σιώπησον, ὦ Μίκυλλε, μὴ καταφωράσῃ παρόντας ἡμᾶς. Vertunt: *Tace, Micylle, ne nos praesentes prodas in furto.* Quis furabatur? Atqui jam gallus praedixerat, furari non licere, nec quidquam rei alienae tangebant. Praeterea ubi in Graeco est, *in furto?* Ista igitur verba dele, si Graeca recte velis intelligere. Graev.

Ead. l. 7. Ὅλως γοῦν) Si quis Cod. ὅλος haberet, non spernerem: caussam vid. ex not. nostra sequ. Satis tamen tolerabile est ὅλως. Reitz. Cf. Varr. Lectt. Lehm.

Ead. l. 8. Περὶ τὸν Ἱππωνά ἐστιν etc.) Typographi vitium esse ducerem, nisi in omnibus Edd. inveniretur. Scribendum enim περὶ τὸν Ἱππῶνά ἐστιν etc. Graev.

Ibid. Ἐπιμελὴς ἄλλως, οὐδὲ φιλόπονος ὤν) Delendum τ' et sic interpungendum, ut vides, ne in sensum delabaris absurdum, quem secutus prior interpres est. Solan. Quia ni-

mis brevis est *Solani* nota, sed ad veritatem facem praeferens, nonnulla addam. Versio, quam ille absurdam vocat, haec fuit: *Itaque de curando stabulo non est admodum solicitus, quamquam nec alias admodum laboris appetens.* Graeca enim sic legebantur; *ὅλως γοῦν περὶ τὸν Ἵππωνά ἐστιν οὐ πάνυ ἐπιμελής, ἄλλως τ' οὐδὲ φιλόπονος ὤν.* *Gesnerus* sic: *Etenim circa equile non valde jam diligens est, qui neque alias laboriosus sit.* Nec poterat aliter ex vulgata, quam, distinctione mutata, et τε ejecto, nunc in sensum plane contrarium converti: rem enim ipsam flagitare puto, ut servus alias negligens stabuli, nunc thesaurum in stabulo latentem sciens, plurimum in eo versetur, ut sub diligentiae praetextu occasionem captet subinde aliquid inde auferendi; nec enim simul et semel audebat aut poterat auferre. Hinc itaque nata hero furti suspicio, et insolitae rei admiratio, quod equisonem olim parum curiosum sui stabuli, jam adeo frequentem atque in purgando eo solicitum cerneret. Qui sensus ex versione jam satis patet, prae quo pristina lectio sponte jam corruet: nec quisquam, credo, argutari volet, ut vulgatum defendat, in quo nihil cum furti suspicione cohaeret, nisi dixeris, *quia ex furto jam dives factus est, negligit stabulum.* At ut hoc per se nihili est, ita magis friget, si nova negatio subsequitur, *neque alias solet esse diligens*: quid ergo sic praeter solitum facit? Reitz. Recte administratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. Gesn.

Ead. l. 10. *Ὁ Τίβιος*) Vid. supra Tim. c. 14. m. Solan. L. e. hujus Ed. c. 22. Servi nomen. Reitz.

Ead. l. 12. *Τἀμὰ — τοῦ κακοδαίμονος*) *Sic nostros vidisti flentis ocellos.* Leed. *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. v. 33. Lehm.

Pag. 337. l. 3. *Σοὶ γὰρ ὅμοιος ἐγὼ καὶ τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἔχω*) Elegantius et ἀττικοτέρως Ms. *τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης ἄπειμι ἔχων.* De quo loquendi genere paullo ante monui. Graev.

Ibid. Τὰ τρύβλια ὑπὸ μάλης) Alludit ad furtum Simonis, de quo supra cap. 14. *ὃς τὸ τρύβλιον κεραμοῦν ὑφελόμενος ᾤχετο ὑπὸ μάλης ἔχων.* Guyet. Mallem *τρυβλία.* Sed nihil mutavi. Vid. supra ad c. 14. Reitz.

Ead. l. 4. *Ἄπειμι ἔχων*) P. etiam. Pro quibus in impressis tantum ἔχω. Solan.

Ead. l. 10. *Ἀριθμήσω αὖθις*) *Theophrastus* in Charact. *π. ἀπιστίας, κατὰ στάδιον* numerantem pecuniam suum facit p. 51. Solan.

Pag. 358. l. 7. *Γνίφωνα*) Conf. supra Tim. c. ult. *Λάχης, καὶ Γνίφων. Alciphr.* III. Ep. 34. f. *Φείδωνος καὶ Γνίφωνος μικροπρεπέστεροι*, ut recte *Bergl.* legit, nostrumque etiam citat in Vit. Auct. cap. 23. Ubi habuimus, *τὸ δὲ γνίφωνα εἶναι καὶ τοκογλύφον*. Et ubi jam mallem edidisse *Γνίφωνα*, ut pateret nomen viri esse. Reitz. Factum jam est. Leim.

Ead. l. 9. *Ὁρᾷς — τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα*) *Ὁρᾷς ἐπαγρυπνοῦντα καὶ τοῦτον ἐπὶ φροντίδων, ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους, καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα.* Interpres: *Vides hunc etiam curis invigilantem, digitis contortis usuras supputantem,* Sed *δακτύλους κατεσκληκὼς*, non est *contortis digitis*, sed *cujus digiti contabuerunt.* Sic paullo ante de Simonide: *καὶ κατέσκληκεν ὅλος ἐκτέτηκὼς ὑπὸ φροντίδων, et totus contabuit, et extenuatus est curis.* Sic igitur verte: *Vides hunc etiam vigilare prae curis, supputare usuras, et ejus digitos contabuisse,* ut solent esse hominum morbis aut curis confectorum digiti. Posses etiam vertere, *digitos ejus occaluisse, callo fuisse obductos,* sive *callo induruisse* assidua supputatione; et hoc malo. Mox nescio, cur *σίλφη* Latine vertatur *silpha*, ut paullo ante *ϛμίλιον, smilium*, cum Latina lingua has voces ignoret, et in ea suppetunt commodae, nimirum *blatta*, et *scalpellum.* Graev.

Ibid. *Ἐπὶ φροντίδων*) Sic omnes libri nostri. Ego mallem *ὑπό.* Solan. Et ego cum *Solan.* malim *ὑπὸ*, ut supra cap. 29. paullo ante med. Reitz. Illic quod est, *ἐκτετηκὼς ὑπὸ φροντίδων*, differt ab hujus loci rationibus, ubi *ἐπαγρυπνεῖν* aut Dativum rei, aut *ἐπὶ* cum Genitivo, requirebat. Nam illud *ἐπὶ τῶν ἐλπίδων*, quod e. g. legitur Diall. Mortt. X, 8. nolo ad nostrum locum conferre. Verte *curis invigilare*; liberius *Gesner. prae curis vigilare.* Leim.

Ead. l. 10. *Καὶ τοὺς δακτύλους κατεσκληκότα*) Tolerabile forte diviti incommodum, si digiti soli occallescant, tractanda multum pecunia. Sed blatta, culex, musca fit, et jam est, hic Gnipho, *totus contabuit, ἐκτέτηκεν ὅλος*, ut statim dicetur. Quid igitur sibi volunt hic digiti? ad computationem pertinent usurarum. Puto nempe legendum, quod interpretatus sum, *ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους κατὰ τοὺς δακτύλους.* Particulae *καὶ* et *κατὰ* quam facile in Mss. misceantur, notum est. Si cui vel sic audax nimium videatur mutatio, ponat per *ἓν διὰ δυοῖν* juncta *ἀναλογιζόμενον τοὺς τόκους καὶ τοὺς δακτύλους.* Nam revera *et usuras et digitos* numerat, qui usuras computat digitis vel ad digitos. Gesn. Modestiorem praetuli hanc posteriorem rationem, licet et alii Critici

κατὰ pro καὶ voluerint, quos vide in Varr. Lectt. Verba autem καὶ τοὺς δακτύλους cum κατεσκληκότα sunt vulgo conjuncta, ne hoc verbum separatum esset ingratam in modum; quod quo vitetur, e duobus Codd. praemitto vocem ἤδη, quam priores Edd. omiserunt. LEHM.

Ead. l. 12. *Σίλφην*) Conf. infra Adv. Indoct. c. 17. SOLAN.

Pag. 339. l. 4. *Ὀνειροπολεῖς τὸν πλοῦτον*) Supra Dial. Mort. V. f. etiam passive, *τὸν ὀνειροπολη θέντα πλοῦτον ἀπολιπόντες*. *Long.* Past. IV. pag. 129. (137.) *ὀνειροπολεῖ γάμους πλουσίους*. REITZ.

Ead. l. 5. *Ὑπὸ τοῦ οἰκέτου*) Subaudi *περαινόμενον*. GUYET.

Ead. l. 14. *Ἐστι*] Ex J. *ἐστο Solan.* noster *ἔστω* fecerat, ut cum *χαιρέτω* conveniret. Concederem, si pro *ἔμοιγε* etiam legeretur *ἐμοὶ δὲ*, quo indicaretur haec sibi respondere. Jam vero nihil opus est, et accuratius inspicienti adparet, illud *ἐστο* proprius accedere ad reliquarum *ἐστε*, et errorem tantum typographicum esse, quia *πλοῦτός ἐστο*, accentu retracto, eadem aeque exhibet ac ceterae, adeoque Editorem ne quidem in animo habuisse, *ἔστω* dare: quod tamen haud adeo religiose observarem, si necessitas mutationem suaderet, aut aliae Edd. bonae notae, vel Codd. *ἔστω* haberent. REITZ.

CORRIGENDA

AD TOMUM SEXTUM.

(Singularem Tomus sextus aliena culpa contraxit labem, quod non solum plures solito ac foediores operarum errores illic relicti, sed etiam notarum paginae in Scholiis et Commentario non, ut par erat, iis numeris sunt indicatae, qui textis Graecis recte respondeant. Cui turpitudini quum ego quidem plane sim impar ad expeditum lectoris usum et redemtoris voluntatem sero mecum communicatam undique emaculandae, hoc certe nunc faciam, quod in mea potestate est situm, ut prioris partis, quae ipsius Luciani verba complectitur, gravissima indicem peccata, adspersis corollarii loco nonnullis recentius vel a me, vel ab aliis, imprimis a *Francisco Volkmaro Fritzschio*, observatis. Folia aliquot redemtor, quem et ipsum mercenarii sui incuria male haberet, quo bonam suam fidem palam probaret, typis retractanda curavit. *Lehm.*)

Pag. 5. text. l. 2. pro *ἴχει Fritzsch.* Quaestst. Lucianu. p. 212. recte scribi jubet *ἴχῃ*.

Pag. 6. text. l. ult. pro *δείσῃ* cum *Solano* scribendum *δείσαι*, nec respicienda quidquam, quae *Reitzius* notaverat.

Ead. Varr. Lectt. l. ult. pro (. e.) leg. (i. e.)

Pag. 9. text. l. 6. sq. de toto loco cf. *Fritzsch.* Quaestst. p. 164.

Pag. 10. text. l. 1. pro *χρῆ* leg. *χρὴ* sine iota.

Ead. text. l. 11. pro *ὀφρύων* leg. *ὀφρύων*.

Pag. 12. text. l. 9. de interpunctione vid. *Fritzsch.* Quaestst. p. 79.

Pag. 13. Vers. col. 2. l. 9. pro *illa* leg. *illi*.

Pag. 15. text. l. 11. pro *αλλουρος* leg. *αλλουρος*.

Pag. 16. Varr. Lectt. l. 5. pro *advers.* leg. *ad vers.* sejunctim.

Pag. 17. Varr. Lectt. l. 4. pro *O.* leg. *J.*

Pag. 18. Varr. Lectt. l. 4. pro *Gort.* leg. *Gorl.*

Pag. 19. text. l. 1. pro *ἀκούσῃ Fritzsch.* Quaestst. p. 190. leg. *ἀκούσῃς*.

Ead. Varr. Lectt. l. 3. pro *advers.* leg. iterum *ad vers.*

Ead. Vers. col. 2. l. 12. pro *fit* leg. *sit*.

Pag. 20. text. l. 5. pro ἐπιδείξαι leg. ἐπιδεῖξαι.

Pag. 21. text. l. 8. idem, quod ego, sed paullo confidentius, conjecit *Fritzsch.* Quaestst. p. 191. τὰ πασῶν.

Pag. 25. Varr. Lectt. l. 3. pro *motum* leg. *modum.*

Pag. 26. text. l. 14. post πεποιημένα restitue colon, et deinceps post τὸ dele interpunctionem.

Pag. 27. text. l. 1. leg. οὗτοι pro ουτοι.

Ead. Varr. Lectt. l. 17. pro ἐρασμιωτέρα leg. ἐρασμιώτερα.

Pag. 28. text. l. 11. conj. *Fritzch.* Quaestst. p. 122. τοῖς τε pro τοῖς γε, ut jam ego rescripseram.

Pag. 31. text. l. 11. pro περίθειη leg. περιθείη.

Pag. 32. text. l. ult. pro τε scribendum videtur δὲ.

Pag. 34. Varr. Lectt. l. 5. pro *Marc.* leg. *Mart.*

Ead. Vers. col. 2. l. 6. pro *eum* leg. *cum.*

Pag. 35. text. l. 10. pro ἀνατεινομένην leg. ἀνατ.

Ead. ibid. l. ult. pro Ἥλιον leg. Ἡλ.

Ead. Varr. Lectt. l. 2. pro *Cherid.* leg. *Charid.*

Pag. 39. text. l. ult. pro αὐράνια leg. οὐρ.

Pag. 40. Vers. col. 1. l. 3. pro *mulierem* leg. *mulierum.*

Pag. 45. text. l. 13. τυγχάνης etiam probat *Fritzsch.* Quaestst. p. 219.

Ead. Varr. Lectt. l. 2. leg. *superscripta* una voce.

Pag. 46. text. l. ult. pro ὑπορθαυμάσιτα leg. ὑπερθ.

Pag. 51. text. l. 2. pro εἶπον leg. εἶπον.

Ead. ibid. l. 8. pro ἐνοφλούμενον leg. ἐνοχλ.

Ead. ibid. l. 14. pro ὑπερβολαὶς leg. — αἷς.

Ead. Vers. col. 2. l. ult. pro *non* leg. *ne.*

Pag. 53. text. l. 2. dele σὺ.

Ead. ibid. l. 6. pro τάς τε *Fritzsch.* Quaestst. p. 191. legit τάς γε.

Pag. 54. Varr. Lectt. l. 4. pro *B. r.* leg. *B. l.*

Pag. 56. text. l. 6. τὶς ἄγνοεῖ correxit etiam *Fritzsch.* Quaestst. p. 136.

Pag. 58. text. l. 1. lege ὦ sine jota.

Pag. 60. text. l. 3. pro Οὖ leg. οὐ.

Ead. ibid. l. 11. καὶ pro ἢ probat etiam *Fritzsch.* Quaestst. p. 203.

Ead. Varr. Lectt. l. penult. pro *Impecfecto* leg. *Imperf.*

Pag. 61. text. l. 9. pro εἶς' leg. εἶτ'.

Pag. 62. text. l. 11. ἐπ' αὐτῷ placuit etiam *Fritzsch.* l. l. p. 191.

Pag. 64. text. l. 3. pro εἴ γα leg. εἴ γε.

Ead. ibid. l. 8. pro ἀγαθοὺς leg. ἀγ.

Pag. 65. text. l. 10. pro ἅμα leg. ἄμα.

Pag. 67. Vers. col. 1. l. 3. pro *praestantiores* leg. — *is.*

Pag. 70. text. l. 12. pro Εἴ leg. Εἴ.

Pag. 74. text. l. 2. pro τἄλλα leg. τἆλλα.

Pag. 75. Varr. Lectt. l. 10. post ἀστεῖον dele signum].

Pag. 76. text. l. 5. pro ἀμφίβολον leg. ἀμφ.
Pag. 77. text. l. 11. pro ἕως leg. ἕως.
Pag. 78. text. l. 10. pro οὐπέθ' leg. οὐπέθ'.
Ead. Vers. col. 1. l. 2. pro *plerare* leg. *plorare*.
Pag. 79. Vers. col. 1. l. 5. pro *aedas* leg. *aedes*.
Ead. ibid. l. penult. pro *vacuefusta* leg. *vacuefacta*.
Pag. 85. Vers. col. 2. l. 3. pro *frustra* leg. *frusta*.
Pag. 86. Vers. col. 2. l. 6. post *sunt* dele comma.
Ead. ibid. l. ult. pro *frustra* iterum lege *frusta*.
Pag. 87. text. l. 3. pro ἓω leg. ἓω.
Pag. 90. text. l. 9. pro ἕκαστα leg. ἕκασα.
Pag. 91. Vers. col. 2. l. 9. pro *sua* leg. *tua*.
Pag. 93. text. l. penult. pro εἰςγάσθαι leg. εἰργάσθαι.
Pag. 94. Vers. col. 2. l. 1. pro *perigrinatur* leg. *peregrinatur*.
Pag. 97. Vers. col. 2. l. ult. pro *victorum* leg. *vinctorum*.
Pag. 98. text. l. 7. pro αὐτὸν in *Reitz.* Ed. male αὐτὸν legebatur.
Ead. ibid. l. 10. pro ἕκαστα leg. ἕκασα.
Pag. 100. text. l. 3. pro ὥς leg. ὁς.
Pag. 103. text. l. 7. pro ἀφίησιν leg. ἀφιᾶσιν.
Ead. ibid. l. 12. pr εἴ leg. εἴ.
Pag. 104. text. l. 3. pro θείῃς leg. θεῖῃς.
Pag. 108. text. l. 8. pro ποιεῖς leg. ποιεῖς.
Pag. 112. text. l. 3. pro εὖ leg. εἶ.
Ead. Varr. Lectt. l. 1. voces: *et Gorl.* uncinis include.
Pag. 116. text. l. 4. χρυσᾶς τε (pro γε) praefert *Fritzsch.* l. l. p. 123.
Ead. ibid. l. 6. pro οὗτος leg. οὕτως.
Ead. Vers. col. 1. l. 1. pro *Bosporanarum* leg. *Bosporanorum*.
Pag. 119. text. l. 9. pro κἠρδει leg. κἤρδει.
Pag. 120. text. l. 10. pro Σκύθας leg. Σκύθας.
Pag. 121. text. l. 2. pro ὃν leg. ὅν.
Ead. ibid. l. 9. pro καταλελοίπε leg. καταλελοίπει.
Pag. 125. text. l. ult. pro ἤδα leg. ἤδη.
Pag. 127. Varr. Lectt. l. 2. pro *Tab.* leg. *Tat.*
Pag. 128. text. l. 1. pro γοῦν mavult *Fritzsch.* l. l. p. 191. δ' οὖν.
Pag. 130. text. l. 1. pro Ζωίννης leg. Σωίννης.
Pag. 131. text. l. 12. pro ὅπλα leg. ὅπλα.
Pag. 136. text. l. 1. pro κόλικος leg. κύλικος.
Ead. ibid. l. 6. post ἴσθι pone comma, delato colo.
Pag. 137. text. l. 7. pro κἀγὼ leg. κἀγὼ.
Ead. Varr. Lectt. l. 3. post Θετταλοὺς pone signum].
Pag. 143. text. l. 1. pro Ποῖ *Fritzsch.* l. l. p. 192. legi jubet Ποῦ.
At vid. Adnot. Tom. ej. p. 607.
Pag. 144. Varr. Lectt. l. 4. pro 2. leg. 72.

Pag 151. Varr. Lectt. l. 12. post *Heliodori* dele comma.
Pag. 152. Varr. Lectt. l. 7. pro *provocantis* leg. *provocantes.*
Ead. ibid. l. 12. pro *κατάμαλακτε* leg. *καταμάλακτε.*
Pag. 153. text. l. 1. post *ἐπιθυμῶ* pone comma, sed post *μᾶλλον* dele colon.
Ead. ibid. l. 8. post *ἔχεις* comma deleri jubet *Fritzsch.* l. l. p. 204.
Pag. 155. text. l. 10. pro *ἐπτερωμένην* leg. *ἐπτερωμένην.*
Ead. Varr. Lectt. l. 6. post *sola* dele punctum.
Pag. 157. text. l. 5. pro *αὔτὴν* leg. *αὐτὴν.*
Pag. 158. text. l. 7. pro *ἑστῶτα* leg. *ἑστῶτα.*
Ead. ibid. l. 8. pro *οἱ* leg. *οἰ.*
Pag. 160. text. l. 4. pro *ἀτρίπτῳ* leg. *ἀτρίπτῳ.*
Ead. Varr. Lectt. l. 15. pro *ῥυτῇρι* leg. *ῥυτῆρι* sine iota.
Pag. 163. text. l. 3. pro *τὼν* leg. *τῶν.*
Pag. 164. text. l. 3. pro *ἀπῄειν* leg. *ἄπ.*
Pag. 166. text. l. 7. post *παραπνεύζεις* dele comma.
Pag. 167. Varr. Lectt. l. 4. pro *οιεύη* leg. *οιεύη.*
Ead. ibid. l. 8. pro *οὗτοι* leg. *οὗτοι.*
Ead. ibid. l. 15. pro *ἕω* leg. *ἕω.*
Ead. Vers. col. 2. l. 4. pro *anni* leg. *anui.*
Ead. ibid. l. 6. pro *acurate* leg. *accurate.*
Pag. 169. text. l. 12. post *τραῦμα* dele comma.
Ead. Varr. Lectt. l. 2. post *vulgatam* dele comma.
Pag. 170. text. l. 11. pro *οἴσομεν* leg. *οἴσομεν.* Grave *Reitz.* *οἴσωμεν.*
Pag. 171. text. l. 3. pro *ἐνοούμενος* leg. *ἐννοούμενος.*
Ead. ibid. l. 8. pro *εἴχετο* leg. *εἶχετο.*
Pag. 173. Varr. Lectt. l. 9. pro *ὡς περεί* leg. *ὡςπερεί.*
Ead. ibid. l. 11. pro *μερῶ* leg. *μηρῷ.*
Pag. 176. Varr. Lectt. l. penult. post. *ἐκεῖνον.* dele signum].
Pag. 177. Varr. Lectt. l. 2. pro *προςτυξάμας* leg. *προςταξάσης.*
Pag. 178. Varr. Lectt. l. 1. pro *εἰς* leg. *εἰς*, itidem versu sequente.
Ead. Vers. col. 1. l. 7. post *admiscuit* dele comma.
Ead. ibid. l. penult. pro *sua* leg. *suae.*
Pag. 180. Vers. col. 1. l. 15. pro *ouus* leg. *onus.*
Pag. 184. text. l. 7. pro *αὖτοὺς* leg. *αὐτοὺς.*
Ead. ibid. l. 12. pro *χαμαῖ* leg. *χαμαὶ.*
Ead. ibid. l. 13. pro *ἐκ* leg. *ἐς.*
Pag. 191. Varr. Lectt. l. 5. pro *suspicatu* leg. *suspicatur.*
Pag. 192. Varr. Lectt. l. penult. pro *ὀδεύου* leg. *ὀδεύοι.*
Pag. 193. Varr. Lectt. l. 7. pro *τινὸς* leg. *τινὸς.*
Pag. 195. text. l. 1. pro *ἐδείπνουν* leg. *ἐδείπνουν.*
Ead. Varr. Lectt. l. 6. pro *addit* leg. *addidit.*
Pag. 196. Vers. col. 1. l. penult. pro *Deum* leg. *Deam.*

Pag. 199. text. l. 1. pro ἐπιδεὶς leg. ἐπιθεὶς.
Ead. ibid. l. 9. pro ἐπάντουν leg. ἐπάτουν.
Pag. 200. text. l. 8. post διδαχθεὶς comma poni jubet *Fritzsch.* l. l. p. 192.
Ead. ibid. l. 10. pro ὁρῶν leg. ὁρῶν.
Pag. 201. Varr. Lectt. l. 13. pro ἀναλοχοῦντον leg. ἀναλοχυντον.
Pag. 205. text. l. penult. post ἠχθόμην comma poni jubet *Fritzsch.* l. l. p. 189.
Ead. Varr. Lectt. l. 10. pro *alterutrum* leg. *alterutram.*
Pag. 209. text. l. 14. pro εἰςκόμιζον leg. εἰςεκόμιζον.
Pag. 210. Varr. Lectt. l. 8. pro *in* leg. *in.* (*ineunte*).
Pag. 211. Varr. Lectt. l. 11. pro φορβεῖας leg. φορβειᾶς.
Pag. 212. text. l. 2. pro συνήθος leg. συνήθους.
Pag. 214. Varr. Lectt. l. 3. post *putavi* insere: *Antea legebatur* καὶ πάντων.
Pag. 215. Varr. Lectt. l. 6. pro ἄηται leg. ἀ-ηται.
Pag. 216. text. l. 11. pro ἐπαλείφασα leg. ἐπαλείψασα.
Ead. Varr. Lectt. l. 4. pro ἴνθον leg. ἶνδον.
Pag. 218. Varr. Lectt. l. 13. pro Ὥπερ leg. Ὅςπερ.
Pag. 222. text. l. penult. pro ἐπικλωσμένην leg. ἐπικλ.
Ead. Varr. Lectt. l. 4. pro Εἴμαρμ. leg. Ελμαρμ.
Pag. 223. text. l. 8. pro ᾠδουσιν scribendum censet *Fritzsch.* l. l. p. 204. ᾄδωσιν.
Pag. 225. text. l. 1. αὐτὸς μὲν τὴν etiam *Fritzschio* placuit l. l. p. 192. et mox βιάσεσθαι pro βιάζεσθαι.
Pag. 228. Varr. Lectt. l. ult. post *ipsum* dele comma.
Pag. 230. Varr. Lectt. l. 4. pro μεταμεκήσει leg. μεταμελήσει.
Pag. 231. Varr. Lectt. l. 5. pro παρὰ μάθοιμι leg. παρὰ-μάθοιμι.
Eag. 234. text. l. 2 pro σιδῆρας leg. σιδηρᾶς.
Pad. Varr. Lectt. l. 6. pro ἐγκολεισάμενος leg. ἐγκλ.
Ead. ibid. l. 9. pro προςάγματος leg. προστάγματος.
Pag. 237. Varr. Lectt. l. 4. post *Edd.* insere *et.*
Pag. 238. Varr. Lectt. l. 3. pro *Frag.* leg. *Trag.*
Pag. 241. Varr. Lectt. l. 5. post αὐταὶ; pone signum „.
Pag. 245. text. l. 12. pro Στοϊκὸς leg. Στωϊκὸς.
Pag. 246. Varr. Lectt. l. 8. post *Scholio* dele comma.
Pag. 248. Vers. col. 1. l. 7. dele *in.*
Pag. 252. text. l. 10. ante καὶ οὗτος comma delet *Fritzsch.* l. l. p. 85.
Ead. Varr. Lectt. l. 4. pro ἐπ᾽ leg. ἐπ.
Pag. 254. text. l. 3. pro γε *Fritzsch.* l. l. p. 192. legi jubet τε.
Ead. Varr. Lectt. l. 5 post *O.* pone signum„.
Pag. 256. text. l. 6. post νέκταρ pone interrogationis notam.

Pag. 257. text. l. 5. post ὁρᾷς interrogationis notam poni jubet *Fritzsch.* l. l. p. 96.

Pag. 258. Varr. Lectt. l. 7. pro προῦσεσθαι leg. προύσεσθαι.

Pag. 259. text. l. 5. de verbis Ἄρξαι δ' οὖν ποτέ consentit mecum *Fritzsch.* l. l. p. 192.

Pag. 270. text. l. 8. pro ῥάιδιον leg. ῥᾴδιον.

Ead. ibid. l. penult. pro ἐμφρονος leg. ἴμφρονος.

Pag. 271. Varr. Lectt. l. 5. pro ἄλλῃ leg. ἄλλῃ.

Ead. ibid. l. ult. pro *Icaron.* leg. *Icarom.*

Pag. 275. Varr. Lectt. l. 7. pro *quoddammodo* leg. *quodammodo.*

Pag. 279. Vers. col. 2. l. 13. pro *lucendis* leg. *lucentis.*

Pag. 280. text. l. 10. pro δὲ τι leg. δέ τι.

Pag. 281. Varr. Lectt. l. 6. pro 2955. leg. 2955.

Pag. 283. Varr. Lectt. l. penult. post *prioribus* dele comma.

Pag. 284. text. l. 2. pro ἀποφενδονῶντες leg. ἀποσφ.

Pag. 287. text. l. 4. pro ἴδος leg. ἶδος.

Ead. Varr. Lectt. l. 4. pro αὐτεπαγγέλτιος leg. αὐτεπαγγέλτοις.

Pag. 292. Varr. Lectt. l. 18. pro ἀπείρον leg. ἀπείρον'.

Pag. 293. Varr. Lectt. l. 3. pro *Tur.* leg. *Fur.*

Ead. ibid. l. 8. post πᾶς pone comma loco coli.

Pag. 298. Vers. col. 2. l. 5. post *navigabat* insere *nisi.*

Pag. 302. text. l. 6. pro μεχανῇ leg. μιχ.

Pag. 303. text. l. 13. pro ἐποτνιέτο leg. ἔποτν.

Ead. Varr. Lectt. l. 4. leg. τυμβωρύχε.

Pag. 305. Inscript. leg. *ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.*

Pag. 306. Varr. Lectt. l. 6. pro ἀναπηδῶς leg. ἀναπηδῶν.

Pag. 307. Varr. Lectt. l. 1. pro ἀνυειν leg. ἀνύειν.

Ead. ibid. l. 14. pro ἀνθρωπικῶς leg. ἀνθρωπικῶς.

Pag. 308. text. l. 2. pro ἵππως leg. ἵππος.

Ead. ibid. l. 4. post νῦν comma delet *Fritzsch.* l. l. p. 154.

Pag. 311. text. l. 7. de verbis: Ἀκούεις τινὰ Πυθαγόραν assentitur *Fritzsch.* l. l. p 192.

Ead. Varr. Lectt. l. 11. pro *Verbo* leg. *Verba.*

Ead. Vers. col. 1. l. 4. pro *quidam* leg. *quidem.*

Pag. 313. Varr. Lectt. l. 2. pro Πυθαγόρα leg. Πυθαγόρᾳ.

Pag. 316. Vers. col. 1. l. 3. pro *illus* leg. *illius.*

Pag. 321. Varr. Lectt. l. 5. unum s. dele.

Pag. 325. text. l. 10. ὅςας muta in ὅσας.

Pag. 326. text. l. 12. post πλούσιος insere δε.

Pag. 327. text. l. 3. de verbis ὁ τὸ τρύβλιον περιλείχων etc. agit *Fritzsch.* l. l. p. 98. sq.

Pag. 329. text. l. 1. pro σοι recte σοὶ scribit *Fritzsch.* l. l. p. 112.

Ead. text. l. 11. verba *πρό γε τούτου* explanat *Fritzsch.* l. l. p. 109. tenuius vituperans *Gesneri* interpretationem, tandem bene cum ipsius sententia convenientem.

Pag. 330. Varr. Lectt. l. 16. pro *Μενελάω* leg. *Μενελάῳ*.

Pag. 334. text. l. 7. pro *μου καὶ* malle videtur *Fritzsch.* l. l. p. 193. *κἀμοῦ σὺ*.

Ead. Varr. Lectt. l. 8. post *Optativo* pone semicolon.

Pag. 335. text. l. ult. formulam *ἀναμνήσω σε* bene illustrat *Fritzsch.* l. l. p. 193.

Pag. 337. text. l. 7. verba *ἢ ὅ, τι μάλιστα* etc. defendit et explicat *Fritzsch.* l. l. p. 193. sq.

Pag. 342. Varr. Lectt. l. 5. post. *varietate* dele punctum.

Pag. 343. text. l. 14. pro *ἑωρακέναι* leg. *ἑωρ.*

Pag. 344. text. l. 4. *ἐκτοθεν μὲν* probat etiam *Fritzsch.* l. l. p. 174.

Pag. 345. Varr. Lectt. l. 2. leg. *abest.*

Ead. Vers. col. 1. l. 11. dele *sa-*.

Pag. 346. Varr. Lectt. l. 1. pro *διαζοπεῖσθαι* leg. *διασπ.*

Pag. 349. text. l. 8. pro *καὶ* leg. *καὶ.*

Pag. 352. Varr. Lectt. l. 4. pro *ἀναπέπτωκα* leg. *ἀναπέπτακα.*

Pag. 356. text. l. ult. leg. *Μίκυλλε.*